III. 11 (அ)

RETIRED MEMBER OF MYSORE [illegible]

கணபதி துணை.

கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவராகிய

மதுரைக்

கூலவாணிகன்சாத்தனார்

அருளிச்செய்த

மணிமேகலை மூலமும்,

கும்பகோணம் கவர்ன்மென்ட் காலேஜ

தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரெழுதிய

அரும்பதவுரையும்.

இவை

பாலவனத்தம் ஜமீந்தாரவாகளாகிய

இராமநாதபுரம்

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ

பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள்

உதவியைக்கொண்டு,

வே சாமிநாதையரால்

சென்னை:

லெ. நா. ஜூபிலி அச்சுகூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன

1898.

விலை ரூபா ரு.

(*Copy-Right Registered.*)

ப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

க. முகவுரை.

உ. நூலாசிரியர் வரலாறு.

௩ புத்தசரித்திரம்.

ச. பௌத்ததருமம்.

௫. பௌத்தசங்கம்.

௬. மணிமேகலைக்கதைச்சுருக்கம்.

எ. மணிமேகலை அபிதானவிளக்கம்.

௮. சூசீபத்திரம்.

௯. மணிமேகலை மூலமும் அரும்பதவுரையும்,

௧௦. மணிமேகலைப்பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி, ௩௨௧.

௧௧. அரும்பதவகராதி, ௩௨௨.

௧௨. அருந்தொடரகராதி, ௩௩௨.

௧௩. மணிமேகலை மூலவிஷயசூசிகை, ௩௪எ.

௧௪. அரும்பதவுரையில் அடங்கியவை, ௩௬௬.

௧௫. அரும்பதவுரையிலுள்ள உதாரணச்செய்யுளகராதி, ௪௨எ.

௧௬. அரும்பதவுரையிலுள்ள தமிழ்நூற்பெயர்கள்முதலியவற்றினகராதி,௪௩௬.

௧எ. மணிமேகலையால் தெரிந்த அரசர்களின்பெயர்கள் முதலியன, ௪௩௮.

௧௮. மணிமேகலைப் பிரயோகவிளக்கம், ௪௪௨.

௧௯. மணிமேகலையில்வந்துள்ள வேறுகதைகள், ௪௪௫.

௨௦. புத்ததேவன்பெயர்கள், ௪௪எ.

௨௧. பௌத்தசமயத்தைப்பற்றிப் பெரியோர்கொண்டகருத்து.

௨௨. பிழையுந்திருத்தமும்.

கணபதிதுணை.

முகவுரை.

"தன்றோ னான்கி னொன்று கைம்மிகூஉங்
களிறுவளர் பெருங்கா டாயினு
மொளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென் னெஞ்சே."

உலகமாா பன்னூற் றிலகமா யிலகி
நவையறு மொன்பான் சுவைபுணர்ந் தினிமைத
திரட்டுறு *மைந்து பொருட்டொடர் நிலைகளு
ளமிழ்திற் சிறந்த தமிழெனு மடந்தை
யணிமே கலையா மணிமே கலைதான்,
நச்சும் பெருமை முச்சங் கத்துட்
கறைமிடற் றிறைவ னிறையனா ரெனப்பெயர்
வாய்ந்தே †புலம்பல வாய்ந்த சங்கத்
தொல்லிசை பலவுறு நல்லிசைப் புலவருட்
சீலமார் மதுரைக் கூலவாணிகன் சாத்தனாரென்னும்

புலவாபெருமானால அருளிசசெய்யபபட்டது; இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர், அடியார்க்குநல்லார், ‡சமயதிவாகரவாமனமுனிவர், இலக்கணவிளக்கவுரையாசிரியர், §திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரசாசர், சங்கரநமச்சிவாயர் முதலிய ||உரையாசிரியாகளால எடுத்துககாடடப்படடுள்ள பிரமாண நூலகளுள் ஒனறு. தன்மைநவிறசியணியும பாவிகவணியும இன்னோரன்ன பிறவணிகளுமே ஆங்காங்கு அமைநதிருததலால், தன்னுட் கூறப்பட்டுளள மலை கடல தீவு வனம நாடு நகர ஆறுமுதலியவற்றையும் பிறவறறையும நேரில அறிநதுகொண்டாறபோலப் படிப்பவர்களுடையமனத்திறகு நனறாகப் புலப்படசசெய்யும் நலப்பாடுற்றது; இக்கா

---

* ஐந்து பொருட்டொடர் நிலைகளாவன.—சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதியென்பன

† புலம் - நூல், இதனை, "புலந்தொகுத தோனே" என்னுந்தொல்காப்பியப் பாயிரததாலுணர்க.

‡ சமயதிவாகரவாமனமுனிவர் - நீலகேசித்திரட்டினுரையாசிரியர்.

§ திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர் - சிவஞானசித்தியார், பரபக்கவுரையாசிரியர்களுள் ஒருவர்

|| இவ்வுரையாசிரியர்கள் இந்நூலை இன்ன இன்ன இடத்தில் எடுத்தாண்டனரென்பதை, இப்புத்தகததின் பின்புள்ள பிரயோகவிளக்கததாலுணர்க (பக்கம்-௪௪உ.)

லத்தில் வேறொருவாற்றானும் விளங்காதனவாகிய சிலதெய்வங்களுடைய பெயர்களையும், அத்தெய்வங்களை வழிபடுமுறைமையையும, சிலசாதியாரையும், அவர்களுடைய நடைமுதலியவற்றையும, சில நகரங்கள தீவுகள் மலைகள் வனங்கள் கோட்டங்கள் அறச்சாலைகள் மன்றங்கள் முதலியவற்றையும், அவைகள் இன்ன இன்ன வண்ணமாக இருந்தனவென்பதையும, இன்ன இன்ன சமயங்கள் இன்ன இன்ன இடத்திற் பரவியிருந்தனவென்பதையும், அவற்றின் இலக்கணங்களையும, சில அரசர சில முனிவர முதலியோருடைய சரித்திரங்களையும, பிறவற்றையும இந்நூலில விளங்க அறிந்துகொள்ளலாம; இதில சொல்லியிருப்பன பொருள்நூடபங்கள் நூலளவேயாகிய நுண்ணறிவிற்கேற்ப எவ்விடத்துங்காணப்படுமென்று கூறுவர். இதனை,

> "மந்தா கினியணி வேணிப்பி ரான்வெங்கை மன்னவனீ
> கொந்தார் குழன்மணி மேகலை நாமம் கொள்வதெங்ஙன
> சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திகொளினு
> நந்தா வுரையை யெழுதலெவ் வாறு நவின்றருளே."

என்று கவிஞர்பெருமானுகிய துறைமங்கலம சிவப்பிரகாசமுனிவர் அருளிச்செய்த வெங்கைக்கோவைச செய்யுளாலுணர்க

சிலப்பதிகாரக கதைத்தலைவனை கோவலனுடையமகளாகிய மணிமேகலையென்பவளுடைய சரித்திரமாதலின், இந்நூல, சிலப்பதிகாரத தொடு கதைத்தொடர்புடையது.

இதில, சோழவளநாட்டுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில பெருங்குடவாணிகர்மரபில் உதித்த கோவலனுக்கு மாதவியினனும நாடகக்கணிகையிடந்தோன்றிய மணிமேகலையென்பவள், தனனுடைய தாய் கோவலன் மதுரையில் வெட்டுண்டிறந்ததுகேட்டுப பரத்தைமைதொழிலை வெறுத்துப் பௌத்தமுனிவராகிய அறவணவடிகளைச சரணடைந்து வாய்மைநான்கும மூலமைந்தும உபதேசிக்கபபெற்று பௌத்தசங்கத்திருத்தலையடைந்து, அவளோடுபழகி, சிறுபிராயத்திலேதாவே பௌத்தத்தருமங்களை அறிதற்கேற்ற உணாச்சியுற்று, ஒருநாள், தாயினகட்டளைப்படி சுதமதியுடன பூங்கொய்தற்கு மலரவனஞ்சென்று, தனனை விரும்பிவந்த உதயகுமரனுக்கு அருகி அங்குள்ள பளிங்கறையில ஒளிதிருந்து, அவன் போனபின்பு வெளியேவந்து, தன் குருதேவதையாகிய மணிமேகலாதெய்வத்தால மணிபல்லவத்தீவிற கொண்டுபோகப்பட்டு, அத்தீவிலுள்ள புத்தபீடிகைக்காட்சியால தன்னுடைய பழம்பிறப்பில நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து, அப்பால் அத்தெய்வம் அறிவுறுத்திய மூன்றுமந்திரங்களையுணர்ந்து, முற்பிறப்பிற் கணவனுயிருந்த இராகுலனென்பவனே இப்பிறப்பில் உதயகுமரனுகவந்தானென்று அதனெய்

முகவுரை.

வங்கூறக்கேட்டு, அப்பீடிகையின் காவற்றெய்வமாகிய தீவதிலகையினு தவியாற் கோமுகியென்னும பொய்கையை யடைந்து, அதிலிருந்த அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திரம் தன்கையில் வரப்பெற்று, பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்து, அறவணவடிகளை யடைந்து, ஆபுத்திரன் வரலாற்றையும அவனுக்கு மதுரையிற் சிந்தாதேவி அமுதசுரபியைக் கொடுத்ததையும் பசித்தவுயிர்களுக்கு உணவளித்தலே எல்லாவற்றினும் மேலான தருமமென்பதையும அவாகூறக்கேட்டு, அவர்கூறியவாறே உணவளித்தற்பொருட்டு அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு வீதியிறசென்று, சிறநதபத்தினியாகிய ஆதிரையென்பவள்வந்து முதலிற் பிசசையிடபபெற்று, காயசண்டிகையென்னும் வித்தியாதரமங்கையின் தீராப்பசியை அபபாததிரத்திலிருநதெடுத்துதவிய ஒருபிடி யமுதாற் போககி, அப்பாததிரததில மேன்மேலும அமுது வளரப்பெற்று, அந்நகரத்துளள உலகவறவியென்னுமமபலத்தை யடைந்து, அங்கேவந்த எல்லாவுயிரகளின் பசியையுமபோககி, அவ்வறஞ்செய்தலையே நித்தநியமமாகபபூண்டு, தனனை விருமபிவநத உதயகுமரன் அறிநதுகொள்ளாவண்ணம மேறகூறிய காயசண்டிகையின வடிவங்கொண்டு அந்நகரத்துள்ள சிறைசசாலையையடைநது, அங்கே பசித்திருப்பவர்களுக்கெல்லாம உணவளித்து அதனை அறசசாலையாக்கி, தன்னை மீட்டும் விடாது தொடாந்த உதயகுமரன காயசண்டிகையின் கணவனால வெட்டுண்டு வீழ்நததுசண்டு மனங்கலங்கிப பின்பு கநதிற்பாவைத்தெய்வத்தின் மொழிகளால் தேறுதலுறறு, உதயகுமரனுடைய தநதையாகிய மாவண்கிளளியாற சிறையில்வைக்கப்படடு, இராசமாதேவியின் முயற்சியால் அச்சிறையினினறு நீங்கி, நாகபுரததையடைநது அதன்றலைவனான புண்ணியராசனோடு மணிபலலவஞ்சாரநது புததபீடிகையைக்காட்டி அதனால் அவனது பழமபிறபபை அவனுககறிவித்து, காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடல் கொள்ளப்பட்டசெய்தியைத் தீவதிலகையாலறிநதுகொண்டு, அபபாற் சென்று வஞசிநகாபபுறததேயுளள பததினிககடவுளாகிய கண்ணகியின் கோயிலையடைநது தரிசிதது, தனனுடைய எதிரகாலசசெய்திகளைக் கண்ணகி கூற அறிநதுசென்று, ஆங்கிருந்த சமயவாதிகள் பலரையுஞ்சார்ந்து அவரவாகளுடைய கொளகைகளைத் தனிததனியேவினாவியுணாநது, அந்நகரில தவமபுரிநதுகொண்டிருநத மாசாத்துவானைக்கண்டு அவன் மொழிநதசெய்திகள பலவற்றையுங் கேட்டு, அவனகூறியவாறு காஞ்சிநகரம் போய், அந்நகரிற பசியாலவருநதிவாடிய எலலாவுயிரகளுக்கும் உணவளித்து, அங்கேவநத அறவணவடிகளைத தரிசிதது, அவர் உபதேசித்த அறமொழிகளைககேடடு, பின முததிபெறுதறபொருடடு அநநகரிலேயே கவஞ்செய்துகொண்டிருநதாளெனனுங்கதை விரித்துக கூறபபடும.

இந்நூல், பௌத்தசமயச்சார்பினளாகிய மணிமேகலையின் சரித்திரமாதலின், இதில் அச்சமயக்கொள்கைகளைப் பரக்கக் காணலாம்.

பற்பல தருமங்கள் இதிற் சொல்லப்பட்டுள்ளன; அவற்றுள் மிகுதியாகக்காணப்படுவது ஒருவன் மனமொழிமெய்கள் தூயனாகி எல்லா வுயிர்களிடத்தும் எப்பொழுதும அருளுடையனாதல்வேண்டுமென்பதே.

மணிமேகலையென்பவளுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறுதலின், இஃது இப்பெயர் பெற்றதெனபர். நீலகேசித்திரட்டில், புத்தவாதசசருக்கத்தில், "குயலாகுயலம்" என்னுஞ்செய்யுளுரையில, *"'தீவினை யென்பதி .....பிரமரு மாகி' என்பது மணிமேகலைதுறவாதலின், இதனால், ஸம்ஸ்காரமறிந்துகொள்க" எனச சமயதிவாகரவாமனமுனிவரும், சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்திற் சௌததிராநதிகனமதத்துள்ள "ஓங்கிய வுருவம்" என்னுந் திருவிருத்தத்துரையில், *"'தீவினையென்பதி..... .....பிரமருமாகி' என்பது மணிமேகலை துறவாதலின், இதனால ஸமஸ்காரமறிந்துகொள்க" எனத் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரும் எழுதியிருத்தலால, இந்நூல, மணிமேகலைதுறவென்றும அக்காலத்தில் வழங்கப்பட்டுவந்ததென்று தெரிகின்றது; "மணிமே கலைதுற, வாறைம பாட்டினு ளறியவைத்தனன்" என்று பதிகத்திறுதியிற் கூறபபட்டிருத்தலும் இதற்கு இபபெயருண்டென்பதை நனகுபுலபபடுத்தும.

இநநூல், அமமைமுதலாகிய வனபபெட்டினுள் இயைபின்பாற்படும்; தொல்காப்பியச் செய்யுளியலினகண்ணே, 'அமமைமுதலியவனப்பெட்டுமதொடர்நிலைச்செய்யுட்கிலக்கணம' என்று கூறுகின்றுழி, †"ஞகாரை முதலா னகாரை யீற்றுப், புள்ளி யிறுதி யியைபெனப படுமே" என்னுஞ் சூத்திரவுரையில், 'ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள வென்னும் பதினொரு புள்ளியுள் ஒன்றனை ஈறாகவமைத்துச செய்யுளைப் பொருட்டொடராகவும சொற்றொடராகவுஞ்செய்வது இயைபெனபபடும', ‡'னகாரவீறறானிறறுப் பொருளுமியைநது சொல்லுமியைநதுவநதன, சீத்தலைச்சாத்தனாரா செய்யப்பட்ட மணிமேகலையும், கொங்குவேளராற செயயபபட்ட உதயணன்கதையும் போலவன' என்று ஆசிரியா நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருத்தலகாண்க. இதனால, மணிமேகலைசசெய்யுள் ஒவ்வொன்றும் 'என்' என னகரவொற்றீறாகவே படிக்கப்படவேண்டுமென்பது அறியப்படுமாயினும், இக்காலத்தில வழஙகுதறகேறப அசசெய்யுட்கள் னகர அகர

---

* மணிமேகலை, உச-ம் காதை, கஉ௩ - க௩௯, ௩௦ - ம் காதை, ௬௪ - அ௦.

† தொல்காப்பியம். செய்யுளியல், உசக.

‡ ஈண்டெழுதியவாறு, தொல்காப்பியப பொருளதிகாரவுரைக கையெழுத்துப பிரதிகளிற காணப்பட்டது

வீரமகவேகொள்ளப்பட்டன; வேண்டுமேல் அவற்றை ஒற்றீருக்கிப் படித்துக்கொள்க. இந்நூலிற் சொல்லியையும் பொருளியையும் அமைந் திருத்தல்காண்க.

இதிற்கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரம்கிழ்ந்தகாலமும் இந்நூலாசிரியர் காலமும் ஒன்றென்றும், இஃது அவரால் தமிழிலேதான் முதலிற் பாடப் பட்டதென்றும், சிலப்பதிகாரத்தாலும் அதன்பதிகத்தொடக்கத்தில் அடி யார்க்குநல்லாரெழுதிய உரைநடையாலும் இந்நூற்பதிகத்தாலும் நன்கு வீளங்குகின்றமையின், இது வேறுமொழியிலிருந்துவந்ததென்று சொல லுவதற்கிடமில்லை.

இது, கதையைத் தொகுத்துக்கூறுவதாம பதிகமென்று வழங்கப் படுவதுமாகிய கதைபொதிபாட்டை முதலிற்பெற்று, விழாவறைகாதை முதற் பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்றகாதையிறுதியாகவுள்ள முப் பதுபகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது; காதை - பாட்டு; நீலகேசித்திரட்டு, குண்டலகேசிவாதசருக்கம், உ - ம செய்யுளுரையில், "'மூன்றுன் பெருமைக்கணின்றுன்' என்னுங்காதையை அனுவதித்தவாறு" எனவும், உஅ - ம் செய்யுளுரையில, "'பிடகம' என்னுங்காதை சொன்னவாறு" எனவும், மொகலவாதசருக்கம, உங - ம் செய்யுளுரையில, "'தன்புற த்தி' என்னுங்காதைசொலலப்பட்டது" எனவும, சஐ-ம செய்யுளுரையில, "'எழுமபைத்தி' என்னுங்காதை" எனவும், சக - ம் செய்யுளுரையில், "'காவினற்சுமந்துப்பான்' என்னுங்காதை" எனவும, சஉ-ம செய்யுளு ரையில், "'மக்கட்பண்பழியாது' என்னுங்காதை" எனவும், அருநூலுரை யாசிரியர் எழுதியிருத்தலால், காதையென்பதற்குப் பாட்டென்று பொரு ள்கொள்ளுதல துணியப்படும; "ஆறைம பாட்டினு ளமியவைத்தனன்" எனப பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட்டிருத்தலும், மிதிலைப்பட்டித் திருச்சிற் றம்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டிற்கிடைத்த பிரதியில் இந்நூற்பகுதிகளின் பெயர்கள்யாவும பாட்டென்றே காணப்பட்டிருத்தலும் இதனேவற்புறுத் தும்; காதையென்பதை இசையோடு பாடப்படுவதாகியசெய்யுளென்று பொருள்படுகிற 'காதா' (गाथा) என்னும் வடசொற்சிதைவென்றுகொண் டால் யாதோரிழுக்குமின்றென்று வடமொழியாளர்கூறுவர்; இது நிற்க.

சிலவருடங்களுக்குமுன் பழைய தமிழ்ப்புத்தகங்களைத் தேடும்வண் ணம் இத்தமிழ்நாட்டினுளளே செல்லுதற்குரிய பல ஊர்களுக்குச் சென்று அங்கங்குள்ள பரமபரைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்களுடையவீடுகள் தோறும உள்ளனவாகிய கையெழுத்துப்பிரதிகளைப் பரிசோதித்துப பாரததகாலங்களிலெல்லாம எனகரு மணிமேகலைமூலப்பிரதிகள் இடை த்தனவேயன்றி உரைப்பிரதி யாண்டும கிடைத்திலது. சென்னை தஞ்சை

முதலிய நகரங்களிலுள்ள பழைய கையெழுத்துப்புத்தகசாலைகளும் பார்க்கப்பட்டன; அங்கும் கிடைக்கவில்லை. வெளிநாட்டிலுள்ள நண்பர்கள் பலரைப் பத்திரிகைவாயிலாக இதைப்பற்றி வினாவினேன்; அங்ஙனம் வினாவப் பட்டவர்களுள், இப்பொழுது கொழும்பிலிருக்கும் யாழ்ப்பாணததுநல்லூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சிற். கைலாசபிள்ளையவர்கள் தமதுகையாலெழுதிய மூலப்பிரதியொன்றை அன்புடன் அனுப்பினார்கள்; பின்பு பாரிஸ்நகரத்துள்ள (Julien Vinson, Professor of Oriental Languages) ஜூலியன்வின்ஸன் என்பவர், 'இந்நகரத்துக் கையெழுத்துப்புத்தகசாலையில மணிமேகலைமூலப்பிரதி ஒன்றேயுள்ளது' என்றுதெரிவித்து மாதிரிகைக்காக அதிலிருநது பதிகமட்டும் எழுதியனுப்பினா. மற்றவாகள் 'யாதொன்றுங் கிடைக்கவில்லை' என்று விடையளித்துவிட்டாாகள். கிடைத்தபிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்துவநதபொழுது பிரதிகளில எழுதுவோாகள் இயலபாகவேசெய்வித்திருநத வேறுபாடுகளாலும, இது பௌத்தசமயககாப்பியமாதலால அசசமயக்கொள்கைகளைக் கூறுமபாகங்களையெல்லாம எளிதிறறெரிநதுகொள்ளல கூடாமையாலும, அவற்றை ஒழுஙகாகப புலப்படுத்தும பழைய *தமிழ்ப் பௌத்தநூலகள் பண்டைககாலததில இருநதும பாதுகாபபோரின்மையால இக்காலத்தில இறநதொழிநதமையாலும, அக்கொள்கைகளை விளங்கசசொல்லுவோா அகப்படாமையாலும, பிழைகளைப் பிழைகளென்று நிசசயித்துக்களைநது திருத்தமானபாடங்களைத் தெரிநதுகொள்ளுதறகு எடுத்துக்கொண்டமுயற்சியும கழித்தகாலமும அடைநதவருத்தமும அளவுபடுவனவலல.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்முதலிய சைவசமயாசாரியர்கள் அருளிச்செய்த தேவாரங்களிலுள்ள பௌத்தசமயமறுபபுக்களும, பெரிய புராணமுதலியவற்றுட் கூறபட்டுள்ள அசசமயககொள்கைகளும மறுப்பும, சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துள்ள சௌத்திராநதிகன் மதமுதலியனவும், அவற்றிற்குத் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர் எழுதியவுரையும, அவ்வுரையிலுள்ள சில உதாரணசசெய்யுட்களும, மறுப்புக்களும், நீலகேசித்திரட்டும் அதனுரையும், அவ்வுரையில மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள சிலகவிகளும, வீரசோழியம் யாப்புப்படலவுரையிலுள்ள சிலவுதாரணப்பாடல்களும, இன்னுஞ்சிலவும் பௌததசமயமரபுகளிற் சிலவற்றையும் அசசமயத்தோர் பேசிவநத சில தமிழ்ப்பரிபா

---

* அடியிலுள்ளவை பண்டைக்காலத்துப் பௌத்தநூல்களென்று சிலநாளைக்குமுன்னேதான் தெரிந்தது. அவை குண்டலகேசி, சித்தாந்தத்தொகை, திருப்பதிகம், விம்பசாரகதையென்பன, அவற்றிலிருந்து இரண்டொருபாடல்களே நீலகேசித்திரட்டுரை முதலியவற்றில் நூற்பெயர்களோடு எழுதப்பட்டிருந்தன.

முகவுரை.

ஷைகளையும் பிறவற்றையும் ஒருவாறு விளங்கச்செய்தன ; செய்தும் முன்பிருந்த ஐயங்கள் முற்றுந் தீராமையாற் பின்னும் அறிந்தோர்பாற் சென்றும தூரதேசததார்க்குக் கடிதமெழுதியும விசாரித்தலையே மேற் கொண்டிருந்தேன்.

ஆராய்சசிசெய்யத் தொடங்கிப் பலவருடங்களாகியும் இந்நூலை முன் னமே வெளிப்படுத்தாமைக்குக் காரணம் இதுவே

இப்படி இருக்கையில், ஹிந்துதேசத்துவித்தகளிலும் ஆங்கிலேய வித்தகளிலும் மிகப்பயிற்சியடைந்துவிளங்கும் மஹூர், ஸ்ரீமத் உ. வே. அரங்காசாரியரவர்கள், M. A. பௌத்தசமயநூல்களிலும பாண்டித்தியமு ள்ளவர்களென்பதை அறிந்துகொண்டு உரியகாலங்களில் அவர்களிடத் தஜசென்று வினவிவருதேன்; வருகையில், ஒவ்வோரமயத்தும் தடை யின்றி உடனுடன் அவர்கள்சுமியவிடைகளால் அதற்குமுன்பு எனக் கிருந்த ஐயங்களிற் பெருமபாலன நீங்கின. நீங்கவே இந்நூலைப்பரி சோதித்தலில் என்மனம ஊக்கம்பெற்றது. அவர்களுடையபேருதவி இல்லையாயின், மணிமேகலையில்வருதுள்ள துடிதலோகம், பாரமிதை, அருபபபிரமர், உருபப்பிரமர் முதலியசொற்களுக்குங்கூட உள்ளவாறே பொருள்கொள்ளுதல எனக்கு மிகவரிதாகும் ; தமக்குரிய அரியவேலை கள் அநேகமிருந்தும் பழைய இத்தமிழ்நூல் வெளியேவந்து உலாவு தலையே பயனுகக்கருதி, யான செலவுங்காலங்களோறும் சிறிதும் சலிப் பின்றி அவர்கள் செயதுவருதபேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பால தன்று ; அம்மஹோபகாரிவிஷயத்தில இததமிழ்நாட்டினேமாகிய நா மெலலாம் நன்றிபாராட்டுதற்கு உரியவர்களாக இருக்கிறோம்.

எவ்விடத்தும இந்நூலுக்கு உரையகப்படாமையாலும், உரை முன் னபு உண்டென்று ஒருவாற்றலும் விளங்காமையாலும இனி மூலத் தைமட்டுமாவது வெளிபபடுத்தவேண்டுமென்று நிசசயித்துப் பதிப்பிக் கத் தொடங்கியபொழுது, தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளாகிய அன்பர்களிற் சிலர், 'உரையெழுதியே இதனை வெளிப்படுத்தவேண்டும' என்று வற்பு றுத்திக்கூறினமையின், அவர்கள்சொலலை மறுத்தற்கஞ்சி, இது புலவர் திலகாகள் செய்தறகுரிய அரிய காரியமென்றுகருதாமல், "ஆங்கவன் புகழ்ந்த நாட்டை யன்பெனு நறவமாநதி, மூங்கையான் பேச லுற்ற னென்னையான் மொழிய லுற்றேன்" என்று பெரியோர் கூறியதறகு இலக் கியமாக, தக்கநூலாராய்சசியும் எண்ணியவற்றைச சுவைபயக்குமபடி நல்லநடையில் விளங்கவெழுதும்வன்மையுமில்லாத யான், "மணிமேகலை நூனுட்பங்கோள்வதெங்ஙன்" என்று ஆன்றோரால் நன்குபாராட்டப்பட் டுள்ள இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்ற ஏதோவொன்றை எழுதத்தொ டங்கினேன்:

மொழிகளுட் பெரும்பாலனவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கிக்கிடக் கின்றமையின், அரியவற்றிற்குமட்டுமே பொருள்செய்தும், ஆங்காங் குள்ள வாக்கியங்களே ஒத்தவைகளாக இந்நூலிலும் வேறுநூலி லும் காணப்பட்டவாக்கியங்களே அவ்வவ்விடத்தில்தந்துகாட்டி அவற்றி னிடங்களே உடனுடன் விளங்கச்செய்தும், பொருள்விளங்காத இடங் களில் (?) இக்கேள்விக்குறியை அமைத்தும், கையெழுத்துப் பிரதி களிற்கண்ட பாடபேதங்களே எடுத்துக்காட்டி அவற்றுள் இன்றியமை யாத சிலவற்றிற்குமட்டுமே பொருளேப்புலப்படுத்தியும், எல்லாருக்கும் எளிதிற் பொருள்விளங்குதற்பொருட்டு வடசொற்களேப் பெரும்பாலும் விரவவித்தும், சிலவற்றிற்கு சங்கமருவிய நூல்களிலிருந்து மேற்கோள் கள் இப்பொழுது அகப்படாமைபால் அவற்றைவிளக்குதற்குப் பிற்கா லத்துநூல்களிலிருந்து பிரயோகங்களே எடுத்துக்காட்டியும் ஒருவாறு எழுதிமுடித்தேன்.

*"சவியுறத் தெளிந்து தண்ணென் றெழுக்கமும பயின்று" என்று சம்பகாடரும், † "செல்லாறு தோறும பொருளாழ்ந்து தெளிந்து" எனப் பரஞ்சோதிமுனிவரும் அருளிச்செய்த திருவாக்குகளுக்கு இலக்காகவிள ங்குங் கவிகளினுடையவரிசையிலேநிற்குந தகுதியுள்ள பாட்டுக்களேயு டைய இந்நூலுகு யான் அரும்பதவுரையெழுதுபவன்? இதுசெய்தற் குதகுணிந்துவந்த எனது தமுகண்மையைப் பொறுத்தருளுமபடி இத தமிழுலகத்தை மிகவும வேண்டுகிறேன்

பழைய செந்தமிழ்நாற்பரிபாலகரும இவ்வாராய்ச்சிபால் எனக்கு மனச்சோர்வுண்டாகாதவண்ணம அடிக்கடி ஊக்கமளித்துவருபவரும் கொழும்புநகரத்துப் பிரபுசிகாமணியுமாகிய Hon. பொ. குமாரசாமிமுதலி யாரவர்கள், இந்நூலிற் சிற்சிலவிடங்களில முன்னம நிகழ்ந்த ஐயங்களே நீக்கிக்கொள்ளுதற்பொருட்டு யான் கேட்டவினுக்களுகு இலங்கையி லுள்ள பௌத்தவித்தியோதய பாடசாலைத்தலைவராகிய ஸ்ரீஸுமங்களரவா களேக்கொண்டு விடைகளெழுதுவித்து அனுப்பிப் பேருதவிசெய்துவந தார்கள்.

மணிமேகலையைக் கவலியின்றி ஆராய்ந்து பதிப்பித்து வெளிப்படு த்துதற்குப் பொருளுதவிசெய்த பாலவனத்தம ஜமீந்தாரவர்களாகிய இராமநாதபுரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ பொ. பாண்டித்துரைத்தேவரவர்களுடைய தண்ணளியும பெருந்தகைமையும ஒருபொழுதும மறக்கற்பாலனவல்ல; மிகவும பாராட்டற்பாலன. இதைப்போன்ற எத்தனேயோ பெரியகாரி யங்களேத் திருத்தமாகச் செய்துநிறைவேற்றியவர்களின் வழித்தோன்ற

* கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம், சூர்ப்பநகைப்படலம், க.

† திருவிளையாடற்புராணம், அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம், உஉ.

லாய் மிக்க பாண்டித்தியமடைந்து நூலாராய்ச்சியே இன்பத்துளின்பமெனக்கொண்டுவாழும் அப்பிரபு அவாகளுக்குப் பழைய நூல்களையும் அவற்றினுரைகளையும் பதிப்பித்து வெளிப்படச்செய்து அமிழ்தினுமினிய தமிழைப் பரிபாலித்தல் இயலபாயினும் படிப்பாரும் கேட்பாருமின்றி மூலையிலே மறைந்துகிடக்கும் அரியபெரிய நூல்களைத் தேடித்தொகுத்துப் படித்துக்கொண்டு அநாதரவுற்றிருப்போர்க்கு அஃது அரியதினும் அரியதாகத்தோற்றுமென்பது திண்ணம.

எனக்குண்டாகும் ஐயுங்களை உடனுடன்போக்கிப் பேருதவிசெய்தருளிய மஹாமஹோபாத்தியாயரவர்களாகிய பெருகவாழ்ந்தான் ஸ்ரீமத், உ. வே. அரங்காசாரியரவர்களுக்கும, குமபகோணம கவர்ன்மென்ட்காலெஜ ஸமஸ்கிருதபண்டிதரவாகளாகிய திருமலை ஈசசமபாடி ஸ்ரீமத், உ. வே. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்களுக்கும எனனுடைய வந்தனத்தை நன்றியறிவுடன் ஸமர்பபிக்கின்றேன்

சென்னைக்குச் செல்லுந்தோறும யாதொருகவலையுமின்றியிருந்து நூலாராய்ச்சிசெய்யுமபடி எனக்குத் தமது அழகியமாளிகையில இடந்தந்து ஊக்கமளித்து அன்புடன் ஆதரித்துவருகின்றவர்களாகிய ஹைகோர்டு வக்கீல, எழுமபூர், ஸ்ரீமத், உ. வே. K. இராஜகோபாலாசாரியரவர்களுடையபெருந்தகைமை மிகப பாராட்டற்பாலது.

சிவகங்கைபைச்சார்ந்த சிறுவயல் ஜமீந்தாரவர்களாகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்கள், எனது அன்பரும பழைய தமிழ்நூலாராய்ச்சியிற் கூர்த்த அறிவினரும தமது வித்துவானுமாகிய திருமானூர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ கிருஷ்ணையரவர்களுக்கு மாதவேதனமளித்து வேண்டியகாலங்களிலெல்லாம அனுபபிப் பேருதவிசெய்துவந்தார்கள்; இவ்வகையான உதவிசெய்தல் மிகச்சிறந்ததென்பது யாவருக்கும தெரிந்ததே.

இந்நூலை ஒப்புநோக்கிவந்தபொழுது ஏட்டுப்பிரதிகளைவைத்துக்கொண்டு பலமுறைபடித்து முதலில் அனபுடன் உதவிசெய்தவர்கள்:—

குமபகோணம, பேட்டைத்தெரு, ம-ள-ள-ஸ்ரீ தியாகராஜபண்டாரம்.
திருப்பெருந்துறை, ,, பொன்னுசாமிப்பிள்ளை.

தங்களுக்கு அவகாசமுள்ளகாலங்களிலெல்லாமவந்து உடனிருந்து இப்புத்தகவிஷயத்தில எல்லாவுதவியும அனபுடன் செய்தவர்கள்:—

திருமானூர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ கிருஷ்ணையர்.
கும்பகோணம் நேட்டிவ்ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய } மணலூர் ,, இராமானுஜாசாரியர்.
பினனத்தூர் ,, நாராயணஸாமிஐயர்.
மணலூர் ,, சந்தானமையங்கார்.

இழுக்கலுடையுழி ஊன்றுகோல்போன்ற இவர்கள் யாதொன்றையும எதிர்பாராமறசெய்துவந்த பேருதவியை நினைக்குந்தோறும், "பயன

ஆக்கார் செய்த வுதவி கயன்ஆக்கி, னன்மை கடலிற் பெரிது" என்னும் அருமைத்திருக்குறள் ஞாபகத்திற்குவருது மனதைக்குளிர்விக்கின்றது.

மணிமேகலை பௌத்தசமயக்காப்பியமாதலின், படிப்பவர்களுக்கு விளங்கும்வண்ணம, அசசயக்கொளகைகளை விரிவாக எழுதிச சோகக வேண்டுமென்று சிலகனவான்கள் வற்புறுத்தினமையால, பௌத்தாகளால் மும்மணிகளென்று பாராட்டப்படும புத்ததர்மசங்கங்களின் விவரணங்களாகப் புத்தசரித்திரமும் பௌத்ததருமமும் பௌத்தசங்கமும் ஆகிய இவை, மேற்கூறிய மஹா, ஸ்ரீமத், உ. வே. அரங்காசாரியரவர்களுடையபேருதவியாலியற்றி, இப்புத்தகத்திற்கு அங்கமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

புத்தசரித்திரத்தை 'இங்கிலிஷ்' புஸ்தகங்களிலிருந்து தமிழிற்பெயர்த்து உதவியஅன்பாகள்:—

ம-ா-ாஸ்ரீ V. P. சுப்பிரமணியமுதலியார், G.B.,V.C.
,, S. கிருஷ்ணசாமி ஐயர், B.A., B.L.
,, K. P. சோமசுந்தர ஐயர்.
,, V. சுப்பிரமணிய ஐயர், B.A.
,, M. S. ஈடேச ஐயர், B.A.

நான்போய் எழுதக்கூடாதகாலங்களில் ஷை மஹா அரங்காசாரியரவாகளிடஞ்சென்றுசென்று பௌத்ததருமத்தையும பௌத்தசங்கதையும எழுதியளித்த அன்பாகள்:—

ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஸு. கோபாலசாமிஐயா, B.A. முதலியவாகள்.

பௌத்ததருமத்தையும பௌத்தசங்கதையும் மஹர், அரங்காசாரியரவாகளிடஞ்சென்று படித்துக்காட்டிச செபபஞ்செய்துகொள்ளுதற்கு எனக்குக்காலம்வாயாமையால், அவாகள் முதனமுறை சொலலியெழுதுவித்தபடியே அவைகள் பதிபபிக்கப்பட்டன.

தமக்குப் பற்பல அரியகாரியங்களிருக்கவும யான்விரும்பியபொழுதெல்லாம ஒப்புநோக்குதலமுதலிய பற்பலவுதவிகளை ஊகத்துடன செய்துவருத (Ch. of Scot. Mission College, Madras) தமிழ்ப்பண்டிதராகிய திருவல்லிக்கேணி, ஸ்ரீமத உ. வே. வை மு சடகோபராமானுஜாசாரியரவாகளுடைய அன்புடைமை ஒருபொழுதும மறக்கறபாலதனறு.

எனக்கு இயலபாகவுள்ள அமிவின்மையாலும, மறதியாலும, வேலை மிகுதியாலுண்டாகும் அயாசசியாலும, பிறகாரணங்களாலும் இப்புத்தகத்தில பல பிழைகள் இருத்தல்கூடும; அவறறைத் திருத்திப்படித்துக கொள்ளும்படி எலலோரையும வேண்டுகிறேன்.

தொடங்கியகாரியத்தை நிறைவேறறுபடி செய்தருளிய எல்லாம வல்ல முழுமுதற்கடவுளின் இணையடிகளை சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்

உத்தமதானபுரம், வே. சாமிநாதன்.

கிடைத்த மணிமேகலைக் கையெழுத்துப் பிரதிகள்

திருக்கைலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறையாதீனத்துப்... ... ... பிரதி க.

ாட்டையபுரம் பெரிய அரண்மனை ... .. ,, க.

இது, திருவாவடுதுறையாதீனத்து
ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகரவர்கள் வருவித்துத்
தந்தது.

சிவகங்கையைச்சார்ந்த மிதிலைப்பட்டி

ஸ்ரீ அழகியசிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் .. ,, க.

திருமயிலையிலிருந்த திருநெல்வேலித

,, திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்கள் ,, க.

இந்தப் பிரதிகொடுத்தவர், திருமயிலைப் பார்த்தசாரதிக
கிராமணியென்பவர்.

சேலம்,

,, இராமசாமிமுதலியாரவர்கள் ... ... ,, க.

முதலிற்கிடைத்த பிரதி இதுவே.

யாழ்ப்பாணத்துநல்லூர்,

,, சிற்· கைலாசபிள்ளையவர்கள் ... ... ,, க.

ஆறுமுகமங்கலம,

,, ஏ· சுந்தரமூர்த்திப்பிள்ளையவர்கள் ... ,, க,

S P.G. High School, Vepery, தமிழ்ப்பண்டிதர், திருமயிலை,

,, சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் . ,, க.

சென்னை,

,, தி· முத்துக்குமாரசாமிமுதலியாரவர்கள்... ,, க.

சென்னையிலுள்ள,

ராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப்புத்தகசாலை .. ,, க.

அப்பொழுதைக்கப்பொழுது ஒப்புநோக்கி உடனுடன்
கொடுத்துவிடப்பட்ட பிரதிகள் சில

இவற்றுள், மிகப்பழமையானதும் பரிசோதனைக்கு இன்றியமையாததாக இருந்ததும் மற்றைப்பிரதிகளிற் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும்போகிய பாகங்களையெல்லாம் ஒழுங்குபடச்செய்ததும் கோப்புச்சிதைந்து அழகுகெட்டு மாசுபொதிந்து கிடந்த, செந்தமிழ்ச்செல்வியின் மணிமேகலையை அவளணிந்துகொள்ளும்வண்ணம் செப்பஞ்செய்துகொடுத்ததும் மிதிலைப்பட்டிப்பிரதியே.

இந்நூலாசிரியராகிய

மதுரைக்கூலவாணிகன்சா

வ ர லா று.

இவர், கடைசசங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர்; கூலவியாபாரஞ்செய்துகொண்டிருநதமையின் இப்பெயர்பெற்றாரென்பா; பததினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியின் வரலாற்றையும் அவள்மேமபாட்டையும சேரன்செங்குட்டுவனுக்கு அறிவுறு தி அவளைக்கொண்டு அவளுக்குக் கோயிலகட்டுவித்து நித்தியபூசை முதலியனநடக்கும்படிசெய்தவா. அவ்வரசனுக்குக் கண்ணகியின்வரலாற்றைக் கூறியபொழுது அவனோடு கேடடுககொண்டிருநதவரும அவன்சகோதரரும துறவுபூண்டவருமாகிய இளங்கோவடிகள் அவளுடையசரிததைப் பொருட்டொடாநிலைசெய்யுளாகசசெய்தற்கு வேட்கையடையுமவண்ணஞ் செய்தவா இவரே; இதனை, சிலப்பதிகாரத்தின் பதிகத்தாலும, அநநூலிலுளள உரு-வது காட சிககாதையாலுமுணாக. எட்டுத்தொகையில் நற்றிணை முதலிய நூலகளில இவராற செய்யப்படடுள்ள பாக்களுமுண்டு. இவாபெயர், கூலவாணிகன்சாத்தனாரெனவும, மதுரைச்சீத்தலைச்சாத்தனாரெனவும், சீத்தலைச்சாத்தனாரெனவும, சாத்தனாரெனவும வழங்கும. "தண்டமிழ்சசாததன்" (பதிகம, க0) என்றும, "தண்டமிழாசான்சாத்தன" (காட்சிககாதை, சுசு) என்றும, "நன்னூற்புலவன்" (காட்சிககாதை, க0சு) என்றும சிலப்பதிகாரதது இவா சிறபபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனா. சங்கத்தில அரங்கேறறுவித்தற்பொருட்டுவரும் நூல்களிற் பிழைகள் காணபபடுநதோறும ஆக்கியோர்களைக் குற்றங்கூறுதற்குத் துணியாராய் 'இநதப்பிழைகளைக் கேட்குமபடி நேரிட்டதே' என்று இவர் மனமவருநதித் தமதுதலையைக்குததிககொள்வாரென்றும, அதனால தலை புண்பட்டுச சீயோடிருநதமையின், சீததலைசசாத்தனாரென்பது இவர்க்குப்பெயராயிறறென்றுங்கூறுவா; இதனை, "வள்ளுவர் முப்பாலாற், றலைக்குத்துத் தீாவுசாத் தற்கு" என்று மருத்துவன்றாமோதரனார் திருக்குறளைச் சிறப்பித்துக்கூறிய செய்யுளிற் குறிபபித்திருத்தலகாண்க.

---

* கூலங்களாவன:—நெல்லு, புல்லு, வாகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகியெனபன; கூலம் பதினெண்வகைத்தென்பர் கூத்தநூலார்.

† அவகாசக்குறைவால் இவனாப்பற்றி இன்னும் எழுதவேண்டியவற்றை இப்பொழுது எழுதக்கூடவில்லை.

புத்தசரித்திரம்.

இந்தப் பரதகண்டத்தில், *உத்தரகோசலதேசத்தில், †உரோகிணி நதிக் கரையிலுள்ள ‡கபிலவாஸ்து என்னும் நகரத்தில், இக்ஷ்வாகு பரம்பரையிலுதித்துச் சுத்தோதனனென்று பெயர்பெற்ற ஓரரசன் இருந்தான். அவனுடையகாலம, இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய இரண்டாயிரத்தைந்நூறு வருடங்களுக்கு முந்தியதென்பர். அவனுக்குச் சுக்கிலோதனன், அமிருதோதனன், தௌதோதனன், கனிதோதனனென்னும் நான்குசகோதரர்களும், பிரமிதை, அமிருதையென்னும் இரண்டுசகோதரிகளும் இருந்தார்கள். அவனுடையமுன்னோர், §சாகவிருக்ஷங்கள் அடர்ந்துள்ள இடத்தில் முன்னம் இருந்ததுபற்றிச் சாக்கியரென்றும், கோதமரென்பவரது மரபிலுதித்தமைபற்றிக் கௌதமரென்றுஞ்சொல்லப்படுவர. சுத்தோதனன், கோலியதேசாதிபதியாகிய அஞ்சனனென்னும் அரசனுடையமகளிரான மாயாதேவியையும் கௌதமியையும் மணஞ்செய்துகொண்டான்.

மாயாதேவி மூத்தவள் ; ||கௌதமி இளையவள்.

கௌதமி, பிரஜாவதியென்றும் மஹாப்பிரஜாவதிகௌதமியென்றும் பிரஜாவதிகௌதமியென்றுங் கூறப்படுவாள். இவ்விருவருள்ளே குண

---

* கிழக்கே லிச்சவிகளின்தேயமும் மகததேயமும், தெற்கே கோலியதேயமும், மேற்கே ஸ்ராவஸ்திதேயமும, வடக்கே மலையில்வாழ்பவர்களாகிய மங்கோலியருடையதேயமும், உத்தரகோசலத்திற்கு எல்லைகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. லிச்சவிகளென்பது ஒருவகைக்குழுவினபெயர். உத்தரகோசலம் சாக்கியதேசமென்றுங் கூறப்படும்.

† உரோகிணிநதி, இக்கால்த்தில் 'கொகனை' என்று வழங்குகின்றது ; இது நங்கையின் கிளைநதிகளுள் ஒன்று.

‡ 'கபிலவாஸ்து' என்பதற்குக் கபிலரென்றபெயருள்ள முனிவரொருவர்தங்கித் தவஞ்செய்த இடமென்று பொருள்கூறுவர். [வாஸ்து - இடம்.] பழையதமிழ்நூல்களில் இந்நகரப்பெயர் கபிலபுரமென்றும் கபிலையென்றும், இந்நகரையுடையநாடு மகதநாடென்றும் வழங்கப்படுகின்றன ; "கண்டார் விரும்புங் கபில புரமென்ப, தண்டு" என்பது நீலகேசித்தீராட்டி, மொக்கலவாதச்சருக்கம், ககடு - ம் பாட்டு ; 'மறந்து மழைமரு மகதநன் னாட்டுக், கொருபெருந் திலகமென் றுரவோ ருரைக்கு நங், கரவரும் பெருமைக் கபிலேயம் பதி" என்பது மணிமேகலை, உக - ம் காதை, உஉ - சச.

§ சாகவிருக்ஷம் - தேக்கமரம்.

|| கௌதமி மூத்தவளென்றும், மாயாதேவி இளையவளென்றும் லெபுஸ்தகங்களிற் சொல்லப்படுகிறார்கள்.

வதியாகிய மாயாதேவி பேரழகுடையளாயிருந்ததுபற்றி, அரசன் அவளிடத்து மிக்க வேட்கையுடையனாகியிருந்தான். கௌதமி அதுதெரிந்து மாயாதேவிபால் அழுக்காறுற்று மனங்கொதித்துக்கொண்டே காலங் கழித்துவந்தாள். இவ்விருவரும் நெடுங்காலம்வரையிற் புத்திரப்பேறின்றி இருந்தார்கள்.

இப்படி இருக்கையில், துஷிதலோகவாசியாகிய பிரபாபாலரென்னும் †போதிசத்துவர், உயிர்களைத் தீயவழியினின்றும்நீக்கி நலலவழியிற்செலுத்துதற்கு இவ்வுலகில் அவதரிக்கவிருப்புற்று, ஒருநாள் பொன்மயமான ‡தெய்வவிமானமூர்ந்துவந்து, மாயாதேவி சுத்தோதனன் என்னுமிருவர்கனவிலுந்தோன்றி, தாம் அவர்களுக்குப்புத்திரராக அவதரிக்கப் போதலைத் தனித்தனியேயுணர்த்திப் பின்பு மாயாதேவியினுடைய §வயிற்றிற் புகுந்தனர். எங்கும் நிறைந்துள்ளதெய்வம இங்ஙனஞ்செய்ததென்றும், மாயை ஒரு ஷட்கோணநக்ஷத்திரம தன்வயிற்றிற்புகுந்ததாகக் கனவுகண்டு பின்பு கருவுற்றாளென்றுஞ் சொல்லுவதுமுண்டு. மாயாதேவி கருவுற்றனளென்பதை அவளுடைய தோள்மெலிவுமுதலியவற்றாலறிந்த அரசன்முதலியோர் அகமகிழ்ந்தனர்.

அப்பொழுது அவளுக்குப் பிராயம் நாற்பத்தைந்து. மாயாதேவி மட்டும கருப்பிணியாயினாளேயென்று நறுமொறுப்புற்றகௌதமி அவளுடைய உயிரைப்போக்குதற்குப் பலவாறுமுயன்றாள ; முயன்றும அது சிறிதும் பலிக்கவில்லை. அதன்பின்பு கௌதமி தானசெய்த குற்றத்தை நினைந்துநினைந்து மனம்நொந்து, மாயாதேவிபால அன்புகூர்ந்து ஒழுகுவாளாயினள். மற்றொருநாள், மாயாதேவியின்கனவிற் பிரபாபாலர் ஓராண்குழந்தைவடிவாகத்தோன்றி அவளுக்குச் சில நலவழிகளை உபதேசித்து மீட்டும அவள்வயிற்றிற்புகுந்தனர். அவள் அவர் உபதேசித்தவாறே நியமவழியில் ஒழுகுவாளாயினள். உலகத்திற் கருவுற்றமங்கை

---

* துஷிதலோகம் - தெய்வலோகங்களாறினுள் நான்காவது.

† போதிசத்துவர் - புத்தராக வருதற்குரியோர் , "புத்தராகு மாண்பினோர் போதிசத்து வர்கடாம்" என்பது நீலகேசித்திரட்டு, மொக்கலவாதச்சருக்கம், கூ௩ - வது செய்யுள். கௌதமபுத்தருடைய பழையபிறப்புக்களையுணர்ததும் வடநூலைப் போதிசத்துவாவதான கல்பலதையென்று கூறுதல்காண்க.

‡ 'துடிதவிமானத்தினின்றும்போந்து குயிலாலபுரத்துத்தோன்றி உலும்பினி வனத்துப்பிறந்து கபிலபுரத்துப் புத்தத்துவமபெற்றுத தர்மோபதேசம பண்ணி மஹாபோதிப்பிரதேசத்துப் பொன்றக்கெடுதல புத்தனுக்குநியதி' (மொக்கலவாதச் சருக்கம, க௬௦ - ம் பாட்டுரை) என்று சிலவற்றை வேறுபடுத்திக்கூறுவர் நீலகேசித்திரட்டுரையாசிரியர்.

§ ஈசானசகாப்தம் ௬௭ - ம் ஆண்டில் மாயாதேவி கருப்பமுற்றாளென்று பர்மாதேசத்துப் பௌத்தநூல்கள் தெரிவிக்கின்றன. அவள் கருப்பமுற்றநக்ஷத்திரம் உத்தரட்டாதியென்பர்.

யாகளுக்கு உளவாகும் *வயாவும் வருத்தமும் அவளுக்கு இலவாயின. கருவுயிர்ககுங்காலமணுகிற்று; அணுகவே அவள் இனிய பலவகைக்காட்சிகளுமமைநத உலும்பினிஎன்னும் பூஞ்சோலையையடைதற்கு விரும்பித் தன்கருத்தை அரசனுக்குத்தெரிவித்தாள். அவன் அகப்பரிசாரங்களும் புறப்பரிசாரங்களுஞ்சூழ அவளுடன் அசசோலையையடைந்து,அதிலுள்ள மாளிகையொன்றிலதங்கி, அவளுள்ளத்தைக்கவரும் நறுமலர்களைக்கொணரும்படி தன்பரிவாரங்களுககுக் கட்டளையிட்டான். அதைக்கேட்ட பலரும பலவகைமலருங்கொணர்நது காட்டி அவளை மகிழ்வித்தார்கள். பின்பு அரசன் மாயாதேவியுடன் அசசோலையிடையே மலர்ந்துவிளங்கும் அசோகமரமொன்றைசசார்நது,அதனிழலில் மயில் கலாபத்தைவிரித்தாடுதலையும கலவிங்கமென்னுமபறவை அதற்கேறபப் பாடுதலையும் கண்டும் கேட்டும விழிகளுக்கும செவிகளுக்கும விருநதூட்டிக் களிக்கும் அவளை நோக்கி, "இமமரப்பூவொன்றைப பறித்துத்தா" என்று வேண்டினன். பூப்பறிகக அவள் அமமரத்தின் கிளையொன்றைப்பற்றுதற்கு வலக்கையை உயர்த்தினள். முன்னம், ஒளாவரென்னுமுனிவர் தமதுதாயினது துடையிலிருநதும, பிருது எனனும சக்கரவாததி வேனராஜாவினுடைய கையிலிருநதும, மாநதாதா †உபோஷிகனுடைய நெற்றியிலிருந்தும், ‡கக்ஷீவானென்னுமுனிவா சுதேக்ஷ்ணாதேவியின் கைம்மூலத்திலிருநதும் வெளிப்பட்டதுபோலப பிரபாபாலா அப்பொழுது மாயாதேவியின் கருப்பத்திலிருநது சிறிதும அவளுக்கு வருத்தத்தை உண்டுபண்ணாமல் மெல்ல மெல்ல அவளுடைய வலப்பக்கததின்வழியே ஆண்குழந்தைவடிவாக வெளியேவநது அவள்காலருகே அசசமயத்தில் தேருருளையைப்போல பெரிதாக முளைததுததோனறிய நீலத்தாமரைமலரொன்றிற் சென்றிருநதார். அவா §பிறநததினம, வைசாகசுத்தபூர்ணிமை. அக்கணமே தெய்வஅரசாகள் நாலவரும நநதன் உபநந்தனென்ற நாகஅரசர்கள் இருவரும அங்கேவந்து, முன்பு அவதரித்துள்ள புத்தர்களுக்குத் தாம செயததுபோலச செய்யவேண்டிய பல உபசாரங்களையும செய்துவிட்டுத் தத்தம உறைவிடஞ்சென்றாகள. அப்பால், அவர், அந்நீலத்தாம

---

* வயா - வேட்கைநோய்.

† உபோஷிகன் - யுவனாசுவன்.

‡ கக்ஷீவானென்பவர், 'தீர்க்கதமஸ்' என்கிறமுனிவருடைய அனுக்கிரகத்தால் பலியென்னுமரசன்மனைவி சுதேக்ஷணையின் கக்ஷததிலிருந்து பிறந்தாரென்று ஸ்ரீ மஹாபாரதங் கூறுகின்றது. கக்ஷம - கைம்மூலம்.

§ கௌதமபுததர் பிறந்ததினம், ஈசானசகாப்தம், ௬௨-ம் ௵ வைகாசிமாதத்திற் பூர்ணிமையும விசாகநக்ஷத்திரமுங்கூடிய வெள்ளிககிழமையென்று சொலலுவா; "இருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத், தொருபதின மேலு மொருமூன்று சென்றபின், மீனத் திடைநிலை மீனத் தகவயிற், போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்தத்து" என்று மணிமேகலையிலும கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க கரு-ம் காதை, உ௩ - உ௬.

ரைமலரினின்றும் சிங்கக்குருளைபோல் ஏழடிநடந்துபோந்து தாம் புத்தாவதாரமென்பதை ஆங்குள்ளவருக்குக் கூறினர். கூறியவுடன் வெப்பமும் தட்பமுமுள்ள *நீரோடைகளிரண்டு தனித்தனியே ஆகாயவழியே வந்து அவரை மஞ்சனஞ்செய்வித்தன. தேவர்கள் மலர்மழைபொழிந்தார்கள்; ஆகாயம மேகத்தால்மூடப்படுதலின்றித் தூய்மையுற்றுவிளங்கிற்று; விலங்குகளும் பறவைகளும் தம்முட் பகைமையின்றி அன்புற்றுப் பயின்றன; இன்னும் பற்பல †நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. தீயவழிகளுக்குத் தலைவனான மாரனென்னுநதேவன் ஒருவனுமே துன்புற்றான். மாயாதேவி பொறையுயிர்த்தலாலுண்டாகுநதளர்சசி சிறிதுமின்றி மேற்கூறிய அசோகமரத்தின்கீழேயிருந்தாள். கௌதமி அன்புகூர்நது அக்குழந்தையையெடுத்துச் சீராட்டிப் பாராட்டி வருவாளாயினள். குழநதையும் அவள்பால் அன்புமிக்கது. அப்படியிருக்கையில், சிறந்தநிமித்திகனாகிய அந்தணனொருவன்வநது, அக்குழந்தையை உற்றுநோககி, "ஆசிரியராக வருவோர்ககுரிய இலக்கணங்களெல்லாம் இவன்பால் உள்ளன; ஆதலால், இவன் துறநது பலவிடத்துஞ்சென்று தருமோபதேசம புரிதலை மேற்கொள்வான்; இவனால் மனிதர்கள் அடையும் ஊதியம மிகப்பல" என்று அரசனுக்குக்கூறி நன்கொடைபெற்றுசசென்றான். மாயாதேவி, கருவுயிர்த்த ‡ஏழாநாளில் ஆனநதாதிசயத்தால் இறந்தாள்.

"உலும்பினி வனத்து ளொண்குழைத் தேவி
வலம்படு மருஙகுல வடுநோ யுறாம
லான்றோ னவ்வழித் தோன்றின னாதலி
னீன்றோ ளேழாநா ளின்னுயிா வைத்தாள்."

(விம்பசாரகதையென்னுங்காப்பியம்.)

---

* நீரூற்று ஒன்று, மாயாதேவியின் அருகே பூமியில் தோன்றி மஞ்சனஞ்செய்வித்ததெனறுங் கூறுவதுண்டு.

† "மைத்திருள் கூர்ந்த மனமாசு தீரப், புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத், திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குறா விளஙகத், தஙகா நாண்மீன் றகைமையி னடக்கும், வானம் பொய்யாது மாநிலம வளம்படு, மூனுடை யுயிர்க ளுறுதுயர் காணா, வளிவலங்கொட்கு மாதிரம் வளம்படு, நளியிரு முநநீர் நலம்பல தரூஉங், கறவைகன் றார்த்திக் கலநிறை பொழியும், பறவை பயனறுய்த துறைபதி நீங்கா, விலங்கு மக்களும் வெரூஉப்பகை நீஙகுங், கலங்கஞர் நரகரும் பேயுங் கைவிடுங், கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு, மாவு மருளு மன்னுயிர் பெறா" என்று புத்தரவதரிக்குஙகாலத்தில உலகததுண்டாகும் நிமிததவிசேடஙகளை மணிமேகலையில் விளங்கக் கூறியிருததல காண்க; கஉ - ம காதை, அரு - கூஅ.

‡ "புத்தன்றாய் நண்டிப்பி வாழை புனமூங்கில், கத்தும் விரியன் கடுஞ்சிலந்தி - இத்தனையும், வேலாலும் வாளாலு மன்றியே தாஙகொண்ட, சூலாலே தம்முயிர்க்குச் சோர்வு" என்பது உலோகவசன மென்னுநூல்; இச்செய்யுள், நீலகேசிததிரட்டுரையிற் கண்டது. 'இவன் பிறக்கின்ற காலதது மாதாவினது வலமருஙகுலாற் பிறந்தான்; அவளும் ஆறுநாட் குற்றுயிரோடு கிடந்து ஏழாநாள் இறந்தாள். இது புத்தமாதாக்கள் யாவர்க்கும் ஒக்கும்' என்பது நீலகேசித்திரட்டு, குணடலகேசிவாதச் சருக்கம், ௪௧ - ம் பாட்டுரை.

அவளுடம்பைத்தடித்து அவளுடைய என்பையும் சாம்பாயும் ஒரு குடத்தில் நிறைத்து, அவளிருந்துவந்த மாளிகையை *அஸ்தமயகிரியிற் பெயர்த்துக்கட்டி அதில் அக்குடத்தை அடக்கஞ்செய்தார்கள். அவளுடைய பெருமையைப் புலப்படுத்தற்பொருட்டு நூற்றறுபது அடி உயரமுள்ள ஆலயமொன்று அம்மாளிகையினருகே எடுப்பிக்கப்பட்டதன்றி மேற்கூறிய அசோகமரமும் அவ்வாலயத்தின் எதிரிலே பெயர்த்து நடப்பட்டது.

கௌதமி குழந்தையை எடுத்து வளர்த்துவந்தாள்.

ஒருநாள், சுத்தோதனன் குழந்தையையெடுத்துக்கொண்டு கோயில் சென்று பண்டனதேவரைத் தரிசித்தபொழுது, அத்தேவர் தமதுபடிமத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு, அக்குழந்தையின்பெருமைகளை அவனுக்கு விரித்துக்கூறினர். பின்பு அக்குழந்தைக்கு †ஸித்தார்த்தனென்று நாமகரணஞ் செய்தார்கள்; செய்தும் எல்லாரும் கௌதமனென்னும் குடிப்பெயராலேயே அழைத்துவந்தார்கள்.

கௌதமர், உரிய காலத்தில் வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்று ‡மித்திரரென்றுபெயருள்ள ஒரு பிராஹ்மணரிடம் பலகலைகளையும் முறையாகக் கற்றுவந்தார். 'வினையும் பயிர் முளையிலே தெரியும்' என்பதற்கேற்ப, ஜீவகாருணியமுதலிய நற்குணங்கள் பலவும் அவர்பால் இளம பருவந்தொடங்கியே நாடோறும வளராசசியுற்று விளங்கின. கற்கவேண்டிய கலைகள எலலாவற்றையும அவர் யாதிகாருவருத்தமுமின்றிக் கறறுவந்தார. அது தெரிநத சுத்தோதனன் பெருமகிழ்சியடைநதான். அவரோடி கற்றுவநத பார்ப்பனபபாங்கன் உதாயியென்பவன்.

அவ்வளவில் அஸிதரென்னு முனிவர்வநது கௌதமகைக்கண்டு பரிபூர்ண புத்தாகளுக்குரிய §ஸஹஸ்ரார சக்கரரேகை முதலிய ஸாமுத்திரிகலகூணங்கள் பலவும் அவர்பால் உளவாதலையறிந்து வியநது, "மானிடராகிய மரத்தில் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு ஒரு முறையே மலரு மலரிகுழநதை; உமது குலப்பெருமையை என்னவென்று சொலலுவேன்; ன் தூறவுபூண்டு உலோக ரக்ஷகனை இருப்பான்" என்று அரசனுக்

* அஸ்தமயகிரியென்பது அங்கேயுள்ள ஒரு மலையின் பெயர்.

† வித்தார்த்தன் (தநதையின்) விருப்பத்தை நிறைவேற்றியவன். ஸர்வார்த்த வித்தியென்று நாமகரணஞ்செய்ததாகச் சொல்லுவதுமுண்டு. அவருக்கு இன்னும் உள்ளனவாகிய பெயர்கள் பல.

‡ இப்பெயர், விசுவாமித்திரரென்றும் சில புத்தகங்களிற் காணப்படுகின்றது.

§ ஸஹஸ்ராரசக்கரரேகை புத்தருடைய பாதத்திலிருந்த நூற்று வித்தேடமென்பர், இதுபற்றியே அவனை, "ஆயிரவாரத்தாழியன்" என்றார் மணிமேகலையிலும்; ஙி - ம் காதை, 60ச.

குக் கூறினர். அரசன், "துறப்பது எப்பொழுதோ?" என்றான். அவர் "அஃது இப்பொழுது அறிவிக்கற்பாலதன்று" என்று சொல்லித் தம மிடஞ்சென்றனர். செல்லவே அரசன் கௌதமர் துறப்பாரென்பதை முன்பு ஒரு நிமித்திகனும் அறிந்தோனதலால், அவருடைய உள்ளத்தை உலகவழியிற் புகுத்தற்பொருட்டுப் பலவாறு முயன்றுவருதலோடு உலக வாழ்வில் அவருக்கு ஒருபொழுதும் யாதொரு வெறுப்புந் தோற்றாம லிருக்கும்வண்ணஞ்செய்வித்தும வருதான்.

அந்நாட்களிலே ஒருநாள் தோழர்களுள் ஒருவனாகிய தேவதத்த னென்பவன் தான் ஓரிடத்தில் எய்துவீழ்த்திய *அன்னப்பறவையைக் கௌதமர் அளிசுரந்தெடுத்து அதன்மேலே தைத்திருந்த அமபைப் பிடுங்கி யெறிந்து அப்பறவையைத் தைவந்து பாதுகாத்துவிடுத்தமைபற்றிக் கோபமுற்றுப் பகைமைகொண்டு அவரை நீங்கித் தனக்கமைந்த நண்பர்சிலருடன் வேற்றிடஞ்சென்றான்.

சிலநாளைக்குப்பின் கௌதமரைச சுத்தோதனன் தன்னுடைய இள வரசாக நியமித்து அதற்குரிய சிறப்பீடிருகுமபடி செய்வித்தான். அப்பொழுது அவருக்குப்பிராயம் பதினேழது. இளவரசாக இருந்தே சிலவருடங்களைப்போக்கினர்.

பின்பு, அரசன், தன் மைத்துனனாகிய சுப்பிரபுத்தனுடையமகள் யசோதரையை அவருக்கு †மணம்புரிவித்தான்; அப்பொழுது அவருக் குப்பிராயம் பத்தென்பது.

அப்பால் கௌதமர் யசோதரைபாற்காதல்கூர்ந்து வேறொன்றையும மறியாது அவள்போகத்திலேயே சிலகாலம அழுந்திகிடந்தார். அது தெரிந்த உறவினர் கவலையுற்று, "மேன்மேலும அறிந்துகொள்ளவேண் டிய படைக்கலப்பயிற்சி முதலியவை கௌதமனுக்கு இல்லையாயினவே. எப்பொழுதேனும் யுத்தம் நேருமாயின் அக்காலத்து இவன் யாதுசெய் வான்?" என்று அரசனுக்குச்சொன்னார்கள். அதைத்தெரிந்துகொண்ட கௌதமர், அவ்வுறவினர் பலரையும வருவித்து, தாம் அவற்றிலவல்லரா தலை அரசன்முன்பு வெளிப்படுத்தி, அவ்வுறவினரால் நன்கு மதிக்கப்பட் டார். இச்செய்தி விவாகத்திற்குமுன்னே நடந்ததென்றும் இதைக் கண்டுவியந்த சுப்பிரபுத்தன் தன்மகளைக் கௌதமருக்கு மணமபுரிவித்தா னென்றுங்கூறுவதுண்டு. 'நிமித்திகனும் அஸிதருஷியும் முன்புகூறிய வாறு கௌதமன் துறவுபூண்பானேல்' என்று கவலையுற்ற அரசன், ஒரு

* பருந்தென்று கூறுவதுமுண்டு.

† காட்டப்பட்ட மங்கையர் பலருள்ளே யசோதரை கௌதமரால் தெரிந்தெ டுத்து விவாகஞ்செய்துகொள்ளப்பட்டாளென்றுஞ் சொல்லுவர்.

தோட்டத்தில் வேனிற்காலம், மழைக்காலம், பனிக்காலம் ஆகிய மூ
மூன்றிலும் முறையேதங்கிப் போகம்நுகர்தற்குத் தகுதியாக மூன்றுமா
ளிகைகள் கட்டுவித்து, அவற்றின் நாற்புறவழிகளிலும் வலிய நிலைகளும்
கதவுகளும் அமைபித்து, அத்தோட்டத்தைசூழ உயர்ந்தமதிலையெ
மூப்பி, இரவும பகலும அம்மதிலைசூழ்ந்து போர்வீரர் காக்கவும், அரு
வருக்குத்தகபொருள்களுள் யாதொன்றும கண்ணுக்குப் புலப்படாமலி
ருக்கவும புரிவித்து, கௌதமரை அங்கேதங்கி இன்பநுகரும்வண்ணஞ்
செய்வித்தான். அரசன் இவ்வாறு மேன்மேலுஞ் செய்துவந்த பெருமு
பற்சிகளாற பிணிமூபபுச சாக்காடென்பவைகள் மனிதர்களுக்கு உண்
டென்ற ஞாபகம அநகாலமவரையிற் கௌதமருக்குச் சிறிதும உண்டா
கவேயில்லை.

அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் உலும்பினிவனத்திலுள்ள அரண்
மனையில வருது தன்னைக்காணுமபடி அரசன் அவருக்குத் திருமுகமனுப்
பினன். அதனைபபெற்று உடனே தந்தையைக்காணுதற்கு நினைந்து
தாமிருக்குந தோட்டத்தின் கீழைவாயில்வழியே சிவிகையூர்ந்துசெல்
லுங்கௌதமர, தபமெதிரேவந்த மிக்க பிணியாளரொருவனைக்கண்டு
எல்லாரும இப்படியே பிணிவாய்ப்பட்டுத் துன்புறுவரென்பதையும, மற்
றொருநாள அங்ஙனஞ் செல்லுகையில மிகத்தளர்ந்து வருந்திக்கொண்
டேவந்த முதியோன்ஒருவனை வழியிடையே கண்ணுறறு எல்லாரும
இங்ஙனம் மூபபுறறுவருந்துவரென்பதையும, வேறொருநாள் குதிரை
யேறி மேலேவாயில்வழியே செலலுகையில அங்கே அழுகிக்கிடந்த பிண
மொன்றைக்கண்டு எல்லாரும் இறக்கத்தக்குரியரென்பதையும் உடன்வந்த
குதிரைக்காரனாகிய *சந்தகனால் அறிந்தறிந்து, "அநித்தியமாகிய உலக
வாழ்வில அருவருபபுறறு இபபிணிமூப்புச சாக்காட்டிற்குக் காரணமா
கிய பிறபபிற்கு இடங்கொடாத நல்வழியையறிந்து நாமுமுய்ந்து உலகத்
தையுமஉய்வித்தல எபபொழுதுகூடுமோவென்று கவலையடைந்து அதைக்
குறித்து ஆலோசித்துக்கொண்டே மீண்டுமீண்டு வருவாராயினர்.

† சுத்தாவாஸதேவர்களுளொருவர் கௌதமருக்கு நிலையாமையை
அறிவுறுத்தற்பொருட்டு முதியோன்வடிவமுதலிய மூன்றுவடிவங்களா
கத் தோற்றினரென்று கூறுவர்.

இக்காட்சிகளால் கௌதமருடைய மனம் வேறுபட்டிருத்தலைக்
கேள்வியுற்ற அரசனுடைய கட்டளையால் உதாயியுடன் அழகிய மங்கை
பர் பலர்வந்து தம்வயமாக்க முயன்றும், ஒத்த தோழர்களாகிய மந்திரி

* அறிந்தது பாங்கனாகிய உதாயியென்பவனென்றும் கூறுவதுண்டு.
† சுத்தாவாஸதேவரென்பார் பிரமகணங்களுள் ஒருவகையார்.

குமாரர்கள் பலர்வந்து சிற்றின்பத்தைப்பற்றிப் பலவகையாகப் போதித்தும் கௌதமருடைய உள்ளம் சிறிதும வேறுபடவில்லை; வேறுபடுத்தத் துணிந்துவந்தவர்கள், கௌதமருடைய அழகிய மேனியையும், கம்பீரமான தோற்றத்தையும், சாந்தமான பார்வையையும, மற்றுமுள்ள விசேடங்களையுங்கண்டு அஞ்சிச சென்றார்கள்.

பின்பு ஒருநாள் கௌதமர் தேரேறித் தோட்டம்பார்க்கப்போன பொழுது வழியின் இருபுறத்துமுள்ள நன்செய்களிலும் புன்செய்களிலும உழவர்முதலியோரும வருதுமுதலியவைகளும் உழைத்தலையும, அதனால் அவ்வுயிர்களடையும வருத்தங்களையுங்கண்டு மனமவருந்தி ஒரு நாவன்மரத்தின்கீழேதங்கிக கண்ணீரழுதுகொண்டு, துக்கமாகிய பிறப்புப் பிணிமூப்பிறப்புக்களையும, அவற்றிற்குரியகாரணங்களையும, அவற்றைமாற்றும வழிகளையும் மெல்ல ஆராய்ந்துகொண்டிருந்தார்; அங்ஙனமிருக்கும்பொழுது, முன்பு தாம பிணியாளனவடிவங்கொண்டு தோன்றி யாவரும் பிணிவாய்ப்படுதற்குரியரெனபதையும், முதியவன்வடிவங் கொண்டுதோன்றி யாவரும் மூதறதற்குரியரென்பதையும, பிணவடிவங் கொண்டுதோன்றி யாவரும் இறத்தற்குரியரென்பதையும புலப்படுத்திய சுத்தாவாஸதேவர், துறவறநெறியையும கௌதமருக்கு அறிவுறுத்த நினைந்து துவராடையணிந்த ஒரு *துறவியாகிவந்து "சிததார்த்த" என்று அழைக்க, அவர் விழித்துபபார்த்து, "நீர் யார" என்றார். அவர் "நான் ஒரு †ஸ்ரமணன்; துக்கத்தை நினைந்து நினைந்து என்மனம் இடைவிடாது வருந்தாநின்றது. இதற்குக்காரணம் நீங்கி என்றுமழியாததும, ஆதியநதமில்லாததும, நட்புப்பகைமையற்றதும, ஏகாந்தமானதும், ஆகாந்தமயமாகவுள்ளதுமான ஒருநிலையையடைதற்கு அவாவுகின்றது. ஆதலால், ஊர்ப்புறத்தேதங்கி ஜீவபுலன்களையுமடக்கிச சமாதியிலிருந்துகொண்டு உயிரைப்பாதுகாத்தற்கு வேண்டியவளவே உணவை இரந்து உண்டு வாழும் பிக்ஷுக்களினிலைமையை விழைந்தேன்" என்று கூறி அவர்கள்பெருமையையும எடுத்துச சொல்லிவிட்டுச சென்றனர்; அதுகேட்டவுடனே துறவுக்குத்துணிந்த கௌதமர் அவ்விடதிலிருந்தும் எழுந்து அரண்மனைசென்று, தாம் துறவுபூண இசைத்திருத்தலைத் தந்தைக்குத் தெரிவித்தார்; அதனைக்கேட்டசுத்தோதனன், மனங்கலங்கிக் கண்ணீர்பெருக, "ஐய, அதற்குக்காலம் இஃதன்று; எம்மைப்பாதுகாத்து நெடுங்காலம் அரசாண்டபின்னரே அதுவிரும்பத்தக்கது" என்ன,

---

* பிணியாளன்முற்றமுதல் இத்துறவியின் தோற்றமிறுதியாகிய நான்கையும் ஒரேநாளில் கௌதமர் கண்டனரென்று கூறுவதுமுண்டு.

† ஸ்ரமணனென்பதற்குத் தன்புற்றுத் தவஞ்செய்பவனென்றுபொருள்; இச்சொல் ஸ்ரீவால்மீகராமாயணத்திலும் வந்துள்ளது.

கௌதமர், "பிறப்புப்பிணிமூப்புசாக்காடாகிய இத்துன்பங்களை ஒழித்தற்குரியவழியை அறிந்துகொண்டாலன்றி இங்கு நில்லேன்" என்று உறுதியாகக் கூறிவிடுத்தமது உறைவிடமடைந்தார்; அரசன் அவருடைய மனநிலைமை அவ்வாறு திருப்பிப்படி ஆடல்பாடலகளில் வல்ல மகளிரைப் பிரயோகித்தும் அவ்வரசன் அனுப்பினன்; அவர்கள்வந்தது இயன்றவளையில முயன்றும் அம்முயற்சி சிறிதும பயன்படவில்லை. அவர்களுடைய அழகியவடிவங்கள் வைராகியமிகுந்த கௌதமருக்கு அருவருக்கத்தக்கனவாகத் தோற்றினை; இப்படியிருக்கையில், *ஒருநாள் ஆறுசென்று நீராடிய கௌதமர் அரண்மனைசெலலுதற்குத் தேரேறுகையில், ஒருவன் வந்து, †"உமக்கு மகனபிறந்தான்" எனறனன். அதுகேட்ட கௌதமர் "பந்தந்தினமேற பந்தமுண்டாயிற்றே; இத்தனபகடலிலக்கடப்பது எப்படி?" எனறு கவலியுறறுகொண்டே தேரூர்ந்து அரண்மனைக்குச் செலலாராயினர்; அங்ஙனஞ்செலலுகையில அவருடைய தேருக்கு முன்னும பினனும பலவாத்தியங்கள முழங்கின; நகரத்தாரபலரும் 'நமமரசனுக்குப பௌத்தினிறந்தான' என்று மகிழ்ந்து புகழ்ந்துகொண்டே வந்தார்கள; ஆடல்பாடலகள நிகழ்ந்தன; அவற்றுள் யாதொன்றும அவாமனத்திற்கு இனபந்தரவிலலை; அவருடைய உறவினளாகிய மங்கையொருத்தி, "இக்குழந்தையினதந்தை பாக்கியவான்; தாயும பாக்கியவதி; மனனியும பாக்கியவதி" என்றபாடிய பாட்டொன்றும் துக்கநிவாரணத்திற்குரியவுபாயமாகிறதன்று இடைவிடாமற சிந்தித்துக்கொண்டே செலலுகிற அவருக்கு அப்பொழுது கண்ணிமித்தமாகவிருந்த இன்பந்தந்தது; அவர் அந்த ‡உபஜீவனத்திற்காக அவ்வபால கன்னிபாராட்டுவாராய்த் தமது கழுத்திலிருந்த விலையுயர்ந்ததான முத்தமாலையை அவளுக்கு நனகொடையாகக கொடுத்தார்; அதைப பெற்றுக்கொண்டவுடன், அமமங்கை, கௌதமர் தனனிடத்திலுள்ள விருப்பத்தாலளித்தாரென்றும் பிறகாலத்தில் தான அவருடைய முதன்மையுள்ளமனைவியாக ஆதல்கூடுமென்னும மனராசையுஞ் செய்வளாயினள்.

அப்பால அவர் அரண்மனைசென்று அங்கேநிகழ்ந்த நாடகமுதலிய காட்சிகளுள் ஒன்றையும பாராட்டாமலே அன்றிரவின்முற்பாகத்தில் அயர்வு நீக்கினசெயது களைப்பில திடீரென்றுவிழித்தவராகிக்கொண்டு, தான் உலகியலிருக்குமபொழுது தவறிப் போயறறிக்கொண்டதென்

---

* இக்காலம, கௌதமர் நான்காவது தோற்றங்கண்ட தினத்தின் பிற்பகலென் றுரைப்பாருமுண்டு.

† "உமக்குமகன்பிறந்தான்" என்பதைக்கேட்ட கௌதமர், அம்மகன் தமது முதிர்ச்சியாகிய நிலைகளை விழுங்கவந்த ராகுவெனறு சொன்னரென்றும், அதனால் அப்பிறப்புக்கு ராகுலனென்று பின்பு பெயரிடப்பட்டதென்றுஞ் சொல்லுவர்.

‡ உபஜீ - உதவியானசொல.

றதை அறிந்தவொருவன் அவ்வாபத்தினின்று நீங்குவதற்கு எவ்வளவு பரபரப்புடனெழுவானோ அவ்வாறேயெழுநது, எல்லாவறறையுநதுற நது வேற்றிடஞ்செல்லுதற்குத துணிநதார ; துணிநதபொழுது, மேற் கூறிய சுத்தாவாஸதேவராற் கதவுகள் திறநதுவைக்கப்பட்டன ; கௌத மர், தம்மைசசூழ்நது தாறுமாறாகச சயனித்துக்கொண்டிருநத மங்கை யர்களினகூட்டத்தினினறும்நீங்கிப் புறத்தேபோநது அங்கே விழித்துக் கொண்டிருநத சநதகனையழைத்துத் தமமுடைய கண்டகமென்னும பெ யருள்ளகுதிரையை விரைவிறகொண்டுவருமபடி அவனுக்குக கடடளை யிடடார ; சநதகன், மஹாராஜாவின் அனுமதியின்றி இளவரசன்கட்டளை யை இவ்விரவில நிறைவேறறலாமோவென்று சிறிதுபொழுது சிநதித் துக்கொண்டேநின்று பின்பு மேற்கூறிய தேவருடைய அருளால் துணி வுண்டாகப்பெற்றுக குதிரைகொணரச சென்றான் ; அவன் சென்றவுடன், எல்லாவற்றையுந துறத்தற்குததுணிநத கௌதமர், இல்வாழ்க்கையி லுள்ள வலியபறறை அபபொழுதே முற்றுநதுறக்கலாற்றாமல, தமது குழநதையைக கையிலெடுத்துபபார்ததற்கு நினைநது சென்று, அநதப் புரத்திற குழநதையுடன் யசோதரை சயனித்திருக்கும அனறயின்கதவை மெலலத்திறநது, அங்கே மலரணைமேலே யசோதரையால் அணைபபுண்டு அவளோடுதுயிலுங் குழநதையைத் தீபவொளியாற் கண்டு, "இக்குழந் தையையெடுத்தால இவள் விழித்துக்கொள்வாள ; விழிப்பின் அது நம்முடைய செலவிற்குப பெருநதடையாகுமே" என்று நினைநது, இன னது செய்கிறதென்று தெரியாமல மயங்கி அவ்விருவரையும காதலோடு பார்த்துக்கொண்டே வாயிற்படியிற சிறிதுபொழுது நின்றார ; நின்றவா, தடுமாறிககொண்டிருநதமனம பின்பு தெளியபபெறறு, "நாம இவளுக கும இவனுக்கும பிற்காலததில் ஞானாசிரியனாகவும ஆதலகூடும" என்று எண்ணித் துணிநது புறபபட்டார. அவா அங்ஙனம வெளிபபட்ட தினம் பூர்ணிமையென்பர். இங்ஙனம அவா வெளிப்பட்டவளவிற சந தகன் குதிரையைக் கொணாநது நிறுத்தினான். அவா அதில ஏறிச செலுத்தியபொழுது நான்கு தேவாகள், அதன் குளமபுகளின் ஓசைகள ஒருவருடைய செவிக்கும புலபபடாவண்ணம் அடக்கிககொண்டு உடன் சென்றனர். இளவரசராகிய கௌதமா, "உலகத்திற் பிறபபுப் பிணிமூப புசசாககாடாகிய துன்பங்களையெலலாம முறறும போககுதறகுரிய வழியை அறிநதாலன்றி மீளேன்" எனறு உள்ளததில் உறுதிகொணடு

*செல்வாராயினா.

அப்பொழுது அவருககுப பிராயம இருபத்தொன்பது.

---

* கௌதமர் இஙஙனஞ் சென்றகாலம், ஈசான சகாப்தததில் ௯௬-ம வருடமெ ன்றும், வாரம் வெள்ளிக்கிழமையென்றும் சொல்லுவா.

கௌதமர், அகத்துறவுபூண்டு எல்லாவற்றிலும் அருவருப்புற்று, தந்தை முதலியோரையும், அரண்மனையையும், பெருஞ்செல்வத்தையும், மனைவியையும், பிள்ளையையும் *பிரிந்துசென்றதை மஹாபிநிஷ்கிரமணமென்று கூறுவர்.

பாவத்திற்குக்காரணமான இச்சைகளை உண்டாக்குந்தெய்வமாகிய மாரனென்பவன், இப்படி அரண்மனையைவிட்டுப் புறப்பட்ட கௌதமரைத் தொடர்ந்துவந்து, "நீர் துறவன்மின்; துறவாதொழியின், இன்று முதல் ஏழுநாளைக்குள் நான்கு மஹாத்துவீபங்களுக்கும் உம்மை அரசனாக்குவேன்" என்றுசொல்லித் தடுத்தான். அவர் அத்தடையைமதியாமற் சென்றார்; செல்லவே மாரன் வெல்லுதற்குரிய சமயம் தனக்கு எப்பொழுதுவாய்க்குமோவென்று நினைந்து நிழலபோலவே அவரைத்தொடர்ந்து செல்வானாயினன்.

சென்ற கௌதமர், அவ்விரவில் நாகர்களுந் தேவர்களும் தமக்கு இயல்பாகவுள்ள ஒளியால வழிகாட்டிக்கொண்டுசெல்ல, ஒருநிமிஷமேனும் இடையே தங்காமல், நல்லாசிரியர் எங்கே கிடைப்பாரென்ற கவலையோடுஞ்சென்று கோலியதேசத்துக்கு அப்பாலுள்ள அநோமநதிக்கரையைச் சூரியோதயத்திற்குமுன்னமே அடைந்தார். அடைதலும் கண்டகமென்னுங்குதிரை அங்கு நின்றுவிட்டது. அப்போது அங்கேயுள்ள பாரக்கவரென்னும் தாபதருடைய தவப்பள்ளியையும் அதில் வைக்கப்பட்டுள்ள பிக்ஷைப்பாத்திரங்கள் பலவற்றையுங்கண்டு, கபிலவாஸ்துவிலிருந்து சலிப்பின்றி மூன்றுயோசனையளவு விரைந்துவந்ததான குதிரை அத்தவப்பள்ளியை அணுகியவுடன் தானாகவே நின்றுவிட்டதைத் துறவைவிரும்பிவந்த தமக்கு நன்னிமித்தமாகக்கொண்டு களிப்புற்றார். பின்பு அவர் தம்முடன்வந்த சந்தகனைநோக்கி, "அடையவேண்டுமென்று பல நாளாக நினைந்துக்கொண்டேயிருந்தவிடத்தை இப்பொழுது அடைந்தேன்; நம்முறவு இன்றோடு முடிவுபெற்றது" என்றுகூறித் தமதுகழுத்திலிருந்த விலையுயர்ந்த கண்டசரத்தைக்கழற்றி அவனுக்குநன்கொடையாக இன்சொல்லோடு கொடுத்தார். கொடுத்தவர் பின்பு தமது முடிமணியையெடுத்து அவன்கையிலவைத்து, "இதனை நான் அன்புடன் கொடுத்ததாகச்சொல்லி அரசனுக்குக்கொடு; என்னிடத்திலுள்ள காதலை நான் முற்றும் மறக்கச்சொன்னதாகத் தெரிவி; இல்வாழ்க்கையின் வழியாகத் துக்கக்கடலை நீந்துதற்குரியதெப்பம் எனக்குக் கிடையாமையினாலேயே நான் பிரிந்தேனென்று சொன்னதாகவும் விண்ணப்பஞ்செய்" என்று கூறினர்; அதனைக்கேட்டு மனம்வருந்திய சந்தகன், "இப்பொழுது துறத்

* திரிபிடகத்தில் இச்செய்தியைக்கூறும் பாகத்திற்கு மஹாபிநிஷ்கிரமண ஸூத்திரமென்றுபெயர். மஹாபிநிஷ்கிரமணம் - பெருந்துறவு.

தல் தக்கதன்று'' என்று பலவகையாக மறுத்து, அதற்கு அவரிணங்கா ததுபற்றிப் பின்பு "நானும உடன்வருவேன்'' என்றான். கௌதமா அதற்கு இணங்காமற் குதிரையின் முதுகைத்தடவித் தட்டிக்கொடுத்து அதற்கு இனியவாாததைகளைச சொலலிவிட்டு அதைககொண்டு செல லுமபடி வற்புறுத்திககூறி அவனுக்கு விடைகொடுத்தார.

அதுநிகழ்நதபின் கௌதமா அநோமநதியின் மணலிற்றங்கி உடை வாளால் தமது மயிர்முடியை அறுததெறிநதுவிடடு அங்குச சிறிதுபொ ழுது உண்மையை *ஆராய்நதுகொண்டேயிருநதார். இது சநதகனுககு விடையளித்தற்குமுன்பு நிகழ்நததாகக கூறுவதுமுண்டு.

அங்ஙனம் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கையில், மேற்கூறிய சுத்தாவாஸ தேவர் துவராடையுடுத்து விலலும அமபும் தாங்கிய ஒரு †வேடனாகத் தோன்ற, கௌதமா தமமுடையபடடாடையை அவ்வேடனுக்குக்கொடு த்துவிட்டு அவனுடைய துவராடையைத தாம வாங்கியுடுததிககொணடு உண்மையை அறிவுறுத்தும் பெரியோரைத் தேடிச்சென்றார.

கௌதமரிடத்தில் விடைபெற்று, அவா கேசத்தை அறுத்தெறிநத தைப்பாாத்துக்கொண்டேநின்று, அவா கடடளையை மறுததறகஞ்சி வரு நதிசசென்ற சநதகன் கண்ணீர்பெருகக காலோயநது மனமபுழுங்கிக குதிரையுடன் நகாக்கு மீண்டான.

பெரியோரைத் தேடிச்சென்ற கௌதமர், காற்று சுத்தநீர் மலாகள் இளங்குருத்துக்கள் காய்கள கனிகள் கிழங்குகள ஆகிய இவறறுள ஏதாவதொன்றையேனும எடுத்த பிரசையையேனும உணடு நீரிலேநின் றும் நெருப்பிலேநின்றும இனனும பலவாறாகவொழுகியும அருநதவம புரிநதுவாழும் முனிவாகள்பலரை வழியிடையிறகண்டு அவாகளோடு அளவளாவி, "துககநீககத்திற்குரியவழி யாது?'' என்று அவாகளைககே ட்டு, அவாகள்கூறியவைகள் தமமனததிற்குப பொருநதாமையால அவ ற்றை மறுத்துரைத்து, அவ்விடத்தைநீங்கி அவாகளுடைய சொற்படி, சூரியாஸ்தமயத்திற்குபபின், மகததேசததுள்ள ‡பாணடரமலையை சார்ந்து, அம்மலைக்குகையில தவஞசெய்துகொண்டிருககும §அராளராம

---

* இவர்தங்கி ஆராய்நதுகொண்டிருந்ததற்கு அறிகுறியாக அங்கே பிற்காலத் தாரால் மேல்வளைவுளள மணடபமொன்று கட்டப்பட்டதென்றுகூறுவர்.

† வேடனைக்கூறிய இவ்விடததில் ஏழையாகிய வழிப்போக்கனொருவனைச் சொல்லுவதுமுண்டு.

‡ வெண்ணிறமுடைமையால், இம்மலை இப்பெயர்பெற்றது, இக்காரணம்பற் றிச் சுவேதகிரியென்றுங் கூறப்படும்.

§ இப்பெயர் ஆராடருத்திரராமர், ஆராடராமர், அராளகாலராமரெனப் பலவா றாகக் காணப்படுகின்றது.

முனிவனாக்கண்டு வணங்கி "பிறப்புமுதலிய துக்கங்களையொழித்தற்குரிய உபாயத்தை அடியேனுக்கு உரைத்தருள்க." என்று விண்ணப்பித்தனர். அராளராம்போகமாக்கத்தை உபதேசிக்க, கௌதமர் அநெறியைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவாராயினர்.

கபிலவஸ்துவில் முன்பு தெய்வீகமாகத் திறக்கப்பட்டுக் கௌதமருக்கு வழிவைத்துக்கொடுத்த அரண்மனைகதவுகளெல்லாம் மீட்டும் மூடினபடியேயிருந்தன; அவைகள அவ்வாறிருக்கவும், எல்லோரும், கௌதமரும் முன்னிலையும் குறிக்கோரவேமை இல்லாமையையறிந்து, திகைத்து நின்று எங்கும் தேடுவாராயினர்.

அப்பொழுது, குதிரையுடன் அழுதுகொண்டேசென்ற சந்தகன் நிகழ்ந்தவற்றை அவர்களுக்குத் தெரிவித்தான். அவற்றைகேட்ட எல்லோரும் துக்கசாகரத்தில் ஆழ்ந்தார்கள்.

தன்மகன் துறந்தானென்பதை அறிந்த மஹாப்பிரஜாவதிகௌதமி, பெருங்காற்றால் தாக்குண்ட இளவாழைபோலக் கைகால் முதலிய அவயவங்களெல்லாம் சோர்ந்து சிறிதுபொழுது கீழேவிழுந்துகிடந்து பின்பு ஒருவாறு உணர்ச்சியுற்று எழுந்து மிகவும் பெருமூச்செறிந்து கொண்டு, "அந்தோ! இக்ஷ்வாகுகுலசிகாமணியே! இருண்டு வலப்புறத் தேசஞ்சுழன்று தூய்மையையுடையதாய் அழகுதாகிவிளங்கிக் கடவுண்ணுதற்பொருட்டு பூமியைத்தொடுமே முடிந்தபொழுது கீழிடமேபான்று திரண்டுமே பளபளப்பாகவிருந்த அந்தகருமி சுருக்கப்பட்டுப் புலிமுகிடக்கின்றதே! ஆ! அந்தத் திரண்டதோள்களை, அந்தச் சிங்கநடை, விடையேற்றின் கண்களைபோன்ற அந்தகரண்கள், பளபளப்பான பொன்பேர்ல் ஒளியையீசி விளங்கும அந்தந் தேகம், அந்தச் சதுரமாகிய முதலியவற்றையுடையாய், நீ துனபத்திற்கிடமாகிய காட்டிற்குச் சென்றனையே! தூய்மையிலும், நிறத்திலும மென்மையிலும அலிமலர்போன்ற அப்பாதங்கள் கற்களாலும முட்களாலும கிழிக்கப்படுகின்றனவே! ஆ! அப்பாதங்கள் அத்துன்பத்தை எவ்வாறு பொறுக்கும்? காவலுள்ள இராசமாளிகையிற பிறந்து இனிது வளர்க்கப்பெற்று மிகவு மெலலிய ஆண்டையுடுத்த சிறந்த நறுநீரில் நானமாடி இனிய அறுசுவையையுடைய நால்வகையடிசிலுமுண்டு விளங்கிய நீ இப்பொழுது காகங் விறைக்கசெய்யும குளிர்காற்றில அடிபட்டுப் பட்டினியுற்றுப் பனிக்குள்ளாகி வருந்துகின்றனையே! மிக்க வெயபக்காலத்திலும் மிக்க தட்பக்காலத்திலும இவைப் பாறுமிடம் உனக்கு அங்கே எவ்வாறு கிடைக்கும்?" என்று தன்பிள்ளையை நினைந்து நினைந்து பிரலாபித்து விமமிவிமமி ஆற்றெணுதவ்ளாய் மீண்டும நிலத்திலேவிழுந்து கிடந்தாள். ஏவல்மகளிர் அவளையெடுத்துத் தாங்கிக் கண்ணீர் துடைத்துத் தேற்றுவாராயினர்.

யசோதரை, தனது உயிர்த்துணைவர் துறந்தாரென்பதுகேட்டுக் கலங்கி நெஞ்சுருகிக் கல்லும மரமுமிரங்குமபடி வேய்ங்குழல் அழுமாறு போல அழுது அவருடைய அவயவங்களை முன்னிலைப்படுத்திக்கொண்டு, "தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளே! உமக்கு யான்செய்தகுற்றம் யாது? முன்பு தவிசாகி என்னைசசுமநது ஆளுந்தன்மையையுடைய துடைகளே! அளிக்கத்தக்க இப்பெண்ணுயிரதான் அளியாககால் வருந்துமென்று நீங்கள் நினையாமற பிரிநதீர; இது தகுமோ? எனககு மாலையும் துகிலு மேநதிக குங்குமமெழுதிப் பூநதாதை அளகததிலே அப்பிச சிவநது அனபுற்றிருந்த விரலகளே! என்னைப் பாதுகாககததக்க நீங்களும அவரெண்ணியதையே எண்ணினீர; இஃது அறமோ? தோளகாள! அவா இனி நுகரேமென்று கைவிட்ட என்னை நீங்கள் அணைததுத் தழுவிக கொள்ளீர; நீங்களும நெஞ்சம வலியீராகி நிறபீரோ? எனககு அணையாயமாரபே! என்பாறகொணட நடபைக் கைவிட்டு நீங்கினையே; கழுநீரத் தாரே! அவாபோல நீயும எனனைப் பாதுகாவாமற கைவிட்டனையே; செவ்விய நாவே! அவாபோல நீயும அருளினறி என்னை இகழ்நதனையே; இங்ஙன மிகழ்தற்கு என்னிடத்துககண்ட குறறம யாது? அதனைக் கூறு; கண்களே! முன்பு என்னைப்பாரத்துப பேரின்பமுற்று எனக்கும பேரின்பத்தைததந்த நீர இட்பொழுது என்பால் அருளிலிராயினீர; இதற்குக காரணம யாது? எனது வண்ணங்கெடடபடியைக் காணமின்" எனறு பலவாறு பிரலாபித்து விமமிவிமமிப் பினனும வருநதிப புலமபுவாளாயினள்; அதுதெரிந்து அந்நகரின் எப்புறததுமுளள மகளிரகள பலருமவநது ஒருங்குகூடி அழுதலாலே, அநதபபுரததிற கடலொலிபோலே ஓரொலியுண்டாயிறறு; நகரமுற்றுங் கலங்கிறறு.

சுததோதனன் இவ்வாறு நிகழுமென்பதை முனனமே அறிநதவனாகவிருந்தும அவன் அப்போதடைநத வருததத்திறகு அளவிலலை; மகப்பிரிவினுந் துயாவலிதியாவதே.

அவ்வளவிலே இராஜபுரோகிதா, சுத்தோதனனைகதேற்றி, "அரசிளஞ்சிங்கததை விரைவிற்கொணாவேன்" என்று சொலலிவிட்டு, ஒரு மநதிரியோடு கூடிப் பலவிடத்தும தேடிக்கொண்டுபோய் அராளராம முனிவருடைய தவசசாலைககருகே கௌதமரைககண்டு பிரிவாற்றாமல் அரசன்முதலியோர் படுமபாடடைசசொலலி வருந்தி அழைத்தார்; அழைத்தவர்க்குக் கௌதமா, "அழகிய இராசமாளிகை எனக்குக் கனலநிறைநத இடமபோலும்; இனிமையுளள உணவுகளை ஆக்குதற்குரிய மடைப்பள்ளியோ நஞ்சினை உண்பிக்குமிடமபோலும; எல்லாம துக்ககரமாக வேயுள்ளன; ஆதலால், நிலைத்த இன்பத்தைப் பெறவேண்டுமென்பதே என்கருத்து; அது முற்றுப்பெற்றாலன்றி மீளேன்" என்று மறுத்துரைத்தார்; அவ்விருவரும் அளவற்றதுயரமுற்று மீண்டுபோனாகள்.

அவாகள் போனபின், ஒருநாள், பிக்ஷையெடுத்தற்காக இராஜகிருக நகரத்தையடைந்த கௌதமர், அநநகரத்தரசனாகிய *பிம்பஸாரன் பல பசுககளைப்படுத்து யாகஞ்செய்கிறானென்பதைக் கேள்வியுற்று மிக்கபுர பரப்புடன் அநதயாகசாலைக்குச்சென்று, கொல்லாமையாகிய நல்லறத்தின் பெருமையை விரித்துக்கூறி அவ்வேள்வியில் நிகழுங்கொலையை மாற்றிவிட்டு, இவ்விடத்திற் சிலபகலிருக்க வேண்டுமென்று வேண்டிய அவனுக்கு "நான் உண்மையுணர்நத பின்பு தான் இவ்விடம் வருவேன்" என்று வாககளித்துவிட்டுச் சென்றார்.

பிம்பஸாரன், அதுதொடங்கிக் கொல்லாமையாகிய நல்லறத்தை மற்கொண்டு ஒழுகிவந்தான.

அக்காலந்தொடங்கிக் கௌதமருக்குக் கௌதமபிக்ஷு, பிக்ஷு கௌதமரென்னும பெயாகள் வழங்கலாயினவென்பர்.

கௌதமர், அராளராமமுனிவருபதேசித்த வழியிலேயே பலநாளொழுகிவந்து அதனால் உண்மை விளங்காததுபற்றி அவரை நீங்கி உருத்திரகரென்னும வேறொரு முனிவரை ஆசிரியராகவடைநது அவர் உபதேசித்தவழியிலும் பலநாள் முயன்றொழுகி ஆராய்நதுவந்தார். அதனாலும் கௌதமருககு உண்மை புலபபடவில்லை.

அப்பால அவா துககபரமபரையைப்போக்கும வழியை அறிந்து கொள்ளவேண்டி ஞானாரணியமெனபபடும †உருவேலாவனத்தைசசார்ந்து அங்கே தவஞ்செய்துகொண்டிருநத கௌண்டிந்யகுலபுத்திரா, தசபலகாசியபா, பாஷபா, அசுவஜித, பத்திரரென்னும் ஐநதுமுனிவர்களையடைநது அளவளாவி அவாகளோடு அவ்வனத்தில் அருநதவமபுரிவாராயினா.

இவ்வாறு பலநாளசென்றபின், ஒருநாள், கௌதமர், உண்மையை யறிநதுகொளளுதறகுரியவழியை ஆராய்ந்துகொண்டே உலாவுங்காலத்தில், பலகாலம ப்டடினியுற்று நோறறுவநத இளைப்பால் நிற்கலாற்றாது மூசசித்துக் கீழேவிழுநதுவிட்டார்; மேற்கூறிய துறவிகளைவரும இவரிறநதாரென்றே நிசசயிததார்கள்; கௌதமா சிறிதுபொழுது சென்றபின தெளிவடைந்து எழுந்து, "இப்படிப பட்டினியுற்றுச்செய்யுநதவத்

* பிம்பவமசமென்று ஒருவம்சமுண்டென்று தெரிகின்றது. மாளவிகாக்கினிமித்திரீயமென்னும வடநூலில் அக்கினிமித்திரனென்பவன் பைம்பிகனென்று சொலலப்படுகிறான்.

† உருவேலாவென்பது நைரஞ்சரையென்னும் நதியின்கரையிலுள்ளதென்று தெரிகிறது. இந்தநதி இக்காலத்துப் பல்குனியென்று வழங்கப்படும்; நைரஞ்சரையென்பது பௌத்தநூல்வழக்கு.

தாலே யாதும்பயனில்லை" என்று நினைந்து கிடைத்தவுணவை *உண்ணதொடங்கினர்; தொடங்கவே மேற்கூறிய ஐந்துதாபதாகளும், "இவர் விரதபங்கமுற்றார்" என்று வெறுப்புற்று மதியாமல், அவனாவிட்டுநீங்கி வேறிடஞ்சென்றார்கள்.

மஹாபிநிஷ்கிரமணத்திற்குப்பின் உண்மையை அறிந்துகொள்ளுதற்குச் செய்தமுயற்சியில் கௌதமருக்கு இவ்வாறு ஆறுவருடங்கள் சென்றன.

மேற்கூறிய ஐந்துதாபதாகளும் நீங்கியபின் அவர் நைரஞ்சரையென்னும் ஆற்றின்கரையை யடைந்து ஆங்குள்ள ஓர் †அரசமரத்தடியிலிருந்துகொண்டு ‡இருபத்தெட்டுநாட்கள் அகோராத்திரம் அயிலுதலுந்துயிலுதலுமின்றி உண்மையை ஆராய்ச்சிசெய்துகொண்டேயிருந்தார்; இருபத்தொன்பதாவது தினத்தின்காலையில் அருகேயுள்ள ஊரிலிருப்பவனாகிய பலனென்னு மிடையனுடையமகள் §ஸுஜாதையென்பவள், தன்னுடைய வழிபடுதெய்வத்திற்கு நிவேதனஞ்செய்யச்சமைத்துக் கையில்வைத்துக்கொண்டிருந்த பாலன்னத்தையூட்டினவை; அதையுண்டு கௌதமா ஒளியால் விளங்கினர்.||

அப்பொழுது சீலவிரோதியாகிய மாரனென்பவன் தன்னரசாட்சிக்குக் கேடுவந்துவிட்டதென்று வருத்தமுற்றுக் கௌதமருடைய மனத்தை வேறுபடுத்தநினைத்து, காமம், வெகுளி, மயக்கமென்னுந் தன்புத்திரிகள் மூவருடன்வந்து பலவாறுமுயன்று மிகப்போர்செய்தும் அவருடையமனம் சிறிதும் வேறுபடவில்லை.

'உணவால் உடம்பும் உடம்பால் உணர்வும் ஆகுமென்பது பௌத்தர்கொள்கை' என்பர் நீலகேசித்திரட்டுரை யாசிரியர்; "மற்றுடம்பு சாராவாக வுணர்வெழு மெழுதற்குப், பெற்றிமைப் பறையடிப்பப் பெறுமொலியே யுரையாதோ" என்பது, நீலகேசித்திரட்டு, புத்தவாதச்சருக்கம், ௫௨-ம் பாட்டுரையிற்கண்டசெய்யுள்.

† இதனடியிற் கௌதமருக்கு ஞானோதயமானமையின், இது மஹாபோதியென்று பௌத்தராற்கூறப்படும்; "பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி" (சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை, கக) என்றதனால், இவ்வரசமரம் ஐந்துகிளைகளையுடையதென்று தெரிகிறது. இது, பௌத்தர்களால் திசைநோக்கித் தொழப்படுவது.

‡ நாற்பத்தொன்பது நாட்களென்று சொல்வதுமுண்டு.

§ இப்பெயர், நந்தையென்றும் விசாகையென்றுங் காணப்படுகின்றது.

|| 'போதிவ்ருக்ஷத்து நாற்றிசையும் எவ்வேழுநாள் போதிவ்ருக்ஷம்பார்த்து நின்று உபவஸித்துப் பின் விசாகையென்பாள் பொற்கலத்திற் சோறிடப் புத்தன் உண்டானென்பதுமுண்டு' என்பது, நீலகேசித்திரட்டு, மொக்கலவாதச்சருக்கம், கூக-ம் பாட்டுரை அவ்விருபத்தெட்டு நாட்களுள் முதலேழுநாட்களிற் கௌதமாதியானஞ்செய்துகொண்டே யிருந்தாரென்றும், இரண்டாம் ஏழுநாட்களில் மாரன் அவருடைய உளளத்திற் பல வேறுபாடுள்ள தீய எண்ணங்களையுண்டாக்கினானென்றுந் தெரிகின்றது.

இங்ஙனம் வேறுபடாதுநின்ற கௌதமபுத்தருடைய மனவுறுதியைப் பாராட்டிப் பழைய பௌத்தகவிகள் கூறிய பாடலகள் வருமாறு:—

*"வாடாப் போதி மரகதப் பாசடை
மரநிழ லமர்ந்தோ னெஞ்சம் யார்க்கும்
அருளின றீந்தே னிறைந்து நனிஞெகிழ்ந்து
மலரினு மெல்லி தென்ப வதனைக்
காமர் செவ்வி மாரன் மகளிர்
நெடுமா மழைக்கண் விலங்கி நிமிர்ந்தெடுத்த
வாளும் போழ்ந்தில வாயின
யாதோ மற்றது மெல்லிய வாறே."

†"தாமநறுங் குழன்மழைக்கட் டளிரியலார் தம்முன்னர்க்
காமனையே முனந்தொலைத்தாற் கண்ணோட்டம் யாதாங்கொல்."

கௌதமருடைய உள்ளத்தை வேறுபடுத்தற்குரியவன்மை தனக்கிலலாமையைத் தெரிந்துகொண்ட ‡மாரன் தோல்வியுற்றுத் தன் உறைவிட மடைநதான்; கௌதமருடையவுள்ளம் ஞானவொளியால் விளங்கிற்று.

இங்ஙனம மாரனைவென்று வீரனாகிச சலனமற்றுச் சீலசமாதியிலிருநத கௌதமருக்கு மேற்கூறிய §இருபத்தொன்பதாவதாகியதினத்தினிரவில பழமபிறப்புணாசசியும் தத்துவஞானமும் முறையே உண்டாயின; அப்பொழுது முதலில் முற்பிறப்பிற பாவஞ்செய்தோர் இப்பிறப்பில வருநதுதலையும் சீவகாருணியமபூண்டோர் இன்புற்று வாழ்தலையும் அவா தமமுடைய ஞானககண்ணாலறிந்தார்; அறிநதவர், பின்பு காமம் வெகுளி மயக்கமெனனும இவறறையுடையவாகள் துக்கத்துக்கே உரியவர்களாகிப் பிறநது பிணிவாய்ப்பட்டு மூத்து இறக்கிறார்களென்றும், அநத இறப்பு பிறபபிலிருந்தும, பிறப்பு கருமக்கூட்டத்திலிருந்தும், கருமககூட்டமபற்றிலிருநதும, ||பறறு வேட்கையிலிருநதும், வேட்கை நுகா

---

* இது, தொல்காப்பியப்புறத்திணையியலில் "அறுவகைப்பட்ட" என்னுஞ் சூத்திரததுள்ள 'மறுவில் . ... தேயமும்' என்பதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கனியர் எழுதிய உரையிலும், வீரசோழியம், பொருட்படலததுள்ள "நாற்குலப் பககம்" எனனுங் கலிததுறையுரையிலுங்கண்ட செய்யுள்.

† இது, வீரசோழியம், யாபபுப்படலம், கக-ம் கலித்துறையுதாரணச்செய்யுள்.

‡ மாரன் தோல்வியுற்றுப் போனபின்பு ஸுஜாதை பாலன்னமளித்ததாகச் சொல்லுவதுமுண்டு.

§ புததருக்கு ஞானோதயமானதினம் வைசாகசுத்த பூர்ணிமையென்பர்; அதனால், ஒவ்வொருவருடததும அந்தததினம் சிறந்த திருநாளாகப் பௌத்தராற் கொணடாடப்படும். இதுபற்றியே "மதிநாண் முற்றிய மஙகலத் திருநாட், பொதுவறிவிகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்" என்றார் மணிமேகலையிலும்; கo-ம் காதை, அங-அச.

|| "அவாசசாரந்து பற்றாகும பற்றினால் வினைமுதிரவாந், தவாதவிவ் வினைமுதிர்வாற் பிறப்பாகும் பிறப்பினாற், குவாவிய பிணிமூப்புச் சாக்காட்டின் கூட்டமா, யுவாயவித் தடுமாற்ற மொழிவின்றி யுருளுமே." என்பது, நீலகேசித்திரட்டு, புததவாதசசருக்கம ககஅ-ம செய்யுளினுரையிற கணடசெய்யுள்.

விலிருந்தும், துகர்வு பரிசத்திலிருந்தும், பரிசம் வாயிலிலிருந்தும், வாயில்கள் நாமரூபத்திலிருந்தும், நாமரூபம் விஞ்ஞானத்திலிருந்தும், விஞ்ஞானம் செய்கையிலிருந்தும், செய்கை பேதைமையிலிருந்தும் உண்டாகின்றனவாதலாற் பிறப்பைநீக்க இறப்பும், கருமக்கூட்டத்தைநீக்கப் பிறப்பும், பற்றைநீக்கக் கருமக்கூட்டமும், வேட்கையைநீக்கப பற்றும், துகர்வைநீக்க வேட்கையும், ஸ்பரிசத்தைநீக்க துகர்வும, வாயிலைநீக்க ஸ்பரிசமும், நாமரூபத்தைநீக்க வாயிலும், விஞ்ஞானத்தைநீக்க நாமரூபமும், செய்கையைநீக்க விஞ்ஞானமும், பேதைமையைநீக்கச செய்கையும் நீங்குமென்றும் துக்கம், துக்கோத்பத்தி, துக்கநிவாரணமென்னும் மூன்று சத்தியங்களே ஆராய்ந்து தெரிந்துகொண்டதன்றி நற்காட்சி, நல்லாற்றம, நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுளத்து ஓர்தலைப்பாடென்கிற நான்காவது சததியமாகிய துக்கநிவாரணமார்க்கமெனப்படும நல்வழிகளெட்டையுமாராய்ந்து தெரிந்துகொண்டார்.

* 'போதிவிருக்ஷத்தினடியேயிருந்தநாட்களுள் ஒருநாளிரவில் புத்தர் தியானஞ்செய்கையில் முதல்யாமத்திற்செய்த தியானத்திற் பழமபிறப்பின் நிலைமைகளெல்லாம அவருக்குத தெரியவந்தன ; இரண்டாம யாமத்திற்செய்த தியானத்தில் அப்பொழுதுள்ள பிறப்பின் நிலைமைகளெல்லாம அவருக்குத் தெரியவந்தன ; மூன்றும்யாமத்திற்செய்த தியானத்தில் துவாதசநிதானரூபமாகிய ஏதுநிகழ்ச்சி அவருக்குத் தெரியவந்தது. நான்காந்தியானத்திற் சூரியனுதியாகிற்கையில் முழுதும் அவருக்குத்தெரியவந்தது' என்று சொலலுவதுமுண்டு.

அரசமரத்தினடியிலிருக்குநாட்களுள் ஒருநாள் கௌதமர் நைரஞ்சரையென்னும் ஆற்றையடைந்து நீராடுகையில, அவ்வாற்றில தூண்டிலென்று மிதந்துவந்ததென்றும், அந்தூண்டில, "தோன்றுவனவெல்லாம நிலையற்றன ; அவை பிறப்பிறப்பிற்கு உட்பட்டவை ; எக்காலத்தது இந்தச் சனனமரணநிடமம நீங்குமோ அக்காலத்தேதான் ஆனந்தங் காணப்படும்" என்னும பொருளடங்கிய வாக்கியங்கள் எழுதப்பட்டிருந்தனவென்றும் அவற்றைக் கண்ணுற்றறிந்தபின்பு அவருக்கு ஞானோதயமாயிற்றென்றும் ஜப்பான்தேசத்துப் பௌத்தநூல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இவ்வண்ணம் கௌதமர் †ஸ்தியசதுஷ்டய ஞானத்தைப்பெற்றபின், நாகரும தேவரும மற்றையோருங்களித்தனர் ; நன்னிமித்தங்கள் பல நிகழ்ந்தன.

அப்பால் கௌதமர், "நான்விரும்பியதையடைந்தேன் ; யானென

* போதிவிருக்ஷம் - அரசமரம்.

† ஸ்தியசதுஷ்டயமாவன துக்கம், துக்கோத்பத்தி, துக்கநிவாரணம், துக்கநிவாரணமார்க்கமென்பன.

தென்னும் அகங்கார மமகாரங்களினின்றுந்தப்பினேன்" என்று களிப்புற்றார். *அப்பொழுது மஹாப்பிரஹ்மா அவருக்குமுன்னேதோன்றி, "கவலையால்மெலிகின்ற மனிதர்மேல் இரக்கம்வை; உலகத்தார் தமது பயனையேகருதி உழைக்கின்றனர்; பிறவுயிரோம்புதலைப் பேணிலர்; எல்லோர்க்கும தருமோபதேசஞ்செய்து அத்தீயவழியினைமாற்று" என்றனர். அதுகேட்ட †ததாகதர் மனமகிழ்ந்து அவர்கூறியவாறே உண்மையை உபதேசித்துப் பரவசசெய்து எல்லாவுயிர்களையும் நல்வழிப்படுததுதற்கு நிசசயித்தார்; நிசசயித்தவர் தமக்குண்டான உண்மைஞானத்தைத தாம் முன்பு ஆசிரயித்திருந்த அராளராமமுனிவர் உருத்திரகர் என்பவாகளுக்கு முதலில் அறிவிககவேண்டுமென்றுநினைத்து விசாரிக்கும்பொழுது அவாகள் இறந்துபோய்விட்டார்களென்பதைக்கேட்டு மிகவும வருததமுறறார.

அபபால், முன்பு உருவேலாவனத்தில் தம்மோடு தவஞ்செய்துகொண்டிருநத ஐநது தாபதாகளுக்கும் தாமபெற்றபேற்றைக் கொடுத்தற்கு நினைநது அவாகளைத் தேடிககொண்டு அவ்வனததின்வழியே செல்பவர், அங்கே உபகனெனனும அநதணனொருவனைக்கண்டு அவனோடுரையாடித் தாமறிந்தவுண்மையை வெளியிட்டு, அவனை மகிழ்வித்து, அதனால் தமது கொள்கை பிறருக்கு உபதேசிக்கத்தக்கதென்பதில் ஊக்கமுற்று, மேற்கூறியதாபதர்களைவரும் காசியிலிருப்பதாகக் கேள்வியுற்றுப்போய்க் காசியைசசாாநத ‡மிருகதாவமென்னும வனத்திற்புகுந்தார்; அங்கேதவம் புரிநதுகொண்டிருநத கௌண்டிந்யகுலபுத்திராமுதலிய ஐவரும் அவரைத தூரததுக் கண்டபொழுதே "இவர் முன்பு தவத்தினின்றுநீங்கினமையால, இவருககு நாம யாதோருபசாரமுஞ்செய்தலாகாது" என்று கமமுட் பேசி நிசசயிததுக்கொண்டிருந்தும சமீபத்திற் கண்டவுடனே அவருடைய முகமலாசசிமுதலியவற்றால தாம் பரவசமுற்றுத் திடீரென்றெழுநது உபசாரஞ்செய்தாாகள்; ததாகதர் அதையேற்றுக்கொண்டு, 'காயககிலேசம் செய்தற்கு வலியில்லாமல் வேண்டியவாறே நுகர்நதொழுகுபவன் மனத்தை எவ்வாறு அடக்குதல்கூடும்? இப்பொழுது நீர் அறிந்துகொண்டவழி யாது?" என்று வினாவிய அவர்களுக்கு "நற்காட்சி முதலிய எட்டு அங்கங்களையுடைய வழியைப்பற்றி ஒழுகல்வேண்டும்; அவ்வாறு ஒழுகினாலன்றிச சனனமரணங்களை நீக்குதல ஆகாது; துக்கம, துக்கோத்பத்தி, துககநிவாரணமென்பனவற்றை உள்ளவாறறிந்த

---

* கௌதமர் இஙஙனம் ஞானம்பெற்றுப் புத்தத்துவம்பெற்றகாலம், ஈசான சகாப்தம், கஙு - ம் வருடத்தில விசாகநக்ஷத்திரமும் பௌர்ணமாஸியுங்கூடிய புதன்கிழமையென்பர்.

† ஞானோதயமானபின்பு, கௌதமருக்குத் ததாகதர், புத்தர், ஜினர் என்பவை யிய காரணப்பெயர்கள் வழங்குவனவாயின.

‡ மிருகதாவம் - மான்காடு.

பின்பே இவ்வழியைப்பற்றி ஒழுகுதல்வேண்டும; இதுவே நான்கண்ட வழி" என்று உபதேசித்தார்; கேட்ட ஐவரும் அவாகூறியவற்றை அங்கீகரித்துச சிஷ்யர்களாய் அவரைசசோநதாாகள்.

இங்ஙனம் அவர்கள் தம்முட் கூடியிருக்கத்தொடங்கியதே, பௌத்தர்களாற்கூறபபடும் *மும்மணிகளுள்ஒன்றான ஸங்கத்திற்குத தொடக்கமென்பர்.

கண்டோரை வசீகரித்தற்குரிய அழகியபார்வையும் முகமலாசசியும் கேட்டோருடைய உள்ளத்தைக் கவர்தற்கமைந்த சிறநத இசைக்குரலும் இன்சொல்லும் புத்தருக்கிருந்தனவென்றும அவைகளே அவருடையபிரஸங்கங் கேட்டோர்களை விரைவில் அவருக்குச சிஷயர்களாகசசெய்வதற்குச் சிறந்த கருவிகளாக விருநதனவென்றும் புத்தசரித்திரங்கள கூறாநிற்கும்.

பின்பு புத்தர், தாம் அறிநதுகைககொண்ட தருமமாகியசககரததை எவ்விடத்துமுருட்டநினைந்துஅநத மிருகதாவவனததிலேயேயிருந்துகொண்டு சாதிவேற்றுமைகருதாமலும ஆண்பாலாா பெண்பாலாரென்றுபாராமலும இவர் பகைவர் இவா நட்பினரென்று நினையாமலும் அங்குவநதோர் யாவருக்கும் ஒப்பத் தமது சித்தாநதத்தை உபதேசித்துவந்தாா.

"இன்னார்க்கு மினியனா யிறந்தார்க்கு மினநீம்பால்
குன்றாமற் பொழிநதிட்ட குன்றாய குணத்தினான்"

(நீலகேசித்திரட்டு, புத்தவாதச்சருக்கம், கூகூ - ம் பாட்டுரையிற்கண்டசெய்யுள்.)

அபபொழுது,குசீநகரத்திருந்த யசனென்னுஞசெலவவானொருவன், அவர்பெருமையைக் கேள்வியுறறு விரைவில அவரைச சரணமடைந்து அறங்கேட்டுத் தன்னுடைய பாலியநண்பர்களாகிய ஐமபததுநாலவாகளோடும் பிக்ஷுவாய்ப் பௌத்தசங்கத்தைச சாாந்தான்.

அவருக்கு ஞானோதயமானநாள்முதல் ஐநதுமாதத்திற்குள்ளாகவே அறுபதுபேர்கள் இல்வாழ்க்கையைத்துறநது பிக்ஷுக்களாய்ப் பௌத்த தருமத்தையே தஞ்சமாகப்பெற்றுச் சிஷ்யாகளுக்குரிய நிலையைப் பாராட்டிக்கொண்டு சங்கத்தின் அங்கமாக விளங்கினார்கள். இதனால்,தமமுடையதருமத்தை எல்லாரும் வருத்தமின்றியறிந்து அங்கீகரிக்குமபடி செய்தற்கு வேண்டிய போதனாசக்தி புத்தருக்கு மிகவுமிருநததென்றும,அவருபதேசித்ததருமம மிக்கவிரைவிற் பரவிற்றென்றும அறிந்துகொள்ளலாம்.

பின்பு யசனுடைய தநதை தாய் மனைவி ஆகிய மூவரும் அவரையடைந்து அறங்கேட்டு †உபாஸகரானார்கள்.

---

* மும்மணிகளாவன - புத்த தர்ம ஸங்கமென்பன, "புதத தர்ம சஙக மென்னு, முத்திற மணியை மும்மையின் வணங்கி" என்று மணிமேகலையில் வந்திருத்தல் காண்க; ௩0 - ம் காதை, ௬ - ச.

† உபாஸகர் - பௌத்தரில் இல்லறத்தோர்; "மேலை மாதவர் பாதம் விளக்குஞ், சீல வுபாசகர் செங்கைநறு நீரும்" என்று மணிமேகலையில் வந்திருத்தல்காண்க; உஅ - ம் காதை, கக - கஉ.

அப்பால், அவர் மேற்கூறிய அறுபதுசிஷ்யர்களையும் ஒருங்குசோத்து முகமலர்ச்சியோடும் அவர்களைநோக்கி, "அன்பர்களே, யான் உபதேசித்தவுண்மையை அறிவில்லாத மானிடாகளுக்கு விளங்கப் போதித்து அவாகளை அவ்வறிவின்மையினின்றும் நீக்கி நல்வழிப்படுத்துதல் உங்களுடைய கடப்பாடாகும்; ஆதலால், நீங்கள் தனித்தனியே பலவிடங்களுக்குஞ்சென்று நம்முடைய சமயககொள்கைகளைப் பலர்க்கும உபதேசித்து வருக" என்று கட்டளையிட, அவர்களில் யசன்மட்டும காசியிலிருநதும் மறறவாகள் தனித்தனியே பலவிடங்களிற்சென்றும் தாமறிநததருமங்களை எலலாருக்கும அன்புடன் போதிப்பாராயினர்.

வருடநதோறும் மழைக்காலத்தில் தமதுசிஷ்யர்களை வருவித்துத் தம்முடனிருக்கசசெய்வதும மற்றைக்காலங்களில் அவர்களைப் பலவிடங்களுககுமனுப்பித் தருமப்பிரசங்கம்புரியச்செய்வதும அவருக்கு வழக்கமாகவிருநதன.

ததாகதர், மேற்கூறிய உருவேலாவனத்திலிருந்து அக்கினியைவழிபடுபவரும அக்காலத்தில ஆசிரியரென்று பெயர்பெற்றிருநதவரும் வானபபிரஸ்தருமாகிய அக்கினிகாசியபரென்பவரிடஞ்சென்று; அவரிடத்திருநத கொடியபாமபொன்றைத் தமமுடைய விசேட ஆற்றலாலடக்கி அவா வழிபடடுவநத அக்கினியையே உதாரணமாகக்காட்டி, "புலன்களெலலாம பொறிகளின்வழியேசென்று காமவெகுளிமயககங்களை உள்ளததிலுண்டாககி அஞஞானமாகிய பெருநதீயால ஒவ்வொருவரும் எரிநது வருநதுமபடி செய்துகொண்டுவருகின்றனவெனறும், அத்தீயையவிதது நிருவாணத்தைப் பெறுதற்கு முயல்வோாயாவரும புலனகளால உள்ளஞசலியாதபடி தமமுடையபொறிகளை வெல்லவேண்டுமென்றும, இதையன்றி நிருவாணத்தையடைதறகுரியவழி வேறொன்றுமிலலையெனறும் உபதேசிகக, அவரும அவருடைய சிஷயாகள் ஐஞ்ஞூறறுவரும தங்கள்கொள்கைகளைத்துறந்து சங்கத்தைசசார்நதாாகள்; பின்பு அநதககாசியபருடைய சகோதராகளாகிய நதீகாசியபர், கயாகாசியபரென்னுமிருவரும ததாகதரைச சரணமடைந்து அறங்கேட்டுப் பிக்ஷுககளானாகள். அககினிகாசியபருக்குப் புத்தர் அக்கினியை உதாரணமாகக் காட்டி உபதேசித்தவிஷயங்கள் ஆதித்தியபரியாய சூத்திரமென்னுநூலிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

பின்பு புத்தர், பிம்பஸாரனுக்கு முன்பு வாக்களித்ததை நினைந்து, அக்கினிகாசியபர்முதலியவர்களோடே உருவேலாவனத்திலிருந்து இராசகிருகநகரத்தைச் சார்ந்த *யஷ்டிவனத்தையடைந்தபொழுது, ஆங்குள்ளார் அவருக்கும் அக்கினிகாசியபருக்குமுள்ள வேற்றுமையைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் மயங்கினார்கள்; அப்பொழுது இராசகிருகநகரத்

* யஷ்டி - அதிமதுரம்.

தரசனாகிய பிம்பஸாரன் வந்துபார்த்து மிகப்புகழ்பெற்ற காசியபரே இவருக்குச் சிஷ்யரானாரென்றால், இவர் ஒப்பற்ற பெரியோராயிருத்தல் வேண்டுமென்று முன்னையிலும் நன்குமதித்துப் புத்தரை வணங்கினான்; அப்பொழுது காசியபர் பிம்பஸாரனுக்குப் புத்தருடைய மேம்பாட்டை மிகப் பாராட்டிக்கூறினர். அந்தசசமயத்திற் காசியபரின் பெருமையைப் புலப்படுத்தற்பொருட்டு அவருடைய பழம்பிறப்பைப்பற்றிய ஜாதக கதையொன்று புத்தராற்சொல்லப்பட்டது; அதனால், ததாகதருக்குப் பழம்பிறப்புணர்ச்சியுமுண்டெனநினைந்து இவரே பெரியோரென்று அரசனமுதலிய எல்லோரும் தெளிந்து அவரைச்சரணமடைய, அவர் ஜனன மரணங்களைநீக்கும்வழியை விளங்க விரித்து உபதேசித்தார்; அதுகேட்ட வரனைவரும் பரமார்த்த தத்துவப்பொருளையறிந்து அவருக்கு அடியவரானார்கள்; பிம்பஸாரன், தன்னாட்டிற் சிறையிலடைபட்டிருந்தோர் யாவரையும் விடுவித்து எல்லாவுயிர்களுக்கும் தண்ணளிசுரந்து அரசாட்சி செய்வானாயினன்; அந்நகரத்துள்ள மற்றையோரும் யஷ்டிவனஞ்சார்ந்து புத்தாபால் தருமோபதேசம்பெற்று வந்தார்கள்.

பின்பு ஒருநாள் ததாகதர் பிக்ஷைக்குவந்தபொழுது யஷ்டிவனம் இராசகிருக நகரத்திற்குத் தூரமாயிருத்தல்பற்றிச் சிந்தித்த அரசன், சமீபத்திலுள்ளதாகிய *வேணுவனத்தில் ஒரு †விஹாரங்கட்டுவித்து, அவ்விஹாரத்தோடு அவ்வனத்தை அவருக்கும் அவருடையசங்கத்திற்கும் வாஸஸ்தலமாகக்கொடுத்தான். எல்லோரையும் தமதுவழியைப்பற்றி ஒழுகும்படிசெய்து அவர்களுடைய உள்ளங்களில் நிலைத்த ஞானகீபத்தை ஏற்றுதற்பொருட்டுத் ததாகதர் அவ்வனத்திற்றங்கி அங்குவருவோர்களுக்கெல்லாம் அன்புடன் தருமோபதேசஞ் செய்துவருவாராயினர்.

இப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் அவருடைய சிஷ்யர்களாகிய அசுவஜித், பாஷ்பரென்ற பிக்ஷுக்களிருவரும் உரியகாலத்திற் பிக்ஷையெடுத்தற்பொருட்டு இராசகிருகநகரவீதியிற் செல்லுகையில், கபிலரென்பவரின் மாணாக்கர்களுள்ளே மேம்பட்டுவிளங்கும் ‡சாரீபுத்திரனென்பவன், அவர்களுடைய தோற்றப்பொலிவைக்கண்டு நன்குமதித்து அவர்களுடனுரையாடிக் கௌதமருடையமகிமைகளையறிந்து தனது நட்பாளனாகிய மௌத்கல்யாயனனென்பவனோடும் தனதுமாணாக்கர்கள் இருநூற்றைம்

---

* வேணுவனம் - மூங்கிற்காடு, இது புத்தருக்குப் பிரியமான வாஸஸ்தலங்களுளொன்று; இதில் அவர் பலவருடங்கள் சங்கத்துடன் தங்கியிருந்தாரென்று தெரிகின்றது; இது கரண்டவேணுவனமென்றும் வழங்கப்படும்

† விஹாரம் - பௌத்தமுனிவர்கள் தங்குவதற்காகவே கட்டிய இடம்; "இந்திர விகார மேழுடன் போகி" என்பது, சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை, கச.

‡ சாரீபுத்திரன் - சாரீயென்பவளின் புதல்வன்; இதுபற்றியே இவன் போதிஸத்துவாவதான கல்பலதையென்னும் வடநூலிற் சாரீஸூநுவென்று வழங்கப்படுவன். இவனையும் பின்புகூறப்படும் மௌத்கல்யா[illegible]னையும் ஸஞ்சயரென்பவரின் மாணாக்கர்களாகச் சொல்லுவதுமுண்டு.

பதின்மரோடும் வேணுவனஞ்சார்ந்து புத்தனைச்சரணமடைந்து தரு மோபதேசம்பெற்று *அருகத்தசையை அடைந்தான்; சாரீபுத்திரன் †புத்தருடையசிஷ்யர் பதின்மாகளுள் உயர்ந்தவன்; பௌத்தசமய ஞானாச்சியிற் பெயர்பெற்றவன். மௌத்கல்யாயனன் ‡இருத்தியிற்சிற நதவன்.

அப்பால், புத்தர், சாரீபுத்திரனுக்கும் மௌத்கல்யாயனனுக்கும் தமது சங்கத்தில் முதன்மையளித்தனர். அதுபற்றிச் சங்கத்துள்ள மற் றையோர் பிணங்கி அவ்விருவரோடும் கலகம்விளைப்பாராயினர்; புத்தர், அதுதெரிந்து தமது சங்கத்தார் எப்பொழுதும் கைக்கொண்டொழுக வேண்டிய விதிகளை அப்பொழுது அவர்களுக்கு உபதேசித்தார். அதன் பின் சங்கம அமைதிபெற்று ஒழுகுவதாயிற்று. அதுதொடங்கிச் சங்கம் §சேவகஸங்நிபாதமென்று பெயர்பெற்றது. மேற்கூறியவிதிகள் பிராதி மோக்ஷமென்றநூலில அடங்கியுள்ளன.

சங்கம இவ்வாறு மேன்மேலும் வளர்சியடைதலைப்பொறுத மற் றைச சமயவாதிகள் பௌத்ததாமம் பரவாதிருத்தற்பொருட்டுப் பல்வ கையான இடையூறுகள் செய்துவந்தார்கள். ததாகதர் அவற்றைச்சிறி தும மதியாமல் தமது கடப்பாட்டை மேற்கொண்டொழுகிவந்தார்.

பின்பு காசியபஅக்கினிதத்தனென்னுந்தூவியொருவர், வைசாலி நகரஞ்செல்லுதற்குப் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டவராய் இடையே சாக் கியமுனிவரின் பெருமையைக் கேள்வியுற்று அவரையடைந்து அறங் கேடுத்த தமதுகொளகையைத்துறந்து பௌத்தபிக்ஷுவாயினர்; சங்க த்தில மிகவும் மேன்மையுற்று விளங்கினமையின், இவர் மஹாகாசியப னென்றுங் கூறப்படுவர்.

கோசலதேசத்தில் ஸ்ராவஸ்திநகரத்துள்ளவனும் பெருஞ்செல்வவா னுமாகிய ‖அநாதபிண்டகனென்னுமவணிகன், புத்தருடைய காருணிய உபதேச விசேடத்தைக் கேள்வியுற்று, உடனே இராஜகிருகநகரம் வந்து ஆங்குள்ள சூளனென்னுமித்திரனவிட்டில தங்கி அன்றிரவே பரபரப் புடன புத்தசைச சரணமடைந்து அறங்கேட்டு யேம நீங்கப்பெற்று அவாவற்றுப் பிறப்பாகிய பெருங்கடலைக் கடத்தற்குரிய தெப்பமாகிய நலவழியைக் கடைப்பிடித்தான்.

---

* அருகத்தசை – நிருவாணமடைவோர்க்குரிய தியானங்களோந்தனுள் நான்கா வது தியானதசையடைந்தவாகளின நிலைமை.

† புத்தருடைய சிஷ்யர் பதின்மர்களாவார்: காசியபன், ஆனந்தன், சாரீபுத் திரன், மௌத்கல்யாயனன், அனுருத்தன், ஸுபூதி, பூர்ணன், காத்தியாயனன், உபாலி, இராகுலனென்பவர்.

‡ இருத்தி – அற்புதசக்தி; இது சித்தியென்றுங் கூறப்படும்.

§ சேவகஸங்நிபாதம் – அடியவர்களின்கூட்டம்.

‖ இப்பெயர் அநாதபரிபாலகனென்றுங் காணப்படுகின்றது.

புத்தர் வேணுவனத்தில் இருக்கும்பொழுது அவரிடத்தில் தருமத்தைக்கேட்டுத் தத்தங்கொள்கைகளேவிட்டுப் பௌத்தமதத்தையடைந்து *சிவரதாரிகளாய்ப் பிக்ஷுக்களானேர் தொள்ளாயிரவரென்றும் உபாலகரானேர் மிகப்பலரென்றுங்கூறுவர்.

இப்படியிருக்கையில், கௌதமர் சிறந்தஞானியாகிப் பலவிடத்துஞ் சென்று செய்துவரும் பிரசங்கத்தைக்கேட்ட அநேகர் தீயவழிகளினின்றுநீங்கி நல்லொழுக்கமுடையவராகளாயினரென்பதைச் சுத்தோதனன்கேட்டுத் தான் இறக்குமுன்னமே ஒருமுறையேனும அவரைப்பாக்கவேண்டுமென்றுவிரும்பி அடிக்கடி பலரைத் தூண்டினமையால் அவர்கள் கபிலவாஸ்துவிலிருந்துவந்து அரசன்கருத்தைப் புத்தருக்குத்தெரிவித்தாகள். அப்பால், புத்தர், சுத்தோதனன்முதலியோரைக்கண்டு தருமோபதேசஞ்செய்து அவர்களேயும் நலவழிப்படுத்தி நிக்ரோதவேணுவனத்தைநீங்கிக் கபிலவாஸ்துவுக்குச் செலலுவாராயினர்.

அங்ஙனஞ்செல்லுகையில், இடையயுள்ள பிரபாஸதேசத்தரசனுகிய வைரியனென்பவன் அவன் வேண்டுகோளினபடி நலவழிப்படுத்தக்கருதியபுத்தர் அரசமரத்திலிருந்து கடைநதெடுத்த நூறடிடமணிகள் கோக்கப்பட்டுள்ள மாலையால, "நமோபுத்தாய, நமோதாமாய, நமஸ்ஸங்காய" என்னுமந்திரத்தைத் தினநதோறும இரண்டிலக்கம (உ,00,00,0) தரம் ஜபித்து உருவேற்றுமபடி உபதேசித்து, அதனுலுண்டாகும்பயனையும் அவனுக்குக்கூறி, அப்பாற்சென்று, †நியகுரோதவனத்தையடைந்தாரென்று சொல்லுவதுண்டு.

பின்பு அவர் நியக்குரோதவனத்திலிருந்து கபிலவாஸ்துவைக்கிட்டிச் சுத்தோதனனுல் தக்கவாறு உபசரிததழைக்கப்பட்டு அநகரத்துள்ளே சென்றார். சுற்றத்தாரல்லாத ஏணையோர் அவமதித்து அவருக்குயாதோருபசாரமுஞ் செய்யவில்லை; துறவிகளே நகரத்தார் அழைதது சென்று பிக்ஷாபண்ணுவிப்பது அக்காலவழக்கமாகவிருந்தது, அவர்கள் புத்தரைப் பிக்ஷாக்கு அழையாமலே இருந்துவிட்டார்கள. அதனுல், புத்தர், உரியகாலத்தில் பாத்திரமேந்திக்கொண்டு சிஷ்யர்களுடன்சென்று எவ்விடத்தும பிக்ஷாவாங்குவாராயினர, தன்புத்திரர் இப்படிவீடுகள்தோறும்போய்ப் பிக்ஷையெடுக்கிறரென்றசெய்தி சுத்தோதனன் காதிற்கு எட்டியது; எட்டவே அவன் எழுநது விரைவாக ஓடிவநது அவரைக்கண்டு, "மகிமைபொருந்திய புத்தரே, இப்படிச்செய்து என் எங்களேயெல்லாம் அவமதிப்புக்கு உள்ளாக்குகிறீர? நீர எல்லாருடைய

---

* சிவரம் - பௌத்தபிக்ஷுக்கள் தரித்துக்கொள்ளும் ஆடை.

† நியக்குரோதவனம் - ஆலமரச்சோலே; இது கபிலவாஸ்துவிற்குச் சமீபமாகவுள்ளது.

வீடுகளிலுஞ்சென்று பிக்ஷையெடுக்கவேண்டுமா? உமக்கும் உம்மையடுத்த இவர்களுக்கும் பிக்ஷைபண்ணுவித்தற்கு என்னால் முடியாதா?" என்றுசொன்னான். புத்தர், "எங்களுடைய மரபிலுள்ளார்க்கு இவ்வாறு இரந்துபுசிப்பதே இயல்பு" என்றார். சுத்தோதனன், "அஃது எப்படி? நீர் புகழ்பெற்ற இராசபரம்பரையிற் பிறக்கவில்லையா? இந்த வம்சத்திற் பிறந்தவருள் ஒருவரேனும ஒழுங்கீனமாக இப்படி நடந்ததுண்டோ?" என்றான். புத்தர், "நீரும் உமது முன்னோர்களும் இராசாங்க ஒழுக்கத்துக்கு உரியவர்கள். இதற்கு முன்புபிறந்தவர்களும் இனிப்பிறப்பவர்களுமாகிய *புத்தர்களுடைய மரபிற்கு நான் உரியேன்; ஆதலால், அவர்கள் மேற்கொண்டொழுகிய ஒழுக்கத்தையே கைக்கொண்டேன்; இஃது இமமைப்பயனையும மறுமைப்பயனையும தரும பெருமையையுடையது; இது நிற்க, ஒருவன ஒருபுதையலைக் கண்டெடுத்தால் அதனைத் தன் தந்தைக்குக்கொடுபபது அவனுடைய கடமையாகும; ஆதலால, நான் கண்டெடுத்த இப்புதையலைத் தருவேன்; தாமதியாமற் பெற்றுக் கொள்க" என்றார். சுத்தோதனன் நாணமுற்றுப் புத்தருடைய பிக்ஷாபாத்திரத்தைக் கையில் வாங்கிக்கொண்டு புத்தரைத் தன் அரண்மனைக்கு அழைத்துப்போய் அவருக்கும் அவருடன்வந்த ஆயிரத்தைநூறு பிக்ஷுக்களுக்கும அமுதுசெய்விப்பானாயினன். இங்ஙனம் கபிலவாஸ்துவிலிருக்கையில், ஒருநாள, புத்தர் தாம் பிக்ஷுவாக இருத்தல் பற்றி நாணிய சுத்தோதனனுககும தமமுடைய தாயத்தாாக்கும தாம்

---

* உலகத்திற் பாவங்கள்பெருகப புண்ணியங்கள் குறைந்த காலந்தோறும் உபதேசத்தால் அப்பாவஙகளைப்போககி அருளறததை நிலைநிறுத்தி உயிர்களை நல்வழிப்படுததற்பொருட்டுப் புத்ததேவர் அவதரிததலுணடென்பது பௌத்தநூற்றுணிபு. அப்படியே இந்தக் கௌதமபுத்தருக்குமுன்பு அவதரித்த புத்தர்களுக்கு அளவில்லையென்று கூறுவர், அஃது, "இறநத காலத் தெண்ணில்புத் தர்களுஞ், சிறந்தருள கூர்ந்து திருவாய் மொழிந்தது" (௯௦-ம் காதை, கச-கரு.) என்று மணிமேகலையிற் கூறியிருத்தலாலும் பெறப்படுகின்றது அவர்களுள், கௌதமபுத்தருக்குமுன்னமே முறையே அவதரிததிருந்த இருபததேழு புததர்களுடைய பெயர்கள்மட்டும் இப்பொழுது தெரிகின்றன; அப்பெயர்களை, மணிமேகலைப் புத்தகத்தின் ௯௦௨-ம் பக்கததிறகாண்க. கௌதமபுததருக்குப்பின்பு அவதரிப்போராகிய புத்தர் பெயர் மைத்திரேயபுத்தரென்பது என்பர். அதனை, பின்னெடுத்துக்காட்டப்படும தக்கயாகப்பாணியின் உரையாலுணர்க :— 'அந்தத் ததாகதபுத்தர் ஸ்ரீவாரணாசியிலே தரும மருளிச்செய்கிறார்: இனிப் பிறக்கக்கடவ மைததிரியாழ்வாரான புத்ததேவர்க்குப் பாதாளததிலே மாணிக்கததால் அடித்துக்கிடந்ததொரு கோயிலுணடு, அக்கோயில் மாணிக்கரத்தினமாளிகை; ஐந்நூறுயோசனைநீளமும் ஐந்நூறுயோசனையகலமுமுள்ளதொன்றென்று தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்திலொன்றாலே பெருவிரலும் மணிவிரலுங்கொண்டு எடுத்துக்காட்டியருளி மீண்டும் காலாலே, அழுத்தியருளினாரென்றுண்டு.'—("சதுரானனன்" என்னுந் தாழிசையின விசேடவுரை.) மைததிரியாழ்வார் - மைத்திரேயபுத்தர்; புத்தரையும, அவருடைய தாதுக்களையும், பௌதத பிக்ஷுக்களுள மேம்பட்டோரையும் ஆழ்வாரென்றல் தமிழ்ப்பௌத்தநூன்மரபென்று தெரிகினறது, புத்ததாதுக்கள் தாதுஆழ்வாரென்றும் பௌத்தபிக்ஷு ஒருவர் ஈழமடிப்படுதததாடையாழ்வாரென்றும் நீலகேசித்திரட்டுரை முதலியவற்றிற்கூறப்பட்டிருததல்காண்க.

பெற்றிருந்த *இருத்தியாற்றலகளைக்காட்டி அவர்களால் நன்றாமதிக்கப் பெற்றுப் பின்பு தருமோபதேசஞ்செய்தார்

ததாகதர் கபிலவாஸ்துவிற்குச் சென்றபொழுது முதலில் காலச்ரேஷ்டியென்ற ஒருபிரபுவின்வீட்டிலும் பின்பு தமதுதாயின் சரீரதாது வைக்கப்பட்டுள்ள ஆலயத்திலும் தங்குவாராய் அந்நகரவீடுகளுதோறுஞ்சென்று பிக்ஷையெடுத்துப் பாத்திரமநிரம்பியவுடன் தமது இருப்பிடத்திற்குச் செல்லுவாரென்றுசொல்லுவர்.

அந்நகரத்திலே துவாதச நிதானத்தைப்பற்றியும் மஹாபபிரஜஞாசூத்திரத்திலுள்ளபடி பிரஜஞாபாரமிதையைப்பற்றியும் புத்தர் உபநயஸித்ததைக்கேட்டுப் பௌத்தராணோ மிகப்பலர்.

அந்நாட்களிலே ஒருநாள் சிஷ்யர்களோடு சுத்தோதனனுடைய அரண்மனையிற் பிக்ஷைக்குப்போனபொழுது ஆங்குள்ள ஆண்பாலாரும் பெண்பாலாராகிய இருதிறத்தாரும் வந்து பணிந்து புத்தரை உபசரித்தார்கள். யசோதரைமட்டும் வரவில்லை. ஆபதாகள் சென்று புத்ததரிசனத்திற்காக வரவேண்டுமென்று யசோதரையை யழைத்தபொழுது, அவள், "என்னைக் குணவதியென்று தாம் எண்ணியிருப்பின், அவர் என்னை நல்வழிப்படுத்தற்பொருட்டு இங்கே எழுந்தருளுவார்; அப்பொழுது அடியேனும் அவரை இவ்விடத்திலேயே தக்கவாறு வழிபடுதற்கு உரியேன்" என்று சொன்னாள். புத்தர், தமமைத் தரிசித்தற்குவந்த குழாங்களுள்ளே யசோதரையைமட்டுங்காணாமையால் தாம் முன்பு கருதியிருந்தவாறே அவளுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து ஆசிரியராதற்கு விரும்பிச் சிஷ்யாகளாகிய இரண்டு பிக்ஷுக்களுடன் அவளிடஞ்சென்று அவளாற் பூசிக்கப்பட்டுத் தமது பழைய நிலைமையை நினைந்து வருந்தி மிகத் துக்கித்த அவளது துயரத்தைத் தமது இனியமொழிகளாற்போக்கி, எல்லாவற்றாலும் மேம்பட்டு விளங்கிய அப்பெண்மணியின் நற்குணநற்செய்கைகளையும் அவளுடைய உண்மையான வைராக்கியத்தையும் அங்கேவந்திருந்த சுத்தோதனன் சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்து, பழம்பிறப்பிலும் அவள் தூய்மையையுடையவளாயிருந்தாளென்பதை ஆண்டுள்ளாரெல்லோர்க்கும் புலப்படுத்துதற்கு அவளைப்பற்றிய ஜாதக்கதையொன்றைச் சொல்லி அவளுக்குத் தமமுடைய தருமத்தை உபதேசித்தார்.

இவ்வாறு உபதேசம்பெற்றுக்கொண்ட யசோதரை, சிலதினங்களுக்குப்பின், தன் புதல்வனாகிய இராகுலனையழைத்து, "உன்தந்தையை

---

* 'நின்னைப்பணியாது மானித்துநின்ற அரசன்முன் வில்லேற்றி அவனமானந் தவிர்த்து, மற்றுநின்ஞாதிகள் தமதுமானத்தால் நினைனை அவமதிப்ப, அவர்களது மானம்போக்குதற்கு நீ இருத்திகாட்டினமை மறந்தாயோ' (நீலகேசித்திரட்டு, புத்தவாதச்சருக்கம், ௬௮-ம பாட்டுரை) என்பதனால், புத்தர் சுத்தோதனனுக்கு வில்லேற்றியும் தமது பெருமையைப் புலப்படுத்தினாரென்று தெரிகின்றது.

டைத்து, அவரிடமிருந்து நீ பெறத்தக்க உரிமைப் பொருள்களை யெலாம் விரைவிற்பெற்றுக்கொள்" என்றாள். அதற்கு அப்பாலன் "என்தாதையை இன்னிரென்று அறிந்திலேனே ; நான்போய்க்கேட்பது எப்படி?" என்றான். யசோதரை உடனே அவனையெடுத்துக்கொண்டு அரண்மனைக்குப்போய் ஒரு சுவாமறையில்நின்று, அங்கே பிரகாசிக்கின்ற தீபத்தைச் சாவரவழியாற்காட்டி, "அதோ பலபிரகாரங்களில்நடுவே அழுதுசெய்துகொண்டிருக்கும் மிகுந்த ஒளியுள்ளவராகிய ஸுதாவாலிய உன்தந்தையாவார்" என்று சொல்லி, அப்பாலனை அவரிடமனுப்பித்தாள் ; எழு அல்லது எடுப்பிராயத்துக்குமேற்படாத அவன் அப்படியே புத்தரிடம்போய்த் தனக்குரியசொத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இடைவிடாமற் கேட்டுக்கொண்டே அவரைத் தொடர்ந்து நியக்குரோதவனத்தையடைந்தான். அப்பொழுது புத்தர்—எல்லோரும் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குக்கொடுக்கும் பொருளைத் தாழிவுள்ளவை ; நான் போதிவிருக்ஷத்தினடியில் அடைந்திதி அழிவற்றது ; அதனை இவனுக்குக்கொடுப்பேன்—என்று எண்ணிக்கொண்டு சாரிபுத்திரனைநோக்கி, "இராகுலனையும சங்கத்திற்சேர்த்துக்கொள்க" என்று கட்டளையிட, அவன் அவ்வாறு செய்தான்.

பின்பு ஒருநாள் புத்தர் கபிலவாஸ்துவிற்குப்போனபொழுது அங்கே மணமகனைக் இருக்கும் (கௌதமியின் புதல்வனுகிய) நந்தனையடைந்து, தம்மைக் கண்டு மிகுந்த பரபரப்போடு வந்த அனுபனை அவனை நோக்கி, "அகங்காரமமகாரங்களை விட்டு ஆரியசத்தியத்தை உண்மைப்பொருளை யறிதலே எல்லாவற்றிலும் மேலானது" என்று உபதேசிக்க, அவன் அதனை மகிழ்ந்து கேட்டு, உடனே எல்லாவற்றையுங் துறந்து, அவருடைய பிக்ஷாபாத்திரத்தை வாங்கித் தன்கையிலெடுத்துக்கொண்டு, அவரோடு கூடவே நியக்ரோதவனத்தையடைந்து, பிக்ஷுவாகிய சங்கத்தைச் சார்ந்தான். நந்தன் சங்கத்தைச்சார்ந்தது, இராகுலன் புத்தரையடைந்ததற்கு முன்பென்று கூறுவதுமுண்டு.

இவ்வாறு இராகுலனும் நந்தனும் துறவுபூண்டதையறிந்து, "அரசாட்சி செய்தற்குரிய அருமைப் புதல்வர்களிருவரையும் சிறந்த பேரனுருவனையும இம முதுமைப்பருவத்தில் இழந்துவிட்டேனே ; இனி யாதுசெய்வேன்?" என்று மிகுந்த வருத்தமுற்று மற்றவர்களுக்கேனும்

---

* நந்தனும ஸுந்தரியென்பவளும், கௌதமி கௌதமனை வளர்க்கதெரடங்கியபின்பு அவள்பெற்ற மக்கள் ; 'புத்ததேவர்க்கு ஞாதியாவானொருவன் நந்தனென்பான ; அவனுக்குத் தர்மோபதேசம்பண்ணித் தவமபடித்தி அவனைப் பிடகத்திரய மோதுவிப்ப, அவன் நித்ராஸமயத்துத் தன் ஸ்திரீயாகிய வரசுந்தரியை நினைந்து அரற்ற, அந்த வேட்கையைத் தவிர்ப்பான் வேண்டித தேவலோகத்து அப்ஸரஸ ஸுக்களைக் காட்டி வரஸுந்தரிமேல் உபேக்ஷுபண்ணுவிக்கலுற, அவனும் அப்ஸரஸ்ஸுக்களைக் கண்டு ஸ்திரீவேட்கை பெருத்துத தவம்விட்டுப் போயினன்' எனபது, நீலகேசித்தீரட்டு, புத்தவாதச்சருக்கம், கக - ம் பாட்டுரை.

இனி இந்த வருத்தமில்லாதிருக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்றெண்ணி அந்த சுத்தோதனனுடைய வேண்டுகோளின்படி, பெற்றோர்களுடைய அனுமதியின்றிப் பிள்ளைகளை பிக்ஷுக்களாகச் செய்வித்தல் கூடாதென்ற விதி அப்பொழுது அவரால் உண்டுபண்ணப்பட்டது.

போதிவிருக்ஷத்தினடியில் ஞானோதயமானகாலந் தொடங்கி இது வரையிற் புத்தருக்கு இவ்வாறு பதினெட்டு மாதங்கள் சென்றனவென்பர்.

பின்பு இராஜகிருக நகரத்தைச்சார்ந்த வேணுவனஞ்செல்ல நினைந்து வழிக்கொண்டு இடையேயுள்ள அநேக நதிக்கரையையடுத்த 'அனுப்பிரியா' என்னுமிடத்தில ஒருமாந்தோப்பில் தங்கியிருக்கும்பொழுது அங்கே தரிசித்தற்குவந்த உறவினராகிய சாக்கியர்கள்பலரும் கோலியர்கள்பலரும் வேறுபலரும் அவரிடம் தருமோபதேசமபெற்றுப் பௌத்தமதத்தை அடைந்தார்கள். அவர்களுள்ளே மிகப் பிரஸித்தரானவர்கள் *ஆனந்தன் *தேவதத்தன், உபாலி, †அனுருத்தனென்பவர்கள். ஆனந்தன் புத்தரை வழிபடுபவர்களிலும் அவருடைய அன்பைப்பெறறவர்களிலும மேற்பட்டவன்; தேவதத்தன் பிற்காலத்திற் பொறாமையுற்றுப் புத்தருக்கு விரோதியாகி லங்கத்தில் பலகலகங்களைசெய்தவன்; உபாலி சாதியில் அமபட்டன்; இவன் தன்னுடைய அறிவின்மிகுதியால் பௌத்தாகளுள்ளேமிக்க கௌரவமடைந்தவன். அனுருத்தன் பௌத்தமதத்தைச சார்ந்த தத்துவசாஸ்திரங்களில் மஹாநிபுணனானவன்.

அப்பால் தகாகதர் தமது பெரியலங்கத்தோடு கோசலதேசத்தில் ‡'ரப்தி' நதிக்கரையிலுள்ளதாகிய ஸ்ராவஸ்திநகரஞ்சென்று அங்கேதம வரவுநோக்கி மிகஅலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த §ஜேதவனவிஹாரத்தை லங்கத்திற்காக மேற்கூறிய அநாதபிண்டகனென்றபிரபு தாரைவார்த்துக் கொடுக்க, அதை அங்கீகரித்துகொண்டு அதிற்றங்கிச செய்துவந்த உபகாரியாலங்களைக்கேட்டுப் பௌத்தராஜர் பலர்; பின்பு அநாகரத்தரசனாகிய 'பிரஸேனஜித்' என்பவனும் வந்து தருமங்கேட்டு உலகப்பற்றை

புத்தர் தருமசக்கிரப்பிரவர்த்தனஞ் செய்யத் தொடங்கிய காலமுதலாக இவ்வாறு அவரால மூன்றுவருடங்கள் கழிக்கப்பட்டன.

---

* ஆனந்தனும் தேவதத்தனும் சுத்தோதனன் தம்பியாகிய சுக்கிலோதனனுடைய பிள்ளைகள்.

† அனுருத்தன் – சுத்தோதனன் தம்பியாகிய அமிர்தோதனனுடைய குமாரன்.

‡ இக்கதி அசிரவதியென்றுங் கூறப்படும்.

§ இவ்வனம், முதலில் ஜேதனென்ற ஓரரசனுடையதாக இருந்தமையின், இப்பெயர்பெற்றதென்பர்; இதில் புத்தர் ஏழுவருஷகாலம் வஸித்தாரென்று ஜப்பான் தேசத்துப் பௌத்தநூல்களால் தெரியவருகிறது.

பின்பு, புத்தர், வைசாலிநகரஞ்சென்று அதைச்சார்ந்த 'மஹாவன மென்னும் சோலையிலுள்ள கூடாகாரவிஹாரத்தில் தங்கி அங்கேவருவோர்களுக்கெல்லாம் தருமோபதேசஞ் செய்துவந்தார்; அப்படியிருக்கையில், உரோகிணிநதியைப்பற்றிக் கோலியர்களுக்கும் சாக்கியர்களுக்கும் பிராணஹானியைத் தருவதற்குரிய பெரியகலகம் உண்டாயிருக்கிறதென்று கேள்வியுற்றுக் காருணியமேலிட்டால் உடனே கபிலவாஸ்துவுக்குச் சென்று அவர்களோடு சமாதானமுற்றிருக்கும்படி செய்துவிட்டு மீண்டு வந்து மஹாவனத்திலேயிருந்தனர்.

இவர் அவ்வனத்திலிருக்கும் நாட்களிலே, சுத்தோதனன் நோயால் மிகவும் துன்புறுகின்றனென்று அறிந்து அவ்வனத்திலிருந்து கபிலவாஸ்துவுக்குச்சென்று அவன் இறக்குங்காலத்திலே உடனிருந்து அவனிறந்தபின்பு அவனுக்குச்செய்தற்குரிய அபரக்கிரியைகளையெல்லாம் தாமே செய்துமுடித்தார். சுத்தோதனன் இறந்தகாலம் ஈசானசகாப்தம் நூற்றேறழாவது வருடமென்றும், இறக்குமபோது அவனுக்குப் பிராயம தொண்ணூற்றேழென்றுங் கூறுவர்.

அப்பால், புத்தர், கபிலவாஸ்துவினின்றும் மீண்டு மஹாவனத்துள்ள கூடாகாரவிஹாரதத்துக்குவருது லங்கத்தீதாடு தங்குவாராயினர். அங்கே கபிலவாஸ்துவிலிருந்து தொடர்ந்துவந்த மஹாப்பிரஜாவதிகௌதமி, யசோதரை முதலிய சாக்கியமாதர்கள் பலர்க்கும் கோலியமாதாகள் பலர்க்கும தருமோபதேசஞ்செய்தார்.

அதுகேட்ட மஹாப்பிரஜாவதிகௌதமியும் மற்றமங்கையரும் இல்வாழ்க்கையில வெறுப்புற்றவராகளாய்த் தங்களையும லங்கத்திற்சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மிகவும் பிரார்த்தித்தார்கள். புத்தர் தமது தாய்சொல்லியதை நிறைவேறறுதற்பொருட்டே பெண்பாலாரும பிக்ஷுணிகளாகி லங்கத்தையடையலாமென்று நியமித்ததன்றிப பிக்ஷுணிகளுக்குரியவிதிகளையும அப்பொழுது கட்டளையிட்டார். உடனே மேற கூறிய மங்கையரபலரும பிக்ஷுணிகளாகிச சங்கத்தைச் சேர்ந்தார்கள்; அவர்களுள் முதலில பிக்ஷுணிகளானவர்கள் மஹாப்பிரஜாவதிகௌதமியும யசோதரையும்; அதுதொடங்கி ஸ்திரீகளும பிக்ஷுணிகளாகிச சங்கத்தைச்சேருமவழக்கம் நடைபெற்றுவருகிது.

முதலில் புத்தருக்கு ஸ்திரீகளை லங்கத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளுதற்கு மனமில்லாமலிருந்ததென்றும், பின்பு, ஆனந்தனுடையவேண்டுகோளால் அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளுதற்கு அவர் உடன்பட்டாரென்றும் சொல்லுவதுண்டு.

பின்பு புத்தர் மஹாவனத்திலிருந்து பிரயாகைக்கு அருகேயுள்ள கௌசாம்பிநகரத்தைச்சார்ந்த மகுளமென்னுமலைக்குச்சென்று

அதிற் சிலகாலந்தங்கியிருந்து, அப்பால், இராஜகிருகநகரம்போய்ப் பிம்பசாரனுடைய மனைவியாகிய சேஷமையென்பவளுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்தார். அதுகேட்டு அவள் பிக்ஷுணியாகி லங்கத்தையடைந்தாள். அப்பொழுது லங்கத்திலுள்ள ஒருபிக்ஷுவானவர் தமக்குள்ள இருத்திசக்தியைப் புலப்படுத்தநினைந்து, அற்புதமானவழியாலே ஒரு பிக்ஷாபாத்திரம் பெற்றார். அதைப்பார்த்த புத்தர் வருத்தமடைந்து, "பிக்ஷுக்கள், தமக்குக்கிடைத்த இருத்திசக்தியை நிர்வாணமடைதற்கு உரியவழியை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுதற்கன்றி உலகத்தார் மதிக்கும படி ஆசரியகரமானகாரியங்களைச் செய்வதற்குக் கருவியாகக்கொள்ளுதலில யாதும் பயனில்லை" என்று பிக்ஷுக்கள் யாவருக்குஞ்சொல்லி மேற்கூறிய பிக்ஷாபாத்திரத்தை உடைத்து விசியெறிந்தார். இவ்வாறு இருத்திசக்தியைப்பாராட்டி அற்புதகாரியங்களைச்செய்தலில யாதும பயனிலலையென்றுசொன்னமையாற் புத்தருக்கு அவ்வகையானசக்தி யாதொன்றும் இல்லையோவென்று பலர் எண்ணங்கொண்டிருந்தார்கள்; அவர்கள் அவ்வாறெண்ணியதைப் பிம்பசாரனுலமிருந்துபுத்தர், தமக்குள்ள சக்தியைப் புலப்படுத்தற்கு ஒருகாலத்தில் பற்பல அற்புதகாரியங்களைச்செய்தார்.

அதன்பின் திரயஸ்திரிம்சலோகஞ்சென்று அங்கே இருதிரன்மகளாகப்பிறந்து வளர்ந்துகொண்டிருந்த தாயாகிய மாயாதேவிக்குத் தத்துவோபதேசஞ்செய்து சிலகாள் அங்கிருந்துவிட்டுப் பின்பு அவ்வுலகிலிருந்து லங்கர்ஷமெனனுமிடத்திலிறங்கி ஜேதவனவிகாரத்திற்குச் சென்றிருந்தென்று சொல்லுவதுண்டு.

அவர் அந்தவிகாரத்திலிருக்கும்பொழுது விரோதிகளிற்சிலர், தன்னை அவர் விரும்பிக்கூடினதாகச் சொல்லுமபடி துஷ்டமங்கையாகியசுந்தரியென்பவளைத் தூண்டினார்கள். அவளும் அவ்வெண்ணமே அவர்பால் தோஷாரோபணம் செய்வாளாயினள். அந்த அபவாதம் அழுகுகாலுள்ள சிலருடைய முயற்சியாற் காரணமின்றியுண்டாக்கப்பட்டதென்று விசாரணையில் யாவர்க்கும புலப்பட்டுவிட்டது.

அப்பால், புத்தர் கபிலவாஸ்துவுக்கு அருகேயுள்ள *நிக்ரோதாரமம் என்னுங்கற்பாறையிற் சிலகாலமிருந்தார். இருக்குமபொழுது, அங்கு வந்த நகுலனென்னும பிரஸித்தகிஷியனுடைய தாய் தந்தையர்களும, மௌத்கலியென்பவனுடைய தாய்தந்தையர்களும் அவர்பால் அறங்கேட்டுப் பௌத்தராஞர்கள். பின்பு புத்தர் கௌசாமபிநகரத்துக்கு லங்கத்துடன் மீண்டுவந்தார். அவர் அந்நகரத்திலிருக்கும்பொழுது மௌத்கலியென்பவனால் லங்கத்திற் பெருங்கலகமுண்டாயிற்று. புத்தர் இயன்றவரையில் சமாதானஞ்செய்தும் அடங்கவில்லை; கலகம் மேன்மேலும்

* இது சம்சுமாரமென்றும் காணப்படுகின்றது.

வளர்ச்சியுற்றுவந்தது. அதுதெரிநத புத்தர் தமது சிஷ்யர்களை, அங்கே விட்டுவிட்டுத் தனியே பாரிலேயகமென்ற காட்டையடைந்து அக்காட்டில் ஆங்குள்ளவர்களால கட்டிக்கொடுககப்பட்ட குடிசையொன்றிலிருநதார இருக்கையில ஸங்கததுளள சிஷ்யர்கள் தாங்களசெய்த குற்றவிஷயத்தில அநுதாபமுறறு, "போதி வேநதன் சரணலால அரண்புகேம" எனறு அவரைச சரணமடைநது பணிநது,

பூமகனே முதலாகப் புகுந்தமர ரொண்டிசையுந்
தூமலரா லடிமலரைத தொழுதிரந்து வினவியநாட்
காமமுங் கடுஞ்சினமுங் கழிப்பரிய மயக்கமுடாய்த்
தீமைசால் கட்டினுக்குத் திறற்கருவி யாய்க்கிடந்த
நாமஞ்சார் நமர்களுக்கு நயப்படுமா றினிதுரைத்துச்
சேமஞ்சார நன்னெறிக்குச் செலலுமா றருளினையே!

எண்ணிறந்த குணத்தோய்நீ யாவாக்கு மரியோய்நீ
யுண்ணிறைந்த வருளோய்நீ யுயர்பார நிறைததோய்நீ

மெய்ப்பொருளை யறிந்தோய்நீ மெய்யறமிங் களித்தோய்நீ
செபபரிய தவததோய்நீ சோவார்க்குச் சார்வுநீ

நன்மைநீ தின்மைநீ நனவுநீ கனவநீ
வன்மைநீ மெனமைநீ மதியுநீ விதியுநீ

யிம்மைநீ மறுமைநீ யிரவுநீ பகலுநீ
செமமைநீ கருமைநீ சோவுநீ சார்வுநீ"

அருளாழி பயந்தோய்நீ யறவாழி நயந்தோய்நீ
மருளாழி துரந்தோய்நீ மறையாழி புரிந்தோய்நீ

மாதவரின் மாதவனீ வானவருள வானவனீ
போதனருட போதனனீ புண்ணியருட் புணணியனீ

ஆதிநீ யமலனீ யயனுநீ யரியுநீ
சோதிநீ நாதனீ துறைவனீ யிறைவனீ

யருளுநீ பொருளுநீ யறவனீ யநகனீ
தெருளுநீ திருவுநீ செறிவுநீ செமமனீ"

(வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், கக-ம் கலிததுறையின் உரையிற்கண்டவை)

என்றுதுதித்து "எங்களகுறறததைப் பொறுததருள்க" எனப் பிரார்த்தித்தாரகள்.

புத்தர் அவாகளுடைய வேண்டுகோளுககு இசைந்து பொறுத்துக் கொண்டதன்றி அவாகளுககுச சிததசமாதானமுண்டாகுமவண்ணம தாமோபதேசமுஞ்செய்தார.

அதனைக்கேட்டு மகிழ்ந்த சிஷ்யாகளுடன் மகததேசஞ்செல்லும புத்தர், இராஜகிருக நகரத்துக்கருகேயுள்ள கிராமமொன்றிலிருப்பவனும, உழுதொழில்செய்து சீவிப்பவனுமாகிய பாரத்துவாசனென்னும பிராம

ணியடைந்து பிக்ஷுவே கேட்டார். அப்பொழுது அவருடைய தோற்றப் பொலிவைக்கண்ட பலர்வந்து அவரை வணங்கிநின்றார்கள். பாரத்து வாசன் அவர் தன்பால் இரத்தற்குவந்ததைநினைந்து கோபங்கொண்டு, "பிக்ஷுவே! நான் உழுது விதைத்து அதனலுண்டாகும்பயனியுண்டு சுக மாக இருக்கின்றேன்; நீரும் இவ்வண்ணமே செய்வீராயின், உமக்கு உள தாகுங்குறை யாது?" என்றான். புத்தர், "நானும் உழுகின்றேன்; விதை க்கின்றேன், அதனலுளதாகும் பயனைநுகர்ந்து இன்புற்றிருக்கின்றேன்" என்றார். அதற்கு அவன் "நீர் உழுபவரென்பது உண்மையாயின், மாடு எங்கே? கலப்பை எங்கே? விதைமுதலியன எங்கே? காட்டு மின்" என்றுகேட்டான். அதற்குப் புத்தர் "விதை ஸ்ரத்தை; அதை முளைத்து விருத்தியடையும்படி செய்வதாகிய மழை நற்காரியம்; வயல் தருமநூல்; உழுதற்குரிய கலப்பையின் அங்கங்கள் அறிவும்வணக்கமும; தாமம் அக்கலப்பையின்பிடி; உழும் எருது விடாமுயற்சி; அவ்வெருத் தைத் தன்வயமாக்கிச் செலுத்துங்கயிறு மனம்; தாற்றுக்கோல் ஊக்கம; பயிர்க்கு இடையூறுகிய களை மபக்கமாகும" என்றும், "இத்தகையதான வியவஸாயம் நிர்வாணமாகிய பலத்தை அளித்துப் பலவகைத்துக்கங் களையும போக்குகின்றது" என்றுகூறினர். இவ்வினியமொழிகளைக் கேட்ட பாரத்துவாசன், தனது வீண்செய்கைகளைத்துறந்து அவருக்குச் சிஷ்யனனான்.

பின்பு புத்தர் அங்கிருந்து கோசலதேசத்துள்ள ஸத்தியப்பிரியை யென்னுநகரத்தையடைந்து அங்கே சிலகாலந்தங்கினர். அப்பால் தெற் கே நெடுந்தூரம்வந்து பின்பு காசி, வைசாலி இந்நகரங்கள்வழியாகச்சென் று ஸ்ராவஸ்திநகரத்தையடைந்தார். இடையிடையே அவர்செய்துவந்த் பிரஸங்கங்கள் பல; அவற்றைக்கேட்டுப் பௌத்தராஞர் மிகப் பலர்.

சிலநாளைக்குப்பின் ஸ்ராவஸ்தியில் இராகுலனுக்கு மஹாராகுலஸூ த்திரத்திலுள்ள தர்மத்தைப்போதித்தார். அப்பொழுது அனுக்குப் பிராயம் பதினெட்டு.

அதன்பின் இராகுலன் மிக்க பரிபாகமடைந்திருக்கிறனென்பதை அறிந்துகொண்டு அவனைப்பிக்ஷுவாக்கி அவனுக்கு இராகுலஸூத்திர மென இக்காலத்தில் வழங்கும்நூலை உபதேசித்தார்.

பின்பு நியகுரோதவனத்தையடைந்து அதிற்சிலகாள் தங்கியிருந் தார்; இருக்கையில் சுத்தோதனனுக்கும் அவனைப் பின்பற்றி அரசனையிரு ந்த பத்திரகனென்பவனுக்கும் பின்பு கபிலவாஸ்துவை ஆண்டுகொண்டி ருந்த மஹாநாமனென்பவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து அவனை உய் வித்தார்.

அக்காலத்தில், அங்கேவந்த ஸுப்பிரபுத்தன்தன்மகளாகிய யசோ தரையைத் துறந்ததுபற்றிப் புதனை வெளிப்படையாக வைதானென்

றும், அப்பொழுது பூமிவெடிக்க அவ்வெடிப்பில்விழுநது அவன் பாதலமபோயினனென்றும் சொல்லுவதுண்டு.

பின்பு, புத்தர், ஆலவியென்னு மூருக்குப்போய் அங்கே குழந்தைகளபலவற்றை விழுங்கிக்கொண்டுவநத துஷ்டராக்ஷஸனொருவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து, அவனைச சீலவானாக்கினர். அவர், அவ்வூரிலிருககுமபொழுது, ஒருநாள் தருமங்கேட்டலில் மிக்க விருப்பமுற்றுவந்த ஒருவன் கடுமபசியோடிருத்தலையறிநது உண்பித்து, அப்பால் அவனுக்குத தருமோபதேசஞ்செய்தார். இதனால், புத்தரிடம தருமோபதேசம பெறுவதற்குப் பட்டினியிருத்தல்முதலிய விரதங்கள் வேண்டாவென்பதும அவா மிக்க இரக்கமுடையரென்பதும வெளியாகின்றன.

அதன்பின் மகததேசத்தையடைநது அதிலுள்ள ஊர்கள்தோறுஞ் சென்று கேட்பவாகளுடைய அளவுக்குத் தக்கவண்ணம் தருமோபதேசஞ்செய்துகொண்டு வருபவர், ஒருவேடனாற் கட்டப்பட்ட வலையொன்றில் அகப்பட்டுச சிக்குண்டு வருநதிய மானொன்றைக் கண்டு இரங்கி அதை அவ்வலையினின்றும விடுவிததுவிட்டுச் சென்று ஒருமரத்தடியிற் சீலசமாதியில் இருநதார். இருநதபொழுது, மேற்கூறிய வேடன் தான் அகபபடுத்திய மானை அவா விடுவித்ததுதெரிந்து கோபங்கொண்டு அவரைக கொல்லத்தொடங்கி அவருடைய மகிமையால் தடுப்புண்டு நின்றுவிட்டான். சிறிதுபொழுது சென்றபின், அவர் அவனைப்பார்த்துச் செய்த தருமோபதேசத்தால், அவ்வேடனும் அவனுடைய குடுமபத்தாரும அல்லவைகடிநது நல்லவைபுரிவாராயினர்.

அபபால், ஸ்ராவஸ்திநகரஞ்சென்று, அங்கே சிலநாள் தங்கி, "அறஞ் செய்ம்மின்; மறம் ஒழிமின்" எனப் பிரஸங்கமாரி பொழிந்து பாவவெப்பத்தைத தணித்து வருபவர், தமது பிக்ஷைப்பாத்திரத்தைக் கூடவிருநத பிக்ஷுவொருவா, கவர்நதுகொண்டு பிரிந்துசென்றதைப் பாராட்டாமல இரண்டுமுறை பொறுத்தார்; பொறுத்தவர் பின்னும் அவ்வாறு நிகழாதிருக்கவேண்டி, தமக்கு உதவியாகப் பிரியாமற்கூடவிருக்கும்படி ஆனநதனுக்குக் கட்டளையிட்டார். அவனும் அவ்வாறே விட்டுப் பிரியாமல அவருககுச செய்யவேண்டிய பணிவிடைகளை அன்புடன் செய்துவருவானாயினன்.

அப்படியிருக்கையில அநநகரத்துள்ள விசாகையென்பா ளொரு மடநதை, புத்தருடைய மகிமைகளைக் கேளவியுற்றுத் தருமத்தின் நுண்மைகளை ஆராய்நது, சங்கததார இனிது தங்குதறபொருட்டுப் பூர்வாராமமென்ற ஒரு சோலையையும அதிற் செவ்விதாகக கட்டப்பட்ட விஹாரமொன்றையும அளித்தாள்.

பின்பு அவா சாலியையென்னுமூருககு அருகேயுள்ள காட்டையடைநது, அதில ஆறலைத்துததிரிபவனாகிய அங்குலிமாலனென்னும் கொடிய

திருடனுக்குத் தமது இனியமொழிகளால் தருமோபதேசஞ்செய்ய, அவன் அதிகேட்டு எல்லாவற்றையும் வெறுத்துப் பிக்ஷுவாயினன்.

'அங்குலிமாரகனென்பானொருவன் வித்தை சாதிப்பதுடையனாய் அதற்கு ஆயிரம்விரல் தேடவேண்டி அதற்கு இரண்டுகுறைய ஆயிரம் விரல்தேடி அதற்குத் தன் மாதாவின் விரலில் இரண்டு குறைக்கப்புகப் புத்தனார் சென்று அவனைத் தார்மிகனுக்கித் தவம் படுத்தார்' (நீலகேசித் தீரட்டி, புத்தவாதச்சருக்கம், கடக-ம் பாட்டினை) என்பதனால், அங்குலி மாரகனென்ற தறுகண்ணொருவன் ஒருகாலத்தில் புத்தருடைய தரு மோபதேசத்தால் உய்வுற்றனென்று தெரிகின்றது; இவனே மேற்கூறிய அங்குலிமாலனென்று சொல்லுதற்கும் இடமுண்டு.

புத்தருக்கு ஞானோதயமானபின்பு இவ்வாறு இருபதுவருடங்கள் சென்றன.

இதற்குப் பின்பு புத்தர் பலவிடத்துஞ் சென்று அவரவர்களுடைய குணம் தொழில் அறிவுமுதலியவற்றிற்கு ஏற்பப் போதித்து அவர்களை நல்வழிப்படுத்தினரென்றுள்ள சரித்திரங்கள் மிகப் பலவாகவுள்ளன. அவற்றுள், இன்னதன்பின் இன்னது நடந்ததென்று அவைகளையெல லாம் காலக்கிரமத்திற்கு ஒத்தபடி அறிந்து எடுத்தெழுதுவது எளிதாக இருக்கவில்லை; ஆதலால், இதற்குமேலும் அவருடைய நிருவாணத்திற்கு முன்புமுள்ள காலத்தினடந்த முக்கியமான சிலவிஷயங்கள்மட்டும் இங் கே எடுத்து எழுதப்படும்.

ஒருகாலத்தில், சூனியப்பிராந்தமென்னும இடத்திலிருந்துவந்த தருமங்கேட்டுத் துறவுபூண்டு பௌத்தசங்கத்தைச்சாராத ஒரு வியா பாரி தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும் நல்வழிப்படுத்தினானந்து புத்தரை யடைந்து, "என்னுடைய சுற்றத்தார்களுக்குத் தருமத்தை உபதேசித தற்பொருட்டுச் செல்லுதற்கு நீயாநின்றேன்; அங்ஙனஞ் செய்தற்கு விடைதருக" என்றான். அதற்குப் புத்தர், "சூனியப்பிராந்தத்திலுள்ள சனங்கள் மிகவும் மூர்க்கரன்றே; அவர்கள் நீ சொல்வதை மதியாமல உன்னைத் தூஷிப்பாராயின், நீ யாதுசெய்வாய்?" என்றார். அவன், "நான ஒன்றும் பேசேன்" என்றான். புத்தர், "அவர்கள் கோபங்கொண்டு அடிப்பாராயின் நீ செய்வது யாது?" என்றார். அவன், "மாருக அவர்களை அடிக்கமாட்டேன்" என்றான்; புத்தர், "அவர்கள் உன்னைக் கொல்லத தொடங்கினால் நீ யாது செய்வாயோ?" என்ன, அவன், "சாவினால் எனக்கு வரும் தீங்கு யாதொன்றுமில்லை; இறப்பையே விரும்புவோர் இவ்வுல கிற் பலருண்டு; நானே என்னுடைய வாழ்நாளைக் குறைக்கவாவது மிகுக்கவாவது முயலேன்" என்றான். இவற்றையெல்லாங்கேட்ட புத தர் அவன் மனந் தூயனதலை யறிந்து, "நீ எண்ணியவாறே செய்துவரு வாய்" என்று அவனுக்கு விடையளித்தார்.

மற்றொருகாலத்தில், கிருசாகௌதமியென்பாளொருமங்கை, தான் பெற்ற அழகிய குழந்தை நடக்கும்பருவத்திலேயே இறந்துபோனமையால், மிகவும வருத்தமுற்றுப் பலவாறு புலம்பி அன்பின் மிகுதியால் அக்குழந்தையினுடம்பையெடுத்து மார்போடணைத்துக்கொண்டு, தன்பால் அன்புள்ளவர்களுடைய வீடுகள்தோறுஞ் சென்று, "இக்குழந்தையைப் பிழைப்பித்தற்குரிய மருந்து ஏதேனும் உங்களிடம் இருக்குமாயின், அதனைக் கொடுத்துப் பாதுகாக்கவேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொண்டு பரிதபித்துத் திரிவாளாயினள்; அதுதெரிந்த பௌத்தபிக்ஷுவொருவர் மனமிரங்கி, அவளைப் பார்த்து, "நீ கேட்கிற மருந்து இங்கே கிடைப்பதன்று; அதை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஒருவரை மட்டுமயானறிவேன்" என்றார். கிருசாகௌதமி, "அவர் யாவர்? விரைவிற் சொல்லவேண்டும்" என்ன, அந்தப்பிக்ஷு, "மிகப் புகழ்பெற்றவராகிய புத்தரே; அவரிடம் போவாய்" என்று சொன்னார்; அவள் புத்தரை யடைந்து, வணங்கி, "ஸ்வாமீ, இறந்த இக்குழந்தையைப் பிழைப்பிக்கு மருந்தை அறிந்தருண்டோ?" எனறாள். புத்தர், "அதனை அறிவேன்" என்ன, அவள், "நீர் எந்தப் பசுவிலே, எருது வேர், அல்லது வேறெவை கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட்டாலும அவற்றையெல்லாம் விரைவிற் கொண்டுவருவேன்" என்றாள். அதற்குப் புத்தர், "ஒருபிடி கடுகுவேண்டும்" என்றார். அவள் அது கொண்டுவருதற்கு விரைந்துபோகாநிற்கையில், அவர் அவளை யழைத்து, "ஒருவரும இறவாத வீட்டிலிருந்து வாங்கிவரவேண்டும்" என்று சொன்னார்; அவள நன்றென்று சொல்லிவிட்டுக் குழந்தையை ஏந்தி யணைத்துகொண்டு ஒரு வீட்டுவாயிலிற்சென்று, "ஒருபிடி கடுகு வேண்டும்" என்று கேட்டாள. அதைக்கேட்ட அவ்வீட்டார் கொணர்ந்து, "பெற்றுகொள" என்றுசொல்ல, அவள் அதை வாங்காமலநின்று, "உங்கள் வீட்டில் இதுவரையில் யாரேனும் இறந்ததுண்டோ? இறந்திருப்பின் இஃது எனகது வேண்டுவதில்லை" என்றாள்; அதற்கு அவரகள், இவளைப்பார்த்து நகைத்து, "நீ பித்துக்கொண்டனையோ? உயிரோடிருப்பவர்கள் மிகசிலர; இறந்தவர்கள் மிகப்பலர்; அங்ஙனமிருப்பவாகளும பின்பு இறத்தற்குரியவாகளே" என்று சொன்னார்கள். அவள் அவ்வளவில் நில்லாது ஒவ்வொருவீட்டிலுஞ் சென்று விசாரித்தபொழுது, என் பிள்ளை இறந்தானென்றும், என்னுடைய தாய்தந்தையர்கள் இறந்தார்களென்றும, என் மனைவி இறந்தாளென்றும், என் கணவன் இறந்தானென்றும், என்னுடைய அடிமைக்காரன் இறந்துவிட்டானென்றும் இப்படியே பலவாறுக ஒவ்வொருவரும கூறுவாராயினர். இவற்றையெல்லாங்கேட்ட கிருசாகௌதமி, பின்னும் பலமுறையகிலும் ஒருவரு மிறவாத வீடொன்றும் எங்கும்காணப்படாமையால், பிறக்தோர்யாரும் இறத்தற்குரியாரென்றுதெளிந்தவளாகிப் புத்திரசோகமொழிந்து மனத்தைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு, பிணத்தை மயானத்திற்சேர்த்து அங்கே

செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்துவிட்டுப் புத்தரை யடைந்து வணங்கினள். புத்தர், "நான் சொல்லியவாறு கடுகு கொண்டுவரப்பட்டதோ?" என்று கேட்ப, அவள் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறினள். அதைக்கேட்ட புத்தர், "இவ்வுலகில் ஒன்றுமே நிலையுள்ளதன்று" என்னும் உண்மைப்பொருளை அவளுக்கு நன்குவிளங்கப் போதித்தார். அதனைக்கேட்ட அவள் மனமாசு நீங்கிப் பௌத்தமதத்தைச்சார்ந்து பிறப்பறுத்தற்குரியவழியில் நின்று நோற்பாளாயினள்.

மற்றொருகாலத்தில், மிக்க உலோபகுணமுடையானொருவன், ஒருவருக்கும் ஒன்றுங்கொடாமல் தான்மடியும் இன்பதுகர்தலையே பெருமபயனாக எண்ணிச் சீவித்துவருகிறானென்பதைக் கேள்வியுற்ற புத்தர், இரக்கமுற்று, அவனிடத்துள்ள உலோபமென்னும் பெருங்குற்றத்தைப் போக்கி அவனை நல்வழிப்படுத்தநினைந்து தாமாகவே அவனிடஞ்சென்றார்; அப்பொழுது, வேறிடத்திருந்தால் 'பிறர் தன்னைக்கண்டுபிடித்துக் கேட்பார்களென்று அஞ்சி, அவன் தன்மனைவியோடு மசகில் ஏறி அங்கே ஒருவருக்குந்தெரியாமல் தனியே அப்பஞ்சுட்டுத் தின்றுகொண்டிருந்தான்; புத்தரும் அம்மச்சிலேறி அவன் தின்னுமப்பத்தைப் பிசசையாக இரந்து பெற்றுக்கொண்டு தருமோபதேசஞ்செய்து அவனுடைய குறறங்களையெல்லாமாற்றி அவனை உய்வித்தார்; இசசெய்தி, நீலகேசித் தீரட்டை, புத்தவாதச்சருக்கம, சுஅ - ம் பாட்டுரையில், 'ஒருவன் தன் ஸ்திரீயுடனுங்கூட மச்சேறி அப்பஞ்சுட்டுத்தின்பானது உலோபமேபோக்குதற்கு நீ அவ்வழிச்சென்று அப்பமிரந்தது அறியாயோ' என்று வருதுள்ளது.

வேறொருகாலத்திற் புத்தர், எல்லாவுயிர்களையும் நல்வழிப்படுத்தநினைந்து கிருத்திரகூடமலையின் உச்சியில் ஏறிநின்று, மனங்கனிந்துருகத் தருமோபதேசஞ்செய்தபொழுது, ஸ்ரோஸ்ராரசக்கரரோகையமைந்த அவருடையபாதங்கள் அழுந்தினமையால், அம்மலையுசசியில ஆயிரவார ஆழிச்சுவடுகளும் அவற்றையுடைய பாதச்சுவடுகளும் உண்டாயின. அதனால, அது பாதபங்கயமலையென்று பெயர்பெற்றது:

"ஆதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
மாதய ரெய்த மக்களை நீக்கி
விலங்குந் தம்முள் வெரூஉம்பகை நீக்கி
யுடங்குயிர் வாழ்கவென் றுள்ளங் கசிந்தகத்
தொன்றுகா லத்து நின்றற முரைத்த
குன்ற மருங்கிற் குற்றங் கெடுக்கும்
பாத பங்கயங் கிடத்தலி னீங்கிது
பாதபங் கயமலை யெனும்பெயர்த் தாயது."

(மணிமேகலை, கo - ம் காதை, சுக - சுஉ.)

புத்தர், அம்மலையின்மேற் கட்டப்பட்ட விஹாரத்திற் பலநாளிருந்துகொண்டு தமதுகொள்கையைப் பலர்க்கும போதித்துவநதார். அக்காலத்தில், அம்மலையில் சனங்கள் வருத்தமின்றி ஏறியிறங்குவதற்கு அகன்று நீண்டனவாகிய அழகியபடிகள் பிமபஸாரனாற் செய்விக்கப்பட்டன. புத்தர் அம்மலையில் தங்கியபொழுது, தேவதத்தனென்பவன் பொறாமைகொண்டு அவருக்குப் பல தீங்குகளைச் செய்துவந்தான்; அவைகளெல்லாம் அவருடையமகிமையால விலகிப்போயின; அவன் அவ்வளவில்நில்லாமல், அவரைக்கொல்லும்படி யானையொன்றை ஏவினான்; சினந்து கொல்ல வநத அந்த யானை அவருடைய தருமோபதேசத்தைக்கேட்டும் அவர் கவித்தகையைக்கண்டும் சினந்தணிநது நின்றுவிட்டது; இப்படியே மிகவும் கோபங்கொண்டு கொல்லவரும் கொடியவிலங்குகளையுங்கூடத் தமது இருத்திவலியால் அடக்குமாற்றல் புத்தருக்கு உண்டென்பது பின் வருவனவற்றாலும் விளங்குகின்றது:

'ஓரரசன் பௌத்த தரிசனங்கொண்டு மிகவும் புத்தபக்தனாய்ச் செல்ல, பிரீதனாகிய புத்தனும அரசன்சாவாமை வரங்கொடுக்க, இராஜயம்பண்ணிச செல்லாநிற்ப, புத்தன்சிஷ்யவர்க்கத்துள்ளானொருபிக்ஷு இராஜபுத்திரனைநோக்கி, "குமாரனே, பகவான் நின்பிதாவுக்குச சாவாவரம கொடுத்தனராதலின், உனக்கு இராஜயப்பிராப்தி இல்லை" என்று சொல்ல, சவன்ற இராஜகுமாரன், பிக்ஷு உபதேசித்ததோர் உபாயப்பிரயோகத்தால் இராஜாவைவதித்து இராஜயங்கொண்டுசெல்வான் தன்மித்திரனாகிய பிக்ஷுவுக்குப் புத்தத்துவங்கொடுப்பான்வேண்டிப் புத்தன் பிக்ஷைக்குப்போகின்றவழி ஒருமத்தகஜத்தைக் கொல்லக் குறிசெய்து வரவிட, அதனைநோககிப புத்தர் தம கைகவித்துத் தருமோபதேசஞ் செய்து அதனை உபசாநதமாக்கினாரென்பது.'

"..... ....,உணர்நதவன் விடப்பட்ட
களிநாகம விசையவித்த கையினா னல்லனோ."

(நீலகேசித்திரட்டு, புத்தவாதச்சருக்கம், ௧௦௫ - ம் பாட்டின் உரையிற் கண்டவை.)

ஒருகாலத்தில், மகதநாட்டிலுள்ள எண்பதினாயிரங் கிராமத்தலைவர்களாகிய எண்பதினாயிரவரும் ஒருங்குகூடிவந்து புத்தரிடம் தருமோபதேசமபெற்றுப் பௌத்தரானார்களென்று தெரிகின்றது. இதனால் மகதநாடுமுழுவதிலும் புத்தர்காலத்திலேயே அவருடைய தருமங்கள் நன்றாகப் பரவியிருந்தனவென்று அறிந்துகொள்ளலாம்; இதுபற்றியும், புத்தர் ஞானமடைதற்குரிய இடமாக இருந்ததுபற்றியும், மகதநாடு புண்ணியபூமியென்று பௌத்தர்களாற் கொண்டாடப்படும்.

வேறொருகாலத்தில், புத்தர் *வைசாலியென்னு நகரத்தையடைந்து,

* இந்நகரம், கங்கையும் கண்டகிநதியும் சேருமிடத்திருந்ததென்பர்.

அந்நகரத்தைச்சார்ந்த *ஆம்ரவனத்திற்கட்டப்பட்ட விஹாரத்திற் சில காலமிருந்து செய்துவந்த பிரசங்கங்களைக் கேட்டோர்களில் இருபதினாயிரம்பேர்களுக்கு மேற்பட்டோர் ஒரேகாலத்திற் பௌத்தராஞர்கள்.

மற்றொருகாலத்திற் புத்தர், தமது சிஷ்யர்களுடன் பாடலீபுத்திர நகரவழியேபோயக் கங்கையைக்கடக்க நிணைந்தபொழுது, அவர் வருகலைத்தெரிந்த கங்காதீரவாஸிகள் எதிர்கொண்டுவந்து உபசரித்துத் தாங்கள்கொணர்ந்த தோணிகளின்மீது ஏறிச செல்லவேண்டுமென்று ஒவ்வொருவரும் வேண்ட, புத்தர் ஒருவருடைய தோணியிலேயினுல மற்றவர்களுடைய மனம் வருந்துமேயென்று நிணைந்து அத்தோணிகளுள் ஒன்றிலும ஏறமல் தமக்குள்ள இருத்திவலியால் ஸங்கத்துடன் ஆகாய வழியேசென்று அந்நதியைக் கடந்தாரெனறும், அதுமுதல் அந்நதத் தோணித்துறை கௌதமகட்டமென்று பெயரபெற்றதென்றுஞ் சொல்லுவதுண்டு.

ஒருவீருஷாகாலத்தில், புத்தர் வேணுவனத்திலிருந்தபொழுது தேவதத்தனென்பவனும, தனதுநகதையாகிய பிம்பஸாரராஜனைக்கொல்லுதற்கு முயன்ற அஜாதசத்துருவென்பவனுஞ்சேர்ந்து அழுக்காறுற்று அவருக்குச செய்துவந்த தீங்குகளபல ; அவ்விருவரும, சங்கத்திற்கு முதலவராக இருந்ததலினின்றும புத்தரைநீக்குதற்கும், அவருடைய ஆசிரியத்தன்மையின் உயர்வைக் குறைத்தற்கும், அவருடைய கொள்கைகளுமாறுக வேறொருசங்கத்தையும் வேறொருசமயதத்தையும் உண்டாக்குதற்குமுயன்றார்கள்; பின்னும அவாகள் ஒருகாலத்தில் அவரைக்கொல்லுந்தொடங்கினர்கள் ; புத்தர், தமதுபொறுமையாலும மகிமையாலும அவற்றையெலலாம வென்றுவிளங்கினர.

ததாகதர், வருஷாகாலநதோறும ஊர்களைச்சார்ந்த சோலைகளினிடையே அல்லது காடுகளினிடையே கட்டப்பட்டுள்ள விகாரங்களில் சிஷ்யர்களுடனிருந்தும, மற்றைக்காலங்களில பல நகரங்களுக்கும் பல ஊர்களுக்கும் வேறுள்ள பல இடங்களுக்கும் சிஷ்யர்களுடனுவது தனித்தாவது சலிப்பின்றிசென்றும எல்லோரும் எப்போதும ஜீவகாருணியத்தையே மேற்கொண்டொழுகுமபடி செய்யவேண்டுமென்று இரக்கமுற்றுப் பற்பல உபந்யாஸங்கள் செய்துவந்ததோடி மயக்கத்தைக் கொடுப்பனவாகிய மதுமுதலியவற்றை அருந்திக் களிப்பவர்களை அத்தீங்கினின்றும மாற்றுதற்பொருட்டும், பிறன்மனையை விழைதல் வரைவில் மகளிரைவிழைதல் முதலியவற்றை மேற்கொண்டு வீணை காலங்கழிப்போரை அவற்றினின்றும விலக்குதற்பொருட்டும், பொய்யையே கூறி வந்தவர்களை மெய்யையே கூறுமபடி செய்தற்பொருட்டும், திருடிக்கொ

* ஆம்ரவனம் – மாஞ்சோலை.

ண்டே காலங்கழிப்பவர்களை அத்திருட்டுவழியினின்றும் நீக்குதற்பொருட்டும், தேகமுதலியவைகள் நிலையுள்ளனவென்று துணிந்திருப்போர்க்கு அவைகள் நிலையில்லாதனவென்று அறிவுறுத்தற்பொருட்டும், புண்ணியத்தைக் கனவிலுமறியாதவர்களுக்குப் புண்ணியம்புரிதல் எல்லாவற்றிலும் மேலானதென்று தெரிவித்தற்பொருட்டும், யாதொன்றையும் சிறிதேனும் கொடுத்தலில்லாதோரை வண்மையுடையராகச் செய்தற்பொருட்டும், பிறர்செய்த நன்றியை நினையாத கொடியோர்களை அதனை மறவாதிருக்கும்படி செய்தற்பொருட்டும், இருவினைகளும இல்லையென்போர்களை அவைகள் உண்டென்று தெளிந்தொழுகுமபடி புரிதற்பொருட்டும், இன்னும பற்பல நன்மைகளை விளைத்தற்பொருட்டும் அவரவர்களுடைய பருவமுதலியவற்றிற்கேற்பப் பலபிரகாரமாகச் செய்துவந்தஅழகிய இனிய உபநயாஸங்கள் எத்தனையோ பற்பல; அவர்பேசிவந்த பாஷை பாலீயாதலால, அவ்வுபநயாஸங்களெல்லாம் அநதப்பாஷையிலேயே முதலிலிருந்தனவென்றும், பிற்காலத்தில் பற்பலதேசத்தாரால் இயன்றவரையில் தத்தமக்குரிய வேறுவேறுபாஷைகளில் பெயர்த்தெழுதப்பட்டுள்ளனவென்றுங் கூறுவர்.

புத்தருக்கு மகாபோதிவிருக்ஷத்தினடியில் ஞானோதயமான வருஷத்திற்கு ௪௪ - வது வருஷத்து வருஷாகாலம் ஜேதவனவிகாரத்திலிருந்து கழிக்கப்பட்ட

அப்பால், புத்தர் வைசாலிநகரத்தைச்சார்ந்த மாஞ்சோலையையடைந்து அதில் ஸங்கத்துடன் தங்கியிருநதார். அங்கேவநது அவருடைய உபநயாஸத்தைக்கேட்டு மகிழ்ச்சியடைநதவர்களில், ஆம்ரபாலியென்னுங்கணிகை நல்வழியையறிநது தன்னுடையதான மாஞ்சோலையொன்றை ஸங்கத்திற்குக கொடுத்தாள்.

லிசசவிகள், புத்தர் மேற்கூறிய மாஞசோலையிற் சங்கத்துடன் தங்கியிருத்தலைக கேள்வியுற்று, ஒரு தினததில வநது வணங்க, அவர் அப்பொழுது அவாகளுக்குத் தமது சித்தாநதத்தைபபற்றிப் பிரஸங்கஞ்செய்தார். அதனைககேட்ட அவர்கள் அறிவுற்று மிகுநத மகிழ்ச்சியடைந்து பௌத்தரானார்கள். அதற்கு மறுநாள் புத்தர் ஆமரபாலியின் வேண்டுகோளின்படி சங்கத்தாருடன் அவளுடைய வீட்டில் பிக்ஷைசெய்தார்.

பின்பு பெலுவமென்னுங் கிராமத்திற்குப்போய் அங்கே மழைக்காலமுற்றுந் தங்கியிருந்தார். அஃது அவருக்கு ஞானோதயமானகாலத்திற்குப் பின் நாற்பத்தைந்தாம்வருஷத்து வருஷாகாலமென்பர்.

அக்காலத்தில் அவருக்குத் தேக அசௌக்கியம் உண்டாயிற்று. அதன்பின் வைசாலிநகரத்திற்குவந்து அங்குள்ள கபிஸரஸ்ஸைச்சார்ந்த குளிர்ந்த சோலையொன்றில் தங்கினார். அப்பொழுது, மாரன் அவரிடம

வந்து, "நீர் எண்ணிய யாவும செய்துமுடிக்கப்பட்டன; ஆதலால், இனி நிர்வாணமடைதற்குரியீர்" என்றான். புத்தர், "இன்னும் சில மாதங்கள் சென்றபின் நீ கூறியவண்ணஞ் செய்வேன்" என்ன, அவன் அதுகேட்டுத் தன்னிடமடைந்தான்.

அப்பால் ததாகதர் ஒரு மரத்தடியிற் சீலசமாதியிலிருந்து தாம சீவித்திருக்கவேண்டியகாலம் இவ்வளவென்பதை வரையறுத்தனர்; அப்பொழுது பல உற்பாதங்கணிகழ்ந்தன; பின்பு புத்தர் சமாதியினின்றும நீங்கி முன்னின்றாரைநோக்கி, "என்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதும நீங்கி விட்டது. இனிச சமாதியின் ஆற்றலாலேயே வாழ்வேன்; என்னுடம்பு, வருதல் போதலிரண்டிற்குங் காரணமாயிருத்தலையொழிந்து நொறுங்கிய தேர்போன்றுளது; இனிப் பரிபூர்ண நிவ்ருததியைப்பெற்று முட்டையினின்றும வெளிப்படுங் குஞ்சுபோலத் *தடையின்றிச செல்வேன்" என்றார்; அப்பொழுது பூமி நடுங்கியது; அதைக்கண்டு ஆனந்தன் நெஞ்சந் திடுக்கிட்டு, "இவ்வதிர்ச்சிககுக் காரணம யாது?" என்று கேட்ப, ததாகதர், "நான் இவ்வுலகை நீங்கக் கருதியிருப்பதே" என்றுசொலலி, அதைககேட்டு வருந்திய ஆனந்தனைத் தேற்றினர்.

பின்பு, ததாகதர் இவ்வுலகைத் துறத்தலைக கேள்வியுற்று அங்கே வந்த லிசசவிகள், வருந்திநின்று அவர்கூறிய அறமொழிகளைக் கேட்டு ஒருவாறு வருத்தந்தீர்ந்து தத்தமிடஞ்சென்று வேற்றுமதப்பற்றை முற்றுங்கைவிட்டுப் புத்தர்கூறிய தருமபதங்களைச சிந்தித்து அவ்வழியையே கடைப்பிடித்து ஒழுகிவந்தார்கள். ததாகதர், "யான் நிர்வாணத்தையடையபபோவதனால, இனி இவ்வைசாலிநகரம் என்னாற் பார்க்கப்படுவதன்று" என்று கூறி மெலலமெல்லச சென்று போகநகரத்தையடைந்து ஆங்குள்ள ஆனந்தசைத்தியமென்று கூறப்படும சாலமரச சோலையிற்றங்கித் தம்மைச சூழ்ந்துள்ள பிக்ஷுக்களுக்குத் தத்துவோபதேசஞ் செய்தார்.

அப்பால், புத்தர், †குசீநகரத்திற்குச செல்லுவாராய்ப பாவாநகரம்போய் அங்கே வந்த ‡மல்லர்கள் அன்புடன் செய்த உபசாரங்களை ஏற்றுக்கொண்டு அந்நகரத்துள்ள §சந்தனென்னுந தட்டானால் அழைக்கப்பட்டுசசென்று அவனாற் சங்கத்திற்குக் கொடுககப்பட்டுள்ள சோலையொன்றிற்றங்கி இளைப்பாறிவிட்டு அவனுடையவீட்டில் அன்று சிஷ்யா

* "குடம்பை தனிததொழியப் புட்பறந் தற்றே, உடம்போ டுயிரிடை நட்பு" என்பது திருக்குறள், ௩௩௮.

† இந்நகரம், காசிக்கு வடகிழக்கில் ௧௨ - காதவழித் தூரத்திலும், கபிலவாஸ்துவிற்கு நேர்கிழக்கிலுமுள்ளதென்பா.

‡ மல்லர்கள் - ஒருவகைச் சாதியார்; லிச்சவிகளைச் சார்ந்தோர். இவர்கள் குசீநகரத்துவாழ்வோரென்று தெரிகின்றது.

§ இப்பெயர் குண்டனென்றுங் காணப்படுகின்றது.

களுடன் உண்டார்; அவ்வுணவிற் பன்றியிறைச்சி கலக்கப்பட்டிருந்தமை யின், தேகவியோகத்திற்குக் காரணமான அதிசளக்கிடம் அவருக்கு வளர்ச்சியுற்றதென்றும, அவ்வுணவே அவருக்கு ஈற்றுணவென்றுங் கூறுவர்.

அப்போது புத்தருக்குப் பிராயம் எண்பது.

"யாதும் நிலையுள்ளதன்று" என்கிற பொருளமைந்ததான பிரசங் கம் அன்று அங்கே அவராற் பண்ணப்பட்டது. அதன்பின்பு அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டுச் செல்லுற்பொழுது நடக்கலாற்றாது வழியிற்றங்கித் தங்கி இளைப்பாறிச செல்பவர், ஆனந்தனைப்பார்த்து, "தாகம் அதிகமாக வுள்ளது" என்றார். அவன் உடனே தண்ணீர்கொணர்ந்து கொடுத் தான். அதைப்பருகி இளைப்பாறிவிட்டு அங்கே ஓடுவதான குகுஷ்டை யென்னும் ஆற்றையடைந்து அதிற் கடைமுறை ஸ்நானஞ்செய்தார்.

"சுகதனளித்த உணவாலேயே புத்தருக்கு அசௌக்கியம் மிகுந் தது" என்று அருகேயுள்ளவர்கள் தம்முள் மெலலச் சொல்லிக்கொண் டிருந்ததைக்கேட்ட புத்தர், ஆனந்தனைநோக்கி, "சுந்தன் என்மரணத் துகுக் காரணமாயிருந்தானென்று பலரும் அவனைப் பழிப்பார்கள். அவனும அவ்வாறு நினைத்தல் கூடும்; அதுநிற்க. அவன் அளித்த உண வையுண்டபின்புதான் நான் நிருவாணமடைதற்கு உரியனானேன். இத னால் அவன் சிறந்த பயனையடைவது திண்ணம; அக்காலத்தில், அரசமரத் தடியில் நான் ஞானமடையுமுன்பு ஸுஜாதையளித்தவுணவும், இக்காலத் தில நிருவாணமடைதற்குமுன்பு சுந்தனளித்தவுணவும் எல்லாவற்றிலும் மேலானவை; இதனை அவனுக்குச சொல்" என்று கூறினர்.

பின்பு, அவர், அவ்விடத்தை நீங்கி அடிக்கடி இடையிலையே தங்கித் தங்கிக் குசிநகரத்தையடைந்து, அதற்கு அருகே ஓடுவதான ஹிரண்ய வதியென்னும் ஆற்றின் கரையைச சார்ந்து, இளைப்பாறிவிட்டு, ஆனந்தன் ப்பார்த்து, "அந்த இரட்டைச் சாலமரத்தின் நடுவிடத்தைப் பெருக்கி நீர் தெளித்துப் பாயையும விரிப்பாயாக; நான் இன்று நடுயாமத்தில நிரு வாணமடைவேன்" என்றார். தன் ஆசிரியர் சொல்லியதைக்கேட்ட ஆ னந்தன் துக்கபரவசனாயிருந்தும் அவருடைய கட்டளையை மறுத்தற்கு அஞ்சி, அவர் கூறியவண்ணமே செய்து தெரிவித்தான்; ததாகதர், அந்த இடத்தையடைந்து தலையை வடக்கேவைத்து வலக்கையைத் தலையணையாகக்கொண்டு மேற்றிசையைநோக்கி வலப்புறமாக ஒருக்க ணித்துக் கால்மேற் காலைக்கிடத்திச் சிங்கவேறுபோற் படுத்துக்கொண் டு, தாம் நிருவாணமடைந்தபின்பு தமது உடம்பை இன்னவாறு அடக்கஞ் செய்யவேண்டுமென்பதையும், தமக்குப்பின்பு சிஷ்யர்களாவரும் கைக் கொண்டு ஒழுகவேண்டிய விதிகள் சிலவற்றையும் அப்பொழுது ஆனந் தனுக்குச் சொன்னார்; சொன்னவர், ஆனந்தன் வருந்துவதைத் தெ

யிருந்து, "இவ்வுலகில் ஒன்றும் நிலையுள்ளதன்று; மிகவும் நெருங்கியுள்ள *ஒவ்வொருபொருளினின்றும் நாம் நீங்கவேண்டும்; அதுவே பேரின்பத்திற்குக்காரணமாகும்" என்று சொல்லிவிட்டு, தம்மையே பார்த்து மிகவும் வருந்திக்கொண்டு காற்புறத்தும்நின்ற மற்றைச் சிஷ்யர்களைநோக்கி, "நான் அறிந்தவற்றையெல்லாம் அறிந்துகொண்டவன் ஆனந்தன்; ஆதலால், என்னால் அறியவேண்டியவற்றை இனி அவனால் அறிந்துகொண்மின்" என்றுகூறிச் சிறிதுபொழுது துயின்றார்.

துயிலுகையில், அவருடைய சிஷ்யர்கள்பலரும் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டு, "இப்பேருலகம் இருண்டதே" என்று நெட்டுயிர்த்து நின்றார்கள். காற்று ஒய்ந்தது. அங்குள்ள நீரோட்டங்கள் ஒலியடங்கின. பறவைகளும் விலங்குகளும் யாதோரொலியையும் செய்யவில்லை. தேவரும் மனிதரும் மிக்க துக்கத்தோடு கூடினர். அவ்வளவில் ததாகதர் விழித்துக்கொண்டு ஆனந்தனை நோக்கி, "எனது நிர்வாணகாலம் நெருங்கிற்றென்பதை மல்லருக்குச் சொல்வாயாக" என்று சொல்ல, அவன் அழுதுகொண்டே சென்று அவர்களுக்கு அதனைக் கூறினன். அதுகேட்ட மல்லர்கள் புலம்பிக்கொண்டே வந்து புத்தரைப் பணிந்து அவருடைய தேகசக்தி மெல்லமெல்லக் குறைவதைக் கண்டு துன்புற்றார்கள். ததாகதர், முகமலர்ச்சியோடு அவர்களைப் பார்த்து, "நீங்கள் துன்பமடையன்மின்; இது மகிழ்தற்குரியகாலம்; அடையக்கருதிப் பலகாலாக முயன்றுவந்த பெரும்பேற்றை இப்பொழுது அடையப்போகிறேன்; துக்ககரமாகிய மீம்புலச்சிறையினின்றும் நீங்கி என்றும் அழியாத இன்பமயமான நிருவாணத்தை அடையப்போகிறேன்" என்று இவைபோன்ற பலவற்றைக்கூறி அவர்களைத் தேற்றி உண்மையை யுபதேசிக்க, அவர்கள் ஒருவாறு சித்தசமாதானமுற்றுத் திரும்பிச சென்றார்கள்.

அப்பொழுது, சிறந்த நூற்பயிற்சியும் நன்னடையுமுள்ளவரும் குசிநகரத்தினருமாகிய சுபத்திரரென்னும் பிராஹ்மணஸந்யாஸியொருவர், ததாகதருடைய நிலையைக் கேள்வியுற்று, அவரைப்பார்த்தற்கு விரைந்துவந்து தமது கருத்தை ஆனந்தனுக்குத் தெரிவித்தார். ஆனந்தன், இவர் புத்தரோடு வாதஞ்செய்ய வந்திருக்கிறாரென்றும், வாதஞ்செய்தால் இச்சமயத்தில் அவருக்கு மிக்கதுன்பமுண்டாகுமென்றும் நினைந்து, சுபத்திரரைப் புத்தரிடம் அனுப்புவதற்கு உடன்படாமல் நின்றான். ததாகதர் அந்த ஸந்யாஸி வந்திருப்பதை வேறுவகையால் அறிந்துகொண்டு தம்மைப்பார்த்தற்கு அவரை வரவிடும்படி ஆனந்தனுக்குக்கூற, அதுகேட்ட சுபத்திரர் உள்ளே சென்று அளவளாவி அவருடைய ஸித்தாந்தத்தைக் கேட்டு நன்குமதித்து அவர் மரித்தலைக்காண சகியாதவராகித் துன்பமுற்று வேறிடஞ் சென்றார்

*. "யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோக, அதனி னதனி னிலன்" என்பது திருக்குறள், கூஅக.

அப்பொழுது, அந்த இரவின் முற்பாகஞ்சென்றது. எவ்விடத்தும் ஓசைகளடங்கின. புத்தர் மிகவும் இரங்கிய மனமுடையவராகித் தம்முடைய சிஷ்யர்களைப் பார்த்து *"ததாகதன் சொல்லியவற்றில் ஏதேனும் ஐயமுண்டோ? இருக்குமானாற் சொல்லுமின்" என்று கேட்டார். அதற்கு ஒருவரும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. புத்தர் அதனையறிந்து, "என்னையும் யான் சொல்லியவற்றையும் நேசிப்பதுபோல நீங்கள் ஒருவரையொருவா நேசித்து ஒழுகல்வேண்டும்" என்று கட்டளையிட்டார். அவர்களெலலோரும நெடுமபொழுது மௌனமாயிருக்கையில், அனுருத்தன் மிக்கதுக்கத்துடன் "ததாகதர் ஏன் இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நிருவாணமடையவேண்டும்" என்றான். அதைக்கேட்ட புத்தர், அவன்மனத்திற்குச சமாதானமுண்டாகுமபடி சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிவிட்டு, எல்லோரையும் பார்த்து, "அன்பர்களே, பிறப்புக்குக் காரணம் எதுவோ அதுவே இறப்பிற்கும் காரணமாகும்; இந்த உண்மையை மறவன்மின்; இதை உங்களுடைய மனத்தில் தரித்துக்கொண்மின்; இனி என்வார்த்தைகள் வெளிப்படுவனவல்ல" என்று உபதேசித்துப் பின்பு எல்லாப்பற்றையுமொழித்து நிருவாணமடைநதார்.

புத்தர் நிருவாணமடைநதகாலம், ஈசானசகாப்தம், கசஅ-ம் ௵த்தில் வைகாசிமீ ௴த்திற் பூர்ணிமையும் விசாகநக்ஷத்திரமுங்கூடிய செவ்வாய்க்கிழமையென்பர்.

அப்போது அவரைச் சூழ்ந்துநின்ற அருஹத்துக்களும் அரசர்களும் முனிவர்களும் வேறுபலரும மனங்கலங்கி,

†"மருளறுத்த பெரும்போதி மாதவரைக் கண்டிலமா லென்செய் கேம்யாம்!
அருளிருந்த திருமொழியா லறவழக்கங் கேட்டிலமா லென்செய் கேம்யாம்!!
பொருளறியு மருந்தவததுப் புரவலரைக கண்டிலமா லென்செய் கேம்யாம்!!!"

என்றுபுலம்பி மிகத் துன்புற்றார்கள். எல்லாவுயிர்களும் கவலையடைந்தன. அனுருத்தன்,

'போதி மேவினை புன்மை யகற்றினை
சோதி வானவர் தொழவெழுந் தருளினை
யாதி நாதநி னடியிணை பரவுதும்.'

என்று ததாகதருடைய பரிநிருவாணத்தைப்பற்றி இவ்வாறாகப் புகழ்நது பாடினான். புத்தர் நிருவாணமடைந்த செய்தியைக் கேள்வியுற்ற மல்லர்கள் வந்து அவர் நெடுநதுயில்கொண்டதை உற்றுநோக்கி மிகப் பிரலாபித்தார்கள்; பின்பு, பரிமளமூட்டி அலங்கரித்த அவருடையவுடம்பைப் பொற்பல்லக்கின்மீது வைத்து எடுத்துக்கொண்டு நிருத்த கீத வாத்தியத்துடன்சென்று ஹிரண்யவதிநதியைக்கடந்து, முன்பு நிருவாணமுற்ற

---

* புத்தர், நானென்று சொல்லவேண்டிய இடங்களில் ததாகதனென்னும் பெயரையே உபயோகித்து வந்தனரென்பர்.

வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், கரு-ம் கலித்துறையுரையிற் கண்டசெய்யுள்.
கசு-ம் கலித்துறையுரையிற் கண்டசெய்யுள்.

புத்தர்களுக்காகச சைத்தியம் கட்டப்பட்டுள்ள இடத்தையடைந்து அங்கே சந்தனமுதலிய நறுமணமுள்ள விறகுகளைப்பரப்பி அவ்வடுக்கில் அச்சரீரத்தைவைத்து மேலும அவ்விறகுகளையடுக்கி அதன்மீது பரிமளதைலங்களைவார்த்துத் தீமூட்டி வலம்வநது வணங்கினார்கள். செய்யவேண்டிய யாவும் விதிப்படி செய்யப்பட்டன. எரிநதபின் வைரம்போன்ற என்புகள்மட்டும் எஞ்சின ; மல்லாகள், அவற்றை ஒருபொற்கரகத்திற்பெய்து நகரத்துட்கொண்டுசென்று ஒருகோபுரத்தின்மேல் அக்கரகத்தை வைத்துத் தரிசித்துப் பூசித்து வணங்கிவந்தார்கள்

அதன்பின்பு, ததாகதருடைய நிருவாணத்தைக்கேட்ட மகதநாட்டரசன்முதலிய எழுவர் வந்து அவ்வங்கத்திற்பங்குகொடுக்கும்படி மல்லர்க்குத்தூதனுப்பினா ; அதற்கு மல்லர்கள் இணங்கவில்லை. அதனால் அவ்வெழுவரும் கோபங்கொண்டு மல்லர்களோடுபோர்செய்வதற்குச் சேனைகளுடனவந்து குசீநகரததைசசூழ்ந்தனா ; சூழவே இருதிறததார்க்கும் மிக்கயுத்தம் நிகழத்தொடங்கியது. அப்பொழுது, *சுபததிரனென்னும் பிராமணனொருவன மத்தியஸ்தனாய்நின்று இருதிறத்தாரையும ஸமாதானஞ்செய்ய யுத்தம நின்றுவிட்டது. பினபு அவ்வங்கத்தை எட்டுப்பங்கு செய்து மல்லர்கள் ஒருபங்கும் மேற்கூறிய ஏழரசரும ஏழுபங்குமாக எடுத்துக்கொண்டு தத்தமிடங்களிற்சென்று பங்கு ஒன்றுக்கு ஒரு †தாது கோபங்கட்டுவித்து அவறறில அப்பங்குகளைவைதது வணங்கிவருவாராயினார் சுபத்திரன அங்கமிருந்த பொற்கரகத்தை மலலரிடமிருநதுபெற்று, மேற்கூறிய எழுவரிடத்துஞ்சென்று அங்கத்துண்டு சிறிதுசிறிது வாங்கி அவற்றை அககரகததிலிட்டு ஒருசைத்தியங்கட்டுவித்து அதில் அக்கரகத்தை அடக்கஞ்செய்தான். அநதசசைத்தியத்திறகுச் ஸுவர்ண கரநதாதுகோபமென்று பெயர்வழங்கலாயிற்று. குசீநகரததுமாநதர்கள் புத்தருடைய தேகச்சாமபரைத் தொகுததுவைத்து அதற்குச சைத்தியமொனறு கட்டுவித்து அந்தசசைத்தியததிறகுப் பஸ்மதாதுகோபமென்று பெயர்வைத்தார்கள்.

இப்படிச் சம்புத்தீவில் ஆதிகாலத்தில் பத்துத் தாதுகோபங்கள் இருந்தன ; அவற்றுள், ஒவ்வொன்றிலும் பௌத்தர்கள் நிருத்தகீதத்துடன் புத்தரை வழிபட்டுவருவாராயினர்.

புத்தர், வைடூரியனென்பவனுக்கு அரசமரத்திலிருந்து கடைந்தெடுத்த நூற்றெட்டு மணிகளாலாகிய மாலையைக்கொண்டு ஜபிக்கும்படி மந்திரோபதேசஞ் செய்தமையால் ஜபமாலைகொண்டு மநதிரங்களை ஜபிக்கும் வழக்கம் பௌத்தர்களுக்கு உண்டாயிற்றென்றும், அவர் திரயஸ்திரிம்சலோகத்திற்குச் சென்றபொழுது அவருடைய பிரிவாற்றாத பிம்ப

* இவன்வேறு, முன்புகூறிய சுபத்திரர்வேறென்பர்.

† தாதுகோபமென்பதற்குத் தாதுக்களைப் பாதுகாப்பது அல்லது மறைப்பதென்று பொருள்கூறுவர்.

ஸாரன்முதலியோர் சிறந்த ஒரு சிற்பியைக்கொண்டு அவனைப்போலவே ஐந்தடி இரண்டங்குல உயரமுள்ள படிமமொன்றைச் செய்வித்து அதைக் கிருத்திரகூட விஹாரத்தில ஸ்தாபித்துத் தரிசித்து வழிபட்டுவந்தமையால் புத்தாலயகளிற் புத்த படிமமவைத்துப் பூசிக்கும வழக்கமுண்டாயிற்றென்றும், உபதேசித்தற்கு வந்த புத்தருக்குத் திரயஸ்திரிம்சலோகத்திருந்த மாயாதேவி ஒரு மந்தாரமலரை அளித்தமையால் ஆலயங்களிற் புத்தப்படிமத்திற்குப் பூக்களைப் புனையும வழக்கமுண்டாயிற்றென்றும், புத்தா கிருத்திரகூட விஹாரத்திலிருந்தபொழுது அவனைக் கொல்லநினைந்த தேவதத்தனுடைய முயற்சியால ஒரு மந்திரவாதி அனுப்பிய பேய்களை ஓடுதற்கு அவருடைய சட்டளையின்படி வந்த தெயவகணங்கள் காசியபரை முனைவிடுப் பலகொடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டும் ஜயகண்டி முதலிய பல வாததியங்களை முழககிக்கொண்டும் சென்றமையால் புத்தாலயங்களிற் கொடியெடுத்தலும ஜயகண்டிமுதலிய பல வாத்தியங்களை முழக்குதலுமாகிய வழக்கமுண்டாயிற்றென்றும், மேற்கூறிய தேவதத்தனுடைய நட்பாளனாகிய மந்திரவாதி புத்தருடையமகிமையால தன் ஆற்றல் குறைந்து காளைவடிவங்கொண்டு இறககுங்காலத்தில அவரைநோக்கி "பகைவர்கள் உமது ஆற்றலை அறிந்துகொளளும்படி என்னுடைய இவ்வுடமபினறோலாற் கட்டுவித்த பேரியை உமக்குமுன்பு அடிக்கும்படி செய்யவேண்டும்" என்று வேண்டிக்கொண்டமையாற் புததாலயங்களிற் பேரி அடிக்கும வழக்கமுண்டாயிற்றென்றுஞ் சொல்லுவர்.

புத்ததேவருடைய பாதபபடிமைகள், காவிரிபபூமபட்டினத்தைச் சார்ந்த உவவனததிலும இலங்கைததீவிலுளள (இரததினததீவு) சமந்தம் அலலது சமனொளி (ஆடமஸ்பீக) என்னும மலையின் உசசியிலும் இருநதனவென்றும, அவைகள பௌத்தமததைசசாரந்த தெய்வங்களாலும, பௌத்தசாரணர் முதலியவாகளாலும, உபாஸகாகளாலும் புத்ததேவராகவே பாவித்து வணங்கித துதிக்கப்பட்டுவநதனவென்றும் மணிமேகலையால தெரிகின்றன. இவறறை,

"அருளு மன்பு மாருயி ரோம்பு
மொருபெரும பூடகையு மொழியா நோன்பிற்
பகவன தாணையிற பனமரம பூககு
முவஉன மெனபதொன றுண்டத னுள்ளது
விளிபபறை போகாது மெய்புறத திடூஉம
பளிககறை மண்டப முண்டத னுளளது
தூநிற மாமணிச சுடரொளி விரிந்த
தாமணாப் பீடிகை தானுண்டு" எனவும், (௩-ம் காதை, ௫௯-௬௬.)

..... மணிமேகலா தெயவம்
பதியகத் துறையுமோர் பைநதொடி யாகி
மணியறைப் பீடிகை வலங்கொண டோங்கிப்
புலவன றீர்த்தன புணணியன புராண
னுலக நோனபி னுயர்ந்தோ யெனகோ
குற்றங் கெடுத்தோய் செறறஞ் செறுததோய்

முற்ற வுணர்ந்த முதல்வா வென்கோ
காமற் கடந்தோ யேம மாயோய்
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோ யென்கோ
வாயிர வாரத் தாழியன் றிருந்தடி
நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவன்" எனவும், (௫-ம் காதை, ௯௫-௧௦௫.)

" ஆதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
பாத பீடிகை" எனவும், (௪-ம் காதை, ௧௧-௧௨.)

" ஈங்கித னயலகத் திரத்தின தீவத்
தோங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை
யறவியங் கிழவோ னடியிணை யாகிய
பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடூஉ
மறவி நாவா யாங்குளது" எனவும், (௧௧-ம் காதை, ௨௧-௨௫)

" இலங்கா தீவத்துச் சமனொளி யென்னுஞ்
சிலம்பினை யெய்தி வலங்கொண்டு மீளுந்
தரும சாரணர்" எனவும், (௨௮-ம் காதை, ௧௦௭-௧௦௯.)

வருவனவற்றாலுணர்க.

இன்னும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே முப்பதுயோசனைத்தூரத்தில் கடலிலுள்ளதாகிய மணிபல்லவமென்னும் சிறியதீவில், புத்ததேவரிருத்தற்காக இந்திரனால் நிருமித்து இடப்பட்ட ஆசனமொன்று இருந்ததென்றும், அது தீவதிலகையென்னுந் தெய்வமங்கையால் காக்கப்பட்டிருந்ததென்றும், தன்னைத்தரிசித்தோர்க்கு அவர்களுடைய பழம்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியைத் தெரிவித்துத் தன்னுடைய தெய்வத்தன்மையைப்புலப்படுத்தியதென்றும், அதனால் பலதேயத்துமுள்ள பௌத்தர்களால் வணங்கப்பட்டு வந்ததென்றும் மணிமேகலையால தெரிகின்றன. அவை வருமாறு:—

" விரிந்திலங் கவிரொளி சிறந்துகதிர் பரப்பி
யுரைபெறு மும்முழ நிலமிசை யோங்கித்
திசைதொறு மொன்பான் முழநில மகன்று
விதிமா ணாடியின் வட்டங் குயின்று
பதும சதுர மீமிசை விளங்கி
யறவோற் கமைந்த வாசன மென்றே
நறுமல ரல்லது பிறமரஞ் சொரியாது
பறவையு முதிர்சிறை பாங்குசென் றதிராது
தேவர்கோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை
பிறப்புவிளங் கவிரொளி யறத்தகை யாசனம்" (௮-ம் காதை, ௪௪-௫௩)

" பெருந்தவ முனிவ னிருந்தற முரைக்கும்
பொருவறு சிறப்பிற் புரையோ ரேத்துந்
தரும பீடிகை" (௮-ம் காதை, ௬௧-௬௩.)

" வேக வெந்திற னாகநாட் டரசர்
சினமா சொழித்து மனமாசு தீர்த்தாங
கறச்செவி திறந்து மறச்செவி யடைத்துப்
பிறவிப்பிணி மருத்துவ னிருந்தற முரைக்குந்
திருந்தொளி யாசனஞ் சென்றுகை தொழுதி
யன்றைப் பகலே யுன்பிறப் புணர்ந்தீங்
கின்றியா னுரைத்த வுரைதெளி வாய்" (௯-ம் காதை, ௫௮-௬௪.)

புத்தசரித்திரம்.

" உயிர்க ளெல்லா முணர்வுபா ழாகிப்
பொருள்வழங்கு செவித்துளை தூர்ந்ததி விழந்த
வறந்தலை யுலகத் தறம்பாடு சிறக்கச்
சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையோ
ரிளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
நீயோ தோன்றினை நின்னடி பணிந்தே
னீயே யாகிநிற் கமைந்தவிவ் வாசன
நாமிசை வைத்தேன் றலைமிசைக் கொண்டேன்
பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறு கென்றே
வலங்கொண் டாசனம் வணங்குவோள்" (க0-ம் காதை, எ-கசு.)
" மன்பெரும் பீடிகை வணங்கினை யேத்தி
நின்பதிப் புகுவாய்" (க0-ம் காதை, ௮சு-௮எ.)
" மன்பெரும் பீடிகை யென்பிறப் புணர்ந்தேன்" (கக-ம் காதை, கசு.)
" பழுதில் காட்சியிந் நன்மணிப் பீடிகை
தேவர்கோ னேவலிற் காவல் பூண்டேன்" (கக-ம் காதை, உஎ-உஅ.)
" மன்பெரும் பீடிகை தொழுதனள் வணங்கி" (கக-ம்காதை, ௫௪.)
" கோமகன் பீடிகை தொழுது வலங்கொண்டு" (கக-ம் காதை, கஉசு.)
" ஆங்கத் தீவகத் தறவோ னாசன
நீங்கிய பிறப்பு நேரிழைக் களித்ததும்" (கஉ-ம் காதை, கக-கஉ.)
" மணிப்பல் லவத்திடை யென்னையாங் குய்த்துப்
பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காட்டி
யென்பிறப் புணர்ந்த வென்முற் றோன்றி (உ கூ-ம் காதை, க௫-கஎ.)
" மணிப்பல் லவம்வலங் கொண்டு மடக்கொடி
பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காண்டலுந்
தொழுதுவலங் கொள்ளவத் தூமணிப் பீடிகைப்
பழுதில் காட்சி தன்பிறப் புணர்த்த" (உ௫-ம் காதை, ௩௩-௩௪.)
" பெரியவன் றோன்றா முன்னரிப் பீடிகை
கரியவ னிட்ட காரணந் தானு
மன்பெரும் பீடிகை மாய்ந்துயிர் நீங்கிய
வென்பிறப் புணர்த்தலு மென்னென்றி யான்றொழ
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வனை யல்லது
மற்றப் பீடிகை தன்மிசைப் பொறாஅது
பீடிகை பொறுத்த பின்ன ரல்லது
வானவன் வணங்கான் மற்ற வானவன்
பெருமகற் கமைத்துப் பிறந்தார் பிறவியைத்
தரும பீடிகை சாற்றுக வென்றே
யருளினன்" (உ௫-ம் காதை, ௫௪-௬௪.)
" .... பூங்கொடி பொருந்தியித்
தீவகம் வலஞ்செய்து தேவர்கோ னிட்ட
மாபெரும் பீடிகை வலங்கொண் டேத்துழி" (உ௫-ம் காதை, கஅக-கஅ௩.)
" செல்வற் கொணர்ந்தத் தீவகப் பீடிகை
யொல்காது காட்டப் பிறப்பினை யுணர்ந்ததும்" (உஅ-ம்காதை, ௭௭-௭அ.)
" பொன்றிகழ் புத்த பீடிகை போற்றுந்
தீவ திலகையு மித்திறஞ் செப்பினள்' (உ௯-ம் காதை, ௩அ-௩௯.)

மணிமேகலையில் புத்ததேவனைப் பாராட்டியும் துதித்தும் வருவன வட் சில வருமாறு :—

" அருளு மன்பு மாருயி ரோம்பு
மொருபெரும் பூட்கையு மொழியா நோன்பிற்
பகவன்" (௩-ம் காதை, ௫௯-௬௧.)

"எங்கோ னியல்குண னேதமில் குணப்பொரு
ளுலக நோன்பிற் பலகதி யுணர்ந்து
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாள
னின்பச் செவ்வி மன்பதை யெய்த
வருளறம் பூண்ட வொருபெரும் பூட்கையி
னறகதி ராழி திறப்பட வுருட்டிக்
காமற் கடந்தவாமன்" (௫-ம் காதை, ௭௧-௭௭.)

"ஆதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்" (௬-ம் காதை, ௧௧.)

"ஆதிசான் முனிவன்" (௭-ம் காதை, ௧௬.)

"பெருந்தவ முனிவன்" (௮-ம் காதை, ௬௧.)

"பிறவிப்பிணி மருத்துவன்" (௯-ம் காதை, ௬௧.)

"ஆதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்" (௧௦-ம் காதை, ௬௧.)

"மதிநாண் முற்றிய மங்கலத் திருநாட்
பொதுவறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்" (௧௦-ம் காதை, ௮௩-௮௪.)

"தரும தலைவன்" (௧௧-ம் காதை, ௩௦.)

"மாரனை வெல்லும் வீர நின்னடி
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோய் நின்னடி
பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய் நின்னடி
துறக்கம் வேண்டாத் தொல்லோய் நின்னடி
யெண்பிறக் கொழிய விறந்தோய் நின்னடி
கண்பிறர்க் களிக்குங் கண்ணோய் நின்னடி
தீமொழிக் கடைத்த செவியோய் நின்னடி
வாய்மொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி
நரகர் துயர்கெட நடப்பேய் நின்னடி
யுரகர் துயர மெழிப்போய் நின்னடி
வணங்குத லல்லது வாழ்த்தலென் னாவிற்
கடங்காது" (௧௧-ம் காதை, ௬௧-௭௨.)

"மைத்திரள் கூர்ந்த மனமாசு தீரப்
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலை" (௧௨-ம் காதை, ௮௫-௮௬.)

"தெளிந்த நாதன்" (௨௫-ம் காதை, ௬௩)

"தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு
மன்னுயிர் முதல்வன்" (௨௫-ம் காதை, ௧௧௬-௧௧௭.)

"செம்பொன் மாச்சினைத் திருமணிப் பாசடைப்
பைம்பூம் போகிப் பகவன்" (௨௮-ம் காதை, ௧௭௩-௧௭௪.)

"அறிவு வறிதா யுயிர்நிறை காலத்து
முடிகயங் கமரர் முறைமுறை யிறப்பத்
துபத லோக மெழியத் தோன்றிப்
போகி மூலம் பொருந்தி யிருந்து
மாரனை வென்று வீர னாகிக்
குற்ற மூன்று முற்ற வறுக்கும்
வாமன" (௩௦-ம் காதை, ௭-௧௩.)

பழைய பௌத்தகவிகள் இப்படியே புத்ததேவருடைய குணவிசேடங்களைப் பாராட்டித் தமிழிற்பாடிய பாடல்களுள் இப்போதுகிடைத்தவை மணிமேகலையின் அரும்பதவுரையில் உரியவிடங்களில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அவ்வவ்விடங்களிற் பார்த்துக்கொள்க.

பௌத்த தருமம்.

புத்தர், பிராஹ்மணர்களுக்கும் அவர்களுடைய கொள்கைக்கும் விரோதமாக்க தமமுடையீ கொள்கையை நிலைபெறச்செய்தாரென்பது சிலர் கருத்து. அஃது உண்மையன்றென்பது நிபுணர்களான ஐரோப்பாக் கண்டத்து வித்துவான்கள் பலருடைய அபிப்பிராயம்.

ரைஸ் டேவிட்ஸ் (Rhys Davids) என்பவர் இவ்விஷயமாகச் சொல் வது யாதெனின்:—"கௌதமர் ஹிந்துவாகவே பிறந்தார்; ஹிந்துவாக வே வளர்ந்தார்; ஹிந்துவாகவே பிழைத்தார்; ஹிந்துவாகவே இறந் தார். கௌதமருடைய கொள்கையை அனுஸரித்த *உபாஸகர்களில் மிகப்புகழ்பெற்ற அசோகனென்பவனே ஜீவகாருண்யமும் கன்னடையு மூள்ளவனுகவிருந்த பௌத்தசக்கரவர்த்தியென்று இப்பொழுதும் பல முறை சொல்லுகிறார்கள். ஆனலும் அவன் தன்னைத் †(தேவாநாம்ப்ரியஃ) தேவர்களுடைய அன்புக்குரியவனன அசோகனென்று சொல்லிக்கொ ள்வதில அதிகவிருப்பமுள்ளவனுக இருந்தான்; அவன் மிக்க உள்ளன் போடுகூடிய பௌத்தனுக இருந்தாலும, அவனைப் பௌத்தவகுப்பைச் சேர்ந்த ஹிந்துவென்று சொல்வதுதான் உண்மைக்கு ஒத்ததாகும; கௌதமருடைய தத்துவசாஸ்திரத்திலும மானஸசாஸ்திரத்திலும் ஹிந் துக்களுடைய வழிவழியாகவந்துள்ள ‡தாசனங்களுள் யாதோரணமொன் றில் இலலாதது ஒன்றுமிலலை; அவர்வகுத்த அறநெறிக்குரியவிதிகளோ அவருடைய காலதிற்கு முன்னுவது பின்னுவதுள்ள ஹிந்துக்களுடைய புஸ்தகங்களிலிருந்து எடுத்துக் காட்டக்கூடியவைகளாகவே இருக்கின் றன; கௌதமரிடத்திலிருந்த அரிய சிறபபாற்றல்களெல்லாம், பிறரால் முன்பு நன்முகசசொலலப்பட்டதை அபிவிருத்திசெய்து நன்கு பார்ாட் டிச சீர்ப்படுத்தியவழியிலும், ஹிந்துக்களில மிகப்புகழ்பெற்ற ஆராய்ச் சிமிக்க அறிஞர்கள் பண்டைக்காலத்திலேயே ஒத்துக்கொண்டிருக்கும்

* உபாஸகர் - பௌத்தரில் இல்லறத்தோர்.

† "தேவாநாம்ப்ரியஃ" என்பதற்கு மூடனென்று ஸம்ஸ்கிருதபாஷையில் இக் காலத்திற் பொருள் கூறப்படுகிறது; இதற்கு இப்பொருள்கூறும்வழக்கம் யாதுகார ணத்தினுல் வந்ததோ அது விளங்கவில்லை; அசோகனேச்சார்ந்த பல சிலாசாஸனங் களில் அவன் தன்னை "தேவாநாம்ப்ரியஃ" என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறபடி யால், அதற்கு மூடனென்று பொருள்கொள்ள இடமில்லை. தேவர்களேவணங்கி அவர்களுடைய அன்பைப்பெறுவது பிராஹ்மணர்களுக்குரிமையாவதுபோலப் பௌ த்தர்களுக்கில்லையாதலும், அசோகன் பிராஹ்மணர்களுடைய கொள்கைக்கு விரோ தியாக இருந்தானென்று சொல்லுதற்கு நியாயமில்லை.

‡ தர்சனம் - ஸமயம்.

ஒழுங்கிற்கும் நடுவுநிலைமைக்குமுரிய தர்மங்களை நியாயமாக எந்தமுடிபுவரையிற் கொண்டுசெலுத்தலாமோ அதுவரையிற் கொண்டுசெலுத்தியதிலுந்தான் காணப்படுகின்றன; கௌதமருக்கும் மற்றை ஆசிரியர்களுக்குமுள்ள வேறுபாடு, முக்கியமாக அவருடைய மிக ஆழமான ஆவத்துடன்கூடிய ஸ்ரீத்தையிலும உலோகோபகாரமாயிருக்கிற விசாலமான ஜீவகாருணியபாவத்திலு *முளளது. இந்தவேறுபாடுகூடப் பெரும்பாலும் இப்பொழுதுதான் அதிகமாகத்தோற்றுகின்றன. இவ்வேறுபாட்டால் அக்காலத்தில அவருக்குப் பிராஹ்மணாகளில உயாநதவாகளாக இருந்தவர்களுடைய ஸமமதியும் ஸகாயமும் ஒருவிதத்திலும இலலாமற்போகவில்லை. அவருடைய முக்கியசிஷ்யர்களிற் பலரும் அவருடைய ஸங்கத்தோரில் மிகப்புகழ்பெற்றவர் பலரும் பிராஹ்மணாகளே; அவர் பிராஹ்மணர்களை மானிக்கத்தகுநதவர்களென்று மதித்துப் பௌத்தபிக்ஷுக்களுடன் எப்பொழுதுஞ்சேர்த்துப் பாராட்டிக்கொண்டிருநதார்; பௌத்தசமயத்தில் ஆழ்ந்தவர்களான அருகததுக்களுக்குப் பிராஹ்மணரென்ற பெயரை ஒருகௌரவநாமமாக உபயோகித்துக்கொண்டுவநதார்; ஸங்கத்தாருக்குள் ஜாதிபேதமிலலாமற்செய்ததும் நிர்வாணத்திற்குரியவழி மிக உயர்ந்தவனாக எண்ணிககொண்டிருக்கும இருபிறப்பாளனுக்கும் மிகத் தாழ்ந்தசண்டாளனுக்கும் ஒரேவிதமாகத்திறநதுள்ளதென்று அவர்சொல்லியதும் அதிக அத்ருப்தியை உண்டுபண்ணினவென்பதிற் சந்தேகமில்லை; மேலும் யாகமுதலிய காமமாக்கத்தில் அவருக்கிருநத அவமதிப்பும் இந்தஜன்மத்தில இவ்விடத்திலேயே தாம் கரையேறுவதற்கு வேண்டியதைச செய்துகொள்ளும் யோக்கியதை ஒவ்வொருவருக்கு முண்டென்று அவருக்கிருநத தெளிவும் அபாயகரமான கொள்கைகளென்று புராதனவழியிலேயே பறறுள்ள கூட்டததாருக்குத தோற்றின. மேற்கூறிய இருதிறத்தாருடைய சமபிரதாயங்கள் காலக கிரமத்தில் ஒன்றற்கொன்று முற்றும் ஒவ்வாததாகவே ஆய்விட்டனவென்பது உண்மையாயிருத்தல்கூடும; ஆனால, பண்டைக்காலத்தில் கௌதமரும் பிராஹ்மணரிற் பெருமபான்மையோரும அவை அவ்வாறு வேறுபாடுள்ளனவென்று எண்ணவில்லை. அசோகன்காலத்திற்குப்பிறகு நெடுங்காலஞ்சென்றபின்பு பௌத்தமதம் தன்னியற்கைமாறிச சீர்குலையுமளவும் மதசம்பந்தமான கலகத்தினால் வருந்துன்பம் இருந்ததாகவே கேளவியில்லை. வழிவழியேவந்துள்ள ஹிந்துமதத்தினகத்திருந்தே பௌத்தமதம் வளர்ந்து பெருகியது; அந்தப் பௌத்தமதத்தில் அழகு மிகுநத பல மேம்பட்டவிஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றனவென்பதை யாவரும அறிவாராதலின், அது, தனது மூலமாகிய ஹிந்துமதத்தின் சிறப்பினையே விளக்குவதென்றும், ஹிநதுமதம் இழிந்ததென்றேனும் துன்புறுத

* கௌதமரிடத்தில் இந்த இரண்டு குணங்களும் மிகுதியாகவிருந்தனவென்று தாத்பரியம்.

துவதென்றேனும் விளக்கவந்ததன்றென்றும் அறியற்பாலது. கௌதமருடைய பயிற்சியெல்லாம் பிராஹ்மணமதத்திலேயே. அப்புராதனமதத்தின் உட்பொருளைவெளியிட்டு மிகச் சரியாக விளக்கிக்காட்டியவர்களெல்லாருள்ளும் தாமே சிறந்தவரென்று கௌதமபுத்தர் தம்மைப்பற்றி எண்ணிக்கொள்வதற்கு உரிமையுண்டு. அவர், ஹிந்துக்களுள் மிகவுயர்ந்தவரும் அறிவுடையவரும் சிறநதவருமாக இருந்தாரென்பதுதான் அவருக்குத்தக்கது." என்பது.

மத ஆராய்ச்சியில் உழைத்திருக்கும சிறந்த வித்வச்சிகாமணிகளாகிய 'மாக்ஸ் முல்லர்' (Max Müllur) 'ஓல்டன்பர்க்' (Oldenberg) 'மானியர் வில்லியம்ஸ்' (Monier Williams) முதலான மற்றை ஐரோப்பிய வித்துவான்களுடையகருத்தும இதுவே. கிழக்குத்திசைப் பரிசுத்த புஸ்தகங்களெனறு பொருள்படும "ஸேக்ரெட் புக்ஸ் ஆப் தி ஈஸ்ட்' (Sacred books of the east) என்ற இங்கிலிஷ் பெயரால் 'மாக்ஸ்முல்லர்' என்பவா வெளிப்படுததிவரும புஸ்தகங்களுள் கரு - ம் புஸ்தகத்தின் நூன் முகத்தில் ரு௨ - ம பக்கத்தில் அவர் சொல்லியிருப்பது யாதெனின்:— "என்புத்திக்கேற்க உபநிடதங்களே புத்தமதத்திற்கு மூலம்; புத்தமதம, பலவாறறானும உபநிடதத்தின் கொள்கையை எநதமுடிபுவனாயிற் கொண்டு செலுத்தலாமோ அநத முடிபாகவுள்ளது. அது, பின்னும் அநத உபநிடதங்களின் கொள்கையையே தன்னுடைய. நூதனமான கோட்பாட்டிற்கு ஆதாரமாகவுடையது. கொள்கையைப்பற்றிச சொல்லப்புகுங்கால், வேதாந்தத்தால நாடப்படுவதும் எவற்றிற்கும் மேலான முடிவானதுமாகிய ஆத்மதத்துவஞானமானது பௌத்தர்களுடைய *ஸம்யக்ஸம்போதியேயாம். ஆசாரத்தைப்பற்றிப் பேசுங்கால், ஹிந்துஸங்யாஸியே பௌத்தபிக்ஷுவாம்; பிராஹ்மணப் பிரஹ்மசரியாச்ரமத்துக்குரிய துன்புறுத்தும் நீடித்த நியமத்தினின்றும், பிராஹ்மண கிருகஸ்தனுடைய தருமங்களினின்றும, பிராஹ்மண வானப்பிரஸ்தனுக்கு நியமித்திருக்கும தவச்சுமையினின்றும் விடுதலையடைந்த துறவியே அந்தப்பிக்ஷு. ஹிநதுமதத்தில் ஸநயாஸிக்கேயுரிய ஆத்ம ஸம்பந்தஸ்வாதந்திரியமானது பௌத்தமதத்தில் ஸங்கமென்கிற சகோதர கோஷ்டியிலுள்ள எல்லாக்குமே உரிய பொதுப்பொருளாம். அந்தக் கோஷ்டியில் இளைஞரும் முதியரும், பார்ப்பாரும் சூத்திரரும், வறிஞரும் செல்வரும், அறிஞரும் பேதையரும ஆகிய எல்லோருமே ஒருங்குசேரலாம்; உண்மையில் வேதத்தைப்பற்றி நிற்குமுலகமும் திரிபிடகத்தைப்பற்றி நிற்குமுலகமும் தொடர்சசியற்றவையே யல்ல; அவ்விரண்டிற்கும் தேச சரித்திரத்தால் தொடர்சசியுண்டு. ஒன்றோடொன்று மிக்கவேறுபாடுற்றுத் தோன்றும் இவ்விரண்டு கோடிகளையும் சேர்த்துப் பொருத்திக்காட்டுவதற்

* ஸம்யக்ஸம்போதி - நல்லஞானம்,

குள்ள இனயபை உபநிடதங்களில் தேடிக் கண்டுகொள்ளவேண்டும்" என்பதாம்.

இவ்விதமாக ஆராய்ந்துபார்க்குங்கால், பௌத்தமதத்திற்குள்ள ஆதாரங்கள், கௌதம புத்தருக்கும் முந்தியகாலத்திலேயே இருந்தன வாகக் காணப்படுகின்றன. பௌத்தநூல்களாலும் கௌதமபுத்தருக்கு முன்பு அநேக புத்தர்கள் இருந்தாகவென்றும் அந்தப்புத்தர்களில் இருபத்துநால்வர் மிகப் பெயர்பெற்றவர்களென்றும் அவர்களுள் இரு பத்துநான்காம் புத்தர் கௌதமபுத்தனென்றும் தெரிகின்றது. இதனா லும கௌதமபுத்தருடைய காலத்துக்குமுந்தியே பௌத்தசமயத்துக் குரிய இன்றியமையாத கொள்கைகளெல்லாம் வழக்கத்தில் இருந்தன வென்றறியலாம்.

"இறந்த காலத் தெண்ணில்புத் தர்களுஞ்
சிறந்தருள் கூர்ந்து திருவாய் மொழிந்தது

(மணிமேகலை, ஈ0 - ம் காதை, கச - கரு.)

ஸ்மிருதிகளிற்கூறப்பட்டுள்ள வருணச்சரம தர்மங்களைக்கைப்பற்றிப் பண்டைக்காலத்தில் ஹிந்துக்கள் யாவரும தவறாது ஒழுகிவந்தனரெ ன்று எண்ணுவதற்குப் பல ஸாதனங்கள் உண்டு. ஆரியாகள் பிரஹ்மசரி யத்திலிருந்து கிருஹஸ்தாச்சிரமத்திற்கும், அதிலிருந்து வானப்பிரஸ்தாச சிரமத்திற்கும், பிறகு ஸந்யாஸ ஆச்சிரமத்திற்குஞ் செல்லுவது வழக்க மாகவிருந்தது. பிரஹ்மசாரிக்கும் கிருஹஸ்தனுக்கும் ஸ்மிருதிகளால விதிக்கப்பட்டுள்ள நியமங்கள் பலவாம்; அவை கடினங்களுமாம்; வானப் பிரஸ்தனுக்குரிய ஒழுக்கங்கள் அவ்வளவு கடுமையுள்ளனவல்ல. ஸந்யா ஸிக்குரிய ஸ்வாதந்திரியமோ மிக அதிகம். அவன், நித்திய நைமித்திக கருமங்களினின்றும் கிருஹ்யஸமஸ்காரங்களினின்றும் ஜ்யோதிஷ்டோம யாகப்பிரக்கிரியைகளினின்றும மீங்கினவன். இந்த ஸ்வாதந்திரியத்தைக கருதியே அநேகர் தக்க காலத்தில் துறவறத்தை மேறகொண்டனர். இங்ஙனம் வானப்பிரஸ்தராயும் ஸந்யாஸிகளாயுமிருந்தோர், காட்டிற சென்று ஒருங்குசேர்ந்து ஆங்காங்குத் தத்துவவிசாரம்செய்துவந்ததின் பயன், வேதங்களிலுள்ள *ஆரண்யகபாகத்தைச்சார்ந்த உபநிடதங்களில நன்கு விளங்குகின்றது. ஹிந்துக்களுடைய பிரஸித்தமான †ஆறுதரி சனங்களும் உண்டானதுகூட இவ்வித தத்துவ விசாரத்தினாலேயே. இன்னும் கூந்திரியர்கள் நடுவுநிலைமையினின்று செங்கோல் செலுத்தி வருங்காலத்தில், அவர்களுள்ளே பலர் ஸ்மிருதிகளாற்பாராட்டப்படுகிற மூற்சொல்லிய வருணச்சிரமங்களின் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஜனங்களுக்குப

* ஆரணியகம்=காட்டிற்குச் சம்பந்தமுள்ளது.

† ஆறுதரிசனங்களாவன: ஸாங்கியம், யோகம், மீமாம்ஸை, வேதாந்தம், நியா யம், வைசேஷிகமென்பன. இவை ஷட்தரிசனமெனப்படும்.

பௌத்தருமம்.

பொறுமையை யுண்டாக்குவதினால், அவை தமது நல்ல அரசாட்சிக்கு இடையூறுகவுள்ளவைகளென்று எண்ணங்கொண்டிருந்திருக்கலாமென்றும் ஊகித்தற்கிடமுண்டு. பௌத்தமத ஆராய்சியில் பேர்பெற்றவருள் ஒருவரான 'ஒல்டன்பர்க்' (Oldenberg) என்பவர், துறவறமானது முதலில ஹிந்துதேசத்தில் உதித்துப் பின்பு மற்றையிடங்களிற் பரவியதென்று எண்ணுகிறார். கௌதமபுத்தர்காலத்தில் விந்தியமலைக்கும் இமயமலைக்கும் நடுவேயுள்ள நாடாகிய ஆரியாவர்த்தத்தில் துறந்தோர் கூட்டம் பல இருந்தனவென்று பௌத்தநூல்களாலும் ஜைனநூல்களாலும் தெரியவருகிறதென்றும் அவர் சொல்லுகிறார். ஆகவே தத்துவ விசாரமுயற்சி எவ்விடத்தும் மிகுதியாக விருந்தகாலத்திலேயே அவ்வாரியாவர்த்தத்தில் கௌதமபுத்தர் அவதரித்தனர். மேறகூறிய முன்னோர்களின் ஞானமே அவருக்கு மூலதனம். வேதாந்தத்திற்கும் பௌத்தமதத்திற்கும் பலவற்றிலும் ஒற்றுமையிருப்பதற்கு இதுவே காரணம். உலகவாழ்வானது துன்பத் தொகுதியென்பதும், மறுபிறப்பு அத்துன்பதைத் தொடர்ச்சியாறது வழிவழியாக வளர்விப்பதென்பதும், பிறவாமையே மாந்தர் எய்துதற்குரிய மேலான உறுதிப்பொருளென்பதும், அப்பிறவாமைக்குப் பற்றறறுப் பயன் நோக்காது செய்யும நற்கருமங்களே காரணமாமென்பதும் ஹிந்துக்களுடைய தரிசனங்களிலும பௌத்தநூல்களிலும் ஒரோவிதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன:

> "பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
> பிறவா ருறுவது பெரும்பேரின்பம்
> பற்றின் வருவது மூன்றது பின்ன
> தற்றே ருறுவது"

(மணிமேகலை, உ-ம் காதை, சுச-சுஎ.)

*மூவகைத் துன்பங்களினின்றும் நீங்குவதே சிறந்த புருஷார்த்தமென்பது சாங்கிய தரிசனத்தின்கொள்கை. உலகவாழ்வு ஸாரமில்லாததென்றும் நிலையில்லாததென்றும் நினைத்து மாறுபடுதலில்லாததும் நித்தியமானதுமாகிய வீட்டையடைய ஒவ்வொருவரும் முயலவேண்டுமென்பதே வேதாந்தத்தின் கருத்து. இங்கே சொல்லிய அந்தமி லின்பத்தழிவில் வீட்டை வேதாந்திகள் நிர்வாணமென்றுங் கூறுவதுண்டு. பௌத்தர்களும் தாம் பெறுதற்குரிய மேலான புருஷார்த்தத்தை நிர்வாணமென்றே கூறுவர். இந்த நிர்வாணத்தினுடைய இலக்கணத்தைக் கூறுதலிலும இதனை அடைதற்குரிய வழியை அறிவுறுத்துதலிலும வேதாந்திகளுக்கும் பௌத்தர்களுக்கும் சிறிது வேறுபாடிருந்தாலும் அத்வைதிகளல்லாத மற்றை வேதாந்திகள் அத்வைதிகளோப் †பிரச்சன்ன பௌத்தர்க

* மூவகைத் துன்பங்களாவன:— (க) ஆத்யாத்மிகம் (உ) ஆதிதைவ்கம் (ங) ஆதிபௌதிகம்.

† பிரச்சன்ன பௌத்தர் - வேறுவேடத்தில் மறைந்த பௌத்தர்.

பௌத்ததருமம்

ளென்று அவமதித்துக்கூறும் வழக்கம் வேதாந்தத்திற்கும் பௌத்த மதத்திற்குமுள்ள ஒற்றுமையை விளக்குகின்றது. பௌராணிகர், கௌதமபுத்தரை விஷ்ணுவின் அவதாரமாக ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதும் பௌத்தமதம் ஹிந்துமதத்திற்கு நேரே முற்றும் முரணியதன்றென்பதைக் குறிப்பிக்கும.

பௌத்தமதத்தில் மஹாயானம் ஹீனயானமென்று இருவகையுண்டு; அவற்றுள், மஹாயானம நேபாலம், திபெத், சீனம, ஜபபான் என்கிற இடங்களில் நடைபெற்றுவருகிறது. ஹீனயானம பர்மாதேசத்திலும் இலங்கைத்தீவிலும் பரவியுள்ளது. மணிமேகலையிற் கூறப்பட்டுள்ளது இந்த ஹீனயானசம்பிரதாயமே. ஹிந்துதேசத்தின் வடக்கேயுள்ள மஹாயானசம்பிரதாயத்தாரும் வேதாந்திகளும் அடிக்கடி தம்முள் வாதித்து வந்தனரென்று தெரிகிறது. மஹாயானசம்பிரதாயத்தைச சேர்ந்த பல நூல்கள் ஸம்ஸ்கிருதபாஷையிலே எழுதப்பட்டுள்ளன. ஹீனயானத்தார்க்குப் பாளிபாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ள திரிபிடகமே மூலநூல்; வேறொன்றுமில்லை. கௌதமபுத்தர்காலத்திலே பௌத்தருக்கும் வேதாந்திகளுக்கும தத்துவசாஸ்திர விஷயமான வழக்கு அதிகமாக இருந்ததென்று தெரியவில்லையாதலால், அவாகாலத்துக்குப்பின்பே பௌத்தமதத்திற் பிரசித்தமாகவுள்ள மாத்தியமிகர், யோகாசாரர், ஸௌத்திராந்திகர், வைபாஷிகர் என்கிற நான்கு வகையாருடைய தத்துவசாஸ்திர சமபிரதாயங்களும் உண்டாயிருக்கவேண்டும.

கௌதமபுத்தர், வேதாந்தக்கொள்கையில் அடங்கியிருக்கிற அப்பிரத்தியக்ஷமான தத்துவங்களை அனுமானதாக்கத்தினாற் சாதிக்கமுடியாதென்ற அபிப்பிராயங்கொண்டவர்; ஆனாலும் ஸாங்கியர்களுடையனவும வேதாந்திகளுடையனவுமாகிய மானஸசாஸ்திரத்தையும முன்னேயுள்ள பல ஆசிரியர்களின் ஆசாரத்தையும் அவர்களுடைய அறநெறிக்குள்ள விதிகளையும் கைக்கொண்டவர்; ஸ்வப்பிரயோஜனத்தை நாடிமுயலவது அறமன்றென்பதும் அவ்வகைமுயற்சி துன்பமே உருவங்கொண்டாற் போன்ற உலகவாழ்வின்பற்றினை விருத்திசெய்துகொண்டே வருமென பதும பயன்கருதாமல் பிறருக்காகப் புரியுங்கருமமே துன்பந்தரும உலகப்பற்றினை அறுப்பதென்பதும அவருடையகொள்கை:

"தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன்"

(மணிமேகலை, ௫-ம் காதை, எ௩.)

"பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய்"

(மணிமேகலை, ௧௧-ம் காதை, ௬௩.)

"பிறர்க்கற மருளும் பெரியோன்"

(மணிமேகலை, உ௧-ம் காதை, ௧௭அ.)

பௌத்ததருமம்.

" தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு
மன்னுயர் முதல்வன்"

(மணிமேகலை, உ௫-ம் காதை, ககசு-ககஎ.)

" முன்றான்பெரு மைக்கணின் றான்முடி வெய்து காறு
நன்றே நினைந்தான் குணமொழிந் தான்ற னக்கென்
றொன்றானு முள்ளான் பிறர்க்கேயுறு திக்கு ழந்தா
னன்றே யிறைவ னவன்றாள்சர ணங்க ளன்றே."

(குண்டலகேசி, கடவுள்வாழ்த்து.)

" இருட்பார வினைநீக்கி யெவ்வுயிர்க்குங் காவலென
வருட்பாரந் தனிசுமந்த வான்றுமுத லின்றளவு
மதுவொன்று மலரடிக்கீழ் வந்தடைந்தோர் யாவர்க்கும்
பொதுவன்றி நினக்குரிததோ புண்ணியநின் றிருமேனி."

(வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், கக-ம் கலித்துறை யுதாரணம்.)

தெய்வமுண்டென்னும் உறுதியும் ஆன்மாக்களுண்டென்னுமுறுதியும் அவற்றின் இலக்கணங்களையும் சம்பந்தத்தையும அறிந்துகொள்ளுதலுமே நலலொழுக்கத்திற்கு ஆதாரமென்று அவர் உறுதியாக எண்ணினவரலலர். தெய்வத்தைப்பற்றியும் ஆன்மாவைப்பற்றியும எவரும் யாதொன்றும அறியவல்லவரல்லரென்பது அவரதுக்ருத்துப்போலும். ஆயினும் துன்பம்நிறைநத பிறவிப்பிணியினின்றும நீங்குவதே மாந்தர் எய்துதற்குரிய பெருமபயனென்பதையும், யான் எனதென்ற இருவகைப்பற்றுமே அப்பிறவிப்பிணியை அறுத்தற்கு இடையூறாகவுள்ளனவென்பதையும், அப்பிணிநீங்கிய நிர்வாணநிலையில துன்பத்திறகு இடமேயிலலையென்பதையும அவர் உறுதியாக நம்பினவா. ஆன்மாவைப்பற்றியும பிரஹ்மத்தைபபற்றியும் வழக்காடுவதைக்காட்டிலும் ஒழுக்கத்தைச் செவ்வைசெய்து நடைபெறசசெய்வதால் உலகத்தில் துன்பஙகுறையுமென்றெண்ணி, அவர் தர்மத்தை வெளியிட்டு விளக்கிப் பரவசசெய்தாரென்றே நினைக்க வேண்டும். புத்தரைச சிலர் நாஸ்திகரென்றும் அநாத்மவாதியென்றும பேசுகிறாகள். திரிபிடகத்திலடங்கிய புத்தருடைய உபதேசங்களுள் ஒன்றேனும இக்கருத்தை முற்றும் விளக்குவதாகத் தெரியவில்லை. இவ்வாறு கூறுபவர்கள் பௌத்தர்கள் சொலலும் நிர்வாணத்தைச சூனிய நிலையென்று கருதுகிறாகள். அது புத்தருடையகொள்கையென்று சொல்லற்பாலதன்று.

(Oldenberg Page 278)

ஸம்யுக்தநிகாயம் என்கிற பௌத்தநூலில, வத்ஸகோத்திரன் என்ற ஒருதுறவி கௌதமபுத்தரிடஞ் சென்று " ஆன்மாவென்று ஒன்று உளதோ?" என்று கேட்டபொழுது புத்தர் மௌனமுற்றிருந்தனரென்றும, ஆனால் அங்ஙனம் ஒன்று இல்லையோவென்று பின்னும் அவன் வினவிய பொழுது அதற்கும் புததர் ஒன்றும் பேசாமலே இருநதனரென்

றும் கூறியிருக்கிறார். கோசலதேசத்தரசனுகிய ப்ரஸேநஜித் என்பவன் ஸாகேத நகரத்திற்கும் ஸ்ராவஸ்தி நகரத்திற்கும் நடுவிற் போய்க்கொண்டிருக்கையில், கூஜமை என்கிற ஒரு பிக்ஷுணியைச் சந்தித்துப் பணிந்து அவளிடத்தில் பௌத்ததருமத்தைப்பற்றித் தான் ஐயுற்றபொருளைப பின்வரும் வினவிடைகளால் தெளிந்துகொண்டனனென்று மேற்கூறிய வம்யுக்தநிகாயத்திலேயே தெரிகின்றது :

அரசன்—*" பகவதி! ததாகதன் இறந்தபின்னரும் உளனே?"

கூஜமை—" அரசர்தலைவ! ததாகதன் இறந்தபின்னரும் இருப்பதாக ஆசாரியபுத்தன் சொல்லவில்லை."

அரசன்—" பகவதி! ஆனால் இறந்தபின்பு ததாகதன் இல்லையோ?"

கூஜமை—" அரசசிங்கமே! ததாகதன் இறந்தபின்னர் இல்லையென்பதையுங்கூட ஆசாரியபுத்தன் சொல்லவில்லை."

அரசன்—" பகவதி! அங்ஙனமாயின், ததாகதன் இறந்தபின்னர் உளனுமாம், இலனுமாம், என்னலாமோ?" பகவதி! ததாகதன் இறந்தபின்னர் உளனுமல்லன், இலனுமல்லன் என்றும் கூறலாமோ?"

இவ்வினுக்களுக்குமுன்போலவே அந்தப்பிக்ஷுணி "இவற்றைப் பற்றி ஆசாரியபுத்தன் ஒன்றும் சொலலவில்லை" என்றனள். இவ்வகை வினவிடைகளுங்கூட நிர்வாணமென்பது சூனியாவஸ்தையென்றும், ஆன்மாவென்று ஒன்றில்லையென்றும், கௌதமபுத்தர் வற்புறுத்திக் கூறினரென்று காட்டவில்லை. நிர்வாணத்தை அடைந்தபின்னர் உலகத்துன்பமுற்றும் அறுமென்றும் அத்துன்பத்தை அறுக்கமுயலுவதே எல்லாத்தருமங்களுக்கும் முடிவானபயனென்றுங்கருதி, உலகம் உய்யும் பொருட்டுக் கௌதமபுத்தர் தமது மதத்தை யார்க்கும் உபதேசித்து வந்தனர்.

கௌதமபுத்தருக்குப் போதிவிருக்ஷத்தினடியில் ஞானோதயமான பொழுது அவருடைய மதத்திற்கு அடிப்படையாகிய நான்கு ஸத்தியங்கள் அவர் மனத்துட் புகுந்தன; அவற்றின் மேலேதான் அவர் பின்பெழுப்பிய கட்டிடமெல்லாம் நிற்கின்றன.

அந்த ஸத்தியங்களாவன: — க - துக்கம், உ - துக்கோத்பத்தி, துக்கநிவாரணம், ச. - துக்கநிவாரணமார்க்கமென்பன.

" துன்பந் தோற்றம் பற்றே காரண
மின்பம் வீடே பற்றிலி காரண
மொன்றிய வுளையே வாய்மைநான் காவது"

(மணிமேகலை, சுo-ம் காதை, கஅசு-கஅஎ.)

---

* பகவதி என்பது, பிக்ஷுணிகளைக் கௌரவித்தழைக்கும் விளிப்பெயர்; ப்ருணிகளைப் பவதியென்பதுபோல.

கௌதமபுத்தர் தமக்கு ஞானோதயமானபின்பு காசிக்குச்சென்று, முன்பு தமமுடன் தவஞ்செய்துகொண்டிருநதோராகிய ஐந்துஸந்யாஸிகளுக்குத தமமுடையகொள்கையைத் தெரிவிககும்பொருட்டுச் செய்த உபநயாஸததில் காணப்படுவது யாதெனின்,

(Oldenberg Page 211.)

"ஓ ஸநயாஸிகளே! துக்கமென்ற தூய்மையான ஸத்தியம் இது வே: பிறவி துன்பம; பிணி துன்பம; மூப்பு துன்பம்; இறப்பு துன்பம்; வன்பிலலாரோடு தொடர்பு துன்பம; அன்புள்ளாரிடத்தினின்றும் பிரிவு துன்பம; விரும்பியதைப் பெறாமை துன்பம்; சுருங்கசசொல்லின் ஐம் புலப்பறறும துன்பமேயாம்.

ஓ ஸநயாஸிகளே! துககோத்பத்தியாகிய தூய்மையான ஸத்தியம் இதுவே: இங்கும அங்கும் சிறுபான்மையே நிறைவேறுதற்குரியனவாகிய காமலோபங்களோடுசேர்நத வேடகை (திருஷ்ணை) என்பதே இது; இதுவே பிறப்பீனும் வித்து;

"அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து." (திருக்குறள்.)

இன்பவேட்கையும உயிர்வாழ்வேடகையும அதிகாரவேட்கையும் இது வாம.

ஓ ஸந்யாஸிகளே! துக்கநிவாரணமாகிய தூய்மையானசத்தியம் இது வே: ஆசையை யொழித்து அதைத் தன்னிடத்தினின்றும வலிந்து நீக்கித தன்னை அதிலிருந்து பிரித்துககொண்டு அதற்கு இடங்கொடாமல் அதை முற்றும நாசஞ்செய்தலினால உண்டாகும இநத த்ருஷ்ணையின் அழிவுதான்.

ஓ ஸநயாஸிகளே! துககநிவாரணமாாக்கமாகிய தூய்மையான ஸத்தியம இதுவே: மிகக தூய்மையையுடைய அஷ்டாங்கமார்க்கம இதுதான்; அஃதாவது:—நற்காட்சி, நல்லூற்றம, நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நலவாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நறகடைப்பிடி, நல்லுளத்தோர் தலைப்பாடு என்னும் இவ்வெடடுமாம."

"நற்காட்சி நல்லொழுக்க நல்வாய்மை நல்வாழ்க்கை
நற்செய்கை யோடைந்து நாடு."

"நன்முயற்சி நன்காங கடைப்பிடிநல் லோர்தம்பாற்
செல்கையுட னெட்டனைத்துந் தேறு." (பரமததிமிரபானு.)

"பழித்திடாப் பழுதில் வாழ்க்கை யெட்டையும் பாரித்து"
(சிவஞானசித்தியார்.)

உலகவாழ்க்கை துன்பமென்பது, சாங்கியர்களுக்கும் வேதாந்திகளுக்கும, மற்றைத் தரிசனத்தார்களுக்கும் சைனர்களுக்கும், பௌத்

தர்களுக்கும் பொதுவாகவுள்ள கொள்கை. மைத்திராயணியுபநிடதத்தின் தொடக்கத்தில உலகவாழ்வு நிலையற்றதென்பதும், ஆதலின அது துன்பத்திற்கு இருப்பிடமானதென்பதும பினவருமாறு விளக்கபபட்டுள்ளன:

(Sacred books of the east Vol. xv. pages 287 - 289)

"பிருஹத்ரதனென்னுமரசன் யாக்கை நிலையாமையைக் கருதி வைராக்கியம்பூண்டு தன் அரசை மூத்தமகனிடத்து ஒபபித்துவிட்டுக காடடுக்குச் சென்றனன்; அங்கே அவன் சிரமேற்குவித்தகையனாகிச சூரியனையே நோக்கிக்கொண்டு அருநதவமபுரிநதான்; இங்ஙனம ஆயிரநாள் சென்றபின் ஒரு முனியையடைந்து அவா பாததைப் பணிநது வீழ்ந்துகிடக்க, எல்லாவற்றையும எரிக்கினற புகையிலலாத தீசசுடாபோல ஒளிவீசும் ஆத்மஞானியான பகவான் சாகாயநயரென்னும அமமுனிவா, அரசனைநோக்கி, "எழுவாய், எழுவாய்; விருமபியதைப் பெறுவாய்; நீ வேண்டுவது என்னை?" என்றனா; அதற்கு அவ்வரசன்' அவனைப் பணிந்து, "யாவரும் வழிபடற்குரிய முனியே! தேவரீா மெய்ப்பொருளுணாசசியுடையீா; அடியேனுக்கு ஆத்மஞானமிலலை; அடியேன் அதைககேடக விரும்புகிறேன்; எனக்கு உபதேசிததருள வேண்டுகிறேன" எனறனன அதற்கு அம்முனிவர், "ஆத்மதத்துவ ஞானமானது பணடைக்காலததிற் பெரியோாகளால நிசசயிக்கப்படடுள்ளது; அஃது எளிதிற் பெறக கூடியதன்று; ஆதலின், இக்ஷ்வாகு குலததோன்றலே' நீ விருமபிய பிறவற்றைக் கேட்பாயாக" என்றனா; அப்போது அரசன் சாகாயநயருடைய பாதத்தில் தன் சென்னியுறப்பணிநது பின்வரும காதையைககூறினன்.

"என்பு, தோல், நரமபு, என்பினுளிருக்கும ஸதது, மாமஸம, சுகநிலம், சோணிதம், சிலேஷ்மம, கண்ணீா ஆகிய இவற்றை யுடைமையாற பழிக்கப்படுவதாயும் மலமூத்திர வாத பிதத கபங்களுடைய கூட்டமாயுமுள்ள நாற்றமுடைய இநதச சாரமிலலாத சரீரததிலிருநதுகொண்டு போகத்தை அனுபவிததலினால யாதுபயன்? காமம, குரோதம, உலோபம், மோகம், பயம், துக்கம, அழுக்காறு, விருமபியதை யடையாமை, விரும்பாததை யடைதல, பசி, தாகம, மூப்பு, இறபபு, பிணி, சோகம ஆகிய இவற்றால் துன்புறும இசசரீரத்திலிருநது இன்பத்தை அனுபவித்தலால யாதுபயன்? ஈ கொசுகுமுதலிய ஜநதுக்களும் புல பூண்டுகளும பிறநதிறக்குமாறுபோலவே உலகத்திலுள்ள எல்லாப்பொருள்களையும அழியுந்தன்மையனவாக நாம் பார்ககிறோம; அவற்றால் யாதுபயன்? இஃதனறிப் பெரியோர்களும், ஸூத்யும்நன், இந்திரத்யும்நன், குவலயாசுவன, யுவனாசுவன், வத்திரியாசுவன், அசுவபதி, சசிபிநது, ஹரிசசந்திரன், அமபரீஷன், அநநுக்தன், சர்யாதி, யயாதி, அநரண்யன், உக்ஷஸேநன் முதலிய சிறந்த வில்லாளிகளான சக்கரவர்த்திகளும், மருத்து பரதன்முதலிய அர

சாகளும தம்முடைய சுற்றத்தாருடைய கண்காணத் தமக்குரிய பெரிய ஐசுவரியத்தைத் துறந்து இவ்வுலகைவிடு வேற்றுலகஞ்சென்றனர். இம் மட்டுமேயன்று. வேறு பெரியோகளும அவ்வாறே சென்றார்கள். கந்தாவா, அசுரர், யக்கூ, அரக்கர, பூதகணங்கள், பிசாசர், உரகர், பேய்கள் முதலியோருடைய சாசதத்தையும கண்டிருக்கிறோம். இதுவுமன்றி, பெரியசமுத்திரம நீரவற்றுதலும், மலைகள் கீழேவிழுதலும், துருவசுகூத்திரம சலித்தலும, பூமி ஆழ்தலும, தேவர்கள் தங்களிடங்களைவிட்டு ஓடுதலும உண்டு. இபபடியிருக்குமெனக்கு இந்த உலக ஸ்வபாவமுபவங்களால் யாதுபயன? அவறறை நமபினவர்களுக்கு இவ்வுலகில் அடிக்கடி பிறப்பு நேரிடுவதைப் பார்க்கலாம. ஆகையால், என்னைக் கைதூக்கிவிடல்வேண்டும. நான் இந்த உலகவாழ்வில் பாழ்ங்கிணற்றிலுள்ள தவளையைப் போன்றிருக்கிறேன. பூஜயரே! தேவரீரே எங்களுக்குக்கதி; பூஜயரே! தேவரீரே எங்களுக்குகதி."

இவ்வாறுகூறியுள்ள உபநிடதத்தின்பொருளை ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்தில் உலகமும, உலகவாழ்வும, மானிடசரீரமும் நிலையற்று, மாறிப்போதலுக்கு உட்பட்டவையாதலால், அவை துன்பத்திற்கு ஓர் இருப்பிடமாகுமெனறும, நிலையுள்ளதும, வேறுபாடில்லாததுமானபொருள் ஆதமதத்துவம ஒன்றுதானென்றும தெரிந்துகொள்ளலாம். புத்தர் இந்த ஆத்மதத்துவத்தைப்பறறி உறுதியாக ஒன்றும சொல்லாவிட்டாலும பிராஞ்ஞ சபபந்தமான பொருள்களெல்லாம நிலையற்றனவாகையால, அவைகள் துக்கத்திற்கு இருப்பிடமென்று உறுதியாய்சொல்லியிருக்கிறார். கௌதமபுத்தர தமமுடைய ஆதிசிஷயர்களாகிய ஐந்து துறவிகளுக்குக காசியில அடியிலவருமாறு உபதேசித்தாரென்று பௌத்தர்களுடைய மஹாவாக்கமெனகிற நூலால தெரியவருகிறது:

"ஓ ஸாயாஸிகளே! உருவம ஆத்மாவன்று; உருவம ஆத்மாவாயின், ஸாயாஸிகளே! அந்த உருவத்திறகு நோய்வருதல் கூடாது; ஒவ்வொரு வரும தமமுருவத்தைப்பறறி என்றேதகம இவ்விதம இருத்தல்வேண்டுமெனறும இவ்விதமிருதலகூடாதென்றும சொல்லத் தகுந்தவராயிருத்தலிவேண்டும. ஆனால, ஓ ஸாயாஸிகளே! உருவம ஆத்துமாவல்லாத காரணத்தால நோய்க்கு உட்படடிருகிறது. மனிதன் தன் உருவத்தைப் பறறி எனறேதகம இவ்விதம இருதலவேண்டும இவ்விதம இருத்தல் கூடாதென்று சொலலதகுந்தவனுகவில்லை."

வேதனை, ஸஞ்ஞை, ஸங்கார்ம, விஜ்ஞானம என்கிற மற்றை ஸ்கந்தங்களைப்பறறியும "இவைகள் ஆத்துமாவலல" என்று தெரிந்துவிட்டுப புத்தர அவாகளோடு அடியிலவருமாறு சம்பாஷிக்கிறார்:

புத்தர்.—"ஓ ஸாயாஸிகளே! உருவம நிலையுள்ளதா? நிலையற்றதா? என எண்ணுகிறீர்கள?"

சிஷ்யர்.—"தந்தையே! நிலையற்றது"

புத்தர்.—"நிலையற்றுள்ளபொருள் துன்பமா? இன்பமா?"

சிஷ்யர்.—"தந்தையே! துன்பம"

புத்தர்.—"நிலையற்றதும் துன்பம் நிறைந்ததும் மாறுதலுக்குட்பட்டதுமான பொருளே முறையே ஆராய்ந்தபிறகு ஒரு மனிதன் 'அஃது என்னுடையது, அது நான், அது நானே,' என்று சொல்லுதல்கூடுமா?"

சிஷ்யர்.—"தந்தையே! சொல்லமுடியாது"

இவ்வாறே மற்றை நான்கு ஸ்கந்தங்களாகிய வேதனை, சமஜ்ஞை, ஸம்ஸ்காரம், விஜ்ஞானம எனபவற்றைப் பற்றியும நிலையற்ற தன்மையினால் அவை ஆத்துமாவல்லவென்றும துக்கதிறகிடமென்றும் கூறியிருக்கிறார.

ஆத்தும தத்துவத்தைப் பற்றியும பரப்பிரஹ்மதத்வ பற்றியும் வேதாந்திகள் சொல்வதுபோல வெளிப்படையாகப் புதாதா ஒன்றும சொல்லாவிட்டாலும் பிரபஞ்ச சம்மந்தமான பொருள்களெலலாம நிலையற்றனவாகையால உலகத்தையும உலகவாழ்வையும துன்பதிற்கிடமென்று வேதாந்திகள் சொலவதுபோலவே புத்தரும் சொல்லியிருகிறார. இவ்வாறு எல்லாம் துன்பமென்று பௌத்தாகள பாராடடுவதனால், அவாகள் லௌகிக வியாபாரம் ஒன்றும வேண்டாமென்று விட்டொழிகது தங்களைத் தாங்களே எப்பொழுதும வருதிதிகொண்டிருந்ததாக நினைபதறகு இடமில்லை; இதனை அவாகளுடைய தர்மபதமென்கிற நூலினின்று பின் எடுத்துக்காட்டும் வாக்கியங்களால அறிந்துகொள்ளலாம.

(Oldenberg Pages 221-222.)

அவை வருமாறு:—

"பழக்குகிறவனால் அடக்கப்படட குதிரைகளைப்போல எவனுடைய காமங்களானவை அடக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ! எவன் அகங்காரத்தைத் துறந்தவனோ? எவன் அசுதத்தினின்றும விலகினவனோ? அவனிதமான பரிபக்குவமுற்றவனைக்கண்டு தேவர்களும அழுகாரடைவார்கள். பகைநிரம்பிய இவ்வுலகத்தில ஒருசதத்துவுமிலலாமல பரிபூரணனந்தத்தில் நாங்கள் வாழ்கிறோம; பகைநிரமபிய மனிதரிடையில பகையில்லாமல் நாங்கள் வசிக்கிறோம; நோயாளிகளிடையில் ஆரோக்கியமுள்ளவர்களாகப் பரிபூரணனநதத்தில் நாங்கள் வாழ்கிறோம; நோயாளிகளிடையில் நோயற்று வசிக்கிறோம; உழைக்கிறவரிடையில் உழைப்பில்லாமல பரிபூர்ணனநதத்தில் நாங்கள் வாழ்கிறோம; உழைகிற மனிதரிடையில உழையாமலே வசிக்கிறோம; யாதொரு பொருடபேறுமிலலாத நாங்கள் பரிபூரணனநதத்தில் வாழ்கிறோம்; ஒளிபொருந்திய

தேவர்களின் ஆனந்தத்தைப்போன்ற ஆனந்தந்தான் எங்கள் பணப்பை யாயிருக்கிறது; ஒருவருமில்லாமல் ஒழிந்திருக்கிற வீட்டில் இருந்து கொண்டு தன் ஆதமாவைச சாந்தியால் நிரப்பிக்கொண்டிருக்கிற பிக்ஷு-வானவன் ஸ்த்தியத்திலேயே கருத்துடையவனும் மனிதாக்குரிய ஆனந்தத்தைக்காட்டிலும் மிகந்த ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறான்."

காமமும உலோபமும் இன்பவேட்கையும் இருப்பைப் பெறவேண்டுமென்னும் வேட்கையும அதிகாரவேட்கையுமே உலகவாழ்வினுள்ள துன்பத்திற்குக் காரணங்களாகுமென்று இரண்டாம்வாய்மையாகிய துக்கோத்பத்தியைபற்றிப் பௌத்தர சொலலுவதாக முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக்காரணங்களிலிருந்து துக்கமுண்டாகும்வழி இன்னதென்று விளக்குதற்குப் பௌத்த நூலகளில், காரிய காரண முறைமையோடுகூடிய துவாதசநிதானங்களென்ற பெயரையுடைய பன்னிரண்டு தத்துவங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்கூறிய துக்கோத்பத்தியைப்பற்றித் திரிபிடகத்திற் சொல்லியிருப்பது யாதெனின்,—

(Oldenberg Page 225.)

"அவித்தை (பேதைமை) யிலிருந்து ஸம்ஸ்காரங்கள் (செய்கைகள்) உண்டாகின்றன; ஸம்ஸ்காரத்திலிருந்து விஞ்ஞானம் (உணர்வு) உண்டாகின்றது; விஜ்ஞானத்திலிருந்து நாமரூபங்கள் (அருவுரு) உண்டாகின்றன; நாமரூபங்களிலிருந்து ஷடாயதனங்கள் (வாயில்கள்) உண்டாகின்றன; ஷடாயதனங்களிலிருந்து ஸ்பரிசம் (ஊறு) உண்டாகின்றது; ஸ்பரிசத்திலிருந்து வேதனை (நுகர்வு) உண்டாகின்றது; வேதனையிலிருந்து திருஷ்ணை (வேட்கை) உண்டாகின்றது; திருஷ்ணையிலிருந்து உபாதானம் (பற்று) உண்டாகின்றது; உபாதானத்தினின்று பவம (பிறப்புக்கு மூலமானகருமக்கூட்டம) உண்டாகிறது; பவத்திலிருந்து பிறப்பு உண்டாகிறது; பிறப்பினின்று மூப்பும மரணமும் வலியும் (pain), அழுகையும, துன்பமும் (suffering), கவலையும, எக்கமும (despair) ஆகிய விளைப்பயன்கள் உண்டாகின்றன; துன்பமெனகிற இராச்சியத்திற்கெல்லாம இதுதான் உத்பத்தி" என்பது.

"பேதைமை சார்வாச் செய்கை யாகுஞ்
செய்கை சார்வா வுணர்ச்சி யாகு
மூணர்ச்சி சார்வா வருவுரு வாகு
மருவுருச் சார்வா வாயி லாகும்
வாயில் சார்வா வூறு கும்மே
யூறு சார்ந்து நுகர்ச்சி யாகு
நுகர்ச்சி சார்ந்து வேட்கை யாகும்
வேட்கை சார்ந்து பற்று கும்மே
பற்றிற் றோன்றுங கருமத் தொகுதி
கருமத் தொகுதி காரண மாக

வருமே யேனை வழிமுறைத் தோற்றந்
தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புப்பிணி சாக்கா
டவல மரற்றுக் கவலைகை யாறெனத்
தவலி றுன்பந் தலைவரு மென்ப
வூழின்மண் டிலமாச் சூழுமிந் நுகர்ச்சி."

(மணிமேகலை, கூ0-ம் காதை, கo2-ககஉ.)

"அவித்தை, ஆசையை முற்றுந்துறப்பதினால் போக்கப்படுமே; அதனால ஸம்ஸ்காரங்கள் போக்கப்படுகின்றன; ஸம்ஸ்காரங்களைப் போக்குவத னால் விஜ்ஞானம் போக்கப்படுகின்றது; விஜ்ஞானத்தைப் போக்குவத னால் நாமரூபங்கள் போக்கப்படுகின்றன; நாமரூபங்களைப் போக்குவத னால் ஷடாயதனங்கள் போக்கப்படுகின்றன; ஷடாயதனங்களைப் போக் குவதனால ஸ்பரிசம் போக்கப்படுகின்றது; ஸ்பரிசத்தைப் போக்குவத னால் வேதனை போக்கப்படுகின்றது; வேதனையைப் போக்குவதனால திருஷ்ணை போக்கப்படுகின்றது; திருஷ்ணையைப் போக்குவதனால உபா தானம போக்கப்படுகின்றது; உபாதானத்தைப போக்குவதனால் பவம் போக்கப்படுகின்றது; பவத்தைப் போக்குவதனால் பிறப்பு போக்கப்படு கின்றது; பிறப்பைப் போக்குவதனால் மூப்பும் மாணமும வலியும (suffering) அழுகையும துன்பமும் கவலையும ஏக்கமும (despair) போக கடிக்கப்படுகின்றன. துன்பமென்கிற இராஜபததிறமெலலாடு இது தான

"பேதைமை மீளச் செய்கை மீளுஞ்
செய்கை மீள வுணர்ச்சி மீளு
முணர்ச்சி மீள வருவுரு மீளு
மருவுரு மீள வாயின் மீளும
வாயின் மீள வூறு மீளு
மூறு மீள நுகர்ச்சி மீளு
நுகர்ச்சி மீள வேட்கை மீளும்
வேட்கை மீளப் பற்று மீளும்
பற்று மீளக் கருமத் தொகுதி
மீளுங் கருமத் தொகுதி மீளத்
தோற்ற மீளுந் தோற்ற மீளப்
பிறப்பு மீளும் பிறப்புப் பிணிமூப்புச்
சாக்கா டவல மாற்றுக் கவலை
கையா றென்றிக் கடையி றுன்ப
மெல்லா மீளுமிவ் வகையான் மீட்சி"

(மணிமேகலை, கூ0 – ம் காதை, ககக – கஙக.)

இவ்விதமாகச சொல்லப்பட்டிருக்கிற அவித்தை, ஸம்ஸ்காரம், விஜ் ஞானம், நாமரூபம், ஷடாயதனம், ஸ்பரிசம், வேதனை, திருஷ்ணை, உபா தானம், பவம, பிறப்பு, பிணி மூப்புச சாக்காடுமுதலிய விஷப்பயன் எல்

கிற இப்பன்னிரண்டு தத்துவங்களுக்குள் ஒன்றற்கும் மற்றொன்றற்கு முள்ள காரணகாரியமுறைமையை அறிந்துகொண்டால், புத்தருடைய இரண்டாவது மூன்றாவது வாய்மைகளாகிய துக்கோத்பத்தி துககநிவாரணங்களைப்பற்றிய எல்லாம் தெரியவரும்:

‘ பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு
வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை
பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பய
னிற்றென வகுத்த வியல்பீ ராறும
பிறநதோ ரறியிற் பெரும்பே றறிகுவ
ரறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவர்.”

(மணிமேகலை, உச-ம் காதை, கo௫-ககo, ௩o-ம் காதை, சரு-௫o.)

பௌத்தமதம, ஸகலவஸ்துக்களினுடைய மூலகாரணமாகிய தத்துவத்தைத் தேடிக் கண்டுபிடிகக முயலுவதிலலை; மத்தியமநிகாயமென்கிற பௌதத நூலில, மாலங்கனென்பவன கௌதமபுததரையடைநது, “இவ்வுலகம நிலையுளளதா? நிலையறறதா?” என்று வினவியபொழுது, புத்தர் மறுமொழிகூறாதிருநதாரெனறும, அவ்விதமான ஆராய்ச்சி பயனைககொடுககாதென்பதுதான அவருடைய மௌனததிறகுக காரணமெனறுஞ சொலலியிருககிறது. மூலகாரணததைப்பறறிய ஆராயசசி பௌதத மதததில இலலாவிடினும, உலகததிலுளள எல்லாபபொருள்களும எங்கும வியாபித்திருககும காரணகாரியமுறைமைககுள அடஙகினவையெனபதை அமமதம ஏற்றுககொண்டிருககிறது. ‘காரணமிருநதாற காரியமுண்டாகும; காரணததைப்போக்கினாற காரியமும போயவிடும’ எனகிற நியாயததைக்கொண்டு, புத்தா உலகததில எங்கும் காணபபடுகிற துககத்தை எலலோரும போககடிததுக கொள்ளுதறகு முயலவேண்டியவழியைத தாம கண்டுபிடிததது உபதேசிததுவநதார. இததுனபம மூலகாரணததைச சோநததலலாததினால, அத்துன்பததைப போகக முயலுபவர்களுக்கு அமமூலகாரணததைப்பற்றியஅறிவு வேண்டுவதேயிலலையென்று அவா நினைததாகத்தெரியவருகிறது. அதனாலதான மேற்கூறிய துவாதசநிதானங்களில எலலாவற்றிற்கும மூலகாரணமானதாக ஒன்று கூறபபடவிலலை. பௌத்தருடைய மானஸசாஸ்திரக் கொளகைவழியே ஆராயுமிடதது, அறிவுள்ள பிராணிகளெலலாம் ஐநது ஸ்கநதங்களின் சோககையினால உண்டாவனவென்று அவாகளெண்ணியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அவையாவன:—ரூபம, வேதனை, ஸமஜஞை, ஸமஸ்காரம், விஜஞானமென்பன:

“உருவு நுகர்ச்சி குறியே பாவனை
யுள்ள வறிவிவை யைங்கந்த மாவன”

(மணிமேகலை, ௩o-ம் காதை, கஅக்-ககo.)

அவற்றுள், ரூபஸ்கந்தமாவது உருவங்கட்கெலலாம் காரணமாகிய பொருளைத் தெரிவிக்கின்றது. இந்த ரூபஸ்கந்தத்தில், பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு ஆகிய நான்கு பூதங்களும், ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும், ரூப ரஸ கந்த சப்த ஸ்பரிசங்களாகிய ஐந்துபுலனகளும், ஆண்மை பெண்மை வேறுபாடுகளும், இவைபோல்வன பிறவுமாகிய இருபதெட்டுத் தத்துவங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆகாயத்தை ஒருபூதமாக அவாகள் கொள்ளார்.

வேதனஸ்கந்தமாவது இந்திரியங்களுகும புலன்களுக்குமுள்ள ஸம்பந்தத்திலை உண்டாகும் உணர்வு. பொறிகளைந்தும மனமொன்றும ஆகிய அறுவகை வாயில்களால், இவ்வுணர்வு அறுவகைப்படுமட; இந்தவாறும தனித்தனியே சுகலம், அசுகலம, சுகலாசுகலமென மூனறுவகைப் படுதலால், வேதனை பதினெட்டுவகைப்படும.

ஸம்ஜ்ஞாஸ்கந்தமாவது மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, மனமென்னும ஆறு இந்திரியங்களாலுண்டாகிற அறுவகையுணர்வுக்குச் சம்பந்தமுற்று அவ்வுணர்வினாலுண்டாகும் பொதுவமிவையும, சிறப்பமிவையுங் கொண்டு பொருள்களைப் பெயரிட்டுக் குறித்துக்காட்டுவதற்கு வேண்டிய ஞானமாகும. இந்த ஸ்கந்தம், ஆறு இந்திரியங்களின வாயிலாகத் தோன்றுதல்பற்றி அறுவகையினதாகும்.

ஸம்ஸ்கார ஸ்கந்தமாவது மனம, வாக்கு, காயமென்கிற மூக்கரணங்களாற் செய்யப்படும் தொழிலேவறுபாடுகளால அகரணங்களுக்குண்டாகும பரிபாகவிசேடம. இந்த ஸ்கந்தம ஐமபத்திரண்டு வகைப்படுமென்பர்.

விஜ்ஞானஸ்கந்தமாவது தூங்குவோருடைய உணாவானது காத்திருத்துவம, போக்திருத்துவமின்றிச சாஸ்வதாதிரமாய் நிற்றல்போலச சேதநர்களுடைய சரீரத்துள்ளிருந்து அவாகளுடைய அறிவுக்கெல்லாம ஆதாரமாய்நிற்கும சைதன்ய தத்துவம ஆகும:

> "உணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணர்விற்
> புரிவின் முகிப் புலன்கொளா ததுவே."
>
> (மணிமேகலை, கூ0-ம் காதை, அ-ஆ)

இந்த விஜ்ஞானஸ்கந்தம, தன்னுடைய காரியங்களாகிய பலவகைப படுமெண்ணங்களாலுண்டாகும் நல்வினை தீவினைகளைக்கொண்டு எண்பத தொன்பது வகையாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஸ்கந்தங்களெல்லாம் நிலையற்றன; ரூபம் நுரையைப்போன்று தோன்றி உடனே மறைவதென்றும், வேதனை நீரின்மீது அசைந்து தோன்றும் குமிழியைப் போன்றதென்றும், ஸம்ஜ்ஞை வெயிலில்தோன்றும் பேய்த்தேர்போல்வதென்றும், ஸம்ஸ்காரம் வாழைபோல வன்மை

யும நிலையுமில்லாததென்றும், விஜ்ஞானம் இந்திரஜாலத்தோற்றம்போல் வதித்தென்றும் சொலலப்பட்டுள்ளன.

"ஜாதஸ்ய மரணம தருவம" (பிறந்தவனுக்கு மரணம் நிச்சயம்) என்கிற விதமாகப் பிறந்தவர்களுக்கெல்லாம் பிணி மூப்பு முதலிய துன்பங்களு முண்டு. பிறப்பே துன்பத்திற்கு நேராக மூன்புள்ள காரணம. ஒருவனுக்கு மறுபிறப்பிற்கு இடமிருக்கிறவரையில் அவன துன்பமிலலாத ஸ்திதியை அடையமாட்டான்; மறுபிறப்புக்குக் காரணமும், மறுபிறபபுண்டாகுமவழியும பௌத்தநூலகளில பின்வருமாறு சொல்லப்பட்டுளளன:

"ஒருவன் மரணமடையுமபொழுது அவனைச்சேர்ந்த ஐந்துஸ்கந்தங்களும தங்களுடைய பழைய சோகதையினின்றும் பிரிக்கப்படுகின்றன; மேற்கூறிய ஸ்கந்தங்கள இவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையிலே அவன ஜீவித்திருந்தகாலததிற் செய்துவந்த நல்வினை தீவினைகளாகிய செய்கைகளெல்லாம் விஜ்ஞானஸ்கந்தத்தில வித்துப்போன்று உள்ளடங்கியிருந்து அந்த விஜ்ஞானஸ்கந்தத்தைத் தமக்குத் தகுதியுள்ள கதி (பிறபபு) யில மற்றை நான்கு ஸ்கந்தங்களோடு கலப்பித்து மறுபிறபபை அடையசசெய்கின்றன; இவ்வகையான கருமப்பிரவாகம மறுபிறபபின மூலம். ஒரு தீபததினின்றும பல தீபங்கள் எவ்வாறு ஏற்றபபடுமோ அவ்வாறே ஒருபிறப்பினின்றும பலபிறப்புக்கள் உண்டாக்கப்படும". ஓராற்றில நீர் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஓரிடத்தில் ஒருவிகாடியிற கண்ட நீர அவ்விடததில அடுத்த விகாடியில் இல்லாவிட்டாலும அவ்வாற்றிறமூலகம ஒன்றுகக் கருதப்படுமாறுபோல வரும் பிறபபுகளின் தொடாசசி ஒனறுகவேயிருக்கும. இதனை விளக்குதற் பொருட்டே இத்தொடாசசிககு வாயுசந்தானம், தீபசந்தானம், *தோயசந்தானம், †பிபீலிகாசந்தானமென்னும இநதநான்கினை உதாரணமாகக் கூறுவர் காமியறறிய நலவினை தீவினைகளுக்கு ஏற்றவாறு மக்கட்கதி, தேவகதி, பிரமகதி, நரககதி, விலங்குகதி, பேய்ககதியென்னும அறுவகைக் கதியுள் ஒன்றை அவரவர் அடைவர:

"மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நரகருந்
தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
சொல்லப் பட்ட கருவிற் சார்தலும்."

(மணிமேகலை, உ0 - ம் காதை, ருள - கூ0.)

மக்கட்கதியி லுள்ளோாக்கு அவர்கள் இயற்றிய தீவினைகளின் வேறுபாட்டால் நரககதி, விலங்குகதி, பேய்க்கதியென்னும் மூன்றனுள் அவரவர்செய்கைக்குத் தக்கவாறு பிறபபுக்கள் உண்டாகும்:

* தாரா - நீர்ப்போக்கு.
† பிபீலிகை - எறும்பு.

"விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்குங்
கலங்களுர்த் தீவினை."

(மணிமேகலை, உரு-ம் காதை, சக-சஉ.)

" .... பயன்றெரி புலவ
சித்திறம் படரார் படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக்
கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் ரோன்றுவா."

(மணிமேகலை, கூ0-ம் காதை, எஉ-எரு)

மக்கட்கதி, தேவகதி, பிரமகதியென்னும் இம்மூன்றினுமுள்ள பிறப்பின் வேறுபாடுகளானவை கல்வினையின்வேறுபாடுகளால் உண்டாகும்.

"கலங்களுர்த் தீவினை கடிமின் கடிந்தாற்
றேவரு மக்களும் பிரமரு மாகுதி
ராகலி னல்வினை யயரா தோம்புமின்."

(மணிமேகலை, உரு-ம் காதை, சஉ-சச.)

"சொல்லிய பத்தின் ரொருதியி னீங்கிச்
சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று
மேலென வருத்த வொருமூன்று நிறத்துத்
தேவரு மக்களும் பிரமரு மாகி
மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குவர்."

(மணிமேகலை, கூ0-ம் காதை, எஎ-ஆக.)

இவ்வறுவகைப்பட்டகதிகளுட் பிறந்தோர்களாவரும் சக்கரவாளமென்றுகூறும பிரஹ்மாண்டத்துள் அடங்கிய உலகமமுப்பதென்றனுள் இருப்பர்.

இந்த உலகம் முப்பதென்றும், சக்கரவாளத்தின் நடுவேநின்ற ஸுமேருமலையின் அடிதொட்டு அதன் உசரவரையில் முறையே ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக உள்ளனவாகும்; இப்படி அநேகசக்கரவாளங்கள் உள்ளனவென்பதும், அவைகள் *கற்பங்களின் துவக்கத்துத் தோன்றி அதன் முடிவில் அழியுமென்பதும், ஒவ்வொரு சக்கரவாளத்தினுள்ளும் மேற்கூறிய ஸுமேருவும அதனைச்சூழ்ந்துள்ள ஏழுகுலகிரிகளும் அக்குலகிரிகள் ஒவ்வொன்றினையுஞ்சூழ்ந்து அவ்வக்கிரியின் உயரவளவுள்ள ஆழமும அகலமுமமைந்த ஏழுகடல்களும ஆகிய இவற்றையெல்லாஞ் சூழ்ந்துகிடக்கும் பெரும்புறக்கடலும் அந்தப் பெருமபுறக்கடலிலுள்ள சமபுத்தீவு முதலிய நான்குமஹாத்வீபங்களும் அந்த நான்கனுள் ஒவ்வொன்றையும பரிவாரமாக ஐந்நூறு ஐந்நூறுகச்சூழ்ந்துள்ள

* கற்பம் என்பது காலத்தின்பேரெல்லை; ஹிந்துக்களின் சோதிடநூலின்படி பார்க்குமிடத்து சுகூ - கோடி வருஷமென்று தெரிகிறது; பௌத்தருடையகொள்கை கணக்கால் விளங்கவில்லை; 'கற்பமாவது ஒசனையகன்றுயர்ந்ததோர்வச்சிரமலை கருப்பிணியுதித்தபட்டாடைத்தோளைபட்டுக் கையறத் தேய்ந்ததாம்' (நீலகேசியுரை) என்பதனால் சைனருடையகொள்கை வெளியாகின்றது.

களும் உள்ளனவென்பதும் பௌத்தருடையகொள்கை. இந்த மஹாத்வீபம் நான்கனுள் தெற்கேயுள்ளது சம்புத்தீவென்பர். இத்தன்மையதான சக்கரவாளத்தினுள்ளேயிருப்பனவாகிய உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் எல்லாவற்றிற்கும் கீழேயுள்ளது நரகலோகம்; அது மகாநிரயம், இரௌரவம், காலஸூத்திரம், ஸஞ்சீவனம், மகாவீசி, தபனம், ஸம்பிரதாபனம், ஸங்காதமென எட்டுவகைப்படும். இந்த நரகலோகத்திற்கு மேலுள்ளது விலங்கினுலகம்; அதற்குமேலுள்ளது பேயுலகம்; அதற்கு மேலுள்ளது அசுரலோகம; அதற்குமேலுள்ளது மக்களுலகம்; அதற்கு மேலுள்ளன ஆறுதேவலோகங்கள்; அவற்றிற்கு மேலேயுள்ளன இருபதுபிரஹ்மலோகங்கள் ; இவ்விருபதுலோகங்களுள் உசசியிலுள்ள நான்கும அரூபப்பிரஹ்மலோகங்களென்றும் எஞ்சிய பதினாறும் ரூபப்பிரஹ்மலோகங்களென்றும் சொல்லப்படும். நரகலோகமுதல் பரநிர்மிதவசவாததியென்னும ஆறாவது தேவலோகமிறுதியாகவுள்ள பதினொன்றனையும காமலோகங்களென்றும எஞ்சியனவாகிய பிரஹ்மலோகமிருபதினையும நிஷ்காமலோகங்களென்றும் சொலலுவார்கள்; நரகலோகமுதல் ஆஸுரிகலோகமிறுதியாகவுள்ள நான்கினையும் பாபலோகங்களென்றும் மற்றை இருபத்தேழினையும புண்ணியலோகங்களென்றுங் கூறுவதுண்டு:—

"நால்வகை மரபி னரூபப் பிரமரு
நானால் வகையி னுரூபப் பிரமரு
மிருவகைச் சுடரு மிருமூ வகையிற்
பெருவனப் பெய்திய தெய்வத கணங்களும்
பல்வகை யசுரரும படுதுய ருறூஉ
மெண்வகை நரகரு மிருவிசும் பியங்கும்
பன்மீ னீட்டமு நாளுங கோளுந்
தன்னகத் தடக்கிய சக்கர வாளம்."

(மணிமேகலை, ௬-ம் காதை, கஎ௬-கஅ௩.)

"சூழ்கடல் வளைஇய வாழியங் குன்றத்து
நடுவு நின்ற மேருக் குன்றமும
புடையி னின்ற வெழுவகைக் குன்றமு
நால்வகை மரபின் மாபெருந் தீவு
மோரீ ராயிரஞ் சிற்றிடைத் தீவும்
பிறவு மாங்கத னிடவகை யுரியன
பெறுமுறை மரபி னறிவுவரக் காட்டி
யாங்குவா ழுயிர்களு மவ்வுயி ரிடங்களும்
பாங்குறு மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து
மிக்க மயனா லிழைக்கப் பட்ட
சக்கர வாளக் கோட்டமீங் கிதுகாண்"

(மணிமேகலை, ௬-ம் காதை, கசு௨-௨௦௨)

உலகம்—ஈக.

ஈக. நைவஸமஜ்ஞாஸம்ஜ்ஞாயதனலோகம். ... ...

ஈ0 ஆகிஞ்சந்யாயதனலோகம்.... } வை ஐந்தாவிஜ்ஞாநந்த்யாயதனலோகம். ... ... } னத்தில் தேறியவாகள் அடைதற்

உஅ. ஆகாசாநந்த்யாயதன லோகம்.

உள. அகநிஷ்டலோகம். ... ...

உசு. ஸுதர்சிலோகம. ... ...

உடு. ஸுதர்சலோகம. ... ... இவை நான்காந்

உச. அதபலோகம். ... ... தியானததிலதேறி

உக. ப்ருஹல்லோகம். ... ... யவர்கள் அடைதற்

அஸமஜ்ஞா ஸ குரியவை.

உக. பிருஹத்பலலோகம. ... ...

உ0. சுபகிருஸ்நலோகம. ... ... இவை மூன்றுந்

ககூ. அப்பிரமாணசுபலோகம. ... தியானததில் தேறி

கஅ. பரீத்தசுபலோகம். ... ... யவர்ஞள் அடைதற்

கள. ஆபாஸ்வரலோகம். ... ... குரியவை.

கசு. அப்பிரமாணுபலோகம. ... இவை இரண்டாந்தியானதத்தில் தேறியவர்கள அடைதறகுரியவை.

கடு. பரீத்தாபலோகம். ... .

கச. மஹாப்ரஹ்மலோகம்.... ... இவை மூதலாந்

கஙூ. ப்ரஹ்மபுரோஹிதலோகம். ... தியானததிலதேறி

கூ0. ப்ரஹ்மகாயிகலோகம். .... யவர்கள் அடைதற்

கக. பரநிர்மிதவசவர்த்திலோகம. குரியவை.

க0 நிரமாணரதிலோகம. ...

கூ.

அ.

எ. திரயஸ்திரிமசலலோகம.

சு. மஹாராஜிகலோகம. ...

டு. மனுஷ்யலோகம. ... ..

ஆஸுரிகலோகம. ..

ஙூ. பிரேதலோகம. ... ...

திரியக்லோகம. ... ..

க. நரகலோகம.

இவ்வுலகங்களுட் சில வேறுபெயர்களாலும சொல்லப்படும.

இந்த நான்கும் பாப லோகங்கள்.

இந்த ஆறும் தேவலோகங்கள்.

இந்த நான்கும் அநுபப்ரஹ்ம லோகங்கள்.

இந்த இருபத்தேழும் புண்ணியலோகங்கள்.

இந்தப் பதினைந்தும் நபப்ரஹ்ம லோகங்கள்.

இவை நாற்பத்தேழு லோகங்கள்.

ஸ்லோ ॥ யேதர்மாஹேதுப்ரபவாஸ்தேஷாம்ஹேதும்ததாகதஃ। ஆஹதேஷாம்யோநிரோதஃ ஏவம்வாதீமஹாஸ்ரமணஃ॥ (“யேதர்மாஹேதுப்ரபவாஸ்தேஷாம்ஹேதும்ததாகதஃ। ஆஹதேஷாம்யோநிரோதஃ ஏவம்வாதீமஹாஸ்ரமணஃ॥”) என்பது, புத்தமதத்தினுடைய முக்கியஸாரத்தை எடுத்துக்காட்டும் ஒரு பிரஸித்த சுலோகமாகப பௌத்தர்களுக்குள்ளே வழங்கிவருகின்றது. பௌத்தர்களிச்சேசர்ந்த தாதிகோபமுதலியகட்டிடங்களுட் சிலவற்றில் இந்த சுலோகம் சிலகளிற்செதுக்கி அமைக்கப்படடுமுள்ளது. “காரணத்திலிருந்து உண்டாகுந்தன்மைகள் எவைகளோ? அவைகளுக்குக் காரணம யாதோ? பினனும அவற்றின்தடை யாதோ? இவறறைத ததாகதன் சொன்னன; இப்படிச சொன்னவன் மஹாஸ்ரமணன்” எனபது இந்த சுலோகத்தினபொருள். இதிற் கூறப்பட்டுளள மூன்றுவிஷயங்களும் மணிமேகலையில ‘ஏதுநிகழ்ச்சி’ என்று கூறப்பட்டுள்ளன:

“ஏது நிகழ்ச்சி யெதிர்ந்துளது”	(கூ-ம் காதை, ச.)
“ஏது நிகழ்ச்சி யீங்கின்று”	(கூ-ம் காதை, நிக.)
“ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள”	(கஉ-ம் காதை, கo.)
	(உக-ம் காதை, கசு o.)

இந்த ஹேதுநிகழ்ச்சியை விளக்கியதே கௌதமபுத்தருடைய பெருமையாகும. உருவமுதல விஜ்ஞானமிறுதியாகவுள்ள ஐந்து ஸ்கந்தங்களும் இவ்வாறு காரண்ங்களிலிருந்து உண்டான காரியங்களென்பதுதான் அவருடையகொள்கை. ஹேதுநிகழ்ச்சியாகிய இந்தக்காரணகாரிய பரமபரைகளுந்த தடையின்றிசெலலுகை இருக்குமவரையில் நிலையின்மையாலுண்டாகுந துன்பம நீங்காது. காரணத்திலிருந்துண்டான பொருள்கள் யாவும் அக்காரணங்கள் நீங்கியபொழுது தாமும நீங்குதல் இயலபு; அதலால், இததன்மையனவாகிய பொருள்களெல்லாம் நிலையற்றன; ஸாரமிலலாதன; துன்பதிற்கு இடமுமாகும்.

“நிலையில வறிய துன்பமென நோக்க
வுலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி.”
(மணிமேகலை, கo-ம் காதை, கo-கூக.)

“அநித்தந் துக்க மநான்மா வசுசியெனத
தனித்துப் பார்த்துப் பற்றறுத் திடுதல்.”
(மணிமேகலை, கo-ம் காதை, உசுச-உடுடி.)

நிலையில்லாமையையே பெருந்துன்பமாகப் பௌத்தர்கள் கொண்டிருத்தலால, இந்நிலையிலலாத்தன்மையிலிருந்து நீங்குதலதான் அவாகளுக்கு உயாந்த புருஷார்த்தமாகும்; இப்படி நிலையிலலாத்தன்மையிலிருந்து நீங்கி நிலையுளளதன்மையை அடைதலே அவாகள்கூறும் நிர்வாணத்திற்குப் பொருளென்றுதெரிகிறது. இவ்வுலகத்திற் காட்சியளவையாலும் அநுமானவளவையாலும தாம அறிந்துகொள்ளுகிற பொருள்களெல

லாம் ஹேதுநிகழ்ச்சியுள் அடங்கியவையெனினும், நிலையில்லாதனவென்றும் அவரால் கொள்ளப்பட்டிருப்பினும், ஹேதுநிகழ்ச்சியுள் அடங்காததும் நிலையுள்ளதுமான தசை[illegible]ன்றிருக்குமென்று அவர்கள் கொண்டதாக ஏகதேசம் ஊகிக்கலாம். இந்தத் தசைக்கு நிலையுள்ளதாக இருத்தலும் துன்பமின்மையிருத்தலுமே இலக்கணம்; இதைப்பற்றி வேறென்றும் சொல்லமுடியாது. இந்தத்தசையைப் பெறுவதற்குக் காட்சியாலும் அனுமானத்தாலும் அறிந்துகொள்ளக்கூடாத 'ஆத்மா' 'பிரஹ்மம்' என்கிற பொருள்களின்ஞானம் அநாவசியகமென்று கொண்டு, ஒழுக்கத்தைத் திருத்திக்கொள்ளுவதனாலேயே மேற்கூறிய துன்பமில்லா நிலையை எல்லோரும் அடையலாமென்றுதுணிந்து புத்தர் தமது அறவாழியை உருட்டிவந்தனர். நிலையில்லாத தன்மையோடுகூடிய தசையிலிருப்பதே துன்பமாகையாலும், நிலையில்லாப்பொருள்களெல்லாம் காரணங்களிலிருந்துண்டாகிய் காரியங்களாயிருப்பதனாலும், காரணத்தைப்போக்கினால் காரியமும் அழிந்துபோவதனாலும, நிலையில்லாத் தன்மையிலிருப்பதை உறுதியாக்குவதாகிய காரணமே துன்பத்திற்குக காரணமாகும்; அந்த நிலையில்லாத் தன்மையை நீக்குவதற்குவேண்டிய காரணமே துன்பதநிவிற்குவேண்டிய காரணமாகும; ஆகையால், பௌத்தர்களுடைய பரமபுருஷார்த்தத்தைப் பெறுவதற்குக் காட்சியனுமானங்களால அறிந்துகொள்ளக்கூடிய ஹேதுநிகழ்ச்சியுமேவும் அதற்கு ஒத்ததான நன்னடையுமே போதியவை; துன்பமும துன்பத்தின் காரணங்களும காட்சியனுமானங்களால் அறிந்துகொள்ளக்கூடியவைகளாக இருத்தலினாலே அவை வ்யாவஹாரிகதசையைச சேர்ந்தனவாக இருக்கின்றன; ஆகையால், பாரமார்த்திகவிஷயவிசாரம் துன்பத்திலிருந்து நிவருத்தியைபெறுவதற்கு வேண்டியதன்று. ஹேதுநிகழ்ச்சி முடிபொருளாகிய ஆதிகாரணத்தைத் தெரிவிக்கவந்ததன்று; வ்யாவஹாரிகமான ஸம்ஸாரபரம்பரையின் தோற்றத்தையும் அழிவையுமே காடடுகின்றது. ஸாதாரணமாக ஒருவன் யாதேனுமொருபொருளைத் தன்பொறிகளால் அறிந்துகொள்ள முயலுமபொழுது முதலில் நேரிடுவது பொருள்களுக்கும அவனுடைய பொறிகளுக்குமுண்டாகும் ஸம்பந்தந்தான்; இந்த ஸம்பந்ததை ஸ்பரிசமென்பர். இந்த ஸ்பரிசமுண்டானவுடன் இன்பதுன்பவடிவங்களான நுகர்ச்சி இயல்பாகவே உண்டாகின்றது. இதை வேதனையென்பர்; இந்நுகர்ச்சியைப பெற்றபின்பு இன்பதனைப் பெறவேண்டுமென்றும், துன்பத்தை அகற்றவேண்டுமென்றும் தோன்றுகிற எண்ணம் இயல்பாகவே உண்டாகும; இவ்வெண்ணம் வேட்கையெனப்படும்; இவ்வேட்கையின் பயன் பற்று இதனை உபாதானமென்பர்; வழியல்லாதவழியில் உழைக்கும்படி ஒவ்வொருவரையும் தூண்டுதல்செய்வது இப்பற்றுத்தான்; இது தான் முடிவில்லாமல் ஒன்றன்பினொன்றுகத்தோற்றும் மறுபிறப்பிற்குக் காரணமாகிய பவத்தையுண்டுபண்ணுவது; இத்தன்மையையுடைய மறுபிறப்பு,

இல்லையாயின், பற்றின்றாண்டுதலாற் செய்யப்பட்ட தொழில்களின் பயனாகிய நல்வினைதீவினைகளே இயல்பிற்கேற்றபடி ஒவ்வொருவரும் அனுபவிப்பதற்கு இடமில்லாமலேபோகும். நல்வினைதீவினைகளின் பயன்களெல்லாம நிலையில்லாதனவாதலாலும் ஸாரமில்லாதனவாதலாலும் துன்பத்தையே கொடுக்கும். உலகப்பொருள்களிற் பொறிகளைச் செலுத்துவதனாலே மேற்கூறியபடி துன்பமுண்டாகுமென்பதில் யாருக்கும் ஸந்தேகமில்லை; இப்பொறிகள் துன்பத்தைத்தரும்வண்ணம் செல்லுதற்குக் காரணம யாதென்று விசாரிப்போமாக: பௌத்தர்கள் மெய் வாய் கண் மூக்கு செவியென்னும ஐந்துபொறிகளையும் மனத்தையும்கூட்டி ஆறுவாயிலகளாக அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறும் புறத்தேயுள்ள ரூபத்தினறிவையும் அகத்தேயுள்ள நாமத்தினறிவையும் கொடுப்பதற்கு ஏற்ற இயல்போடு கூடியவைகளாம; இவ்வாயில்கள் அருவுருவாகிய இவ்விரு வகையறிவையும் கொடுப்பதற்கு மூலமாகவுள்ளது விஜ்ஞானமாகும். வேதாந்த நூல்களிலும் இப்படியே வெளியேயுள்ள பொருள்களைக்காட்டிலும் பொறிகள் உயர்ந்தனவென்றும பொறிகளைக்காட்டிலும் மனம் உயர்ந்ததென்றும், மனத்தைக்காட்டிலும் புத்தி உயர்ந்ததென்றும், புத்தியைக்காட்டிலும ஆன்மா உயர்ந்ததென்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. வேதாந்திகள் புத்தியென்பதைதான் பௌத்தர்கள் நாமரூபமென்று சொல்லுவதாகப பெருபபாலும தோற்றுகிறது. இந்த நாமரூபமானது விஞ்ஞான ஸம்ஸ்கார ஸம்ஜ்ஞாஸ்கந்தங்களுக்கு ஸமபந்தமுள்ளதாகப் பௌத்தருடைய நூல்களால் விளங்கிவருகின்றது; ஆனால், பௌத்தர்களுடைய விஞ்ஞானம் வேதாந்திகள கொண்டிருக்கும ஆத்மதத்துவத்திற்குச் சமானமானதன்று; ஆத்மாவுக்கு அநாதியாகிய தன்மையையும நித்தியமாகிய தன்மையையும இலக்கணமாகச சொல்லுகிறார்கள். விஞ்ஞானத்திற்கு இவ்விரண்டுமில்லை; தீர்க்கநிகாயமென்கிற பௌத்தநூலில் ஓரிடத்தில் புத்தர் பிருதிவி அப்புத்தேயு வாயு ஆகாசம் விஞ்ஞானமென்கிற ஆறு பூதங்கள் உள்ளனவென்று சொல்லியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ஆகையால், விஞ்ஞானத்தையுங்கூட ஒரு பூதமாகப் பௌத்தர்கள் கொண்டிருக்கிறாரெனன்று நினைக்கவேண்டும. இந்த விஞ்ஞானம் கபிலருடைய ஸாங்கியதரிசனத்திலுள்ள 'மகத்து' என்கிற தத்துவத்திற்கு ஒப்பாக இருக்கலாம்; இது ஸமஸ்காரத்திலிருந்தும ஸம்ஸ்காரம் அவித்தையிலிருந்தும உண்டாயினவென்று சொல்லுகிறார்கள்.

அத்வைத ஸித்தாந்தத்தில் மாயையை அவித்தையென்றும் அஜ்ஞானமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். மாயை, அவித்தை, அஜ்ஞானமென்னும் இப்பெயர்கள் மூன்றும் அந்த ஸம்பிரதாயத்தில் பிரகிருதியைக்குறிப்பதைக் காட்டுகின்றன; புத்தருடைய காலத்திற்குப்பிறகு த்வாதசநிதானத்தில் ஒன்றாகிய அவித்தையை அத்வைதிகள்கூறும் மாயைக்கு ஒப்பென்று

பௌத்தர்கள் எண்ணியதாகச்சொல்ல இடமுண்டு. பிரஜ்ஞாபாரமிதை என்னும் ஒரு புஸ்தகத்தில், புத்தருக்கும சாரீபுத்திரனுகும பின்வரு மாறு ஒருஸமவாதம் நடந்ததாக இருக்கிறது.

புத்தர்.—"ஓ சாரீபுத்திர! மிகவும் பற்றுள்ளவர்களாய் அறிவுறுத்தப் படாதவாகளாய் ஸாதாரணமானவர்களும அஜ்ஞானிகளுமாகியிருக்கிற மனிதர்கள் நினைக்கிறவிதமாகப் பதார்த்தங்களுக்கு இருப்பு இலலை."

சாரீபுத்திரன். — "தந்தையே! ஆனல் அவைகளுக்கு இருபபு எப்படி?"

புத்தர்.—"ஓ சாரீபுத்திர! உண்மையில் இல்லாதனவாக அவைகள் இருக்கினறன. அவைகளுக்கு உண்மையான இருப்பு இலலாமையால், அவைகளை அவித்தையென்று சொலலுகிறார்கள். இவ்விஷயத்தைபபற்றி அறியாதவர்களாய் ஸாதாரணாகளாயும அறிவிலலாதவாகளாயுமிருக்கிற மனிதாகள் இதில (அவித்தையில) அதிகப்பற்றுள்ளவாகளாயிருகிறாகள். தமமுள் ஒன்றறகும் உண்மையான இருப்பு இலலாத வஸ்துகளேயெலலாம் உண்மையான இருப்புள்ளனவாக அவாகள் தங்களமனதில பாவிக்கிறார்கள்."

பிரஜ்ஞாபாரமிதையென்னும் இநதப் புஸ்தகத்திலேயே ரூபமுதலிய ஸ்கந்தங்களைந்தும் இநதிரஜால வித்தையில சதுரப்பாடையவனொருவன் ஒருசதுஷ்கத்தில தன் வித்தையினல் கூட்டங்கூட்டமாக மனிதகளைத் தோற்றுவித்தப பின்பு அவர்கள் மறையுமவண்ணஞ் செய்வது போலவே உள்ளனவென்று புததர் ஸுபூதியென்னும சிஷ்யனொருவனுக்கு உபதேசித்ததாகவும் சொலலியிருகிறது. ஆனல இவ்விதமான அபிப்பிராயம் பாளிபாஷையில உள்ளனவாகிய பௌத்தாகளுடைய மூலநூல்களால் விளங்கவில்லை. மத்தியமநிகாயத்தைசேர்ந்த ஸம்யக்திருஷ்டிஸூத்திராந்தம் என்கிற புஸ்தகத்திற் சொல்லியிருகிறவிதமாகத திரிபிடகததில் அவித்தையைப்பற்றிச சொல்லுமிடங்களிலெலலாம "நண்பனே! துக்கத்தை அறிநதுகொள்ளாமையையும துக்கோகாத்பத்தியை அறிந்துகொள்ளாமையையும துக்கநிவாரணத்தை அறிநதுகொளளாமையையும துக்கநிவாரணமார்க்கத்தை அறிநதுகொள்ளாமையையுமே அவித்தையென்று சொல்லுகிறார்கள்" என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆகையால், பௌத்தர்களுடைய ஞான்குவாய்மைகளையும் அறிந்துகொள்ளாமையே அவித்தை.

"பேதைமை யென்பது யாதென வினவி
னேதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
யியற்படி பொருளாற் கண்டது மறந்து
முயற்கோ ணென்னெனக் கேட்டது தெளிதல்."

(மணிமேகலை, கூ0-ம் காதை, ரிக-ருச.)

"பேய்மை யாக்குமிப் பேதைமைக் கள்வனொ டெனாய்க்
காமுற் றாமதன் பயத்தினிற் காமனைக் கடந்து
நாம ரூஉம்புகழ் கொடுப்பதோர் நன்னெறி நண்ணும்
வாமன் வாய்மொழி மறந்திட்டு மறந்தொழி கின்றாம்."

(வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், ௫-ம் கலித்துறை யுரையிற்கண்டது.)

இத்தன்மைய்தான அவித்தையிலிருந்து ஸம்ஸ்காரமுண்டாகின்றது. ஸமஸ்காரமாவது மனோவாக்குக் காயங்கள் தத்தம் தொழில்களைச் செய்தலினால் அவைகளுக்குண்டாகும் பரிபாகவிசேடம் (திருத்தம்) என்று அதனிலக்கணம் முனனமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. பதார்த்தங்களின் தனமைகளையெலலாம் ஸமஸ்காரத்தின்பயனாகப் பௌத்தர்கள் சொல்லுகிறார்கள். புத்தர் நிர்வாணத்தை அடைநதபொழுது, தேவனாகிய இந்திரன், "ஸம்ஸ்காரங்கள் உண்மையாக நிலையற்றன; தோற்றத்திற்கும் அழிவிற்கும உள்ளடங்கினவை; அவைகள் உண்டானபடியே அழிநதுவிடும; அவைகளினொடுக்கமே இன்பம" என்று சொன்ன வாக்கியங்கள் திரிபிடகத்தில் இடநதோறுங் காணப்படுமென்பர்; தர்மபதத்தில, ஸம்ஸ்காரத்தைப்பற்றிச சொலலியிருப்பது யாதெனின், "ஸமஸ்காரங்களெலலாம அநித்தியங்களாகவுள்ளவை; ஒருவன் இதை உண்மையாக அறிநதுகொண்டால் அவன துன்பத்திலிருநது திருமபுவான்; இதுதான் பரிசுததமாாக்கம; ஸமஸ்காரங்களெல்லாம துன்பமயமாகவுள்ளவை; ஒருவன் இதை உண்மையாக அறிந்துகொண்டால, அவன் துன்பத்திலிருநது திருமபுவான; இதுதான் பரிசுத்தமார்க்கம; இயல்புகளெல்லாம் அநாத்மாககள்; ஒருவன் இதை உண்மையாக அறிந்துகொண்டால், அவன துன்பத்திலிருநது திரும்புவான்; இதுதான் பரிசுத்தமார்க்கம்" என்பது. இங்கே ஆதமா இலலையென்றுசொன்னதாக நினைக்க இடமிலலை. செய்கை (ஸம்ஸ்காரம்), களும் இயலபுகளும் ஆகிய உலகத்துள்ள எல்லாப்பொருள்களும அநிததியமானவைகளென்றும் துன்பமயமானவைகளென்றும அநாத்மாக்களென்றுமே சொலலப்பட்டிருக்கின்றன; நானகுவாய்மைகளையும அறிந்துகொள்ளாமையாகிய அவித்தையானது ஸமஸ்காரத்தை வளரசசெய்யவேண்டுவது முறைதான்; இந்த ஸம்ஸ்காரம, ஒருபிறப்பிலிருநது மறுபிறப்பிற்கும் செல்லும்; முன்ஜன்மத்திலிருநது பின்ஜன்மத்திற்கு இவ்வாறு வநதிருக்கிற ஸமஸ்காரத்தை ஜன்மாநதரவாஸனையென்று எலலாரும சொல்லுகிறார்கள்; இப்படியுண்டாயிருககிற ஜன்மாநதரவாஸனை ஒவ்வொருவனுக்கும் இந்த ஜன்மத்தில் அவன் பெறக்கூடிய ஞானஞ்ஞானங்களுக்குக் காரணமாய நிற்கும; அஃதாவது பூர்வஜன்மததின் ஸமஸ்காரம கெட்டதாகவிருநதால் அஃது இநதஜன்மத்தில் அவித்தையையுண்டாககும்; நல்லதாக இருந்தால் அவித்தையை ஒழிககும் என்றதாம. மேலும் முன்ஜன்மத்திலுள்ள அவித்தை மறுஜன்மத்தில் அவித்தையை உண்ட்டாக்கக்கூடிய ஸம்ஸ்காரங்களுக்கு

இந்தஜன்மத்திலேயே காரணமாயிருக்கிறதென்பதை எளிதாக அறிந்து கொள்ளலாம். ஒரேஜன்மத்தில் அவித்தை ஸம்ஸ்காரத்தை உண்டாக்குகிறது; ஒருஜன்மத்திலிருந்து வேறொருஜன்மத்திற்குச் செல்லும்பொழுது முன்ஜன்மத்தின் ஸம்ஸ்காரம பின்ஜன்மத்தில் அவித்தையை உண்டாக்குகிறது. ஆகையால், அவித்தை ஸம்ஸ்காரத்திற்குக் காரணமென்றும் ஸம்ஸ்காரம அவித்தைக்குக் காரணமென்றும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொருஜன்மத்திலும் இத்தன்மையையுடைய ஸம்ஸ்காரமில்லாவிட்டால் விஞ்ஞானமும் அதன்பயன்களும் உண்டாகா; இதைக் கொண்டு துக்கோத்பத்தி துக்கநிவாரணங்களென்கிற வாய்மைகளை விளங்க அறிந்துகொள்ளலாம்; மேற்கூறிய பன்னிரண்டு நிதானங்களின் இலக்கணம் இவ்வாறு மணிமேகலையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது:

"பேதைமை யென்ப தியாதென வினவின்

உணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணர்விற்
புரிவின் றாகிப் புலன்கொளா ததுவே
யருவுரு வென்பதவ் வுணர்வு சார்ந்த
வுயிரு முடம்பு மாகு மென்ப
வாயி லென்ப தாயுங் காலை
யுள்ளமுறு விக்க வுறுமிட ஞ்சு
மூறென வுரைப்ப துள்ளமும் வாயிலும்
வேறு புலன்களை மேவுத லென்ப
நுகர்வே யுணர்வு புலன்களை நுகர்தல்
வேட்கை விரும்பி நுகர்ச்சியா ராமை
பற்றெனப் படுவது பசைஇய வறிவே
பவமெனப் படுவது கரும வீட்டந்
தருமுறை யிதுவெனத் தாந்தாஞ் சார்தல்
பிறப்பெனப் படுவதக் கருமப் பெற்றியி
னுறப்புண ருள்ளஞ் சார்பொடு கதிகளிற்
காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல்
பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதா
யியற்கையிற் றிரிந்துடம் பிடும்பை புரிதல்
மூப்பென மொழிவ தந்தத் தளவுந்
தாக்குநிலை யாமையிற் றாந்தளர்ந் திடுதல்
சாக்கா டென்ப தருவுருத் தன்மை
யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்."

(௯௦-ம் காதை, ௫௧-௧௦௩.)

(துக்கநிவாரணமார்க்கம்.)

புத்தர், காசியில் ஆதிசிஷ்யர்களாகிய ஐந்துபேர்களுக்குத் தம்முடைய மதத்தைச்சார்ந்த வாய்மைகள் நான்கையும் உபதேசித்தபொ

முது, அவைகளில் நான்காவதாகிய துக்கநிவாரணமார்க்கத்தைப்பற்றிப் பின்வருமாறு கூறியிருப்பதாகப் பௌத்தநூல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

"ஓ ஸந்யாஸிகளே! துக்கவிநாசத்திற்குரிய மார்க்கமாகிய பரிசுத்தமான ஸத்தியம் இதுதான்; இதுதான் நற்காட்சி, நல்லூற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுளத் தேர்த்தலேப்பாடென்பனவாகிய பரிசுத்தமான அஷ்டாங்கமார்க்கம்."

இதைத்தான் விசுத்திமார்க்கமென்றும் பழுதிலாவாழ்க்கையென்றுங் கூறுவர். ஆராய்ந்துபார்க்குமிடத்தில் இந்த விசுத்திமார்க்கத்தில் நடப்பவாகளுக்கு முக்கியமான மூன்முருணங்கள் வேண்டுமென்பர். அவற்றைச் சீலம ஸமாதி பிரஜ்ஞையென்று கூறுவர். சீலமாவது விலக்கியவற்றை ஒழித்து விதித்தவற்றையே செய்தல். ஸமாதியாவது மனத்தை ஒருமுகப்படுத்துகை. பிரஜ்ஞையாவது மெய்ஞ்ஞானம். இம்மூன்றும் திரிபிடகத்தில் அடிக்கடி எடுத்துச சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஒருவனுடைய உயிர்வாழ்வை நல்லொழுக்கத்தோடு செலுத்துவதாகிய பெரிய ஜீவமானயாத்திரையில் இவை மூன்றும் தங்குமிடங்களாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த யாத்திரையின்முடிபு நிருவாணமாம்; "சீலத்தோடுகூடிய ஸமாதி, பயனீக்கொடுப்பதாயும் மிக்கமங்களத்தை அளிப்பதாயுமிருக்கிறது; ஸமாதியோடுகூடிய பிரஜ்ஞை பயனீக்கொடுப்பதாயும் மிக்கமங்களத்தை அளிப்பதாயுமிருக்கிறது; பிரஜ்ஞையோடுகூடியபொழுது ஆன்மாவானது ஆசையென்னும மெலிவினின்றும், தோற்றமென்னும மெலிவினின்றும், பிழையென்னும மெலிவினின்றும், அவித்தையன்னும மெலிவினின்றும, எல்லா மெலிவுகளினின்றும் முற்றும் நீக்கப்பட்டதாக ஆகின்றது" என்று திரிபிடகத்துள் ஓரிடத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; "கையைக கை கழுவுதலேபோலவும் காலைக் கால் கழுவுதல் போலவும் சீலம பிரஜ்ஞையினால சுத்திசெயயப்படுகின்றது; பிரஜ்ஞை சீலத்தினால் சுத்திசெய்யப்படுகின்றது, எங்கே சீலமுண்டோ அங்கே பிரஜ்ஞையுண்டு; எங்கே பிரஜ்ஞையுண்டோ அங்கே சீலமுண்டு. சீலவான்களுடைய பிரஜ்ஞையும் பிரஜ்ஞாவான்களுடைய சீலமும் எல்லாப் பிரஜ்ஞைகளிலும் எல்லாச சீலங்களிலும் உயர்ந்த மதிப்புள்ளன" என்று வேறோரிடத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் சீலஸமாதிப் பிரஜ்ஞைகளைக்கொண்டு முற்பிறபபுக்களின் ஸமஸ்காரங்களையும், இப்பிறப்பின ஸமஸ்காரங்களையும் மறுபிறப்பிற்கு இடங்கொடாதபடி நீக்கிக் கொள்ள முயலவேண்டுமென்பதுதான் மேற்கூறிய விசுத்திமார்க்கத்தின் நோக்கமென்று தெரியவருகிறது.

சீலம், பஞ்சசீலமென்றும் அஷ்டசீலமென்றும தசசீலமென்றும மூன்றுவகைப்படும்.—கொல்லாமை, திருடாமை, வியபிசரியாமை, பொய்கூறாமை, கள்ளுண்ணாமையென்னுமிவை பஞ்சசீலமென்றும், இவை இல

லறத்தார் எல்லோர்க்கும் உரியனவென்றும், இவ்வைந்தினோடு இரவில் தூய்மையில்லாத உணவைப்புசியாமை, சந்தனமுதலிய மணமுள்ள பொருள்களை உபயோகியாமை, தனியிற் பாய்மேலே படுத்தல் என்னும மூன்றுஞ்சேர அஷ்டசீலமென்றும், இவை இல்லறத்தாரில் நிஷ்டாபரர்களுக்கே யுரியனவென்றும், இவ்வெட்டனோடு நாட்டியம் கானமுதலிய வற்றை விரும்பாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தொடாமையென்னும் இவ்விரண்டும்சேரத் தசசீலமென்றும், இப்பத்தும் துறவிகளுக்கேயுரியனவென்றும், இப்பத்தில் வியபிசரியாமை நின்றவிடத்திற் பிரமசரியம் கூறப்படுமென்றும் தார்மிகசூத்திரமென்னும் பௌத்தநூல கூறும்.

இப்பத்தினோடு தன்மதமே யுயர்ந்ததென்று எண்ணிக்கொண்டு பிறர்மதத்தை அவமதியாமையையும் ஒருசீலமாகக் கூறுவதுண்டு; சில வான்களிலுயர்ந்தோர் மனிஷி, மக்கள், பொருள், உயிர், பிறவிவிருப்பமென்னும ஐந்தையும விட்டுவிடவேண்டும். இவ்வீடு பஞ்சத்தியாகமென றுசொல்லப்படும்; இந்தச் சிலவான்களுக்கு அவா பற்று பேதைமை என்னும் மூன்று குற்றங்களும் இருத்தலாகாது.

"குலவிய குற்றமெனக் கூறப்படுமே
அவாவே பற்றே பேதைமை யென்றிவை."

(மணிமேகலை, கூ0-ம் காதை, கசுகூ-கஎ0.)

அக்குற்றமூன்றும் ஆஸ்ரவமென்றுங் கூறப்படும. மேற்கூறிய சில ஸமாதிப்பிரஞ்ஞைகளுக்குவிரோதமாய்நின்று அவைகளை வளராமற் செய்யக்கூடிய மனோபாவங்கள் பத்துண்டென்பதும, அவைகளை ஒழித்தாலன்றி முடிபாகிய நிருவாணத்தைநோக்கிச செலலமுடியாதென்பதும பௌத்தர்களுடைய கொள்கை. இதப் பத்துமனோபாவங்களுக்கும தசஸம்யோஜனங்களென்று பெயர். ஸம்யோஜனமென்பது விலங்கு; பற்றையுண்டாக்கித் துன்பமயமாகிய உலகவாழ்வினின்றும நிவிர்த்தியுண்டாகாதபடி ஒவ்வொருவரையும கட்டிவைபபதனால், இவறறிற்கு இப்பெயருண்டாயிற்று.

தசஸம்யோஜனங்களாவன:—

க. ஸத்காயதிருஷ்டி - உடமபு உண்மையுள்ளதென்னுமெண்ணம.
உ. விசிகித்ஸை - ஸந்தேகம.
ங. சீலவிரதம - பயனைநாடிச செய்யப்படுமை விரதங்கள்.
ச. காமம் - சப்தாதிவிஷயவிருப்பம.
ஞ. ப்ரதிகை - கோபம்.
சு. ரூபராகம - உருவமபெறவேண்டுமென்னுமாசை.
எ. அரூபராகம - உருவம்பெறுதலிருத்தற்குரிய உலகங்களில்வாழ்ச்சித்தல.
அ. மானம் - கரவம்.

கூ. ஔளத்தத்தியம் - நானே மேலானவனென்னும் தற்புகழ்ச்சி.
கo. அஜ்ஞானம் - அறியாமை.

இவைகளைப் போக்கடித்தாலன்றி விசுத்திமார்க்கத்திற்சென்று நிருவாணத்தைப்பெறுதல் ஒருவருக்கும் இயலுவதன்று.

இந்த ஸம்யோஜனங்களைப் போக்கடித்தற்குவேண்டிய பிரயத்தனத்தோடு விசுத்திமார்க்கத்திற்செல்லுவோர் நான்குவகைப்படுவர்; ஸத்ஸங்கம பௌத்ததர்மஶ்ரவணமனனங்கள் நலலொழுக்கம என்பவைகளால, ஸத்காயதிருஷ்டி, விசிகித்ஸை, சீலவிரதமென்கிற மூன்றையும் போக்கடித்துக்கொண்டு பாபம துவேஷம் அசுத்தி ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றுமிலலாமலநீக்கி நான்குவாய்மைகளையும் அறிந்துகொள்ளதொடங்குதலுக்கு ஸ்ரோதாபததியென்று பெயர்; ஸ்ரோதாபத்தியாவது ஆற்றையடைதல; புத்ததாமமாகிய இவ்வாற்றை மேற்கண்டபடி அடைந்தவாகள் ஸ்ரோதாபன்னரென்று கூறப்படுவாகள். இங்ஙனம் புத்தருடைய தர்மதையடைந்த மேற்கூறிய மூன்று ஸம்யோஜனங்களையும தொலைதற்குமுயன்று வெறறிபெற்றவர்கள், காமம் வெகுளி மயக்கங்களை இயன்றவரையில் தம்மிடதில் இலலாதபடி குறைத்துவிடுவார்கள்; இப்படி ஜயத்தைப்பெறறவாகளுக்கு ஸக்ருதாகாமிகளென்று பெயர்; ஸக்ருதாகாமியென்பவன் பின்பு ஒரேபிறப்பைமட்டும பெறுதற்கு உரியவனாக இருப்பான்; அந்த மறுபிறப்பிலேயே அவன் நிருவாணத்தைப்பெறுதல் நிசசயமென்பது இதன்கருத்து. இந்தவழியிலேயே வளாசசிபெற்றுக் காமவெகுளி மயகங்களை முறறும போக்கடித்துத் தமமைப்பற்றியாவது பிறரைப்பற்றியாவது தாழ்ந்தஎண்ணம் ஒன்றுமிலலாததசையை அடைந்தவர்களுக்கு அநாகாமிகளென்று பெயர். அநாகாமியென்பவன் மறுபிறப்பில் தோற்றுவதற்கு உரிமையையிலலாதவன்; பின்னும் பயிறசிசெய்வதனால் வளாசசிபெற்று எஞ்சிய ஸம்யோஜனங்களையெல்லாம போக்கடித்துக்கொண்டு எடுத்தபிறப்பிலேயே நிருவாணத்தைப்பெறுதற்கு உரியவனாகக்கூடியவன். அகநோக்கத்தினால் உண்மையையறிந்துகொண்டு ரூபாரூபராகங்களையும மான ஔளத்தத்திய அவித்தைகளையும் போக்கடித்துக்கொண்டு எல்லாக்குறறங்களினின்றும விலக்கப்பட்டவர்களாய்ப் பொருள்களையெலலாம் உள்ளவாறே மதிகசவல்லவாகளாய்த் தீயவெண்ணங்கள் ஒன்றுமிலலாமற் பிறரிடதில் தயையும் பரிசுத்தமான அன்பும் உள்ளவர்களாயிருப்பவர்கள் அருகத்துக்களென்று சொல்லபபடுவார்கள்; அருகத்தென்றால பூஜையைப் பெற்றுக்கொள்ளுதற்கு உரியவனென்பது கருத்து. இப்படிப் பரிபூரணமான பயிறசியைப்பெறறவன் அத்வைதிகள்சொல்லும ஜீவன்முக்தனுக்கு ஒப்பாகக்கொள்ளுதற்குரியன். இத்தன்மையையுடையவனுக்கு மரணம்நேரிட்டால் அவன் பரிநிருவாணமென்கிற துன்பமிலலாநிலையை அடைந்துவிடுவான்.

மேற்கூறியபடியே படிப்படியாகப் பரிபாகத்தையடைந்து நிருவாணநிலையைப் பெற்றுக்கொள்ள முயல்பவர்களுக்கு உதவியாக ஸ்மிருதிகளென்று பேரூள்ள நான்கு ஸதிப்பிரஸ்தானங்களும், நான்கு ஸம்யக்ப்ரதானங்களும், நான்கு ருத்திபாதங்களும், பஞ்சபலங்களும், ஸப்தபோத்தியங்கங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. புத்தர் தாம நிருவாணமடைவதற்குமுன் கூடாகாரமலையில் கூடியிருந்த தன் சிஷ்யர்களாகிய ஸங்கதார்க்குச் சொன்னதாகப் பின்வருமாறு மஹாபரிநிருவாணஸுத்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது:—

"ஓ பிக்ஷுக்களே! என்னுடைய சுத்தமான ஸமயம் நீடித்திருந்து கொண்டு ஜனங்களுடைய கூட்டத்திற்கெலலாம் நன்மையையும ஸுகத்தையும் தருவதற்கு உரியதாய் நிலைபெற்றிருப்பதற்கும் உலகத்தாரிடதில் அருள்செலுத்துதற்கும் தேவர்கள் மனிதர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு இலாபத்தையும் அபிவிர்த்தியையும உண்டாக்குவதற்கும் நான் அறிந்து கொண்டு உபதேசித்துவரீத தர்மத்தை நன்றாகக்கற்று ஆசரித்துத் திருத்திப் பரவச்செய்யுமின்; அந்தத் தர்மமாவதென்னவெனின், நான்கு ஸதிப்பிரஸ்தானங்களும், நான்கு ஸம்யக்ப்ரதானங்களும், நான்கு ருத்திபாதங்களும், பஞ்சபலங்களும், ஸப்தபோதியங்கங்களும் அஷ்டாங்க மார்க்கமுமாயிருக்கிறது."

ஸ்மிருதிகளாகிய நான்கு ஸதிப்பிரஸ்தானங்களாவன:—

க. தேகம் அசுத்தமென்றுநினைத்தல்.
உ. வேதனை (நுகர்வு) களிலிருந்து உண்டாகும் கேடுகளைநினைத்தல்.
ங. எண்ணங்களின் நிலையில்லாத்தன்மையை நினைத்தல்.
ச. இருப்புக்கு இயல்பானதன்மைகளை நினைத்தல்.

நான்கு ஸம்யக்ப்ரதானங்களாவன - நான்குவிதமான நன்முயற்சிகள்:—

க. கெட்டகுணங்களுண்டாகாமல் அவற்றைத்தடுக்க முயலுதல்.
உ. உண்டாயிருக்கும்கெட்டகுணங்களை விலக்குதற்கு முயலுதல.
ங. முன்னில்லாத நன்மையை உண்டாக்க முயலுதல.
ச. உண்டாயிருக்கும்நன்மையை அதிகப்படுத்த முயலுதல்.

நான்கு ருத்திபாதங்களாவன - அருகத்துவநிலையாகிய லித்தியைப பெறுவதற்குவேண்டிய ஸாதனங்களாம்:—

க. இருத்தியைப் பெறவேண்டுமென்கிற நினைப்பு.
உ. இருத்தியைப்பெறுதற்குரிய பிரயத்தனம்.
ங. அதற்குரிய ஹ்ருதயபரிபாகம்.
ச. அதற்குரிய ஆராய்ச்சி.

பஞ்சபலங்களாவன - மனத்தின் அங்கங்களுக்குள்ள ஆற்றல்:—

க. சிரத்தை. ச. மனனம்.
உ. ஸமாதியம். டு. ஊகை (ஊகித்தல்).
ரு. ஞாபகம்.

ஸப்தபோத்தியங்கங்களாவன - உண்மையான ஞானத்தை உண்டாக்குதற்குவேண்டிய கருவிகள்:—

க. ஸமாதியம். டு. ஆனந்தம்.
உ. ஞாபகம். சு. சாகதி.
ரு. மனனம். எ. ஸமதிருஷ்டி.
ச. திரிபிடக ஆராய்ச்சி.

பற்றையறுத்து ஸம்ஸ்காரத்தை ஒழித்துவிடுவது வருத்தமின்மீச் சாதிக்கக்கூடியதாகப் புத்தர் நிர்ணக்கவில்லையென்று மேற்கூறிய விஷயங்களை ஆராய்சிசெய்து பார்ப்பவர்களுக்கு விளங்காமற்போகாது; ஆகையால பற்றையறுத்து ஸமஸ்காரத்தை ஒழித்துவிடுதல் ஸாதாரணமான ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டமாகநினைப்பார்களென்பதில் ஸந்தேகமென்ன?

இப்படிப்பட்ட கடினமான பயணயடைவதற்கு இன்னும் இரண்டு விதமான ஸாதனங்களுண்டு. அவைகளர்வன : ஐந்து பாவனைகளும் நான்கு தியானங்களுமாம்.

அவற்றுள் ஐந்து பாவனைகளாவன :—மைத்திரீபாவனை கருணாபாவனை முதிதாபாவனை அசுபபாவனை உபேக்ஷாபாவனை என்பன.

இவ்வைநதனுள் மைத்திரீபாவனையாவது:—ஒருதுறவி வசதியான ஓரிடத்தையடைநது தக்க ஆஸனததிலிருநதபின்பு பினவருமாறு தியானித்தலாம்; 'உத்தமமான பிறப்பினையுடைய பிராணிகளெல்லாம்களிப்புற்றுவாழ்வனவாகுக; அவையெல்லாம் துக்கம் வியாதி துராசையென்னும் இவைகளினின்றும் விடுபட்டனவாகுக; எல்லாமனிதர்களும் எல்லாத்தேவர்களும நரகவாதையினுற் பிடிக்கப்படுகிற யாவரும் ஸந்தோஷமுடையவர்களாக ஆகுக; அவர்கள் துக்கம் வியாதி துராசையென்னும் இவற்றினின்றும் விடுபட்டவர்களாக ஆகுக.'

கருணாபாவனையாவது :—'வறியவர்கள் வறுமைநீங்கிச் செல்வமுடையவர்களாக ஆகுக' என்றுபாவித்தல். கருணையாவது இரக்கமுள்ள எண்ணம்; அஃது, ஒருபிராணிதுன்பமுறுவதைக்காணின், மனக்கலக்கத்தையும் அத்துன்பத்தை நிவர்த்திபண்ணவேண்டுமென்பதையும் ஒருவருக்கு உண்டாக்கும.

முதிதாபாவனையாவது :—'ஆக்கமுடையவர்களுடைய நல்ல அதிர்ஷ்டமானது எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தல்வேண்டும்; ஒவ்வொருவரும் சித்தமக்கு அமைந்துள்ள நல்வினைப்பயனை அடைக' என்று பாவித்தல்

முதிதமென்பதற்குச சுகதோஷமென்பது பொருள்; ஆனல் அஃது உலகப்பொருள்களையுடைமையால் உண்டாகுங் களிப்பன்று; இதுமைதிரீ, கருணையென்னும் இரண்டுபாவனைகளுக்கும் சம்பந்தமானது.

[மேற்கூறிய மூன்றுவகைப்பாவனைகளுள் ஏதாவதொன்றை அப்பிய ஸிக்குவதுவலி, தான் கருதியபாவனையை முதலில் சிலஜனங்களிடத்தும அப்பால் ஒருதெருவில் வாழ்பவர்களிடத்தும் அப்பால ஒரூராரிடத்தும அப்பால் ஒரு தேயத்தாரிடத்தும் முறையேசெலுத்திப் பயிலுதல்நலம.]

அசுபபாவனையாவது:—அசுபமென்பதற்குப் பொருள் அமங்கலம்; கல்ல அதிர்ஷ்டமென்பதன் எதிர்மொழியாயிருப்பதேதி மகிழ்ச்சியின்மை வெறுப்பு என்பனவற்றையுண்டாக்குவதாகவுமுள்ளது. இதைப்பயிலும் ஒருவனலி, சரீரமானது பலவகைக்குற்றங்களால் ஆக்கப்பட்டதென்றும் சாணியின்குவியலில் தோன்றிவளரும் புழுக்கள்போலக் கருப்பப்பையில் உண்டாகின்றதென்றும் மலங்கழிக்குமிடத்தைப்போல அசுத்தத்தின் கொள்கலனுயிருப்பதென்றும் அருவருப்பானகிவு அதிலுள்ள நவத்துவாரங்களின்வழியே ஒயாமற் பெருகுகின்றதென்றும் ஜலதாரையைப்போல் வெறுத்தற்குரியகாற்றத்தை அது வெளிப்படுத்துகின்றதென்றும் பாவிக்கவேண்டும். 'சரீரத்தின் காலவளவை ஒரு நிமிஷமே; மின்னலேயும் நுரையையும நீரிறபோட்ட உப்பையும் காய்ந்த புல்லிற பற்றிய நெருப்பையும கடலின் அலையையும் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கிற ஜுவாலையையும் புன்னுனியிற்பட்ட பனித்துளியையுமபோலப் பிறந்தபோதே அதுநாசமாம்' என்று சரீரத்தின் நிலையின்மையைப்பாவித்தலும் அசுபபாவனையின்பாறபடும.

உபேக்ஷாபாவனையாவது:—எல்லாவுயிர்களையும் சமமாகபபாவித்தலும் விருப்புவெறுப்பின்றி யிருத்தலுமாம். இது, மற்ற நான்குபாவனைகளைக்காட்டிலும் மிகவுயர்ந்தது; அருகத்துக்களால் அனுட்டிக்கப்படுவது; இது சமஸித்தத்துவமென்றுங் கூறப்படும். உபேக்ஷை-உதாசீனம.

நான்கு தியானங்களுள் முதல் தியானமாவது:—பிக்ஷுவானவன் காமத்திலிருந்தும் பாவத்திலிருந்தும் தன்னை விலக்கிக்கொண்டு மனனத்தோடும ஆராய்ச்சியோடுங் கூடியிருக்குமபொழுது தனித்திருத்தலினுண்டாகும் ஸுகதோஷமயமும ஆனந்தமயமுமான தசை.

இரண்டாந்தியானமாவது:—மனனமும் ஆராய்ச்சியுமில்லாமல் அவைகள் அடக்கப்பட்டிருக்குமபொழுது சாந்தியிலிருந்துண்டாகும ஸுகதோஷமயமும ஆனந்தமயமுமான லக்ஷித.

மூன்றாந்தியானமாவது:—பிக்ஷுவானவன் காமவெகுளிகளை நாசஞ் செய்து ஸுகதோஷத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு ஆனந்தமுடையவனுகி அறிவுள்ளவனுகி அருகத்துக்கள் கொண்டாடுவதும பொறுமை அறிவு ஸுகதோஷங்களோடுகூடியதுமான ஆனந்தத்தைத தன்னுள் அனுபவித்தல்.

நான்காந்தியானமாவது :—முன்னிருந்த லோகதுக்கங்களை விட்டொழித்து லோகதுக்கநாசங்களைப்பெற்று லோகமுமில்லாமல் துக்கமுமில்லாமலிருக்கிற ஸமதிருஷ்டியையும் அறிவையுமுடைய பரிசுத்தமான ஸ்திதி.

மேற்கூறிய தியானங்கள் நான்கும் ஸமாதிக்கு உதவியாகவுள்ளன.

இப்படிப் படிப்படியாகத் தியானங்களில் மனத்தைச்செலுத்துதலினால் பௌத்தபிக்ஷுக்கள் ஸமாதியாகிய யோகஸித்தியைப் பெற்றுவருகிறார்களென்று தெரியவருகிறது. புத்தர் போதிவிருக்ஷத்தினடியிலிருந்து தமக்கு ஞானோதயமாவதற்குமுன்பு ஓரிரவில தியானஞ்செய்துவந்தாரென்றும், முதல் யாமத்திற்செய்த முதலாவது தியானத்திற் பூர்வஜன்ம ஸ்திதிகளெலலாம அவருக்குத் தெரியவந்தனவென்றும், இரண்டாம யாமத்திற்செய்த இரண்டாவது தியானத்தில் அப்பொழுதுள்ள ஜன்மத்தின் ஸ்திதிகளெலலாம அவருக்குத தெரியவந்தனவென்றும், மூன்றும் யாமத்திற்செய்த மூன்றுவது தியானத்தில் துஷாதசநிதானரூபமாகிய ஹேதுநிகழ்ச்சி அவருக்குத் தெரியவந்தென்றும், நான்காந்தியானத்தில் சூரியனுதிபாகிற்க எல்லாம அவருகுத் தெரியவந்தனவென்றும இல பௌத்தநூல்கள் கூறும. மஹாபரிநிர்வாணஸூத்திரத்தில் பின்வருமாறு தியானங்கள சொலலப்பட்டிருக்கின்றன :—

"பிறகு பகவான் பிரதமத்யானத்தையடைந்தார் ; அந்த முதற்படியைக்கடந்து த்விதீயத்யானதத்திற்குச்சென்றார் ; அந்த இரண்டாம்படியைக்கடந்து தருதீயத்யானதத்திற்குச சென்றார் ; அந்த மூன்றாமபடியைகடந்து துரியத்யானத்திற்குச சென்றார் ; அந்த நான்காமபடியைக்கடந்து வெட்டவெளி மட்டற்றதென்னுமறிவை உள்ளே ஸாக்ஷாத்கரித்துக் கொடுக்கும் ஆகாசாநந்தியாயதனமென்கிற தியானத்தை அடைந்தார் ; அந்த ஆகாசாநந்தியாயதன தயானத்தைக்கடந்து விஜ்ஞானம் எல்லையற்றதென்னுமறிவை உள்ளே ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொடுக்கும் விஜ்ஞானானந்தியாயதனமென்கிற தயானத்தையடைந்தார் ; அந்த விஜ்ஞானானந்தியாயதன த்யானத்தைகடந்து உண்மையாக யாதொரு வெளிப்பொருளுமில்லையென்கிற அறிவை உள்ளே ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொடுக்கும் ஆகிஞ்சந்யாயதனமென்கிற த்யானதத்தையடைந்தார் ; அந்த ஆகிஞ்சநயாயதன த்யானதத்தைக்கடந்து அறிவுள்ளதும் அறிவிலலாததுமல்லாததாகிய நைவஸம்ஜ்ஞானஸம்ஜ்ஞாயதனமெனகிற தயானத்தையடைந்தார்."

இன்னும் அநேகவிதமாகச சொல்லப்பட்டிருக்கிற தியானத்தினிலகணத்தை விவரிததுகாடடுவது கடினமாக இருக்கின்றது. இந்தத் தியானதத்தின் உதவியினால யோகஸமாதியை அடைந்தவர்களுக்கு ஆறுவகையான அபிஜ்ஞைகளுண்டாகுமெனபது பௌதத்தர்களின் கொள்கை. அபிஜ்ஞையென்பதறகு மறறதுமீபானவிஷயம் மீடடும நிஜ்ஞானிறகு வருகிலனபது பொருள.

ஆறுவகையான அபிஜஞைகள்:—

க. யோகசுரோத்திரம.

உ. யோகசகூஷ்ஸ்.

ங. பரசித்தஞானம.

ச. ஜன்மாநதரஸ்மரணம.

ஞ. காமதோஷவிநாசஞானம—காமத்தினாலுண்டாகுந தோஷங களைப் போக்கடித்துக்கொள்ளுமவழியை அறிந்துகொள்ளுதல்

சு. இருத்திகள்—அற்புதசகதிகள்; அவை நிலத்தில் நடப்பது போல நீரில தடையின்றிநடத்தல், நீரிற்புகுவதுபோல நிலத்திற்புகுதல், ஆகாயத்திற்செலலுதல முதலிய ஆசசரியசெய்கைகள்; அவை பத்துவகைப்படுமெனபாரும, எண்பத்தெட்டுவகைப்படுமெனபாரும வேறுகூறுவாருமுளர;

"நிலத்திற் குளித்து நெடுவிசும பேறிச
சலத்திற் றிரியுமோ சாரணன்."

(மணிமேகலை, உசும காதை, சுசுசஎ)

ஆனால, தியானங்கள் வழியாக யோகஸமாதியை அடையமுயலுவதன்றி மேற்கூறிய அபிஜஞைகளாகிய அஸாதாரண சக்தியைப் பெறுவது பௌத்தர்களுடைய முக்கியமானகருத்தலை; வாயிலகளின்வழியே புறத்தே செல்லுதலிலலாதபடி சித்தத்தை உள்ளடக்கி, ஊறு நுகர்வு பற்றுக்களை அறுத்துவிடுவதுதான் அவாகளுடைய முகியமான நோகமென்று தெரியவருகின்றது.

சில ஸமாதிப் பிரஜஞைகளைப்பெற்று அருகதகளாகிய பின்பு அதிகபரிபக்குவத்தையடைந்து போதிஸத்துவாகளுடைய நிலைமையைப் பெற்றவர்கள் புத்தபதவியை யடைவதற்கு வேண்டியவைகளான தச பாரமிதைகள் பௌத்தநூல்களில விளக்கிசசொல்லப்பட்டுள்ளன.

தசபாரமிதைகளாவன:—தானம், சீலம, கூதமை, வீரியம, தியானை, பிரஜஞை, உபாயம், தயை, பலம, ஞானமென்னும பத்துமாம. இதனை,

"தானஞ் சீல மேபொறை தக்க தாய வீரிய
மூன மிற்றி யானமே யுணர்ச்சி யோடு பாயமு
மான மில்ல ருளினே வைத்த லேவ லிமையு
ஞான மீனாம் பாரமிதை நாடுங காலி வைகளும்"

என்னும நீலகேசித்திரட்டு மொக்கலவாதசசருக்கச செய்யுளாலுணர்க; இப்பெயர் பாரமெனவும வழங்கும;

"இன்பஞ்சார் பெரும்பார மீரைந்து முடனிறைந்
நன்கன நீலபெற்ற நாதன." எனவும்,

'தானமே முதலாகத தசபார நிறைத்தருளி
யூனமொன் றில்லாமை யொழிவின்றி யியற்றினையே." எனவும,

வுகளைகொண்டது. இப்பதுமம் உயிருறுப்புபபொருணேர்ச்சிவகையான் முப்பதாமென்பா ;

> 'அருணெறியாற பாரமிதை யாறைநது மூடனடக்கிப்
> பொருண்முழுதும் போதிநிழ னன்குணர்ந்த முனிவரன்ற
> னருண்மொழியா னல்வாய்மை யறிந்தவரோ பிறப்பறுப்பார்
> மருணெறியாற் பிறநூலு மயக்கறுசகு மாறுளதோ."
>
> (சித்தாந்தத்தோகை.)

பாரமிதையென்பதற்குக கரையையடைநததென்றுபொருள். சுண்டுக் கூறிய தானமுதலியபத்தும நிரம்பபபெற்றமையின், புத்தரைத் தசபல ரென்றுவழங்குவா. இப்பத்தினுள், தானபாரமிதையை விளங்கக்கூறித் தாரனபாரமிஎதயென்று பெயர்பெற்றுள்ள ஒரு வடநூலிருப்பதாகத் தெரிகினறது ; இது, ஸ்ரீஹர்ஷகவிசெய்த ஸமஸ்கிருதகாவ்யதம், நி-ம ஸாகரத்துள்ள கத-வது சுலோகததாலும அதற்கு ஸ்ரீமல்லிநாதஸூரி செய்த வியாக்கியானத்தாலுமுணரப்படும.

புத்ததாமமாகிய நான்குவாய்மைகள் இதுவரையிற் சுருக்கமாகச் சொலலபபட்டன ; இங்கே சில ஸமாதிப் பிரஜ்ஞைகளைபபற்றிச சொல்லிய விவரங்களைலலாம, துறவறததைமேற்கொண்ட பிகூஷுக்கள்மட்டுமே கைகொண்டு அனுஷடிக்கவேண்டியவைகளாகவுள்ளன. இல்லற நெறியைப்பூண்ட உபாஸகாகளுக்கும உபாஸிகைகளுக்கும் பஞ்சசீலத்தையாவது அஷ்டசீலத்தையாவது கைக்கொண்டுநடப்பது கடமையாகும. வேறுசீலங்களும தியானஸமாதிமுதலியவைகளும அவர்களுக்குரியனவாகச் சொலலப் படவில்லை மேறகூறிய அஷ்டசீலங்களில் விலக்கபபட்டவற்றைப் பததுவகைத தீவினைகளென்று சொலலுவதுண்டு; அவைகள் தசபாபமென்றுங் கூறபபடும:—

> "தீவினை யென்பது யாதென வினவி
> னுயதொடி கலலா யாங்கது கேளாய்
> கொலையே களவே காமத தீவிழை
> வுலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூனறும
> பொய்யே குறளை கடுஞ்சொற் பயனில்
> சொலலெனச சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும
> வெஃகல் வெகுளல் பெல்லாக் காட்சியென்
> றுள்ளந் தன்னி லுருப்பன மூன்றுமெனப்
> பத்துவகையால்"
>
> (மணிமேகலை, உச-ம் காதை, கஉகூ-கஙக , கூ0-ம் காதை, சூச-எஉ.)

இதப் பத்துவகைப்பாவங்களையும் பௌதததரில எவ்வறத்தோரும் ஒருபொழுதும செய்யலாகாதென்பது விதி.

உபாஸகரும உபாஸிகைகளுமாகிய இல்லறத்தார், லங்கத்தில் விஹயிடகம் படிக்கப்படும்பொழுது அங்கேபோய் அதைக் கேட்கவேண்டு

மென்றும், அஷ்டமி பூர்ணிமை அமாவாஸ்யை ஆகிய இருதத் திதிகளிற பட்டினியாயிருத்தல்வேண்டுமென்றும், பௌத்தஸங்யாஸிகள் வெளியே ஸஞ்சரிக்கக்கூடாத காலமாகிய * வருஷாகாலத்திலும் விதித்தவரையில உபவாஸஞ்செய்யவேண்டுமென்றும, உபவாஸமிருந்ததினத்தின் மறுநாட காலையில் இபன்றவளவு முதலில் பிக்ஷுக்களையுண்பித்து அபபால் பார ணஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் பௌதததூல்கள்கூறும. இன்னும இல்ல றத்தார்க்குரிய நியமங்கள், ஸ்ருகாலவாதசூத்திரமென்கிற நூலிற் பின்வரு மாறு கூறப்பட்டுள்ளன.

க.—தாய்தந்தையர்க்கும் மக்களுக்குமுரிய ஒழுக்கங்கள்

தாய்தந்தையர்,

(க) மக்களோத தீசசெய்தைகளிலிருந்து விலகசவேண்டும.

(உ) நற்செய்கைகளில அவாகளுக்குக கறபிகசவேண்டும.

(ங) அவாகளுகக்கு கலவி கறபிக்கவேணடும.

(ச) அவர்களுக்குத் தக்க பதிபததினிகளைத தேடிகொடுகக வேண்டும.

(ஞ) உரிய தாயபாகத்தை அவரவாகளுக கொடுகசவேண்டும.

மக்கள்,

(க) தங்களை பாதுகாதத தாய்தந்தைகளைத தாங்கள பாதுகாபப தாகவும்,

(உ) குடும்பஸம்பந்தமாகச செய்யவேண்டிய கடமைகளிலெல லாஞ் செய்வதாகவும,

(ங) குடும்பத்தின் ஸொத்தைப் பாதுகாபபதாகவும்,

(ச) குடுமபபபொருளைப் பெறுவதற்குத் தக்கவாகளாகத தங்க ளைச் செய்துகொள்ளுவதாகவும்.

(ஞ) தாய்தந்தையா மரணத்தையடைந்தபின்பு அவாகளை ஞாப கத்தில்வைத்துப்பாராட்டி வருவதாகவும நிசசயித்துத தங்கள கடமை களைச செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறாகள்.

உ.—குரு சிஷ்யர்களுக்குரிய ஒழுக்கங்கள்.

சிஷ்யன், ஆசாரியர்களை,

(க) அவர்களுடைய எதிரில் நிற்றலாலும்,

(உ) அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்தலாலும்,

(ங) வணக்கத்தோடிருத்தலாலும்,

(ச) அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தலாலும்,

* இந்தக்காலம் பௌத்தர்களாற் பிராதிஹாரகபக்ஷமென்று சொல்லப்படும்

அவர்களுடைய உபதேசத்தைக் கடைப்பிடித்தலாலும் கௌரவப்படுத்தவேண்டும.

ஆசாரியன், சிஷ்யர்கள,

(க) நல்வழியிற் பயிற்றுதலாலும்,

(உ) ஞானத்தைக கைவிடாமலிருக்கும்படி உபதேசித்தலாலும்,

(ங) சாஸ்திரங்களிலும் காவ்யங்களிலும் ஞானத்தை உண்டாக்குதலாலும்,

(ச) அவாகளைபபற்றி அவர்களுடைய மித்திரர்களுக்கும் ஸகபாடிகளுககும தன்னுடைய நல்ல அபிப்பிராயத்தை வெளியிடுவதினாலும,

(ஞ) அபாயததிலிருநது பாதுகாப்பதினாலும அபிமானிக்கவேண்டியவனகவிருக்கிறான.

ங.—பதிபத்தினிகளுக்குரிய ஒழுக்கங்கள.

பதியானவன், பத்தினியை,

(க) கௌரவதோடு நடதது வதனாலும,

(உ) அன்புடன் நடத்துவதனாலும,

(ங) அவளிவிடது அதிசரணைசெய்யாதிருததலினாலும,

(ச) பிறா கௌரவிக்குமபடி செய்தலினாலும்,

(ஞ) அவளுக்குததகுநத ஆபரணங்களையும் உடையையும் கொடுப்பதனாலும் பாராட்டிக்கொண்டு வருதற்குரியவனகஇருக்கிறான.

பத்தினியானவள்,பதியினிடத்தில் தன் அன்பையும் கௌரவத்தையும் செலுத்துவாளானால்,

(க) வீட்டிலேவேலைகளை திறமையுடன ஒழுங்காக நடத்திக்கொண்டிபோகவேண்டும.

(உ) சுறறங்களுககும நட்பினாக்கும நனறுக விருநதளிக்கவேண்டும.

(ங) கற்புடையவளாக இருத்தல்வேண்டும.

(ச) வீட்டுக்குரியசெலவை மிதமாகச செய்யவேண்டும்.

(ஞ) தான் செய்யும்வேலைகளிலெல்லாம மறவாமையும திறமையும உள்ளவளாகக் காணப்படவேண்டும்.

ச.—நட்பினர் ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் நடந்துகொள்ள வேண்டிய ஒழுக்கங்கள.

சீலவானனமனிதன், தன்மித்திரர்களுக்கு,

(க) நன்கொடைகொடுப்பதனாலும்,

(உ) கௌரவித்துப் பேசுவதனாலும,

(ங) அவர்களுடைய நன்மையை அபிவிருத்திசெய்வதனாலும்,

(ச) அவாகளைத் தனக்குச் சமானமாக நடததுவதனாலும,

(ரு) தன்னுடைய பாக்கியத்தை அவர்களோடு பகிர்நதுகொள்ளுவதனாலும் உபகரிததறகுரியவனாக இருக்கிறான்

அவர்கள்,

(க) அவன் அஜாக்கிரதையாக இருக்குமபொழுது அவனைப் பாதுகாப்பதனாலும்,

(உ) அவன்பொருளைப் பாதுகாப்பதனாலும,

(ங) அவனுக்கு அபாயம் நேரிட்டபொழுது மறைவிடத்தைக கொடுத்துப் பாதுகாப்பதனாலும,

(ச) அவனுக்குக கஷடமநேரிடுமபொழுது அவனைக் கைவிடாமையினாலும,

(ரு) அவனுடைய குடுமபத்தாரிடததில அனபைச செலுததுதலினாலும அவனிடத்தில் தங்களுககுளளசிநேகத்தைப் பாராட்டவேண்டும.

ரு.—யஜமானனுக்கும் வேலைக்காரர்களுக்குமுரிய ஒழுக்கங்கள்.

யஜமானன், வேலைக்காரர்களுடைய நன்மையை,

(க) அவரவாகளுடைய சக்திககு இயன்றதொழிலகளை அவரவாகளுககு விதிபபதனாலும,

(உ) அவரவாகளுககுத் தகக உணவையும கூலியையும கொடுபபதனாலும்,

(ங) அவர்கள் வியாதியை அடைவாராயின் மருநது உணவு முதலியனகொடுத்து உபசரிப்பதனாலும,

(ச) (இருநதால்) சுவையுளள நல்ல உணவுகளைக்கொடுத்து அவாகளை உண்பித்தலினாலும,

(ரு) விடுமுறைநாட்களை அவாகளுக்கு அப்போதைககபபோது கொடுத்தலினாலும் அபிவிருத்திசெய்ய வேண்டியவனாக இருககிறான.

அவர்கள்,

(க) காலம பெற எழுநதிருப்பதனாலும,

(உ) யஜமானன் தூங்கினபிற்பாடு தாம தூங்குதறகுச செலலுதலாலும்,

(ங) கொடுத்ததைப் பெறறுக்கொண்டு திருப்தியடைவதனாலும,

(ச) யாதொரு மனக்குறைவுமின்றி ஊக்கத்துடன் வேலைசெயலும்,

(ரு) அவனிடத்தும் அவனைப்பற்றிப் பிறரிடததும் கௌரவமாக வசனித்தலினாலும் தங்களுக்கு யஜமானனிடத்துள்ள பகதியைக் காட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

சு.—உபாஸகர்களுக்கும் பிக்ஷுக்களுக்குமுரிய ஒழுக்கங்கள்.

சீலவானான உபாஸகன், பிக்ஷுக்களை,

(க) வாக்கினால் அன்பைச் செலுத்துதலாலும்,

(உ) காயத்தினால் அன்பைச் செலுத்துதலாலும்,

(ங) எண்ணத்தினால் அன்பைச் செலுத்துதலாலும்,

(ச) கண்டவுடன் நல்வரவுகூறி அழைத்து ஏற்றுக்கொள்வனாலும்,

(ரு) அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்பதனாலும் உபசரிக்கவேண்டியவனாக இருக்கிறான்.

அவர்கள் உபாஸகனிடத்தில் தங்களுக்குள்ளபிரீதியை,

(க) அதாமஞ்செய்யாதபடிக்கும் தாமமசெய்யுமபடிக்கும் உபதேசிப்பதனாலும்,

(உ) அன்பைச் செலுத்துவதனாலும்,

(ங) மதசாராபுள்ள நூற்பொருள்களை உபதேசிப்பதனாலும்,

(ச) அவனுடைய ஸந்தேகங்களைத் தீர்த்தலினாலும்,

(ரு) அவனுக்கு வீட்டுநெறியைக் காட்டிக்கொடுப்பதனாலும் பாராட்டிக்கொண்டுவரவேண்டும்.

அந்த ஸ்ருகாலவாதசூத்திரத்தில், மேற்கூறியவண்ணம் நடப்பவர்களையாவரும் இந்த ஆறுவிதமான இயைபுகளிலும் சாந்தியோடும் சுகத்தோடும் வாழ்வார்களென்றும், இல்லறவொழுக்கங்களை நன்றாகச்செய்து பெருமைபெற்றுவருவார்களென்றும், மரியாதை கொடை அன்பு தன்னயமபாராட்டாமை ஆகிய இவையெல்லாம் உலகவாழ்வாகிய ஓடுந்தோக்கு அச்சாணியைப்போலவனவென்றும் சொல்லி, இவ்விஷயம் முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

"தோடா ரிலங்கு மலர்கோதி வண்டு வரிபாடு நீடு துணர்சேர்
வாடாத போதி நெறிநீழன் மேய வரதன பயந்த வறநூல்
கோடாத சீல விதமேவி வாய்மை குணனாக் நாளு முயல்வார்
வீடாத வின்ப நெறிசேர்வா துனப வினைசேர்த னாளு மிலரே."

(வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், ௩-ம் கலித்துறையுதாரணம்.)

பௌத்த சங்கம்.

பௌத்த ஸந்யாஸிகளுடைய கூட்டத்துக்கு ஸங்கமென்று பெயர். புத்தர், தர்மம், சங்கம் என்று சொல்லுகிற திரிமணி [மும்மணி] களுள் மூன்றாவது இது ஞானோதயமானபின்பு, கௌதமபுத்தர் காசிக்குப் போய் முன்பு தமமோடுகூடத் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தவர்களான ஐந்து ஸந்யாஸிகளுக்கும் தமக்குத் தெரியவந்த நான்கு சத்தியங்களையும் உபதேசித்து அவர்களைத் தம்முடைய சிஷ்யாகளாக அங்கீகரித்த காலந்தான், இந்த சங்கத்துக்கு உற்பத்திகாலம். பின்பு, கௌதமபுத்தருடைய வாழ்நாளிலேயே இன்னும் எத்தனையோபலர் அவருக்குச சிஷ்யர்களாய்த் துறவுபூண்டு இந்த சங்கத்தைச சேர்ந்தார்கள். பிராமணகூடத்திரியவருணத்தவர்களிலும் பலர் கௌதமபுத்தருடைய உபதேசத்தினால் வைராக்கியமடைந்து துறவுபூண்டதாகவும தெரியவருகிறது. கௌதமபுத்தர் ஓரிடத்திலிருந்து வேறிடஞ்சென்று தருமோபதேசஞ்செய்துகொண்டுவந்த நாடுகளிலெல்லாம, பெண்பாலார், "உயர்ந்த குலத்திற்பிறந்த பிள்ளைகளையெல்லாம் இவன் துறவிகளாக்கிக்கொண்டு போய்விட வந்தான்" எனப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்களென்று தெரிகிறது. ஆகையால், கௌதமபுத்தருக்குச சிஷ்யர்களைச சேர்த்துக் கொள்ளுகிற ஆற்றல் மிகவும் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. இந்த ஆற்றலுக்கு அவருடைய மிகுந்த கருணையும் பிரசித்தமான வைராக்கிய முமே காரணங்கள். அவர் தமதுதர்மத்தை உபதேசித்துவிட்டுச் சிஷ்யர்களுடைய கூட்டமாகிய சங்கத்தை நியமியாதிருந்தால், அவருடைய காலத்துக்குப்பின்பு, பௌத்தமதம நடைபெற்றிராது. அவருடைய தர்மம் உலகத்தில் நிலைபெற்றதற்கு முக்கியகாரணம் ஸங்கந்தான். பௌத்தபிக்ஷுக்களுக்குரியனவாகிய நியமங்களுக்கும் ஹிந்துக்களுடைய ஸ்மிருதிகளில் சொல்லியிருக்கும் ஸந்யாஸநியமங்களுக்கும் பலவிஷயங்களில் ஒற்றுமையிருத்தலால், புத்தர் சங்கமுண்டாக்கியதைப்பற்றி புதுமை யொன்றுமில்லையென்பர்; அஃதாவது முன்பு இருந்த ஸந்யாஸதருமங்களிற் பெரும்பாலனவற்றையே புத்தர் தமது மதத்துக்கும் உரியனவாக உபயோகித்துக்கொண்டாரென்றபடி. பிருஹதாரணியகோபநிஷத்தில், "பூர்வகாலத்துஞானிகள், சந்ததியில் ஆசையுள்ளவர்களல்லர்; 'ஆத்மாவை வீடாகப்பெற்ற எங்களுக்குச சந்ததியினால் என்ன பிரயோஜனம்?' என்று அவர்கள் புத்ரேஷணை வித்தேஷணை லோகேஷணைகளை விட்டுத் துறந்து பிக்ஷுயெடுத்துப் பிழைக்கிறார்கள்" என்று சொல்

யிருக்கிறது; ஆகையால, பண்டைக்காலத்திலேயே ஸந்யாஸஸம்பிரதாயம பிரபலமாக இருந்ததெனறு தெரியவருகிறது. கௌதமபுத்தரும் அவருககுச சிறிதுகாலத்திற்கு முனபிருந்த ஜிநனென்கிற மஹாவீரனும் தங்கள் மதத்தைப் பரவசசெய்துகொண்டுவநதகாலத்தில், அநேகவிதமான சித்தாந்தங்களைச சாரநதவர்களாகிய பலஸநயாஸிகளின் கூட்டங்கள் ஆரியாவர்த்தத்தில் அங்கங்கே யிருந்தனவென்று பாளீபாஷையிலுள்ள பௌததநூல்கள தெரிவிக்கினறன. இப்படியிருநத சந்யாசிகளைக கூட்டங்கூட்டமாகவே புததா தமககுச சிஷயர்களாக்கிக்கொண்டு தமமுடைய சஙகததை வளரவைததாரென்றும பௌத்தநூல்களால் விளங்குகிறது. கிருஹஸ்தாசசிரமத்திலிருநது வானபபிரஸ்தாசசிரமத்தையடைநது காட்டில கிருஹஸ்த தருமநியமங்களுக்கு உட்படாமல ஸ்வாதநதிரியததைப்பெற்றுத தத்துவங்களை ஆராய்நதுவநத மகான்களுடைய ஞானத்துக்குப் புலப்பட்ட உண்மைகளே, வேதததின் ஆரணியகபாகத்திலுள்ள உபநிஷததுககளில அடங்கியிருககின்றன இவ்வாறு தத்துவத்தைத் தேடிக்கொண்டுவநதகாலத்தில் அநேகாகள் அநேகவிதமானமதங்களைச சாரநதுவநதாரகளெனபது பலருடைய கருதது.

ஓல்டனபர்க (Oldenberg) என்பவர, புத்தாவிஷயமாக எழுதிய நூலில, பண்டைககாலத்தின நிலைமையைபபறறிப் பின்வருமாறு சொல்லியிருக்கிறார்: "உறுதியிலலாத பொருள்களைக்கொண்டு மதத்திற்குப்பின் மதத்தை அககாலத்தில் உண்டாககிவநதாரகள். அவைகளைப்பற்றிக் குறிபபான சில விஷயங்கள் தெரியவருகினறனவேயன்றி அதிகமாக ஒனறும நமககுத் தெரியவிலலை. உலகம எப்பொழுதும் உள்ளதா? அனறா? ஆத்மா நிததியமா? அநிததியமா? ஒருவழியில நிலைமையற்றதாயும வேறொருவழியில நிலைமையுள்ளதாயும தோனறுகிற தத்துவத்தை ஒபபநாடித் துணிவது எவ்வாறு? உலகம அளவுபட்டதா? அளவுபடாததா? அலலது, ஒரேகாலததில் அளவுபடடதாயும அளவுபடாததாயுமுள்ளதா? அலலது, அளவுபடடதும அளவுபடாததும அலலாததா? என்கிற அநேக விஷயஙகளைப்பற்றிய ஆராயசசி அககாலததில நடைபெற்று வநதது. அபபொழுது, தருககநூலைததழுவி ஸமசயபரிசோதனைசெய்ய வநதனவாகிய, 'தோறறுவனவெலலாம உண்மை', 'தோற்றுவனவெல்லாம உண்மையலல' எனறு சொலலுகிற முககியப் பிரதிஜஞைகளோடு கூடிய இருவகைக்கொள்கைகள் பிறந்தன. இங்கே 'தோற்றுவனவெல்லாம உண்மையலல' என்றுசொலலுந தாரககிகனைநோககி, 'எல்லாம் உண்மையலல் என்றுசொல்லுகிற சித்தாநதம உன்னுடைய கொள்கையைப்பற்றியும் இயலுமா? அக்கொளகையும் உண்மையலலாததா?' என்று கேட்பார்கள். மறுமையுலகமொன்று உள்ளதென்றும் மரணத்துக்குப்பின்பு ஸ்திதியுண்டென்றும் மனிதனுடைய ஸங்கல்பததுக்கு

நிர்ப்பந்தமொன்றுமில்லையென்றும நல்வினை தீவினைகளுக்குத் தக்கபயன் இடைக்குமென்றும அக்காலத்து மனிதர்கள் வாதஞ்செய்துகொண்டு வந்தார்கள். நீயவழிகளை உபதேசித்துக்கொண்டவருதவர்களில் மிகவுங் கொடியவனென்று புத்தரால் நிந்திக்கப்பட்ட 'மக்கலிகோஸாலன்' என்பவன், நோதநசக்தி [தூண்டும ஆற்றல்] ஆகிய எங்கல்பதத்துக்கு ஸ்வாதந்திரியமில்லையென்று சொன்னதாகத் தெரியவருகிறது; மனிதனுக்குச சக்தியில்லை; சாமர்த்தியமில்லை; அதிகாரமில்லை; எல்லாவஸ்துக்களும உயிரோடுகூடிய ஒவ்வொரு ஜந்துவும ஆகிய இவைகளுக்குச் சகதி அல்லது சாமர்த்தியம ஒன்றுமில்லை; விதியினாலும ஸ்வபாவதினாலும ஒவ்வொன்றும் தன்னுடைய கதியை அடையத் துரத்தப்படுகிறது. ஞானியும் அஜ்ஞானியும் முடிவில ஒருநிகராகத் துன்பததை அனுபவித்தொழித்துவிடுகிறார்கள். உலகத்திலுள்ள பொருள்களெலலாம நியாயமான தெய்விகச்செங்கோலுக்கு உள்ளடங்கியிருக்கின்றனவென்பதகூட விலக்கப்பட்டிருந்தது. புராணகசியபரென்பவர், 'ஒருவன் கங்கையின் தென்கரையில் படையெடித்துக்கொண்டுவந்து உயிர்களைக்கொலையைச செய்தும செய்வித்தும் உலகத்தைப பாழாக்கியும பாழாக்குவித்தும் நீக்கொளுவியும கொளுவுவித்தும தான் குற்றஞ்செய்ததாகத் தோஷத்தைத் தன்னில ஆரோபித்துக்கொள்வதில்லை; குற்றத்துக்குச சிறைதானுமில்லை. மற்றொருவன் கங்கையின் வடகரையிற்சென்று தருமதானங்கொடுப்பதனாலும கொடுக்கச்செய்வதனாலும யாகங்களைச்செய்வதனாலும செய்விப்பதனாலும அவன் நற்காரியமொன்றுஞ் செய்தவனுகான். நற்காரியத்துக்கு நற்பயன் யாதுமில்லை' என்று உபதேசித்துகொண்டு வருதாரென்பதும், 'ஞானியும் அஜ்ஞானியும உடலவிழுந்தவுடனே நாசத்தையடைந்து சூனியமாய்விடுகிறார்கள்; இறந்தபின்பு அவர்களிலில்லை' என்கிற கொள்கையும் அக்காலத்தில் இருந்ததனவென்பதும தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன."

இங்ஙனம பலவகைச சித்தாந்திகள் பலவாறு பலவழிகளில புதிதியைச் செலுத்திய தத்துவத்தைத் தேடிப்பிடித்து உண்மையான தருமத்தை அநேகர்க்கு உபதேசித்து வரவேண்டுமென்கிற ஆசையோடுகூடி இல்வாழ்வைத்துறந்து கூட்டங்கூட்டமாக விருந்துகொண்டு தருமவிசாரஞ் செய்துவருதகாலத்தில் உண்டான புதுதமதம தனக்கு ஓர அங்கமாகச் சங்கத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டது ஒருவிதத்திலும் புதிதாகவாவது வியப்பாகவாவது நிந்தித்தற்கிடமில்லையெனபதில் ஐயமுண்டோ?

'ஹர்மன்ஜாகோபி' என்கிற ஐரோப்பியவித்துவான் ஒருவர், ஜைநசூத்திரங்களைப்பற்றி எழுதும்பொழுது, ஜைநமதம பௌத்தமதத்துக்கு முன்பிருந்ததா? பின்புண்டானதா? என்று விசாரஞ்செய்து, ஜைநமதம பௌத்தமதம் என்னும் இரண்டும முக்கியமாகப் பிராமணசந்யாஸிகளிடத்திலிருந்து உண்டாயினவென்று வெளியிட்டிருக்கிறார். இவ்வாறு தாம

பௌத்தசங்கம்.

நினைத்தற்கு ஜைநசமபிரதாயத்திலும பௌத்தசமபிரதாயத்திலும் பிராமணர்களுடைய ஸ்மிருதிஸமபிரதாயததிலும உள்ள சந்யாசதருமங்களை அவா ஒத்திட்டுப் பாரத்திருக்கிறார்.—புத்தசந்யாஸிகளுக்குரிய *தசசீலங்கள முன்னமே தருமததிற கூறப்பட்டுளளன. கொல்லாமை முதலிய ஐநதும் பௌத்தாகளில உபாஸகர்களெலலோரும். அநுஷ்டிக்கவேண்டிய பஞ்சசீலங்களென்று தெரிவிக்கப்பட்டன. இந்த ஐந்தும் ஜைநசந்யாசிகளுக்குரிய ஐநது சீலங்களுக்கு ஏறக்குறையச் சமானமாகவுள்ளன. ஜைநசநயாஸிகளுக்குரிய சீலங்களாவன: அஹிம்ஸை (கொல்லாமை), ஸூந்ருதம (மெய்மமையாயும பிரியமாயுமுள்ளசொல்), அஸ்தேயம் (கள்ளாமை), பிரமசரியம (காமமின்மை), அப்ரதிக்ரஹம் (இரவாமை) என்பவை. 'பிராமண ஸநயாசிகளுடைய முக்கியமான பஞ்சப்பிரதிஜ்ஞை [விரதம]கள்:—அஹிம்ஸை, ஸூநருதம, அபரிக்ரஹம், பிரமசரியம், ஔதாரியம' என்று போதாயனதருமசூத்திரம் தெரிவிக்கின்றது. பிராமண சநயாசிகளுக்கு இன்னும் ஐநது விரதங்களுண்டு; அவைகளாவன: சினமினமை, குருபக்தி, ஆராயாது செய்தலில்லாமை, தூய்மை, ஆஹாரசத்தி என்பவை. 'மாக்ஸ்முலலா,' 'புகளர்,' 'கரன்' முதலிய ஐரோப்பிய வித்துவானகளநேகாகள், ஜைநசந்யாசிகளும் பௌத்தசந்யாசிகளும் பிராமணசநயாசிகளுடைய வழியை அநுசரித்துத் தங்களுடைய நியமங்களை உண்டாக்கிக்கொண்டாகளென்று சொலலுகிறாகள். பிராமணாகளுடைய சநயாசநியமங்கள் அவாகளுடைய ஆசசிரம விபாகங்களுண்டானகாலத்திலேயே உண்டாயிருக்கவேண்டும. பௌத்தசநயாசிகளும ஜைநசநயாசிகளும தங்களுடைய மதங்கள் உண்டான ஆதிகாலத்திலே ஆயாவாத்தததில சிறசிலபாகங்களில சிற்சிலராகவிருந்தனரென்று அவாகளுடைய சமயநூலகளிலிருந்து தெரியவருகிறது. அந்தக் காலததில பிராமணசமபிரதாயத்தை அநுசரித்த சநயாசிகள் தேசமெங்கும பரவியிருநதாாகள. மேலும பிராமணாகளுக்குரிய ஆச்சிரமதருமங்களை இககாலததில கௌதமதருமசூத்திரங்களென்று வழங்கிவருகிற சூததிரங்களால வெளியிட்ட கௌதமமுனிவர் கௌதமபுத்தருடைய காலததுககு முநதியே இருநதனரெனபதற்கு தகக ஆதாரங்களுள்ளனவென்று ஐரோபபியவித்துவானகள் உறுதியாகச சொல்லுகிறார்கள். பிராமணசநயாசிகளுடைய நியமங்களில சிலவறறைச சொல்லுவோம: அவாகள, தனதானியாதிகளில ஒனறையும தாம சோத்துவைத்துக் கொள்ளலாகாது; ஐமபொறிகளையும வென்றவாகளாகவிருத்தல்வேணடும; மழைக்காலததில இடமவிட்டுச சஞசரிககககூடாது; அநநபிக்ஷை வாங்குதற்குமட்டுமே கிராமங்களினுட் பிரவேசிக்கலாம; கேட்டவிடத்திலேயே மறுபடியுங் கேளாமல ராதாரணமாக எல்லோரும பொ

---

* தசசீலங்களைப் பௌத்ததருமம் ஏரு - ம பக்கததிற் பாரக்க.

ஜகஞ்செய்தற்குரிய காலமானபின்பு அவர்கள் அந்நகரைப் பிக்ஷுயெடுத்துப்பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களுக்கு இன்சுவையுணவில் ஆசையிருத்தல்கூடாது; வாயின்தொழிலையும் கண்ணின்தொழிலையும் அடக்கவேண்டும்; நக்நஞயில்லாமலிருப்பதற்காகவே வஸ்திரந்தரித்தல வேண்டும்; ஒருகிராமத்தில் ஓரிரவிற்குமேற்படத் தங்குதல்கூடாது; தமக்கு நன்மைசெய்தாலும் தீமைசெய்தாலும எல்லாப்பிராணிகள்விஷயத திலும் அவர்கள் உபேக்ஷையோடு கூடியிருக்கவேண்டும; அவர்கள் குடுமிவைத்துக்கொண்டாலும் கொள்ளலாம்; மழித்துக்கொண்டாலுங் கொள்ளலாம்; ஸ்வப்ரயோஜநத்துக்காக (அநுதப்பயன்கள் இமமையனவாயிருந்தாலுஞ் சரி மறுமையனவாயிருந்தாலுஞ் சரி) ஒன்றுஞ் செய்தலாகாது; தண்டம் கமண்டலம் பிக்ஷாபாத்ரம நீரைவடிக்கநடநிருதுணியினறு இவற்றிலிருந்து நீரெடுக்குங் கயிறுமன்று இவைகளை சகயாஸிகள் தங்களிடத்தில் வைத்திருக்கவேண்டிய பொருள்கள. இப்படிப்பட்ட நியமங்களெல்லாம் ஜைநர்களுக்குமே பௌத்தர்களுக்குமுள்ளன; ஆனல் துறவுக்கு முதன்மையான இலக்கணம மனத்திலுள்ள அடக்கமும அவாவின்மையுமேயென்பது எல்லாமதத்தாருடைய துணிபு. தர்மபதமென்கிற புத்தநூலில் உத்தமபிக்ஷுவின் இலக்கணமானது, அவனுடைய வேஷத்திலும உடையிலும இலலையென்றும வைராக்கியத்திலும சாந்தியிலும் சுத்தியிலும உள்ளதென்றும அதிகவிசதமாகச சொலலப்பட்டிருக்கிறது;—"தன்னுடைய வாக்கை நியமத்துக்குளளடகிச செநக்கிலாமல் விவேகத்தோடே பேசி இம்மையுமுமைக்கும் விளக்கிக்கொண்டு எவன்வருகிறானே அவனுடைய உபதேசம் மதுரமாயிருக்கும; அன்பையே உயிராகவும புத்தருமத்தையே ஆநநதமாகவுமுடைய பிக்ஷுவினவன் சாந்திநிலையை யடைநது ஸம்ஸ்காரங்களுக்கெலலாம முடிவைத்தரும நிர்வாணநகரத்தைப் பெறுவான; ஸ்கநதங்களுடைய உதபதியையும முடிவையும அறிந்துகொணடவுடனே ஞானிகளுக்கு அமிருதரூபமாயிருக்கிற நிர்வாணமெனறும நகரத்தாஷத்தின் ஆநநதத்தை அவனபெறுவன். தையேய அவனுக்கு ஜீவிதோபாயமாக விருக்கக்கடவது; கேரான விசுத்திமார்க்கமே அவனுக்கு ழுழுக்கமாக விருக்கக்கடவது, இப்படியிருந்தால பரிபூரணநகரத்தைப் பெறறு அவன துன்பத்தை சமடைபச செய்வான். வாழ்கையெனகிற செடியானது வாடிப்போமலாகளைக் கிழுயுதிரபதுபோல, பிக்ஷுக்களே! நீங்கள் கமதனத்தையும தீய எண்ணங்களையும முற்றுமதுதுவிடுமின; முற்றுமுணரநதஞான புத்தனுல உபதேசிக்கப்பட்ட தருமநநதை அநுதமிகொண்டவன், வேண்டிதீதையை எப்பொழுதும அநுபவம் ஆராதிதது வருவதுபோல, அநத ஆராதிநதத்திகொணடுவரக்கடவன; பிரமணனுக்கு நலலுபதேசமாதித; அவனுமத்தன்னை நலிவுசெய்பவருக்குவே அடிநதநற துப்பிடிக்கக்கூடாது; பிரமணனை யடிக்கிறவனுக்குக் கேடு உண்டாகும; தனனை

யடித்தவனை எதிராக அடிக்கிறவனுக்கு இன்னும் அதிகமானகேடு உண்டாகும் பேதையே! மயிரைச சடையாகத்தரித்து வைத்துக்கொள்வதனால என்னபயன்? தோலுடையால என்னபயன்? உன்னுடைய துராசைகளெலலாம உன் உள்ளத்தில் இருக்கின்றன. நீ வெளியைமாத்திரம் சுத்தமபண்ணிககொள்ளுகிறாய்." இவ்விதமாக அநேகவகையாய்த் துறவிகளுககு மனத்தூய்மையே முக்கியமென்று பின்னும அநநூல தெரிவிககின்றது; இப்படியிருந்தும் பிக்ஷுக்களுக்குரிய சிலநியமங்கள், தார்மிக சூத்திரமென்ற பௌதத நூலில பின்வருமாறு புத்தா சொன்னாரென்று சொலலபபடடிருககின்றன:—"பிக்ஷுக்களே! கேளுங்கள்; பாவத்தை யொழிக்குந தருமத்தை நான் உங்களுக்கு உபதேசஞ்செய்கிறேன்; அதை உளளததில உறுதியாகவைத்துககொண்டிருங்கள்; நன்மையையடையத்தேடுகிறஞானியானவன் சங்கத்தாருக்கு உரிய அடக்கநெறியை [ஹ்ரியாபதம] கைககொண்டு ஒழுகவேண்டும. பகலில அகாலத்தில் கிராமங்களுக்கு அநநபிக்ஷைக்காகப போககூடாது; இராத்திரியிலும போககூடாது. அகாலததில பிக்ஷையெடுக்கச செல்வதனால தீங்கு நேரிடுமென்றறிநது விவேகிகள் அவ்வாறு செய்வதில்லை. ஐமபுலன்களும் பிராணிகளுககெலலாம மயககத்தையுண்டாக்குகின்றன. அப்புலன்களைபபற்றிவரும ஆசையை நீககிவிடுங்கள. பிக்ஷுவானவன் தன்னுடைய மத்தியானனபோசனததை உரியகாலததில பண்ணவேண்டும; அவன் நககாலத்தில தன்னுடைய உணவைபபெற்றுத் தமியனாக மீண்டுவநது ஏகாநதமாகவிருநது தியானஞசெய்துகொண்டிருககவேண்டும. அவன் தன்னுடைய சிததத்தைப பரவவிடககூடாது. மனத்தை நன்றாக அடக்கிககொண்டிருககவேண்டும அவன் உபாஸகாகளோடாவது பௌத்த பிக்ஷுக்களோடாவது பேசுமபோது பௌத்ததருமத்தினுடைய பெருமையைப்பற்றிப பேசவேண்டும: பிறரைப்பறறிப் பழிமொழியாகவாவது புறங்கூறலாகவாவது பேசலாகாது. பிக்ஷுக்களில சிலர ஞானஞ் செயதறகுவேண்டிய வலலமையைப பெறுதற்கு முயலுகிறாகள். அவாகளுடைய மனம சிறுமையுளளது அவாகளை நான் பாராடடுகிறதிலலை. இபபடிச செய்பவாகளுககு அநேகவழியாகத் தீங்கிற் பறறு உண்டாகும. அவாகளுககு வாததில முயற்சியிருக்குமபொழுது, அவாகள உணமையாகத தஙகள மனத்தை நெடுநதூரஞ செலுததிவிடுகிறாகள். பௌத்தபிக்ஷுவானவன உணவு படுக்கை ஆஸநம உடலாடைகளின தூயமைககுவேண்டியநீர இவைகளையெலலாம பெற்றுககொள்வதில புத்தராலிடபபடட கட்டளையொன்றையும கடககலாகாது. அவன் இவைகளைபபற்றிப் பரபரப்புள்ளவனாகவிருககக்கூடாது. தாமரையிலையிலுள்ள தண்ணீரபோலப் பற்றிலலாதவனாகவிருக்கவேண்டும"

புத்தா உயிரவாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில அவரையாசிரயித்த சிஷ்யாகளே சங்கததின் உறபத்திக்குக காரணமென்பது முனனமே சொல

லப்பட்டிருக்கிறது. புத்தருக்கும் அவருடைய சிஷ்யாகளுக்குமிருந்த சமபந்தம், இந்தத்தேசத்தில தொன்றுதொட்டுப் பிரசித்தமாக ஆசிரியாகளில் கடைபெற்றவந்த குருசிஷ்யசம்பந்தத்தையொத்ததுதான். முதலில் சிஷ்யர்களையடையும்பொழுது, 'பிகூஹவே! இங்குவா; தருமதை உபதேசஞ்செய்கிறேன். பிரமசரியாநுஷ்டாநஞ்செய்துகொண்டு துன்பத்தை முடித்துவிடு' என்று அவர்களுக்குச சொன்னதாகச சொலலியிருக்கிறது. இதனால ஹிந்துமதத்தாருடைய தாமசாஸ்திரங்களிலுள்ளவாறு பௌத்தாகளும தான்கு ஆசிரமங்களைப் பாராட்டிக்கொண்டு வருததாக நிணைக்கக்கூடவிலலை; பிரமசரியாசிரமத்திலிருந்து கிருஹஸ்தாசிரமத்துக்கும கிருஹஸ்தாசிரமத்திலிருநது வாநப்பிரஸ்தாச்சிரமதத்துக்கும அதிலிருந்து சநயாசதத்துக்கும படிபடியாகச செலலுகிறசம பிரதாய்ம் பௌத்தர்களாலேயே பங்கப்படுததப்பட்டதென்பது சிலருடைய கொள்கை. அதனலும, எலலாசசாதியாருக்கும சநயாசத்தைப பெற யோக்கியதையுண்டெவறு ஒத்துகொண்டு அவ்வாறு நடததி வருததனலும, ஸ்மிருதிசம்பிரதாயததை யநுஷ்டிகிற வைதிகமார்கத தாருக்கும் பௌததர்களுக்கும அநுகூலம் குறைநதுவந்ததென்று சொல்லுகிறார்கள். மேற்கூறிய வாக்கியததில பிரமசரியசபதத்துக்கு காமின்மி ஆஹார்திநியமங்களுக்கு உட்பட்டிருத்தலே பொருளென்று அறிந்துகொள்ளவேண்டியது. ஆரம்பகாலத்தில இவ்டமுள்ளவர்களெல்லாரும் சங்கத்தைச சேரலாமென்ற விதியிருந்தது. வரவரச சிலநியமங்கள் விதிக்கப்பட்டன. சங்கத்தைச்சேரதற்கு விருப்பமுள்ளவன் ஒட்டியாதியொன்றுந தனக்கிலலையென்றும, கூய்மரோகம் தனக்கிலலையென்றும, மூர்ச்சாரோகம் தனக்கில்லையென்றும, தான் ஒருவருக்கும அடிமையல்லனென்றும, தனக்குக் கடனிலலையென்றும, தான போர்ப்படைச சேவகனல்லனென்றும, தான் சங்யாஸிபாவதில தனது தாய் தநதையாகளுக்கு உடன்பாடிண்டென்றும் தெரிவித்தல்வேண்டும. இவைகளெலலாம் பின்புதான் உண்டான விதிகளாம. ஆரம்பகாலத்தில் ஒருவன் தலையை மொட்டையடித்துகதொண்டு துவராடையையுடுத்துத் தனியேயிருப்பானுயின், அவனுகுப் பிகூஹத்தன்மை கிடைத்ததாக நிணைதுவந்தார்கள். பின்பு சங்கப்பிரவேசத்துகுவேண்டிய நியமங்கள உண்டாகப்பட்டன. சங்கப்பிரவேசத்துக்கு இரண்டுவழி:—ஒன்று, இருபது பிராயத்துக்குக் குறைவிலலாதவர்கள் நேராகவே சநயாசத்தையடைந்து சங்கத்தைச சேரலாமென்பது. மற்றொன்று, எட்டுமுதல் இருபது இறுதியான பிராயமுள்ளவாகள், பிற்காலததில சநயாசததை யடைவதற்குவேண்டிய சாதனங்களைப் பெறமுயன்றுகொண்டி சங்கத்தை ஒட்டினவாகளாகவிருக்கலாமெனபது. சநயாசங்கொடுக்கிற முறையில இரண்டுபடிகளுண்டு; அவற்றில் தாழ்ந்த (முதல்) படிக்கு ப்ரவ்ரஜ்யையென்றும, உயர்நததான (இரண்டாம்) படிக்கு உபஸம்பதையென்றும பெயர்.

ப்ரவ்ரஜயையாவது பழையநிலையிலிருந்து நீங்குதல். உபஸம்பதையாவது பிக்ஷுக்களின் நிஷ்டையைப்பெற்றுக்கொண்டு சங்கத்தாரில் தானும் ஒருவனாகி அச்சங்கத்தையடைதல். ப்ரவ்ரஜ்யையைப்பெற்று உபஸம்பதையைப் பெறாத சந்யாஸி வெளியாருக்குச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவனாகக் காணப்பட்டாலும் சங்கத்தில் அவனுக்கு உள்ளபதவி தாழ்ந்ததே. சிலருக்கு ப்ரவ்ரஜ்யாஸம்ஸ்காரமும், உபஸம்பதாஸம்ஸ்காரமும் ஒரேகாலத்தில் நடத்தப்படும். ஆனால், சாதாரணமாக, ப்ரவ்ரஜ்யாஸம்ஸ்காரத்தைப்பெற்றுக்கொண்ட சிலகாலத்துக்குப்பின்புதான் உபஸம்பதாஸம்ஸ்காரத்தைக் கொடுப்பதுவழக்கம். ப்ரவ்ரஜ்யையைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியவன், சங்கத்தாரெதிரில் சென்றாவது முதியவனான ஒரு பௌத்தசந்யாசியினிடமாவது அந்தஸம்ஸ்காரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்; அந்தஸம்ஸ்காரத்துக்கு அதிகமாகச் செய்யவேண்டியது ஒன்றுமில்லை; அந்தஸம்ஸ்காரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியவன், துவராடையை யுடுத்துக்கொண்டு தலைமுழுவதையும் முகமுழுவதையும் சிரைத்துக்கொண்டு தனக்கு ப்ரவ்ரஜ்யையைக்கொடுக்கிற சந்யாசியினிடத்தில், மூன்றுதரம் வணக்கத்துடனும் பக்தியுடனும் *"புத்தமசரணமகச்சாமி", "தாமம்சரணமகச்சாமி" "ஸங்கமசரணமகச்சாமி" என்று சொல்லவேண்டும். இதைச்சொன்னபின்பு பௌத்தசந்யாசிகளுக்குரிய தச சீலங்களையும் தான் அனுஷ்டித்து வருவதாகவும் அவன் விரதஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும்; பின்பு உபஸம்பதையைப் பெற்றுக்கொள்ளும்பொழுது, அவன் சங்கத்தாரக்குமுன் சென்று பணிந்து தலைமேற்கூப்பிய கையனாய்ச் சங்கத்தைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்லுதல்வேண்டும்:—"பூஜ்யாகளே! எனக்கு ஸந்யாஸங் கொடுக்கவேண்டுமென்று சங்கத்தாரை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். சங்கத்தார் என்னையும் தங்களிலொருவனாகச் செய்துகொள்ளவேண்டுகிறேன்; என்மேல் சங்கத்தாரதயையுள்ளவர்களாகவிருக்கும்படி வேண்டுகிறேன். பூஜ்யாகளே! எனக்கு நீங்கள் சந்யாசந் தந்தருளவேண்டுமென்று இப்படியே இரண்டுதரம் மூன்றுதரம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சங்கத்தார் என்னை உயர்த்தித் தங்களில் ஒருவனாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும்; என்னிடத்தில் கருணையுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும்." இப்படி அவன் சொன்னபின்பு சில கேள்விகள்கேட்டு அவனைப் பரிசோதித்து அவனுக்குச் சங்கத்தைச் சேர்தற்குத் தகுதியுண்டென்று சங்கத்தார் தெரிந்துகொள்ளுவார்கள்; அக்கேள்விகளாவன:—(வந்தவனைப் பெயர்கூறியழைத்து) "நான் சொல்வதைச் செவிகொடுத்துக் கேட்கின்றனையா? சத்தியமாகவும் வஞ்சனையில்லாமலும் நீ பேசுவதற்கு இதுதான் சமயம். உன்னைப்பற்றிய நிலைமைகள்

---

* "முத்திற மணியை மும்மையின் வணங்கிச்
சரணா கதியாய்ச் சரண்சென் றடைந்தபின்"
(மணிமேகலை, ௩௦ - ம் காதை, ௪-௫.)

எப்படியிருக்கின்றனவோ, அவற்றைப்பற்றிக் கேட்கப்போகிறேன்; நீ உள்ளதை உள்ளதென்றே சொல்லவேண்டும். இல்லாததை இல்லையென்றே சொல்லவேண்டும். உனக்குப் பெருமையாதி, கண்டமாலை, வெள்ளைக் குஷ்டம், கூஷயம், மூர்ச்சாரோகம இவைகளுள் ஒன்றுமில்லையா? நீ வஞ்சனைவேடம் பூண்டிராத உண்மையான மனிதன்தானே? நீ ஆண்மகனே? நீ யார்க்கேனும் அடிமையாக விருக்கின்றனையா? நீ கொடுக்கவேண்டிய கடன்களொன்றுமில்லையா? நீ இராஜசேவை செய்பவனே? சகோதரகளையடைவதற்குத் தாய்தந்தையாகளினை கடட்டுப் பெற்றிருக்கின்றனையா? உனக்குப் பூர்ணமாக இருபதுபிராயமாயிற்றே? உனக்கு வேண்டிய பிக்ஷாபாத்திரமும், காஷாய வஸ்திரங்களும் இருக்கின்றனவா? உனபெயர் என்ன? உன் ஆசிரியனபெயர் என்ன?" (என்று சங்கதகாரில் ஒருவன் பரிசோதகனை முன்நின்று கேட்டான்.) இக்கேள்விகளுள் இறுதிக்கேள்வியால், பிரவ்ரஜயையை யடைந்தவன் உபஸம்பதையடையுமுன் சங்கத்தாருள் ஒருபிக்ஷுவைக குருவாக அடைந்து அவனிடம பௌத்ததருமங்களையும ஆசாரங்களையும அறியவேண்டுமென்று தெரிகிறது. இத்தக்கேள்விகளைக் கேட்டபரிசோதகன், அதகக்கேள்விகளுக்கெல்லாம நேரானவிடை வந்தவடனே சங்கத்தாரைப பார்த்துப பின்வருமாறு சொல்லுவான:—'பூஜ்யராகளே! சங்கதகாரானசெல்வதைக் கேட்கவேண்டுகிறேன்; (குருசிஷ்யராகளுடைய பெயர்களைச்சொல்லி) இன்னருடைய சிஷ்யனை இவனேகாள்ள இன்னவன் சகோபஸம்பதம்பற்றிக் கொண்டு சங்கத்தைச சேரவிரும்புகிறான்; இவன சங்கதகாரை சேவதற்கு விரோதமான தடையொன்றுமில்லை; இவனுக்குப் பிக்ஷாபாத்திரமும் துவராடைகளும் இருக்கின்றன. இவன இன்னருடைய சிஷ்யனாக விருந்துகொண்டு தானும சங்கத்தைச்சேரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறான்; இவன் இன்னருடைய சிஷ்யனாக விருந்துகொண்டு பிக்ஷுவாய்ச சங்கத்தைச சேரலாமென்று சங்கதகார கட்டளையிடக் காத்துகிறாகள. இசசங்கதத்திலுள்ள பெரியோகளில, இன்னருடைய சிஷ்யனாக இவனிருந்துகொண்டு சங்கத்தைச சேரலாமென்று எண்ணங்கொண்டவாகள் மௌனமாக விருக்கவேண்டும; அவ்வாறு எண்ணங்கொள்ளாதவாகள் தங்கள் காரதத்தை வெளியிடவேண்டும" இவ்வாறு மூன்றுதரம் சொன்னபின்பு ஒருவரும பேசாதலிருந்தால, அதபப்பரிசோதகன், சபைக்குத் தலைவனான ஸ்தவிர [முதியோர்] னைபபார்த்து வணங்கி (குருசிஷ்யர்களுடைய இயற்பெயர்சொலலி) "இவன் இன்னருடைய சிஷ்யனாகவிருந்துகொண்டு சங்கத்தைச சேர்தற்கு நியமனம் பெற்றுக்கொண்டான். சங்கத்தாரெல்லாரும் இதற்கு உடன்பட்டவர்கள். அதனாலேதான் எல்லாரும மௌனமாயிருக்கிறார்களென்று நான் எண்ணுகிறேன்" என்று சொன்னபின்பு அந்தச் சிஷ்யன் சங்கத்தில் ஒருவனாய் விடுகிறான். பின்பு பிசனையெடித்துப் பெற்றுக்கொண்ட அன்னதான

அவனுக்குத் தகுதியான அன்னமென்றும், பிறர்விட்டெறிந்த கந்தைகளைச் சோததுத் தைத்துக்கொண்ட ஆடைதான் அவனுக்குத்தக்க உடையென்றும், காட்டிலுள்ள மரங்களின் அடிதான் அவனுக்கு இருப்பிடமென்றும், கோமூத்திரந்தான் அவனுக்குத் தக்கமருநதென்றும், உபாஸகாகள் நலல ஆடை உணவு இருப்பிடம் மருநது ஆகிய இவற்றைக் கொடுப்பார்களாயின் அங்கீகரிககலாமாயினும் அவைகளையெல்லாம் மேறகூறிய விதமாகவே அவன் பெற்றுக்கொள்வது உத்தமமென்றுங் கூறுவா. பின்பு, காமமின்மை கள்ளாமை கொல்லாமை யென்னும் விரதங்களிலிருநது தவிரநதாலும, யோகத்தாற்கிடைக்கும் இருத்திசக்திகள தனககிருப்பனவாகப் பெருமைபாராட்டினாலும் சங்கத்திலிருந்து விலககிவிடுவதற்கு இடமுண்டாகுமென்றும் சொல்லுவார்கள். இவ்வாறு சங்கத்தைச சேர்நத ஒருவன் தன்னுடைய ஆசிரியனோடுகூடவேயிருநது தருமததையும் சீலததையும் அவன்பால் அறிந்துகொண்டு தந்தையிடத்தில மைநதனிருககுமவண்ணம் நடநதுகொள்ளவேண்டும். இங்ஙனந துறவியானவனுக்கு அநத நிலைக்குரிய நியமங்களை நடத்த முடியாவிட்டால் அவன் அதிலிருநது இல்லறநிலைக்கு வநதுவிடலாம.

பிக்ஷுக்களுக்குரிய ஆஹாரநியமங்கள் : — சூரியோதயமானபின்பு மததியான்னததுககுளளாகவே அநநரூபமான ஆஹாரத்தை உட்கொள்ளலாம. இநத ஆஹாரததை வீடுவிடாகப்போய்ப் பிசசையெடுததுத் தொகுககவேண்டும. வீடடுவாயிலிறபோய் மௌனமாய்ப் பிக்ஷாபாத்திரததோடு †சும்மா நிறகவேண்டும. கொடுத்தாற் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும; கொடாவிடடால அப்பாற் போய்விடவேண்டும். இன்னார் வீட்டுககுப் போகவேண்டுமெனறு தெரிநதெடுத்து உத்தேசத்தோடு போகக்கூடாது. தனக்கு ஒருவேளைக்கு வேண்டியவளவான உணவு கிடைததபினபு பிசசைவாங்கக கூடாது பிசசையெடுத்த ஆஹாரத்தை ‡உண்பதற்குமுன் அசுபபாவனை செய்துகொண்டிருந்து, பின்பு தான் இறவாமலிருப்பதற்கு வேண்டுமளவே உண்ணவேண்டும். செல்வவான்களான உபாஸகர்கள் தாமாகவே பிக்ஷைக்கு அழைததால் போய் உண்

"ஒண்டுவ ரார்துகி லாடை மெய்போர்த துச்சிகொ ளாமையுண் டேயு ரைக்குங, குண்டர்க ளோடரைக் கூறை யில்லார்கூறுவ தாங்குண மல்ல கண்டீர்" என்பது திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம்; கீழைததிருக்காட்டுப்பள்ளி.

† "மனையகம் புகுந்து மணிமே கலைதான், புனையா வோவியம் போல நிற்றலும்" என்றதனால், பிக்ஷையிரத்தற்குச்சென்ற பிக்ஷுணிகளும் மௌனமாய்ச் சும்மா நிற்கவேண்டுமெனறு தெரிகிறது, மணிமேகலை, கசு-ம் காதை, கஙூ0-தஙக.

‡ நீலகேசித்திரட்டு, மொக்கலவாதச்சருக்கம், ௫௨ - ம் பாட்டுரை:—'தலைசிரைத்தலே, புருவஞ்சிரைத்தலே, அத்யுஷ்ணமும் அதிபாரமும் அதிதுர்கந்தியுமாகிய சீவரம்போர்ததலே, ஸர்வமும் அசுசியென்றுபாவித்துண்டலே, காமஸந்தாபமே, பொழுதுசெகுததுண்டலே எனறிவைமுதலாயின' என்பதனாலும் பௌத்த பிக்ஷுக்கள உண்பதறகுமுன்பு அசுபபாவனை பண்ணவேணடுமென்று தெரிகின்றது.

ணலாம். உண்ணலாகாதென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லை; அப்பொழுதுங்கூடப் பகலில் ஒருவேளையுணவுக்கே போகலாம். உபாஸகர்கள் பெரும்பாலும பூர்ணிமையில் அழைப்பது வழக்கம். தாமிருககிறவிடத்துககு உபாஸகர் யாரேனும் தாமாகவநது உணவ்ளித்தால அதை உண்ணுகிறவழக கமும உண்டு. சில பிக்ஷுககள ஆஹாரவிஷயததில சில கடுமையான நியமங்களைககூட அனுஷடிப்பதுண்டு. மாமஸாஹாரத்தை யுண்பதில்லையென்றும, பிசசையெடுத்துப் பெற்றுக்கொண்டதையன்றி வேறொனறையும் உண்பதில்லையென்றும, *பிக்ஷாபாத்திரததிறகிடைத்ததை எறிகிறதிலலையென்றும இப்படிச சில நியமங்களிருநதனவென்று தெரிகிறது. பிக்ஷைக்குப் போகுமபொழுது ஊரிலுள்ளவர்கள் உண்டுவிட்ட செய்தியை இயன்றவரையில் தெரிநதுகொண்டு பின்பேபோகவேண்டும; தமக்கு உணவைக கொடுத்துவிட்டு உபாஸகர் பட்டினியிருககும படி முன்பு செலலலாகாது.

தனதென்று அபிமானிபபதற்கேறற பொருளொன்றும பிக்ஷுவுக்கு இருததல்கூடாது; ஆனாலும் பிக்ஷாபாத்திரம, †மூன்றுவஸ்திரம, இடையிற் கட்டுங்கச்சை, கநதைகளைத் தைத்தற்குவேண்டிய ஊசி, க்ஷௌரகத்தி, நீர்வடிககட்டுகிறதுணி என்னும ‡எட்டுமே இருக்கவேணடும. இவறறையன்றித் தனதெனறு வேறொன்றையும் வைத்திருத்தல் கூடாது. அபபடி ஏதாவதொருபொருளை வைததுககொண்டிருநதால, அது நிருவாணமடைதற்குப பெருநதடையாகுமென்பது அவாகள் கருத்து. பக்ஷிகள தாம பறந்துசெலலுமிடங்களுக்குச சிறைகளையன்றி

* "கொள்ளு மாறுந்தங் கோரகை யுட்கஞ்சி, மொள்ளு மாறு முதுகு நெளிததுண்டு" (நீலகேசித்திரட்டு, அருக்கசந்திரவாதச்சருக்கம், சு - ம பாட்டு:) எனவும, "வழிக்கு மாறுந்த மண்டையி னுண்டு" (நீலகேசித்திரட்டு, அருக்கசந்திரவாதசசருக்கம, எ - ம் பாட்டு:) எனவும் வருவனவற்றால், பௌததபிக்ஷுக்களுடைய பிசசைப் பாததிரம, கோரகையென்றும மண்டையென்றும் கூறப்படுமென்றுணர்க

† மூன்றுவஸ்திரங்கள்—அந்தரவாஸகம், ஸங்காடி, உத்தராஸங்கமென்பன, "மருதின் வாழ்பகை யானவிம் மாந்தர்" (நீலகேசித்திரட்டு, குண்டலகேசிவாதச சருக்கம், சுச - ம் பாட்டு:) எனவும், 'புடைவைகொண்டுகிழிதது மகதநாட்டுச் சதிரவரைக் கண்ணாறுபோலத துன்னஞ்செய்து மருதந்துவர்தோய்த்துக் கொட்டி இவவாறு பகுக்லேசத்தாற்போாக்கின்றது மோக்ஷார்ததம்' (நீலகேசித்திரட்டு, மொக்கலவாதச்சருக்கம், சு - ம் பாட்டுரை:) எனவும், "துவ்ராடைகண்மூடியசேடன்" (நீலகேசித்திரட்டு, புத்தவாதச்சருக்கம், உக - ம் பாட்டு:) எனவும், "நிலம்பொய் நீர்பொய் நெடுநகர் தாமும்பொய், கலமபொய் காற்றொடு தீயும்பொய் காடும்பொய், குலமபொய் யேயெனக் கூறுஞ்செங்கூறையாய" (நீலகேசித்திரட்டு, புத்தவாதச்சருக்கம், எகூ - ம் பாட்டு:) எனவும் வருவனவற்றால், பௌத்தபிக்ஷுக்களின் ஆடைகளிலக கணமும், அவை 'துவராடை' 'செங்கூறை' என்று கூறப்படுதலுமறிக.

‡ கிழிக்கத்தி, கத்திரிகை, சுண்ணாம்புச்செப்பு, வெற்றிலைப்பெட்டி, பாக்குப்பை, பல்லுத்துடைக்கப் பாளைமுதலியனவும், தலைவழிக்கத்தி, தீட்டுககல், குடை, செருப்பு, மண்டை, கெண்டி முதலியனவும் பிக்ஷுககள் கைக்கொளளுதற்குரியனவென்பர், நீலகேசித்திரட்டுரையாசிரியர்; அருக்கசந்திரவாதச்சருக்கம் க

வேறொன்றையும் எப்படி உடன்கொண்டு செல்லுவதில்லையோ, அப்படியே பிக்ஷுக்கள் காஷாயத்தையன்றி வேறொன்றையுங் கொண்டுசெல்லலாகாதென்று பௌத்த நூலகள் தெரிவிக்கின்றன. பணத்தை அவர்கள் தொடவுங்கூடாதென்பது விதி.

உபாஸகாகளில் யாராவது பிக்ஷுக்களுக்குப் பணங்கொடுக்க விருமபினால பணமாகக கொடுக்காமல, அவாகளுக்கு உரிய வஸ்திரமுதலிய பொருள்களை வாங்கிக்கொடுத்தலமுகமாகவே சேர்ப்பிக்கக் கடவா. ஒரு பிக்ஷு பணம வாங்கினாரென்னறு தெரிநதால, அவனைச் சங்கததார விசாரித்துக் *குற்றத்தை ஒபபுககொள்ளுவித்து அவனைக்கொணடு அநதப பணத்தை அருகிலுளள உபாஸகனுககுக் கொடுத்துவிடச செய்வதும, அங்ஙனம பெறறுககொளள அநத உபாஸகன் உடன்படாவிடடால், அவனைககொண்டாவது வேறு உபாஸகரைக்கொண்டாவது அதனை எடுத்தெறிந்துவிடச்செய்வதும், எநத உபாஸகரும எறிதற்கு உடனபடாவிட்டால் சங்கததார ஒரு பிக்ஷுவை அதறகென்று நியமித்து அவனைககொண்டு அநதப்பணததை எடுததெறிநதுவிடசசெயவதும, அநதப்பிக்ஷு தான் பணததையெறிநதவிடத்தைக் கருததிலவைதது வெளியிடலாகாதென்பதும அவாகளுடைய நியமஙகள்.

வஸ்திரம்.—பௌத்த பிக்ஷுக்கள் எப்பொழுதும் வஸ்திரமில்லாமலிருககககூடாதெனறும, திகமபரர்களாகவிருநதால அவாகளுககு விரதபங்கம நேரிடுமென்றும சொலவாாகள. சாதாரணசனஙகள் உடம்பு முழுவதையும வஸ்திரத்தால மூடிக்கொளளாததேசங்களிற்கூடப பிக்ஷுககள் உடமபுமுழுவதையும வஸ்திரததால மூடிககொள்ளவேண்டுமென்பது நியமம. இநதககொளகை ஜைனாகளுடைய திகம்பரவாதத்துககு முழுவதும எதிராகவுணடாயிற்றெனறு தோனறுகிறது. ஒவ்வொரு பிக்ஷுவுககும அநதரவாஸகமெனறும, ஸங்காடியென்றும, உததராஸஙகமெனறும மூனறு காஷாய வஸ்திரமிருககவேண்டும். அநதரவாஸகம - உளளாடை. ஸங்காடி - அரையிற்கட்டும ஆடை. உத்தராஸங்கம - மேற்போாவை இநத மூன்றையுந தோய்தது உலாத்தி உபயோகித்துககொளவதற்கு உபகாரமாக வேறு மூன்றுவஸ்திரங்களே இருககலாம. உளளவஸ்திரங்கள் மலினமாகவும சிதிலமாகவும் போய்விட்டால வேறுவஸ்திரம் பெற்றுக்கொள்வதற்குத தாமாகவே முயலலாகாது. இலலாமலிருப்பதைப் பாாத்து யாராவது தாமாகக கொடுத்தால் பெற்றுக்கொள்ளலாம

---

* பிக்ஷுக்களுக்கு ஏதேனுங் குற்றமநேரிடுமாயின், அதற்குப்பரிகாரம் நநதவனத்துக்கு நீரிறைக்கையெனறு தெரிகிறது. இதனை, 'பிக்ஷுணிகளுக்குப்பிழை புகுநதாற் பிராயச்சித்தம் புததாகோயில் முற்றததுக்கு மணற்சுமக்கை, பிக்ஷுக்களுக்குப் பிராயச்சிததம நந்தவனததுக்கு இறைக்கை' (நீலகேசித்திரட்டு, அருக்கசந்திரவாதச்சருக்கம், உரு - ம் பாட்டுரை:) என்பதனாலுணர்க

இருப்பிடம்:—காட்டில் மரத்தினடியில் தனித்து வாசஞ்செய்வது இந்திரிய நிக்கிரகத்துக்குச் சிறந்தவழியென்பது பௌத்தர்கள்கருத்து; ஆனால், கௌதமபுத்தர் தாம் தருமோபதேசஞ்செய்யத் தொடங்கின நாள்முதல் கிராமங்களுக்கும் பட்டணங்களுக்கும் அருகில் வாசஞ்செய்துகொண்டுவந்தார்; அநேகபிக்ஷுக்கள் தனியே காட்டிற்குசசென்று மரத்தினடியில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்கள்; சில பிக்ஷுக்கள் தமக்கு இருப்பிடமாகப் பிறரால் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட விஹாரங்களில் கூட்டங்கூட்டமாக இருந்தார்களென்றுந தெரிகிறது. *விஹாரங்கள்.- ஊருக்கு அருகிலுள்ள பெரிய தோட்டங்களில பிக்ஷுக்கள் தங்குவதற்காக உபாஸகர் கட்டியமைததவை. கௌதமபுத்தாகாலத்திலேயே சில விஹாரங்கள் அமைக்கபபட்டிருந்தனவென்றும, அவா காலத்துக்குப்பின் அங்கங்கே பற்பல விஹாரங்கள் அமைக்கப்பட்டனவென்றுஞ் சொல்லுவர். மலைக்குகைகளிலும், மலைகளில் சிறிதாகவும் பெரிதாகவும சிற்பிகளாற் குடைந்தமைக்கப்பட்ட செயற்கைமுழைகளிலும் பிக்ஷுக்கள் தனித்தனியாகவாவது கூட்டங்கூட்டமாகவாவது தங்குவதுமுண்டு. அத்தன்மையனவாகிய குகைகள் பல நமமுடைய தேசததில் இப்பொழுதும் ஆங்காங்குக் காணப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட விஹாரங்களிலாவது குகைகளிலாவது பிக்ஷுக்கள் வருஷமுழுவதும வசிக்கிறவழக்கமிலலை. அவர்கள் சாதாரணமா வருஷாகாலமொழிந்த மற்றைக்காலங்களில் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடததுக்குப்பெயர்நது சஞ்சரித்துக்கொண்டே யிருத்தல்வேண்டும். வருஷாகாலத்தில்மாத்திரம ஓரிடத்திலேயே யிருத்தல்வேண்டும். வருஷாகாலத்தில் வெளியில மரத்தினடியில் வாசஞ்செய்யக்கூடாது; ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்துக்குச

பிக்ஷுக்களின் தினசரியை:—புதியபிக்ஷுவாய்க் குருவினிடத்தில் பணிவிடை செய்துகொண்டு வருபவன், சூரியோதயத்துக்கு முன்னமே எழுந்து ஸ்நாநஞ்செய்து, தானும் தன் ஆசிரியனும இருக்கும விஹாரததைச சுத்திசெய்து †தாம் தொழும அசுவத்தவிருக்ஷத்தின் அடியையும்

(நீலகேசித்திரட்டு, புத்தவாதச்சருக்கம், ௬௬ - ம் பாட்டுரை:) 'பள்ளியுட் சங்கத்தாரோடுகிடந்த உபாஸகன் நித்ராவசத்தாற் சங்கத்தார்மேற் காலேறட்டுவிழித்தால் அதற்குப் பச்சாத்தாபப்படுவது பாவமுண்டென்று அஞ்சியன்றோ', (௭௦-ம் பாட்டுரை:) 'ஒருபள்ளியுளிருந்த சங்கத்தார்பலருட் சிலரைத் தோஷவான்களென்றும ஸஹபோஜனஸஹவாஸங்களுக்கு யோக்கியரல்லரென்றுங்கழித்தால் ஒழிந்தாரெல்லாரும் யோக்கியரென்றவாறுபோலக் குற்றமென்று உன்னாற்கழிக்கப்பட்ட நான்கு சொலலுமொழித்து ஒழிந்தன புண்ணியகாரணமாம்' என்பனவற்றால், சங்கததாருறைதற்குரிய விஹாரமென்பது தமிழிற் பள்ளியென்று சொல்லப்படுமென்றுதெரிகிறது.

† பௌத்தர்களால் அரசமரம் தொழப்படுதலை, (நீலகேசித்திரட்டு, மொக்கலவாதச்சருக்கம், ௬௨ - ம் பாட்டு:) "புத்தர்கட் பத்தியிற் போதி மரந்தொழின்" என்பதனாலும், 'அருள் அறிவு துறவில்லாத போதிமரத்தை நீதொழுதல என்னை? புத்தபத்தியால், அவனிருந்த போதிமரம்போலும் போதிமரந்தொழுகின்றனையாயின்,

சுத்திசெய்து ஒருநாள்முழுதும் தாம் பருகவேண்டிய நீரையெடுத்து வடிக்கட்டிவைத்தல் வேண்டும். பின்பு ஏகாந்தமாகவிருந்து புத்ததருமத்தைத் தியாநஞ்செய்யவேண்டும். பின்பு *தாதுகோபத்தையாவது போதிவிருக்ஷத்தையாவது மலராலருச்சித்துத்தொழுது ஒருபிக்ஷாபாத்திரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு ஆசிரியனுடன் பிக்ஷையெடுக்கச் செல்ல வேண்டும். பிசசையெடுத்துக்கொண்டுவந்தபின்பு ஆசிரியன் காலைக்கழுவிக்கொள்வதற்கு நீர்கொடுத்துப் பிக்ஷாபாத்திரத்தை அவன்முன்வைதது அவனுநதானுமுண்டபின்பு பிக்ஷாபாத்திரத்தைச சுத்திசெய்யவேண்டும. மறுபடியும புத்தரைத்தொழுது தியானஞ்செய்யவேண்டும். பின்பு பௌததசமயநூலகளைப் படிக்கிறதும எழுதுகிறதும் தனக்குத் தெரியாதவற்றை ஆசிரியனிடம கேட்டு அறிகிறதும சாயங்காலம வரையில் அவன்செய்யவேண்டிய தொழில்கள்; சாயங்காலமானவுடனே விஹாரத்தைத் தூத்துச சுத்திசெய்து விளக்கேற்றி அன்று தான் பௌத்தநூலகளிலிருநது நெட்டுருப்பண்ணிய பகுதிகளைக் குருமுன்பே ஒப்பிதது, தான் ஏதாவது குற்றஞ்செய்திருந்தால் அதை ஆசிரியனுககு அறிவிதது க்ஷமிக்குமபடி கேட்டுககொள்ளவேண்டும்; நிரம்பிய மனமுடையவனாய் இநதிரியங்களை வெல்லமுயன்றுகொண்டு திரிகரணங்களாலுஞ் சுத்தனாய்ச சாநதியுடன் வளர்சசியடைநது வரவேண்டும். †ஸ்தவிரர்களான பிக்ஷுக்கள், இவ்வாறுசிஷ்யாகளால் உபசரிக்கப்பட்டு, தங்களுக்குள்ள காலத்தை, சீலாநுஷ்டானத்திலும ஐந்துவிதமான பாவனைகளிலும தியானததிலும சமாதியைப்பெறுவதிலும செலுத்திக்கொண்டு வருவாாகள. ஆசையைவென்று பற்றையறுத்து முற்பிறப்புக்களிலும இப்பிறப்பிலும் செய்துவநத கருமங்களின் ஸம்ஸ்காரங்களையெலலாம நாசஞ்செயதுவிடடு நிருவாணத்தைப்பெறுவதுதான், இனார்களுடைய முயறசிகளுககெலலாம பயன். இவ்வாறு சீலபாவனாத்தியாநஸமாதிகளால, முறையே ஸ்ரோதாபநநரென்றும ஸக்ருதாகாமியென்றும அநாகாமியெனறும அாஹத்தென்றும படிப்படியாக உயர்ந்திருக

அவனிரந்த மண்டைபோலுமண்டையையும அவன்தொட்ட செருப்புப்போலுஞ் செருப்பினையும் அவன குடைபோலுஙகுடையினையுந்தொழுக" எனனும அதனுரையாலுமுணர்க.

* தாதுகோபம் - (புத்தருடைய) தாதுக்களைப் பாதுகாத்தற்குக்கட்டிய கட்டிடம்; தாது - என்புமுதலியன, (நீலகேசித்திரட்டு, அருக்கசந்திரவாதச்சருக்கம், உச - ம் பாட்டுரை.) 'புததனுடைய என்பாகிய தாதுஆழ்வார்' எனவும், (நீலகேசித்திரட்டு, மொக்கலவாதச்சருககம், அஉ - ம் பரட்டுரை:) 'நீதாதுவினைத்தொழுவது புத்ததாது வென்றன்றே' எனவும் வருவனவற்றால், புத்ததாது பூசிக்கப்படடுவந்ததை யறிந்துகொள்க.

† ஸ்தவிரர் - முதியபிக்ஷுக்கள்; இப்பெயர், (நீலகேசித்திரட்டு, அருக்கசந்திரவாதச்சருக்கம், கச - ம் பாட்டுரை:) 'சிங்கதத்தரென்பாரொருஸ்தவிரர் ஸங்காவாஸத்துப்போதியின்கணின்ற பிக்ஷுணியைததயாசெய்யப்புக' என்பதில் உந்திருத்தல்காண்க.

கும வகை. ஈான்கு உண்டு; அசேஷரென்கிற ஐந்தாம்வகையொன்றும் இருப்பதாகச சொல்வார்கள்.

"சங்கத்திலுறைபவன் வேறுசெய்தியைப்பற்றியும அற்பவிஷயத்தைப் பற்றியும பேசமாட்டான். தன்னுடைய சமயநூலையே விவரித்து வெளியிடுவருவான்; அல்லது வேறொருவரை அவ்வாறு செய்யத்தூண்டுவான்; அல்லது தூய்மையான மௌனத்தை அதிகௌரவத்துடன பாராட்டிவருவான்" என்றுதிரிபிடகத்தில் ஓரிடத்தில சொலலியிருக்

மாதத்தில் இருமுறை பருவகாலங்களில் சமீபித்த இடங்களிலுள்ள பிக்ஷுக்களெல்லாரும் ஒருங்குசேராது உபஷ்ஷதவிரதாநுஷ்டானஞ் செய்துவருவது வழக்கம. உபவஸதமாவது உபவாஸம [பட்டினியிருத்தல்]. கூடியிருக்கிறபிக்ஷுக்களுள் ஒவ்வொருவருங தங்களுடைய கடமைகளையும் ஆசாரத்தையும முறைப்படி நடத்திக்கொண்டுவருதாகளாவென்று விசாரித்தபிறகு கொள்ளுதலும, குறறஞ்செய்தவர்களெலலாம தத்தமகுறறத்தை அநுதாபத்துடன வெளியிட்டசெ சங்கத்தாருடைய கூடமையைப் பெற்றுக்கொளவதுமே உபவஸதாநுஷ்டானத்தின முக்கியமான நோக்கம. ஒரெல்லைக்குட்பட்ட இடத்திலுள்ள பிக்ஷுக்களில மூததவனுக்கு இருத உபவஸத பிக்ஷு ஸங்கதததைச சேர்க்க அதிகாரமுண்டு. அசசபைக்கு வரவேண்டிய பிக்ஷுக்களெலலாரும, அருந மூத்தவன் நியமிததபடி சமீபத்திலுள்ள விஹாரத்திலாவது மலியிலுள்ள குகையிலாவது வருதுசேரவேண்டும. ஒருபிக்ஷுவாவது வாராமலிருத்தல் கூடாது. பைத்தியமபிடிததிருநதாலமடடுமே வாராதிருக்கலாம. வரக்கூடாதபடி நோயை அநுபவிததுகொண்டிருப்பவர்கள், தாங்கள் விதியைக் கடந்து குறறமொனறுஞ் செய்யவிலலையென்று வேறொரு பிக்ஷுவைகொண்டு சங்கத்துக்குத தெரிவிக்கக்கூடுமானால வாராமலிருந்துவிடலாம; இப்படிச்செய்யமுடியாவிடில நோயாளியைச சபைக்குத தூக்கிக்கொண்டு வரவேண்டும; அதுவுமு முடியாவிட்டால சபையே அவனிருக்குமிடஞ் செலலவேண்டும; இவ்வாறு வரவேண்டியவராகளெல்லாருமவந்தாலொழிய அநதச்சபையைநடதத ஒருவருகுமஅதிகாரமிலலை.

சூரியாஸ்தமயமான பினபு தீபவொளியில பிக்ஷுக்களெல்லாருமு உரிய இடங்களில் இருப்பார்கள். உபாஸகர்கள் ஒருவரும் அசசபை கூடுங்காலத்தில அங்கேயிருத்தலாகாது. பினபு, சபையில, எலலாருகுமகேட்குமபடி ஸதவிரன் பிராதிமோகஷவாகியத்தைச சொல்லுவான. பிராதிமோகஷமென்பது குறறங்களை அநுதாபத்துடன் ஒத்துகொண்டு அவைகளின் பாதத்திலிருநது விடுதிபெறுதல். "பூஜ்யாகளே! ஈான் சொல்வதைச் சங்கத்தார் அன்புடன் கேட்கவேண்டும; இன்று, பக்ஷத்தின் பதினைந்தாவதாகிய உபவஸத தினமாயிருக்கிறது; சங்கத்

தாா ஸித்தராயிருந்தால் உபவஸதாநுஷ்டாநஞ்செய்து பிராதி மோக்ஷத்தைக் கேட்கலாம். பூஜயாகளே! உங்களுடைய பரிசுத்தியைப்பற்றிச் சங்கத்தாருக்குத் தெரிவியுங்கள்; நீங்கள் குற்றஞ்செய்திருந்தால் அதை ஒப்புக்கொள்வதற்குவேண்டிய வாக்கியங்களை நான் சொல்லுகிறேன்; கேளுங்கள்" என்று ஸ்தவிரன் சொன்னவுடன், சபையிலுள்ள பிக்ஷுக்கள் யாவரும் "நாங்களெல்லாம் நீர் சொல்வதைக் கேட்டு அதற்கு ஏற்றவாறு நடந்துகொள்வோம்" என்று சொல்வாாகள்; பின்பு ஸ்தவிரன் பின்வருமாறு கூறுவான்:—"ஏவன குற்றஞ்செய்திருந்தாலும் அதை அவன் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும்; குற்றஞ்செய்யாதவன் மௌனமாயிருக்கலாம். பூஜயாகளே! உங்களுடைய மௌனத்திலிருந்து நீங்கள் குற்றஞ்செய்யவில்லையென்று நான் அறிந்துகொள்வேன். தனியே ஒருவனை வினாவினால் அவன் எப்படி விடைபகாவானோ, அப்படியே, இச்சபையை நோக்கி மூன்றுமுறை நான்கேட்குங்கேள்விக்கு இங்குள்ள ஒவ்வொருவரும் தக்கவண்ணம் விடையளிக்க உரிமையுள்ளவாகளாய் விடுகின்றனா." இப்படி ஸ்தவிரன் மூன்றுதரம் கேள்வி கேட்டபின் தான் செய்த குற்றம் தன்ஞாபகத்திலுள்ளபொழுது அதை வெளிப்படையாகச் சொல்லி ஒத்துக்கொள்ளாத பிக்ஷு அநருதவாததோஷத்தை [பொய்சொன்ன குற்றத்தை] அடைவான். மனப்பூர்வமாகச் செய்யும் அநருதவாதம் நாசத்தைத் தருமென்று ததாகதா சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால், செய்த குற்றத்தை மறவாதிருந்து அதன் தோஷத்தினின்றும் நீங்குதலைத்தேடும் ஒவ்வொரு பிக்ஷுவும் தன் குற்றத்தை வெளிப்படையாகச் சொல்லி ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு வெளிப்படையாகச் சொல்லி ஒத்துக்கொண்ட தோஷத்தின்பாரம் மிகவுங் குறைந்துவிடும். பிரமசரிய விரதபங்கம், அஸ்தேய விரதபங்கம், அஹிம்ஸா விரதபங்கம், இருத்திசக்தியைப் பாராட்டாமையாகிய விரதத்தினின்று வழுவுதல் ஆகிய இவற்றைப்பற்றியும் வேறுள்ள விரதபங்கங்களைப்பற்றியும் ஸ்தவிரன் மூன்றுமுறை கேட்டபின்பு, சபையில் எல்லோரும் மௌனமாயிருந்தால், அப்பொழுது அவன், "பூஜயாகளெல்லோரும் தோஷமில்லாமல் சுத்தராயிருக்கிறாகள்; ஆகையாலேதான் அவாகள் மௌனமாயிருக்கிறாகளென்று நினைக்கிறேன்" என்று சொல்லிப் பின்பு அந்த ஸ்தவிரன் சபையோரை நோக்கி, "நீங்கள் என்னிடத்தில் ஏதாவது ஒரு குற்றத்தைக் கண்டாவது கேட்டாவது அறிந்திருந்தாலும் என்னைப்பற்றி ஏதாவது உங்களுக்குச் சந்தேகமிருந்தாலும் அவற்றைத் தயைசெய்து வெளிப்படையாக எனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். நான் என் குற்றங்களை யறிந்துகொண்டு அவைகளுக்குரிய பரிகாரத்தைத் தேடுகிறேன்" என்று சொல்லிச் சபையாருடைய அநுமதியைப் பெற்றுக்கொண்டு சபையை முடித்துவிடுவான். உபவஸத்தினத்தில் சாயங்காலத்துக்குமுன்பு பிக்ஷுக்கள்சோந்திருக்குமிடத்திற்கு

உபாஸகர்களும் பிக்ஷுணிகளுமாகிய எல்லோருமவந்து திரிபிடகத்திலொருபாகமாகிய விநயபிடகத்தைப் பிக்ஷுக்கள் படிககப் பக்தியுடன கேட்பது வழக்கம். உபவஸததினங்கள் ஆதிகாலத்தில் மாதத்துக்கு இரண்டாயிருந்தன. பின்பு அஷ்டமீதிதிகளையுஞ் சோத்து நான்காக்கினார்கள். இநத உபவஸதாநுஷ்டாநமும வருஷாகால நியமமும் ஆகிய இவ்விரண்டுமே பிக்ஷுக்களெலலோரும் ஒன்றாயிருநது செய்யவேண்டியவை. முன்பு கூறிய சீலம் தியானம் பாவனை முதலாகிய, தமமை நல வழிப்படுத்துதற்கு வேண்டியமுயற்சிகளை ஒவ்வொருவரும் தத்தம ஆற்றலுக்கு ஏற்றபடி நடத்திக்கொண்டு வரவேண்டும். புததாபிறநத கபிலவாஸ்துவுக்கும் அவருக்கு ஞானோதயமான புத்தகயைக்கும் அவா தருமசக்கரப் பிரவர்த்தநஞ் செய்யத்தொடங்கிய இடமான காசிக்கும அவர் பரிநிர்வாணத்தை யடைநத இடமான குசீநகரததுககும பௌத்த பிக்ஷுக்களும பிக்ஷுணிகளும உபாஸகர்களும உபாஸிகைகளும ஆகிய எல்லோரும யாத்திரையாகச செலலுகிற வழக்கமுண்டு. ஸ்தூபங்கள, தாதுகோபங்கள், *சைத்தியாலயங்கள முதலியவற்றில் வழிபடுதலும நித்தியநைமித்திகங்களை நடத்துதலும உபாஸகாகளுககுரியவழியெனறு புத்தா தமமுடைய பரிநிர்வாணத்துககு முன்பு ஆநநதனெனகிற சிஷயனுக்குச சொன்னாரென்று தெரியவருகிறது.

பெண்பாலாாக்கு ஸந்யாஸயோக்கியதை உண்டென்பதும அவர்களுக்கு ஸநயாஸத்தைக கொடுப்பதும பௌத்தசமயததிலேதான் விசேஷமாகவுள்ளனவென்று சொல்லுவதறகிடமுண்டு. இநததேசத்திலுள்ள பிறமதங்களில பெண்பாலாரும வைராககியத்தைப் பாராட்டலாம; அதனால அவர்களுக்கு மேன்மையுண்டென்கிற அபிப்பிராயம இருபபதாகத்தெரியவருகிறது. ஒருவிதமான நியமத்துக்கும உட்படாமல தமமுடைய அந்தக்கரணத்தையே தமக்கு அதிகாரியாக வைத்துககொண்டு ஆசையொன்றுமில்லாமல் தோஷங்களையெல்லாம விட்டுச சாந்திபெற்று ஸர்வஸ்வதந்திரமான நிலையாகிய ஸந்யாஸவழியில இருபபதறகு இயற்கையானதகுதி பெண்பாலார்க்கு இல்லையென்றும, அநத ஸநயாஸநிலைமைக்குரிய ஸ்வாதநதிரியத்தைக் குற்றமில்லாமற் பாதுகாத்துவருதறகு அவர்களால் இயலாதென்றும, இததேயத்தில தொன்றுதொட்டுப பெரியோர்கள் அபிப்பிராயங் கொண்டிருநதார்கள். அப்படியிருநதும.புத்தா

* சைத்தியாலயங்கள்—புத்தப்படிமையுள்ள கோயில்கள்; இதனை, "சைததியங்காணிற் றலையினை முட்டும், பைத்தியங் கொண்டவர்" (நீலகேசித்திரட்டு, அருக்கசந்திரவாதச்சருக்கம், உ௩ - ம் பாட்டு:) என்பதனாலும், 'புததப்ரதிமையது ஆலயந்தொழுப' என்னும் அதனுரையாலும், புத்தப்படிமைபூசிக்கப்படுதலை, "ஏததினரேத்துக வென்றிறை போல்வன, பாத்தில பைம்பொற் படிமைசெய் தாலவை, யேத்துநர் பெய்தவ ரெய்துவர்" (மொக்கலவாதச்சருக்கம், ௬௫) என்னுஞ்செய்யுளாலும், 'புத்தப்ரதிமைசெய்தார்க்கும் அதுகண்டு உபேக்ஷியாது ஸத்கரிததுப் பூசனை செய்தொழுதார்ககும் புண்ணியமுண்டு' என்னும் அதனுரையாலுமுணர்க.

தமது செல்வித்தாயின் சொல்லைமதித்தற்கு மன்பில்லாதவராய்ப் பெண் பாலார்க்கும் ஸ்யாணதிகாரத்தைக்கொடுத்தார். ஸ்யாவிகளின் ஸமூதாயத்துக்குப் பிக்ஷுணீஸங்கமென்றும், ஸ்யாலிகளின் ஸமுதாயத்துக்குப் பிக்ஷுஸங்கமென்றும், இவ்விரண்டன் ஸமுதாயத்துக்கு உபயதா ஸங்கமென்றும் பெயர்.

புத்தர் பிக்ஷுணிகளுக்கு நியமித்த கட்டளைகளெட்டுண்டு:—

க.—பிக்ஷுணியானவள், தான் நூறுவருஷத்துக்குமுன் ஸ்யாலம் பெற்றவளாக விருந்தாலும், அன்று ஸ்யாலம் பெற்றுக்கொண்ட பிக்ஷுவைக்கண்டால் கௌரவித்து அவனெவணங்கி எழுந்து நின்று கொண்டு கைகூப்பித் தொழுது பாராட்டவேண்டும். இந்நியமத்தை ஒவ்வொருவருபிக்ஷுணியும் பரிசுத்தமானதாகவெண்ணிக் காப்பாற்றிக் கௌரவித்து வாழ்நாளிலே எப்பொழுதும் கடவாமற்கைக்கொண்டொழுகவேண்டும்.

உ.—பிக்ஷுணியானவள் பிக்ஷுக்களொருவருமில்லாத விடத்தில் மழைக்காலத்தைக் கழிக்கக்கூடாது. இந்நியமத்.....வேண்டும்.

ங.—பிக்ஷுணிகள் பக்ஷத்திற்கொருமுறை பிராதிமோக்ஷாநுஷ்டா நமும், தருமோபதேசம்பெறுதலும் ஆகிய இரண்டுகாரியத்துக்காகப் பிக்ஷுக்களினிடம் செல்லவேண்டும். இந்நியமத்.....வேண்டும்.

ச.—வருஷாகாலம் முடிந்தவுடனே, பிக்ஷுணிகள், ஸங்கத்தின் *உபயபாகத்தாரையும் அழைத்து, தம்மிடத்தில் யாதோரு ஏதாவதும் குற்றத்தைக் கண்டிருந்தாலும் கேட்டிருந்தாலும் தம்மிடத்தில் யாருக்காவது ஏதாவதொருவிதமான ஸந்தேகமிருந்தாலும் அவற்றையெல்லாம் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். இந்நியமத்.....வேண்டும்.

ஞ.—பெருங்குற்றம் ஏதாவது செய்திருக்கிற பிக்ஷுணி பக்ஷத்துக்கு ஒருமுறை ஸங்கத்தின் உபயபாகத்தாருடையமுன்னிலையில் அவாகள்விதித்த பிராயச்சித்தத்துக்கு உட்படவேண்டும். இந்நியமத்.....வேண்டும்.

சு.—பெண்பாலார் இரண்டுவருஷகாலம் பஞ்சசிலம், அகாலபோஜநத்தியாகம் ஆகிய ஆறு தருமங்களையுங் கைக்கொண்டொழுகியபின்புதான் தமக்கு ஸ்யாலத்தைத் தரும்படி ஸங்கத்தின் உபயபாகத்தாரையும் வேண்டிக்கொள்ளலாம். இந்நியமத்.....வேண்டும்.

ஏ—எப்பொழுதும் எவ்விதமான நிலைமையிலும் பிக்ஷுணியானவள் பிக்ஷுவை வைதலும் கடுமொழிகூறலும் ஆகா. இந்நியமத்.....வேண்டும்.

---

* உபயபாகங்களாவன:—ப்ரவ்ரஜ்யை, உபஸம்பதையென்பன.

அ.—(லங்யாவம்பெற்றுக்கொண்ட) அன்றுமுதல் பிக்ஷுணிக்கிட
க்கு விரோதமாகப் பிக்ஷுணிகள் யாதொன்றும் பேசலாகாது. பிக்கி
ணிகளுக்கு எதிராகப் பிக்ஷுக்களின்சொற்கள் அவ்வாறு தடுத்தத்
படா. இந்தநியமத்.....வேண்டும். நான

இந்த எட்டுநியமங்களையும் ஆராய்ந்துபார்த்தால், பௌத்தமதமும
லங்காஸத்தால் பெண்பாலார்க்கு ஸ்வாதந்திரியம் அதிகமாகக்கொடுக்
தென்று நிஷேக்க இடமில்லை. பிக்ஷுணிகளுக்கு உபவஸதாநுஷ்டானமை
இன்றியமையாதது; பிக்ஷுணிகளுக்கு உபதேசம் பண்ணவேண்டுகை
பிக்ஷுக்களின் கடமை. சாதாரணமாகப் பிக்ஷுக்களும் பிக்ஷுணிக
ளும் தனித்தனியே யிருக்கவேண்டுமென்ற நிர்பந்தம் உண்டு. பிக்ஷு
ணிகளின் இருப்பிடத்துக்கு, அவர்களுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்தா
சூரிய பிக்ஷுவுங்கூட, எந்தப்பிக்ஷுணிக்
மிருந்தாலொழியப் போகலாகாது. பிக்ஷுணிகளோடுகூட வழிக்கொள்
ளுதலும் ஒரிடத்திற்குச் செல்லுதலும் ஒருவருமில்லாமலிருக்கும்பொ
ழுது அவர்களோடு ஏகாந்தமாகவிருத்தலும் பிக்ஷுக்களுக்குத் தகா
தனவாம். பிக்ஷுக்களின் தினசரியைக்கும் பிக்ஷுணிகளின் தினசரியைக்
கும் மிக்கவேறுபாடில்லை. எந்தக்காலத்திலும் பிக்ஷுக்களைக்காட்டி
லும் பிக்ஷுணிகள் கணக்கிற் குறைவாகவிருந்தார்களென்று தெரிகிறது.

புத்தருடைய காலத்துக்குப் பின்பு பௌத்தமதத்துக்கு மூலாதா
ரம் லங்காந்தான். இப்பொழுதும், பௌத்தமதம் விளங்கிவருந் தேசங்க
ளில் பிக்ஷுக்களே அந்தீமதத்தைப் பாதுகாத்து எல்லோர்க்கும் தரு
மங்களை உபதேசித்துப் பரவச்செய்து வருகிறார்கள். உபாஸகர்களுக்
கும் உபாஸிகைகளுக்கும் சாதாரணமாக எல்லா மதத்தாரும் மதித்துக்
கைக்கொண்டிருக்கிற பஞ்சசீலாநுஷ்டானம் அல்லது அஷ்டசீலாநுஷ்டா
நத்தை யன்றி இவர்கள் பௌத்தர்களென்று எடுத்துக்காட்டக்கூடிய
விசேஷநியமம் ஒன்றும் எப்பொழுதுமேயில்லை. இதனாலேதான், பௌ
த்தசமயம் அதிகமாகச் சங்கத்தைப் பின்பற்றி வளரவேண்டியதாயிற்று.
ஒருதேசத்தில் பௌத்தசங்கத்தைச் சேர்ந்த பிக்ஷுக்களும் பிக்ஷுணி
களும் வேறுமதத்தை யடைந்தால், அத்தேசத்தாரெல்லாரும் பௌத்த
மதத்தை விட்டுவிடும்படிநேரும்.

இதனாலே, பௌத்தர்களுடைய நிரிமணியாகிய புத்ததருமசங்கங்
களில் சங்கத்துக்கு உள்ள பெருமையையும் முதன்மையையும் அறிந்து
கொள்க.

மணிமேகஸக்கதைச்சுருக்கம்.

க.—விழாவறைகாதை.

பண்டைக்காலத்திற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை வளப்படுத்த நினைந்த அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளையின்படி, தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட்செம்பியனென்னுஞ்சோழன், இந்திரனைவணங்கிக் குறையிரந்து அவனனுமதிபெற்று இருபத்தெட்டுநாள் அந்நகரில் நடத்தியதும், அச்சோழன்காலத்திற்போலவே பிற்காலங்களில் அவன்பரம்பரையோராலும் வருடங்கள்தோறும் நடத்தப்பட்டுவந்ததுமாகிய இந்திரவிழாவை நடத்தக்கருதிய அந்நகரத்துள்ள பலசமயவாதிகளும் பிறரும் ஒருங்குகூடி, "இந்திரவிழாவை நாம் மறந்தால் முசுகுந்தனது துயரைப் போக்கியதான நாள்ங்காடிப்பூதம் துன்பஞ்செய்யும்; பாவிகளைப் புடைத்துண்பதாகிய சதுக்கப்பூதம் இந்நகரை விட்டுநீங்கும்; ஆதலால், இவ்விழாவை நடத்துவேமாக" என்று தம்முள் நிச்சயித்துக்கொண்டு, அவ்விழா நடக்கப்போதலை நகரத்தாருக்கு அறிவிக்கும்படி முரசறைவோனுக்குச்சொல்ல, அவன், *வச்சிரக்கோட்டத்துள்ளமுரசை யானையின் பிடரிலேற்றி, முதலில் ஊரைவாழ்த்தி, "மேகம் மாதந்தோறும் மும்மழைபொழிக; அரசன் செங்கோலினனாகுக. அறிஞர்களே, இந்திரவிழா நடக்குங்காலத்திற் சுவர்க்கலோகம் வறிதாகும்படி எல்லாத்தேவரும் அதனைநீங்கி இங்கே எழுந்தருளுவாரென்பது பெரியோர்களுடைய துணிபாதலால், வீதிமுதலியவற்றிற் பூரணகும்பங்களும் பொற்பாலிகைகளும் பாவைவிளக்குக்களும் ஆகிய இவற்றைப் பரப்புமின்; குலைக்கமுகும் குலைவாழையும் கரும்பும் வஞ்சிக்கொடியும் பூங்கொடியும் ஆகிய இவற்றைக் கட்டவேண்டிய இடங்களிற் கட்டுமின்; தூணங்களில் முத்துமாலைகளை நாற்றுமின்; வீதிகளிலும் மன்றங்களிலும் பழமணலைமாற்றிப் புதுமணலைப் பரப்புமின்; துகிற்கொடிவகைகளை மாடங்களிலும் வாயில்களிலும் கட்டுமின்; சிவபெருமான்முதல் சதுக்கப்பூதமிறுதியாகிய தெய்வங்களுறையுங் கோயில்களிற் செய்யவேண்டிய காரியங்களை ஏற்பச்செய்யுமின்; தருமோபதேசஞ்செய்ய அறிந்தவர்களே, பந்தரிலும் அம்பலங்களிலுஞ்சென்று பிரசங்கம்புரிமின்; சமயவாதிகளே, வித்தியாமண்டபத்தையடைந்து இருத்தற்குரிய இடத்திலிருந்து வாதம்புரிமின்; யாரிடத்தும் பகைமையும் கோபமும் கொள்ளன்மின்" என்று கூறி முரசறைந்து இந்திரவிழாவைத் தெரிவித்தான்.

---

* வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதநிற்குங்கோயில்.

மணிமேகலைக்கதைச்சுருக்கம்.

உ.—ஊரலருரைத்தகாதை.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரவிழா கண்டுபெற்றது; அவ்விழாக் காலத்திற் பண்டைவழக்கப்படியே ஆடுதிற்பொருட்டு மணிமேகலையும் *மாதவியும் வாராமையால் மனம்புழுங்கிய †சித்திராபதி, ‡வயந்தமாலை யையழைத்து, "நீ மாதவிபாற்சென்று விழாவிற்கு வாராதிருத்தல பற்றி இவ்வூரார்கூறும் பழிமொழியை அவளுக்குச்சொல்லிவா" என்று அனுப்ப, வயந்தமாலைசென்று மணிமேகலையோடு மாதவியிருந்த மலர் மண்டபத்தையடைந்து, அங்கே தவத்தால்வாடிய மாதவியினுடம்பைக் கண்டு வருத்தமுற்று அவளோநோக்கி, "நீ உன்மகளுடன் இந்திரவிழா விற்குவாராமலும், உன்மரபிற்கு ஒவ்வாத தவவொழுக்கம்பூண்டுமிருத் தல்பற்றி ஊரார்கூறும் பழிமொழிகள் இன்னவை" என்றுகூற, மாதவி, "கணவன் கொலையுண்டதற்குப்பொருளாய் மிகசினந்து மதுரையை யெரித்த பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியினுடைய மகள் மணிமேகலை, தவவழியிற்செல்லுதற்கு உரியளேயன்றி, மிகவுமிழிந்த பரத்தைமைத தொழிலுக்கு உரியளல்லளாதலின், அவள் அங்கேவாராள்; நான் இங் கேவந்து பௌத்தாசாரியராகிய அறவணவடிகளைவணங்கி, என்காதலன் மதுரையிற் கொலையுண்டதுமுதலிய பெருந்துன்பத்தை வருந்திசொ ல்லி முறையிட்டேன்; முறையிட்டனைக்கு அவர்,

§"பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்ன
தற்றே ருறுவ தறிக" என்றருளி, (சூ - சுஎ)

‖பஞ்சசீலத்தையும் உபதேசித்து, "இவற்றைக்கடைப்பிடி" என்றும அருள்புரிந்து, என்னைத் தவவழியிற்புகுத்தினராகலின், நானும் அங்கே வருதற்கு உரியேனல்லேன்; இச்செய்தியை என்தோழிமார்களுக்கும மென்றற்றுய் சித்திராபதிக்குஞ்சொல்" என்றுகூற, அதுகேட்ட வயந்த மாலை, பெறுதற்கரியமாணிக்கத்தைக் கடலில்விழ்த்தியவர்போலச் செய லற்றுமீண்டு சித்திராபதியிடஞ்சென்றாள்.

---

* மாதவி - மணிமேகலையின்தாய்.

† சித்திராபதி - மாதவியின்தாய்.

‡ வயந்தமாலை - மாதவியின்தோழி.

§ இதில் சால்வகைவாய்மைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன; அவை துக்கம், துக்க நிவாரணம், துக்கோற்பத்தி, துக்கநிவாரணமார்க்கமென்பன; இம்முறையாலன்றி வேறு முறையாற்சொல்லுவதுமுண்டு.

‖ பஞ்சசீலங்களாவன:—கொல்லாமை, கள்ளுண்ணுமை, பொய்யாமை, காம மின்மை, கள்ளாமையென்பன.

கூ.—மலர்வனம்புக்ககாதை

இங்கே மாதவி வயந்தமாலைக்குச்சொல்லிய வருத்தச்சொல்லைக் கேட்ட மணிமேகலைக்கு அக்கேள்விவழியாகப் பற்றறுதற்குரிய நற்காலம் (ஏதுநிகழ்ச்சி) வந்துற்றமையால், அவள், தன்னுடைய தாய்தந்தைகளான கண்ணகிக்கும் கோவலனுக்கும் மதுரையில்நேர்ந்த துயரச்செய்தி தன்காதுகளேசுட மணங்கலங்கி அழுது சிந்துகின்றகண்ணீரால் தான் தொடுக்கின்றமாலையை நனைத்துக்கொண்டிருப்ப, மாதவி, அதனைக்கண்டு கண்ணீரைத்துடைத்து அவளுடையதுக்கத்தை ஒருவகையாக மாற்ற நினைந்து, "இம்மாலை உன்கண்ணீர்க்கலப்பால் தூய்மையொழிந்ததாதலின், வேறுமாலைதொடுத்தற்கு நீ சோலைசென்று புதுமலர்பறித்துவா" என்றாள்.

அதனைக்கேட்ட சுதமதி, மாதவியைநோக்கி, "தாய்தந்தையர்க்குச் சம்பவித்த பெருந்துன்பத்தைக்கேடு மிக்க துக்கத்தையடைந்த மணிமேகலையின் கண்ணீரைக்காணிற் காமன் தனது படைக்கலங்களை எறிந்துவிட்டு நடுங்குவான்; இப்பாவையை ஆடவர் புறத்தே காண்பாராயின், விட்டுநீங்குவாரோ? நீங்கார்; இயற்கைத்தன்மைகுன்றுவர்; குன்றுமல் நிற்பாராயின், அவரகள் பேடியரன்றே? அத்தன்மையள்ளாதலால், இவளை இப்பொழுது வெளியில் பூப்பறித்தற்குத் தனியே அனுப்பலாகாது; இந்நகரத்தில் நான்வந்ததற்குரிய காரணங்கூறுவேன்; கேட்பாயாக: சண்பைநகரத்துள்ளானை கௌசிகனென்னும் அந்தணனுடையமகளாகிய யான், தனியேசெல்லுதற்கு அஞ்சாமல் ஆராய்ச்சியின்றி ஒரு சோலையிற்சென்று பூப்பறித்தேன்; அப்பொழுது இந்திரவிழாவைக்காண்டற்கு இந்நகரைநோக்கி ஆகாயவழியேவரும் மாருதவேகனென்னும் வித்தியாதரனொருவன் என்னைக்கண்டு* எடுத்துக்கொண்டு மேலேசென்று, தன்வயமாகஞ்சில நாள்கழித்தபின் இந்நகரத்தே என்னைவிட்டுவிட்டு நீங்கித் தன்னகரம்போயினன்; மகளிர் தனியேசெல்லுதலாலுண்டாகுந்தீங்கு இத்தன்மையது; ஆதலால், மணிமேகலை தனியே போய்ச் சோலையிற் பூப்பறிக்குந்தன்மையையுடையாளல்லள்; இவளுடன் யாரேனுஞ்செல்லவேண்டும்; *இலவந்திகைச்சோலைக்குச்சென்றால் அரசனுடைய பக்கத்திலுள்ளார் அங்கிருப்பர்; †உய்யானத்திற்குச் செல்லலாமோவெனின், அதில் தேவர்களாலன்றி மனிதர்களால் விரும்பப்படாதனவும் வண்டுகள் மொய்க்கப்பெறுதனவுமான மலர்களையுடைய மரங்களெல்லாம் வாடாத பூமாலைகளைத்தூக்குதலால், "இவ்வனம் பாசிக்கையை

---

* இலவந்திகைச்சோலை – யந்திரவாவியையுடைய வயந்தச்சோலை.

† உய்யானம் - அரசர் விளையாடுங்காவற்சோலை.

யுடைய பூதங்களாற் காக்கப்படும்" என்றுநினைந்து அவ்வனத்தை அமிழுடையோர் அடையார்; சூரியகிரணத்தாற் சிறையிழந்த சம்பாதிபிருந்த சம்பாதிவனமும், காவிரியின்தந்தையாகிய கவேரனிருந்த கவேரவனமும் மிக்கமுதுமையையுடையனவும் தீண்டிவருத்துவனவுமாகிய தெய்வங்களாற் காக்கப்படுதலின், அவற்றினிடத்தும் அமிழுடையோர் செல்லார்;

அருளு மன்பு மாருயி ரோம்பு
மொருபெரும் பூட்கையு மொழியா நோன்பிற்
பக— —ன்மரம் பூக்கும் (இக - சுக).

உவவனமென்று ஒரு வனமுண்டு; அவ்வனத்தில் தன்னகத்துள்ளோருடைய ஓசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவர்களுருவங்களேமட்டும் வெளிப்படுத்துவதாகிய *பளிக்குமண்டபம் ஒன்றுண்டு; அம்மண்டபத்தினுள்ளே மாணிக்கச்சோதிபரந்த †பதுமபீடம் ஒன்றுண்டு; அப்பீடத்திலிட்டால் அரும்புகள் மலரும்; ஏழுவருடஞ்சென்றாலும் அதில் இட்ட மலர்கள் வாடா; அம்மலர்களில் வண்டுகள் மொய்யா; இதுகாறும் அதன் பெருமையை உனக்குச்சொல்ல மறந்தேன்; கேட்பாயாக: ஒரு தெய்வத்தை நினைந்தோர் அத்தெய்வத்தின் அடிகளேத்தியாணித்து மலர்களே அப்பீடத்திற்சேர்த்தால் அம்மலர்கள் அப்பீடத்தை நீங்கி அத தெய்வத்தின் அடிகளிடத்தே செல்லாநிற்கும்; யாதொரு நினைப்புமின்றி அவற்றை அப்பீடத்தே சேர்ப்பின், அவைகள் அதனைவிட்டு நீங்கா; இதற்குக்காரணம் யாதென்றுவினவுவாயாயின், சொல்லுவேன்: "மனத்தோடு கூடாதவிடத்தும் கருமங்கள் பலிக்கும்" என்னும் விதிகள் துன்பமடையவும், "மனத்தோடு கூடாதவழிக் கருமங்கள் பலியா" என்போர்க்குத் திருஷ்டாந்தமாகவும் மலரை இட்டுக் காட்டுதற்கு ‡மய னென்னும் தெய்வத்தச்சனால் அப்பீடம் நிருமிக்கப்பட்டதாகும்; அவ்வனத்தினின்றி உன்மகள் வேறுவனங்களிற் செல்லுதற்கு உரியவல்லள். அவளோடு பூப்பறித்தற்கு நானும் துணையாகச செல்வேன்" என்று சொல்லிவிட்டு மணிமேகலையோடு சேர்ந்து சுதமதி போகுமபொழுது, உண்ணு நோன்பியொருவனைத் தொடர்ந்து நின்று கவ்வியுண்ணும்படி வற்புறுத்திக்கூறும் களிமகன்பின்னே நிற்கும் சனங்களும், ஒருபித்தனுடைய விகாரசெயலேக்கண்டு வருந்தி நிற்கும் சனங்களும், பேடென்னுங் கூத்தைக்கண்டுநிற்கும் சனங்களும், தெருவின் இருபுறத்துமுள்ள

* இங்கே பளிக்குமண்டபத்தினுடைய தன்மையைச் சொல்லியிருக்குமழகு மிகப் பாராட்டற்பாலது.

† பதுமபீடமென்றது புத்தருடைய பாதபீடிகையை; இப்படியே 'பங்கயப் பீடிகை' என்பர் பின்னும்; உஎ - ம் காதை, உகக.

‡ மயனை அசுரத்தச்சனுகக் கூறுவதுமுண்டு.

ச.—பளிக்கறைபுக்ககாதை.

மாளிகைகளில் எழுதப்பட்டுள்ள சித்திரங்களைக்கண்டு வியந்துநிற்கும் சனங்களும், சிறுதேரின்மீது செய்துவைக்கப்பட்டுள்ள யானையின்மேற் சிறுவர்களேயேற்றி மகளிர் பாராட்டுதலைக் கண்டுநிற்கும் சனங்களும் ஆகிய எல்லோரும், முன்னம் விராடநகரத்திற் பேடிவடிவங்கொண்டு சென்ற அருச்சுனனைக்கண்டு வியந்து சூழ்ந்துகொண்டவர்களைப்போல மணிமேகலையைச் சூழ்ந்துகொண்டு, "மிக்க அழகையுடைய இவளைத் தவவழியிற்புகுத்திய தாய் மிகக்கொடியவள்; இவள் பூப்பறித்தற்குச் சோலையிற் புகுவாளாயின், ஆங்குள்ள அன்னப்பறவைகள் முதலியன இவள் நடைமுதலியவற்றைக்கண்டு என்னபாடுபடா" என்று இவை போல்வனவற்றைச் சொல்லி அவளுடைய அழகைப் பாராட்டிக்கொண்டு மிகவும் வருந்தி நின்றனர்; மணிமேகலை, சுதமதியோடு மெல்லச் சென்று உவவனத்தில் மலர்கொய்தற்குப் புகுந்தாள்.

ஞ.—பளிக்கறைபுக்ககாதை.

புகுந்தவள், அச்சோலையின்வளங்களையும் ஆங்குள்ள பொய்கையினழகையும் சுதமதிகாட்டக் காண்பாளாயினள்.

அவள் அங்கே அப்படியிருக்க, மதவெறிகொண்டு தெருத்தோறும் சனங்களை வருத்தித் திரிந்ததான காலவேகமென்னும் யானையின் மதத்தையடக்கித் தேரோடிச் சேனையுடன்வரும் உதயகுமரன், நாடகக்கணிகையர் வீதியில் ஒரு மாடத்தே மலரணைமேற் காதற்பரத்தையொருத்தியோடு, யாழின்கோட்டைத்தழுவிக்கொண்டு மயங்கிப் பாவை போலிருந்த எட்டிகுமரனைத் தெருப்பக்கத்துள்ள சாளரவழியாற் கண்டு, "நீ அடைந்த துன்பம் யாது" என்றான். உடனே அவன் துணுக்கென்றெழுந்து விரைந்து அருகேசென்று உதயகுமரனை வணங்கித் துதித்து, "இயற்கையழகுகெட்டு மலர்வனத்திற்கு இவ்வீதிவழியே நடந்துசெல்லும் மணிமேகலையைக் கண்டேன்; கண்டவுடன் அவளது தந்தையாகிய கோவலன் மதுரையிலடைந்த கொடுந்துன்பம் நினைவிற்கு வந்து என்மனத்தின்மையைமாற்றி இந்த யாழிலுள்ள பகைநரம்பில் என்கையைச் செலுத்தியது; இதுவே நான் அடைந்தவருத்தம்" என்று சொல்ல, பலநாளாக மணிமேகலையை விரும்பிக்கொண்டேயிருந்த உதயகுமரன், அவன்சொல்லால், அவள் சோலைசென்றுளென்பது தெரிந்து மகிழ்ந்து, "அங்கேபோய் மணிமேகலையை என் தேரிலேற்றிக்கொண்டு வருவேன்" என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுத் தேரைச் செலுத்திக் கொண்டு சென்று உவவனத்தின் மதில்வாயிலையடைந்தான்.

மணிமேகலை அத்தேரொலியைக்கேட்டுச சுதமதியை நோக்கி, "உதயகுமரன் என்மேல் மிக்கவிருப்பமுடையவனென்று மாதவிக்கு

வயந்தமாலை சொல்லியதை முன்னங்கேட்டுளேன்; இஃது அவனுடைய தேரொலிபோலும்; இத்துன்பத்திற்கு யாதுசெய்வேன்" என்றாள்; அதைக்கேட்ட சுதமதி, அவளை ஆங்குள்ள *பளிக்கறையிற் புகுத்தித் தாமக்கோலிட்டுக்கொண்டு உள்ளேயிருக்கசசெய்துவிட்டு, தான் அப்பளிக்கறைக்கு ஐந்துவிற்கிடைத்தூரத்தே நின்றாள்; அங்ஙனநின்ற சுதமதியைச சோலையினுள்ளேவந்த உதயகுமரன் கண்டு, "யாருமிலலாத இவ்விடத்தே நின்றாய்; நீ மணிமேகலையுடன் வநதாயென்று அறிந்து கொண்டேன்; அவள் †முதுக்குறைவுற்றனளோ? அவளுடைய செவ்வாய் நகைத்தலைப்பெற்றதோ? கண்கள் பிறழ்ந்து உலாவி வேட்கையைப் புலப்படுத்துமோ? அவள் பௌத்தசங்கத்தாரிருப்பிடத்தை நீங்கி இவ்விடம்வந்ததற்குக் காரணம யாது? சொலவாய்" என்று தனது வேட்கைதோன்ற வினாவினன்.

அப்பொழுது சுதமதி, வாயிலில்லாத அறையில அகப்படடோா போல மனம்வருந்தி, "இளமைப்பருவததிலேயே முதுமைவேடம் பூண்டு வழக்கைக்கேட்டு உணமையை வெளிப்படுததிய சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானுடைய வழித்தோன்றலே, நீ ஆண்டில் இளையையாயினும் அறிவில் முதியாயன்றோ? உனக்கு மகளிா தெரிவித்தற்குரியனவும் உளவோ? இலலை; ஆயினும் ஒன்று தெரிவிப்பேன்; கேட்டருளுக:—

வினையின் வந்தது வினைக்குவிளை வாயது
புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது
மூத்துவிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை
பற்றின் பற்றிடங் குற்றக் கொள்கலம்
புற்றடங் கரவிற் செற்றச் சேக்கை
யவலக் கவலை கையா றழுங்க
றவலா வுள்ளந் தன்பா லுடையது
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய் (௧௧௩ - ௧௨௧).

என்று உடம்பினியல்பைக்கூறினள்; அவள் இங்ஙனங்கூறிய இனிய வார்த்தை உதயகுமரனதுகாதை அடையுமுன்னே பளிக்கறையுள்ளேயிருந்த மணிமேகலையினுருவம் அவன் கண்ணுக்குத் தோற்றியது.

௫.—மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை.

தோற்றியவுடன் அவ்வடிவத்தை மணிமேகலையின் வடிவமென்று நிச்சயித்து அப்பளிக்கறையினுள்ளே சென்றடைதற்கு நினைந்த உதயகுமரன், அதன்வாயில் காணப்படாமையால் அஃது இன்னவிடத்திலுள்ளதென்பதை அறிந்துகொள்ளுதற்குப் பளிக்குசசுவரைக் கையால் த—

* பளிக்கறை - படிகத்தாலாகிய அறை.
† முதுக்குறைவு - பேரறிவு.

விக்கொண்டு சூழ்ந்துவந்தான்; வந்தவன் சுதமதியைப்பார்த்து, "மணி மேகலை எத்திறத்தினள்? சொல்" என்றான்; என்றவனுக்குச் சுதமதி, "அவள் தவமொழுக்கமுடையள்; குற்றஞ்செய்தாரைச் சபிக்கும்வன்மை யையுமுடையள்; சிறிதும காமவிகாரமில்லாதவள்; ஆதலின், நீ அவளை விரும்புதல் தக்கதன்று" என்று கூறினள்; கூறவே "அவள் எத்தன்மை யளாயினும ஆகுக; எப்படியும் எனக்கு உரியளாகக்கடவள்" என்று சொல்லிக்கொண்டுசெல்பவன், மீட்டும் சுதமதியைப்பார்த்து, "துறவொ ழுக்கம்பூண்ட சமணமாதர்களின்நடுவே ஒரு வித்தியாதரனுல் இடப்பட் டாய்" என்று எல்லாராலுங்கூறப்படும் நீ அவளைநீங்கிப் பௌத்தசங்கத் தைச்சார்ந்த மாதவியின் மகளுடன் வந்ததற்குக் காரணம் யாது? சொலலுவாய்" என்றான்.

அதுகேட்ட சுதமதி, "அரச, யான் சண்பைநகரத்துள்ள கௌசிக னென்னும் அந்தணனுடையமகள்; என் இளமைப்பருவத்தில் அன்னை யிறந்தாள்; அவளிறந்தபின்பு தந்தையால ஆதரிக்கப்பட்டுவந்த நான் ஒருசோலையிறசென்று தனியேயின்று பூக்கொய்கையில் என்னை விரும்பி ஆகாயத்தே எடுத்துசென்று தன்வயமாக்கிக்கொண்ட வித்தியாதரனெ ருவனுல் இடப்பட்டு இந்நகரத்திருந்தேன்; இதையறியாத என் தந்தை என்னைக்காணமல வருந்தித தேடிக்கொண்டே கன்னியாகுமரியாற்றி ற்கு நீராடசெலபவர்களோடு சென்றான்; செல்லுகையில் இடையிலுள ளதான இந்நகரச *சங்கமுகத்துறையில நீராடுதற்கு அந்தணர்களோடு வந்து என்னை இந்நகரிற்கண்டு, "நீ இங்கே எப்படிவந்தனை" என்று சொலலி வருந்தி அந்தணாகளோடிருத்தற்கு நான் தகுதியில்லேனுயி னும என்னிடத்து மிக்க அன்புடையவனுதலின், அவன் என்னைக் கைவி டாதவனுகி மணிகடோறும பிசையெடுத்துண்பித்துத் தானுமுண்டு பொழுதுகழிபபானுயினன்; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள், அவன் பிச சையெடுத்தற்குச்செலலுமபொழுது இளங்சன்றையுடைய ஒருபசு அவ னைமுட்டி வயிறறைகிழித்துவிட்டது; அதனுல சரிந்தகுடலைக் கையி லேந்திக்கொண்டு, நானிருந்தவிடமென்று முன்பு அறிந்தவனுதலால் †சமணப்பள்ளியிற்புகுந்து, "முனிவர்களே, யான் உங்களடைக்கலம்; என்னைப் பாதுகாக்கவேண்டும" என்று முறையிட்டான்; அதைக்கேட்ட அவர்கள் சினந்து அவனை என்னுடனும் புறத்தே ‡தள்ளிவிட்டனர்; நாங்க ளிருவரும் மிக்கதுக்கமுடையவர்களாய்ப் புறவீதியிற்சென்று, "கதியற்ற எம்மைப் பாதுகாக்கும் அறவோர் யாரேனுமுண்டோ?" என்று புலம்பி

* சங்கமுகத்துறை – காவிரி கடலொடுகலக்குந்துறை.

† சமணப்பள்ளி – சமணமுனிவர்கள் தங்குவதற்காக அமைந்த இடம்.

‡ தள்ளிவிட்டனரென்றதனுல், சைனமுனிவருடைய இரக்கமின்மை கூறினள்.

முறையிட்டே[illegible]; அப்பொழுது, மணைகடோறுஞ்சென்று ஐயமெடுக்கு பாத்திரத்தையேந்திய கையையுடையவனும் முழுமதிபோன்ற முகத்தனும் பொன்னிறமுள்ள *சீவரவாடையனுமாகிய சங்கதருமனென்று முனிவன் விரைந்துவந்து, "என்னதுன்பமடைந்தீர்கள்?" என்று எம்மை அருளுடன்பார்த்து இனியமொழிகளைக் காதுகளில்நிறைத்து எம்மனத்தைக்குளிர்வித்து உடனே தன்கையிலுள்ள பிச்சைப்பாத்திரத்தை என்கையிற்கொடுத்துவிட்டு என்தந்தையின்துன்பம் முற்றும்நீங்கும்படி அவனைத்தழுவியெடுத்துக்கொண்டு சென்று பௌத்தசங்கத்தாரிருப்பிடத்தைக்காட்டி என்றந்தையின் †மரணத்துன்பத்தையும் நீக்கினான்; அம்முனிவன் எனக்குச் செவியறிவுறுத்திய (பாதம்)

எங்கோ னியல்குண னேதமில் குணப்பொரு
ளுலக நோன்பிற் பலகதி யுணர்ந்து
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாள
னின்பச் செவ்வி மன்பதை யெய்த
வருளறம் பூண்ட வொருபெரும் பூட்கையி
னறக்கதி ராழி திறப்பட வுருட்டிக்
காமற் கடந்த வாமன் (எக - எஎ.)

பாதங்களையே என்னுடைய நாவானது இடைவிடாமற் பாராட்டுமேயல்லாமல் வேறொன்றையும் சொல்லவறியாது; அதுமுதல், பௌத்தசங்கத்தைச்சார்ந்திருந்த மாதவியிடத்தில் உறைவேனானேன்; அதனால் இவளுடன்வந்தேன்" என்று கூறினள்; அதுகேட்ட உதயகுமரன், "உனதியல்பை அறிந்துகொண்டேன்; மணிமேகலையைச் சித்திராபதியால் இனிச்சேர்தலுங்கூடும்" என்று சொல்லிவிட்டுக் காமபரவசனாய் அச்சோலையினின்றும் போயினன்; போனவுடன் மணிமேகலை பளிக்கறையினின்றும் வெளியேவந்து சுதமதியைநோக்கி, "அன்பிலளென்றும் தவவுணர்ச்சியில்லாதவளென்றும் வருணக்காப்பிலளென்றும் விலைமாதென்றும் என்னை இகழ்ந்தானென்று நினையாமல், உதயகுமரன்பின்னே என்னுடைய நெஞ்சமானது செல்லுதலுற்றது; இதற்குக் காரணம் யாது? காமத்தினியல்பு இதுவோ" என்று சொல்லிக்கொண்டுநின்றாள்; நின்றபொழுது, வந்து இந்திரவிழாவைக் காணுதலுற்ற மணிமேகலாதெய்வம், அவர்களுக்குத்தெரிந்தவளும் மாயவித்தைசெய்பவளுமாகிய ஒரு மடந்தைவேடம்பூண்டு அச்சோலையையடைந்து பளிக்கறையிலுள்ள ஸ்ரீபாதபீடிகையை வலங்கொண்டு உயர எழும்பிநின்று,

"புலவன் றீர்த்தன் புண்ணியன் புராண
னுலக நோன்பி னுயர்ந்தோ யென்கோ

---

* சீவரவாடை - மருதந்துவர்நீரில்தோய்த்த பௌத்தபிக்ஷுக்களின் வஸ்திரம்.

† மரணத்துன்பத்தையும் நீக்கினானென்றதனாற் பௌத்தமுனிவனுடைய அருந்தவினான்

சு.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைக்ககாதை

குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றஞ் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வா வென்கோ
காமற் கடந்தோ யேம மாயோய்
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோ யென்கோ
வாயிர வாரத் தாழியன் றிருந்தடி
நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவன்" (சுஅ - கo௫)

என்று துதிக்கத்தொடங்கியது. இங்ஙனந்துதித்துக்கொண்டிருக்கையிற் பகற்காலநீங்க அந்திமாலை வந்தது.

சு.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை.

வந்த அந்திமாலைப்பொழுது நீங்க, சந்திரன் உதயமாயினன் ; மணிமேகலாதெய்வம், மீட்டும,

ஆதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
பாத பீடிகை பணிந்தன ளேத்தி, (கக - கஉ)

அங்கே வாடிநின்ற சுதமதியைப்பார்த்து, " நீங்கள் இங்கேநின்றதற்குக் காரணம யாது? என்னதுன்பமடைநதீர்கள்?" என்றுகேட்க, சுதமதி உதயகுமரன் மணிமேகலையைவிருமபிச சொல்லிய சொல்லையும், பின்பு சித்திராபதியால் அவளைப் பெறலாமென்று அவன் எண்ணிசசென்றதையும கூறினள் ; கூறலும், அததெய்வம, அவளைப்பார்த்து, " உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலைபாலுள்ள ஆசை சிறிதும் தணிவுற்றிலது ; 'இது முனிவர்களுடைய தவவனம்; இதில யாம தீங்குசெய்யலாகாது' என்றெணணியே அவன் இசசோலையைநீங்கினன் ; இவள் இதனைக்கடந்துசெல்வாளாயின், புறவீதியில் அவன் இவளை அகப்படுத்திக்கொள்ளுதல் சரதமே ; நீங்கள் இசசோலையைசசூழ்நத மதிலின் மேற்றிசைக்கண்ணதாகிய சிறியவாயில்வழியேபோய் முனிவர்களுககிருப்பிடமாகிய சக்கரவாளக் கோட்டத்திறசெலலுக ; சென்றால, ஒருபொழுதும் யாதொருதுன்பமும் அணுகாது" என்றுசொல்லியது ; சொல்லலும, சுதமதி, " மாருதவேகனும நீயுமே அதனைச சக்கரவாளக்கோட்டமென்று சொல்லுவீர் ; மற்றையோர்யாவரும் சுடுகாட்டுக்கோட்டமென்றே சொல்லாநிற்பர்; சக்கரவாளக்கோட்டமென்றதற்குக் காரணம்பாது? அதனைச் சொல்லுக" என்றாள்.

என்றலும், அத்தெய்வம், " காவிரிப்பூம்பட்டினம்தோன்றியகாலத்தே உடன்றோன்றியதான சுடுகாடு இசசோலையின் பக்கத்தேயுள்ளது. அது, நாற்புறததும வாயில்களையுடைய மதிலாற்சூழப்பட்டது ; காளிகோட்டத்தையும, அருந்தவர் அரசா கணவனிறகக உடனேயிறந்தமடவார் ஆகிய இவர்களுள் இன்னாரின்னார் இன்ன இன்னவிடத்தே புதைக்கப்பட்டாரென்பதற்கு அறிகுறியாக அவரவர்களுடைய வருணம் ஆச

சிரமமுதலியவற்றிற்கும் அவரவர்களுடைய தகுதிக்குமேற்பச் சிறிதும் பெரிதுமாகப் கட்டப்பட்டுள்ள பற்பலகோட்டங்களையும், மயானதெய்வங்களுக்குப் பலியிடுதற்குரிய தூண்களையும், கற்களைநிறுத்திசெய்யப்பட்டுள்ள திண்ணைகளையும், காவற்காரர்உண்பதற்கும் உறங்குவதற்கும் அமைந்துள்ள குடிசைகளையும், தோரணங்களையும், பந்தர்களையுமுடையது; பிணங்களைச் சுடுதற்கும் சும்மாபோடுதற்கும் குழியிற்புதைத்தற்கும் உள்ளேவைத்து வாயிலையடைத்தற்கும் தாழியாற்கவித்தற்குமாக இரவும்பகலும் வருபவர்களுடையவோசையும், அங்ஙனம் வந்துசெல்பவர்களுடைய ஓசையும், சாப்பறைகளினோசையும், இறந்ததுறவிகளைத் தொழுபவரோசையும், மற்றையோர்பொருட்டு அழுபவரோசையும், நரியின் கூக்குரலோசையும், செத்தோரையழைக்கும் பேராந்தைகளினோசையும், கோட்டானுடையகுரலும், ஆண்டலைப்பறவைகளின் குரலும் அம்மயானத்தில் மிகுதியாகவுண்டு; தான்றி ஒடுவை உழிஞ்சில் கான்றை சூரை கள்ளிமுதலிய பற்பல மரவிசேடங்களும் அங்கே அடர்ந்துள்ளன; பேய்கள்நெருங்கியுள்ள வாகைமரம்நிற்கும் மன்றங்களையும நிணத்தோடு இறைசசிகளைத்தின்று மகிழ்ந்து பறவைகள் தங்கியுள்ள விளாமரம்நிற்கும் மன்றங்களையும், காபாலிகசமயத்தோர் வாழும வன்னிமரம்நிற்கு மன்றங்களையும், விரததாலிளைத்த உடமபையுடையசிலர் உடைந்ததலைகளை மாலையாகக்கட்டும இலந்தைமரம்நிற்கும் மன்றங்களையும், பிணங்களைத்தின்போர் களித்துவாழும் வெளியான இடங்களையுடைய மன்றங்களையும் அம்மயானம் உடையது; நெருப்பிருந்தபாண்டங்களும் மண்டைகளும் பாடைகளும் அறுத்தெறிநத மாலைகளும் உடைநத குடங்களும் நெற்களும் பொரிகளும் சிறுபலியாக இடப்பட்ட அரிசிகளுமளங்கும் பரவப்பெற்றது;

தவத்துறை மாக்கண் மிகப்பெருஞ் செல்வ
ரீற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப் பாலகர்
முதியோ ரென்னா னிளையோ ரென்னான்
கொடுந்தொழி லாளன் கொன்றனன் குவிப்பவிவ்
வழல்வாய்ச் சுடலை தின்னைக் கண்டுங்
கழிபெருஞ் செல்வக் கள்ளாட் டயர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்பாது வாழு
மக்களிற் †சிறந்த மடவோ ருண்டோ? (௬௭ - ௧௦௪).

இத்தன்மையதான அச்சுடுகாட்டைப் பார்ப்பனச்சிறுவனாகிய சார்ங்கலனென்னும் ஒருவன் ஒருநகரமாக நினைந்து அதில் தனியேசென்று அங்கே களித்தாடிய பேயொன்றைக் கண்டு அஞ்சி அதனால் தாக்கப்

---

* மண்டை - நவபாண்டவிசேடம்.

† சிறந்த - மிகுந்த.

பட்டுக் கதறிக்கொண்டு ஓடித் தனது தாயாகிய கோதமையையடைந்து, "சுடலையிலுள்ளபேய்க்கு என்னுயிரைக்கொடுத்தேன்" என்று சொல்லி அவள்முன் வீழ்ந்து இறந்தான்; உடனே கோதமை, "முதுமைப்பருவ மடைந்ததனால்த பாப்பானும் யானும் கண்ணிழந்துள்ளமென்பதை யும் வேறுபுகலிலமெனபதையும் நினையாமல் எங்கள் மைந்தனுடைய உயிரையுண்டது அணங்கோ! பேயோ! அறிகிலேனே" என்று புலம்பிக் கொண்டு தன் அருமைப்புதல்வனுடைய உடம்பையெடுத்து மார்போடு தழுவிச்சென்று சுடுகாட்டைச் சூழ்ந்த மதில்வாயிலை யடைந்துநின்று, "*சமபாபதி, நீராத்துறைகளிலும மன்றங்களிலும் பழைய மரவடிக ளிலும் கோட்டங்களிலும வேற்றிடங்களிலுமிருந்து யாருக்கும் எந்தச் சமயத்தும் யாதொருதீங்கும் அணுகாவண்ணம் பாதுகாத்தருளும் நீ என்மகனைக் காவாதொழிந்ததற்குக் காரணம யாது? நின்பால நடுவு நிலைமையில்லையோ; இனி யான் என்செய்வேன்" என்று வருந்தி முறை யிட்டாள்.

முறையிடவே சம்பாபதிவந்து, "இவ்விரவில் இம்மயானத்திற் பேய் கள் போக்குவரவுசெய்யும் வாயிலில் நின்று மிக்க வருத்தமடைந்து நீ என்னை அழைத்ததற்குக் காரணம யாது? சொல்வாய்" என்ன, கோ தமை நிகழ்ந்ததைக் கூறினள்; சம்பாபதி, "உன் மகனுயிரை அணங்கும் பேயும கவர்ந்தில; அவனுடைய அறியாமையையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு இழவுசேழ அவனுயிரைக் கவர்ந்து சென்றது" என்று கூறினள்; கூறலும், கோதமை, "என்னுயிரை வாங்கிக்கொண்டு இவனுயிரை நீ தந்தருள்வாயாயின், இவன் கண்ணற்ற தந்தையைக் காதலிப்பான்; ஆதலால், அங்ஙனம் செய்தருள்வாயாக" என்று வேண்டினள்; சம்பா பதி மனமிரங்கி, "உயிர உடமபைவிட்டுநீங்கின் அது வினைவழியேசென்று வேறுபிறப்பை யடையாநிற்குமு; இதில் ஏதேனும் யியமுண்டோ? போனவுயிரை மீட்டளித்தல் என்னல் இயலுங்காரியமன்று; ஆதலால், மகன் இறந்ததுபற்றி நீ இரங்காதே;

> உலக மன்னவர்க் குயிர்ச்குயி ரீவோ
> நிலமோ விந்த வீமப் புறங்காட்
> டரசர்க் கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்
> நிரயக் கொடுமொழி நீயொழி" என்றலும், (ககூச - ககஎ).

கோதமை, "கேட்ட வரங்களையெல்லாம் தேவா தருவாரென்று நூல் கள் கூறுநிற்கும்; ஆதலால், யான் கேட்ட இவ்வரத்தை நீ தந்தருள்க; தாராயாயின், இவ்விடத்தில் இப்பொழுதே என்னுயிரைத் துறப்பேன்" என்று சொன்னுள்; சொல்லலே சமபாபதி, "நீ சொல்லியபடியே இச்

*சம்பாபதியென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்து அதிதேவதையின்பெயர்.

*சக்கரவாளத்துள்ள தேவர்களில் யாரோனும் நீ கேய்ட வரத்தைக் கொடுப்பாருளராயின் யானும் அதனைக் கொடுக்கும் உரிமையுடையேனுவேன்; என் ஆற்றலைக் காண்பாயாக" என்று சொல்லிவிட்டு, †நான்குவகை அருவப்பிரமகணங்களையும் பதினுறுவகை உருவப்பிரமகணங்களையும் இருசுடர்களையும் ‡அறுவகைத் தெய்வகணங்களையும் பலவகை அசுர கணங்களையும் §எண்வகை நரகர்களையும் பல விண்மீன்கூட்டங்களையும் அச்சுவினிமுதலிய இருபத்தேழு நாட்களையும் கோட்களையும் தனக்குள்ளே அடக்கிக்கொண்டிருக்கும இச்சக்கரவாளத்தில் வரங்கொடுக்கும் வன்மையையுடைய தேவராகளையெல்லாம வருவித்துக் கோதமைக்குமுன்னே நிறுத்தி, "இவளுடையவருத்தத்தைக் கெடுத்திடுவீராக; இவளடைந்த வருத்தம் இதுவாகும" என்று நிகழ்ந்தவற்றைச்சொல்ல, அத்தேவர்கள் சம்பாபதி கூறியவாறே கூறிமுடித்தார்கள்; அதனைக்கேட்டு உண்மையறிந்து ஒருவாறு வருத்தமொழிந்தகோதமை தன்மகளைச சுடுகாட்டிற் சேர்த்துவிட்டு இறந்துபோயினுள்.

அப்பால், சம்பாபதியின் வன்மையை யாவருக்கும் புலப்படுத்த வேண்டி., எல்லாத்தேவர்களும் கூடியவிடத்து அவர்கள் கூடியதற்கு அறிகுறியாக, இவ்வுலகின் நடுவேயுள்ள மேருமலையும அதனைச் சூழ்ந்த ஏழுமலைகளும் நான்கு பெருந்தீவுகளும் இரண்டாயிரஞ சிறுதீவுகளும் மற்ற இடவிசேடங்களுமாகிய இவற்றைப்புலப்படுத்தி ஆங்காங்கு வாழ்பவர்களுடைய உருவங்களையும்வகுத்து மயனுல் நிருமிகரப்பட்டதாதலின், இது சக்கரவாளக்கோட்டமெனப் பெயர்பெற்றது; இது சுடுகாட்டைச் சூழ்ந்த மதிலின்புறத்தேயுள்ளதாதலாற் சுடுகாட்டுக்கோட்டமென்று எல்லாராலுங் கூறப்படும; இதன் வரலாறு இதுவாகும்" என்றுசொல்லக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மணிமேகலை, "மனிதர் வாழ்க்கை இத்தன்மைத்து" என்றுசொன்னுள். அவள் அங்கே அப்படியிருக்கையில், சுதமதி தூங்குதலுற்றனள்; அப்பொழுது அத்தெய்வம் தன்வித்தையால் மயக்கி மணிமேகலையைத் தழுவியெடுத்துக்கொண்டு ஆகாயவழியே மூப்பதுயோசனையளவு தெற்கேசென்று கடல்சூழ்ந்த மணிபலலவமென்னும் சிறு தீவையடைந்து அதில் அவளைவைத்துவிட்டுச்

* எல்லா வுலகங்களையும் தன்னுள அடக்கிக்கொண்ட கோளத்தைச் சக்கரவாள மென்றல் பௌத்தநூல்வழக்கு.

† பிரமகணங்களே இவ்வுலகம் வருத்தக்கூறுதல் பௌத்தநூல் வழக்கு; மணிமேகலைப் புத்தகத்தின் கூ - ம் பக்கம் பார்க்க.

‡ அறுவகைத் தெய்வகணங்கள் தங்கும் உலகங்களின்பெயரை மணிமேகலைப் புத்தகத்தின் உ - ம் பக்கத்திற் பார்க்க.

§ எண்வகை நரகருடைய இருப்பிடங்களின் பெயரை மணிமேகலைப் புத்தகத்தின் சுசு - ம் பக்கத்திற் பார்க்க.

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை.

சென்ற மணிமேகலாதெய்வம், "விடிந்தால் மணிமேகலையை எப்படியும் நான் அகப்படுத்திக்கொள்வேன்" என்று எண்ணிக்கொண்டு காம பரவசனுய்த் துன்பமுற்றுத் தூங்காமலேயிருந்த உதயகுமரன் முன்னே சென்று, அவன்காண நின்று,

> "..... .... மன்னவன் மகனே!
> கோளிலே திரிந்திடிற் கோணிலே திரியும்
> கோணிலே திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரும்
> மாரிவறங் கூரின் மன்னுயி ரில்லே
> மன்னுயி ரெல்லா மண்ணுள் வேந்தன்
> றன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் ருகும்
> தவதிறம் பூண்டோ டன்மேல் வைத்த
> வவத்திற மொழிக." (எ - கச).

என்று அவனுக்குச சொல்லிவிட்டுப் பின்பு உவவனஞ்சென்று அங்கே தூங்குகின்ற சுதமதியையெழுப்பி, "யான் மணிமேகலாதெய்வம்; இந்நகரில் நடக்கும் இந்திரவிழாவைக்காணுதற்கு வந்தேன்; நீ அஞ்சாதே; பௌத்தசமயவழியே செல்லுதற்குரிய நற்காலம மணிமேகலைக்கு உண்டாயிற்று; ஆதலால், அவளே எடுத்துக்கொண்டுசென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன்; தன்னுடைய முற்பிறப்பிலநிகழ்ந்த செய்தியையும் அறிந்துகொண்டு அவள் இற்றைக்கு ஏழாவதுநாளில் இங்கே வந்துசேருவாள். இந்நகரில் வேறுவடிவங்கொள்வாளாயினும் அவள் உனக்கு ஒளிப்பாளல்லள்; அவள் இங்கே புகும்நாளில் இந்நகரின்கண்ணே பலஅற்புதங்கள் நிகழும்; நான்வந்ததையும மணிமேகலை நல்லவழியிற்சென்றதையும மாதவிக்குச் சொல்வாயாக; அவள் முன்னமே என்னையறிவாள்; கோவலன், 'நமது குலதெய்வத்தின்பெயரை இக்குழந்தைக்கு இடுக' என்றுசொல்லி, என்பெயரை இவளுக்கு (மணிமேகலைக்கு) வைத்தநாளின்இரவில் மாதவியின் கனவிற்சென்று, "காமன் செயலற்று ஏங்கும்வண்ணம் ஆசையை முற்றக்கெடுக்கும் தவமாதைப்பெற்றாய்" என்று நனவிற்கூறுவதுபோல யான் கூறியதுண்டு. இதனையும் அவளுக்கு நினைப்பூட்டுவாயாக" என்று கூறிப்போயிற்று.

அப்பாற் சுதமதியெழுந்து மணிமேகலையின்பிரிவால்வருந்தி அச்சோலையைச்சூழ்ந்த மதிலின்மேற்கேயுள்ள சிறிய வாயிலவழியேசென்று சக்கரவாளக்கோட்டத்தையடைந்து ஆங்குள்ள உலகவறவியின் ஒரு பக்கத்திலிருந்தாள்; அவள் அப்படியிருக்குமபொழுது அவ்விடத்தே தூணிலுள்ளபாவையொன்றை அதிஷ்டித்திருக்குந் தெய்வமொன்று, சுதமதி மயங்கிஅஞ்சும்படி,

"இரவி வண்ம ஞெருபெரு மகளே
துரகத் தானைத் துச்சயன் றேவி
தயங்கிணர்க் கோதைத் தாரை சார்வுற
மயக்கி யானமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்
காராளர் சண்பையிற் கௌசிகன் மகளே
மாருத வேகஞ் டிங்கர் புகுந்து
தாரை தவ்வை தன்னெடு கூடிய
வீரை யாகிய சுதமதி கேளாய், (கஅ - கஅ).

தங்கையாகிய இலக்குமி தன்னுடையமுற்பிறப்பையும் உன்னுடைய முற்பிறப்பையும் அறிந்துகொண்டு இற்றைக்கு ஏழாநாளிரவில் இங்கரத்தேவருவள்; அவள் பிரிந்ததுபற்றி நீ அஞ்சற்க" என்று தனது தெய்வவாக்காற் கூறிற்று; அதனைக்கேட்டு மனமடங்கிய சுதமதி, பொழுதுபுலருமளவும் அவ்விடத்தேயிருந்து சூரியனுதித்தவுடன் எழுந்து புறப்பட்டு வீதிவழியேசென்று மாதவியையடைந்து முதனாளில் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொன்னவுடனே அவள் மாணிக்கத்தையிழந்த நாகம்போன்று மிக்கதுயரத்தேதாடிருந்தாள்; சுதமதி, மணிமேகலையின்பிரிவாற்றுமையால் உயிரிழந்த உடம்புபோலச் செயலற்றிருந்தாள்.

அ.—மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை.

சுதமதி இங்கே இப்படியிருக்க, மணிபல்லவத்திற் கடலருகே மணலிற்றுயின்ற மணிமேகலை, துயிலுணர்ந்து தனக்குத்தெரிந்த யாதொன்றும் அங்கே காணப்படாமையால், தான் முன்பிருந்த இடத்தைத்துறந்து வேற்றிடத்துச்சென்றுபிறந்த உயிர்போன்றவளாகித் திகைத்துக் கொண்டிருக்கையில் சூரியனுதித்தான்; உதித்தவுடன் அவள், "இவ்விடம், உவவனத்தில் முன்னங் கண்டறியப்படாத ஒரு பகுதியோ!

சுதமதி யொளித்தாய் துயரஞ் செய்தனை
கனவோ கனவோ வென்பதை யறியேன்
மணலிடைக் குறூஉ மாற்றந் தாராய்
வல்லிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கு
மெல்லவ னாராய் விட்டகன் றனையோ? (உ0 - உச).

இது, மாயவித்தையோடேதான்றிய அம்மடந்தைசெய்தவஞ்சமோ! ஒன்றுந்தெரியவில்லையே! தனியேயிருத்தற்கு மிகவும் அஞ்சுகின்றேன்; நீ விரைந்துவருவாயாக" என்று சொல்லிக்கொண்டு, பல நீர்த்துறைகளிலும் பல மணற்குன்றங்களிலும் சென்று தேடித் தனக்குத்தெரிந்த ஒருவரையுங்காணுதவளாகிக் கூக்குரலிட்டு அழுதுவருந்துபவள், தன்றந்தையினைநோந்து,

"கோற்றொடி மாதரொடு வேற்றுநா டடைந்து
வைவா ளுழந்த மணிப்பூ ணகலத்
தையா வோ" என் றழுவோண் முன்னர், (சக - சஉ)

கூ.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தகாதை.

இந்திரனிலிடப்பட்டதும் தரிசித்தோர்க்குப் பழம்பிறப்பைத் தெரிவிப்பதுமாகிய புத்தபீடிகை தோன்றியது.

கூ.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தகாதை.

தோன்றலும், அதனைக்கண்ட மணிமேகலை, விம்மிதத்தால் தன்னை அறியாளாயினள்; அவளுடையகைகள் தலைமேற்குவிந்தன; பின்பு ஆனந்தக்கண்ணீரைசுத்து அப்பீடத்தை மூன்றுமுறை வலம்வந்து பணிந்து எழுபவள், அப்பீடிகைக்காட்சியால் தன பழம்பிறப்பில்நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து, "மாதவ, உறுதிப்பொருளைபுணர்ந்தோய், காயங்கையென்னும் நதிக்கரையில நீ சொல்லியவெல்லாம உண்மையாதலை விளங்கவறிந்தேன்:—காந்தாரமென்னும் பெரியதொருநாட்டிலுள்ள பூருவதேசத்தில் இடவயமென்னும் நகரை இராசதானியாகக்கொண்டு அரசுபுரிந்துவாழும அத்திபதியென்னும் அரசனுடைய மைத்துனனுகிய பிரமதருமன, நீ அவ்வரசனிடத்திற்சென்று தருமோபதேசம்புரிகையில், "இச்சமயத்தீவில இற்றைக்கு ஏழாவதுநாளில் பூகம்பமுண்டாகும்; உண்டானபொழுது இருநகருமநாகநாட்டில் நானூறுயோசனைப்பரப்பும் பாதலத்தில்வீழ்ந்து கெட்டொழியும; ஆதலால், நீ இந்நகரத்தைவிட்டு விரைவில வேறுநகரம் புகுவாய்" என்றுசொல்ல, அவன் நகரத்தார்யாவருக்கும் அச்செய்திபைப பறையறைவித்துசாற்றி எல்லாருடனும் அந்நகரைநீங்கி அதற்கு வடக்கேயுள்ள அவந்திநகரம செல்லுதற்குப் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டு இடையேயுள்ள காயங்கையென்னும் நதிக்கரையையடைந்து அங்கே பாடிவீடு செய்துகொண்டிருந்தபொழுது ஐய! நீ உரைத்தபடியே குறித்தநாளிற் பூகம்பமுண்டாக இடவயநகரம் அழிந்து போயிற்று; அதுதெரிந்த அரசனும் மற்றையோரும் உன்பால் அன்பு மிக்கு உன்னைச சரணமடைந்து சூழ்ந்துநின்றகாலத்தில், அவர்களுக்கு முத்திவழியை உபதேசித்துகொண்டிருந்தாய்; இருந்தபொழுது, அசோதரநகரத்தரசனுகிய இரவிவன்மனென்பவனுடைய தேவியான அமுதபதியென்பவள்வயிற்றிற்பிறந்து இலக்குமியென்று பெயாபெற்று, அதிபதியென்னுமரசனுக்கு நீலபதியென்பவள்பாற்பிறந்த இராகுலனுக்கு மணிவியாய்ப்புக்கயான்என்கணவனேடுவந்து தருமங்கேட்டற்பொருட்டு வணங்கியவுடன், நீ என்னைநோக்கி, 'இவ்விராகுலன் இற்றைக்குப் பதினைந்து நாளில் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பாலிறப்பான்; நீ இவனேடு தீயிற் புகுவாய்; புகுந்து, பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்சென்றுபிறப்பாய்; அவ்விடத்தில் உனக்கு ஒரு துன்பம்வரும்; அப்பொழுது மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றி நள்ளிரவில் உன்னையெடுத்துக்கொண்டுசென்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத்தெற்கே கடலிலுள்ளசிறுதீவொன்றில்லை

த்துவிட்டுச்செல்லும்; சென்றபின் அங்குள்ள புத்தபீடிகையைத் தரிசித்துத் தொழுவாய்; தொழுதவுடன் உனது முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்தசெய்திகளையறிந்து இன்று நான்சொன்ன மொழிகளையும் தெரிந்துகொள்வாய்' என்று நீ சொல்ல, 'என்கேள்வன் இன்னவாறு பிறப்பானென்பதையும்தெரிவிக்கவேண்டும்' என்று கேட்டேன்; கேட்டவெனக்கு 'உன்னைக் கொண்டுசென்ற தெய்வம் மீட்டுநீதான்றி உனக்கு அதனைப் புலப்படுத்தும்' என்று அருளிச்செய்தாய்; அத்தெய்வம வரவிலலையே" என்று ஏங்கி அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

கo.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

மணிமேகலை இப்படியிருக்கையில், — புத்தபீடிகைக்காட்சியால இவள் பழமபிறப்பையறிந்தாள்; இவளுடைய இயற்கையும் அழகும்— என்றெண்ணிக்கொண்டு ஆகாயத்தினின்றுமிறங்கிவந்த மணிமேகலா தெய்வம், அவள்கேட்கும்படி,

> "உயிர்க ளெல்லா முணர்வுபா ழாகிப்
> பொருள்வழங்கு செவித்தூஉ தூர்ந்தறி விழந்த
> வறந்தலை யுலகத் தறம்பாடு சிறக்கச்
> சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையோ
> ரிளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
> நீயோ தோன்றினை நின்னடி பணிந்தே
> னியே யாகிநிற் கமைந்தவிவ் வாசனம்
> நாமிசை வைத்தேன் நலமிசைக் கொண்டேன்
> பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறுக" (எ - கரு)

என்று புத்ததேவனுடைய பீடிகையை அவளுக்கேமதித்துத் துதித்து வலம்வந்து பூசித்து வணங்கியது; வணங்கியதெய்வத்தை மணிமேகலை வணங்கி, "உன் திருவருளால என்னுடைய முற்பிறப்பையறிந்தேன்; அப்பிறப்பிற் கணவனுயிருந்த இராகுலன் எங்கே பிறந்துளன்?" என்று கேட்டாள்.

கேட்டவளுக்கு அத்தெய்வம், "இலக்குமி! கேட்பாயாக; நீ ஒருநாள் சோலையொன்றில் இராகுலனுடன் ஊடியிருந்தாய்; இருந்தபொழுது அவன் ஊடலைத்தீர்த்தற்கு உனதடியைவணங்கினன்; வணங்குகையில், இரத்தினத்தீவஞ்சென்று அங்கே தருமசக்கரத்தைப் பிரவிருத்திக்கச் செய்துவிட்டு வருபவனுகிய சாதுசக்கரனென்னும் பௌத்தசாரணமுனிவனொருவன் உச்சிப்பொழுதில் ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிவர, நீ அவனைக்கண்டு மெய்நடுங்கி மயங்கிக் கலங்கி ஒல்கிப் பணிந்தாய்; அது கண்ட இராகுலன், "இங்கே வந்தவன் யார்?" என்று கோபித்துச்சொல்லியும், நீ அஞ்சி நடுநடுங்கி அவன்வாயைப் பொத்தி, "ஆகாயத்தினின்றுமிறங்கிய இப்பெரியோனுடைய மலரடியைவணங்காமலும் இவனைத்

தியாமலும் இருந்தது எவ்வளவுபெரும்பிழை?" என்று அவனுக்குச் சொல்லி அவனோடுகூட அம்முனிவருடைய பாதங்களைவணங்கி, "யாங்கள் தேவரீருடைய அடியேமல்லேமாயினும்,

அந்தீத் தண்ணீ ரமுதொடு கொணர்கேம் (கள)

அமுதுசெய்தருள்க; தேவரீருடைய திருவுளப்பாங்கின்படியே நடத்தற்கு உரிமையுடையேம" என்று தெரிவித்தலும், அம்முனிவன், "தாயே! உண்பேன்; இங்கே கொண்டுவருக" என்றுசொல்ல, நீ உடனே அவற்றைக்கொணர்ந்து அவனியுண்பித்தாய்;

அந்நா ளவனுண் டருளிய வவ்வமு
நின்னுங் கொழியாது நின்பிறப் பறுத்திடும்; (ச0-சக).

அவ்விராகுலனே உவவனத்தில் உன்பால்வந்த உதயகுமரன்; அதனாலே தான் அவனுடையமனம் உன்னை விரும்பியதன்றி உன்மனமும் அவனை மிகப்பற்றியது. அதுபற்றைமாற்றி நல்வழிப்படுத்தற்கு நீங்கள் உன்னை இத்தீவிற்கொணர்ந்துவைத்து இப்பீடிகையைக் காட்டினேன்; இலக்குமீ! இன்னுங்கேட்பாயாக; முற்பிறப்பில் உன்னுடைய தமக்கை மாராயிருந்த தாரையையும் வீரையையும் அங்கநாட்டுள்ள கச்சயநகரத்தரசனுகிய துச்சயனென்பவன் மணஞ்செய்துகொண்டு ஒருநாள் அவர்களோடுசென்று மலைவளங்களைக்கண்டுவந்து கங்கைக்கரையை அடைந்திருந்தபொழுது, அறவணவடிகள் அங்கேவரக்கண்டு உடனே எழுந்து வணங்கிய அவன், "தேவரீர் யாவீர்? எங்கே எழுந்தருளியது?" என்று கேட்க, அவர், "பாதபங்கயமலையைத் தரிசித்தற்குவருதேன்; ஆதிகாலத்தே புத்ததேவன் எல்லாவுயிர்களும துக்கத்தினின்றும நீங்கி இன்புற்றிருக்கவேண்டுமென்று நினைந்து அவைகள்யாவும் கேடுமகிழும்படி அம்மலையின் உச்சியில் நின்றுகொண்டு தருமோபதேசஞ் செய்தபொழுது அவருடைய பாதசுவடுகள் தங்கபெற்றமையால் அஃது அப்பெயராயுடைத்தாயிற்று; குற்றமற்ற அறிவுடையீர்! நீங்களும் அதைத் தரிசித்து வழிபடுமின்" என்று கூறினர். அவர்கூறியவாறு உடனே சென்று அமலையையடைந்து தரிசித்த புண்ணியவிசேடத்தால் தாயுமவீரையும் முறையே மாதவியாகியும் சுதமதியாகியும்வந்து உன்னோடு கூடினர்; மணிமேகலே! நீ பழம்பிறப்பையறிந்தாய்; தருமத்தின் தோற்றத்தையும் தெரிந்துகொண்டாய்; மற்றைசமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளையும் இனி ஒருகாலத்திற்கேட்பாய்; அங்ஙனங்கேட்கும்பொழுது, உன்னை, "இளமைப்பருவத்தினள்" என்றுநினைந்து அவர்கள் தத்தம் சமயவுண்மைகளைச் சொல்லார்கள்; ஆதலால், அக்காலத்து நீ வேற்றுவடிவங்கொள்ளவேண்டுவது இன்றியமையாதது" என்றுகூறி வேற்

* நின்னுங்கொழியாது - நின்னிடத்தைநீங்காது.

முவடிவைக்கொடுப்பதும் ஆகாயவழியே சஞ்சரிக்கச்செய்வதுமாகிய மந்திரங்களிரண்டை அவளுக்கு உபதேசித்து, "நீ புத்ததேவனருளிச்செய்த நல்லறவழியை நணுகுதல் ஒருதலையென்று உணர்வாயாக; இப்பீடிகையை வணங்கித்துதித்து ஊர்செல்வாயாக" என்று சொல்லிவிட்டு மேலேசெல்லுதற்கு எழுந்து, "இன்னும் ஒன்றைச்சொல்ல மறந்துவிட்டேனே" என்று அத்தெய்வம மீட்டும் இறங்கிவந்து, "சிறந்த விரதவொழுக்கமுடையாய், கேட்பாயாக; மக்கள்யாக்கை உணவாலாகியதொருதி; இம்மந்திரமோ பசியைத்தொலைக்கும்; இதனைக்கொள்வாயாக" என்று சொல்லி அம்மந்திரத்தை அவளுககு உபதேசித்துவிட்டு எழுந்து ஆகாயவழியே சென்றது.

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை.

அப்பால், மணிமேகலை, அத்தீவிலுள்ள மணற்குன்றுகளையும் பூஞ்சோலைகளையும் குளிர்ந்த பொய்கைகளையும் பாராத்துக்கொண்டு மெல்ல உலாவிவருகையில், ஒருத்திவந்துநின்று, 'கப்பல்கவிழப்பெற்ற மகளிர் போல இங்குத் தனியேவந்தநீ யார்?" என்றுகேட்டாள்.

மணிமேகலை, "பொற்கொடிபோல்வாய்! 'நீ யார்' என்றது, என்னுடைய எந்தப் பிறப்பின் செய்தியைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்கு? கேட்பாயாக; சென்றபிறப்பில் இலக்குமியென்னும் பெயரையுடையேன்; இராகுலனென்னும் அரசிளங்குமரனுக்கு மனைவியாகவிருந்தேன்; இப்பிறப்பில் நாடகக்கணிகையாகிய மாதவியின்வயிறறமிற்பிறந்தேன்; என்பெயர் மணிமேகலையென்பது; மணிமேகலாதெய்வம காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள உவவனத்திலிருந்து இத்தீவிற்கொண்டுவந்து வைத்தமையால், இந்தப் பீடிகையைத் தரிசித்து முற்பிறப்பை யறிந்துகொண்டேன்; இங்கே வந்தமையால் நான் அடைந்தபயன் இது; என்னுடைய வரலாறு இதுவாகும்; பூங்கொடிபோல்வாய்! உன் வரலாறுயாது?" என்று கேட்டவுடன், தீவதிலகை "இத்தீவிற்கு அயலிலுள்ளதான இரத்தினத்தீவத்திலே மிகவுயர்ந்துவிளங்காநின்ற சமந்தகூடமலையின் உச்சியிலேயுள்ள புத்ததேவனது அடியிணைப்படிமைகளைத் தரிசித்துவிட்டு இத்தீவிற்கு முன்னொருகாலத்தில் வந்தேன்; வந்ததுமுதல் இந்திரன் கட்டளையால் இந்தத்தருமபீடிகையைக் காத்துக்கொண்டு இவ்விடத்திலேயேயிருக்கிறேன்; என்பெயர் தீவதிலகையென்பது. புத்ததேவனருளிச்செய்த நல்லறவழியேநடப்போர் யாரேனும் இதனைத் தரிசிப்பாராயின், அவர்கள் அந்தத்தரிசனவிசேடத்தால் உடனே தம்முடைய பழம்பிறப்புணர்ச்சியை அடைவது திண்ணம்; அத்தன்மையினையுடையோர் உலகத்தில் மிக அரியர்; அவர்களுக்கே தருமபதம் உரித்து; இஃது உண்

மை; பழம்பிறப்புணர்ச்சியை யடைந்தமையால், நீ மிகவும் பெரியை; இந்தப்பீடிகைக்குமுன்னே மாமலர்க்குவளையும் நெய்தலும் மயங்கிய கோமுகியென்னும் கொழுநீரிலஞ்சியொன்று உள்ளது; அப்பொய்கையினுள்ளேயிருந்து அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திரமானது, ஒவ்வொருவருடத்தும், புத்ததேவன் அவதரித்த காலமாகிய வைசாகசுத்தபூர்ணிமைதோறும் மேலேவந்து தோன்றாநிற்கும்; இத்தினம் அப்பூர்ணிமையே; அது தோன்றும்வேளையும் இதுவே; இப்பொழுது அந்தப்பாத்திரம உன்கையில வருமென்று எண்ணுகிறேன்; அதிலிடப்பட்ட அன்னம் எடுக்கஎடுக்க மேன்மேலும வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கும்; அதன்வரலாற்றை உன்னூரிலுள்ள அறவணவடிகளிடத்தே இனிக்கேட்பாய்" என்று சொல்லலும், மணிமேகலை அதைப்பெறுதற்குவிரும்பிப் புத்தபீடிகையைவந்தித்து அவளோடுகூடிச்சென்று கோமுகிப்பொய்கையை வலஞ்செய்துவந்து நின்றவுட்ன், அப்பாத்திரம் அப்பொய்கையினுள்ளிருந்து மணிமேகலையின்கையை அடைந்தது; உடனே அவள் அளவுகடந்தமகிழ்ச்சியுற்று நின்று,

" மாரனை வெல்லும் வீர நின்னடி
தீநெறிக் கடுமபகை கடிந்தோய் நின்னடி
பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய் நின்னடி
துறக்கம் வேண்டாத் தொல்லோய் நின்னடி
யெண்பிறக் கொழிய விறந்தோய் நினனடி
கணபிறர்க் களிககுங் கண்ணோய் நின்னடி
தீமொழிக் கடைதத செவியோய் நின்னடி
வாய்மொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி
நரகர் துயர்கெட நடப்போய் நின்னடி
யுரகர் துயர மொழிப்போய் நின்னடி
வணஙகுத லல்லது வாழ்ததலென் னாவிற்
கடங்காது" (சுக - எஉ)

என்று புத்ததேவனைத்துதித்தாள்; இங்ஙனநதுதித்தமணிமேகலைக்கு உயிர்களுடைய பசித்துனபதனையும அதனைத் தீர்ப்போருடைய பெருமையையும் தீவதிலகைசொல்லப்புகுந்து,

" குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெருமபுணை விடூஉ
நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்
பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும
பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோ
ரிசைச்சொ லளவைக் கென்னா நிமிராது; (எசு - அக)

முன்னொருகாலத்தில், கௌசிகமுனிவர் மழையே இல்லாதுபோனமையால், பசியால் வருந்தி அதனைத்தீர்த்துக்கொள்ளுதறகு எங்குந்திரிந்து சிறிதும் உணவுகிடையாததுபற்றி மெலிந்து பின் நாயிறைச்சியைப்பெற்றுத் தின்னப்புகுந்து, முதலில் அவ்விறைசசியின் ஒருபகுதியைத் தெய்வங்கட்குப் பலியிடுவாராயினா; அதுதெரிநத இந்திரன் உடனே

எங்கும் மழைபெய்யச்செய்தமையால், உயிர்கள் களித்துவாழும்படி விளைவுபெருகியதென்பர்; அதை நீ கேட்டிருப்பையே.

ஆற்றார்க் களிப்போ ரறலிலை பகர்வோ
ராற்ரு மாக்க ளரும்பசி களைவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை
மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லா
மூண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே; (கூ - கூசு)

ஆதலால், பசியைப்போக்கி உயிரைக்கொடுத்தலாகிய தருமத்தைச்செய்வாய்" என்று கூறினள்; அதுகேட்டமணிமேகலை, "போனபிறப்பில் என்கணவனுகிய இராகுலன் திட்டிவிடமென்னும பாமபாலிறந்தது பொருமல் யான் தீப்பாய்ந்து உயிரொடுவேவாநிற்கையில முன்னம சாதுசக்கரமுனிவனை உண்பித்த நினைவையுடையேனுனேன்; இறக்குங்காலத்தில எனக்கு அந்நினைப்பிருந்த புண்ணியவிசேடத்தாலேயே இருதப்பாத்திரம என்கையிற்புகுந்ததென்று எண்ணுகிறேன்; இதுநிற்க. பசியால்வாடிய குழந்தையின்முகத்தைக் கண்டு மனமிரங்கிப் பால்சுரக்கும் தாய்மூலை போலவே வயிறுகாய்பெருமபசி அலைத்தற்கு இரங்கி வெயிலென்றும் மழையென்றும் பாராமல் எங்கும வாடியலைந்துதிரியும் ஏழைகளுடைய முகத்தைக்கண்டு இரங்கி இப்பாத்திரம் மேன்மேலும் அவாகளுக்கு அமுது சுரந்தளித்தலைக் காணும் விருப்பமுடையேன்" என்று சொல்லக் கேட்டு மகிழ்ந்த தீவதிலகை, அவளோடு பின்னுஞ் சிலநேரம் அளவளாவிக்கொண்டிருந்து, "இனி இப்பாத்திரத்தோடு உன் ஊருக்குச்செல்வாயாக" என்றுசொல்ல, மணிமேகலை, அவள்பாதத்தைவணங்கிப் புத்த பீடிகையைத்தொழுது வலஞ்செய்து ஆகாயகமனமந்திரத்தை ஜபித்து மேலெழுந்து ஆகாயவழியேசென்று, தன்னைக் காணுதுவருந்தி நிகைத்து மயங்கி வழியைநோக்கிக்கொண்டேநிற்கும் சுதமதியையும மாதவியையும் பார்த்து, வியப்படையும்வண்ணம அவர்களுடைய முற்பிறப்பை அவர்களுக்கு அறிவித்து, "மானிடயாக்கையாற் பெறுதற்குரிய தவவழியை அறவணவடிகளிடத்தே இனிப் பெறக்கடவீர்; இஃது ஆபுத்திரனுடையகையிலிருந்த அமுதசுரபியென்னும அக்ஷயபாத்திரமாகும்; இதனைத் தொழுமின்" என்றுசொல்லி, அதனை அன்புடன் தொழுத அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு அறவணவடிகளைத தரிசித்தற்குச் சென்றனள்.

கூ.—அறவணர்த்தொழுதகாதை.

சென்றவள், "அறவணவடிகள் எங்கேயுள்ளார்" என்று விசாரித்துக்கொண்டேபோய்,

நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி
னுரைமூ தாள னுறைவிடங் குறுகி, (கூ - ச)

அவரைத்தரிசித்து மும்முறைபணிந்து துதித்துத் தான் உவவனஞ்சென்றதும், உதயகுமரன் அங்கேவந்து சொல்லிப்போனதும், பின்பு மணிமேகலாதெய்வம் தன்னையெடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தில்வைத்ததும், அத்தீவினுள்ள புத்தபீடிகைக்காட்சியால் தன் பழம்பிறப்பைத் தானறிந்துகொண்டதும், "முற்பிறப்பிற்கணவனுகவிருந்த இராகுலனே உதயகுமரனுக வந்துபிறந்தான்; அப்பிறப்பில் உனக்குத் தமக்கைமார்களாகவிருந்த தாரையும் வீரையுமே மாதவியும் சுதமதியுமாக வந்தனர்; அவர்கள் வரலாற்றை அறவணவடிகள்பால் நீ தெரிந்துகொள்" என்று மணிமேகலாதெய்வஞ்சொல்லி மூன்றுமந்திரங்களை யுபதேசித்துச்சென்றதும், அப்பால் தீவகிலகைவந்ததும், அவளுடன்சென்று தோழுகிப் பொய்கையிலிருந்த அமுதசுரபியைப்பெற்றதும், "ஊருக்குச்சென்று அறவணவடிகள்பால் ஆபுத்திரன்வரலாற்றை நீ கேள்" என்று அத்தீவதிலகைசொல்லத் தான்வந்ததும் ஆகிய இவற்றையெல்லாந்தெரிவிக்க, அம்முனிவாகேட்டு மகிழ்ந்து, "முன்பு ஒருமுறை நான் பாதபங்கயமலையைவழிபட்டு மீண்டுவருகையில துசசயராசனை ஒரு சோலையிற்கண்டேன்; "அரச, நீயும உன்மனைவியரும சுகமோ?" என்று யான்வினவ, அவன் மனங்கலங்கி அரற்றிக்கொண்டு, வீரை மதுவின்மயக்கத்தால் ஓரியானைமுன்சென்று இறந்ததும், அசசெய்தியைக்கேட்டுவருந்திய தாரை ஒருமாடத்தின்மீதேறி வீழ்ந்து மரித்ததுமாகிய பெருந்துன்பத்தைகூறி வருந்தினன்; நான் "இது பழவினைப்பயனுகும; ஆதலால், நீ வருந்தாதே" என்று சொல்லிப்போந்தேன்; அங்ஙனமிறந்த நீவிர் இப்போது கூத்தரைப்போல வேறுவேடம பூண்டுவந்தீர்கள்" என்று மாதவியையும் சுதமதியையுமபாத்துச சொல்லிவிட்டு, பின்னும் மணிமேகலையைப்பார்த்து, "இவ்வுலகிற் பௌத்ததருமங்கள்குறையப் பாவங்கள்மிகுத்தன; ஆனலும், சிறிதுசிறிது தருமமுண்டாதலுங்கூடுமென்று எண்ணி நான் தருமத்தை உபதேசித்துவருதலுமுண்டு; அத்தருமத்தை இவ்வுலகத்திலுள்ள மாந்தரியார்; இவ்வுண்மையையறிந்த இச்சக்கரவாளத்துள்ள தேவாகளுடைய வேண்டுகோளால், *ஆயிரத்தறுநூற்றுப் பதினுறுமாண்டில் துஷிதலோகத்திலுள்ள தேவன் இவ்வுலகத்தில் அவதரிப்பான்; அதற்குப்பிற்பாடு யாவருக்கும் அருளறத்தில் மனஞ்செல்லும்;

புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குரு வினங்கத்
தங்கா நாண்மீன் றகைமையி னடக்கும்
வானம் பொய்யாது மாநிலம் வளம்படும்

* இங்கே கூறப்பட்டுள்ள ஆண்டு இன்னசகாப்தத்தைச்சார்ந்ததென்று புலப்படவில்லை; ஆண்டு - வருடம்.

ஊனுடை யுயிர்க ளுறுதுயர் காணா
வளிவலங் கொட்கு மாதிரம் வளம்படும்
நளியிரு முந்நீர் நலம்பல தரூஉம்
கறவைகன் றார்த்திக் கலநிறை பொழியும்
பறவை பயன்றுய்த் துறைபதி நீங்கா
விலங்கு மக்களும் வெரூஉப்பகை நீங்கும்
கலங்கஞர் நரகரும் பேயுங் கைவிடும்
கூனுங் குருடு மூமுஞ் செவிடு
மாவு மருளு மன்னுயிர் பெறாஅ
அந்நாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோ
ரின்னாப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி
னாதன் பாத நவைகெட வேத்துதல்
பிறவி தோறு மறவேன் மடக்கொடி" (அசு - கரு)

இதுநிற்க; மணிமேகலை! இந்நகரத்தில் உன்னாலே சிலவிசேடங்கள் உள்ளனவாம்; அவை நிகழ்ந்தபின்பன்றி யான்கூறுநதருமமொழி உன் மனத்திற்பொருந்தாது; இவ்விருவரும் முற்பிறப்பிற் பாதபங்கயமலையை வழிபட்ட புண்ணியவிசேடத்தால் பிற்காலத்தில் உன்னோடுகூடிப் புத்ததேவனது திருவடியைத்தொழுது வணங்கி வினைகளினின்றும் நீங்கி நிருவாணமடைவார்கள்; உயிர்மருநதாகிய மிகசசிறந்த அமுதசுரபியை நீபெற்றனை; எல்லாவுயிர்களுடைய பசியையும தீர்ப்பாயாக;

மக்க டேவ ரெனவிரு சார்க்கு
மொத்த முடிவி னோரற முரைக்கேன்
பசிப்பிணி தீர்த்தல்" என்றே யவரும்
தவப்பெரு நல்லறஞ் சாற்றினர். (ககசு - ககசு)

மணிமேகலையும் அங்ஙனமே செய்வேனென்றாள்.

கஉ.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்தகாதை.

பின்பு அறவணவடிகள் மணிமேகலையைநோக்கி, "ஆபுத்திரன் வரலாற்றைக்கூறுவேன்; கேட்பாயாக; வாரணாசியென்னுமூரில் வேதமோதுவிப்பவனாகிய அபஞ்சிகனென்னும் அநதணன்மனைவி, சாலியென்பாள்; அவள் நியமந்தப்பியொழுகினமையால் உண்டாகிய பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும்பொருட்டு, தான் கருப்பிணியாகவிருநதும் அதைப் பாராமல் கன்னியாகுமரிக்கு நீராடச்சென்றாள்; சென்றவள் சூலால்வருநதி வழியிடையேபெற்ற குழந்தையிடத்தில் சிறிதும் இரக்கம்வையாமல் அக்குழந்தையை ஒரு தோட்டத்தில் இட்டு நீங்கினள்; நீங்கவே அக்குழந்தை உணவுபெறாது பசியால் வருந்தியழுதது; அவ்வழுகையோசையைக்கேட்டு ஒருபசுவானதுவந்து அதன் வருத்தந்தீரும்படி நாவால் நக்கிப் பாலூட்டி ஏழுநாள்வரையும் அப்புறஞ்செல்லாது பாதுகாத்துக்

கஉ.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்தகாதை

கொண்டிருந்தது; அப்படியிருக்கையில், வயனங்கோடென்னும் ஊரி லுள்ளவனாகிய பூதியென்னும் அந்தணனொருவன் தன் மனைவியோடும் அவ்வழியேவருபவன், அக்குழந்தையழுத கூக்குரலைக்கேட்டுச் சென்று தனியேகிடக்கும் அதைக்கண்டு மிக்க துன்பத்தோடு கண்ணீர்பெருக்கி, 'இவன் பசுமகனல்லன்; என்மகனே' என்றுகூறி அக்குழந்தையை யெடுத்து ஊர்சென்று வீடடைந்து மகிழ்ச்சியுடன்வளர்த்து உரியகாலத் துத் தன்குலத்துக்குரிய கல்விகளை நன்குபயிற்றிவந்தான்; வருகையில், அச்சிறுவன், ஒருநாள் அவ்வூரில் ஓரந்தணன்வீட்டிற்புகுந்து, யாகசாலை யில் ஒருபசு மாலையைச்சுற்றிய கொம்புகளையுடையதாய்ப் பின்பு தனக் குண்டாகும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி வெய்துயிர்த்துப்புலம்பி வேடர்களு டைய வலையிற்பட்ட மான்போல அஞ்சிக் கதறுவதைக்கண்டு மனநடுங் கிக் கண்ணீருகுத்து, 'இவர்களறியாதவண்ணம் இப்பசுவைக் கவர்ந்து கொண்டு இரவிற்போய்விடுவேன்' என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டே ஒருபக்கத்தில் ஒதுங்கியிருந்து அன்றிரவில் அப்பசுவைக் கையிற்பற்றி ஊருக்குவெளியே போய்விட்டான்; பசுவைக்காணாத அந்தணர்கள் பலர் அதனைத்தேடிசசென்று, வழியில் பசுவையும் அதனைக் கவர்ந்துசென்ற அசசிறுவனையுங்கண்டு அகப்படுத்திக்கொண்டு, அவன் கருத்தையறியா ராய், "புலையா, இப்பசுவை இரவில் ஏன் கவர்நதுசென்றாய்?" என்றுகேட்டு அவனைக் கோலாலடித்து ஒறுக்கத்தொடங்கினர். அப்பொழுது பசு, வருத்துகின்ற உபாத்தியாயனைமுட்டி வயிற்றைக்கிழித்துக் குடரைப் புறப்படச்செய்துவிட்டுக் காட்டில் விரைந்தோடிவிட்டது. ஆபுத்திரன் அவர்களைநோக்கி, "வருத்தன்மின்; யான் சொல்வனவற்றைக்கேண்மின்; நீங்கள் வருத்தும்படி இப்பசு என்னகுற்றஞ்செய்தது

விடுநில மருங்கிற் படுபுல் லார்ந்து
நெடுநில மருங்கின் மக்கட் கெல்லாம்
பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன் றீம்பா
லறந்தரு நெஞ்சோ டருள்சுரந் தூட்டு
மிதனொடு வந்த செற்ற மென்னை?" (௫௧ - ௫௫).

என்றுசொல்ல, அவர்கள், "நீ வேதவிதியையறியாமல் வேள்வியை இகழுகின்றாய்; ஆதலால், பசுமகனென்பதற்குப் பொருத்தமுடையை" என்று இகழ்ந்துகூறலும், ஆபுத்திரன்,

"ஆன்மக னசலன் மான்மகன் சிருங்கி
புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோர் போற்று
நரிமக னல்லனோ கேச கம்பள
னீங்கிவர் நுங்குலத் திருடி கணங்களென்
றோங்குயர் பெருஞ்சிறப் புரைத்தலு முண்டா
லாவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ" (௬௩ - ௬௮)

என்று சொல்ல, அவர்களுள்ளே ஓரந்தணன், "இவனுடைய பிறப்பின்

வரலாற்றை யான் அறிவேன்;முன்னொருநாள், கன்னியாகுமரியில் விதிப் படி நீராடிவிட்டு வருத்தத்தோடு வந்த சாலியென்னும் ஒரு பார்ப்பனி யைக் கண்டு, "உன் ஊர் யாது? நீ எதற்காக இங்கே வந்தனை?" என்று நான் கேட்டதற்கு அவள், "யான், வாரணசியென்னுமூரிலுள்ள ஆரண உவாத்தியாகிய ஓர்தணன் மனைவி; யானெழுகிய தீயவொழுக்கத்தாற் கணவனைப்பிரிந்து கன்னியாகுமரிக்கு நீராடச்செல்லுகையில், கொற்கை நகரத்துக்கு அப்பாற் காதவழித்தூரத்துள்ள இடையர்சேரியில ஆண் குழந்தையொன்றைப் பெற்று இரக்கமின்றி அதனை அவ்வூருள்ள ஒரு தோட்டத்தில் இட்டுப்போனேன்; இப்படிப்பட்ட தீவினையெனக்கு நற்கதியுண்டோ" என்று மிகத் துன்புற்று அழுதாள்; அங்ஙனமழுத வள்பெற்ற அந்தமகனே இவன்; இதைச் சொல்லுதலால் யாதுபயனென்று இதுகாறும் உங்களுக்குத் தெரிவியாதிருந்தேன்; அசுத்தனுதலால் இவனைத் தொடாதொழிமின்" என்று சொலல, ஆபுத்திரன், "நிலோத்தமையின் புத்திரர்கள் பெரியமுனிவர்களாக இருத்தல் கேட்டிலிரோ; நீங்கள் *சாலிக்குத் தவறுகூறத் துணிந்தீர்களே" என்றுசொல்லி அவர் களைப்பார்த்து நகைத்தான். வளர்த்த பூதியும் அசுத்தனென்று எண்ணி உடனே அவனை நீக்கிவிட்டான். பசுவைத்திருடின கள்வனென்று இக ழ்ந்து அந்தணர்களுடைய கிராமங்களிலெல்லாம அவனுடைய பிசசைப் பாத்திரத்திற் கல்லிடத்தொடங்கினர்கள்; அதனால, வேறு புகலின்றித் தென்மதுரையையடைந்து கௌதாதேவியின்கோயிலாகிய கலிங்கமத்தின் முன்னேயுள்ள அமபலத்தையே யிருப்பிடமாகக்கொண்டு கையிற் பிச சைப்பாத்திரத்தையேந்தி வீடுகள்தோறும சென்றுசென்று வாங்கிவந்த

காணர் கேளார் சான்முடப் பட்டோர்
பேணுநர்இல்லோர் பிணிநடுக் குற்றோர்
யாவரும் வருகவென் றிசைத்திட னூட்டி, (ககக - ககஈ).

அவர்களுண்டொழித்த மிசசத்தையே தானுண்டு பிசசையோட்டைத் தலையணையாகவைத்துக்கொண்டு அவ்வமபலத்தின்கண்ணே நாள்தோ றும் இரவிற் கண்படைபுரிந்து காலங்கழித்துவந்தான்.

கச.—பாத்திரமபுகுறியகாதை.

அப்படி நிகழுங்காலத்தில், அவனுக்கு ஒருநாள் அங்கே நிகழ்ந்த செய்தியைச்சொல்லுவேன்; கேட்பாயாக; அவன் அவ்வம்பலத்தில் ஓரிர வில் தூங்கும்பொழுது, சிலர்வந்து, "பெரும்பசி எங்களை வருத்தாநின் றது" என்றார்கள்; அதைக்கேட்ட அவன் அத்தன்பத்தைத்தீர்த்தற்கு

* சாலியென்பதற்கு அருந்ததியென்றும் ஒருபொருள்தோன்றிற்று.

ஆற்றலில்லாதவனாய் மிக்க வருத்தமடைந்தான்; அச்சமயத்திற் சிந்தா தேவி எழுந்தருளிவந்து, "இதனைக்கொள்வாயாக; நாடெல்லாம் வறுமையுற்றாலும் இவ்வோடு வறுமையையடையாது; கொடுக்கக்கொடுக்க இதில் உணவு வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கும்" என்றுசொல்லித் தன் கையிலுள்ள அக்ஷயபாத்திரமொன்றை அவன்கையிற்கொடுத்தாள்; உடனே அவன், அளவுகடந்தமகிழ்ச்சியடைந்து,

"சிந்தா தேவி செழுங்கலை நியமத்து
நந்தா விளக்கே நாமிசைப் பாவாய்
வானோர் தலைவி மண்ணோர் முதல்வி
யேனோ ருற்ற விடர்களைவாய்" (கஎ - உ0).

என்று துதித்து அவளைப்பணிந்து, முன்பு பசித்துவந்திரந்தவர்களை ஊட்டி மகிழ்வித்து, அன்றுமுதல் எல்லாவுயிர்களுக்கும் உணவளிப்பானாயினன்; உண்பதற்காக மனிதர்கள்பலர் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்; விலங்குகளும் பறவைகளும் அவனைப் பிரியாவாய் அன்புடன் சுற்றிக்கொண்டன; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் அவனதுபுண்ணியமிகுதியைத் தனது *பாண்டுகம்பளநடுக்கத்தால் அறிந்த இந்திரன், அவனுக்கு வரங்கொடுக்கநினைந்து ஒரு முதியவேதியனது வடிவுகொண்டுவந்து நின்று, "நான் இந்திரன்; வரங்கொடுத்தற்கு வந்தேன்; நீ விரும்பியது யாது? உன்னுடைய பெரிய தானத்தின்பயனைப் பெற்றுக்கொள்வாயாக" என்றுசொல்ல, ஆபுத்திரன் விலாவெலும்பு ஒடியும்வண்ணஞ் சிரித்து,

"அறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர்
நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர்
யாவரு மில்லாத் தேவர்நன னாடடுக்
கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே! (சரீ - சரு).

வருந்திவந்தவர்களுடைய தீர்த்தற்கரியபசியினைத்தீர்த்து அவர்களுடைய இனியமுகத்தை யான் காணும்படிசெய்கின்ற எனது தெய்வப்பாத்திரம் ஒன்றே போதும்; வேறொன்றும் வேண்டற்பாலதன்று" என்று அவனை மதியாதுசொன்னான்; சொல்லவே இந்திரன் கோபித்துப் பசித்துன்பத்தால் வருந்துவோரில்லாமலிருக்கும்படி செய்வேனென்றுநினைந்து எங்கும் மழைபெய்வித்து மிக்க செல்வத்தையுண்டாக்கினன்; அதனால், பசித்துவருவோர் இலராயினர்; அதுகண்டு ஆபுத்திரன் முன்னிருந்த அம்பலத்தைநீங்கி ஊர்கள்தோறும்போய், "உண்போர்யாரேனுமுண்டோ?" என்று வினாவத்தொடங்கினான்; அதுகேட்டுச் செல்வக்களிப்பால் யாவரும் அவனை யிகழ்ந்தார்கள்; உண்போரைப் பெறாமையால், அவன்

* பாண்டுகம்பளம் - வெள்ளைக்கம்பளம்: தனது பாண்டுகம்பள நடுக்கத்தைக் கொண்டு உலகிலுள்ள சில நிகழ்ச்சிகளை இந்திரன் அறிந்துகொள்வானென்றுகூறுதல் பௌத்தர்களுடைய வழக்கமென்று தெரிகின்றது.

பெருஞ்செல்வத்தையிழந்தோமைப்போல வருத்தித் தனியேசெல்லுகையில், அப்பதியிலிருந்த சிலர், அவனைக்கண்டு, சாவகநாடு மழையில்லாமையால் மிகுந்த வறுமையுற்றதென்றும் அதிலுள்ளவுயிர்கள் பெரும்பாலும் பசியால் இறந்தனவென்றும் கூறினர்; அதுகேட்டு அவன் அந்நாட்டிற்குச்செல்லவெனன்றுநினைந்து கப்பலேறினன்; அக்கப்பல்சென்று மணிபல்லவத்தினருகே ஒருநாள் தங்கிற்று; அவன் அத்தீவில் இறங்கினன்; மீகாமன், இறங்கிய ஆபுத்திரன் எழுவிட்டானென்று எண்ணி இருளில் அக்கப்பலைச் செலுத்திக்கொண்டுபோயினன். போனதுதெரிந்து அவன் மிகுந்தவருத்தமடைந்து, பலர்க்கு உணவளிக்கும் இப்பாத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு யாருமில்லாத இத்தீவில் யான்மட்டும் இரேன்" என்று எண்ணி அப்பாத்திரத்தைத் தொழுது, "வருடத்திற்கு ஒருநாள் நீ தோன்றுவாயாக" என்றுகூறிக் கோமுகிப்பொய்கையில் அதைவிடுபவன், "மிக்கசருணையோடுகூடித் தருமஞ்செய்தலையே மேற்கொண்டு எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாப்போர் யாரேனும்வரின் அவர்கையிற் புகுவாயாக" என்றுசொல்லி அப்பொய்கையில்விட்டுவிட்டுத் தான் பட்டினியிருந்து உயிர்துறப்பானயினன். அப்பொழுது அத்தீவிற்குச்சென்ற யான் அவனைக்கண்டு, "நீ யாதுதுன்பமடைந்தாய்" என்றுகேட்க, நிகழ்ந்தவற்றைச்சொல்லி மணிபல்லவத்தில் உடம்பைப்போகட்டுவிட்டு எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாக்குமெண்ணத்தோடுசென்று சாவகநாட்டரசனுடைய பசுவயிற்றிலுதித்தான்.

கரு.—பாத்திரங்கொண்டுபிச்சைபுக்ககாதை.

மணிமேகலை! இன்னும் கேட்பாயாக; முன்பு ஆபுத்திரனுக்கு ஏழுநாள்வரையும் பாலூட்டிய பசுவானது, அப்புண்ணியவதிசேடத்தால் சாவகநாட்டில் தவளமலையில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் மண்முகமுனிவனிடத்தே, பொன்மயமாகிய கொம்புகளையும குளம்புகளையும் உடைய தாய்ச்சென்று, ஈறுமுன்னமே பால்சுரந்து எல்லாவுயிர்களையும் உண்ணச்செய்துகொண்டிருந்தது; அதனைக்கண்டு, முக்காலவுணர்ச்சியையுமுடைய அம்முனிவன், "இப்பசுவயிற்றில் எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாக்கும் ஒருவிசேடபுருடன் பொன்மயமான முட்டையினிடம் தோன்றுவன்" என்று கூறினன். தருமஞ்செய்தற்காகவே மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஆபுத்திரன் தன்னைக் குழவிப்பருவத்தே காத்தளித்தபசுவை எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தவனதலின், மண்முகமுனிவன்கூறியவாறே அப்பசுவயிற்றில் தோன்றினன்; அவன் தோன்றியகாலம் வைசாகசுத்தபூர்ணிமை; அப்பொழுது சில நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அதுதெரிந்த சக்கரவாளக்கோட்டத்துளள முனிவர்கள், "புத்தன் அவதரிக்குங்

காலத்தில் தோன்றும் நிமித்தங்கள் இப்பொழுது நிகழ்வதற்குக் காரணம் என்ன?" என்று வியப்புற்று, அதனுண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்குக் கந்திற்பாவையையடைந்து வினாவினார்கள்; அது, "மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஒரு விசேடபுருடன் உயிர்களைப் பாதுகாத்தற்காகச் சாவகநாட்டிலுதித்தான்; அதனாலேதான் நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அவன் வரலாற்றை அறவணன்பாற் கேண்மின்" என்றுசொல்லி என்பாலனுப்பி எனது நாவைவருத்தியது; மகப்பேறில்லாமல் வருந்துபவனான அந்நகரத்தரசன்பூமிசந்திரனென்பவன் மண்முகமுனிவனைவணங்கி மேற்கூறிய பசுப்பெற்ற குழந்தையை வாங்கிக்கொண்டுசென்று வளர்த்துவந்தான்; அச்சிறுவன் இப்பொழுது அரசுரிமைபெற்று வாழ்கின்றான்; இதுநிற்க; காவிரிமாநதி மாறாது நீர்பெருகி இந்நாட்டைவளமுறச் செய்தும் யாதுகாரணத்தினாலோ உயிர்கள் வறுமையால்வருந்துகின்றன; ஆதலால்,

வெண்டிரை தந்த வமுதை வானோ
ருண்டொழி மிச்சிலை யொழித்துவைத் தாங்கு, (௫௧-௫௨).

மிகப் பயன்படுகின்ற இவ்வமுதசுரபியை நீ சும்மாவைத்திருத்தல் தகுதியன்று" என்றுகூறினர். அதைக்கேட்ட மணிமேகலை, உடனே அவரை வணங்கித் துதித்துப் பிக்குணிக்கோலம்பூண்டு, அப்பாத்திரத்தைக் கையிலேந்தி வீதியையடைந்தாள்; அடையவே, உச்சயினிநகரத்தரசனாகிய பிரச்சோதனனென்பவன் உதயணனை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்திய பொழுது, அவனைச் சிறைமீட்டற்கு அவன்மந்திரியாகிய யௌகந்தராயணனென்பவன் வேற்றுவடிவங்கொண்டு வீதியையடைந்தகாலத்தில், அவனைக்கண்டு துன்புற்று அநேகர் சூழ்ந்தாற்போலப் பிக்குணிக்கோலத்தையுடைய மணிமேகலையைக்கண்ட பலரும், "உதயகுமரனுடைய உள்ளத்தில் ஒளித்திருக்குமிவள் எல்லாருங்காணும்படி பிச்சைப்பாத்திரத்தையேந்தி வீதியையடைந்தது என்ன வியப்பு!" என்றுகூறித் துன்புற்று அவளைச் சுற்றிக்கொண்டனர். அப்பொழுது மணிமேகலை, "கற்புடைமாதர் இடும் ஐயத்தையே முதலில் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் தகுதி" என்றுசொல்ல, காயசண்டிகை "மழையைத்தரும் கற்புடைமாதர்களுள் மிகமேம்பட்டவளாகிய ஆதிரையென்பவளுடைய வீடு இது; நீ இதிற்புகவேண்டும்" என்று அவளுக்குக் கூறினள்.

கசு.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை.

அங்ஙனங்கூறிய காயசண்டிகை, மீட்டும் மணிமேகலையைநோக்கி, "இந்த ஆதிரையின் கற்புவிசேடத்தைக் கேட்பாயாக; இவள்கணவன் சாதுவனென்பான்; அவன் ஒருபரத்தையின் இணக்கத்தாற் கைப்பொருளிழந்து வறுமையுற்று வேறுதேயம்போய்ப் பொருள்தேடவெண்ணிச்

கிலவணிகரோடு கப்பலேறிச்சென்றான்; செல்லுகையில் கடுங்காற்றால் அக்கப்பல்கவிழ்ந்தது; கவிழவே சாதுவன் அதிலிருந்து ஒடிந்துவிழுந்த பாய்மரத்துண்டமொன்றைத் தெப்பமாகப்பற்றிக்கொண்டு நீந்திச்சென்று, உடையில்லாது சஞ்சரிப்பவர்களாகிய நாகருடையமலைப்பக்கத்தை அடைந்தான்; அஃதங்ஙனமாக; அக்கப்பலினின்றும் நழுவியமரத்தைப் பற்றிக் கடலில்நீந்திப் பிழைத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினம் வந்தோர், "கப்பலுடைய இறந்தவர்களோடு சாதுவனுமிறந்தான்" என்று ஆதிரைக்குக் கூறினர்; அதுகேட்ட அவள், மிக்க வருத்தமடைந்து இறக்கத் துணிந்து மயானத்திற் குழிதோண்டி அதில் விறகுகளை அடுக்குவித்துத் தீயைமூட்டி, "வினைப்பயனால் என்கணவனடைந்த இடத்தை நானுமடையக்கடவேன்" என்று சொல்லி அதிற்புகுந்தாள்; புகுந்தவளை அத்தீயானது சுடாதொழிந்தது; ஒழியவே அவள், "தீயுஞ்சுடாதபாவியேன் இனியாதுசெய்வேன்" என்று ஏங்குகையில், ஆகாயவாணியானது, "ஆதிரை! உன்கணவன் இறக்கவில்லை; அவன் பிழைத்துச்சென்று இப்பொழுது நாகர்மலையிலிருக்கிறான்; அங்கே பலவருடந்தங்கான்; சந்திரதத்தனென்னும் வாணிகனுடைய கப்பல்வழியேவந்து உன்னையடைவான்; நீ வருந்தாதே" என்று கூறிற்று; அதைக்கேட்ட ஆதிரை வருத்தமொழிந்து வீட்டையடைந்து கணவன் விரைநதுவருதலைக்குறித்து அதற்கேற்ற புண்ணியங்களை இடைவிடாது செய்துகொண்டிருந்தாள்; அங்கே நாகர் மலையையடைந்த சாதுவன், ஒருமரநிழலைச்சார்ந்து அயர்ச்சியால் துயில் கொள்ள, அம்மலையிலுள்ளநாகர்கள்வந்து இவ்வுடம்பு நமக்கு நல்லவுணவாகுமென்றெண்ணி அவனை எழுப்பினர்; அவன் அவர்கள்பாஷையை விளங்கக்கற்றவனாதலால், அவர்களோடுபேச, அவர்கள் அவனைவருத்துதலைத் தவிர்ந்து, "எங்களாசிரியன் ஒருவனிருக்கின்றான்; அவனிடம் நீ வரவேண்டும்" என்று அழைத்துச்சென்றார்; சாதுவன், அவர்களோடும் போய்,

> கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நாற்றமும்
> வெள்ளென் புணங்கலும் விரவிய விருக்கையி
> லெண்குதன் பிணவோடிருந்தது போலப்
> பெண்டுடனிருந்த, (௬௰௭ - ௬௯)

அவர்களுடைய குருமகனைக்கண்டு அவனோடு அளவளாவி அவனைவயமாக்கிக்கொண்டான்; கொள்ளவே அக்குருமகன், "நீ இங்குவந்தது எதன் பொருட்டு?" என்ன, சாதுவன் நிகழ்ந்ததைக்கூறினன். அவன், "பசியால் வருந்தியவிவனுக்கு வேண்டியவளவு கள்ளையுமூனையுங்கொடுத்துப் பின் இனையளாகிய நங்கை ஒருத்தியையுங்கொடுமின்" என்றுசொன்னான். சாதுவன் அதுகேட்டு அவனுடைய அறியாமைக்குவருந்தி, "எனக்கு

அவைவேண்டா" என்றான்; அவன், "பெண்டிரையும் உண்டியையும்மன்றி மாந்தர்க்கு இன்பந்தருவது வேறே யாதளது? இருந்தாற்சொல்வாய்" என்று கோபித்துச்சொல்ல, சாதுவன்,

"மயக்குங் கள்ளு மன்னுயிர் கோறலுங்
கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய்
பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர் பிறத்தலு
முறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற தண்மையின்
கல்லறஞ் செய்வோர் கல்லுல கடைதலும்
அல்லறஞ் செய்வோ ரருநர கடைதலும்
உண்டென வுணர்தலி னுரவோர் கோள்தனர்" (அச - கo).

என்றுகூறினன்; பின்பு அவன்கேட்ட வினுக்களுக்கெல்லாம் தக்கவாறு விடைகூறி மற்றபிறப்பும் புண்ணியபாவங்களும் அவற்றால்வரும் இன்பதுன்பங்களுமுண்டென்பதை அறிவுறுத்தி இறக்கும்வரையும் நடக்கவேண்டியமுறையையும் அவனுக்கு இயையத்தெரிவித்து விடைபெற்று, அவன்கொடுத்த சந்தனம் அகில் துகில் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு, அங்குவந்த சந்திரதத்தனென்னும் வாணிகனுடைய கப்பலிலேறி இந்நகரையடைந்து இவளோடு வாழ்வானுகிப் பல தானங்களுஞ்செய்தான். அப்படிப்பட்ட மேம்பாட்டையுடையளாகிய இந்த ஆதிரையின்கையால் முதலிற் பிச்சைபெறுக" என்றுசொல்ல, மணிமேகலை, அவளுடைய மனையிற்புகுந்து வாய்பேசாமற் சித்திரம்போல நின்றாள்; நின்றவுடன்,

தொழுது வலங்கொண்டு தயரது ளெளியோ
டமுத சுரபியி னகன்சரை நிறைதர,
"பாரக மடங்கலும் பசிப்பிணி யறுக"என
ஆதிரை யிட்டன *ளாருயிர் மருந்து. (கசஉ - கசடு).

கஎ.—உலகவறவிபுக்ககாதை.

ஆதிரையளித்த பிச்சையை முதலில் ஏற்றபின்பு அமுதசுரபியிலுள்ள சோற்றுத்திரளை,

அறத்தி னீட்டிய வொண்பொரு ளறவோன்
றிறத்து வழிப்படூஉஞ் செய்கை போல, (கூ - ச).

எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும் வளர்ச்சியையடைந்து, வந்தோருடைய பசியைப் போக்கி விளங்கிற்று. அதுகண்ட காயசண்டிகை வியந்து மணிமேகலையை வணங்கி, "அன்னாய்! என்னுடைய தீராப்பசியையும் தீர்த்தருளவேண்டும்" என்று வேண்டினள்; உடனே மணிமேகலை, அமுதசுரபியிலிருந்து ஒருபிடியமுதையெடுத்து அவளதுகையிலிட்டாள். அதனையுண்டு அப்பசிநோய்தீர்ந்து மகிழ்ந்த காயசண்டிகை, "வடதிசையில் வித்தியாதரருலகிலுள்ள காஞ்சனபுரமென்பது என்னுடைய ஊர்;

* ஆருயிர்மருந்து - அன்னம்.

தென்றிசைக்கண்ணதாகிய பொதியின்மலையின்வளங்களைக் காண்பதற்குக் கண்வனும் யானும் புறப்பட்டுப்போந்து இடையேயுள்ள காட்டாறொன்றின் கரையிலிருந்தேம். இருக்கையில், விருச்சிகனென்னு முனிவனொருவன் பாரணஞ்செய்தற்குப் பனங்கனிபோன்ற பருமையையுடைய நாவற்கனியொன்றைத் தேக்கிலையில்வைத்துவிட்டு நீராடச்சென்றான். அக்கனி அம்முனிக்கு உணவாகுமென்பதனை அறியாதநான் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையின்முதிர்ச்சியாற்சென்று அக்கனியைக் காலாற் சிதைத்துக்கெடுத்தேன்; நீராடி மீண்டுவந்த விருச்சிகன் அக்கனி என்னாற் சிதைந்திருத்தலையறிந்து கோபித்துத் தெய்வத்தன்மையுள்ளதும் பன்னிரண்டுவருடத்துக்கு ஒருமுறை ஒருகனியைத்தருவதுமாகிய நாவன் மரத்திலுண்டானது இது; இதையுண்டோர் பன்னிரண்டுவருடம் பசியொழிந்திருப்பார்; நானோ பன்னிரண்டுவருடம் பட்டினியிருந்து ஒருநாளுண்ணும் விரதமுடையேன்; உண்ணுந்தினமும் இன்றுதான்; யான் உண்ணக்கருதிய கனியும் இதுவேகாண்; இதனை நீ அழித்துவிட்டாய்; ஆதலால் ஆகாயவழியேசெல்லுமந்திரத்தை மறந்து யானைத்தீயென்னும் நோயாற் பன்னிரண்டுவருடம் தீராப்பசிகொண்டுவருந்திப் பின்பு இங்கு இக்கனியை நான் உண்ணுந்தினத்தில் நீ பசியொழிவாயாக" என்றுகூறிப் பசியால்வருந்திப்போயினன்; உடனே எனக்குப் பெரும்பசியுண்டாயிற்று; அதனால் மிக்கவருத்தமடைந்தேன்; அதுகண்ட என்கணவன் சிறந்த கனிகள் கிழங்குகள் காய்கள்முதலியவற்றை நிரம்பக்கொணர்ந்து என்னையுண்பிக்கவும் அப்பசி தீரவில்லை; அந்தரஞ்செல்லும் மந்திரமும் என்னினைவுக்கு வரவில்லை; அப்பொழுது அதுகண்டுவருந்திய என்கணவன், "நீ நடந்துசென்று இத்தமிழ்நாட்டில் ஆற்றாமாக்கட்கு அருந்துணைவர்களாகிய பெருஞ்செல்வர்கள் வாழ்ந்திருக்கும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையடைந்து அங்கேயிருப்பாயாக" என்றுசொல்ல, நான் அவ்வண்ணமேவந்து இங்கிருக்கின்றேன்; இங்கு இந்திரவிழாநடக்குங்காலத்தில் ஒவ்வொருவருடத்தும் என்கணவன்வந்து என்வருத்தத்தைப் பார்த்துவிட்டுத் தானும்வருந்திச் செல்வான்.

> தணிவில் வெம்பசி தவிர்த்தனை வணங்கினேன்
> மணிமே கலையென் வான்பதிப் படர்கேன்; (எகூ - எச)

இந்நகரில் முனிவர்கள் பலரிருக்கும் சக்கரவாளக்கோட்டமென்று ஒன்றுண்டு; அதில் பலரும்வந்துபுகுதற்காகவே எப்பொழுதும் கதவுதிறந்துள்ள உலகவறவியென்னும்பெயரையுடைய அம்பலம்ஒன்றுண்டு. அதில்,

> ஊரு ராங்க ணுறுபசி யுழந்தோ
> ராரு மின்மையி னரும்பிணி யுற்றோ
> ரிடுவோர்த் தேர்ந்தாங் கிருப்போர் பலர்; (எகூ - அ

ஆதலால் அவ்விடத்திற்கு செல்வாயாக" என்றுசொல்லிவிட்டு, தன்னூருக்குப்போயினள்; போகவே மணிமேகலை, விதியின் ஒரு பக்கத்தே ஒதுங்கிச்சென்று உலகவறவியைபடைந்து மூன்றுமுறை வலம்வந்து பணிந்து அதிலேறிச் சம்பாபதியையும் கந்திற்பாவையையும் வணங்கி,

வெயில்சுட வெம்பிய வேய்கரி கானத்துக்
கருவி மாமழை தோன்றிய தென்னப்
பசிஇன வருந்திய பைதல் மாக்கட்
கமுத சுரபியோ டாயிழை தோன்றி, (கக - கச)

"இப்பாத்திரம் ஆபுத்திரன்கையிலிருந்ததாகிய அமுதசுரபி; உண்ணுதற்கு விருப்பமுள்ள யாவரும் வருக" என்றுசொல்ல, பலரும்வந்து உண்பாராயினர்; ஆகவே அவ்வம்பலத்தில் உண்ணுமொலிமிகுந்தது.

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்காதை.

மணிமேகலை பிக்குணிக்கோலங்கொண்டு பாத்திரமேந்தி ஐயமேற்று உலகவறவியிற் சென்றுளென்பதைக் கேட்ட சித்திராபதி, மன்கொதித்து வெய்துயிர்த்துக் கலங்கி, "மணிமேகலையை இச்செயலினின்றும் நீக்குவேன்" என்றெண்ணிக்கொண்டு நாடகக்கணிகையரெல்லாரையும் பார்த்து, "கோவலன் இறந்ததுகேட்டு மாதவி எல்லாவற்றையுந் துறந்து முனிவர்களுடைய தவச்சாலையையடைந்து தாபதக்கோலம்பூண்டிருத்தல் நமக்குத்தக்கதாக இருக்கின்றது; யாம கணவனுடன் இறக்கும் பத்தினிப்பெண்டிரல்லேம்; பாணன் இறந்தபொழுது அவனுடன் இறவாத யாழைப்போல்வேம்; பின்னும்,

நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை
வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம், (கக - உ)

தாபதக்கோலந்தாங்குவது நம்முடையகுலவொழுக்கத்திற்கு ஒத்ததன்று; மாதவிமகள் மணிமேகலையின் பிக்குணிக்கோலத்தைமாற்றி அவள் கையிலேந்திய பிச்சைப்பாத்திரத்தை,

பிச்சை மாக்கள் பிறர்கைக் காட்டி, (கo)

பலநாளாக விரும்பிக்கொண்டிருக்கும் உதயகுமரனுல் அவளை அவனது தேரிலேற்றுவித்தே வருவேன். அங்ஙனஞ்செய்து வாரேனுயின் குடிக்குற்றப்பட்டு ஏழுசெங்கலைத் தலைமேலேற்றிக்கொண்டு நாடகவரங்கைச் சுற்றிவந்து பழியோடிருக்கும் நாடகமடந்தையாபோல இனி நான் நாடகக்கணிகையர்வீட்டிற்குச் செல்லேனாகக் கடவேன்" என்று சபதஞ்செய்துவிட்டுத் தன்னேழ சிலர் சூழ்ந்துவரசென்று உதயகுமரனுடைய அரண்மனையையடைந்து அவனைக்கண்டு திகைத்து, மணிமேகலை உலகவற

வியை அடைந்திருக்கின்றாளென்பதை அவனுக்குக்குறிப்பிக்க, அவன் உவவனத்தில் மணிமேகலையைக் கண்டதுமுதல் நிகழ்ந்தவற்றைக்கூறி அவளிடத்துள்ள விசேடத்தன்மையைப் பாராட்டினன்; சித்திராபதி, அவனுடைய மனத்தை வேறுபடுத்தும்வார்த்தைகள் பலவற்றைச்சொல்லிமுயல, அவன் உள்ளம்பிறழ்ந்து தேரேறி உலகவறவியையடைந்து, பலர்க்கும் உணவளித்துக்கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையைக்கண்டு அருகிற்சென்று, "நீ தவக்கோலம்பூண்டது யாதுகருதி" என்று வினாவினன்; மணிமேகலை, "பழம்பிறப்பிற் கணவனாக இருந்த இவனைவணங்குதல் முறையாகும்" என்று எண்ணி வணங்கி,

"பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்பட் டிரங்கலு
மிறத்தலு முடைய திடும்பைக் கொள்கல
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்" (கஙசு - கஙசு)

காள்ள நினைந்து அவனைநீங்கிக் கோயிலினுள்ளேசென்று சம்பாபதியை வணங்கி, முன்பு மணிமேகலாதெய்வமுபதேசித்த மந்திரத்தை ஜபித்துக் காயசண்டிகைவடிவமுற்று அமுதசுரபியையேந்தி வெளிவேந்துநின்றாள்; அவள் அவ்வாறுவந்ததையறியாத உதயகுமரன்—சென்றமணிமேகலை சம்பாபதிகோயிலுள்ளே ஒளித்துக்கொண்டாள்—என்று நினைந்துசென்று சம்பாபதியைவணங்கி, "பிச்சைப்பாத்திரத்தைக் காயசண்டிகையின் கையிற்கொடுத்துவிட்டு ஒளித்துச்சென்ற மணிமேகலையை இங்கேயுள்ள இவ்வளவுபாவைக்கூட்டங்களுள்ளே நான் எவ்வாறு தெரிந்துகொள்ளுவேன்; நீ எனக்கு அவளைக் காட்டாயாயின், இவ்விடத்திலேயே *பாடுகிடப்பேன் பலநாள்சென்றாலுஞ் செல்லுக. மணிமேகலையை இங்கேவிட்டுவிட்டு நான்மட்டும் போகேன்; உன்னுடைய திருவடியைத்தொட்டேன்" என்று சபதங்கூறினன்.

கசு.—சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை.

உதயகுமரன், சம்பாபதியைவணங்கி இங்ஙனஞ் சபதங்கூறுகையில், அவன்கேட்கும்படி, "நீ எம்பெருமாட்டியின்முன்னே ஆராய்ந்துபாராமல் வஞ்சினங்கூறினை; இங்ஙனங்கூறியதில் யாதொருபயனுமில்லை" என்று ஆங்குள்ள சித்திரங்களுள் ஒன்றை அதிட்டித்துநிற்கும் தெய்வங்கூறியது; அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு அவன் மனங்கலங்கி வருந்தி "மணிமேகலையை மறப்பாய்" என்று முன்னங்கூறிய தெய்வத்தின் வார்த்தையும் வியப்பைத்தருகின்றது; தெய்வத்தன்மையுள்ளதாக இருத்தலின், அவள் ஏந்திய பாத்திரமும் வியப்பைத்தருகின்றது; இச்சித்திரம்

* பாடுகிடத்தல் - வரம்பெறுதற்குக் கிடத்தல்.

பேசியதும் வியப்பை உண்டுபண்ணுகின்றது; இவற்றையெல்லாம் மணிமேகலையின் செய்தியை அறிந்துகொண்டபின்பு அறிவோம்" என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு காமபரவசனாய் வெய்துயிர்த்து மீண்டு தன் இருப்பிடத்தை யடைந்தான். மணிமேகலை, "இவ்வடிவத்தோடு திரிந்தால் உதயகுமரன் விட்டுநீங்கான்; கைப்பற்றிக்கொள்ள முயலுவன்; ஆதலால், நாம் காயசண்டிகைவடிவங்கொள்ளுதல் நன்று" என்றெண்ணி அவ்வடிவுகொண்டு சம்பாபதியின் கோயிலிலிருந்த அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு எங்கும்போய், பசித்துவந்த யாவருக்கும் உணவளித்துச் செல்லுபவள், ஒருநாள், அந்நகரத்துள்ள சிறைசசாலையிற் புகுந்து அங்கே தண்டிக்கப்பட்டிருந்து பசியால்வருந்துவோரை அருளுடன்பார்த்து மனமுருகி இனியமொழிகளைக்கூறி உண்பிப்பாளாயினள்; அதனைக்கண்ட காவலாளர் அவள் ஒரு பாத்திரத்திலிருந்தே பலருக்கு உணவளித்தலைத் தெரிந்து வியப்புற்று, "இப் பாத்திரத்தின் விசேடத்தையும் இவள் செய்தியையும் அரசனுக்குத் தெரிவிப்போம்" என்றுநினைந்து சென்று, ஒருமண்டபத்தில் மிக்கசிறப்புடன் சீர்த்தியென்னும் இராசமாதேவியோடு வீற்றிருக்கும் அரசனுடைய செவ்வியைப்பார்த்துச் சேய்மையில் வணங்கிநின்று,

"வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
யொளியொடு வாழி யூழிதோ றூழி
வாழி யெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
கேளிது மன்னோ கெடுகநின் பகைஞர்" (கஉஎ - கஙo).

என்றுவாழ்த்தி, "யானைத்தீயென்னும்நோயால் வருநதி உடல்மெலிந்து இநநகரில் திரியுமங்கையொருத்தி, சிறைக்கோட்டத்துள்ளேவந்து தேவரீரைவாழ்த்திக் கையின்கண் பிசசைப்பாத்திரம் ஒன்றையேவைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்துண்டாகி வளரும் சோறறால் அங்கேயுள்ள எல்லாருடைய பசியையுநதீர்த்து விளங்குகின்றாள். இவ்வற்புதத்தைத் தெரிவிப்பதற்கே வந்தோம்" என்றார். அதைக்கேட்ட அரசன், "அம்மங்கையை இங்கே அழைத்துவருக" என்றான். உடனே காவலாளர்கள்வந்து அதனைச்சொல்ல, அவள்சென்று அரசனைக்கண்டு, "அரச! உனது அருள் வாழ்க" என்றாள். அரசன், "மிக்க தவமுடையாய்! நீயார்? கையிலேந்திய பாத்திரம் எங்கேகிடைத்தது?" என்றான். அவள் "அரசே! நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; யான் விஞ்சைமகள்; இந்நகரில் வேற்றுவடிவங்கொண்டுதிரிநதேன். இது பிசசைப்பாத்திரம்; இதனை அம்பலத்தேயுள்ள தெய்வமொன்று எனக்கு அருளியது; தெய்வத்தன்மையோடு கூடியது; யானைத்தீயென்னுந் தீராப்பசியைத் தீர்த்தொழித்தது; பசியால் மெலிந்தவர்களுக்கு மிருதசஞ்சீவினியாகவுள்ளது" என்று சொல்ல, அரசன் "யான் செய்யவேண்டுவது யாது?" என்றுகேட்ப, அவள் "சிறைச்

ரையை அறச்சாலையாகச் செய்யவேண்டும்" என்றாள்; அரசன், அவள் விரும்பியவண்ணமே சிறைச்சாலையையழித்துத் தூய்மைசெய்து அவ் விடத்தைப் பலவகையான புண்ணியங்களும் நடத்தற்குரிய இடமாகச் செய்வித்தான்.

உ0.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை.

அரசனுடைய கட்டளையால், சிறைச்சாலை, பலவகைப்புண்ணியங்களும் நிகழ்தற்குரிய அறச்சாலையாய் விளங்கிற்று; உதயகுமரன் இச்செய்தியையெல்லாம் கேட்டு, "மணிமேகலை உலகவறவியை நீங்கி வெளியே வந்தபொழுது அவளைக் கைப்பற்றிக்கொணர்ந்து தேரிலேற்றி அவள் கற்ற வித்தைகளையும் அவள்கூறும் இனிய முதுமொழிகளையும் கேட்பேன்" என்று தன்னுள்ளே எண்ணிக்கொண்டுசென்று அவளிருக்கும் உலகவறவியில் ஏறினன். காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதரன், "பெரும்பசியால் வருந்தும்படி காயசண்டிகைக்குப் பொதியின்மலையைச்சார்ந்த காட்டாற்றின்கரையில் விருச்சிகமுனிவன் இட்ட சாபத்தை அவள் அது பனித்தற்குரிய பன்னிரண்டுவருடங்களும சென்றன; சென்றும் அவள் வராமைக்குக்காரணம்யாதோ" என்று மிக்க கவலையுற்று, தனது நகரை நீங்கி ஆகாயவழியேவந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிறங்கிப் பூகசதுக்கமும் பல பூஞ்சோலைகளும் முனிவர்களுடைய தவச்சாலைகளும் மன்றங்களும் அம்பலங்களும் ஆகிய இடங்களிலெல்லாம சென்றுசென்று தேடித்தேடித்திரிந்து, காயசண்டிகைவேடமபூண்டு உணவளித்து மாந்தர்கள் பலருடைய பசிகளையும் மாற்றிக்கொண்டிருக்கும மணிமேகலையை மணிமேகலையென்று அறியாதவனாகி காயசண்டிகையென்றே நிசசயித்துக்கொண்டு அருகிற்சென்று அவளைநோக்கி, "நீ வந்திய இப்பாத்திரம் ஒன்றுயிருந்தும் இதனால் அளிக்கப்படும் உணவை அருந்துவோர் பலராய் உள்ளார் எனக்கு இது மிக்கவியப்பைத் தருகின்றது. உன்னைவருத்திய யாதைதியாகியதோயை ஒழித்தற்குத் தேவர்கள் இதனைகொடுத்தார்களோ' என்று சொல்லிப் பின்பு பழையகட்பிணைப் புலப்படுத்துமொழிகள் பலவற்றைக்கூறிப் பாராட்டவும அவள் அவற்றைச சிறிதும் மதியாமல அவளை நீங்கி உதயகுமரனையடைந்து அவனருகேநின்று இளமையின் நிலையில்லாமையை அவனுக்கு அறிவுறுத்தநினைந்து, அங்கே இயல்பாகவந்த முதுமைப்பருவத்தாலொருத்தியைக் காட்டி, முன்பு அழகையுடையவளாயிருந்த அவளுடையஉறுப்புக்கள் வலிமைகுறைந்து அழகுகெட்டு வெறுக்கத்தக்கனவாக இருத்தலைப் பலவாற்றாலும் அவனுக்குப் புலப்படுத்துவாளாகி,

"தண்ணறல் வண்ணர்.....
.....
.....

.....

பூவினுஞ் சாந்தினும் புலான்மறைத் தியாத்துத்
தூசினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந் தெரியாய் மன்னவன் மகனே" (சக - கூகூ.)

என்றுகூறினள். அவள் அவ்வாறுகூறுதலைக்கேட்ட காஞ்சனன், "யான் பாராட்டிக்கூறுகின்ற சொற்களின்பொருளை இவள் கொள்ளுகின்றிலள்; என்னை மதிக்கின்றிலள்; அயலான் பின்னே செல்லுகின்றாள்; என்னை அயலானாகக்கருதுகின்றாள்; காதற்குறிப்பைப் புலப்படுத்திக்கொண்டே நீதிமொழிகளை இவனுக்குக்கூறுகின்றாள்; இவன் ஆசாநாயகனாதலினாலேயே இவள் இவ்விடத்திற்றங்கிவிட்டாள்போலும்" என்று நினைந்து மிக்ககோபங்கொண்டு புற்றிலடங்கும் பாம்பைப்போல அவ்வுலகவறவியினுள்ளேபுகுந்து தீதுகருதி ஒளித்து அடங்கினன். அவன் அங்ஙனம் அடங்கியதை அறியாத உதயகுமரன், மிக்க வேட்கையையுடையவனாகி, "மணிமேகலைதான் காயசண்டிகைவேடம்பூண்டு கையிற் பிசசைப் பாத்திரத்தை ஏந்திக்கொண்டுவந்துநின்று நம்மை மயக்கினள்; அறிந்தவன்போன்று பழமைகூறிப் பாராட்டிய அயலானொருவன் இங்கே இருத்தலால், இவள் இன்றிரவில் இவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குவாளல்லள்; இவள் செய்தியை இன்றிரவின் நடுயாமத்தேவந்து தெரிந்துகொள்வோம்" என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டேசென்று தன்னிருப்பிடமடைந்தான்; மணிமேகலையும் காயசண்டிகையுருவத்தோடே சம்பாபதி கோயிலை அடைந்து வதிந்தாள். அப்பால, எல்லாருந் தூங்கியபின்பு உதயகுமரன் முன்பு எண்ணியவாறே செல்லத்துணிந்து தனியேயெழுந்து அரண்மனையைநீங்கி உலகவறவியையடைந்து,

வேக வெந்தீ நாகங் கிடந்த
போகுயர் புற்றளை புகுவான் போல (கூஅ - கூகீ)

அதனுள்ளேபுகுந்தான். உடனே, அங்கே முன்னம்புகுந்து இவன்வரவை நோக்கிக்கொண்டே கோபத்துடனிருந்த காஞ்சனன், "இவன் இவளிடத்திலேயே வந்தான்" என்று நிசசயித்து அதிவேகத்தோடுமெழுந்து, விரைந்துபோய், அவன் தோளைவெட்டிவீழ்த்திவிட்டு, காயசண்டிகையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு ஆகாயவழியேசெல்லுவோமென்று நினைந்து அவளருகேசென்றான்; அப்பொழுது அங்கேயுள்ள கந்திற்பாவையானது, "காஞ்சன! செல்லாதே, செல்லாதே; இவள் உன்மனைவியாகிய காயசண்டிகையல்லள்; இவ்வடிவம் மணிமேகலைகொண்ட வேற்றுவடிவம்; காயசண்டிகை கடும்பசியொழிந்து ஆகாயவழியேசெல்லுகையில் அவளுக்குநோந்த துன்பத்தைக்கேட்பாயாக; ஆகாயசாரிகள் துர்க்கையெழுந்தருளியிருக்கும் விந்தமலைக்குநேராக ஆகாயவழியிற் செல்லார். யாரேனுஞ் செல்வாராயின், அம்மலையைக்காக்கும் விந்தாகடிகையென்

பவன் அவர்களைச் சாயையினுலேயிழுத்துத் தன்வயிற்றில் அடக்கிக்கொள்வான். இதனையறியாத காயசண்டிகை அம்மலைக்குநேராக மேற்சென்று அவள்வயிற்றில் அடங்கிவிட்டாள். காஞ்சன! இதனையுங்கேட்பாயாக: உதயகுமரன் ஊழ்வினையினுல் இறந்தானையினும் நீ இறந்தும் ஆராயாதவெட்டினமையால், அறிவில்லாதவனேயாவாய்; மிக்க தீவினையைச் செய்துவிட்டாய்; அவ்வினை விடாதுதொடர்ந்து உன்னைவருத்தும்" என்று சொல்லியது. அதுகேட்டு மனம்வருந்திக் காஞ்சனன் தன்னகரத்திற் குச்சென்றான்.

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

அப்பால், சம்பாபதியின் கோயிலிலிருந்த மணிமேகலை, காஞ்சனன் செய்தியையும் உதயகுமரன் வெட்டுண்டுவீழ்ந்து இறந்ததையும் காஞ்சனனுக்குக் கந்திற்பாவைகூறிய அற்புதமொழியையுமறிந்து, உடனே யெழுந்து, தான்கொண்ட வேற்றுவடிவத்தைத்துறந்து, "முற்பிறப்பில் திட்டிவிடத்தால் உன்னுயிரேபோனகாலத்தில நின்பிரிவாற்றாது தீயிற் பாய்ந்து நானும் உயிர்துறந்தேன்; உவவனத்திற்கண்டபொழுது உன் பாற்கருத்தைச் செலுத்தியதுபற்றி மணிமேகலாதெய்வம் என்னையெடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தீவிலவைத்துப் புத்தபீடிகைக் காட்சியால் என் பழம்பிறப்பை எனக்குத் தெரிவித்து, உன் முற்பிறப்பையும் கூறிற்று. அதனால், நீ மூன்று கணவனுக்கிருந்ததையறிந்து யான் உன்பால் அன்புற்று,

> பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலும்
> அறந்தரு சால்பு மறந்தரு தன்பமும்
> யானினைக் குரைத்தநின் னிடர்வினை யொழிக்கக்,
> காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல, (கக - உஉ)

வித்தியாதரனுடைய வாட்படையால் வெட்டுண்டு வீழ்ந்தனையே; அந்தோ!" என்று புலம்பி வெய்துயிர்த்து வருந்தி அவனருகிற் செலவாளாயினள்; அப்பொழுது, அங்குள்ள கந்திற்பாவைத்தெய்வம், "நீ இவனிடத்திற் செல்லாதே; செல்லாதே; உனக்கு இவன் கணவனுகவிருந்ததும் இவனுக்கு நீ மனைவியாகவிருந்ததும் சென்ற பிறவியிலேமட்டும் நிகழ்ந்தனவல்ல; அதற்கு முன்னும் எத்தனையோபிறவிகளில் நிகழ்ந்தன:

> நினக்கிவன் மகனுத் தோன்றிய தூஉ
> மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம்
> பண்டும் பண்டும் பல்பிறப் புளவாற்
> கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை. (உக - ஊஉ)

இங்ஙனம் திடமாறும் பிறவித்துன்பத்தை ஒழித்துக்கொள்ளுதற்குமுயலும் அறிவினையுடையாய்! இவனிறந்ததுபற்றி நீ துன்பமடையாதே" என்று தனது தெய்வவாக்காற்சொல்லிற்று; அதுகேட்ட மணிமேகலை

சென்று, "இவ்வம்பலத்தில் யாவருக்கும் மெய்ம்மையைச் சொல்லிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்குந்தெய்வம் ஒன்றுண்டென்பர்; அத்தெய்வம் நீதானே? உன் திருவடியை வணங்குகின்றேன்; சென்ற பிறவியில், திட்டிவிடத்தாலும் இப்பிறவியில் வித்தியாதரனுடைய வாளாலும் இவன் இறந்ததற்குள்ள காரணத்தை நீ அறிவையோ; அறிந்திருப்பாயாயின், அதனை அடிச்சிக்கு உரைத்தருளல்வேண்டுமே" என்றும்; என்றதும், அத்தெய்வம், "புத்ததேவன் அவதரித்து வருதலைக்கூறி, காயங்கரையென்னும் ஆற்றங்கரையிலிருந்துகொண்டு மனிதருடைய அறிவின்மையைப்போக்கும் பிரமதருமமுனிவனை இராகுலனும் நீயும் வழிபட்டு அவருக்குமுதுசெய்விக்கநினைந்து அக்கருத்தை அவருக்கு அறிவித்து அவர் உடன்பாடுபெற்று, "விடியற்காலத்திலேயே அடிசில்முதலியவற்றை விரைந்து ஆக்குவாய்" என்று மடையனுக்குக்கூறினீர்; அவன் யாதுகாரணத்தாலோ அக்காலத்தில்வாராமல் சிறிதுபொழுது பாணித்துவந்து, அங்ஙனம் வந்த அரசத்தால் வழுக்குற்றுக் கால்தளர்ந்து மடைக்கலஞ் சிதையும்படி வீழ்ந்தான்; வீழ்ந்ததனைக்கண்டும் இரங்காமல், "இவன் முனிவாக்குச் செய்யவேண்டிய காரியத்தை விரைந்துவந்து செய்யாது தாழ்த்தான்" என்று சினந்து தோளும் தலையும் துண்டுபட்டு வேறாகும்படி இராகுலன் அவனை வெட்டினான்; வெட்டிய அவ்வல்வினையே அப்பிறப்பில் அவனைத் திட்டிவிடதத்தால் இறக்கசெய்ததன்றி இப்பிறப்பிலும் இங்கு வெடிண்டுவீழசெய்தது. உதயகுமரன் இங்ஙனமிறந்ததற்குக் காரணம் இதுவே; வினை தன்பயனை ஊட்டாமலொழியாதென்பது திண்ணம்; இன்னுங் கேட்பாயாக; உதயகுமரனிறந்ததற்கு மிகவும் வருத்தமுற்ற சக்கரவாளக்கோட்டத்து முனிவரால் அச்செய்தியையறிந்தவரசன் உன்னைச சிறையில்வைப்பான்; அது தெரிந்த இராசமாதேவி உன்னைச்சிறைமீட்டுத் தன்காவலில் வைத்துக்கொள்வாள்; மாதவியின் வேண்டுகோளாலவரத அறவணவடிகளுடையசொல்லால் அக்காவலினின்றும் நீங்குவை. அப்பால நீ சாவகநாடுபோய் ஆபுத்திரனிடஞ்சென்று அவனுழு மணிபல்லவத்தை அடைவை; தன்வரலாற்றைப் புத்தபீடிகைக்காட்சியாலும் தீவதிலகையாலுமறிந்து அவ்வரசன் தன்னுட்டை யடைந்தபின் நீ ஒரு முனிவன்வேடம் பூண்டு வஞ்சிநகரம் புகுவாய்; புகுந்து அந்நகரத்துள்ள சமயவாதிகள் பலருடைய கொள்கைகளையுங் கேட்பை;

தீவினை யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்
காயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்! (ககஉ - ககச)

இதுநிற்க; என்வரலாற்றையுங் கேட்பாயாக; யான் தெய்வகணங்களைச் சார்ந்த ஒருவன்; என்பெயர் துவதிகனென்பது; இந்தப் பழைபதாணில் எனக்குஒப்பாக மயனற்செய்யப்பட்ட இந்தப் படிமத்தைவிட்டு ஒருபொ

முதும் நீங்கேன்" என்று தனது தெய்வவாக்காற் சொல்லியது. சொன்னவுடன், மணிமேகலை, "அப்பால் என்னுடைய மரணமிறுதியாக நிகழுஞ் செய்திகளையெல்லாம் உரைத்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தாள்; பிரார்த்திக்கவே, "மழையில்லாததுபற்றிக் காஞ்சிநகரத்தில் உயிர்கள் பசியால் வருந்துதலையும், மாதவி சுதமதியென்னும் இருவருடன் அறவணவடிகள் அந்நகரஞ்சென்று உன்னுடையவரவைப்பார்த்துக்கொண்டு தங்கியிருத்தலையும் வஞ்சிநகரத்தில் நீ அறிந்து உடனே அக்காஞ்சிநகரஞ் சென்று உணவளித்து எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாப்பாய்; அந்நகரத்தே உன்னாலே பற்பல அற்புதங்கள்நிகழும், அப்பால் வஞ்சிநகரிற் கேட்ட சமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளையெல்லாம் அறவணவடிகளுக்கு நீ தெரிவிப்பாய்; அப்பொழுது, அவர்,

தவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற் றோற்றமும்
பவமறு மார்க்கமும் பான்மையி னுரைத்து,
" மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற
வறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறும் (கசுஙூ - கசுஎ)

இந்தத் தலத்திலேயே இறந்தும் பிறந்தும் தருமோபதேசஞ் செய்து கொண்டு தங்காநிற்பேன்" என்று சொல்லுவர்; அவர் செய்த உபதேசமொழிகள் பிழையாமல் நல்லறங்கள் பலவற்றையும் செய்து இறந்து மேலேவரும் பிறப்புக்களை *உத்தரமகத நாட்டிலேயேபெறுவாய்; அவை கள்யாவும் உனக்கு ஆண்பிறப்பாகவே நிகழும்; அப்பிறப்புக்களுள் ஒவ்வொன்றிலும் அருளறத்தினின்றும ஒழியாயாகிநின்று முடிவிற் புத்ததேவனுக்கு முதல் மாணாக்கனாகும் பெரும்பேறுற்றுப் பற்றற்று நிருவாணமடைவாய்; இன்னுங்கேள்; உன்குலத்து முன்னோர்களுள் தானந்தாங்கிச் சீலத்தில் மேம்பட்ட ஒருவனைக் கடலினின்றும முன்னம் எடுத்தளித்த மணிமேகலாதெய்வம் நீ முற்பிறப்பில் சாதுசக்கரமுனிவனுக்கு உணவளித்த புண்ணியவிசேடமுடையாயென்பதையறிந்து உவவனத்தினின்றும் உன்னையெடுத்து மணிபல்லவத்திற்கொண்டுசென்று புத்தபீடிகையைக் காணச்செய்தது" என்று தனது தெய்வவாக்கால் அத்தெய்வம் சொல்லிற்று; கேட்ட மணிமேகலை கவலையொழிந்து மயக்கம் நீங்கியிருந்தாள்; அவ்வளவிலே சூரியனுதித்தான்.

௨௨.—சிறைசெய்காதை.

சூரியனுதித்தவுடன், கந்திற்பாவையையும் சம்பாபதியையும் வழிபட்டவர்கள், அங்கே உதயகுமரன் வெட்டுண்டுகிடத்தலைக்கண்டு, அதனைச் சக்கரவாளக்கோட்டத்திலுள்ள முனிவர்களுக்குக் கூறினர். அம்

* புத்ததேவரவதரித்ததும், அவருக்கு ஞானோதயமானதும் மகதநாடாதலால், அது சிறந்த புண்ணியபூமியாகப் பௌத்தரால் மிகப் பாராட்டப்படும்.

முனிவர்கள், "இவன் வெட்டுண்டதற்குக்காரணம் நீ அறிந்ததுண்டோ?" என்று மணிமேகலையைக்கேட்ப, அவள் நிகழ்ந்தவற்றைச்சொல்ல, அவர்கள் உதயகுமரனுடைய உடம்பையும் மணிமேகலையையும் வேறிடத்தில் ஒளித்துவைத்துவிட்டு அரண்மனைசென்று தம்முடையவரவை வாயில்காப்போரால் அரசனுக்குத் தெரிவித்து உள்ளேபோய் அரசனையடைந்து அவனைவாழ்த்தியபின்பு, அவர்களுள் ஒருமுனிவர், "அரசே! இன்றுமட்டுமன்று; இந்நகரில் காமவிகாரத்தால் மயங்கிப் பத்தினிப் பெண்டிரை யடுத்து வன்மைசெய்தும் தவமகளிரைவிரும்பியொழுகியும் ஒறுக்கப்பட்டு இறந்தோர் முற்காலத்தும் பலருண்டு; கேட்பாயாக: அரசர்களுடைய பரம்பரையை வேரறுத்த பரசுராமன் போர்செய்தற்குவந்தபொழுது, துர்க்கை, அந்நாளில் இந்நகரையாண்ட காந்தனென்னும் அரசனைப்பாத்து, "நீ இப்பொழுது பரசுராமனோடு போர்செய்தற்குச்செல்லுதல் தகுதியன்று" என்றுகூறுதலால், வேறிடஞ்செல்லுதற்குநினைந்த அவ்வரசன் இந்நகரைப்பாதுகாததற்குரியோர் யாரென்று ஆராய்ந்து காவற்கணிகையின்புதல்வனும் வீரருள்வீரனுமாகிய ககந்தனென்பவனே இதற்குத் தகுதியுள்ளானென்று நிச்சயித்து, அவனை வருவித்து, "அரசாளுங்குலவுரிமை உனக்கின்மையால், அரச பரம்பரையோரைக் கொல்லுதலையே விரதமாகக்கொண்ட பரசுராமன் உன்னோடு போர்செய்தற்குவாரான்; அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளை பெற்று யான் மீண்டுவருமளவும் இந்நகரை நீ பாதுகாக்கக்கடவை; உன்னாற் காக்கப்படுதலின், இந்நகர்க்குக் காகந்தியென்று பெயருண்டாகக்கடவது" என்றுசொல்லிவிட்டு வேற்றுவடிவங்கொண்டு தான் கருதியவிடஞ்சென்றான்.

அவன் சென்றபின்பு ககந்தனென்பவனால் இந்நகரம் பாதுகாக்கப்பட்டுவந்தது; அப்பொழுது ஒருநாள், ககந்தனுடைய பிள்ளைகளுள் இளையவன், காவிரியில் நீராடிவிட்டுத் தனித்து வருபவளாகிய மருதியென்னும் பார்ப்பனியைக காவிரிவாயிலிற்கண்டு காமபரவசனாய், "நீ வா" என்றழைத்தான்; அவள் மனங்கலங்கி, "இவ்வுலகில் மழைவளத்தைத்தரும் பத்தினிப்பெண்டிராயுள்ளார் பிறருடைய நெஞ்சிற்புகார்; நானோ இவனுடைய உள்ளத்திற் புகுந்தேன்; ஆதலால், இனி †அந்தணனுடைய முத்தீயைப்பேணுந்தகுதி எனக்கு இல்லையே! இதற்குக் காரணம் யாது?" என்று துன்பமுற்றுத் தன்னுடைய வீட்டிற்செல்லாமற் பூத‡சதுக்கம்புகுந்து மயங்கி, "தெய்வமே! கொண்டவனுக்கு யா

* காவிரிவாயில் - காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைகழிகின்றவழி.

† அந்தணனென்றது கணவனை.

‡ சதுக்கம் - நாற்றெருக்கூடுமிடம்.

தொருகுற்றமுஞ் செய்திலேன்; அப்படியிருந்தும் பிறனுடைய நெஞ்சில் எளிதாகப் புகுந்தேன்; யான்செய்ததவறு இன்னதென்று எனக்கே புலப்படவில்லை; 'தவமறைந்தொழுகுவோர்முதலிய தீயவர்களைப் பாசங்கட்டிவர நீ இங்கே அறைந்துண்பை' என்று ஆன்றோர்கூறக்கேட்டுளேன்; இப்பொழுது என்னை அங்ஙனஞ்செய்யாமையின், நீ ஈண்டிருத்தல் பொய்யாமோ" என்று அவளித்து அரற்றினள்; *அரற்றும்பொழுது சதுக்கப்பூதந்தோன்றி, "மடக்கொடி! கேட்பாயாக;

†தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப்
‡பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய்; (நடு - சுக.)

பொய்க்கதைகளையும் நகையைவிளைவிக்குமொழிகளையும் பிறர்வாய்க் கேட்டு நிருத்தகீதவாத்தியங்களையுடைய விழாக்களைவிரும்பித் தெய்வங்களை வழிபடுகியமத்தை மேற்கொண்டிருந்தனை; ஆதலின், உன் ஏவலால் மேகம் மழையைப்பெய்யாது; உத்தமப்பத்தினிப்பெண்டிரைப்போலப் பிறருடைய மனத்தைச்சுடுந்தன்மையும உனக்கு இல்லாதுபோயிற்று. மேற்கூறிய வெற்றுச்செய்கைகளை விடுவாயாயின், மேகம் உனதுமொழி வழிப்பட்டு ஒழுகாநிற்கும்; மனமபோனவாறேயொழுகும் பெண்டிரைக் கட்டுவதுபோல உன்னை என்பாசம் கட்டுதல்செய்யாது; குற்றஞ்செய்தோரை ஏழுநாளவரையில் தண்டித்தல் அரசனுடைய முறைமை; அவன் அக்காலவரையறையுள் அதனைசெய்யாதொழியின், அப்பால் தண்டிப்பது என்னுடைய முறைமையாகும்; இவ்வேழுதினத்திற்குள்ளேதானே இச்செய்தியைக் கேட்டுக் ககந்தன் உன்னைவிரும்பிய சிறுதொழிலாளனை வெட்டிவிடுவான்" என்று எடுத்துரைத்தது; அப்பூதமஉரைத்த ஏழுநாளுக்குள்ளே அச்சிறுதொழிலாளன் தாதையின்வாளால் தடியப்பட்டனன்; மன்னவரேறே! இன்னுங்கேட்பாயாக:—

இங்ஙகரில் முன்பிருந்த பேரழகையுடைய தருமதத்தனென்னும் வாணிகனும் அவன் மாமன்மகளாகிய விசாகையென்பவளும் ஒருவர்பால் ஒருவர் மிக்க அன்புபாராட்டி உரையாடிக்கொண்டிருந்தமை பற்றி, "இவர் காந்தருவமணத்திற்கு உரியவராயினர்" என்று ஊரிலுள்ளாரெல்லாரும் பழிகூறுவாராயினர். அதுபொறாத விசாகையானவள்சென்று உலகவறவியிலேறி, "நகருள்ளீர்! இவள் யாதொருகுற்றமும் இல்லாதவள்" என்று தனது தெய்வவாக்கால் அவளை உயர்த்

* மருதி தன்குற்றத்தையெனைத்துவருந்தியதாக ஆசிரியர்கூறியது மிகப்பாராட்டற்பாலது.

† தீநீக்தாள், குடு.

‡ பொய்யில் புலவன் - தீருவள்ளுவநாயனார்.

இக்கூறியது. அதுகேட்டு ஊரார் அவனை வியந்து புகழ்ந்தார்கள்; விசாகை, "இத்தெய்வம் தெளிவியாதாயின் இவ்வூராருக்கு என்பாலுண்டாகிய ஐயம் நீங்காது; மறுபிறப்பிலேதான் மைத்துனனுக்கு மனைவியாவேன்; இப்பிறப்பில் இவனை மணத்தல்செய்யேன்" என்று தன்னுடைய நற்றாய்க்குச்சொல்லிவிட்டுக் கன்னிமாடம்புகுந்து தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள். அப்பால், தருமதத்தன் தன்பழியைப்போக்கிய கந்திற்பாவையைத்துதித்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக்கடந்து தென்மதுரையை யடைந்து, "விசாகையையன்றி வேறுமகளிரையான்விரும்பேன்; இப்பிறப்பு இங்ஙனம் ஒழிவதாக" என்று தன்னுட்கூறி விரதம்பூண்டவனுடைவாணிகஞ்செய்து அறவழியே பொருளீட்டிப் பெருஞ்செல்வமுற்று அரசனுல் *எட்டிப்பூப்பெற்று மிக்க சிறப்படைந்து அறுபதுபிராயம் வரையும் அருகநிற்றங்குவானுயினன். அப்பொழுது அவனிடத்தில் ஓரந்தணன்சென்று, "நீ விரைகமின்றி இங்கரத்தே இருந்து என்னகாரியஞ்செய்தனை? மனைவியில்லாதவர்கள் எவ்வளவு தருமஞ்செய்வாராயினும் தெய்வலோக மடையாரென்பதை நீ கேட்டறிந்திலையோ? இனித் தாழ்த்தலின்றி உன்னகரஞ்சென்வாயாக" என்றுகூறலும், தருமதத்தன் அருகனைவிட்டு நீங்கிவந்து இங்கரத்திற் புகுந்தான். அவன்வந்தது கேட்டவிசாகை சிறிதும் நாணமின்றிக் கன்னிமாடத்திலிருந்து புறத்தே வந்து அவனியடைந்து, "இப்பொழுது நமமுள் ஒருவரையொருவர் நாம் அறிந்திலேம்; முன்பு நம்மைமயக்கிய அழகுகள் எங்கே ஒளித்துச்சென்றன? உனக்கு அறுபதுபிராயம் ஆயின; எனக்கும் கூந்தல் நரைத்தது. முன்பிருந்த இளமையும் நாமமும் எங்கே ஒளித்துப்போயின? உரைப்பாயாக. இப்பிறப்பில் யான் நின்னடியை யடைகேன். மறுமையில் நின்னை மணப்பது திண்ணம்.

இளமையு நில்லா யாக்கையு நில்லா
வளமைய வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா
புத்தே ளுலகம் புதல்வருந் தாரார்
மிக்க வறமே விழுத்துணை யாவது' (கஉஅ - கஉச).

ஆகலால், கானஞ்சிறக்க" என்றுசொல்ல, அவன் தான் சட்டியபொருள் முழுமையெல்லாம் விசாகைக்குக்காட்டி அப்பொருள்களைக்கொண்டு அவளோடுசெய்த கல்லறங்கள் மிகப்பல; இதுநிற்க; முன் இந்தவிசாகை கந்திற்பாவைத்தெய்வத்தால் பழிநீங்கிப் பலநாடுகளிலே வீதியில்வருகையில், முன்பு மருகிபால்மடுத்தகன்றையுடையபசுத்தான், அவ்விசாகையைக் கண்டு அதிமோகங்கொண்டு, தன் கூர்மையில்லாத கொம்பினால் அவள்

---

* எட்டிப்பூ - அரசனுல் வணிகர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் எட்டிப்பட்டத்திற்கு உரிய பொற்பூ.

கழுத்தில் இடுதற்குத்துணிந்து அம்மாலையையெடுத்தற்காக நினைந்து தன்கையைக் குடுமியிற்செலுத்த அக்கை அதைவிட்டு நீங்காததாயிற்று. ஆகவே "விசாகையின் ஒழுக்கவிசேடத்தால் அவன்கை கீழே இறங்கிலது" என்று பலர்கூறக்கேட்ட ககந்தன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு தன் மகனென்றுபாராமல் உடனே அவனை வெட்டிவீழ்த்தினான்" என்று கூறலும், அரசன், 'இன்றுமட்டுமன்று' என்று தொடங்கிப் பலவற்றையுங்கூறினீர். முன்புநிகழ்ந்ததாகக்கூறிய அத்தீயவொழுக்கம் இந்நாளிலும உளதோ? இயம்புமின்" என்றுகேட்ப, ஒருமுனிவா,

"முடிபொரு ளுணர்ந்தோர் முதுநீ ருலகிற்
கடியப் பட்டன வைந்துள வவற்றிற்
கள்ளும் பொய்யுங் களவுங் கொலையுந்
தள்ளா தாகுங் காமந் தம்பா
லாங்கது கடிந்தோ ரல்லவை கடிந்தோரென
நீங்கின ரன்றே நிறைதவ மாக்க
ணீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே
தாங்கா நரகந் தன்னிடை யுழப்போர். (௧௬௯ - ௧௭௬)

தன் கணவனாகிய கோவலன் கொலையுண்டதுபொறாமல் மாதவி உலக வாழ்வைவெறுத்து முனிவாகளுடைய தவசாலையை யடைந்தாள். அவள் பெற்ற மணிமேகலையென்பவள் இளமபருவத்தேதானே தவஞ் செய்யத்துணிந்து சிற்றிலும பேரிலுஞ்சென்று ஐயமேற்று அருந்தி ஊரம்பலமடைந்தாள்; அவள் அவ்வியலபினளாகவும், அவளை விழைந்து நிழல்போல்விட்டுநீங்காமற் காமபரவசனாய் நள்ளிருளில உதயகுமரன் அவ்வம்பலத்தை யடைந்தான். அதுதெரிந்த மணிமேகலை, அவன் தன்னை நலியாதிருக்கவேண்டிக் காயசண்டிகைவடிவமபூண்டாள். அங்கே முன்னமிருந்தகாயசண்டிகையை அழைத்துரசெலலுதற்குவந்த அவள் கணவனாகிய வித்தியாதரன்கண்டு, அவள் மணிமேகலையென்பதை யறியாமல், அவளைத் தன்மனைவியாகிய காயசண்டிகையென்றும் அங்கே வந்த உதயகுமரனைத் தன்மனைவியைச சோதற்கு வந்தவனென்றுந் தானே நிச்சயித்துக்கொண்டு முறுகியகோபமுற்று உடனே அவனை வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினன்" என்று சொன்னார். அதுகேட்ட அரசன் தன் மகனிறந்ததற்குச சிறிதும வருந்தாமல, சோழிகவேனாதியைப பார்த்து, "உதயகுமரனுக்கு யான் செய்யவேண்டிய தண்டனையைத் தான் செய்தமையால் வித்தியாதரன் தகவிலனாவான்;

மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங்
காவலன் காவ லின்றெனி னின்றால்; (௨௦௮ - ௨௦௯).

தன்மகனைப் பூமியிலே கிடத்தி அவன்மீது தேர்க்காலைச்செலுத்தி முறை செய்த அரசர்பிரானுடைய பரம்பரையில ஒருதீவினையாளன பிறந்தா

* சோழிகவேனாதி - மந்திரிகளுளொருவன்.

னென்பதை மற்றை அரசர்கள் கேட்குமுன்னம் அவனைப் புறங்காட்டைவித்துக் கணிகைமகளாகிய மணிமேகலையையும் சிறைப்படுத்துக" என்றனன். அவன் அவ்வாறுசெய்தான்.

உ௩.—சிறைவிடுகாதை.

பிற்பாடு, அரசன்கட்டளையால், வாசந்தவையென்னு முதியவளொருத்தி, புத்திரசோகத்தாற் கலங்கி வருந்தும் இராசமாதேவியை விரைந்தடைந்து தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி அவளுடையவருத்தம்நீங்கும்வண்ணம் பலகட்டுரைகள்கூறி ஒருவாறு ஆற்றுவித்துப்போயினள். அவள் போனபின்பு இராசமாதேவி தன்னுடையவருத்தம் புறத்தேதோன்றாதவண்ணம அடக்கிக்கொண்டவளாய், "மணிமேகலையை வஞ்சித்து வருத்துவேன்" என்று எண்ணி அரசனைச்சாராது, "செங்கோல்வேந்தே! மணிமேகலையின் பீக்குணிக்கோலத்தைக்கண்டு தன்னறிவுவேறுபட்ட உதயகுமரன் அரசாடசிக்கு உரியவனல்லன்; அவன் அக்கொடுந்தொழிலால இறந்தது தக்கதே; தனது இளமையைப் பயனற்றதாகச் செய்த பேரறிவுடையளாகிய மணிமேகலைக்குச் சிறை தகுதியன்று" என்றாள். அரசன், "உன்கருத்து அப்படியாயின் அவளைச் சிறையினின்றும் விடுவி" என்று கூறினன். கேட்ட இராசமாதேவி சிறையினின்றும் விடுவித்து அவளை அழைத்துக்கொண்டு அரண்மனையுட்சென்று, "இவ்வூரிலுள்ளாரெல்லாரும் அடித்துவருத்துமபடி இவளைப் *பித்தியாகச்செய்வேன்" என்றெண்ணி மயக்குமருந்தை அவளுக்கு ஊட்டினள். அவள் மறுபிறப்புணாந்தவளாதலால சிறிதும அறிவுவேறுபடாதிருந்தாள். அப்பால் இராசமாதேவி அறிவிலியாகிய ஓரிளைஞனை அழைத்து, "இவளுடம்பை எப்படியேனும வேறுபடுத்தி 'மணிமேகலை என்னைவிரும்பினாள்' என்று பலர்க்கும சொலவாயாக" என்று சொல்லிப் பொற்காசுகள் பலவற்றைக் கைநிறைய அவனுக்குக்கொடுப்ப, அவன் அத்தீச்செயற்குடமபட்டு மணிமேகலையிருந்த இடத்தை அடைந்தான். அடைதலும் அவள் 'இவன்வந்தது இராசமாதேவியின வஞ்சத்தால' என்றுநிசசயித்து வேற்றுருவெய்துவிக்கு மந்திரத்தைஜபித்து ஆண்வேடம்பூண்டு அங்கேயிருந்தாள். அங்ஙனமிருந்ததனைக்கண்டஅறிவிலி நடுநடுங்கி, "அரசருடைய அந்தப்புரத்தில் ஆடவர் அணுகார்; இக்கொடியவளின் தீய நினைப்பை யானறிந்திலேன்" என்றுபயந்து அவ்விடத்தைவிட்டு விரைந்து புறத்தே ஓடிப்போயினன். அதன்பின் இராசமாதேவி நமது அருமைப் புதல்வனை மயக்கி மாளச்செய்த இவளை இனி உயிரோடுவையேனென்று "நோய்மிகுதியால் இவளுக்கு உணவுசெல்லவில்லை" என்று

* பித்தி - பைத்தியங்கொண்டவள்.

அவள்பாற் பொய்க்கோயொன்றைக்காட்டி அவளைப் *புழுக்கறையில் அடைப்ப, அவள் ஊணெழிமந்திரமுடையவளாதலின் அம்மந்திரத்தை ஜபித்துச் சிறிதும் வாட்டமின்றி அவ்வறையிலேயே இருந்தாள். அதனைக்கண்ட இராசமாதேவி ஆச்சரியமுற்று நடுநடுங்கி அவளைவணங்கி, "மகனையிழந்த பெருந்துன்பமொறுக்கலாற்றாது இத்தீங்குகளைசெய்தேன்; நீ இவற்றைப் பொறுத்தருளவேண்டும்" என்று பலமுறைவேண்டினள். வேண்டலே மணிமேகலை, "சென்றபிறப்பில் நீ பதியின் வயிற்றிற்றோன்றிய இராகுலனைத் திட்டிவிடமென்னும்பாம்பு உயிருண்டபொழுது, அதனைப்பொறாதுகித் தீயிற்பாய்ந்து என்னுடைய உயிரைச்சுட்டநாளில்,

யாங்கிருந் தழுதனை யிளங்கோன் றனக்குப்
பூங்கொடி நல்லாய் பொருந்தாது செய்தனை
யுடற்கழு தனையோ வுயிர்க்கழு தனையோ
வுடற்கழு தனையே லுன்மகன் றன்னை
யெடுத்துப் புறங்காட் டிட்டனர் யாரே
யுயிர்க்கழு தனையே லுயிர்புகும் புக்கில்
செயப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணர் வரிய
தவ்வுயிர்க் கன்பினை யாயி னுய்தொடி
யெவ்வுயிர்க் காயினு மிரங்கல் வேண்டும் : (எக - எசு)

உன்மகனை வித்தியாதரனெருவன் வெட்டிவீழ்த்தியதற்குக் காரணமான தீவினையை இன்னதென்றுசூறுவேன்; கேட்பாயாக; அது முற்பிறப்பில் மடைக்கலஞ்சிதையவீழ்ந்த மடைத்தொழிலாளனை வெட்டிவீழ்த்தியதரனுண்டாகியதீவினையே; அத்தீவினை அப்பிறப்பிலேயே நஞ்சுவிழியரவால் அவனுடைய நல்லுயிரைவாங்கி இப்பிறப்பிலும் விஞ்சையன்வாளால் வெட்டுண்ணச்செய்தது; 'இசசெய்திகளையெல்லாம் நீ எப்படி அறிந்தாயோ?' என்பையாயின், நடந்தது இவ்வாறுகும்" என்று தான் உவவனஞ்சென்றதுமுதலிய எல்லாவற்றையும் அவளுக்கு விளங்கக்கூறிப்பின்னுங்கூறுவாளாயினள்: "நீ மருந்தால் எனக்குப்பித்தேற்றினை; யான் மறுபிறப்புணர்ந்தனைகளின், சிறிதும் அறிவுபிறழாதிருந்தேன்; உன் ஏவலால் கல்லாக்கயவன் என்பாலவரவேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரவலியால் ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன். யாதொருநோயுமில்லாத என்னைப் பொய்க்கோய்காட்டி புழுக்கறையில் அடைத்தாய்; ஊணெழிமந்திரமுடைமையினலேயே அத்துன்பத்தினின்றும் தப்பினேன். நீ சென்றபிறப்பில் எனக்குக் கணவனுயிருந்த இராகுலனை ஈன்றதாயாதலின், உனது துக்கத்தைக்கண்டு தீவினையைப்போக்கி உன்னை நல்வழிப்படுத்தற்பொருட்டே ஆகாயவழியேசெல்லுதலையும் வேற்றுருக்கொள்ளுதலையும் யான் நீங்கினேலேன்; இதுநிற்க; இல்வுலகத்துள்ளோர்க்குத்

* புழுக்கறை = வாயில்லாத அறை.

பம் தருவனயாவையினின், காமம், கொலை, கள், பொய், களவென்னும் ஐந்துமாம். இவற்றைத்துறந்தோரே சிலமுடையோராவார்.

செற்றஞ் செறுத்தோர் முற்ற வணர்ந்தோர்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோ ரென்போ
ரல்லன் மாக்கட் கில்லது நிரப்புநர்
திருந்தே ரெல்வளை செல்லுல கறிந்தோர்
வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தோர்
தண்டா மறுக்குந் தணிபொரு ளுணர்ந்தோர்
மன்பதைக் கெல்லா மன்பொழி யார்''என
ஞான நன்னீர் நன்கனந் தெளித்துத்
தேனு ரோதி செவிமுதல் வார்த்து
மகன்றுயர் நெருப்பா மனம்வீற காக
வகஞ்சுடு வெந்தீ யாயிழை யவிப்ப, (கஉக - கசக)

இராசமாதேவி, மனந்தெளிந்து மணிமேகலையைவணங்கினள்; மணிமேகலை அதனைப்பொருளாகி; "நீ என்கணவனைப்பெற்றதாயாக இருத்தலன்றி அரசனுடையமாபெருந்தேவியாக இருந்தும் என்னைவணங்குதல் தகுதியன்று" என்றுதடுத்து அவளைத்தானும் அன்புடன்வணங்கினள்.

உசு.—ஆபுத்திரனுடைந்தகாதை.

மணிமேகலையை விரும்பிச்சென்ற உதயகுமரன் விஞ்சையனுடைய வாட்படையால் உலகவறவியிலவெட்டுண்டு இறந்ததையும் மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருத்தலையுங்கேட்டு வருந்தி நடுங்கி அவளைச் சிறையினின்றும் நீக்கவினைந்த சித்திராபதி, இராசமாதேவிபாற்சென்று வணங்கி, "மாபெருந்தேவி! கோவலனிறந்தானென்று மாதவி தனது பரத்தைமைத்தொழிலைநீத்துத் தவச்சாலையையடைந்ததும், அவள்மகளாகிய *அரங்கக்கூத்தி பாத்திரமேந்தி வீதிகள்தோறுஞ் சென்றுசென்று பிசைதையேற்றதும் யாவரும் அவமதித்துச்சிரித்ததற்கு இடமாயினவேயன்றி வேறலல; இதுநிற்க; உதயகுமரனிறந்தபின், மணிமேகலையால் இனி இந்நகரத்திற்குஉண்டாகும் பெருந்துன்பமுமொன்றுண்டு; கேட்பாயாக:

முன்னொருநாள், அரசன், இந்நகரிற் கடற்கரையைச்சார்ந்த புன்னைமரச்சோலையில் பேரழகினளாகிய ஒரு மங்கையைக்கண்டு விரும்பி அவளோடும் இன்புற்று ஒருமாதகம் அச்சோலையில் உறைவானாயினன்; அம்மங்கை அவனிடஞ்சொல்லாது தன்னிடஞ்சென்றாள்; செல்லவே, அரசன், இளங்கொடி யாங்கொளித்தனளென்று பலவிடத்துந்தேடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, அற்புதசக்தியையுடைய ஒரு சாரணன்வர, அரசன் கண்டு அவனைவணங்கி முன்னின்று, "என்னுயிர்போல்பவளாகிய ஒருத்தி

* அரங்கக்கூத்தியென்றது மணிமேகலையை.

இங்கே ஒளித்தனள் ; அவளை அடிகள்கண்டதுண்டோ ? உண்டாயின் சொல்லுக" என்றுகேட்ப, அத்தச்சாரணன், " அரச! அம்மடந்தையை யான் இப்பொழுது கண்டிலேனாயினும் முன்பு அறிந்துளேன் ; கேட்பாயாக; அவள் நாகநாட்டரசனுகிய வளைவணனென்பவனுடைய தேவியான வாசமயிலியென்பவளின் வயிற்றிற்றோன்றிய பீலிவளையென்பாள்; அவள் பிறந்தகாளிற் சோதிடங்கூறவந்த கணி, " இவள் சூரியகுலத்தரசனொரு வனைச்சேர்ந்து கருவுற்றுவருவாள்" என்று அரசனுக்குக்கூறினன் ; இது முன்புநடந்தது; அவளை நீகூறியமடந்தை; இனி, அவள்வயிற்றிற்றோன்றுமகனே வருவான் ; அவள் வாராள் ; நீ கவலாதிருக்கக்கடவை ; இன்னும் ஒன்றுகேட்பாயாக ; இந்திரவிழாச்செய்யாதகாரணம் மணிமேகலாதெய்வத்தின் சொல்லால் உன்னகரத்தைக் கடல்கொள்ளுமே ; இந்திரசாபமுமிருத்தலால், அதுதப்பாது ; ஆதலால், யான்கூறியதை உண்மையென்றேதெளிந்தது, இந்நகரைக் கடல்கொள்ளாதபடி இந்திரவிழாவை வருடந்தோறும் மறவாது செய்துவருக" என்றுசொல்லிவிட்டுப் போயினன். அவன்போன அந்நாள்தொடங்கி, நகரத்திற்கு எப்பொழுதுகேடு வந்துவிடுமோவென்று இந்நகரத்தாரெல்லாரும் நடுங்கிக்கொண்டேயிருக்கின்றனர். தன்னுடையபெயரைப்பிறறமடந்தை தின்பமுறுவாளாயின், அதனைப் பரிகரித்தற்கு மணிமேகலாதெய்வம வருதலுங்கூடுமோவென்று யானும் அஞ்சாநின்றேன்" என்றுசொல்லித் துதித்து, " நல்லமனமுண்டாகப்பெற்ற நாடகக்கணிகையை என்மணிக்குப்போதரும்படி கட்டளையிடுவாய்" என்றுகேட்ப, இராசமாதேவி,

> " கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையும்
> உள்ளக் களவுமென் றுரலோர் துறந்தவை (எஎ - எஅ)

மேலானசெய்கையென்றுகொண்ட உனதுபரத்தைமைத்தொழிலை அசுத்தவழியென்றெண்ணிவந்த இவள் உன்னுடன்வந்தது உன்மனையிற் புகுதாள் ; என்னெஞ்சுதானே இருத்தற்குரியள்" என்று சொல்லிகொண்டிருக்கையில், மணிமேகலையின் நிலைமையைக்கேட்ட மாதவி, சுதமதிக்குக் கூறி வருந்திச்சென்று அறவணவடிகளைவணங்கி அறிவித்து அவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அவளைச சிறைமீட்டற்பொருட்டு இராசமாதேவியிடம்வர, இராசமாதேவி, அவரைக்கண்டவுடன் மற்றை இருவரோடு மெழுந்து எதிர்சென்று அவரடியைவணங்கினள் ; அவர் " அறிவுண்டாக" என்று ஆசிகூறினர். அப்பால் அவள் அவரைச் சிறந்த ஞானத்திலிருத்தி அடிவிளக்கிச் சிறப்புச்செய்து, " எமதுநல்வினையே மிகப்பெரியோராகிய உம்மை இங்கே எழுந்தருளச்செய்தது ;

> நாத்தொலை வில்லா யாயினுங் தளர்ந்து
> மூத்தவிவ் யாக்கை வாழ்பவற் ரொண்டொ" (கக - கஅ0)

என்றுகூற, அவர், "யான் இத்தவவுடம்பிற் பொருந்தியிருந்தும் அத்த மிக்குஞ் சூரியன்போன்றேன்;

பிறந்தார் மூத்தார் பிணிநோ யுற்றா
ரிறந்தா ரென்கை யியல்பே யிதுகேள்" (௧௦௯ ௧௦௪)

என்று பன்னிரு *நிதானங்களையும் அவளுக்கு விளங்கஉபதேசித்து, "எப்பொழுதும் நல்லறத்தையே பேணிக் கேட்டு அவ்வாறேயொழுகுக' என்றுசொல்லிப் பின்பு மணிமேகலையைநோக்கி, "மற்றைச்சமயதரு மங்களையெல்லாம் நீகேட்டபின்பு இவற்றையும் இவற்றின்பகுதிகளையும் உனக்குவிளங்க உணர்த்துவேன்" என்றுகூறித் தம்மிடஞ்செல்லுதற்கு எழுதலும், மணிமேகலை எழுந்து அவரைவணங்கிப் பின்பு இராசமாதே விமுதலியோரைநோக்கி, "அறவணவடிகள்கூறிய உபதேசமொழிகளை மறவன்மின்; அவாகூறியவாறே ஒழுகுமின்; யான் இநநகரிலிருப்பேனா யின், 'உதயகுமரனுக்கு இவள் கூற்றாயிருந்தாள்' என்று யாவருங்கூறு வா; ஆதலால இங்கிரேன்; இனி, ஆபுத்திரனாடடைந்து பின்பு மணிபல் லவஞ்சாராது புத்தபீடிகையைத் தரிசித்துவிட்டு, அப்பால் வஞ்சிநகரஞ் சென்று, †பத்திணிக்கடவுளைத்தரிசித்தபின் எங்கும்போய் நல்லறஞ் செய்துகொண்டு ஒழுகாநிற்பேன்; எனக்கு இடருளதாகுமோவென்று நீர் சிறிதும கவலற்க" என்றுசொல்லி அவர்களையுமவணங்கி, சூரியாஸ்த மயத்திற்குப்பின் அநதிமாலைப்பொழுதிலேசென்று, உலகவறவியையும் சமபாபதியையும கநதிறபாவையையும வலங்கொண்டுதுதித்து ஆகாயவ ழியே பறநதுசென்று, இநதிரனுடையவழித்தோன்றலாகிய புண்ணிய ராசனது நகாப்புறத்தேயுள்ள சோலைக்குள்ளேயிறங்கி அபர்வுயிர்த்து, ஆங்குள்ள ஒருமுனிவனைவணங்கி, "இநநகரின்பெயர்யாது? இதனையா ளும் அரசன்யார்?" என்றுகேட்டாள்; அமமுனிவன், "இதன்பெயர் நா கபுரமென்பது; இதனையாளபவன பூமிசநதிரன்மகனாகிய புண்ணியராச னென்பான்; இவன் பிறநதகாலந்தொடங்கி இந்நாடடில மழை பிழைத் ததில்லை; பூமியும மரங்களும பிறவும பலவளங்களையும மிகத் தாராநிற் கும்; உயிர்களுக்கு ஒருவகையான நோயுமில்லை" என்று அரசனுடைய பெருமையை அவளுக்கு விளங்கக் கூறினான்.

உரு.—ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை.

அப்பொழுது, புண்ணியராசன், தன்பெருநதேவியோடு அச்சோலை யிற்புகுந்து ஆங்குள்ள தருமசாவகனென்னும முனிவனைவணங்கி,

---

* நிதானம் - ஆதிகாரணம; என்றது பேதைமைமுதலியனவற்றை.

† பத்திணிக்கடவுள் - கண்ணகி.

அறனு மறனு மநித்தமு நித்தத்
திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புக்கிலுஞ்
சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியு
மாரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டு, (௩-௬.)

பின்பு, "இவள் ஒப்பற்றபேரழகினள்; கையிற்பிச்சைப்பாத்திரமொன்றையுடைய்வளாய்த் தருமங்கேட்கின்றாள்; யார்?" என்று வினாவுக்கையில், அருகேநின்ற சட்டையிட்டபிரதானி அரசனைவணங்கி, "இவளையொப்பவர் யாருமில்லை; முன்னொருகாலத்தில் கிள்ளிவளவனோடு நட்புக்கொள்ளுதலைவிரும்பிக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்சென்றபொழுது, அங்கேயுள்ள அற்வணவடிகள் இவள்வரலாறுகளையெல்லாம் விளங்கக்கூறினாரென்று முன்னமே நான் உரைத்ததுண்டு; அம்மடந்தையே இவள்" என்றுகூறினன்; கூறலும், மணிமேகலை அரசனைப்பார்த்து, "உன்கையிலிருந்தபாத்திரமே என்கையையடைந்தது; செல்வத்தால் மயங்கினைபோலும்; என்செய்தனை? மணிபல்லவஞ்சென்று புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாலன்றி உனதுபழம்பிறப்பின்செய்தியையறியாய்; ஆதலால், அரச! அங்கேவருவாயாக" என்றுசொல்லிவிட்டு, எழுந்து ஆகாயவழியே சென்று சூரியாஸ்தமபத்திற்குமுன்னமே மணிபல்லவத்திலிறங்கி வலங்கொண்டு புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாள். அது பழம்பிறப்பை அவளுக்குத்தெரிவித்தது. அதனையறிந்து வியந்து அவள் அங்கே இருக்க, புண்ணியராசன், அச்சோலையைநீங்கி நகரிற்புகுந்து, தன்னை வளர்த்ததாயாகிய அமரசுந்தரியைக் கண்டு வினவித் தன்வரலாறுமுழுவதையும் அவள்கூறக்கேட்டு வருந்தி அரசாட்சியில்வெறுப்புற்றுத் துறத்தற்குத் துணிந்து தன்கருத்தைவெளியிட்டான்; அதனைக்கேட்ட சனமித்திரனென்னுமந்திரி அவனைவணங்கி,

"எங்கோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி; (௬௯)

உன்னை அரசன்பெறுவதன்முன் இந்நாட்டில் பன்னிரண்டுவருடம் மழையில்லாமற்போயிற்று; வறுமைமிக்கது; அதனால் எல்லாவுயிர்களும் வருந்தின; அக்காலத்தில நீ தோன்றினை; தோன்றியபின் இந்நாட்டில் எல்லாவளங்களும் நிரம்பின; உயிர்கள் துயரமநீங்கி வாழ்வனவாயின; நீ நீங்குவாயாயின், எல்லாவுயிர்களும தாயைப்பிரிந்த குழந்தைகள்போலக் கூவாநிற்கும்; இந்தநிலையையுடைய உலகத்தைக் காவாமல உனதுபயனையேவிரும்பிச செல்லுதல் தகுதியன்று;

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு
மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமி தன்றால்." (௧௧௬-௧௧௭)

என்றுகூற, அரசன்கேட்டு, 'மணிபல்லவத்தை வலங்கொள்ளவேண்டுமென்று எனக்குண்டாகிய வரம்புகடந்த ஆரை தணித்தற்கு அரியது;

உரு.—ஆபுத்திரனெடு மணிபல்லவம்டைத்தகாதை.

ஆதலால், அங்கே போய்வருவேன்; ஒருமாதகாலம் இங்கனைப்பாது காத்தல் உனதுகடன்" என்றுகூறிப் புறப்பட்டுவழிக்கொண்டு கடற்கரையைச்சார்ந்து காவாயெமி மணிபல்லவத்தையடைந்தான்; உடனே மணிமேகலைவருது அழைத்துச்சென்று அவளெடு அத்தீவைவலம்வந்து, "பழம்பிறப்பையுணர்விக்கும தருமபீடிகை இது" என்றுகாட்ட, அரசன், அதைதரிசித்து வலங்கொண்டு துதித்தான்; துதிக்கவே அப்பீடிகை பழமபிறப்பின்செய்தியை அவனுக்கு விளங்கத் தெரிவித்தது. அதனையறிந்து வியப்புற்று, தனகருப் பழமபிறப்பில் அமுதசுரபியென்னும அக்ஷயபாத்திரத்தைபளித்த சிந்தாதேவியைத்துதித்து மணிமேகலையோடுமெழுந்து தென்மேற்கிற்சென்று கோமுகிக்கரையில் புன்னை மரத்தின் நிழலிலேயிருந்தான்; இருக்கையில், ஆபுத்திரனெடு மணிமேகலைவந்திருந்ததைத தீவதிலகையறிந்துவந்து, "அமுதசுரபியைக் கையிலேந்தி உயிர்களின்பெருந்துயரத்தைத்தீர்த்த பெரியோனே! அக்காலத்தில், மறந்து உன்னை இத்தீவில் தனியேவிட்டுவிட்டுக் கப்பலேறிச்சென்று பின்பு உன்னைநினைந்து மீண்டுவந்து இங்கே நீ இறந்திருத்தலையறிந்து உடனே தம்முயிரைநீத்த ஒன்பதுசெட்டிகளின் உடலென்புகள் இவை. காண்பாயாக. அரசெட்டிகள் உண்பிக்கவண்டு உடன்வந்தோர்கள், அவர்கள் இறந்ததுதெரிந்து தாமும இறந்தார்; அவர்களுடைய என்புகள் இவைகள்காண்; அலைகள்தொகுத்த மணலால்மூடப்பட்டுப் புன்னை நிழலின்கீழ் உனது பண்டையுடமபு இருந்ததைப பார்ப்பாயாக.

> நின்னுயிர் கொன்றாய் நின்னுயிர்த் திரங்கிப்
> பின்னுன் வந்த பிறருயிர் கொன்றாய்
> கொலைவ னல்லையோ கொற்றவ னுயினை" (கஎஉ-கஎச.)

என்று அரசனைநோக்கிக்கூறிப் பின்பு மணிமேகலையைப்பார்த்து, "காவிரிப்பூமபட்டினத்தைக கடலெகொண்டது; அதற்குக்காரணங் கேட்பாயாக: நாகநாட்டரசன்மகளாகிய பீலிவளையென்பவள் தான்பெற்ற குழந்தையுடன்வந்து இத்தீவையும் புத்தபீடிகையையும் வலமவருதுதிக்கும பொழுது, கம்பளசெட்டியின்கபபல வந்துதங்க, பீலிவளை அவனிடஞ் சென்று, "இவன் அரசன்புதல்வன்; இவனை அவனிடஞ்சேர்ப்பாயாக" என்றுசொல்லி, குழந்தையை அவன்கையிற்கொடுக்க, அவன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வாங்கிக் கப்பலேறிசெலலுகையில அஃது உடைந்து போயிற்று. போகவே கப்பலிலிருந்தோரிற்சிலா மெல்லப் பிழைத்துச் சென்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையடைந்து புதல்வனைக்கெடுத்தசெய்தியை அரசனுக்குத்தெரிவித்தார். அதுகேட்டு அவன்பொறாமல் செயலற்றுக் கடற்கரையையடைந்து மகனைத்தேடிக்கொண்டு அலைந்தமையால், நகரம் இந்திரனுக்குவிழாசெய்தலை விட்டொழிந்தது; ஒழியவே அதனை

ப்பொறுக்காமல் மணிமேகலாதெய்வம், "இங்ஙகளைக் கடல்கொள்ளுக" என்றுசபிக்கக் கடல் ஙகரை மூடியது; மூடவே அரசன் வேறிடஞ்சென்றான். அறவணவடிகளோடு மாதவியும் சுதமதியும் யாதொருவருந்தமுமின்றிப்போய் வஞ்சிஙகரம் புகுந்தார்" என்று சொல்லிப்போயினள்; அவள்போனபின்பு புண்ணியராசன் அவ்விடத்தே மணலெத்தேண்டி, அங்கேதேன்றிய தன்னுடைய பழைய உடம்பின் என்பைக்கண்டு மயக்கமுற்றான். மணிமேகலை தேற்றித் தருமோபதேசஞ்செய்து அவனை ஙகரத்திற்கு அனுப்பிவிட்டுத் தான் வஞ்சிஙகரஞ்செல்லநினைந்து ஆகாயத்திலெழுந்தாள்.

உசு.—வஞ்சிமாநகர்புக்கதை.

எழுந்தவள் ஆகாயவழியேசென்று வஞ்சிஙகரப்புறத்தேயிறங்கி, தாய்கண்ணகியையும் தநதைகோவலனையும் தரிசிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசை தூண்டுதலாற் கோயிலிற்புகுந்து கண்ணகியைவணங்கித் துதித்து "கணவனிறந்ததுதெரிந்து உடனிறவாமலும் கைம்மைநோன்பை நோலாமலும் சினங்கொண்டு மதுரையையழித்ததற்குக் காரணங்கூறியருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகி, "எனது தலைவனுக்குநேர்ந்த மரணத்துன்பத்தைப் பொறுக்கமுடியாமையால் மதுரையை எரித்தழிக்கத்தொடங்கினேன்; அப்பொழுது மதுராபதியென்கிற அந்தணர்த்தெய்வம எனக்குமுன்னேதோன்றி, "இத்துன்பத்தை நீங்களனுபவித்தல் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையினாலேயே, அதனைக்கூறுவேன்:

முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசுவென்பவனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தமமுட் பகைமைகொண்டு போர்செய்வாராயினர்; அப்பொழுது மனைவியுடன் சிங்கபுரத்துக் கடைவீதியிற்சென்று பண்டம்விற்றுக்கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும்வணிகன்பாற் பொருமையுற்று, அநநகரத்தரசனிடம் தொழிலசெய்துகொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன், "இவன் பகைவனுடையஒற்றன்" என்று அரசனுக்குச்சொல்லி, யாதொரு குற்றமுமிலலாத அசசங்கமனை அவ்வரசனைக்கொண்டு கொலைசெய்வித்தான். சங்கமன்மனைவி நீலியென்பவள், அதனைத்தெரிந்து, வங்கி அழுது பெரியமலைமீதிலி விழ்ந்து உடம்பைத் துறக்கநிச்சயித்து, "எமக்குத்துன்பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பில் இத்துன்பத்தையே அடைவார்களாக" என்று சபித்துவிட்டு இறந்தாள். அப்பரதனே கோவலனாகப் பிறந்தான்; அவ்வினையால் இத்துன்பமடைந்தீர்கள்; பழம்பிறப்பிற்செய்த வினையின்பயனை யாரும் துகர்ந்தே ஒழிதலவேண்டும்" என்கிற உண்மைமொழியைக் கூறியது; அதெய்வம

உஎ.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டகாதை.

கூறியபின்னும் என்கோபம் அடங்காமையால், நகரத்தை எரித்தழித்தேன்; முன்புசெய்த நல்வினையாலே நானும் என்கணவனும் தேவர்களாகிச்சென்றோம். இந்நல்வினையினிறுதியிற் கோவத்தாலுண்டாகிய பாவப்பயனை நுகர்தல்கூடும்; இப்படிப் பிறந்துமிறந்தும் புண்ணியத்தினிறுதியிற் பாவப்பயனையும் பாவத்தினிறுதியிற் புண்ணியப்பயனையும் நுகர்ந்து நுகர்ந்து உழலாநிற்பேம். அப்பால் மகதநாட்டிற் கபிலையம்பதியிற் புத்தஞாயிறு உதித்துப் போதிமரத்தினடியில் எழுந்தருளியிருந்து நால் வகைசசத்தியங்களையுமறிந்து பன்னிரண்டுசார்புகளின் தோற்றங்களையும அவற்றின்அழிவையும விளங்கக்கூறி இசசக்கரவாளமுழுவதும் தருமவொளியை வீசுங்காலத்தில், யாம் அவ்வுபதேசமொழிகளைக்கேட்டுத் துறந்து நிருவாணமடைவேம; இப்பயனை யாம அடைதற்குக்காரணம், முன்பு காவிரிப்பூமபட்டினத்திற புத்தசைத்தியத்திலுள்ள இந்திரவிகார மேழினையும் உன்தருதற்புடன் ஏத்தியபுண்ணியமே; யாம் நிருவாணத்தை யடைவது பலநாளைக்குப் பின்பேயாயினும், அதுகாறும் பலவகையாகிய சித்திகளையும செய்துகொண்டிருப்பேம். இதுநிற்க, நீ இந்நகரிலுள்ள பல சமயவாதிகள்கூறும் கொள்கைகளையெல்லாங்கேட்டு அவற்றுள் ஒன்றும உனக்கு உண்மையன்றுதான்றுமையால் பின்பு பௌத்தசமயத்தைப் பற்றியொழுகுவை" என்று சொன்னவுடன், மணிமேகலை வணங்கி வேற்றுருவெய்துவிக்கு மந்திரதந்தைஜபித்து ஒரு முனிவன்வேடங்கொண்டு,

தேவ குலமுந் தெற்றியும் பள்ளியும்
பூமலர்ப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து
நற்றவ முனிவருங் கற்றடங கினரு
நன்னெறி *காணிய தொன்னூற் புலவரும் (எஉ-எநி.)

எங்கணும் விளங்கிய வஞ்சியமபதியில், செங்குட்டுவனென்னும் சேரர்பெருமானது புகழ் விளங்கும்படி சென்றுபுகுந்தாள்.

உஎ.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டகாதை.

புகுந்தமணிமேகலை, சமயவாதிகள்பலருடைய கொள்கைகளையும் அமியளிருமபி, அவருள்ளே வைதிகவழியைச்சாராத அளவைவாதியை முதலிலடைந்து, 'உனகொள்கையை உரை' என்றுவினவி, அவன் தன்கோட்பாட்டைக் கூறக்கேட்டுமை, அப்பாற சைவவாதியையும, அப்பாற பிரமவாதியையும, அப்பால் வைணவவாதியையும, அப்பால வேதவாதியையும், அப்பால் ஆசிவகவாதியையும, அபபால நிகண்டவாதியையும், அபபாற் சாங்கியவாதியையும, அப்பால் வைசேடிகவாதியையும், அப்பாற பூதவாதியையுஞ் சார்ந்துசாராது வினவிவினவி, அவர் தங்கொள்கைகளைக் கூறக்கேட்டுமை அவற்றை அமிழ்துகொண்டாள்.

---

* காணிய - கண்ட.

உஅ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை.

அதன்பின், மாதவியையும் சுதமதியையும் அறவணவடிகளையும் காணவிரும்பிப் புறஞ்சேரித்தைக் கடந்துசென்று வஞ்சிமாநகரத்தினுள்ளே போய்ப் பலவகைச் சாதியாருமிருத்தற்குரிய வீதிகளையும் வேறுள்ள பலஇடங்களையும் முறையேகண்டு மகிழ்ச்சியுற்றுசெல்பவள், பௌத்ததருமங்களைச் சொல்லுமுனிவர்கள் தங்கியிருக்கும் தவச்சாலையிற் புகுந்து, அங்கே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த *மாசாத்துவானைப் பணிந்து, எடுக்கவெடுக்க உணவுவளரும் அமுதசுரபியின் விசேடத்தையும் அப்பாத்திரத்தைக்கொண்டு செய்த தானவிசேடத்தால் ஆபுத்திரன் புண்ணியராசனுகப் பிறந்து சாவகநாட்டை ஆண்டிவரும் பெருமையையும் தான் அவனை மணிபல்லவத்திற்கு அழைத்துவந்து புத்தபீடிகையைக் காட்டப் பழம்பிறப்புணர்ச்சியை அவன் பெற்றதையும் தீவதிலகை வெளிப்பட்டதையும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடலகொண்டமையால் மாதவியும் சுதமதியும் அறவணவடிகளும் சாதலின்றி இந்நகரில்வந்து புகுந்தார்களென்று தான் தீவதிலகைபாற் கேட்டதையும் புண்ணியராசன் நாகபுரஞ்செல்லத் தான் மணிபல்லவத்தைவிட்டுவந்ததையும் தாயாகியகண்ணகியைத் தரிசித்ததுமுதலியவற்றையும் பின் வேற்றுருக்கொண்டு பலசமயவாதிகளைச்சார்ந்து அவாகளுடையகொள்கைகளைக் கேட்டதையும அக்கோட்பாடுகளெல்லாம் பொருத்தமில்லாமையால் தான் அவற்றை மனங்கொள்ளாததையும் பௌத்ததருமத்தைக் கேட்கவிரும்பி அறவணவடிகளைத் தேடிக்கொண்டுவந்ததையுஞ்சொன்னள். இவற்றையெல்லாங் கேட்ட மாசாத்துவான், "உன்னைநான்கண்டது எனதுநல்வினையினாலே யே; உன்தந்தைகோவலனும் தாய் கண்ணகியுமடைந்த வருத்தங்களும மதுரையம்பதி அழிவுற்றதும் ஆகிய இவற்றைக்கேள்வியுற்று எல்லாவற்றையுநீதுறந்து பௌத்தமதத்தைச்சாராது தவஞ்செய்தலே மேற்கொண்டேன்; கொண்ட யான் இங்கேவந்ததற்குக் காரணங்கேட்பாயாக:—

முற்காலத்தில் இருங்கரையாண்ட இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனென்னுமரசன் தன்தேவிமாரோடும இச்சேரலையைச சார்ந்து இருந்தபொழுது, இலங்காதேவத்துள்ள சமனெனியென்னு மலையையடைந்து தரிசித்து வலங்கொண்டு ஆகாயவழியேமீள்வோராகிய சாரணர் இச்சேரலையிலிறங்கி ஒரு சிலாதலத்திலிருந்தார்; அங்ஙனமிருக்கக்கண்ட அரசன் அவர்களிடஞ்சென்று உபசரித்து அமுதுசெய்வித்துத் துதிக்க, அவர்கள்,

பிறப்பிற் றுன்பமும் பிறவா வின்பமு
மறத்தகை முதலவ ருளிய வாய்மை

* மாசாத்துவான் - கோவலனுடைய தந்தை.

உ அ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை.

யின்ப வாரமு திறைவன் செவிமுதற்
றுன்ப நீங்கச் சொரியு மந்நாள், (+கக - கஉஉ)

நின்தந்தைக்கு ஒன்பதுதலைமுறை முன்னோனாகிய கோவலனென்பவன் அவ்வரசனுக்குக் காதற்பாங்கனாதலால், இங்கேவந்திருந்து, அச்சாரணர் அரசனுக்குக்கூறிய அறமொழிகளைக் கேட்டு, தானீட்டிய பலகோடிதனங்களையும் முன்னோர்கள் தருமவழியே தேடிய பொருள்கள் பலவற்றையும் ஏழுதினத்துள் இரவலர்க்குககொடுத்துவிட்டுப் பின்பு தவஞ்செய்வானாயினன்; அவன் அக்காலத்திற் புத்ததேவனுக்குக் கட்டுவித்த சைத்தியத்தைத்தரிசித்தற்காகவே வந்தேன்; காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக கடலவிழுங்கிவிடுமென்ற செய்தியை ஈண்டுள்ள முனிவாசள துணிந்துகூறக்கேட்டு அநநகரஞ்செல்லாமல் இவ்விடத்திலேயே இருந்துவிட்டேன்; தீவினையுடைமையாற் கொலையுண்டிறந்த உன்றந்தை, நலவினையால் தெய்வயாக்கையைப் பெற்றுப் பின்னுந் தீவினைப்பயனை அனுபவித்து, அப்பால், புத்ததேவன் அவதரித்துசசெய்யுந தருமோபதேசத்தைக் கேட்டு விடடைவானென்று அறிந்தோர்கூறக் கேட்டேன்; நானும அக்காலத்தில அவ்வறமொழிகளைக் கேட்பேன்; உனது பிற்காலசசெய்திகளை நீ கந்திற்பாவையாலறிந்தாயென்று அறவணவடிகளாலறிந்தேன்; அமமுனிவர், உனக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்தற்கு அமைந்தவிடம் காஞ்சிநகரமென்றெண்ணி இங்கிருந்து அங்கேசென்றார்; மாதவியும சுதமதியும் அவருடன் அநநகரம போயினா; இன்னுங்கேட்பாயாக; மழையிலலாமையாற் காஞ்சிநகரத்தில் மிக்க வறுமையுண்டாயிற்று; பலவுயிர்கள் இறந்தன; அந்நகரில ஐயமிடுவோா இலலாமறபோனமையால், அங்கேயிருந்தமுனிவர்கள் இவ்விடம் வந்துவிட்டாாகள்; ஆதலால், அந்நகரமடைந்து எல்லாவுயிாகளையும பாதுகாத்தல் உனககுக் கடனாகும்" என்று சொல்ல, மணிமேகலை அவனைவணங்கி, அமுதசுரபியைக கையிலேந்திக் கொண்டு, வஞ்சிநகரத்தின் மேற்றிசையினின்று மேலேயெழுந்து ஆகாயவழியே வடதிசைக்கட்சென்று, மிக்கசெல்வங்குன்றி வறுமையுற்று அழகுகெட்டுப்போயிருககுங் காஞ்சிநகரத்தைககண்டு மனமிரங்கி வலமவந்து அநநகரினடுவேயிறங்கி, அங்கே தொடுகழற்கிள்ளியின் துணையிளங்கிள்ளியாற் கட்டுவிககப்படடுள்ள புத்தாலயத்தை வணங்கி அதற்குத் தென்மேற்கிற்சென்று ஒரு சோலையில்தங்கினள; அதனைத்தெரிந்த ஒருவன், விரைந்துசென்று அரசனைவணங்கி, 'அரச' கோவலன்புதல்வி; சிறந்த தவஞ்செய்தொழுகுபவள்; இசசம்புத்தீவில் எலலாருள்ளுஞ்சிறந்தவள்; அவள் கையிலேந்திய அமுதசுரபியென்னும பாததிரத்தோடு இந்நகரிலவந்து தருமதவனத்தே உறைகின்றாள்' என்றான். அதுகேட்ட அரசன் கந்திற்பாவை முன்பு நமக்குக்கூறியது உண்மையேயென்று மதி

த்து அத்தெய்வத்தைவந்தித்து மந்திரிகளுடன் விரைந்துசென்று மணி மேகலையையடைந்து அவளைநோக்கி,

"செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ
கொங்கவிழ் குழலார் கற்புக் குறைபட்டோ
நலத்தகை நல்லாய் நன்னு டெல்லா
மலத்தற் காலே யாகிய தறியேன்; (கஅஅ - ககக)

இனிச்செய்வது யாது?" என்று மயங்கிக்கொண்டிருந்தேன்; இருந்தபொழுது, ஒரு பெரியதெய்வம் எனக்கு முன்னேவந்து, "நீ வருந்தற்க; உனது நல்வினையால் ஒருமடந்தை இங்கே தோன்றுவள்; அவளுடைய கையிலுள்ள தெய்வப்பாத்திரத்திலிருந்து எடுக்க எடுக்கக குறையாமல் மேன்மேலுமுண்டாகிற உணவால் இவ்வுலகமெல்லாமுய்யும்; அவளுடைய கருணையால் மேகமும் மிகமழைபொழியும்; அவள் இந்நகரத்திற்குவந்தபின்பு உண்டாகும் விசேடங்கள் பலவாம; காற்வறுங் கூறினும் நீர்வறங் கூறாது; அவள் வந்திருத்தற்காகக் கோமுகியென்னும் பொய்கையும் அதனையுடைய மணிபல்லவமென்னுந்தீவும இங்குவந்தனவென்று சொல்லும்படி, இந்நகரவீதியில ஒருபொய்கையையும் அதனைச் சூழ ஒரு சோலையையும் உண்டுபண்ணுக" என்று சொல்லிவிட்டுப் போயிற்று; அத்தெய்வம் போனபின்பு அது கட்டளையிட்டபடியே செய்துவைத்த இடம் இஃது" என்று சொல்லி அவ்விடத்தைக் காட்ட, மணிபல்லவம்போன்ற அச்சோலையையடைந்து அதையும் பொய்கையையுங் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற மணிமேகலை, தனது பழம்பிறப்பை அறிவுறுத்திய புத்தபீடிகையை அசோலையில் இயற்றுவித்துத் தீவதிலகையையும மணிமேகலாதெய்வத்தையுமவழிபடுதற்குரிய கோயிலையும் அங்கே உண்டாக்கி நித்தியபூசையையும் திருவிழாவையும் அரசனேக்கொண்டு செய்வித்துத் தான் வந்தித்துத்துதித்து மேற்கூறியபுத்தபீடிகையில் ஆருயிர்மருந்தெனும அமுதசுரபியை வைத்து, உண்ணுதற்கு எல்லாவுயிர்களும வருகவென்று அழைத்தனள்; அழைக்கவே,

மொய்த்த மூவறு பாடை மாக்களிற்
காலுர் கேளார் கான்முட மாளுர்
பேணு மாக்கள் பேசார் பிணித்தோர்
படிவ நோன்பியர் பசிநோ யுற்றோர்
மடிநல் கூர்ந்த மாக்கள் யாவரும்
பன்னூ றுயிரம் விலங்கின் றொகுதியு
மன்னுயி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி, (உஉக - உஉஎ)

உண்ணவுண்ண அவ்வுணவு மேன்மேலும் பெருகிப் பசித்துன்பத்தை அகற்றி விளங்கியது; அப்புண்ணிய விசேடத்தால், எங்கும் மழைபெய்தது; வளங்கள் மிகுந்தன. அப்படி நிகழுங்காலத்தில், அறவணவடிகள்,

கூ.0.—பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்றகாதை.

அங்ஙிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு மாதரியோடும் சுதமதியோடும் அறச்சாலை யடைந்தனர்; கண்ட மணிமேகலை விரைந்துசென்று அன்புடன் வணங்கி அவரடிகளிலக்கி ஆதனத்திலிருத்தி அறுசுவைப்போனகம் அமுதுசெய்வித்து, "யான் செய்த புண்ணியம் தப்பாது பலித்திடுக" என்றுசொல்லி மீட்டும் வணங்கினள்.

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை.

வணங்கிய மணிமேகலையை வாழ்த்திசைசொல்லும் அறவணவடிகள், "பீலிவளைபெற்ற குழந்தையைக கம்பளசெட்டி கடலிற் கெடுத்ததுதெரிந்த அரசன் வருத்தமுற்று அக்குழந்தையைத் தேடியலைந்தமையாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில இந்திரவிழாச செய்யப்படாது போயிற்று; மணிமேகலாதெய்வம அதுதெரிந்து 'நகரைக் கடலகொள்ளுக' என்று சபித்ததது; இந்திரனும சபித்தான். அதனால, அந்நகரம் கடலால் விழுங்கப்பட்டது. அப்பால உன் தாயரும யானுமாக உன்பொருட்டு இந்நகரம் அடைந்தோம" என்று கூறினர்; கூறலோடு மணிமேகலை அவருடைய அடியிணையை வணங்கி, "மணிபல்லவத்தில புத்தபீடிகையைக் காத்துக்கொண்டிருக்கும தீவதிலகையென்பவளும இச செய்தியைச செப்பினள். நான் வேற்றுருக்கொண்டுசென்று வஞ்சிநகரமடைந்து ஆங்குள்ள பலசமயவாதிகளகூறிய கொள்கைகள்யாவும மனத்திற்குப் பொருந்தாமையால் அவற்றையும் முன்புகொண்டிருந்த வேற்றுவடிவத்தையுந துறந்து இந்நகரமடைந்து நுமமைச சரண்புகுகின்; தேவரீர் அடிசூடிக்கு உண்மைப்பொருளை யுணர்த்திபருள வேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, அவர பிரத்திபக்கம, அனுமானமென்னும இரண்டு அளவைகளின் இலக்கணங்களையும் அவற்றின்போலிவகைகளையும உண்மையறிவுண்டாதற்குருக்குருவியாக அவளுக்கு விளங்கக்கூறினர.

கூ0.—பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்றகாதை.

தானஞ்செய்தலை மேற்கொண்டு சிலத்தில் முதன்மைபாக நின்று பழமபிறப்பின் உணர்ச்சியையடைந்த மணிமேகலை, அப்பால, 'புததம் சரணங்கச்சாமி', 'தர்மமசரணங்கச்சாமி', 'ஸங்கமசரணங்கச்சாமி' என்பவற்றை மூன்றுமுறைசொலலி, மும்மணிகளையும் மூன்றுமுறைவணங்கி அறவணவடிகளைச சரணாகதியாக அடைந்தாள்; அடையவே பௌத்த தருமத்தை உபதேசிக்கத்தொடங்கிய அவர், "இதனைக்கேட்பாயாக:— உயிர்களெல்லாம் அழிவில்லாமல் இருந்தகாலத்தில் தேவர்கள் பிரார்த்திக்கத் தூதுசெலலாகத்தினின்றும் இவ்வுலகிலவதரித்து அரசமரத்தினடியிலேயிருந்து தத்துவத்தை ஆராய்ந்தறிந்து மாரனென்று முக்கும்

றங்களையும் அறுத்து விளங்கிய புத்ததேவன் அருளிச்செய்த இன்பமாகிய் கட்டளையாகும் இது; பண்டைக்காலத்தில் அவதரித்த அளவற்ற புத்தர்கள் கருணைமிகுந்து திருவாய்மலர்ந்தருளியதும் இதுவே" என்று சொல்லி, பேதைமைமுதலிய பன்னிருநிதானங்களின்தோற்றவொடுக்கங்களையும் பிறவற்றையும் முறையே விளங்க உபதேசித்து உன்மனது திருள் நீங்கு" என்றுகூறி ஞானதீபத்தை நன்குகாட்டினர்; மணிமேகலை அவற்றைக்கேட்டு யோகதிரிபறவுணர்ந்து, "பிறவித்துன்பம் ஒழிவதாக எனறு அந்தகரிலேயே நோற்றுக்கொண்டிருந்தாள்.

அபிதான விளக்கம்.

பதி - பதிசம்.

அகத்தியன்:—ஒரு தெய்வமுனிவர்; தமது கமண்டலத்திலிருந்த காவிரியைக் காந்தனென்னுமரசனுடையவேண்டுகோளாற் பூமியிற் பெருகச்செய்தோர் அவ்வரசன் பரசுராமருக்கு அஞ்சித் தம்பாலடைக்கலமபுகுந்தபொழுது அவனைப் பாதுகாத்தவர், தூங்கெயிலெறிந்ததொடித்தோட்செம்பியனைக்கொண்டு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரவிழாவை எடுப்பித்தோர். (பதி) கக, கக்க, *(க) ௩, (உஉ) ௯௫.

அங்கநாடு:—துச்சயனென்னும் அரசனுடையது, இந்நாட்டின் இராசதானி கச்சயநகரம். (க0) ௫உ.

அங்காடிப்பூதம்.—(க) உ0.

அசலன்:—பசுவயிற்றிற்பிறந்த ஒருமுனிவர். (கஙு) ௬௩.

அசோதரம்:—இரவிவன்மனென்னும் அரசனுடைய நகரம். (கூ) ௩அ.

அத்திபதி:—காந்தாரநாட்டுள்ள பூருவதேசத்தரசன்; நீலபதிகணவன்; இராகுலனுடைய தந்தை, இவனது இராசதானி இடவயமென்பது, தனதுமைத்துனனும் துறவுபூண்டோனுமாகிய பிரமதருமனென்பவனது கட்டளையால் அந்நகரைநீங்கிப் பின்பு அதனவடககேயுள்ள அவந்தி நகரை இராசதானியாகக் கொண்டான். (கூ) கச, சஉ.

அத்தரி:—துர்க்கை; இவளுக்கு விந்தமலையில் ஓராலயமுண்டு, இவளுடைய ஏவல்செய்பவள் விந்தாகடிகையென்பவள். (உ0) ககசு.

அபஞ்சிகன்:—காசியிலுள்ள ஓரந்தணன்; இவன் வேதமோதுவிக்குந் தொழிலை உடையோன், சாலியென்பவளுடைய கணவன். (கஙு) ச.

அமரசுந்தரி:—பூமிசந்திரனென்னுமரசனுடையமனைவி; புண்ணியராசனை வளர்த்ததாய். (உ௫) எசு.

அழகசுரபி:—தென்மதுரையிற் கலாநியமததுள்ள சிந்தாதேவியால் ஆபுத்திர

யுள்ள ஒருபாத்திரம், இது, தன்னுட்பெய்த அன்னத்தை எடுக்கஎடுக்கக் குறையாது மேன்மேலும் வளரச்செய்யுந் தன்மையையுடையது, சிலகாலம் ஆபுத்திரன் கையிலிருந்து பலவுயிர்களுக்குப் பசித்துயரத்தைப்போக்கி, மணிபல்லவத்துள்ள கோமுகியென்னும் பொய்கையில் அவனாலிடப்பட்டு அதிற்சிலநாட்கிடந்து அப்பால் மணிமேகலைகையிற்சென்று தங்கிப் பலவுயிர்களுடைய பசித்துயர்களைப்போக்கியதன்றிக் காயசண்டிகையென்னும் ஒரு வித்தியாதரமங்கையினது தீராப்பசியாகிய பஸ்மகவியாதியையும் போக்கிற்று; இஃது அறனோடு, ஆருயிர்மருந்து, உயிர்மருந்து, ஐயககடிஞை, ஓடு, கடவுட்கடிஞை, கடிஞை, தெய்வப்பாத்திரம், பசிப்பிணிமருந்து, பலர்தொழுபாததிரம், பாத்திரம், மாபெரும்பாத்திரம், வணங்குறுபாததிரம், விஞ்சைப்பாத்திரமெனவும் இந்நூலுள்ளே வழங்கப்படும். (பதி) ௫ச, (கக) சச, ககசு, கஉ௫, (கசஉ; (கஉ) உசு, ககச; (கஙு) க; (கச) எஎ; (க௫) ௫ச, ௫எ, ௬கூ; (கசு) கஙஙு (கஎ) உ, கூச, கூ௫, (கஅ) உகூ, க௫ஙு (ககூ) கஉ, ச0, க௫க, க௫ச; (உ0) ஙஙு (உக) கசகூ, க௫க, க௫அ, (உ௫) கசச, கசசு, கஎ௫, (உஅ) கஅக, உகஅ.

அழகபதி:—இரவிவன்மனென்னும் அரசன்மனைவி, தாரை, வீரை, இலக்குமியென்னும் மூவரையும் பெற்றவள். (கூ) ச0 (கக) கஙு.

அநுபப்பிரமர்:—உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் இருபத்தெட்டாவதாகிய ஆகாசாநநதியாயதனலோகமுதலிய நானகு உலகங்களிலும் முறையேதங்கும் நான்குவகைப் பிரஹ்மகணங்கள்; இவர்களைத்

* ( ) இவ்விருதலைப்பிறைகளுக்குட்பட்ட எண்கள் காதைகளையும் மற்றை எண்கள் அடிகளையுந் தெரிவிப்பன.

அபிதான விளக்கம்

நியானம் ஐந்தனுள் ஐந்தாவதிற்றேறி ப
ர்சனென்பர் ; இந்நூற்பதிகத்தின் உ
உகும் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க. (எ)

அரும்:—புண்ணியம் ; இஃது அரு
றம், அன்புகொளறம், தாங்காநல்லற
நல்லறம், பெருமைசால்நல்லறம், ம
யாவறம், மிக்கவறம், மூன்னவன்போ
யினல்லறமென்று இந்நூலுள்ளே வழ
கப்படும். (நு) எடு ; (கு) கூசு ; (க
கஉ ; (கஉ) ஙஅ, சுகு, கூக ; (கசு)
(உக) களு ; (உஉ) கஙஅ ; (உசு) கடு
(உடு) உஉ, உஉஅ ; (உஅ) கூ, கo
கஉ, கசு, ககூ.

அறவணவடிகள் :—காவிரிப்பூம்ப
டினத்திலிருந்த புத்தசங்கத்துள்ள ஒ
முனிவர்; கோவலன் கொலேயுண்ட
கேட்டு வருந்தியடைந்த மாதவிக்குத் த
மோபதேசஞ்செய்து துன்பகற்றித் துற
பூணச்செய்தோர் ; பாதபங்கயமலேயை
தாம் தரிசித்ததன்றித் துச்சயனே
ஞும் அரசனேயும் மனேவியரோடுசென்
அதனைத் தரிசிக்கும்படிக்குஞ்செய்தவர்
மணிமேகலேக்கு ஆபுத்திரன்வரலாற்
யும், அமுதசுரபியின் பெருமையையு
உணவளித்தலின் விசேடத்தையும் எடு
துக்கூறிப் பலருடைய பசித்துன்பங்
ளேயும் போக்கும்படிசெய்ததன்றித் த
மோபதேசஞ்செய்து அவளேநல்வழிப்ப
த்திய ஆசிரியரும் இவரே. தேவதிலை
யாலும் கந்திற்பாவைத்தெய்வத்தாலும்நி
ம்பப்புகழப்பட்டவர்; காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்தைக் கடல்கொண்டபின்பு வஞ்சி
நகரத்தையடைந்து அவ்விடத்தே துறவ
பூண்டிருந்த கோவலன்றந்தையோடு அ
னவனாவி அப்பாற் காஞ்சிநகரஞ்சென்
அங்கே தவம்புரிந்திருந்தார். தம்பை
வணங்குவோர்க்கு "அறிவண்டாக" என்
றும் "வாய்வதாக நின்மணப்பாட்டறம்"
என்றும் இவர் ஆசிகூறியவாற்றால், எவ்
லோரும் எப்பொழுதும் ஞானமுடையவ
ராகவும் தருமமுடையவராகவும் இருந்
தல்வேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தாரென்
றும், "நானமுதிர் யாக்கை நடுங்கா
நாவி, ஞானரூ தானன்" என்றும் "காத
தோலேவில்லா யாயினுங் தளர்ந்து. மூத்த
லிய்யாசை வாழ்கபல் லாண்டி" என்
றும் கூறப்பட்டிருத்தலால், இவர் மிக்க
மூப்புற்றும் சிறிது ம சொல்வன்மை குன்
றிருந்தாரென்று தெரிகின்றது. இ
னும் "பழுதறு மாதவன்" என்றும், "தூ
பொருண் மாதவன்" என்றும், "மன்ற
மாதவன்" என்றும், "மறவண நீத்த மாசது
கேள்வி, யறவண வடிகள்" என்றும்
ல்லவை கடிந்த வறவண வடிகள்" என்ற
ம், "அநந்திகழ் நாவி னறவண்ண" என்
றும் இந்நூலில் ஆங்காங்குச் சிறப்பித்துக்
கூறப்பட்டிருத்தலால், இவரது தூய்மை
முதலியன இனிதுவிளகுகும். (பதி) நெ
(உ) கூக ; (கo) நுஉ, (ககு) நுடீ, கசo,
கசுநி ; (கஉ) க, ககூ, உள, கo, நுஅ
(கநி கூo, நுநி . (உக) எஅ, அo, கநி, க
கநிநி, கூஉ, களஉ ; (உச) மள, கo,
கூஉ, கசஅ, கநிo , (உநி) கள, உ o நி
(உஅ) க, அக, கநிo, உகூசு; (உசு) உ
நள.

அஹிநீ:—சாதுவன்மனேவி ; ஒப்புயர்
வில்லாக் கற்பினன் . இவள் தன்கண
னிறந்தானென்பதுகேட்டு உயிரைவிடித்
தற்குத் தீயிற்பாய்ந்து அதுசுடாமையால்
ருத்தமுற்றிருந்து, 'உன்கணவன்வின
வில்வருவான்' எனக்கூறிய அசரீரியைக்
கேட்டுப் பின்பு அவ்வண்ணமே கணவன்
வாப்பெற்று, அவனேடுகூடி வாழ்ந்திருந்
தாள்; மணிமேகலே இருந்தபொழுது " பா
ரக மடங்களும் பசிப்பிணி யறுக" என்ற
சொல்லி அமுதசுரபியில் முதலிற் பிச்சை
யிட்டவள் இவளே; பத்தினிப்பெண்டி
ரென்றும், வான்றரு கற்பினளென்றும்
இந்நூலிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவள். (கடு)
எக (கசு) கூ, உஉ, கள, கஉஅ, ககடு.

அபிநீ:—சாலியின்புதல்வன். பிற
ந்தநாள்தொடங்கி ஏழுநாளளவும் ஒருபசு
பாலூட்டிவளர்க்க வளர்ந்தமையால், இவ
ன் இப்பெயர்பெற்றனன் ; அன்பும் அருளு
மூடையோன், தெண்மதுரையிற் கலாங்ய
தத்துள்ள சிந்தாதேவியால் அமுதசுரபி
யென்னும் பாத்திரம்பெற்றுப் பலவுயிர்
களுக்கும் உணவளித்துப்பாதுகாத்து
மணிபல்லவத்தில் இறந்து பின்பு சாவக
நாட்டிள்ள நாகபுரத்திற் (Nagpore) பசு
வயிற்றிற் பொன்முட்டையிற்றங்கிப்பிற
ந்து புண்ணியராசனென்று பெயர்பெற
றவன். (பதி) நுஎ, நுகூ, கூஉ ; (கக)
சுஅ, கசூ ; (கஉ) உடு, உஅ ; (ககூ) உ,
கூஉ ; (கச) கூஉ, சுடு, சுஅ ; (கஎ) கூடு ;
(உக) அஉ, டீகூ ; (உச) கதிகூ ; (உஅ) எடு.

இலவம்:—வத்திமாவெண்ணை மாக

னுடைய நகரம்; இது காந்தாரநாட்டிற் பூருவதேசத்திலுள்ளது; இஃது இடிவயமெனவும் வழங்கும். (கூ) உஎ.

இந்திரவிகாரம் ஏழு:— காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள புத்தாலயத்தில் இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்டுள்ள ஏழரங்குகள் விகாரம - கையாற் கருவியாற் பணணப்படாது மனத்தால் நிருமிக்கப்பட்டதென பர், இவை, சிலப்பதிகாரத்துள்ளுங் கூறப்பட்டுள்ளன (நாடுகாண்காதை, கச; நீர்ப்படைக்காதை, கூஉ); புததசங்கததார இருத்தற்கு இடமாக இருநதவை; சாரணர்கள் இவற்றிலிருந்து பௌததாகமங்களை உபதேசிததார்களென்று தெரிகிறது. (உசு) ருகு, (உஅ) எ)

இந்திரவிழா:— அகததியமுனிவர்கட்டளையின்படி தூங்கெயிலெறிந்ததொடித்தோட்செம்பியனென்னும் அரசனால் தொடங்கப்பட்டு வருடந்தோறும காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற சோழபரமபரையோரால் இந்திரனுக்கு நடத்தப்பட்டுவந்த உத்ஸவம; இதனை நெடுமுடிக்கிளளியென்னு மரசன் செய்யாதொழிநதமையாலேதான் காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடலாற் கொள்ளப்பட்டது. இஃது, ஆயிரங்கண்ணோன்விழாவெனவும, இநதிரகோடணையெனவும, இந்திரகோடணைவிழாவெனவும், தீவகச்சாந்தியெனவும இந்நூலில் வழங்கும். இந்திரனுக்கு விழாச்செய்தற்குக் காரணம, தொல்காபபியம், அகத்திணையியலிலுள்ள "மாயோன்மேய" என்னும் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரெழுதியிருக்கினறனர். (க) உசு, ௩௫; (உ) ௩ (௩) ௩௪, ௩௫, சஎ; (௫) ௬௪ (எ) கஎ (கஎ) ௬௬; (உச) ௬உ ௬௬ (உ௫) கக௬.

இந்திரன்:—தேவராசன்; இவன் தூங்கெயிலெறிந்ததொடிததோட்செமபியனால் விழாக்கொள்ளும்படி வேண்டப்பட்டான்; மணிபல்லவத்தில் புத்தபீடிகையை நிருமித்து, தரிசித்தோருடைய பழம பிறப்பைப் புலப்படுத்தும் பெருமையை அதற்குண்டாக்கி, அதனைப்பாதுகாக்கும்படி தீவதிலகையென்னும் தெய்வப்பெண்ணையும் நியமித்தான். உயிர்களைப் பாதுகாக்கும் ஆபுத்திரனுக்கு வரமளித்தற்கு வந்து தன்வார்த்தையை அவன்மதியாததுதெரிந்து, இரப்போரைக் காணாது அவன் வருந்தும்வண்ணம் மழைபெய்வித்து எவ்விடத்தும் வளமுண்டாகாய்தான். தனது ஆசனமாகிய பாண்டுகம்பளத்தினது நடுக்கத்தால் உலகிலுள்ள அறவியல்புடையார்க்குச் செய்யவேண்டியவற்றை யறிந்து விரைந்து செய்பவன்; சாவகநாட்டுள்ள நாகபுரத்தரசர், இவன் பரம்பரையோர். (பதி) ௩௩; (க) ரு, ௬; (கக) உஅ, ௮௬; (கச) உஅ, ருஙு, ஏசு; (கஅ) ௬௧, (கஆ) ௬உ; (உச) கசுச; (உரு) ருரு.

இமயம்:—ஒருமலை செங்குட்டுவனென்னுஞ்சேரன் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியுருவத்தைச் சமைப்பித்தற்கு வருவித்த கல் இம்மலையினதே. (உசு) அஅ.

இரத்தினதீவம்:—இது மணிபல்லவத்திற்கு அயலிலேயுள்ளதாகிய ஒருசிறுதீவு. இலங்காதீவமென்றுங்கூறப்படும்; இதில் புத்தருடையபாதப்படிமை யமைக்கப்பெற்ற உச்சியையுடைய மலையொன்றுண்டு. (க0) உரு, (கக) உக.

இரவிவன்மன்:—அசோதரநகரத் தரசன் இவன் அமுதபதியின்கணவன்; இலக்குமியின்தந்தை. (எ) ௬அ; (௬) ௩௬; (கக) க௩௩.

இராகுலன்:—அத்திபதியென்னு மரசனுக்கு நீலபதிவயிற்றிற் பிறந்தவன்; இலக்குமியின்கணவன், திட்டிவிடமென்னும் பாம்பால் இறந்து பின்பு உதயகுமரனாகப் பிறந்தோன் இவனே. (௬) சசு, சஅ, (க0) ௬௧, சஙு; (கக) கஉ; (கஅ) கஉஅ (உக) ௬௨, (உ௩) ௬அ.

இராசமாதேவி:— நெடுமுடிக்கிள்ளியின்மனைவி, உதயகுமரனுடையதாய்; மணிமேகலைகூறிய அறமொழிகேட்டுப் புததிரசோகநீங்கினவள். இவளது இயற்பெயர் சீர்த்தியென்பது, இவள் மாவலி பரம்பரையிற் பிறந்தவள். (உக) எசு; (உ௩) எ, அ0. (உச) எச.

இராமர்.—(உஎ) ருங.

இராவணன்.—(உஎ) ருச.

இலக்குமி:—இரவிவன்மனுக்கு அமுதபதிவயிற்றிற் பிறந்தவள்; தாரை வீரையெனபவர்களின் தங்கை; இராகுலனுடையமனைவி; திட்டிவிடத்தாற்கணவனிறந்தவுடன் தீப்பாய்ந்து உயிரை நீத்தவள், சாதுசக்கரனென்னு முனிவனுக்கு உணவளிததபுண்ணியத்தால் இவளே மணிமேகலையாகவந்து பிறந்து பௌத்த

தருமக்கேட்டனனென்ற தெரிகின்றது. (ஈ) கo அ; (கு) சக; (கo) உo, ஙo.

இலங்காதீபம்:—இஃது இரத்தினதீவமென்றும் பெயர்பெறும், இதிற் புத்தபாதப்படிமையுள்ளஉச்சியையுடையதும் சமந்தம், சமனளியென்றபெயர்பெற்ற துமாகிய மலையொன்றுண்டு. (உo) கoஎ.

இளங்கோவேர்கான்:—இவர் மலைநாட்டில் வஞ்சிநகரத்திருந்து அரசுசெய்த சேரலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர், சேரன்செங்குட்டுவனுடையதம்பி, இதனால், இவர் முதலில் இளங்கோவேர் தனென்றும் இளங்கோவென்றும், துறவுபூண்டமையாற் பின்னர் இளங்கோவடிகளென்றும் பெயர்பெற்றார்; சிலப்பதிகாரனூலாசிரியர் இவரே; மதுரைக்கூல வாணிகன்சாத்தனர் மணிமேகலையை இயற்றி இவனாக்கேட்பித்தாரென்று இந்நூற்பதிகத்தாற் றெரிகின்றது; இவனைச் சேரமுனியென்றுங் கூறுவர். (பதி) கூரி.

உஞ்சை:—உச்சைனி-இஃது அவந்தி நாட்டின் தலைநகரம், பிரச்சோதனனென்னும்அரசனுடைய இராசதானி.(சுரு) சுக.

உத்தரமகதநாடு.—(உ கு) கஎரி.

உதயகுமரன் :— காவிரிப்பூம்பட்டினத்தரசனுகிய நெடுமுடிக்கிள்ளியின்புதல்வன்; மணிமேகலைபால்விருப்புற்றுப் பலமுறை அவளிடஞ்சென்று இரந்துபின்னின்றோன்; முடிவில் அவள் காயசண்டிகையென்னும் வித்தியாதரமங்கையின் வடிவங்கொண்டிகிற்ப அவ்விடத்துச்சென்று அவ்வித்தியாதரமங்கையின் கணவனுகிய காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதரனுடையவானால் வெட்டுண்டான். இவன்பெயர் இளங்கோனெனவும் வழங்கப்படும். (பதி.) சுக, சுக ; (ச) உஅ ; (எ) ச ; (கo) சுக ; (கஉ) அ ; (சுரு) சுஎ, (கஅ) உஎ, சஉ, சுo, சுஉ, கஉ, கஎ; (கக) எ, கசு, உo ; (உo) கக, சுக, எசு, அஉ ; (உக) சு, உo, எo, எசு ; (உஉ) ச, கo, கசுரி ; (உச) க, உரு.

உருபப்பிரமர்:—உலகம்மூப்பத்தொன்றனுள் பன்னிரண்டாவதாகிய பிரஹ்மகாயிகலோகமுதலிய பதினெரிலுமிருக்கும் உருபப்பிரஹ்மகணங்கள்; இவர் பதினறுவகையினர்; இதனை இந்நூற்பதிகத்தின் உஅ-உசு-ம் அடிகளின்குறிப்பாலும், சுo-ம் காதை கஎவ-ம் அடிக்குறிப்பாலுணர்க.

உலகவாவி:—ஊர்ம்பலம்; இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் சக்கரவாளக்கோட்டத்துள்ள சம்பாபதிகோயிலின் முன்புள்ளது; பலரும்வந்துதங்குதற்குரிய தருமசாலை; இதுபோன்றதை 'உலோகோபகாரிகா' என்பர் வடநூலார், "பலர்புகத்திறந்த பருவாய்வாயி, லுலகவறவி" என்று இந்நூலிற் சிறப்பித்துக்கூறப்பட்டுள்ளது; அம்பலப்பீடிகையென்றும், பொதியிலென்றும், மன்றமென்றும், மன்றப்பொதியிலென்றுங் கூறப்படும் கந்திற பாவையுள்ள இடமுமிதுவே, செல்லுந் தோறும் மணிமேகலை இதனைவலஞ்செய்துதொழுதே இதிலேறினுளென்று தெரிகின்றது. (பதி) சுசு, (எ) கூசு, (கக) கoஎ; (கச) க, ருக; (கஎ) எஉ, அசு, கூச; (கஅ) சுஉ, கசஈ. (கசு) கருக (உo) கரி, உ க, எசு, ளஎ, கஎ (உக) சு, (உஉ) கo, கஉசு, கசுசு (உச கசுக

உவவனம் :—காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்த ஒருபூஞ்சோலை புத்தபாதபீடிகையுள்ள ஒருபளிக்கறையையுடையது, மணிமேகலை பூப்பறித்தற்குச் சென்றுளென்பதுகேட்டு, உதயகுமரன் அவளைக்கண்டு கைக்கொண்டுசெல்லுதற்கு முதலில்வந்தமுயன்றவிடம இதுவே; மணிமேகலாதெய்வம் அவளுக்குக் காட்சிகொடுத்து அவளை மணிபல்லவத்திற்குக் கொண்டுபோனவிடமும் இதுவே. (பதி) சரி: (சு) சுஉ, கசுக, (எ) கரு; (ஈ) கக, (கo) சஉ; (உக) கசு, கoரி. (ஙசு) ஃஃ.

எடிதுமரன்:—காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள ஒருவணிகன்; அரசனுற்கொடுக்கப்படும் எட்டிப்பட்டம பெற்றோன்; மணிமேகலை உவவனஞ்சென்றதை உதயகுமரனுக்கறிவித்தவன் இவனே. (ச) நுஅ, சுஉ.

ஒவியச்சேனன்:—சித்திரசேனனென்னுங் கந்தருவன்; கந்திற்பாவையில் அதிட்டித்திருக்கும் தவறிகனென்னுந செய்வத்தின் நண்பன். (உக) கசுரி.

கந்தத்தன்:—காந்தனென்னுமரசனுடைய காவற்கணிகையின்புதல்வன்; அவ்வரசன் போர்செய்யவந்த பரசுராமருக்கு முன்னே தோன்றுதொளித்தபொழுது அவர்கட்டளையாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து செங்கோல்செலுத்தியவன்; தன்புதல்வரிருவருள் இளையோன் பார்ப்பனிமருதியையும், மூத்தோன் வணிகமா

தாகிய விசாகையையும் விரும்பித் தீங்கு செய்யமுயன்றுரென்பதைக்கேள்வியுற்று அவளை வாளாற்றடிந்தவன்; இவளுற் பாதுகாக்கப்பட்டமையின் காவிரிம்பூம் பட்டினம் காகந்தியென்று பெயர்பெற் றது. பரசராமர்காலமும் இவன்காலமும் ஒன்றென்றுதெரிகின்றது. (உஉ) ஈஉ, ஈஎ, ஏசு, கஙூ.

கங்ஙை:—ஒருநதி; இதன்கரையில் மனைவியரோடு திர்சயஸாசன் தங்கியிரு ந்தபொழுதுதான் பாதபங்கயமலையைத் தரிசிக்கவந்த அறவணவடிகள்கண்டு அம்ம லையைத்தரிசிக்குமபடி அவனுக்குக்கூறி னர். கண்ணகிவடிவஞ்சமைத்தற்காகக் கற்கொணர்தற்கு இமயஞ்சென்ற சேரன் செங்குட்டுவன நால்வகைச்சேனைகளோ டும் இதன்கரையில் தங்கியிருந்தான். (க) ஸ்ரீசு, (உஅ) ஃஏ.

கதியர்:—துரசயராசனது இராசதா னி, இஃது அங்கநாட்டுள்ளது. (கம) ஙூஈ (கஅ) ஙூஈ.

கண்ணகி:—கோவலன்மனைவி. இவ ளது கற்புமுதலியவற்றை வெளிப்படுத் தற்பொருட்டே சிலப்பதிகாரஞ் செய்ய ப்பட்டது. இவளை மறக்கற்புடையாளென் பர்; திருமாபதத்தினி, பத்தினிக்கடவுள், மங்கலமடந்தை, மாபெருப்பதத்தினி, வீர பத்தினியென்பன இவளுடைய பரியாய நாமங்கள். வஞ்சிநகர்புறத்துள்ளதாகிய தன்கோயிலேசசார்ந்துதரிசிதத்தத்தனனை விஞ்சுவிய மணிமேகலைகருத தான்மதுரை யை அழித்ததுமுதலியவற்றையும், தனது பிற்காலச்செய்தியையும், அவளுடைய பிற்காலச்செய்தியையுகூறினள். இவள் புத்தசமயச்சார்புடையாளென்று இந்நூ லாலும், சைனமதசசார்புடையாளென்று சிலப்பதிகாரதாலும் தெரிகின்றது. (உ) சுஙூ, ஙிஙு; (அ) சுஙூ, (உஈ) கஙிஙு; (உசு) உ, கஐ; (உஅ) கூஙூ.

கச்சிப்பாவை:—சக்கரவாளக்கோட் டத்திற் சம்பாபதிகோயிலின் கிழக்கே யுள்ள தூணில் மயனுல் நிருமிக்கப்பட்ட ஒரு பிரதிமை; துவதிகனென்னுந் தேவ னுடைய வடிவமாகவுள்ளது. இஃது எல் லாராலும் பூசித்து வழிபாடு செய்யப்படு தின், இதை அதிட்டித்துநின்ற துவதிகன், கேட்போர்க்கு இதன்வாயிலாகமுக்காலச் செய்தியையுங் கூறுவன்; இதனுல், இது ஈவுவைப்பாவையென்றுங் கூறப்படும், தூணிலிருத்தல்பற்றி, இதனைக் கந்தென் றும் கந்தமென்றுங் கூறுவர். இந்நூல் எ-ம் காதை, கூஉ-கூஙு-ம் அடிகளின்மூறி ப்பைப்பார்க்க. (கஙு) ஈசு; (கஎ) கஐ; (கக) சு, ஏசு; (உ0) கக, கஎ; (உக) க, எ, ஙிஙு, ஈஉ, சுசு, கஈஉ; (உஉ) உ, கக, கஉ, கஐசு, (உச) கஈஉ; (உஃ) கஎஙு.

கபிலை:—இப்பெயருள்ளனவாய் இந் நூலில்வந்துள்ளநகரங்கள் இரண்டு. அவ ற்றுள்:—

க-ம் கபிலை.—இது, கலிங்கநாட்டுள்ள தும் குமரனென்னும் அரசனுடைய இராச தானி. (உசு) கஎ.

உ-ம் கபிலை.—இது, மகதநாட்டுள்ளது; கபிலனென்பெரிய ஒருமுனிவர் தன்பா ற்றவஞ்செய்யப்பெற்றமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்; கபிலவாஸ்து வென்றுகூறப்படுவது இதுவே; இங்ஙகரி லேதான் கௌதமபுத்தர் அவதரித்தனர். (உசு) சுசு; (உஅ) கசஙூ.

கம்பளச்சிறைடி:—ஒருவணிகன் கப் பல்யாத்திரைசெய்பவன். பிலிவளையென் பவள், நெடுமுடிக்கிள்ளிக்குத் தான்பெ ற்றருமுந்தையை அவனிடம்சேர்ப்பிக்கும் படி இவனிடத்தேதான் ஒப்பித்தனள். இவன் இயற்பெயர் இன்னதென்று தெ ரியவில்லை. (உ) கஉசு, (உஙு) சு.

கரிகாற்பெருவளவன்:—காவிரிப்பூம்பட்டி னதைதையாண்ட ஒருசோழன்; நெருப்பா ற்கரிந்த காலியுடையனுதலின், இவன் இப்பெயர்பெற்றனன். இதனை "முச்சக காமும் மனப்பதற்கு நீட்டியகா, லிச்சக் கர மேயளந்ததாற்-செய்செ,யரிகான்மேற் றேன்றெறிக்கு மாய் புனனீர் நாடன், கரிகாலன் காவெனருப் புற்று" என்னும் (பொருநராற்றுப்படையிற்றியிலுள்ளது) வெண்பாவாலும், "சுடப்பட் டெரிருய்ந்த சோழன் மகனும், பிடர்த்தலைப் பேரா னைப் பெற்ற-கடைக்காற், செயிறறு செங் கால் செலீஇயினு னில்லே, யுயிருடை யா செய்தா வினை" எனனும் (பழமொழி, கஐசு) வெண்பாவாலுமுணர்க; வடநாட் டரசர்களேவென்றுசென்று இமயமலையில் தன்புலிப்பொறியை வளைத்தான்; இவன், உருவப்பஃறேரினஞ்சேட் சென்னியின் புதல்வனென்றும், சோழநாட்டுள்ள வெ ண்ணியென்னுமூரிற்சேரபாண்டியர்களை ஒருகாலத்துப் பொருதுவென்றுனென்

றும் பொருநராற்றுப்படையால் தொ
ன்றது; சோழன் கரிகாற்பெருவளத்
னென்னுங் கூறப்படுவன், இன்னும், இ
ன்வரலாற்றினை இர்நூல் ப - ம காதை,
கபெ - கஉ-ம் அடிகளின்குறிப்பாலு
புறநானூறு அச்சப்புத்தகத்தில், பாட்ட
ட்டோர்வரலாற்றிலுள்ள சோழன்கரிகா
பெருவளத்தானென்னும் பெயர்க்குற்
பாலு முணர்ந்துகொள்க (க) கூக, (ங)
கபஅ.

கலிங்கநாடு:—தாயமன்னவராகிய வ
குமரனென்னும இருவர்க்குரியது இதி
லிங்கபுரமென்றும் கபிலையென்றும் பெ
யர்பெற்ற இரண்டு நகரங்க ளிருந்த
(உசு) கச.

கலிநீபவம்:—தென்மதுரையிலுள்ள
சித்தாதேவியின்கோயில்; எல்லாசமய
தாராலும் புகழப்படுவது, கலாரூபிய
கிய சித்தாதேவிக்கு இடமாயிருத்தல
ற்றி, இம்மீது இப்பெயர்பெற்றது. கலே
வித்தை, நியமம்-கோயில். பலரும்வந்
தவ்குதற்குரிய அம்பலமொன்று இக்கே
யிலின் முன்னேயிருந்தது. இவ்வம்பலம
அம்பலப்பீடிகையென்றுங் கூறப்படு
இதிலிருக்கும்பொழுதுதான் ஆபுத்திரனை
அமுதசுரபியைப்பெற்றான். (கசு) கஐசு,
(கசஅ) கஐ, கஅ.

கடவுளாகன்னி—காவேரி இந்நூல் கூ-ம்
காதை, நுஉ-ம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

கதிவாவனர்:—இராசருஷியும் யோகி
களிற்சிறந்தவரும் காவேரியின்தந்தையு
மாகிய கவேரனென்பவர் தவஞ்செய்து
கொண்டிருந்த வனம் இது காவிரிப்பூம்
பட்டினத்தினருகேயுள்ளது; இந்நூல்
கூ-ம் காதை, நுஉ-ம் அடிக்குறிப்பைப்பா
ர்க்க. (க) நுசு.

கவேரன்:—ஓரிராசருஷி; இந்நூல்
கூ-ம் காதை, நுஉ-ம அடிக்குறிப்பைப்பா
ர்க்க. (க) நுசு.

கார்னி:—தூர்க்கை, சம்பாபதியுமாம்.
இவள் போர்செய்தற்குவந்த பரசுராமன்
முன்னே நீசெல்லாதேயென்று காந்த
னென்னும்அரசனுக்குக் கூறினள். (உஉ)
உஎ.

கனகவிசயர்:—கனகனும் விசயனும்;
இவர்கள் ஆரியநாட்டரசருள் ஒருசாரார்;
இவ்விருவரும் பாலகுமரனென்னுமரசன்
புதல்வர்; கண்ணகிவடிவஞ்சமைத்தற்பொ
ருட்டுச் சிலைகொணர்தற்காக இமயஞ்செ
ன்ற சோன்செங்குட்டுவனுல் வெல்லப்ப
ட்டு அவன்கட்டளைப்படி இமயச்சிலை
யைத் தலையிற்சுமந்தோர். (உசு) கஉ.

காஞ்சி:—காவிரிப்பூம்பட்டினம் மூ
ன்னெருகாலத்திற் கஞ்சனென்னுந்தலை
வனுற பாதுகாக்கப்பட்டமையின், இங்க
கர் இப்பெயர்பெற்றது; நீலநேரியில்
வேதவாதத்சருக்கத்தில், "காதம் பலவுங்
கடந்தபின் காஞ்சிக் கடிநகருள்" என
இப்பெயருள்ள நகரமொன்று கூறப்பட்
டிருக்கிறது. (உஉ) கூஎ.

காஞ்சனபுரம்:- வித்தியாதரநகரங்க
ளுளொன்று; காஞ்சனனும், காயசண்டி
கையும் இந்நகரத்தோரே இது, விஞ்சை
மாநகரொன்வும் வழங்கப்படும். (கஙி)
அக, (கஎ) உஉ.

காஞ்சனன்.- ஒருவித்தியாதரன்; காய
சண்டிகையின்கணவன்; இவனதுநகரம்
காஞ்சனபுரம்; உலகவறவியில் உதயகுமர
னுக்குஞ்சிக் காயசண்டிகையின்வடிவமை
ய்திய மணிமேகலையை அவ்வதயகுமரன்
தொடர்ந்ததுகண்டு, காயசண்டிகையின
சோ நாயகனென்றுணர்ந்து, அவனை வா
ள்-ல் வெட்டிவீழ்த்தினுன். (பஙி) எறி,
(உ) உஎ, ஙக, கபஉ, ககஉ, கஉ-ர், கஉசு,
(உக) ருி, சஉ, (உஉ) ககக, ககக, உ0க,
(உச) கூ.

காஞ்சி:—ஒருநகரப்; இதில் முக்காலச்
செய்திகளேயும நலகுமதரிவிக்குங் கந்தி
ற்பாவைததெய்வமும், தூணேயிளங்கின்வி
யென்பவனுற் கட்டப்பட்டுள்ள புத்தா
லயமொனறும், தென்மேற்குமூலையில்
தருமதவனமென்றுபெயருள்ள ஒருசோ
லையுமிருக்தன, மணிமேகலை பலகாட்ட
ங்கியிருந்து அன்னமளித்துப் பலவுயிர
ளையும பாதுகாத்துத் தவத்திறம்பூண்டு
அறவணவடிகள் பால் தருமங்கேட்டு மரி
தவிடமும் இந்நகரமே. இது கச்சியென
வும் வழங்கப்படும். (பஙி.) கo; (உக)
கசஅ, கடுசு, கஎசு; (உஅ) கநசு.

காந்தன்:—ஒருசோழன்; அகத்தியமு
னிவர்பால் மிக்கபத்திமையுடையோன,
இவன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கியே அவர்
தமது கமண்டலத்திருந்தகாவிரியை நதி
வடிவாக நிலத்திற்பெருகச்செய்து சோழ
நாட்டை நீர்வளமுள்ளதாக்கினர். பரசு
ராமர் போர்செய்தற்குவந்தபொழுது, கன்
னி (துர்க்கை யின் கட்டளையால் அவரு
க்குமண்ணெல்லாம் வேற்றாக்கொ

ண்டு சிலநாள் வேறிடத்திருந்தான்; இதனால்; இவன் பரசுராமருடையகாலத்தவனென்று தெரிகின்றது; இவ்வரசன் காந்தமனெனவும், காந்தமன்னவனெனவும் இந்நூலுட் கூறப்படுவன். (பதி.) க0, (உஉ) உஎ.

காந்தாரம்:—சிலதேசங்களைத் தன்னுட்கொண்ட மிகப்பெரியதொரு நாடு, இதிலுள்ளதேசங்களுள பூருவதேசமெனபது ஒன்று. (கூ) கஉ.

காயங்கரை:—ஒரு நதி, பிரமதருமனெனப்பெரிய ஒரு பௌத்தமுனிவன் இதன் கரையில் வதிந்து தவஞ்செய்தனன், அத்திபதியெனனு மரசன இடவயமெனனு நகரததினின்று நீங்கி அவந்திக்குச் செல்லும்பொழுது நால்வகைச்சேனையோடு இதன்பக்கக்துள்ளு சோலையிற றங்கியிருந்தான. (கூ, க0, உகூ; (உக) சஎ, உரு) ஙஎ

காயகண்டிகை:—ஒருவித்தியாதரமங்கை, காஞ்சனன் மனைவி இவள் அவனோடு பொதியினமலையின் வளங்காணச் சென்று, உண்டவர்களுக்குப் பன்னிரண்டு வருடமளவும் பசியையொழிக்கும் ஒரு நாவறகனியைக காலாற் சிதைதது, அககனியை யுண்ணுதற் கெண்ணிவந்த பட்டினி நோனபியாகிய விருசசிகரென்னும ஒருமுனிவருடைய சாபததாற் பன்னிரண்டு வருடமளவும யானைததீயென்னும் பெருமபசிநோயால் வருந்தி மணிமேகலை கொடுத்தவுணவால் அப்பசி முற்றவொழியப்பெற்றுத் தனது நகரஞ்செலலுகையில் இடையேயுள்ள விநதமலையைப் பாதுகாக்கும் விந்தாகடிகையென்பவள் சாயையாலிழுக்க அவள் வயிற்றிற் சென்று அடங்கினள. (பதி) கூரு, எஙூ, (கரு) அகூ, (கசு) உ; (கஎ) அ; (கஅ) கசகூ, கரூச, (ககூ) ஙஙூ, கஙூஉ, (உ0) உசூ, அரு, க0அ, ககச; (உஉ) கஅஅ, கஅகூ, ககூ0, ககூஅ.

காராளர்:—சண்பை நகரத்துளளார், இந்நூல் ஙூ - ம் காதை, உஅ - உகூ - ம் அடிகளின் குறிப்பையும், எ - ம் காதை க0உ - ம் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

காரியாறு:—ஒருநதி, இந்நூல் ககூ-ம் காதை,கஉசூ-ம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

காலவேகம்:—ஒரு யானை; இந்நூல் ச - ம் காதை, ஏச-ம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

காவிரி:—ஒருநதி; இச்சொல், காவேரியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; இது, கவேரகன்னி, காவிரிப்பாவை, சோழர் குலக்கொடி, தமிழ்ப்பாவை, நீர்ப்பாவையெனவும் வழங்கப்படும். இந்நதி கடலொடுகலக்கும் சங்கமத்துறையானது சிறந்த புண்ணிய தீர்ததமென்று பல நூல்களாலுங் கொண்டாடப்படும்; இந்நூல் கூ - ம் காதை, ரூஉ - ம அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க. (பதி) கஉ, ககூ, உஙூ, உரு; (ஙூ) ருரு; (ரு) ஙகூ (கரு) சஅ (உஉ) ச0.

காவிரிப்பூம்பட்டினம்:—சோழர்களுடைய பழைய இராசதானி: இதில் இந்திரனானிருமிக்கப் பட்டுள்ள ஏழரங்குகளையுடைய ஒரு புத்தாலயமுண்டு: இந்நகரத்தின் பழையபெயர் சம்பாபதியெனபது இது காகந்தியென்றும்புகாரென்றுங் கூறப்படும். (கூ) ருஙூ; (கஎ, கூரு; (உரு) கசூ (உஅ) கஙரு.

காவிரிவாயில்:—காவிரிக் கரையில் திருமுகத்துறைகழிகின்ற வாயில்: இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ளது. (உஉ) சஙூ

கிருதகோடி:—ஒருமுனிவர்; பிரமாணவாதநூலாசிரியர்களுளொருவர்; பிரத்தியக்ஷமுதலிய பிரமாணம் பத்தினுள் இவராற் கொள்ளப்பட்ட பிரமாணங்கள் எட்டே. (உஎ) ர.

கிள்ளிவளவன்:—ஒருசோழன். (உரு) கச, கஅ0.

குச்சரத்துடிகை:—சம்பாபதியின்கோயில். கஅ) கசரு, கரூஉ

குமரன்:—கலிங்கநாட்டுள்ள கபிலைநகரத்தாசன். (உசூ) ககூ.

குமரி:—ஒருநதி இது கன்னியாகுமரியெனவுங் கன்னியெனவுங் கூறப்படும்: பலரும் தத்தம்பாவங்களைப் போக்குதற்குச்சென்று ஆடிவருவதோர் புண்ணிய தீர்த்தம்; தன்னருகே புஷ்பஹாஸியென்றுபெயர்பெற்ற குமரித தெய்வமெழுந்தருளியிருக்கும ஆலயமொனறையுடையது. (ரு) ஙஎ, (ககூ) எ, எச, அஙூ.

கூலவாணிகன்சாத்தன்:—இவர் மணிமேகலைநூலாசிரியர், சிலப்பதிகாரநூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகட்கும் அவர் தமையன் சேரன்செங்குட்டுவனுக்கும் மிக்கநட்பினர். இவர் மதுரைக்கூலவாணிகன்சாத்தனாரெனவும் சீத்தலைச்சாத்தனாரெனவுங் கூறப்படுவர். "தண்டமிழாசா

ஸ்சாத்தன்" என்று லெப்பதிகாரம், கா
சிக்காதையில் இவர் சிறப்பிக்கப்பட்
ருக்கின்றனர். (பதி) கஙு.

தேரகம்பாணன்:—தாரிவயிற்றிற்பிற
ஒருமுனிவர். அந்தகேசகம்பளரென்
ஒருபெயர் பௌத்தநூல்களிற் காணப
படுகின்றது. (கஙு) ஈடு.

தொண்டை:—பாண்டியர்களின் பழை
இராசதானி; இதற்கு ஒருகாதவூரத்திற
அப்பாலுள்ள ஆடைச்சேரியிலேதா
சாலியென்பவள் ஆபுத்திரனைப்பெற்ற
(கஙு) அச.

தோகம்பி:—கௌசாம்பிநகரம் இந்
லில் கந்-ம் காதை, சுகம் அடிக்குறி
பைப்பார்க்க.

தோதமை:—ஒருபார்ப்பனி. சார்ங்க
னென்பவனுடைய தாய் (சு) கஉக, கஉஉ.

நோழி:—மணிபல்லவத்துள்ள தோ
பொய்கை. (கஙு) கூஙு, ஙுசு; கூச) கூக,
(உஙு; கஙுசு (உஅ) உ0உ.

தோவலன்:—இந்நூலில் இப்பெயர
யுடையவர் இருவருளர் அவர்களுள்:—

க-ம் கோவலன்-மணிமேகலையின் தா
தை; கண்ணகியின்கணவன்; சிலப்பதிகா
கீதாநாயகன். வஞ்சிநகர்ப்புறத்தேயுள்ள
கோயிலிற் கண்ணகிவடிவத்தோடு இவன
வடிவமும் பூசிக்கப்பட்டுவந்தது. (உ
ஙு0, சுஙு; (கூ) ஙு; (ச) சுஉ; (எ) கூச
(கஅ) எ: (உசு) கூ; (உ0) கூக.

உ-ம் கோவலன் - மேற்கூறியகோவல
னுக்கு ஒன்பதுதலைமுறை முன்னேன்
இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனுக்குக்
காதற்பாங்கன்; அவ்வேந்தனுக்குச் சாரு
ணர்கூறிய உபதேசமொழியைத் தானுங்
கேட்டுத் தான் தேடியவையுந் தன்முன்
னோர்தேடியவையுமாகிய பொருள்களை
யெல்லாம் ஏழுநாளிற் முனஞ்செய்துவிட்
டுப் பின்னர்த் தவம்புரிந்தோன்; வஞ்சி
நகரத்தே புத்தருக்குச் சைத்தியாலயமொ
ன்று கட்டுவித்தோன். (உஅ) கஉச.

தோசிதன்:—சண்பைநகரத்துள்ள ஒர
ந்தணன்; சுதமதியின்தந்தை. (கூ) உசு;
(எ) கo2.

தோதமுழுவினன்:—இவர் அகல்லை
யின் கணவர்; அவருடைய கற்பையழித்
ததுபற்றி இந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்களு
ண்டாகும்படி சாபங்கொடுத்தனர். (கஅ)
கo.

சக்கரவாளக்கோட்டம்:—புத்திரசோக
த்தால் வருந்திய கோதமையின் தன்ப
தைப் போக்குதற்காக இவ்வுலகத்துள்ள
எல்லாத்தேவர்களையும் சம்பாபதி வருவி
த்துக்காட்டியவிடத்து அக்காட்சியை எ
காலத்தும் யாவருங்காணும்வண்ணம் மய
னால் நிருமிக்கப்பட்டதுபற்றி இஃது இ
ப்பெயர்பெற்றது. (சக்கரவாளம - உலக
முப்பத்தொன்றையும் தன்னுள்ளே அட
க்கிய கோளம். கோட்டம்-அறை) காவ
ரிப்பூம்பட்டினத்தின் புறத்தேயுள்ள மய
னத்தின் பக்கத்துள்ளது இதனால் இத
சுடுகாட்டுக்கோட்டமெனவுங்கூறப்படும்
இதில் முனிவர்பலரிருந்து தவஞ்செய்
தார்; சம்பாபதிகோயில், கந்திற்பாவை
உலகவறவி என்னுமிம்மூன்றும் இதைச்
சார்ந்துள்ளவையே. (சு) உசு, கூ0, சுக
உ0உ; (எ) கூக; (கஙு) கூக, (கஎ) எசு
(உஉ) நி.

சந்தரவாணர்:—சு-ம் காதை கo சு-ம்
அரங்கேற்றுகாதையைப் பார்க்க (கஉ) எ0 (ந

ருஉ.

தங்கதருமன்.—ஒருபௌத்தமுனிவர்
இவர்சுதமதிக்கும் அவளுடையதந்தைக்கு
ம் தருமோபதேசஞ்செய்தவர்; நி - ம் கா
தை, எ0-ம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

தங்நமன்:—ஒருவணிகன், நீலியின்
கணவன் முற்பிறப்பிற் காரணமினறி
இவனைக் கொல்வித்த பாவத்தாலேயே
கோவலன் கொலையுண்டிறந்தான. (உசு)
உசு.

தண்பை:—ஒருநகரம், கடலோரத்துள்
ளது; சு-ம் காதை, உஅ-உக-ம் அடிகளி
ன் குறிப்பையும், எ-ம் காதை, கo உ-ம்
அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

தந்துகப்பூதம்:—(க) உச, உநி, (உஉ)
எஎ.

தந்நிரதந்தன்:—கப்பலிற்சென்று வா
ணிகஞ்செய்யும் ஒருவணிகன்; சாதுவனை
நாகர்மலையிலிருந்து காவிரிப்பூம்பட்டின
த்திற்குக் கப்பலிலேற்றி அழைத்துவந்த
வன் இவனே. (கசு) சக, கஉச.

சம்பாதி:—ஒருபறவை. (சு) நிச.

சம்பாதிவனம்:—காவிரிப்பூம்பட்டின
த்தைச்சார்ந்துள்ள ஒருசோலை; மேலே
பறந்துசென்றபொழுது சூரியகிரணந
தாற் சிறையிழந்துவீழ்ந்த சம்பாதியென
னும்பறவை இருந்தற்கிடமானதுபற்றி,
இஃது இப்பெயர் பெற்றது. (சு) நிச.

சம்பாபதி—சம்பத்தீவுக்கு வடதி

வதை, இஃது இவளுக்கியற்பெயர்; சமபு மரத்தினுகிழிருந்து தோற்றமையின இவள் சமபுவெனவும் பெயர்பெறுவள், சிவந்தநிறமும் சடையுமுடையவள இவ ளிருநதமைபற்றி ஆதிகாலததே சம்பாப திபெயன்று பெயர்பெற்றிருநத நகரம், கா வேரிநதியின் சம்பநததாற பின்பு காவி ரிப்பூமபட்டினமென்றும் பெயரெற்றது, புதத்ரிசோகமுற்ற கோதமைக்கு இந்தச சக்கரவாளதததுள்ள எலலாதேவதைகளை யும வருவிததுகாட்டி அத்சோகத்தை மாற்றி அவளைததேற்றுவிததவள, இவரு டையகோயில குசசாருடைபெயரனறு கூறப்படும; அருந்தவமுநிபெயாள, கனனி, குசாரக்ருடிகைக்குமரி, சமபு, சமபுதீவக காவறபெய்வம, சாபுதீவகதெயவம, தொனமூதாட்டி, பொன்னிறபொலிதத நிறத்தாள், முதியாள முதுமூதாட்டி, மூதைமுதல்வியென இநநூலில இவள வழஙகபபடுவள. (பதி) உ, ரு, ஃ, கஙக, கா, உ, உஙக (உ) உ (ஙா) கஙகை, நகா, கநனி, கநனை, கதை, நகஙா, (எள) அஉ; (ந) கசை, கசளை, கநுை, கஙக (நக) ள, கஙக, கஙக (உக) ஙா, கநுை, (உஉ) ரு.

சம்பா—சமபாபதி. (பதி) ரு.

சம்பாபதீதை—ஞானருமகாரிவினுள் ஒன் று, இது காவலநதீவெனவும வழஙகப்ப படும. (க) ளை, (சக) கமை (நரு) உ (கஅ) கூஉ (உஉ) உ ஙா, (உரு) கஉ (உ உ) கஙா.

சமாகும் —சமஸ்தகூடம சமஸ்ருலியெ னறும பெயர்பெறும (கக) உஉ இதன வரலாற்றை மணிமேகலைப் புததகதது னை ஙள-ம பாகதது பாரக்க

சமுலி—இலஙகாதீவதது ள்ள ஒரு மலை இதுபுத்தரதது பாதப்படியையுளள உ ச்சியையுடையது சமனகமெனறும பெயர் பெறும் இருதது (பரிதது) பெறறசாரண ரால் வலபவருதது ரிசிகபபடுவது. (கக) உஉ, (உஉ) கஙள.

சமுணர்—இமயமலையிலுளள ஒரு பொய்கை. (கஎ) கூஉ.

சனமிந்திரர்—புண்ணியாசாலுடைய மநதிரிகளுள் ஒருவன, அரசன் புத்தபீடி கையைத்தரிசித்தற்கு மணிபலலவதீவெ னறபொழுது நாகபுரதது ஒருமாதமவ ரையிற் பாதுகாத்தவன். (உஎ) கூஎ.

சாதுசகதரன்—ஒருமுனிவன, ஆகாய கமனமுடையவன், தன முற்பிறப்பில இவனை ஒருபொழுதண்பித்த புண்ணிய மே மணிமேகலை நல்வழிப்படுதற்கு ஏது வாயிறறென்பர், இநநூல் கo-ம காதை உசo-ம அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க. (கக) கoங, (உக) கஙங.

சாரதன்—ஆதிரையின்கணவன், நா கர்களுக்கும அவர்கள்குருமகனுக்கும சில நீதிகளகூறி, அவர்களை நல்வழிப்படுதிதி ஞனன் (கசு) ச, உக, எஉ.

சாரிபுததிரன்—கோதமையின்புதல்வன்; இவன் மயானதநதிற் பேய்மகளாடியதைக் கணடி அருசி உயிரையிழநதான. (சு) கoங.

சாலி—ஒருபார்ப்பனி, அபஞ்சிகன் மனைவி அபுதரிரனுடைய தாய (கங) ரு, எரு, கூஅ

சாவகம்—ஒருநாடு, இதன்தலைநகர் நா கபுரம், இதில் தவளமலையெனற பெயர் பெறற ஒருமலையுண்டு. இஃது ஆபுதரிர னுடைனறது கூறப்படும. (பதி) அஉ; (கபு) எஉ, கoங, (க) ஙா, நுை, (உக) ஙக, (உச) கடுங; (உ)கoங (உo) எடு.

சிங்கபுரம்—ஒருநகரம, கலிங்காரட் டுள்ளது; இதனரசன வகுவென்பவன், இஃது அரிபுரமெனவும வழஙகபெறும. (உசு) கள, உஉ

சித்திபுரம்—சீசாராசனுடையநகர். (கு) கூங.

சித்திராபதி—மாதவியின்நற்றாய், மணி மேகலையை உதயகுமரனுக்கு கூட்டுதற் குப் பலவகையான முயனறவள், மிகவ விரருளளவள (பதி) கடு, (உ) கூ, எஉ; (சு) எங (நரு) அஉ, (கஅ) ரு, எசு, (உஉ) கள (உச) உ, அங.

சித்தாதேவி.—ஸரஸவதிதேவி, இவளு ககுத தெனமதுரையிற கலாலயமெனறு பெயரிபெற்ற ஓரசாலயமிருநதது, இவள் ஆபுதரிரனுகது அமுதசுரபியை அளிதத வள, இவளசை சிதராவிளக்கெனறுகூ றுவர் (பதி)-கo கo-ம காதை, கoங; கo-ம காதை, கூ உo-ம் காதை, கூஙகo-ம அடிகளின குறிப்பைப் பார்க்க. (உ) க, கூ, உ.

சிந்தி.—மானவயிற்றிற்பிறந்த ஒருமு னிவர. (கங) கூங.

சிவபெருமான்—இவர்பெயர், அலமர் செல்வன, தூதல்விழிகாட்டதறிறையோ னென இநநூலில் வழங்கும. (க) நிச; (உ) கo ச

சீதரன்:—சித்திபுத்தாசன் நீலபதியென்பவளுக்குத் தந்தை (க) சு.

சீந்நி:—மாவலிபரம்பரையிலுதித்தவரசன்புத்திரி, நெடுமுடிக்கிள்ளியின் மனைவி, உதயகுமரனுடையதாய், இராசமாதேவியென்று கூறப்படுவள். (சுக) ரு, சுஅ.

சுதந்தர்:—புதிதன. (உஅ) கூறு

சுதமதி:—கௌசிகனென்னுமந்தணனுடையபுதல்வி மாருதவேகனெனனும ஒருவிதியாதரனுல் முனபு கயாநதிகொண்டு போகப்பட்ட இவள் பினபு அவனுற் காவிரிபூமபட்டினததிலிடப்பட்டு மாதவியின் உயிரதோழியாயிருநதாள் மணிமேகலைபால் மிக்க அனபுடையவள சஙக தருமனிடதது தரு மநமகேட்டவள. (பஅ) சுஅ, (சுக) கஎ, கஎஅ, (சு) உரு, அசு. கரு, (ரு) கo, கஎ, (சு) கச. (எ) கசு, கச, கoடு, கசுச, (உ) உo. (கo) எசு, (கக) கசo; (கஉ) கஎ, கக்o, (உச) அரு.

சுதந்தரியர்:—சேரலாதனபுததிரன, இளஙகோவடிகளின் தமையன இவன, கண்ணகி தனனுட்டையடைதது கணவனுெடு சுவர்கமபுகுந்தாளென்பதைக்கேட்டு இமயமலையிலிருநது சிலைகொணாந்து அவள்வடிவமைதது பிரதிஷ்டை செய்வித்துப்பூசையுமவிழவுமநடததினான், இநநூலாசிரியராகிய மதுரைக்கூல வாணிகன் சாத்தனுபால் மிக்க அனபுடையன். (உசு) எஎ, (உஎ) உ.

சுதேடி —விதியாதாருலகு (கஎ) உக

சுமித்ரி —ஒருமுனிவர அளவைவாத நூலாசிரியாகநுளாருவர, பிரத்தியக்ஷ முதலியபததினுல இவாகொண்ட பிரமாணம ஆறே (உஎ) சு.

சுரபதி —(பந்தி) எசு, (கக) சஉ, ககசு; (உஉ) கஉ, கசஉ, ககசு, உகரு.

சுரமஞ்சரி ரு —நெடுமுடிக்கிளளியின் மநதிரிகளுளொருவன், உஉ-ம காதை, உருரும் அடிகளுறிப்பைப்பாரக்க.

சுருக்கிணமதநர:—தென்மதனா, (கசு) கoரு (உஉ) கoசு, கஉக.

சுருநிலை.—கற்பகதருநிற்குங் கோயில், இது காவிரிப்பூம்பட்டினததுள்ள கோயில்களுளொன்று. (ரு) ககச.

சுருமச்சுரம்:—அறவாழி; கo - ம் காதை, உசு-ம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க. (ரு) எசு, (சு) கக.

சுருமசாவகன் —காகபுரததின் அயலிடதததாகிய ஒருசோலையிலுளள பௌத்த முனிவன இவன் புணணியராசனுக்குத் தருமோபதேசஞ செய்தான. (ரசு) உ.

சுருமதத்தன்:—காவிரிப்பூம்பட்டினதது ளளள ஒருவணிகன. இவன மதனசெனறபெருமபொருளீட்டி எட்டிப்படடம பெற்றுன மரிகுமவரையிற கலியாண மினறியிருநதான. (உஉ)உ.கo.கஎ.

சுருமசுவனர் —காஞ்சிநகரததின தென்மேற்கிலுளள தோர சோலை. (உo) கஅ.

சுருமாபிமேயர் —சாவகநாட்டிலுளள தோர மலை. (கo) கு

சுலசா:—வீரா இலக்குமியென்பவரினதமகளை இரவிவனபனபுதரினி, தூசயராசனமணிவி யாயையால விரை இற நதாளென பதறிகூடடு மாடததுளள நிலாமுறறததிலிருதது பூமியிலவிழுநிற நதாள, அதிசதபிறப்பில மாதவியாகவநது பிறநதவள இவளே. (எ) கoo, கoச, (கo) நுக, (கக) கசுசு, (கஉ) கரி, சஅ, கoச.

சுவாயமபுவமநு:—பிரமமகாயிகலோக யபிரமலோகம இருபதிலுமுளள இருபதுவகைப்பட்ட பருமமகணபிண் டங்களி, சு-ம காதை, களசு-களஎ-ம அடிகளினகுறிப்பைப் பாரக்க. (டந்தி) உo.

சுவிபுலமீ:—கணணில்லிடமுடைய தோர பாமபு, இலீது அழறரஞுகம, சுருசு விழியாவெனவும வழஙகபபடும, இநநூல் சு-ம காதை, சுசு-ம அடிகளுறிப்பைப்பாரக்க, நாகஅரசாகள், (விருதவடசஅரசர்) திருவடி நிஷதகுலதிலகரெனறு சிறப்பிககப்படுவா Epigraphia Indica, Vol. III P 232 பாரக்க. (கக) கoo, (உக) கக, கo. (உசு) சுசு, கஅ.

சுவிரமாரி.—இவாபெயர, இந்நூலுள ளே நெடியோன, மன்னுயிரமுறலவினென வழஙகப்படும், (ககு) ரு அ, (கஎ) சு, (கஅ) நுக.

சுவேதாரணியர்:—திருக்குறளியற்றிய ஆசிரியர, "தெய்வத தொழாஅள் கொழுநற றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப், பொய யில புலவர்" என்று இந்நூலிற் சிறப பிககப்பட்டுள்ளவர், இதனுல திருத்தமன இநநூலுக்கு முந்தியதெனபதும, திரு

வளரூவர் இந்நூலாசிரியர்க்கு முற்காலத்தவரென்பதும் பெறப்படுகின்றன. உரம் கர்தை, ஈக-ம அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

நீலமணி —மணிபலலவத்துள்ள புத்தபீடிகையை இந்திரனகட்டினேப்படியே பாதுகாத்திருப்பவளான ஒருதெய்வமகை, மணிபலலவத்திற்தனியேயிருந்துவருந்திய மணிமேகலேயை முதலிற கண்டு அளவளாவியவள். புண்ணியராசனுடைய பூர்வசன்மசரிரம மணலிற்புதைந்துகிடந்தசினை அவனுக்குகாட்டியவள் (பதி) நிக, (ஈக) கூ, உ0, உக, நிரு, எரு, கஉ, (கஉ) உரு, (உக) அஅ, (உரு) கருக, உகர; (உ) உகஉ; (உரு) ஈக.

நூற்றாயிர — அங்கநகாட்டினகண்ணதாகிய கசசயநகரத்தரசன, தானை, சீரை யெனபவாகளினை கணவன். (எ) ஈக, (கம) நிச, (ஈக) கஉர, (கஉ) நம.

நூற்றுவேற்க — துவஜிதலோகப்-உலகமூப்பதுதொன்றனுள ஒனபதாவது, மகாராஜிகலோகமுதலிய தெய்வலோகமஅறனுள நானகாவது, இதிலுள்ள பிரமபுரோகிதனென்னுந தேவனேன புத்தரைஅவதரித்தானெனபா (கஉ) எக (கம) ஈ

நூலாடியகோரி —காஞ்சிகரத்திற் புத்தாலயமகட்டுவித்த ஒருசோழன், தொழுதகளிலியின பினனவன. (உஅ) கவஉ.

நூலிநர் —சகரரவாளக்கோட்டதனுள கருநிறபாவையை அறிட்டதற்கனறு முசகாயசசெயதாயபகுமம ஒருசேரன, இவனசித்திரசேனனுக்கு நண்பன (உக ஈக, கவ நு, கஉர, (உஅ) கஉ.

நூலிபயிரைவி நிருநுபகோ பெரும்பாள:—காவிரிபபூம்படினதநில முதலில அகரசுவரூனியனடைய கட்டளையினபடி இநதிரவிழாவெயபபிதத ஒரு சோழன் இநநூல முதறகாதை ச-ம அரிகுறிப்பைப் பாரக்க.

நெடுமதக —உலகமூப்பதொனறனுள மகாராஜிகலோகமுதலிய தெயவலோகமாறறினுமுளள அதுபோகத தெயவகணபிண்டாகுகள ஈ ம காதை, கஉ ச-ம்ஈக்-ம அடிகளின குறிப்பைப் பாரக்க (பதி) உஅ.

நெடுங்கிழாஞ் சோனி:—காஞ்சிகரத்திருநத ஒருசோழன்; தூணையளங்களிளியின முன்னேன். (உ அ) கவஉ

நோற்ற டோர:—மணிபலலவத்துள்ள புத்தபீடிகையை எடுத்துச்செல்லமுயன்று தமமுட்பகைமைகொணடுபோய்த இரண்டரசர். (அ) நிரு (க) நுஅ.

நாநாநூ:—இப்பெயருள்ளநாடகள் இந்நூலில் இரண்டிடத்து வந்துளளன. அவறறுள.—

ஒனறு - புத்தபீடிகையை எடுத்துச செலலமுயன்று பகைமைகொண்ட அரசாகளுடையது, இது கீழ்த்திசையிலுள ளது. (அ) நிச; (க) உக.

மற்றொன்று-வேளவணனென்னும் அரசனுடையது. (உ ச) நிக, (உரு) கஎஅ; (உக) கூ.

நாராயணி —புண்ணியராஜனுடைய இராசதானி, சாவகநாட்டிலுள்ளது, இது இலாசாசனஙகளில போதவதிபுரமெனறு வழஙகும. (உ) கஈக.

நாவிதர்:—மனிதரில ஒருவகையினர்; இவரகக்சாரணனொனறு இந்நூலிற் கூறபடுவர்; இநநூல அ-ம் காதை, முசு-ம அடிகுறிபபைப்பார்க்க. (கஈ) கரு, நுக, ஈக.

நாவலரதீவு —(உ) க, (க) கஎ, (நக) கரு, (கரு) உ0

நீலபதி —சேரனென்னுமாசன புதநிரி, அதநிபதியெனனுமாசன மேலவி, இராகுலனுடையதாய (க) சுசு, (உ) கூ.

நெடுநெடியோர்:—ஒருபாணடியன், சிலமதினிமிதிதம கோவலனைக கொலை செயவிததவன. (உ) நிக

நெடுமுடிக்கானி.—ஒருசோழன்; இவனகாரியாறறினறபோறசெயது சேரபாண்டியாகளோ வெனறவன, கிளளிவளவன, மாவணகிளளி, வடிவேறகிளளி, வெண்வேறகிளளியெனனும இநநூலிற கூறப்படுவன, (உஅ) உ ச, நு, (உரு) கச, கஅ0, நுக, (உக) கூ.

பாரிமகளிர் —திருமலின அவசாரமூதாதிகளுள ஒருவர இவர போராசெயயவநதபொழுதுதான காதலனைவிடடு சேரமனனருவன ஒளிதது கொணடான, இவர, மழுவாணிழியோனெனறு இநநூலிறகூறப்படுவர் (உஉ) உறு, நுக

பாரிய —சேரபுரநதரசருகிய கயவ

ன்பவனுடைய வேலைக்காரருள் ஒருவன்; இவன் காரணமின்றிச் சங்கமனென்னும் வணிகனைக்கொல்லுவித்தமைபற்றி அவனுடையமனைவியாகிய நீலியென்பவளாற் சபிக்கப்பட்டோன், கோவலனாகப் பிறந்தவன்இவனே. (௨௬) ௨௫.

பலதேவன்:—கண்ணனுக்கு முன்னவன். (௧௯) ௬௫, ௭௭.

பளிக்கறைமண்டபம்:—காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்த உவவனததிலுளளது, இதிற் புத்தபாதபீடிகை யொன்றுண்டு; மணிமேகலை, தன்னை உதயகுமரன்கவாவந்தபொழுது முதலில் இமமண்டபத்திலேதான் ஒளிததுக்கொண்டாள். (௩) ௬௪.

பாண்டிநாடு.—(௧௪) ௫௫.

பாண்டியன்.—(௧௯) ௮௪.

பாண்டுகம்பளம்:—இந்திரனுடைய ஆதனம், இதன்சலனததால் இநதிரன் சிலவற்றையறிந்துகொளவான; இநநூல ௧௪-ம காதை, ௨௮-௨௯-ம அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க (௨௯) ௨௧

பாதபங்கயமலை:—புததேவன் எல்லாவுயிர்களுக்கும தருமசிந்தையையுணடாக்கநினைந்து, அவைகளெல்லாங கண்டு கேட்கும்படி இதனமேலே நின்று தருமோபதேசஞ்செய்தபொழுது அவன்பாதச்சுவடு தஙகப்பெற்றமையின, இஃது இப்பெயர்பெற்றது, இதனை, "ஆதி முதல்வனறவாழி யாள்வோன், மாதுய ரெவ்வமககளை நீக்கி, விலங்குந் தமமுள் வெருஉமபகை நீக்கி, யுடஙகுயிர் வாழ்கவென் றுள்ளங் கசிந்துகத, தொனறுகாலத்து நின்றற முறைதத, குனற மருஙகிற் குற்றங கெடுக்கும, பாத பங்கயங கிடததலி னீஙகிது, பாதபங் கயமலை யெனும்பெயர்த் தாயது" (௧௦-ம் காதை, ௬௧-௬௮) என்பதனா லுணர்க; இது பாதபங்கயமென்றும வழங்கப்படும. இமமலையைக்கிருததிரகூடமென இக்காலததிற கூறுகினறனா; இது, மகததேசததின இராசதானியாயிருந்த இராசக்ருகநகரததின் சமீபததிலுளளது. (௧௦) ௬௮; (௧௨) ௩௮, ௧௦௯.

பாதபீடிகை:—புத்தனுடையபாதப்படிமங்களுளள பீடம. இஃது இலங்கைததீவு, காவிரிப்பூமபட்டினம், மணிபல்லவதீவ முதலிய இடஙகளிலிருந்ததென்றும் பண்டைக்காலததுப் பௌத்தரால வழிபாடுசெய்யப்பட்டுவந்ததென்றுந் தெரிகின்றது; இப்பீடிகை, தருமபீடிகையென்றும், தாமரைப்பீடிகையென்றும், புத்தபீடிகையென்றும், மாமணிப்பீடிகையென்றும் இந்நூலில் வழங்கப்படும். (பதி) ௪௯, (௩) ௬௬; (௫) ௯௭; (௬) ௧௨. (௮) ௫௦, ௫௩, ௬௩ (௬) ௬௨; (௧௦) ௧, ௧௬, ௮௬; (௧௧) ௧௬, ௨௫, ௨௭, ௩௭, ௫௪, ௧௨௬; (௧௨) ௧௧, (௨௧) ௧௬; (௨௫) ௩௪, ௬௩, ௧௮௩ (௨௮) ௭௭, ௨௧௭, (௨௯) ௩௮.

பிஞ்ஞை:—நப்பின்னைப்பிராட்டியார். (௧௯) ௬௪.

பிடகம்:—பௌத்தாகமம்; இதுவினயபிடகம், சூததிரபிடகம், அபிதர்மபிடகமென மூன்றுவகைப்படும், இந்நூல் ௨௬-ம் காதை, ௬௬-ம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

பிரமதருமன்:—ஒருபௌத்தமுனிவன்; அததிபதியின்மைததுனன், காயஙகரையெனனும் நதிக்கரையிலிருந்து நோற்றோன, முக்காலவுணர்ச்சியு முள்ளவன, பினனிகழுந்தீஙகுகளை மேற்கூறிய அத்திபதிக்கு எடுததுக்கூறினவன், இலக்குமிககு மறுபிறப்பினிகழுஞ்செய்திகளைத தெரிவிததவன் புததபீடிகையால தனது பழம்பிறப்புணர்நத மணிமேகலை இம்முனிவனகூறியதையும அப்பீடிகையாலறிந்து இவனை மிகததுதித்துப் பாராட்டினள் (௬) ௧௫ (௨௧) ௫௦.

பிரமன்:—ப்ரஹ்மா (பதி) ௨௯; (௧௩) ௫௮, ௯௪.

பீலிவளை:—வளைவணனென்னும் அரசன்மகள் காவிரிப்பூம்பட்டினததுள்ள கழிக்கானற்சோலையை அடைந்து நெடுமுடிக்கிள்ளியோடு ஒருமாதமிருந்து கருவுற்றுப் பின்பு தன்னூரையடைநதவள (௨௪) ௫௭ (௨௫) ௧௭௬, (௨௯) ௪

புன்னியராசன்:—நாகபுரததரசன, பசுவயிற்றிற் பொனமுட்டையிற்றஙகிப் பிறந்தோன; இவனபிறநதகாலததிற் புததன்பிறநதபொழுது நிகழ்நத நற்குறிகளெலலாம நிகழ்நதமையின, அவனபெயராகிய தருமராசனென்பது பெயர்தது இவனுக்கு இடப்பட்டதென்று தெரிகினறது; தருமசாவகனெனனும் முனிவனிடதது அறங்கேட்டோன், மணிமேகலையோடு மணிபல்லவமடைந்து புததபீடிகைககாட்சியால தன்பழம் பிறப்புணாநதவன இவன், ஆபுததிரனெனவும், சாவக

மன்னனெனவும் வழங்கப்படுவன், இவனுடைய பூர்வசன்மநாமதேயம் ஆபுததிரனென்பது. (உக) அஉ; (உச) கஎ0, (உரு) க, கக, சுஅ, கககூ, கங0, கஙஉ, கருச; (உஅ) அங.

புத்தன்:—புததேவன்; இவனுடைய பெருமை இநநூலுட்பலவிடததுஙகூறப்பட்டுள்ளது, இவன்பெயர், அருளறமபூண்டோன், அறவாழியாள்வோன, அறவியங்கிழவோன், அறவோன, ஆதிமுதலவன, ஆதிமுனிவன, ஆரியன், இயலகுணன், உரகர்துயரமொழிபபோன், எணபிறக்கொழிய இறநதோன, ஏகதேவன், ஒருவன், கண்பிறாககளிககுங கண்ணோன, காமற்கடந்தோன, சினேந்திரன், சுகதன், தருமதலைவன், தன்னுயிாககிரஙகான பிறவுயிரோமபு மனனுயிர்முதலவன், தனக்கெனவாழாப்பிறர்ககுரியாளன, தீநெறிக்கடும்பகைகடந்தோன, தீமொழிக்கடைத்தசெவியோன், துறக்கமவேணடாத்தொல்லோன், நரகர்துயாகெடநடப்போன், நாதன, பகவன, பிணிப்பறுமாதவன, பிறர்க்கறமருளும பெரியோன, பிறர்ககறமுயலுமபெரியோன, பிறாககுரியாளன, பிறவிப்பிணிமருத்துவன, புததஞாயிறு, புலவன, பெரியவன், பெருநதவமுனிவன், பெருமகன, பேரறிவாளன, பொதுவறிவிகழ்நது புலமுறுமாதவன், போதிததலைவன, போதிநாதன, போதிப்பகவன், போதிமாதவன், போதிமூலததுநாதன், போதியுரவோன, மனனுயிாமுதல்வன், மாரனைவெனறவீரன, மிககோன, முழுதுமுணர்ந்தோன, முறறவுணர்ந்தமுதலவன, முன்னவன, வாமன, வாய்மொழிசிறநதநாவோன என இநநூலுளளே வழஙகப்படும். (ஙு) சுக, (எ) ககூ, (அ) சகூ, சுக, (கூ) சுக, (க0) க, சுக, அச (கக) உஙு, ஙு0, சஙு, சுக, எச, (கஉ) ஙஎ, ருஎ, எச, எஅ, அசு, க0உ, க0அ, ககக (கரு) உசு, உகூ (உக) கசுஎ, கஎஅ; (உரு) சு, ஙச, சரு, ருச, ருஅ, சுஉ, ககசு; (உசு) சசு, (உஅ) கஙு0, கசக, கசச, கஎச; (உகூ) உச, சஎ, (ஙு0) கஙு.

பூதசதுக்கம்—தவவேடததில் மறைநது தீமைபுரிந்தொழுகுவோர் முதலிய அறுவகையாரைப்புடைத்துண்ணும்பூதம் நிறறலையுடைய நாற்சந்தி. இநநூல்முதற்காதை, உஙு-உச-ம் அடிகளினகுறிபபைப்பார்க்க. (எ) எஅ; (உ0) உகூ. (உஉ) ரு0, ருரு.

பூதம்:—அங்காடிப்பூதமெனவும் சதுக்கப்பூதமெனவும இரணடுள்ளன. இவற்றுள அஙகாடிப்பூதததின் வரலாற்றை, இந்நூல்முதற்காதை ககூ-உ0-ம அடிகளின் குறிப்பாலும, சதுக்கப்பூதத்தின் வரலாறறை முதற்காதை உஙு-உச-ம் அடிகளின் குறிப்பாலு முணர்க. இந்நூலில் வேறுபூதமும் கூறப்பட்டுளளது. (ஙு) ரிக

பூதி.—ஓரநதணன்; வயனஙகோடென்னுமூரிலுளளவன் ஆபுததிரனைவளர்ததோன், இளமபூதியெனவுங கூறபபடுவன (கஙு) ககூ, க0க.

பூமிசந்திரன்:—நாகபுரததரசன், அமரசுந்தரியினகணவன், புண்ணியராசனை வளர்ததவன. உச) கஎ0; உரு) எ

பூருவதேசம்:—காந்தாரநாட்டின ஒரு பகுதியாகவுள்ளது, இதறகரசன அததிபதியெனபவன. கூ) கஙு.

பொதியில்.—பாண்டிநாட்டுள்ள ஒரு மலை, இதன்வளததைக காணவந்தபொழுதுதான காயசணடிகை விருசசிகனசாபததால யானைததீயென்னுந தீராப்பசியை யடைநதாள, இதில எழுந்தருளியிருசதலினாலேயே அகததியமுனிவா மலயததருநதவன என்றுகூறபபடுவா. (க) ஙு, (கரு) அஉ, (கஎ) உச, ரு0; (உ0) உஉ.

போதி:—அரசமரம என்றது பல்குனி நதிக்கரையிலுளளதையெனககொளக. இதனிழலிலிருநது ஆராயநதபொழுது நானகுவகைபபட்ட சததியஙகளை அறிதறகுரிய ஞானமுணடானமை பறறிப புததன போதிமாதவன' எனறுசொலலபபடுவன, அவனிருந்ததுபறறி இது மகாபோதியெனறு வழஙகபபடும. கக-ம காதை, சஙு-ம அடிககுறிப்பைப்பாாகக. (கக) எஙு (கஉ) க0க, ககக, (உஅ) கஎச.

மகதம்:—ஒருநாடு, இது தக்ஷிணமகதம உததரமகதமென இரண்டுவகைப்படும். (உசு) சஉ.

மகாதீவம்.—பெருந்தீவு. (சு) ககரு.

மங்கலத்திருநாள:—புததன் வைசாக சுததபூரணிமையில் ஞானம்பெற்றமையின, அஃது இப்பெயர்பெறறுப் பௌததரால் நிரம்பககொண்டாடப்படும். (க0) அஙு.

மஞ்ஞைநகர்:—ஒருமுனிவன் தவளமலையிலிருந்து தவஞ்செய்தோன் இம்முனிவனிடத்திருந்த பசுவயிற்றிலேதான்புண்ணியராசன் பிறந்தான். (க.) சு, கம, சு0.

மணிபல்லவம்:—ஒருசிறுதீவு; இதுகாவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே முப்பது யோசனையளவி லுள்ளது. தன்னைத் தரிசித்தோர்களுக்குப் பழம்பிறப்பின செயதியைத தெரிவிப்பதாகிய புதத பீடிகையொன்றும் கோமுகியெனறும பொயகையொனறும இதில இருநதன. (பதி) ஈச, ஈர, சு) உகக (எ) க, உஉ; (அ) உ; க ை (ககக) உ; (கஉ) சு; (கச) ஈக, (கஅ) கசு, (உக) கடு, ஈசு, கம0, கஈசு, (உ) (ப) சுகு, கஉ0, கச சு, கசுக, கஅஉ; (உஅ) உ0க.

மணிநாகநலாதெய்வம்:—சில தீவிலுள்ளவரை அரக்கர் வாதைபணணுதபடி இந்திரனேவலாற பாதுகாததுக்கொண டிருநதலேயுடைய ஒரு தெய்சம. சோவலன் தன குலதெய்வமெனறு இத் தெய்வம் கடலிற பாதுகாதத நனறிபாராட்டியே தன் புதலவிகது மணிமேகலையெனறு பெயரிட்டான, மணிமேகலையை நல்வழிப்படுதறகு எணணி அவளை உவவனதிலிருநது மணிபல்லவகொணடுசெனறு புதபீடிகைக்காட்சியாற்பழம பிறப்புணாவிதத்துப் பூவனஜனமாயகன இன்னுணைபதைத தெரிவிதததனறி, சிறநத மூனறு மதிரங்களைப் பினபு அவளுக்கு உபதேசிததது. (பதி) எசு, சசு (கடு) கடு; (சு) உ0டு, உகசு, (எ) உ, கஅ, சுக, சம0, கம, (அ) உடு, (க) ஙுங், சுஎ, (கம) டு, கசு. (ககக) க, எடு, கஉ., (கஉ) க, கச, உ, உ., சுடு, (கஅ) அக, (கக) கம, (உக) கச, கம0க, கஅஉ; (உச, சுஎ, எக, (உடு) ககஅ, உ0எ (உசு) எ), (உஅ) எக, உகஉ; (உக) சுக.

மணிமேகலை:—கோவலனுரு மாதவி பாற் பிறந்தவள்; இகசாபபயதத்தலேவி "காதன் மடநதையா கையறு காலேயு மெய்யகலா, மேதகு நாணு மெலியவன் ரோவிழி போலுநெய்தற், போதவிழ் மெ ன்மலர்ப் புன்னேயங கானல் பொருந்து மிந்த, மாதவி பெற்ற மணிமே கலைமை வாழ்விப்பதே" எனை மகாகவியாகிய கம்பர்புதல்வர் அம்பிகாபதியென்பவர் தாமியறறிய கோவைச்செய்யுளில இவளையும் இவளன்னையையும சிலேடையிலமைதிதுப் பாராட்டியிருபதல் காணக. (பதி) கஎ, சுஅ; (உ) சு, கஉ; (க) சு, கக, உ0, சஉ, ஈஉ, கசஎ, கஎக (சு) உசு, சுஎ, கஉ (ப) ஙக, கஉ, (எ) க, சு, கசு, உ0, உடு, சுஎ, (அ) கஉ (க) சு; (கம) க (கக) உ, கச, கஉ எ, (கஉ) சுக, ஙக, (கடு) (ப) சி, எஉ, (கசு) கசு0, (கஎ) கசி, எஉ, சுஅ; (க) உடு, சுக, சுசு, எக, கஉக, கசசு, கட0, சுடுடு, கஎம, (ககக) சு0, கஅ), (உ0) எ0, ஈச, கக சு, (உக) கா, சுசு, கச, கஅஅ (உஉ) சு, கஅ0; (உசு) உக, கக, (உச) உஉ, எஉ, அக, கசசு, (உடு) எ, உ0, சுடு, கடுச, உசுக, (உ) உஉஎ.

மதுராபதி:—சென்மதுரையின் அரிதேவதை இநததெய்வதகாலேதான் கண்ணகி கோவலனுடையமுறபிறபபின் வரலாறமுதலியவறறைத் தெரிந்துகொண்டாள். இவள் மதுரைமாதெய்வமென்றுங கூறப்படுவள் (உசு ககு

மருவூர்:—ஒருகரம, இதில் சிங்காதேவியின்கோயிலொன திருந்தது, அபுதிரன முதலிற் பலதானிருநது அறஞ்செய்தது இநகரததேசானை, இது தக்கிணமதுரையெனவும வழஙகப்படும (கசு) கபடு: (உஉ) கஅசு, கஉக (உடு) கசுக, (உசு) கஉ.

மயன்—தெய்வதசச்சன்; காவிரிப்பூம் பட்டினதிற பளிக்கறையிலுளள புதத பீடிகையையும், சுகரவாளகோட்டதையும, சுநதிற்பாவையையும நிருமித்தவன் இவனே. இவனை அசுரதசசனெனறுங கூறுவர் (க) எக, (சு) உஅக, (உக) கசஉ.

மருதி:—காவிரிப்பூம்பட்டினதிலுள்ள ஒருபாரப்பனி. (ப உ) சக, கசஎ.

மரம்.—(ப உ) உகஅ.

மாசாத்துவான்:—கோவலன்றந்தை; இவன் கோவலன் இறநததைகேளவியுறறுத தன்கையிலுளளபொருளனைதையுங தானஞ்செயதுவிட்டுப் பௌதசமதச்சார்பினனுய்த் துறவுபூண்டு வஞ்சிநகருஞ்சென்று தவஞ்செயதுகொண்டிருந்தான அறவணவடிகளைக் காணுதற்குக் காஞ்சிநகருஞ்செல்லுமபடி மணிமேகலையைத தூண்டினவன் இவனே. (உஅ)எசு.

மாதவி :—ஒருநாடகக்கணிகை, கோவலனுடைய காதற்பரதையாயிருந்து மணிமேகலையைப் பெறாரூள, கோவலன கொலையுண்டதுகேட்டுத் துறந்து அறவணவடிகள்பாலதருமங்கேட்டு அவருடன காஞ்சிசென்று நோற்றிருந்தாள (பதி) ஈசு (உ) சு, கo, கக, சுஎ, கூ) க, ஙக, சுங, (ச) சுஎ, அக (எ) கஉo, (அ) உங, (கo) எங, (ஙக) கச, (கஉ) கஎ, (கர) எக, (கஎ) அ, உரு, ருங, (உக) எஅ, கருஉ, கஎo, (உஉ) கஎக, (உஎ) ரி, உo, ஙங, கo.

மாரர்:—தருமவிரோதியான இசைகளை மனதிற்றுணடாக்குமஒருதேவன. இந்நூல நி-ம காதை, எஎ-ம அடிக்குறிப்பைப் பாரக்க. (ஙக) சுக, (சுo) ஙக.

மாந்தரவேலன :—ஒரு விதரியாதரன், இதரிரவிழாசேவிதறகுக் காவிரிப்பூம பட்டினதறகுவருகையிற் கண்பைஙகரதறிற சுதமதியெனனும பாரப்பனியைக கவாகதிகொணடவன. (சு) ஙங, (சு) உஎ; (எ) கபஉ.

மாபாகதாயி :—ஒருசோழன (ஙக) கஉஎ, கஙஅ, கச, க சு, (உச) உக, ருஅ (உரு) கச, கஅo, (உஅ) கஎஉ; (உக) ஙக.

மாபாலி:—ஓரரசன நெடுமுடிக்கிள்ளியினமனைவியாகிய சாததியெனபவள. இவனருலதறினெனனறு கூறபபட்டிரு கிறாரள. (ஙக) ருங.

முகுந்தர் :—சூரியருலதறிற்பிறதற ஒருசக வாதறி. இவன காவிரிப்பூயபட டினதறிலிருந்து முனனமரசாணடவன. (க) ஙக.

முசுகுலதாதா.—(சு) கசச, (ரு) ஙங.

மேரு.—ஒருமலை, இது சக்கரவாளதறின நடுவேயுளளது, சுமேருவென்றுங்கூறப்படும். (பதி) நஉ; (சு) ஙஙக (கஅ) கூஉ.

யாஜ்ஞவல்கி.—தனியாப்பசியைவிலைவிபதோர் நோய்; இதனுற காயசண்டிகை பனனிரண்டுவருடம் மிகதறன்புற்றுப் பின்பு மணிமேகலை அளிதறஉணவால் அதறுன்பமொழிந்தாள். (பதி) சுஈ; (கஎ) எ, சஅ, எங, (ஙக) ஙஙக, கரிங; (உo) ஈரு, ஙகஅ.

யூகி :—யௌகந்தராயணனென்று பெயர்பெற்ற ஓரநதணன்; கரு - ம காதை, சுசு-ம் அடிக்குறிப்பைப் பாரக்க.

வச்சிரத்தோட்டம்:—வச்சிராயுதநிற்குங் கோயில், இஃது அக்காலத்திற் காவிரிப்பூம்பட்டினதறிலிருந்தது. (க) உஎ; (ரு) ஙக.

வரதி:—ஒருநகரம. (க) உஅ.

வங:—ஓரரசன், இவன கலிஙகநாட்டுள்ள சிங்கபுரதறை ஆண்டவன. உஈ) கசு.

வரி :—சேரர்களுடைய இராசதானி, ஒரு ஒருகொடியினபெயரைப் பெற்றனபா கருவூரெனவுங் கூறப்படும. (பதி) அசு, (கi சு (கக) கஉo, (உக) ஙக, (உஈ) கருரு (உi) உoசு, உஙஎ; (உசு) எஅ; (உஅ) உ, கoக.

வடிவேற்கிள்ளி:—ஒருசோழன். ஈ ரு) ஙஙஙு

வந்தவர்.—வதஸராஜருடைய உதயணன (கரு) ஈஉ.

வயிரநாடன:— மாதவிதோழி இவளோக கூனியென்றுங்கூறுவர். (பதி) ஙசு, (உ) ஈ, கo, ஙஎ, எச, (கi க; (சி) ஙக

வயனஞ்சோறு :— பாண்டிநாட்டிலுள்ள ஆயினூர் அபுதிதரன் இந்தஉளரிலுள்ள பூதியென்பவனுடையவீட்டிலேதான வளாகதான; இது வயவனருகோடென வும வழஙகப்படும. (ஙக) கரு.

வளவனசர்:—நாகநாட்டரசன், வாசமயிலையினகணவன, பீலிவளையின்றநதை. (உ) ரி.

வாதரதறவை.—ஒருமுதியவள், இவள் இராசமாதேவி முதலியோர்க்கு மனதறுனபமூண்டானபொழுது பலநீதிமொழிகளோகூறி அதனைமாறபாகுபவள். (உங) க.

வாரமயில —வளைவணனமனைவி, பீலிவளையினதாய் (உச) ருங.

வாணர்:—பாணருனன. (சு) கஉங

வாரணசி:—காசி; இதுவாரணவாசியெனவும வழஙகும. (கஙு) ங, எo.

விதாதை:—ஒருவணிகமாது, இவள் மரணபரியநதம் விவாகமினறிக் கனனிமாடதறிருநதே காலங்கழிதறவள. (உஉ) அங, ஈக, கoச, கஉச, கசங.

விசுவாமிதிரர்:—ஒருமுனிவர. இவர் வறட்காலமொனறிற பசிதறுன்பைப் பொறாதலாற்றருதநாயின்இறைச்சியைத்தின்னுதறகுமுயனறார, "அரசுதலை நீங்கிய வநதணன" எனறு கூறப்பட்டிருக்கிறார. (கக) ஙச.

விடாச்சிலபொறித்தவேர்தன்:—ஒருசேரன் இவன இமயவரம்பன் நெடுஞசேரலாதனஎனவுங்கூறப்படுவன், சேர

லனுக்கு ஒன்பதுதலைமுறை முன்னோனாகியகோவலனுக்குக் காதற்பாங்கன் (உஅ) கo௪.

விந்தர்:—ஒருமலை;இச்சொல விந்தியமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு, இதில் துர்க்கை யெழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயமொன்றுண்டு; இதனைக்காப்பவள விந்தாகடிகையெனபவள். (உo) ககஎ, கஉo.

விந்தாகடிகை:—ஒருதெய்வப்பெண் விந்தமலையினமேல் யாரேனுஞ்செல்லுவாராயின், அவரைச் சாயையாலிழுததுத் தன்வயிற்றிலிடுபவள. (உo) கஉo

விவாசர்:—இவர் பிரமாணவாதநூலாசிரியர்களுள் ஒருவர்; இவர்கொண்டபிரமாணம் பத்து. (உஎ) ருக.

விராடன்:—ஓரரசன, இவன ஸ்ரீமகாபாரதத்திற் கூறப்பட்டவன். (௩) கச௬.

விரிஞ்சி:—இவர் புலிவயிற்றிற்பிறந்த ஒருமுனிவர். (கஙு) ௬௪.

விருச்சிகன்:—இவர் பொதியின் மலைசாரலில் தவஞ்செய்துகொண்டிருநத ஒரு முனிவர் பனனிரண்டுவருடத்திற்கு ஒரு முறையுண்ணும் பட்டினிவிரதி, தாமபாரணம செய்யக்கருதிவைதத நாவற்பழத்தைச் சிதைத்ததுபற்றிக் காயசண்டிகையைச சபித்தவர். (கஎ) உ௪, ௩௫.

வீரை:—இலக்குமி, தாரை எனபவரின் சகோதரி, துச்சயன்மனைவி, மதுமயக்கத்தால் யானையின்முனனேசென்று உயிரை விட்டவள், சுதமதியாகப் பிறநதவள் இவளே. (எ) கo௭; (கo) ருக; (கக) கஙஈ (கஉ) க௫, ௪௬, ககo.

வென்வேற்கிள்ளி.—ஒரு சோழன். (உகூ) ௩.

மணிமேகலை

பத்திரம்.

பக்கம்.

பதிகம்..... ... .க.

க. விழாவறைகாதை..... ... .கூ

உ. ஊரலருரைத்தகாதை..... .....ககூ

ங. மலர்வனம்புக்ககாதை .....உஉ

ச. பளிக்கறைபுக்ககாதை ....ஙச

ஞ. மணிமேகலாதெய்வம்வருதுதோன்றியகாதை.....சச

கூ. சக்கரவாளக்கோட்டமூரைத்தகாதை .....ஞச

எ. துயிலெழுப்பியகாதை .....கூகூ

அ. மணிபல்லவத்துத் துயருற்றகாதை..... .....எஅ

கூ. பீடிகைகண்டுபிறபபுணர்ந்தகாதை .....அங

க0. மந்திரங்கொடுத்ததகாதை... .....அஅ

கக. பாத்திரமபெற்றகாதை .....கூச

கஉ. அறவணாத்திதாழுதகாதை..... .....க0கூ

கங. ஆபுதந்திரன்றிறமறிவித்ததகாதை .....ககச

கச. பாதந்திரமரபுகூறியகாதை .....கஉச

கஞ. பாதந்திரங்கொண்டுபிசசைபுக்ககாதை ....கங்ங

கக. ஆதிரைபிசசையிட்டகாதை .....கங்கூ

கள. உலகவறவிபுக்ககாதை ....கசக

கஅ உதயகுமரன் அமபலம்புக்ககாதை... .....கஞ0உ

கஙூ. சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை .....கசஞ

உ0. உதயகுமரனைகாஞ்சனன்வாளாலெறிந்தகாதை .....களள

உக. கந்திறபாவைவருவதுரைத்தகாதை .....கஅஞ

உஉ. சிறைசெய்காதை ....கஙகூ

உங. சிறைவிடுகாதை உ0ள

உச. ஆபுதந்திரனுடைந்தகாதை ....உகள

உஞ. ஆபுத்திரனைடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை.....உஉகூ

உகூ. வஞ்சிமாநகர்புகுகாதை உச0

உள. சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதை .....உசஅ

உஅ. கச்சிமாநகர்புக்ககாதை..... .....உகள

உகூ. தவத்திறமபூண்டிதருமங்கேட்டகாதை .....உஅங

ங0. பவத்திறமறுகெனபபாவைநோற்றகாதை.....உகூஙூ

கணபதி துணை.

மணி மேகலை.

பதிகம்.

[கதைபோதிபாட்டு.]*

இளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து
விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி
பொன்றிகழ் நெடுவரை யுச்சித் தோன்றித்
தென்றிசைப் பெயர்ந்தவித் தீவத் தெய்வதஞ்
சாகைச் சம்பு தன்கீழ் நின்று
மாநில மடந்தைக்கு வருந்துயர் கேட்டு
வெங்கிற லரக்கர்கு வெம்பகை நோற்ற
சம்பு வென்பாள் சமபா பதியினள்
செங்கதிர்ச் செல்வன் றிருக்குலமு விளக்குங்
கஞ்ச வேட்கையிற் காந்தமன் வேண்ட

இதுவும், இதுபோல் இந்நூலின் ஒவ்வொருபாகத்தின் தலைப்பில் இருதலைப் பகரத்தினுள்ளே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள வாகியங்களும், இடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் மிகப் பழமையானதும் இந்நூற்பரிசோதனைக்கு இன்றியமையாததாக இருந்ததுமாகிய **மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயவர்கள்** வீட்டுப் பிரதியிற் காணப்பட்டன. பதிகத்தினிறுதியில் "ஆறைம் பாட்டினுள் அறிய வைத் தனனென" என்றிருத்தலால், இந்நூற்பகுதிகளின்பெயர் காதையென்றிருத் தலினும் பாட்டென்றிருத்தலே பொருத்தமுடை

க. ஞாயிறு - சூரியன். எள்ளும் - இகழும்; உவமவருபுமாம். 'எள்ளுந் தோறல்' எனவும்பாடம்.

க-உ. "பொன்னிற் பொலிந்த நிறத்தா டோன்ற" என்பர் பின்னும் (சு - ம் காதை, கசகு - ம் அடி).

ங. வரை - மேரு. உச்சி - உச்சியில.

ச. இத்தீவம் - சம்புத்தீவு.

ஞ. சாகை - இலை. சம்பு - நாவல்.

ஏ. வெம்பகைநோற்ற-வெவ்வியபகை பாகநோற்ற.

அ. சம்பாபதியினள் - சம்பாபதியினிடத்தேயிருந்தாள். சம்பாபதியென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினதிண்பழையபெயர்.

க. செங்கதிர்ச்செலவன் திருக்குலம் - சூரியகுலம்.

கஅ. கஞ்ச வேட்கையின் - நீருண்டாகும் விருப்பத்தையுடைய; (கம் - நீர்). காந்தமன் - காந்தனுகியமன்; காந்தனென்பது ஒரு சோழனபெயர்; "கன்னியே வலிற் காந்தமனனவன்" (உ-ம் காதை - உஎ) என்று பின்வருதல காண்க.

மணிமேகலை.

வமர முனிவ னகத்தியன் றனாது
கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை
செங்குணக் கொழுகியச சம்பா பதியயற
பொங்குநீர்ப் பரப்பொடு பொருந்தித தோன்ற
கரு வாங்கினி திருந்த வருந்தவ முதியோ
ளோங்குநீர்ப் பாவையை யுவந்தெதிர் கொண்டாங்
காணு விசும்பி னாகாய கங்கை
வேணவாத் தீர்த்த விளககே வாவெனப்
பின்னிலை முனியாப் பெருந்தவன் கேட்டீங்
உ0 கன்னை கேளிவ் வருந்தவ முதியோ
ணின்னால் வணங்குந் தகைமையள் வணங்கெனப்
பாடலசால சிறப்பிற் பரதத் தோங்கிய
கோடாச் செங்கோற் சோழர்தங் குலககொடி
கோனிலை திரிந்து கோடை நீடினுந்
உடு தானிலை திரியாத் தண்டமிழ்ப் பாவை
தொழுதன ணிற்பவத் தொன்மூ தாட்டி
கழுமிய வுவகையிற் கவாற்கொண் டிருந்து
தெய்வக கருவுந் திசைமுகக் கருவுஞ
செம்மலர் முதியோன் செயத வந்நா

கக. "அமர முனிவ னகத்தியன் றனாது" என இவ்வடியே பின்னும்வரும்; (உஉ - ம்காதை - ௩௫).

கஉ. கரகம் - குண்டிகை; "நீரற வறியாக கரகத்து" என்பது **புறநானூறு**, க. 'கரகங் கவிழ்ந்த' எனவும் பாடம். காவிரிப்பாவை - காவிரியாகியபாவை; "நீர்ப் பாவை" (பதிகம்-கசு) என்பர் பின்னும்.

கங. செங்குணக்கு - செவ்விய கிழக்கு; செம்மை - நேர்மை.

கஎ. ஆணு - நேயம்; "ஆணுப் பைங்கிளி யாண்டுப் பறந்ததே" என்பது **சீவக சிந்தாமணி**, குணமாலையாரிலம்பகம், கரூஉ. 'ஆணூஉ விசும்பின்' எனவும பாடம். ஆகாயகங்கை - பெயர்.

கஅ. வேணவா - வேட்கையாலாகிய அவா.

கக. பின்னிலைமுனியா - பின்நிற்றலை வெறாத. பெருந்தவன் - அகத்தியன்.

உ0. அன்னை - விளி. அன்னையென்றது, காவிரியை.

உக. 'தன்மையள்' எனவும் பாடம்.

உஉ. பரதத்து - பரதகண்டத்தில்.

உங. சோழர்தங்குலககொடி - வேற்று வேந்தரணுகாமையால் சோழர்தங் குலக கொடியாயுள்ளாள். இப்படியே வையை நதியை, "வையை யென்ற பொய்யாக குலககொடி" என்று **இளங்கோவடிகள்** கூறியிருததல் காண்க; **சிலப்பதிகாரம்**, புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, கஎ0.

உச. 'கோணிலை திரிந்து' எனவும் பாடம்.

உரு. தண்டமிழ்ப்பாவை - காவிரி.

உசு. தொழுதனணிறப - தொழுது நிற்ப.

உஎ. கழுமிய - கலந்த. கவான் - துடை.

உஅ - உகூ. தெய்வக்கரு - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் மகாராஜிகலோகமுதலிய தெய்வலோகம் ஆறினுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வகணபிண்டங்கள்; தெய்வலோகம் ஆறாவன:— (க) மகாராஜிகலோகம், (உ) திரயத்திரிம்சலோகம், (ங) யாமலோகம், (ச) துஷிதலோகம, (ரு) நிருமாணரதிலோகம், (சு) பரநிருமிதவசவிருததிலோகம் என்பன; இந்நூலுள

பதிகம்.

கூ0 னென்பெயர்ப் படுத்தவிவ் விரும்பெயர் மூதூர்
நின்பெயர்ப் படுத்தே னீவா ழியவென
விருபாற் பெயரிய வருகெழு மூதூ
ரொருதூறு வேள்வி யுரவோன் றனக்குப்
பெருவிழா வறைந்ததும் பெருகிய தலரெனச்

யிற், பெருவனப் பெய்திய தெய்வதக் கணங்களும்" என்று பின்வருதல் காண்க; (சு - ம் காதை, கஎஅ - கஎக). திசைமுகக்கரு - ப்ரஹ்ம காயிகலோக முதலிய ப்ரஹ்மலோகம் இருபதினுமுள்ள இருபதுவகைப்பட்ட ப்ரஹ்மகணபிண்டங்கள். ப்ரஹ்மலோகம் இருபதாவன :— (க) ப்ராஹ்மகாயிகலோகம், (உ) ப்ரஹ்மபுரோஹிதலோகம், (ங) மஹாப்ரஹ்மலோகம், (ச) பரீத்சாப லோகம், (ஞ) அப்பிரமாணபலோகம், (சு) ஆபாஸ்வரலோகம், (எ) பரீத்தசுப லோகம், (அ) அப்பிரமாணசுபலோகம், (கூ) சுபகிருஸ்நலோகம், (கo) பிரகச்பல லோகம், (கக) அஸம்ஜ்ஞாஸத்துவலோகம், (கஉ) அப்பிரகலோகம், (கங) அசப லோகம், (கச) ஸுதர்சலோகம், (கஞ) ஸுதர்சிலோகம், (கசு) அகநிஷ்டலோகம், (கஎ) ஆகாசானந்தியாயதனலோகம, (கஅ) விஞ்ஞானஞ்தியாயதனலோகம், (கக) அகிஞ்சன்யாயதனலோகம், (உo) நைவ ஸம்ஜ்ஞாயதனலோகமென்பன. இவற்றுள், (க) ப்ரஹ்மகாயிகலோகமுத லிய பதினைறையும் உரூபப்ரஹ்மலோ கமென்றும், (கஎ) ஆகாசானந்தியாயதன லோகமுதலிய நான்கையும் அரூபப்ரஹ்மலோகமென்றும் கூறுவர், "நால் வகை மரபி னரூபப் பிரமரு, நாலை வகையி னரூபப் பிரமரும்" என்ற இந் நூலுள்ளே பின்பு வருதல்காண்க; (சு-ம் காதை, கஎசு - கஎஎ). மேற்கூறியவற் றுள், தெய்வலோகங்கள் ஆறம ஸசாம லோகங்களென்றும், ப்ரஹ்மலோகங்கள் இருபதும் நிஷ்காமலோகங்களென்றும கூறப்படும். செம்பலர் முதியோன் - மஹாப்ரஹ்மா. இவை, பௌத்தநூலிற் காணப்பட்டன. அந்நாள் - அந்நாளில.

கூ. என்பெயர்ப்படுத்த - என்பெயர்ப் படச்செய்த; என்றதனால், சம்பாபதி யென்னும் பெயர், சம்புத்தீவ தெய்வத் திற்கு இயல்பாகவே உண்டென்பது பெ றப்பட்டது. இதனை, "தெவ்லோ லோ சம்பா பதி" (சு - ம் காதை, ககூ) என்று பின்வருதலாலுணர்க. சிலப்பதி காரத்திலும் இந்நூலிலும் தென்மதுரை யையும் அதன் அதிதேவதையையும் மதுராபதியென்று வழங்கியிருத்தல் காண்க. சோழர்களின் பழைய இராசதா னியாதலின், இங்ஙகாம், மூதூரெனப்பட் டது. இப்படியே இந்நூலிற் பலவிடத் தும் இங்ஙகரை மூதூரென்றவழங்குவர்; (உ - ம் காதை கூச, சo; கூ - ம் காதை கூச; ச - ம் காதை உஅ; கஅ - ம் காதை சுக; உo - ம் காதை உஅ; உக - ம் காதை ககக). "ஆரங்கண்ணிச் சோழன்மூதூர்" (பதிகம் - கஉ) எனவும், "வீங்குநீர் வே வி யுலகிற் கவன்குலதோ, டோங்கிப் பரந்தொழுக லான்" (மங்கலவாழ்த்துப் பாடல், "பூம்புகார்."—) எனவும் சிலப் பதிகாரத்தும் வருதல காண்க.

கூஉ. இருபாற் பெயரிய - சம்பாபதி காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்னும் இருவ கைப்பெயரினையுடைய, உருகெழுமூ தூர் - பகைவர்க்கு அச்சத்தைச்செய்தல் பொருந்திய பழைய ஊர். இவ்வடியே, ச - ம் காதையில் கூக - ம் அடியாய் வந் திருத்தல் காண்க.

க - கூஉ. விரிசடையாட்டி தெய்வதம் சம்புவென்பாள், சம்பாபதியினள்; (அக காலத்துக்) காவிரிப்பாவை ஏழுதி அச் சம்பாபதியயலில் தோன்ற, ஆங்கிருந்த முதியோள் நீர்ப்பாவையை எதிர்கொ ண்டு விளக்கே வாவென, (அதனேப்) பெருந்தவன் கேட்டு, வணங்கென, குல கொடி தண்டமிழ்ப்பாவை அம்மூதியா னைத் தொழுதுநிற்ப, அம்மூதாட்டி, அவ ளைக் கவனிற்கொண்டிருந்து, அங்நா னில், என்பெயர்ப்படுத்த இம்மூதூரை நின்பெயர்ப்படுத்தேன், நீவாழியவென் றலால இருபாற்பெயரிய மூதூரென்க.

கூக. தூறுவேள்வியுரவோன் - இந்திர ன்; சதமகன்.

கூச. அலர்பெருகியதென்று; அலர் - பலராறியகிழத்தருஞ்சொல்.

ஈடு சிதைந்த நெஞ்சிற் சித்திரா பதிதான்
வயந்த மாலையான் மாதவிக் குரைத்தது
மணிமே கலைதான் மாமலர் கொய்ய
வணிமலர்ப் பூம்பொழி லகவயிற் சென்றது
மாங்கப் பூம்பொழி லரசிளங் குமரனைப்
சுo பாங்கிற் கண்டவள் பளிக்கறை புக்கதும்
பளிக்கறை புக்க பாவையைக் கண்டவன்
துளக்குறு நெஞ்சிற் றுயரொடும் போயபின்
மணிமே கலாதெய்வம் வந்துதோன் றியது
மணிமே கலையைமணி பல்லவத் துய்த்தது
சுடு முவனை மருங்கினவ் வுரைசா றெய்வதஞ்
சுதமதி தன்னைத் துயிலெடுப் பியதுஉ
மாங்கத் தீவகத் தாயிழை நல்லா
டான்றுயி லுணர்ந்து தனித்துய ருழந்தது
முழுந்தோ ளாங்கணை சொளிமணிப பீடிகைப்
ஙிo பழம்பிறப் பெல்லாம பான்மையி னுணர்ந்தது

ஈடு. சிததிராபதி - மாதவியின் நற்ருய். இதனை, பின்பு, "எற்பயந்த - சிததிரா பதிக்குஞ் செப்புகீ" (உ - ம் காதை, எo - எக) எனறு மாதவி கூறுதலாலுணர்க.

ஈசு. வயந்தமாலை - மாதவியின்தோழி; "தன்மக டோழி, வயந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்" எனப் பின்னர்க்கூறுதல காண்க; (உ - ம் காதை, எ - அ). இவளைக்கூனியெனறுப் வழங்குவர். மாதவி - மணிமேகலையின்ராய்; நாடகக்கணிகை.

ஈஅ. பொழில - உவவனம். அகவயின் - உள்ளிடத்தே.

ஈக. பொழில - பொழிலில். அரசிளங்குமரன - உதயகுமரன்.

சo. பளிக்கறை - பளிங்காலாகிய அறை.

சக. பாவை - மணிமேகலை. அவன் - உதயகுமரன்.

சஉ. துளக்குறுநெஞ்சு - நிலைகலங் குதலுற்ற நெஞ்சு; "கடிமரக் துளங்கிய காவும்" என்பது புறநானூறு, உசு. 'பெயர்ந்தபின்' என்றும் பாடம்.

சக. மணிமேகலாதெய்வம் - இத்தீவி லுள்ளவரை அரக்கர்வாதைபண்ணுமல் இந்திரனேவலாலே பாதுகாத்துக்கொ ண்டிருந்ததலேயுடையது; தேவலலு டைய குலதெய்வம்.

சச. மணிபல்லவம் - ஒரு சிறதீவு; இதனை அநதரத்தீவென்றும் வழங்குவர். 'மணிப்பலலவம்' எனவும் பாடம். இந் நூலில இப்பெயர்வருமிடங்களிலெல் லாம் இப்பாடங்கொள்க.

சடு. உவவனம - உண்டாக்கப்பட்ட வனம்; உபவனமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு; இதனை ஆராமமென்றும் வழங் குவர். உரைசால் - புகழமைந்த.

சஎ. சுதமதி - மாதவியின் தோழியா கிய ஒரு பார்ப்பனி. துயில எடுப்பிய தூஉம் - துயில் எழுப்பியதும்; "உரவு நீப் பரப்பி னுர்துயி லெடுப்பி" என் பது, சிலப்பதிகாரம், அந்திமாலைச்சிறப் புச்செய்காதை, எக. 'துயிலெழுப்பி யதூஉம்' எனவும் பாடம்.

சஏ. நல்லாள் - மணிமேகலை.

சஅ. தனித்துயருழந்ததும் - ஒப்பற்ற துயரால் வருந்தியதும்; "அருந்துய ருழக்குநின் றிருந்திழை யிரவை" என பது புறநானூறு, கசசு. 'தான்றுயிலெ முந்து' எனவும் பாடம்.

சக. 'உழந்தோண்முன்னர்' எனவும் பாடம். ஒளிமணிப்பீடிகை - செவ்வெ ளியையுடைய மாணிக்கத்தாலாகிய (புத தனுடைய) பாதபீடம். பீடிகை - பீடி கையால்.

முணர்த்தோண் முன்ன ருயர்தெய்வந் தோன்றி
மனங்கவ லொழிகென மந்திரங் கொடுத்ததுந்
தீவ திலகை செவ்வனந் தோன்றி
மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடிக் களித்ததும்
திரு பாத்திரம் பெற்ற பைந்தொடி தாயரோ
டியாப்புறு மாதவத் தறவணர்த் தொழுத்து
மறவண வடிக ளாபுத் திரன்றிற
நறுமலர்க் கோதைக்கு நன்கன மூரைத்தது
மாங்கப் பாத்திர மாபுத் திரன்பாற்
சூ0 சிந்தா தேவி கொடுத்த வண்ணமு
மற்றப் பாத்திர மடக்கொடி யேந்தி
பிச்சைக் கவ்வூர்ப் பெருந்தெரு வடைந்ததும்
பிச்சை யேற்ற பெய்வளை கடிஞையிற்

திக. உயர்தெய்வம் - ய்வம்.

திஉ. கவல் - கவலுதல்; முதனிலைத் தொழிற்பெயர். மந்திரம் - வேற்றரு அடைவிப்பதும், அந்தரந்திரியச்செய்வ தும், பசியைஒழிப்பது மாகிய மூன்று மந்திரங்கள். கொடுத்ததும் - உபதேசித தும். 'ஒழியென' எனவும் பாடம்.

திங. தீவதிலகை - மணிபல்லவத்திலு ள்ள புத்தனுடைய பாதபீடிகையை இந் திரனேவலாற்காவல்பூண்டு ஒழுகுபவள்; தீவுக்கு அலங்காரமாக உள்ளவ ளென பது பொருள். செவ்வனம் - செவ்வி தாக; "தீவ திலகை செவ்வன முகைக ரும்" (கக - ம் காதை, உ0) எனவும், "நெறந்தோர்க கலலது செவ்வனஞ் சுர வாது" (கக - ம் காதை, கஉக) எனவும் பின்னர் இம்மொழி இப்பொருளில் வழ ங்கிவருதல் காண்க.

திச. மாபெரும்பாத்திரம் - அமுதசுர பியென்னும்பெயருள்ள பிக்ஷாபாத்திரம்; பாத்திரம - பாத்திரத்தை. மடக்கொடி க்கு - மணிமேகலைக்கு.

திடி. தாயரோடு-மாதவி சுதமதியென் னும் இருவரோடு; "ஆங்கத் தாயரோ டறவணர்த் தேர்ந்து" (பதிகம், அசு) எனவும், "பொற்றொடி தாயரு மப்பதிப் படர்ந்தனர்" (உஅ - ம் காதை, கடிச) எனவும், "நகர்கடல் கொள்ளநின் ரூய ரும் யானும்" (உக - ம் காதை, நடி) என வும் இவ்விருவரையும் மணிமேகலையின் தாயரென இந்நூலுள்ளே யாண்டும் வழ ங்கிவருதல் காண்க.

திசு. யாப்பு - கட்டு; அறவணர் - புதச சங்கதத்தாரான ஒரு முதியமுனிவர்.

திஎ. ஆபுத்திரன் - ஓர்ந்தணன்; தன் னைப்பெறறவுடன் தாய் நீங்கிவிட, ஏழு நாள் வரையில ஒரு பசுவாற்பாலூட்டிக காக்கப்பட்டமையின், இவன் இப்பெயர் பெற்றான். திறம் - வரலாறு.

திஅ. 'நறுமணககோதைக்கு' எனவும் பாடம்.

திகூ. 'அங்கைப் பாதத்திரம்' எனவும் பாடம்.

சுo. சிந்தாதேவி - ஸரஸ்வதிதேவி. யாவருக்கும் சிந்தையிற்றோன்றிச் சொற பொருளுணர்த்துபவளென்பது பொ ருள்; இந்நூலுள்ளே, "நாமிசைப் பா வாய்" (கச - ம் காதை, கஅ) என வும், "செழுமகளேப் பாவாய்" (உடி - ம காதை, சுகூ) எனவும், "உணர்விற் றோன்றி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து,மணி திக ழவிரொளி மடந்தை" (உடி - ம் கா தை, கசஅ - கசகூ.) எனவும் வழங்குத லால், இஃது உணரப்படும்.

சுக. மடக்கொடி - மணிமேகலை.

சுஉ. பிச்சைக்கு - பிக்ஷைக்கு. அவ் வூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

சுஙூ. 'பெருந்தகைகடிஞை' எனவும் பாடம். கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்; "தோமறு கடிஞையும்" என்பது சிலப் பதிகாரம், நாடுகாணகாதை, கூஅ.

பத்தினிப் பெண்டிர் பாத்தூ ணீத்ததுங்
௬௫ காரிகை நல்லாள் காயசண் டிகைவயிற்
றானைத் தீக்கெடுத் தம்பல மடைந்தது
மம்பல மடைந்தன ளாயிழை யென்றே
கொங்கலர் நறுந்தார்க் கோமகன் சென்றது
மம்பல மடைந்த வரசிளங் குமரன்முன்
௭௦ வஞ்ச விஞ்சையன் மகள்வடி வாகி
மறஞ்செய் வேலோன் வான்சிறைக் கோட்ட
மறஞ்செய் கோட்ட மாகிய வண்ணமுங
காயசண் டிகையென விஞ்சைக் காஞ்சன
னாயிழை தன்னை யகலா தணுகலும்
௭௫ வஞ்ச விஞ்சையன் மன்னவன் சிறுவனை
மைந்துடை வாளிற் றப்பிய வண்ணமு
மையரி யுண்க ணவன்றுயர் பொறாஅ
டெய்வக் கிளவியிற் றெளிந்த வண்ணமு
மறைகழல் வேந்த னாயிழை தன்னைச்
௮௦ சிறைசெய் கென்றதுஞ சிறைவீடு செய்தது
நறுமலர்க் கோதைக்கு நல்லற முரைத்தாங்

௬௪. பத்தினிப்பெண்டிர் - ஆதிரைமுதலியோர். பாத்தூண் - பகுத்துண்ணுமு

௬௫. காயசண்டிகை - ஒரு வித்தியாதரமகள்.

௬௬. ஆனைத்தீ - எதனாலும தணியாத பெரும்பசியைச் செய்வதோர் வியாதி; இதனைப் பஸ்மகவியாதியென்பர் ஸ்ரீபுராணமுடையார். இதனியல்பை சீவக சிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ககக, ௩௭௧, ௩௭௪ - ம் பாடலகளாலுணர்க. அம்பலம் - உலகவறவி.

௬௮. கோமகன - உதயகுமரன்.

௭௦. விஞ்சையன்மகள் வடிவு - காஞ்சனனென்னும்வித்தியாதரனுடைய மனைவியாகிய காயசண்டிகையினது உருவம. மகள் - மனைவி. இந்நூலுள்ளே "நினக கிவன் மகனாத தோன்றிய தூஉ - மனக கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம்" (உக-ம் காதை, உ௯-௩௦) என்புழி மகளென்பது இப்பொருளதாதலுணர்க. 'மகள் வடிவாயதும' எனவுமபாடம்.

௭௧. வேலோன் - சோழன். சோழனுடைய சிறைக்கோட்டத்தை. சிறைக் கோட்டம் - சிறைச்சாலை.

௭௩. 'காஞ்சயன்' எனவும் பாடம.

௭௪. அணுகலும்-உதயகுமரன் அணுகலும்.

௭௬. மைந்து - வலி. தப்பிய - வெட்டிய; "வாளிற் றப்பியவலவினை யன்றே" (உக - ம் காதை, ௬௦) என்றவிடத்துத் 'தப்பிய' என்பது இப்பொருளதாதலை யுணர்க.

௭௭. 'அழுதுயர் பொறாஅள்' எனவும் பாடம். 'நெடுநிலைக கந்தினின்ற பாவை, வருவதுரைத்து மயக்கொழி யென்றது, மகன்றுயர் பொறாஅ மன்னவன் மாதரைச், சினங்கொண் டாங்கோர் சிறையிடை யிட்டதுஞ், சிறைவிடு செய்த விராசமா தேவி, பொறைகொண் டிரப்பச் சீலங கொடுத்ததுந், தாழ்கழல் வேந்தன் சாவக மன்னனுக், காயிழை தன்னை யகற்றிய வண்ணமும்' எனவும்பாடம்.

௭௮. தெய்வக்கிளவி - கந்திற்பாவையாகிய தெய்வத்தின் மொழி.

௭௯. அறைகழல்வேந்தன - மாவண்கிள்ளி.

௮௦. வீடு - விடுதல்.

௮௧. நறுமலர்க்கோதைக்கு - இராசமாதேவிக்கு. நல்லறம் - பௌத்த தரு

பதிகம்.

காய்வளை யாபுத் திரனா டடைந்தது
மாங்கவன் றன்னோ டணியிழை போகி
யோங்கிய மணிபல் லவத்திடை யுற்றது
அரு முற்றவ ளாங்கோ ருயர்தவன் வடிவாய்ப்
பொற்கொடி வஞ்சியிற் பொருந்திய வண்ணமு
நவையறு நன்பொரு ளுரைமி னோவெனச
சமயக் கணக்கர் தந்திறங் கேட்டது
மாங்கத் தாயரோ டறவணர்த் தேர்ந்து
கூ0 பூங்கொடி கச்சி மாநகர் புக்கதும
புக்கவள் கொண்ட பொய்யுருக் களைந்து
மற்றவர் பாதம வணங்கிய வண்ணமுந்
தவத்திறம பூண்டு தருமங் கேட்டுப
பவத்திற மறுகெனப பாவை நோற்றது
கூரு மிளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப
வளங்கெழு கூல வாணிகன் சாததன்

மம்; இதனை அருளறமென்றுங் கூறுவர். 'நறுமலர்க் கோதை நல்லற முரைத தாங்கு' எனவும் பாடம்.

அஉ. ஆபுததிரனாடு - சாவகநாடு.

அங. ஆங்கவன றன்னோடு - ஆபுததிரனோடு.

அச. புத்தனுடையபாதபீடிகையினை யுடைத்தாதலின், 'ஓங்கிய மணிபலலவம' என்றார்

அரு. உயர்தவன்வடிவாய் - (மணிமேகலை) உயர்ந்த முனிவன்வடிவங்கொண்டு; "மையறு சிறப்பிற் றெய்வதந் தநத, மந்திர மோதியோர் மாதவன் வடிவாய்" (உசு - ம் காதை, எ0 - எக) என்று பின வருதல காண்க.

அசு. வஞ்சி - சேரனிராசதானி; கருவூர். 'பொற்கொடிமூதூர்' எனவும் பாடம்.

அஎ. நவையறு - குற்றமற்ற. நன்பொருள் - நல்லதத்துவங்களை.

அஅ. சமயக்கணககர் - சமயவாதியர்; இஃது இப்பொருளதாதலை, "சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறாது" (கல்லாடம்-கஎ) எனவும், "மாறுகொண் டறையு மதிநூற் கடலகிளர், சமயக கணக்கா தநதிறங கடந்து" (கல்லாடம் - சுரு) எனவும வருவனவற்றாலுணர்க.

அக. ஆங்கு - வஞ்சிநகரத்தில்.

கூ0. பூங்கொடி - மணிமேகலை. கச்சி - காஞ்சிநகரம். 'காஞ்சிமாநகர்' எனவும் பாடம்.

கூக. பொய்யுரு - முன்னஙகொண்ட தவவடிவு.

கூஉ. அவர் - அறவணவடிகள்.

கூங. தருமம் - பௌதததருமம்.

கூச. பாவை - மணிமேகலை.

கூரு. இளங்கோவேந்தன் - சிலப்பதிகார நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள். அருளிக்கேட்ப - அருள்புரிந்து கேட்ப; கேட்டருளவென விகுதிபிரித்துக் கூட்டினும அமையும்.

கூசு. கூலவாணிகன் சாத்தன் - கூலவாணிகனான சாத்தன்; கூலம் எண்வகைத்து; அவை நெலலு, புலலு, வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகியென; பதினெண் வகைத்தெனபர் கூததநூலார, அதனை, "பதினெண் கூலமு முழவர்கு மிகுக" என்பதனாலுணாக, இது மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் நூல்.

மாவண் டமிழ்த்திற மணிமே கலைதுற
வாறைம பாட்டினு ளறியவைத் தனனென.

பதிகம் முற்றிற்று.

க. அரியேறு ..... ன்னுயர்த்த வாதியான் வண்டின்
புரியேறும போதி நிழற்கீழ்ப் – டெரியோ
னடிச்தா மரைமலரை யன்போடுஞ் சென்று
பிடித்தார் பிறவார் பெயர்ந்து.

உ. பூத்தபுனற் பூம்பொய்கைப் பூம்புகார் மாதவிக்கு
வாய்த்த மணிமே கலைதுறவைச் – சாத்தன்
மணிமே கலை..... ....

* இந்த இரண்டுசெய்யுளும், இந்தவண்ணமாக மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்வீட்டுப்பிரதியில்மட்டுமிருந்தன.

கூ. தமிழ்த்திறம் - தமிழிலக்கணத்தின் பாகுபாடு; திறத்தால். மணிமேகலை துறவு - மணிமேகலாதுறவென்னும் பெயருள்ள இந்நூலை. இந்நூலுக்கு மணிமேகலாதுறவென்னும் பெயருண்மை, நீலகேசியுரைமுதலியவற்றிற் காணப்படும்; ஆயினும் மணிமேகலையென்னும் பெயர் இருவகைவழகினும் மிகுதியாக வழங்குதல்பற்றி, அப்பெயரே, சுண்டெடுத்தாளப்பட்டது. இனி, மணிமேகலை துறவென்பதனை நூற்பெயராகக்கொள்ளாது அதற்கு மணிமேகலையென்பவளுடைய துறவென்று பொருள் கொள்ளினும் பொருந்தும். 'வண்டமிழ்த்தின் மணிமே கலைதிறம்' எனவும் பாடம்.

கூஅ. ஆறைம்பாட்டினுள் - முப்பது பாட்டினுள். எனவென்னும் அசைச் சொல் ஆசிரியப்பாவிற்குமுடிபு சிறப்பு டைத்து.

கூஉ - கூஅ. மூதூர் விழாவறைந்தது முதல பாவை நோற்றது ஈறுகவுள்ள மணிமேகலைதுறவை இளங்கோவேந தன் கேட்பக கூலவாணிகன் சாத்தன் ஆறைம்பாட்டினுள் அறிய வைத்தன

எல்லாவடியும் நேரடியாய் வந்து முடிதலின், இப்பாட்டு, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

சிலப்பதிகாரத்தை இந்நூலாசிரியர் கேட்டனரெனச் சிலப்பதிகாரப்பதிகத்திறுதியிலும், இந்நூலைச் சிலப்பதிகார நூலாசிரியர் கேட்டனரென இந்நூற்பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால் இந்த இரண்டு நூலாசிரியரும் ஒரு காலதினரென்பது பெறப்பட்டது.

மணிமேகலை.

முதலாவ

விழாவறைகாதை.

[முதலாவது விழாவறைந்தபாட்டு.]

உலகந் திரியா வோங்குயர் விழுச்சீர்ப்
பலர்புகழ் மூதூர்ப் பண்புமேம் படூஇய
வோங்குயர் மலயத் தருந்தவ னுரைப்பத்
தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்
நி விண்ணவர் தலைவனை வணங்கிமுன் னின்று
மண்ணகத் தென்றன் வான்பதி தன்னுண்

க - கூ. உலகும் - கண்மக்களுடைய ஒழுக்கம். திரியா - வேறுபடாத. ஓங்குயர் விழுச்சீர் - மிகவுமுயர்ந்த சிறிய புகழ். திரியாமூதூர்; சிறிமையடைய மூதூரென்க. "உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சி, நலவாய்" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, கடசை - கடகு. பலர் புகழ் மூதூர் - பலதேசத்தாரும் சொண்டாடும் பழமையாகிய நகரம், எனறது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை. பலருமுகழ் தலை, "பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்" (சிலப்பதிகாரம், மங்கல வாழ்த்துப்பாடல) எனவும், "வாழிய ரோ .. புகழாலமைந்த புகார்" (சிலப்பதிகாரம், புகார்காண்டத்தினிறுதிச் செய்யுள்) எனவும வருவனவற்றாலும் பிறவற்றாலும் உணர்க. பலர் - பலசமயதாருமாம். மூதூர்ப் பண்பு மேம்படூஇய - மூதூரினதுதலைமைகள் மிகும் பொருட்டு. 'மேம்படுதல்' எனவும் பாடம். மலயம் - பொதியினமலை. அருந்தவன் - அகத்தியன. மேம்படூஇய வுரைப்பவெனக. 'ஓங்குயர் மலயத் தருந்தவ னுரைப்ப' எனவும் பாடம்.

ச. தூங்கு எயில் எறிந்த - (தேவர்கட்குப் பகைவராகிய அசுரர்களுடைய) ஆகாயத்திலே யசைகின்ற மதில்களை அழித்த, தொடித்தோட் செம்பியன் - வீரவளையையணிந்த தோளையுடையசோழன; இவன் சோழருள் ஒருவன; இவன் ஆங்கெயிலழித்தது பிற்பட்டு பின்வருவனவற்றாலுணர்க; "ஒன்னலர் குட்டுந் தூணெருங் கடந்திறற், தூங்கெயி லெறிந்த நின னூங்கணோர்" என்பதுபுறநானூறு, கூகூ. "தூங்கெயிண மூவெறிந்த சோழனகாணம்மானே, சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மானே" என்பது சிலப்பதிகாரம், வாழ்த்துப்பாடை, "வீங்குநீர்". "வீங்குதோட் செம்பியன் சிறுமை விறல்விசுமபிற், தூங்கு மெயிலுந் தோலுதலாலே" என்பது, பழைமொழி, கூக.

ஞ. விண்ணவர்தலைவன் - இந்திரன்.

ஈ - டு. அருந்தவன் உரைப்ப செம்பியன் வணங்கி யெனக; உரைப்ப எறிந்தவெனவுமியையும்.

சு. 'மண்ணகத்து' என்பதுமுதல சோழன்வார்த்தை. வான்பதிதன்னுள் நன்றுகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில.

மேலோர் விழைய விழாக்கோ ளெடுத்த
காலேழ் நாளினு நன்கினி துறைகென
வமரர் தலைவ னுங்கது நோர்ந்தது
க0 கவராக் கேள்வியோர் கடவா ராகலின்
மெய்த்திறம் வழக்கு நன்பொருள் விடெனு
மித்திறந் தத்த மியலபினிற் காட்டுஞ்
சமயக் கணக்கருந் தந்துறை போகிய
வமயக் கணக்கரு மகலா ராகிக்
கரு கரந்துரு வெய்திய கடவு ளாளரு
பாந்தொருங் கிண்டிய பாடை பாக்களு
மைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்

எ. விழாக்கோள எடுத்த - விழாவெடுத்தலே மேற்கொண்ட.

அ. நாலேழ்நாளினும் - இருபத்தெட்டு நாளிலும், "நாலேழ் நாளினும்" என்பர் மேலும் (க - காதை, சுஎ).

டு - அ. முன்னினறு உறைகென; உறைகென - உறைகவென்று சோழன் வேண்ட.

கூ. சோர்க்கது - இந்திரன் உடன்பட்டது, இது பெயர்; விழாவையென்றபடி.

க0. கடவார் - பிழையார்.

கக. மெய்த்திறம - மெய்ம்மையையுணர்த்துவனவாகிய தூலவகைகள், வழக்கு - உலகியல்; நன்பொருள் - நன்றாகிய தத்துவங்கள்; வீடு-முதலி; "மெய்த்திறம் வழகென விளம்புகின்ற, வெத்திறத்தினும்" (உஎ - ம் காதை, க0சு - க0எ) என்பர் மேலும். இப்படியே "அருமறை விதியு முலகியல வழக்குங், கருத்துறை பொருளும் விதிப்பட நினைக்கு" எனஞர் கலலாடத்தும், சுசு.

கஉ. இதிறம் - இவ்வகைகளை.

கங. சமயக்கணகர் - சமயவாதியர். தந்துறைபோகிய - தம்முடையவழியிற் கைதேர்ந்த.

கச. அமயக் கணக்கரும் - காலங்களை எண்ணிச்சொலவோராகியசோதிடரும். கணக்கரென்பது கணகரென்னும் வட மொழிச்சிதைவு. அகலாரகி - இக்கரை விட்டு நீங்காராகி.

கஞ. கரந்துரு வெய்திய கடவுளாளரும் - மக்கள்கண்கள் காணப்பொறுவென்று தமது மிகக ஒளிபையுடைய செய்வயாக்கையையமறைத்து அககண்கள்பொறுக்குமளவினவாகிய உருவங்களை நிருமித்துகொண்ட தேவரும். இதனை, "அந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின், வந்து காண்குறூஉம் வானவன் விழவும்" (சிலப்பதிகாரம், கடலாடுகாதை, எஉ - எசு) எனவும், "அவளுக்குப் - பூவந்த வண்கண் பொறாகென்று - மேவித்தன், மூவா விளநலங் காட்டி" (சிலப்பதிகாரம், களந்திறமுரைத்தகாதை, சுசு - சுடு) எனவும் வருவனவற்றாலும், இவற்றினை உரையாலும் உணர்க

கசு. ஒருங்கிண்டிய - ஒன்றுபடத்திரண்ட. பாடைமாககள் - மொழிவேறுபட்ட மாக்கள்; இவர்கள், மரகலகந்தருஞ் செலவப்பொருட்டாலவந்த பரதேசிகள்; இவரை, "புலம்பெயர்மாககள்" (சிலப்பதிகாரம்,இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, கக) எனவும், "மொழிபெயர் தேதேயோர்" (சிலப்பதிகாரம், கடலாடுகாதை, கசசு) எனவுங்கூறுவர்.

கஎ. ஐம்பெருங்குழு - அமைச்சர், புரோகிதர், சேனுபதியர், தூதுவர், சாரணரென்னுமிவர்கள். எண்பேராயம - கரணத்தியலவர் முதலியோர். இதனை, "அமைச்சர் புரோகிதர் சேனு பதியர், தவாத்தொழிற் றூதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க்கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே," "கரணத் தியலவர் கருமவிதிகள், கனகச் சுற்றங் கடைகாப் பாளர், நகர மாந்தா னளிபடைத் தலைவர், யானை வீரரிவுளி மறவ, ரினைய ரெண்பேராய மென்ப" எனபனவற்றாலுணர்க,

க.—விழாவறைகாதை.

வந்தொருங்கு குழீஇ வான்பதி தன்னுட்
கொடித்தேர்த தானைக் கொற்றவன் றுயரம
உ0 விடுதத பூதம விழாககோண் மறப்பின்
மடித்த செவ்வாய் வல்லெயி றிலங்க
விடிக்குரன் முழக்கத் திடுமபை செய்திடுந்
தொடுத்தபா சத்துத் தொல்பதி நரகரைப்
புடைத்துணும் பூதமும் பொருந்தா தாயிடு
உரு மாயிரு ஞாலத் தரசுதலை யீண்டு
மாயிரங கண்ணோன் விழாக்கால கொள்கென

இவை **திவாகரம்**; "ஐம்பெருங் கு
மெண்பே ராயமும்" என்பது, **பெ**
கதையுள் இலாவாண காண்டத்த
மண்ணுநீராட்டலிலும், **சிலப்பதி**
த்து இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையி
(கடுஎ-ம் அடி) வருதலகாண்க.

கஅ. ஒருங்கு குழீஇ - ஒன்று
கூடி. 'குழீஇய' என்றும் பாடம;
ற்குக் கடவுளாளர் முதலியோர் குழி
வான்பதியென இயைத்துப் பொ
ளாக்க. 'வானபதிதனனுள்' என்றது
லியன, சமயக்கணக்கர்முதலியோர்
தனை.

கக. கொற்றவன் - முசுகுந்தன்.
ரம் - அவனுடைய கண்ணுமனமும்
ளும்வண்ணம் அசுரர்விட்ட தாம,
திரத்தால அவனுக்குளதாகிய துனபம.
துயரம - துயரதனை. 'துயரற' என்றும
'துயரிற' என்றும பாடம்.

உ0. விடுத்தபூதம் - முசுகுந்தற்கு
ஓர்மந்திரமுபதேசித்து அவ்விருளைப்
போககிய, பட்டினப்பாககம் மருவூர்ப்
பாக்க மிரண்டற்கும இடையேயுள்ள
நாளங்காடியிடத்துப் பூதம். இதனைப்
பினவருவனவறறாலும் அவற்றின் உரை
யாலுமுணர்க; "வெறறிவேன மன்னற்
குற்றதை யொழிககென .. .. பீடி
கை" (**சிலப்பதிகாரம்**, இநதிரவிழவூரெ
டுத்தகாதை, சுடு - சுஎ); "கடுவிசை யவு
ணர் .. .யிடனுங் காண்கும" (**சிலப்**
பதிகாரம், கடலாடுகாதை, எ - கரு).
விழாக்கோள் - விழாவெடுத்தல்.

உக. வலலெயிறு - வலியபல். 'வல்
லெயி றரும்ப' எனவும் பாடம.

உஉ. முழக்கத்து - முழக்கத்தோடு.
இடுமபை - துன்பம்.

உ0 - உஉ. பூதம் மறப்பின் இடும்பை
செய்திடு மெனக.

உரு - உச. தொடுதத - கட்டிய. நரகர்-
தமமைப் பிறர் நம்புவதற்குத் தவவேட
ததில மறைந்து நின்று அததவததிற்
கிழுக்கானவற்றின்கண் ஒழுகும் பொய்
வேடத்தார முதலிய அறுவகையோர்.
புடைதது - அறைந்து. பூதம் - மேற்
கூறிய பொய்வேடததார் முதலிய அறு
வரைத் தன்பாசங கட்டிவர அவரை
யறைநதுண்ணும் சதுக்கப்பூதம்; இத
னை, "மாதுய ரெவ்வமொடு மனையகம்
புகாஅள் . சேயிழை யரறறலும்"
(உஉ - ம் காதை, சக - ருசு) என இந்
நூலுள்ளும, "தவமறைந் தொழுகுந்
தனமையி லாள ரவமறைந் தொழுகு
மலவைப் பெண்டி, ரறைபோ கமைச்சர்
பிறாமனை நயப்போர், பொய்ககரி யாளர்
புறங்கூற் றாளரென, கைககொள் பாசத்
துக கைப்படு வோரெனக், காத நான்
குங் கடுங்குர லெடுப்பிப், பூதம் புடைத்
துணும் பூத சதுககமும்" (இந்திரவிழவூ
ரெடுததகாதை, சஉஅ - கரூச); "பததி
னி யொருததி .. .உயிர்முன் புடை
ப்ப" (அடைக்கலககாதை, எசு - அசு)
எனச் **சிலப்பதிகாரத**துள்ளுங் கூறிய
வாற்றாலுணர்க.

உரு. மாயிருஞாலம் - மிகப் பெரிய
பூமி. ஈண்டும - கூடும்.

உசு. ஆயிரங்கண்ணோன் - இந்திரன்.
காலகொள்கென - தொடங்குகவென்று
சொல்ல; "கால்கோள் விழவின் கடை
நிலை சாற்றி" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**,
இந்திரவிழவூரெடுததகாதை, கசச.

மணிமேகலை.

வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங்
கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை யேற்றி
யேற்றுரி போர்த்த விடியுரு முழக்கிற்
௩௦ கூற்றுக்கண் விளிககுங் குருதி வேட்கை
முரசு கடிப்பிடூஉ முதுக்குடிப் பிறந்தோன்
றிருவிழை மூதூர் வாழ்கென் றேத்தி
வானமும் மாரி பொழிக மன்னவன்
கோணிலை திரியாக் கோலோ னாகுக
௩௫ தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னா

உஎ. வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதம் நிற்குங்கோயில், "வச்சிரக்கோட்டம்" என்பது சிலப்பதிகாரம், கனாத்திறமுரைத்தகாதை, கஉ. மணங்கெழுமுரசம் - விழாமுரசு. 'மணமுழாவாங்கி' எனவும் பாடம்.

உஅ. கச்சை - கீழ்வயிற்றிற் கட்டும் கச்சை. பிடர்த்தலை - பிடரிடம்.

உஎ - உஅ. "வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங், கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை யேற்றி" எனச் சிலப்பதிகாரத்தும் இவ்வடிகளே வந்திருத்தல்காண்க; (இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, கசக - கசஉ.)

உக - ௩௧. ஏற்றுரிபோர்த்தமுரசு-வென்ற ஏற்றினது உரியைப்போர்த்தின முரசு. இதகருத்தினைப் பின்வருவனவற்றாலுணர்க; "ஏறிரண்டுடன் மடுத்து, வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த, ...முரசம்" என்பது புறநானூறு, உஅஅ; "சாற்றிடங் கொண்ட வேற்றுரி முரசம்" எனபது பெருங்கதை, உஞ்சைக் காண்டம், விழாவாத்திரை; "ஏற்றுரி முரசி னிறைவன் மூதூர்க்கு" என்பது பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், ஊர்தியிட்டது. "ஏற்றுரி முரச நாண" எனபது சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், சக. இடியுருமுழக்கின்முரசு=உருமிடிமுழக்கின்முரசு - உருமேற்றினது இடிப்புப்போலு முழக்கினையுடைய முரசு; "உருமிடி முரசமொடு" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, சஉக. 'இடியுறுமுழக்கின்' எனவும்பாடம்; இதற்கு உறு - உவமவுருபு; "தோளுற்றொர்தெய்வந்துணையாய்த்துயர் தீர்த்தவாறும்" (சீவகசிந்தாமணி, பதிகம், ௫) என்புழிப்போல, கூற்றுக்கண்விளிக்கு முரசு - கூற்றையழைக்குமுரசு; கண் - அசைநிலையுமாம்; "மீன்க ணற்றதன் சுனையே" (புறநானூறு, கo௯) என்புழிப்போல. குருதி வேட்கைமுரசு - குருதிப்பலிகொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய முரசு; "குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்" என்றார் புறநானூற்றிலும், ௫o. கடிப்பு - முரசடிக்குங்குறுநாடி.

௩௨. வாழ்கென்று - வாழ்கவென்று.

௩௩. 'வானமுமமாரி' முதலியன முரசறைவோன்கூற்று. வானம் - மேகம். மாரி - மழை. 'வானமும் மாரியும்' எனவும் பாடம்.

௩௪. கோணிலை திரியாக் கோலோனாகுக - கோள்கள் நிறகுமநிலை குலையாமைக்குக் காரணமாகிய செங்கோலையுடையோனாகுக; "கோணிலை திரிந்திடிற கோணிலை திரியும்" என இந்நூலுள்ளும்" (௭ - ம் காதை, அ), "கோணிலை திரிந்து மரசுகோல் கோடினென்றான" எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும் (நாமகளிலம்பகம், உஉசு) வருதல் காண்க.

௩௫. தீவகச்சாந்தி - தீபசாந்தி; என்றது இந்திரவிழாவை; சம்புத்தீவக்காவற்றெய்வம், முற்காலத்து இததீவிலுள்ளாரக்கு அசுரராலவரும் தீங்கைப் பரிகரித்தறபொருட்டு இந்திரனுக்குச் செய்தமையால், இவ்விழா இப்பெயர்பெற்றது; இதனை, "நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட், காவற் றெய்வதந் தேவர்கோற் கெடுத்த, தீவகச்சாந்தி,' என்று பின் வருதலாலுணர்க; (உ - ம் காதை, க - ௩). 'தீபசாந்தி' எனவும்பாடம். இனி, நகரத்திற்கு உளவாகுந் தீங்குகளைப் பரி

க.—விழாவறைகாதை.

ளாயிரங் கண்ணோன் றன்னோ டாங்குள
நால்வேறு தேவரு நலத்தகு சிறப்பிற்
பால்வேறு தேவரு மிப்பதிப் படர்ந்து
மன்னன் கரிகால் வளவனீங் கியநா
ச0 ளிந்நகர் போலவதோ ரியல்பின தாகிப்
பொன்னகர் வறிதாப் போதுவ ரென்பது
தொன்னிலை யுணர்ந்தோர் துணிபொரு ளாதலிற்
றோரண வீதியுந் தோமறு கோட்டியும
பூரண குமபமும் பொலமபா லிகைகளும்
சரு பாவை விளக்கும் பலவுடன் பரப்புமின்
காய்ககுலைக கமுகும வாழையும வஞசியும்
பூககொடி வலலியுங் கரும்பு நடுமின்
பததி வேதிகைப பசுமபொற் றூணதது
முத்துத் தாம முறையொடு நாற்றுமின்

கரிததற்பொருட்டுச் செய்யப்படும் இவ்விழா, தீவிற்குச் செயவதனொடொக்குமென்பதுபற்றித் தீவகச்சாந்தியெனப் பட்டதெனினுமமையும; இவ்வூரம்பலததை "உலகவறவி" என இந்நூலுள்ளும் (எ - ம காதை, கூரு; கஎ-ம் காதை, எஅ, அசு), இவ்வூர்வாயிலை, "உலக விடைகழி" எனச் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும் (நாடுகாண்காதை உஎ), இவ்வூரரசனை 'உலகமன்னவன" என (கூ - ம் காதை, சசு) இந்நூலுள்ளும் கூறியிருத்தல காணக.

கூஎ. நால்வேறு தேவர் - முப்பத்து மூவர்; அவர் வசுக்களெண்மரும், திவாகரர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், மருத்துவரிருவருமாவார்.

கூஅ. பாலவேறு தேவர் - பதினெண் கணங்கள்; பால்-பகுதி. படர்ந்து-நினைந்து. 'இப்பதியடர்ந்து' எனவும்பாடம்.

கூகூ. கரிகால் வளவன் - புகாரையாண்ட ஓர் சோழன். நீங்கிய நாள் - பகைவரை வெல்ல வடதிசையை நோக்கி அவன் போன நாளில்; "இருநில மருங்கின் ..... புண்ணியத திசைமுகம் போகிய வந்நாள்" என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க; இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, அகூ - கூச.

சக. பொன்னகர் - தேவலோகம். வறிதா - வறுமையையுடையதாக. தேவர் பலரும் விழாக்காண இந்நகர்க்கு வந்துவிடுதல்பற்றி, இவ்வாறு கூறப்பட்டது.

ச0 - சக. ஆகி வறிதாவென்க.

சரு. கோட்டி - சபை; கோயிலவாயிலென்பர் சிலப்பதிகார அருப்பகவுரையாசிரியர்; வரந்தருகாதை, சுஉ. 'தோட்டி' எனவும் பாடம்.

சச. பொலம் பாலிகை - பொற்பா

சரு. பாவை விளக்கு - பிரதிமை விளக்கு; "பாவை விளககுப் பசுமபொற் படாகை" என்பது சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை கடுச. உடன பரப்புமின் - ஒருங்குபரப்புமின்.

சசு. வஞ்சி - மரவிசேடம்; கொடிவிசேடமுமாம்; வஞ்சி நகரத்தை, "பொற்கொடிப் பெயர்ப்படுஉம் பொன்னகர்" எனப் பின்னாககூறுதல் காண்க; உசு - ம் காதை, கூஉ.

சஎ. பூக்கொடிவலலியென்றார், துகிற்கொடியையாற்றுதற்கு; "கதலிகைக் கொடியுங் காழூன்று விலோதமும்," எனப் பின்வருதல காண்க. 'கரும்பொடு நடுமின்' எனவும் பாடம்.

சஅ. பத்தி - வரிசை. வேதிகை - திண்ணை. தூணம் - தூண்.

சகூ. தாமம் - மாலை. 'முகையொடு நாற்றுமின்' எனவும் பாடம்.

ரு0 விழவுமலி மூதூர் வீதியு மன்றமும்
பழமணன் மாற்றுமின் புதுமணற் பரப்புமின்
கதலிகைக ளொடியுங் காழூன்று விலோதமு
மதலை மாடமும் வாயிலுஞ் சேர்த்துமி
னுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முதலாப்
ருடு பதிவாழ் சதுக்கத்துத் தெய்வமீ ரூக
வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை
யாறறி மரபி னறிந்தோர் செய்யுமின்
றண்மணற் பந்தருந் தாழ்தரு பொதியிலும
புண்ணிய நல்லூ ரறிவீர் பொருந்துமி
சுரு0 னெட்டிய சமயத் தூறுபோருள் வாதிகள்
பட்டிமண் டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்
பற்ரு மாக்க டமமுட னுயினுஞ்
செற்றமுங் கலாமுஞ் செய்யா தகலுமின்
வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையுங்

ரு0. மன்றம் - ஊர்க்கு நடுவாய் எல லாருமிருக்கும் மரததடி ; "மன்றமும் பொதியிலும்" என்ரார் தீநிழருகாற்றுப்ப டையில், உசு.

ருக. 'பழமணற் பாற்றுமின்' எனவும் பாடம்.

ருஉ. கதலிகைக்கொடியுங் காழூன்று விலோதமும் - துகிற்கொடி விசேடங் கள் ; காழ் - காம்பு. 'கதலிக்கொடியும்' எனவும் பாடம்.

ருசு. மதலை - கொடுங்கை ; பற்றுக் கோடுமாம்.

ருச. நுதலவிழிநாட்டத்திறையோன் - இறைவி சண்புதைததபொழுது நெற்றி யிற் புறப்பட விட்ட கண்ணையுடைய தலைவன்; என்றது ஒருபெருமானே ; வி ழிநாட்டம் - வினைத்தொகை. இனி, நுத லில் இமையாநாட்டமென்றுமாம்; "நு தல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயி லும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்கா ண்காதை, எ.

ருடு. சதுக்கத்துத் தெய்வம் - சதுக்கப் பூதம்; என்றது, முனனர்க்கூறிய (அறு வகை நரகமாப் புடைத்துண்ணும்) பூத த்தை. சதுக்கம் - நாற்றெருக்கூடுமிடம்.

ருசு. செய்வினை - செய்வினையை.

ருஎ. ஆறறிமரபினறிந்தோர் - நிருத்த முதலிய ஆறங்கங்களையுமுணர்ந்த மு றைமையுடைய அந்தணர்; "ஆறறியந்த ணர்க்கு" என்பது கலித்தொகை, கட வுள் வாழ்த்து. அறிந்தோர் - முன்னி லைப்பெயர்.

ருஅ. 'தண்மணப் பந்தர்' எனவும் பா டம். பொதியில - அம்பலம்.

ருக. புண்ணியநலலுரை - தருமபதம். 'அறிந்தோர்பொருதுமின்' எனறும் பா டம்.

சுரு. ஒட்டிய - சபதஞ்செய்த. 'ஒட்டி யதுறுபொரு ளுணாந்தவாதிகள்' என வும் பாடம்.

சுசு. பட்டிமண்டம் - வித்தியாமண் டபம்; ஒலக்கமண்டபமென்றங்கூறுவர். "பட்டி மண்டப மேற்றினையேற்றினை" (தீநவாசகம், திருச்சதகம், சக) என வும், "பகைப்புறதாதுக் கொடித்த பட்டி மண்டபமும்" (சிலப்பதிகாரம், இந்திர விழவூரெடுத்தகாதை, கரஉ) எனவும வருதல்காண்க. பாங்கு - உரிய இடம.

சுஉ. பற்ருமாக்கள் - பகைவர்.

சுக. செற்றம் - பகைமை நெடுங்கா லம் நிகழும்கோபம் ; "செற்ற நீக்கிய மனத்தினர்" என்பது தீநிழருகாற்றுப் படை, கசுஉ. கலாம் - போர்; "புலாற் களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்" எனபது புறநானூறு, சுக.

சுடு தண்மணற் றுருத்தியுந் தாழ்பூந் துறைகளுந்
தேவரு மக்களு மொத்துடன் றிரிதரு
நாலேழ் நாளினு நன்கறிந் தீரென
வெளிறுவாண் மறவருந் தேரு மாவுங்
களிறுஞ் சூழ்தரக் கண்முர சியம்பிப்
எ0 பகையும பிணியும் பகையு நீங்கி
வகையும வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்ததி
யணிவிழா வறைந்தன னகநகர் மருங்கென.

விழாவறைகாதை முற்றிற்று.

தாழ்பூந்துறைகள் - ஆழ்ந்தபொ யுடைய நீர்த்துறைகள்.

சுஅ. ஒளிறுவாள் - விளங்கும்வாள்; "ஒளிறுவாண் மன்னர்" என்பது புறநா னூறு, கஎஎ. மறவர் - வீரர். 'வெளிறு வாண் மள்ளரும்' எனவும் பாடம்.

சுக. கண்முரசு - முகத்தையுடைய முரசு, "கடிப்பிடி கண்முரசம்" என்பது நாலடியார், எகை, கo. முரசின்முகத தைக் கண்ணென்றல் மரபு.

எ0. பகை - உட்பகை.

எக. வகையும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ் த்தி - மழையும் செல்வமும் சுரகவென் று வாழ்தத்தி.

எ0 - எக. "பகையும் பிணியும் பகையு நீங்கி, வகையும் வளனுஞ் சுரகென வாழ் தத்தி" என இவ்வடிகளே சிலப்பதிகாரத் தும் வந்திருத்தல்காண்க ; இந்திரவிழவு ரெடுத்தகாதை, எஉ - எசு.

எஉ. அகநகர் - உண்ணகர்; எனறது பட்டினப்பாக்கத்தை.

க - எஉ. அருந்தவன் உரைப்பச் செ ம்பியன் விண்ணவர்தலைவனே நாலேழ் நாளினும் வான்பதிதன்னுள் உறைகென அவனேர்ந்ததைக் கேள்வியோர் கட வாராதலின், சமயக்கணக்கர் முதலி யோர் சூழ்இ 'மறப்பின் இடும்பைசெய் திடும் பொருந்தாதாயிடும் காலகொள்க' என மூதுக்குடிப்பிறந்தோன் முரசத்தை ஏற்றி இயம்பி எதிரச் சுரகெனவாழ்த் திப் பொழிக ஆதக நன்கறிந்தீர் துணி பொருளாதலின் நாலேழ்நாளினும் பர ப்புமின நடுமின் நாற்றுமின மாற்று மின் பரப்புமின் சேர்த்துமின் செய்யு மின பொருந்துமின் ஏறுமின அகலு மின் என அகநகர்மருங்கு விழாவை அறைந்தன னென்க.

எல்லாவடியும் நேரடியாய் வந்து முடி தலின், இப்பாட்டு, நிலமண்டில ஆசிரி யப்பா.

இரண்டாவது

ஊரலருரைத்தகாதை.

[இரண்டாவது ஊரலருரைத்தபாட்டு.]

நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட்
காவற் றெய்வதந் தேவர்கோற் கெடுதத
தீவகச சாந்தி செய்தரு நன்னாண்
மணிமே கலையொடு மாதவி வாராத்
டு தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை மேல்வரச்
சித்திரா பதிதான் செலலலுற் றிரங்கித்
தத்தரி நெடுங்கட் டன்மக டோழி
வயந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்ப
பயங்கெழு மாநக ரலரெடுத் துரையென
கo வயந்த மாலையு மாதவி துறவிக்
கயர்ந்துமெய் வாடிய வழிவின ளாதலின்
மணிமே கலையொடு மாதவி யிருந்த
வணிமலர் மண்டபத் தகவயிற் செலீஇ
யாடிய சாய லாயிழை மடந்தை
கடு வாடிய மேனி கண்டுளம் வருந்திப்
பொன்னே ரனையாய் புகுந்தது கேளா

க. நாவலோங்கிய மாபெருந்தீவு - சம்புத்தீவு; இது, மகாதவீபம் நானகனுள் ஒன்றாதலின், மாபெருநதீவெனப்பட்டது; இக்கருத்து, "நால்வகை மரபின் மாபெருந்தீவும்" என்பதனால விளங்கும் (சு - ம் காதை, கசுடு.

ங. நாள்-நாளில். "தீவகச் சாந்திசெய்தரு நன்னாள்" என்பது (க - காதை, ஙடு) முன்னும் வந்துள்ளது 'தீப சாந்திசெய்தரு மந்நாள்' எனவும் பாடம்.

ச. 'மாதவிபாரா' எனவும் பாடம்.

அ. கூஉய் - அழைத்து.

கூ. பயம் - பிரயோசனம். அலர் - பலரறிய நிகழ்த்துஞ்சொல். உரையென - (அலரை) மாதவிக்குச்சொல்லென்று ராபதிசொல்ல. 'அலர்படுத்துரையென' எனவும் பாடம்.

கo. துறவிக்கு - துறவுக்கு.

கக. அயர்ந்து - மனந்தளர்ந்து. அழிவினள் - வருத்தமுடையாள்.

கங. மலர்மண்டபம் - பூத்தொடுக்கு மண்டபம். அகவயிற்செலீஇ - உள்ளிடத்தேசென்று.

கச. சாயல் - மென்மை. மடந்தை - மாதவியினது.

கடு. வாடியமேனி - தவத்தால்வாடிய மேனியை.

கசு. பொன் - திருமகள். 'பொன்னேரனையாய்' என்பது முதலியன வயந்த மாலைகூற்று. புகுந்தது - சம்பவித்ததை.

உ.- ஊரலருரைத்தகாதை.

யுன்னோ டிவ்வூ ருற்றதொன் றுண்டுகொல்
வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்துக்
கூத்தும் பாட்டுந் தூக்குந் துணிவும்
உ0 பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப் பாடலுந்
தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்தீங் குழலுங்
கந்துகக் கருத்து மடைநூற் செய்தியுஞ்
சுந்தரச சுண்ணமுந் தூநீ ராடலும்
பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமுங்
உரு காயக கரணமுங் கண்ணிய துணர்தலுங்
கட்டுரை வகையுங் கரந்துறை கணக்கும
வட்டிகைச செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலுங்
கோலங் கோடலுங் கோவையின் கோப்புங்
காலக க மங் கலைகளின் றுணிவு

கஎ. உற்றதொன்றுண்டுகொல் - உற்றதாகிய பகைமையொன்றுண்டோ. 'நின்னோ டிவ்வூர் நின்றதொன் றுண்டுகொல்' எனவும் பாடம்.

கஅ. வேத்தியல் - அரசர்க்காடுங்கூத்து; பொதுவியல் - எல்லார்க்குமொப்ப ஆடுங்கூத்து; திறம் - வகை; "வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்து, மாத்திரை யறிந்து மயங்கா மரபி, னாடலும்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, ஊர்காண்காதை, கசஅ - கரு0.

ககூ. பாட்டு - இசை. தூக்கு - தாளங்களின் வழியேவரும் செந்தூக்குமுதலிய எழுதூக்குக்கள்; "ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிவு நாற்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் கழாலே, யெழுசீர் நெடுந்தூக்கென்மனார் புலவர்" என்பதனாலுணர்க. துணிவு-தாளங்கள்; துணிந்து நிகழ்த்தப்படுதலின் இப்பெயர் பெற்றதுபோலும்.

உ0. யாழ்க்கரணம் - யாழுக்குரியசெய்கை. 'யாழ்க்கானமும்' எனவும், 'யாழ்த்தானமும்' எனவும் பாடம். பாடைப் பாடல - அகநாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்கும் உரிய உருக்கள்.

உக. கருவி - வாச்சியம். குழல் - வங்கியம்.

உஉ. கந்துகம் - பந்து. மடைநூல் - பாகசாத்திரம்.

உரு. சுந்தரச்சுண்ணம் - நிறத்தையுடைய வாசனைப்பொடி; "சுந்தரச்சுண்ணத்து" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, கருரு.

உச. பாயற்பள்ளி - பாயலிடம். பருவதொழுக்கம் - காலங்கட்கேற்ப ஒழுகும் ஒழுக்கம்.

உரு. காயக்கரணம் - காயத்தாற்செய்யப்படும் அறுபத்துநானகுவகைக் கரணம. கண்ணியதுணர்தல - பிறர் கருதியதை அறிந்துகொள்ளுதல.

உசு. கட்டுரைவகை - தொடுத்துக்கூறும் சொல்வன்மை. கரந்துறைகணக்கு - மறைந்துறையும்வகை; "அடிசில் வினையும யாழின் றுறையுங, கடிமலர்ச் சகிப்பமுங் **கரந்துறை கணக்கும்**, வட்டிகை வரைப்பும் வாக்கின் விகற்பமுங், கற்றவை யெல்லாங் **காட்டுமி** னமக்கென" என்பது **பெருங்கதை**, உஞ்சைககாண்டம், யாழ்கைவைத்தது. 'கண்ணியதுணாததலும்' எனவும பாடம்.

உஎ. வட்டிகை - எழுதுகோல்; "வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவை" என்பர் பினனும; ச - ம் காதை, ருசு.

உஅ கோலம - அவ்வக்காலங்கட்கேற்பக்கொள்ளும் ஒப்பனை; "இரவிற் கோர், கோலங் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, கனாத்திறமுரைத்தகாதை, ரு - ச. கோப்பு கோத்தல். 'கோவையுங் கோப்பும்' எனவும பாடம.

உக. காலக்கணிதம் சோதிடம்; "ஆயுள் வேதருங காலக் கணிதரும" என்

௩௦ நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம வகுத்த
வோவியச செந்நூ லுரைநூற் கிடக்கையுங்
கற்றுத் துறைபோகிய பொற்றொடி நங்கை
நற்றவம் புரிந்தது நாணுடைத் தென்றே
யலகின் மூதூ ரான்றவ ரல்லது
௩௫ பலர்தொகு புரைக்கும் பண்பில வாய்மொழி
நயம்பா டில்லை நாணுடைத் தென்ற
வயந்த மாலைக்கு மாதவி யுரைக்குங்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கேட்டுப
போதல் செய்யா வுயிரொடு நின்றே
௪௦ பொற்கொடி மூதூர்ப் பொருளுரை யிழந்து
நறறொடி நங்காய் நாணுத் துறந்தேன்
காதல ரிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி

பது **சிலப்பதிகாரம்**, இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, ௪௪. கலைகள் - பரதையர்க்குரியவென்று நூல்களிற் கூறப்பட்ட யாழ்வாசினைமுதலிய அறுபத்துநான்கினுள் இப்பாட்டில முன்னும்பினனுங் கூறாதொழிந்த கலைகள்; பரதையர்க்குரியகலைகள் அறுபத்துநான்கென்பதைப் பின்வருவனவற்றாலுணர்க; "யாழ்முதலாக வறுபத் தொருநான், கேரிள மகளிர்க் கியற்கையென் றெண்ணிக், கலையுற வகுத்த காமக் கேள்வி" என்பது **பெருங்கதை**, உஞ்சைக்காண்டம், நருமதைச்சம்பந்தம். "கலைவலார் நெஞ்சிற் காமமே போன்றும்" என்பது **சீவகசிந்தாமணி**, மண்மகளிலம்பகம், ௬. "பண்ணுங் கிளையும் பழித்த தீஞ்சொ, லெண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு வீதியும்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, ஊர்காண்காதை, ௧௬௬ - ௧௬௭. "எண்ணான் கிரட்டியிருங்கலை பயின்ற, பண்ணியன் மடந்தையர்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, அழற்படுகாதை, ௧௩௮ - ௧௩௯.

௩௦. நன்கனம்வகுத்த - நன்றாகவகுக்கப்பட்ட; "நாணமு முடையு நன்கன நீத்து" (௩ - ம் காதை, ௮௮) எனவும், "காவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி" (௧௩ - ம் காதை உ௪) எனவும், "நாத்தொலை வின்றி நன்கன மறிந்தபின்" (௧௩ - ம் காதை, உ௬) எனவும் நன்கனமென்பது இப்பொருள்பட்டு இந்நூலுள்ளே பயின்றுவருதல காண்க.

௩௧. ஓவியச்செந்நூல் - ஓவியநூல். இப்பெயருள்ள நூல் ஒன்றுண்டென்பதைப் பின்வரும வாக்கியத்தாலுணர்க. 'ஓவியநூலுள் நிற்றல இருத்தல கிடத்தல் இயங்குதலென்னும் இவற்றின் விகற்பங்கள் பலவுள்' என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, வேனிற்காதை, உ௩ - உ௬; **அடியார்க்குநல்லாநரை**.

௩௨. துறைபோகிய - கற்றவகைகளிற் கைதேர்ந்த.

௩௩ - ௩௫. நற்றவமபுரிந்தது நாணுடைத்தென்று பலர் கூடி உரைககும வாய்மொழியென்க.

௩௬. நயம்பாடிலலை - அழகுண்டாதலில்லை; 'நலமபாடிலலை' எனவும பாடம.

௩௮. காதலன - கோவலன். கடுந்துயர் - மிக்கதுயர்; என்றது கொலையுண்டதை; "கணவற் குற்ற கடுந்துயர்" (உ - ம்காதை, ௫௦), "காதலனுற்ற கடுந்துயர்" (உ-ம் காதை, ௬௩) என்பர் பின்னும். "கண்டா ளவன்றனனைக் காணாக் கடுந்துயரம்" என்றார் **சிலப்பதிகாரத்தும்**; ஊர்சூழ்வரி, ௩௮.

௪௦. பொருளுரை - புகழுரை.

௪௧. நங்காயென்றது, வயந்தமாலையை.

௩௮ - ௪௧. கேட்டு நின்று இழந்து துறந்தேனென்க.

௪௨. கனையெரி - மிக்கநெருப்பு; "கனையெரி யுறறிய மருங்கும்" என்பது **புறநானூறு**, உ௩. பொத்தி - மூட்டி;

யூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா
தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயி
சரு னன்னீர்ப பொய்கையி னளியெரி புகுவர்
நளியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ
டுடனுறை வாழ்கைக்கு நோற்றுடம படுவர்
பத்தினிப் பெண்டிர் பரப்புநீர் ஞாலத்
தத்திறத தாளு மல்லளெம் மாயிழை
ரு0 கணவற் குற்ற கடுந்துயர் பொறாஅண்

"கானவர் பொததிய ஞெலிதீ விளக கதது" என்பது **புறநானூறு**, உசஎ.

சரு. ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்து-உலையிலூதும் துருத்திமூக்கைப்போலவே அழலெழவுயிர்தது; "காதலர்ப் பிரிந்த நோயோ டுளங்கனன, றூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ரொடுங்கி" (அந்திமாலைச் சிறப்புச்செய் காதை, ருஅ - ருகூ) என்றும், "காதலற் கெடுதத நோயோ டுளங்கனன், றூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனள்" (அழற்படுகாதை, கருக - கருஉ) என்றும் **சிலப்பதிகாரத்து** வருதலகாண்க.

சச. இன்னுயிரீவர் - இனியஉயிரைக் கொடுப்பார்; என்றது, காதலரிறநதமை கேட்டபொழுதே இறப்ப ரென்றபடி; பாண்டியன்நெடுஞ்செழியனிறப்ப அவன்மனைவியாகிய பெருங்கோப்பெண்டும் உடனே இறந்தசரித்திரம் இங்கே அறியத்தக்கது; அதுவருமாறு:—"அரிமானேந்திய வமளிமிசை யிருந்த, திருவீழ் மார்பிற் றென்னர் கோமான், றயங்கிணர்க கோதை தன்றுயர் பொறாஅன், மயங்கினன் கொலலென மலரடி வருடித், தலைத்தா ணெடுமொழி தன்செவி கேளாள், கலக்கங் கொள்ளாள் கடுநதுயர் பெறாஅண், மன்னவன் செலவுழிச் செல்க யானெனத், தனனுயிர் கொண்டவனுயிர்தே டினள்போற், பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் மாய்ந்தனள்" என்பது, **சிலப்பதிகாரம்**, காட்சிக்காதை, எஅ-அசு. இவ்வாறிறத்தலை மூதானந்தமென்பர்; "கயலேர் கண்ணி கணவனொடு முடிய, வியனெறிச் செலவோர் வியந்துரைத் தன்று".— "ஒருயி ராக வுணர்க வுடன்கலந்தார்க, கீருயி ரென்ப ரிடைதெரியார் - போரில, விடனேந்தும் வேலோற்கும் வெள்வளையி னாட்கு, முடனே யுலந்த துயிர்" என்பது **புறப்பொருள்வெண்பாமாலை**, பொதுவியற் படலம், கூ.

சஉ - சரு. நளியெரி - செறிந்தநெருப்பு; "நன்மர னளிய நறுந்தண் சாரல்" எனபது **புறநானூறு**, கரு0. காதலரிறப்பிற் பொய்கையிற்புகுவதுபோலச் செறிந்த நெருப்பிற்புகுவர் பததினிப்பெண்டிர்; "பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற, வள்ளித ழவிழ்ந்த தாமரை, நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே" என்பது **புறநானூறு**, உசசு. கணவரை யிழந்த பததினிப்பெண்டிர்க்குப் பொய்கையுந் தீயும் ஒருதன்மையினவென றபடி.

சச - சரு. பின்வரும்வாக்கியத்தில் இவ்வடிகளின்கருத்து அமைந்திருத்தல் காண்க; "காதலன் வீயக் கடுந்துய ரெய்திப், போதல் செய்யா வுயிரொடு புலநது, நளியிரும்பொய்கை யாடுநர் போல, முளியெரி புகூஉ முதுக்குடிப் பிறந்த, பததினிப் பெண்டிர்"; (**மணிமேகலை**, கஅ - ம் காதை, கக - கரு).

சஎ. நோற்றுடம்படுவர் - கைம்மை நோனபை நோற்று உடமபைவருத்துவார். கைம்மைநோன்பு இன்னதென்பதைப் பின்வரும் மேற்கோள்களாலுணர்க. "வெள்ளெட் சாநதொடு புளிப்பெய் தட்ட, வேளை வெந்தை வல்சியாகப், பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்றுவதியு, முயவற் பெண்டிர்" என்பது **புறநானூறு**, உசசு. "இன்புறுதங்கணவரிடரெரி யகமூழ்கத, துன்புறு வனநோற்றுத் துயருறு மகளிரைப்போல்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, துன்பமாலை. 'நோற்றுடன்படுவர்' என்றும் பாடம.

சஅ. பரப்புநீர் - கடல்.

சகூ. ஆயிழை - கண்ணகி.

மணமலி கூந்தல் சிறுபுறம் புதைப்பக்
கண்ணீ ராடிய கதிரிள வனமுலை
திண்ணிதிற் றிருகித் தீயழற் பொத்திக்
காவலன் பேரூர் கனையெரி யூட்டிய
ருரு மாபெரும் பத்தினி மகண்மணி மேகலை
யருந்தவப் படுத்த லல்லதி யாவதுந்
திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅ
ளாங்கன மன்றியு மாயிழை கேளா
யீங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புகுந்தேன்
சு0 மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
யறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்ந்து
மாபெருந் துன்பங் கொண்டுள மயங்கிக
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கூறப்
பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம
சுரு பிறவா ருறுவது பெருமபே ரின்பம

ருக. சிறுபுறம் - பிடர்; "செயத்தகு கோவையிற் சிறுபுற மறைத்து" என பது சிலப்பதிகாரம், கடலாடுகாதை, கரஉ. புதைப்ப - மறைப்ப; கூந்தல்அ விழ்ந்துகிடப்பவென்றபடி.

ருஉ - ருங. முலைதிருகி - இடமுலை யை வலக்கையாற்றிருகி; "இடமுலை கையாற் றிருகி" என்பது சிலப்பதிகா ரம், வஞ்சினமாலை, சங. அழற்பொத்தி- அழலைமூட்டி.

ருச. காவலன்பேரூர் - பாண்டியனது பெரிய ஊராகிய மதுரையை.

ருரு. மாபெருமபத்தினி - கண்ணகி.

ருசு. அருந்தவப்படுத்தலல்லது - செ ய்தற்கரிய தவவழியிற்சேர்த்தலையன்றி. யாவதும் - சிறிதும. 'அருந்தவம்படுத் தலல்லது' எனவும பாடம.

ருஎ. திருந்தாச்செய்கைத் தீத்தொழி ல் - பரத்தைமைத்தொழில; "கள்ளும பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை, தலை மையாக் கொண்டநின் றன்மையில் வா ழ்க்கை" என்று சித்திராபதியைநோக்கி இராசமாதேவி பரத்தைமையைஇழித்து ச்சொலலியதாகப் பின்னுங் கூறுவர்; உச -ம் காதை, எஎ - எசு.

ருரு - ருஎ. மணிமேகலை தவவழியிற் சேர்க்கப்படுவாளன்றிப் பரத்தைமைத் தொழிலிற் சேர்க்கப்படுவாளல்லள்; இப் படியே, "மணிமே கலையை வான்றய ரு றுக்குங், கணிகையர் கோலங் காணா தொழிக" என்று மாதவி கூறியதாகச் சிலபபதிகாரத்துங் கூறினா; நீர்ப்ப டைககாதை, கரரு - கரசு.

ருசு. மாதவர் - சங்கததார் 'உறை விடம புகுந்து' எனவும பாடம்.

சு0. மறவணநீத்த - பாவத்தன்மை களைத் துறந்த; பாவங்கள் பத்துவகை ப்படும; காயத்திற்றோன்றுவன மூன் றும், சொல்லிற்றோன்றுவன நான்கும், உள்ளத்திற் றோன்றுவன மூன்றுமென. இதனை, "தீவினை யெனபதி யாதென வினவி, கொலையே களவே கா மத தீவிழை, வலையா வடமபிற் றோற் றுவ மூன்றும், பொய்யே குறளை கடுஞ் சொற் பயனில, சொல்லெனச் சொல்லி ற் றோறறுவ நான்கும், வெஃகல வெகுள ல் பொல்லாக் காட்சியென், றுள்ளந்தன் னிலுருப்பனமூன்றுமெனப், பத்துவகை யால" என்பதனாலுணர்க; உசம காதை, கஉச - கங்உ; சு0 - ம காதை, சுச - எஉ.

சுக. 'அறவண வடிக ளடியிணை வீழ் ந்து' எனவும் பாடம்

சுங கூற - அறவணவடிகட்குக கூற.

இனி, துக்கம, துககநிவாரணம, துக் கோற்பத்தி, துக்கநிவாரணமார்க்கமென் னும் வாய்மைகள் நான்கும முறையே கூறப்படும்.

சுச. பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய து ன்பம் - துக்கம்.

சுரு. பிறவா ருறுவது பெரும்பேரின் பம - துககநிவாரணம.

பற்றின் வருவது முன்னது பின்ன
தற்றோ ருறுவ தறிகென் றருளி
யைவகைச சீலத் தமைதியுங் காட்டி
யுய்வகை யிவைகொளென் றுரவோ னருளினன்
எ0 மைத்தடங் கண்ணார் தமக்குமெற் பயந்த
சித்திரா பதிக்குஞ் செப்பு நீயென
வாங்கவ ளுரைகேட் டருமபெறன் மாமணி
யோங்குதிரைப் பெருங்கடல வீழ்த்தோர் போன்று
மைய னெஞ்சமொடு வயந்த மாலையுங்
எரு கையற்றுப் பெயர்ந்தனள் காரிகை திறத்தென.

ஊரலருரைத்தகாதை முற்றிற்று.

சுசு பற்றின் வருவது முன்னது - துக்கோறபத்தி; "பற்றெனப் படுவது பசைஇய வறிவே" (௩0 - ம் காதை, கூஉ.) என்று பினனர்ககூறுவா.

சுசு - சுஎ. பின்னது அற்றோ ருறுவது - துக்கநிவாரணமார்க்கம.

சுஎ. அறிகென்றருளி - துககமுதலியவாய்மை நான்கினையு மறிநதுகொள்வாயென்றுபதேசித்து, இப்படியே, "துன்பந் தோற்றம் பற்றே காரண, மினபம் வீடே பற்றிலி காரண, மொனறிய வுரையே வாய்மை நான்காவது" என்பர் பின்னும்; ௩0 - ம் காதை, கஅசு - கஅஅ. வாய்மை, சததிய மென்று வழஙகப் படும்.

சுஅ. ஐவகைச்சீலம் - காமம், கொலை, கள், பொய், களவு என்னும் இவவைந்தையும முற்றததுறத்தல; "கள்ளும பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக களவுமென் றுரவோர் துறநதவை" என்பர் பின்னும்; (உச - ம்காதை, எஎ - எஅ) "சீல நீங்காச் செய்தவததோாககு" (உக-ம் காதை, ௫எ), "சீலந் தாஙகித தானந் தலைநின்று" (உச - ம காதை, கரூஅ), "தானந் தாங்கிச் சீலந் தலைநின்று" (௩0-ம் காதை, க) என இநநூலுள்ளே சீலமென்பது பயின்றுவருதல காண்க.

சுகூ. உய்வகை இவைகொளென்று - பிறப்பிறப்பினின்றும தப்புமவகை நால்வகைவாய்மையும் ஐவகைச் சீலமுமாகும; இவற்றைககொள்வாயாகவென்று. உரவோன் - அறவணவடிகள்.

சுச - சுகூ. வாய்மையும் சீலமும் இனறியமையாதனவென்பதை, "வழுவாச் சீலம் வாய்மையிற் கொண்ட, பானமையின்" (உகூ - ம காதை, உ0) என்பதனாலுணர்க.

எ0. மைத்தடங்கண்ணார் - ஆயத்தார்.

எஉ - எரூ. பெறுதற்கரிய மாணிக்கததைப் பெரியகடலில் வீழ்ததியவர்களையொத்து; "ஆங்கது கேட்ட வரசனு நகரமு, மோங்கிய நன்மணி யுறுகடல் வீழ்ததோர், தமமிற் றுன்பந் தாநனி யெய்த" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, வரந்தருகாதை, உகூ - ௩0.

எரு கையற்று - செயலற்று. காரிகைதிறதது - மாதவியிடத்தினின்றும.

க - எரு நன்னாளில் மாதவிவாராததுன்பம் மேலவரக் சித்திராபதி இரங்கி வயநதமாலையைக்கூவி அலரை மாதவிககு உரையென்றுசொல்ல, வயந்தமாலை, மாதவியிருந்த மண்டபத்துச்சென்று கண்டு, வருந்தி, அனையாய், கேளாய, உண்டு கொல்! பணபிலவாய்மொழி நாணுடைததென்ற வயந்தமாலைககு உரைககும் மாதவி, கேட்டு நின்று இழநதுநாணுத்துறந்தேன்; மணிமேகலை தீததொழிற் படாஅள்; இன்னுங்கேள; புகுந்து வீழ்ந்து மயவகித் துயரைக்கூற, உரவோன் அறிகென்றருளிக் காட்டி இவற்றைக கொள்ளென்றருளினன்; இதனைக் கண்ணார்தமக்கும் சித்திராபதிக்கும் நீ செப்பென்றுசொல்ல, வயந்தமாலையுமகேட்டு மணியைக் கடலிலவீழ்ததோர்போன்று கையற்றுப் பெயர்ந்தனளென முடிக்க.

மூன்றாவது

மலர்வனம்புக்ககாதை.

[மூன்றாவது மலர்வனம்புக்கபாட்டு.]

வயந்த மாலைக்கு மாதவி யுரைத்த
வுயங்குநோய் வருத்தத் துணைமுலை நோன்றி
மாமலர் நாற்றம போன்மணி மேகலைக்
கேது நிகழ்ச்சி யெதிர்ந்துள தாதலிற்
றந்தையுந் தாயுந் தாநனி யுழந்த
வெந்துய ரிடுமை செவியக மெதுட
காத னெஞ்சங் கலங்கிக காரிகை
மாதர் செங்கண் வரிவனப் பழித்துப்
புலம்புரீ ருருட்டிய பொதியவிழ் நறுமல
ரிலங்கிதழ் மாலையை யிட்டுநீ ராட்ட
மாதவி மணிமே கலைமுக நோகித்
தாமரை தண்மதி சேர்ந்தது போலத்

க - உ. உரைத்த உரைமுன் தோன்றி - சொல்லிய சொல்லினிடமாக உதித்து.

ச. கன்மங்களாகிய காரணங்கள் தத்தமபயனைக் கொடுத்தற்குத் தோற்றுதலே, 'வது நிகழ்ச்சி' எனபது பௌத்த ரால வழக்கு; இதனை ஹேதுப்ரபவ தர்மமென்பர்; "வது நிகழ்ச்சி யீங்கின் றுதலின்" (கூ - ம் காதை - நிக) எனவும், "வது நிகழ்ச்சியாவது பலவுள" (கஉ - ம் காதை - கபஞ) எனவும, "வது நிகழ்ச்சியாவும் பலவுள" (உக - ம் காதை - கசுo) எனவும், இந்நூலுள்ளே இப்பெயர் பின் பும்வருதல்காண்க இஃது 'வது' எனவும் வழங்கும். எதிர்ந்துளதாதலின் - தோற்றியதாதலால்; "சுணங்கெதி ரிள முலே" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, சகசு.

உ - ச. மணிமேகலைக்கு வதுநிகழ்ச்சி மலர் நாற்றம்போல் தோன்றி எதிர்ந்துளதாதலினென இயைக்க.

ஞ. தந்தையுந் தாயும் - கோவலனும் கியும. உழந்த - வருந்திய. 'தாழ்ந்துய ருழந்த' எனறும் பாடம.

சு. வெதுப்ப - சுட.

எ. காரிகை - மணிமேகலே.

அ. மாதர்-காதல; உரிச்சொல்; "மாதர் காதல்" என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கூஉ. வரிவனப் பழித்து - மையெழுதிய அழகைச்சிதைத்து; "வரிவனப் புற்ற" என்பது புறநானூறு, சுசு. 'வரிவனப் பழித்து' எனறும் பாடம்.

க. புலம்புரீ ருருட்டி-வருத்தத்தாலுண்டாகிய கண்ணீரை உதிர்த்து 'புலம்புரீ ரூட்டி' என்றும் பாடம்.

எ - கo. காரிகை அழித்து மாலேயை நீராட்ட. 'இலங்குநீண் மாலேயை யிடுநீ ராட்ட' என்றும பாடம்.

கஉ. தாமரை - எழுவாய். மதி - மதியை. தாமரைமலர் மாதவிகைக்கும், மதி மணிமேகலேமுகத்திற்கும் உவமை.

காமர் செங்கையிற் கண்ணீர் மாற்றித்
தூநீர் மாலை தூத்தகை யிழந்தது
௧௫ நிகர்மலர் நீயே கொணர்வா யென்றலு
மதுமலர்க் குழலியொடு மாமலர் தொடுக்குஞ்
சுதமதி கேட்டுத் துயரொடுங் கூறுங்
குரவர்க் குற்ற கொடுந்துயர் கேட்டுத்
தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை யெய்து
௨௦ மணிமே கலைதன் மதிமுகந் தன்னு
ளணிதிகழ் நீலத் தாயமல ரோட்டிய
கடைமணி யுகுநீர் கண்டன னாயிற்
படையிட்டு நடுங்குங் காமன் பாவையை
யாடவர் கண்டா லகறலு
௨௫ பேடிய ரன்றோ பெற்றியி னின்றிடி
னாங்கன மன்றியு மணியிழை கேளா
யீங்கிந் நகரத் தியான்வருங் காரணம
பாரா வாரம பலவளம் பழுநிய
காராளர் சண்பையிற் கௌசிக னென்போ
௩௦ னிருபிறப் பாள னொருமக ளுள்ளே
னொருதனி யஞ்சே னோரா நெஞ்சமோ
டாரா மத்திடை யலர்கொய் வேன்றனை

௧௩. காமர் - விருப்பம்.

௧௪. தூநீர் மாலை தூத்தகை யிழந்தது- தூய நீர்மையையுடைய மாலையானது கண்ணீரில் நனைந்து தூய தன்மையை யிழந்தது.

௧௫. நிகர்மலர் - ஒளியையுடைய மலர்; "நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்ப" என்பது **அகநானூறு**, ௧௧. "அரும்பவிழ் முலலை, நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, கனாத்திறமுரைத்த காதை, ௧ - ௨

௧௬. மதுமலர்க்குழலி - மணிமேகலை.

௧௮. குரவர்க்கு - தாய் தந்தையர்க்கு.

௨௨. கடைமணி யுகுநீர் - கண்மணிக் கடையினின்றும் உகுகின்ற நீர், "ஆவின் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுட" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, வழக்குரைகாதை, ௫௪.

௨௩. படையிட்டுக் காமன் நடுங்கும் - படையை எறிந்துவிட்டுக் காம வான்.

௨௪. உண்டோ, ஓ - எதிர்மறை.

௨௫. பெற்றியின் - தங்கள் இயற்கைத்தன்மை திரியாமல்; நின்றிடின் - (இவளை விரும்பாது) நிற்பாராயின்.

௨௭ - ௨௬. யான்வருங் காரணத்தைக் கேளாய்.

௨௮ - ௨௯. பாராவாரம் - கடல். பழுநிய - முதிர்ந்த; "பெருவளம் பழுநி" என்பது **புறநானூறு**, ௧௧௩. 'பாராவாரப் பல்வளம் பழுநிய' என்றும் பாடம். காராளர் - பூவைசியர். சண்பை - ஒரு நகரம்; சீகாழியுமாம், அங்கநாட்டிற் கங்கைக் கரையிலுள்ளதாகிய சமபையென்னு நகரமுமாம; இவ்வுரைககுக் காராளரென்பதனைக் கராளரென்பதன் விகாரமாகக் கொள்க; கராளர் - ஒரு சாதியார்; "காராளா சண்பையிற் கௌசிகன் மகளே" என்பா பின்னும்; எ - ம் காதை, ௧௦௨.

௩௧. ஒருதனி - ஒப்பில்லாததனி.

௩௨. ஆராமம் - உபவனம்.

மாருத வேகனென் பானோர் விஞ்சையன்
றிருவிழை மூதூர் தேவர்கோற் கெடுத்த
௩௫ பெருவிழாக் காணும பெற்றியின் வருவோன்
றாரன் மாலையன் றமனியப் பூணினன்
பாரோர் காணாப் பலாதொழு படிமைய
னெடுத்தன னெற்கொண் டெழுந்தனன் விசும்பிற்
படுத்தன னாங்கவன் பான்மையே னாயினே
௪௦ னாங்கவ னீங்கெனை யகன்றுகண் மாறி
நீங்கினன் றன்பதி நெட்டிடை யாயினு
மணிப்பூங் கொம்பர் மணிமே கலைதான்
றனித்தலர் கொய்யுந் தகைமைய ளல்லள்
பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த
௪௫ ரிலவந் திகையி னெயிறபுறம் போகி

௩௩. விஞ்சையன் - வித்தியாதரன்.

௩௪. மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

௩௫ - ௩௭. தாரன் - பூமாலையையுடையவன்; மாலையன் - மணிமாலையையுடையவன்; 'தார மாலையன்' எனப் பாடமோதி, மந்தாரமாலையையுடையவனெனினுமமையும். தமனியப் பூணினன் - பொற் பூணினையுடையவன்; பாரோர் காணா - மக்கள் கண்ணிற்குப் புலப்படாத, பலா தொழுபடிமையன் - தேவர் பலருந் தொழும் தெய்வவடிவையுடையன்; படிமை - தெய்வவடிவு "தாரன மாலையன் றமனியப் பூணினன், பாரோர் காணாப் பலர்தொழு படிமையன்" என இவ்வடிகளே **சிலப்பதிகாரத்**தும் வருதல காண்க; அடைக்கலககாதை, கஙஎ - கடுஅ.

௩௭ - ௩௯. படிமையனும் வருவோனுமாகிய விஞ்சையன்.

௩௮. எடுத்தனன் - எடுத்து. விசும்பி லெழுந்தனனென்க.

௩௯. படுத்தனன் - அகப்படுத்திக் கொண்டான். அவன் பான்மையனாயினேன் - அவனுடைய இன்பத்தின் பகுதியையுடையேனாயினேன்; "பனியிரு விசும்பிற் றேவர் பான்மையிற் றென்று சொன்னான்" என்பது **சீவகசிந்தாமணி**, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௬௧.

௪௦ - ௪௧. ஆங்கவன் - மாருதவேகன். ஈங்கு - இந்நகரத்திடத்து. கண்மாறி ஏனை அகன்று நீங்கினன் - விழித்த கண் இமைக்கும் அளவிலே மறைந்து எனனைவிட்டு நீங்கினன். கணமாறல - விழித்த கண் இமைக்கு மளவிலே மறைதல; "கண்மா றாடவ ரொடுக்க மொற்றி" என்பது **மதுரைக்காஞ்சி**, ௬௪௨. தன்பதி நெட்டிடையாயினும் நீங்கினனெனக கூட்டுக. சுதமதியை மாருதவேகன இந்நகரத்து விட்டு நீங்கினானென்பதை, "அஞ்செஞ் சாயல ராந்தா ணத்துளோர், விஞ்சைய னிட்ட விளங்கிழை யென்றே, கலலென் பேரூர்ப் பலலோ ருரையினை" என்று உதய குமரன கூறியவாற்றானு முணர்க; ௫ - ம காதை, ௨௩ - ௨௫. 'ஆங்கவ னென்னை யகன்று' என்றும பாடம்.

௪௨. மணிப்பூங் கொம்பர் மணிமேகலை - மாணிக்கப் பூங்கொம்பு போலும மணிமேகலை; எழுவாய்.

௪௩. 'தன்மைய ளல்லள்' என்றும் பாடம்.

இனிப் பூக்கொய்தற்குரிய இடங்கூறுகின்றாள்.

௪௪ - ௪௫. பலமலர்களை நிரைத்த நல்ல மரநிழலையுடைய இலவந்திகையினது மதிலின் புறத்தே சென்றால; மரப்பந்தர் - சோலையுமாம். இலவந்திகை - யந்திர வாவி; இதனை, "நிறைக்குறி னிறைத்துப் போககுறிற் போககும், பொறிப்படை யமைந்த பொங்கில வந்திகை" என்பதனா லுணர்க; இது

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை.

னுலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளார்
விண்ணவர் கோமான் விழாககொ ணன்னாண்
மண்ணவர் விழையார் வானவ ரல்லது
பாடுவண் டிமிரா பன்மரம யாவையும
௫௦ வாடா மாமலர் மாலைக கேகலிற்
கைபெய் பாசத்துப் பூதங் காக்குமென்
றுய்யா னத்திடை யுணர்ந்தோர் செல்லார்
வெங்கதிர் வெம்மையின் விரிசிறை யிழந்த
சமபாதி யிருந்த சமபாதி வனமுந்
௫௫ தவாநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் றாதை
கவேரனாங் கிருந்த கவேர வனமு
மூப்புடை முதுமைய தாககணங் குடைய
யாப்புடைத் தாக வறிந்தோ ரெய்தா

பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், உவந்தவை காட்டல். 'இலவந்திகை - நீராவியைச்சூழ்நத வயந்தச்சோலை ; அஃது அரசனும் உரிமையு மாடும் காவற்சோலை' என்பர் **அடியார்க்குநல்லார்**. "பன மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த,ரிலவந திகையி னெயிற்புறம் போகி" என இவ்வடிகளே, **சிலப்பதிகாரத்தும்** வந்திருததல காண்க ; நாடுகாண்காதை, ௩௦ - ௩௧.

௪௬. உலகமனனவன - சோழன். உழையோர் பககததிலுளளோா, உழை - பக்கம்.

௪௭. நன்னாள் - நன்னாளில.

௪௮. வானவரலலது - தேவா விரும்புதலையன்றி ; அல்லது மண்ணவா விழையாரென இயைகக.

௪௯. தேவர்கள் விரும்பினமையால மரங்களில வண்டுகள் இமிராவாயின ; சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட், பெருந்தண் மிலைநத சென்னியன்" என்பது **திருமுருகாற்றுப்படை**, ௪௩ - ௪௪.

௪௯-௫௦. மரம் யாவையும மாலைகளைத தூக்கலின்; தூக்குதல் - தொங்கவிடல. வாடாத மலர்மாலைகள், தேவர்களால நிருமிக்கப்பட்டன ; "வாடா மாலை வார்தளிர்ப் பிண்டி வாம" எனபது **சீவக சிந்தாமணி**, முத்தியிலம்பகம், ௪௨௦.

௫௧. கைபெய்பாசம் - கையினிடத்துக் கொண்ட பாசம். மரங்கள் வாடா மாலைகளைத் தூக்குதலால பூதங்காததல உணரப்பட்டது.

௫௨. உய்யானம் - உதயானம் ; அரசர் விளையாடுங் காவற்சோலை ; "உய்யானததி னுறுதுணை மகிழ்ச்சியும்" என்பது **சிலபபதிகாரம்**, ஊர்காண்காதை, ௧௨௭.

௫௩. வெங்கதிர் - சூரியன்.

௫௪. சமபாதி - சடாயுவி னுடன்பிற நதவன. **புள்ளிருக்குவேளூர்**, சம்பாதி புரமென்று வழங்கப்படுதலாலும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குச் சமீபமாக இருததலாலும், அது முற்காலத்துச் சம்பாதிவனமாக விருததல் கூடுமென்பது ஊகிககப்படுகின்றது.

௫௫ - ௫௬. தாதையாகிய கவேரன். "கவேர கன்னிப் பெயரொடு விளங்கிய, தவாககளி மூதூர்" என்பர் பினனும ; ௯ - ம் காதை, ௫௨ - ௫௩.

௫௭. முதுமைய முதுமையையுடைய. தாக்கணஙகு - தீண்டிவருத்துந் தெய்வம ; "தாக்கணஙகு, தானைக்கொண்டன்ன துடைதது" என்பது **திருக்குறள்**, ௧௦௮௨. "வெம்முது பேய்ககென னுயிர் கொடுததேன" எனறு பின்னும் வருதல் காண்க ; ௬ - ம காதை, ௧௩௦.

௫௪ - ௫௭. சம்பாதிவனமும் கவேரவனமும தாககணஙகுடையன.

௫௮. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக; யாப்பு - உறுதி; "யாப்பறை

சருவ மன்பு மரீயி சோம்பு
மொருபெரும் பூட்கையு மொழியா நோன்பிற்
பகவன தாணையிற் பன்மலர் பூக்கு
முவவன மென்பதொன் றுண்டத னுள்ளது
விளிப்பறை போகாது மெய்புறத் திடுஉம
பளிக்கறை மண்டப முண்டத னுள்ளது
தூநிற மாமணிச் சுடரொளி விரிந்த
தாமரைப் பீடிகை தானுண் டாங்கிடி
னரும்பவிழ் செய்யு மலர்ந்தன வாடா
சரும்பின மூசா தொல்யாண்டு கழியினு
மறந்தே னதன்றிற மாதவி கேளாய்
கடம்பூண்டோர் தெய்வங் கருத்திடை வைத்தோ
ராங்கவ ரடிக்கிடி னவரடி தானுறு
நீங்கா தியாங்கணு நினைப்பில ராயிடி

மாக்க ளியல்பிற் கொள்ளார்” என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, கூ.

இக. அருள் - அன்புகாரணத்தால் தோன்றும்அளி. அன்பு - அருட்கு முதலாகி மனத்தின்கண் நிகழும் நேயம்.

சூ. பூட்கை - மேற்கோள்; “அறத்தாறு துவலும் பூட்கை” என்பது புறநானூறு, க.

சுக. பகவனது ஆணையின் - புத்தனது கட்டளையினாலே.

சுஉ. உள்ளது - உள்ளிடத்தது.

சுங - சுச. விளிப்பு அறைபோகாது - ஓசை அறைபோகாமல், மெய்புறத்து இடுஉம் - தன்னைச்சார்ந்தா ருடம்பைமட்டும் புறத்தே தோன்றவிகரும், பளிக்கறைமண்டபம் - பளிக்குமண்டபம்; தன்னுட் புகுந்தவர்களுடைய ஓசையை வெளிப்படுத்தாமல அவர்களுருவத்தை மட்டும் வெளிப்படுத்துவதென்று அப் பளிங்கு மண்டபத்தின் தன்மைகூறியவாறு. விளிப்பறை - இருபெயரொட்டுமொம்; அறை - ஓசை.

சுஉ - சுச. அதன உள்ளதாகிய மண்டபமெனக்கூட்டுக.

சுச. அதனுள்ளது - அம்மண்டபத்தின் உள்ளிடத்தது.

சுடு - சுசு. மணிச்சுடரொளிவிரிந்த தாமரைப்பீடிகை - மாணிக்கச்சோதி பரந்த பதுமபீடம். என்றது புத்தன் பாதபீடதை; புதசன் பாதத்தை மணிபதமமென்றலும், அதனை வழிபடுவோர் அதுபற்றி, ‘ஓம் மணிபதமேஹுஂம்’ என்ற மந்திரத்தை ஜபிதலும் பௌத்த மத ஸம்பிரதாயம்.

சுச - சுசு. உள்ளதாகிய பீடிகை யென்க.

சுசு. ஆங்கு இடின் - அப்பீடத்தே இட்டால.

சுஎ. அவிழ்செய்யும் - அவிழ்தலைச்செய்யும்.

சுஎ - சுஅ. தொலையாண்டு கழியினும் வாடா மூசா வென்க. காலம் தொனமைததாதலின், ‘தொலையாண்டு’ என்றார். ‘சுரும்புமூசா’ எனறும் பாடம்.

சுக. ‘மறந்தீத னிதனறிறம்’ எனறும் பாடம.

எ. கடம்பூண்டு - முறைமையால மேற்கொணடு; “நிழல்வாய் நேமி, கடம்பூண்டருட்டெங் கெளிரியர்” எனபது சில பபதிகாரம், அடைக்கலசாதை, க-உ. ஓர் தெய்வம - ஒரு தெய்வததை.

எக. அவர் - அததேவருடைய, அடிக்கு ஆங்கு இடின - அடியின்பொருட்டு (மலரை) அபபீடத்தே இட்டால், அவர் அடிதானுறும் - (அம்மலர்) அததேவருடைய அடியை அடையும்.

எஉ. நினைப்பிலராய் இடின் யாங்கணும நீங்காது.

னீங்கிதன் காரண மென்னை யென்றியேற்
சிந்தை யின்றியுஞ் செய்வினை யுறுமெனும்
எரு வெந்திற னோன்பிகள் விழுமங் கொள்ளவுஞ்
செய்வினை சிந்தை யின்றெனின் யாவது
மெய்தா தென்போர்க் கேது வாகவும்
பயங்கெழு மாமல ரிட்டுக காட்ட
மயன்பண் டிழைத்த மரபின ததுதா
அ௦ னவ்வன மல்ல தணியிழை நின்மகள்
செவ்வனஞ் செல்லுஞ் செமமை தானிலண்
மணிமே கலையொடு மாமலர் கொய்ய
வணியிழை நல்லா யானும் போவலென்
றணிப்பூங் கொம்ப ரவளொடுங் கூடி
அரு மணித்தேர் வீதியிற் சுதமதி செல்வழீஇச்
சிமிலிக் கரண்டைய னுழைகோற் பிரம்பினன்
றவலருஞ் சிறப்பின ராந்தா ணத்துளோ
னாணமு முடையு நன்கன நீத்துக்

எச - எரு. சிந்தையின்றியுஞ் செய்வினை யுறுமெனும் வெந்திறல் நோன்பிகள் - மனமில்லாதிருக்கவும் அறமும்பாவமு முளவாகுமெனறு சொல்லுகின்ற வெவ்விய திறலையுடைய விரதிகள், விழுமங்கொள்ளவும் - வருத்தங்கொள்ளவும.

எசு - எஎ. சிந்தையின்றெனிற் செய்வினை யாவதும் எய்தாது எனபோர்க்கு எதுவாகவும் - மனமிலலையாயின் அறமும்பாவமும் சிறிதும் உளவாகா வென்று கூறுவோாககுக குறியாகவும்.

எச - எஎ. மனமுளதாயவழி வினையுமுளதாமென்பதும மனமிலதாயவழி வினையுமிலதாமெனபதுமாகிய இவற்றை, பின்வருந திருக்குறள்களாலும் அவற்றிற்குப் பரிமேலழகரெழுதிய உரையாலு முணர்க. (௩௧௬)—"இன்னா வெனததா னுணாந்தவை துன்னாமை, வேண்டும் பிறன்கட் செயல", (௩௧௭)—"எனைததானு மெஞ்ஞான்று மியாாககு மனத்தானு, மாணாசெய் யாமை தலை."

எஅ. பயம் - பயன். 'இட்டுக்காட்டி' என்றும் பாடம்.

எக. அது - அப்பீடிகை.

அக. செவ்வனஞ் செலலும் - வேறாகச்செல்லுமென்றுமாம்; "திருமகளிரு என்பது சிலப்பதிகாரம், கடலாடுகாதை, கஉஎ.

அச. அவளொடும் - மணிமேகலையோடும்.

அசு. சிமிலிக்கரண்டையன் - உழலேவைத்த குண்டிகையையுடையன்; "கலபொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்டைப், பலபுரிச் சிமிலி நாற்றி" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, சஅஉ - சஅரு. நுழைகோற் பிரம்பினன் - நுண்ணிதாகத் திரண்ட பிரம்பையுடையன். 'உழைத்தோற் பிரம்பினன்' என்றும் பாடம்.

அஎ. தவலருஞ்சிறப்பின ராந்தாணத்துளோன் - கேடில்லாத மேன்மையாளர்களுடைய இடத்தேயுள்ளான்; ஆந்தாணம் - இடம்; இது ஜைனமுனிவர்களுடையஇடததிற்கேயுரியபெயராக வழங்குகின்றது; இதனை ஆஸ்தாநமென்னும் வடமொழிச்சிதைவென்பா; இதற்கு நடுவென்று பொருள்கொண்டு, இதனை அந்தராளமென்னும் வடமொழிச்சிதைவென்றாவது அந்தஸ்தாநமென்னும் வடமொழிச்சிதைவென்றாவது கொள்ளினும் அமையும்; இவ்விரண்டுசொற்களும் முறையே அநதராணமென்றும் அந்தராணமென்றும் கன்னடபாஷையில வழங்குகின்றன. "அஞ்செஞ் சாயல ராந்தா ணததுள்" என்பர் பின்னும்; ரு - ம்

காணு வுயிர்களுங் கையற
கூ0 யுண்ணு நோன்பொ டுயவ லியாணையின்
மண்ணு மேனியன் வருவோன் றன்னை
வந்தி ரடிகணும் மலரடி தொழுதே
னெந்த மடிக ளெம்முரை கேண்மோ
வழுக்குடை யாகையிற் புகுந்த நமமுயிர்
கூடு புழுக்கறைப் படடோர் போன்றுளம வருந்தா
திமமையு மறுமையு மிறுதியி லின்பமுந்
தன்வயிற் றரூஉமென் றலிமக னுரைத்தது
கொலியு முண்டோ கொழுமடற் றெங்கின்
வீரூந் தேறலின் மெய்த்தவத் தீரே
க00 யுண்டு தெளிந்திவ் யோகத் துறுபயன்
கண்டா லெம்மையுங் கையுதிர்க் கொண்மென
வுண்ணு நோன்பி தன்னெடுஞ சூளுற்

காதை, உரு. 'ஆந்தானம்' எனவும், 'அந்தாணம்' எனவும் பாடம்

அக. காணு வுயிர்களுங் கையற் றேங்கி - தண்ணிய உடமபுடைய உயிர்கட்கும் நடத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்றன் முதலிய தன்றொழில்களால துன்பங்களுமோவென்று செயலற்றேங்கி.

கூ0. உயவல் யானை - வருந்துதலையுடைய யானை; "உயவற்பாண" என்பது புறநானூறு, சுக.

கூட. மண்ணுமேனியன் - கழுவாத மேனியையுடையன். வருவோன்றன்

கூக. கேண்மோ - கேளும்; ஓ - அசைநிலை; "முதுமறை மாக்கண் முன்னிய துணைமோ" (கசு - ம் காதை, நுசு) எனவும், "மாமறை மாக்கள் வருகுலங்கேண்மோ" (கசு - ம் காதை, கூ) எனவும் இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதலுகாண்க.

கூச. அழுக்குடையாகையென்றன், மண்ணுமேனியாதலால். 'புகுந்தது நம்முயிர்' என்பும் பாடம்.

கூடு. புழுக்கறைப்பட்டோர் - புழுங்கச்செய்யும் அறையி லகப்பட்டோர். 'போன்று வருந்தாது' என்பும் பாடம்.

கூச - கூடு. திமமுயிர் பட்டோர்போன்று உளம் வருந்தாது. வருநதாது - வருத்தாதவண்ணம்.

கூசு - கூள. இம்மைப்பயன்முதலிய மூன்றையும் தன்வயிற்றரூஉந் (கூக - ம் அடி) தேறலெனவும், உரைத்ததாகிய (கூக - ம் அடி) தேறலெனவுமியைக்க; தரூஉந்தலிமகனென இயைப்பினு மமையும.

கூள. 'தன்மையிற்றரூஉம்' என்பும் பாடம்.

க00. யோகமென்றது, அம்முனிவனது தவநெறியை; மருந்துமாம்; சேர்க்கையுமாம்.

கo2. எம்மையும் கையுதிர்க்கொண்மென - தேறலையன்றி எமமையும் அகற்றிவிடுமென்று. சிலமில்லாதவனைக்காணின், அவரோடுபேசாமல, அவனாப் போகும்படி கையசைத்துக்குறிப்பித்தல் சைனமுனிவர்க்கு இயல்பு; இப்படியே "மையறு படிவதது மாதவர் புறத்தெமைக், கையுதிர்க் கோடலின்" எனப் பிண்ணும் வருதல்காண்க; கு - ம் காதை நுடு. 'கைவிதிர்க் கொண்மென' என்பும் பாடம்.

கo2. உண்ணுநோன்பி - இரண்டு உவாவும் அட்டமியும் முட்டுப்பாடும் பட்டினிவிட்டுண்ணும் விரதி; என்றது சைனமுனிவனே; "பட்டினிநோன்பிகள்" என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க; அடைக்கலக்காதை. கசுச. சூளுறல் - சபதஞ்செய்

றுண்மென விரக்குமோர் களிமகன் பின்னருங்
கணவிரி மாலையிற் கட்டிய திரள்புயன்
௧௦௫ குவிமுகி ழெருக்கிற் கோத்த மாலையன்
சிதவற் றுணியொடு சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத்
ததர்வீழ் பொடித்துக் கட்டிய வுடையினன்
வெண்பலி சாந்த மெய்ம்முழு துறீஇப
பண்பில் கிளவி பலரொடு முரைத்தாங்
௧௧௦ கமூஉம் விமூஉ மாற்றுங் கூஉந்
தொமூஉ மெமூஉஞ் சுழலலுஞ் சுழலு
மோடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்கி
நீடலு நீடு நிழலொடு மறலு
மைய லுற்ற மகன்பின் வருந்திக்
௧௧௫ கையறு துன்பங் கண்டுநிற் குநருஞ்
சுரியற் றாடி மருள்படு பூங்குழற்
பவளச் செவ்வாய்த் தவள வாணகை
யொள்ளரி நெடுங்கண் வெள்ளிவெண டோட்டுக்
கருங்கொடிப புருவத்து மருங்குவளை பிறைநுதற்

---

௧௦௩. உண்மென - உண்ணுமென்று. ஓர்களிமகன்பின்னரும் - ஒருகட்குடியன்பின்னே நிற்போரும்.

௮௬ - ௧௦௩. கரண்டையன், பிரம்பினன், உளோன் என்பன-உண்ணாநோன்பிக்கு அடை; "ஆர்த்த வாய னூர்ககளி மூர்க்கன், செவ்வழிக் கீதஞ் சிதையப் பாடி, யவ்வழி வருமோ ரந்த ணாளனைச், செல்ல லாணை நிலலிவ ணீயென, வெய்தச் சென்று வைதவண் விலக்கி, வழுத்தினே முண்ணுமிவ் வடிநறுந் தேறலைப், பழிப்புக் கூறுநின் பார்ப்பனக் கணமது, சொல்லா யாயிற் புலலு வேன் யானெனக், கையலைத் தோடு மோர் களிமகன் காண்மின்" என்பது **பெருங்கதை**, உஞ்சைக்காண்டம், உவந்தவைகாட்டல்.

௧௦௪. கணவிரிமாலை - அலரிமாலை. "கணவிரி மாலை கைககொண் டென்ன" எனப் பின்னுங்கூறுவர்; ௫ - ம் காதை, ௪௮. 'கணவீர மாலை கட்டிய திரணையன்' எனவும் பாடம்.

௧௦௬. சிதவற்றுணி - சிதரினசீரை

௧௦௬-௧௦௭. சினைத் ததர் வீழ்பு - களிலுள்ள செறிந்த சுள்ளிகள்; வீழ்பு - சுள்ளிகளுக்கு ஆகுபெயர்; ததர் - கொத்துமாம; "சிதர்நனை முருக்கின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத், ததா" என்பது **சிறுபாணாற்றுப்படை**, உ௫௪ - உ௫௫.

௧௦௮. வெணபலி - வெண்ணீறு; சாந்தம் - சந்தனம. 'வெணபலிச் சாந்தம்' என்றும் பாடம்

௧௧௧. சுழலலுஞ்சுழலும் - சுழலுதலையுஞ் செய்வன். இவ்வாறு பின்வருவனவற்றிற்கும் இப்படியே பொருள்கொள்க. "இயங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கும" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, அழற்படுகாதை, ௧௫௪. 'சுழலினுஞ சுழலும்' என்றும் பாடம்.

௧௧௪. மையலுற்றமகன - பித்தன்.

௧௧௬. தாடி - மோவாய்.

௧௧௮. வெள்ளிவெணடோடு - சங்கினாற்செய்த காதணி. 'வெள்ளைவண்டோடு' என்றும பாடம்.

௧௧௯. கருங்கொடிப் புருவம் - கரிய ஒழுங்காகிய புருவம்; "கருங் கொடிப் புருவ மேறா" என்பது **சீவகசிந்தாமணி**, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௧௬௬. இதனை, வடமொழியில் **ப்ருலதா** என்பதனோடு ஒப்பிடுக.

கஉ0 காந்தளஞ் செங்கை யேந்திள வன(
யகன்ற வல்கு லந்துண் மருங்கு
லிகந்த வட்டுடை யெழுதுவரிக் கோலத்து
வானன் பேரூர் மறுகிடைத் தோன்றி
நீணில மளந்தோன் மகன்முன் ஞடிய
கஉடி பேடிக்கோ லத்துப் பேடுகாண் குரும்
வம்ப மாகதர் கம்பலை மூதூர்ச்
சுடும ணேங்கிய நெடுநில மணிதொறு
மையறு படிவத்து வானவர் முதலா
வெவ்வகை யுயிர்களு முவமங் காட்டி
கஊ0 வெண்சுதை விளககத்து வித்தக ரியற்றிய
கண்கவ ரோவியங் கண்டுநிற் குரும

கஉஉ. வட்டுடை - முழங்காளளவாக உடுக்கும் உடைவிசேடம்; "வட்டுடைப் பொலிந்த தானை வள்ளலே" என்பது சீவகசிந்தாமணி, கோவிந்தையாரிலம்பகம், சூ0; "வட்டுடை மருங்குல் சேர்த்தி" என்பது, சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், உஎடி. எழுதுவரிக்கோலம் - கொங்கை முதலிய வற்றில் எழுதிய பத்திக்கீற்று; "எழுதுவரிக் கோல முழுமெயு முறீஇ" என பது சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவுரெடுத்தகாதை, உஉசு.

கஉசு - கஉச. வாணன் - பாணசுரன்; ஊர் - சோணகரம்; நீணிலமளந்தோன் - கண்ணன்; மகன் - காமன் (பிரத்தியும்நன்.) "வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து, நீணில மளந்தோ ஞடிய" என்பது சிலப்பதிகாரம், கடலாடுகாதை, ருச - ருடி.

கஉடி. பேடி - புறநாடகம் பதினெஞ்ஞனுள் ஒன்று; அப்பதினெஞ்ஞையும் அவற்றை நிகழ்த்தியவர்களையும் பினவருமவெண்பாவாலுணர்க; "கடையமயிராணிமரக் கால்விந்தை கந்தன், குடைதுடிமா லல்லியமற் கும்பஞ் - சுடர்விழியாற், பட்டமதன் பேடிதிருப் பாவையரன் பாண்டரங்கங்,கொட்டியிவைகாண் பதினெர் கூத்து." இஃது உழைகாரணமாக வாணனுற் சிறைவைக்கப்பட்ட தன்மகன் அநிருத்தனைச் சிறைமீட்டுக் காமன் சோணகரத்தாடிய ஆடல். உழை - வாணன்மகள். 'பேடிகாண் குரும்' என்றும் பாடம்.

ககசு - கஉடி. "ஆண்மை திரிந்த பேடிக்கோலத்துக், காம ஞடிய பேடியாடலும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், கடலாடுகாதை, ருசு - ருஎ. "சுருளிடு தாடி மருள்படு பூங்குழ, லரிபரந் தொழுகிய செழுங்கய னெடுங்கண், விரிவெண் டோட்டு வெண்ணகைத துவர்வாய்ச், சூடக வரிவளே யாடமைப் பணைத்தோள், வளரிள வனமுலைத் தளிரியன் மின்னிடைப், பாடகச் சீறடி யாரியப் பேடி" என்பது சிலப்பதிகாரம், நீர்ப்படைகாதை, கஅக - கஅசு.

கஉசு. வம்பமாக்கள் - புதியோர்; வம்பு - புதுமை; "வம்ப மாக்க டம்பெயர் பொறித்த" என்பது சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவுரெடுத்தகாதை, ககக. கம்பலை - முழக்கம். மூதூர் - மூதூரில்.

கஉஎ. சுடுமண் ஒங்கிய - செங்கலாற் செய்யப்பட்டு உயர்ந்த; "சுடும ணேங்கிய நெடுநகர் வனாப்பு" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை; சஅடி. "சுடும ணெடுமதில்" என்பது புறப்போருள்வெண்பாமாலை, உழிஞைப்படலம், ககூ. "சுடும ணேறு .. கடிமனே" என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, கசசு-கசஎ.

கஉஅ. படிவம் - தெய்வவடிவம்.

கஉகூ - கஊக. சுதை - சுண்ணச்சாந்து. வித்தகர் - ஈண்டு, சித்பாசாரிகள்; "வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினை,

விழவாற்றுப் படுத்த கழிபெரு வீதியிற்
பொன்னாண் கோத்த நன்மணிக் கோவை
யையவி யப்பிய நெய்யணி முச்சி
கஙூ மயிர்ப்புறஞ் சுற்றிய கயிற்கடை முக்காழ்
பொலம்பிறைச் சென்னி நலம்பெறத் தாழச்
செவ்வாய்க் குதலை மெய்பெறா மழலை
சிந்துபு சின்னீ ரைம்படை நனைப்ப
வற்றங் காவாச் சுற்றுடைப் பூந்துகி
கச0 றொடுத்தமணிக் கோவை யுடுப்பொடு துயல்வரத்

நிரச் செய்கைப் படாம்" என்பர் _ ரும்; ௩ - ம் காதை, கசுஎ - கசுஅ. விளக்கத்தையுடைய சுதையா லியற்றிய ஓவியம்; ஓவியம் - சித்திரம். இவ்வடிக ளோடு பின் வருவனவற்றை ஒப்பிடுக; "எவ்வகைச் செய்தியு முவமங காட்டி, நுண்ணிதி னுணர்ந்த நுழைந்த நோக் கிற், கண்ணுள் வினைஞரும்" என்பது **மதுரைக்காஞ்சி**, ௫கசு - ௫கஅ. "மய னெனக கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கே னியான" என்பது **மணிமே கலை**, உக - ம் காதை, கஙஉ - கஙஙூ.

கஙஉ. விழவு ஆற்றுப்படுத்த - விழவை வழிப்படுத்தின; நடத்திய என்றபடி; "முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு வியனக ர்" என்பது **திருமுருகாற்றுப்படை**, உசச.

கஙச. ஐயவி யப்பிய நெய்யணி முச்சி - வெண்சிறுகடுகையப்பிய நெய்யையணி ந்த மயிர்முடி; பேய்தீண்டி வருத்தாவண ணம் குழந்தைகளின் மயிர்முடியில் நெ ய்யணிந்து வெண்சிறுகடுகை அப்புதல் மரபு. வெண்சிறுகடுகிற்குக் கடிப்பகையெ ன்னும் பெயர் வந்ததற்குக் காரணமிது வே; கடி - பேய்; "குறுநடைப் புதல்வ ர்க்குக், காவற் பெண்டிர் கடிப்பகையெ றிந்து, தூபங்காட்டித் தூங்குதுயில் வதி யவும்" (எ - ம் காதை, ௫எ - ௫௯) எனவும், "அரவாய்க் கடிப்பகை யைய விக் கடிப்பகை" (எ - ம் காதை, எஙு) என வும் பின்பு வருதல் காண்க; **சந்திரா பீடனென்பவனது** தலையில் வெண்சிறு கடுகு அப்பியிருந்ததாக '**காதம்பரி**' என்னும் வடநூலிற் கூறப்பட்டுள்ளது. முச்சி - முச்சியில்.

கஙூ - கஙசு. கயிற்கடை - கொக்கு வாய் (கொக்கியென்று வழங்குகின்ற து); "கயிற்கடை யொழுகிய காமர் தூ மணி, செயததகு கோவை" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, கடலாடுகாதை, கo௧- கoஉ. முக்காழ் - மூன்று கோவையா கிய முததுவடம். பிறைச்சென்னி - பிறை வடிவமாகிய ஆபரணத்தின் இர ணடு கோடுகள். சென்னி - சென்னி யில். முக்காழ் தாழ வென்க.

கஙஎ. 'மெய்பெறா மழலை' என்று ஈண்டுக்கூறியதுபோல, 'விளையா மழ லை' என்று பின்னுங்கூறுவர்; ச - ம காதை, கஙஙூ.

கஙஅ. ஐம்படை - ஐம்படைத்தாலி; சாததற் கடவுளான திருமாலின் சங கம் சககரம் கதை கட்கம் சார்ங்கம் என் னும் ஐந்து ஆயுதங்களின் வடிவமாக அ மைப்பது; இதனைப் பஞ்சாயுதமென் றும், ஐந்தாவது மாதத்தில் பிள்ளைகளு க்கு இதனைத் தாரணஞ்செய்தல் மரபெ ன்றும் கூறுவர் வடநூலார். இதற்கு விதி, '**கிருகியரத்நம்**' என்னும் வடநூ லி லுள்ளது. "அமளித் துஞ்சு மைம் படைத் தாலிக், குதலைச் செவ்வாய்க் குறு நடைப் புதலவர்" என்பர் பின்னும்; எ-ம் காதை ௫சு – ௫எ. இது தாலியெனவும் தாலியைம்படை யெனவும் வழங்கும்; "தாலி களைந்தன்று மிலனே பால்விட், டயினியு மின்றயின்றனனே" என்பது **புறநானூறு**, எஎ. "எழிலார் திருமார் பிற் கேற்கு மிவையென், றழகிய வைம் படையுமாரமுங் கொண்டு, வழுவில் கொ டையான் வயிச்சி ரவணன், றொழுது வனாய நின்றான் றாலேலோ தூமணி வண்ணனே தாலேலோ" என்பது **பெரி யாழ்வார்திருமொழி**, முதற்பத்து, ௩ - ம் திருமொழி, ௫.

தளர்நடை தாங்காக் கிளர்பூட் புதல்வனைப்
பொலந்தேர் மீமிசைப் புகர்முக வேழத்
திலங்குதொடி நல்லார் சிலர்நின் றேற்றி
யாலமர் செல்வன் மகன்விழாக் கால்கோள்
கசரு காண்மி னோவெனக் கண்டுநிற் குநரும
விராடன் பேரூர் விசயனும் பேடியைக்
காணிய சூழ்ந்த கம்பலை மாககளின்
மணிமே கலைதனை வந்துபுறஞ் சுற்றி
யணியமை தோற்றத் தருந்தவப் படுத்திய
கரு0 தாயோ கொடிய டகவில ளீங்கிவண்
மாமலர் கொய்ய மலர்வனந் தான்புகி
னலலிள வன்ன நாணு தாங்குள
வல்லுந கொலலோ மடந்தை தன்னடை
மாமயி லாங்குள வந்துமுன் னிறபன
கருரு சாயல்கற் பனகொலோ தைய றன்னுடன்
பைங்கிளி தாமுள பாவைதன் கிளவிக

கசந - கசரு. பொற்றேரின்மேலுள்ள யானையிற் புதல்வனை யேற்றி; "பொற்சிறு தேர்மிசைப் பைம்பொற போதக, நற்சிறு ரூர்தலின்" என்பது. **சீவகசிந்தாமணி**, நாமகளிலம்பகம், சு0. 'சிலர் நன்றேற்றி' என்றும் பாடம்.

கசச. ஆலமர் செலவன் - சிவபெருமான்; மகன் - முருககடவுள்; "ஆலமர் செல்வன் புதல்வன வரும" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, குன்றககுரவை. சிறுரை முருகக்கடவுளாக எண்ணினர். விழாக் கால்கோள் - விழாவின் தொடக்கம்.

கசரு. என - என்றுசொல்ல.

கரூஉ - கசரு. வீதியில நலலார் சிலர், கோவையையும் முச்சியையும் குதலையையும் மழலையையும் பூணையுமுடைய புதல்வனை வேழதது முககாழ்தாழத துகில்துயல்வர ஏற்றிக் காண்மினோ வென்றுசொல்ல, அதனைக்கண்டு நிற்பவர்களும் என்க.

கசசு. பேரூர் - பேரூரில். விசயனும் பேடியை - அருச்சுனனாகிய பேடியை.

கசஎ. காணிய - காண. கம்பலைமாக்கள் - வேறுசிலகாட்சிகண்டு முழங்கித் திரியுமவர்; "கம்பலைமாக்கள் கணவனைத் தாஙகாட்ட" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, ஊர்சூழ்வரி, உகூ.

கசஅ. வந்து புறஞ்சுற்றி - பின்னரும் கண்டுநிற்குநரும் காணகுநரும் கண்டுநிற்குநரும் கண்டுநிற்குநரும் வந்துபுறததேசூழ்ந்து.

கசகூ - கரு0. அணி யமை தோற்றத்து - ஆபரணங்க ளில்லாத தோற்றத்தையுடைய; "உப்பமை காமத துப்பின்" (நாமகளிலம்பகம், எஅ) எனவும், "நிகரமைந்த முழந்தாளும்" (நாமகளிலம பகம், கசசு). எனவும் **சீவகசிந்தாமணி**யில 'அமை' என்பது இப்பொருளில் வருதலகாணக. யருந்தவப்படுததிய - அரிய தவநெறியிற் சேர்த்த. தாயோ - மாதவியோ. "மணிமேகலை, யருந்தவப் படுத்த லலலதி யாவதுந், திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅள்" என்று மாதவி முன்பு கூறியிருததல் காண்க; உ - ம் காதை, ருரு - ருஎ.

கரு0. இவள் - மணிமேகலை.

கரூஉ - கருரு. ஆங்குள அன்னம் நாணுது மடந்தைதன்னடைவலலுநகொல்லோவென இயைக்க.

கருரு. 'சாயல கொல்லோ' என்றும் பாடம்.

கெஞ்சல கொல்லோ விசையுங வல்ல
வென்றிவை சொலலி யாவரு
சென்தளிர்ச் சேவடி நிலம்வடு வுறுமற
கசுஂ குரவமு மாவமுங் குருந்துங் கொன்றையுந்
திலகமும் வகுளமுஞ் செங்கால் வெட்சியு
நரந்தமு நாகமும் பாந்தலர் புன்னையும்
பிடவமுந் தளவமு முடமுட் டாழையுங்
குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கா லசோகமுஞ்
கசுஂரு செருந்தியும் வேங்கையும் பெருஞ்சண் பகமு
மெரிமல ரிலவமும விரிமலர் பரப்பி
வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
சித்திர செய்கைப் படாமபோர்த தகுவே
யெப்பத் தோன்றிய வுவவனந் தன்னைத்
கஎ0 தொழுதனள் காட்டிய சுதமதி தன்னெடு
மலர்கொயயப புகுந்தனண் மணிமே கலையென.

மலர்வனம்புக்ககாதை முற்றிற்று.

கடுஎ. இசையுங அலல-ஒப்பனவல்ல.

கடுஅ. இனைந்து உக - வருந்திச்சிந்த.

கடுக. சேவடியும் நிலமும் வடுவுறு மல் ; மெல்ல நடந்தாளென்றபடி.

கசுஂ. குரவம் - குராமரம. மரவம்-வெண்கடப்பமரம். 'குந்தமுங் கொன் றையும்' என்றும் பாடம்.

கசுக. திலகம் - மஞ்சாடிமரம். வகு ளம் - மகிழ்.

கசுஉ. நரந்தம்-நாரத்தை. நாகம் - சுரபு ன்னை; "நனைகினையன நகுவினையன நல னுடையன நாகம்" என்பது நீலகேசி.

கசுங. பிடவம் - குட்டிப்பிடவமென் னுங்கொடி. தளவம் - செம்முல்லை ; இதனைக் குறிஞ்சிப்பாட்டினையாலுணர்க. "குருதிக் கூரெயிறு கூத்தியர்கட் கொ ண்ட கொடித்தளவமே" என்பது ஜீவக சிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலம்பகம், கடுஎ. முடம் - வளைவ.

கசுசு. குடசம்-வெட்பாலை விசேடம்; வெதிரம் - மூங்கில்; "குடசமும் வெதி ரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், புறஞசேரியி றுத்தகாதை, கடுஎ.

கசுஞ. எரிமலரிலவம் - நெருப்பைப் போலச் சிவந்தபூவையுடைய இலவமரம்.

கசுஅ. சித்திரச்செய்கைப்படாம் - சி த்திரத்தொழிலமைந்த துகில.

கஎ0. தொழுதனள் காட்டிய - வன தேவதையைத் தொழுது உவவனத்தைக் காட்டிய; புததன்பாதபீடிகையுள்ளவன மாதலால தொழுதனளென்றுமாம்.

க - களக. மாதவியுரைத்த உரைமுன் றேன்றி மணிமேகலைக்கு எதுகிகழ்ச்சி எதிர்ந்துளதாதலின் அக்காரிகை வெது ப்பக் கலங்கி அழித்து உருட்டி ஆட்ட மாதவி நோக்கி மாற்றிக் கொணர்வாயெ ன்றலும் அதனைக்கேட்டுத் துயரொடுகூ றும் சுதமதி 'நீ ணடனலையிற் காமன் நடுங்கும் ; ஆடவர் அதறலுமுண்டோ, நின்றிடிற் பேடியரன்றே, அன்றியும், யான் இந்தரத்துவருங்காரணம்கேளாய், கொய்வேனை விஞ்சையன் எடுத்தனன், எழுந்தனன், பதெதனன், ஆயினேன், அவன் ஈங்கு என்னையகன்று தன்பதி நீங்கினன், ஆதலால, மணிமேகலை, தன் மையளலலன்; போகின், உழையோராங் குளர் ; செல்லார் ; எய்தார் ; உவவன மென்பதொன்றுண்டு; உண்டு ; உண்டு ; மரபினது அதுதான் ; செம்மை தானி லன் ; யானும் போவல்' என்று கூடிச் செலவுழி, பின்னரும் நிற்குநரும் காண் குநரும் நிற்குநரும் நிற்குநரும் மணிமே கலையைச்சுற்றி இனைந்துக, மணிமேகலை சுதமதிதன்னெடு மலர்கொய்யப் புகுந்த ளென முடிக்க.

நான்காவ

பளிக்கறைபுக்ககாதை.

[நான்காவது மணிமேகலை உதயகுமரனைக்கண்டு பளிக்கறைபுக்கபாட்டு.]

பரிதியஞ் செல்வன் விரிகதிர்த் தானைக்
கிருள்வலை வுண்ட மருள்படு பூமபொழிற்
குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட
மழலை வண்டின நல்லியாழ் செய்ய
வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதுமடர்
மயிலா டரங்கின் மந்திகாண் பனகாண்
மாசறத் தெளிந்த மணிநீ ரிலஞ்சிப்
பாசடைப் பரப்பிற் பன்மல ரிடைநின்
யோங்கிய விமைமலர்த் தாமரை

க. செல்வனுடைய கதிர். கதிர்த்தானைக்கு - கிரணங்களாகிய சேனைக்கு.

உ. பொழில் - சோலை. 'இருள்வலைப்புண்டன' என்றும் பாடம்.

கூ. தும்பி குழலிசை கொளுத்திக் காட்ட - தும்பிகள் வேய்ங்குழலின் ஓசையைப் பொருத்திக் காட்ட; தும்பி - வண்டின்னினைகளுள் ஒருசாதி. 'கொழுதிக் காட்ட' எனறும் பாடம்.

ச. 'மழலைவரி வண்டினம' என்றும் பாடம்.

கூ - ச. இவ்வடிகளின் பொருள்கொண்டே, "கொம்பர்த் தும்பி குழலிசை காட்டப், பொங்கர் வண்டின நல்லியாழ் செய்ய" என்ற பின்பு வந்திருத்தல காண்க; ககூ - ம் காதை, ஙச - ஙஅ.

ஞ. வெயில் நுழைபு அறியாப் (பொதும்பர்) - ஞாயிற்றின்கதிர் தோன்றிய காலத்தும் படுகின்றகாலத்துமுட்படச் சிறிதும் செல்லுதலறியாத இளமரகா; குயில் நுழை பொதும்பர் - இலேநெருக்கத்தாலே குயில்கள் நுழைந்துசெல்லும் இளமரக்கா; "வெயினுழை பறியாச் குயினுழை பொதும்பர்" என்பது பெதும்பாஞற்றுப்படை, கூசச.

க - சு. பொழிலிற் காட்டச் செய்ய மயில் ஆடுகின்ற பொதும்பராகிய அரங்கில இருந்து காண்பனவாகிய மந்திகளைக காண்பாயாக.

எ. மணிநீரிலஞ்சி - பளிங்குபோலும நீரையுடைய பொய்கை; நீலமணிபோலு நீரையுடைய இலஞ்சியென்றுமாம். இலஞ்சி - இலஞ்சியில.

கூ. ஒருதனி - ஒப்பிலாததனி; "ஒப்புடைய தானையு ளொருதனிய ஞெகி" என்பது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம் பகம, உருக; "ஒருதனி நினரூய்" (ச - ம காதை, கூசு) எனவும், "ஒருதனி யோங்கிய திருமலர்" (கடு - ம் காதை, எசு) எனவும், "விமைமலர்த் தாமரை யொருதனி யிருந்த, திரு" (கசு - ம் காதை, கூசு - கூச) எனவும், "உலக வறவியி னெருதனி யேறி" (கஎ - ம் காதை, அசு) எனவும், "ஒருதனி போயின னுலக மன்னவன்" (உடு - ம் காதை, உஐச) எனவும் 'ஒருதனி' என்பது இந்நூலுள்ளே பயின்றுவருதல காண்க.

அ - கூ. இவ்வடிகளின்பொருள், பின்பு, "குளனணி தாமரைக கொழுமலர் நாப்ப, ணெருதனி யோங்கிய திருமலர்

௧௦ யாச வன்ன மாங்கினி திருப்பக்
கரைநின் றாலு மொருமயி றனக்குக்
கமபுட் சேவற் கனைகுரன் முழவாக்
கொமப ரிருங்குயில் விளிப்பது காணா
யியங்குதேர் வீதி யெழுதுகள் சேர்ந்து
௧௫ வயங்கொளி மழுங்கிய மாதர்நின் முகம்போல்
விரைமலர்த தாமரை கரைநின் றோங்கிய
கோடுடைத் தாழைக் கொழுமட லவிழ்ந்த
வாலவெண் சுண்ண மாடிய திதுகாண்
மாதா நினகண் போதெனச் சேர்ந்து
௨௦ தாதுண் வண்டின மீதுகடி செங்கையி
னஞ்சிறை விரிய வலர்ந்த தாமரைச
செங்கயல பாயந்து பிறழ்வன கண்டாங்
கெறிந்தது பெறாஅ திரையிழந்து வருநதி
மறிந்து நீங்கு மணிச்சிரல் காணெனப்
௨௫ பொழிலும் பொய்கையுஞ் சுதமதி காட்ட
மணிமே கலையம மலாவனங் காண்புழி
மதிமருள வெண்குடை மன்னவன்

போன்று" என்ற அடிகளில் வந்திருக்கி [illegible] - ம் காதை, எரு - எசு.

கக. ஆலும் - ஆடும; ஆரவாரித்தழை ககுமெனறுமாம்; "மாலவரைச் சிலம் பின் மகிழ்சிறந் தாலும, பீலி மஞ்ஞை யின்" எனபது பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௩௩௦ - ௩௩௧. 'கரைநினறாடும்' எனறும் பாடம்.

கஉ. கம்புள் - சம்பங்கோழி. சேவ லினது குரல முழவொலியாக.

க௩. கொம்பர் - கொமபரில. விளிப் பது - பாடுதல; "விளியாதான் கூத தாட்டுக் காண்டலும்" எனபுழி விளித தல இப்பொருள்பட்டு வருதல காண்க.

கச. எழுகின்ற துகள.

கஎ. கோடு - கிளை, 'கொடுமடலவீழ் ந்த' என்றும் பாடம்.

கஅ. வால்வெண்சுண்ணம் - தூய வெ ள்ளிய சுண்ணம்; "ஊர்தி வால்வெள் [illegible]" என்பது புறநானூறு, க. [illegible] இத்தாமரைமலரினை.

கச - கஅ. துகள் சேர்ந்து ஒளிமழு ங்கிய நினமுகம்போற் சுண்ணமாடிய தாகிய இத்தாமரைமலரினைக் காண்பா யாக.

உக. 'அஞ்சிறை யிரிய' என்றும் பா டம்.

உ௩. அது - [illegible]தியொருமை. இரை- முன்புகௌவியிருந்த உணவு.

உக - உ௩. அஞ்சிறைவிரிய எறிந் தென இயைகக.

உச. மணிச்சிரல் - நீலமணிபோன்ற சிச்சிலிப்பறவை; "புலவுக் கயலெறி ந்த பொனவாய் மணிச்சிரல்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை, கஅக.

கக - உச. நின்சண்ணைப் போதென் றெண்ணிச் சேர்ந்து உண்ணுகின்ற வண்டினங்களைக் கடியும் நின்செங்கை போலத் தாமரைமலரிற்பாய்ந்து பிறழ் வனவாகிய செங்கயல்களைக்கண்டு எறி ந்து அவற்றைப்பெறாமல் இரையைய மிழந்து வருந்தி மீண்டுநீங்கும் சிரலைக் காண்பாயாக.

உஎ. மருள் - உவமவுருபு; "மதிமரு ள் வெண்குடை" என்பது புறநானூறு, கஎச. மன்னவன் - சோழன்.

னுதய குமர னுருகெழு மீதூர்
மீயா னடுங்க நடவுநின் றுரைஇய
கூ0 கூம்புமுதன் முறிய வீங்குபிணி யவிழ்ந்து
கயிறுகால் பரிய வயிறுபாழ் பட்டாங்
கிதைசிதைந் தார்ப்பத் திரைபொரு முந்நீ
ரியங்குதிசை யறியா தியாங்கணு மோடி
மயங்குகா லெடுத்த வங்கம் போலக்
கூசு காழோர் கையற மேலோ ரின்றிப
பாகின் பிளவையிற் பணைமுகந் துடைத்துக்
கோவியன் வீதியுங் கொடித்தேர் வீதியும்
பீடிகைத் தெருவும் பெருங்கலக் குறுத்தாங்
கிருபாற் பெயரிய வுருகெழு மூதூ
சo றொருபாற் படாஅ தொருவழித் தங்காது
பாகும் பறையும் பருந்தின் பந்தரு

உஅ - உக. உருகெழு மீதூர் மீயான் - அச்சமபொருந்திய மேலிடதலே ஊர்ந்திருக்கின்ற மாலுமி; மீயான் - மேலிடத்துள்ளான்; 'மீதூர் மீயான' என்று வந்தமையின், மீயானென்பது இருசொற்பெயர்மாத்திரையாய் நின்றது. மீயானெனபதற்குப் பொருள் மாலுமியென்பதை, "ஆழ்கடற் பௌவத் தருங்கல மியக்கு, மீயான் போல" என்பதனாலுணர்க; இது, பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், மும்மலைநிலங்கடந்தது. 'உருகெழு மூதூர், நனிதா னடுங்க' என்றும் பாடம்.

கூ0. கூம்புமுதல் முறிய - பாய்மரம் அடியிலே முறியும்படி. 'முதன்முரிய' என்றும் பாடம்.

கூ0 - கூக. வீங்கு பிணி அவிழ்ந்து கயிறு காலறிய - இறுகின பிணிப்பவிழ்ந்து பரய்கட்டினகயிறு அறுபட.

கூக - கூஉ. வயிறு பாழ்பட்டு இதை தைசைந்து ஆர்ப்ப - நடுவிடம்பாழாகிப் பாய் பீறண்டு ஒலிப்ப.

கூஉ. கால் எடுத்த வங்கம் - கடுங்காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மரக்கலம்.

கூசு. காழோர் - குத்துக்கோற்காரர்; "காழோர், கடுங்கனிறு வனைந் கைப்ப" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, கூஅ - கூக.

பற - செயலற. மேலோரின்றி - பாகரின்றி; என்பது பாகரை வீசியென்றபடி.

கூசு. பாகின் பிளவையிற் பணைமுகம் துடைத்து - பாகனுலுண்டாகிய பிளவையினையுடைய பரியமுகத்தைக் கையாற்றுடைத்து; பிளவை - அங்குசத்தாற் பிளக்கப்பட்ட புண.

கூஎ. கோவியன்வீதி - இராசப்பெருந்தெரு கொடிதேர்வீதி - கொடியணிந்த தேரோடும் வீதி.

கூஅ. பீடிகைத்தெரு - கடைத்தெரு. பெருங்கலக்குறுத்து - பெரிய கலக்கத்தையுண்டாக்கி.

கூஎ - கூஅ. இவ்வடிகள்போன்ற அடிகள், சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையில் வந்திருத்தல் காண்க; (சo - சக.)

கூக. இவ்வடியே, பதிகத்தில், கூ - ம் அடியாக வந்துள்ளது.

சக. பருந்து - பாண். பறை - பறையடிப்போர்; யானைக்குமுண்டு பறை அடிக்கப்படுதல் மரபு; இதனை, "நிறையழிகொல் யானை, நீர்க்கு விட்டாங்குப் பறையறைக் தல்லது போகற்க வென்னு, விறையே தவறடை யான்" என்பதனுலுணர்க; இது கலித்தொகை, குறிஞ்சி, உo.

மாதுல மாக்களு மலவுற்று விளிப்ப
நீல மால்வரை நிலனொடு படர்ந்தெனக்
கால வேகங் களிமயக் குற்றென
சரு விடுபரிக் குதிரையின் விரைந்துசென் றெய்திக்
கடுங்கண் யானையின் கடாத்திற மடககி
யணித்தேர்த் தானையொ டரசிளங் குமரன்
மணித்தேர்க் கொடிஞ்சி கையாற் பறறிக
காரலர் கடம்ப னலல னென்ப
ரு0 தாரங் கண்ணியிற் சாற்றினன் வருவோ

சஉ. ஆதுல மாக்கள் - மிக்க வறுமையையுடையோர்; 'வாதுவ மாககளும்' என்றும் பாடம். அலவுற்று - சுழன்று; "நறையும் விரையு மோச்சியு மலவுற்று" என்பது **குறிஞ்சிப்பாட்டு**, எ. விளிப்ப - கூப்பிட.

சரு. இலபொருளுவமை

சச. **காலவேக**மென்பது அவ்யானையின்பெயர்; கட்டியங்காரனுடைய பட்டத்துயானையை **அசனிவேக**மென்றும், தடமித்தன் பட்டத்துயானையை **வளையசுந்தர**மென்றும் **சீவகசிந்தாமணியிற்** கூறியிருத்தல்காண்க. களிமயக் குற்றென-மதமயக்குற்றுத் திரிந்ததாக; களி - மதத்திற்கு ஆகுபெயர். 'கால மேகங் களிமயக் குற்றென' என்றும் பாடம்.

உகூ - சச. மீயான் நடுங்கக் கூம்பு முதல்முறியக் கயிறுகால்பரிய இதைசிதைந்தார்ப்ப முந்நீரில யாங்கணும் ஓடி மயங்குகின்ற வங்கம்போலக் காழோர் கையறப் பாகன்முதலியோர் அலவுறறு விளிப்ப மூதூரில் மேலோரின்றித் துடைத்துப் பெருங்கலக்குறுத்து ஒருபாற் படாது ஒருவழித்தங்காது நீலமால்வரைபடர்ந்தெனக் காலவேகம் களிமயக் குற்றதாகவென முடிக்க.

வங்கம் யானைக்கும், காற்று மதத்திற்குமுவமை. வங்கம்போலக் காலவேகம் களிமயக்குற்றென வெனவியையும். இப்படியே, "வீங்குபிணி நோன்கயிறரீஇ யிதைபுடையூஉக், கூம்புமுதன் முருங்க வெற்றிக் காய்ந்துடன், கடுங்காற் றெடுப்பக் கல்பொரு துரைஇ, நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல, விருதலைப் பணில மார்ப்பச் சினஞ்சிறந்து, கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி, மென்பிணி வன்றொடர் பேணாது காழ்சாய்த்துக், கந்துநீத துழிதருங கடாஅயானையும்" என **மதுரைக்காஞ்சியில்** வந்திருததல காண்க; ௩௭௬ - ௩௮௩.

சரு. பரிக்குதிரை, பரி - செலவு; "பகைப்புலங் கவாநத பாய்பரிப் புரவி" என்பது **மதுரைக்காஞ்சி**, ௬௮௯

சசு. கடுங்கண - தறுகண்மை; அது கடுககொலலுதல்; "நெடுஞசுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத், துரவுசசினந் தணித்து" என்பது **மலைபடுகடாம்**, ௩௨௫ - ௩௨௬. கடாததிறம் - மதத்தின்கூறுபாடுகள்.

சஅ. கொடிஞ்சி - 'தாமரைப்பூவடிவமாகப்பண்ணித தேர்த்தட்டின்முனனே நடுவது' என்பர் **ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்**; "கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் க டும் வீசி" என்பது **மதுரைக்கா** எ௫௨; "நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன" என்பது **புறநானூறு**, எஎ.

சகூ. காரலர் கடம்பன் அல்ல னென்பதை - கார்காலதது அலர்கின்ற கடம்பின் அலராற்றொடுக்கப்பட்ட மாலையையுடைய முருககக்கடவுளல்லனென்பதை; "கார்நறுங் கடம்பின்" (**புறநானூறு**, உ௩) என்பதனாற் கடம்பு கார்காலத்திற்கு உரியதெனபதும், "பராஅரை மராஅத, துருள்பூந் தணடார் புரளு மார்பினன்" (**திருமுருகாற்றுப்படை**, க0 - கக) என்பதனால் முருகக்கடவுள் கடப்பமாலையையுடையரென்பதும் அறியப்படும்.

ரு0. ஆரங்கண்ணி-ஆத்திமாலை; இது சோழர்களுக்குரிய அடையாளமாலை; "ஆரங கண்ணிச் சோழன்" என்பது **சிலப்பதிகாரப்பதிகம்**, க௨.

ஞடக மடந்தையர் நலங்கெழு
யாடகச செய்வினை மாடத் தாங்கட்
சாளரம பொளித்த கால்போகு பெருவழி
வீதிமருங் கியன்ற பூவணைப பள்ளித்
தகரக் குழலா டன்னொடு மயங்கி
மகர யாழின் வான்கோடு தழீஇ
வட்டிகைச செயதியின் வரைந்த பாவையி
னெட்டி குமர னிருந்தோன் றன்னை
மாதா தன்னொடு மயங்கினை யிருந்தோ
௬௦ யாதுநீ யுற்ற

௪௯ - ௫௦. அழகாலும் ஆண்மையாலும் உதயகுமரனை முருகக்கடவுளென்றெண்ணிக் கடப்பமாலையின்மையாலும் ஆத்திமாலையுண்மையாலும் அவனைச் சோழன்மகனென்று கண்டோர் துணிந்தமையின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது.

௨௭ - ௫௦. மன்னவன்சிறுவன், உதயகுமரன், அரசிளங்குமரன் சென்றெய்தி அடக்கிப் பற்றி அலலனென்பதைச் சாற்றித்தானையொடு வருவோனென்க.

௫௧. நாடகமடந்தையர் - நாடககணிகையர்; இவரைப் பதிபிலாரெனபர், அடியார்க்குநல்லார். வீதி - வீதியில்.

௫௨. ஆடகம் - நாலவகைப் பொன்னுள் ஒன்று. செய்வினை - செய்தொழில். மாடத்தாஙகண் - மாடததிடத்தே.

௫௩. கால்போகுபெருவழி - காற்றுச் செல்லும் பெரியவழி; கால்போகு பெருவழியாகிய பொளிததசாளரம். 'சாளரமொழித்த' என்றும் பாடம்.

௫௪. வீதி மருஙகு இயன்ற - வீதியின பகககதே இயற்றிய. பூவணைப்பள்ளி - மலரணையாகிய சேக்கையில்.

௫௫. தகரம் - மயிர்ச்சாந்து. தகரக குழலாளென்றது, ஒரு கணிகையை; 'தாதவிழ் குழலாள்' என்றும் பாடம்.

௫௬. மகரயாழ் - நால்வகையாழுள் ஒன்று; அது பதினேழு நரம்புடையது. கோடு யாழ்த்தண்டு; "அங்கோட்டுச் செறிந்த வவிழ்ந்து வீங்கு திவவு" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை, ௨௨௨; "கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்" என்பது நெடுநல்வாடை, ௭௦. தழீஉ - தழுவி 'மாதர் வீணையின்வான்கோடு' எனறும் பாடம்.

௫௭ வட்டிகை - எழுதுகோல்; "வட்டிகைச் செய்தியும்" என்றார் முன்னும், ௨ - ம் காதை, ௨௭.

௫௮. எட்டி - வைசியர் பெறும் பட்டப்பெயர்; "எட்டிப் பூப்பெற் றிருமுப் பதிற்றியாண், டொட்டிய செலவத துயர்ந்தோ னாயினன்" என்பர் பின்னும்; ௨௨ - ம் காதை, ௧௧௩. "எட்டி குமரனினிதி னியக்கு, மின்னொலி வீணைப் பண்ணொலி வெரீஇ" என்பது பெருங்கதை, அவந்திககாண்டம், உவந்தவை காட்டல்; "எட்டி காவிதிப் பட்டந் தாங்கி" என்பது பெருங்கதை, அவந்திக காண்டம், கட்டிலேற்றியது. "எட்டி சாயல னிருந்தோன் றனாது" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, ௧௬௩. 'எட்டி காவிதி யென்பன தேய வழககாகிய சிறப்புப்பெயர்' என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்; இதனைத தொல்காப்பியம், எழுததிகாரம, தொகைமரபு, ௧௨ - ம் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

௫௯. மயங்கினை யிருந்தோய் - மயங்கியிருநதோய்.

௬௦. இடுக்கண் - துன்பம்.

௫௦ - ௬௦. அங்ஙனம் வருவோன் வீதியில் மாடத்துப் பள்ளியிற் குழலாடன்னொடுமயங்கித் தழீஇப் பாவையினிருந்தோன்றன்னை, இருந்தோய், நீயுற்ற இடுக்கணயாதென்றலுமென்க.

எட்டிகுமரன் வீதிமருங்கியன்ற சாளரச்சேக்கையிலிருந்தமையின, உதயகுமரன் அவனைக்கண்டான்.

மாங்கது கேட்டு வீங்கிள முலையொடு
பாங்கிற் சென்று தான்றொழு தேத்தி
மட்டவி ழலங்கன் மன்ன குமரற்
கெட்டி குமர னெய்திய துரைப்போன்
௬௫ வகைவரிச் செப்பினுள் வைகிய மலர்போற்
றகைநலம வாடி மலாவனம புகூஉ
மாதவி பயந்த மணிமே கலையொடு
கோவல னுற்ற கொடுந்துயர் தோன்ற
நெஞ்சிறை கொண்ட நீர்மையை நீக்கி
௭௦ வெம்பகை நரமபி னென்கைச் செலுததிய
திதுயா னுற்ற விடும்பை யென்றலு
மதுமலர்த தாரோன் மனமகிழ் வெய்தி
யாங்கவ டன்னையென் னணித்தே ரேற்றி
யீங்கியான் வருவே னென்றவற் குரைத்தாங்
௭௫ கோடுமழை கிழியு மதியம் போல

௬௨. பாங்கு - பககம். தொழுது - [illegible]

௬௩. மட்டு - தேன்.

௬௪. எய்தியது - நேர்ந்ததை.

௬௦ - ௬௪. என்றலும் அதுகேட்டு எட்டிகுமரன் கணிகையொடுஞ்சென்று தொழுது ஏததி மன்னகுமரறகு உரைப்போன்.

௬௫. செப்பினுள்வைகியமலர் புழுக்கத்தால் வாடும்.

௬௬. தகைநலம் - மிக்கவழகு.

௬௭ - ௬௮. பயந்த - பெற்ற. மணிமேகலையைக் கண்டவுடன எடடிகுமரனுக்குக் கோவலனடைந்ததுன்பம் நினைவிற்கு வந்தமையின, 'மணிமே கலையொடு, கோவல னுற்ற கொடுந்துயர் தோன்ற' என்றான்; இப்படியே "இளங்கோன்கண்டவிளம்பொற் பூங்கொடி, .. . உருவி லாளனொ டுருவம் பெயர்ப்ப" என்பர் பின்னும்,௫ - ம் காதை, க - சு.

௬௯. நெஞ்சு இறைகொண்ட நீர்மையை - மனம் தங்குதல்கொண்டதன்மையை; "வண்டிறை கொண்ட கமழ்பூம் பொய்கை" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, உ௫௩.

௭௦. பகைநரம்பு - நின்றநரம்பிற்கு ஆறாவதும் மூன்றாவதுமாகிய நரம்புகள்; "நின்ற நரம்பிற் காறு மூன்றுஞ், சென்றுபெற நிறபது கூட மாகும்" என்றார். கூடம - பகை.

௬௪ - ௭௧. உரைப்போன் மலர்போல் நலமவாடி வனம்புகூஉம் மணிமேகலையொடு கோவலனுற்ற துயர்தோன்ற அததுயரம் நீாமையைநீக்கி என் கையைப் பகைநரம்பிற் செலுத்தியது; யானுற்ற இடும்பை இதுவென்றலுமெனக.

௭௨. தாரோன் - உதயகுமான். முனிவருடைய உறைவிடத்தைநீங்கி மலர்வனததிற்குச் சென்ற மணிமேகலையை இனி எளிதிற்பெறலாமெனறு மகிழ்ந்தான்.

௭௩. அவள்தன்னை - மணிமேகலையை.

௭௪. அவற்கு - எட்டிகுமரற்கு.

௭௫. கிழியுமதியம - கிழிதற்குக் காரணமாகிய மதியம். மதியமபோல - சந்திரன்போல, கலைநிரம்பினமையின், உதயகுமானுககு மதி உவமையாயிற்று; "நாள்வாய் நிறைந்த நகைவெண்மதி செல்வ தொத்தான" என்பது சீவகசிந்தாமணி, கோவிந்தையாரிலம்பகம், ௪௬. மாடஙகட்கு மழையையும், தேருக்கு மதியததையு முவமையாக்கினும் பொருந்தும்.

மாட வீதியின் மணித்தோ கடைஇக்
காரளி பூமபொழிற் கடைமுகங் குறுகவத்
தேரொலி மாதர் செவிமுத லிசைத்தலுஞ
சித்திரா பதியோ டுதய குமரனுற்
அ0 றென்மேல வைத்த வுள்ளத தானென
வயந்த மாலை மாதவிக கொருநாட்
கிளந்த மாறறங் கேட்டே னுதலி
னுங்கவன் றேரொலி போலு மாயிழை
யீங்கடன் செவிமுத லிசைத்ததென் செய்கென
அடி வமுதுறு நீஞ்சொ லாயிழை யுரைத்தலுஞ்
சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயில்போற்
பளிக்கறை மண்டபம் பாவையைப் புகுகென்
றெளித்தறை தாழ்கோத் துள்ளகத் திரீஇ
யாங்கது தனக்கோ வாவியின் கிடகைக
கூ0 நீங்காது நின்ற நேரிழை தன்னைக்
கல்லென ரூனியொடு கடுந்தேர் நிறுத்திப்
பன்மலர்ப் பூமபொழிற் பகன்மூளத் ததுபோற்

எசு. கடைஇ - செலுத்தி; "காலி பக்கன்ன கதழ்பரி கடைஇ" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, சசo.

எஎ. கடைமுகம்-வாயிலிடம். குறுக-அடைய.

எஅ. மாதர் - மணிமேகலை. செவி முதல் - செவியிடம்.

எக - எஅ. என்றலும் மகிழ்வெய்தி, 'அவனே என்தேரேற்றி இங்குவருவே ன்' என்று அவனுக்குரைத்த மதியம் போலத்தேராக கடைஇப் பொழிலின் கடைமுகங்குறுக, அத்தேரொலி செவி முதலிசைத்தலுமென்க

அஉ. கிளந்த - சொலலிய.

அங. ஆயிழை - விளி.

அச. என்செய்கு - யாதுசெய்வேன்.

அடி. அமுதுறு நீஞ்சொ லாயிழை - மணிமேகலை. 'அமுதூறு நீஞ்சொல்' என்றும் பாடம்.

எக - அடி. உதயகுமரன் என்மேல் வைத்த உள்ளத்தானென்று வயந்தமாலை தெரிராயிமோடிற்ற முன்னெருநாள் மாதவிக்குக் கிளந்தமாற்றத்தை நான் கேட்டேன்; ஆதலின், ஆயிழாய், என் செவிமுதலிசைத்த ஒலி, அவன் தேரொலிபோலும்; இதற்கு யான் யாதுசெய் வேனென்று மணிமேகலையுரைத்தலு மென்க.

அசு. துளக்குறுமயில் - தளர்ச்சியுற்ற மயில்.

அஎ. மண்டபத்தில். பாவையை - மணிமேகலையை. புகுக என்று.

அஅ. 'தாட்கோத்து' என்றும் பாடம். இரீஇ - இருக்கச்செய்து.

அக. ஐந்துவிற்கிடை நீளத்தே நிற்றல் மரபு; "ஐவிலி னகல நின்றுங் கடி தொழு திறைஞ்சி னுற்கு" என்பது சீவகசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலம்பகம், கசஅ. "இருந்த மன்னவற் கெழுகோலெல்லையுட், பொருந்தல்செல் லாது புக்க வணிறைஞ்ச" என்று எழுகோலெல்லைகூறவர் பெருங்கதை நூலாசிரியர்; உஞ்சைக்காண்டம், உரிமைவிலாவணை.

அசு - கo. கேட்டு மண்டபத்திற்புகுக வென்று பாவையையொளித்துத் தாழ்கோத்து இருத்தி அது தனக்கு ஐந்து விற்கிடக்கையில் மயில்போல் நின்ற நேரிழையாகிய சுதமதிதன்னை.

கக. கடுந்தேர், கடுமை - விரைவு.

கஉ. பகல் - சூரியன்.

பூமரச் சோலையும் புடையும பொங்கருந்
தாமரைச் செங்கண் பரப்பினன் வரூஉ
௯௫ மரசிளங் குமர னாருமி லொருசிறை
யொருதனி நின்றா யுன்றிற மறிந்தேன்
வளரிள வனமுலை மடந்தை மெல்லிய
றளரிடை யறியுந் தன்மையள் கொல்லோ
விளையா மழலை விளைந்து மெல்லியன்
௧௦௦ முளையெயி றரும்பி முத்துநிரைத் தனகொல
செஙகய னெடுங்கண் செவிமருங கோடி
வெங்கணை நெடுவேள் வியப்புரைக் குங்கொன்
மாதவ ருறைவிட மொரீஇமணி மேகலை
தானே தமியளிங் கெய்திய துரையெனப்
௧௦௫ பொதியறைப் பட்டோர் போன்றுளம வருநதி
மதுமலர்க் கூந்தற் சுதமதி யுரைக்கு
மிளமை நாணி முதுமை யெய்தி
யுரைமுடிவு காட்டிய வுரவோன் மருகற்

---

௯௩. பொங்கர் - ஈண்டுக் கட்டுமலை; மரக்கிளையென்றுமாம்.

௯௪. பரப்பினன் - பரப்பி.

௯௫. ஒருசிறை - ஒருபக்கம்; 'வானவ ருறையும் பூநா றொருசிறை' என்பது சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை, ௧௫௮.

௯௬. திறம் - இயல்பு.

௯௭. மெல்லியல - மணிமேகலை.

௯௮. தளரிடை - ஆடவர் காமத்தாற் றளர்ந்த சமயத்தை; இடை - காலம்; "உடையோர் போல விடையினறு குறுகி" என்பது புறநானூறு, ௫௪. 'தளர்நடை யறியுந் தன்மையை கொல்லோ' என்றும் பாடம்.

௯௯. "விளையா மழலையின் விரித்துரை யெழுதி" என்பது சிலப்பதிகாரம், வேனிற்காதை, ௬௭.

௧௦௦. "முளைவள ரிளநகையே முழுமதி புரைமுகமே" என்பது சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி, ௧௬, "முளையிள வெண்பன் முதுக்குறை நங்கை" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, ௨௦௨.

௧௦௨. வெங்கணை - விருப்பத்தைச் செய்யுமம்பு.

௧௦௩. மாதவர் - சங்கத்தார்; அறவணவடிகளென்றுமாம். ஈஇ - நீங்கி.

௧௦௪. தமியள் - தனித்தவளாய்.

௧௦ - ௧௦௪. தானையொடு தேரைப் புறத்தே நிறுத்திப் பொழிலில் பகன் முளைத்ததுபோல் வருங்குமரன், சுதமதியைககண்டு, ஒருசிறை தனிநின்றாய், உன்றிறமறிந்தேன்; மணிமேகலை அறியுநதன்மையள் கொல்லோ; அவள் முளையெயிறு முத்துநிரைத்தனகொல்; அவள் கண்கள வேள்வியப்புரைக்குங்கொல்; அவள் மாதவருறைவிடததையொரீஇத் தமியளாய் இஙகு எய்தியதற்குக் காரண முரையென்று கேட்பவென்க.

௧௦௫. பொதியறைப்பட்டோர் - துவாரமில்லாத கீழறையில அகப்பட்டோர்; "போதார் பிறவிப் பொதியறை யோரென" என்பது சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை, ௧௯௧. 'போன்றுமெய்வருந்தி' என்றும் பாடம்.

௧௦௭ - ௧௦௮. இளமைநாணி முதுமை யெய்தி உரைமுடிவுகாட்டியவுரவோன் - இளமைப்பருவததைநாணி முதுமைப் பருவத்தையடைந்து, தம்முட் பகைமை கொண்டுவந்தா ரிருவருடைய சொல்லை ஆராய்ந்து அவற்றின்முடிவை அவர்களுககு விளக்கிய அறிவுடையோனாகிய கரிகாற்பெருவளத்தா னென்னுஞ்

கறிவுஞ் சால்பு மரசியல் வழக்குஞ்
கக0 செறிவளை மகளிர் செப்பலு முண்டோ
வனைய தாயினும் யானொன்று கிளப்பல்
வினைவிளங்கு தடக்கை விறலோய் கேட்டி
வினையின் வந்தது வினைக்குவிளை வாயது
புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது
ககரு மூத்துவிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை
பற்றின் பற்றிடங் குற்றக் கொள்கலம
புற்றடங் கரவிற் செற்றச சேக்கை
யவலக் கவலை கையா றழுங்க
றவலா வுள்ளந் தன்பா லுடையது
கஉ0 மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து

சோழன். இவ்வரலாற்றை அடியில்வரும் பழமொழிவெண்பாவாலும், அதன் உரையாலுமுணர்க; உக —"உரைமுடிவு காணா னிளமையோ னென்ற, நரைமுது மக்க ளுவப்ப - நரைமுடித்துச், சொல்லான் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிச்சை, கல்லாமற் பாகம் படும்." என்பது - தம்முள் மறுதலையாயினா ரிருவர் தமக்கு முறைமைசெய்யவேண்டி வந்து சில சொன்னால் அச் சொனமுடிவுகண்டே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவுநிரம்பாத இளமைப்பருவத்தானென்றிகழ்ந்த நரைமுதுமக்களுவக்கும்வகை நரைமுடித்துவந்து முறைவேண்டிவந்த இருதிறத்தாரும் சொல்லிய சொற்கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான் கரிகாற்பெருவளத்தானென்னுஞ் சோழன்; ஆதலால், தத்தம் குலத்துக் குத்தக்கவிச்சைகள் கற்பதற்குமுன்னே செம்பாகமுளவா மென்றவாறு. இது பற்றியே, "முதியோ, ரவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவும்" என்று பொருநராற்றுப்படையிற் கூறியிருத்தல் காண்க; கஅஎ-கஅஅ. உரவோன்மருகற்கு - கரிகாற்பெருவளததான் வழித்தோன்றலாகிய உனக்கு; மருகன்-வழித்தோன்றல்; "உலக மாண்ட வுயர்ந்தோர் மருக" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, உ௩.

க0௯. சால்பு - அமைதி. அரசியலவழக்கு - அரசநீதி.

க0ரு - கக0. அதுகேட்டு உளம்வருந்தியுரைக்குஞ்சுதமதி மருகற்கு அறிவு முதலியவற்றை மகளிர்செப்புதலும் உளதாகுமோவென்றாளென்க.

கிளப்பல - சொல்லுவேன்.

ககஉ. வினை - போர். 'கேணீ' என்றும் பாடம்.

இனி, மணிமேகலையை அவன் விரும்பாமலிருத்தற்கு உடம்பின் தூய்தனமையைச் சொல்லுவாள் :—

ககங. வினையின்வந்தது - கன்மத்தால் வந்தது. வினைக்குவிளைவாயது - கன்மத்திற்கு விளைநிலமாகவுள்ளது.

ககச. புனைவன - சந்தனம் மலர்முதலியவைகள்.

ககரு. மூத்துவிளிவுடையது - முதுமையுற்றுச் சாதலையுடையது. தீப்பிணியிருக்கை - கொடியநோய்களுக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளது.

ககஎ. அரவு அடங்கு புற்றினென இயைகக. செற்றம - பகைமை நெடுங்கால நிகழ்வது. சேக்கை - தங்குமிடம்.

ககஅ. அவலம் - வருததந்தோனறிநிற்றல்; கவலை - யாதுசெய்வலென்றல்; கையாறு-மூர்ச்சித்தல் ; அழுங்கல்-வாய்விட்டழுதல்; இஃது அரற்றெனப்படும். 'கையாற்றழுங்கல்' என்றும் பாடம்.

ககஅ - ககங. அவல முதலியவைகள் நீங்காததாகிய உள்ளத்தினைத் தன்னிடத்தே உடையது.

கஉ0. யாக்கை இதுவென - யாக்கை ...னறு.

ன்றது, 'வினையின்வந்தது' என்றது முதலியவற்றை.

மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாரா
யென்றவ ளுரைத்த விசைபடு தீஞ்சொல்
சென்றவ ளுள்ளஞ் சோ முன்னர்ப்
பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவையி
னிளங்கொடி தோன்றுமா விளங்கோ முன்னென.

பளிக்கறைபுக்ககாதை முற்றிற்று.

கஉக. இதனை - இவ்வுடம்பை. புறமறிப்பாராய் - புறமறியாகப் பார்ப்பாயாக; பார்ப்பின், இதன் தூய்தன்மை விளங்குமென்றபடி; "மற்றதனைப் பைம்மறியாப் பார்க்கப் படும்" என்பது நாலடியார், தூய்தன்மை, உ. 'பைம்மறியாகோக்கப் பருந்தார்க்குந் சகைமைசது' என்பது, இறையனாரகப்பொருளின் முதற் சூதிர உரையிற் காணப்பட்டது.

கஉஉ. அவள் - சுதமதி.

கஉச. "பளிங்குபுறத தெறிந்த பவளப் பாவை" என்பா பின்னும்; கஅ - ம் காதை, எஅ; "பளிக்கறைப் பவளப் பாவை பரிசெனத் திகழுஞ சாயல்" என மீது சீவகசிந்தாமண், நாமகளிலம் பகம், கசுரு.

கஉடி. தோன்றும் - தோன்றுகின்றாள்.

கஉஉ - கஉடி. என்று அவள் உரைத்தசொல் அவனுள்ளம் சென்று சேரா முன்னர், இளங்கொடி பாவைபோல இளங்கோமுன் தோன்றுமென்க.

க-கஉடி. காண்பனகாண் காணுய் காண் காண் காணெனச் சுதமதிகாட்ட மணிமேகலை வனங்காண்புழி, மன்னவன்சிறுவன் உதயகுமரன் அரசிளங்குமரன் வருவோன், இருந்தோன் றன்னை, இருந்தோய், யாதென்றலும், உரைப்போன், என்றலும், மகிழ்வெய்தி உரைத்துக் கடைதிக் குறுகத தேரொலி இசைததலும என்செய்கெனவுரைததலும் கேட்டு இரீஇ நின்ற நேரிழைதனை, நின்றாய், அறிந்தேன்; தன்மையள்கொல்லோ, நிரைத்தனகொல், உரைகருங்கொல, உரையென, சுதமதி, செப்பலுமுண்டோ; இளப்பினை; கேட்டி என்று உரைத்தசொல் சேராமுன்னர் இளங்கொடி தோன்று மெனமுடிக்க.

ஐந்தாவது

மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை.

[ஐந்தாவது மணிமேகலை உதயகுமரன்பால் உள்ளத்தாளென மணிமேகலைதனக்கு மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியபாட்டு]

இளங்கோன கண்ட விளமபொற பூங்கொடி
விளங்கொளி மேனி விண்ணவர் வியப்பப்
பொருமுகப பளிங்கி னெழினி வீழ்த்துத்
திருவின் செயயோ ளாடிய பாவையின்
௫ விளைமல ரைங்கணை மீன விலோதனத்
துருவி லாளனொ டுருவம பெயர்பப
வோவிய னுள்ளத் துளளியது வியப்போன்

க. இளங்கோன - உதயகுமரன. பொற்பூங்கொடி - காமவல்லிபோன்ற மணிமேகலை.

உ. விளங்கொளி மேனி விண்ணவர் - தேவர்; சு - ம் காதை, கூ - க0.

கூ. பொருமுகப் பளிங்கின் எழினி - பளிங்காகிய பொருமுகவெழினியை; எழினி - திரைச்சீலை; பொருமுகவெழினி - மூவகைத் திரைச்சீலைகளுள் ஒன்று; "ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியுங், கரந்துவர லெழினியும் புரிந்துடன் வகுத்து" எனபது சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றுகாதை, க0கூ - கக0.

௪. திருவின் செய்யோள் - இலக்குமி; இன் - சாரியை; "செம்மலர்த் திருவின் பாவாய்" என்புழிப்போல. இது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், உஅசு. பாவை - பதினோராடலுள் ஒன்று; அஃது, போர்செய்தற்குச் சமைந்த சோலத்தோடு அசுரர் மோகித் துவீழும்படி கொல்லிப்பாவைவடிவாய்த் திருமகள் ஆடியது; இதனை, "செருவெங் கோல மவுணர் நீங்கச், திருவின் செய்யோளாடிய பாவையம" எனபதனாலுணர்க; இது சிலப்பதிகாரம், கடலாடுகாதை, சு0 - சுக; "பாவை திருமக ளாடிற் றதற்குறப், போவாம லொன்றுடனே யொன்று." பாவையின - பாவைபோல; பாவையாடிய திருமகள்போல வெனினும் பொருந்தும.

௫. மலரைங்கணை - மலராகிய ஐந்து பாணம். விலோதனம் - கொடி.

சு. உருவிலாளன் - அநங்கன். 'உருவிலாளனொ டுருவம பெயர்ப்ப' எனறாரேனும, இவளுருவத்தைக் காண்பவாகளுக்கு உடனே மன்மதபாதை உண்டாகின்றதென்பது கருததாககொள்க. ௪ - ம் காதை, சுஎ - சுஅ.

க - சு. பூங்கொடி, பாவையின் உருவிலாளனொடு உருவம் பெயர்ப்பவென்க.

எ. ஓவியன் - சித்திரமெழுதுவோன்; உள்ளியது - சித்திரம் எழுதுவதற்காக நினைந்ததை; மணிமேகலையுருவதைச் சித்திரமென்று கருதினானென்றவாறாயிற்று; இது, "சித்திரக கைவினை திசை

காவியங் கண்ணி யாகுத றெளிந்து
தாழொளி மண்டபந் தன்கையிற் றடைஇச்
௧௦ சூழ்வோன் சுதமதி தன்முக நோக்கிச்
சித்திரக் கைவினை திசைதொறுஞ் செறிந்தன
வெத்திறத் தாணின் னிளங்கொடி யுரையெனக்
குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றோ னன்னநின்
முருகச செவ்வி முகந்துதன் கண்ணாற்
௧௫ பருகா ளாயிற் பைந்தொடி நங்கை
யூழ்தரு தவத்தள் சாப சரத்தி
காமற் கடந்த வாய்மைய ளென்றே
தூமலர்க கூந்தற் சுதமதி யுரைப்பச்
சிறையு முண்டோ செழுமபுனன் மிகுகுழீஇ
௨௦ நிறையு முண்டோ காமங் காழ்கொளிற

தொறுஞ் செறிந்தன, வெத்திறத்தாணின் னிளங்கொடி யுரையென" (௫ - ம் காதை, ௧௧ - ௧௨) எனவும், "மேவிய பளிங்கின் விருந்திற் பாவையிஃ, தோவியச் செய்தியென் றொழிவேன் முன்னர்" (௧௮ - ம் காதை, ௬௬ - ௬௭) எனவும், "ஈங்கிம் மண்ணீட்டி யாரென வுணர்கேன்" (௧௮ - ம் காதை, ௧௫௬) எனவும் பின் வருவனவற்றால் துணியப்படும். வியப்போன் - ஆச்சரியமடைவோன்; இது பெயர்; இனி, 'ஓவியன்' என்பதற்கு உதயகுமரன் ஆச்சரியத்தால் சித்திரம்போன்றவனாய் நின்றென்றும், 'அது' என்பதற்கு அவ்வடிவத்தையென்றும் பொருள்கூறினும் பொருந்தும்.

அ. காவியங்கண்ணியாகுதல் - மணிமேகலையாதலை.

௭ - அ. வியப்போன் தெளிந்தென்க.

௧௧ தாழ் ஒளி மண்டபம் - தங்கிய ஒளியையுடைய பளிக்குமண்டபத்தை தடைஇ - தடவிப்பார்த்து; மண்டபத்துள்ளே செல்லக் கருதியவன் வாயில் காணுதற்கு முயலுகின்றான்

௧௨. எத்திறத்தாள் - எவ்விடத்திலுள்ளாள். நின் இளங்கொடி எத்திறத்தாள்.

௧௦ - ௧௨. சூழ்வோன் நோக்கி உரையென.

௧௩. குருகுபெயர்க்குன்றம் - கிரவுஞ்சகிரி, கொன்றோன் - முருகக்கடவுள்; "குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே" எனவும், "குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்றான் மடவன்" எனவும் வருதல்காண்க; இவை, சிலப்பதிகாரம், குன்றக்குரவை

௧௪. முருகச்செவ்வி - இளமைப்பருவத்தின அழகை.

௧௫. ஆயின் - ஆராயுமிடத்து.

௧௬ - ௧௫ நங்கை நின் செவ்வியைப் பருகாளெனவியைக்க.

௧௬. ஊழ் - முறை; பௌத்தர்களுக்கு ஊழ்வினை உடனபாடாகலின், ஊழ்வினையால் தரப்பட்ட தவத்தையுடையளென்றுமாம். சாபசரததி - சாபமாகிய அம்பையுடையாள்; சாபம் - சபித்தல்; வில்லையும் அம்பையு முடையாளென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. தவத்தினனாச் சாபசரரென்பர் வடநூலார். 'ஊழ்தரு தவததர் சாபச் சாதகி' எனவும் பாடம்.

௧௭. செழும்புனல் மிக்குழிச் சிறையு முண்டோ - வளவியபுனல் மிக்கவிடத்து அதனைத் தாங்கும் அரணுமுண்டோ; இல்லையென்றபடி; "நாமிகிற் சிறையு மில்லை தீமிகின், மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை" என்பது புறநானூறு, ௫௧

௨௦. காமம் காழ் கொளின் நிறையும் உண்டோ - காமம் அடிப்படின் அதனை நிறுத்துந்தன்மையும் உளதாகுமோ;

செவ்விய ளாயினென் செவ்விய ளாகென
வவ்விய நெஞ்சமொ டகல்வோ ளுயிடை
யஞ்செஞ் சாயல ளாந்தா ணத்துளோர்
விஞ்சைய னிட்ட விளங்கிழை யென்றே
உரு கல்லென் பேரூர்ப் பல்லோ ருளாயினே
யாங்கவ ருறைவிட நீங்கி யாயிழை
யீங்கிவ டன்னே டெய்திய தூரெனை
வார்கழல் வேந்தே வாழ்கநின் கண்ணி
தீகெறிப படரா தெஞ்சினே யாகுமதி
கூ0 யீங்கிவ டன்னே டெய்திய காரணம்
வீங்குநீர் ஞால மாள்வோய் கேட்டருள்
யாப்புடை யுள்ளத் தெம்மனே யிழந்தோன்
பார்ப்பன முதுமகன் படிம வுண்டியன்
மழைவளந் தரூஉ மழலோம் பாளன்
கூரு பழவினைப் பயத்தாற் பிழைமண மெய்திய
வெற்கெடுத் திரங்கித் தற்றக வுடைமையிற்

காழ் - வைரம். நிறை - நிறுத்துந் தன்மை; "பிறிது மாரூப காமங் காழ் கொளினே" என்பது குறுந்தொகை.

உக. 'செவ்வியளாகென' என்றும் பாடம்.

உஉ. ஒளவியம் - பிறர்க்கு இவள் உரியளாதல் கூடுமோவென்பதால் உளதாகிய பொறாமை. ஆயிடை - அப்பொழுது. 'அகல்வோ ளுயிழை' எனவும் பாடம்.

உங. அஞ்செஞ்சாயலர் - மகளிர்; என்றது ஜைனஸ்யாவிகளே. ஆந்தானம் - அவர்களிடம். 'அந்தாணத்திடை' எனவும், 'ஆந்தானத்திடை' எனவும் பாடம்.

உச. விஞ்சையன் - வித்தியாதரன்; என்றது மாருதவேகனே.

உடு. உளாயினே - உளையையுடையாய்.

உங - உடு. இவர்களிடத்தில் சுதமதி மாருதவேகனுஞ் இடப்பட்டானென்பதை, "என்மக ளிருந்த விடமென் றெணணித், தன்னுற தன்பந் தாங்காது புகுந்து, சமணீர் காணுஞ் சரணென் றோனே" என்பதனலுணர்க; இ - ம் காதை, இ0 - இஉ.

உள. உளையென - சொலலென்று உதயகுமரன் சொலல.

உஅ. "வாழ்கநங் கணணி மாதோ" என்பது சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், உ.

உக. படரா - செல்லாத. நெஞ்சினே யாகுமதி - நெஞ்சையுடையாயாக ஆகக் கடவாய்; மதி - முன்னிலையசை.

கூ0 - கூக. காரணம் கேட்டருள்.

கூஉ. யாப்பு - உறுதி. எம்மனே - எம அன்னே; "எம்மனே காணுய்" (சு - ம காதை, கஉக) என்பர் பினனும்; "எம மனே தமியை யாகி யிவ்விட ருற்ற தெல்லாம்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், உஅசு.

கூங. படிமவுண்டி - நோற்றுப்பட்டினி விட்டுண்ணும் உணவு; "படிம வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே" என்று வருதல் காண்க.

கூடு. மாருதவேகனுகருத் தான் சில நாள் உரியளானதுபற்றி, 'பிழைமண மெய்திய' என்றுள்; "ஒத லந்தணர்க கொவ்வே னுயினும்" என்று பின் வருதல் காணக; டு - ம் காதை, சசு.

கூசு. எற்கெடுத்து இரங்கி - என்னைக் காணப்பெறுது இரங்கி; "அரசுகெடுத்

குரங்கு செய்கடற் குமரியம் பெருந்துறைப்
பரந்துசென் மாக்களொடு தேடினன் பெயர்வோன்
கடன்மண்டு பெருந்துறைக் காவிரி யாடிய
வடமொழி யாளனொடு வருவோன் கண்டிங்
கியாங்கனம் வந்தனை யென்மக ளென்றே
தாங்காக் கண்ணீ ரென்றலை யுதிர்த்தாங்
கோத லந்தணர்க் கொவ்வே ஞயினுங்
காதல னுதலிற் கைவிட லீயா
னிசந்தூண் டலைக்கொண் டிங்ஙகர் மருங்கிற்
பரந்துபடு மணிதொறுங் திரிவோ னெருநாட்
புனிற்றுப் பாய்ந்த வயிற்றுப் புண்ணினன்
கணவிரி மாலை கைக்கொண் டென்ன
நிணநீடு பெருங்குடர் கையகத் தேந்தி
யென்மக ளிருந்த விடமென் றெண்ணித்
தன்னுறு துன்பந் தாங்காது புகுந்து
சமணீர் காணுஞ் சமணன் றேரை
யிவணீ ரலலவென் றென்னெடுமை வெகுண்டு
மையறு படிவத்து மாதவர்

தலமரு மல்லற் காலை" எனபது சிலப் பதிகாரம், அந்திமாலைசிறப்புச்செய் காதை, அ. தன் தக உடைமையின - தனனைத் தகுதிருக்குமபடி உடைமையி னலே.

நுள. 'குரங்குசெய் கடற்றுறை' எனவும், 'குரங்கிகு செய்கடற் குமரி' எனவும் பாடம். குமரி - கன்னியாகுமரி.

நுஎ - நுஅ. குற்றமற்ற குலமகளிர் அக்குற்றத்தைப் போகருதற் பொருட்டெ குமரியாடச் செலலுதல் மரபாத லால், இவன் கன்னியாகுமரியாற்றிற் குச் செலபவர்களோடு சேர்ந்து சுதமதி யைத்தேடிச்சென்றனன்; "பார்ப்பனி சாலி காப்புக்கடை கழிந்து, கொண் டோறம் பிழைத்த தண்டமஞ்ஞித், தென் றிசைக் குமரியாடிய வருவோள்" என்ற வருதல் காண்க; கசு - ம் காதை, கி - எ.

ஙசு. கடன்மண்டு பெருந்துறைக்கா விரி - சங்கமுகத்துறை.

சஅ. வடமொழியாளர் - பார்ப்பார்; பார்ப்பனியை, "வடமொழி யாட்டி" என்று பினனர்க்கூறுவர், கசு - ம காதை, எசு.

சக. மகள் - விளிப்பெயர்.

சஉ. 'என்றலையுருத்து' எனவும் பாடம்.

சச. கைவிடலீயான் - கைவிடான்; "காவலன மகடனை கைவிட லீயான்" என்பர் பின்னும்; கக - ம் காதை, நஉ. "காட்டிய தாதலிற் கைவிட லீயான்" என்பது சிலப்பதிகாரம், புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை, அடி.

சள. புனிற்று - ஈன்ற அணிமையை யுடைய பசு. 'வயிற்றுறு புண்ணினன்' எனவும் பாடம்.

சஅ. கணவிரிமாலை - அலரிமாலை; சு - ம் காதை, கிஎ. 'கணவீரமாலை' எனவும் பாடம்.

சக. 'கையகத்தடக்கி' எனவும் பாடம்.

ஙஉ. சமணீர்காள் - சமணர்களே.

ஙங. இவண் நீர் அலல என்று - இவ் விடத்திற்குரிய தன்மையன்றென்று.

ஙச. படிவம் - தவவேடம். மாதவர் - சைனமுனிவர்.

நிடு கையுதிர்க் கோடலிற் கண்ணிறை நீரே
மறவோ ருளீரோ வாருமி லோவெனப்
புறவோர் விதியிற் புலமபொடு சாற்ற
மங்குறூய் மாட மணிதொறும் புகூஉ
மங்கையிற் கொண்ட பாத்திர முடையோன்
சுo கதிர்சுடு மமயத்துப் பனிமதி முகத்தோன்
பொன்னிற் றிகழும் பொலமபூ வாடைய
னென்னுற் றனிரோ வென்றெமை நோக்கி
யன்புட னளீஇய வருண்மொழி யகளு
ளஞ்செவி நிறைத்து நெஞ்சகங் குளிர்ப்பித்துத்
கூடு தன்கைப பாத்திர மென்கைத் தந்தாங்
கெந்தைக் குற்ற விடுமபை நீங்க
வெடுத்தனன றழீஇக் கடுப்பத் தலீயேற்றி
மாதவ ருறைவிடங் காட்டிய மறையோன்
சாதுயர் நீகிய தலிவன் றவமுனி
எo சங்க தருமன் றுனைமக் கருளிய
வெங்கோ னியலகுண னேதமில் குணப்பொரு
ளுலக நோன்பிற் பலதகி யுணர்ந்து

நிடு. கையுதிர்க்கோடலின் - கைய சைத்தப்போப் விடுகவென்று குறிப்பித்தலால்; "காண மிலியெனக் கையுதிர்க் கோடலும்" என்பு பின்னும் வரும்; (கசு - ம காதை, எo); இவ்வழக்கம் மேலநாட்டில் மிகுதியாகவுள்ளது. கணணிறை நீரேம - கண்களில் நிறைந்த நீரையுடையேமாய். 'கண்ணறைநீரென' எனவும் பாடம்.

நிசு. பாதுகாப்போர் யாளையுமில் லேம்.

நிஎ. புறவோர் - மற்றையோர்.

நிகூ. பாத்திரம் - பிச்சைப்பாத்திரம். இதனைக் கோரையென்பர்.

சுo. இல்லறத்தோர் எல்லோருமுண்டபின்பு, பௌத்த சன்யாசிகள் பகலில் உச்சிப்பொழுதிற் பிச்சைக்குச் செல்ல வேண்டுவது விதியாதலின், "கதிர்சுடு மமயத்து" என்றார். இப்படியே, "தரும சக்கர மூருட்டினன் வருவோன், வெங் கதிரமயத்த வியன்பொழி லகவயின், வந்து தோன்றலும்" (எo - ம் காதை, உக - உஅ) எனவும், "வெயில்லினங் கமயத்து வீளங்கித் தோன்றிய, சாது சக்கரன் றனனையா னூட்டிய" (சக - ம் காதை, எoஉ - எoசு) எனவும் பினனர் வருதல் காணக.

சுக. மருதந்தழவில் சோய்க்சப்பட்டு மஞ்சள்நிறமுள்ளதாதலால், 'பொன்னிற் றிகழும் பொலம்பூ வாடை' எனப் பட்டது. இதனைச் சீவரமெனபர்.

சுசு. அளீஇய - கலந்த; "இன்சொலா லீரமளீஇப் படிறிலவாஞ், செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்" எனபது திருக்குறள், கூக.

சுரு. 'இடும்பைக ணீங்க' எனவும் பாடம்.

எo. சங்கதருமன் - பெயர்; புத்ததர்ம சங்கமென்னு மூன்றனுள் சங்கத்திற் குரிய தருமத்தை அனுசரித்து நடப்பவனென்ற பொருள்.

எக. எங்கோன் - எம்மூடையவுசுவாமி; இயல் குணன் - இயல்பாகவே தோன்றின குணங்களையுடையோன்; "இறைவன் குரவனியல்குண னெங்கோன்" எனபது சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண் காதை, கஅச.

எஉ. உலகநோன்பு - உலகலெம்; பல்

தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாள
னின்பச் செவ்வி மன்பதை யெய்த
எரு வருளறம் பூண்ட வொருபெரும பூட்கையி

கதி உணர்ந்து - பலபிறப்புக்களிலும் பிறந்துபிறந்து உணர்ந்து; கதி - பிறப்பு. 'புத்தன் கைவந்தமுத்தியைவிட்டுக் கன்மவசத்தாலன்றிக் கருணையாற் பரிசுத்த ஞானத்துடன் பலவிலஙகிற் பிறந்தும் இறந்தும் பிணிப்பட்டும் மூத்தும் தர்மோபதேசம்பண்ணி ஒழியாமல் உலகுய்யககொண்டான்' எனறும், 'கனமவசத தாற் பிறந்தானெனில, விலங்காய்ப் பிறநது பேசுதலும், யானையாய் மருப்பீதலும், முயலாய் மாமஸமீதலும் பிறவும் நிகழா' என்றும கூறுவா; இது, **நீலகேசிவிருத்தி சமயதிவாகரத்திற்** கண்டது. புததன் கருணையாற் பலவகைப் பிறப்பும் எடுத்தானென்பதைப் **புத்த ஜாதககதை**களிற் பரககககாணலாம்; "எறும்புகடை யயன்முதலா வெண்ணிறந்த வென்றுரைககப், பிறந்திறந்த யோனிதொறும் பிரியாது சூழ்போகி, யெவ்வுடம்பி லெவ்வுயிரக்கும யாதொனறு லிடரெய்தி, னவ்வுடமபி லுயிர்ககுயிரா யருள்பொழியுந் திருவுள்ளம்" எனவும், "மீனுரு வாகி மெயமமையிற் படிநதனை, மானுரு வாகியே வான்குண மியற்றினை" எனவும்வருவன **வீரசோழியம்**, யாப்புப்படலம, கக - ம் கலிததுறை யுதாரணஙகள. "வானாடும் பரியாயு மரிண மாயும் வனகேழற் களிறாயு மெணகாற் புண்மான, றானாயும் பணையெருமை யொருதத லாயுந தடககை யிளங களிறாயுஞ சடங்க மாயு, மீனாயு முயலாயு மன்ன மாயு மயிலாயும் பிறவாயும் வெல்லுஞ் சிஙக, மானாயுங கொலைகளவு கட்பொய் காமம வரைந்தவர்தா முறைநதபதி மாணா வூரே" எனபது, **நீலகேசிவிருத்தி ஸமயதிவாகரத்திற்** கண்டசெய்யுள்.

எரு. தான்சீவித்திருததல தனக்கென்றுநினையாமல பிறர்கசே உரிமைபூண்டொழுகுபவன். இதனை, "முன்றான பெரு மைக்கணின் றான்முடி வெய்து காறு, நன்றே நினைந்தான் குணமொழிந்தானற **னக்கென், றென்றனு முள்ளான் பிறர்க்கே யுறுதி சூழ்ந்தா**, னன்றே றவன வன்றாள்சர ணஙக ளன்றே" (இது **வீரசோழியம்**, யாப்புப்படலம், ௩ - ம் கலித்துறையுரையிலுள்ள உதாரணச்செய்யுள்) எனவும், "இருட்பார வினைநீக்கி யெவ்வுயிரக்குங் காவலென, வருட்பாரந் தனிசுமந்த வன்றுமுத லின்றளவு, மதுவொன்று மலரடிககீழ் வந்தடைந்தோர் யாவர்ககும, பொதுவன்றி நினக்குரித்தோ புண்ணியநின் றிருமேனி", "தீதியல் புலியது பசிகெடு வகைநின திருவுரு வருளிய திறமலி பெருமையை." (இவை **வீரசோழியம்**, யாப்புப்படலம், கக - ம் கலிததுறை யுதாரணஙகள்) எனவும் வருவனவறறாலுணர்க. "பிறர்ககற முயலும பெரியோய் நின்னடி" (கக - ம காதை ௬௩), "தன்னுயிர்க கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு, மன்னுயிர் முதல்வன்" (உரு - ம் காதை, ககசு - ககஎ.) என்பர் பின்னும.

எச. இன்பச் செவ்வி மனபதை எய்த - நிருவாணமடைதற்குரிய பருவததை உயிர்ப்பன்மைகள் அடையுமபடி; மனபதை - உயிர்ப்பன்மை; "மன்பதை சாககுநின் புரைமை" என்பது **புறநானூறு**, உகo.

எரு. அருளறம்பூண்ட ஒரு பெரும் பூட்கையின - காருணயததைப்பூணட ஒப்பற்ற பெரிய மேற்கோளினாலே; அருளறம், நல்லறம், காருண்யம, தயாதருமம் எனபன ஒருபொருட்சொற்கள்; இதனை "அஹிம்ஸா பரமோதர்மஃ" எனபதிற்காண்க. **சிதகோவிந்தத்தில்** திருமாலின் தசாவதாரததை எடுததுச்சொலலிய "வேதா நுததரதே" எனனும் சுலோகத்திற் பௌததாவதாரததின பெருமையைப்பற்றி, "**காருண்ய மாதந்வதே**" என்று ஸ்ரீஜயதேவர் பாராட்டியிருக்கின்றனா.

எச - எரு. எய்தப் பூண்டவென்க. உயிர்ப்பன்மைகள் இன்பச் செவ்வியை அடையுமபடி புததன அருளறம்பூணடமையை, "உயிரக ளெல்லா முணர்வுபாழாகிப், பொருள்வழங்கு செவித்துளை தூர்ந்தறி விழநத, வறந்தலை யுலகத் தறம்பாடு சிறககச், சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையோ, ரிளவள ஞாயிறு தோன்

னறக்கதி ராழி திறப்பட வுருட்டிக்
காமற் கடந்த வாமன் பாதந்
தகைபா ராட்டுத லல்லதி யாவது
மிகைநா வில்லேன் வேந்தே வாழ்கென
அ௦ வஞ்சொ லாயிழை நின்றிற மறிந்தேன்
வஞ்சி நுண்ணிடை மணிமே கலைதனைச்
சித்திரா பதியாற் சேர்தலு முண்டென்
றப்பொழி லாங்கவ னயர்ந்து போயபின்
பளிக்கறை திறந்து பனிமதி முகத்துக்
அ௫ களிக்கயல் பிறழாக் காட்சிய ளாகிக்
கற்புத் தானில ணற்றவ வுணர்விலள்
வருணக் காப்பிலள் பொருள்விலை யாட்டியென்

றிய தென்ன, நீயோ தோன்றினை நின்னடி தொழுதேன்" (க௦ - ம் காதை, எ - கஉ) எனவும், "மாதுய ரெவ்வ மக்களை நீக்கி, விலங்குந் தம்முள் வெரூஉ ம்பகை நீக்கி, யுடங்குயிர் வாழ்கவென்றுள்ளங் கசிந்துகத், தொன்று காலத்து நின்றற முனாத்த, குன்றக மருங்கில்" (க௦ - ம் காதை, சுஉ - சுசு) எனவும் இந்நூலுள்ளே பின்னர் வருவனவற்றாலுணர்க.

எசு. அறக்கதிர் ஆழி திறப்பட உருட்டி - தருமசக்கிரத்தை உலகததிற் பல வகையாக உருளச்செய்து; தருமத்தைச் சக்கிரமாகக் கூறியதற்கேற்ப 'உருட்டி' என்றார். 'திறப்பட' என்றதனால், பல வகையாக அவன் தருமோபதேசஞ்செய்தமை கூறியவாறாயிற்று. இதுபற்றியே புத்தனைத் தருமசக்கிரப் பிரவர்த்தனாகாரியனென்பர்; "ஆதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்" என்பர் பின்னும்; க௦ - ம் காதை, சுக. "அருளாழி நயந்தோய்நீ, யறவாழி பயந்தோய்நீ, மருளாழி துரந்தோய்நீ, மறையாழி புரந்தோய்நீ" என்பது வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், கக - ம் கலித்துறையின் உதாரணத்திலுள்ளது.

எஎ. காமற்கடந்த - மாரனைவென்ற; மாரன் - தர்மவிரோதிகளான இச்சைகளை மனத்தில் உண்டாக்கும் ஒரு தேவன்; மகாபோதிவிருட்சத்தின்கீழே தவவொழுக்கம்பூண்டு நோற்றிருக்கையில் இவனாற்செய்யப்பட்ட இடையூறுகளனைத்தையும் வென்றுமேம்பட்டு விளங்கினமையால், புத்தனை 'காமற் கடந்த வாமன்' என்றார்; "மாரனை வெல்லும் வீர நின்னடி" (கக - ம் காதை, சுக) எனவும், "போதி மூலம் பொருந்தியிருந்து, மாரனை வென்று வீர னாகி" (கூ௦ - ம் காதை, க௦ - கக) எனவும் பின்னர் வருதல்காண்க. 'மாரன்' என்பதற்குப்பொருள் மன்மதனன்றென்பது பௌத்த ஸம்பிரதாயமாதலால், இந்நூலில், காமனென்று வருமிடமெல்லாம் மாரனென்று பொருள்கொள்க. வாமன் - புத்தன்; அழகுள்ளவனென்றுபொருள். பாதம் - பாததை.

எ௦ - எஎ. அருளிய பாதம்.

எஅ. தகை பாராட்டுதல் என்பன - ஒரு சொன்னீரவாய்த் துதித்தலென்ற பொருளில்வந்தன. யாவதும் - சிறிதும். 'அல்லதையாவதும்' எனவும் பாடம்.

எகூ. மிகைநா - மிகைக்கின்ற நா; மிகைத்தல் -வேறுபொருள்களைச் சொலலுதல். "காமனை வென்றோ னாயிரத்தெட்டு, நாம மல்லது நவிலா தென்னா" என்பது சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண் காதை, ககூசு - ககஎ.

அ௦. நின்றிறம் - நின்வரலாறு.

அகூ. அப்பொழிலில். அயர்ந்து - தன்னைமறந்து; விரும்பியென்றுமாம்.

அ௫. களிக்கயல் - கண்கள்.

அசு. 'நற்றவப்புணர்விலள்' எனவும் பாடம்.

அஎ. வருணக்காப்பு - வருணத்திற்கே

றிகழ்ந்தன னாகி நயந்தோ னென்னாது
புதுவோன் பின்றைப் போனதென் னெஞ்ச
௬௦ மிதுவோ வன்னாய் காமத் தியற்கை
யிதுவே யாயிற் கெடுகதன் றிறமென
மதுமலர்க் குழலாண் மணிமே கலைதான்
சுதமதி தன்னொடு நின்ற வெல்லையு
ளிந்திர கோடணை விழாவணி விரும்பி
௬௫ வந்து காண்குறூஉ மணிமேக லாதெய்வம்
பதியகத் துறையுமோர் பைந்தொடி யாகி
மணியறைப் பீடிகை வலங்கொண் டோங்கிப்
புலவன் றீர்த்தன் புண்ணியன் புராண
னுலக நோன்பி னுயர்ந்தோ யென்கோ
௧௦௦ குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றஞ் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வா வென்கோ
காமற் கடந்தோ யேம மாயோய்
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோ யென்கோ
வாயிர வாரத் தாழியன் றிருந்தடி

ற்ற காவல்; வருணமாகிய காவலென்று மாம். பொருள் விலையாட்டி - விலைமாது.

அஅ. நயந்தோன் - விரும்பினோன்.

அகூ. 'புதுவோன் பின்னர்' எனவும் பாடம்.

கூக. தன்னென்றது, காமத்தை. 'கெடுகவிதன் றிறமென' எனவும் பாடம்.

கூச. இந்திரகோடணைவிழா (=இந்திரவிழா) இந்திர கோடணையாகிய விழா; பலவகைப்பட்ட முழக்கங்களையுமுடைமையின், விழா, கோடணையெனப்பட்டது; கோடணை - முழக்கம்; அலங்காரமென்றுங் கூறுவர்; "இந்திர கோடணை விந்நாள்க் காண, வந்தேன்" (எ - ம் காதை - கஎ - கஅ) எனவும், "இந்திர கோடணை விழவணி வருநாள்" (கஎ - ம் காதை, சுக) எனவும் பின்பு வருதல் காணக.

கூசு. சு-ம் காதை, கரூ. ஓர் பைந்தொடி யாகி - ஒரு பெண்வடிவுகொண்டு.

கூஎ. மணியறைப் பீடிகை - பளிக்கறையிலுள்ள பாதபீடத்தை.

கூக. 'உலவா நோன்பின்' எனவும் பாடம்.

௧௦௦. குற்றம் - காமவெகுளி மயக்கங்கள்; "யாமே லுரைத்த பொருள்களெல்லாங், காம வெகுளி மயக்கங் காரணம்" (௩௦ - ம் காதை, உ௫உ - உ௫௩.) என்று பின்னர்க்கூறுவர்; "பூமகனே முதலாகப் புகுந்தமர ரெண்டிசையுந், தூமலராலடிமலரைத் தொழுதிரந்து வினவிய நாட், காமமுங் கடுஞ்சினமுங் கழிப்பரிய மயக்கமுமாய்த், தீமைதால் கட்டினுக்குத் திறற்கருவி யாய்க்கிடந்து, நாமஞ்சார் நமர்களுக்கு நயப்படுமாறினிதுரைத்துச், சேமஞ்சார் நன்னெறிக்குச் செல்லுமா றருளினையே" என்பது வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், கக - ம் கலித்துறையின் உதாரணத்திலுள்ளது. 'குற்றங்கடிந்தோய்' எனவும் பாடம்.

௧௦௧. முற்றவுணர்ந்த முதல்வா - சர்வஜ்ஞா.

௧௦௨. ஏமமாயோய் - பாதுகாவலாகவுள்ளோய்; ஏமம் - இன்பமுமாம்.

௧௦௩. தீநெறியாகிய கடும்பகை; தீநெறி - குமார்க்கம். 'கடிந்தோ யென்கோ' என்றும் பாடம்.

௧௦௪. ஆயிரவாரத் தாழியன் - பாதத்தில் ஸகஸ்ராரசக்கிரரேகையையுடை

கஎடு நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவனென்
றெரிமணிப் பூங்கொடி யிருநில மருங்குவந்
தொருதனி திரிவதொத் தோதியி னெஞ்சுங்கி
நிலவரை யிறந்தோர் முடங்குநா நீட்டும்
புலவரை யிறந்த புகாரெனும் பூங்கொடி
கஉ0 பன்மலர் சிறந்த நன்னீ ரகழிப்
புள்ளொலி சிறந்த தெள்ளரிச் சிலம்படி
ஞாயி லிஞ்சி நகைமணி மேகலை
வாயின்மருங் கியன்ற வான்பிணைத் தோளி
தருநிலை வசிர மெனவிரு கோட்ட
கஉடு மெதிசெதி ரோங்கிய கதிரிள வனமுலை
யாபுனை வேந்தறகுப பேரள வியறறி
யுழி யெண்ணி நீடுகின் றேங்கிய
வொருபெருங் கோயிற திருமுக வாட்டி
குணதிசை மருங்கி ணண்முதிர் மதியமுங்
கஉ0 குடதிசை மருங்கிற் சென்றுவீழ் கதிருமு
வெள்ளிவெண் டோட்டொடு பொறறே டாக
வெளளறு திருமுகம பொலியப் பெய்தலு

யவன்; 'ஆயிர நாமத் தாழியன்' எனவும் பாடம.

கஉடு. ஏததுவது எவன் - துதிப்பது ஏததன்மையது; என்னுவில் அடங்குவ தன்று என்றபடி. ககம் காதை, எக-எஉ.

கஉஎ. ஒதியின் - மெய்ஞ்ஞானத் துடன். 'ஒதியினெதி' எனவும் பாடம்.

கஉஅ. நிலவரை இறந்து - நிலவெல லையைக கடந்து. ஓர - இடைச்சொல. நீட்டும் - நீட்டுகின்ருள்; சொல்லுகின் ருளென்றபடி. இனி, நிலவெலலையைக கடந்தோராகிய தேவர் தலேகுனிவதற் குக் காரணமாகிய தனது நாவை நீட்டு கின்ருளென்றுமாம்.

கஉக. புலவரையிறந்த - அறிவின் எல் லையைக் கடந்த; "புலவரை யிறந்தோய் போகுதல பொறேவன்" என்பது சிலப் பதிகாரம், நடுகற்காதை, கஎச. புகார்-காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

கஉக. அரி - பருக்கைக்கல்.

கஉஉ. ஞாயில் - மதிலுறுப்புக்களில ஒன்று; அஃது, ஏப்புழைக்கு நடுவாய் எய்து மறையுஞ் சூட்டென்பர் அகிரியா நச்சினர்க்கினியர், குருவிசதலேயென்பா அடியார்க்குநல்லார். இஞ்சி - மதில.

ககசு. பணை - மூங்கில, இது தோரண கம்பமெனப்படும.

ககஉ - ககசு. அகழியாகிய அடியினை யும், இஞ்சியாகிய மேகலையையும, பணை யாகிய தோளினையுமுடையாள்.

ககச. தருநிலை - கற்பகத்தரு நிற்கு கோயில; வச்சிர (நிலை) - வச்சிராயுத நிற்குங்கோயில்.

ககசு. ஆர்புனை வேந்தன் - சோழன்.

ககச - ககஅ. இருகோட்டமாகிய கொங்கைகளேயும், சோழன கோயி லாகிய திருமுகத்தையுமுடையாள்.

ககக. குணதிசை - கீழ்த்திசை.

கஉ0. தோடு - காதணிவிரேடம.

கஉஉ. வெள்ளறு - இகழ்சசியற்ற. பெய தலும் - அணிந்துகொள்ளவும.

ககக - கஉஉ. மதியமும் கதிரும் மு றையே வெள்ளித்தோடும் பொற்றோ டாகத் திருமுகத்திற்பெய்தலும்.

கஉக - கஉஉ. பூங்கொடி தோளி மு.

மன்னச் சேவ லயர்ந்துவிளை யாடிய
தன்னுறு பெடையைத் தாமரை யடக்கப்
கஉ0 பூமபொதி சிதையக் கிழித்துப் பெடைகொண்
டோங்கிருந் தெங்கி னுயர்மட லேற
யன்றிற் பேடை யரிக்குர லழைஇச்
சென்றுவீழ் பொழுது சேவற் கிசைப்பப்
பவளச் செங்காற் பறவைக ளானத்துக்
கஙO குவளை மேய்ந்த குடக்கட் சேதா
முலைபொழி நீமபா லெழுதுக ளலிப்பக்
கன்றுநினை குரல மன்றுவழிப் படர
வந்தி யந்தணர் செந்தீப் பேணப்
பைந்தொடி மகளிர் பலர்விளக கெடுப்ப
கஙடு யாழோ மருதத் தின்னரம புளரக்
கோவலர் முலலைக குழன்மேற் கொள்ள
வமரக மருங்கிற் கணவனை யிழந்து
தமரகம புகூஉ மொருமகள் போலக்
கதிராற்றுப படுத்த முதிராத் துன்பமோ
கசO டந்தி யென்னும் பசலைமெய் யாட்டி
வந்திறுத் தனளான் மாநகர் மருங்கென.

மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை முற்றிற்று.

வாட்டி அவள், திருமுகம் பொலியப் பெய்தலும்=சூரியன அஸ்தமிகக்வும்.

கஉரு. அயர்ந்து - மெய்ம்மறந்து; விரும்பியென்றுமாம்.

கஉங. கஉசு. அன்னச்சேவல் பெடைகொண்டு தெங்கின் மடலேற.

கஉஎ. அரிகுரல் - மெலலிய குரலால, அழைஇ - அழைதது.

கஉள - கஉஅ. பேடை, அழைஇப் பொழுதைச் சேவற்கு இசைப்ப.

கஉக. செங்காற் பறவை - அன்னப் புள். கானமென்றூர், மிருதிபற்றி.

கஙO. குடக்கண் (?) சேதா - செவ்விய பசு.

கஙஉ. குரல - குரலவாய்.

கஙO - கஙஉ. சேதா பால் துகளேயவிப்பக் குரலவாய்ப் படர.

கஙடு. (?)

கஙசு. மூல்லை - மூல்லைப்பண். "குழல்வளர் முல்லையிற கோவலர் தம்மொடு, மழலைத் தூமபி வாய்வைத் தூத" என்பது சிலப்பதிகாரம், அந்திமாலைச் சிறப்புச்செய்காதை, கடி-கசு. 'முல்லை குழன்மேற் கொள்ள' எனவும் பாடம்.

கஙஎ. அமரகம் - போர்க்களம்.

கஙஅ. தமரகம் - தம்மவர்களிடம்.

கஙக. சூரியனைப்போக்கிய.

கசO. அந்திப்பொழுதாகிய மங்கை; பசலை மெய்யாட்டி யென்றார், கணவனைப் பிரிந்தாளென்பது புலப்பட.

கசக. இறுத்தனள் - தங்கினாள்.

கசO - கசக. பசலைமெய்யாட்டி மாநகர்மருங்கு வந்திறுத்தனளென்க.

க - கசசு. இளம்பொற்பூங்கொடி உருவம் பெயர்ப்ப, சூழ்வோனை சுதமதி முகநோகி உரையென, உரைப்ப, அகலவோன் எய்தியது உரையென, கேட்டருள; சங்கதருமனருளிய வரமன் பாதத்தைப் பாராட்டுதலலது மிகைகாவில் லேனென, அவன்போயபின், மணிமேகலை சுதமதியொடு நின்ற வெலலையுள், மணிமேகலாதெய்வம், பைந்தொடியாகிப் பீடிகையை வலங்கொண்டு ஓங்கி ஒதுங்கி நாநீட்டும்; நீட்டப் புகாரெனும் பூங்கொடி பெய்தலும், பசலைமெய்யாட்டி முதிராத் துன்பமோடு நகர்மருங்கு வந்திறுத்தனளென்ற முடிகக.

ஆறாவது

சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை.

[ஆறாவது மணிமேகலைதனக்கு
மணிமேகலாதெய்வம் சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்து
அவளை மணிபல்லவத்துக்கொண்டுபோனபாட்டு.]

அந்தி மாலை நீங்கிய பின்னர்
வந்து தோன்றிய மலர்கதிர் மண்டிலஞ்
சான்றோர் தங்க ணெய்திய குற்றந்
தோன்றுவழி விளங்குந் தோற்றம் போல
ரு மாசறு விசும்பின் மறுநிறங் கிளர
வாசற விளங்கிய வந்தீந் தண்கதிர்
வெள்ளிவெண் குடத்துப் பால்சொரி வதுபோற்
கள்ளவிழ் பூம்பொழி லிடையிடை சொரிய
வுருவு கொண்ட மின்னே போலத்
கo திருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனிய

உ. மலர்கதிர் மண்டிலம் - சந்திரமண்டிலம்.

௩. சான்றோர்-உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்த மேன்மக்கள். எய்திய - உண்டாகிய.

௪. தோன்றுவழி - தோன்றுமிடத்து. 'தோன்றுவழி விளக்கும்' என்றும் பாடம்.

௫. மாசு - குற்றம். விசும்பு - ஆகாயம். மறு - களங்கம். நிறம் கிளர - நிறம் விளங்கித்தோன்ற; நிறம் - மார்பிலென்றுமாம்.

௬ - ௫. சந்திரனிடத்துள்ள தூய்மையாலும், தான் அதற்குமாறாக இருத்தலாலும், களங்கம், சான்றோரிடத்துண்டாகிய குற்றம்போல விளங்கித் தோன்றியதென்பதாம்; இது, "குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம்விசும்பின், மதிக்கண் மறப்போ லுயர்ந்து," என்னும் கூடுஎ - ம திருக்குறளின் கருத்தை ஒருவாறு தழுவி, ஆண்டுள்ள பொருளையும் உவமத்தையும் முறையே உவமமாகவும் பொருளாகவும் பெற்றுவந்தமை காண்க. "அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந், திங்களுஞ் சான்றோருமொப்பர்" என்பது நாலடியார்.

௬. ஆசு - குற்றம். தண்கதிர் - நிலாவை.

௭. சந்திரனுக்கு வெள்ளிக்குடமும், நிலாவிற்குப் பாலும் உவமை. 'குடத்திற்பால்' என்றும பாடம்.

உ - அ. மண்டிலம் மறுநிறங்கிளரப் பால்சொரிவதுபோல் தண்கதிரை இடையிடையே சொரியாநிற்க.

௯. இல்பொருளுவமம். 'உருவுகண்ட' என்றும பாடம.

கo. இந்திரவில்லைப்போல ஒளிவிட்டு அழகைததருகின்ற திருமேனியையுடையளாய்; "திருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, கடுஉ. இந்திரவில் இன்னவாறு தோனறுமெனப் புலப்ப

ளாதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
பாத பீடிகை பணிந்தன ளேத்திப்
பதியகத் துறையுமோர் பைந்தொடி யாகிச்
சுதமதி நல்லா டன்முக நோக்கி
௧௫ யீங்கு நின்றீ ரென்னுற் றீரென
வாங்கவ ளாங்கவன் கூறிய துரைத்தலு
மரசிளங் குமர னாயிழை தன்மேற்
றணியா நோக்கந் தவிர்ந்தில னாகி
யறத்தோர் வனமென் றகன்றன னாயினும்
௨௦ புறத்தோர் வீதியிற் பொருந்துத லொழியான்
பெருந்தெரு வொழித்திப் பெருவனஞ் சூழ்ந்த
திருந்தெயிற் குடபாற் சிறுபுழை போகி
மிக்க மாதவர் விரும்பின ருறையுஞ்
சக்கர வாளக் கோட்டம் புக்காற்
௨௫ கங்குல் கழியினுங் கடுநவை யெய்தா
தங்குநீர் போமென் றருந்தெய்வ முரைப்ப
வஞ்ச விஞ்சையன் மாருத வேகனு

டாமையினால், அங்ஙனந்தோன்றுகின்ற தெய்வங்கட்கு அஃது உவமமாயிற்று; "மற்றவன் றேவ னாகி வானிடு சிலையிற் றோன்றி" (குணமாலையாரிலம்பகம், ௧௦௧) எனச் சீவகசிந்தாமணியிலும், "வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மை யாற், கானிலந்தோயாக் கடவுளை" (கடவுள்வாழ்த்து) என நாலடியாரிலும் கூறியிருத்தல்காண்க.

௧௧. ௧௦-ம் காதை, ௬௧. அறவாழியாள்வோன் - புத்தன்.

௧௨. பாதபீடிகை - உவவனத்திற் பளிக்கறையிலுள்ள பாதபீடம. பணிந்தனளேத்தி - பணிந்தேத்தி.

௧௩. ௫ - ம் காதை, ௬௬.

௧௫. நின்றீரென்றது, மணிமேகலையையும் உளப்படுத்தி. என்னுற்றீர்-யாது துன்பமுற்றீர். என - என்று மணிமேகலாதெய்வங்கேட்ப.

௧௦ - ௧௫. மேனியள், ஏத்தி ஆகி நோக்கி என்னுற்றீரெனவென்க.

௧௬. அவள் - சுதமதி. அவன் - உதய குமரன். கூறியது - 'சித்திரா பதியாற் சேர்தலு முண்டு' என்றது; ௫-ம் காதை, ௮௨.

௧௭. ஆயிழைதன்மேல் - மணிமேகலையிடத்து.

௧௮. 'தவிர்வில னாகி' என்றும், 'தணிந்தில னாகி' என்றும் பாடம்.

௧௯. அறத்தோர் வனமென்று - முனிவர்களுறைகின்ற வனமென்றுநினைந்து.

௨௦. புறத்தோர்வீதியில் - புறத்திலுள்ளவர்களுடைய வீதியினிடத்தே.

௧௭ - ௨௦. குமரன் தவிர்ந்தில னாகி அகன்றனனாயினும் வீதியிற் பொருந்துதலொழியானென்க.

௧௯ - ௨௦. ௫ - ம் காதை, ௫௬ - ௫௭.

௨௧. பெருந்தெருவென்றது, முன்பு கூறிய புறத்தோர்வீதியை.

௨௨. ௭ - ம் காதை, ௮௯. எயில் - மதில். குடபாற் சிறுபுழை - மேற்றிசையினிடத்தேயுள்ள சிறியவாயில்.

௨௩ - ௨௪. ௧௫ - ம் காதை, ௩௧, ௩௨; ௧௭ - ம் காதை, ௭௫ - ௭௬; ௨௨ - ம் காதை, ௫ - ௬.

௨௫. கடுநவை - உதயகுமரனாற் பற்றப்படுகை.

௨௬. அங்கு - சக்கரவாளக்கோட்டத்திடத்தே.

௧௬ - ௨௬. அவள் உரைத்தலும், அருந்

மஞ்செஞ் சாய னீயு மல்லது
நெடுநகர் மருங்கி னுள்ளோ ரெல்லாஞ்
௩௦ சுடுகாட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையார்
சக்கர வாளக் கோட்ட மஃதென
மிக்கோய் கூறிய வுரைப்பொரு ளறியே
னீங்கிதன் காரண மென்னை யோவென
வாங்கதன் காரண மறியக கூறுவன்
௩௫ மாதவி மகளொடு வல்லிருள் வரினு
நீகே ளென்றே நேரிழை கூறுமிந்
நாமப பேரூர் தன்னொடு தோன்றிய
விமப புறங்கா டீங்கித னயல
தூரா நற்றே ரோவியப படுத்துத்
௪௦ தேவர் புகுதரூஉஞ் செழுங்கொடி வாயிலு
நெல்லுங கருமபு நீருஞ சோலையு
நல்லவழி யெழுதிய நலங்கிளர் வாயிலுட
வெள்ளி வெண்சுதை யிழுகிய மாடத
துள்ளுரு வெழுதா வெளளிடை வாயிலு
௪௫ மடித்த செவ்வாய்க் கடுத்த நோககிற்
றொடுத்த பாசத்துப் பிடித்த சூலதது
நெடுநிலை மண்ணீடு நின்ற வாயிலு

தெய்வம், 'அரசிளங் குமரன் பொருந்துத லொழியான்; ஆதலாற் போகிப் புக்காற் கடுநவை யெய்தாது; நீர் அங்குப்போம்' என்றுரைப்பவென்க.

௩௧. அஃது சக்கரவாளககோட்டமென்று. 'கோட்டமீதென' என்றும் பாடம்.

௩௩. என்னையோவென - யாதென்று சுதமதிகேட்ப. 'என்கொ லோவென' என்றும் பாடம்.

௩௪. கூறுவல - கூறுவேன்.

௩௫ - ௩௬. மாதவிமகளொடு நீ கேள். நேரிழை - மணிமேகலாதெய்வம்.

௩௮. ஈமப்புறங்காடு-மயானம்; ஈமம்-பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு; "கரிபுற விறகி னீம வொள்ளழல" என்பது, புறநானூறு, ௨௩௧. இதன் - இந்த உவவனத்தின். புறங்காடு இதன் அயலிடத்துள்ளது. 'ஈமப்பெருங்காடு' என்றும் பாடம்.

௩௯. ஊராநற்றேர் - விமானம். ஒவியப்படுத்து - சித்திரம்போல ஆகாயத்தே நிற்கும்படி செய்து. 'ஒலியகப் படுதது' என்றும் பாடம.

௪௩. வெள்ளிவெண்சுதை - மிகக வெண்மையையுடைய சுணணச்சாந்து. இழுகிய - பூசிய. 'எழுதிய மாடதது' என்றும பாடம்.

௪௪. உரு - வடிவங்கள். வெளளிடை - வெளியான இடம்.

௪௫. கடுத்தநோககு - கோவித்துப்பாரத்த பாரவை.

௪௬. தொடுத்த பாசம் - பிறரைக் கட்டிய கயிறு; க - காதை, ௨௩.

௪௭. நெடு நிலை மணணீடு - நீண்ட தோற்றததையுடைய பூதவடிவம்; என்றது மயானததைப் பாதுகாப்பதோர் தெய்வவிசேட வடிவமென்பர். மணணீடென்பதற்குச் சுதையாற்செயயப்பட்ட பாவையென்று பொருள், "பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுதது" (௬ - ம் காதை, ௨௦௦), "ஈங்கிம மண்ணீட் டியாரென வுணர்கேன்" (௧௮ - ம்

நாற்பெரு வாயிலும் பாற்பட் டோங்கிய
காபபுடை யிஞசிக் கடிவழங் காரிடை
௫0 யுலையா வுள்ளமோ டுயிர்க்கட னிறுத்தோர்
தலைதூங்கு நெடுமரந் தாழ்ந்துபுறஞ் சுற்றிப்
பீடிகை யோங்கிய பெரும்பலி முன்றிற்
காடமர் செலவி கழிபெருங் கோட்டமு
மருந்தவர்க் காயினு மரசர்க் காயினு
௫௫ மொருஙகுடன் மாய்ந்த பெண்டிாக் காயினு

காதை, க௫சு) என இந்நூலுள்ளும், "கண்ணுள் வினைஞரு மணணீட் டாளரும்" (இந்திரவிழவூரெடுததகாதை, ௩0) எனச் **சிலப்பதிகார**ததுள்ளும் வருதல் காண்க. மண் - ஈண்டுச்சுதை; "மண் மாண புனைபாவை யற்று" (௪0எ), "மண்ணோ டியைந்த மரததனையர்" (௫எசு) என்பன **திருக்குறள்.**

௪அ. நாற்பெருவாயிலும் - செழுங் கொடிவாயிலும் நலஙகிளர்வாயிலும் வெளளிடைவாயிலும் நினறவாயிலுமாகிய நான்கு பெரியவாயிலும். பாற்பட்டு - பகுதிப்பட்டு.

௪௯. காப்பு - காவல். இஞ்சி - மதில். கடி வழங்கு ஆரிடை-பேயகள சஞ்சரிக்கின்ற அரிய இடம; என்றது மயானததை.

௪அ - ௪௯. ஓஙகிய ஆரிடையென்க.

௫0. உலையாவுளளமோடு - தளராத உள்ளததோடு, உயிர்க்கடனிறுத்தோர் - உயிராகிய கடனைககொடுததோா, உயிர்ககடனிறுததலைச **சிலப்பதிகாரம்**, இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, அஎ - அஅ - ம் அடிகளின உரையிற்காண்க. இவர்களை, ச்மசானவாஸினியது மந்திரஸாதகரான பைரவவேஷதாரிகளென்றும், காபாலிகமதததினரென்றும் கூறுவர்; இஃது அவிப்பலியெனப்படும்; "சிரநதெரிந்தன வரிநத ரிந்துகுவை செய்த பயிரவர்கள் செந்நிலம், பரிந்தெ ரிந்துபொடி செய்ய மற்றவை பரிப்ப மற்றவர் சிரிப்பரே" என்பது **தக்கயாகப்பரணி**, காடு பாடியது.

௫க. தலைதூங்குநெடுமரம் - உயிர்க்கடனிறுத்தோருடைய தலைகள் தொங்கப் பெற்ற நீண்ட மரங்கள். பலிகொடுப்போர் சிகையை மரததில் முடிந்துவிட்டுத் தலையையரிந்து துர்க்கைக்குப் பலி கொடுததல் மரபாதலால, இஙஙனங்கூறினர். "வீங்குதலை நெடுங்கழையின் மிசை தோறுந் திசைதோறும் விழித்து நின்று, தூங்குதலை சிரிப்பனகண் டுறங்குதலை மறந்திருககுஞ் சுடர்க்கட் சூர்ப்பேய்" என்பது **கலிங்கத்துப்பரணி**, கோயில் பாடியது, உக. இதுபோன்ற ஒழுக்கம், வடநூலில் **தசகுமாரசரித்திரத்தில்** உபஹாரவர்மாவின் சைசவவிருததாந்தததில் சொல்லப்பட்டுள்ளதென்பர். 'தலை தாங்குநெடுமரம்' என்றும் பாடம்.

௫உ. பீடிகை - பீடம். பெரும்பலி பீடிகையோங்கிய முன்றிலென்க.

௫௩. காடமர்செல்வி - துர்க்காதேவி; சண்டிகையென்றுங்கூறுவர்; கஅ - ம் காதை, ககரு. கோட்டம் - கோயில். "கோளி யாலமுங் கோழரை மரங்களுங் குழுமித, தூளி யார்ததெழு சுடலையு முடலமுந் துவன்றி, மீளி யாக்கைய தாககியுண் பேய்க்கண மிகைசூழ், கூளி தாய்க்கென வாக்கிய கோட்டமொன்றுளதே" என்னும் **நீலகேசிச்** செய்யுளாலும் மயானத்தில் துர்க்கையாலயம் இருந்ததாகத தெரிகின்றது.

௫0 - ௫௩. இறுத்தோருடைய தலைகள் தூங்குகின்ற மரங்கள் சுற்றப்பட்டுப் பலிபீடிகை ஓங்கிய முன்றிலையுடைய கோட்டம்.

௫௫. ஒருங்குடன்மாய்ந்த பெண்டிர் - கணவனுட னிறந்தமகளிர்.

௫௪ - ௫௫. ஆயினும் - ஓர் **எண்ணி**டைச்சொல்; "பொதியி லாயினு மிமயமாயினும், . புகாரே யாயினும்" என்புழிப்போல; இது **சிலப்பதிகாரம்**, மஙகலவாழ்ததுப்பாடல்.

நால்வேறு வருணப் பால்வேறு காட்டி
யிறந்தோர் மருங்கிற் சிறந்தோர் செய்த
குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன
சுடுமணோங்கிய நெடுநிலைக் கோட்டமு
௬௦ மருந்திறற் கடவுட் டிருந்துபலிக் கந்தமு
நிறைக்கற் றெற்றியு மிறைக்களச் சந்தியுந்
தண்டு மண்டையும் பிடித்துக் காவல
ருண்டுகண் படுககு முறையுட் குடிகையுந்
தூமக் கொடியுஞ் சுடர்த்தோ ரணங்களு
௬௫ மீமப் பந்தரு மியாங்கணும் பரந்து
சுடுவோ ரிடுவோர் தொடுகுழிப் படுப்போர்
தாழ்வயி னடைப்போர் தாழியிற் கவிப்போ

---

௫௬. நாலவேறுவருணம் - பிரஹ்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரவருணங்கள்.

௫௭. இறந்தோர்மருங்கில் - இறந்தவருடம்பைப் புதைததவிடததே.

௫அ. குறியவும் நெடியவுமாகிய சிறிய மலைகளைக்கண்டாலொத்த; சிலப்பதிகாரம், நீர்ப்படைக்காதை, ௧௫௩.

௫௯. சுடுமண் - செங்கல். கோட்டம் - அறை; "ஈமப் புறங்காட், டரசர்க் கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம" என்பர் பின்னும்; ௬-ம் காதை, ௧௬௫-௧௬௬

௫அ - ௫௯. கண்டன்ன கோட்டம்.

௬௦. அருந்திறல் கடவுள் திருந்து பலிக் கந்தம - பெறுதற்கரிய திறலையுடைய தெய்வங்களையுடைய, திருந்திய பலியிடுதற்குரிய தூணகள்; கந்தம் - ஸ்கந்தமெனனும் வடமொழிச்சிதைவு. இப்படியே, இது, "இலகொளிக் கந்தமும்" (௨௪ - ம காதை, ௧௬௩) என இந்நூலுள்ளும், "கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிடப், பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொதியில்" (௫௨) எனப் புறநானூற்றிலும் வருதல்காணக.

௬௧. நிறைக்கற்றெற்றி - நிறுத்திய கல்லாலாகிய திண்ணை. மிறைக் களச் சந்தி - வளைந்த இடத்தினையுடைய பல வழிகளுங்கூடின சந்து; மிறை - வளைவு. "மிறைக்கொளி திருத்தி னானே" என்பது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௨௫௫. 'நிறைகற் றெற்றியும்' என்றும் பாடம்.

௬௨. மண்டை - உண்ணுதற்குரிய ஒருவகை மண்கலம்; ஏற்கும்பாத்திரமென்றுங்கூறுவர்; "கவிழ்த்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரென", "பாணர் மணடை நிறையப் பெய்ம்மார்", "எலாது கவிழ்ந்தவெ னிரவன் மண்டை" என்பன புறநானூற்றுச் செய்யுள்; ௧௦௩, ௧௪௫, ௧௭௬. காவலர் - மயானங்காப்போர்.

௬௩. குடிகை - பர்ணசாலை; 'குடிகா' என்னும வடமொழிச்சிதைவென்பர், இஃது இக்காலததுக் குடிசையென வழஙகுகினறது.

௬௪. தூமககொடி - புகையொழுஙகு, "மீனசுடு புகையிற் புலவுநாறு நெடுங கொடி" என்பது புறநானூறு, ௫௨.

௫௦ - ௬௫. கழிபெருஙகோட்டமும், நெடுநிலைககோட்டமும், பலிசகந்தமும், தெற்றியும், சந்தியும, குடிசையும, கொடியும், தோரணஙகளும், பந்தரும யாங்கணும பரநதெனக.

௬௬. சுடுவோர்-பிணங்களைச்சுடுவோர், இடுவோர் - கொணர்ந்து அவற்றைச் சும்மா போகடுவோர். தொடுகுழி-தோண்டப்பட்டகுழி, ௧௬ - ம் காதை, ௨௫.

௬௭. தாழ்வயின் அடைப்போர் - பள்ளமாகிய இடங்களில் பிணங்களை அடைத்துவைப்போர்; தாழ்வயின் - தாழ்நத இடம். 'தாழ்வாயி னடைப்போர்' என்றும் பாடம். தாழியிற்கவிப்போர் - பிணஙகளைத் தாழியினாலே கவிப்போர்; இதனை, "தேவ ருலக மெய்தின னாதலி, னன்னோற் கவிக்குங் கண்ணகன் றாழி" (௨௨அ) எனவும், "கவிசெந் தாழிக

ரிரவும பகலு மிளிவுடன் றரியாது
வருவோர் பெயர்வோர் மாறாச் சும்பையு
எ௦ மெஞ்சியோர் மருங்கி னீமஞ சாற்றி
நெஞசு நடுக்குறூஉ நெய்த லோசையுந்
துறவோ ரிறந்த தொழுவிளிப் பூசலும்
பிறவோ ரிறந்த வழுவிளிப் பூசலு
நீண்முக நரியின் றீவிளிக கூஉஞ்
எரு சாவோர்ப பயிருங் கூகையின் குரலும்
புலவூண் பொருந்திய குராலின் குரலு
மூண்டலை துற்றிய வாண்டலைக் குரலு
நன்னீர்ப் புணரி நளிகட லோதையி
னின்னா விசையொலி யென்றுநின் றறாது

குவிபுறத திருந்த'' (உ௩அ) எனவும், ''ஈமத் தாழி, யகலி தாக வனைமோ'' (உ௫௬) எனவும், ''தாழிய பெருங்கா டெய்திய ஞான்றே'' (௩௬௪) எனவும் வரும் புறநானூற்றுப் பாடல்களாலுணர்க; இது, முதுமக்கட்டாழி யெனவும் வழங்கும்.

சுஅ. இளிவுடன் - அருவருப்புடன். 'இரவும பகலும பெயாவீ டினறி' என றும் பாடம.

சுக. சுமமை - ஒலி.

எ௦. எஞசியோர் - சீவித திருப்போர். 'எஞ்சினர் மருங்கின்' என றும பாடம. ஈமஞ் சாற்றி - ஈமமுண்டெனபதைச் சொலலி.

எக. நெய்தலோசையும் - சாப்பறையின் ஓசையும்; ''ஓரி னெய்தல் கறங்க வோரி, லீர்ந்தண் முழவின் பாணி ததும்ப'' என்பது புறநானூறு, கக௪. ''பல்லவர்க் கிரங்கும் பாடிமிழ் நெய்தல, கலலென வொலிக்குங காடு'' என்பது புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்பொதுவியற்பால, சு.

எஉ. தொழுவிளிப்பூசல் - துதிமுழக்கம்; துறவோராதலால, தொழுவிளிப் பூசல கூறப்பட்டது.

எங. பிறவோர் - இல்லறத்தோர்.

எச. 'தீவிளிககுரலும்' என்றும்பாடம்.

எரு. சாவோர்ப் பயிரும் கூகையின் குரலும் - இறப்போரை அழைக்கும் பேராந்தையின் ஒலியும்; பேராந்தை செத்தோரை அழைக்குமென்றுங கூறுவர்; ''போழ்வாய்க் கூகை, சுட்டுக் குவியெனச் செததோர்ப் பயிருங், கள்ளியம் பறந்தலை'' என்பது புறநானூறு, உ௪௦.

எசு. குரால் - கோட்டான். 'புலாலூண் பொருந்திய' என்றும் பாடம்.

எஎ. உணவாகத் தலைமூளையைக் கடித்துண்ட ஆண்டலைப்பறவைகளின் குரலும; ஆண்டலைப் பறவை-ஆண்மகனது தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப் பறவை; இதனை, ''நீண்டபலி பீடத்தி லரிந்து வைதத நெடுங்குஞ்சித் தலையைத்த னினமென் றெண்ணி யாண்டலைப்பு ளருகணைந்து பார்க்கு மாலோ வணைதலுமச் சிறமச்ச முறுத்து மாலோ'' என்பதனாலுணர்க; இத்தாழிசை கலிங்கத்துப்பரணி, கோயில்பாடியது, கசு. ''அழுகுரற் கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவும்'' என்பது பட்டினப்பாலை, உ௫அ. ''ஆண்டலை பாட'' என்பது காளாக்காலம்மையார் முத்ததிருப்பதிகம், ௩. ''ஈமத் தூமமு மெரிகளு மிருளொடு விளக்கா, வூமைக் கூகையு மோரியு முறமூறழ் கதிக்கும், யாமத் தீண்டிவந் தாண்டலை மாண்பில வழைக்குந், தீமைக் கேயிடனாயதோர் செமமலை யுடைத்தே'' என்பது நீலகேசி. 'ஊன்றலை துற்றிய' என்றும் பாடம்.

எஅ. புணரி நளி கடல் - அலைகளையுடைய பெரிய கடல். ஓதையின் - ஓசை போல. 'நளிர்கடல்' என்றும் பாடம்.

எக. இன்னா இசை ஒலி - துன்பத்தை இசைக்கின்ற ஒலிகள்.

அ0 தான்றியு மொடுவையு முழிஞ்சிலு மோங்கிக்
கான்றையுஞ் சூரையுங் கள்ளியு மடர்ந்து
காய்பசிக் கடும்பேய் கணங்கொண் டுண்டு
மாலமர் பெருஞ்சினை வாகை மன்றமும்
வெண்ணிணந் தடியொடு மாந்தி மகிழ்கிறந்து
அடு புள்ளிறை கூரும் வெள்ளின் மன்றமுஞ்
சுடலை நோன்பிக ளொடியா வுள்ளமொடு
மடைதீ யுறுக்கும் வன்னி மன்றமும
விரத யாக்கைய ருடைதலை தொகுத்தாங்
கிருந்தொடர்ப் படுக்கு மிரத்தி மன்றமும
கூ0 பிணந்தின் மாக்க ணிணம்படு குழிசியில்
விருந்தாட் டயரும் வெள்ளிடை மன்றமு
மழற்பெய் குழிசியும் பிழறுபெய் மண்டையும
வெள்ளிற் பாடையு முள்ளீட் டறுவையும்

கூக - எக. மாரூச் சும்மையும், நெய்த லோசையும், தொழுவினிப் பூசலும், அழு வினிப் பூசலும், கூவும், குரலும், குர லும், குரலும் ஆகிய இன்னிசைகள் அரு கிருக்கப்பெற்ற.

அக. 'கள்ளியும் படர்ந்து' என்றும் பாடம்.

அ0 - அக. தான்றி முதலிய மரவிசே டங்கள் நெருங்கப்பெற்று. 'கள்ளியும் படர்ந்து' என்றும் பாடம்.

அஉ. காய்பசி - மிக்கபசி; சு - ம் காதை, ககஎ; கக-ம் காதை, ஙஙூ. கணம்- கூட்டம்.

அசு. மால் - மேகம். சினை - கிளை. பலபேய்கள் கூட்டங்கொண்டிருத் தற்கு இடமானதுபற்றி, வாகையடி மனற மெனப்பட்டது. பின் வருவன வற்றையும், இப்படியே கொள்க. ஊரு க்கு வடவாய் எல்லாருமிருக்கு மரதடி யை மன்றமென்பர், ஆசிரியர் நச்சினா ர்க்கினியர், திருமுருகாற்றுப்படை, உஉக.

அச. தடி - தசை. மாந்தி - உண்டு.

அடி. புள் - பேராந்தை, கோட்டான் கழுகு, பருந்து, காக்கை, ஆண்டலைப் புள் முதலியனவைகள். இறைகூரும் - தங்குதல் மிக்க. வெள்ளில் - விளா மரம்.

அக. சுடலை நோன்பிகள்-காபாலிகர்; "இறைவி கோட்டதது லீரிரு திங்கள தகவை, யுறையு ளாகவவ வுறையருக காட்டகத் துறைவான், பொறையு மாற றலும் பூமியு மேருவு மனையான், சிறை செய் சிந்தையா னந்தமில் பொருள் களைத் தெரிந்தான்" எனனும் நீலகேசிச் செய்யுளால 'முனிசந்திரன' என்ற ஒரு முனிவன் மயானதலிலிருந்து தவஞசெ ய்தானென்று தெரிகிறது. ஒடியாவள் ளம் - தளராதவுள்ளம்.

அள. மடை - சோறு. வன்னி - வன் னிமரம்.

அஅ. உடைதலைகளைச் சேர்த்து.

அக. இருந்தொடர்ப்படுக்கும்-பெரிய மாலைகளாகச்செய்யும், இரத்திமன்றம - இலந்தைமரநிற்கும் மன்றம; "இரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்து" எனபது புறநானூறு, கூச.

கo. குழிசி - பானை.

கக. வெள்ளிடைமன்றம்-வெளியான இடத்தையுடைய மன்றம; "உள்ளுநர்ப் புனிக்கும் வெள்ளிடை மன்றமும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவு ரெடுத்தகாதை, கஎ.

கூ. பிழல்(') 'பிறழ்பெய் மணடை யும்' என்றும் பாடம்.

கூக. வெள்ளிற் பாடை - இருபெய ரொட்டு. உள்ளீட் டறுவை - உள்ளே பண்டங்கள் இடுதலேப்பெற்ற உறி;

பரிந்த மாலையு முடைந்த கும்பமு
கூடு நெல்லும் பொரியுஞ் சில்பலி யரிசியும்
யாங்கணும் பரந்த வோங்கிரும் பறந்தலை
தவத்துறை மாக்கள் மிகப்பெருஞ் செல்வ
ரீற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப் பாலகர்
முதியோ ரென்னா னிளையோ ரென்னான்
க00 கொடுந்தொழி லாளன் கொன்றனன் குவிப்பவில்
வழல்வாயச சுடலை தின்னக் கண்டுங்
கழிபெருஞ செலவக கள்ளாட் டயர்ந்து
மிக்க நலலறம விரும்பாது வாழு
மககளிற சிறந்த மடவோ ருண்டோ
க0டு வாங்கது தன்னையோ ரருங்கடி நகரெனச்
சார்ங்கல னென்போன் றனிவழிச சென்றோ
னென்புந் தடியு முதிரமு மியாக்கையென்
றன்புறு மாககட் கறியச் சாற்றி
வழுவொடு கிடந்த புழுவூன் பிண்டத்

"சுவன்மே லறுவையும்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, நாடுகாண்காதை, கூஅ. அறுவை - சீலையாதலால், உள்ளீட்டையுடைய கிழியுமாம்.

கூச. பரிந்த மாலை - பாடையிற்கட்டி அறுததெறியப்பட்டமாலை; "வெள்ளின் மாலையும் விரிந்தவெண் டலைகளுங் கரிந்த, கொள்ளி மாலையுங் கொடிபடு கூரையு மகலும், பள்ளி மாறிய பாடையு மெலும்புமே பரந்து, கள்ளி யாரிடைக் கலந்ததோர் தோறறமுங் கடிதே" என்பது **நீலகேசி**.

கூடு. சில்பலி யரிசி - சிறுபலியாகிய அரிசி; "தூவெள் ளரிசி, சில்பலிச் செய்து" என்பது **திருமுருகாற்றுப்படை**, உ௩௩ - உ௩௪.

கூசு. பறந்தலை - பாழிடம்.

அ௩ - கூசு. வாகைமனறமும், வெள்ளின்மன்றமும், வன்னிமனறமும், இரததிமன்றமும், வெள்ளிடை மன்றமும் ஆகிய இம்மன்றங்கள்யாங்கணும் அழற்பெய்குழிசி முதலியவைகள் பரந்த பறந்தலையெனக.

சுடு - கூசு. பரந்து அறாது பரந்த பறந்தலையென்க.

கூஅ. எ - ம் காதை, அக.

க00. கொடுந்தொழிலாளன் - காலன்.

ச௩ - க0க. ஆரிடை பறந்தலை சுடலை தின்னககண்டும.

க0உ. மிகப்பெரிய செல்வமாகிய கள்ளையுண்டு விளையாடுதலைச்செய்து.

க0ச மடவோர் - மூடர்

க0டு. அதுதன்னை - அம்மயானத்தை. கடி - காவல்.

க0சு. தனிவழிச் சென்றோனாகிய சார்ங்கலன்.

க0அ. அன்புறு மாக்கட்கு - உடம்பினிடததே அன்புமிகுத்த மனிதர்கட்கு. மாக்களென்றார், ஐம்புலவுணர்ச்சியே யன்றி மனவுணர்ச்சியில்லாதவரென்று; "மாவு மாககளு மையறி வினவே" என்பது **தொல்காப்பியம்**, மரபியல், ௩உ.

க0எ - க0அ. யாக்கை என்புமுதலியனவாமென்று மாக்கட்குச் சாற்றி.

க0கூ. வழு - தாதுவிசேடம்; வழுவொடு-வழுவுதலுடனென்றுமாம். பிணடமென்றது, உடம்பை.

க0அ - க0கூ. சாற்றிக் கிடந்தவென்க; இனி, சாற்றி வாய்க்கொண்டு உளைக்கும் நரியோதையுமெனினுமமையும்.

ககo தலைத்தக மூட்டிய வடிநரி வாய்க்கொண்
டுலப்பி லின்பமோ டுகேக்கு மோதையுங்
கலைப்புற வல்குல் கழுகுகுடைந் துண்டு
நிலைத்தலை நெடுவிளி யெடுக்கு மோதையுங்
கடகஞ் செறித்த கையைத் தீநா

ககடு யுடையக் கவ்வி யொடுங்கா வோதையுஞ்
சாந்தந் தோய்ந்த வேந்திள வனமுலை
காய்ந்தபசி யெருவை கவர்ந்து ணுைதையும
பண்புகொள் யாக்ையின் வெண்பலி யரங்கத்து
மண்கணை முழவ மாக வாங்கோர்

கஉo கருந்தலை வாகுகை கையகத் தேந்தி
யிரும்பே ருவகையி னெழுந்தோர் பேய்மகள
புயலோ குழலோ கயலோ கண்ணை
குமிழோ மூக்கோ விதழோ கஷிரோ
பல்லோ முத்தோ வென்னு நிரங்காது

கஉடு கண்டொட் டுண்டு கவையடி பெயர்த்துத்
தண்டாக் களிப்பி னுடுங் கூத்துக்
கண்டனன் வெரீஇ கடுகவை யெய்தி

ககo. அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்கு ழம்பு.

ககக. உலப்பு இல் இன்பமோடு - கே டில்லாத இன்பத்தோடு.

ககங. 'நிலதலை' என்றம் பாடம்.

ககச. தீநாய் - மயானத்திற்றிரியும் ஒருவகைநாய்.

ககஎ. காய்ந்தபசி - மிக்க பசி; சு ம் காதை, அ; ககும் காதை, ஙக. எருவை- தலைவெளுத்து உடல் சிவந்திருக்கும் பருந்து; கழுகுமாம்; "விசும்பா டெருவை பசந்திடி மடிப்ப" என்பது புறநா ஙூறு, சுச.

ககஅ வெண்பலி யரங்கத்து - சாம் பற்குவையாகிய அரங்கத்திலே.

ககக. மண் கணை முழவமாக - மார்ச் சனையமைந்த நிரண்ட தண்ணுமையோ சையாக; தண்ணுமை - ஆடற்குரிய ஒரு வகைத் தோற்கருவி.

ககக - ககங. உகேக்கு மோதையும், எடுக்கு மோதையும், ஒடுங்கா வோதை யும், கவர்ந்துணுைதையும் ஆகிய இவை கள் முழவமாகவெங்க.

கஉo. கருந்தலையென்றது, ஒரு பெண பிணத்தின் தலையை.

கஉக. பேய்மகள் - பெண்பேய்.

கஉங. குமிழ் - குமிழம்பூ. கவிர் - முள்ளுமுருக்கைப்பூ 'அதிரோகவிரோ' எனும் பாடமம.

கஉச. என்னு - என்று கருதாமல்.

கஉடு. கண் தொட்டு உண்டு - கண் ணேத் தோண்டி உண்டு. கவையடி பெ யர்த்தது - கவைத்த அடிகளேப்பெயர்த்து; "கருமறிக காதிற் கவையடிப் பேய்ம கள்' என்புகுறை பேய்மகளுக்குக் கவை யடியுண்டெனபது அறிந்து கொள்க. இரு சிறுபாணாற்றுப்படை, ககள. 'கவை யடிப்பெயர்த்து' எனவும் பாடம்.

கஉசு. தண்டாக் களிப்பு - தணியாத களிப்பு; "தண்டா வீகைத் தகைமாண குமி" எனபது, புறநானூறு, சு.

ககக - கஉசு. உகேக்குமோதை முத லியன முழவமாக வெண்பலியரங்கத் தில் ஒரு பேய்மகள் கவையடி பெயர்த்தி ஆடுங் கூத்தைக் கண்ட.

கஉஎ. கண்டனன் - கண்டு. கடுகவை

விண்டோர் திசையின் விளித்தனன் பெயர்ந்தீங்
கெம்மனை காணா யீமச் சுடலையின்
கங.0 வெம்முது பேய்க்கென் னுயிர்கொடுத் தேனெனத்
தம்மனை தன்முன் வீழ்ந்துமெய் வைத்தலும்
பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணிழந் திருந்தவித்
தீத்தொழி லாட்டியென் சிறுவன் றன்னை
யாருமி றமியே னென்பது நோக்கா
கங.ரு தாருயி ருண்ட தணங்கோ பேயோ
துறையு மன்றமுந் தொல்வலி மரனு
முறையுளுங் கோட்டமுங் காப்பாய் காவாய்
தகவிலை கொல்லோ சம்பா பதியென
மகன்மெய் யாக்கையை மார்புறத் தழீஇ
கச0 யீமப் புறங்காட் டெயிற்புற வாயிலிற்
கோதமை யென்பாள் கொடுந்துயர் சாற்றக்
கடிவழங்கு வாயிலிற் கடுந்துய ரெய்தி
யிடையிருள் யாமத் தென்னையீங் கழைத்தனை
யென்னுற் றனையோ வெனக்குரை யென்றே
கசரு பொன்னிற் பொலிந்த நிறத்தா டோன்ற

யெய்தி - அப்பேயாற் பிடிக்கப்பட்டு; "கழல்கட் கூளிக கடுநவைப் பட்டோர்" என்பது சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூ ரெடுத்தகாதை, கஉரு.

கரசு - கஉஎ. சென்றோனாகிய சார்ங்கலனென்போன் கண்டு.

கஉஅ. விண்டு - நீங்கி. விளித்தனன் பெயர்ந்து - கூப்பிட்டுக்கொண்டு பெயர்ந்து. 'விளிந்தனன்' என்றும் பாடம்.

கஉகூ. எம்மனை - என்தாயே.

கஙக. தம்மனை தன்முன் - தனது தாயின்முன்னே, மெய்வைததலும - இறக்கவும். 'மெய்வைப்ப' என றும் பாடம்.

கரசு - சஙக. சார்ங்கலனென்போன் வீழ்ந்து மெய்வைத்தலும.

கஙஉ. பாரப்பானென்றது, சார்ங்கலன தந்தையை; 'பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணிழந் திருந்த' என்று இங்கே சொல்லுதலாலும், "கண்ணில் கணவனை" (சு - ம் காதை, கருரு) என்று பின்பு வருதலாலும், சார்ங்கலனுடைய தந்தைதாயரிருவரும் கணணையிழந்தோரென்பது பெறப்பட்டது.

கஙஙு - கஙரு. சிறுவன்றன்னை ஆருயிருண்டது.

கஙச. சு - ம் காதை, கசசு.

கஙரு. அணங்கோ பேயோ: கசஅ, கரு0. அணங்கு - காமநெறியான் உயிர் கொள்ளுந் தெய்வமகளென்பர், ஆசிரியர் பரிமேலழகர், திருக்குறள், ககஅ.

கஙசு. துறை - நீர்த்துறைகள். மன்றம் - ஊர்க்குநடுவாய் எல்லாருமிருக்கு மரத்தடி. தொலவலி மரன-பழைய வலியையுடைய மரம். 'தொல்பதி மரனும்' என்றும் பாடம்.

கஙஎ. உறையுள் - தங்குமிடம். காவாய் - காவாமலிருந்தாய்.

கஙசு - கஙஎ. திருமுருகாற்றுப்படை, உஉக - உஉசு.

கஙஅ. தகவிலை கொல்லோ - தகவின்மையையுடையாயோ; தகவு நின்னிடமில்லையோவெனறுமாம.

கசக. கோதமை - அவள்பெயர், கொடுந்துயா - தனமகன் இறந்தானென்பது.

கசஙு. இருளையுடைய இடையாமம்.

கசரு. பொன்னிற் பொலிந்த நிறத்தாள் - சூரியனைப்போல் விளங்கிய நிறத்

வாருமி லாட்டியென் னறியாப் பாலக
னீமப் புறங்காட் டெய்தினோன் றன்னை
யணங்கோ பேயோ வாருயி ருண்ட
துறங்குவான் போலக கிடந்தனன் காணென
கடு0 வணங்கும் பேயு மாருயி ருண்ணா
பிணங்குநூன் மார்பன் பேதுகந் தாக
வூழ்வினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது
மாபெருந் துன்பநீ யொழிவா யென்றலு
மென்னுயிர் கொண்டிவ னுயிர்தந் தருளிலென்
கடுடு கண்ணில கணவனை யிவன்காத் தோமபிடு
மிவனுயிர் தந்தென் னுயிர்வாங் கென்றலு
முதுமூ தாட்டி யிரங்கினண் மொழிவோ
ளைய முண்டோ வாருயிர் போனாற்
செய்வினை மருங்கிற் சென்றுபிறப பெய்துத
கசு0 லாங்கது கொணர்ந்துநின் னாரிடர் நீககுத
லீங்கெனக காவதொன் றன்றுநீ யிரங்கல
கொலையற மாமெனுங் கொடுந்தொழின் மாகக
ளவலப் படிற்றுரை யாங்கது மடவா
யுலக மன்னவர்க் குயிர்ககுயி ரீவோ
கசுடு ரிலரோ விந்த வீமப் புறங்காட்
டரசர்க் கமைந்தன வாயிரங் கோட்ட

தினையுடைய சம்பாபதி; பொன் - சூரியன்; "இளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றதது, விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி" என்று இந்நூற்பதிகத்தின் முதலில வருதல்காண்க; க - உ.

கசசு. சு - ம் காதை, கசுஅ.

கசகூ. என - என்று கோதமை சொல்ல.

கடுக. மார்பன் - சார்ங்கலன். பேது கந்தாக - அறியாமை காரணமாக.

கடுகூ. என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்.

கடுடு. கண்ணில் கணவனை: சு - ம் காதை, கசுஉ. ஓம்பிடும்-பாதுகாப்பான்.

கடுசு. என்றலும் - என்று கோதமை சொல்லலும்.

கடுஎ. முதுமூதாட்டி - சம்பாபதி.

கடுகூ - கடுஅ. பிறப்பெய்துதலில ஐய முண்டோ; "செய்வினை வழித்தா யுயிர் செலு மென்பது, பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின" என்பது சிலப்பதிகாரம், நடுகற்காதை, கசுஎ - கசுஅ.

கசு0. அது - அவ்வுயிரை. ஆரிடர் - தீர்த்தற்கரிய துனபம்.

கசுக. எனக்கு ஆவதொன் றன்று - எனககு இயலுவதான ஒரு காரியமன்று.

கசுகூ. அவலப்படிற்றுரை-கேட்டைத் தருகினற பொய்யுரை. அது அவலப் படிற்றுரையென்க. 'அலவலைப் படிற்றுரை' என்றும் பாடம்.

கசுடு. இலரோ-உளர். புறங்காட்டில.

கசுசு. ஆயிரம் கோட்டம் அமைநதன; ஆயிரம் - அநேகம். "இறந்தோர் மருங்கிற் சிறந்தோர் செய்த, குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன, சுடுமனோங்கிய நெடுநிலைக் கோட்டமும்" என்றார் முன்னும்; சு - ம் காதை, டுஎ - டுகூ.

நிரயக் கொடுமொழி நீயொழி யென்றலுங்
தேவர் தருவர் வரமென் றிருமுறை
நான்மறை யந்தணர் நன்னூ லுரைக்கு
களo மாபெருந் தெய்வ நீயரு ளாவிடின்
யாஞ்ஞை காவே னென்னுயி ரீங்கென
வூழி முதல்வ னுயிர்தரி னல்ல
தாழித் தாழி யகவரைத் திரிவோர்
தாந்தரின் யானுந் தருகுவன் மடவா
களரு யீங்கெ ஞற்றலுங் காண்பா யென்றே
நால்வகை மரபி னரூபப் பிரமரு
நாஞல் வகையி னுரூபப் பிரமரு
மிருவகைச் சுடரு மிருமூ வகையிற்

கசுஎ. நிரயக் கொடுமொழி - நரகத்தைத்தரும் கொடிய வார்த்தை; என்றது, 'இவனுயிர் தந்தென் னுயிர்வாங்கு' (சு - ம் காதை, கஞ்சு) என்றதை. என்றலும் - என்ற சம்பாபதி சொல்லலும்.

கசுஙு. நூல் - வேதம்.

களo. தெய்வமாகிய நீ.

களக. யான் என்னுயிரைத் துறப்பேன். எனை - என்று கோதமைசொல்ல. 'என்னுயிரென்றபின்' என்றும பாடம்.

களஉ. ஊழிமுதலவன் - மஹாபிரஹ்மா. ''தெய்வக் கருவுந் திசைமுகக் கருவுஞ், செம்மலர் முதியோன் செய்த வந்நாள்'' (உசு - உக) எனறு பதிகத்தில வருதல்காண்க; இகரத்தை அசைநிலையாக்கி ஊழ்வினையாகிய முதலவனெனக் கூறினும் பொருந்தும்.

களங. சகரவாளமாகிய தாழியினுடைய உள்ளிடத்தே சஞ்சரிப்பவர்கள். 'அகவயிற்றிரிவோர்' என்றும் பாடம்.

களச. தரினெனவே தரலின்மை பெறப்பட்டது.

களஙு - களச. இறந்துபோன உயிரை மீட்டுக்கொடுக்குமாற்றல் இந்தச் சக்கரவாளத்திலுள்ள தேவர்களுக்கு எங்ஙன மிலலையோ அங்ஙனமே எனக்குமில்லை யென்றபடி.

களரு. ஆற்றல்-சக்தி. என்று-என்று சம்பாபதிசொல்லி.

களசு. நால்வகை மரபின் அரூபப் பிரமரும் - உலகம் மூப்பத்தொன்றனுள் இருபத்தெட்டாவதாகிய 'ஆகாசாநந்தி யாயதனலோகம்' முதலிய நான்கு உலகங்களிலுமுள்ள அரூபப்பிரஹ்மசாதியாராகிய நாலவகையினருமு; இவர்களைத் தியானம் ஐந்தனுள் ஈந்தாவதில் தேறிய வர்களென்பர். 'அரூபப்பிடமரும்' என்றும் பாடம்.

களஎ. நாலநால்வகையின் ஈரூபப் பிரமரும் - மேற்கூறிய உலகங்களுள், பன்னிரண்டாவதாகிய 'பிரஹ்மகாயிகலோகம்' முதலாகிய உலகம் பதினைறிலுமிருகிற ஈரூபப்பிரஹ்ம சாதியாராகிய பதினறுவகையினரும்; இவர்களில் கஉ, கங, கசு-ம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை 'ஸ்ரோதாபந்நி' என்னும் முதலாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், கஙு, கசு, கஎ - ம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை 'ஸகிருதாகாமி' என்னும் இரண்டாவது தியானத்தில தேறியவர்களென்றும், கஎ, கசு, கசு, உo - ம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை 'அநாகாமி' என்னும் மூன்றாவது தியானததில தேறியவர்களென்றும், உக - வது முதலிய எழுலகங்களிலுள்ளவர்களை 'அர்ஹத்' என்னும் நான்காவது தியானததில தேறியவர்களென்றுங் கூறுவர். 'ஈரூப்பிடமரும்' என்றும் பாடம்.

களசு - களஎ. இவ்வடிகளிற்கூறிய இருவகைப் பிரஹ்மலோகங்கள் இருபதின்பெயர்களையும் இந்தாற்பதிகத்தின உஅ - ம் அடிகளின் உளையிற்காண்க.

களஅ. இருவகைச்சுடர் - சந்திர சூரியர்கள்.

பெருவனப் பெய்திய தெய்வத கணங்களும்
கஅ0 பல்வகை யசுரரும் படுதுய ருழுஉ
மெண்வகை நரகரு மிருவிசும் பியங்கும்
பன்மீ னீட்டமு நாளுங் கோளுந்
தன்னகத் தடக்கிய சக்கர வாளத்து
வரந்தரற் குரியோர் தமைமுன் னிறுத்தி
கஅரு யரந்தை கெடுமிவ ளருந்துய ரிதுவெனச்
சமபா பதிதா னுரைத்தவம் முறையே
யெங்குவாழ் தேவரு முரைப்பக் கேட்டே
கோதமை யுற்ற கொடுந்துயர் நீங்கி
யீமச் சுடலையின் மகணியிட் டிறந்தபின்
கசுo சமபா பதிதன் ஞற்ற றுன்ற
வெங்குவாழ் தேவருங் கூடிய விடந்தனிற்
சூழ்கடல் வளீஇய வாழியங் குன்றத்து
நடுவு நின்ற மேருக குன்றமும

கஎ - களக. இருமூ வகையிற் பெருவனப் பெய்திய தெய்வதகணங் கள் - மேற்கூறிய உலகம் மூப்பதுசொன் றனுள் ஆறுவதாகிய 'மஹாராஜிகலோ கம்' முகலிய உலகம் ஆறிலுமுள்ள அது வகைதெய்வகணங்கள். இநத உலகங் கள் ஆறினுடைய பெயரையும் பதிகத் தின் உ - ம் அடியின் உளையிற்காண்க. 'பெருவனப் பெய்திய' என்றார், விளங் கொளிமேனியராதலின்.

கஅ0. படுதுயர் - மிக்க துன்பம்.

கஅக. எண்வகை நரகர் - மேற்கூறிய உலகம் மூப்பதுசொன்றனுள் முதலாவ தாகிய நாரகலோகத்தின் பகுதிகளான மஹாநிரயம், ரௌரவம், காலஸுத்ரம், லஞ்சிவனம், மஹாவீசி, தபனம், ஸம் பிரதாபனம், ஸப்ஹாதம் என்னும் எட்டு நரகங்களிலுமுள்ளவர்கள்.

கஅஉ. ஈட்டம் - கூட்டம். கான் - இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள்.

கஅங மேற்கூறிய அருப்பிரஹ்மக ணமுதலியவற்றைத் தன்னுள் அடக்கிய சோனத்தைச் சக்கரவாளமென்பர்; "சக் கரவாளத்துத் தேவரெல்லாம்" (கஉ - ம் அடை, எஉ) எனவும், "எண்ணருஞ் சக் கரவாள மெங்கணும்" (உசு - ம் காதை, இஉ) எனவும் வருதல் காண்க.

கஅச. வரந்தரற் குரியோர் - தேவர். முன்னிறுத்தி - கோதமைக்கு முன்னே நிறுத்தி.

கஅரு. அரந்தை - துன்பம், கெடுமை - கெடுமின். எனை - என்று சம்பாபதி சொல்ல.

கஅசு - கஅள. சம்பாபதி உரைத்தமு றையினை, சு - ம் காதை, கசுக - கஎச - ம் அடிகளிற் காண்க.

கஅஅ. இறக்கத் துணிந்தமையால் கோதமை கொடுந்துயர் நீங்கினள். இது போன்ற நிகழ்ச்சியைச் சிலப்பதிகாரம், காட்சிக்காதை, அஉ - ம் அடிமுதலியவ ற்றிற் காண்க.

கஅக. ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடி க்கும் விறகுக்கு.

கஅo - ககக. தோன்றக் கூடிய விட மென்க. 'கூட்டியவிடம்' என்றும பாடம்.

ககஉ. சூழ்கடல் - பெரும்புறக்கடல். ஆழியங்குன்றத்து - சக்கரவாளகிரியின் உட்பட்ட இடத்தில்.

ககக. நடுவிடத்தேநின்றதாகிய, எண் பத்திராயிரம் யோசனை உயரமும் அவ்வ யரதிற்குத் தக்க பருமையும் அமைந்தி ள்ள மேருமலையும்.

புடையி னின்ற வெழுவகைக் குன்றமு
கசுரு கால்வகை மரபின் மாபெருந் தீவு
மோரீ ராயிரஞ் சிற்றிடைத் தீவும
பிறவு மாங்கத னிடவகை யுரியன
பெறுமுறை மரபி னறிவுவரக் காட்டி
யாங்குவா ழுயிர்களு மவ்வுயி ரிடங்களும்
உ00 பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து
மிக்க மயனு ழைந்கப் பட்ட
சக்கர வாளக் கோட்டமீங் கிதுகா
ணிடுபிணக் கோட்டத் தெயிறபுற மாதலிற்
சுடுகாட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையா
உ0சு ரிதன்வர வினுவென் றிருந்தெய்வ முரைக்க
மதனி னெஞ்சமொடு வான்றுய செய்திப்
பிறந்தோர் வாழ்க்கை சிறந்தோ ளுரைப்ப
விறந்திருள் கூர்ந்த விடையிருள் யாமத்துத்

கசுச. அம்மேருவின் பக்கத்தே அதி லிருந்து உயரத்தில் ஒன்றற்கொன்று வரவரப் பாதி பாதியளவு குறைந்து குறைந்து ஒன்றைச்சுற்றி யொன்றுகச் சூழ்ந்துள்ள ஏழுகுலகிரிகளும.

கசுடி. மேற்கூறிய மேருவும் அதனை ச்சூழ்ந்துள்ள ஏழுகுலகிரிகளும் அககுல கிரிகள் ஒவ்வொன்றனையும சூழ்ந்து அவ்வக்கிரியின் உயர அளவுள்ள ஆழ மும் அகலமுமமைந்த ஏழு கடல்களும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம சூழ்ந்து கிட க்கும் பெரும்புறக்கடலிலுள்ள சம்புத தீவு முதலிய நான்கு மகாதவீபங்களும். இந்த நான்கினுள் தெற்கேயுள்ளது சம் புத்தீவு. இதனை "நாவ லோங்கிய மா பெருந் தீவு" (உ - ம் காதை, க), "நாவ லொடு பெயரிய மாபெருந் தீவத்து" (கக - ம் காதை, கo0) என்பவற்றாலு ணர்க.

கசுசு. மேற்கூறிய மஹாத்வீபம் நான் கினுள் ஒவ்வொன்றையும் தனிததனியே ஐந்தாறு ஐந்நூறகச் சூழ்ந்துள்ள இரண் டாயிரம் சிறு தீவுகளும்; இச்சிறு தீவுகள், அந்தரத்தீவுகளென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

கசுடி - கசுசு. "அந்தரத தீவினு மகன் பெருந் தீவினும்" என்று பின்வருதல் காண்க; உடி - ம் காதை, உஉச.

கசுசு - கசுசு. இவ்வடிகளுக்கு எழுதி யவை, பரிமாணேத்துப் புத்தநூலிலிரு நீது தெரிந்துகொள்ளப்பட்டன.

கசுஎ-கசுஅ. உரியனவற்றைக்காட்டி.

கசுக. உயிர்களென்றது, அவ்வவ்வுயி ர்கள் வாழுகின்ற உடம்புகளை.

உ00. பாங்கு - பகுத்திரள்; "அடி யோர் பாங்கு மாயமு நீங்கி" என்றா சிலப்பதிகாரத்தும்; கொலைக்களக காதை, அடி; அழகுமாம். மண்ணீட் டின - சுடையாற் செய்யப்பட்டுள்ள பா வைவடிவமாக.

உ0க. மயன் - தெய்வத்தச்சன்; அசு ரத்தச்சனென்றுங் கூறுவர்.

உ0சு. இடைதல் - போகுதல. பிணக் கோட்டம - மயானம்.

உ0ச. சு - ம் காதை, சுo.

உ0டி. இருந்தெய்வம் - மணிமேகலர தெய்வம்.

உ0சு. மதனில் நெஞ்சமொடு - செரு க்கற்ற மனத்துடனே.

உ0எ. சிறந்தோள் - மணிமேகலை; வாழ்க்கையென்றது, நிலையாமையை. வாழ்க்கையைச் சிறந்தோள் உரைப்ப.*

உ0அ. இடையிருள் யாமத்து - நடுயா மதத்தில், சு - ம் காதை, கசசு.

தூங்குதுயி லெய்திய சுதமதி யொழியப்
உக0 பூங்கொடி தன்னைப் பொருந்தித் தழீஇ
யந்தர மாறு வாறைந் தியோசனைத்
தென்றிசை மருங்கிற் சென்றுதிரை யுடுத்த
மணிபல் லவத்திடை மணிமே கலாதெய்வ
மணியிழை தன்னைவைத் தகன்றது தானென.

சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை முற்றிற்று.

உக0. பூங்கொடிதன்னை - மணிமேகலையை.

உகக. அந்தரம் ஆறு - ஆகாயமே வழியாக.

உகக - உகஉ. முப்பதுயோசனைதூரம் தென்றிசைககண்ணே சென்று.

உக0 - உகச. கூ - ம் காதை, ௫௫ - ௫௭.

க - உகச. கதிர்மண்டிலம் சொரிய, மேனியள் ஏத்தி நோக்கி என்னுற்றீரென, அவள் உரைத்தலும், அருந்தெய்வமுரைப்ப, சுதமதி என்னையோவென, நேரிழை கூறும்; அங்ஙனங்கூறுகின்ற தெய்வம், இதன் வரவு இதுவென்றுரைக்க, சிறந்தோளுரைப்ப, தெய்வம் இடையிருள்யாமத்துச் சுதமதியொழியப் பூங்கொடிதன்னைத் தழீஇச் சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்து அகன்றதென முடிக்க.

ஏழாவது

துயிலெழுப்பியகாதை.

[ஏழாவது மணிமேகலாதெய்வம் உவவனம்புகுந்து சுதமதியைத் துயிலெழுப்பியபாட்டு.]

மணிமே கலைதனை மணிபல் லவத்திடை
மணிமே கலாதெய்வம் வைத்து நீங்கி
மணிமே கலைதனை மலாப்பொழிற் கண்ட
வுதய குமர னுறுதுய ரெய்திக்
கு கங்குல் கழியிலென் கையகத் தாளெனப்
பொங்குமெல் லமளியிற் பொருந்தா திருந்தோன்
மூன்னாத் தோன்றி மன்னவன் மகனே
கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியுங்
கோணிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரு
கஎ மாரிவறங் கூரின் மன்னுயி ரில்லை
மன்னுயி ரெல்லா மண்ணுள் வேந்தன்
றன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் முதுங்
தவத்திறம் பூண்டோ டன்மேல் வைத்த
வவத்திற மொழிகென் றவன்வயி னுரைத்தபி

ரு. மலர்ப்பொழிற் கண்ட - உவவனத் திற்கண்ட.

ச. உறுதுயர் - மிக்க துன்பம்.

கு. கையகத்தாள் - கையினிடத்தே யுள்ளாள்.

சு. பொருந்தாது - துயிலாது.

கூ. வறம் - வறுமை.

கஉ. 'தன்னுயி ரென்னுந் தகுவை யாயின்' என்றும் பாடம்.

அ - கஉ. 'பதிகம்' உ - ம் அடியைப் பார்க்க. இதுபோலவே, "கோணிலை திரிந்து நாழி குறைபடப் பகலகண் மிஞ்சி, நீணில மாரியின்றி விளைவஞ்சிப் பசியு நீடிப், பூண்முலை மகளிர் பொற் பிற் கற்பழிந் தறங்கண் மாறி, யாணையில் வுலகு கேடா மரசுகோல் கோடி னென் ரூன்" என்று சீவகசிந்தாமணியிலும் வருதல் காண்க; நாமகளிலம்பகம், உசு.

கரு. தவத்திறம் - தவத்தின்கூறுபாடு.

கச. அவத்திறம் - கேடுசெய்யுங்காரி யம்; "தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய் வார்மற் றலலா, ரவஞ்செய்வா ராசை யுட் பட்டு" என்ற உசுசு - ம் திருக்குற ளில் 'அவம்' என்பது இப்பொருள் பட்டு வருதல்காண்க. 'அவ்வயினுரை த்தபின்' என்றும் பாடம்.

சு - கச. கஅ - ம் காதை, அ0 - அரு.

க - கச. மணிமேகலாதெய்வம மணி மேகலையை மணிபல்லவத்திடை வை த்து நீங்கிப் பொருந்தா திருந்தோனு யிய உதயகுமரன் முன்னர்த்தோன்றி அவததிறம் ஒழிகவென்று உரைத்தபி னென்க.

கடி னுவவனம் புகுந்தாங் குறுதுயில் கொள்ளுஞ்
சுதமதி தன்னைத் துயிலிடை நீக்கி
யிந்திர கோடணை யிந்நகர்க் காண
வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையா
னுதிசான் முனிவ னறவழிப் படூஉ
உ0 மேது முதிர்ந்த திளங்கொடிக் காதலின்
விஞ்சையிற் பெயர்த்துநின் விளங்கிழை தன்னையோர்
வஞ்சமின் மணிபல் லவத்திடை வைத்தேன்
பண்டைப் பிறப்பும் பண்புற வுணர்ந்தீங்
கின்றேழ் நாளி லிந்நகர் மருங்கே
உடி வந்து தோன்று மடக்கொடி நல்லாள்
களிப்புமாண் செல்வக் காவற் பேரூ
ரொளித்துரு வெய்தினு முன்றிற மொளியா
ளாங்கவ ளிந்நகர் புகுந்த வந்நா
ளீங்கு நிகழ்வன வேதுப் பலவுள
ஈ0 மாதவி தனக்கியான் வந்த வண்ணமு
மேதமி னெறிமக ளெய்திய வண்ணமு
முரையாய் நீயவ ளென்றிற முணருந்
திரையிரும பௌவத்துத் தெய்வமொன் றுண்டெனக்
கோவலன் கூறியிக் கொடியிடை தன்னையென்

கஎ. இந்திரகோடணை - இந்திரவிழா.

கஅ. இதுபோன்ற அடி, சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, ஈசு - ம அடியாகவும் வந்திருத்தல்காண்க. அஞ்சல் - அஞ்சாதே.

கக. ஆதிசால்முனிவன் - புத்தன்.

உ0. எது முதிர்ந்தது - எதுநிகழ்ச்சி முற்றியது.

உக. விஞ்சையின் - வித்தையினாலே.

உச. இன்றேழ்நாளில் - இற்றைக்கு ஏழாவதுநாளில்; கக - ம் காதை, கஉக.

உடி. தோன்றும் - தோன்றுவாள். நல்லாள் - மணிமேகலை. 'வந்து காண்குறும்' என்றும் பாடம்.

உசு. பேரூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்.

உஎ. உருவை மறைத்து வருவாளாயினும். 'ஊன்றிற மொழியாள்' எனவும், 'உன்றிற மொழியாள்' எனவும் பாடம்.

உக. நிகழ்வனவாகிய எதுக்கள்.

ஈக. எதமில்நெறி - குற்றமில்லாத வழி; அஃதாவது விசுத்திமார்க்கம். 'எதமி னின்மகள்' எனவும் பாடம்.

ஈஉ. அவள் - மாதவி, என்றிறம் உணரும் - என்வரலாற்றை உணர்வாள். 'உரைப்பொரு ளுணரும்' என்றும பாடம்.

ஈசு. பௌவத்து - கடலினிடத்து. தெய்வமொன்று உண்டென - எனது குலமுதல்வனே விபதினின்றுநீக்கிப் பாதுகாத்த தெய்வமொன்று உள்ளதென்று.

ஈடு. நன்னுளிற் செறிந்த இருளிடத்தே. 'நல்லிருள்' என்றும் பாடம்.

ஈசு - ஈடு. இவ்வடிகளின் பொருளோடு சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, உஅ - ம் அடிமுதலியவற்றின் பொருளை ஒப்பிடுக.

ஈசு. கையற - செயலற்றுப்போக; சிலப்பதிகாரம், வரந்தருகாதை, ஙூ - உசு. 'காமன் கையிற் கடுநவை' என்றும் பாடம்.

௩௫ னாமஞ் செய்த நன்னா ணள்ளிருட்
காமன் கையறக் கடுநவை யறுக்கு
மாபெருந் தவக்கொடி யீன்றனை யென்றே
நனவே போலக் கனவகத் துரைத்தே
னீங்கிவ் வண்ண மாங்கவட் குரையென்
௪௦ றந்தரத் தெழுந்தாங் கருந்தெய்வம் போயபின்
வெந்துய ரெய்திச் சுதமதி யெழுந்தாங்
ககன்மனை யரங்கத் தாசிரியர் தமமொடு
வகைதெரி மாக்கட்கு வட்டணை காட்டி
யாடல் புணர்க்கு மாங்கியன் மகளிரிற்
௪௫ கூடிய குயிலுவக் கருவிகண் டுயின்று
பண்ணுக்கிளை பயிரும் பண்ணியாழ்த் தீந்தொடை
கொளைவல் லாயமோ டிசைகூட் டுண்டு
வளைசேர் செங்கை மெல்விர லுதைத்த
வெம்மைவெய் துறாது தன்மையிற் றிரியவும்
௫௦ பண்பில் காதலன் பரத்தமை நோனா

௧௫-௪௦. மணிமேகலாதெய்வம் புகுந்து நீக்கி, 'இந்நகரில் இந்திரவிழாக்காண வந்தேன்; யான் மணிமேகலாதெய்வம்; இளங்கொடிக்கு ஏது முதிர்ந்ததாதலால் அவளை மணிபல்லவத்தில வைத்தேன்; அவள் இந்நகரில இற்றைக்கு ஏழாநாளில் தோன்றுவள்; ஏதுப்பலவுள; மாதவிக்குரை; அவள் என்றிறமுணரும்; இவ்வண்ணம் அவட்கு உரை' என்று போயபினென்க.

௪௨. அகல் மனை அரங்கத்து - விசாலித்த வீடாகிய நடனசாலையில், ஆசிரியர் தம்மொடு - இயலாசிரியனும், ஆடலாசிரியனும், யாழாசிரியனும், இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமையோனுமாகிய இவர்களோடு நின்று.

௪௩. வகைதெரிமாக்கட்கு - அவிநய முதலியகூறுபாடுகளைத் தெரிகின்ற மாந்தர்களுக்கு. வட்டணை காட்டி - கமலவர்த்தனையைக்காட்டி; கமலவர்த்தனை யாவது கைத்தலங்காட்டல்; சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௧௮௩.

௪௪. அரங்கியல் மகளிரின் - நாடக மகளிர்போல; மகளிருடனென்றுமாம்.

௪௫. கூடியகுயிலுவககருவி - சேர்ந்த குழல் யாழ் மத்தளம் குடமுழா இடக்கையென்பவைகள்; "கூடிய குயிலுவக் கருவிக ளெலலாங், குழல்வழி நின்றதி யாழே யாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப், பின்வழி நின்றது முழவே முழவொடு, கூடி நின்றிசைத்த தாமந் திரிகை" என்று வருதலகாண்க; இது சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றுகாதை, ௧௩௮ - ௧௪௨. கண்டுயின்று - ஒலியாதடங்கி. 'மகளிரின்' (எ-ம் காதை, ௪௪) என்றதனால் அவர்கள் துயின்றமையும் பெறப்பட்டது.

௪௬ - ௪௯. பண்ணுக்கிளை - பண்ணின் வகைகளை, பயிரும் - இசைக்கும். 'பயிறரும்' என்றும் பாடம். தீந்தொடை - இனியநரம்புகள். கொளை வல் ஆயமோடு -பாட்டில் வல்ல மகளிர்கூட்டத்துடனே; கொளை - ஒற்றறுத்தலுமாம். கூட்டுண்டு - சேர்ந்தனுபவித்து. 'வளையார்செங்கை' என்றும பாடம். உதைத்த - தெறித்த. உறாது - உறாமையால். தொடை திரியவுமென்க.

௫௦ - ௫௩. பரத்தமை - பரத்தன் தன்மை; பரத்தையை நுகர்வான் பரத்தன்; "பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர், கண்ணேன்

துண்கண் சிவந்தாங் கொல்குகொடி போன்று
தெருட்டவுந் தெருளா தூடலொடு துயில்வோர்
விரைப்பூம் பள்ளி வீழ்துணை தழுவவுந்
தளர்நடை யாயமொடு தங்கா தோடி
ருரு விளையாடு சிறுதே ரீர்த்துமெய் வருந்தி
யமளித் துஞ்சு மைம்படைத் தாலிக்
குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வர்க்குக்
காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை யெறிந்து
தூபங் காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவு
சுo மிறையுறை புறவு நிறைநீர்ப் புள்ளுங்
காவுறை பறவையு நாவு ளழுந்தி
விழவுக்களி யடங்கி முழவுக்கண் டுயின்று
பழவிறன் மூதூர் பாயல்கொ ணடுநாட்
கோமகன் கோயிற் குறுநீர்க் கன்னலின்
சுரு யாமங் கொள்பவ ரேத்தொலி யரவமு
ம்றையுணின் றொடுங்கிய வுண்ணா வுயக்கத்து
நிறையழி யானை நெடுங்கூ விளியுந்
தேர்வழங்கு தெருவுஞ் சிற்றிடை முடுக்கரு
மூர்காப் பாள ரெறிதுடி யோதையு
எo முழங்குநீர் முன்றுறைக கலம்புணர் கம்மியர்
துழந்தடு கள்ளின் றொப்பியுண் டயர்ந்து

பரத்தநின் மார்பு" என்பது **திருக்குறள்**, கக்கக; "வறுமொழி யாளரொடு வம்பப் பரத்தரொடு" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, கொலைக்களக்காதை, சுரு. 'பார்த்தமைநோனாது' என்றும் பாடம். நோனாது - பொறாமல். துயில்வோர் - ஊடியமகளிர். 'துயில்வோள்' எனறும் பாடம். வீழ்துணை - விரும்பியகணவன். துயில்வோர் தழுவவும்.

ருச - ருகூ. தளர்நடையாயம் - சிறார் கூட்டம். 'தாங்காதோடி' என்றும் பாடம். ஈர்த்து - இழுதது. காவற் பெண்டிர் - செவிலித்தாயர். காவற் பெண்டிர் துயில்வதியவும்.

சுo. இறை - இறப்பு.

சுக. கா - சோலை.

சுஉ. களி - களிப்பு; கூத்துமாம்.

சுரு. நடுநாள் - நடு இரவில்.

சக - சுரு. தன்மையிற்றிரியவும், வீழ்துணைதழுவவும், துயில்வதியவும், கருவி கண்டுயினறு நா உள்ளழுந்தி முழவுக் கண்டுயின்று ஊர் பாயலகொள் நடுநாளி லென்க.

சுச. கன்னலின் - நாழிகைவட்டிலால். 'குறிநீர்க்கன்னலின்' என்றும பாடம்.

சுரு. யாமங்கொள்பவர் - நாழிகைக கணக்கர்; **சிலப்பதிகாரம்**, இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, சகூ.

சுசு. உண்ணா உயக்கம் - உண்ணாமையாலுண்டாகியவருத்தம.

சுஎ. நெடுங்கூவிளி - நெடியகூப்பிடுதலின் முழக்கம்; எ - ம் காதை, ககரு.

சுஅ. சிற்றிடைமுடுக்கர் - சிறிய இடங்களையுடைய முடுககுத் தெருக்கள்.

சுகூ. துடி - ஒருவகைத் தோற்கருவி.

எo. கலம்புணர் கம்மியர் - கப்பலிற் சேர்ந்து தொழில் செய்வோர்.

எக. துழந்து அடு கள்ளின் தொப்பி உண்டு அயர்ந்து - துழாவிச் சமைத்த

பழஞ்செருக் குற்ற வனந்தர்ப் பாணியு
மரவாய்க் கடிப்பகை யையவிக் கடிப்பகை
விரவிய மகளி ரேந்திய தூமத்துப்
எ௫ புதல்வரைப் பயந்த புனிறுதீர் கயக்கந்
தீர்வினை மகளிர் குளனா டரவமும்
வலித்த நெஞ்சி னாடவ ரின்றியும்
புலிக்கணத் தன்னோர் பூத சதுக்கத்துக்
கொடித்தேர் வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென
அ0 விடிக்குரன் முழக்கத் திடும்பலி யோதையு
மீற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப் பாலகர்
கடுஞ்சூன் மகளிர் நெடும்பு ணுற்றோர்
தந்துயர் கெடுக்கு மந்திர மாக்கண்
மன்றப் பேய்மகள் வந்துகைக் கொள்கென
அ௫ நின்றெறி பலியி னெடுங்குர லோதையும்
பல்வே றோதையும் பரந்தொருங் கிசைப்பக்

கள்ளுகளில் நெல்லாற் சமைத்த கள்ளை யுண்டு தம்மைமறந்து; "இல்லடு கள்ளின் றொப்பி பருகி" என்பது பெரும் பாணாற்றுப்படை, கச௨. 'துழந்த கள்ளின்' என்றும் பாடம்.

எ௨. அனந்தர் - கள்ளையுண்டமையாலுண்டாகிய செருக்கு; "அனந்தர் நடுக்க மல்லதி யாவதும்" என்பது பொருநராற்றுப்படை, கச.

எ௩. கடிப்பகை - பேய்க்குப் பகையாகவுள்ளதென்று பொருள்; அரவாய்க் கடிப்பகை - அரம்போன்றவாயினையுடைய வேப்பிலை. ஐயவிக்கடிப்பகை - சிறுகடுகு. பேய்முதலியவைகள் அணுகாதிருததற்கு இருவகைக்கடிப்பகையும் கூறப்பட்டன.

எச. 'இரவியன் மகளிர்' என்றும் பாடம். தூமத்து - புகையுடன்.

எ௩ - எச. மகளிரேந்திய அரவாய்க் கடிப்பகை ஐயவிக்கடிப்பகைவிரவிய தூமம் ஆகிய இந்த இரண்டுடன்சென்றென ஒருசொல் வருவிக்க.

எ௫ - எசு. புனிறுதீர்மகளிர்; கயக்கந்தீர்மகளிரென்க; கயக்கம் - கயங்குதல். 'புனிறுதீ ருயக்கந், தீர்வியன் மகளிர்' என்றும் பாடம்.

எ௩ - எச. புதல்வரைப்பெற்றுப் புனிறுதீர்ந்த மகளிர் இரவிற் சென்று குளத்தில் நீராடுதலை, "கணவ ருவப்பப் புதல்வர்ப் பயந்து, பணைத்தேந் திளமுலை யமுத மூறப், புலவுப்புனிறு தீர்ந்து பொலிந்த சுற்றமொடு, வளமனை மகளிர் குளநீ ரயர" என்னும் மதுரைக் காஞ்சியாலுணர்க; சு00 - சு0௩. புதல்வரைப்பெற்றமகளிர் எழுந்துசென்று பத்தாவது இரவில் நீராடவேண்டுமென்று ஆபஸ்தம்பக்ருஹ்யத்தின் கடு - ம் கண்டத்துள்ள அ - ம் ஸூத்திரத்தாலும், அந்நூலை அனுஸரித்துத் தோழப்பரென்று வழங்குகிற வைதிகஸார்வபௌமரியற்றிய க்ருஹ்யரத்நத்தில் சு - ம் கண்டத்தில் நாமகரணப்பிரகரணத்திலுள்ள "தசமேஹநி" என்னும் ஸூத்திரத்தாலும் தெரிகின்றது.

எஎ. வலித்த நெஞ்சின் ஆடவர் இன்றியும் - பகைமையைக்கருதிய நெஞ்சினையுடைய வீரர் இல்லாதிருக்கவும்.

எஅ. புலிக்கணத் தன்னோர் - வீரர். பூத சதுக்கத்து - பூதத்தையுடைய சதுக்கத்திலே; சதுக்கம் - நாற்சந்தி.

அக. சு - ம் காதை, கூஅ.

அ௨. கடுஞ்சூல் மகளிர் - முதற்சூலையுடைய மகளிர்; "கடுஞ்சூன் முண்ட

கேட்டுளங் கலங்கி யூட்டிரு ளழுவத்து
மூருந்தே ரிளகை நீங்கிப் பூம்பொழிற்
றிருந்தெயிற் குடபாற் சிறுபுழை போகி
கூ0 மிக்கமா தெய்வம் வியந்தெடுத் தூரைத்த
சக்கர வாளக் கோட்டத் தாங்கட்
பலர்புகத் திறந்த பகுவாய் வாயி
லுல கவறவியி னெருபுடை யிருத்தலுங்
கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
கூடு வந்தி லெழுதிய வற்புதப் பாவை

கங் கதிர்மணி கழ ாஅலவும்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை, கசஅ.

அஎ. ஊட்டிருளழுவத்து - ஊட்டி ஞற்போன்ற இருட்பரப்பில். 'பூட்டிரு ளழுவத்து' என்றும் பாடம்.

அசு. சு - ம் காதை, உஉ..

கூஉ - கூசு. கஎ - ம்காதை, எஎ - எஅ. உலக அறவி - ஊரம்பலம்; இஃது, எல் லாச்சாதியாரும் வந்து தங்குதற்குரிய தருமசாலை; இதனை 'உலோகோபகா ரிகா' என்பர் வடநூலார்.

சக - கூசு. சுதமதி யெழுந்து நடுநாளில் வந்தொலியரவமும், நெடுங்கூவிளியும், துடியோதையும், அனந்தர்ப்பாணியும், குளனுடாவமும், பலியோதையும், நெடு ங்குரலோதையும் ஆகிய பல ஓசைகளை யும் கேட்டு உளங்கலங்கி நீங்கிப்போகிச் சக்கரவாளக்கோட்டத்திடத்தே உலக வறவியின் ஒருபுடையிருத்தலுமென்க.

கூச - கூடு. நெடுநிலை உடைக் கந்து அந்தில் - நெடியதோற்றத்தையுடைய தூணுகிய அவ்விடத்தே, காரணம் காட் டிய - பழவினையாகிய காரணத்தை யாவ ருக்கும் காட்டுதற்பொருட்டு, எழுதிய - மயனென்னும் தெய்வத்தச்சனால் நிரு மிக்கப்பட்ட, அற்புதப் பாவை - யாவ ருக்கும் ஆச்சரியத்தை உண்பெண்ணு கின்ற பாவை; இது, மேற்கூறிய உல கவறவியிற் சம்பாபதிகோயிலின் கிழக் கேயுள்ள தூணென்றில் தெய்வகணத் தோனுகிய துவதிகனென்பவனுடைய வடிவம்போல் மயனால் நிருமிக்கப்பட்ட பாவை; இது முக்காலச்செய்தியையும் கேட்போர்க்குச் சொல்லும் இயல்பையு டையது; பேசுதல்பற்றி இது காவுடைப் பாவையென்றுஞ் சொல்லப்படும். இவ ற்றை, "கந்துடை நெடுநிலைக் கடவு ளெழுதிய, வந்திற் பாவை யருளு மாயி டின்" (கடு - ம் காதை, கூஉ - கூச) என வும், "கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய, தன்றூணைப் பாவையை" (கஎ - ம் காதை, அசு - கூ0) எனவும், "நெடுநிலைக் கந்தினிடையின் விளங்கச், கடவு ளெழுதிய பாவையாங் குளாக் கும்" (உ0 - காதை, கசo - ககக) என வும், "கடவு ளெழுதிய நெடுநிலை கந்தின், குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின், முதியாள் கோட்டம்" (உக - ம் காதை, க - கூ) எனவும், "என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ மூரைத்தலும்" (உக - ம் காதை, கூடு) எனவும், "மன் பெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன், றவதிக னென்பேன் றிருன்றமுதிர் கந் தின், மயனெனக் கொப்பா வருத்த பாவையி, னீங்கேன்" (உக - ம் காதை, ககo - கசூ) எனவும், "நெடுநிலைக் கந்தி னின்ற பாவை" (உஉ - ம் காதை, உ) எனவும், "இலகொளிக் கந்தினெழுதிய பாவாய்" (உஉ - ம் காதை, கூக) எனவும், "நாவுடைப் பாவை நங்கையை யேத்தும்" (உஉ - ம் காதை, கச) எனவும், "நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி" (உஉ - ம் காதை, கoச) எனவும் வருவனவற்றுலுணர்க. எழுதிய - பண்ணிய; "கடவு ளெழுதவோர் கற்ரு ராரெனின்" (காட்சிக் காதை, கசo) எனவும், "கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாரி லின்" (காட்சிக்காதை, ககக) எனவும், "கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டிலது" (கால்கோட்காதை, கச) எனவும் சிலப்பதிகாரத்துவருதல்காண்க.

மைத்தடங் கண்ணுண் மயங்கினள் வெருவத்
திப்பிய முரைகருந் தெய்வக் கிளவியி
னிரவி வன்ம னொருபெரு மகளே
துரகத் தானைத் துச்சயன் றேவி
க00 தயங்கிணைக் கோதைத் தாரை சாவுற
மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்
காராளர் சண்பையிற் கௌசிகன் மகளே
மாருத வேகனே டிங்ஙகர் புகுந்து
தாரை தவ்வை தன்னெடு கூடிய
க0டு வீரை யாகிய சுதமதி கேளா
யின்றேழ் நாளி லிடையிருள் யாமத்துத்
தன்பிறப் பதனெடு நின்பிறப் புணர்ந்தீங்
கிலக்குமி யாகிய நினக்கிவ் யாள்வரு
மஞ்சலென் றுரைத்த தவ்வுரை கேட்டு

கூ. மைத்தடங் கண்ணுள் - சுதமதி.

கூஎ. திப்பியம் - இது, திவ்யமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; தேவலோகத்திலிருப்பதென்ற பொருள்; இவ்வாறு இறந்தகால எதிர்காலச் செய்திகளைக் கூறுதல் பெரும்பாலும் இவ்வுலகவழக்க மன்மையின், இதனை, 'திப்பியம்' என்றார். "செங்கோல் காட்டிய தெய்வமும் திப்பியம், பையர வல்குல் பலர்பசி கூர்யக், கையி லேந்திய பாத்திரந் திப்பிய, மும்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயெனச், சித்திர முமைத்த வினுஉந் திப்பியம்" என்று இந்நூலுள்ளே 'திப்பியம்' என்பது இப்பொருளில் வருதல்காண்க; கக - ம் காதை, க0 - கச. தெய்வகிளவியினால் திப்பியமுமாகும். தெய்வக்கிளவி - தெய்வதத்தன்மையுள்ளசொல; வடசொல்லாலெனினுமமையும்.

கூஅ. இரவிவன்மன் - அசோதரநகரத்தரசன்; இவன் சுதமதியென்பவளுடைய பூர்வஜன்மபிதா.

கூக. கக - ம் காதை, கூச. துச்சயன்= துர்ஜயன் - பகைவர்களால் வருத்தமுற்று வெல்லப்படுபவனென்ற பொருள்; இவன் அங்கநாட்டிலுள்ள கச்சயமென்னு நகரத்தரசன்; சுதமதியென்பவளுடைய பூர்வஜன்மநாயகன், க0 - ம் காதை, டுo - டுச.

க00. தாரை - இவள் வீரையின் முன் பிறந்தவள்; வீரை யானையால் இறந்தது கேட்டு இவள் இறந்தமையால், 'சாவுற' என்றார்; கஉ - ம் காதை, சடு - சஅ.

க0க. மயங்கி - மதுவைக் குடித்தமையால் மயங்கி. 'மயங்கியல் யானை' என்றும் பாடம்.

க0உ. சண்பையென்பதற்குப்பொருள் அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கலையிலுள்ளதாகிய சம்பாநகரமென்று கொள்ளும்பொழுது காராளரென்பது காராளரென்பதின் விகாரமென்றும், கௌசிகமென்று பொருள்படுகின்ற காராளத்வம் அல்லது காராளதையென்பது இச்சொற்குப் பகுதியென்றும், இவர்கள் துர்க்காபூஜைசெய்து நரபலிகொடுப்போரென்றும், இப்பெயர் இக்காலத்து மஹாராஷ்டிரதேசத்திற் காராடிகளென்று வழங்குகின்றதென்றுங் கூறுவர். ரு - ம் காதை, உக.

க0ச. தாரை தவ்வை - தாரையாகிய தவ்வை; தவ்வை - மூன்பிறந்தவள். தாரை - மாதவியென்பவளுடைய பூர்வஜன்மநாமதேயம்.

க0டு. வீரை - சுதமதியென்பவளுடைய பூர்வஜன்மநாமதேயம்.

க0அ. இலக்குமி-மணிமேகலையென்பவளின் மூற்பிறப்பின் பெயர்; தாரை, வீரை,இலக்குமி இம்மூவரும் சகோதரிகள்.

க0க. அஞ்சல் - அஞ்சாதே. தெய்வம் உணர்த்தி.

கக0 நெஞ்ச நடுக்குறூஉ நேரிழை நல்லாள்
காவ லாளர் கண்டுயில் கொள்ளத்
தூமென் சேக்கைத் துயில்கண் விழிப்ப
வலம்புரிச் சங்கம் வறிதெழுந் தார்ப்பப்
புலம்புரிச் சங்கம் பொருளொடு முழங்கப்
ககடு புகர்முக வாரண நெடுங்கூ விளிப்பப்
பொறிமயிர் வாரணங் குறுங்கூ விளிப்பப்
பணிநிலைப் புரவி பலவெழுந் தாலப்
பணிநிலைப் புள்ளும் பலவெழுந் தாலப்
பூம்பொழி லார்கைப் புள்ளொலி சிறப்பப்
கஉ0 பூங்கொடி யார்கைப் புள்ளொலி சிறப்பக்
கடவுட் பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொளக்
கலம்பகர் பீடிகைப் பூப்பலி கடை கொளக்
குயிலுவர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழக்
கொடுப்போர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழ
கஉடு வூர்துயி லெடுப்ப வுரவுநீ ரழுவத்துக்

கக0. நல்லாள் - சுதமதி.

கக உ. சேகலைத் துயில் கண் - படுக்கையில அங்குகின்ற ஆடவர் மகளிரென்னும் இருபாலாருடைய கண்கள்.

கக கூ. 'வலம்புரி சங்கம்' என்றும் பாடம். வறிதெழுந்தார்ப்ப - பொருளின்றி முழங்க.

கக ச. புலம் - அறிவு. சங்கம் - புலவர் கூட்டம்; 'புலம்புரிசங்கம்' என்றும் பாடம்.

கக டு. வாரணம் - யானை. நெடுங்கூ விளிப்ப - நெடியகூப்பீட்டைச்செய்ய; எ - ம் காதை, கூ. கூ - கூப்பீடு; "வினைபுனை நல்லி னினைகூஉக் கேட்பவும்" என்பது புறநானூறு, சச.

கக கூ. வாரணம் - கோழி.

கக ஏ. பணை - குதிரைப்பந்தி. ஆல - ஆட.

கக அ. பணை - நிலை. 'கணநிலைப்புள்ளும்' என்றும் பாடம். ஆல - முழங்க.

கக ஏ - கக அ. 'பலவெழுந் தார்ப்ப' என்றும் பாடம்.

கக கூ. பூம்பொழில் ஆர்கைப் புள் ஒலி சிறப்ப - பொலிவு பொருந்திய சோலையினிடத்தே நிறைதீமையுடைய பறவைகளின் முழக்கம் அதிகரிக்க.

கஉ0. பூங்கொடியார் - மகளிர். புள் - கைவளே; "புட்கை போகிய புன்றலை மகாஅர்" என்பது மலைபடுகடாம், உடுக.

கஉக. தெய்வங்களுக்குரிய பீடங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பொலிவுபெற்ற பலிகளானவை முடிவுகொள்ள.

கஉஉ. அணிகலங்கள் விற்கப்படுகின்ற அங்காடிவீதியில் மலராற் செய்யப்படும் அர்ச்சனைகளைக் கடையிடங்கள் கொள்ள; "பூப்பலி செய்து காப்புக் கடைநிறுத்தி" என்பது சிலப்பதிகாரம், நடுகற் காதை, உகக; வயல்களில் இல்லுறை தெய்வங்களின் பொருட்டுக் காலையிற் பூவிதறல் மரபு.

கஉக - கஉஉ. 'கடிகொள' என்றும் பாடம்.

கஉகூ. தோற்கருவி வாசிப்பாருடைய இடங்களிலெல்லாம் செவ்வை செய்யப்பட்ட வாத்தியங்கள் பரவியெழ; பண் - இசையென்றுமாம்.

கஉச. உபகாரிகளுடைய வாயில்களோறும் கொடுத்தற்குரிய பல பண்டங்களும் பரவுதலுற்றுமிக.

கஉடு. எடுப்ப - எழுப்ப. 'ஊர்துயி லெழுப்பிய' என்றும், 'ஊர்துயி லெடுப்

காரிருள் சித்துக் கதிரவன் முனைத்தலு
மேவுறு மஞ்ஞையி னிணைந்தடி வருந்த
மாநகர் வீதி மருங்கிற் போகிப்
போய கங்குலிற் புகுந்ததை யெல்லா
காஅ மாதவி தனக்கு வழுவின் றுரைத்தலு
நன்மணி யிழந்த நாகம் போன்றவ
டன்மகள் வாராத் தனித்துய ருழப்ப
வின்னுயி ரிழந்த யாக்கையி னிருந்தன
ளென்னிய துரைத்த சுதமதி தானென.

துயிலெழுப்பியகாதை முற்றிற்று.

பிய' என்றும் பாடம். உரவுநீரழுவத்து - கடற்பரப்பில்.

கஉசு. சித்து - அழித்து.

கஉஎ. எ - அம்பு; "சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயில்போல்" என்றார் முன்னும்; ச - ம் காதை, அசு.

கஉக. போயகங்குலில் - சென்ற இரவில்.

கஙக. இப்படியே, "மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொறுஅ, னன்மணி யிழந்த நாகம் போன்று" என்ற இவ்வுவமையே பின்னும்வரும்; உடு - ம் காதை, கஉச - கஙடு; "இருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு, மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றதும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, இஎ - இஅ. அவள் - மாதவி.

கஙஙு. "இன்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத், தன்னிய சுற்றத் துயர்க் கடல் வீழ்ந்ததும" என்புழியும் இவ்வுவமை வருதல்காண்க; சிலப்பதிகாரம், புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, இக - சுஐ.

க - கஙச. மணிமேகலாதெய்வம் நீங்கித்தோன்றி உரைத்தபின் புருத்தநீக்கி உளையென்று போயபின், சுதமதி எழுந்து கேட்டு உளங்கலங்கி நீங்கிப் போகி ஒருபுடையிருத்தலும், பாவை உரைக்கும; அது 'வரும், அஞ்சல்' என்றாதைத்து; அதனைக்கேட்டு நடுக்குறல்லாள், கதிரவன் முனைத்தலும் போகி மாதவிக்குரைத்தலும், அவள் துயருழப்பத் தான் உயிரிழந்த யாக்கைபோல் இருந்தனளென முடிக்க.

எட்டாவது

மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை.

[எட்டாவது மணிமேகலை
மணிபல்லவத்துத்துயிலெழுந்து துயருற்றபாட்டு.]

சங்கிவ ளின்னண மாக வீருங்கடல்
வாங்குதிரை யுடுத்த மணிபல் லவத்திடைத்
தத்துநீ ரடைகரைச் சங்குழு தொடுப்பின்
முத்துவிளை கழனி முரிசெம் பவளமொடு
விரைமர முருட்டுந் திரையுலாப் பரப்பின்
ஞாழ லோங்கிய தாழ்கண் ணகும்பி
னும்பலுங் குவளையுந் தாம்புணர்ந்து மயங்கி
வண்டிணை மலர்ந்த குண்டுநீ ரிலஞ்சி
முடக்காற் புன்னையு மடற்பூந் தாழையும்
வெயில்வா வொழித்த பயில்பூம் பந்தர்
சிறல்விளங்கு நிலாமண னறுமலர்ப் பள்ளித்
தஞ்சு துயிலெழூஉ மஞ்சி லோதி

க. இவள் - சுதமதி. 'சங்கிவ ரிங்ஙன மாக' என்றும் பாடம்.

ஙு. அடைகரையில், தொடுப்பு - விதைப்பு; "தொடுப்பி னுயிரம் வித்தியது விளையு" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, ஙக; "தொடுப்பே ருழவ ரோதைப் பாணியும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், நீர்ப்படைக்காதை, உசுஅ.

ஙு - ச. அடைகரையாகிய கழனியி லென்றுமாம்.

ஙி. விரைமரம் - சந்தனம் அகில் முதலியன; "விரைமர மென்றகில்" என்பர் மேலும்; ஙசு - ம் காதை, கஉஉ; "வீங்கு நினை கொணர்ந்த விரைமர விறகின்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை, கடிஙி.

ஙு. ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை; "பொன்னுறை ஞாழற் பூவுடன் கடுக்கும், பேழ்வாய்ப் புலியுகிர்" என்பது கல்லாடம், ஙஉ. அகும்பு - சேறு; "வார சும் பொழுகு முன்றில்" என்பது புறநானூறு, ஙசச.

எ. மயங்கி - கலந்து.

அ. குண்டு நீர் இலஞ்சி - ஆழமான நீரையுடைய பொய்கைக்கரை; இலஞ்சி - ஆகு பெயர்.

கூ. முடம் - வளைவு.

கஅ. பந்தர் - கிழல்.

கூ - கஅ. புன்னையும் தாழையும் வெயிலின் வரவை யொழித்த பந்தர்.

கக. அறல் - நீர் அரித்து ஒழுகுதலாலுண்டாவது; "மட்டற லனையாற்று" என்பது புறநானூறு, கஎஎ. நிலாமணல் - நிலாவைப் போன்ற வெள்ளிய மணல். மலர் - உதிர்ந்து கிடப்பன; மலர்ப்பள்ளி - மலராலாகிய படுக்கையில். 'தறல்விளங்கு நிலாமணற் றுமலர்ப் பள்ளி' என்றும் பாடம்.

கஉ. அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவா

காதற் சுற்ற மறந்து கடைகொள
வேறிடத்துப் பிறந்த வுயிரே போன்று
கரு பண்டறி கிளையொடு பதியுங் காணாள்
கண்டறி யாதன கண்ணிற் காணா
நீலமாக்கட னெட்டிடை யன்றியுங்
காலை ஞாயிறு கதிர்விரித்து முளைப்ப
வுவவன மருங்கினி லோரிடங் கொல்லிது
உ0 சுதமதி யொளித்தாய் துயரஞ் செய்தனை
நனவோ கனவோ வென்பதை யறியேன்
மனநடுக் குறூஉ மாற்றந் தாராய்
வல்லிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கு
மெல்வளை வாராய் விட்டகன் றனையோ
உரு விஞ்சையிற் றோன்றிய விளங்கிழை மடவாள்
வஞ்சஞ் செய்தனள் கொல்லோ வறியே
னொருதனி யஞ்சுவென் றிருவே வாவெனத்
திரைதவழ் பறவையும் விரிசிறைப் பறவையு
மெழுந்துவீழ் சில்லையு மொடுங்குசிறை முழுவலு
௩0 மன்னச் சேவ லரச னாகப்
பன்னிறப் புள்ளினம் பரந்தொருங் கீண்டிப்
பாசறை மன்னர் பாடி போல

னமயிரினையுடையாள்; "அஞ்சி லோதி யரசனுக் கொருநாள்" என்பர் மேலும; உ௩-ம் காதை, உச; "அஞ்சி லோதி யசையல்" என்பது குறிஞ்சிப்பாட்டு, கஅ0.

க - கஉ. மணிபல்லவத்திற் கரையிற் கழனியிற் பரப்பில் இலஞ்சிக்கரையில் மணலிற் பள்ளியில் துயிலெழுந்த மணி மேகலை யென்க.

கங. கடைகொள - முடிவுகொள்ள.

கரு. காணாள் - காணாளாகி.

கசு. கண்டறியாதனவற்றை. காணா- கண்டு.

கஎ. நெட்டிடை - நெடிய இடம்.

கஅ. 'கால ஞாயிறு' என்றும் பாடம்.

கஙு. 'உவவனம்' என்பது முதல் மணிமேகலை கூற்று.

உ0. சுதமதி - விளி.

உக. இந்தநிலை நனவோ கனவோ.

உங. மயங்கும் - மயங்குவாள்.

உச. மெல்லிய வளையினையுடையாய்; எல்வளையுமாம்.

உரு. விஞ்சையிற் றோன்றிய - வித்தையினாலே தோன்றிய.

உஎ. ஒருதனி - ஒப்பற்றதனிமையை. வாவென - வாவென்று சொல்லிக்கொண்டு.

உஅ - உக. அலையில் தவழ்ந்துசெல்லும் பறவைமுதலிய நீர்வாழ் பறவைச சாதிகள் நான்கும்.

உகூ. 'ஒடுங்கு சிறை முழுவலும்' என்றும், 'ஒடுங்குசிறை மூயும்' என்றும் பாடம்.

௩க. 'பன்னிறப் புள்ளும்' என்றும் பாடம்.

உஅ - ௩க. திரைதவழ் பறவைமுதலியனவாகிய பன்னிறப் புள்ளினம்.

௩உ. போர்குறித்துவந்து படைவீடுகளில் விட்ட பகையரசரிருவருடைய படைகளிரண்டும் எதிரெதிரிருத்தல் போல. பாடி - படைவீடு.

வீசுநீர்ப் பரப்பி னெதிரெதி ரிருக்குந்
துறையுந் துறைசூழ் நெடுமணற் குன்றமும்
௩௫ யாங்கணுந் திரிவோள் பாங்கினங் காணாள்
குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ
வாற்றினள் கூஉ யழுதன ளேங்கி
வீழ்துய ரெய்திய விழுமக் கிளவியிற்
றாழ்துய ருறுவோ டந்தையை யுள்ளி
௪0 யெம்மிதிற் படுத்தும் வெவ்வினை யுருப்பக்
கோற்றொடி மாதரொடு வேற்றுநா டடைந்து
வைவா ளுழந்த மணிப்பூ ணகலத்
தையா வோவென் றழுவோண் முன்னர்
விரிந்திலங் கவிரொளி சிறந்துகதிர் பரப்பி
௪௫ யுரைபெறு மும்முழ நிலமிசை யோங்கித்
திசைதொறு மொன்பான் முழநில மகன்று
விதிமா ணாடியின் வட்டங் குயின்று
பதும சதுர மீமிசை விளங்கி

---

௩௩. 'எதிரெதிர் நிற்கும்' என்றும் பாடம்.

௨௮ - ௩௪. திரைதவழ்பறவை முதலியன, அன்னச்சேவல் அரசனாக நீர்ப்பரப்பில் எதிரெதிரிருக்குந் துறையென்க. இப்படியே, "கம்புட் கோழியுங் கனை குர னாரையுஞ், செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங், கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு, முள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதாவும், வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப், பல்வேறு குழூஉக் குரல் பரந்தவோதையும்" என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்; நாடுகாண்காதை, ௧௧௪ - ௧௧௯.

௩௪ - ௩௫. துறையும் குன்றமுமாகிய யாங்கணும். திரிவோள் - மணிமேகலை. பாங்கினம்-பக்கத்திலுள்ள இனங்களை.

௨௭ - ௩௫. திருவே வாவெனத் திரிவோள்.

௩௬. குரற்றலைக் கூந்தல் - பூங்கொத்தை இடத்தேயுடைய கூந்தல்; "குரற்றலைக் கூந்தற் குடசம் பொருந்தி" என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, ௮௭; "குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ" என்பது சிலப்பதிகாரம், வரந்தருகாதை, ௩௮.

௩௭. கூஉய் - கூவி.

௩௮. விழுமக்கிளவியின்-துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்களால்.

௩௯. தந்தையையுள்ளி - கோவலனை நினைந்து.

௪0. எம்மிதிற்படுத்தும் வெவ்வினை - எம்மை இத்துன்பத்தினிடத்தே அகப்படுத்தும் வெவ்விய வினை; "என்னிதிற் படுத்த வேந்தல்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௨௨௧. உருப்ப - முதிர; "ஊழ்வினை யுருத்தென" என்பது சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக்காதை, ௨௧௭; கோபிக்கவென்றுமாம். 'எம்மிகற்படுத்தும்' என்றும் 'எம்மிதற் படுத்தும்' என்றும்பாடம்.

௪௧. கோற்றொடிமாதர் - கண்ணகி. வேற்றுநாடு - பாண்டிநாடு.

௪௨. வைவா ளுழந்த - கூரியவாளால் வெட்டுண்டு வருந்திய. அகலம் - மார்பு.

௪௫. நிலமிசை மும்முழமோங்கி.

௪௬. ஒன்பான்முழம் - ஒன்பதுமுழம்.

௪௭. விதிமாண் - விதி மாட்சிமைப்பட்ட, ஆடியின் வட்டங்குயின்று - பளிங்கினால் வட்டஞ் செய்யப்பட்டு. 'வட்டணை குயின்று' என்றும் பாடம்.

௪௮. பதுமத்தையுடையசதுரம்; பது

யறவோற் கமைந்த வாசன மென்றே
௫௦ நறுமல ரல்லது பிறமாஞ் சொரியாது
பறவையு முதிர்சிறை பாங்குசென் றதிராது
தேவர்கோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை
பிறப்புவிளங் கவிரொளி யறத்தகை யாசனங்
கீழ்நில மருங்கி னாகநா டாளு
௫௫ மிருவர் மன்னவ ரொருவழித் தோன்றி
யெமதீ தென்றே யெடுக்க லாற்றார்
தமபெரும் பற்று நீங்கலு நீங்கார்
செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்துத்
தம்பெருஞ் சேனையொடு வெஞ்சினம் புரிநா
௬௦ ளிருஞ்செரு வொழிமி னெமதீ தென்றே
பெருந்தவ முனிவ னிருந்தற முனாக்கும்

மமென்றதற்குப் புத்தனுடைய பாதங்களெனினும் பொருந்தும். மீமிசை - மேற்பட்ட இடம்.

௪௯. அறவோற்கு - புத்தனுக்கு.

௪௪ - ௪௯. சிறந்து பரப்பி ஓங்கி அகன்று குயின்று விளங்கி அமைந்த ஆசனமென்க.

௫௦. பிற - பிறவற்றை. மரங்கள் நறுமலரையே சொரியும்.

௫௧. பறவையும் அப்பீடிகையின் பக்கத்திற்சென்று சிறையொலியைச் செய்யாது. 'பாங்குசென் றதிராது' என்றும் பாடம்.

௫௩. பிறப்பு விளங்கு ஆசனம் - காண்போருடைய பழம்பிறப்புக்கள் அவர்களுக்கு விளங்குதற்குக் காரணமாகிய ஆசனம்.

௫௪. கீழ்நிலம் - கீழ்த்திசையிலுள்ள இடம். நாகரென்னும் ஒருவகை மனிதர் வாழுநாடு நாகநாடென்பர்; இந்நாட்டின் பெயர், "நாகநன் னாட்டு நானூறி யோசனை" (௯ - ம் காதை, ௨௧) எனவும், "நாக நாடு நடுக்கின் றாள்பவன்" (௨௪-ம் காதை, ௫௪) எனவும், "நாக நன்னாடாள்வோன்" (௨௫ - ம் காதை, ௧௭௮) எனவும், "நாகநா டாள்வோன்" (௨௯ - ம் காதை, ௩) எனவும் இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல் காண்க நாக இலச்சினையை (=பாம்பின் அடையாளத்தை) யுடைமையின், இவர்களுககு இப்பெயரும் தக்ஷகரென்ற பெயரும் வந்தனவென்று ஊகிக்கின்றனர்.

௫௬. எடுக்கல் ஆற்றார் - எடுக்கும் வன்மை இலராய்.

௫௭. தம பெரும்பற்று - தம்முடைய பெரிய விருப்பம், நீங்கலு நீங்கார் - நீங்குதலையும் செய்யார்; "சுழலலுஞ் சுழலு, மோடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்கி, நீடலு நீடும்" என்றார் முன்னும்; ௩ - ம் காதை, ௧௧௧ - ௧௧௩; "கறைமிடறணியலு மணிந்தன் றக்கறை" என்பது புறநானூறு, ௧.

௫௮. நெஞ்சு புகையுயிர்த்து - மனங் கொதித்து; "வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து" என்பர் மேலும்; ௧௮ - ம் காதை, ௩௭; "ஊதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சன்றே" என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்; துன்பமாலை.

௬௧. பெருந்தவ முனிவன் - புத்தன்; பொறிகளை யடக்கி நெடுநாள் மிக்க நியமத்தோடிருந்து அரியதவஞ்செய்தது பற்றி இவனைப் பெருந்தவ முனிவனென்றார்; "ஆதிசான் முனிவ னறவழி" (௭ - ம் காதை, ௧௯) எனவும், "பொதுவறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்" (௧௦-ம் காதை, ௮௪) எனவும், "போதி மாதவன் பூமியிற் றோன்றும்" (௧௫ - ம் காதை, ௨௯) எனவும், "பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை" (௨௫ - ம் காதை, ௩௪) எனவும் இந்நூலுள்ளே வருதல் காண்க; "பொ

பொருவறு சிறப்பிற் புரையோ ரேத்துந்
தரும பீடிகை தோன்றிய தாங்கென.

மணிபல்லவத்துத்தியருற்றகாதை முற்றிற்று.

ருந்து போதியி, லிருந்த மாதவர், திருந்து சேவடி, மருந்து மாகுமே" எனவும், "காமருபூம் போதி, யோரார் முனிவரா" எனவும், "பூதலத்து ளெவ்வுயிர்க்கும் பொதுவாய திருமேனி, மாதவனீ" எனவும், "மாதவரின் மாதவனீ வானவ ருள் வானவனீ" எனவும், "மருளறுத்த பெரும்போதி மாதவனைக் கண்டிலமால்" எனவும் வருவன முறையே வீரசோழியத்தின் யாப்புப்படலத்துள்ள ரு, கக, கடி - ம் கலித்துறை யுதாரணங்கள். 'பெருந்தகை முதல்வன்' என்றும் பாடம்.

சுஉ. புரையோர் - ஈண்டிப் பௌத்தரில் உயர்ந்தோர்; "புரையோர்ப் பேணிப் போதலும் போகுவை" (உக - ம் காதை, அசு) எனவும், "அரசவீற் றிருந்து புரையோர்ப் பேணி" (உடி - ம் காதை, அச) எனவும், "புரையோர் தாமும் பூம்பொழி லிழிந்து" (உஅ - ம் காதை, ககஉ) எனவும் பின்னர் வருதல் காண்க.

சுஉ - சுசு. மாமணிப் பீடிகை, அறத்தகையாசனம், தரும பீடிகை அது தோன்றியது.

சுஅ - சுசு. அழுவோள்முன்னர்த் தோன்றிய தென்க.

சுஇ - சுசு. இவ்வடிகளிற்கூறிய வண்ணமே "வேகவெந்திற லெகாட்டரசர், எனமா சொழித்து மனமாசு தீர்த்தாங், கறச்செவி திறந்து மறச்செவி யடைத்துப், பிறவிப்பிணி மருத்துவ னிருந்த மூனாக்குந், திருந்தொளி யாசனம்" என்று பின்னுங்கூறுவர்; க - ம் காதை, சிஅ - சுஉ.

க - சுசு. இவள் இன்னணமாக, மணி, பல்லவத்திடைத் துயிலெழும் அஞ்சிலோதி, போன்ற காரணாய்க் கண்டு, திருவே வாவென்ற அழுவோள்முன்னர்த் தருமபீடிகை ஆங்குத தோன்றிய தென்க.

ஒன்பதாவது

பீடிகைகண்டுபிறப்புணர்ந்தகாதை.

[ஒன்பதாவது மணிமேகலை மணிபல்லவத்திடைப்
பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தபாட்டு.]

ஆங்கது கண்ட வாயிழை யறியாள்
காந்தளஞ் செங்கை தலைமேற் குவிந்தன
தலைமேற் குவிந்த கையள் செங்கண்
முலைமேற் கலுழ்ந்துமுத் தத்திர ளுகுத்ததி
ரு னிடமுறை மும்முறை வலமுறை வாராக்
கொடிமின் முகிலொடு நிலஞ்சேர்ந் தென்ன
விறுநுசுப் பலச வெறுநிலஞ் சேர்ந்தாங்
கெழுவோள் பிறப்பு வழுவின் றுணர்ந்து
தொழுதகை மாதவ துணிபொரு ளுணர்ந்தோய்
கo காயங் கரையினீ யுரைத்ததை யெல்லாம்
வாயே யாகுதன் மயக்கற வுணர்ந்தேன்
காந்தார மென்னுங் கழிபெரு நாட்டுப்

க. அதுகண்ட - புத்தபீடிகையைக் கண்ட, ஆயிழை - மணிமேகலையானவள், அறியாள் - தன்னை அறியாளாயினாள்; இது புதுமைபற்றிவந்த மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு.

௩ - ௪. செங்கண் கலுழ்ந்து - சிவந்த கண்கள் கலங்கி, முலைமேல் முத்தத்திரள் உகுத்து - கொங்கைகளின்மேலே நீர்த்துளிகளைச் சொரிந்து, அதின் - அப்பீடிகையின்.

ரு. (?)

௬. மின்கொடி மணிமேகலையினுடைய உருவத்திற்கும், முகில் அவள் கூந்தலுக்கும் உவமை.

எ. அலச - அலைய. 'இறுநுசுப் பலைய' என்றும் பாடம். நிலஞ்சேர்ந்து - வணங்கி.

அ. எழுவோள் தனது முற்பிறப்பின் செய்தியை கன்றாக வறிந்து.

௯. 'தொழுதகை மாதவ' என்பது முதல் 'என்றெடுத் தோதினை' என்பதிறுதியாகவுள்ளவை, பிரமதருமனென்னு முனிவன் முற்பிறப்பில் தனக்குக் கூறியவற்றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியாலறிந்து, அம்முனிவனை எதிர்பெய்து, மணிமேகலை கொண்டு கூறுகின்றவையெனக்கொள்க.

கo. காயங்கரை - ஒரு நதியின்பெயர். உரைத்ததை, ஐ - சாரியை; பன்மையொருமை மயக்கம்.

கக. வாயேயாகுதல் - உண்மையாதலை; வாய் - உண்மை; "பொய்யறியா வாய்மொழியால்" என்பது மதுரைக் காஞ்சி, கக.

கஉ. பல நாடுகளைத் தன்னுள்ளே பெற்றதென்பார் 'காந்தாரமென்னுங் கழிபெருநாட்டு' என்றார்.

பூருவ தேயம் பொறைகெட வாழு
மத்தி பதியெனு மரசாள் வேந்தன்
கரு மைத்துன னாகிய பிரம தரும
னாங்கவன் றனபா லணைந்தற னுளைப்போய்
தீங்கனி நாவ லோங்குமித் தீவிடை
யின்றேழ் நாளி லிருநில மாக்க
ணின்றுநடுக் கெய்த நீணில வேந்தே
உ0 பூமி நடுக்குறாஉம் போழ்தத் திந்நகர்
நாகநன் னாட்டு நானூறி யோசனை
வியன்பா தலத்து வீழ்ந்துகே டெய்து
மிதன்பா லொழிகென விருநில வேந்தனு
மாபெரும் பேரூர் மக்கட் கெல்லா
உரு மாவு மாவுங் கொண்டுகழி கென்றே
பறையிற் சாற்றி நிறையருந் தானையோ
டிடவய மென்னு மிரும்பதி நீங்கி
வடவயி னவந்தி மாநகர்ச் செல்வோன்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரைச்
௩0 சேயுயர் பூம்பொழிற் பாடிசெய் திருப்ப
வெங்கோ னீயாங் குனாத்தவந் நாளிடை
தங்கா தந்நகர் வீழ்ந்துகே டெய்தலு
மருளறு புலவநின் மலரடி யதனை
யரசொடு மக்க ளெல்லா மீண்டிச்

கசு. பொறை - பாரம; என்றது பாவத்தை.

கரு. பிரமதருமன் - விளி.

கசு. அவனென்றது, அத்திபதியென்னும் அரசனை.

கஎ. சம்புத்தீவில்.

கஅ. எ - ம் காதை, உச. (?)

கஅ - உ0. இன்றேழ்நாளில் பூமி நடுக்குறும்பொழுதில்.

உ0 - உஉ. இந்தநகரும் நாகநாட்டில் நானூறுயோசனைப் பரப்பும் பாதலத்தில் விழுந்து கெடுதலுறும்.

உஙு. இதன்பால் ஒழிக கன-இந்நகரின் புறத்தே செல்வாயாக வென்றுசொல்ல.

உரு. ஆ - பசு: மா - மற்றை விலங்குகள்; சிறிதும் தீங்கு செய்யத் தகாத சாதியாதலின், பசு முற்கூறப்பட்டது; புறநானூறு, க.

உசு. நிறை அருந்தானையோடு - பகை மேற்செல்பொழுது நிறுத்துதலரிய சேனையோடு; "நிறையருந் தானை வேந்தனு நேர்ந்து" என்பது சிலப்பதிகாரம், காட்சிக்காதை, கஎஅ. 'நிறையிருந் தானை' என்றும் பாடம்.

உஎ. இடவயம் - அத்திபதியின் நகரம். 'இடிவயம்' என்றும் பாடம்.

உஅ. 'வசந்திமாநகர்' என்றும் பாடம்.

௩0. பொழிலில். 'பாடிசெய் திருந்தோன்' என்றும் பாடம்.

உஅ - ௩0. செல்வோன் இருப்ப.

௩க. எங்கோனென்றது - பிரமதருமனை.

௩உ. நகர்கேடெய்தியது கூறவே நாகநாட்டில் நானூறு யோசனைப்பரப்பினதுகேடும் கூறியதாயிற்று.

௩௪. 'எல்லாம் வீழ்ந்து' என்றும்பாடம்.

௩௫ சூழ்ந்தனர் வணங்கித் தாழ்ந்துபல வேத்திய
வருளறம் பூண்ட வொருபே ரின்பத்
துலகுதுயர் கெடுப்ப வருளிய வந்நா
ளரவக் கடலொலி யசோதர மாளு
மிரவி வன்ம னொருபெருந் தேவி
௪௦ யலத்தகச் சிறடி யமுத பதிவயிற்
றிலக்குமி யென்னும் பெயர்பெற்றுப் பிறந்தே
னத்தி பதியெனு மரசன்பெருந் தேவி
சித்திபுர மாளுஞ் சீதரன் றிருமக
ணீல பதியெனு நேரிழை வயிற்றிற்
௪௫ காலைஞா யிற்றுக் கதிர்போற் றோன்றிய
விராகுலன் றனக்குப் புக்கே னவனொடு
பராவரு மரபினின் பாதம் பணிதலு
மெட்டிரு நாளிலிவ் விராகுலன் றன்னைத்
திட்டி விடமுணுஞ் செல்லுயிர் போனாற்

---

௩௫. ஏத்திய - ஏத்த.

௩௬ - ௩௫. நின்மலரடியதனை ஏத்த.

௩௭. அருளிய - உபதேசித்த.

௩௮ - ௩௭. இன்பத்தை அருளிய அந்நாளில்.

௩௮. கடலரவம்போன்ற ஒலியையுடைய அசோதர நகரம்; "மலிதேரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்மு, ளொலியும் பெருமையு மொக்கும்" என்று வருதல் காண்க.

௩௯. 'ஒருபெரு மகளேன்' என்றும் பாடம்.

௪௦. அலத்தகம் - அலக்தம் - அரக்கு.

௪௧ - ௪௦. தேவியாகிய அமுதபதி.

௪௧. பிறந்து இலக்குமியென்னும் பெயர்பெற்றேனென விகுதிபிரித்துக் கூட்டுக

௪௩. 'சித்திரபுரம்' என்றும் பாடம். சீதாருகன் மகள்' என்றும் பாடம்.

௪௨ - ௪௪. பெருந்தேவியும் மகளுமாகிய நீலபதி.

௪௬. இராகுலனென்பது புத்தனுடைய புத்திரன்பெயர்; அது புத்தனிடத்துள்ள பக்தியினால் இவனுக்கு இடப்பட்டதுபோலும்.

௪௫ - ௪௬. மணிதர்களுடைய பிறப்பிறப்புக்களுக்கு முறையே சூரியனுடைய உதயாஸ்தமனங்களை உவமை கூறுதல் பௌத்த ஸம்பிரதாயமாதலால், 'காலைஞா யிற்றுக் கதிர்போற் றோன்றிய விராகுலன்' என்றான்; இதனை, "குணதிசைத் தோன்றிக் காரிருள் சீத்துக், குடதிசைச் சென்ற ஞாயிறு போல, மணிபல் லவத்திடை மன்னுடம் பிட்டுத், தணியா மன்னுயிர் தாங்குங் கருத்தொடு, சாவகு மாளுந் தலைத்தாள் வேந்த, னாவயிற் றுதித்தன னாங்கவன்றானென" (௧௪ - ம் காதை, ௧௬ - ௧௦௪) எனவும், "தேவி கேளாய் செய்தவ யாக்கையின், மேவினே னாயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்" (௨௪ - ம் காதை, ௧௦௧ - ௧௦௨) எனவும், "சாக்கா டென்ப தருவருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரென மறைந் திடுதல்" (௩௦ - ம் காதை, ௧௦௨ - ௧௦௩) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

௪௭. 'மரபிற் பாதம்' என்றும் பாடம்.

௩௭ - ௪௭. அந்நாளில் யான் இராகுலனோடு நின் பாதம் பணிதலும்.

௪௮. எட்டிருநாளில் - பதினாறுநாளில்.

௪௯. திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதோர் பாம்பு; இதன் விழிக்கு எதிர்ப்பட்டோர் இறப்பர்; இதனை, "திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போவழி"

நிற தீயழ லவலெனு சேயிழை மூழ்குவை
யேது நிகழ்ச்சி யீங்கின் முதலிற்
கவேர கன்னிப் பெயரொடு வினங்கிய
தவாக்களி மூதூர்ச் சென்றுபிறப் பெய்துதி
யணியிழை நினக்கோ ரருந்துயர் வருகாண்
நிரு மணிமே கலாதெய்வம் வந்து தோன்றி
யன்றப் பதியி லாரிரு ளெடுத்துத்
தென்றிசை மருங்கிலோர் தீவிடை வைத்தலும்
வேக வெங்கிற லரகாட் டாசசர்
கினமா சொழித்து மனமாசு தீர்த்தாங்
கூற கறச்செவி நிறந்து மறச்செவி யடைத்துப்
பிறவிப்பிணி மருத்துவ னிருந்தற முரைக்குந்
திருந்தொளி யாசனஞ் சென்றுகை தொழுதி
யன்றைப் பகலே யுன்பிறப் புணர்ந்தீங்

(கக - ம் காதை, கறற) எனவும், " நிட்டி விடமுண நின்னுயிர் போகான்" (உக-ம் காதை, கக) எனவும், " நிட்டி விடமு ணச் செல்லுயிர் போயதும" (உக - ம் காதை, சற) எனவும், " அழற்க ணாக மாருயி ருண்ண" (உக - ம் காதை, கூக) எனவும், "நத்தகவிழியாவி னல்லுயிர்வா ங்கி" (உக - ம் காதை, அச) எனவும் இத்தலுள்ளே வருவன வற்றாலும், 'புத் தன் திருஷ்டிலிஷமாய்ப்பிறந்த ஜாதக த்து.....கண்விழிப்பிற் பிராணி கள் சாமென்றறிந்து தன் கண்விழியா தேதிடத்தமையின்' எனவும், 'சீ திரு ஷ்டிலிஷமாகாலத்து நினக்குக் கொ லையுன்னமில்லையெனினும் கண்விழிக் கிற் பிராணிகள் சாமென்றறிந்து அதற் கஞ்சி விழியாது தடைத்தது என்னே'என வும்வரும் நீலகேசிவிருத்தியமயநீல காத்தாலும் உணர்க. 'விடமுண்டி' என் றும் பாடம். "கண்விழித் தமிழ்விடச் சினவரா வரசு" எனத் தாடகைவதைப் படலத்தும், "நிட்டியின் விடமன்ன கற்பின் செல்வியை" எனச் சும்பகர்ண படலத்தும் கம்பர் கூறியிருத்தல் காண்க.

இக. இராகுவியும் யோகினித்திற னக்குருமாயை கவேரரென்பவர் மூத்தி பெறுமிலயிருப்பிப் பிரஹ்மதேவனுக்கு நித்து அரிய தவம் செய்து அவருளால விஷ்ணுமாயையைத் தமது புத்திரியாக வடைந்து முக்தி பெற்றனரென்றும், பின்பு அக்கன்னி ப்ரஹ்மதேவர் கட்ட ணையின்படி நதிவடிவுகொண்டு பிரவஹித் தமையால் அந்நதி காவேரகன்னி யென் றும் காவேரியென்றும் பெயர் பெற்ற தென்றும், ஆக்நேயபுராணத்தின் இர ண்டாம்பாகத்துள்ள காவேரிமாகாத்மிய த்தின் உக - ம் அத்தியாயத்தால் தெரி கின்றது; கூ - ம் காதை, இஇ - ஙக.

இக. மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். எய்துதி - அடைவாய்.

இசு. அருத்தயரென்றது, உதயகுமர னால் மணிமேகலைக்கு உண்டாகும் சித்த வேறபாட்டை.

இக. னெமாசு - கோபமாகிய குற்றம். மனமாசு - காமமும் மயக்கமும்.

இச - இக. அ - ம் காதை, இச - கூ.

கo. அறச்செவி - அறத்தைக் கேட் டற்குரிய காது; நிறந்தென்றார், கேட் பிறும் கோத்தகையவாதலின்; தீநீர் நூன், சகஅ. மறம் - பாவம். 'மறச்செ வியடைப்ப' என்றம் பாடம்.

கக. பிறவிப்பிணி மருத்துவன் - புத் தன். மருத்துவன் - வைத்தியன்.

கூச - கூட. வைத்தலும் சென்ற சூ னத்தைக் கைதொழுவாய்.

கூ. 'பின்பிறப் புணருங்' என்றம் பாடம்.

வுரைதெளி வாயெனச்
௬௫ சாதுயர் கேட்டுத் தளர்ந்துகு மனத்தேன்
காதலன் பிறப்புங் காட்டா யோவென
வாங்குனைக் கொணர்ந்த வரும்பெருந் தெய்வம்
பாங்கிற் றோன்றிப் பைந்தொடி கணவனை
யீங்கிவ னென்னு மென்றெடுத் தோதினை
௭௦ யாங்கத் தெய்வதம் வாரா தோவென
வேங்கின ளழூஉ மிளங்கொடி தானென.

பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தகாதை முற்றிற்று.

---

௬௪. என - என்று நீ சொல்ல.

௬௫. சாதுயர் கேட்டு - இராகுலன் இறப்பானென்னும் துன்பமொழியைக் கேட்டு.

௬௬. காதலன் - கணவன். பிறப்பும், உம்மை - இறந்ததுதழீஇய எச்சப்பொருளது.

௬௭. 'ஈங்குனைக் கொணர்ந்த விரும்பெருந் தெய்வம்' என்றும் பாடம்.

௬௯. என்னும் - என்று சொல்லும்.

௭௧. இளங்கொடி - மணிமேகலை. அழூஉம்-அழுவாள், இளங்கொடி அழூஉம்.

௧ - ௭௧. அதுகண்ட ஆயிழை தனனை அறியாளாயினாள்; அப்பொழுது அவள் கைகள் தலைமேற்குவிந்தன; அங்ஙனங் குவிந்த கையளாய் உகுத்து வந்து சேர்ந்து எழுவோள் பிறப்பையுணர்ந்து, "மாதவ, உணர்ந்தோய், நீ உரைத்ததையெல்லாம் மயக்கறவுணர்ந்தேன், பிரமதருமன், உரைப்போய், இத்தீவிடை இன்றேழ்நாளில் பூமி நடுக்குறூஉம் போழ்தத்து இந்நகரும் நாகநாட்டு நானூறு யோசனைப் பரப்பும் வீழ்ந்துகேடெய்தும், இதன்பாவொழிக" என்றுசொல்ல, வேந்தனும் சாற்றி நீங்கிச் செல்வோன் இருப்ப, எங்கோன், நீ உரைத்தநாளில் நகர் கேடெய்தலும், நின்மலரடியை எல்லாம் ஏத்த அருளியுஅந்நாளில், புக்கேன் அவனொடு நின்பாதம் பணிதலும், 'மூழ்குவை, எய்துதி, வருநாளில், வைத்தலும், கைதொழுதி, தெளிவாய்' என்று நீசொல்ல, காட்டாயோவென்று யான்கேட்ப ஒதினை; 'அத்தெய்வம் வாராதோ' என்று இளங்கொடி ஏங்கி அழுமென்க.

பத்தாவது

மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

[பத்தாவது மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றி மந்திரங்கொடுத்தபாட்டு.]

அறவோ னாசனத் தாயிழை யறிந்த
பிறவிய ளாயினள் பெற்றியு மைதென
விரைமல ரேந்தி விசும்பூ டிழிந்து
பொருவறு பூங்கொடி பூமியிற் பொலிந்தென
ரு வந்து தோன்றிய மணிமே கலாதெய்வ
முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றோள் கேட்ப
வுயிர்க ளெல்லா முணர்வுபா ழாகிப்
பொருள்வழங்கு செவித்துளை தூர்ந்தறி விழந்த
வறந்தலை யுலகத் தறம்பாடு சிறக்கச்
கo சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையோ
ரிளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன

க. அறவோன் - புத்தன், ஆசனத்து - ஆசனத்தால்.

க - உ. அறிந்த பிறவியள் ஆயினள் - அறியப்பட்ட பிறவியை உடையாளாயினாள்; என்றது முற்பிறப்பை அறிந்தாளென்றபடி. பெற்றியும் ஐது - இவள் பெற்ற பேறும் அழகிது, பெற்றி - பேறு; "பிணிப்பறுத் தோர்நம் பெற்றியெய்தவும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, கoo. என - என்று மணிமேகலாதெய்வம் நினைந்து. 'பெற்றியு மஃதென' என்றும் பாடம்.

- ரு. பூங்கொடி எந்தி இழிந்து பூமியில் விளங்கினாற் போலத் தோன்றிய தெய்வமென்க.

சு. முந்தைப் பிறப்பு - முற்பிறப்பு; நின்றோள் கேட்ப - நின்ற மணிமேகலை கேட்கும்படி. "அறிபிறப் புற்றனை" என்பர் பின்னும்; கo - ம் காதை, எரு.

எ. 'உயிர்க ளெல்லாம்' என்பது முதல் புத்தனுடைய பாதபீடிகையை வணங்கும் மணிமேகலாதெய்வத்தின் வார்த்தை. உணர்வு பாழாகி - அறிவின்றி.

அ. பொருள் - தருமம்; "பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தார்" என்பதிற் காண்க; இது திருக்குறள், உசசு. தூர்ந்தென்றார், அறத்தைக் கேளாதொழிதலின்; மூன்பு "அறச்செவி திறந்து" (க - ம் காதை, சo) என்றதும் இது பற்றிப் போலும்.

கூ. வறம் தலை உலகத்து - வறுமையைத் தன்னிடத்தேயுடைய உலகத்தில், அறம் பாடு சிறக்க - தர்மோத்பத்தி அதிகரிக்க; பாடு=படுதல் - உண்டாதல்; "அறம்பா டறிந்தனை" என்று பின்னும்வரும்; கo - ம் காதை, எரு; பாடு சிறக்க - பெருமை சிறக்கவென்றுமாம்.

கo. சுடர் - சூரியன், வழக்கு - வழங்குதல். காலை - காலத்தில்.

கக. இளவள ஞாயிறு - பால சூரியன்.

௧௦.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

நீயோ தோன்றினை நின்னடி பணிந்தே
னீயே யாகிநிற் கமைந்தவிவ் வாசன
நாமிசை வைத்தேன் றலைமிசைக் கொண்டேன்
௧௫ பூமிசை யேற்றினேன் புலமபறு கென்றே
வலங்கொண் டாசனம வணங்குவோண் முன்னர்ப்
பொலங்கொடி நிலமிசைச சோந்தெனப் பொருந்தி
யுன்றிரு வருளா லென்பிறப் புணர்ந்தே
னென்பெருங கணவன் யாங்குள னென்றலு
௨௦ மிலக்குமி கேளா யிராகுலன் றன்னொடு
புலத்தகை யெய்தினை பூமபொழி லகவையி
னிடங்கழி காமமொ டடஙகா னாயவன்
மடந்தை மெல்லியன் மலரடி வணஙகுழிச
சாது சககரன் மீவிசுமபு திரிவோன்

---

௧௨. பீடிகையைப் புத்தனாகவே பாவித்தமையால, 'நீயோ தோன்றினை' என்றார்; "நீயேயாகி" என்று பின்னர்க கூறுவதும் இக்கருத்துப்பற்றியே, பின் வருவனவற்றிற்கும் இஃது ஒக்கும். 'நீயே தோன்றினை' என்றும் பாடம்.

௧௫. புலம்பு - வருத்தம்: "புலம்புசே ணகலப் புதுவி ராகுவிர்" எனபது **மலைபடுகடாம்**; ௪௧௨. என்று - என்று சொல்லி.

௧௬. மானிடமகளாய் நிற்றலின், 'வணங்குவோள்' எனத தெய்வததை உயர்திணையாற் கூறினார்; "யான்செய்த பாவமென்றாள்" எனபுழிப்போல. இது **சீவகசிந்தாமணி**, நாமகளிலமபகம, ௨௮௬.

௧௭. பொலங்கொடி - பொற்கொடி; என்றது காமவல்லியை. பொருநதி - வணங்கி.

௬ - ௧௭. கேட்பப் புலம்பறுகவென்று ஆசனததை வலங்கொண்டு வணங்கு வோண்முன்னர்ப் பொருநதியெனக.

௧௮. அவளைத் தெய்வமாகவறிநதே மணிமேகலை 'உன்றிருவருளால்' என்றாள்.

௧௯. என்றலும்- என்று மணிமேகலை கேட்பவும்.

௨௦. 'இலககுமி' என்பதுமுதல் மணிமேகலாதெய்வததின் வார்ததை. முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றோ ளாதலின், மணிமேகலையை அததெய்வம் இலககுமியெனறழைததது.

௨௧. புலததகையெய்தினை - ஊடினாய்; புலததல்-ஊடுதல். அகவையின்- உள்ளிடததே.

௨௨. இடங்கழி காமமொடு - வரம்பு கடந்து எழுதற்குக காரணமாகிய காமமோடு; இப்படியே, உதயகுமாளைப் பற்றிச சொல்லுமபொழுது, "இடங கழி காமமொடடஙகானாய்' என்பர் பின்னும; ௧௮ - ம காதை, ௧௧௯ "இடங் கழிமான் மாலை" எனபதற்கு 'இராக வேகததையுண்டாககும் மயககமுடைய மாலைககாலம்' என்று பொருள்கூறுவர், **புறப்பொருள்வெண்பாமாலை யுரையாசிரியர்**; பெருநதிணைப்படலம், ௫. "வம்பப் பரததை" என்பதற்கு 'இடங்கழிகாமததளாகிய குணடககணிகை' என்று பொருளகூறுவர் **அடியார்க்குநல்லார்**; **சிலப்பதிகாரம்**, நாடுகாண்காதை, ௨௧௯.

௨௩. நின்னடியை வணங்கும்பொழுது.

௨௪. சாதுசக்கரன் - காரணப்பெயர்; பெரியோர்கூட்டததிலுள்ளவனென்றவாறு. சககரம் - மண்டலம்; இனி, இதற்கு 'ஓ௦ மணிபதமேஹூம்' என்ற மந்திரம் சுற்றுப்பகஙத்தில எழுதப்பட்டுள்ள உலோகததாலாகிய சக்கரமொன்றை வலக்கையிலவைத்து மேற்கூறிய மந்திரததை உருவேற ஜபிததுக்கொண

உரு றெருமர லொழித்தாங் கிரத்தின தீவத்துத்
தரும சக்கர முருட்டினன் வருவோன்
வெங்கதி ரமையத்து வியன்பொழி லகவயின்
வந்து தோன்றலு மயங்கினை கலங்கி

டேனும் ஜபியாமலேனும் அச்சக்கரத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டிருத்தல் பௌத்தர்களிற் சிலருடைய ஸம்பிரதாயமாதலால, இவன் அங்ஙனம் செய்யப்பட்டுள்ள நல்ல சக்கரத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டிருத்தலையுடையனென்று பொருள்கூறினும பொருந்தும். இஃது இக்காலதது **'திபெத்'** தேசததுப் புத்தர்களுடைய வழககமாகக் காணப்படுகின்றதென்றும், இம்மந்திரத்தை இங்ஙனம் ஜபித்தலால் வரும்பயன, நரகலோகமுதலியவற்றில் முறையேபிறவாமல் தாண்டிச்சென்று நிருவாணமடைதலென்றுங்கூறுவர். மீ விசும்பு திரிவோன் - மேலேயுள்ள ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பவன்; பௌததரில் **இருத்தி** (=ஸித்தி) பெற்றோர் ஆகாயவழியேசென்று அவ்வவ்விடங்களில் இறங்கிப் புத்தனுடைய பாதபீடிகை முதலியவற்றைத் தரிசிததலும, பக்குவிகளுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்தலும், ஏனையோர்க்கு எண்ணியவற்றையளிததலும் மரபு; இத்தன்மையையுடையோர சாரணரென்றும் சொல்லப்படுவர். இதனை, "நிலத்திற் குளிதது நெடுவிசும் பேறிச் சலத்திற் றிரியுமோர் சாரணன் றோன்ற" (உச - ம் காதை, சசு - சஎ) எனவும், "தரும சாரணர் தங்கிய குணத்தோர், கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோ, ரரசற் கேது வவ்வழி நிகழ்தலிற், புரையோர் தாமும் பூம்பொழி லிழிந்து" (உஅ - ம் காதை, க௦௯ - ககஉ) எனவும் பின்புவருவனவற்றாலுணர்க. இப்படியே சமணரில இருத்திபெற்றோரும் சாரணரென்று சொல்லப்படுவர்; "நீரினிற் பூவில் வானி னினைத்துழி யொதுங்கு கின்ற, சாரண ரெண்ம ராவர் சமணரி லிருத்தி பெற்றோர்" என்று வருதல்காண்க; இது **சூடாமணிநிகண்டு**, இரண்டாவது மக கட்பெயர்ததொகுதி, ச.

உரு. தெருமரல் - மனக்கவற்சி, "செய்யார் தேஎந் தெருமரல் கலிப்ப" என்பது **பொருநராற்றுப்படை**, கரூச. இரத்தின தீவத்து - இரததின தீபததில; இது மணிபல்லவமென்னுந் தீவததிற்கு அயலிலுள்ளதோர் சிறுதீவு இதிற் புததனுடைய பாதக்குறிகள் பொருந்திய உச்சியையுடைய மலையொன்றுண்டு. அதன் பெயர் சமந்தகூடமென்பது; இதனை, "ஈங்கித னயலகத திரததின தீபத, தோங்குயர் சமந்தத் துசசி மீமிசை, யறவியங கிழவோ னடியிணை யாகிய, பிறவியென்னும் பெருஙகடல் விடூஉ, மறவி நாவா யாங்குளது" என்று மேல்வருதலாலுணர்க; கக - ம் காதை, உக - உரு.

உசு. உருட்டினன் - வினையெச்சமுற்று. தருமம் முதலும் முடிவுமில்லாத நிததியப்பொருளென்பார் தருமசககரமென்றும், அதனைத் தடையினறிச்செலுததுகின்றானென்பார் உருட்டினன வருவோனென்றுங்கூறினா, இப்படியே "அறககதி ராழி திறப்பட வருட்டி" எனறார்முன்னும்; ரு - ம் காதை, எசு; தருமததை ஸநாதனமென்று வடநூலார் கூறுதல்காணக. தருமததைச் சககரமாகவும, அதன் அங்கஙகளைச் சககரததிற குரிய அங்கங்களாகவும் உருவகஞ்செய்து நூல்கள் கூறும்; அதனை, **அச்வகோஷபோதிஸத்துவ**ரென்பவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ள **புத்தசரித காவ்ய**மென்னு நூலில் **தர்மசக்கரப்பிரவர்த்தனாத்தியேஷண**மென்னும பதினைந்தாம் வர்க்கததினிறுதியிற காண்க. இனி, முன்னர்க்கூறிய உலோகசககாததைக் கையில்வைததுச சுழற்றிவருவோனெனினும் பொருந்தும்; இப்பொருள, சாதுசக்கரனென்னும் பெயருக்குப் பொருததமுடைத்தாதல காண்க.

உஎ. வெங்கதி ரமையதது - உச்சிப் பொழுதில்; ரு - ம் காதை, சுப, கக - ம காதை, க௦உ.

உச - உஅ. சாதுசக்கரன் திரிவோன வருவோன அவன் வநது தோனறலுமெனக.

கo.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

மெல்லியல் கண்டனை மெய்ந்நடுக் குற்றனை
நல்கூர் நுசுப்பினை நாணினை யிறைஞச
விசாகுலன் வந்தோன் யாரென வெகுளலும்
விசாமலர்க் கூந்த லவன்வாய் புதையா
வானூ டிழிந்தோன் மலரடி வணங்காது
நாநல கூர்ந்தனை யென்றவன் றன்னெடு
பகையறு பாத்தியன் பாதம பணிநதாங்
கமர கேணின் றமரல மாயினு
மந்நீர் தண்ணீ ரமுதொடு கொணர்கே
முண்டி யாமுன் குறிப்பின மென்றலு
மெம்மனை யுண்கே னீங்குக் கொணர்கென
சo வந்நா ளவனுண் டருளிய வவ்வற
நின்னுங் கொழியாது நின்பிறப் பறுத்நிடு
மூவவன மருங்கி லுன்பாற் றேற்றிய
வுதய குமர னவனுன் னிசாகுல
ருங்கவ னன்றியு மவன்பா லுள்ள
சடு நீங்காத் தன்மை நினக்குமுண் டாகலிற்

உக-கூo. மெய்நடுக்குறுதல முதலியன இறைபொருளாகப்பிறந்த அசசமென்னு மெய்ப்பாடு.

கூக. சாதுசகரனைத தன் மனைவி இறைஞ்சக்கண்டு வெகுண்டமையின், இது குடிகோள்பற்றிவநத வெகுளி யென்னு மெய்ப்பாடு. 'வந்தோயாரென' என்றும் பாடம்.

கூச. நாநல் கூர்ந்தனை - நாவறமை யுற்றாய்; என்றது-சாரணனைத்துநியாது வீணையிருந்தாயெனறு இகழ்ந்சபடி, ''நாடாது துணிந்துநா நல்கூர்ந் தனை'' என்பர் பின்னும; கக - ம் காதை, ச.

கூஞ. பாத்தியன் - (புத்தனுடைய) பாதத்திற்கு அனபன்; ''நிருவாதவூர்ச் செபாத்தியன்'' என்பதில 'பாத்தியன' என்பது இப்பொருளில வருதல்காண்க. இது நம்பியாண்டார்நம்பிகள் திருவாகரு. 'பகையறு பார்த்திபன்' எனறும் பாடம்.

கூசு. நின் தமரலம் ஆயினும் - யாம் நினக்குச் சிறந்த அன்பரல்லேமாயி ஹும்.

கூஎ. அமுது - அன்னம்; இஃது அமிர்தமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. இத னை ஆருயிர் மருந்தென்று இந்நூலுள்ளே பலவிடததுங்கூறுவர்.

கூஅ. உண்டி - உண்பாய். என்றலும் - என்று நீ சொல்லலும்.

கூக. எம்மனை - தாயே. கொணர்க என - கொண்டுவருகவென்று சாதுசக்கரன் சொல்லி.

சo. அவன் உண்டருளிய அவ்வறம் - சாதுசக்கரன் அமுதுசெய்தமையாலுண்டாகிய அந்தப்புணணியம். 'அவனுண் டருளிய வவ்வமுது' என்றும் பாடம்.

சக. நின்னுங்கொழியாது - நின்னை விட்டு நீஙகாது; நின்னுங்கு:—சக - ம் காதை, சஎ.

சo - சக. அவ்வறம் நின்பிறப்பை அறுத்திடுமெ.

சஙூ. உதயகுமரனுகிய அவன்.

சஜ. அவனனறியும்-அவன் உன்பால் நீங்காதலிருப்பத்தைச் செலுத்துவதல லாமலும்.

சஜ - சடு. உதயகுமரனை மணிமேகலை இடைவிடாது நினைத் திருந்தாளென்

கந்த சாலியின் கழிபெரு வித்தோர்
வெந்துகு வெண்களர் வீழ்வது போன்மென
வறத்தின் வித்தாங் காகிய வுன்னையோர்
திறப்படற் கேதுவாச சேயிழை செய்தே
௫௦ னின்னுங் கேளா யிலக்குமி நீநின்
றவ்வைய ராவோர் தாரையும வீரையு
மாங்கவர் தம்மை யங்கநாட் டகவையிற்
கச்சய மாளுங் கழற்கால வேந்தன
றுசசய னெனபோ னொருவன் கொண்டன
௫௫ னவருட னாங்கவ னகன்மலை யாடிக
கங்கைப பேரியாற் றடைகரை யிருநதுழி
மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
யறவண னாங்கவன் பாறசென் றோனை
யீங்கு வநதீர யாரென் றெழுந்தவன்
௬௦ பாஙகுளி மாதவன் பாதம் பணிதலு

பதை, உதயகுமரன் வெட்டுண்டு இறந்த பொழுது, "உவவன மருங்கி னினபாலுள்ளந், தவிர்விலே னாதலிற் றலைமக டோன்றி, மணிபல லவததிடை பெனனையாங குய்ததுப், பிணிப்பறு மாதவன பீடிகை காட்டி, யென்பிறப் புணர்ந்த" எனறு அவள் கூறியவாற்றாலுமுணர்க, உக - ம் காதை, கரு - கஎ.

௪௬. கந்தசாலி - சிறந்தவாசனையுள்ள ஒருவகை நெல; இப்பெயரினதாகிய நெலலொனறு உண்டென்பது, தசகுமாரசரித்திரத்தின் உததரார்தததில் ஆறாவது உச்சுவாசததிலுள்ள கோமினிகதையால நன்குபுலப்படும். இககாலதது இந நெல கன்னடதேசததுள்ள மங்கலாபுரததில் (மங்களூர்) மிகுதியாகவுள்ளது. மணிமேகலையின உயர்வுபறறி அவளுக்குக் கந்தசாலி உவமைகூறப்பட்டது. கழிபெருவிதது - மிகச் சிறநதவிதை.

௪௭. களர் - உப்புநிலம். வீழ்வது போன்ம் - விதைககப்படுவதையொககும; எனறது, தருமத்துககுமூலமாகியரீ உதயகுமானை விருமபுவாயாயின உனதியல்பு களர்நிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட கந்தசாலியின் விதையைப்போன்று பயனற்றுப்போமென்றபடி. என - என்று நினைந்து. 'வெங்களர்' என்றும் பாடம்.

௪௮. தருமத்திற்குமூலமாகியஉன்னை.

௪௮ - ௪௯. ஓர்திறப் படற்கு ஏதுவாச செய்தேன - நின்மனம ஒருவழிப்படுதற்குக காரணமாகச்செய்தேன; ஒருவழி - வைராககியமார்ககம; "ஒருமன மெயதியிருவினைப் பிணிவிட, முப்பகை கடந்து நாலவகைப் பொருளுணர்ந்து" எனறு வருதலுகாணக. இது, வீரசோழியம், யாப்புப்படலம, கக - ம கலிததுறையினுதாரணம. செயதேனெனறது, மணிமேகலையை உவவனததிலிருநது மணிபல்லவததிற்குக் கொண்டுபோயப் புததனது பாதபீடிகையைக காட்டி முற பிறப்பினசெயதியை அவள் அறிநது உய்யுமபடி செய்ததனை, உக - ம் காதை, கரு - கஎ.

௫௧. தவ்வையராவோர - முன் பிறந்தோராவோர். 'தவவைய ராகிய தாரையும் வீரையும' என்றும் பாடம.

௫௨ - ௫௪. அவர்தம்மைத துச்சயன மணஞ்செய்துகொண்டான்.

௫௫. அவருடன - தாரை வீரையென பவருடன. ஆடி - விளையாடி.

௫௮. அவன் - துச்சயன. சென்றோனை - சென்ற அறவணவடிகளை.

௫௭ - ௫௮. உ - ம காதை, ௬௦ - ௬௧.

௫௯ - ௬௦. அவன பாஙகு உளளி - அவனுடைய இயல்பை நினைந்து. பணிதலும் - துச்சயன் வணங்குதலும.

மாதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
மாதுய செவ்வ மக்கனீ நீக்கி
விலங்குந் தமமுள் விவரூஉம்பகை நீக்கி
யுடங்குயிர் வாழ்கவென் றுள்ளங் கசிந்துகத்
கூடு தொன்றுகா லத்து நின்றற முணைத்த
குன்ற மருங்கிற் குற்றங் கெடுககும்
பாத பங்கயங் கிடத்தலி னீங்கிது
பாதபங் கயமலி யெனும்பெயர்த தாயது
தொழுது வலங்கொள்ள வந்தே னீங்கிப
எo பழுதில காட்சியீர் நீயிருந் தொழுமென
வன்றவ ளுணைதத வவ்வுரை பிழையாது
சென்றுகை தொழுது சிறப்புச் செயதலின்
மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியுங்
கோதையஞ் சாய னின்னெடு கூடின
எடு ரறிபிறப புற்றனீ யறமபா டறிந்தனீ

சுக. சு - ம் காதை, சுக. ஆதிமுதலவ னென்பது முதலியவை, அறவணவடி கள தூச்சயனீ நோக்கிக கூறும் வார் தை.

சுஉ. மாதுயர் எவ்வம் - மிக்கதுன்பம்; என்றது பிறப்பிறப்புகளை; துயரெவ் வம - ஒருபொருட் பன்மொழி. நீகனி - நீங்கச்செய்து.

சுங. வெறுஉம்பகை - அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய பகை 'பகைநீங்கி' என றும் பாடம்.

சுச. உயிர் உடங்கு வாழ்க என்று - எல்லாவுயிர்களும் தம்முள மனவேறுபா டினறி ஒத்து வாழ்வனவாக வெனறு கருதி; எல்லாவுயிர்களும ஒருபடியாக நிருவாணமடைந்து வாழ்கவென்றுகருதி யென்று கூறினும பொருந்தும். உள்ளம் கசிந்து உக - மனம் கருணைமிகுதியால இரங்கிககாய.

சுடு தொன்று காலத்து - பழையகா லத்தில்.

சுஉ - சுடு. கஉ - ம் காதை, அஎ-கஅ.

சுடு - சுசு. நின்று அறம உணைதத குன் று மருங்கில்-எலலா உயிர்களும காணும் படி நின்று தருமோபதேசஞ்செய்த மலை யினிடத்தே. அம்மலை கிருத்திரகூடம்; அது, மகதகேசதத்தின் இராஜதானியா கிய இராஜகருகநகரத்தின் ஸமீபத்தி லுள்ளது. குற்றம் - காமவெகுளி மயக கங்கள்.

சுக - சுசு முதலவன் உள்ளோன் உயிர வாழ்கவெனறு நின்று அறம உரை தீதருளறம.

சுஎ. பாதபங்கயம் - புத்தனுடைய பாததாமரைக குறிகள்.

சுஅ. பெயர்த்தாயது - பெயராயுடை தீதாயிற்று.

எo. பழுது இல காட்சியீர் - குற்றமி லலாத அறிவினையுடையீர். தொழுமெ ன - தொழுமினென்று துசசயன முத வியோரை நோக்கி அறவணவடிகள் சொல்ல. 'தொழுமினென்று' எனறும பாடம்.

எக. பிழையாது - தப்பாது.

எஉ. சிறப்பு - விழா; "சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது" என்பது திருக்கு றள், கஅ; பூசையெனினும் பொருந் தும்.

எச. கோதையஞ்சாயலென்றது-மணி மேகலையை.

எங - எச. கஉ - ம் காதை, கஎ - கஅ.

எடி. அறிபிறப் புற்றனீ - முற்பிற ப்பை யறிந்தாய; 'முந்தைப் பிறப்பெ ய்தி நின்றேஎள்' என்று இக்காதையில்

பிறவற முனைப்போர் பெற்றியுங் கேட்குவை
பல்வேறு சமயப் படிற்றுரை யெல்லா
மல்லியங் கோதை கேட்குறு மந்நா
ளிளையள் வளையோ ளென்றுனக் கியாவரும்
அ0 விளைபொரு ளுரையார் வேற்றுரு வெய்தவு
மந்தரந் திரியவு மாக்குமிவ் வருந்திறன்
மந்திரங் கொள்கென வாய்மையி னோதி
மதிநாண் முற்றிய மங்கலத் திருநாட்
பொதுவறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்
அரு திருவற மெய்துதல் சித்தமென் றுணர்நீ
மன்பெரும் பீடிகை வணங்கினை யேத்தி
நின்பதிப் புகுவா யென்றெழுந் தோங்கி
மறந்தது முண்டென மறித்தாங் கிழிந்து
சிறந்த கொள்கைச் சேயிழை கேளாய
௯0 மக்கள் யாக்கை யுணவின் பிண்ட

முன்னுங் கூறியிருத்தல காண்க; சு. அறம பாடு அறிந்தனை - தருமோத்பத்தியை யறிந்தாய்; 'அறம்பாடு சிறக்க' என்றார் முன்னும்; க0 - ம காதை, கூ.

எசு. பிற அறம் உரைப்போர் - மற்றைச் சமயதருமங்களைச்சொல்லுவோர்.

எஎ. படிற்றுரை - பொய்வார்த்தை.

எஅ. அல்லியங்கோதை - முன்னிலைப்பெயர். 'கேட்குறுநாளில' என்றும் பாடம்.

எகூ. இளையள் - இளமையையுடையாள். வளையோள் - வளைகளையுடையாள்.

அ0. விளைபொருள் உரையார் - விளைகின்ற தத்தம் சமயத்துவங்களைச சொல்லார்; இயலபன்றெனபார் விளைபொருளென்றார்; ஆதலாலென ஒருசொல் வருவிக்க. வேறறுரு - வேறுவடிவம்.

எகூ - அ0. உசு - ம் காதை, சுஅ-சுகூ.

அக. அந்தரம் - ஆகாயம். 'அந்தரஞ் சேறலும' என்றும் பாடம்.

அஉ. வாய்மையின் ஓதி - நால்வகை வாய்மையுடன் அம்மந்திரங்களை உபதேசித்து; வாய்மையின் - உண்மையுடனென்றுமாம்.

அகூ. மதி நாள் முற்றிய - சந்திரன் நாள்தோறும் ஒவ்வொரு கலையாகவளர்ந்து முற்றுப்பெற்ற, மங்கலத்திருநாள் - பௌர்ணிமையில்; புத்தன ஞானம பெற்றதினம் வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையாதலால, அதனை விளக்குதற்பொருட்டு 'மதிநாண முற்றிய மங்கலத் திருநாள்' எனறார். புத்தன்பிறந்த தினமும் அதுவே. இதனால், வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையைச் சிறந்த திருநாளாகப் பௌத்தர் இக்காலத்துங் கொண்டாடுவர்.

அச பொதுவறிவு இகழ்ந்து - சாமானிய ஞானத்தைவெறுத்து, புலம் உறுமாதவன - நான்குவகையாகிய சத்தியங்களை அறிதற்குரிய ஞானத்தையடைந்த புத்தனுடைய; புலம - மெய்ஞ்ஞானம, திருமுருகாற்றுப்படை, சுசு.

அரு. சித்தம் (=ஸித்தம்) - நிச்சயம்.

அசு. வணங்கினை - வணங்கி.

அஅ. மறித்து ஆங்கு இழிந்து - மீட்டும் அவ்விடத்தேயிறங்கி.

அகூ. கொள்கை - விரதம்; "சான்ற கொள்கை" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, சஅ0.

௯0. மனிதருடைய உடம்பு உணவாலாகியதொகுதி; 'உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்' என்பது, புறநானூறு, கஅ.

௧௦.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

மிப்பெரு மந்திர மிரும்பசி யறுக்குமென்
றாங்கது கொடுத்தாங் கந்தர மெழுந்து
நீங்கிய தாங்கு நெடுந்தெய்வந் தானென.

மந்திரங்கொடுத்தகாதை முற்றிற்று.

---

௯௧. எல்லாமந்திரததிலும் சிறந்ததென்பார் பசியொழிக்குமநதிரததைப் பெருமந்திரமென்றார்.

௯௩. நெடுநதெய்வம் நீஙகியது. 'நீஙகிய தாங்க நெடுநதெய்வம்' என்றும பாடம்.

௧ - ௯௩. ஆயிழை ஆசனத்தால் அறிந்தபிறவியளாயினள்; இவள்பெற்றியும் ஐதென்று வந்துதோன்றிய தெய்வம், நின்றோள்கேட்ப "நீயோதோன்றினை; நின்னடிபணிந்தேன்; வைததேன; கொணடேன்; ஏற்றினேன்; புலம்பு அறுக" என்று ஆசனததைவலஙகொணடு வணஙகாநிற்ப, அப்பொழுது அததெய்வத்தின்முன்னாப் பொருந்தி 'உனறிருவருளால் எனபிறப்புணாந்தேன், என்கணவன் யாஙகுளன்' எனறு மணிமேகலைகேட்டலும், அததெயவம் "இலககுமி! கேள், பொழிலில் இராகுலனோடு நீபுலந்தாய்; அப்புலவியை மாற்றவேண்டி அவன் உன்னடியை வணஙகும்பொழுது, சாதுசக்கரன் திரிவோன் வருவோன் அவன் வெஙகதிரமையத்துப் பொழிலினுள்ளே வநது தோன்றலும், நீ கண்டு மயங்கிக கலஙகி நடுககுற்று நாணி இறைஞ்ச, இராகுலன் 'வந்தோன்யார்' என்று வெகுளலும், நீ அவன்வாயைப்புதைதது 'இழிந்தோனுடைய அடியைவணங்காது நாநல்கூர்ந்தனை' எனறுசொலலி அவனோடு பாததியன்பாதம்பணிந்து, 'அமர, கேள, கொணர்கேம்; உணடி; யாம் உன்குறிப்பினம்' என்றலும், அவன் 'கொணர்க' என்று உணடருளிய அவ்வறம் நின்னையொழியாது நின்பிறப்பையறுத்திடும்; உவவனத்தில்தோன்றிய உதயகுமரன்றான் இராகுலன்; அவனுக்கன்றி அவன்பால உள்ளநீஙகாத்தன்மை நினககு முண்டாதலின், நினதியல்பு வீழ்வது போலுமென்றெண்ணி உன்னை ஓர்திறப்படற்கு ஏதுவாச்செய்தேன்; இலக்குமி! இன்னுங்கேள்; தாரையும்வீரையும் நின்தவ்வையராவோர்; அவர்தம்மைத் துச்சயன்கொண்டனன்; அவன் அவருடன் மலையாடி அடைகரையிலிருந்துழிச் சென்ற அறவணனை அவன 'வநதீர்யார்' என்று எழுந்து அவனுடைய பாதததைப்பணிதலும, அவன 'பாதபங்கயததைத் தொழுது வலஙகொள்ளவந்தேன; நீருந்தொழும்' என்ற வுரைபிழையாது சென்று தொழுது சிறப்புச செய்தலின், தாரையும வீரையும் நின்னொடு கூடினர்; உற்றனை; அறிநதனை; பெற்றியும் கேட்குவை; அந்நாள், யாவரும உனக்கு உரையார்; ஆதலால், இம்மநதிரங்கொள்க" என்று அவற்றை உபதேசிதது, "உணர்நீ; நினபதிப்புகுவாய்" என்று எழுந்தோங்கி அததெய்வம், "யான் மறந்ததுமொன்றுண்டு" என்று மறித்தும் இழிந்து, "கேளாய்; யாக்கை உணவின்பிண்டம்; இப்பெருமந்திரம் இரும்பசியறுககும்" எனறு அம்மந்திரத்தைககொடுதது எழுந்து நீங்கியதென வினைமுடிவுசெய்க.

பதினொன்றாவது

பாத்திரம்பெற்றகாதை.

[பதினொன்றாவது மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை கோமுகியென்னும் பொய்கையிலெழுந்த பாத்திரங்கொடுத்தபாட்டு.]

மணிமே கலாதெயவ நீங்கிய பின்னா
மணிபல் லவத்திடை மணிமே கலைதான்
வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையுந்
தண்மலர்ப் பொய்கையுந் தாழ்ந்தன ணோக்கி
ரு காவதந் திரியக் கடவுட் கோலத்துத்
தீவ திலகை செவ்வனந் தோன்றிக
கலங்கவிழ் மகளிரின் வந்திங் கெயதிய
விலங்குதொடி நலலா யாரநீ யென்றலு
மெப்பிறப் பகத்துள் யாரநீ யென்றது
கo பொற்கொடி யன்னாய் பொருந்திக கேளாய்
போய பிறவியிற பூமியங் கிழவ
னிராகுலன் மனையா னிலக்குமி யென்பே

ரு. குன்றமுதலியவற்றிற்கு இரண்டனுருபு விரிகக.

ச. 'தண்புனற் பொய்கையும்' என்றும் பாடம். தாழ்ந்தனள் நோககி - தாழ்ந்து நோக்கி=மெலல நோககி.

ரு. காவதம் - காசம்; 'வ' பகுதிப் பொருள் விகுதி யென்பர் அடியார்க்கு நல்லார்; சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண் காதை, ரூசு. கடவுட்கோலம - தெய்வ வேடம்.

க - ரு. நீங்கியபின்னர் மணிமேகலை நோக்கித் திரியவென்க.

சு. தீவதிலகை.- பதிகம் - ருரு; இந்திரனேவலாற் புத்தனுடைய பாதபீடிகையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு மணிபல்லவத்திலிருப்பவள்; கக - ம் காதை, உஎ - உஅ. செவ்வனம் - செவ்விதாக; வேறாகவெனினும் பொருந்தும்; "திருமக ளிருக்கை செவ்வனம் கழிந்து" என்பதிற்காணக; இது சிலப்பதிகாரம், கடலாடுகாதை, கஉஎ.

எ. கலம் - கப்பல். மகளிரின - மகளிர்போல.

அ. தொடி - வளை. என்றலும் - என்று தீவதிலகை கேட்கவும 'இலங்குதொடி யன்னா யார்நீ யென்ன' என றும பாடம.

சு - அ. தீவதிலகை தோன்றி யார்நீ யென்றலும்

கூ. 'எப்பிறப் பகத்துள்' என்பதுமுதலியன மணிமேகலையின் வார்ததை.

கo பொற்கொடி யன்னாய் - காமவல்லியையொப்பாய்.

கக. போய பிறவி - சென்ற பிறப்பு. கிழவன் - உரியவன்.

கஉ. மனை யான் - யான் மனைவி. இலக்குமி என்பேர் - இலக்குமியென்பது

ககஃ—பாத்திரம்பெற்றகாதை.

ராய பிறவியி லாடலங் கணிகை
மாதவி யீன்ற மணிமே கலையா
கரு னென்பெயர்த தெய்வ மீங்கெனைக் கொணரவிம்
மன்பெரும் பீடிகை யென்பிறப் புணர்ந்தே
னீங்கென் வரவிதீங் கெய்திய பயனிது
பூங்கொடி யன்ஞ யார்நீ யென்றலு
மாயிழை தன்பிறப் பறிந்தமை யறிந்த
உ0 தீவ திலகை செவ்வன மூளாக்கு
மீங்கித னயலகத் திரத்தின தீவத்
தோங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை

எனது பெயர். 'இலக்குமி யெனபேன்' என்னும் பாடம்.

கக. ஆய பிறவியில் - இப்பிறப்பில்.

கரு-கச. பலவகையினராகிய கணிகையர்களுள் மாதவி நாடகக்கணிகையாதலின், அதனை விளக்குதற்பொருட்டு 'ஆடலங் கணிகை மாதவி' என்றாள். கணிகையர்களின்வகையினை, சிலப்பதிகாரம் இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையிலும், ஊர்காண்காதையிலும் காண்க.

கடு. என்பெயர்த தெய்வமென்றது மணிமேகலாதெய்வத்தை.

கசு. பீடிகை - பீடிகையால்.

கஎ. பயனிதுவென்றது, பழம்பிறப்பணர்ந்ததனை.

கஅ. என்றலும் - என்ற மணிமேகலை கேட்கவும்.

கக. ஆயிழை - மணிமேகலை. அறிந்தமை - அறிந்த தன்மையை.

உ0. உளாக்கும் - சொல்லுவாள்.

மேல்வருவன தீவதிலகையின்வார்த்தை.

உக. இதன் அயலகத்து - இந்த மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்துள்ள, இரத்தினதீவத்து - இரத்தினதீவதத்தில்.

உஉ. ஓங்குயர் சமந்தத்து - மிகவுமுயர்ந்த சமந்தமென்னு மலையினது, உச்சி மீமிசை - உச்சியின்மேலே; மீமிசை - மேல்; "கொல்களிற்ற மீமிசைக்கொடி" என்பது புறநானூறு, க. 'ஓங்குயர் கிமயத்து' என்னும் பாடம். இம்மலைக்குச் சமனெளியென்றும் பெயருண்டு; "இலங்கா தீவத்துச் சமனெளி யென்னுஞ், சிலம்பினை யெய்தி வலங்கொண் டு மீளுந், தரும சாரணர்" (உஅ - ம் காதை, கoஎ - கoசு) என்று பின்வருதலாலுணர்க.*

---

* "ஆறைந்தி யோசனைத், தென்றிசை மருங்கிற் சென்றுதினை யுடுத்த, மணிபல் லவத்திடை" (சு - ம் காதை, உகக - உகசு) என்றதனால் மணிபல்லவம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே முப்பதுயோசனைதூரத்திலுள்ளதென்றும், "ஓங்கித னயலகத் திரத்தின தீவத், தோங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை, யறவியங் கிழவோ னடியிணை யாகிய, பிறவி யெனனும் பெருங்கடல் விடூஉ, மறவி நாவா யாங்குள சாதலின்" (கக - ம் காதை, உக - உடு) என்றதனால் இரத்தினதீவம் மணிபல்லவத்திற்கு அயலிடத்துள்ளதென்றும், அதிற் புத்தனுடைய பாதகருறிகளுள்ள உச்சியையுடைய சமந்தமென்னு மலையொன்றுண்டென்றும் தெரிதலாலும், "இலங்கா தீவத்துச் சமனெளி யென்னுஞ், சிலம்பினை யெய்தி வலங்கொண்டு மீளுந், தரும சாரணர்" (உஅ - ம் காதை, கoஎ - கoசு) என்பதனால் இலங்காதீவத்திற் சமனெளியென்ற பெயருள்ள புத்தஸ்தலமாகிய மலையொன்றுண்டென்று தெரிதலாலும் முன்னுள்ள சமந்தமென்பதும், பின்னுள்ள சமனெளியென்பதும் இலங்கையிலுள்ள 'ஆடம்ஸ்பீக்' என்று 'இங்கிலிஷ்' பாஷையில் வழங்கும் மலையையே குறிக்கின்றன

யறவியங் கிழவோ னடியிணை யாகிய
பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடூஉ
உடு மறவி நாவா யாங்குள தாதலிற்
றொழுது வலங்கொண்டு வந்தே னீங்குப்
பழுதில் காட்சியிற் நன்மணிப் பீடிகைத்
தேவர்கோ னேவலிற் காவல் பூண்டேன்
தீவ திலகை யென்பெய ரிதுகே
கூ0 டரும தலிவன் றலைமையி னுரைத்த

உசு. அறவியங் கிழவோன் - அறத்திலே நிற்கின்ற உரிமையையுடையோனாகிய புத்தன்; "அறவியாற் காறு மூன்றும்" (குணமாலையாரிலம்பகம், உஎடு) எனவும், "அறவிய மனத்த ராகி" (முத்தியிலம்பகம், உஎக) எனவும் வருவன சீவகசிந்தாமணி; "அறவிய மனத்தினே யாகி" எனவும், "அறவியான் றூஉ மறவமிர்த மீச்சான்" எனவும் வருவன நீலகேசி. இணை - இரண்டு.

உச. பிறவி காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாய்க் கனையின்றிவருதலின், 'பிறவி யென்னும் பெருங்கடல்' என்றார். விடூஉம் - கடத்தும்.

உடு. அறவி நாவாய் - அறத்திலே நிற்பதாகிய நாவாய்; நாவாய் - கப்பல்.

உஉ - உடு. உச்சிமிசை அடியினை யாகிய நாவாய் உள்ளது.

உசு - உடு. பிறவியாகிய பெருங்கடலைக்கடத்தும் அடியிணையாகிய நாவா யென்க; இப்படியே "பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா, ரிறைவ னடிசேரா தார்" (திருக்குறள், கo) என்று வருதல் காண்க.

உசு. ஈங்கு வந்தேன்.

உக-உசு. இம்மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்தேயுள்ளதாகிய இரத்தினதீவத்துள்ள சமந்தமென்னுமலையினது உச்சியிற் புத்தனது பாதமாகிய அறவிநாவாய் உள்ளதாதலால அதனைத் தொழுது வலங்கொண்டு ஈங்குவந்தேனென்றாளென்க.

உஎ. பழுது இல காட்சி - குற்றமற்ற தோற்றத்தையுடைய. பீடிகை - பீடத்தை.

உஅ. காவல் பூண்டேன் - காத்தலை மேற்கொண்டேன.

உக. என்பெயர் தீவதிலகையென்பது.

கo. தருமராசனென்பது புத்தன்பெயர்களுள் ஒன்றுதலின், தருமதலைவனென்றாள்.

வென்றெண்ணுவதற் கிடமுண்டு. எங்ஙனமெனின், இலங்கைத்தீவின் மேனகாணத்தில் தென்கீழ்ப்பிரிவில் இரத்தினபுரியென்ற ஓரிடமும், சிலாாற் சமந்தகூடமென்றும் சிலாாற் சமனலியென்றும சொல்லப்பட்டுள்ள மலையொன்றும உள்ளனவென்று யாழ்ப்பாணம் - வட்டுக்கோட்டை, வே. சதாசிவப்பிள்ளையென் பவராற் கி. பி. 1884-ம்ஞ்சித்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள இலங்கைப்பூமிசாஸ்திர சங்கிரகமென்னும் புத்தகத்தால தெரிகின்றன. மணிபல்லவம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத்தெற்கே ஆறைந்துயோசனைதாரத்துள்ளதென்றும் அதன் அயலிலுள்ளது இரத்தின தீவமென்றும் முன்பு கூறியதற்கு 'ஆடம்ஸ்பீக்' காவிரிப்பூமபட்டினத்திற்குத்தெற்கே சற்றேறக்குறைய முப்பது காததூரத்திலிருத்தலும், அம்மலை பண்டைக்காலத்துச் சமந்தமென்றும் சமனொளியென்றும் கூறப்பட்டுவந்தென்பதற்கு இக்காலத்து அது 'சமந்தகூடம்' 'சமனலே' என்று கூறப்படுதலும், அம்மலை இரத்தினதீவத்துள்ளதென்பதற்கு அதனைச்சார்ந்த ஓரிடம் 'இரத்தினபுரி' என்ற பெயர்பெற்றிருத்தலும், சமனொளியென்பது இலங்காதீவத்துள்ளதென்பதற்கு அஃது இலங்கைத்தீவிலிருத்தலும் சான்றுதலறிக.

பெருமைசா னல்லறம் பிறழா நோன்பினர்
கண்டுகை தொழுவோர் கண்டதற் பின்னர்ப்
பண்டைப் பிறவிய ராருவர் பைந்தொடி
யரிய ருலகத் தாங்கவர்க் கறமொழி
கூடு யுரிய துலகத் தொருதலை யாக
வாங்கன மாகிய வணியியழை யிதுகே
ளீங்கிப் பெரும்பெயர்ப் பீடிகை முன்னது
மாமலர்க் குவளையு நெய்தலு மயங்கிய
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சி
சுo யிருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத்
தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றபின்
மீனத் திடைநிலை மீனத் தகவையிற்

கூக - கூசு. நோன்பினரே இப்பீடிகை யைத்தரிசித்தற்குக் கைதொழுதற்கு உரிய ராவார்; அங்ஙனந்தரிசித்தபின்பு அவர் பழையபிறப்பின்செய்தியையறியும்அறி வையுடையராவார்.

கூச - கூடு. அரியர் உலகத்து - அத்தன் மையையுடையோர் உலகத்திற் பெறு தற்கரியர், அவர்க்கு அறமொழி உரி யது - அவர்க்குத் தருமபதம் உரிமையை யுடையது. ஒருதலையாக - நிச்சயமாக.

கூசு. ஆங்கனமாகிய அணியிழை - அத் தன்மையையுடையாயாகிய அணியிழா ய்; என்றது, நீ தருமபதங்கேட்டற்கு உரிமையையுடையாயெனறபடி.

கூஎ. பெயர் - புகழ்; பெரும்பெயர் - வீடுமாம்; "மிக்குப் புகழெய்திய பெரு ம்பெயர் மதுரை" என்பதனாலறிக; இது மதுரைக்காஞ்சி, சுகூக.

கூஅ. மயங்கிய - கலந்த.

கூக. கோமுகி - மணிபலலவத்துள்ள ஒருபொய்கை; காரணப்பெயர்; பசுவின் முகம்போனற வடிவமுடையதென்பது பொருள். இலஞ்சி - பொய்கையில். 'என் னுமிக கொழுநீ ரிலஞ்சி' என்றும் பாடம்.

கூஎ - கூக. முன்னிடத்ததாகிய இலஞ் சியில்.

ஆபுத்திரன் வேண்டுகோளின்படி கோமுகியென்னும் பொய்கையுளன்னே யிருந்து அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரம் ஒவ்வொருவருடத்தும் மேலேவந்து தோன்றுதினம் புத்தனுடைய ஜனன காலமாகிய விசாகநட்சத்திரத்தோடு கூடிய வைசாகசுத்த பௌர்ணமையாத வின், அத்தினத்தை மேலேவரும் நான் கடிகளாற் சிறப்பித்துக் கூறுவார்.

சo. இருது இளவேனிலில் - இளவே னிற்பருவதத்தில்; பன்னிரண்டுமாதங்க ளுள் ஆவணிமுதலிய இரண்டிரண்டுமா தங்கள் இருதுவெனவும் பெரும்பொழு தெனவும் பருவமெனவுங் கூறப்படும். அவை, முறையே கார், கூதிர், முன் பனி, பினபனி, இளவேனில், முதுவே னிலென ஆறுவகையாம். அவற்றுள், ஈண்டு இளவேனிலென்றது சித்திரை வைகாசி மாதங்களே. கதிர் எரி இட பத்து - சூரியன் மிக்க வெம்மையைச் செய்கின்ற வைகாசிமாதத்தில்.

சக. ஒருபதின் மேலும் ஒருமூன்று சென்றபின் - இருபத்தேழு நட்சத்திரங்க ளுள் கார்த்திகைமுதலாகிய பதின்மூன் றாநட்சத்திரங்கள் சென்றபின்பு.

சஉ. மீனத்து இடைநிலைமீனத்து அகவையின் - நட்சதத்திரங்களுள் நடுவில் நிற்றலையுடையதான விசாகநட்சத்திரத் தில்; "போதித் தலைவனெடு பொருந் திய போழ்ததது" என்று பின்புவரு தலின், ஈண்டு விசாகம் கொள்ளப்பட் டது. அச்சுவினிமுதலிய இருபத்தேழு ளுள் பதினைஞ்சாவதும் நடுவிலுள்ளது மாகிய நட்சத்திரம் சித்திரையாக இரு க்க அதனை நடுவிலுள்ளதாகக்கூறாமல் இவ்விடத்தில் விசாகத்தைக்கூறியது என்னையோவெனின், ஒவ்வொருவருட

போதித் தலைவனெடு பொருந்தித் தோன்று
மாபுத் திரன்கை யமுத சுரபியெனு

த்தும், பகலையும் இரவையும் சமனாக முப்பதுமுப்பது நாழிகையாகவேபெற்ற இரண்டு விஷுவத்தினங்களுள் ஒன்றாகிய மேஷாயனத்திற் சூரியனுக்கு எந்நட்சத்திரத்திற் பிரவேசமுண்டாகின் றதோ அதை நட்சத்திரங்களில் முதலாவதாகக் கூறுவது சோதிடநூற்றுணிபாதலாலும் முன்னொருகாலத்திற் சூரியனுக்குக் கிருத்திகாப் பிரவேசமிருந்தபொழுது மேஷாயனம் நேரிட்டிருந்ததென்றும் அதுபற்றிக் கார்த்திகையை முதலாகக்கொண்டு நட்சத்திரங்களே எண்ணிவந்தார்களென்றும் பழைய சோதிடநூல்களால் தெரிகின்றமையாலும் நட்சத்திரங்களின் நடுவிலுள்ளதை விசாகமென்றுகூறியது குற்றமன்றென்க. இப்படியே முன்னொரு காலத்தில் நட்சத்திரங்களைக் கார்த்திகை முதலாக எண்ணிவந்தார்களென்பது, கிருஷ்ணயஜுர்வேத ஸம்ஹிதையாலும் கிருஷ்ண யஜுர்வேத பிராஹ்மணத்தாலும் தெரிகின்றதென்பர். உச்சயினி நகரத்தில் விக்கிரமார்க்கனுடைய அவைகக ளத்திலிருந்த நவரத்தினங்களுள் ஒருவ ரென்று சொல்லப்படுகிற வராகமிகிரரென்கிற பிரஸித்தஜ்யோதிஷ்கர், தமதுகாலத்தில மேஷாயனத்திற் சூரியனுக்கு அச்வினீநட்சத்திரப் பிரவேசமுண்டாயிருத்தலேயறிந்து பழையவழககத்திற்கு மாறுக நட்சத்திரங்களே அச்வினீமுதலாக எண்ணும் வழக்கத்தை வற்புறுத்தினமையின், இக்காலத்தில் நட்சத்திரங்கள் இங்ஙனம் எண்ணப்பட்டு வருகின்றனவென்பர். 'அசவயின்' என்றும் பாடம்.

சக - சஉ. இங்கே விசாகநட்சத்திரத்தைப் பதினைகாவதாகக் கூறியிருத்தலின், இந்நூலாசிரியர் நட்சத்திரங்களைக் கார்த்திகைமுதலாக எண்ணிவந்தகாலத்தினரென்பது ஊகித்தறியப்படுகின்றது.

சக போதி - அரசமரம்; இதற்குப் போதத்தையுடையதென்பது பொருள்; போதம் - ஞானம்; இதனடியிலிருந்த பொழுது நால்வகைச்சத்தியங்களையும் அறிந்துகொள்ளுதற்குரிய ஞானத்தைப் புத்தன் அடைந்தமையால், இவ்வது இப் பெயர்பெற்றதென்பர்; புத்தன் இதனடியிலிருந்தானென்பதை, "போதி நீழற் பொருந்தித் தோன்று, நாதன்" (கக - ம் காதை, எசு - எசு) எனவும், "போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி, னுதன்" (கஉ - ம் காதை, கoக - கoஉ) எனவும், "ஒங்குயர் போதி யுரவோன்" (கஉ - ம் காதை, ககக) எனவும், "போதித் தலைவனெ" (கஞ - ம் காதை, உசு) எனவும், "போதி மாதவன்" (கஞ - ம் காதை, உக) எனவும், "முன்னவன் போதியி னல்லறம்" (உச - ம் காதை, கசக) எனவும், "பைம்பூம் போதிப் பகவற்கு" (உச - ம் காதை, கஎச) எனவும், "போதி மூலத்து, நாதன்" (உக - ம காதை, உசு - உச) எனவும், "போதி மூலம் பொருந்தி யிருந்து" (சo - ம காதை, கo) எனவும இந்நூலுள்ளே பின் வருவனவற்றாலுணர்க. இது மகாபோதி யெனவுங் கூறப்படும். தலைவன் - புத்தன். இனி, போதியென்பதற்கு ஞானமென்ற பொருள்செய்தல் பௌத்தர் சைனர்களுடைய வழகக மாகவிருத்தலின், போதித்தலைவனென்றதற்கு ஞானத்திற்குத் தலைவனென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும்; "போதிச் செல்வம் பூண்டவ ரேத்தும் பொலிவின்னு, லாதிக காலத தந்தணன் காதன் மகனெந்தான்" என்பதிற காண்க; இது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், கூஎ. தோன்றும் - முற்று.

சo - சஉ: - கஞ - ம் காதை, உசு - உச.

சச. அமுத சுரபி - அமுதத்தினது மணம்போன்ற மணமுடையதென்றும், அமுதத்தைக்கொடுக்கும் காமதேனுவைப்போன்றதென்றும் பொருள் கூறுவர்; அமுதம்-அமிர்தம், உணவு. சுரபி-மணம், காமதேனு. இஃது ஆருயிர்மருந்தென்றும் கூறப்படும்; உக - ம காதை, கசக.

சo - சச. அமுதசுரபி, புத்தன்பிறந்த காலத்தே ஒவ்வொருவருடத்தும் தோன்றுதலின், 'போதித் தலைவனெடு பொருந்தித் தோன்றும்' என்றார்.

சரு மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடி கேளா
யங்கா ளிங்கா ளப்பொழு திப்பொழுது
நின்ஞங்கு வருவது போலு நேரிழை
யாங்கதிற் பெய்த வாருயிர் மருந்து
வாங்குநர் கையகம வருத்துத லல்லது
சுஎ தான்றெலீ வில்லாத் தகைமைய தாகு
நறுமலர்க் கோதை நின்னூ ராங்க
ணறவணன் றன்பாற் கேட்குவை யிதன்றிற
மென்றவ ளுரைத்தலு மிளங்கொடி விருமபி
மன்பெரும் பீடிகை தொழுதனள் வணங்கித்
சுஙி தீவ திலகை தன்னெடுங் கூடிக்
கோமுஞி வலஞ்செய்து கொள்கையி னிற்றலு
மெழுந்து வலம்புரிந்த விளங்கொடி செங்கையிற்
றெழுதகை மாபிற் பாத்திரம் புகுதலும்
பாத்திரம் பெற்ற பைந்தொடி மடவாண்
சுஎ மாத்தினை யின்றி மனமகிழ் வெய்தி
மாரணை வெல்லும் வீர நின்னடி
தீநெறிக் கடுமபகை கடிந்தோய் நின்னடி

சசு - சடு. பாத்திரம் தோன்றும்.

சஎ. நின்ஞங்கு வருவது போலும் - அப்பாத்திரம் நினகையிடத்து வருவது போலும்; நின்ஞங்கு.— கo-ம் காதை, ஈக. "நின்ஞங்கு வருஉ மென்னெஞ்சி னை, யென்ஞங்கு வாரா தோம்பினேகொ ணமே." எனபது கலித்தொகை, உசு.

சஅ. அதில் - அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரத்தில். ஆருயிர் மருந்து - அன்னம்; பசிநோயால் வருந்தாவண்ணம் உயிர்களைப் பாதுகாத்தலின், இஃது இங்ஙனங் கூறப்பட்டது; "அகன்சுரைப் பெய்த வாருயிர் மருந்து" என்பர் பின்னும்; கக-ம் காதை, ககஎ. சோற்றையும் தண்ணீரையும் இருமருந்தென்பர் கோவூர்கிழார்; இதனை, புறநானூறு, கo - ம் பாட்டிற்காண்க.

சஙு. கையகம் - கையிடத்தை.

சுo. தானென்றது - அன்னத்தை. தான்றெலீ வறியா' என்னும் பாடம்.

சுக. கோதை - வளரி. 'நறைமலர்க் கோதை' என்னும் பாடம்.

சுஉ. இதன்றிறம் - இப்பாத்திரத்தின் வரலாறு. இதன்றிறதை அறவணன் பாற்கேட்குவை.

சுசு. அவள் - தீவதிலகை. இளங்கொடி - மணிமேகலை.

சுஎ. தொழுதனள் வணங்கி - கைகுவித்து வந்திதது.

சுசு. கொள்கையின் நிற்றலும் - நியமத்தோடு மணிமேகலைநிற்றலும்.

சுஎ. எழுந்து - கோமுகியிலிருந்து எழுந்து. இளங்கொடி - மணிமேகலை.

சுஎ - சுஅ. பாத்திரம் எழுந்து இளங்கொடியினுடைய செங்கையிற்புகுதலும்.

சுo. மாத்தினையின்றி - அளவின்றி.

சுக. 'மாரணை' என்பது முதலியன, பாத்திரம்பெற்ற மகிழ்ச்சியால் மணிமேகலை புத்தனைக் குறித்துச் செய்யுந்துதிகள். 'மாரன்' என்பதற்குப் பொருள், கு - ம் காதை, எஎ - ம் அடிக்குறிப்பிற் காணக.

சுஉ. கு - ம் காதை, கoசு. தீ நெறிக் கடும்பகை - கொடிய வழிகளாகிய மிக்க

பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய் நின்னடி
துறக்கம் வேண்டாத் தொல்லோய் நின்னடி
யெண்பிறக் கொழிய விறந்தோய் நின்னடி
கண்பிறர்க் களிக்குங் கண்ணோய் நின்னடி
தீமொழிக் கடைத்த செவியோய் நின்னடி
வாய்மொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி

பகையை; காமமுதலியவற்றை 'அரிஷட் வர்க்கம்' என்றும், 'வைரி' என்றும் வடநூலார் கூறுதல்போலத் தீநெறியைக் கடும்பகையென்றார். 'கடப்போய் நின்னடி' என்றும் பாடம்.

௬௩. பிறர்ககு அறம் முயலும் பெரியோய் - மற்றையோர்க்குப் புண்ணிய முண்டாதற்கு முயலுகின்ற பெரியோனே; இப்படியே "பிறர்க்கற மருளும பெரியோன்" என்பர் பின்னும்; ௨௧-ம் காதை, ௧௭௮. போதிவிருட்சத்தினடியிற் புத்தனுக்கு ஞானோதயமானபொழுது மாரன் அவனைநோக்கி 'நீ இப்பொழுதே நிருவாணமடை' என்றுசொல்ல, புததன் மயங்குகையில், பிரஹ்ம தேவர்வந்து 'நீ இப்பொழுது அடைய வேண்டாம்; நீ யறிந்த தருமத்தை உபதேசித்து நிருவாணமடைதற்குரியவழியை எல்லோர்ககுங் காட்டிவிட்டு அப்பாற் செல்க' என்றலின், புத்தன் தருமோபதேசஞ் செய்யத்தொடங்கினானென்று புத்தசரிதத்தால் தெரிகின்றது.

௬௪. துறக்கம் - சுவர்க்கம். அழிவற்ற நிருவாணமே அவனால் விரும்பப்பட்டமையின், அழிதன் மாலையதாயதுறக்கம் வேண்டப்படாததாயிற்று.

௬௫. எண் பிறக்கு ஒழிய இறந்தோய்-மாந்தர்களுடைய எண்ணங்கள் எட்டாமற் பின்னே கிடக்கும்படி மேற்பட்ட நிலையிற் சென்றோனே; பிறக்கு - பின்; "துறைபிறக் கொழியப் போகி" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௩௫௧; "முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழிய" என்பது முல்லைப்பாட்டு, ௧௦௧. இறத்தல் - கடத்தல். 'இருந்தோய் நின்னடி' என்றும் பாடம்.

௬௬. பிறர்க்குக் கண் அளிக்குங் கண்ணோய் - உயிர்களுக்கு ஞானத்தை யருளிச்செய்த ஞானியே; கண் - ஈண்டு ஞானம். புத்தன் பலர்க்குத் தருமோபதேசஞ்செய்த ஆசிரியனாதலின், இங்ஙனங்கூறினார். இனி, உலோகோபகாரததிற்காகப் புத்தனெடுத்த அநேக ஜாதகங்களுள், ஒன்றில் இவன் கொடையைப் பரிசோதிக்கவெண்ணி, இந்திரன்வந்து இரண்டுகண்களையுங் கேட்டபொழுது இவன் அவற்றைக் கொடுத்தானென்பராகலின், இதற்கு இந்திரனுக்குக் கண்ணைக்கொடுத்தோயென்று பொருள்கூறினும் பொருந்தும். இதனைப் பின்வரும பாடல்களாலுணர்க. "விண்ணவர் நாயகன் வேண்டக், கண்ணினி தளிததகாதற், புண்ணிய னிருந்த போதி, நண்ணிட நோய்நலி யாவே". இது வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், ௩-ம் கலித்துறையின் உதாரணம். "கண்கொடுததான் றடிகொடுததான் கயப்புலிக்குததற்கொடுத்தான், பெண்கொடுத்தா னுடம்பினையும் பிளந்திட்டுப் பிறர்ககீந்தான, மண்கொடுத்தான் மகக்கொடுததான் மன்னுந்தற் சேர்ந்தார்க்கு, விண்கொடுததா னவன்கொடுத்த விரித்துரைப்பன் கேளென்றாள்" இது நீலகேசி. "மிக்கதனங் களைமாரி மூன்றும் பெய்யும் வெங்களிற்றை மிகுசிந்தா மணியை மேனி, யொக்கவரிந் தொருகூற்றை யிரண்டு கண்ணை யொளிதிகழுந் திருமுடியை யுடம்பி லூனை, யெக்கிவிழுங குருதிதனை யரசு தன்னை யின்னுயிர்போற் றேவியையீன் றெடுத்த செல்வ, மக்களை வந் திரந்தவர்க்கு மகிழ்ந்தே யீயும் வானவர்தா முறைந்தபதி மாணா வூரே" இது நீலகேசிவிருத்திசமயதிவாகரததிற் கண்டசெய்யுள்.

௬௭. தீமொழி - பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என்பன; மொழிக்கு - சொல்லைக் கேளாதிருத்தற்கு.

௬௮. வாய்மொழி - சத்தியம்.

நரகர் துயர்கெட நடப்போய் நின்னடி
எ0 யுரகர் துயர மொழிப்போய் நின்னடி
வணங்குத லல்லது வாழ்த்தலென் னாவிற்
கடங்கா தென்ற வாயிழை முன்னர்ப்
போதி நீழற் பொருந்தித் தோன்று
நாதன் பாத நவைகெட வேத்தித்
எ௫ தீவ திலகை சேயிழைக் குரைக்குங்
குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடூஉ

---

௬௯. நரகர்களிற்சிலர்க்குக் கிலேசசாந்தி செய்வித்தற்பொருட்டு மனமிரங்கி ஒருஜாதகததிற் புத்தன் நரகலோகத்திற்குச் சென்றானென்பராதலின், இங்ஙனங்கூறினார்; "அருவினை சிலர்கெட வொருபெரு நரகிடை, யெரிசுடர் மரை மல ரெனவிடு மடியினை" என்று வருதல் காண்க; இது, **வீரசோழியம்**, யாப்புப் படலம், கக-ம் கலித்துறையினுதாரணம்.

எ0. உரகர் - நாகர்; நாகர்களுக்குக கருடனாலுண்டாகிய துன்பம் நீங்கும் பொருட்டு அவனுக்குத் தயாதர்மத்தை உபதேசஞ்செய்து அவனால் அவர்களுக்கு அமிர்தங்கிடைக்கும்படி புத்தன் செய்தானென்பது ஒருஜாதககதை. இதனைப் பின்னுள்ளசெய்யுட்களாலறிக; "மீதியல கருடனை விடவர வொடுபகை விதிமுறை கெடவறம் வெளியுற வருளினை.", "பொற்புடை நாகர்தந் துயரம் போக்கினை", "பைந்நாகர் குலமுய்ய வாயமிழ்தம் பகர்ந்தனையே.", "ஆரமிழ்த மணிநாகர் குலமுய்ய வருளினையே, வார்சிறைப்புள் ளரையற்கும் வாய்மைநெறி பகர்ந்தனையே." இவை, **வீரசோழியம்**, யாப்புப்படலம், கக-ம் கலித்துறையினுதாரணங்கள். தயையைப் புலப்படுததுதலையே பயனாகநினைந்து ஸ்ரீஹர்ஷகவியென்பவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ளதாகிய ஜீமூதவாகனன் சரிதமாயுள்ள **நாகாநந்த**மென்னு நாடகத்தை உற்றுநோக்கின், அது, ஈண்டுக்கூறிய புத்தஜாதககதையின் வழிப்பட்டதாக யாவருக்கும் நன்குவிளங்கும்.

எக-எஉ. வாழ்த்தல் அடங்காது; இப்படியே "ஆயிர வாரத் தாழியன் றிருந்தடி, நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவன்" என்று முன்னும்வந்திருத்தல்காண்க. ௫-ம் காதை, க0௪ - க0௫.

எ௩. போதி - அரசமரம்.

எ௪. புத்தனை நாதனென்றல் மரபு; இதனை, "நவையறு நாத னல்லறம் பகர்வோர்" (உஅ-ம் காதை, எக), எனவும், "நாத னல்லறங் கேட்டலை விரும்பி" (உஅ-ம் காதை, அக) எனவும் இந்நூலுள்ளே பின்வருவனவற்றாலுணர்க. புத்தாகளிற் சிலர் தேவர்களையும நாதரென பதுண்டு. நவை - குற்றம்.

எ௫. சேயிழைக்கு உரைக்கும் - மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை சொல்லுவாள்.

இனிப் பசியின கொடுமை கூறப்படுகின்றது.

பின்வரும் "பசிப்பிணி யென்னும் பாவி" (அ0-ம் அடி) என்பதனை 'அழிக்கும்' (எசு) என்பதுமுதலிய முற்றுவினைகளோடு தனித்தனியேகூட்டுக.

எசு. குடிப்பிறப்பு அழிக்கும் - பசி தன்னாற்பற்றப்பட்டாருடைய உயர்குடிப்பிறப்பைக்கெடுககும்; அக்குடியிலிருந்த முன்னோர்களுக்கில்லாத இழிந்த செயல்களை அவர்களிடத்து உளவாக்கலான் இவ்வாறு கூறப்பட்டது; "தொலவரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக, நல்குர வென்னு நசை" என்பது **திருக்குறள்**, க0௪௩. விழுப்பங் கொல்லும - சிறப்பினைவருத்தும்.

எஎ. கல்விப் பெரும்புணை விடூஉம் - கல்வியாகிய பெரிய தெப்பத்தை நீக்கும்; "நற்பொருணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார், சொற்பொருள் சோர்வு படும்" (**திருக்குறள்**, க0௪௬.) எனவும், "பிறந்த குலமாயும பேராண்மை மாயுஞ், சிறந்ததங் கல்வியு மாயும்" (**நாலடி**

நாணணி கலீயு மாணெழில் சிதைக்கும்
பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
அo பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோ
ரிசைச்சொ லளவைக் கென்னு நிமிராது
புன்மரம் புகையப் புகையழற் பொங்கி
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரத்தலி
னரசுதலை நீங்கிய வருமறை யந்தண
அரு னிருநில மருங்கின் யாங்கணுங் திரிவோ
னரும்பசி கலைய வாற்றுவது காணுன்
றிருந்தா நாயுன் றின்னுத லுறுவோ
னிந்திர சிறப்புச் செய்வோன் முன்னர்
வந்து தோன்றிய வானவர் பெருந்தகை
கூo மழைவளந் தருதலின் மன்னுயி ரோங்கிப்
பிழையா விளையுளும் பெருகிய தன்றே

யாகி, இன்மை, இ) எனவும் வருதல் காண்க.

எஅ. நாண் அணி கலீயும் - நாணுகிய ஆபரணத்தை நீக்கும்; அழகுசெய்தலின், நாணுடைமை அணியெனப்பட்டது: "அணியன்றே நாணுடைமை சான்றோர்க்கு" என்பது திருக்குறள், கoகச.

அo. பண்பிற்குப் பண்பு இலலீலையேனும் தன்னுற் சாரப்பட்டாரிடத்துள்ள எல்லா நன்மைகளேயும் அழித்தற்கொடுமைபற்றிப் பசியைப் பாவியென்றார்; இப்படியே "இன்மை யென வொரு பாவி" என்றுவருதல் காண்க; இது திருக்குறள், கoசஉ. அது - அப்பசியை.

அக. இசை-புகழ். அளவைக்கு - அளத்தற்கு. என் நா நிமிராது - எனது நா எழமாட்டாது. நிமிர்தல் - பேசுதற்கு முயறல். உபகாரிகளின்புகழ் அளவுபடாதென்றபடி.

பசியாலையும் வருத்தி வேறுபாடுறுவிக்குமென்பதற்கு உதாரணமாக விச்வாமித்திரமுனிவர் வறட்காலமொன்றில் நாயூன் றின்பதற்கு முயன்றதைத் தீவகிலகை இனிச்சொல்லுவாள்.

அக. மழை வனம் கரத்தலின் - மழையாகிய செல்வம் மறைந்துபோனமையால்.

அச. விச்வாமித்திரமுனிவர்.

அசு. அரும்பசி-தீர்த்தற்கரிய பசியை. ஆற்றுவது காணுன் - தனிதற்குரிய உணவு யாதொன்றையும் காணுனுகி.

அஎ. விச்வாமித்திரமுனிவர் பசியினகொடுமையால் நாயூன் றின்பதற்கு முயன்றரென்பதை மனுஸ்மிருதி, கo - ம அதிகியாயம், கoஅ - ம் சுலோகத்திற காண்க.

அஅ. இந்திரசிறப்பு - பலியிடுதல் (=வைச்வதேவம்); இது மற்றைதேவர்களுக்கும் உரித்தெனினும் தலீமைபற்றி 'இந்திரசிறப்பு' எனப்பட்டது; உபகாரற்குமுன்பு இதனைச் செய்தலவேண்டுமென்பது விதி.

அக. வானவர் பெருந்தகை - இந்திரன்.

கo. 'மன்னுயிரோம்பி' என்றும பாடம்.

கச. பிழையா விளையுள் - தப்பாதவிளைவு; "வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாக" என்பது பொருநராற்றுப்படை, உசசு: உஎஉ; "வெள்ளமா ருது விளையுள் பெருக" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, கoக.

அசு - கக. மழைவளங் கரத்தலின், அந்தணன் றிரிவோன் காணுன் உறுவோன செய்வோன் முன்னர் வந்துதோனறிய பெருந்தகை தருதலின், ஒங்கிப் பெருகியதன்றே.

வாற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோ
ராற்றா மாக்க ளருமபசி களைவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை
கூரு மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லா
முண்டி கொடுததோ ருயிர்கொடுத் தோரே
யுயிர்ககொடை பூண்ட வுரவோ யாகிக்
கயக்கறு நல்லறங கண்டனை யென்றலும
விட்ட பிறப்பிலயான் விரும்பிய காதலன்
க00 றிட்டி விடமுணச செலலுயிர் போவுழி
யுயிரொடு வேவே னுணர்வொழி காலத்து
வெயிலவிளங் கமயத்து விளங்கித் தோன்றிய
சாது சககரன றனையா னூட்டிய
காலம போல்வதோர் கனாமயக குற்றே
க0ரு னாங்கதன் பயனே யாருயிர் மருந்தா
யீங்கிப் பாததிர மென்கைப் புகுந்தது

கூஉ. ஆற்றுநர்ககு - பொறுக்கும் வன்மையையுடையோராகிய செல்வர்க்கு; ஆற்றுநர்க்களிப்போர் பயன் கருதிச் செய்வோராகின்றமையின், 'அறவிலைபகர்வோர்' என்றார். "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனு, மறவிலை வாணிகனாஅ யல்லன" என்பது புறநானூறு, கஙஅ.

கூங. ஆற்றாமாக்கள்-தரித்திரர், "ஏற்றகை மாற்றாமை யெனனானுந தாம்வரையா, தாற்றாதார்க் கீவதா மாணக்டன்" என்பது நாலடியார், ஈகை, அ.

கூச. மேற்று - மேலது

கூங - கூச. வாழ்க்கை களைவோர் மேற்று.

கூஉ - கூச. இவ்வடிகளின் கருதது "எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர், பிறர்க்கீவோர் தமக்கீபவென, வனைத்துரைத்தனன யானாக" எனபதில் வந்திருததல காண்க; இது புறநானூறு, கஙஙு.

கூரு. மண்டிணி ஞாலதது - அணுககள் செறிந்த நிலவுலகததில்; "மண்டிணிந்தநிலனும" என்பது புறநானூறு, உ.

கூசு. புறநானூறு, (கஅ) கக - ம் அடி.

கூஎ. உயிர்ககொடை - உயிரைககொடுததல. உரவோயாகி - வலிய அறிவினையுடையோயாகி.

கூஅ. கயக்கு - கயங்குதல் (=கசங்குதல்); "கயக்கறு மாககள் கடிந்தனர்கேளாய்" என்பர் பின்னும்; கசு - ம் காதை, அரு. 'கண்டனை' என்றது, தெளிவுபற்றி. என்றலும் - என்று தீவதிலைக சொலலலும்.

கூகூ. விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. காதலன் - கணவன்; அவன் இராகுலன்.

க00. திட்டிவிடமுண - திருஷ்டிவிஷமெனனுடீ பாம்புதீண்ட; கூ - ம் காதை, சகூ - ம வரிக் குறிப்பைப்பார்கக. உயிர்போவுழி - உயிர்போனவிடதது.

கூகூ - க00. காதலன் உயிர்போவுழி.

க0க. உயிரொடு வேவேன் - அவன் பிரிவாற்றாது தீயிற்பாய்ந்து உயிரொடு வேவாநிற்பேன. வேவேன் - பெயர்.

க00 - க0க. கூ - ம் காதை, சகூ - ரு0.

க0உ. ரு - ம் காதை, சு0; கக - ம் காதை, க0உ.

க0ங. ஊட்டிய - உண்ணச்செய்த.

க0ச. கனாமயக்குற்றேன் - கனாவாகிய மயககததையடைந்தேன்.

கூகூ - க0ச. காதலன் உயிர்போவுழி வேவேன் உணர்வொழிகாலத்துக் கனாமயக்குற்றேன்.

க0ரு. அதன் - அக்கனாவின்.

க0ரு - க0சு. உயிர் உடம்பினீங்கும் பொழுதுளள நினைப்பின்பயனை மறுபிற

நாவலொடு பெயரிய மாபெருந் தீவத்து
வித்திய நல்லறம் விளைந்த வதன்பயன்
றுய்ப்போர் தம்மனைத் துணிச்சித ருடுத்து
கசo வயிறுகாய் பெரும்பசி யகலத்தற் கிரங்கி
வெயிலென மூனியாது புயலென மடியாது
புறங்கடை நின்று புன்கண் கூர்ந்துமு
னறங்கடை நில்லா தயர்வோர் பலரா
லீன்ற குழவி முகங்கண் டிரங்கித்
ககடு தீம்பால் சுரப்போ டன்முலை போன்றே
நெஞ்சு வழிப்படூஉம் விஞ்சைப் பாத்திரத்
தகன்சுரைப் பெய்த வாருயிர் மருந்தவர்
முகங்கண்டு சுரத்தல் காண்டல் வேட்கையே, னென
மறந்தே னதன்றிற நீயெடுத் துரைத்தனை
கஉo யறங்கரி யாக வருள்சுரந் தூட்டுஞ்

ப்பில் அவ்வுயிர் அடையுமென்பது தொன்னூற்றணிபாதலின் இங்ஙனங்கூறினான்; கஉ-ம் காதை, கoக-கoச. இக்கருத்தை, "பிறப்பென்னும் பேதைமை" என்கிற சூடுஅ-ம் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகரெழுதிய விசேடவுரையாலுமுணர்க.

கoஎ. சம்புத்தீவில்.

கoஅ. நல்லறத்தை வித்தி. 'வித்திய கல்லறம்' என்றும் பாடம். பயன் - பயனை; என்றது பலவகைத்தாகிய செல்வத்தை.

கoக. துய்ப்போர் தம்மனை - அனுபவிக்கும் செல்வருடைய வீட்டில், துணிச்சிதருடுத்து-கிழிந்த சீலைகளை உடுத்திக் கொண்டு. சித்ர் - சிதரெனவும் வழங்கும்.

ககக. மூனியாது - வெறுக்காமல். புயலென மடியாது - மழையென்று ஓரிடத்தில் தங்காமல்; மடிதல் - தங்குதல்; "மல்லற் பேரூர் மடியின்" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை, உருச.

ககஉ. புறங்கடைநின்று - தலைவாயிலில் நின்றுகொண்டு, புன்கண் கூர்ந்து - துன்பமிகுந்து; "அகத்தாரே வாழ்வாரென் றண்ணாந்து நோக்கிப், புகத்தாம் பெருஅர் புறங்கடை பற்றி, மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே மேலைத், தவத்தாற் றவஞ்செய்யா தார்." என்பது நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல், க.

ககஉ - ககசு. முன் அறங்கடை - முற்பிறப்பிற்செய்த பாவத்தால், நில்லாது - ஓரிடத்தில் நில்லாது. அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், பாவம் அறங்கடையெனப்பட்டது; "அறன்கடை நின்ருருளெல்லாம்" என்பது திருக்குறள், கசஉ.

ககடி. சுரப்போன் - தாய்.

ககக. நெஞ்சுவழிப் படூஉம் - மனத்தின்வழியே யொழுகும். விஞ்சை - வித்தை.

ககஎ. சுரை - ஈண்டுப்பாத்திரத்தில் உள்ளீடில்லாது குழிந்தபாகம்.

ககஅ - ககஅ. அவர்முகங்கண்டு - மேற்கூறிய பசியாளர்களுடைய வாடியமுகங்கண்டு. வேட்கை - வீருப்பம். எனவென்று மணிமேகலை சொல்ல.

ககக. அதன் நிறம் - அப்பாத்திரத்தின் வரலாற்றை. அதன் நிறமறந்தேன்.

கஉo. அறம்கரியாக - தருமமேசான்றாக. அருள் - 'ஒன்றின் துயர்கண்டால் காணாரின் நித்தோன்றும் இரக்கம்' என்பர், புறநானூற்று உரையாசிரியர்; இதனை, புறநானூறு, கூ-ம் பாட்டின் விசேடவுரையிற் காண்க; 'தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண்மேலும் செல்வது' என்பர் பரிமேலழகர்; இதனை, திருக்குறள் உகூ-ம் அதிகாரம் அருளுடைமையின் அவதாரிகையிற்காண்க.

சிறந்தோர்க் கல்லது செவ்வனஞ் சுரவா
தாங்கன மாயினை யதன்பய னறிந்தனை
யீங்குநின் றெழுவா யென்றவ ளுரைப்பத்
தீவ திலகை தன்னடி வணங்கி
கஉரு மாபெரும் பாத்திர மலர்க்கையி னேந்திக்
கோமகன் பீடிகை தொழுதுவலங் கொண்டு
வானூ டெழுந்து மணிமே கலைதான்
வழுவறு தெய்வம் வாய்மையி னுரைத்த
வெழுநாள் வந்த தென்மகள் வாராள்
கஙo வழுவா யுண்டென மயங்குவோண் முன்னர்
வந்து தோன்றி யவர்மயக் கங்களைந்
தந்தி லவர்க்கோ ரற்புதங் கூறு
மிரவி வன்ம னொருபெரு மகளே
துரகதத் தானைத் துச்சயன் றேவி
கஙரு யமுத பதிவயிற் றரிதிற் றோன்றித்
தவ்வைய ராகிய தாரையும் வீரையு
மவ்வைய ராயினீர் நும்மடி தொழுதேன்
வாய்வ தாக மானிட யாக்கையிற்
றீவினை யறுக்குஞ் செய்தவ நுமக்கிங்
கசo கறவண வடிக டமபாற் பெறுமின்
செறிதொடி நல்லீ ரும்பிறப் பீங்கிஃ

கஉக. (பாத்திரம்) சுரவாது.

கஉஉ. ஆங்கனமாயினை - அறங்கரியாக அருள்சுரந்தூட்டும் அத்தனமையையுடையாயாயினை. 'அவர்முகங்கண்டு சுரத்தல் காண்டல் வேட்கையேன்' என்று முன்பு கூறியதனால, 'அதன்பயனறிந்தனை' என்றாள்.

கஉங. அவள் - தீவ திலகை.

கஉசு. கோமகன் பீடிகை - புத்தனுடைய பாதபீடிகை.

கஉஅ. தெய்வம்-மணிமேகலாதெய்வம்.

கஙo. வழுவாய் - தப்புதல். என - என்று நினைத்து. 'வழுவர லுண்டென மயங்குவோள்' என்றும் பாடம். மயங்குவோள் - சுதமதி.

கஙக. சுதமதியோடு மாதவியையும் உளப்படுத்தி 'அவர்' என்றார்.

கஙஉ. அந்தில் - அவ்விடத்து. அற்புதம் - ஆச்சரியம். கூறும் - மணிமேகலை சொல்லுவாள்.

கஉஎ - கஙஉ. மணிமேகலைதான், மயங்குவோண் முன்னர் வந்து தோன்றிக்களைந்து அவர்க்கு ஓர் அற்புதங்கூறும்.

கஙச. தேவியென்றது சுதமதியை.

கஙங - கஙச. எ-ம் காதை, கஅ - கஙக.

கஙஙு. தவ்வையர் - தமக்கைமார்.

கஙரு - கஙசு. 'தோன்றியென், றவ்வையராகிய' என்றும் பாடம்.

கஙஎ. அவ்வையர் - தாய்மார்.

கஙஅ - கஙஙக. வாய்வதாக-வாய்ப்புடைத்தாகுக. செய்தவம் நுமக்கு வாய்வதாகவென்க. "வாய்வ தாகநின் மனப்பாட்டறம்" என்பர் பின்னும்; உக-ம் காதை, கஎக; "வாய்வதின் வந்த குரவை" என்பது சிலப்பதிகாரம், துன்பமாலை; "வாய்வதிற் - றந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக" என்பது ஆசாரக்கோவை, ரு.

கசo - கசக. உம்பிறப்பின்வரலாற்றை அறவணவடிகளிடம் அறிந்துகொள்ளுமின்.

தாபுத் திரன்கை யமுத சுரபியெனு
மாபெரும் பாத்திர நீயிருந் தொழுமெனத்
தொழுதன ரேத்திய தூமொழி யாரொடும
௧௪௫ பழுதறு மாதவன் பாதம் படர்கே
மெழுகென வெழுந்தன ளிளங்கொடி தானென.

பாத்திரம்பெற்றகாதை முற்றிற்று.

---

௧௪௧ - ௧௪௩ இஃது, ஆபுத்திரன் கையிலிருந்த அமுதசுரபியெனப்படுகின்ற மிகச்சிறந்துள்ள பாத்திரம்; இதனை நீருந் தொழுமினென்று மணிமேகலை சொல்ல.

௧௪௪. தூமொழியார் - சுதமதியும் மாதவியும்.

௧௪௫. பழுது - குற்றம்; இனி, சிலப்பதிகாரம், ஊர்சூழ்வரியில் "பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான்" என்பதில 'பழுது' என்பதற்கு உடம்பென்று அடியார்க்குநல்லார் பொருள்செய்திருத்தலால, இங்கே பழுதறு மாதவனென்பதற்கு உடற்பற்றொழுந்த அறவணவடிகளென்று பொருள்கூறினும் பொருந்தும; "செய்தவ யாகையின், மேவினே னாயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்" என்று அறவணவடிகள் கூறியதாகப் பின்பு கூறுதல்காண்க; ௨௪ - ம் காதை, ௧௦௧ - ௧௦௨. படர்கேம் - செல்லுவேம்.

௧௪௬. இளங்கொடி - மணிமேகலை. இளங்கொடி, நீர் எழுகவென்றுசொல்லி எழுந்தனளென்க.

௧ - ௧௪௬. மணிபல்லவத்தில் தெய்வ நீங்கியபின்னர் மணிமேகலை தாழ்ந்து நோக்கித் திரிய, தீவதிலகை தோன்றி 'யார்நீ' என்றலும், 'கேளாய், என்வரவு ஈது, பயன் இது, அன்னாய், நீயார்' என்றலும், தீவதிலகை உரைக்கும்; அங்ஙனமுரைப்பவள், என்றுரைத்தலும், மணிமேகலை விரும்பிப் பீடிகையைத்தொழுது வணங்கிக் கூடி வலஞ்செய்து நிற்றலும், அவள்கையிற் பாத்திரம் புகுந்தது; புகுத்தலும், மகிழ்வெய்தி 'வாழத்தல் என்னாவிறகடங்காது' என்றாள், என்ற மணிமேகலையின் முன்னர்த் தீவதிலகை யுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைப்பவள் 'கண்டனை' என்றலும், மணிமேகலை 'காண்டல வேட்கையேன்' என, அவளுரைப்ப, மணிமேகலை வணங்கி ஏந்தி வலங்கொண்டு எழுந்து மயங்குவோள முன்னர் வந்துதோன்றிக் கனைந்து கூறும்; அங்ஙனங்கூறுகின்றவள், தொழுமென, தொழுதேத்திய அவரொடும், இளங்கொடி எழுந்தனளென வினைமுடிவு செய்க.

பன்னிரண்டாவது

அறவணர்த்தொழுதகாதை.

[பன்னிரண்டாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டே தன்னூர் அறவணர்த்தொழுதபாட்டு.]

ஆங்கவர் தம்முட னறவண வடிகள்
யாங்குள னென்றே யிளங்கொடி வினஅப்
நரைமூதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி
னுரைமூ தாள னுறைவிடங் குறுகி
மைம்மலர்க் குழலி மாதவன் றிருந்தடி
மும்முறை வணங்கி முறையுளி யேத்திப்
புதுமலர்ச் சோலை பொருந்திய வண்ணமு
முதய குமரனுங் குற்றுரை செய்தது
மணிமே கலாதெய்வ மணிபல் லவத்திடை
யணியிழை தன்னை யகற்றிய வண்ணமு
மாங்கத் தீவகத தறவோ னுசன
நீங்கிய பிறப்பு நேரிழைக் களித்தது
மளித்த பிறப்பி னுகிய கணவனைக்
களிக்கய னெடுங்கட் கடவுளிற் பெற்றதுந்
தவ்வைய ராகிய தாயையும வீயையும
வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்துகே டெய்தி

அ. அவா - சுதமதி மாதவி.

உ. இளங்கொடி - மணிமேகலை. வினஅய்=வினவி - கேட்டுக்கொண்டு.

ச. உரைமூதாளன் - அறவணவடிகள். குறுகி - அடைந்து.

ஙு - ச. உச - ம் காதை, ஙுங - க00; "நரைமூ தாளர்" என்பது புறநானூறு, ஙூஉ.

ஙி. குழலி - மணிமேகலை.

ஙூ. முறையுளி - விதிப்படி.

மேல்வருவன மணிமேகலை வார்த்தை.

எ. சோலை - உவவனம்.

கo. அணியிழை - எழுவாய்.

கக - கஉ. ஆசனம் பிறப்பை அளித்ததும்.

கச. கடவுளின் - மணிமேகலாதெய்வத்தால்.

கடி - கசு. வீயை மதுமயக்கத்தால் யானைக்குமுன்னே சென்றும், தாயை நிலாமுற்றத்தின்மேல் எறி வீழ்ந்தும் இறந்தமையால், 'தாயையும் வீயையும், வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்து' என்றார்; கஉ - ம் காதை, சடி - சஅ.

மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியுங்
கோதையுஞ் சாய னின்னெடுங் கூடின
ராங்கவர் தந்திற மறவணன் றன்பாற்
உ0 பூங்கொடி நல்லாய் கேளென் றுரைத்தது
முரைத்த பூங்கொடி யொருமூன்று மந்திரந்
தனக்குரை செய்துதா னேகிய வண்ணமுந்
தெய்வம் போயபின் றீவ திலகையு
மையெனத் தோன்றி யருளொடு மடைந்தது
உரு மடைந்த தெய்வ மாபுத் திரன்கை
வணங்குறு பாத்திரம் வாய்மையி னளித்தது
மாபுத் திரன்றிற மறவணன் றன்பாற்
கேளென் றுரைத்துக் கிளரொளி மாதெய்வம்
போகென மடந்தை போந்த வண்ணமு
கூ0 மாதவன் றன்னை வணங்கின ளுரைத்தலு
மணிமே கலையுரை மாதவன் கேட்டுத்
தணியா வின்பந் தலைத்தலை மேல்வரப்
பொற்றொடி மாதர் நற்றிறஞ் சிறக்க
வுற்றுணர் வாய்நீ யிவர்திற முரைக்கே
கூரு னின்னெடுந் தெய்வ நினக்கெடுத் துரைத்த
வந்நா ளன்றியு மருவினை கழூஉ
மாதி முதல்வ னடியிணை யாகிய
பாதபங் கயமலி பரவிச் செல்வேன்
கச்சய மாளுங் கழற்கால் வேந்தன்
சு0 நுச்சயன் றன்னையோர் சூழ்பொழிற் கண்டேன்
மாபெருந் தானை மன்ன நின்னெடுந்

கஎ - கஅ. க0 - ம் காதை, எசு - எசு. கக. நிறம் - வரலாறு.

உக. பூங்கொடி - மணிமேகலாதெய்வம். மூன்றுமந்திரம்-வேற்றரு அடைவிப்பதும், ஆகாயத்தில் நிகழ்ச்செய்வதும், பசியை நீக்குவதும்; க0-ம் காதை, அ0 - கக.

உசு. ஐயெனத் தோன்றி - விரைவாகத்தோன்றி.

உஙி. தெய்வம் - தீவதிலதை.

உஎ - உஅ. கக - ம் காதை, கூ. 'கேளென் றுரைத்த' என்றும் பாடம்.

உரு. போக என - போவாயென்று சொல்ல.

ஙூ. தலைத்தலை மேல்வர :—உ - ம் காதை, ஙி.

மேல்வருவன அறவணவடிகளுடைய வார்த்தை.

கூ. மாதர் - விளி. நற்றிறம் - நல்ல கூறுபாடுகள்.

ஙூ. உரைக்கேன் - உரைப்பேன்.

கூ. அந்நாள் அன்றியும்-அந்தநாளிற் சென்றதல்லாமலும்.

சுஅ. பாதபங்கயமலி:—க0-ம் காதை, சுக - சுஅ.

சுஅ - சு0. செல்வேன் நுச்சயனை ஓர் பொழிலிற்கண்டேன்.

தேவியர் தமக்குந் தீதின் றேவென
வழிதக வுள்ளமொ டமற்றின ளாகி
யொளியிழை மாதர்க் குற்றதை யுரைப்போன்
சடு புதுக்கோள் யானைமுன் போற்றது சென்று
மதுக்களி மயக்கத்து வீரை மாய்ந்ததூஉ
மாங்கது கேட்டோ ரமிய மேறித்
தாங்காது வீழ்ந்து தாரைசா வுற்றதூஉங்
கழிபெருந் துன்பங் காவல னுரைப்பப்
ரு0 பழவினைப் பயனீ பரியலென் றெழுந்தே
னுடு கூத்த ரணியே போல
வேற்றே ரணியொடு வந்தீ தோவென
மணிமே கலைமுன் மடக்கொடி யார்திறந்
துணிபொரு ணாதவன் சொல்லிய மமையான்
ருரு பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த
நறுமலர்க் கோதாய் நல்கினை கேளாய்
தரும தலைவன் றலைமையி னுரைத்த
பெருமைசா னல்லறம் பெருகா தாகி
யிறுதியி னற்கதி செல்லும் பெருவழி
சுo யறுகையு நெருஞ்சியு மடர்ந்துகண் ணடைத்தாங்குச்
செயிர்வழங்கு தீக்கதி திறந்து கல்லென்
றுயிர்வழங்கு பெருநெறி யொருதிறம் பட்டது

சசு. 'ஆற்றருஞ்கி' என்றும் பாடம்.

சச. உற்றதை – உற்றதன்பத்தை.

சடு. புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப் பிடித்துக்கொண்டுவரப்பட்ட யானை.

சள. அது - வீரைமாய்ந்தது. அரமியம் - நிலாமுற்றம்.

சஉ. கழிபெருந் துன்பம் - மிகப்பெரியதுன்பம்; அவ்விரு வரும் இறந்த பெரியதுன்பமாம்; கழிதல் - நீங்குதல்.

சஙு - சஉ. மாய்ந்ததும் சாவுற்றதுமாகிய துன்பத்தைக் காவலனுரைப்ப.

ரு0. பரியல் - வருந்தாதே.

ருஉ. 'ஆடுங் கூத்தரிய ரணி' என்றும பாடம்.

ருஙு - ருஉ. "ஆடுங் கூத்தர்போ லாருயி ரொருவழிக், கூடிய கோலத் தொருவருநின் றியலாது" என்பது சிலப்பதிகாரம், நடுகற்காதை, கசுடு - கசுசு.

ருசு. அமையான் - தணியானாகி.

ருருு. அறுகை - புண்ணியத்தோடு கூடியவழி.

ருசு. நல்கினை கேளாய் - உவந்தகேளாய்; நல்குதல - உவத்தல்; "நல்கினு நல்கா னாயினும்" என்பது புறநானூறு.

ருருு - ருசு. உக - ம் காதை, கo டு - கoசு.

ருள. தருமதலைவன் - புத்தன்; இதன் பொருளை, கக - ம் காதை, சுo - ம அடிக்குறிப்பிற்காண்க.

ருஙு. இறுதியில்நற்கதி - நிருவாணம்.

பெருவழி - தருமம்.

சுo. அறுகை - அறுகம்புல். கண்ணடைத்தாங்கு - இடம் அடைக்கப்பட்டாற்போல.

சுசு. செயிர் - குற்றம்.

சுஉ. உயிர்வழங்கு பெருநெறி - பிறந்திறக்கும் உயிர்களெல்லாம் போகும்

தண்பனி விழுங்கிய செங்கதிர் மண்டில
முண்டென வுணர்த லல்லதி யாவதுங்
சுரு கண்டினிது விளங்காக் காட்சி போன்றது
சலாகை நுழைந்த மணித்துளை யகவையி
னுலாநீர்ப் பெருங்கட லோடா தாயினு
மாங்கத் துளைவழி யுகுநீர் போல
வீங்கு நல்லற மெய்தலு முண்டெனச்
எ0 சொல்லலு முண்டியான் சொல்லுத றேற்றார்
மலலன்மா ஞாலத்து மக்களே யாதலிற்
சக்கர வாளத்துத் தேவ ரெல்லாந்
தொகைகொருங் கீண்டித் துடிதலோ கத்து
மிககோன் பாதம் விழுந்தன ரிரப்ப
எரு விருள்பரந்து கிடந்த மலர்தலை யுலகத்து
விரிகதிர்ச செல்வன் றோன்றின னென்ன
வீரெண் ணூற்றோ டீரெட் டாண்டிற்
பேரறி வாளன் றோன்றுமதற் பிறபாடு
பெருங்குள மருங்கிற் சுருங்கைச் சிறுவழி

வழி; **சிலப்பதிகாரம்**, நடுகற்காதை, கஎரு - கஎச. ஒருதிறமபட்டது - ஒரு வழிப்பட்டது.

சுரு. செஙகதிர்மண்டிலம் - சூரியமண்டலம்.

சுச. யாவதும் - சிறிதும்.

ருரு - சுரு. பெருவழி போன்றது.

சுசு. சலாகை - சிறிய நாராசம். அகவையின் - உள்ளிடத்தே.

எ0. யான்சொல்லலும் உண்டு. தேற்றார் - தெளியார.

எ0 - எக. மக்கள் தேற்றாராதலின்.

எரு. தொக்கு - கூடி. துடிதலோகம்-துஷிதலோகம்; இஃது உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் ஒன்பதாவது; மஹாராஜிகலோகமுதலிய தெய்வலோகம் ஆறனுள் நான்காவது.

எச. மிக்கோன்-சிறந்ததேவன்; இவன் பெயர் **பிரபாபால**னென்று சில புத்தநூலால தெரிகின்றது.

ருஅ - எச. ரூ0 - ம் காதை, எ - கூ.

எசு. செலவன் - சூரியன்.

எரு - எசு. "சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையொ, ரிளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன" (க0 - ம் காதை, க0 - கக) எனவும், "மைத்திருள் கூர்ந்த மன மாசு தீரப், புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலை" (கஉ - ம் காதை, அரு - அசு) எனவும், "மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற, வறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருததியொடு, புதத ஞாயிறு தோனறுங காறும" (உக - ம் காதை, கசுரு - கசுஎ) எனவும, "துளககமில் புதத ஞாயிறு தோனறி" (உசு - ம் காதை, சசு) எனவும் இந்நூலில யாணடும் புத்தன்தோற்றத்திற்குச் சூரியனை உவமைகூறுதல காணக.

எஎ. (?)

எஅ. பேரறிவாளன் - புததன். பிற்பாடு - பின்னாக; இஃது ஒருசொல, "பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, புறஞ்சேரியிறுததகாதை, க.

எசு - எஅ தோன்றினனென்னப் பேரறிவாளன் தோன்றுவான்.

எக. சுருங்கை - மதகு; இதனைக காந்துபடையென்பர் **அடியார்க்கு**நல்லார்; **சிலப்பதிகாரம்**, ஊர்காண்காதை, சுரு-ம அடி யுரையிற்காண்க. சிறுவழி - சிறுவழியில.

கஉ.—அறவணர்த்தொழுதகாதை. ஙஙங

கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு
மாவு மருளு மன்னுயிர் பெறாஅ
வந்நாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோ
கo0 ரின்னாப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி
னாதன் பாத நவைகெட வேத்துதல்
பிறவி தோறு மறவேன் மடக்கொடி
மாதர் நின்னால் வருவன விவ்வூ
கo0ரு ரேது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள
வாங்கவை நிகழ்ந்த பின்ன ரலலது
பூங்கொடி மாதர் பொருளுரை பொருந்தா
யாதி முதல்வ னருந்துயா கெடுககும
பாதபங் கயமலை பரசின ராதலி
ககo னீங்கிவ ரிருவரு மிளங்கொடி நின்னோ

கூஎ. கூன் - வளைவு; ஈண்டு வளைவையுடைய வடிவத்திற்கு ஆகுபெயர். குறள் - குறுகியவடிவம்; 'மககளுள் தீரக குறியானைக் குறளனென்றும், அவனில் கெடியானைச் சிந்தனென்றும்' கூறுவர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்; இதனை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், சo - ம் சூத்திரவுரையிற் காண்க. ஊம் - ஊமை.

கூஅ. மா - விலங்குவடிவாகப்பிறப்பது. மருள் - அறிவின்றி மயங்கியிருப்பது. உயிர் - ஈண்டுமக்களுயிர்.

கூஎ - கூஅ. கூன்முதலியவடிவங்களை உயிர்கள் பெறமாட்டா. கூன்முதலிய ஆறனோடு குருட்டையும் மணைபோற்பிறப்பதாகிய பிண்டத்தையுங்கூட்டி எண வகையெச்சமென்பர்; இதனை, "சிறப்பில் சிதடு முறுப்பில் பிண்டமுங், கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு, மாவு மருளு மூளப்பட வாழ்நர்க், கெண்பே ரெச்சமென்றிவை யெல்லாம், பேதைமையல்ல தூதிய மில்லென" (புறநானூறு, உஅ) என்பதனாலும், "குறளொடு செவிடு மூங்கை கூன்மருள் குருடு மாவே, யுறுமுறுப் பில்லாப் பிண்ட மோதிய வெண்மெய் யெச்சம்" (சூடாமணி நிகண்டு, பன்னிரண்டாவது, பல்பெயர்க் கூட்டத தொருபெயர்த்தொகுதி, கூச) என்பதனாலும் உணர்க.

கூகூ. அருளறம் - வினைத்தொகை, தயாதருமமுமாம்.

கoo. இன்னா - துன்பம். இகந்தோர் - கடந்தோர்.

கoஉ. பாதம் - பாதத்தை. நவை - குற்றம்.

கoஉ - கoரு. ஏத்துதலை மறவேன்; மறவேலென றுமாம்.

கoச. மாதர் - விளி. இவ்வூரில.

கoரு. உக - ம் காதை, கசு. ஏதுநிகழ்ச்சியென்பதன் பொருளை, ரூ-ம காதை, ச - ம் அடிககுறிப்பிற்காண்க.

கoச - கoரு. வருவனவாகிய ஏதுநிகழ்ச்சி.

கoஎ. பொருளுரை - மெய்வார்த்தை. என்றது தருமோபதேச மொழிகளை, "பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்" என்பது சிலப்பதிகாரம், நடுகற்காதை, கசுஅ. 'பொருளுரை பொருந்தா' என்றும் பாடம்.

கoஅ. ஆதிமுதல்வன் - புத்தன்.

கoகூ. பரசினர் - துதித்தார்.

கoஅ - கoகூ. ஆதிமுதலவனது பாதபங்கயமலை.

ககo. இருவர் - மாதவி சுதமதியென்பவர். இளங்கொடி - விளி.

டோங்குயர் போதி யுரவோன் றிருந்தடி
தொழுது வலங்கொண்டு தொடர்வினை நீங்கிப்
பழுதி னன்னெறிப் படர்குவர் காணா
யாருயிர் மருந்தா மமுத சுரபியெனு
ககடு மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடி பெற்றனை
மக்க டேவ ரெனவிரு சார்க்கு
மொத்த முடிவி னோரற முனாக்கேன்
பசிப்பிணி தீர்த்த லென்றே யவருந்
தவப்பெரு நல்லறஞ் சாற்றின ராதலின்
கஉ0 மடுத்த தீக்கொளிய மன்னுயிர்ப் பசிகெட
வெடுத்தனள் பாத்திர மிளங்கொடி தானென.

அறவணர்த்தொழுதகாதை முற்றிற்று.

ககக. உரவோன் - புத்தன்; உரம் - அறிவு.

ககங. பழுது இல நன்னெறி - குற்றமில்லாத நல்லவழி; இதனை, விசுததிமார்க்கமென்பர். நெறி - நெறியில். படர்குவர் - செல்குவர்.

க0கூ - ககங. பரசினராதலின், இவரிருவரும் நின்னோடு உரவோனடியைத தொழுது வலங்கொண்டு நீங்கிப் படர்குவர்.

ககசு. இருசார்க்கும் - இரண்டு பகுதி கட்கும்.

ககஅ தீர்ததலாம். அவரும்-அறவணவடிகளும். 'பசிப்பிணி தீர்தத வன்றே யாவரும்' என்றும் பாடம.

ககஎ - ககஅ. ஓரறம் தீர்த்தலாம்.

ககக. தவப்பெரு நலலறம - மிகப்பெரிய நல்லதருமம்.

கஉ0. கொளிய - கொளுததினாற்போன்ற. 'தீக்கதி மன்னுயிர் பசிகெட' என்றும் பாடம்.

கஉக. இளங்கொடி பாத்திரத்தை எடுத்தனள். 'எடுத்தனன் பாத்திரம' என்றும் பாடம்.

க - கஉக. இளங்கொடி அவர்தம்முடன் அடிகள் யாங்குளரென்று வினாஅய்க்குறுகி மாதவனடியைவணங்கி ஏத்தி உரைத்தலும், கேட்டு அவரும் தவப்பெரு நல்லறம் சாற்றின ராதலின், இளங்கொடி பாத்திர மெடுத்தனளென முடிக்க.

பதின்மூன்றாவது

ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்தகாதை.

[பதின்மூன்றாவது மணிமேகலைக்கு அறவணர் ஆபுத்திரன்றிறங்கூறியபாட்டு.]

மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடிக் கருளிய
வாபுத் திரன்றிற மணியிழை கேளாய்
வார ணாசியோர் மறையோம் பாள
ணாரண வுவாத்தி யபஞ்சிக னென்போன்
ரு பார்ப்பனி சாலி காட்புக்கடை கழிந்து
கொண்டோற் பிழைத்த தண்ட மஞ்சித்
தென்றிசைக குமரி யாடிய வருவோள்
சூன்முதிர் பருவத்துத் துஞ்சிரு ளியவிடை

உ. திறம் - வரலாற்றை.

ங. வாரணாசி - காசி; 'வாரணவாசி' என்றும் பாடம். மறையோம்பாளன் - வேதத்தைப் பாதுகாத்தலையுடையான்; அந்தணனென்றபடி. "வயனங் கோட்டிலோர் மறையோம் பாளன்" என்பர் பின்னும்; கங - ம் காதை, கரு.

ச. ஆரண உவாத்தி - வேதம் ஓதுவிப்பவன்; இஃது உபாத்தியாயனென்னும் வடமொழிச்சிதைவ. வேதத்திற் சில பாகத்தையேனும் வேதாங்கங்களையேனும் ஜீவனத்தின்பொருட்டு ஓதுவிப்பவன் உபாத்தியாயன்; இதனை மனுஸ்மிருதி இரண்டாவது அத்தியாயம், கசக-ம் சுலோகத்திற் காண்க. இப்பெயர் தமிழ்நூல்களில் உவாத்தியன் உவாத்தியான் உவாத்திகனெனவும் வழங்கும். அபஞ்சிகன் - காரணப்பெயர்; பங்கமில்லாதவனென்பது பொருள். 'ஆரணவுவாத்திகன்' என்றும் பாடம்.

ரு. பார்ப்பனி சாலி - அவன் மனைவி சாலியென்பாள்; அந்தணர்களிற் கணவனைப் பார்ப்பானென்றும், மனைவியைப் பார்ப்பனியென்றுங் கூறுதல் மரபு; "பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணிழந் திருந்த வித, தீத்தொழி லாட்டி" என்று முனபு வந்திருததல்காண்க; சு-ம் காதை, கஙஉ-கஙங. காப்புக் கடை கழிந்து - காவலின எல்லையைக்கடந்து; வியபிசரிததென்றபடி.

சு. கொண்டோற் பிழைத்த தண்டம் அஞ்சி - கணவனுககுப் பிழைசெய்தமையாலுண்டாகும சிக்ஷைக்குப் பயந்து, தண்டம் - சிக்ஷை; "கொணடோற் பிழைத்த தண்டந் தூககி" எனபது பெருங்கதை, உஞசைக்காணடம், சாங்கியன்றாயுரை.

எ. குமரி - கன்னியாகுமரியென்னும் ஆறு. ஆடிய - ஆடுதற்பொருட்டு. குற்றமுற்ற குலமகளிர் அககுற்றததைப் போக்குதற்பொருட்டுக் குமரியாடச்செல்லுதல மரபு; ரு - ம் காதை, ஙஎ - ஙஅ.

அ. 'சூன்முதி ருயக்கதது' எனறும பாடம். துஞ்சிருள் - யாவருந் தூங்குதற்குக் காரணமாகிய இருளில, இயவு இடை - வழியினிடததே. துஞ்சிருள்-செறிந்த இருளுமாம். 'துஞ்சிருள் யாமத்து' என்றும் பாடம்.

யீன்ற குழவிக் கிரங்கா ளாகித்
கo தோன்றுத் துடவையி னிட்டன னீங்கத்
தாயிரா வாக்குழ வித்துயர் கேட்டோ
ராவந் தணைந்தாங் கதன்றுயர் தீர
நாவா னக்கி நன்பா லூட்டிப்
போகா தெழுநாட் புறங்காத் தோம்ப
கரு வயனங் கோட்டிலோர் மறையோம் பாள
னியவிடை வருவோ னீளம்பூதி யென்போன்
குழவி யேங்கிய கூஉக்குரல் கேட்டுக்
கழுமிய துன்பமொடு கண்ணீ ருகுத்தாங்
காமக னல்ல னென்மக னென்றே
உo காதலி தன்னெடு கைதொழு தெடுத்து
நமபி பிறந்தான் பொலிகநங் கிளையெனத்
தம்பதிப் பெயர்ந்து தமரொடுங் கூடி
மார்பிடை முந்நூல வணியா முன்னர்
நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி

கூ. குழவிக்கு - குழந்தைக்கு.

கo. துடவை - தோட்டம்; "தொடுப்பெறிந் தழுத துளர்படு துடவை." இது **பெரும்பாணாற்றுப்படை**, உoக; "தொய்யாது வித்திய துளர்படு துடவை." இது **மலைபடுகடாம்**, கூஉ.

கூ - கo. கசு - ம் காதை, அசு - அஎ

கக. தூவாக் குழவி - உண்ணுதற் குழந்தை. துயர் - பசித்துயரதனால் ஒழியா மல அழுது கூப்பிடும் ஒலி; ஆகுபெயர்; "தாயி னூவாக் குழவி போல, வோவா தழு கூஉகின் னூடற்றியோர் நாடே." என்பது **புறநானூறு**, ச.

கஉ. ஆ - பசு. அதன் றுயர் - அக்குழ வந்தையின் பசித்துன்பம்.

கச. புறங்காத்து ஓம்ப - பாதுகாக்க; இவை ஒருபொருட்பன்மொழி. புறங் காத்தல் - பாதுகாத்தல்; "வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப" என்பது **தொல் காப்பியம்**, செய்யுளியல், கசo; "மெலி வில செங்கோ னீபுறங் காப்ப" என்பது **புறநானூறு**, சஉ. இதனால் ஆபுத்திர னென்பது இவனுக்குப் பெயராயிற்று.

கஇ. வயனங்கோடு - ஓரூர். 'வயவ னங் கோட்டில்' என்றும் பாடம். மறை யோம்பாளன் :—கசு - ம் காதை, சு.

கசு. வருவோன் - மனைவியுடன்வரு வோன்; பின் "காதலி தன்னெடு கை தொழு தெடுத்து" (உo - ம் அடி) என் பதனால், 'மனைவியுடன்' என்பது கொ ள்ளப்பட்டது. பூதியென்பது அவன் பெயர்; "காதை பூதியுக் தனமனை கடி தர" என்று இக்காதையிலேயே பின்பு வருதல்காண்க; கoக.

கஅ. கழுமிய - கலந்த; **புறநானூறு**, உருஅ. கண்ணீர் - உவகைக்கண்ணீர்

கக. ஆ மகன் அல்லன் - பசுவினுடைய மகனல்லன்; பசுப் பாதுகாத்தலினைக் கடோனுதலின் இங்ஙனங்கூறினான்.

உo. காதலி - மனைவி; கைதொழுது அக்குழந்தையைத் தனக்குத் தந்தது தெய்வமென்றெண்ணி அதெய்வத்திற்கு அஞ்சலிசெய்து; "பழுதில் காட்சிப் பைந்தொடி புதல்வனை, தொழுதனன் வாங்கி" என்று இருதலுள்ளே பின்புவரு தல் காண்க; உரு - ம் காதை, கஅஅ - கஅக.

உக. நம் கிளை பொலிகவென்று.

உஉ. பதி - ஊர்.

உசு. மூந்நூல் - மூணுநூல். வணியா முன்னரென்பது வினாயக்கற்பித்தமை வினக்கிகின்றது.

உச. நன்னூல் - வேதம் வேதாங்கங் கள். நவிற்றி - நவிற்ற; நவிலுதல் -

உடு யோத்துடை யந்தணர்க் கொப்பவை யெல்லா
நாத்தொலி வின்றி நன்கன மறிந்தபி
னப்பதி தன்னுளோ ரந்தணன் மனைவயிற்
புக்கோ னுங்குப் புலைசூழ் வேள்வியிற்
குரூஉச்கொடை மாலை கோட்டிடைச் சுற்றி
கூ0 வெரூஉப்பகை யஞ்சி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பிக்
கொலைகவில் வேட்டுவர் கொடுமர மஞ்சி
வலையிடைப் பட்ட மானே போன்றுங்
கஞ்சிநின் றழைக்கு மாதுயர் கண்டு
நெஞ்சுநடுக் குற்று நெடுங்கணி ருகுத்துக்
கூடு கள்ள விணையிற் கடுந்துயர் பாழ்பட
நள்ளிருட் கொண்டு நடக்குவ னென்னு
மூள்ளங் காந்தாங் கொருபுடை யொதுங்கி
யல்லிடை யாக்கொண் டப்பதி யகன்றோன்
கல்லத ரத்தங் கடவா நின்றுழி
சo யடர்க்குறு மாக்களொ டந்தண செல்லாங்

கூறி அடிப்படுதல்; ''நல்லோர் குழீஇய நாகவி லவையத்து'' என்பது மலைபடுகடாம், எஎ; ''மறைநவி லந்தணர் நுவலவும் படுமே'' என்பது புறநானூறு, க.

உடு. ஓத்து - வேதம்; ''மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும்'' என்பது நீதிநெறி விளக்கம், ககூ.

உக. நாத்தொலிவு: மணிமேகலை, உச - ம் காதை, ஙக; சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றுகாதை, சச.

உஅ. புலை சூழ் வேள்வியில் - அசுத்தமாகிய ஊன்றினையைக் கருதுகின்ற யாகசாலையில்; சூழ்தல் - கருதல். புலையும், வேள்வியும் ஆருபெயர். 'புக்கோனுங்குப் புலைசூழ் வேள்வியில்' என்றும் பாடம்.

உக. நிறம்பொருந்திய தொடுக்கப்பட்டமாலை கொம்பினைக்ணே சுற்றப்பட்டு. 'குரூஉக்கொடி மாலை' என்றும் பாடம்.

கூ0. வெரூஉப்பகை - அச்சத்தைத்தரும்பகை. வெரூஉ - அச்சம்; ''வெரூஉப் பறை அவலும் பரூஉப்பெருந் தடக்கை'' என்பது பொருநராற்றுப்படை, எஎக. புலம்பி - வருத்தமுற்று; புலம்பு - வருத்தம்; ''புலம்புவிட் டிருந்த புனிறில் காட்சி'' என்பது மலைபடுகடாம், சக.

கூக. கொலை நவில் வேட்டுவர் - கொலை தொழிலைச்செய்கின்ற வேடருடைய. கொடுமரம் - வில்.

கூசு. அழைக்கும் ஆ துயர் - கூப்பிடுகின்ற பசுவின துயரதை.

கூ0 - கூசு. புலம்பிப் போன்று அஞ்சி நின்று அழைகரும் ஆ.

உஅ - கூக. புக்கோன் ஆனைதுதுயரத்தைக் கண்டென்க.

கூடு. கள்ளவினையில் - திருட்டுத்தொழிலால், கடுந்துயர் பாழ்பட - பசுவினது மிக்கதுன்பம் இல்லையாமபடி; கடுந்துயர் - மரணத்துனபமுமாம. 'கடுவினை பாழ்பட' என்றும் பாடம்.

கூசு. நள்ளிருள் - செறிந்தவிருட்டு; ''வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடியல்'' என்பது பொருநராற்றுப்படை, எஉ.

கூஎ. உள்ளம கரந்து - தன்னெண்ணத்தை மறைத்து.

கூக. கல்லதரத்தம் - பருக்கைகற்கள பொருந்திய என்னெறியையுடைய அருநெறி; ''கல்லத ரத்தங் கடகை'' என்பதி சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக்காதை, இஎ.

சo. அடர்க் குறுமாக்களொடு - நெருக்குதலைச்செய்யும் அறிவில்லாதாரோடு, ''ஒலித்தொருங் கீண்டிய வூர்க்குறு மாந்

கடத்திடை யாவொடு கையகப் படுத்தி
யாகொண் டிந்த வாரிடைக் கழிய
நீரமக னல்லாய் நிகழ்ந்ததை யுரையாய்
புலைச்சிறு மகனே போக்கப் படுதியென்
சரு றலைக்கோ லதனா லறைந்தனர் கேட்ப
வாடடிநின் றலைக்கு மந்தண ருவாத்தியைக்
கோட்டினிற் குத்திக் குடர்புய்த் துறுத்துக
காட்டிடை நல்லாக் கதழ்ந்துகிளர்ந் தோட
வாபுத் திரன்றா னாங்கவர்க் குரைப்போ
ரு0 னோவன செய்யன்மி னொடிவன கேண்மின்
விடுநில மருங்கிற் படுபுல லார்ந்து
நெருநில மருங்கின் மக்கட் கெல்லாம்
பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன் றீம்பா
லறந்தரு நெஞ்சோ டருள்சுரந் தூட்டு
ருரு மிதனொடு வந்த செற்ற மென்னை
முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ

களும்" என்பா பின்னும்; கரு - ம் காதை, ருகூ. குறுமாக்கள்.—கலித்தொகை, அஉ.

சக. கடம் - அருநெறி.

சஉ. ஆ கொண்டு - பசுவைக் கைப் பற்றிக்கொண்டு; ஆரிடை - அரியவழி.

சங. 'நீ மகனல்லாய்' என்றும் பாடம்.

சச. ஊனைவிரும்பிப் பசுவைக்கவர்ந்தானென்று நினைந்து 'புலைச்சிறு மகனே' என்றார். 'புலைச்சிமகனே' என்றும் பாடம். போககப்படுதி - விலக்கப் படுவாய்.

சரு. அலைக்கோல் - வருத்துதலைச்செய்யும் கோல்; அறைந்தனர் - அடித்தனராய். 'கேட்புழி' என்றும் பாடம்.

சசு. ஆட்டி அலைக்கும் - மிகவும் வருத்துகின்ற. இவை ஒருபொருட்பன்மொழி.

சஎ. கோடு - கொம்பு. குடர் புய்த் துறுத்து - குடரைப்பிடுங்கி; "கோடு புய்க் கல்லா துழக்கு நாடகேள்" என்பது கலித்தொகை, ௩அ; "புய்த்தெறி கரும்பின் விடுகழை" என்பது புறநானூறு, உஅ.

சஅ. கதழ்ந்து கிளர்ந்தோட - விரைந்தெழுந்தோட; கதழ்தல் - விரைதல்; "தோயுங கதழ்குருதி தோள்புடைப்ப" என்பது புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்படலம், கசு. கிளர்தல - எழுதல்; "கால்கிளர்ந் தன்ன வேழம்" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, அஉ. 'கழிந்துகிளர்ந் தோட' என்றும் பாடம்.

மேல்வருவன ஆபுத்திரன்கூற்று.

ரு0. நொடிவன - சொல்லுவனவற்றை. "நோவன செய்யே னொடியது கேணமோ' என்றும் பாடம்.

ருக. விடுநிலமருங்கில் - மேய்தற்கு அரசனால்விடப்பட்ட நிலத்தினிடத்தே, படு புல் ஆர்ந்து - தானே உண்டாகிய புல்லைமேய்ந்து. பசுக்கள் கவலையின்றி மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்டநிலம் கோஸஞ்சாரபூமியெனப்படும்.

ருங. பிறத்தல - மக்கள்வினை. தீம்பால் - இனியபால்.

ருரு. இதனொடு - இப்பசுவினிடத்து; உருபுமயக்கம். செற்றம் - கோபம்.

ருசு. முன்னியது-எண்ணியது. உரைமோ - உரையுமென்னும் ஏவற்பன்மை உயிர்மெய்கெட்டு ஓகாரம்பெற்று வந்தது. 'முதுமறை மாக்கண் முன்னிய துரைமோ' என்றும் பாடம். எனவென்று ஒருசொல் வருவிக்க.

பொன்னணி நேமி வலங்கொள்சக் கரக்கை
மன்னுயிர் முதல்வன் மகனெமக் கருளிய
வருமறை நன்னூ லறியா திகழ்ந்தனை
௬௦ தெருமர லுள்ளத்துச் சிறியை நீயவ்
வாமக னாதற் கொத்தனை யறியா
நீமக னல்லாய் கேளென விகழ்தலு
மான்மக னசலன் மான்மகன் சிருங்கி
புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோர் போற்று
௬௫ நரிமக னலலனோ கேச கம்பள
னீங்கிவர் நுங்குலத் திருடி கணங்களென்
றோங்குயர் பெருஞ்சிறப் புரைத்தலு முண்டா
லாவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ
நான்மறை மாக்கா ணன்னூ லகத்தென
௭௦ வாங்கவர் தம்முளோ ரந்தண னுரைக்கு
மீங்கிவன் றன்பிறப் பியானறி குவனென
நடவை வருததமொடு நல்கூர் மேனியள்
வடமொழி யாட்டி மறைமுறை யெய்திக்
குமரி பாதங் கொள்கையின் வணங்கித்

---

௫௭. நேமி - சக்கரத்தின்சூடு; வட்டமுமாம். வலம் - வெற்றி; வலப்பக்கமுமாம். நேமியையுடைய சக்கராயுதம்.

௫௮. மன்னுயிர்முதல்வன் - திருமால். மகன் - பிரமன். 'எமக்களித்த' என்றும் பாடம்.

௬௦. தெருமரல் - சுழற்சி. சிறியை - சிறுமையையுடையாய்.

௬௧. நூற்பொருளையறியும் அறிவிலாயென்பார், 'ஆமக னாதற் கொத்தனை' என்றார்; "விலங்கொடு மக்களனைய ரிலங்குநூல், கற்றாரோ டேனையவர்" என்று வருதல் காண்க; இது திருக்குறள், ௪௧௦.

௬௨. இகழ்தலும் - அவ்வந்தணர் இகழ்ந்துபேசுதலும்.

மேல்வருவன ஆபுத்திரன் கூற்று.

௬௩. (?) அசலனென்பவன் ஆனின் மகன்; ஆன் - பசு. சிருங்கியென்பவன் மானின் மகன்.

௬௪. (?) விரிஞ்சியென்பன் புலியின் மகன். புரையோர் - மேலோர்.

௬௫. (?) கேசகம்பளனென்பவன் நரியின் மகன்: அசிதகேசகம்பளரென்று ஒரு முனிவர்பெயர் பௌததநூலகளிற் காணப்படுகின்றது.

௬௮ - ௬௯. ஆவொடு - ஆவால். நன்னூலகத்து ஆவொடு வந்த அழிகுல முண்டோ? இல்லையென்றபடி. முன்னம் 'ஆமக னாதற் கொத்தனை' என்று அந்தணர் இகழ்ந்ததற்குப் பரிகாரங் கூறுகின்றவனாதலின், 'ஆவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ' என்றான்.

௭௦ - ௭௧. இவன்பிறப்பை யான் அறிகுவனென்று ஓரந்தணன் உரைப்பான்.

௭௨. நடவை - வழி. நல்கூர் மேனியள் - இளைதத உடமபையுடையாள்.

௭௩. வடமொழி யாட்டி - பார்ப்பனி; இந்நூலில் ௫ - ம காதை, ௪௦ - ம் அடியிற் பார்ப்பாரை வடமொழியாளரென்று கூறியிருத்தல் காண்க. மறைமுறை யெய்தி - வேதவிதிப்படியே சென்று.

௭௪. குமரியாடப்போந்தோர், ஆங்குள்ள குமரித்தெய்வப் படிமத்தை வணங்குதல் மரபு.

எடு தமரிற் றீர்ந்த சாலியென் போடணீ
யாது நின்னூ ரீங்கென் வசவென
மாமறை யாட்டி வருகிற முளாக்கும்
வார ணுசியோர் மாமறை முதல்வ
ணுரண வுவாத்தி யரும்பெறன் மனீவியான்
அ0 பார்ப்பார்க் கொவ்வாப் பண்பி னெழுகிக்
காப்புக்கடை கழிந்து கணவனீ யிழந்தே
னெறிபய முடைமையி னிரியன் மாக்களொடு
தெற்கட் குமரி யாடிய வருவேன்
பொற்றோர்ச் செழியன் கொற்கையம் பேரூர்க்
அடு காவதங் கடந்து கோவல ரிருக்கையி
னீன்ற சூழவிக் கிரங்கே ணுகித்
தோன்றுத துடவையி னிட்டனன் போக்தேன்
செல்கதி யுண்டோ தீவினீ யேற்கென்
றல்லலுற் றழுத வவண்மக னீங்கிவன்
கo சொல்லுத றேற்றேன் சொற்பய மின்மையிற்
புல்லலோம் பன்மின் புலீமக னிவனென
வாபுத் திரன்பின் பமர்நகை செய்து

எடு. தமரிற்றீர்ந்த - தனகருச் சிறந் தோரினின்றும் நீங்கிய.

எச - எடு. வணங்கித் தீர்ந்த சாலி.

எசு. ஈங்கு வரவு என்னென.

எஎ. உரைக்கும் - உரைப்பான்.

எஅ. வாரணுசி=வாராணஸீ - காசி; வடமொழியில் 'விச்தாந்தகௌழதீ' என்னும நூலின் அவ்யயீபாவப்பிரகரணதில், "யஸ்யசாயாமஃ" எனனும் ஸூத்ரவியாக்கியானததில் 'வாராணஸீ' என்பதற்கு 'நல்லஜலதுக்குத் நூரத் திலில்லாத நகரீ' என்று தத்துவபோதினியென்னும் உரையாசிரியர் பொருள்செய்திருப்பதாகக் கூறுவர்.

எசு. 'உவாதத்' என்பது, "தவாஅக் ராத்லொடு தன்யாழ் காட்டி, முவாத்தி யாதலின்" எனப் பேநங்கதையிலும் வந் திருத்தல் காண்க; இஃது உஞ்சைக்கா டமை, பிடியேற்றியது.

அ0. ஒழுகி - நடந்தி.

அக. காப்புக்கடை கழிந்து :—கூ - ம் காதை, இ.

'அஉ. எறிபயம் - அடிததலாலுணடாகும் அச்சம். 'நெறிபய முடைமையின்' என்றும் பாடம். இரியல் மாக்கள் - கெடுதலுற்ற மாக்கள்; விளாந்துசெல்லுமாக்களென்றுமாம்.

அசு. 'தக்கண குமரி' என்றும் பாடம். ஆடிய - நீராடும்பொருட்டு.

அச. செழியன் - பாண்டியன். கொற்கை - பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி.

அ0 கோவலர் - இடையர்.

அஎ. துடவை - தோட்டம்.

அசு - அஎ. கூ - ம் காதை, கூ - க0.

அஅ. தீவினீயேற்குச் செல்கதியுண்டோ.

கo. பயம் - பிரயோசனம்; இன்மையிற் சொல்லுதறேற்றேன்.

கக. புல்லலோம்பன்மின் - ஸ்பரிசித்தலைச் செய்யாதொழிக. இவன் புலீமகன் - இவன் அசுததமுடைய மகன். புலீ - லியபிசாரமுமாம்; இது மனோநாட்டவழக்கு.

கூஉ. அமர்நகை - விரும்புஞ்சிரிப்பு.

மாமறை மாக்கள் வருங்குலங் கேண்மோ
முதுமறை முதல்வன் முன்னர்த் தோன்றிய
௯௫ கடவுட் கணிகை காதலஞ் சிறுவ
ரருமறை முதல்வ ரந்தண ரிருவரும்
புரிநூன் மார்பீர் பொய்யுரை யாமோ
சாலிக் குண்டோ தவறென வுரைத்து
நான்மறை மாக்களை நகுவன னிற்ப
௧௦௦ வோத லந்தணர்க் கொவ்வா னென்றே
தாதை பூதியுந் தன்மனை கடிதர
வாகவர் கள்வனென் றந்தண ருறைதருங்
கிராம மெங்கணுங் கடிஞையிற் கலலிட
மிக்கசெல வத்து விளங்கியோர் வாழுந்
௧௦௫ தக்கண மதுரை தான்சென் றெய்திச
சிந்தா விளக்கின் செழுஙகலை நியமத்
தந்தின் முன்றி லம்பலப் பீடிகைத்

---

௯௩. கேண்மோ - கேளுமென்னும் வெற்பன்மை உயிர்கெட்டு ஓகாரமபெற்றுவந்தது.

௯௪. முதுமறைமுதல்வன் - பிரஹ்மா.

௯௫. கடவுட்கணிகை - திலோததமையென்பாள். சிறுவர் - பிள்ளைகள்.

௯௬. முதல்வராகிய அந்தணரிருவரும். இருவர் - வஸிஷ்டர், அகஸ்தியர்.

௯௫-௯௬. அந்தணரிருவரும் காதலஞ் சிறுவரென்க.

௯௪ - ௯௬. வஸிஷ்டரும் அகஸ்தியரும் திலோததமையின் பிள்ளைகளென்பதைப் பின்வரும் வாக்கியததாலுணர்க. 'வஸிஷ்டனும் அகஸ்தியனும், பிரஹ்மா திலோததமையென்னும அப்ஸரஸைககண்டகாலத்துக் கலசத்து ஜனிததனர்' என்பது, **நீலகேசிவிருத்திஸமய திவாகரத்திற் கண்டது.**

௯௮. தவறு - குற்றம்.

௯௯. நகுவனன் - சிரிப்பவனாகி.

௧௦௦. ஒவ்வான் - பொருந்தான்; என்றது ஆபுத்திரனை.

௧௦௧. தாதை - தகப்பன். கடிதர - நீக்க.

௧௦௩. கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம். கல் இட - கல்லைப் போகட; உலகத்திற் கடிஞையிற் கலலிடுவார் எக்காலத்தும் இலராகவம் இவனுககு இங்ஙனநிகழ்நததேயென்று இரங்கிச கூறினார் 'கடிஞையிற கலலிடுவாரில்' எனபது ஒரு பழமொழி; இதனைப் பின்வரும வெணபாவாலுணர்க; "நினைதத திதுவென்றந் நிர்மையை நோக்கி, மனதத தறிநதீவர் மாணடார் - புனதத, குடிஞையிரட்டுங் குளிர்வரை நாட, கடிஞையிற கல்லிடுவாரில." இது **பழமொழி,** உ௪௬.

௧௦௫. தக்கணமதுரை - தென்றிசை ககணுள்ள மதுரை; என்றது கூடற பதியை; தககணம் - வடசொற்றிரிபு; **சிலப்பதிகாரம்,** ஊர்காண்காதை, அக, **அடியார்க்கு நல்லாருரையைப்பாரக.**

௧௦௬. சிநதாவிளககு-ஸரஸ்வதீதேவி; பதிகததின ௬௦-ம வரிக்குறிப்பைப் பாரக்க. நியமம் - கோயில்; ஸரஸ்வதீதேவியின் கோயிலாதலின, அதற்குக கலை நியமமென்பது பெயராயிற்று; ௧௪-ம காதை, ௧௦ - ௧௧, ௧௭ - ௧௮.

௧௦௭. முன்றில் அம்பலப்பீடிகை-சிநதாதேவியின் கோயில்வாயிற்கணுள்ள மன்றினிடத்தில். அம்பலப்பீடிகை-அம்பலமாகிய பீடிகை; அஃது உயர்ததுக கட்டப்பட்டிருததலின், பீடிகையெனப் பட்டது; பீடிகையென்பதற்குக் கோயில்வாயிற்கணுள்ள பலிபீடமெனினும

தங்கினன் வதிந்தத் தக்கணப் பேரு
ரையக் கடிஞை கையி னேந்தி
ககo மையறு சிறப்பின் மனைதொறு மறுகிக்
காணூர் கேளார் கான்முடப் பட்டோர்
பேணுந ரிலலோர் பிணிநடுக குற்றோர்
யாவரும வருகவென் றிசைத்துட னூட்டி
யுண்டொழி மிச்சிலுண் டோடுதலை மடுத்துக்
ககரு கண்படை கொள்ளுங் காவலன் றானென.

ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்தகாதை முற்றிற்று.

பொருந்தும்; இஙஙனங்கொள்ளுங்காற் பீடிகையையுடைய அம்பலமென மாறுக.

கoஅ. தங்கினன் வதிந்து - தங்கி; ஒருபொருட்பன்மொழி. தக்கணப்பேரூர - மதுரையில.

ககo. மை-குற்றம். மறுகி-சுழன்று.

ககக. காணூர் - குருடர். கேளார் - செவிடர்.

ககஉ. பேணுநரில்லோர் - அகதிகள். 'பேணின ரில்லோர்' என்றும் பாடம். பிணி - நோய்.

ககக - ககஉ. உஅ - ம் காதை, உஉஉ-உஉங.

ககங. யாவரும் - மேற்கூறப்பட்ட காணூர்முதலிய யாவரும். உடன் ஊட்டி - ஒருங்குண்ணச்செய்து; உடன - உடனேயென்றுமாம்.

ககச. உண்டொழி மிச்சில் உண்டு - அவர்கள் உண்டொழிந்த மிகுதியையுண்டு; இது "விருந்தோம்பி, மிச்சின் மிசைவான்" என்ற அரு-ம் திருக்குறளின் பொருளைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க. ஒடு - பிச்சைப்பாத்திரம். தலைமடுத்து - தலையணையாகக்கொண்டு. 'தலையடுத்து' என்றும் பாடம்.

ககரு. கண்படை - உறக்கம். காவலன் - காத்தலையுடையவன்; என்றது ஆபுத்திரனை. காவலன் கண்படை கொள்ளுமென்க.

க - ககரு. அணியிழை, ஆபுத்திரன் றிறங்கேளாய்; பாரப்பனி சாலி, கழிந்து அஞ்சி வருவோள் இரங்காளாகிக குழவியை இட்டு நீங்க, ஆ கேட்டு அணைந்து நக்கி ஊட்டிப் போகாது ஓம்ப, பூதியென்போன் கேட்டு உகுத்து என்மகனென்று எடுத்துப் பெயர்ந்து கூடி நவிற்ற, அறிந்தபின் புககோன் ஆதுயர் கண்டு உற்று உகுதது உள்ளங்கரந்து ஒதுங்கி அகன்றோனாய்க் கடவாநின்றழி அந்தணரெல்லாம குறுமாக்களோடு சென்று கையகப்படுத்திக கேட்ப, நல்லா குத்திப் புய்ததுறுத்து ஓட, ஆபுத்திரன் உரைப்போன 'உரைமோ' என, அந்தணரிகழ்தலும், ஆபுத்திரன் 'நன்னூலகத்து ஆவொடுவநத அழிகுலமுண்டோ' என, ஓரந்தணனுரைக்கும; அஙஙனமுரைப்பவன 'புல்லலோம்பன்மின்; புலைமகனிவன்' என, ஆபுத்திரன் நகைசெய்து 'சாலிக்குத்தவறுண்டோ' என்றுரைத்து நகுவனனிற்ப, பூதி ஒவ்வானென்றுகடிதர, கிராமமெங்கணுங்கல்லிட, காவலன் மதுரை சென்றெய்தி வதிந்து எந்திமறுகி இசைதது ஊட்டி மிச்சிலுண்டு மடுத்துக கண்படைகொள்ளுமென வினைமுடிவுசெய்க.

பதினன்காவது

பாத்திரமாபுகூறியகாதை.

[பதினன்காவது மணிமேகலைக்கு அறவணர் அமிர்தசுரபியென்னும் பாத்திரம் சிந்தாதேவி ஆபுத்திரற்குக் கொடுத்தவண்ணங் கூறியபாட்டு.]

ஆங்கவற் கொருநா ளம்பலப் பீடிகைப்
பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்தது கேளாய்
மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
தாரிடை யுழந்தோ ரம்பல மரீஇத்
துயில்வோன் றன்னைத் தொழுதன ரேத்தி
வயிறுகாய் பெரும்பசி மலைக்கு மென்றலு
மேற்றா ணல்லது வேற்றா ணில்லோ
னுற்றுவது காணு ஞருளு ரெய்தக்

க. ஆங்கவற்கு - ஆபுத்திரனுக்கு; ஆங்கவன் - ஒருசொல்; "ஈங்கிவள்" என்புழிப்போல. இது தீருச்சிற்றம்பல க்கோவையார், கக அம்பலப்பீடிகை - அம்பலத்தில். அம்பலம் - பலருஞ்சென்று தங்குதற்குரிய பொதுவிடம். இது மன்றமெனவும் கூறப்படும். அம்பலப் பீடிகை :—கசு - ம் காதை, கoஎ; கச-ம் காதை, டுகக.

உ. நல்லாயென்றது, மணிமேகலையை. புகுந்தது - நேர்ந்தது.

க - உ. அவற்குப் புகுந்ததைக் கேள்.

கூ. மாரிநடுநாள் - மழைத்துளிகளையுடைய இடையாமத்தில். வல்லிருண்மயக்கத்து - வலிய இருட்கலப்பில்; 'இருண்மயக்கத்து' என்றதனால், நடுநாள் - இடையாமமாயிற்று; "புதையிருள்கூர், நெறியா ருருண்பெற நாடி நாளிடை நீக்குதுமே" எனவருதல் காண்க; இது நஞ்சைவாணன்கோவை, உகக.

ச. அரியவழியில் வருந்தி வந்தோராகிய கூத்தர்முதலியோர் அம்பலத்தை யடைந்து; கூத்தர்முதலியோர் வந்து தங்குமிடம் அம்பலமென்பதை, "மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்" என பதனாலுணர்க. இது மலைபடுகடாம், சகஉ. 'அம்பலம் வினைஅய்' எனறம பாடம்.

டு. துயில்வோன்றன்னை - ஆபுத்திரனை.

சு. மலைக்கும் - மாறுபடுத்தும்; வருத்துமென்றபடி; "மலைதற் போகிய சிலைத்தார் மார்ப" என்பது புறநானூறு, கo. "வயிறுகாய் பெரும்பசி வருத்தும்" என்று பின்னும் வருதல் காண்க. கஎ - ம் காதை, டுஎ. 'மலையு மெனறலும்' என்றம், 'அலைக்கு மென்றலும்' என்றம பாடம்.

ஞ - சு. உழந்தோர் மரீஇத் தொழுதேத்திப் பசி மலைக்குமென்றலுமென்க.

எ. ஏற்றாண் - இரந்துண்ணுமுணவு. வேற்றாண் இல்லோன் - வேறு உணவில்லாத ஆபுத்திரன்.

அ. ஆற்றவது காணுன் - உதவும்வழியைக் காணுஞனி. ஆற்றுதல் - உதவுதல்; "ஒருவீ ரொருவீர்க காற்றுநிர்" என்பது புறநானூறு, டுஅ. ஆர் அஞர் - நீர்த்தற்கரிய வருத்தம்.

கேளிது மாதோ கெடுகநின் நீதென
கo யாவரு மேத்து மிருங்கலை நியமத்துத்
தேவி சிந்தா விளக்குத் தோன்றி
யேடா வழிய லெழுந்திது கொள்ளாய்
நாடுவறங் கூரினுமிவ் வோடுவறங் கூராது
வாங்குநர் கையகம் வருந்துத லல்லது
கடு தான்றெலை வில்லாத் தகைமைய தென்றே
தன்கைப் பாத்திர மவன்கைக் கொடுத்தலுஞ்
சிந்தா தேவி செழுங்கலை நியமத்து
நந்தா விளக்கே நாமிசைப் பாவாய்
வாணெர் தலைவி மண்ணேர் முதல்வி
உo யேணெ ருற்ற விடர்க்கா வாயெனத்
தான்றெழு தேத்தித் தலைவியை வணங்கி
யாங்கவா பசிதீர்த் தந்நா டொட்டு
வாங்குகை வருந்த மன்னுயி ரோம்பலின்
மக்களு மாவு மாஞ்சேர் பறவையுந்

இனி ஆபுத்திரன வருத்தம் தீரும்படி அவனுகருச் சிந்தாதேவி அமுதசுரபியென்னும பாத்திரங்கொடுத்தமை கூறுவார்.

கூ. இதுகேள். நின் தீதுகெடுக.

கo. யாவரும் ஏத்தும் - எச்சமயத்தினரும் துதிக்கும். நியமம் - கோயில். கலைநியமம் —கசு - ம் காதை, கoசு.

கக. தேவியாகிய சிந்தாவிளகரு.

கஉ. அழியல் - வருந்தாதே. இது கொள்ளாய் - இப்பாத்திரத்தைக்கொள். 'ஏடா பரிய லெழுந்திது கேளாய்' என்றும் பாடம்.

கசு. வறங்கூரினும் - வற்கடம் மிகினும். வறம் - வற்கடம்; "ஞாலம் வறந்தீரப் பெய்யக் குணகடேர்பு, காலத்திற் றோன்றிய கொண்மூப் போல" என்பது கலித்தொகை, அஉ. வறங்கூராது - வறமையுறாது.

கடு. தான் என்றது, பாத்திரத்தை. என்று - என்றுசொல்லி. 'தான்றெலை வறியாத் தகைமையது' என்றும் பாடம்.

கச - கடு. கக - ம் காதை, சக - டுo; கஎ - ம் காதை, டு - சு.

எ - கசு. இல்லோன் ஆருயிரைத்தச் சிந்தாவிளக்கு 'நின்தீதுகெடுக' எனத் தோன்றி 'கொள்ளாய், கூராது, தகைமையது' என்று பாத்திரத்தைக்கொடுத்தலும்.

மேல்வருவன, பாத்திரம்பெற்றமகிழ்ச்சியால் ஆபுத்திரன் சிந்தாதேவியைத் துதிக்குந்துதிகள்.

கஅ. நந்தாவிளக்கே-கெடாததீபமே; மைவிளக்கு அழிதன் மாலைததாற்லின், நந்தாவிளக்கே யென்றுன்; இது தெரிதருதேற்றவுவமையென்னு மலங்காரம். இவள் வாக்கின்மடன்தையாதலின், 'நாமிசைப் பாவாய்' என்றுன்; "தேவ ராயினும் பிரம ராயினு, காமாசு கழுஉ நலங்கினர் திருந்தடி" என்பர் பின்னும்; உடு - ம் காதை, கடுo - கடுக.

கஎ - உo. அடுக்கிய விளிகளாற் சிந்தாதேவிபால் ஆபுத்திரனுக்குள்ள அனபின் மிகுதி விளங்கும்.

உக. தொழுது - அஞ்சலிசெய்து. தலைவி - சிந்தாதேவி.

கூ - உக. உடு - ம் காதை, கசுக - கடுசு.

உசு. வாங்குகை வருந்த :—கக - ம் காதை, சசு. மன்னுயிர் என்றார், வில்லங்கு மூதலியனவும் உண்பிக்கப்படுதல் நோக்கி. ஓம்பலின் - பாதுகாத்தலினலே.

உச. மாவும் - விலங்குகளும்.

உரு தொக்குட னீண்டிச் சூழ்ந்தன விடாஅ
பழுமர தீண்டிய பறவையி னெழூஉ
மிழமென் சும்மை யிடையின் ரெலிப்ப
வீண்டுநீர் ஞாலத் திவன்செய லிந்திரன்
பாண்டு கம்பளந் துளக்கிய தாதலிற்
கூ0 றளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி
வளைந்த யாக்கையோர் மறையோ னுகி

உரு. உடன் தொக்கு ஈண்டி - ஒருமிக கச்சேர்ந்து திரண்டு. விடா-விடாவாய்.

உசு. பழுமரத்துஈண்டிய - பழுத்தமர த்தின் கண்ணே வந்துகூடிய. பறவை யின் - பறவைபோல :—பொருநராற்று ப்படை, சுச; பெரும்பாணாற்றுப்படை, உ0; புறநானூறு, கஎசு, கூ - ம் அடி; சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரி லம்பகம், கூகூ; நாலடியார், சுற்றந்த ழால், உ எழுஉம் - எழுப்புகின்ற.

உச. சும்மை - ஒலி. இடையின்று - இடைமீடில்லாமல். இடை - இடை மீடு; "எய்த்த லறியா திடையின்றி" என்பது புறப்போருள்வெண்பாமாலை, பொதுவியற்படலம்.

உச - உஎ. உஅ - ம் காதை, உஉ - உகூ.

உ0 - உஎ. ஆபுத்திரன் களவாயெனத் தொழுது எதனி லணங்கி அந்நாள்தொ ட்டு அவர் பசிநீர்தது ஓம்பலின் விடா வாய் எழூஉஞ் சும்மை இடையின்ரெலி ப்பவெனக.

மேலே, ஆபுத்திரனுடைய புண்ணிய மிகுதியைத் தனது பாண்டு கம்பள நடுக் கத்தாலறிந்த இந்திரன் அவனுககு வரங் கொடுத்தற்பொருட்டு விருத்தவேடியன் வடிவுகொண்டுவருகிலக கூறுவார் .—

உக. பாண்டு கம்பளம் - வெள்ளாக்க ம்பளமாகிய ஆசனம். துளக்கியது - நடு ங்கச்செய்தது.

உச - உக. ஆபுத்திரன் அறச்செயல இந்திரனுடைய பாண்டுகம்பளத்தை நடு ங்கச்செய்தது. இப்பூவுலகில் தானம் சீலம் முதலியவற்றிற் சிறந்த பௌத்த ருளாரானலும், அவர்களுக்கு வேதனும் து ன்பமுளதானலும் இந்திரனுடைய பாண் டுகம்பளம் நடுங்குமென்றும், அகருதிப் பால் அவற்றையறிந்துவந்து அவர்களு க்கு வேண்டிய வரங்களைக்கொடுத்தலும் தீங்குகளை ஒழித்தலும் இந்திரனுடைய கடப்பாடெனறும தெரிகின்றது, புத்த தருமவொழுக்கினையுடைய வணிகனெரு வன் கப்பல் கவிழப்பெற்றுக் கடலில்வரு ந்தியதைத் தனது பாண்டுகம்பளத்தின நடுக்கத்தாலறிந்தஇந்திரன் அவ்வணிகனை அத்துன்பதினின்று நீகிகிப் பாதுகாத்த தனனெனறு இதனால உக - ம சாதையில (கசு - உசு) வருதலகாண்க; "நமி விநமி வன்பாரிருவர்குமார் சபச்சரணமபண ணியருளாகினென்ற பகவானே யடைகத நமஸ்கரித்துக கந்த புஷ்பாதிகளாற்பூஜி த்து நானவித ஸ்தோத்திரங்களே அநிம தரமாகப்பாடிநின்ற விண்ணப்பமசெய் வார் —பகவானே, சம்மாற புத்திரபௌ த்திராதி பந்நுனகங்களுகளுகு வேறுவேறு இராகியமகொடுகப்பட்டன, யாங்கள அப்பொழுது ஸங்கிக்கமலலமே, இப்பொழுது எங்களுகளுகு விபவங்களைப் பிரஸாதித்தருளவேண்டுமெனற நிர்ப ந்தித்துநின்ற துதிப்ப, இரணேந்த ர ணேந்திரன் தனது ஆசனங்கர் பித்தலில் அறிந்து கடிதுவந்து மறுவஷ்யரூபத்தை ககொண்டு பருவதம்போலச் சலியாதி எழுந்தருளினினற பகவானது தைரியாதி சயத்தினைகண்டு விஸ்மிதனுகிப் பிரத ஷ்ணமபண்ணித்துதித்துக குமாரர்களே நோகஷிக்சொலலுவானை" என்று ஸ்ரீபுரா ணத்துள்ள முதலாவது விருவபஸ்ரீத்த ங்கரர்புராணத்தில் வருவதாலும, இப்படி யே தனது ஆசனநடுகுகத்தால அறிய வேண்டுவனவறையறிந்து கலலுயிர்க ளுக்குச் செய்யவேண்டுவனவற்றை இந் திரன செய்வானென்று கூறுதல் மன சமபிரதாயமென்றும் தெரிகினறது.

கூ - கூக. தளர்ந்தநடையின - நடை தளர்தலால், தண்டுகால்ஊன்றி - தான்பி

மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயி ரோம்பு
மாருயிர் முதல்வன் றன்முன் றோன்றி
யிந்திரன் வந்தே னியாது நின்கருத்
ஈடு துன்பெருந் தானத துறுபயன் கொள்கென
வெள்ளை மகன்போல் விலாவிற நக்கீங்
கெள்ளினன் போமென் றெடுத்துரை செய்வோ
னீண்டுச் செய்வினை யாண்டுநுகர்ந் திருத்தல்
காண்டகு சிறப்பினுங் கடவுள ரல்ல
சo தறஞசெய மாககள் புறங்காத தோம்புநர்
நற்றவஞ செய்வோர் பற்றற முயலவோர்
யாவரு மிலலாத் தேவர்நன் னாட்டுக்
கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே

டிதததண்டினையே காலாகவூன்றி, வளைந்த யாக்கை மறையோன ஆகி - கூனிய உடம்பையுடையவேதியனாகி; "தளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூனறி, வளைந்த யாகை மறையோன்" எனபது **சிலப்பதிகாரம்**, அடைககலககாதை, சச - சடு. ஆகி ஊன்றியென்க.

ஈஈ. ஆருயிர்முதல்வன் - ஆபுத்திரன்; "ஆருயி ரோம்புநன்" எனவும, "அருந்தே மாந்த வாருயிர் முதலவனை" எனவும், இவனை இககாதையிலேயே பினபு கூறுதல்காண்க; ருகூ - சுஅ.

ஈச. யாதுநின்கருதது - உன்னுடைய எண்ணம் எனன.

ஈடு. தானஙகள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்தமையின், அன்னதானம, பெருந்தானமெனப்பட்டது. உறுபயன் - மிக்கபிரயோசனம். கொள்க என - கொள்கவென்று இந்திரன்சொலல.

இனி, இஙஙனஙகூறிய இந்திரனுக்கு ஆபுத்திரன விடைபகர்நதது கூறுவார்.

ஈசு. வெள்ளைமகன் போல் - பயனில்லாதசொலலையுடையவன்போல, "வெள்ளைக் கோட்டி" என்பதற்கு 'பயனில்லாத உளைக்கோட்டி' (வரந்தருகாதை, ககஅ) என்று பொருள்கூறுவர், **சிலப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியர்.**

ஈஎ. எள்ளுதல் - இகழுதல. போம் - ஏவற்பன்மை. செய்வோன் - பெயர்.

ஈஅ. ஈண்டுச்செய்வினை - இவ்வுலகத்துசசெய்யும் புணணியஙகளின்பயனை. ஆண்டு - அவ்விடததில்.

ஈஅ - ஈக. நுகர்ந்திருத்தல் காண்டகு - அனுபவித்திருததலைச் செய்கினற. நுங்கடவுளரென்றான், தனக்கு அவர் அயலென்னுங்கருததால்; "நின்றநின் கார்மயி றன்னையும்" என்புழிப் போல. இது **திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்**, எசு.

சo. புறங்காத்தோம்பல்.— கஈ - ம் காதை, கச.

சஉ. யாவருமில்லா - அறஞ்செய்மாக்கள் முதலியோர்களில் ஒருவருமில்லாத.

ஈஅ - ஈஈ. தேவருலகம் வினைப்பயனனுபவிப்போர்க்கேயன்றி அறஞ்செய்மாக்கள் முதலியோர்க்கு இடமன்றென்பதை, "பொலமபூங் காவி னன்னாட்டோருஞ், செய்வினை மருங்கி னெய்தலலலதை, யுடையோ ரீதலு மில்லோரிரத்தலுங், கடவ தன்மையிற் கையறவுடைத்து" (**புறநானூறு**, ஈஅ) எனவும், "ஈவாருங கொள்வாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாரே வன்க ணவர்" (கoடுஅ-ம் **திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகரெழுதிய** விசேடவுரையிற்கண்ட செய்யுள்.) எனவும், 'ஈவாரும் ஏற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒரு தனமையராதலின் ஒப்புரவு புததேளுலகத்து அரிதாயிற்று' (**திருக்குறள்**, உகஈ, **பரிமேலழகருரை**) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

சஉ - சஈ. "யாவரு..... பெருவிறல் வேந்தே" என்பது இகழ்ச்சி.

வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தவர்
சரு திருந்துமுகங் காட்டுமென் றெய்வக் கடிஞை
யுண்டி கொல்லோ வுடுப்பன கொல்லோ
பெண்டிர் கொல்லோ பேணுநர் கொல்லோ
யாவையீங் களிப்பன தேவர்கோ னென்றலும்
புரப்போன் பாத்திரம் பொழிந்தூண் சுரந்தீங்
ருo கிரப்போர்க் காணா தேமாந் திருப்ப
நிரப்பின் றெய்திய நீணில மடங்கலும்
பரப்பு நீராற் பல்வளஞ் சுரக்கென
வாங்கவன் பொருட்டா லாயிரங் கண்ணோ
னோங்குயர் பெருஞ்சிறப் புலகோர்க் களித்தலும்
ருரு பன்னீ ராண்டு பாண்டிநன் னாடு
மன்னுயிர் மடிய மழைவள மிழந்தது
வசித்தொழி லுதவ மாநிலங் கொழுப்பப
பசிப்புயி ரறியாப பான்மைத் தாகலி

சச. உ௩ - ம் காதை, க௩௫. 'அருந்துபசி களைந்து' என்றும் பாடம்.

சச - சரு. வந்தோரரும்பசி - வந்தோருடைய பொறுத்தற்கரியபசியை. களைந்து - நீக்கி. அவர் திருந்துமுகங்காட்டும் - அவருடைய இனியமுகத்தை யான் காணக்காட்டும்; என்றது அவர் திருந்து முகங்காட்டும் என் தெய்வக்கடிஞையே யமையும்; உன்னாற் கொடுக்கப்படுவன எனக்கு இன்பஞ் செய்யாவாகலின், அவைவேண்டாவென்றவாறு; "ஈத்து வக்கு மின்பம்" என்று வருதல்காண்க. இது திருக்குறள், உஉஅ. காட்டும் - முற்று. தெய்வக்கடிஞையென்றான், வாங்குநர் கையகம் வருத்துதலல்லது தான் தொலைவில்லாத் தன்மைத்தாதலின்.

சஅ ஈங்கு அளிப்பன - எனக்கு அளிப்பன; ஈங்கு - தன்மையையுணர்த்திற்று; "ஒழிக காம மீங்கென" என் புழிப்போல. இது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், சஙூ தேவர்கோன் - விளி.

சசு - சஅ. உன்னாலளிக்கப்படுவன உண்டிமுதலியவற்றுள் யாவையென்று ஆபுத்திரன் இந்திரனை இகழ்ந்துகூறலும்.

ஙஎ - சஅ. எடுத்துரைசெய்வோன் என்றலுமென்க.

இனி, தன்னை ஆபுத்திரன் அவமதித்தானென்று இந்திரன் சினந்து அவன் அன்னதானஞ்செய்தற்கு இடமில்லையாகும்படி மழைபெய்வித்து நாட்டை வளப்படுத்தி இரப்பாரை இல்லையாக்கினமை கூறுவார்.

சகூ. புரப்போன்பாத்திரம் - உயிர்களைப் பாதுகாப்பவனுடைய பிச்சைப் பாத்திரம்.

ருo. ஏமாந்திருப்ப - ஆபுத்திரன் உண்பித்தற்கு ஆசையடைந்திருக்கும்படி; "அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்" எனபது புறநானூறு, கoக. துன்பமுற்றிருப்ப வெனினுமமையும்.

ருக. நிரப்பு - வறுமை.

ருங. ஆங்கவன் பொருட்டு - ஆபுத்திரன்பொருட்டு, ஆங்கவன ஒருசொல.

ருச. அளித்தலும் - இந்திரன கொடுத்தலும்.

ருo - ருச. ஏமாந்திருப்பப் பெருஞ்சிறப்பை இந்திரன் அளித்தலும்.

ருசு. உஅ - ம் காதை, கருஎ.

ருரு-ருசு. பன்னிரண்டுவருடம் மழை வளத்தை இழந்ததாகிய பாண்டிநாடு.

ருஎ. வசி - மழை. வசி :— க - வது காதை, எக. வசித்தொழிலுதவ :— உஅ - ம் காதை, உ௩௩.

ருஅ. பசிப்பு - பசித்தல். 'பசியுயிரறியா' என்றும் பாடம்.

ருரு - ருஅ. பாண்டிநன்னாடு பான்மைத்தாகலின்.

ஞருயி ரோம்புந னம்பலப் பீடிகை
சுo யூஞெலி யரவ மொடுங்கிய தாகி
விடருந் தூர்த்தரும் விட்டேற் றூளரு
நடவை மாக்களு நகையொடு வைகி
வட்டுஞ் சூதும் வம்பக் கோட்டியு
மூட்டா வாழ்க்கை முறைமைய தாக
வாபுத் திரன்ரு னமபல நீங்கி
யூரூர் தோறு முண்போர் வினஅ
யாரிவ னென்றே யாவரு மிகழ்ந்தாங்
கருந்தே மாந்த வாருயிர் முதல்வனை

ருக. ஆபுத்திரன் பலநாளிருந்து அற ஞசெய்தற்கிடனுபதுபற்றி அம்பலம் அவனதாகக்கூறப்பட்டது. அம்பலப் பீடிகை :— கசு - ம் காதை, கoஎ; கச - ம் காதை, க.

சுo. ஊஞெலி அரவம் - மக்களும் மாவும் பறவையும் ஒருங்குவந்து சோற்றை உண்ணுதலால் ஒலிகசும்ஒலி. ஒலி யரவம் - வினைத்தொகை.

சுக. விடர் - தீயசுடையையுடைய காமுகர்; ஒரு வித்தையையுடையவரென்று கூறுவர் **பிரதாபருத்திரீயமென்னும்** வடநூலாசிரியர். தூர்த்தர் - வஞ்சகர். விடருந்தூர்த்தரும் :—சுரு - ம் காதை, சுo. விட்டேற்றூளர் - (?) "விடருந்தூர்த்தரும விட்டே றிசைப்ப" என்பது **பெருங்கதை**, உஞ்சைகாண்டம், நருமதைச் சம்பந்தம். சிற்றினமாவது விடரும் தூர்த்தரும் நடருழுள்ளிட்ட குழுவென்று, **திருக்குறள்**, சிற்றினஞ்சேராமை யென்னும் அதிகாரத்தின் அவதாரிகையிலும், நகைவகையராகிய நட்பினராவார் விடரும தூர்த்தரும் வேழம்பரும்போன்று பலவகையால் நகுவிதத்தைத் தாம் பயன் கொண்டு ஒழிவாரென்று அகஎ - ம் திருக்குறளின் விசேடவுரையிலும் **பரிமேலழகர்** எழுதியிருக்கின்றனர். இவ்வடியிலுள்ள விடர்முதலிய மூன்றுபெயர்களுள் மூன்றுவதாகிய விட்டேற்றூளரென்பதற்குச் சரியாக முறையே 'நடர்' 'வேழமபர்' என்பனவற்றைப் பரிமேலழகர் அமைத்திருத்தலே நோக்குமிடத்து விட்டேற்றூளரென்பதற்கு நடரென்றேனும் வேழம்பரென்றேனும் பொருள்கொள்ளுதல பொருத்தமுடைத்தெனத் தோற்றுகின்றது. இனிச் சுற்றத்தினின்றும், நட்பினின்றும் நீங்கிப் பிறரையும் அவ்வண்ணம் செய்விப்போனை விட்டேற்றியென்றல் வழக்கின்கண உண்மையின், விட்டேற்றூளரென்பதற்கு அத்தன்மையையுடையோரென்றுபொருள்கூறினும் பொருந்தும்.

சுஉ. நடவை - வழி. வைகி - (விடர் முதலியோர்) தங்குதலால்.

சுங. வட்டு - உண்டையுருட்டுதல்; இதனை,"அரங்கின்றி வட்டாடியற்றே" (திருக்குறள், சoக) எனவும், "கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட் டாடும்" (நற்றிணை, சு.) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க. வம்பக் கோட்டி - பயனில சொற்களைச் சொல்லுவோர்கூட்டம்; "புல்லா வெகுதிற் பொருளில் வறுங்கோட்டி" என்பது **நாலடியார்**, மேன்மக்கள், இ. "வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினி லொழிமின்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, வரந்தருகாதை, ககஅ.

சுச. மூட்டா வாழ்க்கை - குறையாத வாழ்க்கை; "மூட்டா வின்பத்து முடிவுல கெய்தினர்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, அடைக்கலக்காதை, ககஙஎ

சுக - சுச. பீடிகை ஒடுங்கியதாகி முறைமையதாகவென்க.

சுசு. உண்போர் வினஅய் - உண்போர் வினவி. 'உண்போர் வினவ' என்றும் பாடம.

சுஎ. இகழ்ந்து - இகழ்ச்சியால்.

சுஅ. அருந்தேமாந்த - பிறர் உண்ண ஆசைப்பட்ட; கஅ - ம் காதை, எஉ;

யிருந்தாய் நீயோ வென்பா ரின்மையிற்
எ0 றிருவின் செல்வம் பெருங்கடல் கொள்ள
வொருதனி வரூஉம் பெருமகன் போலத
தானே தமியன் வருவோன் றன்முன்
மாநீர் வங்கம வந்தோர் வணங்கிச
சாவக நன்னாட்டுத் தண்பெயன் மறுத்தலி
எரு னூனுயிர் மடிந்த துரவோ யென்றலு
மமரர்கோ னாணையி னருந்துவோர்ப் பெறாது
குமரி மூத்தவென் பாத்திர மேநதி
யங்கந் நாட்டுப் புகுவதென் கருத்தென
வங்க மாககளொடு மகிழ்வுட னேறிக
அ0 கால்விசை கடுகக் கடல்கலக குறுதலின்

புறநானூறு, க0க. ஆருயிர்முதலவனை - ஆபுத்திரனை.

சுக. நீ இருந்தாயோவென்று வினாவு வோரில்லாமையால்.

சுஎ - சுக. இகழ்தலால இன்மையின்.

எ0. செலவத்தைக கடலகொள்ள.

எக. பெருமகன் - அரசன; "பெருநில முழுதாளும் பெருமகன்" என்பது சிலப்பதிகாரம், மங்கலவாழ்த்துப் பாடல.

எஉ. உண்போர் பலரிடையேயிருந்தோன் இப்போது மிகததனிமையுறறானென்பார் 'தானே தமியன் வருவோன' என்று ஆசிரியர் இரங்கிக்கூறினர்; இப்படியே, "காடேந்து பூஞ்சாரல கடந்தான் காலிற் கழலானே" சீவகசிந்தாமணி, பதுமையாரிலம்பகம், சுச.) என்றும், "கானம் வழங்கன் மேவிக் காலினனேகி னானே" (சீவகசிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், க.) என்றும் திருத்தக்கதேவர் நடந்துசென்ற சீவகனைப்பற்றி இரங்கிக்கூறியிருத்தல் காண்க.

எ0 - எஉ. "நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர, செய்யா தமைகலாவாறு" என்னும் உகக - ம் திருக்குறளை இவ்வடிகளின்பொருளோடு ஒப்பிடுக.

எங. மாநீர் - கடல். வங்கம் - கப்பல்.

எச. தண்பெயல் மறுத்தலின் - தண்ணியமழை இல்லாது போனமையால்.

எரு. ஊன் உயிர்மடிந்தது - உடம்போடு கூடியவுயிர் அவ்வுடம்பினின்றும் நீங்கிற்று. என்றலும - என்று வங்கம்வந்தோர கூறலும்.

எசு. இந்திரன்கட்டளையினால் உண்போனாப்பெறாமல்; ஆணையிற் பெறாதென்க. ஆணை - கட்டளை. வரங்கொடுத்தற்குவந்த இந்திரனை ஆபுத்திரன் மதியாததுபற்றி இந்திரன் கோபங்கொண்டு இரப்போர் இலராகும்வண்ணம் நாடுவளஞ்சுரக்கும்படி மழை பெய்வித்தமையின், இங்ஙனங்கூறினா; இதனை, இக்காதையில ௩௪ - ம் அடிமுதலியவற்றாலுணர்க.

எஎ. குமரி மூத்த என்பாத்திரம் - ஒரு கன்னிப்பெண் வறிதே மூத்தாற்போனற எனதுபாத்திரம; கொடுப்போருங்கொழுநனுமேயன்றித தானும பயனிழந்து கழிந்த குமரியை ஈண்டு உவமைகூறினமையின், தானும ஏற்பாருமேயன்றிப் பாத்திரமும் பயனிழந்து கழிந்ததேயென்று ஆபுத்திரன் இரங்கியவாறாயிற்று; "அற்றார்க்கொன றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம, பெற்றா டமியணமூத்தற்று" எனறார் திருக்குறளிலும்; க00எ. குமரிமூத்த.— உஉ - ம் காதை, கசங. பாத்திரம - பாத்திரத்தை.

எஅ. அங்கந்நாடு - இவை ஒருசொன்னீர்மைய. என் கருத்தென - எனதெண்ணமென்று ஆபுத்திரனினைந்து. 'புகுவதுபொருளென' என்றும் பாடம்.

அ0. கால் - காற்று. 'கால்விசை நடுககி' என்றும் பாடம்.

மாலிதை மணிபல் லவத்திடை வீழ்த்துத
தங்கிய தொருநாட் டானாங் கிழிந்தன
னிழிந்தோ னேறின னென்றிதை யெடுத்து
வழங்குநீர் வங்கம் வல்லிருட் போதலும்
அரு வங்கம போயபின் வருந்துதுய ரெய்தி
யங்கு வாழ்வோர் யாவரு மின்மையின்
மன்னுயி ரோமபுமிம் மாபெரும் பாத்திர
மென்னுயி ரோமபுதல் யானோ பொறேஎன்
றவந்தீர மருங்கிற் றனித்துய ருழந்தேன்
கூ0 சுமந்தென பாத்திர மென்றனன் றொழுது
கோமுகி யெனனுங் கொழுநீ ரிலஞசியி
னோரியாண் டொருநாட் டோன்றென விடுவோ
னருளறம பூண்டாங் காருயி ரோம்புந
ருளரெனி லவாகைப் புகுவா யென்றாங்
கூரு குண்ணா நோன்போ டுயிர்பதிப பெயர்ப்புழி
யநநா ளாங்கவன் றன்பாற் சென்றே
னென்னுற் றனையோ வென்றியான கேட்பத்
தன்னுற் றனபல தானெடுத துரைத்தனன்
குணதிசைத் தோனறிக காரிருள் சீததுக்

அக. இதை - கப்பற்பாய்.

அஉ. ஒருநாள் கப்பல தங்கியது.

எகூ - அஉ. ஏறி ஆங்கு இழிந்தனன்.

அசு. அங்கு - மணிபலலவததில்.

அஎ. ஓம்பும் - முற்று. பாததிரம் மனனுயிரோமபுமென்க.

அஅ. 'யானோபோற்றேன்' என்றும் பாடம்.

அகூ. இப்பாத்திரமடைதற்கு முற்பிறப்பில் மிகநல்வினைசெய்த நான அதனையொழிந்து பின்னர்ச் சிறிது தீவினையுஞ் செய்தபக்கததானே தனிததுத் துயரததையுழந்தேன்; இவ்வடியைப்போலச் **சிலப்பதிகாரம்,** ஊர்காண்காதை, உசு - ம் அடி வந்திருத்தல்காண்க.

கூ0. பாததிரம் சுமந்து என் - ஏற்போரில்லாத இவ்விடததில இப்பாத்திரத்தை யான்சுமததலால் வருமபயன் யாது.

கூக. 'என்னுமிக் கொழுநீர்' என்றும் பாடம்.

கூஉ. ஓர்யாண்டொருநாளென்றது - வைசாகசுத்தபௌர்ணிமையை.

கூரு. அருளறம் - தயாதர்மம். இதனை, ரு - ம் காதை, எரு - ம் அடிக்குறிப்பிற் காண்க.

கூச. புகுவாயென்று - புகுவாயென்று சொல்லிப் பாததிரததைக் கோமுகியில் விடுதது.

கூரு. உண்ணாநோன்போடு - பட்டினி விட்டிருததலாகிய விரதத்தால், உயிர் பதிப்பெயர்ப்புழி - உயிரை விடுகையில; உயிர்பதிப்பெயர்ததல - உயிரைநீததல்; "உண்ணா நோனபோ டுயிர்பதிப் பெயர்ததும்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்,** நீர்ப்படைக காதை, அரு.

கூசு. யானெனறது அறவணவடிகள்.

கூஎ. என் உற்றனையோ - யாது துன்பமடைநதாயோ.

கூஅ. தனனுற்றனபல - தன்னையடைந்த பலதுன்பங்களை. 'தன்னுறுதுன்பம' என்றும் பாடம்.

கூகூ. குணதிசை - கீழ்த்திசை. சீத்து - நீக்கி.

௧௦௦ குடதிசைச் சென்ற ஞாயிறு போல
மணிபல் லவத்திடை மன்னுடம் பிட்டுத்
தணியா மன்னுயிர் தாங்குங் கருத்தொடு
சாவக மாளுந் தலைத்தாள் வேந்த
னாவயிற் றுதித்தன னாங்கவன் றானென

பாத்திரமரபுகூறியகாதை முற்றிற்று.

---

௧௦௦. குடதிசை - மேற்றிசை.

௧௦௨. தன்னாற் பசிதணிக்கப்படாத நிலைபெற்ற உயிரைப்பாதுகாக்கும் எண்ணத்துடன்.

௧௦௩. தாள் - முயற்சி. வேந்தன் - பூமிசந்திரன். 'தலைத்தார்வேந்தன்' என்றும் பாடம்.

௧௦௪. ஆங்கவன் - ஆபுத்திரன்.

௧௦௩ - ௧௦௪. ஆபுத்திரனைப்பெற்றபசு மண்முகனென்னு முனிவனிடத்ததாயினும் பூமிசந்திரனுடையநாட்டகத்ததாதலின், 'வேந்தனா' எனப்பட்டது.

௧௦௨ - ௧௦௪. உயிர் உடம்பினீங்குங் காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாய்த்தோன்றுமென்பது எல்லா நூல்களுக்கும் ஒத்த துணிபாகலின், 'மன்னுயிர் தாங்குங் கருத்தொடு, ஆவயிற் றுதித்தனன்' என்றார். இக்கருத்தை, ௩௫௮ - ம் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகரெழுதிய விசேடவுரையாலுணர்க.

௧ - ௧௦௪. உழந்தோர் மலைக்குமென்றலும், இல்லோன் அஞரெய்த, சிந்தாவிளக்குத தோன்றிப் பாத்திரங்கொடுத்தலும், ஆபுத்திரன் ஓம்பலின், விடாவாப் ஒலிப்ப, இந்திரன்கொள்கென, உரைசெய்வோன் 'யாவையீங்களிப்பன தேவர் கோன்' என்றலும், ஆயிரங்கண்ணோன உலகோர்க்களித்தலும், பாண்டிநனனாடு பான்மைததாகலின், பீடிகை முறைமையதாக, ஆபுததிரன்நீங்கி உண்போனாவினாவி எனபாரினமையின் வருவோனறன்முன் வந்தோர் மடிந்ததென்றலும், வங்கமேறி இழிந்தனன்; வங்கம் வலலிருட்போதலும் துயரெய்தி விடுவோன் புகுவாயென்று உயிர்பதிப்பெயர்ப்புழிச் சென்றேன் கேட்ப உரைத்தனன்; அவன் ஆவயிற்றுதிததனனென வினைமுடிவு செய்க.

பதினேந்தாவது

பாத்திரங்கொண்டுபிச்சைபுக்ககாதை.

[பதினேந்தாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைக்குப் பேருந்தெருப்போய பாட்டு.]

இன்னுங் கேளா யிளங்கொடி மாதே
யங்நா ளவனே யோம்பிய நல்லாத்
தண்ணென் சாவகத் தவள மால்வரை
மண்முக னென்னு மாமுனி யிடவயிற்
பொன்னின் கோட்டது பொற்குளம புடையது
தன்னலம பிறர்தொழத் தான்சென் றெய்தி
யீரு முன்ன மின்னுயிர்க் கெல்லாந்
தான்முலை சுரந்து தன்பா லூட்டலு
மூன்று காலமுந் தோன்றநன் குணர்ந்த
வான்ற முனிவ னதன்வயிற் றகத்து
மழைவளஞ் சுரப்பவு மன்னுயி ரோம்பவு
முயிர்கா வலன்வந் தொருவன் றோன்றுங்
குடர்த்தொடா மாலே பூண்பா னலல
னடர்ப்பொன் முட்டை யகவையிற் றுனெனப்

உ. அந்நாள் - சாலியென்பவள் ஈன்று போகட்டுப்போனநாளில். — கசு - ம் காதை, கo. அவனே - ஆபுதநிரனே. ஆ - பசு.

சு. சாவகம் - சாவகநாடு.

சு. இடவயின் - இடத்தில்.

ஙி. கோட்டது - கொமபையுடையது.

அ. 'நான்முலை சுரந்து நன்பா லூட்டலும்' என்றுமபாடம்.

உ - அ. நலலா, மாமுனியிடத்திற் கோட்டதாய்க் குளம்புடையதாய்ச சென்றெய்தி உயிர்க்கெல்லாம் தன்பாலூட்டலுமென்க.

கo. முனிவன் - மண்முகன்.' அதன்வயிற்றகத்து - அப்பசுவயிற்றில். 'ஆன்வயிற் றகத்து' என்றும் பாடம்.

கஉ. உயிர்காவலனுகிய ஒருவன்வந்து தோன்றுவான்.

கo - கஉ. அதன்வயிற்றகத்துத் தோன்றுமென்க.

கச. அடர் - தகடு; பொன் அடர் முட்டை அகவையிற்றுன் - பொற்ற கட்டாலாகிய முட்டையின் உள்ளிடத்துள்ளான். எனை - என்ற மண்முகமுனிவன்சொலல.

கசு - கச. அங்ஙனந்தோன்றுவோன் குடர்மாலே பூண்பானல்லன், முட்டை அகவையிற்றுனென; "குடர்த்தொடர் மாலே சூழா தாங்கோ, ரடர்ப்பொன் முட்டையு ளடங்கிய வண்ணமும்" என்பர் பின்னும், உஙிம் காதை, ஙஉ - ஙசு.

௧௫ பிணிநோ யின்றியும் பிறந்தறஞ் செய்ய
மணிபல் லவத்திடை மன்னுயிர் நீத்தோன்
றற்காத் தளித்த தகையா வதனை
யொற்கா வுள்ளத் தொழியா னாதலி
னாங்கவ் வாவயிற் றமரர்கண முவப்பத
௨௦ தீங்கனி நாவ லோங்குமித் தீவினுக்
கொருதா னாகி யுலகுதொழத் தோன்றினன்
பெரியோன் பிறந்த பெற்றியைக் கேணீ
யிருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத்
தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றபின்
௨௫ மீனத் திடைநிலை மீனத் தகவயிற்
போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்தத்து
மண்ணக மெல்லா மாரி யின்றியும்
புண்ணிய நன்னீர் போதொடு சொரிந்தது
போதி மாதவன் பூமியிற் றோன்றுங்
௩௦ கால மன்றியுங் கண்டன சிறப்பெனச
சக்கர வாளக் கோட்டம வாழு
மிக்க மாதவா விருமபினர் வியந்து
கந்துடை நெடுநிலைக கடவு ளெழுதிய
வந்திற் பாவை யருளு மாயிடி
னறிகுவ மென்றே செறியிருட் சேறலு

---

௧௫. பிணிநோயின்றியும் - பிணியாலுளதாகும் வருத்தம் இல்லாதிருககவும்.

௧௬. உயிர் நீத்தோன் - உயிரைத்துறந்தவனாகிய ஆபுத்திரன்.'

௧௫ - ௧௬. நோயின்றியும் அறஞ்செய்தற்பொருட்டு உயிரநீததோனெனக; "உண்ணா நோன்போ டுயிர்பதிப் பெயர்ப்புழி" என்று முன்புவந்திருததல் காண்க; ௧௪ - ம் காதை, ௯௫.

௧௭. தகை - அழகு; தகுதியுமாம். தகையாத் தகுதி' எனறும்பாடம்.

௧௮. ஒற்கா - தளராத; இஃது ஒல்காவென்பதன் விகாரம்; "ஒல்கலுள்ளமொடொருபுடைத் தழீஇ" என்பது புறநானூறு, ௧௯௫.

௧௬ - ௨௧. நீத்தோன் அவ்வாவயிற்றுத் தோன்றினன்.

௨௨. பெற்றி - பேறு. 'பெற்றி யது கேள்' என்றும் பாடம்.

௨௩. 'எறிகதிரிடபத்து' எனறும் பாடம.

௨௩ - ௨௬. இவ்வடிகளின் பொருளை, ௧௧ - ம் காதையில் ௪௦ - ம அடிமுதலியவற்றின குறிப்பிற்காண்க.

௨௧ - ௨௬. போழ்தத்துத் தோன்றினனெனவியையும்.

௨௯. போதிமாதவன் - புததன். 'போதிநாதன' என்றும் பாடம.

௩௦. சிறப்புக்கள் காணப்பட்டன.

௨௯ - ௩௦. புததன் தோன்றுங்காலத்து உளவாகுஞ் சிறப்புக்களை, ௧௨ - ம் காதையில ௮௬ - ம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க.

௩௪. அந்தில் - அவ்விடத்து; "அந்திலரங்கத் தகன்பொழி லகவயின்" என்பது சிலப்பதிகாரம், காடுகாண காதை, ௬.

௨௭ - ௩௫. நீர்சொரிந்தது, சிறப்புக் கண்டனவென்று மாதவர்வியநது அறிகு

மணிபல் லவத்திடை மன்னுயிர் நீத்தோன்
றணியா வுயிருயச் சாவகத துதித்தன
னுங்கவன் றன்றிற மறவண னறியுமென்
றீங்கென் னாவை வருத்திய திதுகேண்
சo மண்ணாள் வேந்தன் மண்முக னென்னும்
புண்ணிய முதல்வன் றிருந்தடி வணங்கி
மக்களை யிலலேன் மாதவ னருளாற்
பெற்றேன் புதல்வனை யென்றவன் வளர்ப்ப
வரைசாள் செல்வ மவன்பா லுண்மையி
சரு னிரைதார் வேந்த னாயின னவன்றான்
றுறக்க வேந்தன் றுயப்பிலன் கொல்லோ
வறக்கோல் வேந்த னருளிலன் கொல்லோ
சுரந்து காவிரி புரந்துநீர் பரக்கவு
நலததகை யின்றி நல்லுயிர்க் கெல்லா
டுo மலததற் காலை யாகிய தாயிழை
வெண்டிரை தந்த வமுதை வானோ
ருண்டொழி மிசசிலை யொழித்துவைத் தாங்கு
வறனோ டுலகின் வான்றுயா கெடுககு
மறனோ டொழித்த லாயிழை தகாதென
டுரு மாதவ னுரைத்தலு மணிமே கலைதான்

வமென்று பாவைபாற் செறியிருளிற செல்லுதலுமென்க.

ஙஙு. என்னாவை வருத்தியதென்றது- முனிவர்களுக்கு ஆபுததிரன்வரலாற்றை யான் சொல்லும்படி அப்பாவை செய்த தென்றவாறு.

சo. வேநதன் - பூமிசந்திரன்.

சக. 'திருந்தடி பொருந்தி' என்றும் பாடம்.

சடு. நிரைதார் - வினைததொகை. அவன்றான் - ஆபுத்திரன்றான்.

இதுகாறும் ஆபுததிரன்றிறங கூறப் பட்டது.

சசு. துறக்கவேந்தன் - இந்திரன். துய்ப்பு இலன் கொலலோ - அவிநுகர் ச்சி இலனாயினனோ. 'துப்பிலன் கொ ல்லோ' என்றும் பாடம்.

டுo. அலத்தற்காலை ஆகியது - வறு மைக்காலம உண்டாயிற்று.

சசு - டுo. இப்படியே "செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைததோ, கொங்கவிழ் குழலார் கற்புககுறை பட்டோ, நலததகை நல்லாய் நன்னா டெல்லா, மலததற் காலை யாகிய தறி யேன" என்று பின்வருதல காண்க; உஅ - ம் காதை, கஅஅ - கஙக.

டுஉ. ஒழிதது வைத்தாங்கு - பயன்ப டுத்தாதுவைததாற்போல. மிச்சில - மிகுதி. 'ஒளிததுவைத தாங்கு' என றும் பாடம்.

டுஙு. வறன் ஓடு உலகு - வற்கடமான காலம பரந்தவுலகம; "வறனோடின் வையகதது வான்றருங கற்பினாள்" என் பது கலித்தொகை, கசு.

டுச. அறனோடொழித்தல் - அமுதசு ரபியைப் பயன்படுததாதுவைத்தல்.

டுஙு - டுச. உக - ம் காதை, கடுஎ - கடுஅ.

டுடு. மாதவன் - அறவணவடிகள்.

ருயர் தம்மொடு தாழ்ந்துபல வேத்திக்
கைக்கொண் டெடுத்த கடவுட் கடிஞையொடு
பிக்குணிக் கோலத்துப் பெருந்தெரு வடைதலு
மொலித்தொருங் கீண்டிய வூர்க்குறு மாக்களு
மெலித்துகு நெஞ்சின் விடருந் தூர்த்தருங்
கொடிக்கோ சம்பிக் கோமக னாகிய
வடித்தேர்த் தானை வத்தவன் றன்னை
வஞ்சஞ் செய்துழி வான்றளை விடீஇய
வுஞ்சையிற் றோன்றிய யூகி யந்தண
னுருவுக் கொவ்வா வுறுநோய் கண்டு
பரிவுறு மாக்களிற் றாம்பரி வெய்தி

---

௫௬. தாயர் - மாதவி, சுதமதி

௫௭. கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்.

௫௮. பிக்குணிக்கோலத்து - பிக்குணிக்கோலத்துடன்; துறந்தோர்களில் ஆண்பாலாரைப் பிக்ஷுக்களென்றும், பெண்பாலாரைப் பிக்ஷுணிகளென்றுங்கூறுதல் பௌத்தசம்பிரதாயம்; கோலம் - வேடம்.

௫௫ - ௫௮. மணிமேகலை ஏத்திக் கடிஞையொடு கோலத்தொடு பெருந்தெரு வடைதலுமென்ச.

இனிப் பெருந்தெருவிற் பிச்சைக்குப் போந்த மணிமேகலையின் பிக்குணிக் கோலத்தைக் கண்டோருடைய மனவருத்தத்தைக்கூறுவார்.

௫௯. குறுமாக்கள் - அறிவில்லாத சிறியர்; "அடர்க்குறு மாக்கள்" என்றார் முன்னும்; ௧௩ - ம் காதை, ௪௦; "மடக்குறு மாக்கள்" என்பது கலித்தொகை, ௮௨. 'ஒளித்தொருங் கீண்டிய' என்றும் பாடம்.

௬௦. மெலிந்து - மெலித்தென்றாயது விகாரம். விடருந் தூர்த்தரும் — ௧௪-ம் காதை, ௬௧. 'விடமருந் தூர்த்தரும்' என்றும் பாடம்.

௬௧. கோசம்பி - கௌசாம்பிநகரம்; இது, முதலிற் குசாம்பனென்பவனாற் செய்யப்பட்டதாதலின், இப்பெயர் பெற்றதென்பர்; பாகதம்; "கொடியணி நெடுமதிற் கொடிக்கோ சம்பி" என்பது பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், வயந்தகனகன்றது. கோமகனாகிய - அரசனாகிய.

௬௨. வடி - திருத்தம்; "வானுட்கும வடி நீண்மதில்" என்பது புறநானூறு, ௧௮. வத்தவன் - வத்ஸதேசத்தரசனாகிய உதயணன்; "வயந்தக குமரன் வத்தவற் குரைப்ப" என்பது பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், ஊர்தீயிட்டது.

௬௨ - ௬௩. வத்தவனறன்னை வஞ்சஞ் செய்துழி - (தனககுத் திறைகொடாததுபற்றிச் சினந்து சாலங்காயனனெனனுந் தன்மந்திரியால் யந்திரயானையைக காட்டி வஞ்சமாகப்பிடிப்பித்துப் பிரசசோதனனென்னு மரசன்) உதயணனைச சிறைப்படுத்தியபொழுது.

௬௪. உஞ்சையில் - உச்சயினிநகரத்தில்; இஃது அவந்திநாட்டிலுள்ளது; பிரச்சோதனனுடைய இராசதானி; இதையே அவந்தியென்றும் வழங்குவர் தோன்றிய - வேற்றுருவங்கொண்டு தோன்றிய; யூகியந்தணன - இவன் பிரமசுநதரயோகியென்பவருடைய குமாரன. உதயணனுடைய மந்திரிகள் நாலவருளொருவன்.

௬௬. பரிவுறுமாக்களில் - துன்பமுற்ற சனங்களைப்போல.

௬௧ - ௬௬. பிரச்சோதனன் உதயணனை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்தியபொழுது அவனைச் சிறைமீட்டற்கு யூகியென்பவன் மாறுவடிவங்கொண்டு உச்சயினிநகரப் பெருந்தெருவையடைந்ததும், அவனைக்கண்டோர் பலரும் பரிவுற்றுச் சூழ்ந்ததுமாகியவிவற்றை உதயணகுமாரகாவ்யத்துள்ள உஞ்சைக்காண்டத்தாறுணர்க. பெருங்கதையென்று வழங்

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதை. கஙஎ

யுதைய குமர னுளங்கொண் டொளித்த
மதுமலர்க் குழலாள் வந்து தோன்றிப்
பிச்சைப் பாத்திரங் கையினேந் தியது
எ0 திப்பிய மென்றே சிந்தைநோய் கூர
மணமனை மறுகின் மாதவி யீன்ற
வணிமலர்ப் பூங்கொம பகமலி யுவகையிற்
பத்தினிப் பெண்டிர் பண்புட னிடூஉம
பிச்சை யேற்றல் பெருந்தக வுடைத்தெனக்
எரு குளனணி தாமரைக் கொழுமலர் நாப்ப
ணொருதனி யோங்கிய திருமலர் போன்று
வான்றரு கற்பின் மனையுறை மகளிரிற்
றான்றனி யோங்கிய தகைமைய ளன்றோ
வாதிரை நல்லா ளவண்மனை யிம்மனை
அ0 நீபுகல வேண்டு நேரிழை யென்றனள்
வடதிசை விஞ்சை மாநகர்த் தோன்றித்
தென்றிசைப் பொதியிலோர் சிற்றியாற் றடைகரை
மாதவன் றன்னால வல்வினை யுருப்பச்
சாபம் பட்டுத் தனித்துய ருறூஉம்
அரு வீவில் வெமபசி வேட்கையொடு திரிதருங்

குகின்ற உதயணன் கதையென்னும்ப ழையதமிழ்நூலில் இவ்வரலாற்றைக்கூ றும்பாகங் கிடைக்கவில்லை.

எ0. திப்பியம் - ஈண்டு ஆச்சரியமெ ன்னும்பொருளைத்தந்து நின்றது. சிந்தை நோய்கூர - மனவருத்தமிக; சிந்தை - சிந்தாகுலம்; "என்றுண்டாங் கொல்லி னிக் கட்படு நாளெனுஞ் சிந்தையே" என்பது சீவகசிந்தாமணி, குணமாலை யாரிலம்பகம, ௩0௯.

ருக - எ0. குறுமாக்களும் விடரும் தூர்த்தரும், மாக்களிற் பரிவெய்தி, குழ லாள் தோன்றி ஏந்தியது திப்பியமெ ன்று நோய்கூரவென்க.

எஉ. பூங்கொம்பு-மணிமேகலை. 'அணி மலர்ப் பூங்கொடி' என்றும் பாடம்.

எஉ - எச. பூங்கொம்பு பத்தினிப்பெ ண்டிர் இடும் பிச்சையேற்றல பெருந்தக வுடைத்தெனககூற.

எரு - எசு, ச - ம் காதை, அ - கூ.

எஎ. வான்றருகற்பு - மழையைப்பெ ய்விக்குங்கற்பு; "ஆங்கவை யொழிகு வை யாயி னாபிழை, யோங்கிரு வான த்து மழையுநின் மொழியது" என்று பின்வருதலகாண்க; உஉ - ம் காதை, சுஅ - சுகூ; "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெ னப் பெய்யு மழை" எனபது திருக்குறள், ருரு. "வறனோடின் வையகத்து வான் றருங் கற்பினாள்" என்பது கலித்தொ கை, கசு.

எசு - எகூ. திருமலர்போன்று ஆதி ரைநலலாள் தான் தனியோங்கிய தகை மையளன்றோவென்க.

அக. வடதிசை விஞ்சைமாநகர் - வட திசையிலுள்ள வித்தியாதரநகரமாகிய கா ஞ்சனபுரத்தில்.

அஉ. பொதியில - பொதியின்மலை.

அஙூ வல்வினை யுருப்ப - வலியதீவினை யழல; உருப்ப - தோன்றவென்றுமாம்.

அஙூ - அச. மாதவன்றன்னாற் சாபம் பட்டு.

காயசண்டிகையெனுங் காரிகை தானென.

பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதை முற்றிற்று.

அசு. காரிகை - பெண்.

அக - அசு. தோன்றி அடைகரையில *மாதவனுற்சாபம்பட்டுத்திரிதருங் காயசண்டிகையெனுங்காரிகையென்க; கஎ-ம் காதை, உக - எசு; உ0 - ம் காதை, உஉ - உசு.

அ0 - அசு. என்றனள் காயசண்டிகையெனுங்காரிகையென்க

க - அசு. "மாதே, கேளாய்; நல்லாசென்றெய்தி ஊட்டலும், முனிவன் 'ஒருவன்றேன்றும்; அவன் பூண்பானலலன்; அகவையிற்றான்' என, நீத்தோன் ஒழியாதலின், ஒருதானுகிப் போழ்த்துத்தோன்றினன்; அப்போழ்த்து நன்னீர் போதொடு சொரிந்தது; மாதவர் வியத்து அறிகுலமென்று பாவைபாற்றேறலும், அஃது 'அறவணனறியும்' என்ஞவை வருத்திற்று; இது கேள்; மண்ணுள்வேந்தன் வணங்கிப் பெற்றேனென்றுவளர்ப்ப, உண்மையின், அவன் வேந்தனினன்; அலதற்காலே ஆயிது; ஒழித்தல் தகாது" என மாதவனுரைத்தலும், மணிமேகலை தாயொடு தாழ்ந்தேத்தித் கடிஞையொடு கோலத்தொடு பெருந்தெருவடைதலும், மாக்களும் விடரும் தூர்த்தரும் பரிவெய்தித் திப்பியமென்று நோய்கூரப் பூங்கோபு 'பெருந்தகவுடைத்து' என, அதுகேட்டுக் காரிகை, 'நீ புகல்வேண்டும்' என்றனளென வினைமுடிவுசெய்க.

பதினாறாவது

ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை.

[பதினாறாவது மணிமேகலைக்கு ஆதிரையென்னும்
பத்தினிப்பெண்டிர் பாத்தூணித்தபாட்டு.]

ஈங்கிவள் செய்தி கேளென விஞ்சையர்
பூங்கொடி மாதர்க்குப் புகுந்ததை யுரைப்போ
ளாதிரை கணவ னாயிழை கேளாய்
சாதுவ னென்போன் றகவில னாகி
ரு யணியிழை தன்னை யகன்றனன் போகிக்
கணிகை யொருத்தி கைத்தூ ணல்க
வட்டினுஞ் சூதினும் வான்பொருள் வழங்கிக்
கெட்ட பொருளின் கிளைகே டுறுதலிற்
பேணிய கணிகையும் பிறர்நலங் காட்டிக்
கo காண மிலியெனக் கையுதிர்க் கோடலும்
வங்கம் போகும் வாணிகர் தம்முடன்
றங்கா வேட்கையிற் றானுஞ் செல்வுழி

க. ஈங்கிவள் - ஒருசொல்; இவள் - ஆதிரை.

க - உ. விஞ்சையர்பூங்கொடி - காய சண்டிகை. மாதர்க்கு - மணிமேகலைக்கு; ஆதிரைக்கென்றுமாம். மாதாக்கு உரைப் போளென்க. புகுந்ததை - (ஆதிரைக் குச்) சம்பவித்ததை.

ங - ச. கணவன் சாதுவனென்போன்.

ரு. ஆதிரையைப் பிரிந்துசென்று.

சு. கணிகை - வேசை. கைத்தூண் - (தீய) ஒழுக்கத்தால் வந்த உணவு; கை - ஒழுக்கம்; "கடவதன்றுநின் கைத்தூண் வாழ்க்கை" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, ருஎ. நல்கவென்ப கன்பின் 'உண்டு' என்று ஒருசொல் வருவிக்க.

எ. வட்டினும் சூதினும் - வட்டாடலி லும் சூதாடலிலும். வழங்கி - கொடுத்து. வட்டு சூது :— கச - ம் காதை, சுங.

அ. கணிகைக்கும் வட்டிற்கும் சூதிற் கும் கொடுக்கப்படுதல்பற்றி, 'கெட்ட பொருள்' என்றார். பொருளின்கிளை - பொருளின்பகுதிகள்.

கo. காணமிலி - பொன்னில்லாதவன். கையுதிர்க்கோடலும், உம் - உடனிகழ் ச்சி; 'நீயெனப் பேச லோடும்.....மய ங்கி வீழ்ந்தான்" என்புழிப்போல. இது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ஙசுo. 'கையுதிர்க்கோடல்' என்பதன் பொருளை, ங - ம் காதை, கoக - ம் அடிக்குறிப்பிற் பார்க்க; ரு - ம் காதை, ருரு.

அ - கo. கேடுறுதலிற் கையுதிர்க்கோ டலுமென்க.

கக. வாணிகர் - வியாபாரிகள்.

கஉ. தங்கா வேட்கை - பலவிடத்தும் செல்லவேண்டுமென்ற விருப்பம். தானென்றது - சாதுவனை.

களியிரு முந்நீர் வளிகலன் வெளவ
வொடிமரம் பற்றி யூர்திரை யுதைப்ப
கரு நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்
பக்கஞ் சார்ந்தவர் பான்மைய ஞயின
ஞவாய் கேடுற நன்மரம் பற்றிப்
போயினன் றன்னே டுயிருயப் போந்தோ
ரிடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப் பெருங்கட
உ0 லுடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர் தம்முடன்
சாதுவன் முனுஞ் சாவுற் றுனென
வாதிரை கலா ளாங்கது தான்கேட்
டோ ரேயோ வொள்ளழ லீமந்
தாரீ ரோவெனச் சாற்றினள் கழறிச்
உடு சுடலைக் கானிற் றொடுகுழிப் படுத்து
முடலி லிறகின் முளியெரி பொத்தி
மிக்கவென் கணவன் விதைப்பய னுய்ப்பப்

கசு. வளி - காற்று. கலன் - கப்பல். காற்றுப் கப்பல் கவிழ.

கச. ஒடிமரம் - பாய்மரத்தின் ஒடிந்த தண்டம; "கூம்பிற்ற துணடந்தழுவிக் கிடந்தான்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், உக. உதைப்ப - செலுத்த; "ஓடுந் திரைகளுதைப்ப வுருண்டுண்டு" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், உச.

கடு. நாகரென்பதன்பொருளை, அ - ம் காதை, இச - ம் அடிகளுறிப்பிற்பார்க்க. உடையில்லாமற் சஞ்சரிப்பவராதலின், நாகர், 'நக்கசாரணர்' எனப்பட்டார். நக்கம்=நக்கம் - நிருவாணம். சாரணராயெ நாகர். நக்கசாரணர் நாகர் :—கசு - ம் காதை, கூக.

கக. பான்மை - பகுதித்தன்மை, கூ - ம் காதை, கூக.

கூ-கஅ. சணவன் சாதுவனென்போன், அவன் ஆழ்ப் போகி உண்டு வழங்கிச் செல்வழி வெளவுதலாற் பற்றிச் சார்ந்து அவர்பான்மையனானென்க.

சாதுவன் கடலில் இறந்தானென்று கேட்ட ஆதிரையின்செய்தியை இனிக் கூறுவார்.

கஅ. போயினன் - சாதுவன். உய்ய - பிழைக்க.

கக. இடையிருள்யாமத்து - இரவினுடைய இடையாமத்தில்; யாமம் - இரவு; "யார மூமபக லுமறி யாமையால்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், கoசு.

உ0. கஅ - ம காதை, கூச. உடைகலப்பட்டு - உடைந்தசப்பலில் அகப்பட்டு ஒழிந்தோர் - இறந்தோர்.

உக. எனை - என்றுசொல்ல.

கச - உக. போந்தோர் சாவுற்றனென.

உசு. ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அமைக்கும் விறகடுக்கு; மயானமுமாம.

உச. தாரீர் - தருவீர்.

உடு. சுடலைக்கானின் - மயானம். படுத்து - செய்து. தொடுகுழிப்படுத்தல்:—சு - ம் காதை, கூசு.

உசு. முடலிலிறகு - முறைக்குண்டவிறகு; "மூடலி யாக்கை முழுவலி மாக்கள்" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை, கூக. பொத்தி - மூடி; "நெய்முற் பொத்தி" என்றார் முன்னும்; உம் காதை, இசு.

உஎ. உய்ப்ப - செலுத்த.

புக்குழிப் புகுவே னென்றவள் புகுதலும்
படுத்துடன் வைத்த பாயற் பள்ளியு
கூ0 முடுத்த கூரையு மொள்ளெரி யுரூஅ
தாடிய சாந்தமு மசைந்த கூந்தலிற்
சூடிய மாலையுந் தொன்னிறம் வழாது
விரைமலர்த் தாமரை யொருதனி யிருந்த
திருவின் செய்யோள் போன்றினி திருப்ப
கூரு தீயுங் கொல்லாத் தீவினை யாட்டியேன்
யாது செய்கே னென்றவ ளேங்கலு
மாதிரை கேளுன் னரும்பெறற் கணவனை
யூர்திரை கொண்டாங் குய்ப்பப் போகி
நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்
சா0 பகலஞ் சேர்ந்தனன் பல்லியாண் டிரான்
சந்திர தத்த னெனுமோர் வாணிகன்
வங்கந் தன்னெடும் வந்தனன் றேன்று
நின்பெருந் துன்ப மொழிவாய் நீயென
வந்தரந் தோன்றி யசரீரி யறைதலு
சரு மையரி யுண்க ணழுதுயர் நீங்கிப்
பொய்கைபுக் காடிப் போதுவாள் போன்று
மனங்கவல் வின்றி மனையகம் புகுந்தென்
கண்மணி யனையான கடிதிங் குறுகெனப்
புண்ணிய முட்டாள் பொழிமழை தரூஉ
ரு0 மரும்பெறன் மரபிற் பத்தினிப் பெண்டிரும்

உஅ. புக்குழி - புக்கவிடத்து. அவள் - ஆதிரை.

கஅ - உஅ. போந்தோர் ஒழிந்தோர் தம்முடன் சாதுவனும் சாவற்றானென, நலவாள் அதுகேட்டுக் கழறிப் படுத்துப் பொத்தி அதிற்புகுதலுமென்க

உக. பாயற்பள்ளி - படுகையிடம். 'படுத்துட னமைத்த பாவனைப் பள்ளியும்' என்றும் பாடம்.

கூ0. உரூஉ - உருமல்.

கூக. ஆடிய - பூசிய.

கூஉ. வழாது - வழுவாமல்.

கூங. தாமரை - தாமரைமலரில்.

கூச. திருவின்செய்யோள் - திருமகள். இ - ம் காதை, ச.

கூசு. யாதுசெய்கேன் - என்னசெய் வேன். அவள் - ஆதிரை.

கூள. அரும்பெறற்கணவன் - பெறுதற் கரியகணவன்.

சச. அந்தரம் - ஆகாயம். அசரீரி - அருவமாய் எங்கும் நிறைந்துள்ள முதற் றெய்வம்.

சஇ. 'அழியாது நீங்கி' என்றும்பாடம்.

சசு. போதுவாள் - வருவாள்.

சள. கவல்வு - கவலையடைதல். மனை யகம் - மனையிடம்.

சஅ. கண்மணியனையான் - கணவன். உறுகவென்ற.

சக. முட்டாள் - வழுவாளாய்.

இ0. பெண்டிரும், உம்மை - உயர்வு சிறப்பு.

விரும்பினர் தொழுஉம் வியப்பின ளாயின
ளாங்கவள் கணவனு மலீ ரடைகரை
யோங்குயர் பிறங்க லொருமா நீழன்
மஞ்சுடை மால்கட லுழந்தநோய் கூர்ந்து
நிரு தஞ்சுதயில் கொள்ளவச் சூர்மலி வாழு
நக்க சாரணர் நயமிலர் தோன்றிப்
பக்கஞ் சேர்ந்து பரிபுலம் பினனிவன்
ரூனே தமியன் வந்தன னளிய
னானுடை யிவ்வுடம் புணவென் றெழுப்பலு
சுo மற்றவர் பாடை மயக்கறு மரபிற்
கற்றன ஞதலிற் கடுக்தொழின் மாக்கள்
சுற்று நீங்கித் தொழுதுரை யாடி
யாங்கவ ருரைப்போ ரருந்திறல் கேளா
யீங்கெங் குருமக னிருந்தோ னவன்பாற்
சுரு போந்தரு ணீயென வவருடன் போகிக்
கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நாற்றமும்
வெள்ளென் புணங்கலும வீரவிய விருக்கையி
லெண்குதன் பிணவோ டிருந்தது போலப்
பெண்டிட னிருந்த பெற்றி நோக்கிப்
எo பாடையிற் பிணித்தவன பாண்மைய ஞகிக்

இக. வியப்பு - ஆச்சரியம். (ஆதினை) வியப்பினளாயினள்.

மேலே சாதுவன் செய்திகூறுவார்.

இஉ. கணவனும் - சாதுவனும்.

இசு. பிறங்கல் - மலை. 'ஓங்கிய பிறங்கல்' என்றும் பாடம். நீழல் - நிழலில.

இச. நோய் கூர்ந்து - வருத்தமிகுந்து.

இடி. தஞ்சுதயில்கொளள — (சாதுவன்) மிக்க நித்திரைகொள்ள. சூர் - அச்சம்.

இசு. நயமிலர் - இனிமையில்லாதவர்.

இவ. பரிபுலம்பினன் - இவன் மிகவும் வருந்தினனை; "பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென" என்பது சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை, உகக; "பரிபுலம் புலைத்தறம் வருத்தம் வீட" என்பது மணிமேகலை, சகஉ.

இக. எழுப்பலும் - சாதுவனை எழுப்பலும்.

சo. அவர்பாடை - நாகர்களுக்குரிய பாஷையை. 'மயக்குறு மரபின்' என்றும் பாடம்.

சக. கடுக்தொழின்மாக்கள் - நாகர்.

சசு. அருந்திறல் - பெறுதற்கரிய நிறலேயுடையாய்.

சச. இருந்தோன் - மூற்ற.

சுடி. என - என்று நாகர்சொல்ல.

சுசு. குழிசி - பானை. கழிமுடை நாற்றமும் - மிக்க புலால்நாற்றமும்.

சுவ. உணங்கல் - வற்றல்.

சுஅ. எண்கு - கரடி. பிணவு - பெண் கரடி; "பன்றி புலவாய்" என்னும் குறிஞ்சிப்பாத்தில் 'ஒன்றிய' என்றதனால, பிணவென்பது கரடிக்குக்கொள்ளப்பட்டது. இது, தொல்காப்பியம், மரபியல், இஅ.

சுக. பெண்டு - மனைவி.

எo. பாடையிற்பிணித்து ஞலே வயமாக்கி.

கோடுயர் மரநிழற் குளிர்ந்த பின்னவ
னீங்குநீ வந்த காரண மென்னென
வாங்கவற் கலைகட லுற்றதை யுரைத்தலு
மருந்துத லின்றி யலைகட லுழந்தோன்
எரு வருந்தின னளியன் வம்மின் மாக்கா
ணம்பிக் கிளையளோர் நங்கையைக் கொடுத்து
வெங்களு மூனும் வேண்டுவ கொடுமென
வவ்வுரை கேட்ட சாதுவ னயர்ந்து
வெவ்வுரை கேட்டேன வேண்டே னென்றலும்
அ0 பெண்டிரு முண்டியு மின்றெனின் மாக்கட்
குண்டோ ஞாலத் துறுபய னுண்டெனிற்
காண்குவம் யாங்களுங் காட்டுவா யாகெனத்
தூண்டிய சினத்தினன் சொல்லெனச் சொல்லு
மயக்குங் கள்ளு மன்னுயிர் கோறலுங்
அரு கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய்
பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர் பிறத்தலு
முறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற துண்மையி
னல்லறஞ் செய்வோர் நல்லுல கடைதலு
மல்லறஞ் செய்வோ ரருநர கடைதலு
கூ0 முண்டென வுணர்தலி னுரவோர் களைந்தனர்
கண்டனை யாகெனக் கடுநகை யெய்தி

எக. கோடு - கிளை. நிழல் - நிழலில. 'குளிர்ந்தவன்பினன்' என்றும் பாடம். அவன் - நாகர்களுடைய குருமகன்.

எஉ. வந்தகாரணமென்னென - வந்தது யாதுகருதியென்று கேட்ப. வந்தகாரணம் :—சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண் காதை, கசுசு.

எரு. அவற்கு - குருமகற்கு.

எரு. அளியன் - அளிக்கத்தக்கான்; "அளியன் றானே முதுவா யிரவலன்" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, உஅச.

எஎ. என - என்று குருமகன் சொல்ல.

எரு - எஎ. மாக்காள், நம்பிக்கு வேண்டுவகொடுமென.

எஅ. அயர்ந்து - கவலையுற்று.

அ0. உண்டி - உணவு. இன்றெனின் - இல்லையாயின்.

அக. உறுபயனுண்டோ.

அஉ. காண்குவம் - அறிவேம்.

அரு. சினததினன் சொல்லென - கோபமுடையவனாய், சொல்வாயென்று நாகருடைய குருமகன்கேட்ப. சொல்லும - (சாதுவன்) சொல்லுவான்.

அரு. கயக்கு - கயங்குதல்; "கயக்கறு நல்லறம்" என்றார் முன்னும்; கக - ம் காதை, கூஅ.

அச - அரு. கள்ளையும் கொலையையும் அறிவுடையோர் நீக்கினர்

அசு - அஎ. இவ்வடிகள், "உறங்குவதுபோலுஞ் சாக்கா டுறங்கி, விழிப்பது போலும் பிறப்பு" என்னும் ௩௩௯-ம் திருக்குறளின் பொருளைத் தழுவிவந்திருத்தல காண்க.

அகூ. அல்லறம் - பாவம்; அறமல்லாததென்றபடி.

கூ0. உரவோர் - அறிவுடையோர்.

அஎ - கூ0. உண்மையின், உணர்தலின் உரவோர் களைந்தனர்.

கூக. கண்டனையாக - அறிந்தாயாகுக.

யுடம்புவிட் டோடு முயிருருக் கொண்டோ
ரிடம்புகு மென்றே யெமக்கீங் குரைத்தா
யவ்வுயி ரெவ்வணம் போய்ப்புகு மவ்வகை
௯௫ செவ்வன முரையெனச் சினவா திதுகே
ளுற்றதை யுணரு முடலுயிர் வாழ்வுழி
மற்றைய வுடம்பே மனனுயிர் நீங்கிடிற்
றடிந்தெரி யூட்டினுந் தானுண ராதெனி
னுடமபிடைப் போனதொன் றுண்டென வுணர்நீ
௧௦௦ போனார் தமக்கோர் புக்கிலுண் டெனப
தியானோ வல்லே னியாவரு முணர்குவ
ருடம்பீண் டொழிய வுயிர்பல காவதங்
கடந்துசேட் சேறல் கனவினுங் காண்குவை
யரங்கனம போகி யவ்வுயிர் செய்வினை
௧௦௫ பூண்ட யாக்கையிற் புகுவது தெளிநீ
யென்றவ னுரைத்தலு மெரிவிழி நாகனு
நன்றறி செட்டி நல்லடி வீழ்ந்து
கள்ளு மூனுங் கைவிடி னிவ்வுடம்
புள்ளுறை வாழுயி ரோம்புத லாற்றேன்
௧௧௦ றமககொழி மரபிற் சாவுறு காறு
மெமக்கா நல்லற மெடுத்துரை யென்றலு
நன்று சொன்னாய் நன்னெறிப் படர்குவை
யுன்றனக் கொல்லு நெறியற முரைககே
னுடைகல மாக்க ளுயிருய்ந் தீங்குறி
௧௧௫ னடுதொழி லொழிந்தவ ராருயி ரோம்பி

என - என்று சாதுவன் சொல்ல. கடு நகை - பெருஞ்சிரிப்பு.

௯௫. செவ்வனம் - நேரே; "திருவிரி பூம்பொழிற் செவ்வனஞ சேர்நது" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தை யாரிலம்பகம, உ௯. என — என்று குரு மகன்சொல்ல.

௯௬. உயிர்வாழ்வுழி உடல் உற்றதை யுணரும.

௯௮. தடிந்து - வெட்டி.

௧௦௦. புக்கில் - புகுமிடம்.

௧௦௨. காவதம் - காதம்.

௧௦௩ சேண் - நெடுந்தூரம்.

௧௦௨ - ௧௦௩. உயிர்சேறல் கனவினுங் காண்குவை.

௧௦௪ - ௧௦௫. உயிர் புகுவது.

௧௦௬. அவன் - சாதுவன்.

௧௦௭. நன்று - தருமம்.

௧௧௦. தமககொழிமரபின் - தமக்கென்றே தீர்ந்த முறைமையினையுடைய.

௧௧௦ - ௧௧௧. மரபினையுடைய நல்லற மென்க.

௧௦௬ - ௧௧௧ நாகனும் எடுத்துரையென்றலும்.

௧௧௨. படர்குவை - செல்வாய்.

௧௧௩. ஒல்லுமநெறி - இயலும்வழி; இவ்வடி, "ஒலலும் வகையா னறவினை யோவாதே, செல்லும்வா யெலலாஞ்செயல்" என்ற ௩௩ - ம் திருக்குறளின கருத்தைத்தழுவி வந்தவாறு காணக.

௧௧௫. அடுதொழில் - கொல்லுந்தொழில்.

கசு.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை.

மூத்துவிளி மாவொழித் தெவ்வுயிர் மாட்டுங்
தீத்திற மொழிகெனச் சிறுமக னுரைப்போ
னீங்கெமக் காகு மிவ்வறஞ் செய்கே
மாங்குனக் காகு மரும்பொருள் கொள்கெனப்
கஉ0 பண்டிம பண்டுங் கலங்கவிழ் மாக்களே
யுண்டே மவர்த முறுபொரு ளீங்கிவை
விரைமர மெண்ணுகில் விழுநிதிக் குப்பையோ
டிவையிவை கொள்கென வெடுத்தனன் கொணர்ந்து
சந்திர தத்த னென்னும் வாணிகன்
கஉரு வங்கஞ் சேர்ந்தகில் வந்துட னேறி
யிங்ஙகர் புகுந்தீங் கிவளொடு வாழ்ந்து
தன்மனை நன்பல தானமுஞ் செய்தன
ளுங்கன மாகிய வாதிரை கையாற்
பூங்கொடி நலமாய் பிச்சை பெறுகென
கசு0 மணிமயகம புகுந்து மணிமே கலைதான்
புணியா வோவியம போல நிற்றலுங்
தொழுதுவலங் கொண்டு துயரறு கிளவியோ
டமுத சுரபியி னகன்சுரை நிறைதரப்
பாரக மடங்கலும் பசிப்பிணி யறுகென
கசுரு வாதிரை யிட்டன ளாருயிர மருந்தென.

ஆதிரை பிச்சையிட்டகாதை முற்றிற்று.

கசசு. மூத்துவிளிமா - முதுமையுற்று இறக்கும் விலங்குகள்.

கசஎ. தீத்திறம்-கொலை. என-என்று சாதுவன் சொல்ல.

கஉஉ. விரைமரம் - சந்தனம அகில் முதலியன.

கஉசு. எனன்-என்று நாகன் சொல்ல.

கசஎ - கஉசு உரைப்போன் இவையிவை கொள்கெனவென்க.

கஉரு. வங்கஞ்சேர்ந்தகில் - சேர்ந்தகப்பலில்.

கஉஅ. ஙங்கனமாகிய - அத்தன்மையை உடையளாகிய. 'ஆயிழையால்' என்றும் பாடம்.

உ-கஉக. உரைப்போள் பிச்சை பெறுகெனவென்க.

கசுக. பிச்சைவாங்கும்பொழுது துறவறத்தினர் மௌனமாக நிற்கவேண்டுமென்பது விதியாதலின், 'புணியா வோவியம் போல நிற்றலும்' என்றார். புணியா வோவியம்:—உஉ - ம் காதை, அஅ.

கசுக - கசுக. மணிமேகலைதான் நிற்றலும்.

கசுசு. அகன்சுரை:—கக - ம் காதை, ககஎ.

கசுரு. ஆருயிர்மருந்து - அன்னம்.

கசுசு-கசுரு. நிறைதர இட்டனளென்க.

க - கசுரு. உரைப்போள், 'ஆங்கனமாகிய ஆதிரைகையாற் பிச்சை பெறுக' என்று சொல்ல, மணிமேகலை மனையகம் புகுந்து நிற்றலும், ஆதிரை, தொழுது வலங்கொண்டு ஆருயிர் மருந்திட்டனளென முடிக்க.

பதினேழாவது

உலகவறவிபுக்ககாதை.

[பதினேழாவது மணிமேகலை
காயசண்டிகையென்னும் விச்சாதரிவயிற்று யானைத்தீயவித்து
அம்பலம்புக்கபாட்டு.]

பத்தினிப் பெண்டிர் பாத்தூ ணேற்ற
பிச்சைப் பாத்திரப் பெருஞ்சோற் றமலை
யறத்தி னீட்டிய வொண்பொரு ளறவோன்
றிறத்து வழிப்படூஉஞ் செய்கை போல
ரு வாங்குகை வருந்த மன்னுயிர்க் களித்துத்
தான்றொலை வில்லாத் தகைமை நோக்கி
யானைத் தீநோ யகவயிற் றடக்கிய
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை வணங்கி
நெடியோன் மயங்கி நிலமிசைத் தோன்றி

க. பத்தினிப்பெண்டிர் - ஆதிரை. பாத்தூண் - (இயல்புடைய மூவர்முதலாயினார்க்கும் தென்புலத்தார் முதலிய நால்வர்க்கும்) பகுத்துக்கொடுத்து உண்ணப்படும் உணவு; பாத்தல் - பகுத்தல்; இதனால், ஆதிரையின் இல்வாழ்க்கைநலம் கூறப்பட்டது; இதனை, "பழியஞ்சிப் பாத்தூணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை, வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்" என்னும் சச - ம் திருக்குறளாலுணர்க. பெண்டிரது பாத்தூணை. 'பாத்தூ ணீத்த' என்றும் பாடம்.

உ. அமுதசுரபியிலுள்ள பெரிய சோற்றுத்திரளை; அமலை - சோற்றுத்திரளை; "அமலைக் கொழுஞ்சோறு" என்பது புறநானூறு, ௩௪.

க - உ. ஏற்ற பாத்திரம்.

௩. அறத்தின் ஈட்டிய - நல்வழியே சம்பாதித்த. ஒண்பொருள் :— திருக்குறள், ௭௬௦.

௩-௪. அறவோன் திறத்து வழிப்படூஉம் செய்கை போல - அறவோனிடத்துப் பெருகுதலுறுஞ் செய்கையைப்போல; அறவோன் - சற்பாத்திரம். தானப்பொருள் பாததிரத்தின் பெருமைக்குத்தக்கபடி பெருகுதலுறுமென்பதை, "விருந்தின், றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்" (திருக்குறள், அஎ) எனவும், "அறப்பயனுந், தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்." (நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல், அ.) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

௬. தகைமையைக் (காயசண்டிகை) நோக்கி.

உ - ௬. ஒண்பொருள் வழிப்படூஉஞ் செய்கைபோலப் பெருஞ்சோற்றமலை தான் தொலைவில்லாததகைமையை நோக்கியென்க.

எ. யானைத்தீநோய் - பஸ்மகவியாதி.

அ. காரிகை மணிமேகலையைவணங்கி.

௯. நெடியோன் - திருமால், மயங்கி - பருவதமுனிவரும் நாரதமுனிவரும் அம்பரீடனுக்கிட்டசாபமாகிய அந்தகாரத்தைத் தான் ஏற்றுக்கொண்டமையால்

கஎ.—உலகவறவிபுக்ககாதை.

கo யடலரு முந்நீ ரடைத்த ஞான்று
குரங்குகொணர்ந் தெறிந்த நெடுமலை யெல்லா
மணங்குடை யளக்கர் வயிறு புக்காங்
கிட்ட தாற்றுக் கட்டழற் கடும்பசிப்
பட்டே னென்றன் பழவினைப் பயத்தா
கடு லன்னே கேணீ யாருயிர் மருத்துவி
துன்னிய வென்னெய் துடைப்பா யென்றலு
மெடுத்த பாத்திரத் தேக்கிய வமுதம்
பிடித்தவள் கையிற் பேணினள் பெய்தலும்
வயிறுகாய் பெரும்பசி நீங்கி மற்றவ
உo டியா நீங்கித் தொழுதன ளுரைக்கு
மாசில் வாலொளி வடதிசைச் சேடிக்
காசில்காஞ் சனபுரக் கடிநக ருள்ளேன்
விஞ்சையன் றன்னெடென் வெவ்வினை யுருப்ப,

மயக்கமுற்று. தோன்றி - இராமனுக அவதரித்து. நெடியோன் நிலமிசைத் தோன்றி மயங்கியெனமாறுக. திருமால் இராமனுக அவதரித்தபொழுது, முற்கூறிய சாபாந்தகாரத்தால் மயக்கமுற்றிருந்தாரென்பதைப் பின்வருஞ் செய்யுளாலுணர்க; "கன்னி யந்துழாய்க் கமலலோசனன்றய ரதற்கு, மன்னு நன்மக ஞகியே வந்தன னுதித்து, முன்னே யந்தகாரத்தினுஞ் மூடிடப் பட்டுத், தன்னே மாயனென் றறிந்திடா தறைந்தனன் சார்ந்தே." இஃது இலிங்கபுராணம், உத்தரகாண்டம், அம்பரீடனே ஆழிகரத்தவத்தியாயம், அரு. இன்னும் இச்சாப வரலாறமுழுவதும் முற்கூறிய அத்தியாயத்தாற் பெறப்படும். 'நெடுமான் மயக்கி' என்றும் பாடம்.

கo. முந்நீர் - கடல். அடைத்த ஞான்று - இலங்காநகரஞ்செல்ல அடைத்தநாளில்.

கஉ. அணங்கு - வருத்தம்; தெய்வத்தன்மையுமாம். அளக்கர் - கடல். புக காங்கு - புகுந்தாற்போல.

கக - கஉ. மலையெல்லாம் அளக்கர் வயிறுபுக்காங்கென்க.

கங. இட்டது ஆற்று - இட்டபொருளால் தணியாத.

கச. பட்டேன் - அடைந்தேன். வினைப்பயத்தாற் பட்டேனென்க.

கடு. ஆருயிர் மருத்துவி - அரிய உயிரைப் பாதுகாக்கும் மருந்தையுடையாய்; ஆருயிர்மருந்து - அன்னம்.

கசு. துன்னிய - நெருங்கிய. என்னெய் - எனது பஸ்மக வியாதியை. 'துன்னிய வெங்நோய்' என்றும் பாடம். என்றலும்-என்று காயசண்டிகை சொல்லலும்.

சு-கசு. காரிகை,நோக்கி வணங்கி 'என்னெய் துடைப்பாய்' என்றலுமென்க.

கஎ. அமுதம் - அன்னத்தை.

கஅ. அவள்கையில் - காயசண்டிகையின்கையில்.. பிடித்துப் பெய்தலும்.

கக. அவள் - காயசண்டிகை.

உo. தொழுது உரைப்பாள்.

கக - உo. அவள் நீங்கி நீங்கித்தொழுது உரைக்கும்.

உக. வாலொளி - வெள்ளிய ஒளி. சேடி - வித்தியாதரருலகு. சேடி வெள்ளிமலைக்கண் உள்ளதாதலின், அதற்கு வாலொளி கூறப்பட்டது; "வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ் சேடி" என்பது சிலப்பதிகாரம், கடலாடுகாதை, க.

உஉ. காசு - குற்றம். காஞ்சனபுரமாகிய காவலையுடைய நகரம். 'காஞ்சனக் கடிநகர்' என்றும் பாடம்.

உரு. விஞ்சையன் - கணவனுகிய வித்தியாதரன். உருப்ப - தோற்ற; அழல வென்றுமாம்.

தென்றிசைப் பொதியில் காணிய வந்தேன்
உடு கடுவர லருவிக் கடும்புனல் கொழித்த
விடுமணற் கானியாற் றியைந்தொருங் கிருந்தேன்
புரிதூன் மார்பிற் றிரிபுரி வார்சடை
மாவுரி யுடையன் விருச்சிக னென்போன்
பெருங்குலப் பெண்ணைக் கருங்கனி யனையதோ
கூ0 நிருங்கனி காவற் பழமொன் றேற்றித்
தேக்கிலை வைத்துச் சேணுறு பரப்பிற்
பூக்கமழ் பொய்கை யாடச் சென்றோன்
றீவினை யுருத்தலிற் செருக்கொடு சென்றேன்
காலா லந்தக் கருங்கனி சிதைத்தே
கூடு ணுண்டல் வேட்கையின் வருமுயி ரிருச்சிகன்
கண்டன னென்னைக கருங்கனிச சிதைவுடன்
சீர்நிகழ் நாவலிற் றிப்பிய மான
நீரா றுண்டி லொருகனி தருவ
தக்கனி யுண்டோ ராறீ ராண்டு
சஅ மக்க ளியாக்கையின் வருமபசி நீங்குவர்
பன்னீ ராண்டி லொருநா ளல்ல
துண்ணு நோன்பினே னுண்கனி சிதைத்தா

உச. பொதியில் - பொதியின்மலை. காணிய - காணுதற்கு.

உக - உச. விஞ்சையனெடு வந்தேன்.

உடு. கடுவரல் - விரைந்துவருதல். கொழித்த - தெள்ளிய.

உசு. கான்யாறு - காட்டாறு. ஒருங் கிருந்தேன் - கணவனுடனிருந்தேன.

உச - உசு. வந்தேன் கான்யாற்றிருந் தேனென்க.

உஎ. புரிதூல் - முறுக்கியபூணூல. திரிபுரிவார்சடை - திரிதலுமுறுக்கிய நீண்டசடை.

உஅ. மரவுரியுடையன் - வற்கலேயா கிய ஆடையையுடையன். உடையனு கிய விருச்சிகனென்போன்.

உகூ. பெண்ணை - பனை. கருங்கனி - கரியகனி; பெரியகனியென்றுமாம்.

கூ0. இருமை - பெருமை. நாவல் - சம்புமரம்.

கக - கூஉ. சேணாறுபூ; சேண் - செந்தாரம். பரப்பினையுடைய பொய் கை. ஆட - நீராட.

உஅ - கூஉ. விருச்சிகனென்போன், நாவற்பழமொன்றையேந்தி வைதுப் பொய்கையாடச் சென்றோனுகவெ ன்க.

கூகூ. உருத்தலின் - பயன்கொடுப்பத் தோற்றுதலினுல். செருக்கு - களிப்பு.

கூகூ-கூச. உருத்தலிற் சென்று காலால அந்தக்கனியைச் சிதைத்தேன்.

கூடு. வேட்கை - விருப்பம்.

கூசு. கருங்கனிச்சிதைவுடன் என்னைக் கண்டனன்.

மேல்வருவன விருச்சிகன்கூற்று.

கூஎ. நிப்பியம் -.தெய்வலோகத்திலி ருந்து உண்டாயது. நிவ் -தெய்வலோ கம். இதனை, எ - ம் காதை, கஎ - ம அடிக்குறிப்பிற் பார்க்க.

கூஅ. ஆண்டு - வருடம்.

கூக - சஅ. உண்டோர் பசியை நீங்கு வர்.

சஉ. நோன்பு - விரதம். சிதைத்தாய் - அழித்தாய்.

கஎ.—உலகவறவிபுக்ககாதை.

யந்தரஞ் செல்லு மந்திர மிழந்து
தந்தித் தீயாற் றனித்துய ருழந்து
சரு முந்நா லாண்டின் முதிர்கனி நானீங்
குண்ணு நாளுன் னுறுபசி களைகென
வந்நா ளாங்கவ னிட்ட சாப
மிந்நாள் போலு மிளங்கொடி கெடுத்தனை
வாடுபசி யுழந்து மாமுனி போயபின்
ரு0 பாடிமி ழருவிப் பயமலை யொழிந்தெ
னலவலைச செய்திக் கஞ்சின னகன்ற
விலகொளி விஞ்சையன் விழுமமோ டெய்தி
யாரணங் காகிய வருந்தவன் றன்னாற்
காரண மின்றியுங் கடுநோ யுழந்தனை
ருரு வானூ டெழுகென மந்திர மறந்தே
னூனுயிர் நீங்கு முருப்பொடு தோன்றி
வயிறுகாய் பெருமபசி வருத்துமென் றேற்குத்
தீங்கனி கிழங்கு செழுங்காய் நல்லன
வாங்கவன கொணரவு மாற்றே னாக

சஙூ. மந்திரததை இழந்து.

சச. தந்தித்தீ - பஸ்மகவியாதியென்று வழங்குகிற யானைததீயென்னும் நோய். தனிததுயர் - ஒப்பற்றதுன்பம்.

சரு. முந்நாலாண்டு - பன்னிரண்டு வருடம்.

சசு. உறுபசி - மிக்கபசியை. 'உறுதுயர்' என்றும் பாடம். களைகென - நீககுகவென்று.

சஎ. அவன் - விருச்சிகன். சாபம் - சாபத்தை; சாபத்தின முடிவெல்லையாகி யநாளென்றுமாம். ஆகுபெயர்.

சஎ - சஅ. இளஙகொடி, சாபத்தைக் கெடுத்தனை.

சகூ. உழந்து - வருந்தி. முனி - விருச்சிகன். 'உழந்த மாமுனி' என்றும் பாடம்.

ரு0. பாடு இமிழ் அருவிப் பயம் மலை - ஒலி முழங்குகின்ற அருவியாலுண்டாகிய பிரயோசனத்தையுடைய பொதியின்மலையை. பாடிமிழ்.—புறநானூறு, சகூ.

ருக. அலவலைச்செய்திக்கு - மனத்திற்றோற்றியதை ஆராயாதுசெய்த(என்) செய்கைக்கு; "அலவலைவந் தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்" (உ-ம் பத்து, முதற்பதிகம், உ.) எனவும், "பலபல நாழஞ் சொலலிப் பழிததசிசு பாலன் றன்னை, யலவலைமை தவிர்த்த வழகன்" (ச - ம் பதது, ரூ - ம் பதிகம், ரு.) எனவும், பெரியாழ்வார்திருமொழியில் வருதல் காண்க. இஃது அலைவலைமையென்றும் வழஙகும்

ருஉ. விழுமம் - துன்பம்.

ருரூ. ஆரணங்கு - அரியதெய்வத்தன்மை.

ருரூ - ருச. அருந்தவன்றன்னாற் கடுநோயுழந்தனை.

ருரு. வானூடு எழுக என - வானிடத்து எழுவாயென்று வித்தியாதரன் சொல்ல.

ருசு. ஊன் உயிர் நீங்கும் உருப்பொடு - உடமபினின்றும் உயிர்நீங்குதற்குக் காரணமாகிய வெப்பத்தோடு.

ருஎ. வயிறுகாய் பெரும்பசி:—கச -ம் காதை, சு வருததுமென்றேற்கு - வருத்துமென்ற எனபொருட்டு.

ருஅ. தீங்கனி - இனியபழம். நல்லன வென்பதை ஒவ்வொன்றோடுங்கூட்டுக.

ருகூ. ஆற்றேனாக - பசிதணியேனாக.

சுo நீங்க லாற்ரு னெடுந்துய ரெய்தி
யாங்கவ ளுங்கெனக் கருளொடு முரைப்போன்
சம்புத் தீவினுட் டமிழக மருங்கிற்
கம்ப மில்லாக் கழிபெருஞ் செல்வ
ராற்ரு மாக்கட் காற்றுந்துணை யாகி
சுரு நோற்ரோ ருறைவதோர் நோனக ருண்டாற்
பலரு ளாயினு நிலலெடு போகி
யப்பதிப் புகுகென் றவனரு ளெய்ய
விப்பதிப் புகுந்தீங் கியானுறை கின்றே
னிந்திர கோடணை விழவணி வருநாள்
எo வந்து தோன்றியிம் மாநகர் மருங்கே
யென்னுறு பெரும்பசி கண்டன னிரங்கிப்
பின்வரும் யாண்டவ னெண்ணினன் கழியுந்
தணிவில் வெம்பசி தவிர்த்தணை வணங்கினேன்
மணிமே கலையென் வான்பதிப் படர்கேன்
எரு றுக்கந் துடைக்குந் துகளறு மாதவர்
சக்கர வாளக் கோட்டமுண் டாங்கதிற்
பலர்புகத் திறந்த பகுவாய் வாயி
லுலக வறவி யொன்றுண் டதனிடை
யூரூ ராங்க ணுறுபசி யுழந்தோ
அo ராரு மின்மையி னருமபிணி யுற்ரே

கக. அவன் - வித்தியாதரன்.

கூ. தமிழகமருங்கில் - தமிழ்நாட்டில்; "இமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறிய" என்பது சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றகாதை, கூ.

கூ. கம்பம் - நடுக்கம். கழிபெருஞ் செல்வர் - மிகப்பெரிய செலவத்தையுடையர்.

கச. கக - ம் காதை, கூஇ. ஆற்ரு மாக்கள் - வறிஞர், 'அருந்துணை யாகிய' என்றும் பாடம்.

கஇ. நோற்ரோர் - மூற்பிறப்பில் தவஞ்செய்தோர். நோன் நகர் - வலிமையையுடையநகர்; நோன் - வலி; "சாப நோன்ஞாண்" என்பது புறநானூறு, கச. நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

கக - கஇ. செல்வர் நோற்ரோர் ஆகி உறைவதோர் நகரென்க.

கக. பலரான் ஆயினும் - ஆகாயவழியேசெல்லக்கூடாமையாற் பலராள் ஆகாயினும். நிலலெடுபோகி - பூமியில் நடந்தசென்று.

கூ. அவன் - வித்தியாதரன்.

எo. இம்மாநகர் மருங்கே வந்தோன்றி யென்க.

எக. கழியும் - நீங்குவான்.

எச. மணிமேகலை - விளி. வான்பதிப் படர்கேன் - சிறந்த ஊராகியகாஞ்சனபுரத்திற்குச் செல்வேன்.

எஇ. துக்கம் - பிறப்புமுதலியன; நால்வகைச்சத்தியங்களுள் துக்கம் முதலாவது.

எஎ - எஅ. எ - ம் காதை, கூ - கூ. அதனிடை - அவ்வுலகவறவியில்.

எக - எஅ. ஆங்கதில் ஒன்றுண்டு.

அo. ஆருயிர்மையின் - பாதுகாப்போர் ஒருவரும் இல்லாமையினாலே.

கஎ.—உலகவறவிபுக்ககாதை.

நிடுவோர்த் தோ்ந்தாங் கிருப்போர் பலரால்
வடிவாழ் கூந்த லதன்பாற் போகென்
றுங்கவள் போகிய பின்ன ராயிழை
யோங்கிய வீதியி னொருபுடை பொதுங்கி
அடி வலமுறை மும்முறை வந்தீ செய்தவ்
வுலக வறவியி னொருதனி யேறிப்
பதியோர் தம்மொடு பலர்தொழு தேத்து
முதியோள் கோட்ட மும்மையின் வணங்கிக்
கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
கூ0 தந்துணைப் பாவையைத் தான்றொழு தேத்தி
வெயில்சுட வெம்பிய வேய்கரி கானத்துக
கருவி மாமழை தோன்றிய தென்னப்
பசிதின வருந்திய பைதன் மாக்கட்
கமுத சுரபியோ டாயிழை தோன்றி
கூரு யாபுத் தி்ன்கை யமுத சுரபியீ்ம்
தியாவரும் வருக வேற்போர் தாமென
வூரெலி யரவத் தொலியெழுந் தன்றே
யாணர்ப் பேரூ ரமபல மருங்கென.

உலகவறவிபுக்ககாதை முற்றிற்று.

எஅ அக. அதனிடை இருப்போர் பலர்.

அஉ. வடி - வகிர். 'வடிவாழ் கூந்தல்' என்றது மணிமேகலையை.

அரூ. ஆயிழை - மணிமேகலை.

அச. 'ஒருபுடைபோகி' என்றும்பாடம்.

அடி. வலமுறையாக மூன்றுமுறை வந்து பணிந்து; 'வந்து' என்று ஒரு சொல் வருவிக்க.

அஅ. முதியோள்கோட்டம்-சம்பாபதி கோயில். மும்மையின்வணங்கி - மனம் வாக்குக் காயங்களால் வணங்கி; மூன்று முறை வணங்கி யென்றுமாம். 'முறை மையின் வணங்கி' என்றும் பாடம்.

கூ0. மணிமேகலையொடு மற்றையோ ரையும் உளப்படுத்தி 'தந்துணைப்பாவை' என்றார். 'தன்றுணைப்பாவை' என்றும் பாடம்.

கூக. வேய்கரிகானம் - மூங்கில்கரிந்த காடு.

கூரு. பைதல் - துன்பம்.

கூசு. எற்போராகிய யாவரும் வருக வென்று மணிமேகலைசொல்ல, 'இரப் போர் தாமென' என்றும் பாடம்.

கூஎ. எழுந்தன்று - எழுந்தது.

கூஅ. யாணர் - புதுவருவாய்.

கூஎ - கூஅ. அம்பலமருங்கு ஒலியெ ழுந்தன்றென்க.

க - கூஅ. காயசண்டிகையெனுங்கா ரிகை, தோக்கி வணங்கி 'என்னெய்து டைப்பாய்' என்றலும், மணிமேகலை பெய்தலும், அவள் பசிநீங்கித் தொழுது உரைக்கும்; அங்ஙனம் உரைப்பவள் 'அதன்பாற்போக' என்றுகூறிப் போகி யபின்னர், ஆயிழை ஒதுங்கி வந்து வந் தனைசெய்து எறி வணங்கித்தொழுதேத் தித் தோன்றி 'எற்போர்யாவரும்வருக' என, அம்பலமருங்கு ஒலியெழுந்தன் றென விணைமுடிவுசெய்க.

பதினெட்டாவது

உதையகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை.

[பதினெட்டாவது மணிமேகலை அம்பலமடைந்தமை சித்திராபதி உதயகுமரனுக்குச்சொல்ல அவன் அம்பலம்புக்கபாட்டு.]

ஆங்கது கேட்டாங் கரும்புண் ணகவயிற்
றீத்துறு செங்கோல் சென்றுசுட் டாங்குக்
கொதித்த வுள்ளமொடு குரம்புகொண் டேறி
விதுபபுறு நெஞ்சினள் வெய்துயிரத்துக் கலஙகித்
ரு தீரப்பலிவ் வறமெனச சிததிரா பதிதான்
கூத்தியன் மடந்தையர்க கெல்லாங் கூறுங்
கோவல னிறந்தபின் கொடுந்துய ரெய்தி
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்தது

க. ஆங்கதுகேட்டு - மணிமேகலை பிக குணிக் கோலம்பூண்டு பிச்சையேற்று யாவருக்கும் உணவுகொடுததலைககேட்டு. ஆங்கு - அப்பொழுதே.

உ. தீத்துறுசெஙகோல - தீயின்கண் பழுக்கக் காய்தலுற்ற செவ்வியகோல். சுட்டாங்கு - சுட்டாற்போல்.

ரு. குரம்பு கொண்டு ஏறி - வரம்பை இடம்கொண்டெழுந்து; என்றது வரம்பு கடந்தென்றபடி; "குரம்பெழுந்து குற்றஙகொண டேறார்" என்பது நாலடியார், மேனமக்கள், ரு 'குரம்புகொண் டெழுந்து' என்றும் பாடம்

ச. விதுப்புறுநெஞ்சினள் - நடுக்கமுற்ற மனமுடையவளாய்.

ரு. தீர்ப்பல் இவ்வறமென - மணிமேகலைகொண்ட இவ்வறததைத் தீர்த்து விடுவேனென்று எண்ணி. சித்திராபதி - மாதவிநற்றாய்.

சு. எலலா நாடகக்கணிகைகளுக்கும் சொல்லுவாள்.

க - சு. அதுகேட்டு ஏறி நெஞ்சினளாய் வெய்துயிர்த்துக் கலங்கி இவ்வறத்தைத் தீர்ப்பலென்று எண்ணிக் கூத்தியன்மடந்தையர் எல்லாருகரும் சிததிராபதி கூறுவாள்.

மேல்வருவன சிததிராபதிவாரத்தை

அ. மாதவர்பள்ளியுள - சஙகததாரான அறவணவடிகளுடைய உறைவிடதது பள்ளி - முனிவருறைவிடம, சிலபபதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுதத காதை, கஎக.

எ - அ. கோவலனிறந்தமைகேட்டு மாதவி அறவணவடிகளிடம்புகுந்துதுறவுபூண்டமையை, "ஈங்கிம மாதவருறைவிடம் புகுந்தேன், மறவண நீதத மாசறு கேள்வி, யறவண வடிக ளடி மிசை வீழ்ந்து உரவோனருளினன்" (உ - ம் காதை, ருகூ - சுகூ) என வயந்தமாலைக்கு மாதவிகூறியதாக இந்நூலிலும், "மற்றது கேட்டு மாதவி மடந்தை,. . கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து, போதித தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவும்", (நீர்ப்படைக்காதை, கoரு - கoஅ), "போதியின்கீழ் மாதவா முன் புண்ணியத்தா னம்புரிநத, மாதவி தன்றுறவுங் கேட்டாயோ தோழி" (வாழ்த்துக்காதை, "காதலன்றன்"—) எனச

கஅ —உதையகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை. கஞ்சு

நகுதக் கன்றே நன்னெடும் பேரூ
கo ரிதுதக் கென்போர்க் கெள்ளுரை யாயது
காதலன் வீயக் கடுத்துய செய்திப்
போதல் செய்யா வுயிரொடு புலந்து
நளியிரும் பொய்கை யாடுநர் போல
முளியெரிப் புகூஉ முதுகுடிப் பிறந்த
கஞ பத்தினிப் பெண்டி ரல்லேம் பலர்தங்
கைத்தூண் வாழ்க்கை கடவிய மன்றே
பாண்மகன் பட்டுழிப் படூஉம பான்மையில்
யாழினம் போலு மியல்பின மன்றியு
நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை
உo வறும்பூத் துறகுமு வண்டு போல்குவம்
வினையொழி காலைத திருவின் செல்வி
யனையே மாகி யாடவர்த துறப்பேந்
தாபதக கோலந் தாங்கின மென்ப
தியாவரு நகூஉ மியல்பின தன்றே
உரு மாதவி யின்ற மணிமே கலைவல்லி
போதவிழ் செல்வி பொருந்துதல் விரும்பிய
வுதைய குமரனு முலகாள் வண்டின்

சிலப்பதிகாரத்தும் வருவனவற்றாலு ணர்க.

கூ நகுதக்கன்று - சிரிக்கதகாகது. பேரூர் - பேரூரில.

அ - கூ. அடைந்தது நகுதக்கன்று.

கo. இது தக்கு என்போர்க்கு - இச் செய்கை தகுதியுள்ளதென்று சொல்லும் அறிஞர்களு. தக்கது-விகாரம். எள்ளுரை-இகழ்ச்சியுரை.

கஉ போதல்செய்யா - நீங்காத. புல ந்து - வெறுத்து. 'போதல செல்லா வுயி ரொடு புலர்ந்து' என்றும் பாடம்.

கக - கஉ. உ - ம் காதை, சுஅ - கூசு.

கசு. நளி இரும்பொய்கை - குளிர்ந்த பெரியகுளம். ஆடுநர் - ஆடுவோர்.

கசு - கச. உ - ம் காதை, சுஞ.

கக - கஞ. காதலன்வீயத் துயரெய் திப் புலர்ந்து எரிபுகும் பத்தினிப்பெண் டிரல்லேம் யாம்.

கஞ - கசு. பலருடைய கையதாகிய உணவை உண்டுவாழ்தலில் உரிமையை யுடையேம்.

கஎ. பாண்மகன் - பாணன். பட் டுழி - இறந்த விடத்து.

கஅ. இயல்பினம - இயல்பையுடை யேம்

கஎ - கஅ. பாண்மகனையும் யாழையும் உவமைகூறினாள், நாடகக்கணிகை யாத லின்.

கசு. நயன் - பசை; என்றது செல் வத்தை.

உo. வறும்பூ - தேனிலலாதபூ. இங்கே பரத்தையர்க்கு வண்டை உவமை கூறி யதுபோல ''வண்டிற் றுறக்குங கொ ணடி மகளிரை'' என்று இக்காதையிலே யே பின்னர்க் கூறுதலகாண்க; கoகூ.

உக. வினை - நலவினை. 'வினையொழி காலை' என்றும் பாடம்.

உரு. தாபதகோலம் - பிக்ஷாணிக் கோலம்.

உச. நகூஉம் இயல்பினது - பழிக்கும் இயல்பையுடையது.

உசு. செல்வி - சமயம்.

உஎ. உதையகுமரனை இங்கே வண்டா

சிதையா வுள்ளஞ் செவ்விதி னருந்தக்
கைக்கொண் டாங்கவ ளேந்திய கடிஞையைப்
௩௦ பிச்சை மாக்கள் பிறர்கைக் காட்டி
மற்றவன் றன்னான் மணிமே கலைதனைப்
பொற்றோர்க் கொண்டு போதே னாகிற்
சுடும ணேற்றி யரங்குசூழ் போகி
வடுவொடு வாழு மடந்தையர் தம்மோ
௩௫ ரனையே னாகி யரங்கக் கூத்தியர்
மனையகம் புகாஅ மரபின னென்றே
வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து
வஞ்சக் கிளவி மாண்பொடு தேர்ந்து
செறிவளை நல்லார் சிலர்புறஞ் சூழக்
௪௦ குறுவியர் பொடித்த கோலவாண் முகத்தள்
கடுந்தேர் வீதி காலிற் போகி
யிளங்கோ வேந்த னிருப்பிடங் குறுகி

கக்கூறியதுபோல "உதைய குமரனெனு மொருவண் டுணீஇய, விரைவொடு வந்தேன்" என்று சம்பாபதிகூறியதாக இக்காதையிலேயே பினனும கூறுவர்; ௬௦-௬௧; "பெண்டிர் நலமவெளவித தணசாரற் றாதுண்ணும், வண்டிற் றுறப்பான் மலை" என்று தலைமகனை வண்டாகக கூறியிருததல்காண்க. இது கலித்தொகை, ௪௦.

உஅ. சிதையாவுள்ளம் - வேறொன்றால் அழியாதவுள்ளம்.

உக. கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்.

௩௧. அவன் - உதையகுமரன்.

௩௨. போதேனாகில் - வாரேனாயின்.

௩௩. சுடுமண் - செங்கல்.

௩௪. வடு - குற்றம். 'மடந்தையர் தம்மோடு' என்றும் பாடம்.

௩௫. 'ஆடற் கூத்தியர்' என்றும்பாடம்.

௩௬ - ௩௫. மடந்தையர் தம்மோரனையேனாகி-மடந்தையரை ஒப்பேனாகி; ஓர்-இடைச்சொல்.

௩௭ - ௩௫. பதியிலாரிற் குடிக்குற்றப்பட்டாரை ஏழு செங்கற்சுமததி அரங்கு சூழ்வித்துப் புறத்துவிடுதல் மரபாதலின் சித்திராபதி இங்ஙனம் சபதஞ்செய்வாளாயினள்; இதனை, சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதையிலுள்ள "சுடும ணேறா வடு நீங்கு சிறப்பின்" (௧௪௬ - ம் அடி) என்பதனாலும், இதற்கு அடியார்க்குநல்லாரெழுதிய விசேடவுரையாலும் உணர்க.

௩௭. வஞ்சினம - சபதம. நெஞ்சுபுகையுயிர்த்து - மனங்கொதித்து; "செங்கண சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து" என்றார் முன்னும்; அ-ம காதை, ௫௮.

௭ - ௩௭. கூறுகின்ற சித்திராபதி, 'மாதவி பள்ளியுளடைந்த நகுதக்கனறு அஃது எள்ளுரையாயது, யாம் பதினிப் பெண்டிரல்லேம, வாழ்க்கை கடவியமன்றே; இயல்பினம; அனறியும வண்டுபோல்குவம; துறப்பேம; தாங்கினமென்பது நகுமியலபினது; ஆதலால், மணிமேகலையைப் பொற்றோக் கொண்டு போதுவேன்; அங்ஙனம் போதேனாயின் மரபினன்' எனறு வஞ்சினஞ் சாற்றியென்க.

௩௮. கிளவியைத்தேர்ந்து.

௪௦. வியர் - வேர். பொடித்த - தோன்றிய.

௪௨. இளங்கோவாகியவேந்தன் - உதையகுமரன்.

யாவ வண்டொடு தேனின மார்க்குந்
தருமணன் ஞெமிரிய திருநா றொருசிறைப்
சடு பவளத் தூணத்துப் பசும்பொற் செஞ்சுவர்த்
திகழொளி நித்திலச் சித்திர விதானத்து
விளங்கொளி பரந்த பளிங்குசெய் மண்டபத்துத்
துளங்குமா னூர்தித தூமலர்ப் பளளி
வெண்டிரை விரிந்த வெண்ணிறச் சாமரை
டுo கொண்டிரு மருங்குங் கோதையர் வீச
விருந்தோன் றிருந்தடி பொருந்திநின் றேத்தித்
திருந்தெயி றிலங்கச் செவ்வியி னக்கவன்
மாதவி மணிமே கலையுட னெய்திய
தாபதக் கோலந் தவறின் றோவென
டுடு வரிதுபெறு சிறப்பிற் குருகுகரு வுயிர்ப்ப

சரு. வண்டும் தேனும் நல்லமணத்தே செல்வனவாதலின், இங்கே சேர்த்துக் கூறப்பட்டன; இசனை, "மங்கை நல்லவர்" என்னும் செய்யுளுரையாலுணர்க; இது சீவகசிந்தாமணி, குணமாலையாரிலம்பகம், சஉ.

சச. தரு மணல் ஞெமிரிய - கொண்டுவந்திட்ட மணலபரந்த; "தருமணன் ஞெமிரிய திருநகர் முறறத்து" என்பது நெடுநல்வாடை, கo. ஒருசிறை - ஒரு பககம்.

சடு. பவளத்தூணம் - பவளததாலாகிய தூண, "பவளத் திரள்காற் பைம்பொன் வேதிகை" என்பது சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுதத காதை, கசஅ.

சசு. நித்திலம் - முத்து; என்றது, முததாலாகிய சல்லியையும் தூக்கினையும். சித்திரவிதானம் - சித்திரங்களையுடைய மேற்கட்டி; "தவள நித்திலத் தாமந தாழ்ந்த, கோணச சந்தி மாண்வினை விதானத்து" என்பர் பின்னும்; ககூ - ம் காதை, ககஉ - ககரு. "ஓவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்து, மாலைத தாமம் வளையுட னாற்றி" என்பது சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்று காதை, ககக - ககஉ.

சஎ. 'பளிக்குமண்டபத்து' என்றும் பாடம்.

சடு - சஎ. தூணத்தினையும் சுவரினையும் விதானத்தினையுமுடைய மண்டபமென்க.

சஅ. துளங்கும் மான் ஊர்தி - ஒளி அசைதலையுடைய சிங்காதனம். ஊர்தி - ஏறுதற்கிடமாகவுள்ள ஆசன மென்னும் பொருட்டு. பள்ளி - இடம்.

சகூ. வெண்டிரைவிரிந்த - வெள்ளிய அலைகள்போலேவிரிந்த. சாமரை - சாமரையை.

டுo. கோதையர் - மகளிர்.

சகூ - டுo. சாமரையைக் கோதையர் வீச.

டுக. இருநதோன் - உதையகுமரன். ஏததி - ஏதத.

சஎ - டுக. மண்டபத்துப் பள்ளியில் இருந்தோனென்க.

டுஉ. நககு-சிரித்து. அவன் - உதையகுமரன்.

டுச. தாபதக்கோலம் - தவவேடம்; என்றது பிக்குணிககோலத்தை. தாபதர் - தவமுடையவர். என - என்று உதையகுமரன் கேட்ப.

டுஉ - டுச. அவன் நக்குத் தாபதக் கோலம் தவறின்றோவென.

மேலவருவன சித்திராபதிகூற்று; உதையகுமரன இருந்தவிடம் அவைக்களமாதலின் மணிமேகலைசெய்தியைச்சிலேடையாற் கூறுவாள்.

டுடு. குருகு கருவுயிரப்ப - பறவைகள்

வொருதனி யோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி
பாடல்சால் சிறப்பிற் பரதத் தோங்கிய
நாடகம் விருமப நன்னலங் கவினிக்
காமர் செவ்விக் கடிமல ரவிழ்ந்த
௬௦ துதைய குமரனெனு மொருவண் டுணீஇய
விளைவொடு வந்தேன் வியன்பெரு மூதூர்ப்
பாழ்ம்ம் பறந்தலை யம்பலத் தாயது
வாழ்கநின் கண்ணி வாய்வாள் வேந்தென
வோங்கிய பௌவத் துடைகலப் பட்டோன்
௬௫ வான்புணை பெற்றென மற்றவட் குரைப்போன்
மேவிய பளிங்கின் விருந்திற் பாவையிஃ
தோவியச் செய்தியென் றொழிவேன் முன்னர்க

௫௬. திருமணிக்காஞ்சியென்பதற்கு அழகிய கரியகாஞ்சிமரமென்றும் அழகிய மணிமேகலையென்றும் பொருள்கொள்க. மேகலைக்குக் காஞ்சியென்று பெயருள தாதல், "எதிரூன் றுதலு நிலையின் மையுமா, மணிமே கலையு மொருமரப் பெயருங, கருதுங் காஞ்சி யென்னும் கட்டுரை." என்னும் திவாகரச்சூத்திரத்தாலும், "ஒருமரப் பெயரு மோரிசைப் பெயருங், கச்சிப் பதியுமே கலையுங் காஞ்சி" என்னும் பிங்கலச்சூத்திரத்தாலும் துணியப்படும்.

௫௭. பரதமென்பதற்குப் பரதகண்டமென்றும் நாடகநூலெனறும் பொருள் கொள்க.

௫௮. நாடகம் - நாடுகளினிடமும், ஆடலும். நாடகம் இவளாற்சிறப்பெய்துமாகலின், 'நாடகம் விரும்ப' என்றார், "நாடகமேத்து நாடகக் கணிகை" எனறுவருதல் காண்க; இது சிலப்பதிகாரம், பதிகம், ௧௫.

௫௯. செவ்வி - பருவம்.

௫௯ - ௫௯. காஞ்சி கவினிக் கடிமலர விழ்ந்தது.

௬௦. 'உதைய குமரனெனு மொருவண்டு' என்றது முன்னிலைப்புறம்; அஃதாவது முன்னிலையாய் நிற்கின்றவரை நோக்கிப் பிறரைக் கூறுமாறுபோலக் கூறுதல். உணீஇய - உண்ணும்பொருட்டு; உண்ணுதல் - மிசைதலும், அனுபவித்தலும்.

௬௨. பாழ்ம் பறந்தலை அம்பலத்து - பாழிடமாகிய புறங்காட்டைச்சார்ந்த உலகவறவியினிடத்து; பறந்தலை-புறங்காடு; "களளியம் பறந்தலை யொருகிறையலகி" என்பது புறநானூறு, ௨௪௦.

௫௬ - ௬௨. காஞ்சி, நலங்கவினிக கடிமலரவிழ்ந்தது; அதனை உதையகுமரனாகியவண்டு உண்ணும்பொருட்டு வந்தேன்; அக்காஞ்சி அம்பலத்தாயதென்க.

௬௩. கண்ணி - தலைமாலை; "கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை" என்பது புறநானூறு, கடவளவாழ்த்து. நின்மாலைவாழ்கவென்றல் மாபு; "தாமரை யுறையுஞ் செய்யாள், வழுவினார் தம்மைப் புல்லாள வாழ்கநுங் கணணி மாதோ" என்பது சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், ௨. என - என்று சம்பாபதிசொல்ல.

௬௪. பௌவம் - கடல். உடைகலப் பட்டோன் - கப்பல் உடையப்பட்டோன்; "உடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர் தம்முடன்" என்றார்முன்னும்; ௧௬ - ௰ காதை, ௨௦. "உடைகலப் பட்ட வெங்கோன்" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, ௨௯.

௬௫. வான்புணை -
அவட்கு - சித்திராபதிக்கு.

மேல்வருவன உதையகுமரன் கூற்று.

௬௬. பளிங்கின் - பளிக்கறையின்கணுள்ள, விருந்திற் பாவை இஃது - புதுமையினையுடைய பாவையாகிய இது.

௬௭. ஓவியச்செய்தியென்று - சித்திரச் செய்கையென்று.

௬௮ - ௬௭. மணிமேகலை

காந்தளஞ் செங்கை கதிர்பிணி விடாஅ
வேந்திள வனமுலை யிறைநெரித் ததூஉ
மொத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த
முத்துக்கூர்த் தன்ன முள்ளெயிற் றமுத
மருந்தே மாந்த வாருயிர் தளிர்ப்ப
விருந்தின் மூர லருமபிய தூஉ
மாயிதழ்க் குவளை மலர்புறத் தோட்டிக்
காய்வேல் வென்ற கருங்கய னெடுங்க
ணறிவுபிறி தாகிய காயிழை தனக்கெனச்
செவியகம் புகூஉச் சென்ற செவ்வியும்
பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவையென்
னுளங்கொண் டொளித்தா ளுயிர்க்காப் பிட்டென்
அ றிடையிருள் யாமத் திருந்தேன் முன்னர்ப்

கண்டு அஞ்சிப் பளிக்கறையிற்புகுந்த பொழுது அவளைச் சிததிரமென்று தான் எண்ணியிருந்ததாக உதையகுமரன் கூறினான்; "தாழொளி மண்டபத் தன்கை யாற் றடைஇச், சூழ்வோன் சுதமதி தன் முகநோக்கிச், சிததிரக் கைவினை இசை தொறுஞ் செறிநதன, வெததிறத் தாணின் னிளங்கொடி யுளையென" என் றுமுன்பு வந்திருததலகாண்க; இ - ம் காதை, கூ - கஉ.

சுஅ. தளபிணி - கட்டியகட்டு; தளதல் - கட்டுதல். விடா - விடாவாய்.

சுகூ. இறை - சிறிது.

சுஅ - சுகூ செங்கைகள் பிணிவிடா வாய் முலையை இறையளவு நெரித்தசெய் கையும்.

எ0. பவளமென்றது வாயை.

எக. முததுகூர்ததன்ன - முத்துக் கள் கூர்மையுற்றுலொதத. எயிறு - பல்.

எஉ. அருந்த எமாந்த - உண்ணுதற்கு ஆசைப்பட்ட; "அருந்தே மாந்த வாரு யிர் முதலவனே" என்றார்முன்னும்; கச - ம் காதை, சுஅ.

எக - எஉ. முன்வா யெயிறா றமுதம் முனி யாது மாந்திக், கொள்ளாத வின் பக் கடற்பட்டனன்" என்பது சீவக சிந்தாமணி, கோவிந்தையாரிலம்பகம், அசு.

எசு. விருந்தின்மூரல் - புதிய இனகை. அரும்புதல் - தோற்றுதல.

எக - எசு. ஆசையுற்ற எனதுயிர் செழிப்புறும்வண் ணம் புன்முறுவல் செய்ததும.

எச. மாயிதழ் - கரிய இதழ்.

எசு. பிறிதாகியது - வேறுபட்டது. ஆயிழைதனக்கு - மணிமேகலைக்கு.

எஎ. புகூஉ - புகுந்து. 'செவிகுறுக் குறூஉச் சென்ற' என்றும் பாடம். செவ்வி - அழகு.

எச - எஎ. ஒட்டி வென்ற கண்கள் ஆயிழை அது அறிவுபிறிதாகியதென்று குறிப்பித்தச செவிக்கண்ணே சென்ற செவ்வியும்.

எஅ. பளிங்கு - உவவனத்திலுள்ள பளிகறை. பாவை - மணிமேகலை.

எகூ. கொண்டு - நெரித்ததூஉம் அரும் பியதூஉம் செவ்வியும் ஆகிய இவற்றைக் கொண்டு. உயிர்க்காப்பிட்டு - உயிரைக் காத்தல்செய்து.

எஅ - எகூ. பாவை கொண்டு உயிர்க் காப்பிட்டு என்னுளத்து ஒளிததாஎன் னக.

அ0. இருந்தேன் முன்னர் - துயி லாதிருந்தேனுடைய முன்பு; "பொங் குமெல் லமளியிற் பொருந்தா திருந் தோன், முன்னர்த் தோன்றி" என்று முன்பு வந்திருததல்காண்க; எ - ம் காதை, சு - எ.

விஷயம்.	பக்கம்.
அருணினைவு - நற்குணமபதிஞ்னொன்று, பௌ.	கூ
அருத்தாபத்தியளவை,	உ
அருவமாய் எகரும நிறைந்ஞள முந்நற் றெய்வும்,	கக
அருளினிலக்கணம்,	ஒ
அரூபப்பிடமா - அரூபப்பிரமா ; பிடமா பிரமனெனனும வடமொழிச சிதை வெண்பா , இப்படியே, ரகாரதநிற கு டகாரம் ழைகுருலே இருதஞ்ஸ் தானி பாவைஷயில பரக்கக்காண லாம. பௌ.	கூ
அரூபப்பிரஹ்மதாதியார்நால்வகையினர்- இவாகன தியானமைதனுள ஜாரா வதில தேந்தியவாகள , பௌ.	கூ
அரூபப் பிரஹ்மலோகம நானகு - ஆகா சானந்தியாயதனலோக முலியன, பௌ	கூ
அல்லியம - புறநாடகம பதினெனதனுள் ஒன்று , அது திருமாலாடல , அதற்கு உறுப்புகள ஆறு,	கூ
அலரிமாலை,	கூ
அலவைப்பெண்டிர் - வீபசாரிகள, கக	
அலவலமை - தெளிறி றேருனறியதை ஆராயாது செய்துதனமை,	கசக
அவநுதிக்காண்டம - பெருங்தைய்ன பேருறப்பினுள் ஒனறு,	கூ
அவநுதிநாடி - அவநுதிதேசம,	ககூ
அவிதயை - பேதகமை , அது ஞவாதச நிதானததுள ஒன்று , பௌ.	கூக, கூக
அவிதகர்சஞி [அவி-தேவருணவு],	கக
அவிபபலி - வீராகன தங்களுய்ாைப்பலி யாகக்கொடுததல் . அது புறபபொருளின் பருதியாகிய வாகனதநிணெயின துறைகளுளொனறு,	ஒள
அழதகணகம - திருவடிவிஷமென்னும் பாம்பு,	ஃ
அனவா - அளத்திற்றெழில் செய்வோர,	உகூ
ரம,	உஅசு
அற்புதசக்தி - இஃது இருத்தியெனப்படும் ; பௌ.	உகூ
அற்றைப்பரிசம் - வீலைமாதாகள ஏடவரிடதது அன்றனறுவாங்கும வீலை,	உகஅ
அறச்சாலை - தருமசாலை.	உஎஉ

விஷயம்.	பக்கம்.
அறவாழி - தருமசகரம் , பௌ.	ஃ
அறவியமனம் - அறத்தேரகெடியயனது,	கூஅ
அறவியான-அறததேரகெடியவன்,	கூ
அறவிலைவாணிகன - யொருவிலைவியை கலகொடுதது அநரருதருமகொள்ளும வியாபாரி,	கஎ
அறுசுவை,	உஎ
அறைபோகமைச்சர் - மீழறுத்துரைபோகள,	கூ
அனவதானம்,	கஉ
ஆனனமபட்டயம - ஒருசமிழ்நூல , தரியரூபாரகவுனனது , இதுசருக்க சகங்கிரகத்பிகையெனவும பெயர பெறும , சாமியற்றிய வடமொழித சருக்கசகங்கிரகத்திற்கு உரையாகத் தெறுவுசரரிய அனனயபட்டனொல பகரால வடமொழியிறசெய்யப்படபிப் பினபு ருவாடுதறையாதின கவிவருான மூனிவரால மொழிபெயாகக்பட்டது,	உஎ
அனுமானவளவை,	உக
அனுமானஸ்தரிதம- ஒருபொருளதனுல, அனுமேயததினிலகணயகனொகறுவது பௌ.	உஅ
அனுமேயம - பௌ தாகளுடையபிரமாணமூனறனுள் ஒனறு ; பௌ.	உஅ
அனுவாரம - மூலனாப்பெயபபட்ட பொனறனை வேறிருனறு விதிகநாற்பொருடபை பினனருமவெதிதோதுதல,	கூகக
அஷ்டாங்கயோகம் - பௌ.	கூ, உக
அஷ்டாங்கமாகாகம - ஸயமியகருவுடி மூநலியவறறையுடைவழி அநுகூலாகவெனறுகூறபபடிம, பௌ	கூ
அஸாமிகரும குரியன,	உஉ
அஸ்தேயம - திருடாமை,	கஅ
அஸங்கிரஹம - இரவாமை , இஃகி அபரிக்ரஹமாகவெனவும வழஙகும . பௌ. இசசொறகு இவ்வாறனறிப பொருளகளெப பினபு வேண்டுமெனறு சேகரித்துவைதுக்கொளளாமையெனறும பொருள்கூறுவர்.	கஅ
அஸம்ஜ்ஞாஸத்துவலோகம் - பிரஹ்ம லோக மிருபதினுட் பதினெனரு வது , அஃது உருப்பிரஹ்மலோகம பதினெனனுள ஒன்று , பௌ	ஃ

விஷயம்.	பக்கம்.
ஆதிமாலை - சோழர்களுக்குரிய அடையாளமாலை,	கூள
ஆதிரேயம - ஒருவடதூல்; இது வேறாகவுமிருக்கிறது; இதை அத்திரிமுனிவராற் செய்யப்பட்டது,	உ.ஆ
ஆரிசை - சாதுவனையவீணை,	
ஆருந்தேசிகம - பிரபுலிங்கதாது.	கூகூ
ஆப்தன - உண்மையையே சொல்லுபவன்,	ஏ.ஐ.வ
ஆயம் - சாலகம்; இது வடமொழியில் 'ஆகாயபுரீஷம்' எனறுகூறப்படும்,	கூகூ
ஆயுதசமபம - ஆயுதசமபம - ஒருவடதூல் இதுவும் ஒருதாங்கமாகிய கல்பனைக்குரிய ஒன்று, ஆயுதசமபமுனிவராற் செய்யப்பட்டது,	உ.ஆ
ஆயுபரணசுவையில் வாதபித்தாற்றம - இயற்கையழிந்து,	கூ
ஆயுர்வேதபரிநாம - ஒருவடதூல், இது நூல் ஆயுர்வேதமுனிவராற் செய்யப்பட்டது, இவ்வுறுதிநிலையைக்கூறுவது,	எகூ
ஆயுர்வேதாவதாரம - பிரஜாபதியிலிருந்து பிரிந்து வந்த அசுவினிதேவர்களிடமிருந்து பரிஜ்ஞானம் பெற்ற இந்திரனிடமிருந்து பரத்துவாசர் முதலிய ரிஷிகளுக்குள் ஒன்று,	கூ
ஆயுர்வேதோற்பத்தி - ஆயுர்வேதம் தோன்றியது,	உ.கூஅ
ஆரண்ய - இடம்,	கூ.ஏ
ஆரிய - ஆரியன் என்பது பூ,	
ஆரிய டீகை - எண்ணெய்காப்பாயம் இவை ஆதாரத்தைத் தாங்கியிருக்கும் ஒருவகை மரவினங்களுடைய கூடையாகவும், (வெள்ளரசு, அத்தி முதலியவைகளாலாகிய பீடங்களாகவும்) இருக்கலாம்,	கூ
ஆரியன - ஆரியனென்பது ஒருவகை ஜாதியைக்குறிப்பதாகும்,	ஈ
ஆரியாபதிகேயஷேண வைதரண - மதுரையாபதி வரலாறு பற்றியதான, புகழ்தரிமை கூறப்பட்டது,	உகூ
ஆரியவரசர் - கனகன விசயன் முதலியோர்,	உ.கூ
ஆரோதணம - பலரும் ஏறுதல் இருக்கைக்கு மேல் விரிக்கும்விடம்,	உ
ஆலவட்டம் - விசிறி,	
ஆலிலைவயிறு - ஆலிலைபோன்ற வயிறு,	
ஆவணம் - ஒருவகைப் பத்திரம்,	
ஆவாகனம் - தாபனம்,	உ.ஆ.ஐ
ஆவாரை - ஒருவகைச் செடி,	
ஆவிரை - ஒருவகைச் செடி,	
ஆவுதி - ஒருவகைச் செடி,	
ஆழ்வார் - ஒருவகை நீர்ப்பூண்டு,	
ஆறாதாரம் - ஆறுவகைப்பட்ட ஆதாரம்,	
ஆறாதாரநிலையாய சுவாதிஷ்டானம் - பிரஜாபதியிடமிருந்து பரிஜ்ஞானம் பெற்ற அசுவினிதேவர்களிடமிருந்து வாலிபெற்றவர் மூலாதாரம்,	கூ
ஆறுவகைப்பாகுபாடு - ஆறுவகைப்பட்ட பாகுபாடு,	
ஆறுவகைப்பிரிவு - ஆறுவகைப்பட்ட பிரிவு,	
ஆறுவகைப்பிறப்பு - ஆறுவகைப்பட்ட பிறப்பு,	
ஆறுவகைப்பெயர் - ஆறுவகைப்பட்ட பெயர்,	
ஆறுவகைவிரிவு - ஆறுவகைப்பட்ட விரிவு,	
ஆறுவகைவேறுபாடு - ஆறுவகைப்பட்ட வேறுபாடு,	
ஆறுவகைவேறுபாடுகளுள் ஒன்று,	கூ

கக0 பான்மையிற் பிணித்துப் படிற்றுரை யடக்குதல்
கோன்முறை யன்றோ குமரற் கென்றலு
முதைய குமர னுள்ளம் பிறழ்ந்து
விரைபரி நெடுந்தேர் மேற்சென் றேறி
யாயிழை யிருந்த வம்பல மெய்திக்
ககரு காடமர் செல்வி கடிப்பசி களைய
வோடுகைக் கொண்டுநின் றூட்டுனள் போலத்
தீப்பசி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோ றீத்துப
பாத்திர மேந்திய பாவையைக் காண்டலு
மிடங்கழி காமமோ டடங்கா னாகி
கஉ0 யுடம்போ டென்ற னுள்ளகம் புகுந்தெ
னெஞ்சங் கவர்ந்த வஞ்சக கள்வி
நோற்றூண் வாழ்க்கையி னொசிதவந் தாங்கி
யேற்றூண் விரும்பிய காரண மென்னெனத்
தானே தமிய ணின்றோண் முன்னர்
கஉரு யானே கேட்ட லியல்பெனச சென்று
நல்லா யென்கொ னற்றவம புரிந்தது

கொடும்பி, யுருவப் பூங்கொம் பொசியப் புலவித் தீந்தேன் பருகி, யருகு வாய்விட் டார்ப்ப வண்ணன் மெல்லச் சென்றான்." என்று வருதல் காண்க; இது சீவகசிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம்; ச. கொண்டி மகளிர் - பொருள் கொள்ளுதலையுடைய பரத்தையர்; கொண்டி - கொள்ளையுமாம்; "நெஞ்சு நடுக்குறூஉக் கொண்டி மகளிர்" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, ௫அசு

கக0. படிற்றுரை - பொய்வார்த்தை.

ககக. கோன்முறை - செங்கோன்முறை. என்றலும் - என்று சம்பாபதி கூறலும்.

ககஉ. உள்ளம் பிறழ்ந்து - மனம்வேறுபட்டு.

ககசு. விரைபரி - வினைத்தொகை.

ககச. ஆயிழை - மணிமேகலை. அம்பலம் - உலகவறவி.

ககடு. காடமர்செல்வி - துர்க்கை; "காடமர் செல்வி கழிபெருங் கோட்டமும்" என்றார்முன்னும்; ச - ம் காதை, ௫௩. கடிப் பசி களைய - பேய்களின்பசியைத் தவிர்த்தற்பொருட்டு. 'களைஇய' என்றும் பாடம்.

ககடு - ககசு. ஊட்டுநளாகிய காடமர் செல்விபோலவென இயைகக.

ககஎ - ககஅ. பாத்திரமேந்தி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோறீததபாவை - மணிமேகலை. காண்டலும் - உதையகுமரன் கண்டவுடன்.

ககக. இடங்கழிகாமம் - வரம்பின்றிப் பெருகியகாமம்; இராகவேகமென்பாருமுளர்; "இடங்கழி நெஞ்சத திளமையானை" என்பது சீலப்பதிகாரம், கட்டுரைகாதை, ௩௭.

கஉக. கள்வி - மணிமேகலை.

கஉஉ. நோற்றூண் வாழ்க்கை - விரதங்களாற் பட்டினிவிட்டுணணுதலையுடையவாழ்க்கை. வாழ்க்கை - தவத்திற்கு அடை. நொசிதவம் - நுண்ணியதவம்; "நோற்றுணல் யாக்கை நொசிதவத்தீர்" என்பது சீலப்பதிகாரம், நாடுகாணகாதை, ௨௨௩.

கஉஙு. ஏற்றூண்-இரந்துணணுமுணவு. 'காரணம் யாதென' என்றும் பாடம்.

கஉசு - கஉடு. என்னெனக கேட்டல் இயல்பென்று உதையகுமரன் சென்று.

கஉசு. நற்றவம் புரிந்தது என்கொல்

சொல்லா யென்று துணிந்துடன் கேட்ப
வென்னமர் காதல னிராகுல னீங்கிவன்
றன்னடி தொழுதலுந் தகவென வணங்கி
கஙo யறைபோய் நெஞ்ச மவன்பா லணுகினு
மிறைவனீ முன்கை யீங்கிவன் பற்றினுந்
தொன்று காதலன் சொல்லெதிர் மறுத்த
னன்றி யன்றென நடுங்கினண் மயங்கிக்
கேட்டது மொழிவேன் கேள்வி யாளரிற்
கஙரு றேட்ட செவியைநீ யாகுவை யாமெனிற்
பிறத்தலு மூதலும் பிணிப்பட் டிரங்கலு
மிறத்தலு முடைய திடும்பைக் கொள்கல
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிகக நலறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்
கசo மண்டமர் முருக்குங் களிறணி யார்க்குப்
பெண்டிர் கூறும் பேரறி வண்டோ

'நலலா யெனக்கோ நற்றவம் புரிந்தது' எனறும் பாடம்.

கஉஎ. கேட்ப-உதையகுமரன் கேட்ப 'தூனேநதுடன் கேட்ப' என்றும் பாடம்.

கஉஅ. என்னமர் காதலன் இராகுலன் - இவன் என்னை விரும்பிய கணவனுகிய இராகுலனுவான; எறைதது பழம் பிறப்பின் செய்தி கூறியபடி.

கஉக. வணஙகி - மணிமேகலை வணஙகி.

கஙo. அறைபோய் - ஒட்டைபேசாய். நெஞசம் அறைபோய அவனபால் அணுகினுமென்க.

கஙஉ. தொன்று - பழமை.

கஙங. நன்றியன்று - நனமையன்று.

கஙச. கேட்டது மொழிவேன் - நீ கேட்டதற்கு விடை கூறுவேன். அவன் கேட்டது, முன்பு 'நல்லா யென்கொனறற்றவம் புரிநதது' (கஉசு - ம் அடி) எனபதனு லுணரப்படும். கேள்வியாளரின் - கேளவியாளர்களால.

கஙரு. நீ தூனைக்கப்பட்ட செவியையுடையாயாயின்.

கஙச - கஙரு. எனின்மொழிவேனென இயையும். இதில "கேட்பினுங் கேளாத் தகையலே கேள்வியாற், றேட்கப் படாத செவி" என்னும் சகஅ - ம் திருக் குறளின் பொருள் அமைந்திருத்தல் காண்க.

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று.

கஙஎ. இடும்பை - துன்பம.

கஙஅ. யாக்கையாகிய இது.

கஙசு-கஙஅ. இஃது உடையது கொள்கலம் என்க. இவவடிகளிறபோலவே "வினையின வநதது வினைகருவினை வாயது, புனைனை நீங்கிற் புலாலபுறத திடுவது, மூததுவிளி வடையது தீப்பிணியிருக்கை, பற்றின பற்றிடங் குறறக் கொள்கலம், புற்றடங கவிற் செற்றச் சேககை, யவலக் கயலை கையா றழுங்க, றவலா வுள்ளந் தனபா லுடையது, மகள் யாககை யிதுவென வுணர்நது, மிக் கோ யிதனைப் புறமழிப் பாராய்" என்று இந்நூலுள்ளே முன்னும் மகள் யாக்கையை இழித்துகூறியிருத்தல்காண்க; சு • ம் காதை, ககசு - கஉக.

கஙக. நல்லறம் - தயாதருமம்.

கசo. மணடி அமா முருகரும் களிறுமிகருச் செல்லுகின்றபோனை அழிக்கும்யானை. 'மண்டல மாடுங் களிறு' என்றும் பாடம்.

கசக. உண்டோ - இல்லை யென்றபடி.

கசo - கசக. 'களிறணி யார்க்குப்,

கேட்டனீ யாயின் வேட்டது செய்கென
வாட்டிறற் குரிசிலை மடக்கொடி நீங்கி
முந்தை முதல்வி முதியா னிருந்த
கசடு குச்சரக் குடிகை தன்னகம் புகுகாங்
காடவர் செய்தி யறிகுநர் யாரெனத்
தோடலர் கோதையைத் தொழுதன ளேத்தி
மாய விஞ்சை மந்திர மோதிக்
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை வடிவாய்
கரிஅ மணிமே கலைதான் வந்து தோன்ற
வணிமலர்த் தாரோ னவள்பாற் புக்குக்
குச்சரக் குடிகைக் குமரியை மரீஇப
பிச்சைப பாத்திரம் பெரும்பசி யுழந்த
காயசண் டிகைதன் கையிற் காட்டி
கருஉ மாயையி னெளித்த மணிமே கலைதனை
யீங்கிம் மண்ணீட் டியானென வுணர்கே
னுங்கவ ளிவளென் றருளா யாயிடிற்
பன்னா ளாயினும் பாடு கிடப்பே

பெண்டிர் கூறும் பேறறி வுண்டோ' என்றது முன்னிலைப்புறம்; இப்படியே "இளமை நாணி முதுமை மெய்தி, யுரை முடிவு காட்டிய வுரவோன் மருகற், கறிவஞ் சாலிப் மரபியல் வழக்குஞ், செறிவளை மகளிர் செப்பலு முண்டோ" என்று உதையகுமரனைநோக்கிச் சுதமதிகூறியதாக இந்நூலில முன்பு கூறியிருத்தல் காண்க; ச - ம் காதை, கஎ - கக0.

கசஉ. வேட்டது - விரும்பியது.

கசஙு. குரிசில-உதையகுமரனை. மடக்கொடி - மணிமேகலை.

கசச. முதியாள் - சம்பாபதி.

கசடி. குச்சரக்குடிகை [=கூர்ச்சரகுடிகா] கூர்ச்சரதேசத்துப் பணியமைந்த சிறிய கோயில். கூர்ச்சரதேசம் சிற்பத்திற் பெயர் பெற்றதென்பர். "குச்சரக் குடிகைக்கண்ணியை மரீஇ" என்று இக் காதையிலேயே பின்னும் வரும்; கருஉ. கூர்ச்சரமென்பது குஜ்ஜரமென்று கன்னடபாஷையில் வழங்கப்படுகின்றது.

கசசு. அறிகுநர் - அறிவோர்.

கசஎ. கோதை - சம்பாபதி.

கசஅ. மந்திரம் - மணிமேகலாதெய்வம் உபதேசித்த (வேற்றுரு வெய்துவித்கும) மந்திரம். இதனை, கo - ம் காதை அo - ம் அடிமுதலியவற்றாலுணர்க.

கசகூ. காரிகை - பெண்.

கசகூ - கருo. மணிமேகலை காரிகை வடிவாய் வந்தோன்றவென்க.

கருக. தாரோன் - உதையகுமரன். அவளென்றது, காயசண்டிகை வடிவு கொண்டு நின்ற மணிமேகலையை.

கருஉ. குமரி - சம்பாபதி.

மேல்வருவன உதையகுமரன் கூற்று.

கருங - கருச. பாதத்திரத்தைக் கையிற் காட்டியென்க.

கருசு. மண்ணீடு - சுதையாற் செய்யப்பட்ட பாவை. மண்ணீடுகளுள்ளென வழனுருபுவிரிக்க.

கருஅ. பாடுகிடப்பேன் - வரங்கிடப்பேன்; பாடு - படுக்கை, "பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடு கிடந்தாளுகு" (களத்திறமுரைத்தகாதை, கடு) எனவும், "பாசண் டன்பாற் பாடு கிடந்தாட்கு" (வரந்தருகாதை, எஅ) எனவும் சிலப்பதிகாரத்து வருதல்காண்க.

கஅ.—உதையகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை. கசுஙஉ

னின்னுங் கேளா யிமையோர் பாவாய்
கசுo பவளச் செவ்வாய்த் தவளவா ணகையு
மஞ்சனஞ் சேராச் செங்கய னெடுங்கணு
முரிந்துகடை நெரிய வரிந்தசிலைப் புருவமுங்
குவிமுட் கருவியுங் கோணமுங் கூர்நுனைக்
கவைமுட் கருவியு மாகிக் கடிகொளக்
கசுரு கல்விப் பாகரிற் காப்புவலை யோட்டி
வல்வா யாழின் மெல்லீதின் விளங்க
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்துக் காட்டிப்
புதுக்கோள் யானை வேட்டம் வாய்த்தென

கருகூ. இமையோா பாவாய் - தேவர்களுடைய தலைவி; "பவமறு வித்த வானோர் பாவாய்" (உரு - ம் காதை, கசஎ) என்று சிந்தாதேவியைப் பின்பு கூறுதல காண்க.

இனி, உதையகுமரன் மணிமேகலையின் நகைமுதலியவற்றால் தான்வலியழிந்து அவளுக்கு வயமாயினமை கூறுவான், தன்னை யானையாகவும் அவள் நகைமுதலியவற்றை யானையையடக்கி வயமாக்குங் கருவிகளாகவும் உருவகஞ்செய்து கூறுகின்றான்.

கசுக. 'அஞ்சனஞ் சேரா' என்றதனாற் கண்ணுக்கு மையெழுதாமை துணியப்படும்.

கசுங. கோணம் - தோட்டி; "கோணந் தின்ற வடுவாழ் முகத்த" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, ருகஉ.

கசுச. கவைமுட்கருவி-கவைத்த முள்ளையுடைய பரிக்கோல; "கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக, கலலா விளைஞர் கவளங் கைப்ப" என்பது முல்லைப்பாட்டு, ௩௫ - ௩௬. கடிகொள - காவல்கொள்ள.

கசுஙு - கசுச. குவிமுட் கருவிமுதலிய மூன்றும் யானையையடக்கும் கருவி விசேடங்கள்.

கசுo-கசுச. நகை குவிமுட்கருவியும், கண் கோணமும், புருவம் கவைமுட் கருவியுமாகிக் கடிகொளவென வியைக்க; இது நிரனிறை.

கசுரு. கல்வியாகிய பாகர்களாற் காத்தலாகிய வலையைப்போக்கி; "மடங்கெழு நோக்கின் மதிமுகந் திறப்புண், டிடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானை, கல்விப் பாகன் கையகப் படாஅ, தொல்காவுள்ளத் தோடு மாயினும்" என்றதிற் கல்வியைப் பாகனாக உருவகஞ்செய்திருத்தல் காண்க. இது சிலப்பதிகாரம், கட்டுரைகாதை, ௩௬ - ௩௯.

கசுஎ. முதுக்குறைமுதுமொழி - பேரறிவைப் புலப்படுத்தியமொழி; என்பது "பிறத்தலு மூத்தலும்" என்றது முதலியவற்றை.

கசுசு - கசுஎ. யாழோசைபோல இனிமையாக மொழிகளை எடுத்துககாட்டி; யானை யாழிற்கு வயமாகுமாதலின், இங்ஙனம் கூறினான்; இதனைப் பின்வரும் மேற்கோள்களாலுணர்க; "காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருத்தல், யாழ் வரைத் தங்கி யாங்கு" என்பது கலித்தொகை, உ. "அணியிழை மகளிரும் யானையும் வணக்கு, மணியொலி வீணை" என்பது பெருங்கதை, உஞ்சைககாண்டம், நருமதைச்சம்பந்தம். "இசையினிலிவட்குத தோற்றும் யானையால் வேறுமென்னி, னிசைவதொன் றன்று கண்டீர்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம, உருசு. 'யானை நாதத்திற்றோற்றுதலின், அதற்கு வணங்குதலியல்பு' என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்.

கசுஅ. புதிதாகக் கொள்ளப்படும்யானை வேட்டையில் அகப்பட்டதென்றுகருதி. இது, மணிமேகலையின் உட்கோளென்று உதையகுமரன் கருதினான். 'புதுக்கோட்டியானை' என்றும் பாடம்.

முதியா ளுன்றன் கோட்டம் புகுந்த
௧௭௦ மதிவாண் முகத்து மணிமே கலைதனை
யொழியப் போகே னுன்னடி தொட்டே
னிதுகுறை யென்றன னிறைமகன் றானென

உதையகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை முற்றிற்று.

---

௧௬௯. முதியாள் - விளி.

௧௭௧. அடிதொடுதல் - சூளுறவுகளுள் ஒன்று; இதனைப் பின்வருவனவற்றாலுணர்க; "நம்மு, ணாமுசாஅங் கோனடி தொட்டேன்" எனபது கலித்தொகை, ௧௪. "அடல்வலி யெயினர்நி னடி தொடு கடனிது" எனவும் "அடிதொடு படுகடனிது" எனவும் வருவன சிலப்பதிகாரம், வேட்டுவவரி; "சுடரொடு"— "துடியொடு".—

௧௭௨. இதுகுறை - இஃது எனக்கு வேண்டுங்காரியம்; குறை - காரியம; "முறைவேண் டுநாககுங குறைவேண் டுநாக்கும், வேண்டுப வேண்டுப வேண் டினர்க் கருளி" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௪௪௩ - ௪௪௪. இறைமகன் - உதையகுமரன்.

௧ - ௧௭௨. சித்திராபதி, அதுகேட்டு ஏறி வெய்துயிர்ததுக கலங்கித தீர்ப்பலென்று கூததியன் மடந்தையரெல்லார்க்குங்கூறும்; அங்ஙனங்கூறுகின்றவள வஞ்சினஞசாற்றி உயிர்ததுத் தேர்ந்து போகிக குறுகிப் பொருந்தி நின்று ஏதத அவன் 'தவறின்றோ' என, அவள், 'வேந்தே; நின்கண்ணி வாழ்க, காஞ்சி அம்பலததாயது' என, அதுகேட்டு அவட்கு உரைப்போன் 'எய்யாமையலேன்' என்று சொல்ல, சித்திராபதி சிறுநகையெய்தி, 'படிறறுரை யடககுதல் கோன் முறையன்றோ குமரற்கு' என்றலும, உதையகுமரன் உளளம பிறழ்நது ஏறி எய்திக காண்டலும் அடங்கானாகிச்சென்று துணிந்து கேட்ப, அவள் வணங்கி நடுங்கி மயங்கி, 'வேட்டதுசெய்க' என்றுகூறி நீங்கிப் புககுத தொழுது ஏததி ஓதிக் காயசண்டிகை வடிவாய் வந்துதோன்ற, தாரோன்புக்கு மரீஇ 'இதுகுறை' என றனனென வினைமுடிவு செய்க.

பத்தோன்பதாவது

சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை.

[பத்தோன்பதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகைவடிவாய்ச் சிறைக்கோட்டம்புக்குச் சிறைவீடுசெய்து சிறைக் கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கிய பாட்டு.]

முதியாள் திருந்தடி மும்மையின் வணங்கி
மதுமலர்த் தாரோன் வஞ்சினங் கூற
வேடவிழ் தாரோ யெங்கோ மகண்மு
டாடாது துணிந்து நாநல்கூர்ந் தனையென
விக்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
சித்திர மொன்று தெய்வங் கூறலு
முதைய குமர னுள்ளங் கலங்கிப்
பொதியறைப் பட்டோர் போன்றுமெய் வருந்தி
யங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றே
செங்கோல காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம்

க. முதியாள் - சம்பாபதி. மும்மை - மனம் வாக்குக் காயங்கள். 'முறைமையின் வணங்கி' என்றும் பாடம்.

உ. தாரோன் - உதையகுமரன். வஞ்சினம் - சூளுறவு; அஃது "உன்னடி தொட்டேன்" என்றது; கஅ - ம் காதை, கஎக.

மேல்வருவன தெய்வதத்தின் கூற்று.

ச. நாடாது துணிந்து - ஆராயாது துணிவுற்று, நாநல்கூர்ந்தனை - நாவறுமையுற்றாய்; என்றது, "எண்ணித்துணிக கருமம் துணிந்தபி, னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு" என்னும் சசுஎ - ம் திருக்குறளின் பொருளேத தழுவிவந்த வாறு காண்க. நாநலகூர்ந்தனை—கo - ம் காதை, சுஅ.

ஞ. வித்தகர் - சிற்பாசாரிகள்; "வித்தக ரியற்றிய, கண்கவ ரோவியம்" (சு - ம் காதை, கசுo - சசுக) எனவும், "வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திர செயகை" (சு - ம் காதை, கசுஎ - கசுஅ) எனவும் முன்பு வந்திருத்தல் காண்க; "வித்தக ரியற்றிய வீளங்கிய கோலத்து" என்பது சிலப்பதிகாரம், நடுகற்காதை, உஉக.

ட. ஒன்றுதெய்வம் - பொருந்திய தெய்வம்.

ச - சு. நல்கூர்ந்தனையெனக் கூறலு மென்க.

அ. பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை; "போதார் பிறவிப் பொதியறையோர்" என்பது சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை, ககக.

க. அவள் - மணிமேகலை. அயர்ப்பாய் - மறப்பாய்.

கo. செங்கோல் காட்டிய - செங்கோன்முறையை எடுத்துக் காட்டிய. தெய்வமுமென்றது மணிமேகலா தெய்வதத்தை; உம்மை - எதிரதுதழீஇயது. திப்பியமென்பதன்பொருளை, எ - ம் காதை, சுஎ - ம் அடிக்குறிப்பிற்பார்க்க.

கூ - கo. உதயகுமரனுக்கு மணிமேக

பையர வல்குல் பலர்பசி களையக்
கையி லேந்திய பாத்திரந் திப்பிய
முந்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயெனச்
சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பிய
கரு மிந்நிலை யெல்லா மிளங்கொடி செய்தியிற்
பின்னறி வாமெனப் பெயர்வோன் றன்னை
யகல்வாய் ஞால மாரிரு ளுண்ணப்
பகலர சோட்டிப் பணையெழுந் தார்ப்ப
மாலை நெற்றி வான்பிறைக் கோட்டு
உ0 நீல யானை மேலோ ரின்றிக்
காமர் செங்கை நீட்டி வண்டுபடு
பூநாறு கடாஅஞ் செருக்கிக் கால்கிளர்ந்து

லாதெய்வம் செங்கோன் முறையை எடுத்துக்காட்டி, மணிமேகலை திறத்தை நீ மறப்பாயென்று கூறியதனை, "கோனிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியுங், கோணிலை திரிந்திடின் மாரி வறங்கூரு, மாரி வறங்கூரின் மன்னுயி ரிலலை, மன்னுயி ரெல்லா மண்ணாள் வேந்தன், றன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் றாகுந், தவத திறம் பூணடோ டன்மேல் வைத்த, வவததிற மொழிகென் றவன்வயி னுரைத்தபின்" (எ - ம் காதை, அ - கச) எனவும், "பொன்றிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றிச், செங்கோல் காட்டிச் செய்தவம புரிந்த, வங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றனள்" (கஅ - ம் காதை, அக - அங) எனவும் இந்நூலுள்ளே முன் புவந்தவாற்றாலுணர்க.

கக. 'பசிகெடுப்ப' என்றும் பாடம்.

கக - கஉ. களைய எந்தியபாத்திரம்.

கங. பிழைத்தாய் - தவறுசெய்தாய்.

கச. இதூஉம் - இதுவும்.

கரு. இந்நிலையெல்லாம் - செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுதலிய மூன்றன் வரலாற்றையும். இளங்கொடி - மணிமேகலை.

கசு. பெயர்வோன்றன்னை - பெயர்ந்து செல்லும் உதயகுமரனை.

இனி இராத்திரியை யானையாக உருவகித்துக் கூறுவார்.

கஅ. பகல் அரசு - சூரியனாகிய அரசனை. பணை - பறை; யானை செல்லுங் கால அதன்வரவை எல்லார்க்குந் தெரிவித்தற்குப் பணைமுழங்கும்; "வெரூஉப் பறை நுவலும் பரூஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவரு செலவின் வெகுளி வேழம்" என்பது பொருநராற்றுப்படை, கஎக - கஎஉ.

ககூ. மாலை நெற்றி - அந்திக்காலமாகியநெற்றி; பிறைகோடு - பிறையாகிய தந்தம்.

உ0. நீலயானை - கரியநிறத்தையுடைய (இராததிரியாகிய) யானை. மேலோர் - பாகர்; "மேலோரின்றி" என்றார் முன்னும்; ச - ம் காதை, ஙரு; "மேலோர் வீசி" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, ஙஅக.

உக. காமர்செங்கை - விருப்பமாகிய துதிக்கை.

உஉ. பூநாறுகடாம் - ஏழிலைப்பாலை மலரினது மணநாறுகின்றமதம்; இதனை, "பாதத யானையிற் பதங்களிற் படுமத நாறக், காதத வங்குச நிமிர்ந்திடக் கால்பிடித் தோடிப், பூதத வேழிலைப் பாலையைப் பொடிப்பொடி யாகக், காத்திரங்களாற் றலத்தொடுந் தேய்த்த தோர் களிறு" என்னுஞ் செய்யுளாலுணர்க; இது கம்பராமாயணம், வரைக்காட்சிப்படலம், சு. செருக்கி - களித்து. கால்கிளர்ந்து - காற்றைப்போலே எழுந்து; "கால்கிளர்ந் தன்ன வேழம்" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, அஉ.

நிறையழி தோற்றமொடு தொடர முறைமையி
னகர நம்பியர் வளையோர் தம்முடன்
உரு மகர வீணையின் கிளைநரம்பு வடித்த
விளிபுண ரின்சீ ரெஃகுளங் கிழிப்பப்
பொறாஅ நெஞ்சிற் புகையெரி பொத்திப்
பறாஅக் குருகி னுயிர்த்தவன் போயபி
னுறையுட் குடிகை யுள்வரிக் கொண்ட
௩௦ மறுவில செய்கை மணிமே கலைதான்
மாதவி மகளாய் மன்றந் திரிதரிற்
காவலன் மகனோ கைவிட லீயான்
காய்பசி யாட்டி காயசண் டிகையென
வூர்முழு தறியு முருவங் கொண்டே
௩௫ யாற்றா மாககட் காற்றுந் துணையாகி

கசு - உரு. பெயர்வோன்றன்னை நீலயானை தொடர வெனவியைக்க; இரவுவரவென்றபடி.

உச. நம்பியர் - காதலஞ்செலவர்; "நறுஞ்சாந் தகலதது நமபியர்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, ஊர்காணகாதை, கoo. வளையோர் - மகளிர்.

உரு. மகரவீணை - மகரயாழ்; இது நாலவகையாழ்களுள் ஒன்று; பதினேழு நரம்புகளையுடையது கிளைநரம்பு - குரல், இளி, துத்தம், விளரி, கைககிளையென்னும் ஐந்துமாம்; இதனை "கிளையெனப் படுவ கிளககுங காலைக், குரலே யிளியே துத்தம் விளரி, கைககிளை யெனவைந் தாகு மென்ப." என்பதனாலுணர்க. வடித்தல - 'சுட்டு விரலும் பெருவிரலுங் கூட்டி நரம்பை அகமும் புறமும் ஆராய்தல்' என்பர் **சிலப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியர்**; 'நரம்பை உருவுதல்' என்பர் ஆசிரியர் **நச்சினார்க்கினியர்**.

உசு. இளி-இசை; எழுநரம்பினுள் ஒன்றன் பெயராயிருந்தும் எல்லாப்பண்ணிற்கும் இஃது அடிமணையாதலின், ஈண்டு இப்பொருளைத் தந்துநின்றது. சீர் - தாளவறுதி. எஃகு - வேல். சீராகிய எஃகு உளததைக்கிழிப்ப.

உஎ. எரிபொததி - (காமமாகிய) தீமூட்டப்பட்டு.

உஅ பறாஅக்குருகின் உயிர்த்து - கொல்லனுலைமூககுப்போலே யுயிர்த்து; பறாஅக்குருகு - வெளிப்படை; கருவூரைப் பூவாவஞ்சியென்றும், குதிரைமலையை ஊராக்குதிரையென்றும், குறிஞ்சிப்பண்ணைக் கொய்யாக் குறிஞ்சியென்றும் நாஞ்சின்மலையை உழாநாஞ்சிலென்றும் நூல்களில வழங்குதல் காண்க. "ஊதுலைக் குருகி னுயிர்தது" என்றார் முன்னும்; உ - ம் காதை, சஙு.

கசு - உஅ. பெயர்வோன்றன்னை நீலயானைதொடர, சீராகியஎஃகு உளங்கிழிப்ப எரிபொத்தி உயிர்த்து அவன் போயபினென்க.

இனி, மணிமேகலை உதயகுமரனுக்கு அஞ்சிக் காயசண்டிகை வடிவத்துடன் பிச்சையிடுதற்கு வெளிப்பட்டு வந்தமை கூறுவார்.

உகூ. உறையுட் குடிகை - இருப்பிடமாகிய சிறிய கோயிலில். உள்வரிககொண்ட - வேற்றுருவங்கொண்ட; உள்வரியாவது பாண்டவர் விராடநகரததுப் பிறிதுருவங்கொண்டாற்போலவது; கிருத்திரிமவேட மென்றும் வடிவுமறைத்தலென்றுங்கூறுவர் **சிலப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியர்**.

௩௧. 'மாதவிமகளாய்' என்பது முதலியன மணிமேகலையின் உட்கோள். மன்றம் - உலகவறவி.

௩உ. காவலன்மகன் - உதயகுமரன். கைவிடலீயான் - கைவிடான்.

௩௫. கஎ - ம் காதை, சுச.

யேற்றலு மிடுதலு மிரப்போர் கடனவர்
மேற்சென் றளித்தல் விழுத்தகைத் தென்றே
நூற்பொரு ளுணர்ந்தோர் நுனித்தன ராமென
முதியாள் கோட்டத் தகவயி னிருந்த
௪௦ வமுத சுரபியை யங்கையின் வாங்கிப்
பதியகந் திரிதரும் பைந்தொடி நங்கை
யதிர்கழல் வேந்த னடிபிழைத் தாளை
யொறுக்குந் தண்டத் துறுசிறைக் கோட்டம்
விருப்பொடும புகுந்து வெய்துயிர்த்துப் புலமபி
௪௫ யாங்குப் பசியுறு மாருயிர் மாக்களை
வாங்கு கையகம் வருந்தநின் றூட்டலு
மூட்டிய பாத்திர மொன்றென வியந்து
கோட்டங் காவலர் கோமகன் றனக்கிப
பாத்திர தானமும் பைந்தொடி செய்தியும்
௫௦ யாப்புடைத் தாக விசைத்துமென் றேகி
நெடியோன் குறளுரு வாகி நிமிர்ந்துத
னடியிற் படியை யடக்கிய வந்நா
ணீரிற் பெய்த மூரி வார்சிலை
மாவலி மருமான் சீர்கெழு திருமகள்

---

௩௬ - ௩௮. வாங்குதலும கொடுததலும் இரப்போர்கடனாமாதலின், அவர் எவ்விடத்தும் வலிந்து சென்று கொடுததல் சிறப்புடைததென்று நூற்பொருளுணர்ந்தோர் ஆராய்ந்து சொன்னாரென்று கருதி. (?)

௪௦. வாங்கி - கொண்டு.

௪௧. நங்கை - மணிமேகலை. 'பைந்தொடி மடந்தை' என்றும் பாடம்.

௪௨. பிழைததாளை - பிழை செய்தாளை.

௪௩. தண்டத்து - தண்டத்தினையுடைய. சிறைக்கோட்டம்-சிறைச்சாலை.

௩௦ - ௪௬. மணிமேகலை, நுனித்தன ராமென வாங்கிப் புகுந்து நின்று மாக்களையூட்டலுமென்க.

இவள் பலரையும் உண்பித்தல்கண்ட கோட்டங்காவலர் வியப்புற்றுச்சென்று அரசனுககுத தெரிவித்தல் இனிக்கூறப்படும்.

௫௦. யாப்புடைததாக - உறுதியுடைத்தாக. இசைததும் - சொலலுவேம.

௪௭ - ௫௦. கோட்டங்காவலர் வியந்து தானமும் செய்தியும் கோமகனுக்கு இசைததுமென்றேகியென்க.

௫௧. நெடியோன் - திருமால், குறளுருவாகி - வாமனனாகி, நிமிர்ந்து - பேருருவங்கொண்டு

௫௨. அடக்கிய- அடகக. அந்நாளில; அடககிய வந்நாளென வியைததுப் பெயரெசசததொடராக்கினுமமையும்.

௫௩. நீரிற் பெய்த - நீருடன் பூமியைக்கொடுத்த; பூமியைத தாரைவார்த்துக் கொடுத்தவென றபடி.

௫௨ - ௫௩. அடககிய நீரிற் பெய்தவெனவியைகக.

௫௪. மாவலி மருமான் மகள் - மகாபலியின் வழிததோன்றலாகிய அரசனுடைய மகள்; அரசன்பெயர் புலப்படவில்லை.*

---

* மகாபலியின் பரம்பரையரசர் யாரென்று வினாவியபொழுது, இராசாங்கத்துச் சிலாசாதன பரிசோதகர்களுள் ஒருவராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ வி. வெங்கையரவர்கள்

௫௫ சீர்த்தி யெனனுந் திருத்தகு தேவியொடு
போதவிழ் பூம்பொழில் புகுந்தனன் புக்குக்
கொம்பர்த் தும்பி குழலிசை காட்டப்
பொங்கர் வண்டின நலலியாழ் செய்ய
வரிக்குயில் பாட மாமயி லாடும்
௬௦ விரைப்பூம் பந்தர் கண்டுளஞ் சிறந்தும்
புணர்துணை நீங்கிய பொய்கை யன்னமொடு
மடமயிற் பேடையுந் தோகையுங் கூடி
யிருசிறை விரித்தாங் கெழுந்துடன் கொட்பன

---

௫௫. சீர்த்தியென்று பெயர் கூறப்படும் செல்வமிக்க தேவியுடன். 'சீதர தகையெனுந் திருத்தகு தேவி' என்றும் பாடம்.

௫௬. போது - மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு. 'பொருந்தினன் புககு' என்றும் பாடம்.

௫௭. குழல் - வேய்ங்குழல்.

௫௮. பொங்கர் - சோலை

௫௭ - ௫௮. இவ்வடிகளிற்போலவே "குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட, மழலை வண்டின நல்லியாழ் செய்ய" என்று முனபு வந்திருத்தல் காணக; ௪ - ம் காதை, ௩ - ௪.

௫௯. வரி - வரிப்பாட்டு; கீற்றுமாம். 'மாமயி லாடுவ' என்றும் பாடம்.

௫௭ - ௬௦. காட்டச் செய்யப் பாட ஆடும்பந்தர்கண்டு உளஞ்சிறந்துமென்க.

௬௧. துணை - பெண்ணன்னம்.

௬௨. தோகை - ஆண்மயில். 'சேவலுங் கூடி' என்றும் பாடம்.

௬௩. கொட்பன - சுழலுவனவற்றை.

(எம் - ஏ), அன்புடன் எழுதியனுப்பியவிடை வருமாறு:— "பாணவம்சத்து அரசர்கள் மகாபலியின் பரம்பரையைசசேர்ந்தவர்கள்; அவர்களின் கல்வெட்டுககள், வட ஆர்ககாடு ஜில்லா வேலூருக்கடுதத திருவல்லமென்கிற கிராமத்திலும் மைஸூர் ஸம்ஸ்தானததில துல்கான்போடே என்கிற ஊரிலும் கிடைத்திருக்கின்றன; "முவ்வுலகிலும் தொழப்பட்டவனாயும் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் தலைவனாயுமிருக்கின்ற பரமேசுவரனுக்கு வாயில்காக்கும்படியாக நியமிக்கப்பட்டமகாபலிகுலத்தைச்சேர்ந்தவன்" எனறு சிலபாணவரசர்கள், தங்களுக்குரிய கல்வெட்டுககளிற் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாணகுலததைச்சேர்ந்த செப்புப்பட்டயங்கள் இரண்டுண்டு. அவற்றில ஒனறு, சிதம்பரம் கனகஸபையின் முகட்டைப் பொன்வேய்ந்த பராந்தகனென்று சொல்லப்பட்ட வீரநாராயணச்சோழன் பாணவம்சத்தை நின்மூலஞ்செய்து அவர்களின் நாட்டைக் கங்கவம்சத்தைச்சேர்ந்த அத்திமல்லனென்ற அரசனுக்குககொடுதததாகச் சொலலுகின்றது. இந்த வீரநாராயணன் கி. பி. 10-ம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியில ஜீவித்திருந்தான். மற்றொரு செப்புப்பட்டயததில் கீழே எழுதப்பட்டிருக்கும் வம்சாவலி கிடைத்தது:— பலி, அவன் மகன் பாணன், அவன குலததிற்பிறந்தவன் பாணாதிராசன், இவ்வம்சத்தைச்சேர்ந்த அநேக அரசர்கள் மரித்தபிறகு இருந்தோன் ஜயநந்திவர்மன் (-இவன் ஆந்திரதேசத்திற்கு மேற்கிலிருந்த நாட்டை ஆண்டவன்), அவன் மகன் முதலாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன ஜகதேகமல்லனென்கிற மல்லதேவன், அவன்மகன் பாணவித்தியாதரன், அவன் மகன் பிரபுமேருதேவன், அவன் மகன் முதலாம் விக்கிரமாதித்தன், அவன் மகன் புகழ்விப்பவர்கண்டனென்கிற இரண்டாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன் விசயபாதுவெனறு கூறப்பட்ட இரண்டாம் விக்கிரமாதிததன் (-இவன் கிருஷ்ணராஜனென்ற அரசனுக்கு நேசன்.) இந்த அரசர்களின்காலம் தெரியவில்லை."

ஒருசிறைக் கண்டாங் குண்மகிழ் வெய்தி
மாமணி வண்ணனுந் தம்முனும் பிஞ்ஞையு
மாடிய சுரவையிஃ தாமென நோக்கியுங்
கோங்கலர் சேர்ந்த மாங்கனி தன்னைப்
பாங்குற விருந்த பல்பொறி மஞ்ஞையைச்
செம்பொற் றட்டிற் றீம்பா லேந்திப்
பைங்கிளி யூட்டுமோர் பாவையா யென்று
மணிமலர்ப் பூமபொழி லகவயி னிருந்த
பிணவுக்குரங் கேற்றிப் பெருமதர் மயிலை
மடவோர்க ளியற்றிய மாமணி பூசல
கடிவனூக் குவது கண்டுநகை யெய்தியும
பாசிலை செறிந்த பசுங்காற் கழையொடு
வால்வீ செறிந்த மாஅயங் கண்டு
நெடியோன் முன்னெறி நின்றனை யெனைத

சுஉ. ஒருசிறை - ஒருபக்கம்.

சுஎ. மாமணிவண்ணன் - கண்ணன். தம்முன் - பலதேவர். பிஞ்ஞை - நப்பின்னை. 'பின்னையும்' என்றும பாடம்.

சுசு. ஆடிய - (துவராபதியில் எருமன்றத்தே அக்காலத்து) ஆடிய. சுரவை - கைகோத்தாடுங்கூத்து; இதனை, வரிக்கூத்தின் ஒருறுப்பென்றும, விசேடக கூத்து ஆறினுள் ஒன்றென்றுங்கூறுவர் அடியார்க்கு நல்லார்.

சுஏ - சுசு. கண்ணனும் பலதேவரும் நப்பின்னையுமாகிய மூவரும துவராபதியில் எருமன்றத்தே குரவைகூத்து ஆடியதனை, "மாயவன்றன் முன்னிறைம வரிவளைகைப் பின்னையொடுவ, கோவலர்தஞ் சிறுமியர்கள் குழற்கோதை புனஞ்சோர, வாய்வளைச்சோக் கடிபெயர்த்திட் டசோதையார் தொழுதேத்தத, தாதெருமன் றத்தாயிற் குரவையோ தவ வுடைத்தே" என்பதனாலுணர்க. இது சிலப்பதிகாரம், ஆய்ச்சியர் குரவை.

சுசு - சுசு. அன்னத்திற்குப் பலதேவரும், மயிற்பேடைக்கு நப்பின்னையும், தோகைக்குக் கண்ணனும் உவமைகள். கொட்பனவற் றறை கண்டி மகிழ்வெய்திக் குரவையிஃதாமென நோக்கியுமென்க.

சுஏ. கோங்கலர் - கோங்கம்பூ.

சுஅ. மஞ்ஞை - மயில்.

ஏ0. பாவை - பெண். எனறமனை கருதியும்.

சுஎ - ஏ0. கோங்கலர்ச்சூழ் பாவையுடையபொற்றட்டும், மாங்கனிக்குக் கிளியும், மயிலுக்குப் பெண்ணும் உவமைகள்.

ஏஉ. பிணவுகுரங்கு - பெண்குரங்கு, "பனமி புல்லாயா னாயென மூனறு, மோனறிய வென்ப பிணவென பெயர்தொகை" (தொல்காப்பியம், மரபியல், சுஅ) எனனும சூத்திரத்தில 'ஞனறில' எனறதனுள் 'பிணவு' எனபது குறிப்பாகும கொணடுப்பட்டது.

ஏசு மடவோர்கு - மகளிர்க்கு.

ஏச. கடியவன - ஆணகுரங்கு; "குனறுங்கிளை நேற்றீனற்கவ ணென்றலும்" என்பது தொல்காப்பியம், மரபியல், சுஏ, ஊக்குவது - செலுத்துவதில. 'கணமிகழ் வெய்தியும்' எனறும பாடம.

ஏஎ - ஏச. கடிவன், பிணவுக்குரங்கை யேற்றி ஊசலை ஊக்குவதுகண்டு மகிழ்வெய்தியுமென்க.

ஏஞ. கழை - மூங்கில.

ஏக. வால்வீ - வெள்ளியமலர். மராம் வெணகடம்பு.

ஏஎ. நெடியோன் - கண்ணன். முன்னமையன்; என்றது பலதேவனா. 'நெடியோன் றம்முனெனெ' என்றும பாடம்.

ஏஞ - ஏஎ. கழைக்குக கண்ணனும்,

தொடிசேர் செங்கையிற் றொழுதுநின் றேத்தியு
மாடற் கூத்தினோ டவிநயந் தெரிவோர்
அ0 நாடகக் காப்பிய நன்னூ னுனிப்போர்
பண்ணியாழ் நரம்பிற் பண்ணுமுறை நிறுப்போர்
தண்ணுமைக் கருவிக் கண்ணெறி தெரிவோர்
குழலொடு கண்டங் கொளச்சீர் நிறுப்போர்
பழுனிய பாடல பலரொடு மகிழ்வோ
அ௫ ராரம பரிந்த முத்தங் கோப்போ
ரீரம் புலர்ந்த சாந்தந் திமிர்வோர்
குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைப்போ
ரஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ் பிணிப்போர்
நன்னெடுங் கூந்த னறுவிரை குடைவோர்
௯0 பொன்னணி னாடியிற் பொருநதுபு நிற்போ
ராங்கவர் தமமோ டகலிரு வானத்து
வேந்தனிற் சென்று விளையாட் டயர்ந்து

வெணகடம்பிற்குப் பலதேவரும் உவமைகள்.

எஅ. தொடி - வீரவளை; தொடித் தோட்கை துடுப்பாக" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, ௩௪.

எக. அவிநயம - கதைதழுவாதே பாட்டுகளின பொருள்தோன்றக் கைகாட்டி அவிநயிப்பது.

அ0. நாடகம் - கதைதழுவிவருங்கூத்து. காப்பியம் - காவயம். நாடகககாப்பியமாகிய நன்னூலென்க. நுனிப்போர - கூர்ந்து ஆராய்வோர்; "நூற்பொரு ளுணர்ந்தோர் நுனித்தனர்" என இககாதையிலேயே முன்பு வந்திருத்தல் காண்க; ௩அ - ம் அடி.

அக. பண்களையுடைய வீணைநரம்புகளிற பண்களை முறையே நிறுத்துவோர்.

அஉ. தண்ணுமைக்கருவி - மத்தளம்; இதனை உத்தமத்தோற கருவியென்பர். கண்ணெறிதெரிவோர் - அதன் முகத்தில அடித்தலையாராய்வோர்; கண் - வாத்தியங்களின் முகம்; "பண்ணமை முழவின் கண்ணெறி யறிநது" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, அரங்கேற்று காதை, ௬௧.

அ௩. குழலொடு கண்டம் கொள - வேய்ங்குழலோடு மிடற்றுப்பாடல் பொருந்துமவணணம். சீர் - தாளவறுதி.

அச. பழுனிய பாடல் - முற்றுப்பெற்ற இசைப்பாடல். மகிழ்வோர் - மகிழ்நதுபாடுவோர். 'பலவொடு மகிழ்வோர்' என்றும் பாடம்.

அ௫. ஆரம் பரிந்தமுத்தம் - ஆரம் அறுபடுதலாற சிந்தியமுத்துக்கள்.

அ௬. புலர்ந்த சாந்தம் - உலர்ந்த சந்தனம.

அஎ. குங்குமவருணம் - சிவந்ததொய்யிற்குழம்பு. இழைப்போர் - எழுதுவோர.

அஅ. ஆயிதழ்பிணிப்போர் - அழகிய இதழைக்கட்டுவோர்; 'ஆயிதழ் பிணைப்போர்' என்றும் பாடம்.

௯0. ஆடி - கண்ணாடி. 'பொன்னணியாடியின்' என்றும் பாடம்.

எக - ௯௧. தெரிவோரும், நுனிப்போரும், நிறுப்போரும், தெரிவோரும், நிறுப்போரும், மகிழ்வோரும், கோப்போரும், திமிர்வோரும், இழைப்போரும், பிணிப்போரும், குடைவோரும், நிற்போருமாகிய அவர்களோடென்க.

௯௧ - ௯௨. வானத்து வேந்தனில் - இந்திரன்போல, "வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும" (தொல்காப்பியம்,

குருந்துந் தளவுந் திருந்துமலர்ச் செருந்தியு
முருகுவிரி முல்லையுங் கருவிளம் பொங்கரும்
பொருந்துபு நின்று திருந்துநகை செய்து
குறுங்கா னெகுலமு நெடுஞ்செவி முயலும
பிறழ்ந்துபாய் மானு மிறும்பகலா வெறியும
வம்மெனக் கூஉய் மகிழ்துணை யொடுதன
செமமலர்ச் செங்கை காட்டுபு நினறு
மன்னவன் முனு மலர்க்கணை பைந்தன
மின்னிள வேனிலு மிளங்காற் செல்வனு
மெந்திரக் கிணறு மிடுங்கற் குன்றமும
வந்துயீ முருவியு மலர்ப்பூம பகுதரும
பரப்புநீர்ப் பொய்கையுங் கரப்புநீக கேணியு
மொளிக்துறை யிடங்களும் பளிக்கறைப் பள்ளியும
யாங்கணுந் திரிந்து தாழ்ந்துளீ யாடி

அகத்திணையியல், ரு) எனவும், வேந்தனும் வேந்து கெடும்" திருந்தாள், அகக.) எனவும் வருதலால், வேந்தனென்றற்கே இந்திரனென்ற பொருள்கூறினும இழுக்காது. வினையாட்டயாந்து - வினையாட்டை விரும்பிசசெய்து.

கூக. தளவு - செம்முல்லை. செருந்தி - ஒருமரம்; இது செருந்தெனவும வழங்கும. 'குருகுந் தளவுந் திருமலர்ச் செருந்தியும்' எனறும் பாடம்.

கச. முருகு - வாசனை. கருவிளம் - ஒருமரம். "நறுந்தண் ணகிலுஞ் சுருந்தனை குழையுங், கருவிளை கோடும்" என பது பெருங்கதை, உஞ்சைகாண்டம, நீராட்டரவம். பொங்கா - சோலை; இனி யுமாம்.

கூ. நகுலம - கீரி.

கூஎ. இறும்பு - குறுங்காடு. வெறி - ஆடு. 'விரும்பு கயாவெறியும' என்றும் பாடம்.

கூஅ. வம்மெனக்கூஉய் - யாருமென் றழைவி, வாருமென்றது 'வம்' எனறின்றது, "கதுமெனக் களைந்து வம்மென கூஉய்" என்பது பொதுநாற்றுப் படை, கஎ. மகிழ்துணை - இராசமா தேவி.

கூக. காட்டுபு - காட்டி.

கூஏ. மலர்க்கணை மைந்தன் - மன்ம தன.

கஎக. இன்னிள வேனில் - இனிய இளவேனிறபருவம்; அஃதாவது சித்திரை வைகாசிமாதங்கள். இளங்காற்செல்வன் - தென்றற்காறறுகிய செலவன், "சிறகார செலவன் மறுகிற றாற" எனபது சிலபபதிகாரம், அந்திமாலைச் சிறப்புசசெய்காதை, கஅ.

கஎஉ. எந்திரகிணறு - நீரை நிறைக வேணடுபாயின் நிறைதறகுப் போகுகிண் ணிமாயற்ற போகுகுறைதறகிய கிணறு. இங்குகறகுணறம - செயகுணறு.

கஎச. கரப்புநீர்கேணி - பறைதலியு டைய நீரையுடையகிணறு; இதனை அகச கேணியென்பர்.

கஎரி. பளிங்கறை - பளிங்கறை. பள்ளி - இடம்.

கஎசு. யாங்கணுமும் - கிணறறு குறு மும் அருவியும பந்தரும பொயகையும சேணியும் இடங்களுமாம பள்ளியுமாகிய எவ்விடதது. திரிந்து - மன்னவனும் மைந்தனும் வேனிலும செல்வனுந் திரிந்து.

கஎஉ - கஅசு. இவ்வடிகளிற்போலவே, "அந்தகசேனியு மெந்திர கிணறு, சுணபூ பகாவுர சேலைத்தான் முருவியு, மெணசுனைக் குன்றெறு வேணடுவ பிறவு, மிவ்வியேயாக வியற்றிய லிவ்வியாட் டிடமு, மிதுவிப் பூமி விரசை நோகெனி" (பெருங்கதை, உ ஏசைச்சாண்டபரலி

ககூ.—சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை. கஎஉ

மகத வினைஞரு மாட்டக் கம்மரு
மவந்திக் கொல்லரும் யவனத் தச்சரும்
தண்டமிழ் வினைஞர் தம்மொடு கூடிக்
கஎ0 கொண்டினி தியற்றிய கண்கவர் செய்வினைப்
பவளத் திரள்காற் பன்மணிப் போதிகைத
தவள நித்திலத் தாமந் தாழ்ந்த
கோணச சந்தி மாண்வினை விதானத்துத்
தமனியம் வேய்ந்த வகைபெறு வனப்பிற்
கஎடு பைஞ்சேறு மெழுகாப் பசும்பொன் மண்ட
திந்திர திருவன் சென்றினி தேறலும்
வாயிலுக வினைத்து மன்னவ னருளாற்
சேய்நிலத் தன்றியுஞ் செவ்வியின் வணங்கி

ப்புலம்பல்) எனவும், "பளிகறைப் பூமி யும்பற்தெறி களதது, மணிக்கயிற் ஹசன் மறலிய விடதது, கொய்மலர்க் காவும் பொய்கைக் கரையு, மந்தக் கேணியும் வந்துபெயர் கூவி" (பெருங்கதை, உஞ் சைக்காண்டம், யாழ்கை வைத்தது) எனவும் வருதல்காண்க.

கoஎ. மகதவினைஞர் - மகதநாட்டுப்பி றந்த இரதினவேலைக்காரர். மராட்டம்-மகாராஷ்டிரதேசம்.

கoஅ. அவந்தி - அவந்திதேசம். யவ னம - யவனதேசம்.

கoஎ - கoஅ. மகததேசதது பிறந்த இரதினவேலைக்காரா முதலியோர தொ ழிலிற் பெயர்பெறறவரென்பதை, "யவ னதத் தச்சரு மவநதிக கொலலரு, மகதத் துப் பிறந்த மணிவினைக காரரும பிறந்த பசும்பொன் வினைஞருரு, கோச லத தியன்ற வோவிய தொழிலரும், வதத நாட்டு வண்ணக் கம்மரும" என் பதனாலுணர்க. இது, பெருங்கதை, உஞ் சைக்காண்டம, சயந்திபுகது.

கoஎ - கoக. மேற்கூறிய மகதவினை ஞர் முதலியோர் தண்ணிய தமிழ்நாட் டிற்பிறந்த வேலைக்காரருடனேகூடி.

ககஉ. நித்திலத்தாமம - முத்துமாலை.

ககங. கோணச்சந்தி - கோணமாகி யசந்தி; "சந்திக கோணமு மெந்திர வா ணியும்" என்பது பெருங்கதை, உஞ்சை க்காண்டம், சயந்திபுகது. விதானம் - மேற்கட்டி.

ககச. தமனியம் - பொன். 'வகை வேறு வனப்பின்' என்றும் பாடம்.

ககடி. பைஞ்சேறு மெழுகா - ஆப்பி யால் மெழுகப்படாத; "பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகர்" பெரும்பா ணாற்றுப்படை, உகஅ; சந்தனததால மெ ழுகியவென்றபடி; "மங்கல வெள்ளை வழிததுமுத் தீர்த்பின்" என்றவருசல காணக. இது சீவகசிந்தாமணி, கேம சரியாரிலம்பகம், சுசு. 'செமபொன் மண்டபதது' எனறும பாடம்.

ககசு. இந்திரதிருவன் - இந்திரச்செ லவமுடைய அரசன.

நுக - ககசு. இந்திரதிருவன், தேவி யொடுபுக்குக கண்டு உளஞ்சிறந்தும் நோகதியும பாவையாரமென்றும நகையெ ய்தியும் எதியும அவர்தம்மோடுசென்று அயர்ந்து பொருந்துபுகினறு நகைசெய்து கூஉய்க் காட்டுபுகின்று யாங்களுங்கிரி ந்து வினையாடி மண்டபதது அவன் சென்று இனிது வறலுமென்க.

ககள. வாயிலுகு இசைதது - வாயில காவலர்க்குத தெரிவிதது. அருளால் - கட்டளையால்.

ககஅ. சேய்நிலத்தன்றியும் - தூரமான இடததேசாம் நின்றதல்லாமலும். செவ் வியின் - சமயததில்.

கூஅ - ககஅ. கோட்டங்காவலர் இசை த்துமென்றேகி இசைதது வணங்கியெ னக் கூட்டுக.

யெஞ்சா மண்ணைசெ இயிகலுளங் துரப்ப
வஞ்சியி னிருந்து வஞ்சி சூடி
முறஞ்செவி யானையுந் தேரு மாவு
மறங்கெழு நெடுவாள் வயவரு மிடைந்த
தலைத்தார்ச் சேனையொடு மலைத்துத் தலைவந்தோர்
சிலைக்கய னெடுங்கொடி செருவேற் றடக்கை
யார்புனை தெரிய விளங்கோன் றன்னுற்
காரியாற்றுக் கொண்ட காவல் வெண்ருடை
வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
யொளியொடு வாழி யூழிதோ றூழி

கஉக. எஞ்சா மண் நசைஇ - குறையாத மண்ணைவிரும்பி, இகல் உளம் துரப்ப - மாறுபாடு உள்ளதைதைச்செலுத்த. எஞ்சார் மண்ணை' என்றும பாடம்.

கஉ0. வஞ்சியின் இருந்து - கருவூரிலிருந்து, வஞ்சி சூடி - வஞ்சிப்பூமாலையைச்சூடி; "பூவா வஞ்சியிற் பூதத வஞ்சி, வாய்வாணெடுந்தகை மணிமுடிக் கணிந்து" என்ற இப்படியே சிலப்பதிகாரத்துங் கூறியிருத்தல் காண்க; கால்கோட்காதை, கூ0.

கஉக - கஉ0. இதனை, "எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்த, னஞ்சு தகச் சென் றடல்குறித் தன்றே" (தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், எ.) எனவும், "வாடா வஞ்சி சூலைமலைந்து, கூடார் மண கொளல்குறித்தன்று"; "வஞ்சி வணங்கார் வணக்கிய வண்டார்ப்பக், குஞ்சி மலைந்தானெங் கோ" (புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், க) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

கஉக. முறஞ்செவி யானை - முறம் போலும் காதுகளையுடையயானை; "முறஞ்செவி வாரணம்" என்பது சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை, உசஎ.

கஉஉ. மறம் - ஆண்மை. வயவர் - வீரர். 'மறவரு மிடைந்த' என்றும் பாடம்.

கஉகூ. தலைத்தார்ச்சேனையொடு - முதன்மையாயிய தாரிப்படையோடு. மலைத்து - மாறுபட்டு. தலைவந்தோரென்றது சேரபாண்டியர்களை; பின் "சிலைக்கய னெடுங்கொடி" என்ற வருதலால் இங்ஙனங்கொள்ளப்பட்டது.

கஉச. சிலைக்கய நெடுங்கொடி - (வானுடைய வில்கொடியையும், பாண்டியனுடைய கயற்கொடியையும.

கஉடு. ஆர் - ஆத்தி; இது சோழர்களுக்கு உரிய அடையாளமாலை இளங்கோன் - தம்பி; இவன் யுவராஜாவாக இருந்தலின், 'இளங்கோன்' எனறு போலும்.

கஉஈ. காரியாறு - ஒருநதியின்பெயர். இதனை, 'காரியாற்றுநூலியெனெடுங்கிள்ளி' (புறநானூறு, சச) எனவும், "கொல்களிமுன் னளிப்பார்க்குத் திருகுகாரிகை கொடுத்தான்" (பெரியபுராணம், திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம், கூசஉ) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க. பெருமபோர்புரிவோர் ஆற்றிடையே அது செய்தல் இயலபு; "உடன்றுமேல் லாரு வாரிய மன்னரைக, கம்புனற் காவைப்போலாற்று வென்றோய்" (சிலப்பதிகாரம், நடுகற்காதை, கஉ0 - கஉக.) எனறு வருவல காண்க.

கஉஎ. மாவண்கிள்ளி - வினி, இஃது அரசன் பெயர்.

கஉசு - கஉஎ. வஞ்சோருடைய சேடிகளோ இளம்பேரூனுற் காரியாறுதுகொண்ட மாவண்கிள்ளியென்க.

கஉஅ. ஒளி - உறங்காதிற்கவும் உலங்காகயின்ற அரசரிடத்துள்ள கடமை டன்மை; "ஐயை நினமுனோய் நெஞ்சு நிழார் நின்ற, வொளியோ டொழுகப் படும்" என்பது திருக்குறள், சுசஅ, "உறங்கு மாயினு மன்னவன் றானெனி, கறங்கு வெண்டிரை வையகங் காக்கு மாலை" என்பது சீவகசிந்தாமணி, நாமக

வாழி யெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
கஙூ0 கேளிது மன்னோ கெடுகநின் பகைஞர்
யானைத் தீநோய்க் கயர்ந்துமெய் வாடியிம்
மாநகர்த் திரியுமோர் வம்ப மாத
ரருஞ்சிறைக் கோட்டத் தகவயிற் புகுந்து
பெரும்பெயர் மன்ன நின்பெயர் வாழ்த்தி
கஙூரு யையப பாத்திர மொன்றுகொண் டாங்கு
மொய்கொண் மாக்கண் முசிக்கவூண் சுரந்தன
ரூழிதோ றாழி யுலகங் காத்து
வாழி யெங்கோ மன்னவ வென்றலும்
வருக வருக மடககொடி தானென்
கச0 றருள்புரி நெஞ்சமொ டரசன் கூறலின்
வாயி லாளரின் மடக்கொடி தான்சென்
றாய்கழல் வேந்த னருள்வா ழியவெனத்
தாங்கருந் தன்மைத் தவத்தோய் நீயார்
யாங்கா கியதிவ் வேந்திய கடிஞையென்
கசரு றரசன் கூறலு மாயிழை யுரைக்கும்
விரைத்தார வேந்தே நீநீடு வாழி
விஞ்சை மகள்யான் விழவணி மூதூர்
வஞ்சந் திரிந்தேன் வாழிய பெருந்தகை
வானம வாய்கக மண்வளம் பெருகுக
கரு0 தீதின் றாக கோமகற் கீங்கீ
தையக கடிஞை யமபல மருங்கோர்

ளிலமபகம், உகக. 'ஒலியொடுவழா அது' என்றும பாடம்.

கஉக. 'வாழி யெங்கோ வாழிய பெருந்தகை' என்றும் பாடம்.

கஙக. அயர்நது - கவலையுற்ற.

கஙஉ. வம்பமாதர் - காயசணடிகை; வம்பு - புதுமை.

கஙச. பெருமபெயர் - பெரியபுகழ்.

கஙசு. மொய் - நெருக்கம். முசிகக - (வாங்குதலால்) மெலிய. 'மொசிக்கவூண் சுரந்தனள்' எனறும் பாடம்.

கஙஉ - கஙசு. மாதா புகுந்து வாழ்த்திக கொணடு ஊணசுரந்தனள்.

கஙஅ. என்றலும - என்று கோட்டங் காவலர் கூறலும.

கஙகூ. மடககொடிவருக வருகவென்று.

கசக. வாயிலாளரின் - வாயிலாளர்களால்.

கசஉ. வாழியவென - வாழ்கவென்று மணிமேகலைசொல்ல. 'தாள்வா ழிய' என்றும் பாடம்,

மேலவருவது அரசன்கூற்று.

கசச. நீ ஏந்திய இப்பாததிரம் எங்கே கிடைத்தது.

மேலவருவன மணிமேகலைகூற்று.

கசஎ. விஞ்சைமகளென்பதற்கு வித்தையையுடைய மகளென்றும், விததியாதரமகளென்றும் இருபொருள்கொள்க. பின்வருவனவும் இப்படியே ஏற்பப்பொருள் கொள்ளுதற்குரியவை.

கசக. வானம் - மழை.

கரு0. கோமகற்குத் தீதின்றாகுக. 'கோமகன் றனக்கீங்கு' என்றும் பாடம்.

கரு0 - கரூக. ஈது ஐயக்கடிஞை - இது பிச்சைப்பாத்திரம்.

தெய்வந் தந்தது திப்பிய மாயது
யானைத் தீநோ யரும்பசி கெடுத்த
தூனுடை மாக்கட் குயிர்மருந் திதுவென
கருரு யான்செயற் பாலதெ னிளங்கொடிக் கென்று
வேந்தன் கூற மெல்லிய லுரைக்குஞ்
சிறையோர் கோட்டஞ் சீததரு ணெஞ்சத்
தறவோர்க் காக்கு மதுவா ழியரென
வருஞ்சிறை விட்டாங் காயிழை யுரைத்த
கசுo பெருந்தவர் தம்மாற் பெருமபொரு ளெய்தக்
கறையோ ரில்லாச் சிறையோா கோட்ட
மறவோர்க் காக்கின னரசாள் வேந்தென

சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கியகாதை முற்றிற்று.

கருஉ. திப்பியமாயது-தெய்வலோகத்திருந்து உண்டாகியபொருளாவுள்ளது.

கருஈ ஊன் உடைமாககட்கு-உடமபு மெலிந்தவர்களுக்கு. உயிர்மருந்து - உயிரைக்கொடுக்குமருந்து. 'மானிட மாக்களுயிர்மருந்து' என்றும்பாடம். என - என்று மணிமேகலைசொல்ல.

கருஎ. 'கோட்டஞ் சிதைத்து' என்றும பாடம்.

கருஅ. 'அறவோர்க் காக்குமதி' என்றும் பாடம்.

கருஎ - கருஅ. சிறைச்சாலையை இடித்துத் தூய்மைசெய்து அவ்விடத்தை அருள்பொருந்திய மனத்தையுடைய முனிவர்களுக்கு உரிய இடமாகச்செய்யுமதுவே நீ செயற்பாலதென்று மணிமேகலை சொல்ல.

கருகூ. 'அருஞ்சிறை விடுத்த தாயிழை தானென' என்றும் பாடம்.

கசுo. பெருமபொருள் - அறம்; ஞானமுமாம்.

கசுக. கறையோர் - கடமைகொடுப்போர். இல்லாக்கோட்டமென்க; என்றதனால், அரசன் கறைவீடுசெய்த செங்கோன் முறையையுடையனென்றவாறாயிற்று; இதனை, "சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங், கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்மி, னிடுபொரு ளாயினும் படுபொரு ளாயினு, முற்றவர்க் குறுதி பெற்றவர்க் காமென, யானையெருத்தத் தணிமுர சிரீஇக், கோன்முறையறைந்த கொற்ற வேந்தன்" (கட்டுரைகாதை, கஉசு - கஙக.) எனவும், "சிறையோர் கோட்டஞ் சீமின் யாங்கணுங், கறைகெழு நல்லூர்க் கறைவீடு செய்ம்மென" (நடுகற்காதை, உoங - உoஈ) எனவும் சிலப்பதிகாரத்து வருதல்காணக.

க - கசுஉ. தாரோன் வணங்கிக் கூற தெய்வங்கூறலும, உள்ளங்கலங்கி வருந்தி அறிவாமெனப் பெயர்வோன்றனை நீலயானைதொடர எஃகு உளங்கிழிப்ப அவன் பொததி உயிர்ததுப் போயபின, மணிமேகலை நுனிததனரெனறு கருதி வாங்கிக் கோட்டம்புகுந்து மாக்களை ஊட்டலும், காவலர் வியந்து கோமகனுககு இசைத்துமென்றேகி, திருவன் சென்று ஏறலும, வாயிலுககிசைததுவணஙகி, 'மன்னவ, வம்பமாதர் ஊணசுரந்தனள்' என்றலும், 'வருகவருக' என்று அரசன்கூறலின், மடககொடி வாயிலாளரிற சென்று 'நின் அருள்வாழிய' என, 'யாங்காகியது' என்றுஅரசன் கூறலும், ஆயிழையுரைக்கும்; அங்ஙன முரைப்பவள் 'உயிர்மருந்து இது' என, 'யான்செயற்பாலது என்' எனறு வேந்தன்கூற, மெல்லியல் உரைக்கும்; அங்ஙனம் உரைப்பவள் 'நீ செயற்பாலது அறவோர்க்கு ஆக்குமது' என, வேந்து பெரும்பொருளெய்துதற்குக் கோட்டத்தை அறவோர்க்கு ஆக்கினனென வினை முடிவுசெய்க.

இருபதாவது

உதையகுமரனைக் காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை.

இருபதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகைவடிவெய்தக் காயசண்டிகை கணவனாகிய காஞ்சனனென்னும் விச்சாதரன்வந்து காயசண்டிகையா மெனக்கருதி அவள் பின்னிலைவிடா உதையகுமரனைப் புதை யிருட்கண் உலகவறவியில் வாளாலெறிந்துபோனபாட்டு.

அரச னாணையி னாயிழை யருளா
னிரயக் கொடுஞ்சிறை நீக்கிய கோட்டந்
தீப்பிறப் புழந்தோர் செய்வினைப் பயத்தான்
யாப்புடை நற்பிறப் பெய்தினர் போலப
௫ பொருள்புரி நெஞ்சிற புலவோன் கோயிலு
மருள்புரி நெஞ்சத் தறவோர் பள்ளியு
மட்டிற் சாலையு மருந்தினர் சாலையுங்
கட்டுடைச செல்வக காப்புடைத் தாக
வாயிழை சென்றதூஉ மாங்கவ டனக்கு
௧௦ வீயா விழுச்சீர் வேந்தன் பணிந்ததூஉஞ்

உ. நிரயக கொடுஞ்சிறை - நரகவேத னையைச்செய்யும் கொடியசிறை. கோட் டம் - அறை.

௩. தீப்பிறப்புழந்தோர் - கொடிய பிற வியிற்பிறந்து வருந்தினோர். 'செய்த வப் பயததால' எனறும் பாடம்.

௪. யாப்பு - பொருத்தம்.

௫. பொருளபுரிநெஞ்சிற் புலவோன் - சததியம் நான்கினையும் விரும்பிய நெஞ் சினையுடைய புததன்; பொருள் - சத்தி யம்.

௬. அறவோர்-பௌத்தமுனிவர்; "அற வோர் பள்ளியு மறனோம் படையும" என்று வருதல்காண்க; இது சிலப்ப திகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்த காதை, கஎக. "அருணெஞ்சத், தறவோர் பள்ளி" (உ0 - ம் காதை, கக - கஉ) என் பர் பின்னும்.

௭. அட்டிற்சாலை - மடைப்பள்ளி; "அடிசில் வைக லாயிரம்" என்பது சீவ கசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௪௭. அருந்தினர்சாலை - போசனசாலை.

௮. கட்டு - உறுதி. காப்பு உடைத் தாக - காவலையுடையதாக.

உ - அ. கோட்டம் காப்புடைத்தாக வென இயைக்க.

௯. ஆயிழை - மணிமேகலை.

௧௦. வீயாவிழுச்சீர் - மாறாத சிறந்த கீர்த்தி. பணிததது - சொல்லியது; அது, "யான்செயற் பாலதெ னிளங கொடிககு" (௧௯ - ம் காதை, கடுடு) என்றது.

கிறையோர் கோட்டஞ் சித்தரு ணெஞ்சத்
தறவோர் கோட்ட மாக்கிய வண்ணமுங்
கேட்டன ஞெகிழத் தோட்டலர் குழலியை
மதியோ ளெள்ளினு மன்னவன் காயினும்
கடு பொதியி னீங்கிய பொழுதிற் சென்று
பற்றினன் கொண்டென் பொற்றே ரேற்றிக்
கற்றறி விச்சையுங் கேட்டவ ளுரைக்கு
முதுக்குறை முதுமொழி கேட்குவ னென்றே
மதுக்கமழ் தாரோன் மனங்கொண் டெழுந்து
உ0 பலர்பசி களையப் பாவைதா ளெறுங்கிய
வுலக வறவியி னூடுசென் றேறலு
மழைசூழ் குடுமிப் பொதியிற்குன் றத்துக்
கழைவளர் கான்யாற்றுப் பழவினைப் பயத்தான்
மாதவன் மாதர்க டிட்ட சாப
உடு மீரா ருண்டு வந்தது வாராள்
காயசண் டிகையெனக் கையற வெய்திக்
காஞ்சன னென்று மவடன் கணவ
னெங்கிய மூதூ ருள்வந் திழிந்து

கக-கஉ. அருணெஞ்சத் தறவோர்.— உ0 - ம் காதை, கூ.

கஙு. கேட்டனஞெகி - (உதயகுமரன்) கேட்டு.

கச. மதியோர் எள்ளினும் - அறிவுடையோர் இகழ்வாராயினும். காயினும் - கோபித்தாலும்.

கடு. பொதியில்=பொதி இல் - அம்பலம்.

கசு. பற்றினன்கொண்டு - பிடித்துக் கொண்டு.

கசு - கசு. குழலியைப் பற்றினன் கொண்டென்க.

கஎ. விச்சை - வித்தை; உம்மை இறந்தது தழீஇயது. 'விஞ்சையும்' என றும் பாடம்.

கஅ. முதுக்குறை முதுமொழி :— கஅ - ம் காதை, கசுஎ; உ0 - ம் காதை, எச. 'முதுக்குறை மொழியுங் கேட்குவன்' என்றும் பாடம்.

கக. தாரோன் - உதயகுமரன்.

உ0. 'பாவைதா ளெறுங்கிய' என்றும் பாடம்.

உக. ஊடு - உள்ளே.

கூ - உசு. சென்றதூஉம் பனிதத்தூஉம் வண்ணமும்கேட்டு எள்ளினும் காயினும் சென்று குழலியைப்பறறிக்கொண்டு எற்றிக் கேட்டுக் கேட்குவனென்று மனங்கொண்டு தாரோன் எழுந்து சென்று ஏறலு மென்க.

மேலே, காஞ்சனன் காயசண்டிகையைத் தேடிப்போகுதலும், உதயகுமரனைக் கொன்றதும் கூறப்படும்.

உஉ. பொதியிற்குன்றம - பொதியின் மலை.

உரு. கழை - மூங்கில். யாற்று - ஆற்றில்.

உச. மாதவன் - விருச்சிகன். மாதர்க்கு - காயசண்டிகைக்கு.

உடு. ஈராருண்டு - பன்னிரண்டுவருடம்.

உசு. கையறவு - செயலறுதல்.

உடு-உசு. காயசண்டிகை வாராள்.

உஅ. மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். இழிந்து - இறங்கி; என்றதனால், காஞ்சனன் ஆகாயகமனமுடையனென்பது பெறப்பட்டது; "விஞ்சையன போலி னன் விலங்குவிண் படர்ந்தென" என்

பூத சதுக்கமும் பூமலர்ச் சோலையு
௩0 மாதவ ரிடங்களு மன்றமும் பொதியிலுந்
தேர்ந்தனன் றிரிவோ னேந்திள வனமுலை
மாந்தர் பசிநோய் மாற்றக் கண்டாங்
கின்றுநின் கையி னேந்திய பாத்திர
மொன்றே யாயினு முண்போர் பலரா
௩௫ லானைத் தீநோ யரும்பசி களைய
வான வாழ்க்கைய ரருளினா கொல்லெனப்
பழமைக கட்டுரை பலபா ராட்டவும்
விழையா வுள்ளமொ டவன்பா னீங்கி
யுதைய குமரன் றன்பாற் சென்று
௪0 நரைமூ தாட்டி யொருத்தியைக் காட்டித்
'தண்ணறல் வண்ணந் திரிந்துவே றாகி
வெண்மண லாகிய கூந்தல் காணாய்
பிறைநுதல் வண்ணங் காணா யோநீ
நரைமையிற் றிரைதோற் றகையின் றாயது
௪௫ விறலவிற் புருவ மிவையுங் காணா
யிறவி னுணங்கல போன்றுவே றாயின
கழுநீரக கண்காண் வழுநீர் சுமந்தன
குமிழ்முக் கிவைகா ணுமிழ்சீ யொழுக்குவ

இககாதையிற் பின்வருதல காண்க; கஉசு - ம அடி. 'உள்வந்து புகுந்து' என்றும் பாடம்.

உசு. பூதசதுககம் - தவவேடத்தில் மறைந்துநின்று அத்தவததிற்கு இழுக்கானவற்றின்கணொழுகும் பொய்வேடத்தார்முதலிய அறுவகையோரையும் பாசததாறகட்டி அடிததுணணும் பூதம் நிற்றற்கிடமாகிய சதுககம், சதுககம் - நாறசநதி; "தவமறைநதொழுகுந் . . . பூதம் புடைததுணும பூத சதுககமும" என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதலகாண்க; இநதிர விழவூரெடுததகாதை, கஉஅ - கஙச. பூ - பொலிவு. 'பூமரச் சோலையும்' என்றும் பாடம்.

௩0. மன்றம - ஊருககுநடுவாய் எலலாருமிருககு மரததடி. பொதியில் - அம்பலம; "மன்றமும் பொதியிலும்" (திருமுருகாற்றுப்படை, உஉசு.) என்பதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் இங்ஙனம் எழுதியிருததலகாணக.

௩௩. தேர்ந்து திரிவோன் - காஞ்சனன்.

௩உ. கண்டு - (காஞ்சனன்) கண்டு. மேலவருவன காஞ்சனன் கூற்று.

௩௫ நோய் - பஸ்மகவியாதி.

௩௬. வானவாழ்க்கையர் - தேவர்.

௩௫ - ௩௬. களைய அருளினர்கொல

௩௭. பலபாராட்ட - பலவற்றைககூறிப் பாராட்ட.

௩அ. அவன் - காஞ்சனன்.

௪0. நரைமூதாட்டி- நரையையும் முதுமையையுமுடையவள்.

௪க. 'தணணறல் வண்ணம்' என்பதுமுதலியன மணிமேகலைகூற்று. அறல் - கருமணல்.

௪உ. 'கூந்தலுங காணாய்' என்றும் பாடம்

௪௪. நரைமை - வெண்மை.

௪௬. இறவின் உணங்கல் - இறான்மீனின்வற்றல்.

௪அ. 'ஒழுகுவ' என்றும் பாடம்.

நிரைமுத் தனைய நகையுங் காணாய்
௫௦ சுரைவித் தேய்ப்பப் பிறழ்ந்துவே றாயின
விலவிதழ்ச் செவ்வாய் காணா யோநீ
புலவுப் புண்போற் புலால்புறத் திடுவது
வள்ளைத் தாள்போல் வடிகா திவைகா
ணுள்ளூன் வாடிய வுணங்கல் போன்றன
௫௫ விறும்பூது சான்ற முலையுங் காணாய்
வெறும்பை போல வீழ்ந்துவே றாயின
தாழ்ந்தொசி தெங்கின் மடல்போற் றிரங்கி
வீழ்ந்தன விளவேய்த் தோளுங் காணாய்
நரமபொடு விடுதோ லுகிர்த்தொடர் கழன்று
௬௦ திரங்கிய விரல்க ளிவையுங் காணாய்
வாழைத் தண்டே போன்ற குறங்கிணை
தாழைத் தண்டி னுணங்கல் காணா
யாவக் கணைக்கால் காணா யோநீ
மேவிய நரமபோ டென்புபுறங் காட்டுவ
௬௫ தளிரடி வண்ணங் காணா யோநீ
முளிமுதிர் தெங்கி னுதிர்கா யுணங்கல்
பூவினுஞ் சாந்தினும் புலான்மறைத் தியாத்துத்
தூசினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந் தெரியாய மன்னவன் மகனென
௭௦ விஞ்சை மகளாய் மெல்லிய லுரைத்தலுந்
தற்பா ராட்டுமென் சொற்பயன் கொள்ளாள

---

௪௯. நகை - பல. 'பலலுங்காணாய்' என்றும் பாடம்.

௫௦. சுரைப்பழத்தின்விதை பல்லுக்கு உவமையாதலை "சுரைவித்துப் போலுந் தம் பல்." என்பதனாலுமுணர்க; இது நாலடியார், அவையறிதல், ௫.

௫௨. புலவு - புலாலநாற்றம்.

௫௩. வள்ளைத்தாள் - வள்ளைத்தண்டு. வடிகாது - வடிந்தகாது. 'வடிந்தகாது' என்றும் பாடம்.

௫௪. உணங்கல் - வற்றல்.

௫௫. இறும்பூது - அதிசயம்; "இறும்பூது போலுமஃ தறிந்தரு ணீயென" என்பது சிலப்பதிகாரம், பதிகம், ௯. 'முலையிவைகாணாய்' என்றும் பாடம்.

௫௭. திரங்கி - திரைந்து.

௫௮. 'தோளிவைகாணாய்' என்றும் பாடம்.

௫௯. உகிர்த்தொடர் - நகத்தினதொடர்ச்சி. 'உகிரொடுகழன்று' என்றும் பாடம்.

௬௧. குறங்கு - துடை. இணை - இரண்டு.

௬௩ ஆவம் - அம்புக்கூடு.

௬௪. முளிமுதிர்தெங்கு - உலர்ந்த முதிர்ந்த தென்னை.

௬௭. "புனைவன நீங்கிற் புலாலபுறத் திடுவது" என்றார் முன்னும்; ௪-ம் காதை, ௧௧௪. 'புலான்மறுத்து' என்றும் பாடம்.

௬௯. தெரியாய் - தெரிந்துகொள்வாய்.

௭௦. விஞ்சைமகளாய் - காயசண்டிகையாய். மெல்லியல் - மணிமேகலை.

பிறன்பின் செல்லும் பிறன்போ னோக்கு
மதுககம ழலங்கன் மன்னவன் மகற்கு
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்துக் காட்டிப்
எரு பவளக் கடிகையிற் றவளவா ணகையுங்
குவளைச் செங்கணுங் குறிப்பொடு வழாஅ
ளீங்கிவன் கூதல னாதலி னேந்திழை
யீங்கொழிந் தனளென விகலெரி பொத்தி
மற்றவ ளிருந்த மன்றப் பொதியிலுட்
அ0 புறறடங் காவிற் புக்கொளித் தடங்கினன்
காஞ்சன னென்னுங் கதிர்வாள் விஞ்சைய
னாங்கவ ளுனாத்த வாசிளங் குமரனுங்
களையா வேட்கை கையுதிர்க் கொள்ளான்
வளைசோ செங்கை மணிமே கலையே
அரு காயசண் டிகையாய்க சடிஞை யேந்தி
மாய விஞ்சையின் மனமயக் குறுததன

மேல்வருவது காஞ்சனனசெய்தி.

எஉ. பிறனென்றது உதயகுமரனை. இங்கே பிறன்பின செல்லுமெனறது போல, "எணணிப்பத் தங்கையிட்டா லிநதிரன் மகளு மாங்கே, வெணணெய் ககுன றெரியுற றாறபோன் மெலிநது பின் னிறகு மனறே." (நனகமாலையா ரிலம்பகம, சக) என்று சீவகசிந்தாமணி யிலும் வந்திருததலகாணக.

எச. கஅ - ம் காதை, கசுஎ.

எரு. பவளககடிகை - பவளததுண் டம்; எனறது உசட்டினை. 'கடிகையும' என்றும் பாடம்.

எசு. குறிப்பு - இங்கிதம.

எரு - எசு. இவ்வடிகளின் பொரு ளோடு "ஒததொளிர் பவளத துள்ளொளி சிறந்த, முததுக்கூர்த தனன முள்ளெ யிற் றமுத, மருநதே மாந்த வாருயிர் தளிர்ப்ப, விருநதின் மூர லருமபிய தூஉ, மாயிதழ்க் குவளை மலர்புறத தோட்டிக், காய்வேல் வென்ற கருங்கய னெடுங்க, ணறிவுபிறி தாகிய தாயிழை தனககெனச், செவியகம் புகூஉச்சென்ற செவ்வியும், பளிங்கு புறததெறிந்த பவ ளப் பாவையென், னுளஙகொண் டொ ளிததா ளுயிர்க்காப் பிட்டு" (கஅ - ம் கா தை, எ0 - எக.) என்று உதயகுமரன் கூறியவாக்கியம் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

எஎ. இவனெனறது உதயகுமரனை. காதலன் - ஆசாநாயகன்.

எஅ ஈங்கு ஒழிந்தனள் - இவ்விடத் திலேயே தங்கிவிட்டாள்; என்னைததவி ர்ந்தாளென்றுமாம்; ஈங்கு - தன்மையை யுணர்ததுதலை "ஒழிக காம மீங்கென" (சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலமபகம், சஙு) என்பதிற்காண்க. இகல் - மாறு பாடு.

எக. மன்றப்பொதியில் - மன்றமாகி யபொதியில; இருபெயரொட்டு; இப்ப டியே, "மனறப் பொதியிற், கந்துடை நெடுநிலைக் கடவுட் பாவை" (உக - ம் காதை, சு - எ.) எனறு பின்னும்வரும.

அ0. இங்கே காஞ்சனனுக்குப்பாம்பை உவமை கூறியதற்கேற்ப "வேகவெந்தீ நாகங கிடந்த, போகுயர் புற்றளை புகு வான் போல" (கூஅ - கூக.) எனவும, "வெஞ்சின வரவ நஞ்செயி றரும்பத், தன்பெரு வெகுளியி னெழுந்துபை விரி த்தென" (க0ச - க0டு) எனவும் இககா தையிலேயே பின்புவருதல் காண்க.

அஉ. அவள் - மணிமேகலை.

அங. கையுதிர்க்கொள்ளான் - நீக்கான்.

மேல்வருவன உதயகுமரனுட்கோள்.

அசு. மாயவிஞ்சையின் - மாயவித்தை யினால்.

ளம்பல மருங்கி லயர்ந்தறி வுரைத்தவிவ்
வம்பலன் றன்னொடிவ் வைகிரு ளொழியா
ளிங்கிவள் செய்தி யிடையிருள் யாமத்து
கூ0 வந்தறி குவனென மனங்கொண் டெழுந்து
வான்றேர்ப் பாகனை மீன்றிகழ் கொடியனைக்
கருப்பு வில்லியை யருப்புக்கணை மைந்தனை
யுயாவுத் துணையாக வயாவொடும் போகி
யூர்துஞ் சியாமத் தொருதனி யெழுந்து
கூரு வேழம் வேட்டெழும் வெம்புலி போலக்
கோயில் கழிந்து வாயி னீங்கி
யாயிழை யிருந்த வம்பல மணைந்து
வேக வெந்தீ நாகங் கிடந்த
போகுயர் புற்றளை புகுவான் போல
க00 வாகந் தோய்ந்த சாந்தல ருறுத்த
வூழடி யிட்டத னுள்ளகம் புகுதலு
மாங்குமுன் னிருந்த வலர்தார் விஞ்சைய
னீங்கிவன் வந்தன னிவள்பா லென்றே
வெஞ்சின வரவ நஞ்செயி றரும்பத்
க0ரு தன்பெரு வெகுளியி னெழுந்துபை விரித்தென

அஎ. அயர்ந்து - வருந்தி; மறந்தென்றுமாம். அறிவுரைத்த - பழமைக்கட்டுரை பலபாராட்டிய.

அஅ. வம்பலன் - அயலான். வைகிருள் - வைகறைப்பொழுது. 'ஒளியான்' என்றும் பாடம்.

கூக. வான்றேர் - ஆகாயத்திலுலவும் தென்றற்காற்றாகிய தேர். 'மான்றோ' என்றும் பாடம்.

கூஉ. கஅ - ம் காதை, க0ரு, உரு - ம் காதை, கூ0; "மைதுழா நெடுங்கணார் மனத்துட் காமனா, ரைதுலாங் கவர்கணை யரும்பு வைத்தவே" என்பது சூளாமணி, குமாரகாலச்சருக்கம், ரு.

கூங. உயாவுத்துணையாக - விளுவுந்துணையாக; கொண்டென்று ஒருசொல் வருவிக்க; தனியேசென்றானென்றபடி. வயா - வேட்கைநோய்; இதுவயவெனவும் வழங்கும்; "வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது" என்பது புறநானூறு, உ0. 'உயிர்த்துணை யாக வயர்வொடும்' என்றும், அயாவொடும்' என்றும் பாடம்.

கூச. போயவன் நடுஇரவில் மீட்டும் எழுந்து வந்தான்.

கூஅ. தீ - விடம்.

கூகூ. போகுயாபுற்றளை - மிகவுயர்ந்த புற்றின்துவாரம்.

கூஅ - கூகூ. உ0 - ம் காதை, அ0; க0ச - க0ரு.

க00. சாந்து - சந்தனம். அலருறுத்த - பலரறியச்செய்ய.

க0க. ஊழ்அடியிட்டு - முறையே அடிவைத்து; "ஊழடி முட்டம்" என்பது குறிஞ்சிப்பாட்டு, உருஅ. அதன் உள்ளகம் - அம்பலத்தினுள்ளிடம்.

க0ங. 'ஈங்குவந்தனன்' என்றும் பாடம். என்று - என்றுகருதி.

க0ச. நஞ்சு எயிறு அரும்ப - விடத்தைப் பல் வெளிப்படுத்த; விடத்தையுடைய பல்தோன்றவென்றுமாம்.

க0ரு. பை - படம்.

க0ச-க0ரு. உ0-ம் காதை, அ0; கூஅ-கூகூ.

விருந்தோ னெழுந்து பெரும்பின் சென்றவன்
சுரும்பறை மணித்தோ டுணிய வீசிக்
காயசண் டிகையைக் கைக்கொண் டந்தரம்
போகுவ லென்றே யவள்பாற் புகுதலு
கக0 நெடுநிலைக் கந்தி னிடவயின் விளங்கக்
கடவு ளெழுதிய பாவையாங் குரைக்கு
மணுக லணுகல் விஞ்சைக் காஞ்சன
மணிமே கலையவண் மறைந்தரு வெய்தினள்
காயசண் டிகைதன் கடும்பசி நீங்கி
ககரு வானம் போவழி வந்தது கேளா
யந்தரஞ் செலவோ ரந்தரி யிருந்த
விந்த மாலவரை மீமிசைப் போகார்
போவா ரூளெனிற் பொங்கிய சினத்தள்
சாயையின் வாங்கித் தன்வயிற் றிடீஉம்
கஉ0 விந்தங் காக்குமவ் விந்தா கடிகை
யம்மலை மிசைப்போ யவள்வயிற் றடங்கினள்
கைமமை கொள்ளேல் காஞ்சன விதுகே

க0சு. இருந்தோன் - காஞ்சனன்.

க0எ. சுரும்பு அறை மணித்தோள் - மலையையொத்த அழகியதோள்; சுரும்பு - மலை. அறை - உவமவுருபு.

க0க. போகுவல - போவேன.

க0உ - க0க. விஞ்சையன் இருந்தோன், இவன் இவள்பால வந்தானென்று எழுந்து சென்று வீசிப் போகுவ லென்று புகுதலுமெனக.

கக0. கந்து - தூண.

ககக. கடவுள் எழுதிய - மயனுற்பண்ணப்பட்ட; "மயனெனக கொப்பா வருத்த பாவையி, னீங்கேன்" என்று பின வருதலகாண்க; உக - ம காதை, கசஉ - கசஞ.

மேலவருவன கந்திற்பாவை காஞ்சனனேநோகுக்கூறும் கூற்று.

ககஉ. அணுகல் அணுகல் - அணுகாதே அணுகாதே.

ககச - ககடு. தன்பசிநீங்கிக் காயசண்டிகை வானம்போவழி அவளுக்கு வந்த தன்பத்தைககேள்.

ககசு. அந்தரஞ்செலவோர் - தேவர். அந்தரி - தூகை.

ககஎ. விந்தமால்வரை - விந்தியமலை. 'மீமிசைச் செல்லார்' என்றும் பாடம்.

ககசு - ககஎ. விந்தியமலையிலிருத்தல் பற்றித் தூர்க்கைகு விந்தியவாவினி யென்றும் ஒரு பெயருண்டு.

ககஅ - ஙஉ0. விந்தமலையைப் பாதுகாக்கும் விந்தாகடிகை யென்பவள், யாரேனும் மேற்போவாராயின் மிக்ககோபத்தையுடையளாய்ச் சாயையினுல், அவர்களை இழுத்துத் தன்வயிற்றிலிடுவள்; பிரஹ்மதேவரிடம் வரம்பெற்ற ஸிஹ்மீகை யென்னுமரக்கி இலங்கைக்குச் சென்ற ஹநுமானை நிழலாலிழுத்துத் தடைப்படுத்தியதாக ஸ்ரீமத் வால்மீக ராமாயணம், சுந்தரகாண்டத்தால் தெரிகின்றது.

கஉக. (காயசண்டிகை) விந்தாகடிகையின் வயிறறிலடைகினள்.

கஉஉ. கைம்மை கொள்ளேல்-சிறுமையைக்கொள்ளாதே; கைம்மை - சிறுமை; சிறுமையென்றது ஆராயாது செய்தலை. இனி, உதையகுமரன் மணிமேகலையின் பூர்வஜன்மநாயக னென்பதனைத் தனது ஞானத்தாலறிந்த கந்திற்பாவை அவன

ஞ்விணை வந்திங் குதைய குமரனை
யாருயி ருண்ட தாயினு மறியாய்
கஉடு வெவ்வினை செய்தாய் விஞ்சைக் காஞ்சன
வவ்வினை நின்னையு மகலா தாங்குறு
மென்றிவை தெய்வங் கூறலு மெழுந்து
கன்றிய நெஞ்சிற் கடுவினை யுருத்தெழ
விஞ்சையன் போயினன் விலங்குவிண் படர்ந்தென.

உதையகுமரனைக் காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை முற்றிற்று.

இறந்தது பற்றி, மணிமேகலையை அமங்கலமாக நினைந்து அவளைக் கொள்ளாதே யென்று கூறிற்றென்றலுமாம்; கைம்மை - அமங்கலம்.

கஉங - கஉச. மடைதொழில செய்வோனை முற்பிறப்பில வெட்டிய பாவம் உதையகுமரனை வெட்டுண்ணச் செய்தது; ஆனலும் ஆராயாது செய்தலின் நீ அற்யாய். இவ்வரலாற்றை, உக - ம் காதையாலும் (ஏஎ - ம் அடிமுதலியவை.) உங - ம் காதையாலும் (அஉ - ம் அடிமுதலியவை.) அறிந்து கொள்க.

கஉஅ. கடுவினை - உதையகுமரனைக் கொன்ற பாவம்.

கஉஇ. விலங்கு - குறுக்காக.

க-கஉங. கோட்டம காப்புண்டதாக, தாரோன் கேட்டுமனங்கொண்டெழுந்து சென்று எறலும், கணவன் கையறவெய்தி வந்து இழிந்து தேர்ந்து திரிபோதைக் கண்டு பலபாராட்டவும், நீ திரென்று காட்டி மெல்லியல உரைத்தலும், விஞ்சையன் புகழ் ஒளிர்ந்து மடங்கினன; அரசிளங்குமாரனும் கொன்னான மனங்கொண்டு எழுந்து போகி எழுந்து கழிந்து நீங்கி அணைந்து புகுதலும, விஞ்சையன், எழுந்து சென்று வீழ்ந்து புரளலும், பாவை உரைக்கும்; அங்ஙனமே உரைப்பது கூறலும, விஞ்சையன எழுந்து படர்ந்த போயினனென வினைமுடிவு செய்க.

இருபத்தோன்றுவது

கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

[இருபத்தோன்றுவது மணிமேகலை உதயகுமரன்மடிந்ததுகண்டு உறுதியுரைத்த, நெடுநிலைக்கந்தின் நின்றபாவை வருவதுரைத்து அவள் மயக்கோழித்தபாட்டு.]

கடவு ளெழுதிய நெடுநிலைக் கந்தின்
குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின்
முதியாள் கோட்டத் தகவையிற் கிடந்த
மதுமலர்க் குழலி மயங்கின ளெழுந்து
ரு விஞ்சையன் செய்தியும் வெண்வேல் வேந்தன்
மைந்தற் குற்றது மன்றப் பொதியிற்
கந்துடை நெடுநிலைக் கடவுட் பாவை
யற்கவற் குரைத்த வற்புதக் கிளவியுங்
கேட்டன ளெழுந்து கெடுகவிவ் வுருவெனத்
கo தோட்டலர்க் குழலி யுள்வரி நீங்கித்
திட்டி விடமுண நின்னுயிர் போநாட்
கட்டழ லீமத் தென்னுயிர் சுட்டே

க. கடவுள் எழுதிய - தெய்வகிணையொத்த பாவையை (மயன்) பண்ணின; "கடவுட் பாவை" என்பர் பின்னும்; எ - ம் அடி.

உ. குடவயின்-மேற்றிசை யிடத்தே.

ங. முதியாள் கோட்டம் - சம்பாபதி கோயில.

க - ங. இவ்வடிகளால், சம்பாபதிகோயில், கந்திற்பாவைக்கு மேற்றிசையிலுள்ளதென்று தெரிகின்றது.

ச. குழலி - மணிமேகலை.

ஞ. விஞ்சையன்-காஞ்சனன். வெண் - வெற்றி; "வென்வே லாடவன்" என்பது புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப் படலம், உச. 'வெள்வேல' என்றும பாடம்.

ரு. மைந்தற்கு-உதயகுமரனுக்கு. மன்றப்பொதியில் :—உo - ம் காதை, எக.

எ. கந்திற்பாவை.

அ. அற்கவற்கு - காஞ்சனனுக்கு. அற்புதம் - ஆச்சரியம்.

கூ. இவ்வுருக் கெடுகவென்று.

கo. குழலி-சுட்டு, உள்வரிநீங்கி-மறைந்தவேட மொழிந்து; என்றது காயசண்டிகையின் வடிவமொழிந்தென்றபடி.

இனி, உதயகுமரனைக்குறித்து மணிமேகலை புலம்புதல் கூறப்படும்.

கக. திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதோர் பாம்பு; இதனியலபை, இந்நூல க - ம் காதை, சக - ம் அடிக்குறிப் பிற்பார்க்க. இதனைப் பாம்புகளுக்கு அரசென்றுங் கூறுவர்.

கஉ. கட்டழல் - மிக்கநெருப்பு. ஈமம் - மயானம.

கக - கஉ. இவ்வடிகளாற் போனபிறப்பின்செய்தி கூறினள்.

னுவவன மருங்கி னின்பா லுள்ளந்
தவிர்விலே னாதலிற் றலைமக டோன்றி
கரு மணிபல் லவத்திடை யென்னையாங் குய்த்துப்
பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காட்டி
யென்பிறப் புணர்ந்த வென்முற் றோன்றி
யுன்பிறப் பெல்லா மொழிவின் றுரைத்தலிற்
பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலு
உ0 மறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
யானினக் குரைத்துநின் னிடர்வினை யொழிக்கக்
காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல
வைவாள் விஞ்சையன் மயக்குறு வெகுளியின்
வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்தனை யோவென
உரு விழுமக் கிளவியின் வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி
யழுதன ளேங்கி யயாவுயிர்த் தெழுதலுஞ்
செலலல் செல்லல் சேயரி நெடுங்க
ணல்லியந் தாரோன் றன்பாற் செல்ல
னினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉ
௩0 மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம்
பண்டும பண்டும பல்பிறப் புளவாற்

கச. தலைமகள் - மணிமேகலாதெய்வம்.

கஙு - கச. உவவனத்திற் கண்டபொழுது உதயகுமரன்பால் மணிமேகலைக்குக் காதலிருந்ததென்பதை, "புதுவோன பினறைப் போனதென் னெஞ்ச, மிதுவோ வன்னாய் காமத் தியற்கை" (ஙு - ம காதை, அக - கூ0) என்றும், "அவன்பா லுள்ள, நீங்காத தன்மை நினக்குமுண் டாதலின" (க0 - ம் காதை; சச - சரு) என்றும் முன்வந்திருத்தலா லுணர்க.

கஙு பிணிப்பறு மாதவன் - புத்தன்; பிணிப்பு - பற்று; "பிணிப்பறுத தோர் தம் பெற்றி யெய்தவும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, க00.

கச - கஅ. தலைமகள் தோன்றி உய்த்துக் காட்டித் தோன்றி உரைத்தலினென்க.

உ0. சால்பு - அமைதி; இன்பமுமாம். மறம் - பாவம்.

கக - உ0. உக - ம் காதை, ககஙு.

உச. உருப்ப - கோபிக்க விளிந்தனையோ - இறந்தாயோ.

உங - உச. உருப்ப வெகுளியின் விளிந்தனையோ.

உரு. விழுமக்கிளவி - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்கள். வெய்துயிர்த்து - வெம்மையைப்போக்கி.

உசு. அயாவுயிர்த்து - நெட்டுயிர்ப்புக் கொண்டு. எழுதலும் - மணிமேகலை எழுதலும.

மேல், மணிமேகலையைநோக்கிக கந்திற்பாவை கூறுதலைச் சொல்லுவார்.

உஎ. செல்லல் செல்லல் - போகாதே போகாதே. சேயரிநெடுங்கண் - விளி.

உஅ. அல்லி - அகவிதழ். தாரோன் - உதையகுமரன்.

உகூ. மகனா - கணவனாக.

௩0. மனக்கினியாற்கு - உதயகுமரனுக்கு. மகளாயதூஉம் - மனைவியானதும.

உக - ௩0. "நோதக வுண்டோ தும் மக னார்க்கு" எனக் கணவனை மகனாரென்று சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை. கஅஎ

கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை
தடுமாறு பிறவித் தாழ்தரு தோற்றம்
விடுமாறு முயல்வோய் விழுமங் கொள்ளே
௬௫ லென்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத்தலும்
பொன்றிகழ் மேனிப் பூங்கொடி பொருந்திப்
பொய்யா நாவொடிப் பொதியிலிற் பொருந்திய
தெய்வ நீயோ திருவடி தொழுதேன்
விட்ட பிறப்பின் வெய்துயிர்த் தீங்கிவன்
௪௦ றிட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போயது
நெஞ்சு நடுங்கி நெடுந்துயர் கூரயான்
விஞ்சையன் வாளி னிவன்விளிந் ததூஉ
மறிதலு மறிதியோ வறிந்தனை யாயிற்
பெறுவே னல்லநின் பேரரு ளீங்கென
௪௫ வையரி நெடுங்க ணாயிழை கேளெனத்
தெயவக் கிளவியிற் றெய்வங் கூறுங்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரை
மாயமின் மாதவன் வருபொரு ளுரைத்து

காதையில் [அடி - கஎ] கூறியிருத்தல் காண்க.

௩௨. நீ அறிந்துகொண்ட முற்பிறப்பில் மட்டுமலல ; காணுதல - அறிதல்.

௨௯-௩௨. தோன்றியதூஉம் ஆயதூஉம் கண்டபிறவியேயலல , பண்டும பணடும பல்பிறப்புளவாலென வியைக்க.

௩௩. தாழ்தரு - தங்குகின்ற ; அழுந்துகின்றவெனறுமாம்.

௩௪ விழுமம் - துன்பம்.

௩௫. சொலலியுரைத்தல் - கூறிவிளக்குதல் ; "அறைந்தனர் சாற்றும்" (சிலப்பதிகாரம், நாடுகாணகாதை, கஙு) என் புழிப்போல.

௩௬. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

மேல், மணிமே கலையின் வினாவும், கந்திற்பாவைகூறும் விடையும் கூறப்படும்.

௩௭. விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. இவன் - உதயகுமரன்.

௩௮ - ௪௦. இவன் உயிர்போதற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்.

௪௧. யான் நெடுந்துயர் கூர; கூர-மிக.

௪௨. விளிந்ததூஉம் - இறந்ததற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்.

௪௩. அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ; இஃது, "உண்ணலு முண்ணேன் வாழலும் வாழேன்" (கலித்தொகை, பாலைக்கலி, ௨௨) என்பது போல் நின்றது.

௪௪. நல்ல நினது பெருங்கருணையை இவ்விடத்துப் பெறுவேன் ; எனறது - நீகூறும் விடையைககேட்கும் விருப்பமுடையேனென்றவாறு என - என்று மணிமேகலை சொலல. 'பேறுவே றில்லேன்' என்றும் பாடம்.

௪௫. ஆயிழை - விளி.

௪௬. தெய்வம் - கந்திற்பாவை.

௪௭. கரை - கரையில்.

௪௮. மாதவன் வருபொருள் - புத்தன் அவதரித்தலை. உலகத்திற் பாவங்கள் அதிகரித்தகாலந்தோறும அப்பாவங்களை ப்போககி அருளறததை நிலை நிறத்தி உயிர்களை நிருவாணமடைவித்தற்பொருட்டுப் புத்தாவதாரமுண்டென்பது பௌததநூறறுணிபு; "ஈரெண்ணூற்றோ டீரெட் டாண்டிற், பேரறி வாளன் றோன்றும்" (கஉ - ம் காதை, எஎ - எஅ) எனவும், "மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரே

மருளுடை மாக்கண் மனமாசு கழூஉம்
௫௦ பிரம தருமனைப் பேணினி ராகி
யடிசிற் சிறப்பியா மடிகளுக் காக்குதல்
விடியல் வேலை வேண்டின மென்றலு
மாலைநீங்க மனமகிழ் வெய்திக்
காலை தோன்ற வேலையின் வரூஉ
௫௫ நடைத்திறத் திழுக்கி நல்லடி தளர்ந்து
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனைச்
சீல நீங்காச் செய்தவத் தோர்க்கு

முற, வறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு, புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறும்" (உக - ம் காதை, கசுரு - கசுஎ) எனவும், "புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோ, னுலகுயக் கோடற் கொருவன் றோன்று, மந்நா ளவனறங் கேட்டோ ரல்ல, தின்னாப் பிறவி யிழுக்குந ரில்லை" (உரு - ம் காதை, சரு-சஅ) எனவும், "கரவரும் பெருமைக் கபிலையம் பதியி, னளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நிறைந்து, துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றி" (உசு - ம் காதை, சச சசு) எனவும் இந்நூலுள்ளே பலவிடத்தும வருதல் காண்க.

சகூ. மருள் உடை மாக்கள் - மயக்கத்தையுடைய மனிதர் மனமாசு - காமவெகுளி மயக்கங்கள்; "வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக காட்சியென், றுள்ளந் தன்னி லுருப்பன மூன்றும்" (௩௦ - ம் காதை, எ௦ - எக) என்பதனாலுணர்க. கழூஉம் - கழுவும்.

௫க. அடிகளுககு அடிசிற்சிறப்பு ஆக்குதலென்க

௫உ. விடியல் வேலை-நாள்வெயிற்காலம்; வைகறைப்பொழுதெனினும்பொருந்தும்.

௫க - ௫உ. அடிகளுக்கு அடிசிற்சிறப்பு விடியல்வேலையாககுதல் வேண்டினமென்று மடையனை நோக்கிக் கூறுதலும்.

௫௩. மாலைநீங்கி' என்றும் பாடம்.

சஎ - ௫உ. அடைகரையில் உரைத்துக் கழூஉம் பிரமதருமனைப்பேணி விடியல்வேலையில் ஆக்குதலை வேண்டினமென்றலுமென்க

௫௩. மாலை - இரவு.

௫ச. காலை-நாள்வெயிற்காலை. வரூஉ - வந்து.

௫௫. நடைத்திறத்து இழுக்கி - நடை வகையால வழுக்கி.

௫சு. மடைக் கலம் - சோற்றுப்பாத்திரம். மடையன் - சமையற்காரன்.

௫எ. சீலம் - பஞ்சசீலம்; தசசீலமுமாம்; கொல்லாமை = அஹிம்ஸை, பொய்சொல்லாமை = ஸத்தியம, களவின்மை = அஸ்தேயம், காமமின்மை = பிரமசரியம், இரவாமை = அஸங்கிரகம என்னும் இவை பஞ்சசீலம்; இவ்வைந்தனோடு உயர்ந்த ஆசனதது இருத்தல கிடததலின்மை, சந்தனம் மாலை முதலியன தரியாமை, பொன்வெள்ளிகளைத் தீண்டாமை, பாடலாடல் விரும்பாமை, உசயத்திற்கு முன்பு புசித்தல் என்னும் ஐந்தும்சேரத் தசசீலமாம். பஞ்சசீலததுள், இரவாமை நின்ற நிலைக்கள த்தின்கண் கள்ளுண்ணாமையைச்சேர்த்துக்கூறுவாரு முளர். இது, நீலகேசி விருத்தி ஸமயதிவாகரத்திற் கண்டது. கொல்லாமை, திருடாமை, வியபிசரியாமை பொய்கூறாமை, கள்ளுண்ணாமையென்னுமிவை பஞ்சசீல மென்றும், இவை இல்லறத்தார் எல்லோர்க்கும் உரியனவென்றும், இவ்வைந்தனோடு இரவில தூய்மையில்லாத உணவைப்புசியாமை, சந்தனமுதலிய மணமுள்ள பொருள்களை உபயோகியாமை, தரையிற் பாய்மேலே படுத்தல் என்னும் மூன்றுஞ்சேர அஷ்டாங்கசீலமென்றும், இவை இல்லறத்தாரில் நிஷ்டாபரர்களுக்கே யுரியனவென்றும், இவ்வெட்டனோடு நாட்டியம் கானமுத

வேலை பிழைத்த வெகுளி தோன்றத்
தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே றாக
சுo வாளிற் றப்பிய வல்வினை யன்றே
விராமலர்க் கூந்தன் மெல்லிய னின்னோ
டிராகுலன் றன்னை யிட்டக லாதது
தலைவன் காக்குந் தன்பொருட் டாகிய
வவல வெவ்வினை யென்போ ரறியா
சுரு ரறஞ்செய் காத லன்பின னாயினு
மறஞ்செய் துளதெனின் வல்வினை யொழியா
தாங்கவ் வினைவந் தணுகுங் காலைத்
தீங்குறு முயிரே செய்வினை மருங்கின்
மீண்டுவரு பிறப்பின் மீளினு மீளு
எo மாங்கவ் வினைகா ணாயிழை கணவனை
யீங்கு வந்திவ் விடர்செய் தொழிந்த
தின்னுங் கேளா யிளங்கொடி நல்லாய்
மன்னவன் மகற்கு வருந்துதுய ரெய்தி
மாதவ ருணர்த்திய வாய்மொழி கேட்டுக்
எரு காவல னின்னையுங் காவல்செய் தாங்கிடு

லியவற்றை விரும்பாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தொடாமையென்னும் இவ்விரண்டும்சேரத் தசசீலமென்றும், இப்பத்தும் துறவிகளுக்கேயுரியனவென்றும், இப்பத்தில் வியபிசரியாமை நின்றவிடத்திற் பிரமசரியம் கூறப்படுமென்றும் தர்மிகசூத்திர மென்னும் பௌததநூல் கூறும்.

ருஅ. பிழைத்தவெகுளி - தவறினமையால்வந்த கோபம்.

சுo. தப்பிய - வெட்டிய.

சுக. மெல்லியல் - விளி.

ருசு - சுஉ. இவ்வடிகளிற்போலவே, "மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை, யுடற்றுணி செய்தாங் குருததெழும் வல்வினை, நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி, விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே" என்று இராசமாதேவியை நோக்கி மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்புவருதல் காண்க; உரூ-ம் காதை, அஉ-அரு.

சுரூ. தலைவன் - கடவுள். காக்கும் - காப்பான்; தடுப்பானென்றபடி.

சுரூ - சுச. வினையைத் தலைவன் காக்குமென்போர் அறியாரென இயைக்க, செய்தவன் நுகர்ந்தாலன்றி வினை தொலையாதென்றவாறு.

சுரு. 'அறஞ்செய் காதல னன்பின னாயினும்' என்றும் பாடம்.

சுசு. மறம் செய்துளதெனின்-பாவம் செய்யப்பட்டிருப்பின். வல்வினை-சுட்டு.

சுஅ. தீங்கு - துன்பம்.

எo. அவ்வினை - மடையனை வெட்டியபாவம். கணவனை - உதயகுமரனை.

எo - எக. அவ்வினை ஈங்குவந்து உன் கணவனை இவ்விடர் செய்தொழிந்ததென்க.

இனி, மணிமேகலைக்குப்பின் வருவனவற்றைக் கந்திற்பாவைததெய்வம் கூறுதல் கூறப்படும்.

எரு. மகற்கு - உதயகுமரன் இறந்ததற்காக.

எச. உணர்த்தியவன் ஒருவனாயினும் உரைக்கவந்தோர் பலராதலின் 'மாதவ ருணர்த்திய' என்றார். 'மாதவ ருரைத்த' என்றும் பாடம். வாய்-உண்மை.

எரு. காவல் செய்தாங்கிடும் - சிறையில வைப்பான். 'காதலி நின்னையும்' என்றும் பாடம்.

மிடுசிறை நீக்கி யிராசமா தேவி
கூட வைக்குங் கொட்பின ளாகி
மாதவி மாதவன் மலரடி வணங்கித்
தீது கூறவவ டன்னொடுஞ் சேர்ந்து
அ௦ மாதவ னுரைத்த வாய்மொழி கேட்டுக்
காதலி நின்னையுங் காவ னீக்குவ
ளரசாள் செல்வத் தாபுத் திரன்பாற்
புரையோர்ப் பேணிப் போகலும் போகுவை
போனா லவனொடும் பொருளுரை பொருந்தி
அ௫ மாநீர் வங்கத் தவனொடு மெழுந்து
மாயமில் செய்தி மணிபல் லவமெனுந்
தீவகத் தின்னுஞ் சேறலு முண்டாற
றீவ திலகையிற் றன்றிறங் கேட்டுச்
சாவக மன்னன் றன்னா டடைந்தபி
௬௦ னாங்கத் தீவமவிட் டருந்தவன் வடிவாய்ப்
பூங்கொடி வஞ்சி மாநகர் புகுவை
யாங்கந் நகரத தறிபொருள் வினாவு

எசு. இராசமாதேவி - பட்டமகிஷி.

எஎ கொட்பு - கொள்கை.

எஅ. மாதவன் - அறவணவடிகள்.

எகூ. தீது - மணிமேகலை சிறையில வைக்கப்பட்டிருத்தல்.

அ௦. வாய்மொழி-உண்மைமொழி.

எசு-அக. இராசமாதேவி நீக்கிக கொட்பினளாகிக கேட்டு நின்னைக காவல் நீக்குவளென்க.

அஉ. ஆபுத்திரனென்றது புண்ணிய ராசனை; இது, "நாக புரமிது நன்னக ராள்வோன், பூமிசந் திரன்மகன் புண்ணிய ராசன்" (உச - ம் காதை, கஎ௦ - கஎக) என்று தருமசாவகன் மணிமேகலைக்குக் கூறியவாற்றாலுணரப்படும்; புண்ணியராசனை ஆபுத்திரனென்றே இந்நூலிற் பெரும்பாலும் வழங்குவர்.

அங. புரையோர் - சங்கத்தார்; புரை-உயர்ச்சி. போகலும் போகுவை - போகுதலுஞ்செய்வை. 'போக்கலும் போக்கும்' என்றும் 'போகினும் போகுவை' என்றும் பாடம்.

அச. பொருளுரை - தருமபதம்; என்றது, நாகபுரத்தின் பக்கததாகிய சோலையிலுள்ள தருமசாவகன ஆபுத்திரனுககுக்கூறும் உபதேசமொழிகளைககுறித துநின்றது. பொருந்தி - கேட்டு. அம மொழிகளாவன, "அறனு மறனு மநித தமு நிததத, திறனுந துக்கமுஞ் செல லுயிர்ப் புககிலுஞ், சார்பிற் றோறறமுஞ சார்பறுத் துய்தியு, மாரிய னமைதியும்" (உ௫ - ம் காதை, ௬ - சு) என்பவைகள்.

அ௫ - அஎ. மணிமேகலை நாகபுரத்திலிருநது ஆகாயவழியேபோந்து மணிபல்லவததையடைந்தாளெனறும், ஆபுததிரன் கப்பல்வழியேவந்து அததீவததை அடைந்தானென்றும் உ௫-ம காதையிலுள்ள உகூ-ம் அடிமுதலியவற்றால விளங்குதலால், 'வங்கத தவனொடு மெழுந்து' என்பதற்குப் பின்பு கப்பலேறி மணிபல்லவத்தை யடைவோனாகிய ஆபுத்திரனினின்று நீங்கி ஆகாயவழியேயெழுந்தெனப் பொருள்கொண்டு எழுநது சேறலுமுண்டெனவியைக்க. அவனொடு மென்பது, ஐந்தாவதன்மயக்கம.

அகூ. சாவகமன்னன் - சாவகநாட்டரசனாகிய ஆபுத்திரன்.

௬௦. தீவம் - மணிபல்லவம்.

௬௧. வஞ்சிமாநகர் - கருவூர்; இது

மோங்கிய கேள்வி யுயர்ந்தோர் பலரா
லிகறவ னெங்கோ னெவ்வுயி ரனைத்து
கூடு முறைமையிற் படைத்த முதல்வனென் போர்களுந்
தன்னுரு வில்லோன் பிறவுருப் படைப்போ
னன்னே னிறைவ னுகுமென் போர்களுந்
தன்ப நோன்பித் தொடர்ப்பா டறுத்தாங்
கின்பவுல குசசி யிருத்துமென் போர்களும்
கஅ0 பூத விகாரப புணர்ப்பென் போர்களும்
பல்வேறு சமையப் படிற்றுரை யெல்லா
மல்லியங் கோதை கேட்குறு மந்நா
ளிறைவனு மில்லை யிறந்தோர் பிறவா
ரறனே டென்னையென் றறைந்தோன் றன்னைப்
கஅடு பிறவியு மறவியும பெற்றியி னுணர்ந்த
நறுமலர்க் கோதை யெள்ளினை நகுதி
யெள்ளினை போலு மிவ்வுரை கேட்டிங்
கொளளிய துரையென வன்பிறப் புணர்த்துவை
யாங்குநிற் கொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்கக்
கஅ0 காம்பன தோளி கனமயக் குற்றனை
யென்றவ னுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லா
யன்றென் றவன்முன் னயர்ந்தொழி வாயலை

சேரர்களுடைய இராசதானி; மலைநாட்டிலுள்ளது.

கூச - கூடு. படைத்த முதல்வனே இறைவன் எங்கோன் எனபோர்களுமென்க; இவர்கள பிரஹ்மவாதிகள்; "பேருலகெல்லாம் பிரம வாதியோர், தேவனிட்ட மூட்டை யென்றனன்" (உள - ம் காதை, கூசு-கூள) என்றுவருதல் காண்க. இவர்களே இரணிய கருப்பவாதிகளென்றுகூறுவர்.

கூசு. 'தானுருவிலலோன்' என்றும் பாடம்.

கூசு - கூள- என்போர்கள் அத்துவைதவாதிகள்.

கூஅ. நோன்பு - கன்மங்கள். இத் தொடர்ப்பாடு - இந்தப்பந்தங்கள். 'நோன்பிற் றொடர்ப்பாடு' எனறும் பாடம்.

கூஅ - கூக. நோன்பு அறுத்து இருத்துமென்போர்கள் - கர்மப்ரஹ்மவாதிகள்.

கஅ0. புணர்ப்பென்போர்கள் - பூதவாதிகள.

கூச - கஅ0. இவ்வடிகளிற்கூறிய சமய இலக்கணங்களுட் சிலவும், இன்னும் பலவும இந்நூல் உள - ம் காதையால் விளங்கவுணரப்படும்.

கஅச. அறனெடு என்னை - தருமத்தாலவரும் பயன்யாது. அறைந்தோன - உலோகாயதன்.

கஅடு. அறவி - தருமத்தோடு பொருந்தியவழி.

கஅசு. எள்ளினை நகுதி - இகழ்ந்துஇரிப்பாய்.

கஅச - கஅசு. அறைந்தோன்றன்னை எள்ளினை நகுதி.

கஅள. இவ்வுரைகேட்டு எள்ளினைபோலும். 'என்னுரை கேட்டீங்கு' என்றும் பாடம்.

கக0. 'காம்பினைத்தோளி' என்றும் பாடம்.

ககஉ. அயர்ந்தொழிவாயலை - மறந்தொழியாய்.

தீவினை யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்
வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்
கசடு வழுவறு மரனு மண்ணுங் கல்லு
மெழுதிய பாவையும் பேசா வென்ப
தறிதலு மறிதியோ வறியாய் கொல்லோ
வறியா யாயி னுங்கது கேளாய்
மூடித்துவரு சிறப்பின் மூதூர் யாங்கணுங்
கஉ0 கொடித்தேர் வீதியுந் தேவர் கோட்டமு
முதுமர விடங்களு முதுநீர்த் துறைகளும்
பொதியிலு மன்றமும் பொருந்துபு நடிக
காப்புடை மாநகர்க் காவலுங் கண்ணி
யாப்புடைத் தாக வறிந்தோர் வலித்து
கஉடு மண்ணினுங் கல்லினு மாததினுஞ் சுவரினுங்
கண்ணிய தெய்வதங் காட்டுநர் வருக்க
வாங்கத் தெய்வத மவ்விட நீங்கா
வூன்கணி னூர்கட் குற்றதை யுரைக்கு
மென்றிறங் கேட்டியோ விளங்கொடி நல்லாய்
கசு0 மன்பெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன்
றுவதிக னென்பேன் றொன்றுமுதிர் கந்தின்
மயனெனக் கொப்பா வருத்த பாவையி
னீகுகேன் யானென் னிலையது கேளாய
மாந்த ரறிவது வானவ ரறியா

கசசு. உக - ம் காதை, கக - உ0

கசச. வாயே - உண்மையே. 'மடக கொடி மடவாய்' என்றும் பாடம்.

கசடு. உக - ம் காதை, கஉடு.

கசஎ. அறிதலு மறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ.

கஉ0. தேவர் கோட்டம் - தேவர்கோயில்.

கஉக. முதுமரம் - பழையமரம்.

கஉசு. காவலுங்கண்ணி - காவலையுங் கருதி.

கஉச. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக. வலித்து - எண்ணி.

கஉசு. தெய்வதங்காட்டுநர் - தெய்வத்தை நிறுத்துவோர்; உஉ - ம் காதை, கஉக. 'கண்ணிய வருவுங் காட்டுநர் வருத்த' என்றும் பாடம்.

கஉஅ. ஊன்கணினூர்கட்கு - மானிடர்களுக்கு.

மேல்வருவன, மணிமேகலைக்குத்தன் துவரலாறறைக் கந்திற்பாவை கூறுங் கூற்று.

கஉக. கேட்டி - கேட்பாய்.

கசுக. துவதிகனென்பேன் - துவதிகனென்று பெயர் கூறப்படுவேன். தொன்று முதிர் - கந்து - பழைமை முதிர்ந்தூண்.

கசுஉ. மயன் - தெய்வத்தச்சன்; அசுரத்தச்சனென்றுங்கூறுவர்; கந்திற்பாவை இருத்தற் கிடமாகிய சக்கரவாளக் கோட்டமும் மயனாற்செய்யப்பட்டதென்ற இந்நூல் சு - ம் காதை, கஉஉ அடிமுதலியவற்றால் தெரிகின்றது. 'பாவையை' என்றும பாடம்.

ககூடு ரோவியச் சேனனென் னுறுதுணைத் தோழ
னுவதை யிங்ஙகர்க் காருரைத் தனரோ
வவனுடன் யான்சென் றுடிட மெல்லா
முடனுறைக் தார்போ லொழியா தெழுதிப்
பூவும் புகையும் பொருத்துபு புணர்ந்து
ககூ0 ஈாஈனி வருந்தவென் னலம்பா ராட்டலின்
மணிமே கலையான் வருபொரு ளெல்லாங்
துணிவுட னுரைத்தே னென்சொற் றேறெனத்
தேறே னல்லேன் றெய்வக் கிளவிக
ளீறு கடைபோக வெனக்கரு ளென்றலுங்
ககடு துவதிக னுரைக்குஞ் சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன்
வருவது கேளாய் மடக்கொடி நல்லாய்
மன்னுயிர் நீங்க மழைவளங் காந்து
பொன்னெயிற் காஞ்சி நகர்கவி னழிய
வாங்கது கேட்டே யாருயிர் மருந்தா
கஞ0 யீங்கிம் முதியா ளிடவயின் வைத்த
தெய்வப் பாத்திரஞ் செவ்விதின் வாங்கித்
தையனிற் பயந்தோர் தம்மொடு போகி
யறவணன் முனு மாங்குள ஞதலிற்
செறிதொடி காஞ்சி மாநகர் சேர்குவை
கஞடு யறவண னருளா லாய்தொடி யவ்வூர்ப்
பிறவண மொழிந்துநின் பெற்றியை யாகி
வறனெ டுலகின் மழைவளந் தருஉ

ககூடு. ஒவியச்சேனன்-சித்திரசேனன்.

ககூஎ. அவனுடன் - சித்திரசேனனுடன். ஆடிடம் - வீனையாமிடம்.

ககூக. 'தொணர்ந்து' என்றும் பாடம்.

கசஎ. தேறென - தெளிவாயென்று கந்திற்பாவைசொல்ல.

மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.

கசஅ. தெய்வக்கினலிகளைத் தேறேனல்லேன்; தெளிவேனென்றபடி.

கசச. ஈறு கடைபோக-மரணம் இறுதியாக; "கடைபோகச் செல்வமும்பத் தார்" என்பது நாலடியார், மெய்ம்மை, கு. என்றலும்-என்ற மணிமேகலை சொல்லலும்.

மேல்வருவன கந்திற்பாவைகூற்று.

கசடு. உரைக்கும் - முற்று. சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன்-யான் சொல்லுதலையுஞ் செய்வேன்.

கசஎ. நீங்கக் கரந்து - நீங்கும்படி மறைந்து.

கஞ0. முதியாள் - சம்பாபதி.

கஞஎ. நிற்பயந்தோர் - மாதவியும் சுதமதியும்.

கஞக. ஆங்கு - காஞ்சிநகரில்.

கஞச. செறிதொடி - விளி.

கஞக - கஞச. ஆங்குளஞதலிற் சேர்குவை.

கசக - கஞச. அதுகேட்டு வாங்கிக் காஞ்சிமாநகர் சேர்குவையென்க.

கஞசு. பிறவணமொழிந்து - ஆணுரு வொழிந்து; வேற்றுமதசப் பற்றுழிந் தென்றுமாம்.

கஞஎ. வறன் ஒடு உலகில் - வறட்காலம் பரந்த உலகத்தில்.

மறனோ டேந்தி யாருயி ரோம்புவை
யாய்தொடிக் கவ்வூ ரறனொடு தோன்று
கசுo மேது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள
பிறவற முரைத்தோர் பெற்றிமை யெல்லா
மறவணன் றனக்குநீ யுரைத்த வந்நாட்
டவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற் றோற்றமும்
பவமறு மார்க்கமும் பான்மையி னுரைதது
கசுரு மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற
வறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறுஞ்
செத்தும் பிறந்துஞ் செம்பொருள் காவா
வித்தல நீங்கே னிளங்கொடி யானுந்
கஎo தாயரு நீயுந் தவறின் றாக
வாய்வ தாகநின் மனப்பாட் டறமென
வாங்கவ னுரைத்தலு மவன்மொழி பிழையாய்
பாங்கிய னல்லறம் பலவுஞ் செய்தபின்
கச்சிமுற் றத்து நின்னுயிர் கடைகொள

கரூஅ. அறனோடு - அமுதசுரபி.

கரூஎ-கரூஅ. கரு-ம் காதை, ருசு-ருச.

கசுக. பிறவறமுரைத்தோர் - வஞ்சி நகரத்தில் மற்றைச் சமயதருமங்களைச் சொன்னோருடைய.

கசுசு சார்பு - துவாதசநிதானம்; அவை, "பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு, வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை, பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப் பய, னிற்றென வகுத்த வியல்பீ ராறும்" என்பன; உச - ம் காதை, கoரு - கoஅ; கூo - ம் காதை, சரு - சஅ. இவற்றின் இயல்பு, கூo - ம் காதையில் விளங்கக் கூறப்படும்.

கசுச. பவம் - கருமங்களின்கூட்டம்; "பவமென்ப் படுவது கரும வீட்டம்" (கூo - ம் காதை, கூகூ) என வருதல் காண்க. 'உரைத்தவன்' என்றும் பாடம்.

கசுரு. மறவிருள் - பாவமாகிய இருட்டு. ஏம் உற - நிருவாணமாகிய இன்பத்தை அடையும்படி; ஏம் - இன்பம்.

கசுசு. இருத்தி-அணிமாதியோக சித்திகளெட்டும்; "எத்திறத் தார்க்கு மிருத்தியுஞ் செய்குவம்" என்று பின்னும் வருதல்காண்க; உசு - ம் காதை, சுக. சித்தி எண்பதொன்பதென்று கூறுதலுமுண்டு; "எணபத்தொன் பதுசித்தியியல பினா லுளவென்று, பண்பொத்த நுண பொருளைப் பாரறியப் பகர்ந்தனையே" என்று வருதல்காண்க; இது, வீரகோழியம், யாப்புப்படலம், கக - ம கலித துறை யதாரணத்திற் கண்டது.

கசுஎ. தோன்றுங்காறும் - தோன்றுமளவும்.

கசுஅ. செம்பொருள் - தருமம்; மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிறகெலலாஞ் செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலின், இப்பெயர் பெற்றது; "செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்" என்பது திருக்குறள், கக. காவா - காத்து.

கசுகூ. இத்தலம்-இக்காஞ்சிநகரத்தை. 'இத்திற நீங்கேன்' என்றும பாடம்.

கஎக. அறம் வாய்வதாக.

கஎஉ. அவன் - அறவணன். பிழையாய் - தப்பாயாய்.

கசுச - கஎஉ. அவன் உரைத்து நின் மனப்பாட்டறம் வாய்வதாகவென வுரைத்தலும்.

கஎகூ. நலலறம் - காருண்யம்.

கஎச. கச்சிமுற்றம் - காஞ்சிநகரிடம். கடை - முடிவு.

களரு வுத்தர மகதத் துறுபிறப் பெல்லா
மாண்பிறப் பாகி யருளற மொழியாப்
மாண்பொடு தோன்றி மயக்கங் கலிந்து
பிறர்க்கற மருளும பெரியோன் றனக்குத்
தலைச்சா வகனுய்ச் சார்பறுத் துய்தி
கஅ0 யின்னுங் கேட்டியோ நன்னுதன் மடந்தை
யூங்க ணேங்கிய வுரவோன் றன்னீ
வாங்குதிரை யெடுத்த மணிமே கலாதெய்வஞ்
சாது சக்கரற் காரமு தீத்தோ
யீது நின்பிறப் பென்பது தெளிர்தே
கஅரு யுவவன மருங்கி னின்பாற் றேன்றி
மணிபல லவத்திடைக் கொணர்ந்தது கேளெனத்
துவதிக னுரைத்தலுந் துயர்க்கட னீங்கி
யவதி யறிந்த வணியிழை கல்லாள்
வலியொழி மஞ்ஞையின் மனமயக் கொழிதலு
ககo முலகுதுயி லெழுப்பினன் மலர்கதி ரோனென.

கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை முற்றிற்று.

களரு. உதரமகதம் - வடமகதநாடு.

களசு. ஒழியாய் - நீங்காயாய்.

கஎஅ. பெரியோன் - புதன்.

கஎக. தலைச்சாவகனுய் - முதன்மாணாக்கனுய், சாவகன்=ஸ்ராவகன் - கேட்பவன்; "தரும சாவகன றன்னடி வணங்கி" என்பர் பின்னும்; உரு - ம் காதை, உ. சார்பு - பன்னிருநிதானம். உய்தி - பிழைப்பாய்.

கஎக. உன்குலத்தில் முன்பு அறத்தால் உயர்ச்சியுற்றிருந்த அறிவுடையோனிய ஒருவனே; ஊங்கண் - முன்பு; "நுங்கெயி லெறித்தின் னுங்கணேர் நினைப்பின்" என்பது புறநானூறு, கக "போந்தைக் கண்ணிநின் னுங்கணேர் மருங்கிற், கடற்கடம் பெறிந்த சாவலன்" என்பது சிலப்பதிகாரம், நடுகற் காதை, கசூ - கசுடு.

கஎஉ. நிரை எடுத்த - அழுந்தி இற வாவண்ணம் கடலினின்றும எடுத்த. எடுத்தகதையை, சிலப்பதிகாரத், அடைக்கலக்காதை, உஅ - ம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க.

கஎசு. சாதுசக்கரற்கு - சாது சக்கர னென்னுமுனிவனுகசு.

கஎச. ஈது - இத்தன்மையையுடையது.

கஎஅ. அவதி - எல்லை.

ககo. மலர்கதிரோன் - வினைத்தொகை.

க - ககo. குழலி எழுந்து கேட்டு எழுந்து நீங்கி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி அழுதேங்கி அயாவுயிர்த்தெழுதலும், இருந்தெய்வம் உரைத்தலும், பூங்கொடி பொருந்தி 'நின்பேருன் பெறுவேன்' என, தெய்வங்கூறும்; அங்ஙனங்கூறுந் தெய்வம் 'என்சொற்றேறு' எனு, மணிமேகலை 'எனக்கு அருள்' என்றலும் துவதிகனுனாக்கும்; அங்ஙனமுனாக்குந் துவதிகன் உரைத்தலும், நல்லாள்நீங்கி மயகொழிதலும், கதிரோன் துயிலெழுப்பினனென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்திரண்டாவது

சிறைசெய்காதை.

[இருபத்திரண்டாவது மணிமேகலைபொருட்டால் மடிந்தான் உதயகுமரனென்பது மாதவர்வாய்க்கேட்ட மன்னவன் மணிமேகலையை மந்திரியாகிய சோழிகவேளதியாற் காவல்கொண்டபாட்டு.]

கடவுண் மண்டிலங் காரிருள் சீப்ப
நெடுநிலைக் கந்தி னின்ற பாவையொடு
முதியோள் கோட்டம் வழிபடல் புரிந்தோர்
நுதைய குமரற் குற்றதை யுரைப்பச்
இ சாதுயர் கேட்டுச் சக்கர வாளத்து
மாதவ செல்லா மணிமே கலைதனை
யிளங்கொடி யறிவது முண்டோ விதுவெனத்
துளங்கா தாங்கவ ளுற்றதை யுரைத்தலு
மாங்கவ டன்னை யாருயிர் நீங்கிய
கஅ வேந்தன் சிறுவனெடு வேறிடத் தொளித்து
மாபெருங் கோயில் வாயிலுக் கிசைத்துக
கோயின் மன்னனைக் குறுகினர் சென்றீங்
குயர்ந்தோங் குச்சி யுவாமதி போல
நிவந்தோங்கு வெண்குடை மண்ணக நிழற்செய
கஙி வேலுங் கோலு மருட்கண் விழிக்க
தீதின் றருள்கமீ யேக்கிய திகிரி

க. கடவுண்மண்டிலம் - சூரியன்.

ஙு முதியான் - சம்பாபதி.

க - ச. பாவையொடு கோட்டத்தை வழிபடல்புரிந்தோர் உற்றதை முனிவர்க்கு உரைப்ப.

இ. சாதுயர் - உதயகுமரனிறந்ததன் பம்.

சு. மணிமேகலையைநோக்கி.

எ. இனங்கொடியென்பது முன்னிலைக்கண்வந்தது. இது - உதயகுமரனிறந்தது. என - என்று முனிவர்கேட்ப.

இ - எ. மாதவரெல்லாம் மணிமேகலையைநோக்கி இதனை நீ அறிவது முண்டோவென.

அ. துளங்காது - நடுங்காது.

இனி, சக்கரவாளக் கோட்டத்துள்ள முனிவர் அரசனையடைந்து உதயகுமரன் இறந்தது மொழிதல கூறப்படும்.

கக. வாயில் - வாயில்காப்போர்.

கங. உவாமதி - பூர்ணசந்திரன்.

கச. செய - வியங்கோள்.

கசு. திகிரி தீதின்று உருள்க; தீது இடையூறு.

நினக்கென வரைந்த வாண்டுகொல்லா
மனக்கினி தாக வாழிய வேந்தே
யின்றே யல்ல விப்பதி மருங்கிற்
உ0 கன்றிய காமக் கள்ளாட் டயர்ந்து
பத்தினிப் பெண்டிர் பாற்சென் றணுகியு
நற்றவப பெண்டிர் பின்னுளம் போக்கியுந்
தீவினை யுருப்ப வுயிரீறு செய்தோர்
பாரான் வேந்தே பண்டும் பலரான்
உடு மன்மருங் கறுத்த மழுவா ணெடியோன்
றன்முன் ரேன்ற றகாதொழி நீயெனக்
கன்னி யேவலிற் காந்த மன்னவ
னிங்ஙகர் காப்போர் யாரென நினைஇ
நாவலந் தண்பொழி னண்ணர் நடுக்குறக்
கூ0 காவற் கணிகை தனக்காங் காதல
னிகழ்ந்தோர் காயினு மெஞ்சுத லில்லோன்
ககந்த னெனக் காதலிற் கூஉ

கஎ. வரைந்த - எல்லையிட்ட.

கஅ. இனிது - பன்மையொருமை மயக்கம்.

காமமிகுதியாற் கொலையுண்ட உதய குமரன்பொருட்டு வருந்தாவண்ணம், முற்காலத்து அங்ஙகரத்திற் காமமிகுதி யால் நிங்ஙழைத்தக்கொலையுண்ட இரு வருடைய சரித்திரங்களே அம்முனிவர்க ளுள் ஒருவர் அரசனுக்குக் கூறுதல் மேற்கூறப்படும்.

உ0. கன்றிய - அடிப்பட்ட; "காமமே கன்றி நின்ற" என்பது சீவகசிந்தா மணி, நாமகளிலம்பகம், கஅக. அயர் ந்து-செய்து. காமக்களாட்டு:—கஅ-ம் காதை, அஅ; உடு - காதை, கூக.

உஉ. நற்றவப் பெண்டிர் - நல்ல தவஞ்செய்யுமகளிர்; நற்றவம் - வீடுபே றுதற்குச் செய்யுந் தவமுமாம்; "நற்ற வஞ்செய் வார்க்கிடந் தவஞ்செய் வாக்கு மஃதிடம்" என்பது சீவகசிந்தா மணி, நாமகளிலம்பகம், சஅ.

உச. பண்டும், உம்மை-எதிரதுதழீஇ ய வெச்சப்பொருளுது.

உடு. மன்மருங்கறுத்த - இராசகுல த்தை இல்லையாக்கின; "சூர்மருங் கறு த்த மொய்ம்பின் மதவலி" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, உஎடு. மழுவா ணெடியோன் - பரசுராமன்; மழுவாள் - மழுவாகிய வாள்.

உஎ. கன்னி - துர்க்கை; சம்பாபதியு மாம். காந்தமன்னவன் - காந்தனென் னும் பெயராயுடைய அரசன்.

உஅ இங்ஙகரென்றது, காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை. நினைஇ - நினைந்து.

உக. நாவலந்தண்பொழில் - சம்புத் தீவில். நண்ணர் - பகைவர்.

கூ0. காவற்கணிகை - கனகதாடுங்கூ த்தி; இராக்கிடைப் பெண்டென்பர் சில ப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியர்; இக் கிரவிழவுரெடுத்தகாதை, கூ0-ம் அடிக் குறிப்பைப் பார்க்க. இவள் அரசன் காமகிழத்திபோலும். காதலன்-மகன்.

கூக. எஞ்சுதல் - குறைதல். 'இகந் தோர்க் கீயினும்' என்றும் பாடம்.

உக-கூக. நண்ணர் இகழ்ந்தோராய் நடுக்குறக்காயினும் எஞ்சுதலில்லோன்.

கூஉ. ககந்தனுமென - ககந்தன் காத்த ற்குரியனுவானென்று நினைந்து. கூஉய்- அழைத்து.

கூ-கூஉ. காதலனும் எஞ்சுதலில்லோ னுமாகிய ககந்தனென்க.

மேல்வருவது, ககந்தனோக்கி அர சன் கூறுங்கூறு.

யரசா ளுரிமை நின்பா லின்மையிற்
பரசு ராமனின் பால்வந் தணுகா
௩௫ னமர முனிவ னகத்தியன் றனாது
துயர்நீங்கு கிளவியின் யான்றோன் றளவுங்
ககந்தன் காத்தல் காகந்தி யென்றே
யியைந்த நாம மிப்பதிக் கிட்டீங்
குள்வரிக் கொண்டவ் வுரவோன் பெயர்நாட்
௪௦ டெள்ளுநீர்க் காவிரி யாடினள் வரூஉம்
பார்ப்பனி மருதியைப் பாங்கோ ரின்மையின்
யாப்பறை யென்றே யெண்ணின னாகிக்
காவிரி வாயிலிற் ககந்தன் சிறுவ
னீவா வென்ன நேரிழை கலங்கி
௪௫ மண்டிணி ஞாலத்து மழைவளந் தரூஉம
பெண்டி ராயிற் பிறர்நெஞ்சு புகாஅர்
புக்கேன் பிறனுளம் புரிநூன் மார்பன்
முத்தீப் பேணு முறையெனக் கில்லென
மாதுய ரெவ்வமொடு மனையகம் புகாஅள்
௫௦ பூத சதுககம் புக்கணண் மயங்கிக்
கொண்டோற் பிழைத்த குற்றந் தானிலேன்

---

௩௩. ககந்தன் கணிகைமகனாதலின், அவன்பால் அரசவுரிமை இலதாயிற்று.

௩௫ அமரமுனிவனாகிய அகத்தியன்.

௩௫ - ௩௬. இம்மன்னவன் அகத்திய முனிவர்பாற் பத்திமையுடையனாதலை, "கஞ்ச வேட்கையிற் காந்தமன் வேண்ட, வமர முனிவ னகத்தியன் றனாது, கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை" (பதிகம், ௧௦-௧௨) என்பதனாலுணர்க.

௩௭. ககந்தன் - அண்மைவிளி. காத்தல் - வியங்கோள்; 'என்று கூறி' என வருவிக்க. 'ககந்தன் காத்தலின்' என்றும் பாடம்.

௩௮. உள்வரிக்கொண்டு - வேற்றுருவங்கொண்டு. நாள் - நாளில்.

இனிக் கூறப்படுவது, பத்தினிப்பெண்டிர்பாற்சென்றணுகித் தீங்குற்றோன் கதை.

௪௨. யாப்பறை - உறுதியற்றவள். 'எள்ளின னாகி' என்றும் பாடம்.

௪௩. காவிரிவாயிலில் - காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைகழிகின்றவாயிலில்; "காவிரி வாயிற் கடைமுகங் கழிந்து" என்பது சிலப்பதிகாரம், நாடுகாணகாதை, ௩௩.

௪௪. என்ன - என்றுகூற. நேரிழை - மருதி.

௪௭. பிறனுளம்புக்கேனென்க. இக்கருத்தைத்தழுவி, சிலப்பதிகாரம், மங்கலவாழ்த்துப் பாடலிலுள்ள "தீதிலா வடமீன்" என்பதில் 'தீது' என்பதற்கு 'பிறர்நெஞ்சு புகுதல்' என்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருள்செய்திருத்தல் காண்க. புரிநூன்மார்பனென்றது தன் கணவனாகிய அந்தணனை.

௪௯. மாதுயரெவ்வம் - மிக்கதுன்பம். புகாஅள் - புகாளாய்.

௫௦. பூதசதுக்கம் - தவமறைந்தொழுகுந் தன்மையிலாளர்முதலிய அறுவகையினரைப் பாசத்தாற்கட்டிப் புடைத்துண்ணும் பூதநிற்றலையுடைய சதுக்கம்; சதுக்கம் - நாற்சந்தி. பூதசதுக்கத்தின் வரலாற்றைச் சிலப்பதிகாரம், இந்திர விழவூரெடுத்தகாதை, ௧௨அ - ம அடிமுதலியவற்றாலுணர்க.

௫௧. கொண்டோன் - கணவன.

கண்டோர் நெஞ்சிற் கரப்பெளி தாயினேன்
வான்றரு கற்பின் மனையறம் பட்டேன்
யான்செய் குற்றம் யானறி கில்லேன்
நுரு பொய்யினே கொல்லோ பூத சதுக்கத்துத்
தெய்வ நீயெனச் சேயிழை யரற்றலு
மாபெரும் பூதக் தோன்றி மடக்கொடி
நீகே ளென்றே நேரிழைக் குரைக்குங்
தெய்வக் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுதெழுவாள்
சுரு பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப்
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறுய்
பிசியு நொடியும் பிறர்வாய்க் கேட்டு
விசிபிணி முழவின் விழாக்கோள் விரும்பிக்
கடவுட் பேணல கடவியை யாகலின்
சுரு மடவர லேவ மழையும் பெய்யாது
நிறையுடைப் பெண்டிர் தம்மே போலப்
பிறர்நெஞ்சு சுடூஉம் பெற்றியு மில்லை
யாங்கவை யொழிகுவை யாயி ஞயிழை
யோங்கிரு வானத்து மழையுநின் மொழியது
எரு பெட்டாங் கொழுகும் பெண்டிரைப் போலக்
கட்டா துண்ணியென் கடுக்தொழிற் பாச

நுஉ. கரப்பு - ஒளித்தல்.

நுசு. வான்றருகற்பு - மழையைதத ரும் கற்பு. மனையறம பட்டேன் - இல் லறத்திற்குத் துணையாக நிற்றலே ஒழிந் தேன்.

நுச. யானறிகில்லேன்-யானறியேன்.

நுடு. பொய்யினேகொல்லோ - பொய் ம்மையை யுடையாயோ; 'போயினே கொல்லோ' என்றும் பாடம்.

நுடு - நுசு. நீ இல்லையாயினேயோ.

நுஎ. பூதம் - சதுக்கப்பூதம். 'மாபெ ருந் தெய்வம்' என்றும் பாடம்.

நுக - சுஎ. திருக்குறள், நுடு. 'தொழு மவள்' என்றும் பாடம்.

சுக. பொய்யில்புலவன் - திருவள்ளு வர். பொருளுரை - பொருளையுடைய சொல்; தருமவார்த்தையுமாம். தேறுய்- தெளியாயாய்.

சுஉ. பிசி - பொய்; என்றது பொரு ளொடு புணராப் பொய்ம்மொழிகளை; நொடி - பொருளொடு புணர்ந்த நகை மொழி. 'கேட்டும்' என்றும் பாடம்.

சுசு. விசிபிணிமுழவின் விழா - கட் டப்பட்ட கட்டினையுடைய முழவினை யுடைய விழா. 'விரும்பியும்' என்றும் பாடம்.

சுச. கடவியையாகலின் - கடப்பா டாக வுடையையாகலின்.

சுடு. மடவரல் - மூன்னிலைப்பெயர்.

சுசு. நிறை - நிறுத்தல். பெண்டிர் தம்மேபோல - பெண்டிரைப்போல.

சுஎ. பெற்றியுமில்லை - தன்மையுமி ல்லை.

சுஅ. அவை - பிசியும் நொடியும் கே ட்டலும், விழாக்கோள்விரும்பலும், கட வுட்பேணலும்.

எரு. பெட்டாங்கு - விரும்பியவண் ணம். பெண்டிரைப்போல - பெண்டி ரைக்கட்டுவதுபோல.

மன்முறை யெழுநாள் வைத்தவன் வழுஉம்
பின்முறை யல்ல தென்முறை யில்லை
யீங்கெழு நாளி லிளங்கொடி நின்பால்
எடு வாங்கா நெஞ்சின் மயரியை வாளாற்
கங்கன் கேட்டுக் கடிதலு முண்டென
விகந்த பூத மெடுத்துரை செய்ததப்
பூத முரைத்த நாளா லசங்கவன்
றுதை வாளாற் றடியவும் பட்டன
அ0 னின்னுங் கேளா யிருங்கட லுடுத்த
மண்ணுள் செல்வத்து மன்னவ ரேறே
தரும தத்தனுந் தன்மா மன்மகள்
பெருமதர் மழைக்கண் விசாகையும் பேணித்
தெய்வ காட்டுக் திப்பிய வோவியக்
அடு கைவினை கடந்த கண்கவர் வனப்பினர்
மைத்துனன் முறைமையால் யாழோர் மணவினைக்
கொத்தன சென்றே யூர்முழு தலசெழப்
புனைபா வோவிய புறமபோந் தென்ன
மனைய நீங்கி வாணுதல் விசாதை
கூ0 யுலக வறவியி னூடுசென் றேறி
யிலகொளிக் கந்தி னெழுதிய பாவா
யுலகர் பெருமபழி யொழிப்பாய் நீயென
மாதக ருள்ளீர் மழைதரு மிவளென
நாவுடைப் பாவை நகைகையை யெடுத்தலுக்
கூடு தெய்வ காட்டித் தெளித்திலே னுயின்
மைய லாரோ மனமா சொழியாது
மைத்துனன் மனையாண் மறுபிறப் பாகுவே

எஉ. எழுநாள் - எழுநாளாம். வைத்து - சொன்னடை; இதற்குப்பொருளில்லை. வழுஉம் - தவறும்.

எடு. மயரி - மயக்கமுடையான்.

எசு - எக. எழுநாளிற்கடிதலுமுண்டு.

எஙு. இகந்தபூதம் - (நீமையைக்) கடந்தபூதம்.

எஅ. நாளால் - நாளில்.

இனிக்கூறப்படுவது, கற்றவப்பெண்டிர் பின்னுளம்போல்தித் தீங்குறாரென் கதை.

அஉ - அடு. தருமதத்தனும் விசாகையும் வனப்பினர்.

அசு. யாழோர்மணவினைக்கு - காந்தருவவிவாகத்திற்கு.

அஎ. ஒத்தனர் - இயைந்தனர்.

அஅ. புனையாவோவியம் - வண்ணங்களேக்கொண்டெழுதாதவடிவைக்கோட்டினசித்திரம்; "புனையா வோவியங் கற்ப்ப" என்பது நேமிநல்வாடை, கசஅ; செயற்கையழகு யாதொன்றும் இனமையின், இவ்வனக்கூறினர்.

கo. ஊடு - உன்னே. 'ஊடுவக் தேறி' என்றும் பாடம்.

கஉ. எனை - என்ற விசாகைவேண்ட.

கசு. இவன் மழையைத் தருவானென்ற.

கசு. நாவுடைப்பாவை - கந்திற் பாவை. எடுத்தல் - உயர்த்தல்.

கஎ. மறுபிறப்பில் மைத்துனன் மனை

னிப்பிறப் பிவனொடுங் கூடே னென்றே
நற்றாய் தனக்கு நற்றிறஞ் சாற்றி
௧00 மற்றவள் கன்னி மாடத் தடைந்தபின்
றரும தத்தனுந் தந்தையுந் தாயரும்
பெருநகர் தன்னைப் பிறகிட் டேகித்
தாழ்தரு துன்பந் தலையெடுத் தாயென
நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி
௧0௫ மிககோ ருறையும் விழுப்பெருஞ் செல்வத்துத்
தக்கண மதுரை தான்சென் றடைந்தபின்
றரும தத்தனுந் தன்மா மன்மகள்
விரிதரு பூங்குழல் விசாகையை யல்லது
பெண்டிரைப் பேணே னிப்பிறப பொழிகெனக்
௧௧0 கொண்ட விரதந் தன்னுட் கூறி
வாணிக மரபின வருபொரு ளீட்டி
நீணிதிச செல்வனாய் நீணில வேந்தனி
னெட்டிப பூப்பெற றிருமுப் பதிற்றியாண்
டொட்டிய செல்வத துயர்ந்தோ னாயின
௧௧௫ னந்த ணாள னொருவன் சென்றீங்
கென்செய தனையோ விருநிதிச் செல்வ
பத்தினி யிலலோர் பலவறஞ் செயயினும்
புத்தே ளுலகம் புகாஅ ரென்பது
கேட்டு மறிதியோ கேட்டனை யாயி
௧௨0 னீட்டித் திராது நின்னக ரடைகெனத்
தக்கண மதுரை தான்வறி தாக

வியாவேன். மைத்துனனென்றது தரும தத்தனை.

௧௧௩. நற்றிறம் - விரதம்.

௧00. அவள் - விசாகை.

௧0௨. பெருநகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். பிறகிட்டு - பின்வைத்து.

௧0௩. தலையெடுத்தாய் - நீககினாய்.

௧0௪. தககணமதுரை - கூட்ல்; தக்கணம் - பாகதச்சிதைவு.

௧0௭ தருமதத்தனும், உம்மை - இறந்ததுதழீஇயது.

௧௧0. கொணட - மேற்கொண்ட.

௧௧௧ வாணிகமரபு - கொள்வதுமிகையும் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்பாடிச்செய்தல்.

௧௧௩. எட்டிப்பூப்பெற்று - அரசனாற் கொடுக்கப்படும எட்டிப்பட்டத்திற்குரிய பூவைப்பெற்று; இதன்வரலாற்றை இந்நூல் ௪ - ம் காதை, ௫அ - ம் அடிக் குறிப்பிற்பார்க்க. இரு முப்பதிற்றியாணடு - அறுபதுவருடம்; எனறது அவன்பிராயததை; "ஆறைந் திரட்டி யாணடுனக் காயது" என்று பின்பு விசாகைகூறுதல் காண்க; ௧௨௯ - ம் அடி.

௧௧௪. ஒட்டிய - தீராத.

௧0௭ - ௧௧௪ தருமதத்தனும் கூறி ஈட்டிப் பெற்று உயர்ந்தோனாயினனென்க.

௧௨0 அடைக என - அடைவாயென்று அந்தணாளன கூற.

விப்பதிப் புகுந்தன னிருநில வேந்தே
மற்றவ னிவ்வூர் வந்தமை கேட்டுப்
பொற்றொடி விசாகையு மனைப்புறம் போந்து
௧௨௫ நல்லா ணாணாள் பலலோர் நாப்ப
ணல்லவை கடிந்த வவன்பாற் சென்று
நம்முணா மறிந்தில நம்மை முன்னாண்
மம்மர் செய்த வனப்பியாங் கொளித்தன
வாறைந் திரட்டி யாண்டுனக காயதெ
௧௩௦ னாறைங் கூந்தலு நரைவிரா வுற்றன
விளமையுங் காமமும் யாங்கொளித தனவோ
வுளனில லாள வெனக்கீங் குரையா
யிப்பிறப் பாயினியா னின்னடி யடையே
னப்பிறப் பியானின் னடித்தொழில் கேட்குவ
௧௩௫ னிளமையு நில்லா யாககையு நிலலா
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா
புத்தே ளுலகம் புதல்வருந் தாரா
மிக்க வறமே விழுத்துணை யாவது
தானஞ் செய்யெனத் தரும தத்தனு
௧௪௦ மாமன் மகள்பால வான்பொருள் காட்டி
யாங்கவ னவளுடன் செய்த நல்லற
மோங்கிரு வானத்து மீனினும பலவாற்
குமரி மூத்தவக் கொடுங்குழை நலலா
ளமர னருளா லகனக ரிடுஉம்

---

௧௨௨. புகுந்தனன் - தருமதத்தன் புகுந்தனன்.

௧௨௬. அலலவை - பொய்முதலியன. மேல் வருவது விசாகைகூற்று.

௧௨௮. மம்மர் - மயக்கம வனப்பென்றது இருவருடைய அழகையும.

௧௨௯ - ௧௩௦. என் கூந்தலும - எனது கூந்தலும். கூந்தல் - மயிர்மாத்திரையாய் ஐவகையுமுணர்த்தலின், 'நரைவிரா வுற்றன' என்று பன்மைகூறினார்; "வண்ணப்போ தருச்சித்து மகிழ்வாளாத் தகையவே" என்று சீவகசிந்தாமணியில் வந்திருத்தல்காண்க; நரமகளில மபகம், ௧௩௫.

௧௩௬. 'யாங்குகுத் தனவோ' என்றும் பாடம்.

௧௩௮. அப்பிறப்பு - மறுபிறப்பு.

௧௩௫. 'நில்லாது' என்றும் பாடம்.

௧௩௭. புததேளுலகம் - தேவருலகம்.

௧௩௯. தானஞ்செய்யென - தானஞ் செய்யென்று விசாகைசொல்ல.

௧௪௦. மாமன்மகள் - சாகை. 'மாமன் மகள்போல் வாங்கொருள் காட்டி' என்றும் பாடம்.

௧௪௩. குமரிமூத்த - கன்னிப்பெண்ணாகவிருந்து வறிதே மூப்புற்ற; நலலாள் - விசாகை; "குமரி மூத்தவென் பாத்திரம" என ஆபுததிரன் கூறியதாக முன்னும கூறியிருத்தல்காண்க; கசும் காதை, ௭௭; "அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செலவ மிகநலம், பெற்றாடமியன் மூத்தற்று." என்பது திருக்குறள், ௧௦௦௭.

௧௪௪. அமரன் அருளால் - கந்திற்பா

கசடு படுபழி நீங்கிப் பல்லோர் காப்பட்
கொடிமிடை வீதியின் வருவோள் குழன்மேன்
மருகி பொருட்டான் மடிதோன் றம்முன்
கருகிய நெஞ்சினன் காமங் காழ்கொளச்
சுரியிரும் பித்தை சூழ்ந்து புறக்தாழ்ந்த
கடுo விரிபூ மாலை விருமபினன் வாங்கித்
தெரல்லோர் கூறிய மணமீ தாமென
வெல்லவிழ் தாரோ னிடுவான் வேண்டி
மாலை வாங்க வேறிய செங்கை
நீலக் குஞ்சி நீங்கா தாகலி
கடுடு னேறிய செஙகை யிழிந்தில திந்தக்
காரினெ பொருட்டெனக கசந்தன கேட்டுக்
கடுஞ்சினந் திருகி மகன்றுயர் நோக்கான்
மைந்தன் றன்னை வாளா லெறிந்தன
னூழிதோ னூழி யுலகங் காத்து
கசுo வாழிய வெங்கோ மன்னவ வென்று
மாதவர் தமமுளோர் மாதவன் கூறலும்
வீயா விழுச்சீர் வேந்தன் கேட்டன
னின்றே யல்ல வென்றெடித் துரைத்து
நன்றறி மாதவிர் நலம்பல காட்டினி
கசுடு ரின்று முளதோ விவ்வினை யுரைமென

வைபிலுள்ள துவதிகனென்னும தேவ னுடைய குடுமி; நீலம் - கருமை; "நீல யாளை மன்னவன்" என்பது கீவகசிந் தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ககக.

கடுசு - கடுஉ கை நீங்காதாகலின்.

கடுடு - கடுசு. விசாகைக்குச் சூட்டு தற்பொருட்டு மாலைவாங்குதறகு எறிய கை குஞ்சியினறும் இழிந்திலதென்று ககந்தன் கேட்டு.

கடுஎ. னெஞ்சிருகி - கோபமுறுகி; "காய்சினந் திருகிய கடுந்திறல் வேனில" என்பது பெரும்பாணற்றுப்படை, கூ நோக்கான் - நோக்காளுய்; இது நோக்கல் நோக்கம்.

கசுஉ. வீயா - மாறுத.

கசுசு. 'இன்றேயல்ல' என்று எடுத் துரைத்ததனை இக்காதையில் கக - ம் அடியிற் காண்க.

கசுடு. உரைமென - சொல்லுமென்று அரசன் சொல்ல.

வென்றி நெடுவேல் வேந்தன் கேட்பத்
தீதின்றாக செங்கோல் வேந்தென
மாதவர் தம்முளோர் மாதவ னுரைக்கு
முடிபொரு ளுணர்ந்தோர் முதுநீ ருலகிற்
கஎ௦ கடியப் பட்டன வைந்துள வவற்றிற்
கள்ளும் பொய்யுங் களவுங் கொலையுந்
தள்ளா தாகுங் காமந் தமபா
லாங்கது கடிநதோ ரல்லவை கடிந்தோ ரென
நீங்கின ரன்றே நிறைதவ மாக்க
கஎரு ணீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே
தாங்கா நரகந் தன்னிடை யுழப்போர்
சேயரி நெடுங்கட் சித்திரா பதிமகள்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் பொறாஅண்
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்தனண்
கஅ௦ மற்றவள் பெற்ற மணிமே கலைதான்
முற்றா முலையினண் முதிராக கிளவியள்
செய்குவன் றவமெனச சிற்றிலும் பேரிலு
மையங் கொண்டுண் டம்பல மடைந்தன
ளாங்கவ ளவ்வியல் பினளே யாயினு
கஅரு நீங்கா னவளை நிழல்போல யாங்கணுங்

கசஎ. வேந்தே, செங்கோல் தீதின்றாகவென்று.

கசஅ. உரைக்கும் - உரைப்பான்.

கசஉ. முடிபொருள் உணர்ந்தோர் - பரமார்த்தத்துவஞானிகள்.

கஎ௦. கடியப்பட்டன - விலக்கப்பட்டன. ஐந்தாவன, கள், பொய், களவு, கொலை, காமமென்பன; "கள்ளும பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக் களவுமென் றாரவோர் துறந்தவை" என்பர் பின்னும்; உ௪ - ம் காதை, எஎ - எஅ. அவற்றில் - அவ்வைந்தனுள்ளே.

கஎக - கஎஉ. காமம், கள்முதலிய நான்கினையும் நீக்காது; என்றது, காமமுடையோர் மற்றை நான்கு குற்றத்தையும் உடையராவரென்றபடி.

கஎக. ஆங்கது - அத்தன்மையதாகிய காமத்தை. அல்லவை கடிந்தோர் - அல்லாதகள்முதலியவற்றையுங் கடிந்தோராவார். 'அவைகடிந்தோரென' என்றும் பாடம்.

கஎச. நீங்கினரன்றே - அக்காமத்தை நீங்கினோரே.

கஎசு. உழப்போர் - வருந்துவோர்.

கஎரு - கஎசு. நீங்காரே நரகத்தில் துன்பமனுபவிப்போராவார்.

மேல உதயகுமரன்செய்திகூறப்படும்.

கஎஅ. காதலனுற்ற கடுந்துயர்-கோவலன் கொலையுண்டிறந்தது.

கஎக. மாதவர்பள்ளியுள் - சங்கத்தாரான அறவணவடிகளுடைய உறைவிடத்தில். 'அடைதலும்' என்றும் பாடம்.

கஎஎ - கஎக. மகளாகியமாதவி பள்ளியுளடைந்தனள்.

கஅ௦. அவள் - மாதவி.

கஅஉ. தவம் செய்குவனென்று.

கஅரு. ஐயம் - பிக்ஷை. அம்பலம் - உலகவறவி.

கஅரு. அவளை நிழல்போல் யாங்கணும் நீங்காளாய.

காரிகை பொருட்டாற் காமங் காழ்கொள
வாரிரு ளஞ்சா னம்பல மடைந்தனன்
காயசண் டிகைவடி வாயினள் காரிகை
காயசண் டிகையு மாங்குள ளாதலிற்
கசூ0 காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சைய னொருவன் றோன்றி
யீங்கிவள் பொருட்டால் வந்தன னிவனென
வாங்கவன் றீவினை யுருத்த தாகலின்
மதிமருள் வெண்குடை மன்ன நின்மக
கசூரு னுதய குமர னொழியா னாக
வாங்கவ டன்னை யமபலத் தேற்றி
யோங்கிருள யாமத் திவனையாங் குய்த்துக்
காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள விஞ்சையன் றனனையுங் கூஉய்
உ00 விஞ்சை மகள்பா லிவன்வந் தனனென
வஞச விஞசையன் மனத்தையுங் கலக்கி
யாங்கவன றன்கை வாளா லம்பலத்
தீங்கிவன் றன்னை யெறிந்ததென் றேத்தி
மாதவர் தமமுளோர் மாதவ னுரைத்தலுஞ்
உ0ரு சோழிக வேனாதி தன்முக நோககி

கஅசு. காரிகைபொருட்டு - மணிமேகலைபொருட்டு. காழ்கொள - முற்ற.

கஅஎ. அஞ்சானாய அமபலமடைந்தனன்.

கஅஅ. காரிகை - மணிமேகலை.

கஅகூ. உளள் - உள்ளாள்.

ககூக. வாய்வாள் - தப்பாத வாள்.

ககூஉ. இவள்பொருட்டு - காயசண்டிகையின பொருட்டு.

ககூரு. அவன - உதயகுமரன்; காஞ்சனனுமாம.

ககூச. மருள் - உவமவுருபு. 'மதிமருணெடுங்குடை, என்றும பாடம்.

ககூசு. அவளதனனை - மணிமேகலையை.

ககூஎ. இவனை - உதயகுமரனை.

ககூகூ. கூஉய் - அழைத்து.

உ00. விஞசைமகள் - காயசண்டிகை.

உ0ரு. எறிநதது -(அததீவினை) வெட்டியது.

உ0ரு. ஏனாதியென்பது வேந்தனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்களுளொன்று; இதனை, தொல்காப்பியம், புறததிணையியல, அ - ம சூததிரததில் 'மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும' என்பதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய வுரையாலும, அதில "போர்க்கடலாற்றும் புரவிததேர்ப் பல்படைக்குக, கார்க்கடல பெற்ற கரையனறோ - போர்க்கெல்லாந், தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சே, ரேனாதிப் பட்டத்திவன்" என்று அவர் எடுததுக்காட்டிய பழம்பாட்டாலுமுணர்க; பெரியபுராணததுக கூறப்பட்டுள்ள திருததொண்டர்களுள் ஒருவர்க்கு ஏனாதிநாதநாயனாரென்ற திருநாமம் இதுபற்றியே வந்த குடிப்பெயாபோலும்; சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகத்தில் "செம்பொ னீண்முடி" என்னுங்கவியில் 'ஆழி தொட்டான்' என்பதறகு 'ஏனாதிமோதிரஞசெறித்த சேனாபதி' என்று ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரெழுதி யிருககின்

யான்செயற் பால திளங்கோன் றன்னைத்
தான்செய் ததனாற் றகவிலன் விஞ்சையன்
மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங்
காவலன் காவ லின்றெனி னின்றான்
உ௧0 மகனை முறைசெய்த மன்னவன் வழியோர்
துயர்வினை யாளன் றோன்றின னென்பது
வேந்தர் தஞ்செவி யுறுவதன் முன்ன
மீங்கிவன் றன்னையு மீமத் தேற்றிக்
கணிகை மகளையுங் காவல்செய் கென்றன
உ௧௫ னணிகிளர் நெடுமுடி யாசாள் வேந்தென.

சிறைசெய்காதை முற்றிற்று.

றனர். மேற்கூறியவாற்றாலும், இக்காதையின் தலைப்பில் 'மந்திரியாகிய சோழிகவேனாதி' என்றிருத்தாலும் 'சோழிகவேனாதி' என்பதற்குச் சோழனுடைய (ஏனாதிமோதிரஞ்செறித்த) சேனாபதியும் மந்திரியுமாகிய ஒருவனென்று பொருள்கொள்ளுதல் பொருத்தமுடைத்து.

உ0எ. விஞ்சையன் தகவிலன் - காஞ்சனன் தகுதியில்லாதவனாயினான்.

உ0௬ - உ0எ. யான் செயற்பாலதைத் தான் செய்ததனாலென்க.

உ0அ - உ0௬. காவலின்றெனின், நோன்புமின்று, கற்புமின்று; "அருந்திற லரசர் முறைசெயி னல்லது, பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாது" என்பது சிலப்பதிகாரம், நடுகற்காதை, உ0எ - உ0அ.

உ௧0. மகனை முறைசெய்த மன்னவன் - கன்றையிழந்த பசுவின் துயரைத் தீர்த்தற்குத் தன்மகனைக்கிடத்தி அவன் மார்பில் உருளைசெல்லும்படி தேரையூர்ந்தமனுவேந்தன்; இதனைப் பின்வருவன வற்றாலுணர்க; "வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க, வாவின் கடைமணி யகுநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்றன், அரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன், பெரும்பெயர்ப் புகாரென பதியே" (வழக்குரைகாதை, ௫௬ - ௫௬) எனவும், "கறவை முறைசெய்த காவலன்கா ணமமானை, காவலன பூம்புகார் பாடேலோ ரம்மானை" (வாழ்த்துக்காதை, "புறவு நிறை"—) எனவும் வருவன சிலப்பதிகாரம்; "மருளும் பசுவொன்றின மமமர்நோய் தீர, வருளுந் திருத்தே ருரவோன" என்பது சூலோத்துங்கசோழனுலா. இக்கதையின் விரிவைப் பெரிய புராணத்தில் திருவாரூர்ச் சிறப்பிற்காண்க.

உ௧௧ துயர்வினை - தீவினை.

உ௧உ - உ௧௬. முன்னம் ஏற்றி

உ௧௪. கணிகைமகள் - மணிமேகலை

௧ - உ௧௫ மண்டிலம் சீப்பப் புரிந்தோர் உரைப்பக்கேட்டுமாதவரெலாம மணிமேகலையைநோக்கி 'இதனை நீயறிவதுமுண்டோ' என, அவள் உரைத்தலும், அவளைச் சிறவனொடு வேறிடத்தொளித்து இசைத்துச்சென்று குறுகி ஓர் மாதவனுரைத்தலும், கேட்டு வேந்தன் 'உரையும்' என, ஓர்மாதவனுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைக்குமாதவன் ஏதி உரைத்தலும், வேந்து காவல்செய்கென்றனனென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்துமூன்றுவது

சிறைவிடுகாதை.

[இருபத்துமூன்றுவது மணிமேகலை சிறைவீடுசெய்த இராசமாதேவி குறைகொண்டிரப்பச் சீலங்கொடுத்தபாட்டு.]

மன்னவ னருளால் வாசந் தவையெனு
நன்னெடு நகர்ந்த னரைமூ தாட்டி
யாசற் காயினுங் குமரற் காயினுங்
திருநிலக் கிழமைத் தேவியர்க் காயினுங்
கட்டுரை விரித்துங் கற்றவை பகர்த்தும்
பட்டவை துடைக்கும் பயங்கெழு மொழியின
ளிலவங்கரி நெடுங்க ணிராசமா தேவி
கலங்கரு மொழியக் கடிதுசென் றெய்தி
யழுதடி வீழா தாயிழை தன்னைத்
தொழுதுமுன் னின்று தோன்ற வாழ்த்திக்
கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காத்துச்
செற்றந தெவ்வர் தேயந்தம தாக்கியுந்
தருப்பையிற் கிடத்தி வாளிற போழ்ந்து

உ. நகைக்கூந்தல் - வெண்மையையுடைய கூந்தல்.

கூ - ச. ஆயினுமென்பது விகற்பப் பொருளோத் தருவதோ ரிடைசசொல்; சண்ணிடைச்சொல்லுமாம்.

இ. கட்டுரை - பொருள்பொதிந்த சொல்.

சு. பட்டவை - உண்டான துன்பங்கள். 'பட்டது துடைக்கும்' என்றும் பாடம். பயம் - பிரயோசனம்.

இ - சு. விரித்தும் பகர்ந்தும் துடைக்குமொழியினள்.

அ. கலங்கருந்தற்குக் காரணமாகிய துன்பம். கடிதுசென்று விரைந்துசென்று.

உ - அ. வாசந்தலையெனுமூதாட்டி, மொழியினள், தேவியது அருமொழிய மன்னவனருளாற் கடிதுசென் றெய்தி யென்க.

கூ. 'அழுதன ளடிவீழ்ந்து' என்றும் பாடம்.

கo. தொழுது - அஞ்சலிசெய்து.

கக. கொற்றங்கொண்டு - வெற்றிகொண்டு; "கொற்றங கொண்டு கோலினி தோச்சென" என்பது பெருங்கதை, இலாவாணகாண்டம், மண்ணு நீராட்டியது. குடிபுறங்காத்து - குடிகளைப் பிறர் நலியாமற் பாதுகாத்து; "குடிபுறங் காத்தோம்பி" என்பது திருக்குறள், நிசக.

கஉ. செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது. தெவ்வர் - பகைவர். 'செற்ற தெவ்வர்' என்றும் பாடம்.

கங. தருப்பையிற்கிடத்தி - பரப்பிய தருப்பைப்புல்லிற் கிடத்தி. போழ்ந்து-பிளந்து.

செருப்புகன் மன்னர் செல்வுழிச் செல்கென
கரு மூத்து விளிதலிக் குடிப்பிறந் தோர்க்கு
நாப்புடை பெயராது நாணுத்தக வுடைத்தே
தன்மண் காத்தன்று பிறர்மண் கொண்டன
றென்னெனப் படுமோ நின்மகன் மடிந்தது
மன்பதை காக்கு மன்னவன் றன்முன்
உ0 றுன்பங் கொள்ளே லென்றவள் போயபின்
கையாற் றுள்ளங் கரந்தகத் தடக்கிப்
பொய்யாற் றொழுக்கங் கொண்டுபுற மறைத்து
வஞ்சஞ் செய்குவன் மணிமே கலையையென்
றஞ்சி லோதி யரசனுக் கொருநாட்
உரு பிறர்பின் செல்லாப் பிக்குணிக் கோலத்

கச. செருப்புகல் மன்னர் - போரின் கண்ணேபுககுப் போர்செய்து வீழ்தலை யுடைய அரசர், செல்வுழிச் செல்க என-செல்லுமுலகததிலே செல்கவென்று அந்தணா கூறுமவணணம்.

கரு. மூததுவிளிதல - மூப்புற்று இறத்தல. இக்குடி - சோழபரமபரை.

கரு - கரு. போரிலிறவாமல் முதுமையுற்று நோயால் இறந்த அரசருடம்பை அந்தணர் தருப்பைப்புல்லிறகிடததி, தமது ஆண்மையேபற்றுக்கோடாக யுததததிலேயிறந்த அரசர்செல்லும் உலகததிலே இவர்செல்கவென்று அவ்வுடம்பைவாளாற்பிளந்து அடக்குதல் மரபாதலின், இங்ஙனங்கூறினர்; இப்படியே, "ஓடன் மரீஇய பீடின் மன்னர், நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக், காதன் மறந்தவர் தீதுமருங் கறுமா, ரறமபுரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர், திறம்புரி பசும்புற் பாப்பினர் கிடப்பி, மறங்கந்தாக நல்லமர் வீழ்ந்த, நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென, வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர்" எனப் புறநானூற்றில், கரு-ம பாட்டில் வந்திருத்தல் காண்க.

கசு. நாப் புடைபெயராது - இதனைக் கூறுதற்கு எனது நாப் புடைபெயரமாட்டாது நாணுத்தகவுடைத்து-நாணுந்தகுதியையுடைத்து; "மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தகவுடைத்தே" என்பது புறநானூறு, கரு. 'நாணுத் தகவுடைத்தென' என்றும் பாடம்.

கரு - கசு. விளிதல் நாணுத்தகவுடைத்து.

கஉ - கசு. தமதாககியும் மூத்துவிளிதல் இக்குடிப்பிறந்தோர்க்கு நாணுததக வுடைதது.

கஎ - கஅ. நின்மகன் மடிந்தது தன்மண் காததமையாலன்று; பிறர்மண் கொண்டமையாலுமன்று; காமததால, அவ்விறப்பு யாதென்று கூறப்படும்.

கக. மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை.

உ0 கொள்ளேல கொள்ளாதே. அவள் போயபின் - வாசநதவைபோனபினபு

இராசமாதேவி, அரசனையடைநது மணிமேகலையைச் சிறைமீட்டு உடன் கொணடுசென்று தன் காவலில்வைதது வஞ்சித்தல் இனிககூறப்படும்.

உக. கையாற்றுள்ளங்கரந்து - செயலறவினையுடைய உள்ளததைமறைதது; என்றது புததிரசோகததை வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி.

உஉ. பொய்யாறறொழுக்கங்கொண்டு-பொய்வழிக்கண் ஒழுகுதலைகொண்டு. புறமறைத்து - புறததே தோன்றாமல மறைத்து; என்றது மணிமேகலையை வஞ்சித்தற்கெணணிய தனது தீயவெண்ணத்தை ஒருவாற்றானும் வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி.

உக. மணிமேகலையை வஞ்சஞ்செய்குவனென்று கருதி.

உச. அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவான கூந்தலையுடைய இராசமாதேவி.

உரு. கோலத்து - வேடத்தைக்கண்டு.

அறிவு திரிந்தோ னாசிய முனிலன்
கருமபுடைத் தடக்கைக் காமன் கையற
வரும்பெற விளமை பெரும்பிறி தாக்கு
மறிவுகலிப்பட்ட வாயிழை தனக்குச்
சிறைதக் கன்று செங்கோல் வேந்தெனச்
சிறப்பின் பாலார் மக்க ளல்லார்
மறப்பின் பாலார் மன்னர்க் கென்ப
தறிந்தனை யாயினிவ் வாயிழை தன்னைச்
செறிந்த சிறைநோய் தீர்க்கென் றிறைசொல
வென்னெ டிருப்பினு மிருக்கவிவ் விளங்கொடி
தனனெ டெடுப்பினுந் தகைக்குந ரில்லென்
றநகவ டனைகூஉ யவடன் னெடு
கொங்கவிழ் குழலாள் கோயிலுட் புக்காங்
கறிவு திரித்திவ் வகனக செல்லா
மெறிதரு கோலமயான் செய்குவ லென்றே

உசு. அறிவுதிரிந்தோன் - அறிவு வேறுபட்ட உதயகுமரன். 'அறவிய நிரிந்தோன்' என்றும் பாடம்.

உஎ. கையற - செயலற.

உஅ. இளமை-இளமையை. பெரும்பிறிதாக்கும் பயனபடாது கெடச்செய்த.

உஎ - உஅ. கையறப் பெரும்பிறிதாக னுமென்க.

உக. தலைப்பட்ட-நேர்பட்ட; முதன்மைப்பட்டவென்றுமாம்.

ஈ0. தகன்று - தக்கதன்று; விகாரம். வேந்து - அண்மைவிளி. என - என்று

இராசமாதேவி சொலல.

உச - ஈ0. அஞ்சிலோதி ஒருநாள் அரசனுக்குச் சிறைதக்கனெனெனெண்க.

ஈக - ஈஉ. சிறப்பின்பாலார் மககள் - கல்விமுதலியவிசேடமுடையவர்கள் புதல்வர். அல்லார் மறப்பின்பாலார் - அல்லாதவாகள் மறதத்திற்குரியவா. என்பதுஎன்று பெரியோர்கூறுதலே; இவ்வடிகளின் கருத்து, "உற்றழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தீம், பிற்றை நிலை முனியாது நற்ற னன்றே, பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளுஞ், சிறப்பின் பாலாற் றுயு மனத்தினியு, மொருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளு, மூத்தோன்வ ருக வென்னு தவரு, ளறிவுடை யோனு றரசுஞ் செல்லும், வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங், கிழ்ப்பா லொருவன் கற்பின், மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே." என்னும் (புறநானூறு, கஉசு.) பாட்டின் பொருளை ஒருவாறு தழுவிவந்திருத்தல்காண்க.

ஈக. ஆயிழை - மணிமேகலை.

ஈஉ. சிறைநோய் - சிறைத்துன்பம். தீர்க்கென்று - தீர்க்கவென்று. இறை - அரசன்.

ஈஎ. தன் ஒடு எடுப்பினும் - தனக்குரிய ஒட்டையேற்றிப் பிச்சைக்குப் புகுவாளாயினும், தகைக்குநர் இல் - தடுப்பவர்களில்லை; "அணித்தகை யுடம்பு" என்பது சீவகசிந்தாமணி, பதுமையாரிலம்பகம், எ. என்று - என்றகூறி.

ஈஎ. அவள்தனைககூஉய் - மணிமேகலையை யழைத்து.

ஈஅ. குழலாள் - இராசமாதேவி.

ஈஎ - ஈஅ; குழலாள் அவளோடு கோயிலுட்புக்கு.

ஈக. அறிவுதிரித்து - அறிவைவருந்தால் வேறுபடச்செய்து; பித்தாக்கியென்றபடி.

ஈ0 எறிதருகோலம் - அடிக்குங்கோலத்தை. செய்குவலென்று - இவளுக்குச செய்வேனென்றகருதி.

மயற்பகை யூட்ட மறுபிறப் புணர்ந்தா
ளயர்ப்பது செய்யா வறிவின ளாகக்
கல்லா விளைஞ னொருவனைக் கூஉய்
வலலாங்குச் செய்து மணிமே கலைத
௪௫ னிணைவள ரிளமுலை யேந்தெழி லாகத்துப்
புணர்குறி செய்து பொருந்தின ளென்னும்
பான்மைக் கட்டுரை பலர்க்குரை யென்றே
காணம் பலவுங் கைந்நிறை கொடுப்ப
வாங்கவன் சென்றவ் வாயிழை யிருந்த
௫௦ பாங்கி லொருசிறைப் பாடுசென் றணைதலுந
தேவி வஞ்ச மிதுவெனத் தெளிந்து
நாவியன் மந்திர நடுங்கா தோதி
யாண்மைக் கோலத் தாயிழை யிருப்பக
காணம் பெற்றோன் கடுந்துய ரெய்தி
௫௫ யரச ருரிமையி லாடவ ரணுகார்

---

௪௧. மயற்பகையூட்ட - பிதேதேறுதற்குக் காரணமாகிய மருந்தையூட்ட; "வஞ்ச முண்டு மயற்பகை யற்றோர்" என்பது சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, கஉஉ. உணர்ந்தாள் - மணிமேகலை.

௪௨. அயர்ப்பது - மறப்பது.

௪௧-௪௨. "மயற்பகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தே, னயர்ப்பது செய்யா வறிவினை னாயினேன்" என்று இக்காதையிலேயே பின்பு வருதல்காண்க; கூஉ - கூகூ. உணர்ந்தாள் அறிவினளாக.

௪௩ கூஉய் - அழைத்து.

௪௪. வல்லாங்குச்செய்து - வல்லபடி செய்து; "வடியா நாவின் வலலாங்குப் பாடி" என்பது புறநானூறு, ௪௭.

௪௮. காணம் - பழங்காசு; இதனை, சீவகசிந்தாமணி, குணமாலையாரிலம்பகம், உ௬௭ - ம் கவியுரையிற்காண்க. கைந்நிறைகொடுப்ப - கைந்நிறையக்கொடுப்ப; நிறைய - விகாரம்; "நிலநெளி பரந்த வன்றே" என்பதில் 'நெளி' என்பதுபோல; இது சீவகசிந்தாமணி, கோவிந்தையாரிலம்பகம், உ௫.

௪௩ - ௪௮ ஒருவனைக்கூஉய் 'செய்து புணர்குறிசெய்து பொருந்தின ளென்னுங் கட்டுரையைப் பலர்க்கும் உரை' என்றகூறிக் காணம்பலவும் கொடுப்பவென்க.

௪௯. ஆயிழை - மணிமேகலை.

௫௦. பாங்கில ஒருசிறைப்பாடு - அழகில்லாத ஒரு பக்கத்தினிடத்தே; பக்கத்துள்ள ஒரு காவலிடத்தென்றுமாம்.

௪௯ - ௫௦. அவன்சென்று பாடுசென்றணைதலுமென்க.

௫௧. தேவி - இராசமாதேவி. இது - இவ்விளைஞன் வந்தது.

௫௨. நாவியல மந்திரம் - நாப்புடை பெயருமளவிலே உச்சரிக்கப்படும் மந்திரம்; என்றது வேறறாருவெயதுவிக்கு மந்திரத்தை, "ஆறெழுத தடக்கிய வருமறைக கேள்வி, நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, கஅக - கஅஎ.

௫௩ - ௫௪. ஆயிழை இது தேவிவஞ்சமெனத்தெளிந்து மந்திரத்தையோதிக் கோலத்துட னிருப்பவென்க.

௫௫. அரசருரிமையில் ஆடவரணுகார் - அரசருடைய தேவிமாரிருக்கும் அந்தப்புரத்தில ஆண்மக்கள் குறுகார், "ஆடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்" என்பது நெடுநல்வாடை, கஎ௦. அந்தப

நிரயக் கொடுமக ணினைப்பறி யேனென்
றகநகர் கைவிட் டாங்கவன் போயபின்
மகனைநோய் செய்தாளை வைப்ப தென்னென்
றுய்யா நோயி னூணொழிந் தனளெனப்
௬௦ பொய்ந்நோய் காட்டிப் புழுக்கறை யடைப்ப
வூணொழி மந்திர முடைமையி னந்த
வாணுதன் மேனி வருந்தா திருப்ப
வையென விம்மி யாயிழை நடுங்கிச்
செய்தவத் தாட்டியைச் சிறுமை செய்தே
௫ னென்மகற் குறற விடுக்கண் பொறாது
பொன்னே ரனையாய் பொறுககென் றவடொழ
நீல பதிதன் வயிற்றிற் றோன்றிய
வேலங் கமழ்தா ரிராகுலன் றன்னை
யழற்க ணாக மாருயி ருண்ண

புரததை, 'குழைமுகப் புரிசை' என்பர் திருத்தக்கதேவர்; சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், உ௪௬.

௫௬. நரகதையடைதற்குரிய கொடுமையையுடைய இவளது தீயவெண்ணத்தை நானறிந்திலேனெனககருதி; இராசமாதேவி வியபிசரிக்குங்கருததுடையாளென்று அவ்விளைஞன கருதினானபோலும் 'நினைப்பதறியேனென்று' என்றும் பாடம்.

௫௭. அகநகர் - அந்தப்புரம்.

௫௮ - ௫௭. காணமபெற்றோன், துயரெய்தி அறியேனென்று கைவிட்டுப் போயபினென்க.

௪௩ - ௫௭. உ௩-ம காதை, ௯௪ - ௯௫.

௫௮. மகனைநோய்செய்தாளை-உதயகுமரனுக்குக்காமநோயை உண்டாக்கிக்கொல்லுவித்த இவளை, வைப்பது என்னென்று-உயிருடன்வைததல நமதன்பிற்கு யாதுபயனென்று இராசமாதேவி கருதி.

௫௯. உய்யாநோயின் - உயிரைத்தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய நோயினால்.

௬௦. புழுககறை - புழுங்கச்செய்யும் அறை; "புழுககறைப் பட்டோர் போன்று" என்றார் முன்னும்; ௩ - ம் காதை, ௯௫.

௫௮-௬௦. (இராசமாதேவி) வைப்பதென்னென்று காட்டி அடைப்பவென்க.

௬௨. வாணுதல் - மணிமேகலை.

௫௮ - ௬௨:—உ௩ - ம் காதை, ௯௬ - ௯௭.

௬௩. ஐயெனவிம்மி - விரையப் பொருமி; "ஐயென வளைப்ப" (கோவிந்தையாரிலம்பகம், ௪௦) எனவும், "மோதிரந் தொட் டையென" (குணமாலையாரிலம்பகம், ௧௯௦) எனவும் வருவன சீவகசிந்தாமணி. ஆயிழை - இராசமாதேவி.

௬௪. செய்தவததாட்டியை - மணிமேகலைக்கு; ஐ - உருபுமயககம. சிறுமை - குற்றம்; என்றது மயற்பகையூட்டியது முதலிய மூன்றனையும்.

௬௪ - ௬௫. பொறாது செய்தேனென்ச.

௬௬. பொன்னேரனையாய்-திருமகளின்மறுதலைபோல்வாய்; திருமகளுக்குநேராகிய அத்தன்மையையுடையாயெனினுமமையும்; இப்படியே, "கோளரிக்குங்கிகரன்னார்" (திருச் சிற்றம்பலக்கோவையார், ௨௨௫) என்று வநதிருத்தல் காணக.— உ - ம காதை, ௧௬. அவள் - இராசமாதேவி.

மேலவருவன மணிமேகலைகூற்று.

௬௭ - ௬௮. தோன்றிய இராகுலன் றன்னை.

௬௯ அழற்கண்நாகம் - திட்டிவிடமென்னும்பாம்பு. அழல்-விடம்; "ஐந்தலை யரவின் சீற்றத் தாரழல் குளிக்க

எ0 விழித்த லாற்றே னென்னுயிர் சுடுநாள்
யாங்கிருந் தழுதனை யிளங்கோன் றனக்குப்
பூங்கொடி நல்லாய் பொருந்தாது செய்தனை
வுடற்கழு தனையோ வுயிர்க்கழு தனையோ
யுடற்கழு தனையே லுன்மகன் றன்னை
எரு யெடுத்துப் புறங்காட் டிட்டனர் யாரே
யுயிர்க்கழு தனையே லுயிர்புகும் புககில்
செயப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணர் வரிய
தவ்வுயிர்க் கன்பினை யாயி னாய்தொடி
யெவ்வுயிர்க் காயினு மிரங்கல் வேண்டு
அ0 மற்றுன் மகனை மாபெருந் தேவி
செற்ற கள்வன் செய்தது கேளாய்
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை
யுடற்றுணி செய்தாங் குருத்தெழும் வல்வினை
நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி
அரு விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே

லுற்றார்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், உ௫௪; "அழல்வாய் நாகத் தாரெயிறழுந்தினர்" என்பது சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, கஉ௪. "நஞ்சுவிழி யரவு என்ற இப்பாம்பின்பெயர் இக்காதையிலேயே பின்னும் வருதல்காண்க; அ௪-ம் அடி.

எ0. விழித்தல்-உயிர்வாழ்தல்; நாகத்தின் தொழிலாக்கினுமமையும். 'இழித்தலாற்றேன்' என்றும் பாடம்.

எக. இளங்கோன்றனக்கு யாங்கிருந் தழுதனை; அழுதிலாயென்றபடி.

எரு. புறங்காடு - மயானம். 'ஈமப் புறங்காடு' என்றும் பாடம்.

எசு. புக்கில் - புகுமிடமாகிய வுடம்பு; "நோக்கார்கொ னொப்பதோர் புக்கிலை" (நாலடியார், தூய்தன்மை, க.) என்பதில் 'புக்கில்' என்பது உடம்பென்னும்பொருளில் வந்திருத்தல் காண்க.

எஎ. வினையென்றது நல்வினை தீவினையென்னுமிரண்டையும். 'செயற்பாட்டு வினை' என்றும் பாடம்.

எசு - எஎ. வினையால் உயிர்புகும்புக்கில் தெரிந்துணர்வரியதென்க.

எஅ. அன்பினையாயின் - அன்பினையுடையாயாயின்; ஆய்தொடி - விளி.

எகூ. எவ்வுயிர்க்காயினும் - எவ்வுயிர்க்கும்.

அ0. மாபெருந்தேவி-இராசமாதேவி; விளி.

அக. செற்றகள்வன் - கோபித்த காஞ்சனன். செய்தது கேளாய் - கொலை செய்ததற்குக் காரணமான தீவினையைக் கேள்.

அஉ. மடைக்கலம் - சோற்றுப்பாத்திரம். மடையன் - சோறுசமைப்போன்.

அகூ. உடம்பைத் துண்டமாகவெட்டினமையால் தோன்றியெழுந்த வலிய தீவினை. 'உருதெழு மல்வினை' என்றும் 'உருதெழு மவ்வினை' என்றும், 'உருதெழு பாவம்' என்றும் பாடம்.

அச. அரவின் - அரவினால். நல்லுயிர் வாங்கியென்றது முற்பிறப்பின்செய்தியை.

அரு. வீட்டியது - கொன்றது; வீழ்த்தியதென்பதன்மரூஉவுமாம்.

அகூ-அரு. வினை முற்பிறப்பில உயிரை அரவின்வாங்கி இப்பிறப்பில விஞ்சையன்வாளால் வீட்டியது

யாங்கறிந் தனையோ வீங்கிது நீயெனிற்
பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்த திதுவென
மொய்ம்மலர்ப் பூம்பொழில் புக்கது முதலாத்
தெய்வக் கட்டுரை தெளிந்ததை யீறா
௯௦ வுற்றதை யெல்லா மொழிவின் றுரைத்து
மற்று முரைசெயு மணிமே கலைதான்
மயற்பகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தே
னயர்ப்பது செய்யா வறிவினே னாயினேன்
கல்லாக் கயவன் காரிருட் டான்வர
௯௫ நல்லா யாணுரு நான்கொண் டிருந்தே
னூணொழி மந்திர முடைமையி னன்றோ
மாணிழை செய்த வஞ்சம் பிழைத்த
தந்தரஞ் சேறலு மயலுருக் கோடலுஞ்
சிந்தையிற் கொண்டிலேன் சென்ற பிறவியிற்
௧௦௦ காதலற் பயந்தோய் கடுந்துயர் களைந்து
தீதுறு வெவ்வினை தீர்ப்பது பொருட்டாற்
றையா லுன்றன் றடுமாற் றவலத்
தெய்யா மையறீர்ந் தின்னுரை கேளா

அசு. இது - இச்செய்தியை.

அஎ. புகுந்தது இதுவென - சம்பவித்தது இதுவென்று.

அஅ. பொழில - உவவனம்.

அக. தெய்வககட்டுரை-கந்திற்பாவைத்தெய்வங் கூறிய பொருள் பொதிந்த சொல்.

௯௦. ஒழிவின்று - தப்பாமல.

அஎ - ௯௦. இதுவெனவுரைததென்க.

௯௧. மணிமேகலை பின்னும் சொல்லுவாள்.

௯௨. மயற்பகை - பித்தேறுதற்குக்காரணமாகிய மருந்து.

௯௩. அயர்ப்பது - மறப்பது.

௯௨ - ௯௩. "மயற்பகை யூட்ட மறுபிறப் புணர்ந்தா, ளயர்ப்பது செய்யா வறிவின ளாக" என்று இப்படியே இக்காதையில் முன்னும் வந்திருத்தல்காண்க; ௪௧ - ௪௨.

௯௪. கயவன் - கீழ்மகன்; கொடியவனுமாம். இருள் - இருளில்.

௯௫. நான் ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன்.

௯௪ - ௯௫:—௨௩ - ம் காதை, ௪௩ - ௫௭.

௯௬. 'உடைமையி னன்றே' என்றும் பாடம்.

௯௭. வஞ்சம் - ஊணொழிந்தனளென்று பொய்ந்நோய்காட்டிப் புழுக்கறையடைத்தது. பிழைத்தது - தப்பியது.

௯௬-௯௭. மந்திரமுடைமையினன்றோ வஞ்சம்பிழைத்தது; ௨௩-ம் காதை, ௫௮-௬௨.

௯௮. அயலுருக்கோடல் - வேற்றுருவங்கொள்ளல்.

௯௯ - ௧௦௦. போனபிறப்பில் எனக்குக் கணவனாயிருந்தோனை இப்பிறப்பிற் பெற்றோய்.

௯௮ - ௧௦௧. உனது துயரைக்களைந்து வினையைத் தீர்த்தற்பொருட்டே சேறலும் கோடலும் சிந்தையிற் கொண்டிலேன்.

௧௦௨. தையால் - விளி.

௧௦௨ - ௧௦௩. தடுமாற்றவலத்தெய்யாமையல் - தடுமாறுதற்குக் காரணமாகிய வருத்தத்தைச்செய்யும் அறியாமையாகி

யாள்பவர் கலக்குற மயங்கிய நன்னாட்டுக்
கo௫ காருக மடந்தை கணவனுங் கைவிட
வீன்ற குழவியொடு தான்வே றாகி
மான்றோர் திசைபோய் வரையாள வாழ்வுழிப்
புதல்வன் றன்னையோர் புரிநூன் மார்பன்
பதியோ ரறியாப் பான்மையின் வளர்க்க
ககo வாங்கப் புதல்வ னவடிற மறியான்
றான்புணர்ந் தறிந்துபின் றன்னுயிர் நீத்தது
நீர்நசை வேட்கையி னெடுங்கட முழலுஞ
சூன்முதிர மடமான் வயிறுகிழித் தோடக
கான வேட்டுவன் கடுங்கணை துரப்ப
க௫ மான்மறி விழுந்தது கண்டு மனமயங்கிப்
பயிர்க்குரல் கேட்டதன் பான்மைய னாகி
யுயிர்ப்பொடு செங்க ணுகுத்த நீர்கண்

யமயக்கம்; மையல - செலவச்செருக்கு மாம்; "மையன்மத யானைநிரை மன்னன்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம, கஎ.

மேல், காமம், கொலை, கள், பொய், களவு ஆகிய இவ்வைந்தும் நீக்கற்பாலன வென்று இராசமாதேவிக்கு மணிமேகலை உபதேசித்தல முதலியன கூறப்படும்.

கo௪. ஆள்பவர்கலக்குற-அரசர் கொடுங்கோல் செலுத்துதலால். மயங்கிய நன்னாட்டு - யாவரும் தததம் நிலைதடுமாறியநல்லநாட்டில்.

கo௫. காருகமடந்தை - இல்லறவொழுக்கினளாகியவொருத்தி; நெய்வோர் குலததுப் பிறந்த ஒருததியென்றுமாம். கைவிட - துறக்க.

கo௬. குழவியும் தானும் வெவ்வேறிடத்துப் பிரிவுற்று.

கo௭. மான்று - மயங்கி. வரையாள்-தன்னலம் விலைகொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதாரென்னும் நியதியில்லாளாய்.

கo௮ - கo௭. நாட்டிற் காருகமடந்தை கணவன்கைவிடுதலால் வேறாகி மான்று போய் வரையாளாய் வாழ்வுழியென்க. இல்லறவொழுக்கினளாகிய இவள் கற்பொழிந்து வரைவின்றி வாழ்தற்கு அரசன்கொடுங்கோன்மைகாரணமாதலின், 'ஆள்பவர் கலக்குற' என்பது கூறப்பட்டது; "மாதவா நோன்பு மடவார் கற்புங், காவலன் காவ லினறெனி னின்றால" என்று இந்நூலிலேயே இக்கருதது முன்பு வந்திருததல் காணக; உஉம காதை, உoஅ - உoக.

கo௮ - கo௯ புரிநூன்மார்பன புதலவன்றன்னை வளாக்க.

ககo. ஆவகப்புதல்வன - அங்ஙனம் வளர்க்கப்பட்டபுதலவன; அவளதிறம்-அவள் தன்னுடைய தாயென்னுந்தன்மையை.

ககக. பின்னறிந்தென்க.

ககஉ. நீர்நசைவேட்கையின் - நிரை நச்சிய விருப்பததால்; நசைவேடகை - வினைததொகை; "நின்னசைவேட்கையி னிரவலர் வருவதை" என்பது புறநானூறு, கூ. கடம - காடு.

ககஙூ. சூல் - கருப்பம.

ககச. வேட்டுவன-வேடன். துரப்ப-செலுத்த.

ககஙி. மான்மறி - பெண்மான்; மான் குட்டியுமாம்.

ககசு. பயிர்க்குரல் - பயிராகியகுரல்; பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மறறொன்று அழைக்கும் ஒசைக்குறிப்பு; "மடமா னாகு பிணைபயி ரழைப்பின்" என்பது புறநானூறு, கஙஎ. அதன பான்மையனாகி - அதன் பக்கததோனாய்.

டோட்டி யெய்தோ னோருயிர் துறந்ததுங்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டடங் கண்ணி
௧௨௦ கடாஅ யானைமுன் கட்கா முற்றோர்
விடாஅது சென்றதன் வெண்கோட்டு வீழ்வ
துண்ட கள்ளி னுறுசெருக் காவது
கண்டு மறிதியோ காரிகை நல்லாய்
பொய்யாற் றொழுககம் பொருளெனக் கொண்டோர்
௧௨௫ கையாற் றவலங் கடந்தது முண்டோ
களவேர் வாழ்ககைய ருறூஉங் கடுந்துய
ரிளவேய்த தோளாய்க கிதுவென வேண்டா
மன்பே ருலகதது வாழ்வோர்க் கிங்கிவை
துன்பந் தருவன துறககல் வேண்டுங்
௧௩௦ கற்ற கல்வி யன்றாற் காரிகை
செற்றஞ செறுத்தோர் முற்ற வுணர்ந்தோர்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோ ரென்போ
ரல்லன் மாக்கட் கில்லது நிரப்புநர்
திருந்தே ரெலவளை செல்லுல கறிந்தோர்
௧௩௫ வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தோர்

௧௧அ. ஒட்டியெய்தோன - வேட்டுவன்; சுட்டு. 'ஒட்டியெயதோன்' என்றும் பாடம்.

௧௧௧-௧௧௯. நீதததும் துறநததும் கேட்டுமறிதியோ; இதனால், காமத்தையும் கொலையையும் நீத்தலவேணடுமெனபது கூறப்பட்டது.

௧௨௦. கடாஅயானை - மதயானை; "கடாஅக் களிற்றின்மேல்" என்பது திருக்குறள், ௧௦அஎ. கட்காமுறறோர் - கள்ளை விரும்பியுண்டுகளிததோர்.

௧௨௧. கோடு - கொம்பு

௧௨௦ - ௧௨௩. கட்கா முற்றோர் இங்ஙனமாதலை, "புதுக்கோள் யானை முன் போற்றாது சென்று, மதுககளி மயககதது வீரை மாய்நததூஉம்" (௧௨ - ம் காதை, ௪௫-௪௬.) என்றதனாலுமுணர்க.

௧௨௪ பொய்யாற்றொழுக்கம-பொய் வழிக்கணொழுகுதல், பொருளெனககொண்டோர் - காரியமாககொணடோர்.

௧௨௫. கையாற்றவலம் - செயலறவாகிய துன்பம.

௧௨௬. களவேர்வாழ்க்கையர் - களவே உழவுபோலும் இலவாழ்ககைப்பொருளாகவுடையோர், "கைப்பொருள் வெளவங் களவேர் வாழ்க்கைக், கொடியோர்" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௪௦ - ௪௧. கடுந்துயர் - மிக்கதுயர்.

௧௨அ. இவை - காமமுதலிய இவ்வைந்தும்.

௧௩௦. கலவி காரிகை அன்று - கல்வி அழகுடைத்தன்று; காரிகை - அழகு; எனறது பின்பு கூறப்படும் நற்குணங்களிலலாதவழி கல்வி அழகுடையதன்றென்றவாறு. இவ்வடியைமுனனுளள அடியோடு கூட்டித துன்பந் தருவனவற்றைத் துறவாவழிக் கலவி அழகுடைத்தன்றென்று பொருள்கூறினும பொருந்தும்.

௧௩௧. செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது.

௧௩௩. அல்லன்மாக்கட்கு - வறுமைத் துன்பமுடையார்க்கு. 'இல்லது நிரப்பினர்' என்றும் பாடம்

௧௩௨ - ௧௩௩. நிரப்புநரே வாழ்வோரென்போர்.

௧௩௪. எலவளை-விளி

௧௩௪ - ௧௩௫. அரும்பசி களைந்தோரே செலலுலகறிநதோர.

துன்ப மறுக்குந் துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்
மன்பதைக் கெல்லா மன்பொழி யாரென
ஞான நன்னீர் நன்கனந் தெளித்துத்
தேனா ரோதி செவிமுதல் வார்த்து
௧௪௦ மகன்றுயர் நெருப்பா மனம்விற காக
வகஞ்சுடு வெந்தீ யாயிழை யவிப்பத்
தேறுபடு சின்னீர் போலத் தெளிந்து
மாறுகொண் டோரா மனத்தின ளாகி
யாங்கவ டொழுதலு மாயிழை பொறாஅ
௧௪௫ டான்றொழு தேத்தித் தகுதி செய்திலை
காதலற் பயந்தோ யன்றியுங் காவலன்
மாபெருந் தேவியென் றெதிர்வணங் கினளென.

சிறைவிகோதை முற்றிற்று.

---

௧௩௬. துணிபொருள்-பரமார்த்த தத்துவஞானம்.

௧௩௭. மன்பதைக்கெல்லாம் - உயிர்ப்பன்மைகளுக்கெல்லாம்.

௧௩௬ - ௧௩௭. அன்பொழியாரே துணிபொருளுணர்ந்தோர்.

௧௩௮. ஞானநன்னீர் - ஞானமாகிய நல்லநீரை. நன்கனம் - நன்றாக.

௧௩௯. தேனாரோதி - இராசமாதேவி. செவிமுதல் - செவியிடம்.

௧௪௦. மகன்றுயர் - புதல்வனிறந்தது யரம் — புத்திரசோகம்.

௧௪௧. அகம் - உள்ளிடம். ஆயிழை - மணிமேகலை.

௧௩௮ - ௧௪௧. ஞானநீரைத் தெளித்து வார்த்து வெந்தீயை அவிப்பவென்க.

௧௪௨. தேறு - தேற்றாங்கொட்டை.

௧௪௩. மாறுகொண்டு - பகைமைகொண்டு.

௧௪௪. ஆங்கவள் - இராசமாதேவி. ஆயிழை - மணிமேகலை.

௧௪௫. காதலற்பயந்தோயன்றியும் - எனது பூர்வஜனம நாயகனைப் பெற்றதலலாமலும்.

௧௪௬ - ௧௪௭. காவலன் மாபெருந்தேவியென்று - அரசனது பட்டமகிஷியாகவுமுள்ளாயென்று.

- ௧௪௭. வாசந்தவையென்னுமூதாட்டி, மொழியினள், அவள் மன்னவனருளாற் சென்றெய்தித் தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி, 'மன்னவனறன முன் துன்பங்கொள்ளேல' என்று போயபின், அஞ்சிலோதி கரந்து அடக்கிக் கொண்டு மறைதது 'மணிமேகலையை வஞ்சஞ்செய்குவல்' என்று ஒரு நாள அரசனுக்கு, 'சிறைதக்கன்று' என, 'தீர்க்க' என்று இறைசொல, குழலாள அவளைக்கூஉய்ப் புக்கு 'செய்குவல' என்று ஊட்ட, அறிவினளாக, கொடுப்ப, அணைதலும், இருப்ப, போயபின், அடைப்ப, இருப்ப, அவள்தொழ, மணிமேகலை ஒழிவின்றுரைத்து மற்றுமுரைசெய்யும; அவ்வனமுரைசெய்பவள் அவிப்ப, அவள தொழுதலும், ஆயிழை பொறாஅளாய 'மாபெருந்தேவி' என்று எதிர்வணங்கினளென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்துநான்காவது

ஆபுத்திரனாடடைந்தகாதை.

[இருபத்து நான்காவது மணிமேகலை மாநகரொழிந்து ஆபுத்திரனாடடைந்தபாட்டு.]

மன்ன குமரனை வஞ்சம் புணர்த்த
தொன்முது கணிகைதன் சூழ்ச்சியிற் போயவன்
விஞ்சையன் வாளின் விளிந்தோ னென்பது
நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுமெய் வருந்தி
ரு மாதவி மகடனை வான்சிறை நீக்கக்
காவலன் றேவி காற்கீழ் வீழ்ந்தாங்
கரவே ரல்கு லருந்தவ மடவா
ருரவோற் களித்த வொருபத் தொருவரு
மாயிரங் கண்ணோ னவிநயம் வழூஉக்கொள
கo மாயிரு ஞாலத்துத் தோன்றிய வைவரு
மாங்கவன் புதல்வனோ டருந்தவன முனிந்த
வோங்கிய சிறபபி னொருநூற்று நாலவருந்
திருக்கிளர் மணிமுடித தேவர்கோன் றன்மு
னுருப்பசி முனிந்த வென்குலத தொருத்தியு
கரு மொன்று கடைநின்ற வாறிரு பதின்மரிந
தொன்றுபடு மாநகர்த தோன்றிய நாண்முதல்
யானுறு துன்ப மியாவரும பட்டிலர்
மாபெருந் தேவி மாதர் யாரினும்

க. மன்னகுமரனை - உதயகுமரனை. புணர்த்த - சோததிய.

உ. முதுகணிகை - சிததிராபதி; எழுவாய்; தொன்முது - ஒருபொருட்பன்மொழி. போயவன் - உதயகுமரன.

ங. விளிந்தோன் - இறநதான்.

ரு. மாதவிமகடனை - மணிமேகலையை. நீகக - நீககுதறபொருட்டு.

சு. காவலன்றேவி - இராசமாதேவி.

ரு - சு. நீகக வீழ்ந்து.

உ - சு கணிகை, விளிந்தோனென்பதைக் கேட்டு வருந்தி வீழ்ந்து.

எ. 'அரவேர்' என்பது முதலியன சிததிராபதிகூற்று.

கக. புதலவன் - சயந்தன்.

எ - கச. (?)

கரு. நூற்றிருபததொருவர். 'ஒன்று கடையிட்ட' எனறும் பாடம்.

கசு. தொன்று - பழமை.

கஅ. மாபெருந்தேவி - விளி. மாதர் நாடககணிகைகள். 'மாதர் யாவரும' என்றும பாடம்.

கஎ-கஅ. மாதரெல்லாருள்ளும் யானுறு துன்பம் யாவரும்பட்டிலரென இயைக்க

பூவிலை யீத்தவன் பொன்றின னென்று
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்ததும்
பாத்துபடு மணிதொறும் பாத்திர மேந்தி
யாங்கக் கூத்திசென் றையங் கொண்டது
நகுத லல்லது நாடகக் கணிகையர்
தகுதி யென்னுந் தன்மை யன்மையின்
மன்னவன் மகனே யன்றியு மாதரா
லிந்நக ருறாஉ மிடுக்கணு முண்டா
லும்பளக் தழீஇய வுயர்மண னெடுங்கோட்டுப்
பொங்குதிரை யுலாவும் புன்னையங் கானற்
கொர்மணி நெடுமுடிக் கிள்ளி முன்னு
விளவேனி லிறுபப விறும்பூது சான்ற
பூநாறு சோலை யாருயி லொருசிறைத்
தானே தமிய னொருத்தி தோன்ற
வின்ன னார்கொ லீங்கிவ னென்று
மன்னவ னறியான் மயக்க மெய்தாக்
கண்ட கண்ணினுங் கேட்ட செவியினு
முண்ட வாயினு முயிர்த்த மூக்கினு
முற்றுண ருடம்பினும வெற்றிசகிலக் காமன்

கக. பூவிலை - அற்றைப்பரிசம்; "பூவிலை மடந்தைய ரேவற் கெழியர்" என்பது சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, நிக. ஈத்தவன் - கோவலன்.

உ0 மாதவர்பள்ளி - சங்கத்தாரான அறவணவடிகளுறையுமிடம்.

உஉ. அரங்ககூத்தி - மணிமேகலை.

உக - உஉ. அரங்கக்கூத்தி பாத்திரமேந்திச் சென்ற மனைதொறும் ஐயங்கொண்டதும்.

உ0 - உச. அடைந்ததும் கொண்டதும் நகுதற்குக் காரணமாவனவேயன்றி நாடகக்கணிகையர்களுடைய இயலபன்மையால் அவற்றை அவர்க்குத் தகுதியென்று கூறார்; இனி 'நாடகக்கணிகையர்' என்பதை எழுவாயாகக் கொண்டு அவர் தகுதியென்னுரெனினுமமையும்.

உடி. மன்னவன் மகனேயன்றியும் - உதயகுமாறனுக்கு உண்டான இடுக்கணில்லாமையும், மாதரால்-மணிமேகலையால்.

உக. இடுக்கண் - துன்பம்.

உஎ. உம்பளம் - உப்பளம்; விகாரம். கோடு - கரை.

உஅ. கானல் - கடற்கரைச்சோலை

உக. நெடுமுடிக்கிள்ளி - அரசனபெயர். முன்னு - முன்னுக.

கூ. இறுப்ப - சங்குதலால் இறுமபூது - அதிசயம். இறுப்பசசான்ற.

கூக. சோலை - சோலையில். ஒருசிறை - ஒருபக்கத்தில்.

கூஉ தானே தமியன் - சான்தனிதந்வனாய்; தமி - தனிமை; கஅ - மகிதை, கஉச.

உக-கூஉ. முன்னுத் தோன்றவென்க.

கூக. ஈங்குளனாகிய இத்தன்மையயுடையான் யாவனோவெனறு

கூச. அறியான் - அறியானுய். மன்னவன் மயக்கமெய்தி; 'மயக்கமெய்தா' வன்பது இடகர்.

கூக. வாயென்றது நாவினை. உயிர்த்த - மோந்த.

கூஎ. உற்றுணருடம்பு - தீண்டியுணருமுடம்பு.

மயிலையுஞ் செயலையு மாவுங் குவளையும்
பயிலிதழ்க் கமலமும் பருவத் தலர்ந்த
மலர்வா யம்பின் வாசங் கமழப்
பலர்புறங் கண்டோன் பணிந்துதொழில் கேட்ப
வொருமதி யெல்லை கழிப்பினு முரையாள்
பொருவரு பூங்கொடி போயின வங்காள்
யாங்கொளித் தனளவ் விளங்கொடி யென்றே
வேந்தரை யட்டோன் மெல்லியற் றேர்வுழி
நிலத்திற் குளித்து நெடுவிசும் பேறிச்
சலத்திற் றிரியுமோர் சாரணன் றோன்ற
மன்னவ னவனீ வணங்கி முன்னின்
றென்னுயி ரனைய ளீங்கொளித் தாளுள
ளென்னு ளொருத்தியைக் கண்டியோ வடிகள்
சொலுமி னென்று தொழுவன னுரைப்பான்
மண்டிலே னுயினுங் காரிகை தன்னைப்
பண்டறி வுடையேன் பார்த்திப கேளாய்

மயி. மயிலை - மல்லிகைவிசேடம். செயலை - அசோகு.

பயிலிதழ் - செறிந்தஇதழ்.

கமழ - கமழ்தலால்.

மயி - கா. மயிலை முதலியனவாகிய அமபென்க.

கண். கா. கண்ணினும் செவியினும் வாயினும் மூக்கினும் உடமபினும் காமனுடைய மலரம்பின் வாசங்கமழ்தலால். சண்டுக்கூறிய 'கண்டசண்' முதலியன அரசனுடைய பொறிகள்; என்றது - வேறுவேறுகாலங்களில் வேறுவேறுபொருள்களானனுபலிகப்படுவன ஒருகாலத்து அவள்கண்ணே யனுபலிக்கப்பட்டனவென்பதாம்.

கந. பலர்புறங்கண்டோன் - அரசன்.

கஉ. மதி - மாதம். கழிப்பினும் - கழித்தாளாயினும். உரையாள் - சொல்லாளாய்.

கஙு. அங்நாள் - அந்நாளில்.

கஙு. தேர்வுழி - தேடும்பொழுது.

கசு. நிலத்திற்குளித்து-நீரிற்புகுவது போல நிலத்திற் புகுந்து. நெடு விசும் பேறி - சந்திரசூரியர்களே யெட்டிப்பிடித்தறுச்செலவதுபோல் நீண்ட ஆகாயத்திற்சென்று.

சள. சலத்தில் திரியும் - பூமிமேல்நட ப்பதுபோல் நீர்மேலேநடந்துதிரியும்.

சசு - சள. குளித்து எறித் திரியும் ஒர்சாரணன்தோன்றவென்க. நிலதிற் குளித்தல் முதலியன அற்புதசத்தியாகிய இருத்தியெனப்படும். தனது தந்தையாகிய சுத்தோதனனுக்கு ஞானமுண்டாகுதற்பொருட்டு நிலத்திற்குளித் தன்முதலிய பலவற்புதங்களைப் புத்தன காட்டினனென்று அசுவகோஷபோதிசத்துவரென்பவராற் செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரிதத்தின், கூ-ம் வர்க்கதனாற் றெரிகின்றது; "நீரினிற் பூவில வானினினேத்துழி யொதுங்கு கின்ற, சாரணரெண்ம ராவர் சமணரி லிருத்தி பெற்றோர்" என்னார் சூடாமணிநிகண்டையாரும்; மக்கட்பெயர்தொகுதி ச. "வானூடிழிந்தோன்" (கo-ம்காதை, கூ) என்று இந்நூலில் முனவந்திருத்தல்காண்க.

சஅ. அவனீ - அச்சாரணனே.

ஙிக. அன்னுள் - அத்தன்மையாள்.

சஅ - ஙிக. அவனீ வணங்கி நின்று சொல்லுமினென்ற மன்னவன் றொழுவென்க.

ஙிஙு. அறிவுடையேன் - அறிதலுடையேன்.

நாக நாடு நடுக்கின் றாள்பவன்
ருரு வாகை வேலோன் வளைவணன் றேவி
வாச மயிலை வயிற்றுட் டோன்றிய
பீலிவளை யென்போள் பிறந்த வந்நா
ளிரவிகுலத் தொருவ னிணைமுலை தோயக்
கருவொடு வருமெனக் கணியெடுத் துரைத்தன
சுஎ0 னாங்கப் புதல்வன் வரூஉ மல்லது
பூங்கொடி வாராள் புலம்ப லிதுகே
டீவகச சாந்தி செய்யா நாளுன்
காவன் மாநகர் கடல்வயிறு புகூஉ
மணிமே கலைதன் வாய்மொழி யாலது
சுரு தணியா திந்திர சாபமுண் டாகலி
னாங்குப்பதி யழிதலு மீங்குப்பதி கெடுதலும்
வேந்தரை யட்டோய மெயயெனக் கொண்டிக்
காசின மாநகர் கடலவயிறு புகாமல்
வாசவன் விழாக்கோண் மறவே லென்று
எ0 மாதவன் போயின வந்நாட் டொட்டுமிக
காவன் மாநகர் கலக்கொழி யாநாற்
றன்பெயர் மடந்தை நுயருறு மாயின்
மன்பெருந் தெய்வம் வருதலு முண்டென
வஞ்சினே னரசன் றேவியென் றேத்தி
எரு நன்மனம் பிறந்த நாடகக் கணிகையை
யென்மனைத் தருகென விராசமா தேவி

ருரு. வாகை - வெற்றி.

ருரு - ருசு. தேவியாகிய வாசமயிலை.

ருஎ. அந்நாள் - அந்நாளில்.

ருகூ. கரு-கருப்பம். வரும் - வருவாள். கணி - நூலவல்ல நிமித்திகன்.

ருஎ - ருகூ. அந்நாளிற் கணியெடுத்துரைத்தனன்.

சுஎ0. வரூஉமல்லது -வருவானேயன்றி.

சுக. பூங்கொடி-பீலிவளை. புலம்பல் - வருந்தாதே.

சுஉ. தீவகச்சாந்தி - இந்திரவிழவு.

சுஊ. நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

சுச. மணிமேகலை - மணிமேகலாதெய்வம். அது-நகர் கடல்வயிறு புகுதல்.

சுஉ - சுச. செய்யாநாளில வாய்மொழியால் நகர் கடல்வயிறு புகூஉமென்க.

சுச - சுரு. இந்திரசாபமுமுண்டாதலின, அது தணியாது.

சுஈ ஆங்கு - அக்காலத்தே. பதியிருண்டில முன்னது நகரம், பின்னது அரசன். 'ஆங்குப் பதியழிதலு மூங்குப்பதி புகுதலும்' என்றும் பாடம்.

சுஅ. காசு - குற்றம்.

சுகூ. மறவேல் - மறவாதே.

எ0. மாதவன் - சாரணன்.

எக. கலக்கு - கலங்குதல்.

எஉ மடந்தை - மணிமேகலை.

எரு. தெய்வம்-மணிமேகலாதெய்வம்.

எரு. நாடகக்கணிகை - மணிமேகலை. 'நஞ்சனையிறந்த நாடகக் கணிகை' என்றும் பாடம்.

எசு. தருகென - தருவாயென்று சித்திராபதி கேட்ப.

கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு
முள்ளக களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை
தலைமையாக் கொண்டநின் றலைமையில் வாழ்க்கை
அ0 புலைமையென் றஞ்சிப் போந்த பூங்கொடி
நின்னொடு போந்து நின்மனைப் புகுதா
ளென்னோ டிருககுமென் றீங்கிவை சொல்வுழி
மணிமே கலைதிற மாதவி கேட்டுத்
துணிகயந் துகள்படத துளங்கிய வதுபோற்
அரு றெளியாச சிந்தையள் சுதமதிக குரைத்து
வளியெறி கொமபின் வருந்திமெய்ந் நடுங்கி
யறவண ரடிவீழ்ந் தாங்கவர் தமமுடன்
மறவேன் மன்னவன் றேவிதன் பால்வரத்
தேவியு மாயமுஞ சித்திரா பதியு
கூ0 மாதவி மகளு மாதவாக காண்டலு
மெழுந்தெதிர் சென்றாங் கிணைவளைக் கையாற்
றொழுநதகை மாதவன் றுணையடி வணங்க
வறிவுண் டாகவென் றாங்கவன் கூறலு
மிணைவளை நல்லா ளிராசமா தேவி
கூரு யருந்தவர்க் கமைந்த வாசனங் காட்டித்
திருந்தடி விளக்கிச் சிறப்புச செய்தபின்

எஎ. 'கள்ளுமபொய்யும்'என்பது முதலியன இராசமாதேவிகூற்று.

எஅ. உரவோர் - அறிவுடையோர். துறநதவை - நீககியவை.

எஎ-எஅ. உஉ-ம் காதை, கஎ0-கஎஉ.

எக. தலைமையில் வாழ்க்கை - கடையான பரததைமைததொழில; "மேலோ ராயினு நூலோ ராயினும, பால்வகை தெரிநத பகுதியோ ராயினும, பிணியெனக கொண்டு பிறககிட் டொழியுங, கணிகையர் வாழ்ககை கடையே" என றாா சிலப்பதிகாரததும, காடுகாண்காதை, கஅ0 - கஅங. 'தனமையில வாழ்ககை' எனறும பாடம்.

எஎ - எக — உ - ம் காதை, ருஎ.

அ0. புலைமை-அசுத்தமுடையது. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

அஉ. இருககும - இருப்பாள் ஈஙகிவைசொலவழி-இவறறை இராசமாதேவி சொலலுமபொழுது.

இனி மணிமேகலையின் செய்திகேட்டமாதவி அறவணவடிகளுடன் இராசமாதேவிபாலவருதல் கூறப்படும்.

அங. திறம்-காவலிலிருத்தல். திறத்தைககேட்டு.

அச. துணிகயம் - தெளிந்த நீர்நிலை. துளங்குதல் - கலங்குதல்.

அரு. சிந்தையள் - சிந்தையளாய்.

அசு. வளியெறிகொமபின் - காற்றாலலைககப்பட்ட பூஙகொம்புபோல.

அஉ - அஅ. ஈஙகிவை சொல்வுழி மாதவி கேட்டுத தெளியாச்சிந்தையளாய் உரைத்து வருந்தி நடுஙகி வீழ்ந்து அவருடன இராசமாதேவிபால வரவென்க.

அக.—உச-ம் காதை, கசகூ. ஆயம் - சிலதியாகூட்டம்.

கூச - கூசு. நல்லாளாகியதேவி ஆசனஙகாடடி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபினெனக.

யாண்டுபல புக்கதும் மிணையடி வருந்தவென்
காண்டகு நல்வினை நும்மையீங் கழைத்தது
நாத்தொலை வில்லா யாயினுந் தளர்ந்து
க00 மூத்தவிவ் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டெனத்
தேவி கேளாய் செய்தவ யாக்கையின்
மேவினே னாயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்
பிறந்தார் மூத்தார் பிணிநோ யுற்றா
ரிறந்தா ரென்கை யியல்பே யிதுகேள்
க0ரு பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு
வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை
பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பய
னிற்றென வகுத்த வியல்பீ ராறும்
பிறந்தோ ரறியிற் பெரும்பே றறிகுவ
கக0 ரறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவர்
பேதைமை யென்ப தியாதென வினவி
னோதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
யியற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
முயற்கோ டுண்டெனக் கேட்டது தெளித
ககரு லுலக மூன்றினு முயிரா முலக
மலகில பல்லுயி ரறுவகைத் தாகு

கஎ. 'யாண்டு பலபுக்க' என்பது முதலியன இராசமாதேவிகூற்று. யாண்டு - வருடம்.

கஎ - கஅ. எனது நல்வினை இணையடி வருந்த நும்மை ஈங்கழைத்தது.

கக. நாத்தொலைவில்லாயாயினும் - நாமெலிதலில்லாயாயினும்; சொல்வன்மை குறைந்திலா யென்றபடி. 'நாத்தொலை வில்லை யாயினுங் கிளர்ந்து' என்றும் பாடம்.

க00. இவ்யாக்கையென்றது - அறவணவடிகளுடம்பை. 'மூத்ததிவ் யாக்கை' என்றும் பாடம். என - என்று இராசமாதேவிசொல்ல.

கக - க00. "நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி, னுரைமூ தாளன்" என்று முன்னும் வந்திருத்தல் காண்க; கஉ-ம் காதை, க - ச.

க0க. 'தேவிகேளாய்' என்பது முதலியன அறவணவடிகள் கூற்று. தவயாக்கை - தவவுடம்பு.

க0உ. வீழ்கதிர் - அஸ்தமிக்குஞ்சூரியன். மரணத்திற்குச் சூரியன் அஸ்தமித்தலை உவமைகூறுதல் பௌத்தநூன்மரபு. "சாககாடென்ப தருவுருத தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்" (க0 - ம் காதை, க0உ க0க) என இந்நூலிற் பின்பு வருதல் காண்க.

க0க - க0ச. பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்புக்கள உடலுக்கியற்கையென்றபடி.

க0டு. க0அ. பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டும் துவாதசநிதானமெனப்படும்; இவற்றினியல்பை, இந்நூல, க0 - ம் காதையால் விளங்கவுணர்க.

ககக. பேதைமை - அவிச்சை.

ககஉ. இவற்றை-துவாதசநிதானத்தை.

ககச. கோடு - கொம்பு.

ககக - ககச. பேதைமையென்பது மயங்கிக் கண்டதுமறந்து கேட்டது தெளிதலென்க.

ககடு. 'உலகமூன்றினும்' என்பது முதற் செய்கை கூறப்படும்.

ககடு - ககசு. உயிராமுலகம் அலகில-உயிராகிய உலகம் அளவில்லாதன. செய்கை கூறுதற்கு அங்கமாக ஈண்டு அறுவகையுயிர்களும் கூறப்பட்டன.

ககசு - ககஅ. பேயுமென்றே அறுவகைத்தாகுமென்க.

மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நாகரும்
தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
கஉ0 சொல்லப் பட்ட கருவினுட் டோற்றி
வினைப்பயன் விளையுங் காலை யுயிர்கட்கு
மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டுங்
தீவினை யென்ப தியாதென வினவி
னுய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்
கஉடு கொலையே களவே காமத் தீவிழை
வலியா வுடமபிற் ரோன்றுவ மூன்றும்
பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லிற் ரோன்றுவ நான்கும்
வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்
கஉ0 றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவ
ரித்திறம் படரார் படர்குவ ராயின்
விலங்குஞ் பேயு நாகரு மாகிக்
கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் ரோன்றுவர்
கஉடு நல்வினை யென்ப தியாதென வினவிற்
சொல்லிய பத்தின் ரொருதியி னீங்கிச்
சீலந் தாங்கித தானந் தலைநின்று
மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
தேவரு மகளுரும் பிரமரு மாகி

கஉ0. சொலலப்பட்ட கரு - மேற்கூறிய மக்கட் கருமுதலிய ஆறும்; "தெய்வக்கருவுந் திசைமுகக் கருவும் (பதிகம், உஅ.) என்றுமுன்புவந்திருததல் காண்க.

ககஎ - கஉஉ. (செய்கை) இருவகையால் தோற்றிக காட்டு மென்க.

கஉடு. காமததீவிழைவு - காமமாகிய கொடிய விழைவு.

கஉடு - கஉசு. கொலையும் களவும் காமமுமென உடம்பிற்ரோன்றுவன மூன்றும்.

கஉஎ. குறளை - கோள். பயனில் சொல - அறம்பொருளின்பங்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொல்.

கஉக வெஃகல் - விரும்பல். வெகுளல் - கோபிததல்; வெஃகல் முதலிய மூன்றும் முறையே காமம் வெகுளி மயக்கமெனப்படும்.

கஈ0. உருப்பன - தோன்றுவன.

கஉ0-கஈக. தீவினையென்பது, மூன்றும் நான்கும் மூன்றுமெனப் பத்துவகைப்படும்.

கஈஉ. இத்திறம்-கொலைமுதலிய தீய வழிகளில். படரார் - செல்லார்.

கஈஉ - கஈச. இக்கருத்து "விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாகுங், கலங்களுர்த் தீவினை கடிமின்" எனப்பின்னும் வருதல் காணக; உடு-ம் காதை, சக-சஉ.

கஈசு. சொல்லியபத்து-கொலை, களவு, காமம், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், வெஃகல், வெகுளல், பொல்லாக்காட்சியென்பன.

கஈஎ. சீலம் - பஞ்சசீலமுதலியன.

கசo மேவிய மகிழ்ச்சி விஞைப்பய னுண்குவ
ரரசன் றேவியொ டாயிழை நல்லீர்
புரைதீர் நல்லறம் போற்றிக் கேண்மின்
மறுபிறப் புணர்ந்த மணிமே கலைதீ
பிறவறங் கேட்ட பின்னுள் வந்தனக்
கசடு கித்திறம் பலவு மிவற்றின் பகுதியு
முத்தோர் நகையாய் முன்னுறக் கூறுவ
லென்றவ னெழுதலு மிளங்கொடி யெழுந்து
நன்றறி மாதவ னல்லடி வணங்கித்
தேவியு மாயமுஞ் சித்திரா பதியு
கடுo மாதவர் நன்மொழி மறவா துய்ம்மி
னிந்நகர் மருங்கின்யா னுறைவே னுயின்
மன்னவன் மகற்கிவள் வருங்கூற் றென்குவ
ராபுத் திரனு டடைந்ததற் பின்னுண்
மாசின் மணிபல் லவந்தொழு தேத்தி
கடுடு வஞ்சியுட் புக்கு மாபத் தினிதனக்
கெஞ்சா நல்லறம் யாதுகணுஞ் செய்குவ
லெனக்கிட ருண்டென் றிரங்கல் வேண்டா
மனக்கினி யீதென் றவரையும் வணங்கி
வெந்துறு பொணபோல் வீழ்ந்திர் மறைந்த
கசுo வந்தி மாலை யாயிழை போகி
யுலக வறவியு முதியாள் குடிகையு
மிலகொளிக் கந்தமு மேதந்தி வலகொண்
டந்தர மாரூப் பறந்துசென் றுயிழை

கசo. மகிழ்ச்சிவிஞை - நல்வினை.

கஎடு - கசo :—சூo - ம் காதை, சடு - அக.

கசக. ஆயிழை நல்லீரென்றது, மாதவியையும் சுதமதியையும் ஆயத்தையும்

கசஉ. புரை - குற்றம். நல்லறம் - அருளறம்.

கசச. பிறவறம் - மற்றைச் சமயதருமம்.

கசசு. 'முத்தொகை யாக முன்னர்க் கூறுவன' என்றும் பாடம்.

கசடு - கசக. இதிறம் பலவற்றையும் இவற்றின்பகுதிகளையுங் கூறுவேன்.

கசஎ. இளங்கொடி - மணிமேகலை.

கசக:—உச - ம் காதை, அக.

கடுடு. மாபத்தினிதனக்கு வஞ்சியுட் புக்கு - கண்ணகியைத்தரிசித்தற்பொருட்டு வஞ்சிநகரத்திற் புகுந்து.

கடுஅ. அவளையும், உம் - இறந்தது தழீஇயது.

கசo அந்தி மாலையில்.

கசக. முதியாள் குடிகை - சம்பாபதி கோயில். 'முதியான்கோட்டமும்' என்றும் பாடம்.

கசஉ. கந்தம் - தூண். என்றது கந்திற்பாவையை; ஆகுபெயர் "கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட" என்பது புறநானூறு, இஉ

கசஙு அந்தரம் ஆறு - ஆகாயமேவழியாக.

யிந்திரன்மருமா னிரும்பதிப் புறத்தோர்
ககசடு பூம்பொழி லகவையி னிழிந்து பொறையுயிர்த்
தாங்குவாழ் மாதவ னடியிணை வணங்கி
யிங்ஙகர்ப் பேர்யா திங்ஙக ராளுந
மன்னவன் யாரென மாதவன் கூறு
ஙாக புரமிது ஙன்னக ராள்வோன்
களஅ பூமிசந் திரன்மகன் புண்ணிய ராச
னீங்கிவன் பிறந்த வங்காட் டொட்டு
மோங்குயர் வானத்துப் பெயல்பிழைப் பறியாது
மண்ணு மானும் வளம்பல தருஉ
முண்ணின் றுருங்கு நோயுயிர்க் கில்லெனத்
களடு தகைமலர்த் தாரோன் றன்றிறங் கூறின
னகைமலர்ப் பூம்பொழி லருந்தவன் றானென.

ஆபுத்திரனுடைந்தகாதை முற்றிற்று.

ககஉ. இந்திரன்மருமான் - புண்ணிய ராசன்; மருமான் - வழித்தோன்றல். பதி - நாகபுரம்.

ககடு. அகவையின் - உள்ளிடத்தே.

ககசு. மாதவன் - தருமசாவகன்.

ககஅ யாரென - யாரென்ற மணிமே கலை கேட்ப. கூறும் - சொல்லுவான்.

களக. தொட்டு - தொடங்கி.

களஉ. பெயல் - மழை. பிழைப்பு அறியாது - தவறுதலையறியாது.

களங. தருஉம் - கொடுக்கும்.

களச. உயிர்களுகு நோயிலலை.

களடு. தாரோன் - புண்ணியராசன்.

களசு. அருந்தவன் - தருமசாவகன்.

கூகளக. தொனமுதுகணிகை கேட்டு வருந்தி வீழ்ந்து எத்தி, 'தருக' என, இராசமாதேவி ஈங்கிவை சொல்வுழி, மாதவி அறவணவடிகளுடன் வர, காணடலும், எதிரசென்று தினேயடிவணங்க, அவன், 'அறிவுண்டாக' என்றுகூறலும், இராசமாதேவி காட்டி விளக்கிச் செய்த பின், 'வாழ்க' என, 'தேவி கேளாய்; நலலீர், கேண்மின்; மணிமேகலை முன் னுறகூறுவல்' என்று அவனெழுதலும், இளங்கொடி எழுந்து வணங்கி என்று வணங்கிப் போகி எத்தி வலங்கொண்டு சென்று இழிந்து பொறையுயிர்த்து வணங்கி, 'யாது' யாவர்' என, மாதவன் கூறும்; அங்ஙனங்கூறுமருந்தவன் கூறினனென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தைந்தாவது

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை.

[இருபத்தைந்தாவது மணிமேகலை ஆபுத்திரனை மணிபல்லவத்திடை
யழைத்துப் புத்தபீடிகைகாட்டிப் பிறப்புணர்த்தி
வஞ்சிமாநகர்புக்கபாட்டு.]

அரச னுரிமையோ டப்பொழில் புகுந்து
தரும சாவகன் றன்னடி வணங்கி
யறனு மறனு மநித்தமு நித்தத்
திறனுந் துககமுஞ் செல்லுயிர்ப் புக்கிலுஞ்
௫ சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியு
மாரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டுப
பெண்ணிணை யில்லாப் பெருவனப் புற்றாள்
கண்ணிணை யியக்கமுங் காமனோ டியங்கா
வங்கையிற் பாததிரங் கொண்டறங் கேட்கு
௧௦ மிங்கிணை யில்லா ளிவள்யா ரென்னக்
காவலற் றொழுது கஞ்சுக னுரைப்போ

க. அரசன் - புண்ணியராசன்; உரிமை - மனைவி; "உரிமைமுன் போக்கியல்லா லொளிமுடி மன்னர் போகார்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், உசசு

உ. தருமசாவக னென்பது - அப்பொழிலில் நோற்றுவதியும் ஒரு முனிவன் பெயர். இபபெயர்க்குத் தருமங்கேட்பவனென்பது பொருள்.

௩. மறன் - பாவம். அநித்தம் - அநித்தியப்பொருளின்வகை.

௩-௪. நிததத்திறன் - நித்தியப்பொருளின்வகை. துக்கம் - பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடு, விரும்பியனபெறாமை, வேண்டாதனபெறுதல் என்னுமாறும். புக்கில் - புகுமிடம்.

௫. சார்பிற்றோற்றம் - பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டு நிதானத்தினது தோற்றம். உய்தி-பிழைத்தல்; "செய்தி கொன்றோர்க் குய்தியில்" (புறநானூறு, ௩௪.) எனவும், "உய்திக கால முறையிரோ" (சிலப்பதிகாரம்) நாடுகாண்காதை, உச௦) எனவும வருதலகாணக.

௬. ஆரியன - ஆசிரியன்; என்றது புததனை. 'அறிவுறக் கேட்டு' எனறும் பாடம்.

எ. பெருவனப்பு - பேரழகு.

அ. இயக்கம் - இயங்குதல; இவ்வடியோடு "உருவிலாளனோ டுருவம பெயர்ப்ப" (௫-ம் காதை, ௬.) என்று முன்வந்தது ஒப்புநோககற்பாலது.

௯. அறங்கேட்கும் - தருமத்தைக்கேட்பாள்.

௧௦. யாரென்ன - யாரென்று அரசன் கேட்ப.

௧ - ௧௦. அரசன், புகுந்து வணங்கிக் கேட்டு 'இவள்யார்' என்னவென்க.

௧௧. கஞ்சுகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

கஞ்சுகன் மணிமேகலையின் வரலாற

ஞவலக் தீவிலிங் நங்கையை யொப்பார்
யாவரு மில்லை யிவடிற மெல்லாங்
கிள்ளி வளவனெடு கெழுதகை வேண்டிக்
கடு கள்ளவிழ் தாரோய் கலத்தொடும் போகிக்
காவிரிப் படப்பை நன்னகர் புகுகென்
மாதவ னறவண னிவள்பிறப் புணர்ந்தாங்
கோதின னென்றியா னன்றே யுரைத்தே
னுங்கவ ளிவளவ் வகனகர் நீங்கி
உ0 யிங்கு வந்தன ளென்றனு மிளங்கொடி
நின்கைப் பாத்திர மென்கைப் புகுந்தது
மன்பெருஞ் செல்வத்து மயங்கினை யறியா
யப்பிறப் பறிந்திலை யாயினு மாவயிற்
றிப்பிறப் பறிந்திலை யென்செய் தனையோ
உடு மணிப்பல் லவம்வலங் கொண்டா லல்லது
பிணிப்புறு பிறவியின் பெற்றியை யறியா
யாங்கு வருவா யரசநீ யென்றப்
பூங்கமழ் தாரோன் முன்னர்ப் புகன்று
மையறு விசுமபின் மடகொடி யெழுந்து
கூ0 வெய்யவன் குடபால் வீழா முன்னர்
வானின் றிழிந்து மறிதிரை யுலாவும்
பூநா றடைகரை யெகணும் போகி
மணிப்பல் லவமவலங் கொண்டு மடக்கொடி

றை அரசனுக்குக் கூறுதல் இனிக் கூறப் படும்.

கசு. இவள் திறமெல்லாம் - இவளு டைய வரலாறு முழுதும்.

கச. கிள்ளிவளவனென்றது உதயகும ரன் தந்தையை. கெழுதகைமை-உரிமை; என்றது - நட்பை.

கசு. காவிரிப்படப்பை நன்னகர் - கா விரியைத் தோட்டக கூற்றிற்கு எலலை யாகவுடைய காவிரிப் பூம்பட்டினம்; படப்பை - பக்கமுமாம்; "காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம" என்பது சிலப் பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, கடுக.

கஅ. அன்றே - யான்போய்வந்த அக் காலத்தே.

கசு - கஅ. இவடிறமெல்லாம் அன்றே யுரைத்தேன்.

உ0. இளங்கொடி - மணிமேகலை.

கக - உ0. உரைப்போனுகிய கஞ்சு கன் 'ஈங்குவந்தனள' என்றலும்.

உக. 'நின்கைப்பாத்திரம்' என்பது முதலியன, புண்ணியராசனோக்கி ம ணிமேகலைகூறுவதாகும். பாத்திரம் - அமுதசுரபி.

உஉ. செல்வத்து - செல்வத்தால்.

உசு அப்பிறப்பு - போனபிறப்பு; என்றது காலிவயிற்றிற்பிறந்த பிறப்பை.

உசு. பிணிப்பு - பற்று. பெற்றி - தன்மை.

உஎ. ஆங்கு - மணிபல்லவத்திற்கு. நீ ஆங்கு வருவாயென்று.

உஅ. தாரோன் - புண்ணியராசன்.

உ0 - உஅ. இளங்கொடி புகன்று.

உக. மடக்கொடி - மணிமேகலை.

கூ0. குடபால - மேற்றிசை.

கூக இழிதரு - இறங்கி.

பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காண்டலுங்
கூடு தொழுதுவலங் கொள்ளவத் தூமணிப் பீடிகைப்
பழுதில் காட்சி தன்பிறப் புணர்த்தக்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரை
மாயமின் மாதவன் றன்னடி பணிந்து
தருமங் கேட்டுத் தாடொழு தேத்திப்
சஂ பெருமகன் றன்னெடும் பெயர்வோர்க் கெல்லாம்
விலங்கு நாகரும பேய்களு மாக்குங்
கலங்களுர்த் தீவினை கடிமின் கடிந்தாற்
றேவரு மக்களும் பிரமரு மாகுதி
ராகலி னல்வினை யயரா தோம்புமின்
சடு புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோ
னுலகுயக் கோடற் கொருவன னேன்று
மந்தர ளவனறங் கேட்டோ ரல்ல
தின்னுப் பிறவி யிழுக்குந ரில்லை
மாற்றருங் கூற்றம் வருவதன் முன்னம
டுஂ போற்றுமி னறமெனச சாற்றிக் காட்டி

நூசு. மாதவன்பீடிகை - புத்தபீடிகை.

உசு - நூசு. மடக்கொடி எழுந்து இழிந்து போகி வலங்கொண்டு காண்டலு மென்க.

நூசூ. பழுது - குற்றம்

நூடு-நூசு. பீடிகைகாட்சி உணர்த்த.

நூஎ. அடைகரை - அடைகையிலுள்ள.

நூஅ. மாதவன் - பிரமதருமன்.

நூகூ. 'தருமங்கேட்டு' எனபது முதலியன, பிரமதருமனே முன்னிலையாகவி, மணிமேகலை கூறுங்கூற்று.

சஂ. பெருமகன் - அரசன்; என்றது அத்திபதியை. பெயர்வோர்க்கெல்லாம்-அவர்திருகரத்திற்குச் செலவோ ரெல்லோருக்கும்.

சஉ. கலங்களுர்த்தீவினை - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பத்தையுண்டாக்கும் கொலைமுதலிய பதகுவகையினதாகிய பாவத்தை.

சஅ. கல்வினை - கொலலாமைமுதலிய பத்துவகையினதாகிய புண்ணியததை. அயராது ஓம்புமின் - மறவாது பாதுகாத்திடுமின.

சடு. புலவன் - ஞானி; புத்தனென்பது இப்பொருட்டு. முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோன் - ஸர்வஜ்ஞன்.

சசு. உலகுயக் கோடற்கு - உலகைப் பிழைப்பித்தற்பொருட்டு; எகதேவனென்பது புதன்பெயர்களுள் ஒன்றுதலின், இங்கே ஒருவனென்றார்.

சடு - சசு. புலவனும் உணர்ந்தோனுமாகிய ஒருவன் உலகை உயகோடற்குத் தோன்றலென்க.

சவ. அவனறம் - அவனுற் கூறப்படும் அறம.

சஅ. இன்னுமை - துன்பம். இழுக்குநரில்லை - தப்புவோரிலலை.

சகூ. மாற்றருங்கூற்றம் - பிறரால் தடுத்தற்கரிய கூற்றம்; "மாற்றருங் கூற்றம்" என்பது தொல்காப்பியம், புறதிணையியல், உச; "மருந்தில் கூற்றம்" என்பர், இறும்பிடர்த்தலையார்; புறநானூறு, கூ.

டுஂ. அறம்போற்றுமினென்று, சாற்றிக்காட்டி - சொல்லிப் பொருளவிளங்கச்செய்து; சாற்றி - நிறைத்தென்றுமாம்; "நிவந்தசெ னீதத்ங குளங கொளச் சாற்றி" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, உசசு.

ரு.—ஆபுத்திரனுடை மணிபல்லவமடைந்தகாதை. உஉசு

நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறைந்தீ
ரல்வுரை கேட்டுறும் மடிதொழு தேத்த
வெவ்வுரை யெங்கட்கு விளம்பினி ராதலிற்
பெரியவன் றென்ற முன்னரிப் பீடிகை
நிரு கரியவ னிட்ட காரணந் தானு
மன்பெரும் பீடிகை மாய்த்துயிர் நீங்கிய
வென்பிறப் புணர்த்தலு மென்னென் றியான்றொழ
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வனீ யல்லது
மற்றப் பீடிகை தன்மிசைப் பொருளது
சுo பீடிகை பொருத்த பின்ன ரல்லது
வானவன் வணங்கான் மற்ற வானவன்
பெருமகற் கமைத்துப் பிறந்தார் பிறவியைத்
தருமப் பீடிகை சாற்றுக வென்றே
யருளின ஞதலி னுயிழை பிறவியு
ரநி மிருளறக் காட்டு மெனறெடுத் துரைத்த
தன்றே போன்ற தருந்தவர் வாய்மொழி
யின்றெனக் கென்றே யேத்தி வலங்கொண்
டீங்கிவ ளின்னண மாக விறைவனு
மாங்கப் பொழில்விட் டகனகர் புகுந்

நிக. நாவே கடிப்பாக வாயாகியபறை யை அறைந்தீர்; கடிப்பு - பறையடிக் குங குறந்தடி; "நாக்கடிப் பாக வாய்ப் பறை யறையினும்" என்பது சீலப்பதி காரம், ஊர்காண்காதை, உக.

சo - நிக பெயர்வோர்களெல்லாம் சாற்றிக்காட்டி அறைந்தீரெனவியைக்க.

நிசு. வெவ்வுரை - பதிஞ்ஞாளில இராகுலன் திட்டிவிடமெனனும் பாம பாலிறப்பானென்றம், நீ அவனுடு தியில சூழ்குவையென்றுஞ் சொன்ன சொற்கள். இதனீ, இந்நூல் க - ம் கா தை, சஅ-ம் அடிமுதலியவற்றாலுணர்க.

நிச. பெரியவன - புத்தன்; பீடிகை - பீடிகையை.

நிரு கரியவன் - இந்திரன்; "தேவர் கோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை" எனறு முன்பு வந்திருத்திலகாண்க; அ - ம் காதை, நிஉ.

நிரு - நிஎ. காரணந்தானும் உணர்த் தற்குக காரணமும் என்னவென்றுயான் தொழ.

நிஅ. முற்றவுணர்ந்த முதல்வன் - எல் லாமறிந்தமுதல்வன்; ஸர்வஜ்ஞன்.

நிக பொருளது - சுமவாது; மூற்று' சுக. வானவன - இந்திரன்.

சுஉ. பெருமகற்கமைத்து - புத்தனை அறிந்து கோடறவொருட்டு இயற்றி. பிறந்தார்பிறவியை - பிறந்தோருடைய பழம்பிறப்பின் செய்தியை.

சுரு. சாற்றுக - உணர்த்துக.

சுச. அருளினன்-ஆணைதந்தான். ஆயி ழைபிறவியும் - உன்பிறவியையும்.

சுக - சுச அவ்வானவன் அமைத்துச் சாற்றுகவென்ற அருளினனென்க.

சுடு. இருளற - மயக்கமற.

சுசு. அருந்தவா-முனனிலைக்கண் வந் தது.

சுடு - சுசு. அனறு உரைத்ததாகிய வாய்மொழி.

சுசு - சுஎ. எனகு வாய்மொழி இன் றைகுரைத்தது போன்றதென்று.

சுஅ இவள - மணிமேகலை; இன்ன

எ௦ தந்தை முனியாத் தாய்பசு வாக
வந்த பிறவியு மாமுனி யருளாற்
குடர்த்தொடர் மாலை சூழா தாங்கோ
ரடர்ப்பொன் முட்டையு ளடங்கிய வண்ணமு
மாமுனி யருளான் மக்களை யில்லோன்
எ௫ பூமிசந் திரன்கொடு போந்த வண்ணமு
மாய்தொடி யரிவை யமரசுந் தரியெனுந்
தாய்வாய்க் கேட்டுத் தாழ்துய ரெய்தி
யிறந்த பிறவியின் யாய்செய் ததூஉம்
பிறந்த பிறவியின் பெற்றியு நினைந்து
அ௦ செருவேன் மன்னர் செவ்விபார்த் துணங்க
வரசுவீற் றிருந்து புரையோர்ப் பேணி
நாடகங் கண்டு பாடற் பான்மையிற்
கேள்வி யின்னிசை கேட்டுத் தேவிய
ரூடற் செவ்வி பார்த்துநீ டாது
அ௫ பாடகத் தாமரைச் சீறடி பணிந்து
தேமரு கொங்கையிற் குங்கும மெழுதி
யங்கையிற் றுறுமலர் சுரிகுழற் சூட்டி
நறுமுகை யமிழ்துறூஉந் திருநகை யருந்தி

ணமாக - இப்படி இங்கேயிருக்க. இறைவன் - புண்ணியராசன்.

எ௦. முனி-மண்முகமுனிவன் ; கடு-ம் காதை, ச.

எ௩. அடர் - தகடு.

எஉ - எ௩ :—கடு - ம் காதை, க௩ கச.

எக - எ௩. அருளால் அடங்கியவண்ணமும்.

எ௫. பூமிசந்திரன் - நாகபுரத்தரசன்.

எச - எ௫. இல்லோனாகிய பூமிசந்திரன்.

எசு. அமரசுந்தரி - பூமிசந்திரன் மனைவி.

சுஅ - எஎ. இறைவனும் விட்டுப் புக்குப் பிறவியும் அடங்கியவண்ணமும் போந்தவண்ணமும் கேட்டுத் துயரெய்தியென்க.

எஅ. இறந்தபிறவி - போனபிறப்பு. யாய் - தாய் ; என்றது சாலியை. இறந்த பிறப்பின் செய்தியை மணிமேகலையாலுணர்ந்தான்போலும்.

எக. பெற்றி - பேறு ; என்றது பசுவயிற்றிற்பிறந்ததுமுதலியவறறை.

அ௦. செவ்வி - தம் குறைகூறுதற்கேற்ற மனமொழிமெய்கள் இனியனாங் காலம். உணங்க - வாட.

அக. வீற்றிருந்து - கவலையின்றி யிருந்து; செமமாந்திருந்தென்றுமாம். புரையோர்ப்பேணி - பெரியோரை வழிபட்டு; அமைச்சர் புரோகிதர்களை விருமபித் துணைக்கொண்டென்றுமாம்.

அச. ஊடல - பிணங்கல் ; 'வழக்காட்டு' என்பர், புறப்பொருள்வெண்பாமாலை உரையாசிரியர். நீடாது - தாழாது.

அ௫. பாடகம் - ஒருவகைக்காலணி.

அசு. குங்குமம் - குங்குமச்சாந்து.

அஎ. அங்கையின் -அகங்கையினாலே. துறுமலர் - நெருங்கிய மலர். அங்கையிற்சூட்டி.

அஅ. முகை - அரும்பு; நறுமுகைபோலுந் திருநகை. 'அமிழ்தூறு திருநகை' என்றும் பாடம்.

மதிமுகக் கருங்கட் செங்கடை கலக்கக்
கூ0 கருப்பு வில்லி யருப்புக்கணை தூவத்
தருக்கிய காமக் கள்ளாட் டிகழ்ந்து
தூவறத் துறத்த னன்றெனச் சாற்றித்
தெளிந்த நாதனென் செவிமுத லிட்டவித்
தேத மின்ரு யின்று விளைந்தது
கூரு மணிமே கலைதன் காரண மாகவென்
றணிமணி நீண்முடி யரசன் கூற
மனம்வே றுயினன் மன்னென மந்திரி
சனமித் திரனவன் றுடொழு தேத்தி
யெங்கோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி
க00 நுங்கோ னுன்னைப் பெறுவதன் முன்னுட்
பனனீ ராண்டிப் பதிகெழு நன்னுடு
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் காந்திங்
கின்ரூள் குழவிக் கிரங்கா ளாகித்
தான்றனி தின்னுந் தகைமைய தாயது
க0ரு காய்வெங் கோடையிற் கார்தோன் றியதென
நீதோன் றினையே நிரைத்தா ரண்ண
னேன்றிய பின்னர்த் தோன்றிய வுயிர்கட்கு
வானம் பொய்யாது மண்வளம் பிழையா

கூ0. கருப்புவில்லி - மன்மதன். 'கரு ப்புவி லநங்கன்' என்றும் பாடம். அருப் புக்கணை - மொட்டாமலராகிய அமபு. வில்லி கணையைத்தூவ.

கூக. காமக்கள்ளாட்டு - காமமாகிய கள்ளையுண்டு வினையாடும் வினையாட்டு; "காமக் கள்ளாட் டடங்கினர் மயங்க" என்பது சிலப்பதிகாரம், அழற்படகாதை, கஉஎ.

அஉ - கூக. 'நாடகங் கண்டு' என்பது முதலியன காமக்கள்ளாட்டிற்கு அடை.

கூஉ. தூவறத்துறத்தல - பற்றுக்கோ டறத்துறத்தல்; 'துவரத்துறத்தல்' என் றும்பாடம்.

கூரு. நாதன் - தருமசாவகன். முதல் - இடம். வித்து - அவன்கூறிய உபதேச மொழி.

கூசு. ஏதமின்ரு - குற்றமில்லாமல்.

கூசு. நீண்முடி - தொன்றுதொட்டுவ ந்தமுடி; குலத்தின்பெருமை கூறியவா று; "நெடுமுடிக் குரிசில்" என்பது சீவ கசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், உகடு. அரசன் - புண்ணியராசன்.

கூரு - கூசு. வித்து, மணிமேகலைதன் காரணமாக இன்று விளைந்தென்ற அர சன்கூற.

எஎ - கூசு. அரசன்துயரெய்தி நினை ந்து இகழ்ந்து சாற்றிக் கூறவென்க.

மேல்வருவனை, சனமித்திரனென்னு மந்திரிகூற்று.

கூஎ. மன் - அரசன்.

கூக. கேண்மதி - கேள்; மதி - முன் னிலையசை.

க00. நுங்கோன் - பூமிசந்திரன். 'நுங் கோனின்னே' என்றும் பாடம்.

க0க. இப்பதி கெழு நன்னுடு - இங்க ஈதநினையுடைய நல்ல சாவகநாடு.

க0உ. கரந்து - மறைந்து

க0க - க0உ —கசை-ம் காதை, டுடு-டுசு.

க0ரு ஈன்ரூள் - சாய்.

க0க - க0ச. நாடு தகைமையதாயது.

க0அ. பிழையாது - தப்பாது.

தானுடை யுயிர்க ளுறுபசி யறியா
கசo நீயொழி காலை நின்னு டெல்லாந்
தாயொழி குழவி போலக் கூஉந்
துயர்நிலை யுலகங் காத்த லின்றிநீ
யுயர்நிலை யுலகம் வேட்டணை யாயி
னிறுதி யுயிர்க ளெய்தவு மிறைவ
கசடு பெறுதி விரும்பினை யாகுவை யன்றே
தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு
மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமி தன்றுன்
மதிமா றேர்ந்தனை மன்னவ வென்றே
முதுமொழி கூற முதல்வன் கேட்டு
கஉo மணிபல் லவம்வலங் கொள்வதற் கெழுந்த
தணியா வேட்கை தணித்தற் கரிதா
லரசு முரிமையு மகநகர்ச் சுற்றமு
மொருமதி யெல்லை காத்தனின் கடனெனக்
கலஞ்செய் கம்மியர் வருகெனக் கூஉ
கஉடு யிலங்குநீர்ப் புணரி யெறிகரை யெய்தி
வங்க மேறினன் மணிபல் லவத்திடைத்

கoசு. உயிர்கள் அறியா.

கசo நீ ஒழிகாலை-நீ நீங்கியபொழுது.

ககக. கூஉம் - கூப்பிடும்; முற்று.

கசo - ககக:—"தாயி னூவாக குழவி போல, வோவாது கூஉம்" என்பது புற நானூறு, சு; "புன்கண் கொள்ளனீ போந்தற்கு இரங்கினின், மன்பெரு நன்ஞெடி வாயெதி தழைக்கும்" என்று இக் காதையிலேயே பினபு வருதல்காண்க; உருசு - உரை.

ககசு. உயர்நிலையுலகம் - நிருவாணம்; "வரனென்னும் வைப்பு" (திருக்குறள், உசு.) என்று வந்திருத்தல்காண்க. வேட்டணையாயின் - விரும்பினுயாயின்.

ககச. இறுதி - மரணம். உயிர்கள் இறுதியெய்தவும்.

ககடு. பெறுதி - இலாபம்.

ககசு - ககடு. வேட்டணையாயின் விரும்பினையாகுவை.

ககசு. தன்னுயிர்க்கு - தன்னுயிர் வருந்துதற்கு. ஓம்பும் - பாதுகாக்கும். மன்னுயிர்முதலவன் - புத்தன். அறம் - கருணையம. இது நீ துறந்து நிருவாண மடைதற்கெண்ணியது. இது முதல்வ னறமுமன்று.

ககசு - ககஎ. புத்தனே, 'பரதுக்கதுக் கன்' (சிவஞானசித்தியார், பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம்) என்று கூறியிருத்தலாண்க.

ககஅ. மதி மாறேர்ந்தனையென்றன்; பிறவுயிர்களின் வருததத்தை நீக்கக்கரு தாது தன்பயனேகருதித் துறததற்கு எண்ணினமையால்

ககக. முதல்வன் - புண்ணியராசன்.

ககஅ - ககக. சனமித்திரன், மன்மனம் வேறுயினனென்று தொழுதேதனி முது மொழிகூற.

கஉசு. மதி - மாதம்.

கஉச. கலஞ்செய் கம்மியர்-கப்பலில் தொழில்செய்வோர்; "கலம்புணர் கம்மியர்" (எ-ம் காதை, எo.) என்று முன் புவந்திருத்தல் காண்க.

கஉடு. புணரி - கடல்.

ககக - கஉசு. முதல்வன் அம்மொழியைக்கேட்டுக் காத்தல் நின்கடனெனக கூறிக் கூஉய் எய்தி எறினனென்க.

உரு.—ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை. உ௩௩

தங்கா தக்கலஞ் சென்றுசார்ந் திறுத்தலும்
புரைதீர் காட்சிப் பூங்கொடி பொருந்தி
யரசன் கலமென் றகமகிழ் வெய்திக்
௧௩௦ காவலன் றன்னொடுங் கடற்றிரை யுலாவுந்
தேமலர்ச் சோலைத் தீவகம் வலஞ்செய்து
பெருமகன் காணாய் பிறப்புணர் விக்குந்
தரும பீடிகை யிதுவெனக் காட்ட
வலங்கொண் டேத்தினன் மன்னவன் மன்னவற்
௧௩௫ குலந்த பிறவியை யுயர்மணிப் பீடிகை
கையகத் தெடுத்துக் காண்போர் முகத்தை
மையறு மண்டிலம் போலக் காட்ட
வென்பிறப் பறிந்தே னென்னிடர் தீர்ந்தேன்
றென்றமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய்
௧௪௦ மாரி நடுநாள் வயிறுகாய் பசியா
லாரிரு ளஞ்சா தம்பல மணைந்தாங்
கிரந்தூண் வாழ்க்கை யென்பால் வந்தோர்க்
கருந்தூண் காணா தழுங்குவேன் கையி
னாடுவறங் கூரினு மிவ்வோடு வறங்கூரா
௧௪௫ தேடா வழிய லெழுந்திது கொள்கென
வமுத சுரபி யங்கையிற் றந்தென்
பவமறு வித்த வானோர் பாவா

---

௧௨௭. தங்காது-இடையே தங்காமல். இறுததலும் - தங்கலும்.

௧௨௮. புரை - குற்றம். காட்சி - அறிவு. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

௧௩௦-௧௩௧. காவலன் றன்னொடும் வலஞ்செய்து.

௧௩௨. பெருமகன் - அரசன்; அண்மைவிளி.

௧௨௮ - ௧௩௩. பூங்கொடி பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து காட்ட.

௧௩௫. உலந்தபிறவி-போனபிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியை.

௧௩௭. மையறுமண்டிலம்-குற்றமற்ற கணணாடி; "வயக்குறு மண்டிலம்" என்பது கலித்தொகை, உரு.

௧௩௫ - ௧௩௭. மண்டிலம்போலப் பீடிகை உலந்தபிறவியைக் காட்ட.

மேல்வருவன, பழம்பிறப்புணர்ந்த புண்ணியராசன் கூற்று.

௧௩௯. கலை - வித்தை.

௧௪௦. மாரிநடுநாள் - மழையையுடைய நடுஇரவில்.

௧௪௨. இரந்துண்ணுமூணவையே வாழ்க்கைப்பொருளாகவுடைய என்பால்வந்தோர் பொருட்டு.

௧௪௩. அழுங்குவேன்-வருந்துவேன்; பெயர்.

௧௪௫. 'ஏடாபரியல்' என்றும்பாடம்.

௧௪௪ - ௧௪௫:—௧௪ - ம் காதை, ௧௨-௧௩.

௧௪௬. அங்கையின் - அழகிய கையியினால்.

௧௪௭. பவம் - கருமக்கூட்டம்.

௧௩௯ - ௧௪௭. இவ்வடிகளிற்கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரத்தை, இந்நூலில் ௧௪ - ம் காதை, ௩ - ம் அடி முதலியவற்றால் உணர்க.

யுணர்விற் றேன்றி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து
மணிதிக ழுவிரொளி மடந்தை நின்னடி
கடுo தேவ ராயினும் பிரம ராயினு
நாமாசு கழுஉ நலங்கெளர் திருந்தடி
பிறந்த பிறவிகள் பேணுத லல்லது
மறந்து வாழேன் மடந்தையென் றேத்தி
மன்னவன் மணிமே கலையுட னெழுந்து
கடுரு தென்மேற் காகச் சென்று திரையுலாங்
கோமுகி யென்னும் பொய்கையின் கரையோர்
தூமலர்ப் புன்னைத் துறைநிழ லிருப்ப
வாபுத் திரனே டாயிழை யிருந்தது
காவற் றெய்வதங் கண்டுவந் தெய்தி
கசுo யருந்துயிர் மருந்துமு னங்கையிற் கொண்டு
பெருந்துயர் தீர்த்தவப் பெரியோய் வந்தனே
யந்நா ளின்னே யயர்த்துப் போயினர்
பின்னுள் வந்துநின் பெற்றிமை நோக்கி
நின்குறி யிருந்து தம்முயிர் நீத்தோ
கசுரு ரொன்பது செட்டிக ளுடலென் பிவைகா
ணுங்கவ ரிடவுண் டவருடன் வந்தோ

கசஅ. உரைப்பொருள் - சொற்பொருள்.

கசக. மணி - பளிங்கு; "மணிமரு டெண்ணீர்" என்பது மலைபடுகடாம், உடுo; முத்துமாம்.

கடுக. நாமாசு-நாக்குற்றம். கழுஉம்-போக்கும். 'நாமுறை புகழ்ந்த நலந்திகழ் திருந்தடி' என்றும் பாடம்.

கடுஉ. பிறவிகள் - பிறவிகள்தோறும். பேணுதல் - உட்கொண்டு வழிபடுதல.

கடுங. மடந்தை - விளி.

கசக - கடுங. நின்னடிகளைப் பிறவிகடோறும் பேணுதலலது மறவேன்.

கடுடு. உலாம - உலாவும்.

கடுசு. கனை - கனையில்.

கடுங - கடுஎ. மன்னவன் எத்தி எழுந்து சென்று கனையில நிழலில் இருப்பவென்க.

கடுஅ. 'ஆயிழை தன்னே' என்றும்பாடம்.

கடுக. தெய்வதம் - நிலைகை.

கசo 'அருந்துயிர் மருந்து' என்பது முதலியன, நிலைகை புண்ணியராசனே நோக்கிக்கூறும் கூற்று. உயிர்மருந்து-சோறு.

கசக. பெருந்துயர் - பசிதுயர். வந்தனே - வந்தாய்.

கசஉ. அந்நாள்-போனபிறப்பில் மணிமையிலிருந்து கப்பல்வழியேவந்து இத்தீவத்தைஅடைந்த அந்தாளில. அயாதது - மறந்து. போயினர் - வினையெச்சமுற்று.

கசங. பெற்றிமை-தன்மை. என்றது உண்ணுநோன்போ டுயிர்ப்பிழைப்பெயர்த்தமை; கச - ம் காதை, கடு.

கசச. நின்குறியிருந்து - நீஇறந்தவிடத்து உண்ணு நோன்புடனிருந்து; குறி-இடம்.

கசசு. ஆங்கவரிடவுண்டு-அவ்வொன்பது செட்டிகளும் உணவளிக்கவுண்டு. 'ஆங்கவர் மடவா ரவருடன் வந்தோர்' என்றும் பாடம்.

உடு.—ஆபுத்திரனெடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை. உகடு

சேங்கெமெய் வைத்தோ சென்பு மிவைகா
ணூர்திரை தொகுத்த வுயர்மணல் புதைப்ப
வாய்மலர்ப் புன்னீ யணிநிழற் கீழா
கஎ0 லன்புடை யாருயி ராசற் கருளிய
வென்புடை யாக்கை யிருந்தது காணுய்
நின்னுயிர் கொன்றுய் நின்னுயிர்க் கிரங்கிப்
பின்னுள் வந்த பிறருயிர் கொன்றுய்
கொலைவ னலகீயோ கொற்றவ னுயிணை
கஎடு பலர்தொழு பாத்திரங் கையி னேந்திய
மடவர னலலாய் நின்றன் மாநகர்
கடல்வயிறு புக்கது காரணங் கேளாய்
நாக நன்னு டாள்வோன் றன்மகள்
பீலிவளீ யென்பாள் பெண்டிரின் மிக்கோள்
கஅ0 பனிப்பகை வானவன் வழியிற் றோன்றிய
புனிற்றிளங் குழவியொடு பூங்கொடி பொருந்தியித்
தீவகம் வலஞ்செய்து தேவர்கோ னிட்ட
மாபெரும் பீடிகை வலங்கொண் டேத்தழிக்
கம்பளச செட்டி கலமவந் திறுப்ப

கசுஎ. மெய்வைத்தோர் - உயிர்நீங்கினோர்.

கசுஅ. ஊர்திரை தொகுத்த - பரந்த அலைகள் நிரட்டிய. 'ஊதை யீட்டிய வுயர்மணல்' என்றும்பாடம்.

கசுக. ஆய்மலர்-அழகியமலர், கீழால்-கீழிடத்தே; உருபுமயக்கம்.

கஎ0. அன்பையுடைய அரியவுயிரை உனக்குக் கொடுத்த. ஆருயிரென்றது, சுண்டி விஞ்ஞானஸ்கந்தத்தை.

கஎக. காணுய் - பாராய்.

கஎ0-கஎக. இவ்வடிகளோடு, "அன்போடியைந்த வழகென்ப வாருயிர்க், கென்போ டியைந்த தொடர்பு." என்னும் எங - ம் திருக்குறள் ஒப்புநோக்கற் பாலது.

கசுஅ - கஎக. புதைப்பக் கீழால் யாக்கையிருந்தது காணுயென்க.

கஎச. கொலைவன் - கொல்லுதலைச் செய்பவன்; "கொலைவன் யார்கொலோ கொலைவன் மற்றிவன்" என்பது புறநானூறு, கடுஉ.

கஎஉ - கஎச. 'நின்னுயிர் கொன்றுய்' என்பது முதலியன வஞ்சப்புகழ்ச்சி.

கஎடு. 'பலர்தொழுபாத்திரம்' என்பது முதலியன, தீவதிலகை மணிமேகலையைநோக்கிக கூறுங்கூற்று.

கஎசு. நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

கஎசு - கஎஎ. நகர் கடலிலழுந்திற்று.

கஎஅ. நாக நன்னுடாள்வோன் - வானவணன்.

கஅ0. பனிப்பகைவானவன்-சூரியன். வழி - பரம்பரை.

கஅக. பூங்கொடி - பீலிவளீ.

கஅ0 - கஅக. பூங்கொடிபொருந்திய தீனே, இந்நூல உச - ம காதையில் உகூம் அடிமுதலியவற்றாலுணாக.

கஅக - கஅஉ. இத்தீவகமென்றது - மணிபல்லவத்தை.

கஅசூ. பீடிகை - புத்தபீடிகை. எத்தழி - தூதிக்குமிடத்து.

கஎஅ-கஅசூ. மகள் என்பாள் மிக்கோள் பூங்கொடி குழவியொடுபொருந்தி வலஞ்செய்து வலங்கொண்டு எத்தழியென்க.

கஅச. இறுப்ப - தங்க.

௧௮௫ வங்கவன் பாற்சென் றவன்றிற மறிந்து
கொற்றவன் மகனிவன் கொள்கெனக் கொடுத்தலும்
பெற்ற வுவகையன் பெருமகிழ் வெய்திப்
பழுதில் காட்சிப் பைந்தொடி புதல்வனைத்
தொழுதனன் வாங்கித் துறைபிறக் கொழியக்
௧௯௦ கலங்கொண்டு பெயர்ந்த வன்றே காரிரு
ளிலங்குநீ ரடைகரை யக்கலங் கெட்டது
கெடுகல மாக்கள் புதல்வனைக் கெடுத்தது
வடிவேற் கிள்ளி மன்னனுக் குரைப்ப
மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொறாஅ
௧௯௫ னன்மணி யிழந்த நாகம் போன்று
கானலுங் கடலுங் கரையுந் தேர்வுழி
வானவன் விழாக்கோண் மாநக ரொழிந்தது
மணிமே கலாதெய்வ மற்றது பொறாஅ
ளணிநகர் தன்னை யலைகடல் கொள்கென
௨௦௦ விட்டனள் சாபம் பட்ட திதுவாற்
கடவுண் மாநகர் கடல்கொளப் பெயர்ந்த
வடிவேற் றடக்கை வானவன் போல
விரிதிரை வந்து வியனகர் விழுங்க
வொருதனி போயின னுலக மன்னவ
௨௦௫ னருந்தவன் றன்னுட னாயிழை தாயரும்
வருந்தா தேகி வஞ்சியுட் புக்கனர்
பரப்புநீர்ப் பௌவம் பலர்தொழக் காப்போ
ளுரைத்தன கேட்க வுறுகுவை யாயினின்

---

௧௮௫. அவன்றிறம் - அவன் காவிரிப் பூம்பட்டினத்திற்குச் செல்லுதலை.

௧௮௬. கொடுத்தலும் (பீலிவளை) கொடுத்தலும்.

௧௮௯. தொழுதனன்வாங்கி - தொழுதுவாங்கி; ௧௯ - ம் காதை, ௨௦. பிறக் கொழிய - பின்னொழிய.

௧௯௦. இருள் - இருளில்.

௧௯௨. கெடுத்தது - இழந்தசெய்தியை.

௧௯௪. உற்றது பொறாஅன் - உண்டான துன்பத்தைப் பொறாமல்.

௧௯௫:—௭ - ம் காதை, ௧௯௧.

௧௯௬. தேர்வுழி - தேருமிடத்து. 'கானலும் பொழிலும்' என்றும்பாடம்.

௧௯௭. வானவன் விழாக்கோள் - இந்திரவிழாவெடுத்தலை.

௧௯௬ - ௧௯௭. தேர்வுழி ஒழிந்தது.

௨௦௦. பட்டது - உண்டானசெய்தி.

௨௦௧ - ௨௦௨. (?)

௨௦௪. ஒருதனி - துணையின்றி. மன்னவன் - நெடுமுடிக்கிள்ளி.

௨௦௫. அருந்தவன் - அறவணவடிகள். ஆயிழைதாயர் - உன்தாயர்; என்றது மாதவியையும் சுதமதியையும.

௨௦௭. பௌவம்-கடல். காப்போள்-மணிமேகலாதெய்வம். பலர்தொழப்பௌவத்தைக்காப்போளென்க.

௨௦௮. உரைத்தன-சொல்லப்பட்டன; முற்று.

௨௦௭ - ௨௦௮. மேற்கூறிய செய்திகள், காப்போளால் எனக்கு உரைக்கப்பட்டனவென்க. இனி, 'உரைத்தன' என்ப

மன்னுயிர் முதல்வனை மணிமே கலாதெய்வ
உ௧0 முன்னா ளெடுத்தது மந்நா ளாங்கவ
னறவா சாண்டது மறவணன் றன்பின்
மறுபிறப் பாட்டி வஞ்சியுட் கேட்பையென்
றந்தரத் தீவகத் தருந்தெய்வம் போயபின்
மன்னவ னிரங்கி மணிமே கலையுடன்
உ௧௫ றுன்னிய தூமண லகழத் தோன்றி
யூன்பிணி யவிழவு முடலென் பொடுங்கித்
தான்பிணி யவிழாத் தகைமைய தாகி
வெண்சுதை வேய்ந்தவ ணிருக்கையி னிருந்த
பண்புகொள் யாக்கையின் படிவ நோக்கி
உ௨0 மன்னவன் மயங்க மணிமே கலையெழுந்
தென்னுற் றனையோ விலங்கிதழ்த் தாரோய்
நின்னா டடைந்தியா னின்னையீங் கழைத்தது
மன்னா நின்றன் மறுபிறப் புணர்த்தி
யந்தரத் தீவினு மகன்பெருந் தீவினு
உ௨௫ நின்பெயர் நிறுத்த நீணில மாளு
மரசர் தாமே யருளறம் பூண்டாற்
பொருளு முண்டோ பிறபுரை தீர்த்தற்

தைப்பெயராக்கி, 'கேட்கவுறுகுவையாயின்' என்பதனோடு கூட்டிப் பொருளுரைப்பினும் பொருந்தும்.

உ0அ - உ0க. நின்மன்னுயிர் முதல்வனென்றது - கோவலன்மரபில் முற்பட்டானொருவணிகனை.

உ௧0. முன்னாள் - மரக்கலமுடைந்த அக்காலத்தில்.

உ௧௧. அறவரசாண்டது - புண்ணியதானஞ் செய்தது. 'ஆங்கவன்றன்னை' என்றும் பாடம்.

உ௧௩. தெய்வம் - தீவதிலகை.

இனிமணலைத்தோண்டித தன்பழைய உடம்பைக்கண்டு புண்ணியராசன் வருந்துதலும் மணிமேகலை அவனைத்தேற்றுதலும் கூறப்படும்.

உ௧௫. தூ - தூய்மை. அகழ - தோண்ட.

உ௧௬. ஊன்பிணியவிழவும்-தசையின் பிணிப்புநீங்கவும்.

உ௧௭. தானென்றது - யாக்கையை. பிணியவிழா - கட்டவிழாத.

உ௧அ. வெள்ளிய சுண்ணச்சாந்தால் வேயப்பட்டு அவ்விடத்து இருத்தல்போல இருந்த. 'வேய்ந்தவ ரிருக்கையின்' என்றும் பாடம்.

உ௧௯. படிவம் - வடிவம்.

உ௨௨. ஈங்கு - இத்தீவத்திற்கு.

உ௨௩. மறுபிறப்பு - பழம்பிறப்பு.

உ௨௪. அந்தரததீவினும் - இரண்டாயிரம் சிறுதீவுகளிலும், அகன்பெருந்தீவினும் - நான்கு பெருந்தீவுகளிலும்.

உ௨௫. பெயர் - புகழ்.

உ௨௨ - உ௨௫. நின்னையீங்கழைத்தது உணாததிநிறுத்தற் பொருட்டேயென்க.

உ௨௭. உலகத்திற் குற்றந்தீர்த்தற்குப் பொருளேயிராது; எல்லாவுயிர்களும் குற்றமற்றனவாமென்றபடி. பிற - இடைச்சொல. புரை - குற்றம்.

உ௨௬ - உ௨௭. இவ்வடிகளின் பொருள், "மன்னவ னெப்படி மன்னுயிரப்படி" எனனும் பழமொழியின் பொருளை விளக்கிற்று.

கறமெனப் படுவ தியாதெனக் கேட்பின்
மறவா திதுகேண் மன்னுயிர்க் கெல்லா
உ௩0 முண்டியு முடையு முறையுளு மல்லது
கண்ட தில்லெனக் காவல னுரைக்கு
மென்னாட் டாயினும் பிறர்நாட் டாயினு
நன்னுத லுரைத்த நல்லறஞ் செய்கே
னென்பிறப் புணர்த்தி யென்னைநீ படைத்தனை
உ௩௫ நின்றிற நீங்க லாற்றேன் யானெனப்
புன்கண் கொள்ளனீ போந்ததற் கிரங்கிநின்
மன்பெரு நன்னாடு வாயெடுத் தழைக்கும்
வங்கத் தேகுதி வஞ்சியுட் செல்வனென்
றந்தரத் தெழுந்தன ளணியிழை தானென.

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை முற்றிற்று.

உ௩0. உண்டிமுதலியவற்றையல்லாமல். உறையுள் - இருப்பிடம்; "பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர் - தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை" என்பது திருக்குறள், ௩௨௨.

உ௩௧. கண்டதில்லென - கண்டதில்லையென்று சொல்ல.

உ௨அ-உ௩௧. அறமெனப்படுவது எல்லாவுயிர்கட்கும் உண்டிமுதலியவற்றை யீதலையன்றி வேறுகண்டதில்லை யென்று மணிமேகலைசொல்ல; உண்டி முதலியவற்றை யீதலே யறமென்றபடி.

உ௩௨. ஆயினும்-எண்ணிடைச்சொல்.

உ௩௩. நன்னுதல் உரைத்த - நீசொல்லிய. செய்கேன் - செய்வேன்.

உ௩௪. என்பிறப்பு உணர்த்தி - என்பழம்பிறப்பை யறிவித்து. பழம்பிறப்புணர்ந்து நல்லறம் பூணுதற்குரிய விசேட வுணர்வினனாதற்குக காரணமா யிருந்ததுபற்றி, 'என்னைநீ படைததனை' என்றான். இது, "நானவன்றன்மகள்" (சிலப்பதிகாரம், வாழ்த்துக்காதை, "தெனனவன்") என்றாற்போன்றது.

உ௩௫. நின்னிடத்தினின்றும் பிரியும் வன்மையிலலேனென்று அரசன் சொல்ல.

உ௩௬. புன்கண் கொள்ளல் நீ - நீ துன்பங்கொள்ளாதே. போந்ததற்கு இரங்கி - நீ இங்குவந்ததற்கு வருந்தி.

உ௩௭. நாடு உன்னையழைக்கும்.

உ௩௮ - உ௩௭ :—உ௫ - ம் காதை, கக0-ககக.

உ௩அ. ஏகுதி - போவாய்.

உ௩௯. அந்தரத்து-ஆகாயத்தில். அணியிழை - மணிமேகலை.

க - உ௩௯. அரசன், புகுந்து வணங்கிக் கேட்டு, 'இவள் யார்' என்ன, கஞ்சு

கன், 'ஈங்குவந்தனள்' என்றலும், இளங்கொடி, 'வருவாய்' என்று புகன்று எழுந்து இழிந்து போகி வலங்கொண்டு பீடிகையைக்காண்டலும், அதனைத்தொழுது அவள் வலங்கொள்ள, அப்பீடிகை உணர்த்த, பணிந்து, 'போன்றது' என்று எதிர் வலங்கொண்டு இன்னணமாக, இறைவனும் விட்டுப் புக்குக் கேட்டெய்தி நினைந்து கள்ளாட்டிகழ்ந்து சாற்றி, 'வினைந்தது' என்று கூற, மந்திரி சனமித்திரன், தொழுதேத்தி 'மன்னவ, மதிமாறேற்றனை' என்று முதுமொழி கூற, முதல்வன் கேட்டு, 'காத்தல் நின் கடன்' என்று கூறிக் கூவுக்கரையெய்தி எறினன்; அக்கலம், சென்று சார்ந்திறுத்தலும், பூங்கொடி, பொருத்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து, 'பீடிகை இது' எனகாட்ட, மன்னவன் வலங்கொண்டெதினன், அவனுக்குப் பீடிகை பிறவியைக்காட்ட, மன்னவன், 'மறந்துவாழேன்' என்றெதிர் மணிமேகலையுடன் எழுந்து சென்ற இருப்ப, தெய்வதம் கண்டு வந்தெய்தி, 'பெரியோய், வந்தனை; உடலென்பு இவைகாண்; என் புமிவைகாண்; காணாய்; கொன்றாய்; கொன்றாய்; ஆயினை; மடவரனல்லாய், நகர் கடல்வயிறு புக்கது; காரணங்கேளாய்; மணிமேகலாதெய்வம் சாபமிட்டனள்; இதுபட்டது; உலகமன்னவன் போயினன்; தாயரும் புக்கனர்; கேட்கவுருவையாயின் வஞ்சியுட்கேட்பை' என்று தெய்வம்போயபின், மன்னவன் இரங்கிப் படிவ நோகி மயங்க, மணிமேகலை எழுந்து, 'கண்டது இல்' எனை, காவலன் உரைக்கும்; அங்ஙனம் உரைப்பவன், 'நீங்கலாற்றேன் யான்' என, அணியிழை, 'ஏகுதி; செல்வன்' என்று எழுந்தனளென வினைமுடிவுசெய்த.

இருபத்தாருவது

வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை.

[இருபத்தாருவது மணிமேகலை கண்ணகிகோட்டமடைந்து வஞ்சிமாநகர் புக்கபாட்டு.]

அணியிழை யந்தா மாறு வெழுந்து
தணியாக் காதற் றுய்கண் ணகியையுங்
கொடைகெழு தாதை கோவலன் றன்னையுங்
கடவு ளெழுதிய படிமங் காணிய
வேட்கை துரப்பக் கோட்டம் புகுந்து
வணங்கி நின்று குணம்பல வேத்தி
யற்புக்க டனில்லாது நற்றவம் படாது
கற்புக்கடன் பூண்டு றுங்கடன் முடித்த

க. அணியிழை - மணிமேகலை.

உ. தணியா - குறையாத. தாய் கண்ணகி - தாயாகிய கண்ணகி.

ங. கொடைகெழுதாதைகோவலன் - ஈதல்பொருந்திய தாதையாகியகோவலன்; கோவலன் கொடையிற் சிறந்தவனென்பது, சிரிப்பிள்ளையை அறியாது தொன்ற கணவனுல் நீப்புண்ட பார்ப்பனியின் கொலைப்பாவ நீங்குதற்குத் தருமாசனத்தோருரைத்த தால்வழியே தானஞ்செய்து அப்பார்ப்பனியைக் கணவனுடுகூட்டிப் பாதுகாத்தா னென்றற் றொடக்கத்துச் சரித்திரங்களால் நன்கு புலப்படும்; இதனை, சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதையிற் காண்க.

ச. (இமயமலைச்சிலையால்) தெய்வமாகப்பண்ணிய வடிவத்தைத் தரிசித்தற் பொருட்டு; "கைவினை முற்றிய தெய்வப் படிமம்" (நடுகற்காதை, உஉஅ.) என்று சிலப்பதிகாரத்து வந்திருத்தல் காண்க. 'படிவங்காணிய' என்றும் பாடம்.

ஞ. வேட்கை துரப்ப - ஆசை செலுத்துதலால். கோட்டம் - கோயில்; இது சேரன் செங்குட்டுவனுற் கட்டுவிக்கப்பட்டது.

எ. 'அற்புக்கடன்' என்பதுமுதலியன மணிமேகலைவார்த்தை. அற்புக்கடன்- காதலனிறப்ப உடனிறத்தலும் நீப்பாய்தலும். நற்றவம்படாதல் - நல்லதவவழியிற்சேறல்; அஃதாவது கைம்மைநோன்பைநோற்று உடம்பை வருத்துதல்.

அ. கற்புக்கடன் பூண்டு - கற்பைக் கடனுக மேற்கொண்டு; "கற்புக்கடம் பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைத தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்" (அடைக்கலக்காதை, கசசு - கசச) எனவும், "தற்பயந்தாட் கில்லைத் தன்னைப் புறங்காத்த, வெற்பயந் தாட்கு மெனக்குமோர் சொல்லில்லை, கற்புக் கடம்பூண்டு காதலன் பின்போந்த, பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான் கண்டீரா" (வாழ்த்துக்காதை) எனவும் இவ்வண்ணம் கண்ணகியை முறையே கவுந்தியடிகளும் அடித்தோழியும் சிறப்பித்துப் பாராட்டியிருத்தல் காண்க; சிலப்பதிகாரம். கண்ணகிகற்பை, மறக்கற்பென்றும், சிறியகற்பென்றுங் கூறுவர். தம் கடன்முடித்தது - உம்முடையகடனை நிறைவேற்றியது; என்றது, இங்கே மதுரையை அழற்படுத்திச் சினைத்துப் பதினான்காளிற் கோவலனைச் சென்று கூடியதை யுணர்த்திற்று.

ஏ - அ. இவ்வடிகளின்கருத்து இன்ன

தருளல் வேண்டுமென் றழுதுமுன் னிற்ப
க0 வொருபெரும் பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்போ
ளெம்மிறைக் குற்ற விடுக்கண் பொறாது
வெம்மையின் மதுரை வெவ்வழற் படுநாண்
மதுரா பதியெனு மாபெருந் தெய்வ
மிதுநீர் முன்செய் வினையின் பயனாற்
கரு காசில் பூம்பொழிற் கலிங்கநன் னாட்டுத
தாய மன்னவர் வசுவுங் குமரனுஞ
சிங்க புரமுஞ் செழுநீர்க் கபிலையு
மங்காள் கின்றோ ரடற்செரு வுறுநாண்
மூவிரு காவத முன்னுந ரின்றி
உ0 யாவரும் வழங்கா விடத்திற் பொருள்வேட்டுப்
பல்கலன் கொண்டு பலரறி யாம
லெல்வளை யாளோ டரிபுர மெய்திப்
பண்டக கலம்பகர் சங்கமன் றன்னைக்

தாதலை, "காதல ரிறப்பிற் கனையெரி பொததி, யூதுலைக் குருகி னுயிர்ததகத் தடஙகா, தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயி, னன்னீர்ப் பொய்கையி னளியெரி புகுவர், நளியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ, டெனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர், பத்தினிப் பெண்டிர் பரப்புநீர் ஞாலத், தத்திறத் தாளு மல்லளெம் மாயிழை, கணவற் குற்ற கடுந்துயர் பொறாஅண், மணமலி கூந்தல் சிறுபுறம் புதைப்பக, கண்ணீ ராடிய கதிரிள வனமுலை, திண்ணிதிற் றிருகித் தீயழற் பொததிக், காவலன் பேரூர் கனையெரி யூட்டிய, மாபெரும் பத்தினி" (உ - ம் காதை, சஉ-டுடு) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருதத லாலுணர்க.

கூ. 'அழுதன ணிற்ப' என்றும்பாடம்.

க - கூ. அணியிழை எழுந்து புகுந்து வணங்கிநின்று ஏத்தி அருளல்வேண்டுமென்று அழுது நிற்பவென்க.

க0. பத்தினிக்கடவுள் - கண்ணகி.

கக. 'எம்மிறைக்கு' என்பது முதலியன, பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகிவார்த்தை. இறை - கோவலன். இடுககண் - துன்பம்; ஈண்டுக் கொலை.

கஉ. வெம்மையின் - கோபத்தால். மதுரை - மதுரையை. படுநாள் - படுத்து நாள்; விகாரம்.

கங. மதுராபதியென்பது மதுரையம் பதியின் அதிதேவதையின் பெயர்; "மதுரா பதியென்னு மாது" என்றார் இளங்கோவடிகளும்.

கச. 'இதுநீர்' என்பதுமுதலியன, மதுராபதி தனக்குக் கூறியதைக் கொண்டுகூறும் பத்தினிக்கடவுள் வார்த்தை. வினை - தீவினை. பயன் - பிரயோசனம். இது பயன். ஆல - அசை.

கரு. காசு - குற்றம்.

கசு. ஞாதியராகிய வசுவும் குமரனும்.

கஎ. கபிலை - கபிலபுரம். 'செழிநீர்க் கபிலை' என்றும் பாடம்.

கசு - கஎ. சிங்கபுரம் வசுவுக்கும், கபிலை குமரனுக்கும் உரிய நகரங்கள்.

கஅ ஆள்கின்றோர் - பெயர். நாள் - நாளில்

கக. மூவிருகாவதம்-ஆறுகாதம். முன்னுநர் - முறபடுவோர்.

உ0. வழங்கா - செல்லாத. பொருள் வேட்டு - பொருளை விரும்பி.

உக. கலன் - ஆபரணம்.

உஉ. எல்வளை - ஒளிபொருந்தியவளையையுடையாள்; என்றது நீலியை. அரிபுரம் - சிங்கபுரம.

உங. பண்டக்கலம் - பொன்னாலாகிய அணிகலம; பண்டம் - பொன்; பண்டமும் கலமுமாம்; ஈண்டுப் பண்டம -

கண்டனர் கூறத் தையனின் கணவன்
உ௫ பார்த்திபன் றொழில்செயும் பரத னென்னுந்
தீத்தொழி லாளன் றெற்றெனப் பற்றி
யொற்ற னிவனென வுரைத்துமன் னற்குக்
குற்றமி லோனைக் கொலைபுரிந் திட்டன
னாங்கவன் மனைவி யழுதன ளாறறி
௩௦ யேங்கிமெய் பெயர்ப்போ ளிறுவரை யேறி
யிட்ட சாபங் கட்டிய தாகு
மும்மை வினைவந் துருத்தலொழி யாதெனு
மெய்ம்மைக கிளவி விளமபிய பின்னுஞ்
சீற்றங் கொண்டு செழுநகர் சிதைத்தேன்

சரககு. பகர்சங்கமன்தன்னை - விற்கும சங்கமனென்னும வணிகனை.

உச. தையல் - விளி.

உ௫. பார்த்திபனென்றது வசுவை. பரதனென்பது கோவலனுடைய பூர்வஜன மநாமதேயம்.

உசு. தெற்றென - விரைவாக.

உஎ. ஒற்றன்-வேய்ததறிபவன. மன்னற்குரைத்து. 'உரைதது மன்னவனால்' என்றும பாடம்.

உஅ. குற்றமிலோனை - நிரபராதியை

உகூ. மனைவி - நீலியென்பவள். அழுதரற்றி.

௩௦. மெய்பெயர்ப்போள் - உயிர்விடுவோள். 'மெய்வைப்போள்' என்றுமபாடம். இறுவரை - பெரியமலை; "இறுவரை யிவர்வதோ ரிலங்கெயிற் றரியென" என்பது சீவகசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலம்பகம், உஎஎ.

௩க. கட்டியதாகும் - பந்தித்ததாகும்.

௩உ. உம்மைவினை - பழவினை. உருததல் - தோன்றுதல்.

௩௩. கிளவி - சொல.

கஙு - ௩௩. மாபெருந்தெய்வம் விளம்பியபின்னுமென்க. இச்சாபவரலாறு, "கடிபொழி லுடுதத கலிங்கநன னாட்டு, வடிவேற் றடக்கை வசுவங் குமரனுந், தீம்புறை பழனச் சிங்க புரத்தினுங், காம்பெழுகானக் கபில புரததினு, மரசாள் செலவத்து நிரைதார் வேந்தர், வீயாத் திருவின் விழுக்குடிப் பிறந்த, தாய வேந்தா தமமுட் பகையுற, விருமுக் காவதத் திடைநிலத தியாங்கணுஞ், செருவெல் வெனறியிற் செல்வோ ரினமையி, னருமபொருள வேட்கையிற் பெருங்கலன சுமந்து, கரந்துறை மாக்களிற் காதலி தன்னொடு, சிங்கா வணபுகழ்ச் சிங்க புரததினோ, ரங்கா டிப்பட் டருங்கலன் பகருஞ், சங்கம னெனனும் வாணிகன் றனனை, முந்தைப் பிறப்பிற் பைந்தொடி கணவன, வெந்திறல் வேந்தற்குக கோத தொழில செய்வோன், பரத னென்னும் பெயரனக் கோவலன், விரத நீங்கிய வெறுப்பின னாதலி, னொற்ற னிவனெனப் பறறினன கொணடு, வெற்றிவேன் மன்னறகுக காட்டிக் கொல்வுழீஇக், கொலைககளப் பட்ட சங்கமன் மனைவி, நிலைககளங் காணா ணீலி யென்போ, ளரசர் முறையோ பரதர் முறையோ, வூரீர் முறையோ சேரியீர் முறையோ வென, மன்றினு மறுகினுஞ் சென்றனள் பூசலிட், டெழுநா ளிரட்டி யெல்லை சென றபின், றொழுநா ளிதுவெனத் தோன்ற வாழ்ததி, மலைததலை யேறியோர் மால விசும பேணியிற், கொலைததலை மகனைக கூடுபு நின்றோ, ளெம்முறு துயரஞ் செய்தோர் யாவதுந், தமமுறு துயரமிற் றாகுக வென்றே, விழுவோ ளிட்ட வழுவில சாபம், பட்டனிர" (சிலப்பதிகாரம், கட்டுரைகாதை, கஙஅ - கஎ௦) என்று கணணகிககு மதுரைமாநகர்த் தெய்வங் கூறியதாக இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தலாலும் விளங்கவுணரப்படும்.

௩௪. நகர் - மதுரை.

கூடு மேற்செய்கல் வினையின் விண்ணவர்ச் சென்றே
மவ்வினை யிறுதியி னடுவினைப் பாவ
மெவ்வகை யானு மெய்துத லொழியா
தும்ப ரில்வழி யிம்பரிற் பல்பிறப்
பியாங்கணு மிருவினை யுய்த்துமைப் போல
சஅ நீங்கரும் பிறவிக் கடலிடை நீக்திப்
பிறந்து பிறந்து முழல்வோம் பின்னர்
மறந்து மழைமாரு மகதநன் ஞாட்டுக்
கொருபெருந் திலகமென் றுரவோ ருரைக்குங்
காவரும் பெருமைக் கபிலேயம பதியி
சடு னளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நிறைத்துத்
துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றிப்
போதி மூலம பொருந்திவந் தருளித்
தீதறு நால்வகை வாய்மையுந் தெரிந்து

கூடு. விண்ணவர்ச்சென்றேம் - கண வனும் யானும் தேவராகச்சென்றேம்.

கூசு. அவ்வினை - மேற்செய்கலவினை. அடினைப்பாவம் - மதுகையையழித்த கோபத்தாலுண்டானபாவம்.

கூசுகூ. பாவம் எய்துதலொழியாது.

கூஅ. உம்பர் இலவழி - தேவருலகத தில் நலவினை துகர்ச்சியில்லாதவிடதது.

கூஅ - கூக. பல்பிறப்பு யாங்கணும் - எல்லாப்பிறவியின் கணணும. இருவினை யுய்த்து - இருவினைகளாற் செலுத்தப் பட்டு.

சஉ. 'மழைவளரு' என்றும் பாடம். மகதநன்ஞாட்டுகு - மகதநாட்டுகு.

சசு. திலகம் - மேலாதல். கபிலை இராசதானியாதலின், இங்ஙனம கூறப் பட்டது.

சச. காவு-மறைத்தல. கபிலேயம்பதி-கபிலநகர்; இது, கபிலரென்ற பெயரு ள்ள ஒருமுனிவர் தவஞ்செய்தற்கு முன னம இடமாயிருந்ததுபற்றி இப்பெயர் பெற்றதென்பர்; கபிலவஸ்துவெனவும் வழங்கும்.

சடு. பாரமிதை - உடம்பு நேரவும் உறுப்பு நேரவும் பொருள் நேரவும் தான முதல் ஞானமீறாகவுள்ள பத்தும பூரித் தல்; அவை, (க) தானபாரமிதை, (உ) சீலபாரமிதை, (ங) கூமாபாரமிதை, (ச) வீரியபாரமிதை, (ஙி) தியானபாரமிதை, (சு) ப்ரஜ்ஞாபாரமிதை, (எ) உபாயபார மிதை, (அ) தயாபாரமிதை, (கூ) பலபார மிதை, (கo) ஞானபாரமிதையென்ப. இவை தசபாரமிதையென்று கூறப்படும். இதனை, "தானஞ் சீல மேபொறை தக்க தாய வீரிய, மூன மில்தி யானமே யுண ர்ச்சி யோடு பாயமும், மான மில்ல ருளி னை வைத்த லேவ லிம்மையு, ஞான மீ ரைம் பாரமிதை நாடுங காலி வைகளே." என்னும் செய்யுளாலுணர்க; இது, நீல கேசி, மொக்கலவாதச்சருக்கவுரையிற் கண்டது. தசபாரமிதையென்பது, தச பாரமெனவும் வழங்கும்; இதனை, "இன் பஞ்சால் பெரும்பார மீரைந்து முடனி றைத்து, நன்கன நிலேபெற்ற நாதன்" (நீலகேசி, மொக்கலவாதச்சருகம.) எனவும், "தானமே முதலாகத் தசபார நிறைதருளி, யூனமொன் றில்லாமை யொழிவின்றி யியற்றினையே" (வீரசோ ழியம், யாப்புப்படலம், கக - ம் கலித்து றையுதாரணம்) எனவும் வருவனவற்று லுணர்க. அளவின்று - அளவில்லாமல். 'அளவினறு நிறைந்து' என்றும பாடம்.

சசு புத்தஞாயிறு - புத்தரூபிய ஞா யிறு.

சஎ. போதி - அரசவிருக்ஷம்; என்றது மகாபோதியை.

சஅ. நாலவகைவாய்மை - துக்கமுத லியன.

பன்னிரு சார்பின் பகுதித் தோற்றமு
மந்நீலை யெல்லா மழிவுறு வகையு
மிற்றென வியம்பிக் குற்றவீ டெய்தி
யெண்ணருஞ் சககர வாள மெஙகணு
மண்ண லறகதிர் விரிக்குங் காலைப்
பைந்தொடி தந்தை யுடனே பகவ
னிந்திர விகார மேழுமேத் துதலிற்
முன்பக் கதியிற் ரேறறா வின்றி
யன்புறு மனத்தோ டவனறங் கேட்டுத்
துறவி யுள்ளந் தோன்றித் தொடருமை
பிறவி நீத்த பெற்றிய மாகுவ
மத்திற மாயினு மநேக கால

சகு. பன்னிருசார்பு - பேதைமைமுத லிய துவாதசநிதானங்கள்

டுo. பனனிருசாரபின அழிவம்.

சகு - டுo. "சாபிற் ரீறுறறமுஞ் சார்பறத் துய்தியும" எனறு முனபு வந் திருதறல காண்க; உடு - ம் காதை, டு.

டுக. இற்று - இதறன்மைறது; இத் னைத் தோற்றறதோடும வகையோடும் தனித்தனியேகூட்டுக. குற்றவீடெய்தி- காமமுதலிய குற்றஙகளினின்றும் விடு தலபெற்று; "குற்றவீ டராக மாதிக குணங்களேக குறைதத லாகும" என்பது சிவஞானசித்தியார், பரபட்சம், சௌத் திராந்திகனமதம், சு.

டுசு. அண்ணல - தலமை. மூன்பு புத்தனே ஞாயிருக உருவகித்ததற்கேற்ப ஈண்டு அவனுலுபதேசிக்கப்படிய அறங களைக் கதிராக உருவகஞ் செயதார். 'வி ரிக்கும் போது' எனறும பாடம.

சஉ - டுசு. மகதநாட்டிற கபிலேயம்ப தியில் நிறைத்துத் தோனறி வநதருளித தெரிந்து இயமபி வய்தி விரிகதுங காலை யென்க.

டுச. பைந்தொடி-முன்னிலைப்பெயர்.

டுடு. இந்திரவிகாரம் எழுமை - இந்திர னுல் நிருமிக்கப்பட்ட அரஙகுகள் எழ னேயும்; இவை காவிரிப்பூம்பட்டினதது ள்ளவைகள், ஆகாயசாரிகள மறையவி ருந்து பௌத்தாகமத்தின பொருளே யா வாக்கும் விளங்கவுணர்த்துவதறகு இட மாக இருப்பவை, இதனே, "பணேயைந தோங்கிய பாலிலைப் போதி, யணிதிகழ் நீழ லறவோன திருமொழி, யந்தர சா ரிகளறைந்தனர் சாறறு, மிந்திர விகார மேழுடன போதி" (சிலப்பதிகாரம், நாடுகாணகாதை, கக - கச.) என்பதனு லுணர்க. ஏதுததலின் - ஏதறிய புண் ணியததால்; இதனுல், கோவலனுமக கண ணனியும காவிரிப்பூம்பட்டினததிலிருநத பொழுது இவற்றை ஏதறிவழிபட்டார் களெனபது பெறப்பட்டது.

டுசு. தன்பக்கதி - தன்பத்தைச்செ ய்யும் இழிந்தபிறப்பு. தோற்றரவு - தோ ன்றுதல. 'இன்றி' என்றதனுல, நற்க தியிற்பிறத்தல் கூறப்பட்டது.

டுஎ. அவனறம் - அவன்செய்யும தரு மோபதேசமொழிகளே.

டுசு - டுஎ. காலையிற் கேட்டென்க.

டுஅ. துறவி - துறதறல; உள்ளத்தே துறவி தோன்றியெனக; "மாதவி துற விக்கு" (உ - ம் காதை, கo) என்பது இந் தூலில் முன்பு வநதிருதறல்காண்க; தி ருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரில், "அளவ் யை" என்னும் கo.- ம் செய்யுளின் வி சேடவுரையில, 'துறவு துறவியென ன்னுறற்போல அளவு அளவியென நின் றது' என்று பேராசிரியர் எழுதியிருக் கின்றனர்.

டுக. பெற்றி - நிருவாணம்.

டுடு - டுக. ஏதுதலின், இன்றிக கேட்டுத் தோன்றி நீத்த பெற்றியமாகு வமென்க.

மெத்திறத் தார்க்கு மிருத்தியுஞ் செய்குவ
நறைகமழ் கூந்த னங்கை நீயு
முறைமையி னிந்த மூதூ ரகத்தே
யவ்வவர் சமயத் தறிபொருள் கேட்டு
சுரு மெய்வகை யின்மை நினககே விளங்கிய
பின்னர்ப் பெரியோன் பிடகநெறி கடவா
யின்னதிவ் வியலபெனத் தாயெடுத் துரைத்தலு
மிளையள் வளையோ ளென்றுனக கியாவரும
விளைபொரு ளுரையார் வேற்றுருக் கொள்கென
எ0 மையறு சிறப்பிற் றெய்வதந் தநத
மந்திர மோதியோா மாதவன் வடிவாய்த்

சுக. இருத்தி - ஸித்தி

சுஉ. 'நறைகமழ்கூந்தல்' என்பதுமு தலியவற்றால் மணிமேகலைககுப் பின் நிகழ்வன கூறுவாள்.

சுங. இநதமூதூரெனறது வஞ்சிநகர த்தை.

சுரு. மெய்வகையின்மை - உண்மை யிலலாமை. 'விளங்கி' என்றும பாடம.

சுசு. பெரியோன் பிடகநெறி - புதத னருளிச்செய்த ஆகமங்களின் வழியை. புதத தன்ம சங்கமெனனு மூன்றுமணி களும் யாதோரிடையூறுமின்றியிருத்தற் கிடமாய்க் கூடைபோலுதலின், பௌ ததாகமங்கள் பிடகமெனப்பட்டனவெ ன்பர்; பிடகம் - கூடை; பிடகம, வின யபிடகம ஸூததிரபிடகம் அபிதர்மபி டகமென மூன்றுவகைப்படும்; இவற் றைத் திரிபிடகமெனறும், பிடகததிரய மென்றும் வழங்குவர்; அவற்றுள், முத லாவது வினயபிடகம், விபங்கம கணட கம் பரிவாரபாடமென மூன்றுவகைப் படும். இவற்றுள், விபங்கம பாராஜிகாதி பிரதமபாகமென்றும் (இது சங்கததிலி ருந்து விலக்குதற்குரிய குற்றங்களைக கூறுவது), பிராயச்சித்தீயாதி துவிதீய பாகமெனறும் (இது பிராயச்சிததததால் நிவர்த்திததற்குரிய குற்றங்களைக கூறு வது) இரண்டு பகுதி யுடைத்து; கண டகம், மஹாவர்க்கம் க்ஷுல்லவர்ககமெ ன இரண்டு பகுதி யுடைத்து; இரண டாவது ஸூத்திரபிடகம், தீர்ககநிகாயம, மததியமநிகாயம், ஸம்யுக்தநிகாயம், அ ங்கோத்தரநிகாயம், க்ஷுத்திரக நிகாய மென ஐந்துவகையினையுடைத்து [நிகா யம் - கூட்டம்]. இவற்றுள், க்ஷுத திரகநிகாயம் க்ஷுத்திரகபாடம், தருமப தம், உதானம், இததியுக்தம், ஸூததிர நிபாதம, விமானவஸ்து, பிரேதவஸ்து, ஸ்தேரகாதை ஸ்தேரீகாதை (ஸ்தேர ரெனறும், ஸ்தவிரரென்றும் உததம பி க்ஷுக்களுக்குப்பெயா), ஜாதகம், நிர்த் தேசம், பிரதிஸமபிதாமார்க்கம், அபதா னம், புததவம்சம், சரியாபிடகமெனப் பதினைநது பகுதியுடைத்து. மூன்று வது அபிதர்மபிடகம் தருமசங்கணி, விப ங்கம், கதாவஸ்துப்பிரகரணம், புதகலப் பிரஜ்ஞப்தி, தாதுகதை, யமகம், பிரஸ் தானப்பிரகரணமென ஏழுவகையினையு டைததது; "ஆததனேயெனத தெளிந்தவ ணமாநதிருந தவர்ககுசு, சூததி ரம்மிது வினயமு மிதுவிது பறிதாஞ், சாத்தி ரம்மிவை மூனறென வன்றவத் தோன் றல், பாதது ரைக்குந்தன் பதப்பொருள் பலவகைப் படவே" என்பது நீலகேசித் திரட்டு.

சுஎ. தாய் - கண்ணகியாகிய பத்தி னிக்கடவுள்.

இனி, மணிமேகலை வேற்றுருக்கொ ணடு வஞ்சி நகரததுள்ளே செல்லுதல் கூறப்படும.

சுகூ. 'வேண்டுருக்கொள்கென' என் றும் பாடம்.

சுஅ-சுகூ.—க0-ம் காதை, எகூ-அ0

எ0. தெய்வதம்-மணிமேகலாதெய்வம்.

எக. மந்திரம் - வேற்றுருவெய்துவி க்கு மந்திரம

தேவ குலமுங் தெற்றியும் பள்ளியும்
பூமலர்ப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து
நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரு
எடு. நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரு
மெங்கணும் விளங்கிய வெயிற்புற விருக்கையிற்
செங்குட் டிலனெனுஞ் செங்கோல் வேந்தன்
பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியிற்
போர்த்தொழிற் ரூண குஞ்சியிற் புணைய
அ0 நிலநா டெல்லிதன் மலைநா டென்னக்
கைம்மலைக் களிற்றினந் தம்முண் மயங்கத்
தேரு மாவுஞ் செறிகழன் மறவருங்
கார்மயங்கு கடலிற் கலிகொளக் கடைஇக்
கங்கையம் பேர்யாற் றடைகரைத் தங்கி
அடு வடுக நாவியி னதன்வடக் கிழிந்து
கனக விசயர் முதறபல வேந்த

எஉ. குலம் - கோயில்; "தேவகுலத் முல்" என்பது ஆசாரக்கோவை, கூ. தெற்றி - வேதிகை; திண்ணேயுமாம். பள்ளி - சாலை; "ஒதக்கின் றிணிமணற் புதுப்பூம் பள்ளி" என்பது புறநானூறு, கூக.

எக. மிடைந்து - நெருங்கி.

எடு. காணிய - கண்ட.

எஉ - எசு. தேவகுலமுதலியன மிடைந்து முனிவர் முதலியோர் எங்கணும் விளங்கிய இருக்கையென்க.

எஎ. செங்குட்டுவன்-சேரன்; இவன் இளங்கோவடிகள் தமையன்; கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டிப்பித்தோன்.

எஅ. பூத்தவஞ்சி-வஞ்சிமலர்; பகைவர் நாட்டைக கொள்ளநினைந்து போர் செய்தற்கு அவர்மேற்செல்வோர் அதற்கு அறிகுறியாக அணிந்துகொள்வது; இது முதலுக்கேற்ற அடையதேது நின்றது. பூவாவஞ்சி - கருவூர்; வெளிப்படை; இங்ஙனம் வாடாவஞ்சியென்றுங் கூறுவர்; "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி, வாய்வா ணெடுந்தகை மணிமுடிக கணிந்து"என இப்படியே சிலப்பத்காரத்தும் வருதல் காண்க; கால்கோட்காதை, டுo - டுக. 'பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி' என்றும் பாடம்.

எசு-எஅ. இருக்கையினையுடைய பூவா வஞ்சியென்க.

எக. தாண - சேண. குஞ்சி - குடுமி. 'புணைந்து' என்றும்பாடம்.

எஅ - எக. பூவாவஞ்சியிற் பூத்தவஞ்சியைத் தாண குஞ்சியிற் புணையவென்க.

அக. கையையுடைய மலைபோலுங்கலிற்றினம. மயங்க - கலக்க.

அo - அக. மலைநாடெனற சொலலும் வண்ணம் களிற்றினங்கள் மயங்கவென்க; செல்லுநெறிகளுள்ள நாடுகள், யானைகளின் மிருதியால் மலைநாடென்று சொல்லப்பட்டன.

அசு. கலிகொள - முழங்க. கடைஇ-செலுத்தி.

அடு நாவி - மரக்கலவிசேடம்; இம்மொழி மலைநாட்டில் வழங்குகின்றது. வங்கநாவி - இருபெயரொட்டுப்பண்புத தொகை. 'வங்கநாவாய்' என்றும், 'வட திழகழிழிந்து' எனறும் பாடம். இழிந்து-இறங்கி.

அசு. கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும்; இவர் ஆரியவரசர். பலவேந்தர் - உத்தரன, விசித்திரன, உருத்திரன், பைரவன், சித்திரன், சிங்கன், தனுத்தரன், சிவேதனமுதலியோர்; இசினே, சிலப்

ரீனவரை வென்றவ ரம்பொன் முடிமிசைச்
சிமய மோங்கிய விமய மால்வரைத்
தெய்வக் கல்லுந் தின்றிரு முடிமிசைச்
கூ0 செம்பொன் வாகையுஞ் சேர்த்திய சேரன்
விற்றிறல் வெய்யோன் றன்புகழ் விளங்கப்
பொற்கொடிப் பெயர்ப்படூஉம் பொன்னகர்ப் பொலிந்தன
டிருந்துகல் லேது முதிர்ந்துள தாதலிற்
பொருந்துகால் வாய்மையும் புலப்படுத் தற்கென.

வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை முற்றிற்று.

பதிகாரம், கால்கோட்காதை, கஅஉ - ம் அடி முதலியவற்றிற்காண்க.

அஎ. அனேவரைவென்று - எல்லோரையும் வென்று; உம்மை விகாரவகையால தொக்கது. அவரென்றது கனகவிசயரை.

அஅ. சிமயம் - உச்சி.

அக தெய்வககல - பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகிவடிவம் அமைத்தற்குரிய கல்.

கூ0. வாகை - வாகைமலர்; பகைவரை வென்றோர் வென்றதற்கு அறிகுறியாக அணிந்துகொள்ளுவது; அரசர் அம்மலரைப் பொணஞற்செய்து அணிந்துகொள்ளுதல் இயல்பாதலின, 'செம்பொன் வாகை' என்றார்; "பொலந்தோட்டுப் பைதும்பை" (உஉ - ம் பாட்டு) எனவும, "பொலந்தும்பை" (கூ - ம் பாட்டு) எனவும் புறநானூற்றிற் கூறியிருத்தல காண்க.

அஎ - கூ0. அவர் முடிமிசைக் கல்லும் தின்முடிமிசை வாகையுஞ் சேர்த்திய சேரனென இயைக்க.

அஅ - கூ0. புனேய மயங்கக் கலிகொளக் கடைஇத் தங்கி இழிந்து வென்று சேர்த்தியசேரனென்க. சேரன்செங்குட்டுவன் வடநாடுசென்று ஆரியவரசரை வென்று கற்கொணடுமீண்ட வரலாற்றை, சிலப்பதிகாரம், கால்கோட்காதை முதலியவற்றுல் விளங்கவுணர்க.

கூக. விற்றிறல்வெய்யோன் - வில்வலியை விரும்பினேன்; "வெம்முனே வெற்றி விறல்வெய்யோன்" என்பது புறப்பொருள்வேண்பாமாலை, காஞ்சிப்படலம், அ.

எஎ - கூக. வேந்தன் சேரன் வெய்யோன் அவன்றன்புகழென்க.

கூஉ. பொற்கொடி - அழகியகொடி; என்றது வஞ்சிக்கொடியை. நகர் - கருவூர்; "பூங்கொடிப் பெயர்ப்படூஉ, இருந்திய நனனகர்" (உஅ - ம் காதை, கூக - கூஉ) என்று பின்வருதல் காண்க.

கக - கூஉ. விளங்கப் பொலிந்தனள்.

கூஙு. நலலேது - நல்வினையாகிய காரணம்.

கூஉ - கூங. ஆதலிற் பொலிந்தனள்.

கூச. நாலவாய்மை - நான்குவகைப்பட்ட ஸத்தியம்; அவை துக்கமுதலியன; இவற்றை ஸத்திய சதுஷ்டயமென்பர்.

கூஉ - கூச. புலப்படுத்தற்குப் பொலிந்தனளென்க

க - கூச. அணியிழை, எழுந்து புகுந்து நின்மூ ஏத்தி 'அருளல்வேண்டும்' என்று அழுதுநிற்ப, பத்தினிக்கடவுள் உரைப்பாள்; அஙஙன முரைப்பவளாகியதாய், 'இனனதிவ்வியல்பு' என எடுத்துரைத்தலும, மணிமேகலை ஒதி வடிவாய்ப் பொன்னகர்ப் பொலிந்தளென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தேழாவது

சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டகாதை.

[இருபத்தேழாவது வஞ்சிமாநகர்ப்புறத்துச் சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டபாட்டு.]

நிலையறு நன்பொரு ளுமைமி ஞெவெனச்
சமயக கணங்கர் தந்திறஞ் சார்ந்து
வைதிக மார்ந்தத் தளவை வாதியை
யெய்தின ளெய்திநின் கடைப்பிடி யியம்பென
வேத வியாதனுங் கிருத கோடியு
மேதமில் சைமினி யெனுமிவ் வாசிரியர்
பத்து மெட்டு மாறும பண்புறத்
தத்தம் வகையாற் றமபகர்ந் திட்டனர்
காண்டல் கருத லுவம மாகம
மாண்டைய வருத்தா பத்தி யோடியல்
பைதிக மபாவ மீட்சி யொழிவறி
வெய்தியுண் டாநெறி யென்றிவை தம்மாற்
பொருளி னுண்மை புலங்கொளல் வேண்டு

க. நவை - குற்றம். பொருள் - தத்துவம்.

உ. சமயக்கணக்கர் - சமயவாதிகள். திறம் - தொகுதி; இடமுமாம்.

க - உ உமாமிஞெ வெனச்சார்ந்து.

ங. அளவைவாதி - பிரமாணவாதி

ச. கடைப்பிடி - சித்தாந்தம். இயம்பென - சொல்லென்று மணிமேகலை னுவ.

ங - ச. அளவைவாதியை யெய்தி இயம்பென.

பிரமாணவாதம் :—

ஙி. 'வேதவியாதனும்' என்பதுமுதலியன அளவைவாதியின் வார்த்தை.

சு. ஏதம் - குற்றம்.

ஙி - அ. வேதவியாதன் பததளவையும், கிருதகோடி எட்டளவையும், சைமினி ஆறளவையும் பகர்ந்திட்டனரென்க.

கூ. 'காணடல்' என்பது முதலியவற்றுல் பததளவைகளின் பெயரும், அவற்றினிலக்கணமுங் கூறப்படும். காண்டல் - பிரத்தியகூம். கருதல் - அனுமானம; இது கருத்தெனவும் வழங்கும்.

கo. இயல்பு - ஸ்வபாவலிங்கம்; 'இயைபு' என்றும்பாடம்.

கக. ஐதிகம் - ஐதிஹ்யம். அபாவம் - இன்மை. மீட்சியொழிவறிவு - மீட்சியினல் ஒழிந்தபொருளே யறியுமளவை; என்றது பாரிசேடத்தை.

கஉ. உண்டாநெறி - சம்பவம். இவை தம்மால் - காண்டன்முதலிய இந்தப்பத்துப் பிரமாணங்களாலே.

கரு. புலங்கொளல் - அறிதல்.

மருளில் காட்சி யைவகை யாகுங்
கடு கண்ணுல் வண்ணமுஞ் செவியா லோசையு
நண்ணிய மூக்கா னுற்றமு நாவாற்
சுவையு மெய்யா லூறுமெனச் சொன்ன
விவையிவை கண்டுகேட் டுயிர்த்துண் டுற்றுத்
துக்கமுஞ் சுகமு மெனத்துயக் கறவறிந்
உ0 துயிரும் வாயிலு மனமுமூ றின்றிப்
பயிலொளி யொடுபொரு ளிடம்பழு தின்றிச்
சுட்ட றிரிதல கவர்கோட றேன்ரு துங்
கிட்டிய தேச நாம சாதி
குணக்கிரி யையி னறிவ தாகுங்
உடு கருத்தள வாவது
குறிக்கொ ளனுமா னத்தனு மேயத்
தகைமை யுணருந் தன்மைய தாகு
மூவகை யுற்ற துபொதுவெச்ச முதலாம்
பொதுவெனப் படுவது சாதன சாத்திய
கூ0 மிவையங் நுவய மின்ரு யிருந்துங்
கடந்திகழ் யாகைக் கானவொலி கேட்டோ
னுடங்கெழில் யானையங் குண்டென வுணர்த
லெசச மென்பது வெள்ளமே துவிஞ
னிச்சயித் தத்தலே மழைநிகழ் வுரைத்தன்

காட்சியளவை :—

கச. 'மருளில்' என்பது முதலாகக் காட்சியளவையினிலக்கணங்கூறப்படும். மருள் - மயக்கம். காட்சி - பிரதியகூப் பிரமாணம்.

கக. துயக்கு - தடை.

உ0. வாயில்-இந்திரியம். ஊறு-இடை யூறு.

உக. ஒளி - சோமசூரியாக்கினிகள்.

உஉ. சுட்டல் - பொருளுண்மைமாத் திரைகாணடல். திரிதல் - ஒன்றை மற் றொன்ருகக்கருதல்; இது விபரீதமெனப் படும். கவர்கோடல்-சந்தேகம்; ''கண்ட பொருளே யிரட்டிறவே கருத லேயந் திரி யவே, கொண்ட றிரிவாம்'' என்பது சிவ ஞானசித்தியார், சுபகூம், அளவை, கூ.

அனுமானவளவை :—

உஙி. 'கருத்தளவு' என்பதுமுதல் அ னுமானப்பிரமாணம் கூறப்படும். கருத் தளவு - அனுமானப்பிரமாணம்.

உசு. அனுமானத்து-அனுமானத்தால்; 'அனுமானமாவது சாத்தியத்தையொழி யச் சம்பவியாததாகிய சாதனத்தாற் சா த்தியத்தைப்பற்றிப் பிறகும் ஞானமா கும்' என்பர் நீலகேசிவிருத்திசமயதிவா காமுடையார். அனுமேயம் - அனுமித் தறைப்படுவது.

உச. அது - அவ்வனுமானவளவை. அது பொதுவெனவும் எச்சமெனவும் முதலெனவும் மூன்று வகைப்படும்.

உக. சாதனம்-எது. சாத்தியம-துணி பொருள்.

கூ0. இவை-இவற்றிற்கு. அந்துவயம்-சேர்க்கை; அஃதாவது நியதமான உட னிகழ்ச்சி. 'இவைதமொடு' என்றும்பா டம்.

கூக. கடம் - மதம். கானம் - காடு.

கூஉ. உடங்கு - உடனே.

உக-கூஉ. பொதுவெனப்படுவது உண ர்தலென்க. பொதுவைச் சாமானியாலு மான மென்பர்.

கூசு - கூச. வெள்ள எதுவினுல் - வெள்

நடு முதலென மொழிவது கருக்கொண் முகில்கண்
டிதுமழை பெய்யு மெனவியம் பிடுத
லென்னு மேதுவி னெனறுமுக் காலக்
தன்னி லொனறிற் சார்ந்துள தாகி
மாண்ட வுயிர்முதன் மாசின் றாகி
சo காண்டற் பொருளாற் கண்டில துணர்த
லுவம மாவ தொப்புமை யளவை
கவய மாவாப் போலுமெனக கருதி
லாகம வளவை யறிவ னூலாற்
போக புவன முண்டெனப் புலங்கொள
சடு லருத்தா பத்தி யாய்க்குடி கங்கை
யிருக்கு மென்றற் கரையிலென் றெண்ண
லியல்பி யானமே லிருந்தோன் றோட்டிக்
கயலொன் றீயா ததுவே கொடுத்த

ளமாகிய சாதனத்தால. அத்தலே - அவ்விடம். எசசமென்பது வெளளவேதுவினால் அத்தலே மழைநிகழ்வு நிச்சயித்தறைதல. இதனைச் சேஷானுமானமெனவும் காரியாதுமானமெனவுங்கூறுவர்.

நடு. கரு - சூல். முகில் - மேகம்.

நசு. இது - இம்மேகம்.

நடு - நசு. முதலெனமொழிவது சூற்கொண்ட மேகத்தைககண்டு இது மழை பெய்யுமென்று நிசசயித்தல். இதனைக் காரணானுமானமெனவும், பூர்வானுமானமெனவுங கூறுவர். இது, பாவியை (வரற்பாலதை) முன்னமே அனுமிப்பது.

நசு - நசு. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள அனுமானங்களை, "இடிதது மின்னியிருணடு மேக மெழுந்த போதிது பெய்யுமென், றுயித்த தும்மகில் சந்த மூந்தியலைத்து வார்புன லாறகொண், டெடுத்து வந்திட மால்வ ணைக்க ணிருந்து கொண்டல் சொரிந்ததென்ற, முடித்த தும்மிவை காட்சி யன்றனு மான மென்று மொழிந்திடே" சிவஞானசித்தியார், (பரபகூம், உலோகாயதன்மதமறுதலை, உ.) என்பதனாலுமுணர்க.

நஅ. தன்-பன்மையொருமைமயக்கம்.

நகூ. உயிர்முதல்-உயிரும் இந்திரியமும் மனமும். 'உயிரும் வாயிலு மனமுமூறின்றி' என்றார் முன்னும்; உஎ-ம்காதை, உ0.

உவமவளவை :—

சஉ. கவயமா - ஒரு மிருகவிசேடம். ஆப்போலும் - பசுவையொகும்.

சக-சஉ. "கண்ணன் கருமுகிலைபோல் வண்ணனெனக் கேட்டவனைக், கண்ணு முணர் வொப்பெனவே காண்" என்றுமவருரும்.

ஆகமவளவை :—

சசு. அறிவனூல - ஆப்தன்வாக்கிய மாகியதூல்.

சசு. போகபுவனம் - சுவர்க்க நரகங்கள். புலங்கொளல் - அறிதல்.

சசு - சசு. ஆகமவளவையாவது புலங் கொளலென்க. இதனைச் சாத்தமென றும் உரையளவையென்றுங் கூறுவர்.

அருத்தாபத்தியளவை :—

சடு. ஆய்க்குடி - இடைச்சேரி.

சடு - சசு. இது பொருளளவையென்றுங் கூறப்படுமெ; "அடுத்துல கோதும் பொருளருத் தாபத்தி யாமதுதான், எடுத்த மொழியினஞ் செப்புவ தாகுமிவ ஞரிலுளர், படைத்தவ ரென்னிற் படையா தவருமுண் டென்றுமிவன், கொடுப்பவ னென்னிற் கொடாதாரு முண்டென்றுங் கொள்வதுவே" என்றுமவருரும.

இயல்பளவை :—

சஎ. 'இயைபு' எனவும்பாடம். இருந்தோன் ஒன்றுதாவெனி லென வருவித்துக்கொள்க. தோட்டி - அங்குசம்.

சஎ-சஅ. "மாமே லிருந்தொரு கோரு

லைதிக மென்ப துலகுரை யிம்மரத்
ரு0 தெய்திய தோர்பே யுண்டெனத் தெளித
லபாவ மென்ப தின்மையோர் பொருளைத்
தவாதவ் விடத்துத் தானிலை யென்றன்
மீட்சி யென்ப திராமன்வென் றானென
மாட்சியி லிராவணன் றோற்றமை மதிதத
ருரு லுள்ளநெறி யென்பது நாராசத்திரிவிற்
கொள்ளத் தகுவது காந்தமெனக கூற
லெட்டுள பிரமா ணாபா சங்கள்
சுட்டுணர் வொடுதிரி யக்கோட லையந்
தேராது தெளிதல் கண்டுண ராமை
சுo யெய்து மிலவழக் குணர்ந்ததை யுணர்த

வெனிற்சுள்ளிக கோறரலுஞ், சோமே லிருந்தொரு கோறா வெனிற்றர வேது ணிநது, பூமேவு கண்ணமுத தங்கோல கொடுத்தலும் பூதலத்தே, நாமே வியல பென்று கூறுவர் நலலசொன் னாவலரே" என்றும்வரும்; சோ - மதில்.

ஐதிகவளவை :—

சகூ, உலகுரை - உலோகவாதம். அஃ தாவது கர்ணபரம்பரையால் வரும்வாக் கியம்.

சகூ-ரு0. "கொன்பயில் வேலைக் கட லபுடை சூழுங குவலயத்தோ, ரனபுட னாலி லலகையுண் டென்பர்க ளென்ப துவு, மின்பயில் புற்றில் விடநாக முண டென்ப ரென்பதுவு, மென்பர்க ணாவல ரென்பது மைதிக மென்பர்களே" என் றும வரும்.

அபாவவளவை :—

ருக - ருஉ. அபாவமாவது இன்மையா கும; அஃது ஒருபொருளை இல்லையென் பது.

மீட்சியளவை :—

ருச. மாட்சி - பெருமை.

ருசு - ருச. இஃது ஒழிபெனவும் பாரி சேடமெனவும் கூறபபடும். "சீரா ரொ ழிபென்று செப்பப் படுவது திணபுவி மேற், போராடி நின்று பொருதா ரிருவ ர்தம் போர்ககளத்துப், பாரா ரிராகவன் வென்றா னெனிற்றன் பரிசழிந்து, நே ரா மிராவணன் றோற்றசொல் லாகி நிகழ்வதுவே" என்றும் வரும். மூன்று பெயரிலே இருவரைக் கள்வரல்லரென் றால் நின்றவொருவனைக் கள்வனென்ற றிகையுமது.

சம்பவவளவை :—

ருரு. நாராசத்திரிவின் - இருப்புச்சலா கையின் சலனததால.

ருரு - ருசு. உள்ளநெறி யெனினும், உணடாநெறி யெனினும், சம்பவமெனி னு மொககும்; "துயககற வுணமை யெனநா வலர்க டுணிந்துரைப்ப, தியற் கைப் பொருளினை யிற்றென லாமி து தானுரைக்கின், வியக்குற்ற கால்ச லிக குநதீச் சுடும்விய னீர்குளிரும், வய க்குற்ற மணவலி தென்றுபட் டாங்கு வழங்குவதே" எனறுமவரும்; ஆயிரத் தில நூறுணடென்பதும், நூற்றிலே தொண்ணூறுணடென்பதுமது.

மேல் உவமைமுதலிய அளவைகளுக் குக காட்டிப்போந்த "கண்ணன் கரு முகில்போல்" என்றற் றொடக்கத்துச் செய்யுட்கள், சிவஞானசித்தியார், சுப க்ஷம், அளவையிலக்கணததிற்கு மறை ஞான தேசிகர் எழுதியவுரையிற் காணப் பட்டன.

இதுகாறும் காட்சிமுதலிய அளவை கள் பத்தும அவற்றினிலக்கணங்களும் முறையே கூறப்பட்டன. இனி, சுட்டு ணர்வு முதலிய பிரமாணாபாசங்களெட் டும் அவற்றினிலக்கணஙகளும் முறை யே கூறப்படும்.

பிரமாணாபாசங்கள் எட்டு :—

ருஎ. பிரமாணாபாசங்கள் - பிரமாணப் போலிகள்.

னிணப்பென நிகழ்வகட் டுணர்வெனப் படுவ
தெணப்பொரு ளுண்மை மாத்திரை காண்ட
றிரியக் கோட லொண்றையொன் றென்றல்
விரிகதி ரிப்பியை வெள்ளியென் றுணர்த
சுடு லிய மென்ப தொன்றைநிச் சயியா
மையற் றறியோ மகனெ வென்ற
றோரா தெளிதல்செண்டு வெளியி
லோரா தறியை மகனென வுணர்தல்
கண்டுண ராமை கடுமாப் புலியொன்
எ0 றண்டலை முதலிய கண்டுமறி யாமை
யில்வழக் கென்பது முயற்கோ டொப்பன
சொல்லின்மாத் திரத்தாற் கருத்திற் றோன்ற
லுணர்ந்ததை யுணர்த லுறுபனிக் குத்தீப்
புணர்ந்திடன் மருந்தெனப் புலங்கொள நினைத்த
எடு னிணப்பெனப் படுவது காரண நிகழாது
நினக்கிவர் தாயுந் தந்தையு மென்று
பிறர்சொலக் கருதலிப் பெற்றிய வளவைகள்
பாங்குறு மூலோக யதமே பௌத்தஞ்
சாங்கிய நையா யிகம்வை சேடிக
அ0 மீமாஞ் சகமாஞ் சமயவா சிரியர்
தாம்பிரு கற்பதி னினே கபில
னக்க பாதன் கணுதன் சைமினி
மெய்ப்பிரத் தியமனு மானஞ் சாத்த
மூவமான மருத்தா பத்தி யபாவ
அடு மிவையே யிப்போ தியன்றுள வளவைக

சுஉ. எணப்பொருள் - எலலாப்பொருள்.

சுச. இப்பி - சுத்தி.

சுடு. 'நிச்சயியாது' என்றும் பாடம்

சுசு. மையல் - மயக்கம். தறி - கட்டை.

சுள. செண்டுவெளி - மூற்றம்.

சுஅ. ஓராது - உணராது.

சுசு. கடுமாவாகிய புலி. கடுமை-சினம். கண்டுணராமையை உபேக்ஷாத மகஞான மென்பர். 'கடுமருப் புவியி லோர்ந்து' என்றும் பாடம்.

எ0. அண்டலை, ஐ - சாரியை.

எக. கோடி - கொம்பு.

எச. மருந்து - பரிகாரம்.

எள. இப்பெற்றிய - இத்தன்மையையுடையன ; முற்று.

எஅ. பாங்கு - பகுதி.

அக. ஞினன் - புத்தன்.

அஉ அக்கபாதன் - அக்ஷபாத முனிவர்; இவர்க்குக கௌதமமுனிவரென்றும் பெயருண்டு. கணுதனென்பதற்கு நொய்யைப் புசிப்பவனெனறு பொருள், கணம்-நொய். இவர் இது காரணதசாற் கணுசனென்றும் பெயர்பெறுவர்

அசு. பிரதியம் - பிரத்தியக்ஷம். சாத்தம் - ஆகமம்.

எள - அடு. உலோகாயதமுதலிய அ

ளென்றவன் றண்ணிவிட் டிலறைவ னீசனென
நின்ற சைவ வாதிநேர் படுதலும்
பாசுநின் றெய்வ மெப்படித் தென்ன
விருசுட ரோடிய மானநீம் பூதமென்
கூ0 றெட்டு வகையு முயிரும்யாக கையுமாய்க்
கட்டிநிற் போனுங் கலியுருவி னேனும்
படைத்து விளையாடும் பண்பி னேனுங்
துடைத்துத் துயர்தீர் தோற்றத் தோனுங்
தன்னில் வேறு தானென் றிலோனு
கூடு மன்னே னிறைவ னுகுமென் றுரைத்தனன்
பேருல கெல்லாம் பிரம வாதியோர்
தேவ னிட்ட முட்டை யென்றனன்
காதல் கொண்டு கடல்வண்ண் புராண
மோதின னாணன் காப்பென் றுரைத்தனன்
க00 கற்பங் கைசந் தங்கா லெண்கண்
டெற்றெ னிருத்தஞ் செவிசிக் கைமூக்
குற்ற வியாகர ணமுகம் பெற்றுச்

வகைச் சமயங்கட்கும் முறையே பிரு கஸ்பதிமுதலிய அறுவரும் ஆசிரியரென வும், மேற்கூறிய பத்தளவைகளுள் அவ ர்களாற் கைகொள்ளப்பட்டு இப்பொ ழுது வழங்கும் அளவைகள் பிரத்தியக்ஷ முதல் அபாவமிறுதியாகிய ஆறுமேயெ னவுங்கொள்க. உலோகாயதமுதலிய அ றுவகைச்சமயங்களுள், உலோகாயதத தி ற்குப் பிரத்தியக்ஷமொனறும், பௌத்தத் திற்குப் பிரத்தியக்ஷதானோடு அனுமான மும், சாங்கியத்திற்கு அவ்விரணடனோடு ஆகமமும், நையாயிகத்திற்கு அம்மூனற னோடு உவமானமும், வைசேடிகதிற்கு அந்நான்கனோடு அருத்தாபத்தியும், மீ மாஞ்சகத்திற்கு அவ்வைந்தனோடு அபா வமும் பிரமாணமாமெனக்கொள்க.

அசு. என்றவன் - அளவைவாதி.

சைவவாதம் :—

அசு. இறைவன்-எப்பொருளிலுந் தங் குகின்றகடவுள். இறுத்தல - தங்குதல.

அஅ. துதிக்கப்படும நினதுதெய்வம் எத்தன்மையையுடையதென்று மணிமே கலையினவ.

அக. இருசுடர் - சந்திரசூரியர். இய மானன் - உயிர்; யாகத்தலைவனுமாம.

கக. கலியுருவினேன் - கலிகளை உரு வாகவுடையவன்; "ஐயா றதன்மிசை யெட்டுத தலையிட்ட, மையில வான்கலை மெய்புடன் பொருந்தி" என்றார் பெரி யோரும.

கூ. துடைத்து - சங்கரித்து. துயர் தீர்தோற்றததோன்-உயிர்களது இளைப் பொழிக்கும் பெருமையையுடையவன்.

பிரமவாதம் :—

கூசு - கூ. உலகெல்லாம் ஓர் தேவ னிட்டமுட்டையென்று பிரமவாதி கூ றினன்.

வைணவவாதம் :—

கூஅ. கடல்வண்ண் - திருமால். புரா ணம் - பழமை.

கக. ஓதினன் - வைணவவாதி.

வேதவாதம் :—

க00. 'கற்பம்' என்பதுமுதல் வேத வாதிகூற்று. சந்தம்-சாதோவிசிதி. எண் - சோதிடம.

க0க. நிருத்தம் - நிருக்தம். சிக்கை - சிகைக.

க00 - க0உ. கற்பம் சந்தோவிசிதி சோதிடம நிருத்தம் சிகைக வியாகரணம் என்னுமிவ்வாறும் முறையே வேததிற்

சார்பிற் றோன்று வாரண வேதக்
காதியந்த மில்லே யதுவே றெறியெனும்
கoடு வேதிய னுரையின் விதியுங் கேட்டு
மெய்த்திறம் வழக்கென விளம்பு கின்ற
வெத்திறத் தினுமிசை யாதிவ ருரையென
வாசி வகதூ லறிந்த புராணனைப்
பேசுநின் னிறையார் தூற்பொருள் யாதென
ககo வெலலையில் பொருள்களி லெங்குமெப் பொழுதும்

குக கைகால கண் காது மூக்கு முகம் என்னு முறுப்புக்களாகவுள்ளன; இதனை, "முகமவ்யாகரணந் தஸ்யஜ்யோதிஷந்நேத்ரமுச்யதே, நிருக்தம் ச்ரோத்ர முதாதிஷ்டஞ் சந்தஸாம் விசிதியுதே, சிக்ஷாகராணந்து வேதஸ்ய ஹஸ்தௌகல்பாந் ப்ரசக்ஷதே" என்னும சுலோகத்தாலுமறிந்துகொள்க; இது, பாணினீயவ்யாகரணத்தைச் சார்ந்ததும், பட்டோஜி தீக்ஷிதராற் செய்யப்பட்ட துமாகிய சப்தகௌஸ்துப மென்னும் வடநூலின் முதலிலுள்ளதாகிய பஸ்பசி யென்னுமாஹ்நிகத்தில உதாகரிக்கப்பட்டதெனபர். இதுபற்றியே கற்ப முதலியவாறும வேதாங்கமெனப்படும. 'ஆறங்கமாவன, உலகியற்சொல்லையொழிதது வைதிகசசொல்லையாராயும நிருததமும், அவ்விரண்டையும் உடனுராய்ந்த ஐந்திரத்தொடக்கத்து வியாகரணமும், போதாயனீயம் பாரததுவாசம் ஆபத்தம்பம ஆத்திரேயமுதலிய கற்பங்களும், நாராயணீயம் வாராகமுதலிய கணிதங்களும், எழுத்தாராய்ச்சியாகிய பிரமமும், செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தமுமாம்' என்பர் ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியர். இதனை, தொல்காப்பியப் புறத்திணை யியலிலுள்ள "அறுவகைப்பட்ட" என்னும சூத்திரவுரையிலும, கலித்தொகைக்கடவுள்வாழ்த்துரையிலுங காண்க.

கoசு. சார்பிற்றோன்று - ஒரிடதிற் றோன்றுத; ஸ்வயம்புவென்றபடி. திருவளரூவமாலையில் வெள்ளிவீதியார்பாட்டில வேதம், "செய்யாமொழி" என்று கூறப்பட்டிருததறி காண்க; இக்கருத்தை, நீலகேசி, வேதவாதச்சருககம், (சு) "நாத்திக மல்லது சொல்லே யாயின்மு னன்பயந்த, சாதந்திர மாவது வேதமன் றோவது தான்சயம்பு, சூத்திரி நீயது வல்லேய லாமையிற் சொல்லுதி லாய், போத்தந்தி யோவதன் றீமையென் றன்பொகுகிப் பூதிகனே." (சு)- "பூதிகன றனது சொல்லலும் யானது வல்லனெலலாஞ், சாதிகண் டாயெனதான்றள ராளது சாற்றுகென்றூட், காதியென் றனுமொ ரந்தமென் றனுமுண்டேலதற்கு, நீதியி னலுரை நீயினி யானது கேள்வனென்றன்" எனவருவனவற்றாலுமறிக. வேதக்கு - வேதத்திற்கு.

கoடு. வேதியன் - வேதவாதி.

கoசு. மெய்த்திறம் - நூல்வகைகள். மெய்யுணர்த்துவனவற்றை மெய்னெறி; "மெய்த்திறம் வழகது நன்பொருள் வீடு" என முன்புவநதிருத்தல் காண்க; க - வது காதை, ககை; "யாமெய்யாக கண்டவற்றுள்" எனனுந் திருக்குறளில், 'மெய்' எனபது இப்பொருளதாத லறிக. வழகது - உலகியல்.

கoசு-கoஎ. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ளவை மணிமேகலையின் உட்கோள்.

கoஅ. ஆசீவகதூல் - சமணசமயத்தின் பாகுபாடு இரண்டனுள் ஒன்றாகிய ஆசீவகமதநூலை; "அனனதோர் வாய்மையாசீ வகமன ணர்களிற் கூறும்" என்பது சிவஞானசித்தியார், பரபக்கம், ஆசீவகன்மதம, க. புராணன் - முதியோன். ஆசீவகமதம், முற்காலதது சமதண்டமென்று பெயருள்ள ஒருநிற் பரவியிருந்ததென்று நீலகேசியால் தெரிகின்றது.

கoக இறை யார் - கடவுள்யாவன். தூற்பொருள் யாதென - உனது தூலிற் சொல்லப்படும பொருள் என்னவென்று மணிமேகலை கேட்ப.

ஆசீவகவாதம் :—

ககo - ம் அடிமுதல கசுடு - ம் அடி

புல்லிக் கிடந்து புலப்படு கின்ற
வரம்பி லறிவ னிறைதூற் பொருள்களோக்
குரைத்தரு முயிரோ டொருநால் வகையணு
வவ்வணு வுற்றுங் கண்டு முணர்ந்திடப்
ககடு பெய்வகை கூடிப் பிரிவதுஞ் செய்யு
நிலநீர் தீக்காற் றெனநால் வகையின
மலைமர முடமபெனத் திரள்வதுஞ் செய்யும
வெவ்வே றுகி விரிவதுஞ் செய்யு
மவ்வகை யறிவ துயிரெனப் படுமே
கஉ0 வற்ப மாகி யுறுநிலந் தாழ்ந்து
சொற்படு சீதத் தொடுசுவை யுடைத்தா
யிழினென நிலஞ்சேர்ந் தாழ்வது நீர்த்தி
தெறுதலு மேறசே ரியல்பு முடைததாங
காற்று விலங்கி யசைத்தல கடனிவை

யிறதியாகவுள்ளவை ஆசீவகமதத்தோன் வார்த்தை.

ககஉ. வரம்பிலறிவன் இறை - அநந்த ஞானியாகிய மற்கலிதேவனே எமது கடவுள். தூற்பொருள்கள் ஐந்து - நவ கதிரென்னும் தூலிற் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்கள் ஐந்தாகும்.

ககங. அப்பொருள்கள் உயிரும் நால் வகையணுக்களுமாம்.

ககஉ - ககங. ஆசீவகமதத்தினர்க்குத் தெய்வம் மற்கலியென்பதும் தூல் நவ கதிரென்பதும், அதிற் கூறப்பட்ட பொருள்கள் ஐந்தென்பதும் ஆகியவிவற் றை, "என்றலு மற்கலி தானே யிறை யினி, யொன்பது வாங்கதிர் தூல்யா முடையன, மன்பெரு நண்பொரு ளோக் தியல் பாயவை, யின்ப நிகழ்ச்சியுங் கா ழ்ப்பா டெனச்சொல" (நீலகேசி, ஆசீ வகவாதச்சருக்கம, ககு.) என்பதனாலறிந் துகொள்க. "மற்கலி தூலின் வகையி தி" (ககுடு) என்று இக்காதையிலேயே பின் வருதல் காண்க.

ககச. அவ்வணு வென்றது உயிரை.

ககடு. கூடி - நிலவணு முதலிய நால் வகை யணுக்களோடுங் கூடி.

ககசஃககடு இவ்வடிகள் உயிரணுவின் இலக்கணங்கூறின.

ககக. மேற்கூறிய நால்வகையணுக்க ளும் இவையென்றபடி.

ககஎ - ககஅ. அந்நால்வகையணுக்க ளும் திரள்வதுஞ் செய்யும் விரிவதுஞ் செய்யும்.

ககசு - ககஅ. இவ்வடிகளால் மேற் கூறிய நால்வகையணுக்களின் பொது விலக்கணங்கூறப்பட்டது.

கஉ0. வற்பம் - வன்மை நிலம் வற் பமாகியுறும்.

கஉ0 - கஉஉ. தாழ்ந்து உடைததாய்ச் சேர்ந்து ஆழ்வது நீரென்க.

கஉங. தெறுதல் - சுடுதல்.

கஉஉ - கஉங. தீ, தெறுதலும் மேற் சேரியல்புமுடைத்தா

கஉச. விலங்கி - குறுக்கிட்டு. இவை - இவ்வணுகளன்.

ககக - கஉச. இவ்வடிகளாற் கூறப்ப ட்டுள்ள ஐந்துபொருள்களினியலைப் பின்வருஞ் செய்யுட்களாலு மறிக; நீல கேசி, ஆசீவகவாதச்சருக்கம, கஎ · "நில நீ ரெரிகாற் றுயிரின் னியல்பும், பலநீ ரவற்றின் படபொ லவைதாம், புலமா கொலியொன் றெழிய முதற்காஞ், சல மா யதுதண் மையையே முதலாம்", கஅ : "எறிததன் முதலா யினதீ யின வாஞ், செறிததல் லொலியோ டிவை காற் றினவா, மறிததல் லறிதல் லவை தா முயிராங, குறிதத பொருளின் குண மா லிவையே."

கஉடு வேற்றியல் பெய்தும் விபரீ தத்தா
லாதி யில்லாப் பரமா ணுக்க
ளுதற் றியாவதுஞ் சிதைவது செய்யா
புதிதாய்ப் பிறந்தோன் றென்றிற் புகுதா
முதுநீ ரணுநில வணுவாய்த் திரியா
கஉ0 வொன்றிரண் டாகிப் பிளப்பதுஞ் செய்யா
வன்றியு மவற்போற் பரப்பதுஞ் செய்யா
வுலாவுந் தாழு முயர்வதுஞ் செய்யுங்
குலாமலே பிறவாக் கூடும் பலவும்
பின்னையும் பிரிந்ததந் தன்மைய வாகு
கஉடு மன்னிய வயிரமாய்ச் செறிந்துவற் பமுமாம்
வேயாத் துளைபடும் பொருளா முளைக்குந்
தேயா மதிபோற் செழுநில வரைப்பா
நிறைந்தவிவ் வணுக்கள் பூதமாய் நிகழிற்
குறைந்து மொத்துங் கூடா வரிசையி
கசஅ ஞென்று முக்கா லரைகா லாயுறுந்
துன்றுமிக் கதனுற் பெயர்சொலப் படுமே
யிக்குணத் தடைந்தா லல்லது நிலனுய்ச்
சிக்கென் பதுவு நீரா யிழிவதுந்
தீயாய்ச் சுடுவதுங் காற்றுய் வீசலு
கசடு மாய தொழிலே யடைந்திட மாட்டா
வோராணுத் தெய்வக் கண்ணே ருணர்குவர்
தேரார் பூதத் திரட்சியு ளேனோர்

கஉடு. வேற்றியல்பு - வேறுதன்மை.

கஉஎ. யாவதும்-சிறிதும். சிதைவது-அழிதல்.

கஉக. அவற்போல் - அவ்வீப்போல.

கஉங 'கூடுமேலையும்' என்றும் பாடம்.

கஉடு. வற்பம் - வன்மை.

கஉண. வேய் - மூங்கில.

கஉஎ. தேயாமதி - முழுமதி.

கஉக. குறைந்தும் ஒதுதும்கூடா-பின் சொல்லப்படுமளவிற் குறைந்தும் அள வொத்துங் கூடுவனவல்ல.

கஉங - கசக. "ஒனறினை யொருவி மூன்றங் குற்றிடா வீரண்டு விட்டு, நின் றிடா திரண்டு கூடு நெறிநில நான்கு நீர்மூன் றின்றிரண் டழல்கா லொன்று விசைந்திடும் பூமி யிவ்வா, றென்றுநீர் நீகா லாகி யீண்டுவ தென்றி யம்பும்" என வருதல்காண்க; இது சிவஞானசித் தியார் பரபக்கம், ஆசீவகன்மதம், எ - ம் செய்யுள்.

கசஉ. சிக்கென்பதுவும் - வன்மையுற் றிருத்தலும்; 'வற்ப மாகி யுறைநிலம்' (கஉ0 - ம் அடி) என்ற இக்காதையில் முன்பு வந்திருத்தல்காண்க.

கசக. தெய்வக்கண்ணோர் - கேவல ஞானிகள்.

கசஎ. தேரார் - அறியார். ஏனோர் - மற்றையோர். என்றது கேவலஞானி களலலாதாரை. 'திரட்சியுளானோர்' என்றும் பாடம்.

கசக - கசஎ. ஓரணுவை வேனோர் தேராரென்க.

மாலைப் போதி லொருமயி ரறியார்
சாலத் திரண்மயிர் தோற்றுதல் சாலுங்
கரு௦ கரும்ம் பிறப்புங் கருநீலப் பிறப்பும
பசுமம பிறப்புஞ் செம்ம் பிறம்பும
பொன்ன் பிறப்பும் வெண்ண் பிறப்பு
மென்றிவ் வாறு பிறப்பினு மேவிப்
பண்புறு வரிசையிற் பாற்பட்டுப் பிறந்தோர்
கரு௫ கழிவெண் பிறப்பிற் கலந்துவீ டணைகுவ
ரழியல் வேண்டா ரதுவுறற் பாலா
ரிதுசெம் போக்கி னியல்பிது தப்பு
மதுமண் டலமென் றறியல் வேண்டும
பெறுதலு மிழத்தலு மிடையூ றுறுதலு
கசு௦ முறுமிடத் தெய்தலுந் துக்கசுக முறுதலும
பெரிதவை நீங்கலும பிறத்தலுஞ் சாதலுங்
கருவிற் பட்ட பொழுதே கலக்கு
மின்பமுந் துனபமு மிவையுமணு வெனத்தகு
முன்னுள வூழே பின்னுமுறு விபபது

கசஅ. மாலைப்போது-மாலைக்காலம்.

கசகூ. சாலும்-மேற்கூறியதற்கு உவமையாகவமையும்.

கரு௦. கரும்பிறப்பென்றது நரகஜன்மத்தை.

கரு௫. கழிவெண்பிறப்பு - மிகவெள்ளியபிறப்பு.

கரு௦ - கரு௫. இவ்வடிகளிற்கூறிய கரும பிறப்புமுதலியவைகள் முறையே ஒனறற்கொன்று ஏற்றமுடையவை, "வெண்மைநன் பொனமை செமமை நீலகழி வெணமை பச்சை, யுண்மையிவ் வாறி னுள்ளுங் கழிவெண்மை யோங்கு வீட்டின், வணமைய தாகச் சேரு மற்றிவை யுருவம் பற்றி, யுண்மையவ் வொட்டுத் தீட்டுக கலப்பினி லுணரு மென்றான்." என்பது சிவஞானசித்தியார், பரபக்ஷம், ஆசீவகன்மதம், அ. ஈண்டுப் பிறப்புககளை வகுத்துக்கூறியதுபோல, "மணியுயிர் பொன்னுயிர் மாண்ட வெள்ளியி, னணியுயிர் செம்புயி ரிரும்பு போலவாம், பிணியுயி ரிறுதியாப் பேசி னேனினித, துணிமின மெனத்தொழு திறைஞ்சி வாழ்ததினார்" என்று உயிர்களை வகுததுக் கூறியிருத்தல் காண்க; இது சீவகசிந்தாமணி, முததியிலம்பகம, ௫௧௩.

கரு௫. 'அது' எனறது கழிவெண்பிறப்பினை.

கரு௭. 'இது' என்றது கரும்பிறப்பு முதல் கழிவெணபிறப்ப இறுதியாகவுளள பிறப்புககளில முறையே பிறந்து வீடுபெறுதலை.

கரு௯. 'இடையூருறுதலும்' என்றும் பாடம்.

கசுஉ. 'கருவிற் பட்ட பொழுதே பிறக்கும்' என்றும் பாடம்.

கரு௯ - கசுஉ. பெறுதன்முதற் சாதலீறாகவுள்ளவைகள் கருவிற் சோந்தபொழுதே கலப்பனவாம.

கசுஙு. இன்பதுன்பங்களாகிய இவைகளும் அணுவென்று கூறப்படும்.

கரு௯ - கசுச. இவ்வடிகளின் பொருளோடு, "பேறிழ விடையூ றின்பம் பிரிவிலா திருக்கை மற்றும, வேறொரு நாட்டிற் சேறல விளைந்திடு மூப்புச் சாதல, கூறிய வெட்டு முனனே கருவினுட் கொண்ட தாகுந், தேறிய வூழிற் பட்டுச

கசுரு மற்கலி நூலின் வகையிது வென்னச்
சொற்றடு மாற்றத் தொடர்ச்சியை விட்டு
நிகண்ட வாதியை நீயுரை நின்னாற்
புகழுந் தலைவன்யார் நூற்பொருள் யாவை
யப்பொரு ணிகழ்வுங் கட்டும் வீடு
கஎ0 மெய்ப்பட விளமபென விளமப லுறுவோ
னிந்திரர் தொழப்படு மிறைவனெம் மிறைவன்
றந்த நூற்பொரு டன்மாத்தி காயமு
மதன்மாத்தி காயமுங் காலா காயமுந்
தீதில் சீவனும் பரமா ணுக்களு
எரு நல்வினை யுந்தீ வினையுமவ் வினையாற்
செய்வுறு பந்தமும் வீடுமித் திறத்த
வான்ற பொருடன் றன்மைய தாயுந்
தோன்றுசார் வொன்றின் றன்மைய தாயு

செலவதிவ் வுலக மென்றான்." எனவும், "புண்ணிய பாவ மென்னு மிரண்டினும் பொருந்த வைததே, யெண்ணியவிவற்றி னோடு மேழென வெங்க ளோடு, நண ணிய வொருவன் கூறு ஞானமிவ் வாற தென்று, கண்ணிய கருததி னோர்கள் கதியினைக் காண்ப ரென்றான்." எனவும் வரும் சிவஞானசித்தியார், பரபக்ஷததுச் செய்யுட்களை ஒப்பிடுக.

கசுரு. மற்கலிதேவனது ஒன்பதுகதி ரென்னும் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ளவகை இதுவாகுமென்று ஆசீவகமததோன் சொல்ல

கசுசு. சொற்றடுமாற்றத் தொடர்ச்சி- தடுமாற்றச் சொற்றொடர்ச்சி; என்றது- பூர்வோததரவிரோதமுள்ள ஆசீவகமதத தோன் கூற்றை.

கஎ0. மெய்ப்பட - உண்மைப்பட.

கசுஎ - கஎ0. நிகண்டவாதியைநோக் கி உங்கள் தலைவன்யார்? நூற்பொருள் கள் யாவை; அப்பொருள்களின் நிகழ்ச் சியையும், பந்தத்தையும், வீட்டினையும், சொல்லுவாயென்றுமணிமேகலைகேட்ப. நிகண்டவாதி - சமணர் இருதிறததாரில் ஒருவகையான்; இவன் நிர்ககந்தவாதி யென்றும், திகம்பரவாதியென்றுங் கூற ப்படுவன்; இறைவன், நூல், பொருள், பொருணிகழ்வு என்னு மிநநான்கினை யும், முறையே ஆப்தன் ஆகமம் பதார்த தம் பிரவர்ததியென்பர்.

நிகண்டவாதம் :—

கஎக. சதேந்திரர்களாலே வணங்கப்ப டும் அருகனே எமதுஸ்வாமி; சதேந்தி ரராவார்.—பவணேந்திரர் நாற்பத்திருவ ரும், வியந்தரேந்திரர் முப்பததிருவரும, கற்பேந்திரர் இருபததிருவரும, சநதிர னும் சூரியனும் நரேந்திரனும மிருகேந திரனுமென்பார்.

கஎஉ. தந்தநூற்பொருள் - (அருகன) உண்டுபணணிய அங்காகமம் பூர்வாகமம பகுசுருதியாகமமென்னுமூன்று ஆகமங களிலும கூறப்பட்டுள்ள பொருள்கள்.

கஎங. காலமும் ஆகாசமும.

கஎஉ-கஎசு. தந்தநூற்பொருள்கள் தரு மாஸ்திகாயமுதல் வீடு இறுதியாகவுள்ள இநதப் பத்துப்பகுதியின.

கஎக - கஎசு. இவ்வடிகளாற் கூறப் பட்டுள்ள இறைவனையும் அவன்கூறிய நூற்பொருள்கள் பதனையும், பின்வரும நீலகேசிச் செய்யுளாலுமறிந்துகொள்க. "எனக்கேட்டாங் கெடுததுரைப்பா னிந திரர்க டொழப்படுவான், றனக்காய தன மமு மதன்முங காலமுங், கனப்பாட்டி லாகாய முயிருருவும் புண்ணியமே, நினை ககுங்காற பாவமே கட்டுவீ டெனநிறுத் தி."

மநித்தமு நித்தமு மாகி நின்று
கஅ௦ நுனித்த குணத்தோர் கணத்தின் கண்ணே
தோற்றமு நிலையுங் கேடு மென்னு
மாற்றரு மூன்று மாக்கலு முரிததா
நிம்ப முளைத்து நிகழ்த னித்திய
நிமபத் தப்பொரு ளன்மை யநிததியம
கஅ௫ பயற்றுத் தன்மை கெடாதுகும மாய
மியற்றி யப்பய றழிதலு மேதுத்
தருமாத்தி காயந் தானெங்கு முளதாய்ப்
பொருளகளை நடத்தும் பொருநத நித்தியமா
வப்படித் தாகி யதன்மாத் திகாயமு
கக௬௦ மெபபொருள் களையு நிறுத்த லியற்றுங்

கஎக - கஅ௦. ஒருபொருள் ஒரே கணத்தில் அநித்தியத்தன்மை நித்தியததன்மையென்னும் இரண்டையுமடையுமென்பதை, "கல்வியா னல்லனே காமாதி யிற்றீயன், செல்வத் துயர்ந்தான் குலத்தினிற் றாழ்ந்தானும், வலலுவனொன் றொன்று வலலா னிதுவன்றோ, நில்லாமை நித்தநிலை யொருமுகததா னிலையினதே" (நீலகேசி, மொக்கலவாதச்சருக்கம்) என்பதனாலுமுணர்க. கணம் - க்ஷணம்.

கஅ௦ - கஅஉ. ஒருபொருள் ஒரேகணத்தில உற்பததி ஸ்திதி நாசமென்னு மூன்றையுமடையுமென்பதை, "உருவப் பிழம்பப் பொருளென் றுரைப்பனிப் பாறயிர்மோர், பருவததி னாம்பரி யாயப் பெயரென்பன் பாலழிந்து, தருவித் துரைதத தயிருரு வாய்மும்மைத தன்மையதாந், திருவதத தென்பொரு ளாதலைத் தேர தெளியிதென்றாள்." (நீலகேசி, மொககலவாதச்சருக்கம், ௩அக.) என்னுஞ் செய்யுளாலும, 'உருவப்பொருளாகிய புற்கலத்தை அப்பொருளென்பேன்; பாலதயிர் முதலாயின அதனதுபரியாயமென்பேன்; பாற்பரியாயதது நின்ற புற்கல திரவியம் தயிர்ப்பரியாயமடைந்து பரிணமித்தலினால் உற்பததி ஸ்திதிவி நாசாதமகமாகித தூஷிககப்படாத பெருமைததாம் என்பொருளென்று கொள என்று சொன்னான்' என்னும் இதனுரையாலுமறிந்துகொள்க.

கஎஎ-கஅஉ. பொருள் உரித்தாமென்க.

கஅ௩. நிம்பம் - வேம்பு.

கஅ௫ - கஅசு இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள திருஷ்டாந்தததி னியல்பை, "பெற்றது தானுங்கும் மாயத் திரிபு பயற்றியல்பே, யிற்ற திதுவென திட்டமென் பாயிவ் விருமையினுந், தெற்றெனத் தீர்ந்தோர் பொருளென்னை தேற்றினித் தேற்றலையேன், மற்றது வாமை மயிரெனச் சொல்லுவன் மன்னுமென்றான்." (நீலகேசி, மொக்கலவாதச்சருக்கம், ௩௯௦) என்பதனாலுமுணர்க. கும்மாயம் - புழுக்கிய பச்சைப் பயற்றோடு சருக்கரைமுதலியனகூட்டி ஆககப்படுவதொரு சிற்றுண்டி; இஃது இப்பெயரோடு விஷ்ணுவாலயங்களில் இக்காலத்தும் வழங்கிவருகின்றது; "கும்மாயத்தொடு வெண்ணெய்விழுங்கி" (முதலாயிரம், பெரியாழ்வார் திருமொழி, ௩ ப. ௩.) என்பதில் 'கும்மாயம்' என்பதற்குப் ஸ்ரீபெரியவாச்சான்பிள்ளை 'குழையச்சமைத்தபருப்பு' என்று பொருள்செய் திருக்கின்றனர்.

கஅஎ - கஅஅ. தருமாத்திகாயம் எங்கு முளதாகி எககாலததும் பொருள்களை நடத்துமென்க. கமிப்பித்தலையுடையதென்றபடி.

கஅக - கக௦. அதன்மாத்திகாயம் எப்பொருள்களையும் நிற்கச்செய்யும்

கஅஎ - கக௦. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுளள தருமாஸ்திகாயம் அதருமாஸ்

காலங் கணிக மெனுங்குறு நிகழ்ச்சியு
மேலுங் கற்பத் தின்னெடு நிகழ்ச்சியு
மாக்குமா காய மெல்லாப் பொருட்கும்
பூக்கு மிடங்கொடுக்கும் புரிவிற் றாகுஞ
கசூரு சீவ னுடம்போ டொத்துக் கூடித்
தாவில்சுவை முதலிய புலன்களை நுகரு
மோரணு புறகலம் புறவுரு வாகுஞ்
சீர்சா னல்வினை தீவினை யவைசெயும
வருவழி யிரண்டையு மாற்றி முன்செ
உ00 யருவினைப் பயனனு பவித்தறுத் திடுத
லதுவீ டாகு மென்றன னவன்பி

திகாயங்களினிலக்கணங்களைப் பின்வரு பவைகள் நன்குபுலப்படுத்தும :—"அத தியா யமூர்த்தியா யளவி றேசியா, யொ ததள வுலகினோ டுலக லோகமாந், தத்து வந் தனைச்செய்து தம்மத தம்மமா, மத திகள் செலவொடு நிலையிற் கேதுவாம்.", "அச்சுநீர் தேரொடு மீனை யீர்த்திடா, வச்சுநீ ரன்றியத தேரு மீன்செலா, வச் சுநீர் போலத்தம் மத்தி சேறலை, யிச்சை யு முயற்சியு மின்றி யாக்குமே.", "அந் தரத் தறுபத்து மூன்ற தாகிய, விந்திர படலமு நிரைய மேழ்களு, மந்தர மலை மண்ணு மற்று நின்றிடா வந்தமி னிலைய தம் மத்தி யிலலையேல", "பறவையின் சிறகொடு பாத நின்றுழி, நெறியினாற் செலவொடு நிலையை யாக்குமா, லுறவிபு ற் கலமிவை யோட னிற்றலைச், செறிவு றத் தம்மத்தம் மத்தி செய்யுமே." இவை, மேருமந்தரபுராணம், வைசயந்தன்முத திச்சருக்கம், அஅ, கூ0, கூக, கூஉ. 'தரு மாததிகாயம், குயவன் திகிரிககுக் கீழிட் டசிலைபோலவும், தேருககு அச்சுப்போ லவும், கலததிற்குக் கடலபோலவுமாம்' எனவும், 'தருமாத்தியும் அதருமாததியும் பக்ஷிக்குச் சிறகுங்காலும்போலச் சீவபுற் கலங்களுடைய கமனததிற்கும் ஸ்திதி க்கும் அப்பிரேரகசாதனமாம்' எனவும் உள்ளவை, நீலகேசிவிருத்திசமயதிவாக ரத்திற்கண்டவை.

கசூக. கணிகம் - க்ஷணிகம்.

கசூக - கசூரு. காலம் குறுநிகழ்ச்சியை யும் நெடுநிகழ்ச்சியையு மாக்குமென்க; , கணிகமென்பது ஏழுசெங்கழுநீரிதழை ஒருகுறட்டிலடுககிப் பலவானாயினானொ ருவன் மிகவுங்கூரியதோருளிவைத்துக் கூடமிட்டுப்புடைததால் ஆறாம்புரையற் று ஏழாம்புரையிற்செலலுமளவாம்; கற் பமாவது, ஓசனையகன்றுயர்ந்ததோர் வச சிரமலை கருப்பிணியுடுதத பட்டாடைத தோகைபட்டுக கையறததேய்ந்ததாம' என்பர் நீலகேசியுரையாசிரியர்.

கசூரு - கசூச. ஆகாயம் எல்லாப்பொ ருட்கும் இடங்கொடுககுஞ் செயலை யுடையது.

கசூரு. 'ஒத்துத்தோன்றி' என்றும் பாடம்.

கசூரு - கசூசு. சீவன் உடம்போடொ த்துக்கூடிப் புலன்களை நுகரும.

கசூஎ. ஓரணு - பாமாணு; அவ்வணு புற்கலமும் புறவுருவுமாகும். புற்கலமெ ன்றது உடம்பை; புறவுருவென்றது மற்றை வடிவங்களை.

கசூஅ. நலவினை நல்வினையையும், தீவி னை தீவினையையுமுண்டாக்கும்; இன்ப துன்பங்களையுண்டாக்குமெனினும் பொ ருந்தும்.

பந்தத்தினிலக்கணங்கூறிற்றிலர், "அ வ்வினையாற், செய்வுறு பந்தமும்" என்று முன்னர்ககூறினமையின்.

கசூக. வருவழியிரண்டு - நல்வினைவ ரும்வழியும்தீவினைவரும்வழியும். முன செய் - முற்பிறப்பிற்செய்த.

உ0க. என்றனன் - என்று நிகண்ட வாதி கூறினன்.

கசூக - உ0க. வீட்டிலக்கணம் இவ்வ டிகளாற் கூறப்பட்டதுபோல, "பெரு

னிதுசாங் கியமத மென்றெடுத் துரைப்போன்
றனையறி வரிதாய்த் தான்முக் குணமாய்
மனநிகழ் வின்றி மாண்பமை பொதுவா
உ0ரு யெல்லாப் பொருளுந் தோனறுதற் கிடமெனச்
சொலலுதன் மூலப் பகுதிசித் தத்து
மானென் றுரைதத புததி வெளிப்பட்
டதனக ணாகாயம வெளிப்பட் டதன்கண்
வாயு வெளிப்பட் டதன்க ணங்கி
உக0 யானது வெளிபபட் டதன்க ணப்பின்
றன்மை வெளிப்பட் டதின்மண் வெளிப்பட்
டவற்றின் கூட்டத தின்மனம வெளிப்பட்
டார்பபுறு மனததாங கார விகாரமு
மாகா யத்திற் செவியொலி விகாரமு
உகரு வாயுவிற் றொககு மூறெனும விகாரமும்
மங்கியிற் கண்ணு மொளியுமாம விகாரமுந்
தங்கிய வப்பிலவாய் சுவையெனும விகாரமு
நிலக்கண் மூக்கு நாறறவி காரமுஞ
சொலப்பட் டிவறறிற் றொககு விகாரமாய்
உஉ0 வாக்குப பாணிபாத பாயு ருபத்தமென
வாக்கிய விவைவெளிப் பட்டிங் கறைநத
பூத விகாரத் தான்மலை மரமுத
லோதிய வெளிப்பட் டுலகாய நிகழ்நது
வந்த வழியே யிவைசென் றடங்கி
உஉரு யந்தமில் பிரளய மாயிறு மளவு
மொன்றா யெங்கும பரந்துநித் தியமா
மறிதற் கெளிதாய் முக்குண மன்றிப்

ம்பாவமறததுய்ததுப் பெறுதுமயாம் வீடென்னோ, மருமபாவ காரிநீ யாவர்வா யதுகேட்டாய், வரும்பாவமெதிர்காத்து மன்னுந்தம் பழவினையு, மொருஙகாக வுதிர்த்தக்கா லுயிர்ததூயமை வீடென்றான." (நீலகேசி, மொககலவாதச்சருக்கம்) என்னும் செய்யுளில வநதிருததல காணக.

சாங்கியவாதம் :—

உ0சு. சொல்லுதல் மூலப்பகுதி-சொலலப்படுவது மூலப்பகுதி. சிததம்-மூலப்பகுதி.

உ0எ. மான் - மகததததுவம. மகத்தத்துவததிற்குப் புததியென்றும் ஒரு பெயருண்டு.

உ0க. அங்கி - அக்கினி.

உக0. அப்பு - நீர்.

உகஉ. கூட்டம் - ஸமஷ்டி.

உகரு. தொககு - துவககிந்திரியம். ஊறு - ஸ்பரிசம்.

உகஅ. நிலககண் - நிலத்தின்கண்.

உஉக. இவையென்றது கருமேந்திரியபஞ்சகததை.

உஉரு ஓதிய - தொழிற்பெயர்.

உஉஎ. 'முக்குணமின்றி' என்றும்பாடம.

பொறியுணர் விக்கும் பொதுவு மன்றி
யெப்பொரு ளுந்தோன் றுதற்கிட் மன்றி
உசுo யப்பொரு ளெல்லா மறிந்திடற் குணர்வா
யொன்று யெங்கும் பரந்துநித் தியமாய்
கின்றுள வுணர்வாய் நிகழ்தரும் புருடன்
புலமார் பொருள்க ளிருபத் தைந்துள
நிலநீர் தீவளி யாகா யம்மே
உசுரு மெய்வாய் கண்மூக் குச்செவி தாமே
யுறுசுவை யொளியூ றோசைநாற் றம்மே
வாக்குப்பாத பாணி பாயு ருபத்த
மாக்கு மனேபுதத் தி யாங்கார சித்த
முயிரெனு மான்மா வொன்றெடு மாமெனச்
உசo செயிரறச் செப்பிய திறமுங் கேட்டு
வைசே டிகநின் வழக்குரை யென்னட
பொய்தீர் பொருளுங் குணமுங் கருமமுஞ்
சாமா னியமும் விசேடமுங் கூட்டமு
மாமாறு கூறு மதிற்பொரு ளென்பது
உசரு குணமுந் தொழிலு முடைத்தா யெதற்கைப்
பொருளுக்கு மேதுவா மப்பொரு ளொன்பான்
ஞால நீர்தீ வளியா காயந்
திசைகால மான்மா மனமிவற் றுண்ணில
மொலியூறு நிறஞ்சுவை நாற்றமொ டைந்தும்

உஉஅ. 'பொருளுமின்றி' என்றும் பாடம்.

உஉஎ - உசஉ. இவ்வடிகளாற் புருஷ தத்துவதி னிலக்கணங்கூறப்பட்டது. இதனை, "எதனிறத் தென்னுஞ்செய் யான்குண மொன்றிலன், றத்துவ னின்பி னன் பேதன பேதக, னித்திய னெங்கு முளனெடுங் காட்சியன், றுய்த்த லுடையனென் றோன்றலு மென்றான்" என்னும் (நீலகேசி, சாங்கியவாதச்சருக்கம், எ.) செய்யுளாலு மறிந்துகொள்க.

உசுஅ. புத்தி-மகத்தத்துவம். சித்தம்-பிரகிருதி.

உசுo - உசுக. இவ்வடிகளால் இருபத்தைந்து தத்துவங்களுங் கூறப்பட்டன. இதனை, "மன்னுயிர் தெற்றென வில்லது மான்செருக, கென்னவு மிந்திய மைந்தைந் தொருமன, மன்னதன் மாத்திரை யைந்தைந்து பூதமும், பன்னியவையம் பதப்பொரு ளென்றான்." (நீலகேசி, சாங்கியவாதச்சருக்கம், சு.) என்பதனு லுமுணர்க; தெற்றெனவில்லது - பிரகிருதி. செருக்கு - அகங்காரம்.

உசo. கேட்டு - மணிமேகலைகேட்டு.

உசக. உரையென்ன - சொல்வாயென்று மணிமேகலைகேட்ப.

வைசேடிகவாதம்:—

உசசு. சாமானியம் - பொதுமை. விசேடம்-சிறப்பு. கூட்டம் - சமவாயம். இதனை உடன்புணர்ப்பென்றுங் கூறுவர்.

உசஎ. ஆறுகூறும்-ஆறுபகுதியாகும்.

உசசு. அப்பொருள் ஒன்பான் - அந்தப்பொருள் ஒன்பது வகைப்படும்.

உசஎ-உசசு. பொருளென்பது உடைத்தாய் எதுவாகும்.

உடுo பயில்குண முடைத்து நின்ற நான்குஞ்
சுவைமுத லொரோகுண மவைகுறை வுடைய
வோசை யூறு நிறநாற் றஞ்சுவை
மாசில பெருமை சிறுமை வன்மை
மென்மை சீர்மை நொய்மமை வடிவ
உடுடு மென்னு நீர்மை பக்கமுத லநேகங
கண்ணிய பொருளின் குணங்க ளாகும்
பொருளுங் குணமுங் கரும மியற்றற்
குரிய வுண்மை தருமுதற் பொதுத்தான்
போதலு நிற்றலும பொதுக்குண மாதலிற்
உசுo சாதலு நிகழ்தலு மப்பொருட் டன்மை
யொன்றணு கூட்டங் குணமுங் குணியுமென்
றொன்றிய வாதியு முரைததன னுடனே
பூத வாதியைப் புகனீ யென்னத
தாதகிப் பூவுங கட்டியு மிட்டு

உடுo. நின்றநான்கு - நீர் தீ காற்று ஆகாயமென்பன.

உடுக. சத்தமுதல் நாற்றமிறுதியாகிய ஐந்தனுள், நீர் சததமுதலிய நான்கு குணங்களையும், தீ சததமுதலிய மூன்றினையும், காற்றச் சத்தமுதலிய இரண்டினையும், ஆகாயம் சததமொனறினையு முடையன.

திசைமுதலிய நான்கினிலக்கணங்களும் ஒருபிரதியிலும் காணப்படவில்லை; பின்வருவனவறறுள்ளும சில இப்படியேயுள்ளன.

உடுஉ - உடுசு. இவ்வடிகளாற் குணங்கள் பகுத்துக்கூறப்பட்டன.

உடுஎ - உடுஅ. பொருளும் குணமும் கருமத்தைச்செய்தற்குஉரிமையையுடையன; பொருள் குணமென்னுமிரணடாலும் நிகழ்வது கருமமென்றபடி. உண்மை - ஸத்துவம். முதற்பொது - பரசாமானியம். முதற்பொது உண்மைதரு மென்க.

உடுக - உசுo. (?)

உசுக. ஒன்று - விசேடம், அணு - பிருதுவி முதலிய நான்கு பூதங்களின் பரமாணுகள்; ஒன்று அணுவிலுள்ளதென்க. கூட்டம் - ஸமவாயம். இவ்வடிவிசேடதினிலக்கணமும், சமவாயத்தினிலக்கணமுங்கூறிற்று.

உசுஉ. ஒன்றியவாதி - விசேடவாதி.

உசுஉ - உசுஉ. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்களாறி னியல்பை, "நெறியெனப் படுவது நின்ற மெய்ம்மையங், கறிதலுக கரியன வாறு சொற் பொருள், செறியயான் சொலு குணந் தொழில், பொறியிலுய் பொதுச்சிறப் புடன்பு ணர்ப்பதே." எனவும், "பூதமைந் தொடுதிசை மனமும் போழ்தயி, ரோதினப் பொருள்கீடா மொன்ப தாம வை, நீதியிற் குணமவற் றியலபு செய்கையும், போதரும் பொருட்புடை பெயர்சசி யாருமே," எனவும, "பெரியதும் பின்னது மாய தப்பொது, வரிதினிற் பொருளகளைச் செலுதது மொறறுமை, தெரிவுற வருவது சிறப்ப தாங்குணக், கிரியைக ளிதிற்கெனக கிளததல் கூட்டமே" எனவும்வருஞ் செய்யுட்களாலு முணர்க; இவை நீலகேசி, வைசேடிக வாதச்சருக்கம், சு, சை, டு.

உசுசு புகல நீ என்ன - நீசொலவா யென்ற மணிமேகலைசொல்ல.

பூதவாதம் —

உசுச. தாதகிப்பூ - ஆத்திப்பூ. கட்டி - கருப்புகட்டி.

உசுடு மற்றுங் கூட்ட மதுக்களி பிறந்தாங்
குற்றிடும் பூதத் துணர்வு தோன்றிடு
மவ்வுணர் வவ்வப் பூதத சிழிவுகளின்
வெவ்வேறு பிறியும பறையோ சையிற்கெடு
முயிரோடுங கூட்டிய வுணர்வுடை பூதமு
உஎ0 முயிரில் லாத வுணர்வில பூதமு
மவ்வப் பூத வழியவை பிறககு
மெய்வகை யிதுவே வேறுரை விகற்பமு
முண்மைப் பெருளுமூலோ காயத வுணாவே
கண்கூ டல்லது கருதகள வழியு
உஎடு மிமமையு மிமமைப் பயனுமிப பிறப்பே
பொய்மமை மறுமையுண் டாய்வினை துயத்த
லென்றலு மெலலா மார்க்கமுங் கேட்டு

உசுடு. மற்றுங்கூட்ட - கூட்டற்குரியமற்றைப் பொருள்களேயுங்கூட்ட, மதுக்களி பிறந்தாங்கு - மதுவினிடத்துளள மதசக்தி தோன்றினாற்போல.

உசுஉ. பிருதுவியுதலிய ஐந்துத்தத்துவங்களின் சமவாயத்தில அறிவு உதிக்கும்; பூதங்களோர்துமுண்டெனபது பூதவாதியின் கொள்கை. நிலம், நீர், தீ, வளியெனப்பூதம், நான்கே யென்பது உலோகாயதன கொள்கை.

உசுஅ. பறை - பேரிகை. ஓசையின் - ஓசையைப்போல.

உசுச - உசுஅ. 'மாமூதலாகிய ஐந்துதிரவியத்தின் கூட்டத்தில் மதசக்திபிறந்தாற்போலப் பிருதுவியாதி பஞ்சபூத சமவாயத்து ஞானசுகாதிதோனறி அவைவளரவளாந்து அந்தப்பூதங்கள பிரிதால் அவை தமமினமாகிய பூதங்களிற சென்றுசேரும்' என்பது, நீலகேசி, பூதவாதச்சருக்கம், டு - ம் பாட்டினுளை.

உஎஉ. வேறு உலாவிகற்பமும் - யான் கூறும் வேறுள்ள சொல்விகற்பங்களும்.

உஎசு. உணமைப்பொருளும் - தத்துவங்களும். உலோகாயதனுணர்வே - உலோகாயத வுணர்ந்தவைகளே; உலோகாயதன்கொள்கையினை, சிவஞானசித்தியார் பரபக்ஷத்துள்ள உலோகாயதன மதத்தாலும, 'காட்சியே அளவையாவ தென்றும், நிலம் நீர் தீ வளியெனப்பூதம கான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றோன்றிப் பிரிவால மாய்வ தாய உடம்பினகண்ணே அறிவு மதுவின்கட் களிப்புப்போல வெளிப்பட்ட ழியுமென்றும, இறந்தவுயிர் பின்பிறவாதென்றும், இனபமும்பொருளும் ஒருவனுற் செய்யப்படுவனவெனறுஞ் சொலலும் உலோகாயதம்' என்று பரிமேலழகரெழுதிய வாறுரலுமுணர்க; திருக்குறள், உசுக, விசேடவுரை.

உஎஉ - உஎசு. உலோகாயதன் கொள்கைகளுள் பூகநானகே யென்பதொழிந்தவைகள் தன்கொள்கையோ டொகுமாதலின, 'வேறுரைவிகற்பமும், உண்மைப்பொருளு மூலோகாயதனுணர்வே' என்றான்

உஎச. கண்கூடு - பிரத்தியகஷப் பிரமாணம்; கருதலளவு - அனுமானப்பிரமாணம்.

உஎடு. இப்பிறப்பே - இப்பிறப்பிலே தானே கழிவன; ஈண்டு, 'கழிவன' என்று ஒருசொல்வருவிகக, 'இமமைப்பயனுமெய்யே' என்றும்பாடம்.

உஎசு. துய்தல் - அனுபவித்தல்; துய்ததல் பொய்ம்மையென்க.

உஎஎ. என்றலும் - எனறு பூசவாதி சொல்லலும். கேட்டு - மணிமேகலைகேட்டு.

உசுச - உஎஎ. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டனவற்றைப் பினவருஞ் செய்யுட்கண் கண்குபுலப்படுதலும் :— நீலகேசி,

உஎ.—சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதை. உசுரு

நன்றல வாயினு நான்மா றுரைக்கிலேன்
பிறந்தமுற் பிறப்பை யெய்தப் பெறுதலி
உஅ0 னறிந்தோ ருண்டோ வென்றுநக் கிடுதலுந்
தெய்வ மயக்கினுங கனாவுறு திறத்தினு
மைய லுறுவார் மனம்வே றாம்வகை
யைய மன்றி யில்லையென் றலுநின்
றந்தைதா யரையனு மானத் தாலல
உஅரு திந்த ஞாலத் தெவ்வகை யறிவாய
மெய்யுணர் வின்றிமெய்ப் பொருளுணர் வரிய
வைய மல்லதிது சொல்லப் பெறாயென

பூதவாதச்சருக்கம், (ங) "அணிகொளாரத தரசவை கேட்கெனப், பிணிகொண் மூஞ்சிப் பிசாசகன் சொலலுவான, குணிகு ணமமெனுங் கூறறில னாலதென், றுணிவைம் பூதங்களேதொழில சொலலுவேன்.", (ச) "திண்ணென்றீநில நீர்வளி காயததாற், கண்ணு மூக்கொடு நாமெய் செவிகளாய், வண்ண நாற்றஞ் சுவையினொ டூறொலி, யெணணுங் காலை யியைந்துழி யெய்துமே.", (ரு) "ஐந்துங் கூடி யறிவின்ப மாதியா, வந்து தோன்றி மதுமயக் காற்றலி, னந்தி நாளுங குடஞசுடர் நாட்டம்போற, சிந்தி னாலவை சென்றினஞ் சேருமே.", (சு) "உலகெ லாமவை யேயுயிருணடெனச், சொலவ லாருரை சொற்றெளிந் தேநின்று, பலக லாஙகளுஞ் செய்ப பயனிலார், புலவ ராவதன றோவஙகுப் போந்ததே.", (எ) "சென்ற காலததுஞ செலகின்ற காலதது, நின்ற காலததி லும்மிந் நிகழ்சசியே, யென்று மிவவுல கத்தன்மைத தேயிது, வன்றதென்றுரைப் பாரயர்ப் பார்களே."

உஎகூ. முற்பிறப்பை எய்தப்பெறுதலின் - முற்பிறப்புணர்ச்சியைப் புததபீடிகையால் நான அடையப்பெற்றதை; சாரியைநிற்க இரண்டனுருபுதொககது.

உஅ0. எனறு நக்கிடுதலும - என்று மணிமேகலை உட்கொண்டு மறுபிறப்பில்லையென்ற பூதவாதிகூற்றை நினைந்து நகைத்து, நகைததென்னையெனறு வினாவிய அவனுக்குத் தான் பழம்பிறப்புணர்ந்ததைத தெரிவிததலும்.

உஎஅ-உஅ0. 'நன்றலவாயினும்' என்பதுமுதல 'உண்டோ' என்பது இறுதியாகவுளளவை மணிமேகலையின் உட்கோள.

உஅக-உஅங. நீ பழம்பிறப்புணர்ந்தேனென்றது, மையலுறுவார்மனம் தெய்வமயக்கினும கனாவுறு திறததினும் வேறுபடும விதமேயாகும; அது, பிரததியக்ஷமன்மையாற் சந்தேகமேயன்றி வேறில்லையென்று அவனகூறலும்.

உஅங - உஅரு. இவ்வடிகள், பிரத்தியக்ஷமன்றி அனுமானவளவை கொள்ளாத பூதவாதிககு அவ்வளவையுண்டென்று கூறுமுகததால மறுமையுண்டெனறு மணிமேகலை சாதிததைக்கூறின.

உஅசு. மெய்யுணர்வு-சததியஞானம். மெய்ப்பொருள - பரமார்தததததுவங்கள்.

உஅஎ. ஐயமல்லது இது - இது சந்தேகமன்று. சொலலப்பெறாய் - சொல்லாதே

உசுச - உஅஎ. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள பூதவாதிகூற்றுககளும் அவற்றிற்கு மணிமேகலைகூறிய விடையுமாகிய இவை, "இறைவனு மில்லை யிறந்தோர் பிறவா, ரறனோ டெனனையென்றறைந்தோன் றன்னைப், பிறவியு மறவியுமபெற்றியி னுணர்ந்த, நறுமலர்க் கோதை யெளளினை நகுதி, யெள்ளினை போலு மிவ்வுரை கேட்டிங, கொள்ளிய துரையென வுன்பிறப் புணர்த்துவை, யாங்குநிற் கொணாந்த வருந்தெய்வ மயக்குக், காம்பன தோளி கனாமயக் குற்றனை, யென்றவ னுரைககு மிளங்கொடி நல்லா, யன்றென் றவன்மு னயர்ந்தொழி வாய

வுள்வரிக் கோலமோ டுன்னிய பொருளுரைத்
தைவகைச் சமயமு மறிந்தன ளாங்கென.

சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதை முற்றிற்று.

லை" (உக - ம் காதை, க௦௩ - கக௨.) என க்கந்திற்பாவை மணிமேகலைக்கு வருவதுரைத்ததாக முன்வந்ததனோடு ஒப்பு நோக்கற்பாலன.

உ௮௮. உள்வரிக்கோலம் - மறைந்த வேடம்.

உ௮௯. இக்காதையிற் கூறியவை பத்துமதங்களாகவிருப்ப, இங்கே 'ஐவகைச்சமயம்' என்றது இழுககன்றோவெனின், அளவைவாதமுதலிய ஐந்தும் ஒருவகையிலும் ஆசீவகவாதம்நிகண்டவாதமென்னுமிரணடும் ஒருவகையிலும் அடங்குமென்பராதலின், அன்றென்க; "அவ்வுரு வென்ன வைவகைச் சமயமுஞ், செவ்வி தன்மையிற் சிந்தையின் வைத திலேன்" என்று அறவணவடிகளுக்கு மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்னும் வருதல்காண்க; உ௯ - ம் காதை, ச௩ - சச; "ஐவகைச் சமயமு மறிந்து" எனப் பெருங்கதையிலும் வரும்; உஞ்சைக்காணடம், சாங்கியன்றாயுரை. ஆங்கு - வஞ்சி நகரத்தில்.

க-உ௮௯. (மணிமேகலை) சார்ந்து அளவைவாதியையெய்தி இயம்பென, அவன் அளவைகளென்றனன்; என்றவன் றன்னைவிட்டுச் சைவவாதியை நின்தெய்வம் எப்படித்தென்ன, அவன் இறைவனாகுமென்றுரைத்தனன்; பிரமவாதி முட்டையென்றனன்; கடல்வணன்புராணமோதினன் காப்பென்றுரைததனன், அவற்றோடு வேதியனுரையின் விதியுங் கேட்டு இவருரை இசையாதென்று நினைந்து, ஆசீவகனைநோக்கி, இறை யார்? நூற்பொருள்யாது? என, அவன் 'வகையிது' என்ன, நிகண்டவாதியை நோக்கி, 'மெய்ப்படவிளம்பு' என, அவன் அது வீடாகுமென்றனன், அவன்பின் சாங்கியன் செப்பியதிறமுங்கேட்டு 'வைசேடிக நின்வழககையுரை' என்ன, அவனும் உரைத்தனன்; உடனே பூதவாதியை நோககி, 'நீபுகல்' என்ன, அவன 'வினை துய்த்தல் பொய்ம்மை' என றலும, நககிடுதலும், அவன் இல்லையென்றலும், 'எவ வகையறிவாய்; இது சொல்லப் பெறாய்' என உரைதது ஐவகைச் சமயமுமறிந்தனளென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தெட்டாவது

கச்சிமாநகர்புக்ககாதை.

[இருபத்தெட்டாவது தாயரோடு அறவணரடிகளையுந்தேர்ந்து கச்சிமாநகர்க்கட்சென்றபாட்டு.]

ஆங்குத் தாயரொ டறவணர்த் தேர்ந்து
வாங்குவிற் றானை வானவன் வஞ்சியின்
வேற்று மன்னரு முழிஞைவெம் படையும்
போற்புறஞ் சுற்றிய புறக்குடி கடந்து
ரு சுருங்கைத் தூமபின் மனைவளர் தோகையர்
கருங்குழல் கழீஇய கலவை நீரு
மெந்திர வாவியி லிளைஞரு மகளிருந்
தந்தமி லாடிய சாநதுகழி நீரும்
புவிகா வலன்றன் புண்ணிய நன்னாட்
கo சிவிறியுங கொமபுஞ சிதறுவிரை நீரு

க. ஆங்கு வஞ்சிநகரத்தில். தாயரென்றது - மாதவியையும் சுதமதியையும்.

உ. வாங்குவில் - வளைநதவில. வானவன் - சேரன.

ங. வேற்றுமன்னர் - பகையரசர். உழிஞைவெமபடை - உழிஞைமாலையைச் சூடி அரணைக்காக்கும வெவ்வியபடை. உழிஞை, புறமதிலைவளைப்போரும அத்னைககாப்போருமாகிய இருதிறத்தினரும அணிதற்குரித்து.

ச. புறககுடி-புறததேயிருத்தற்குரிய பலவகைமாந்தரும குடியிருக்குமிடம; எனறது புறநகரததை; இது புறஞ்சிறை யென்றும, புறப்படை வீடென்றும, புறஞ்சேரியென்றுங கூறப்படும்.

ரு - ச புறநகர், நாலவகைப்படைவீரரும பிறருஞ் செறிந்திருததறகு இடமாதலின, இங்ஙனங்கூறப்பட்டது.

ரு. சுருங்கை - நீர்செல்லுதற்குக் கற்களாற் கரந்துபடுததது; தூமபு - சலதாரை, சுருங்கையாகிய தூம்பென்க; "நீணிலம்வ ருத்துநீர் நிரந்து வநதி ழிதரச, சேணி லததி யற்றிய சிததிரச்சுருங்கை சேர், கோணி லத்து வெய்யவாங் கொடுஞசு றத்த டங்கிடங்கு" என்பது சீவக சிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ககங; "சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகி" என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, சுரு. 'சுருங்கைததூம்பின' என்பது 'பாய்தலின' (அடி - கஎ) என மேல்வருவதனோடு சென்றியையும்.

சு. கழீஇய - கழுவிய.

எ. எநதிரவாவி - வேண்டும்பொழுது நீரைநிறைத்தற்கும் வேண்டாதாயிற் போககுதறகுமுரிய யந்திரங்களையுடைய பொய்கை; இஃது, இலவந்திகையெனவுங் கூறப்படும. இளைஞர் - ஆடவர்.

அ. ஆடிய - பூசிய. சாந்து - சந்தனம்.

கூ காவலன் - அரசன். புண்ணியநன்னாள் - புண்ணியத்தையுடைய நலல நக்ஷததிரத்தில்; என்றது அரசனுடைய சனமநக்ஷததிரத்தி லென்றவாறு.

கo சிவிறி ரொம்பு என்னுமிரண்டும் நீரைவீசுங கருவிவிசேடஙகள்; சிவிறியைப் பெருந்துருததியென்று கூறுவர்.

கூ - கo. சீவிததிருககுங்காறும் ஒருவ

மேலை மாதவர் பாதம் விளக்குஞ்
சீல வுபாசகர் செங்கைநறு நீரு
மறஞ்செய் மாக்க ளகின்முதல் புகைத்து
நிறைந்த பந்தற் றசும்புவார் நீரு
கடி முறுப்புமுர ணுருமற் கந்தவுத் தியினுற்
செறித்தரைப் போர்தஞ் செழுமணி நீரு
மென்றிங் நீரே யெங்கும பாய்தலிற்
கன்றிய கராமு மிடங்கரு மீன்களு
மொன்றிய புலவொழி யுடமபின வாகித்
உ0 தாமரை குவளை கழுநீ ராம்பற்
பூமிசை பரந்து பொறிவண் டார்ப்ப
விந்திர தனுவென விலங்கக ழூடுத்து

னுடைய பிறந்தகஷத்திரத்திலும், இற ந்தபின்பு அவன் இறந்ததினியிலும் சிறப் புச் செய்யவேண்டுமென்பது தருமநூற் றுணிபு.

கக. மேலைமாதவர் - மேன்மையையு டைய முனிவர்; ஐ - சாரியை.

கஉ. சீலவுபாசகர் - பஞ்சசீலத்தையு டைய உபாஸகர்; பௌத்தரில், இல்ல றமகடத்தும் ஆடவரையும் மகளிரையும முறையே உபாஸகரென்றும் உபாஸ கைகளென்றும் கூறுதல் மரபு.

கச. பந்தல் தசுமபு - தண்ணீர்ப்பந்த ரிலுள்ள நீர்க்குடம்; இனிஉலோகத்தாற் குழாய்வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட உறப் பினையுடைய தூபமுட்டியுமாம; பநதல்- அம்பணமெனவும் வழங்கும்; இதனை, "இம்புரிப் பகுவா யம்பண நிறைய" (நேடுநல்வாடை, கூக.) என்பதில், 'அம் பணம்' என்பதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க் கினியர் 'பந்தல்' எனறு பொருள் செய் திருத்தலா லுணர்க. வார்நீர்-ஒழுகுகின் றநீர். 'தசும்பமர்நீரும்' என்றும பாடம.

கடி. உறப்பு முரணுருமல்-உறப்புகள் மாறுபடாமல்; "நேர்கட்டி செந்தேனிரி யாசம் பச்சிலை,யார மகிலுறுப்போறாறு.' என்பதனுல், உறப்புக்களே அறிந்துகொ ள்க. கந்தவுத் தியினுல் - சேர்தற்குரிய வாசனைப் பண்டங்களால்; உத்தி-சேர்த் தல்; இது யுக்தியென்னும் வடமொழிச்சி தைவு. 'கந்தபுந்தியினுல்' என்றும்பாடம்.

கசு 'செறித்தமைப் போர்தஞ செழு மணி நீரும்' என்றும்பாடம்.

கஎ. 'எங்கும் பரத்தலின்' என்றும் பாடம்

டு - கஎ. சுருங்கைத்தூம்பிற் பாய்தலி னென்க.

கஅ. கன்றிய-பகைமையிற்றழும்பிய. கராம் இடங்கர் என்னுமிரண்டும் முத லேச்சாதிவிசேடங்கள்; "கொடுந்தாண் முதலேய மிடங்கருங் கராமும்" எனபது தறிஞ்சிப்பாட்டு, உடுஎ.

கஉ-கக. பாய்தலிற் புலவொழிந்தன.

உ0. தாமரைமுதலிய மூனறும பகற பூவென்றும், ஆமபல் இராப்பூவெனறு கூறுவர் அடியார்க்குநல்லார், இதனை, சிலப்பதிகாரப் ,மனேயறம்படுத்தகாதை, கச, கடு-ம அடிகளின் விசேடவுரையிற காண்க.

உக. மிசைபரந்து - மேலேபரவப்பெற் று; இவ்வெச்சம காரணப்பொருட்டு. ஆர் ப்பப் பரந்தென்க.

உஉ. கலவைநீர் முதலியன பாயப்பெ ற்றுப் பலநிறப் பூகளேயுடைமையின, அகழிக்கு வானவில் உவமையாயிற்று, "சுநத ரம்ம லர்க ளெண்ணெய் சுண் ணந் தாது குங்குமஞ், சுந்த னக்கு ழம்பு மேற்ப ரந்து பாடி சூழ்ந்தக, முந்த ரத்தி ருக்க னேய ணிந்து சூழ்கி டகதோ, நிந் திரத்த னுவின் வண்ண மென்ன தனன தாகுமே" என்பது மேருமந்தரபுராண ம், முதலாவது வைசயந்தன் முதநிச்சு கமம.

டு - உஉ. கலவைநீரும் சாந்துகழிநீரும் வினாநீரும் கறுநீரும வார்நீரும் மணிநீ

வந்தெறி பொறிகள் வகைமாண் புடைய
கடிமதி லோங்கிய விடைநிலை வரைப்பிற்
உரு பசுமிளை பரந்து பஃறொழி னிறைந்த
வெள்ளிக் குன்ற முள்கிழிந் தன்ன
நெடுநிலை தோறு நிலாச்சுதை மலருங்
கொடிமிடை வாயில் குறுகினள் புக்குக்
கடைகாப் பமைந்த காவ லாளர்
௩௦ மிடைகொண் டியங்கும் வியன்மலி மறுகும்
பன்மீன் விலைஞர் வெள்ளுப்புப் பகருநர்
கண்ணொடை யாட்டியர் காழியர் கூவியர்

ரும் ஆகிய இந்நீர் சுருங்கைத்தூம்பினால் எங்கும்பாய்தலின், உடம்பினவாகிப் பரததலான் இலங்கு அகழென்க.

உ௩. பொறிகள் - யந்திரங்கள்; அவற்றின் வகையைப் பின் வருவனவற்றாலுணர்க:—"மாற்றவர் மறப்படை மலைந்துமதில் பற்றி, னூற்றுவரைக் கொல்லியொடு நூககியெறி பொறியுந், தோற்றமுறு பேய்களிறு துற்றுபெரும் பாம்புங், கூற்றமன கழுகுதொடர் குந்தமொடு கோண்மா" எனவும், "விற்பொறிகள் வெய்யவிடு குதிரைதொட ரயில்வாள், கற்பொறிகள் பாவையன மாடமடு செந்தீக், கொற்புனைசெய் கொளளிபெருங் கொக்கெழிலசெய் கூகை, நற்றலைக டிருககும்வலி நெருக்குமர நிலையே" எனவும, "செமபுருகு வெங்களிக ளுமிழ்வ திரிந தெங்கும், வெம்புருகு வட்டுமிழ்வ வெந்நெயமுகந் துமிழ்வ, வம்புமிழ்வ வேலுமிழ்வ கலலுமிழ்வ வாகித, தமபுலன்களால்யவனா தாட்படுதத பொறியே" எனவும, "கரும்பொனியல் பன்றிகத நாகம்விடு சகடங், குரஙகுபொரு தகரினொடு கூர்ந்தரிவ நுண்ணூல, பரந்தபசும் பொற்கொடிகள் பதாகையொடு கொழிக்குந், திருந்துமதி றெவ்வர்தலை பனிப்பத்திருந தின்றே" எனவும்வருவன சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலமபகம, எஉ, எ௩, எச, எரு; "வளைவிற் பொறியுங, கருவிரலூகமுங் கலலுமிழ் கவணும், பரிவுறு வெநநெயும் பாகடு குழிசியுங, காய்பொன்னுலையுங் கலலிடு கூடையுந், தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்புங, கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையு, மையவிததுலாமுங கைபெய ரூசியுஞ், சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு, மெழுவுஞ் சீப்புமுழுவிறற் கணையமுங், கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைககலக்காதை, உ௦எ - உகசு.

உச. கடிமதில் - காவலாகியமதில; என்றது ஏணியெய்தாத உயர்ச்சியும் புறத்தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும் அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யலாந் தலையகலமும் கலஇட்டிகைகளாற் செய்யப்பட்டிருத்தலிற் குத்தப்படாமையு முடையதென்றவாறு.

உ௩ - உச. "உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி, னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல" எனபது திருக்குறள், எச௩.

உரு. மிளை - காவற்காடு.

உஎ. 'நெடுநிலைமனைதொறும்' என்றும்பாடம்.

ச-உஅ. கடந்து குறுகினள் புக்கென்க.

உசு - உஅ. உள்கிழிந்தன்னவாயில். புக்கு - புகுந்து.

உகூ. கடைகாப்பமைந்த - வாயில்காத்தற்கமைந்த.

௩௦. மிடைகொண்டு - நெருங்குதல் கொண்டு.

௩க. மீன்விலைஞர் - மீன்விலைப் பரதவர். உப்புப் பகருநா - உப்புவிற்போர்; இவரை உமணரென்பர்; உமட்டியருமாம, அளவருமாம்; பகர்தல் - விற்றல.

௩உ கள் நொடையாட்டியர் - கள்ளை விற்கும் வலைச்சியர்; நொடை - விலை; "மீனொடுத்து நெற்குவைஇ" என்பது புறநானூறு, ௩சஙு காழியர் - பிட்டுவாணிகர். கூவியர் - அப்பவாணிகர்; "காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடிதத" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௩எஎ.

பைந்நிண விலைஞர் பாசவர் வாசவ
ரென்னுநர் மறுகு மிருங்கோ வேட்களுஞ்
௩௫ செம்பு செய்ஞஞருங் கஞ்ச காரரும்
பைம்பொன் செய்ஞ்ஞரும் பொன்செய் கொல்லரு
மரங்கொ றச்சரு மண்ணீட் டாளரும்
வரந்தர வெழுதிய வோவிய மாக்களுந்
தோலின் றுன்னருந் துன்ன வினைஞரு
௪0 மாலைக் காரருங் காலக் கணிதரு
நலந்தரு பண்ணுந் திறனும் வாய்ப்ப
நிலங்கலங் கண்ட நிகழக் காட்டும
பாண ரென்றிவர் பல்வகை மறுகும்
விலங்கரம் பொரூஉம் வெள்வளை போழ்நரோ
௪௫ டிலங்குமணி வினைஞ ரிரீஇய மறுகும
வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிவ் விரண்டின்
கூத்தியல் பறிந்த கூத்தியர் மறுகும்

---

௩௩. பைந்நிண விலைஞர் - பசிய நிணம் விற்போர்; என்றது ஆட்டுவாணிகரை. பாசவர் - இலையமுதிடுவோர்; அன்றிக் கயிறுதிரித்துவிற்போரும், பச்சிறைச்சி சூட்டிறைச்சி விற்போருமாம். வாசவர் - பஞ்சவாசம் விற்போர்; அவை, "தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கங, கற்பூரஞ் சாதியோ டைந்து." என்பன.

௩௪. கோவேட்கள் - குயவர்; இப்பெயர் வேட்கோவரெனவும் வழங்கும.

௩௫. செம்பு செய்ஞ்ஞர் - செமபுகொட்டிகள். 'செய்நரும்' என்றும்பாடம். கஞ்சகாரர் - வெண்கலக்கன்னார்; கஞ்சம - வெண்கலம்.

௩௬. பைம்பொன் செய்ஞ்ஞர் - பொற்பணிசெய்வோர். 'செய்நரும்' என்றும் பாடம. பொன்செய்கொல்லர் - உருக்குத தட்டார்.

௩௭. மரங்கொல்தச்சர் - மரத்தைவெட்டுந்தச்சர்; கொல்லல் - வெட்டல். மண்ணீட்டாளர் - சிற்பாசாரிகள்; அன்றிச் சுதையாற் பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவாரென்றுமாம்; மண் - ஈண்டுச்சுதை; "மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர்" என்பது திருக்குறள், ௫௭௬.

௩௮. ஓவியமாக்கள் - சித்திரகாரிகள். 'வரந்தரவெழுதும்' என்றும்பாடம்.

௩௯. தோலின்துன்னர் - உறைகாரரும் பறம்பர்முதலாயினாரும். 'தோலின்றொழினரும' என்றுமபாடம். துன்னவினைஞர் - தையற்காரர்.

௪0. மாலைககாரர் - மாலைதொடுப்போர். காலக்கணிதர் - சோதிடநூலோர்; இவர்கள் கணிகளெனவுங் கூறப்படுவர்

௪௧. பண் - இசை; பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியென்னும் பெரும்பண்ணுமாம்; திறம - அவற்றின்கிளைகள்; அவை இருபதொருவகைப்படும்.

௪௨. நிலம - மூவகைததானம்; அவை எழுத்தும அசையும் சீரும். கலம-யாழ். கண்டம் - குரல்.

௪௩ பாணர் - இசைக்காரர். இசைப் பாணரும், யாழ்ப்பாணரும், மண்டைப் பாணருமெனப் பாணர் பலவகையினரா வார்.

௪௪. விலஙகரம் - வாளரம்; விலங்கு - குறுக்கு. வளைபோழ்நர் - சங்கறுப்பார.

௪௫. மணிவினைஞர் - முத்துக்கோப் பார்.

௪௬. வேத்தியல் - அகக்கூத்து. பொதுவியல் - புறக்கூத்து.

௪௭. கூத்தியல்பு-கூத்தினிலக்கணம். கூத்தியர் - பதியிலார்.

பால்வே ரூக வெண்வகைப் பட்ட
கூலங் குவைஇய கூல மறுகு
நூ0 மாகதர் சூதர்வே தாளிகர் மறுகும்
போகம் புரக்கும் பொதுவர்பொலி மறுகுங்
கண்ணுழை கல்லா நுண்ணூற் கைவினை
வண்ண வறுவையர் வளந்திகழ் மறுகும்
பொன்னுரை காண்போர் நன்மனை மறுகும்
நூநி பண்மணி பகர்வோர் மனைய மறுகு
மறையோ ரருந்தொழில் குறையா மறுகு
மரசியன் மறுகு மமைசசியன் மறுகு
மெண்ணபெருந் தொழிலசெ யேனோர் மறுகு
மன்றமும் பொதியிலுஞ் சந்தியுஞ் சதுக்கமுமட
சுo புதுக்கோள் யானையும பொற்றூர்ப் புரவியுங்
கதிக்குற வடிப்போர் கவின்பெறு வீதியுஞ
சேணுங் கருவி தாழ்ந்தசெய் குன்றமும
வேணவா மிகுக்கும விசைமாக காவும்

சஅ. பால் - பகுதி.

சக. குவைஇய-குவிதத. கூலமறுகு-கூலக்கடைத்தெரு.

சஅ - சக. எண்வகைக்கூலங்களாவன. "நெல்லுப் புல்லு வரகு திணை சாமை, யிறுங்கு தோரையொடு கழைவிளை நெல்லே." என்பன; கூலம பதினெண்வகை தென்பர் கூத்தநூலார்.

நூ0. மாகதர்-இருந்தேத்துவார். சூதர்-நின்றேத்துவார். வேதாளிகர் வைதாளியாடுவார்; "சூதர் வாழ்த்த மாகதர் துவல, வேதாளிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, சுஎ0 - சுஎக.

நூக. பொதுவர்-பொதுமகளிர். 'போகம்புரக்குமுழவர்' என்றும் பாடம்.

நூஉ. நுழைகல்லா-நுழையாத. 'ஒண்ணூற் கையினை' எனறும பாடம்.

நூசு. வண்ணவறுவையர் - பலநிறமுடையுடைய உடைநெய்வோர்; புடைவை விற்பாருமாம்.

நூச. பொன்னுரைகாண்போர் - பொன்னை உரைத்தவுரையை அறுதியிடும் பொன்வாணிகர்.

நூடு. பண்மணிபகர்வோர் - பலவகைப்பட்ட இரத்தினங்களை விற்கும் வாணிகர்.

நூசு. அந்தணர் வீதி.

நூஎ. இராசப்பெருநெருவும மந்திரிகள் வீதியும்.

நூஅ எனை - ஏனை; விகாரம். ஏனோர்-சேனாபதிகள் முதலியோர்.

நூக. மன்றம் - ஊர்க்குநடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி. பொதியில் - அம்பலம். 'மன்றமுங்கவலையும' என்றும பாடம். சந்தி - முச்சந்தியும் ஐஞ்சந்தியும். சதுக்கம் - நாற்சந்தி; "சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு, மன்றமும பொதியிலும" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, உஉடு - உஉசு.

சுo. புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப் பிடிக்கப்பட்டவெந்த யானை. பொற்றூர்ப்புரவி - பொன்னுலாவிய கிண்கிணிமாலையையணிந்த குதிரை.

சுக. கதிக்குற - நடையில் மேம்பாடுற. வடிப்போர் - பயிற்றும யானைப் பாகரும், அச்சுவவாரியரும்; வடித்தல் - பயிற்றல்; "வடிகயி றுய்ந்து" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம, சுoஉ. 'கவின்கொள் வீதியும்' என்றும பாடம்.

சுஉ. சேண் - நெடுந்தூரம். செய்குன்றம் - கட்டிமலை.

சுசு. வேணவா-வேட்கையாலுண்டாகிய அவா; வேட்கையாவது பொருள்

விண்ணவர் தங்கள் விசும்பிட மறந்து
சுரு நண்ணுதற் கொத்த நன்னீ ரிடங்களுஞ்
சாலையுங் கூடமுந் தமனியப் பொதியிலுங்
கோலங் குயின்ற கொள்கை யிடங்களுங்
கண்டுமகிழ் வுற்றுக் கொண்ட வேடமோ

கண்மேற்றோன்றும் பற்றுள்ளம்; அவா வாவது அப்பொருள்களைப் பெறவேண்டுமென்று மேன்மேல் நிகழும் ஆசை; "செய்யுண மருங்கின் வேட்கை யென்னு, மையெனிறந்தி யவாமுன் வரினே, மெய்யொடுங் கெடுத லென்பஞா புலவர், டகார ணகார மாதல் வேண்டும்." என்னுந் தொல்காப்பியம், உயிர்மயங்கியற் சூத்திரத்தால் முடித்துக்கொள்க.

சுச. 'விசும்பிடை' எனறும் பாடம்.

சுரு. நீரிடங்கள் - பொய்கை முதலியவைகள்.

சுசு. சாலை - அறச்சாலைகள். தமனியப்பொதியில - பொன்னாலாகிய அம்பலம்; 'பொன்னம்பலமு முண்டு' என்பர் அடியார்க்குநல்லார்; "கண்ணிலாக் கவர்வன கனகசூடமும்" என்று சூளாமணியில நகர வருணனையில் வருதல் காண்க.

சுஎ. கோலங்குயின்ற - சித்திரமெழுதப்பெற்ற. கொள்கையிடங்கள் - விரதங்களே அனுட்டிதிருத்தற்குரிய தவச்சாலைகள்; கொள்கை - விரதம்; "தாலில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, அக; "கோவலன் சென்றக கொள்கையி னிருந்த, காவந்தி யைமையைக் கைதொழு தேத்தி" என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண் காதை, கடி - கசு.

உசு-சுஅ. வியன்மலி மறுகு முதற்கொள்கையிடங்களிறுதியாகவுள்ள இடவிசேடங்களைக் (மணிமேகலை) கணடென்க. இவ்வடிகளிற்போலப் பற்பலசாதியாருடைய குடியிருப்புகளேயும் இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தலகாண்க; அது வருமாறு:-"வேயா மாடமும் வியன்கல வருக்கையு, மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களுங், கயவாய் மருங்கிற் காண்போர்த் தடுக்கும், பயனற வறியா யவன நிருக்கையுங், கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள், கலந்திருந் தறையு மிலங்குநீர் வரைப்பும், வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந்தண்ணறாஞ் சாந்தமும், பூவும் புகையு மேவிய விரையும், பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும், பட்டினு மயிரினும் பருத்தி தூலினுங், கட்டு தண்வினைக் காருக நிருக்கையு, மாரமு மகிலுந் தூசுந் துகிரு, மாசறு முத்து மணியும் பொன்னு, மருங்கல வெறுக்கையோ டளந்துகடை யறியா, வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும், பால்வகை தெரிந்த பகுதிப் பண்டமொடு, கூலங் குவித்த கூல வீதியுங், காழியர் கூவியர் கண்ணுடை யாட்டியர், மீன்விலைப் பரதவர் வெள்ளுப்புப் பகருநர், பாசவர் வாசவர் பன்னிண வீலஞரோ, டோசுநர் செறிந்த வூன்மலியிருக்கையுங், கஞ்ச காரருஞ் செம்புசெய் குருரு, மரங்கொ றச்சருங் கருங்கைக் கொல்லருங், கணஞுள் வினைஞரு மண்ணீட் டாளரும், பொன்செய் கொலலரு நன்கலந் திருநருந், துன்ன காரருந் தோவின் றுன்னருங, கிழியினுங கிடையினுந் தொழிலபல பெருக்கிப், பழுதில செய்வினைப் பால்கெழு மாக்களுங், குழுவினும் யாழினுங் குரனமுத லேழும், வழுவின் றிசைதது வழிதறிறங் காட்டி, மரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பா ணிருக கையுஞ், சிறுகுழ கைவினைப் பிறாவி ணேயாளரொடு, மறுவின்றி விளங்கு மருவூர்ப் பாக்கமுங், கோவியன் வீதியுங் கொடிததேர் வீதியும், பீடிகைத தெருவும் பெருங்குடி வாணிர், மாட மறுகு மறையோ நிருக்கையும், வீழ்குடி யழவரொடு விளங்கிய கொள்கை, யாயுள் வேதருங் காலக் கணிதரும், பால்வகை தெரிநத பன்முறை யிருக்கையுந், திருமணி குயிற்றநர் சிறந்த கொள்கையொ, டணி வேளே போமுந ரகன்பெரு வீதியுஞ், சூதர் மாகதர் வேதா லிகரொடு, நாழிகைக் கணக்கர் நலம்பெறு கணணுளர், காவற் கணிகைய ராடற் கூத்தியர், பூவிலை மடந்தைய ரேவற் செலதியர், பயிறொ

டந்தர சாரிக ளமர்ந்தினி துறையு
எ0 மிந்திர விகார மெனவெழில் பெற்று
நவையறு நாத னல்லறம் பகர்வோ
ருறையும் பள்ளிப் பிறைவரீ நல்லாள்
கோவலன் மூதை மாதவம் புரிந்தோன்
பாதம் பணிந்துதன் பாத்திர தானமுந்
எடு தானப் பயத்தாற் சாவக மன்னவ
ஞானமொன் றின்றி யுலகாள் செல்வமுஞ்

ழிற் குயிலுவர் பன்முறைக் கருவியர், நகைவே ழம்பரொடு வகைதெரி யிருக்கையுங், கடும்பரி கடவுநர் களிற்றின் பாகர், நெடுந்தேர் ரூருநர் கடுங்கண் மறவ, ரிருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெருமபா யிருக்கையும், பீடுகெழு சிறப்பிற் பெரியோர் மல்கிய, பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாக்கமும் " (சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, எ - இஅ)

கூக. அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அமர்ந்து - விரும்பி.

எ0. இந்திரவிகாரம்-புத்தஞலயத்தில் இந்திரஞல் நிருமிகப்பட்ட அரஙகு; 'விகாரம் - கையாற் கருவியாற் பண்ணுது மனத்தால் நிருமித்தல்' என்பர் அடியார்க்கு நல்லார்; இதனை, சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை, கச - ம் அடியுரையிற்காண்க.

சுக - எ0. இந்திர விகாரமென்றது, காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் புத்தசைத்தியத்துள்ள ஏழரங்கினையும்; இஃது, 'அந்திர சாரிக ளமர்ந்தினி துறையும்' என்பதனாற் பெறப்பட்டது; " அந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று, மிந்திர விகார மேமூடன் போகி" (நாடுகாண்காதை, கசுகச) எனவும், " இந்திர விகார மேமூடன் புககாங், கந்தர சாரிக ளாறைம பதின்மர்" (நீர்ப்படைகாதை, கூஉ - கூஙு) எனவும் சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க.

எக. நவை - குற்றம். நாதன் - புத்தன். நல்லறம் - அருளறம். பகர்வோர் - சங்கத்தார்.

எஉ. பள்ளி - தவத்தோருறைவிடம்; " ஐயருறை பள்ளியிடம்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலம்பகம், உஉசு.

எ0 - எஉ. இந்திரவிகாரம் பள்ளிக்கு உவமம்.

எசு. கோவலன்மூதை - மாசாத்துவான்; இவன், மதுரையிற் கோவலன் கொலையுண்டது முதலியவற்றை மாடலனென்னும் மறையவன்கூறக்கேட்டுத் தன் பொருளேயெல்லாம் தானஞ்செய்து விட்டுக் காவிரிபூம்பட்டினத்திற் புதசைத்தியத்துள்ள ஏழுவிகாரங்களிலுமிருந்து தோற்கும பௌதமுனிவர்களுக்கு முன்னே சென்று துறவுபூண்டாரூதலின், மாதவம்புரிந்தோனென்றார்; இதனை, 'மைத்தற்குற்றதுமடங்கைக்குற்றதுஞ், செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங கேட்டுக், கோவலன் மூதை கொடுத்திய ரெய்தி, மாபெருந் தானம் வான்பொருளீத்தாங், கிந்திர விகார மேழுடன் புக்காங், கந்தர சாரிக ளாறைம் பதின்மர், பிறந்த யாகைப் பிறப்பற முயன்று, துறந்தோர் தம்முன் முறவி யெய்தவும்" (நீர்ப்படைக்காதை, அஎ - கூடு.) " மாசாத்துவான் ருனீறுறப்பவும்" (வாழ்த்துக்காதை, உரைப்பாட்டுமடை) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதலாலும், இக்காதையிற் பின்னேவரும் 'தையல் கேள்' (அடி - கூசு) என்பது முதலியவற்றாலும் அறிந்துகொள்க.

செ. தன பாத்திரதானம் - தன்கையிலுள்ள அமுதசுரபியென்னும பாத்திரத்தாற் செய்யப்படும அன்னதானம்.

எடு. தானப்பயம - முற்பிறப்பிற்செய்த அன்னதானத்தாலுண்டாகிய புண்ணியம்; பயம் - பிரயோசனம். சாவகமன்னவன் - சாவகநாட்டரசனுகிய புண்ணியராசன்.

எடு - எசு. உலகாளுதற்குகாரணம் தானப்பயன்.

செல்வற் கொணர்ந்தத் தீவகப் பீடிகை
யொல்காது காட்டப் பிறப்பினை யுணர்ந்தது
முணர்ந்தோன் முன்ன ருயர்தெய்வந் தோன்றி
அ0 மனங்கவல் கெடுத்தது மாநகர் கடல்கொள
வறவண ரடிகளுந் தாயரு மாங்குவிட்
டிறவா திப்பதிப் புகுந்தது கேட்டதுஞ்
சாவக மன்னன் றன்னா டெய்தத்
தீவகம் விட்டித் திருநகர் புகுந்ததும்
அரு புக்கபி னந்தப் பொய்யுரு வுடனே
தக்க சமயிக டந்திறங் கேட்டது
மவ்வவர் சமயத் தறிபொரு ளெல்லாஞ்
செவவி தன்மையிற் சிந்தைவை யாதது
நாத னல்லறங் கேட்டலை விருமபி
கூ0 மாதவற் றேர்ந்து வந்த வண்ணமுஞ்
சொல்லின ளாதலிற றூயோய் நின்னையென்
னல்வினைப் பயன்கொ னான்கண் டதுவெனத
தையல் கேணின் றாதையுந் தாயுஞ
செய்ததீ வினையிற் செழுநகர் கேடுறத்
கூரு துன்புற விளிந்தமை கேட்டுச் சுகத
னன்புகொ ளறத்திற் கருகனே னாதலின்

எஎ. செல்வற்கொணாந்து - புண்ணியராசனை அழைத்துவந்து. பீடிகை - புத்தபீடிகை.

எஅ. ஒல்காது - தளராது.

எஎ - எஅ. பீடிகையைக்காட்ட.

எக. உணர்ந்தோன் - புண்ணியராசன். தெய்வம் - தீவதிலகை.

அ0. மனங்கவல் கெடுத்ததும் - உள்ளம் கவலைகொள்ளுதலைக் கெடுததும்; கவல் - கவலுதல்; முதனிலைத் தொழிற் பெயர். நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

அஉ. இப்பதியென்றது, வஞ்சியை. கேட்டதும் - (தீவதிலகையால்) தான் கேட்டதும்.

அங. சாவகமன்னன் - புண்ணியராசன்.

அச. தீவகம் - மணிபல்லவம்.

அரு. புக்கபின் - புகுந்து கண்ணகி கோட்டம் தொழுதபின. பொய்யுரு - மாதவன் வடிவு.

அசு. சமயிகள் - அளவைவாதிமுதலியோர்.

அஅ. செவ்விது அன்மையின் - திருத்தமுடையன அல்லாமையின்; செவ்விது - பன்மையொருமைமயக்கம்.

அக. நாதனலலறம - புததன் கூறிய தருமங்களை.

கூ0. மாதவற்றேர்ந்து - அறவணவடிகளைத்தேடி.

கூக. 'தூயோய்' என்றது முதலியன கோவலன்றாதை வார்த்தை.

கூங. தையல் - விளி. தாதையும தாயும் - கோவலனுங கண்ணகியும.

கூச. தீவினை - முற்பிறப்பிற் சங்கமனைக் கொல்வித்ததனாலாகிய பாவம. நகர்-மதுரை. 'திருநகர்' என்றும் பாடம.

கூரு. விளிந்தமை - இறந்தமை. 'விளைந்தமை' என்றும் பாடம. சுகதன் - புத்தன, நலல வருகையையுடையவனென்றபொருள், நலல நடையையுடையவனென்றுமாம.

கூச - கூரு. தீவினையிற் கொலையுண்டிறந்தமையைக்கேட்டு.

கூசு. அன்புகொள் அறம் - நல்லறம. அருகன் - பகுவி.

மனைத்திற வாழ்க்கையை மாயமென் றுணர்ந்து
தினைத்தனை யாயினுஞ் செல்வமும் யாக்கையு
நிலையா வென்றே நிலைபெற வுணர்ந்தே
கoo மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்
புரிந்த யானிப் பூங்கொடிப் பெயர்ப்படூஉந்
திருந்திய நன்னகர் சேர்ந்தது கேளாய்
குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருந்தகை
விடர்சசிலை பொறித்த வேந்தன் முன்னாட்
கoரு டுப்படு செவ்வாய்த் துடியிடை யாரொடு
மிப்பொழில் புகுந்தாங் கிருந்த வெல்லையு
ளிலங்கா தீவததுச் சமனொளி யென்னுஞ்
சிலமபினை யெயதி வலஙகொண்டு மீளுந்
தரும சாரணர் தங்கிய குணத்தோர்

கூஎ. மனைத்திறவாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கை. மாயம் - பொய்.

சுஅ. தினைத்தனையாயினும் - தினையளவாவது.

கoo. பௌத்ததருமம் பூர்வோததரவிரோதமில்லாத தென்பராதலின, 'மலையாவறததின்' என்றார்; மலைதல - மாறுபடல், "முரணாத திருவறம்" [அடி - சு] என்றும், "முன்பின் மலையா மஙகல மொழியின்" [அடி - உசுக] என்றும் ௩o - ம் காதையில் வருதலகாண்க. புரிந்தேன் - செய்தேன்.

கoக. கொடி - வஞ்சி.

கoஉ. நகர் - வஞ்சிநகர்.

கoக - கoஉ இந்நகா, "பொற்கொடிப் பெயாப்படூஉம பொன்னகா" என்று முன்னுஙகூறப்பட்டது; உசு - ம் காதை, கூஉ.

கoரு குடக்கோச் சேரலன - மேனாட்டிற்கு அரசனாகிய சேரன்; குடககு - மேற்கு; கொடுந்தமிழ்நாடு பனனிரணடனுள் ஒன்றாகிய குடநாட்டிற்கு அரசனென்பதுபற்றிக் குடக்கோவென்றாரெனினுமமையும் குட்டுவர் பெருந்தகை - குட்டநாட்டார்க்கு அரசன்; குட்டமும் கொடுநதமிழ் நாடுகளுள் ஒன்று; "குடவர் கோவே" (சிலப்பதிகாரம், நீர்ப்படைக்காதை, சுஅ.) எனவும், "இயறேக குட்டுவன்" (சிறுபாணாற்றுப்படை, ௨௯.) எனவும வந்திருத்தலகாண்க.

கoச. விடர்ச்சிலைபொறிதத வேந்தன்- நெடுஞ்சேரலாதன்; இவன் வடநாட்டரசர்களைவென்று சென்று இமயமலையில் தமது இலசசினையாகிய விறபொறியைப்பொறிததமையால, இமயவரம்பனெனவும், விடர்சசிலைபொறிதத வேநதனெனவும பெயர்பெற்றான்; இவனை, இமயவரம்பன் நெடுஞசேரலாதனெனவுங கூறுவர்; இது, பதிற்றுப்பத்தில் இரணடாம் பததாலுணரப்படும்; "இமயஞ சூட்டிய வேம விறபொறி, மாண்வினை நெடுந்தோ வானவன" எனப் புறநானூற்றிலும (௩௯) "விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோன்" எனச் சிலப்பதிகாரம், நடுகற்காதையிலும (கஙசு) இவன் கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

கoரு. துப்பு-பவளம். துடி-உடுக்கை.

கoரு - கoசு. சேரலனும் பெருநதகையுமாகிய வேந்தன் முன்னொருகாலததுத் துடியிடையாரொடும இப்பொழிலிற்புகுந்து இருந்தவிடததெனக

கoகூ. 'தருமசாதனர்' என்றும் பாடம்.

கoஎ - கoசூ. இலஙகைததீவததுள்ள சமனொளியெனனுமலையையடைந்துவலஙகொண்டு மீண்ட சாரணர். இம்மலை, சமந்தமெனறும் சமந்தகூடமென்றும் பெயர்பெறும. இதன் விவரணம, இநநூல கக-ம் காதை, உஉ - ம் அடிக்குறிப்பிற் கூறப்பட்டது. தங்கிய குணததோர் - குணஙகள் தஙகப்பெற்றோர.

ககo கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோ
ரரசற் கேது வவ்வழி நிகழ்தலிற்
புரையோர் தாமுமிப் பூம்பொழி லிழிந்து
கற்றலத் திருந்துழிக் காவலன் விரும்பி
முற்றவ முடைமையின் முனிகளே யேத்திப்
ககடு பங்கயச் சேவடி விளக்கிப் பான்மையி
னங்கவர்க் கறுசுவை நால்வகை யமிழ்தம்
பாததிரத் தளித்துப் பலபல சிறப்பொடு
வேத்தவை யாரொடு மேத்தின னிறைஞ்சலிற்
பிறப்பிற் றுன்பமும் பிறவா வின்பமு
கஉo மறத்தகை முதல்வ னருளிய வாய்மை
யின்ப வாசமு திறைவன் செவிமுதற்
றுன்ப நீங்கச் சொரிபு மந்நா
ணின்பெருந் தாதைக கொன்பது வழிமுறை
முன்னோன் கோவலன் மன்னவன் றனக்கு
கஉடு நீங்காக் காதற் பாங்க ணுதலிற்
றூங்கா நல்லறந் தானுங் கேட்டு
முன்னோர் முறைமையிற் படைத்ததை யன்றித்
தன்னு வியன்ற தனம்பல கோடி
யெழுநா ளெல்லையு ளிரவலர்க் கித்துத்

ககo. முகிற்படலம்-மேகக்கூட்டம். ககனம்-ஆகாயம்; ககனத்தியங்கல் இருதத்திகளில் ஒன்று.

ககக. அரசற்கு - இமயவரம்பனுக்கு. ஏது அவ்வழி நிகழ்தலின் - நல்வினையாகியகாரணம பயனளித்தற்கு அவ்விடத்தே தோற்றுதலினாலே.

ககஉ. புரையோர் - மேற்கூறிய தருமசாரணர்.

கoசு - ககஉ. சாரணரும் குணத்தோரும் இயங்குவோருமாகிய புரையோர்.

ககசு. கற்றலத்து - சிலாதலத்தில். காவலன் - சேரன்.

கoச - ககசு. வேந்தன் இருந்தவெல்லையுள் அவனுக்கு ஏது நிகழ்தலிற் புரையோரும் இழிந்து அப்பொழிலிற் கற்றலத்திருந்தபொழுது.

ககச. முனிகளே - தருமசாரணரை.

ககசு. அறுசுவையாவன:—கைப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, இத்திப்பு என்பன. நால்வகையமிழ்தமாவன:— உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன; உ-ம் காதை, உசத; அமிழ்தம - உணவு.

ககஅ. 'வேந்தனிறைஞ்சலின்' என்றும் பாடம்.

ககசு - ககஅ. காவலன், விருமபி எதிர்விளக்கி அளித்து எதிர்இறைஞ்சலினென்க.

கஉo. அறத்தகைமுதல்வன் - புத்தன்; தருமராசனென்றவாறு. வாய்மை-நால்வகைச்சத்தியம்.

ககக - கஉo :—உ - ம் காதை, சுஉ - சுஎ; கo - ம் காதை, கஅசு - கஅஅ.

கஉக இறைவன் செவிமுதல் - அரசனுடைய செவியிடத்தே.

கஉo-கஉக. வாய்மையாகிய அமுதை.

கஉசு. நின்பெருந்தாதைக்கு - உனது தந்தையாகியகோவலனுக்கு.

கஉச. கோவலன் - அவன்பெயர்.

கஉஎ. முறைமையின்-நல்வழியாலே.

கஉக. எழுநாளென்றல் ஒரு மரபு.

கசo தொழுதவம் புரிந்தோன் சுகதற் கியற்றிய
வாளேங்கு சிமையத்து வாலொளிச் சயித்த
மீளேர்க் கெல்லா மிடாகெட வியன்றது
கண்டு தொழுதேத்துங் காதலின் வந்திக்
தண்டாக் காட்சித் தவத்தோ ருருளிக்
கசடு காவிரிப் பட்டினங் கடல்கொளு மென்றவத்
தூவுரை கேட்டுத துணிந்திவ ணிருந்த
தின்னுங் கேளாய் நன்னெறி மாதே
தீவினை யுருப்பச் சென்றநின ருதையுந்
தேவரிற் ரேற்றிமூற் செய்தவப் பயத்தா
கசo லாங்கத் தீவினை யின்னுந் துய்த்துப்
பூங்கொடி முன்னவ னோதியி னல்லறங
தாங்கிய தவததாற் ருன்றவந் தாங்கிக்
காதலி தன்னெடு கபிலியம பதியி
னுத னல்லறங் கேட்டுவீ டெய்துமென்
கசடு றற்புதக் கிளவி யறிந்தோர் கூறச
சொற்பய னுணர்ந்தேன் ரேனகை யானு
மந்நா ளாங்கவ னறநெறி கேட்குவ

கசo. புரிந்தோன் - முற்கூறிய முன் னேனுகிய கோவலன். சுகதற்கு - புத்த னுக்கு.

கசக சிமையத்து - மலையில். வாலொ ளிச் சயிதம் - வெள்ளிய ஒளியையு டைய ஆலயம்; சயித்தம் - சைதிய மென்னும வடமொழிச்சிதைவு. 'வால வளேச்சயித்தம' என்றும பாடம.

கசஉ. ஈளேர்க்கு - இவ்வுலகத்தோர் க்கு; "ஏளேர்க் குரைப்பாம் பதிகதது ளியன்ற வாறே" என்பது சீவகசிந்தா மணி, பதிகம், உச.

கசஎ. தண்டாக் காட்சி - நீங்காத அறிவு.

கசஙு - கசஅ. இத்தவததோனென்றது ஆண்டுள்ள முனிவர்களே.

கசஅ. யான் இவ்விடமிருந்தது தூவு ரைகேட்டமையாலேயேயென்க. 'துணி ந்தியானிருந்தது' என்றும பாடம்.

இதுகாறும், தான் துறந்ததற்கும் வஞ் சிநகரடைந்ததற்கும் ஆண்டேவதிவதற் குங் காரணங்கூறிய மாசாத்துவான், மேலே பெரியோர் தனக்குக்கூறிய செ ய்தி முதலியன கூறுவான்.

கசஆ. சென்ற - கொலேயுண்டிறந்த.

கசஙு. முற்செய்தவப்பயத்தால் தேவ ரிற் ரேற்றியென்க.

கசo. ஆங்கத்தீவினை-முற்கூறிய தீவி னேயின் பயனே. துய்தது - அனுபவி தது.

கசக. பூங்கொடி - விளி. முன்ன வன் - புத்தன. ஓதி - அரசமரம்; ஞானமுமாம்.

கசங. காதலி - கண்ணகி. கபிலேயம் பதி - கபிலநகர்; இது புத்தன்பிறந்த இடம்; கபிலவஸ்துவெனவும் கூறப் படும.

கசச. நாதன் - புத்தன். எய்தும் - அடைவான.

கசடு. இளவி - சொல்.

கசசு. பயன் - பிரயோசனம். தோ கை - விளி.

கசள. அவனறநெறி - புத்தனுபதே சிகரும் அறவழிகனே. 'அறநெறி கடவே ன்' என்றும பாடம்.

கசசு - கசள. யானும் அறநெறிகேட் குவன.

னின்னது தன்மையந் நெடுநிலைக் கந்திற் றுன்னிய
துவதிக னுரையிற் றுணிந்தனை யன்றோ
கரு0 தவநெறி யறவணன் சாற்றக் கேட்டன
னாங்கவன் றானுநின் னறத்திற் கேதுப்
பூங்கொடி கச்சி மாநக ராதலின்
மற்றம் மாநகர் மாதவன் பெயர்நாட்
பொற்றொடி தாயரு மப்பதிப் படர்ந்தன
கருரு ரன்னதை யன்றியு மணியிழை கேளாய்
பொன்னெயிற் காஞ்சி நாடுகவி னழிந்து
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரத்தலி
னந்நகர் மாதவர்க் கைய மிடுவோ
ரின்மையி னிந்நக ரெய்தினர் காணா
கசா0 யாருயிர் மருந்தே யந்நாட் டகவயிற்
காரெனத் தோன்றிக காததனின் கடனென
வருந்தவ னருள வாயிழை வணங்கித்
திருந்திய பாத்திரஞ் செங்கையி னேந்திக்
கொடிமதின் மூதூர்க் குடக்கணின் றோங்கி
கசாரு வடதிசை மருங்கின் வானத் தியங்கித்
தேவர் கோமான் காவன் மாநகர்
மண்மிசைக் கிடந்தென வளந்தலை மயங்கிய
பொன்னகர் வறிதாப் புல்லென் றாயது
கண்டுளங் கசிநத வொண்டொடி நங்கை

கசஅ. நின்னது தன்மை-உனது பிற்காலச் செய்தியை.

கசஅ - கசகூ. நின்னது தன்மையைத துவதிசனுரையால தெளிந்தாயனறோ.

கரு0. (கந்திற்பாவையால் நீ அறிந்தாயென்பதை) அறவணவடிகள் சொல்லககேட்டேன்.

கருக. அவன்றானும் - அறவணவடிகளும். ஏது - ஏதுநிகழ்ச்சிக்குரிய இடம்.

கருஉ. பூங்கொடி - விளி.

கருச. பொற்றொடிதாயரும் - உனது தாயராகிய மாதவியும் சுதமதியும்.

கருங - கருச. பெயர்நாளில் தாயரும் உடன் சென்றார்.

கருசு. காஞ்சிநாடு - காஞ்சிநகரத்தையுடைய நாடு.

கருஎ. மடிய - இறக்க.

கருஅ ஐயம் - பிச்சை.

கருகூ. எய்தினர் - (அம்மாதவர்) வந்தார்.

கசுக. காரை உவமைகூறினார், இவள் கைம்மாறுகருதாமலளிககின்றமையின; "கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டென்னாற்றுங கொலலோ வுலகு." என்பது திருக்குறள், உகக.

கசுஉ. மாசாததுவானை அருந்தவனென்றார், துறவுபூண்டமையின்.

கசுச மூதூர்க்குடககண் - பழைமையாகிய வஞ்சி நகரததின் மேற்றிசைக கண்ணே.

கசுசு மாநகர் - அமராவதி.

கசுஅ. பொனனகர் - காஞ்சிநகர். வறிதாப் புல்லென்றாயது - செல்வமின்றிப் பொலிவிழந்திருந்ததை.

கசுகூ. நங்கை - மணிமேகலை.

களஏ பொற்கொடி மூதூர்ப் புரிசைவலங் கொண்டு
நடுநக செல்லே நண்ணின ளிழிந்து
தொடுகழற் கிள்ளி துணையிளங் கிள்ளி
செம்பொன் மாச்சினைத் திருமணிப் பாசடைப்
பைம்பூம போதிப் பகவற் கியற்றிய
களரு சேதியந் தொழுது தென்மேற் காகத்
தாதணி பூம்பொழி றன்சென் றெய்தலும்
வையங் காவலன் றன்பாற சென்று
கைதொழு திறைஞ்சிக் கஞ்சுக னுரைப்போன்
கோவலன மடந்தை குணதவம் புரிந்தோ
கஅ0 ணுவலந் தீவிற் றனனி மிக்கோ
ளங்கையி னேந்திய வமுத சுரபியொடு
தங்கா திப்பதித் தருமத வனத்தே
வந்து தோன்றினண் மாமழை போலென
மந்திரச் சுற்றமொடு மன்னனும விருமபிக்
கஅரு கந்திற் பாவை கட்டுரை யெல்லாம்
வாயா கின்றென வந்தித் தேத்தி
யாய்வளே நல்லா டன்னுழைச சென்று
செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ

களஏ. புரிசை - மதில்.

களஉ. தொடுகழற் கிள்ளியின் தம்பியாகிய இளங்கிள்ளி; கிள்ளி - சோழன்.

களசு. சினை - கிளை. திருமணி - அழகிய மரகதமணி. பாசடை - பசிய இலை.

களச. போதி - அரசமரம். பகவன் - புத்தன்.

களசு-களச. இவ்வடிகளிற் கூறியது போலவே, "பவளச் செழுஞ்சுடர் மரகதப் பாசடைப், பசும்பொன் மாச்சினை விசும்பகம்புதைக்கும், போதி" (வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், சுக-ம் கலிதது றையுதாரணம்) என்று மகாபோதியை இங்ஙனஞ் சிறப்பித்துக் கூறியிருத்தல காண்க. மகாபோதி பொனமயமாயிருநததென்பது பற்றிப் பௌத்தர் இக்காலத்தும் அரசமரத்தைப் பொறறகட்டாலஙகரிசது வழிபடுவர்.

களரு. சேதியம் - கோயில். 'சேதிமங்தொழுது' என்றும் பாடம்.

களஉ-களரு. துணையிளங்கிள்ளி பகவற்கியற்றிய சேதியதைத தொழுது.

களஎ. வையங்காவலன் - துணையிளங்கிள்ளி.

களஅ. கஞ்சுகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

களக. 'கோவலன்மடந்தை' என்பது முதலியன கஞ்சுகனகூற்று. மடந்தை - மகள்.

கஅஉ. தருமத்தைக்கொடுக்கும் வனம் தருமதவனம. 'தருமதாவனததே' என்றும், 'தருமசார் வனததே' என்றும்பாடம்.

கஅசு. மழைபோல் வந்து தோனறின னென்று கஞ்சுகனகூற.

கஅச. மந்திரச்சுற்றம் - மந்திரிகள்.

கஅரு. கந்திற்பாவையென மது, காஞ்சியில் ஒரு தூணிலுறையும தெய்வவிசேடததை.

கஅசு. வாயாகின்றென-உண்மையாகின்றதென்ற வந்திதேதது, மேற கூறிய கந்திற்பாவையை.

கஅள. கேலாள் - மணிமேகலை.

கஅஅ. 'செங்கோல்' என்பது முதல் துணையிளங்கிள்ளி வார்த்தை.

கொங்கவிழ் குழலார் கற்புக் குறைபட்டோ
கக0 நலத்தகை நல்லாய் நன்னா டெல்லா
மலத்தற் காலை யாகிய தறியேன்
மயங்குவேன் முன்னரோர் மாதெய்வந் தோன்றி
யுயங்கா தொழிநின் னுயர்தவத் தாலோர்
காரிகை தோன்று மவள்பெருங் கடிஞையி
கக0ரு னாருயிர் மருந்தா லகனில முய்யு
மாங்கவ ளருளா லமரர்கோ னேவலிற்
றாங்கா மாரியுந் தானனி பொழியு
மன்னா ளிந்த வகனகர் புகுந்த
பின்னா ணிகழும் பேரறம பலவாற்
உ00 கார்வறங் கூரினு நீர்வறங் கூராது
பாரக வீதியிற் பண்டையோ ரிழைத்த
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியொடு
மாமணி பல்லவம் வந்த தீங்கெனப்
பொய்கையும் பொழிலும் புனைமினென் றறைந்தத்
உ0ரு தெய்வதம் போயபிற் செய்தியா மமைத்த
திவ்விட மென்றே யவ்விடங் காட்டவத்
தீவகம் போன்ற காவகம் பொருந்திக்
கண்டுளஞ் சிறந்த காரிகை நல்லாள்
பண்டையெம் பிறப்பினைப் பான்மையிற் காட்டிய
உ50 வங்கப் பீடிகை யிதுவென வறவோன்
பங்கயப் பீடிகை பான்மையின் வகுத்துத்
தீவ திலகையுந் திருமணி மேகலா

கக்க. அலத்தற்காலை - வறுமைக்காலம். அறியேன் - அறியேனாகி.

கஅஅ - கக்க :—கரு - ம் காதை, ஈசு - ரு0.

கக்கூ. உயங்காதொழி - வருந்தவேண்டா.

கக்ஈ. தோன்றும் - தோன்றுவாள். கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்

கக்ரு. ஆருயிர் மருந்து - சோறு.

கக்எ. மாரி - மேகம்.

கக்சு - கக்எ. அவளருளால் ஏவலிற் பொழியும்

கக்அ. அன்னாள் - அம்மங்கை.

கக்க. பின்னாள் - பிற்காலத்து.

உ00. கார்வறங்கூரினும் - மழை பெய்யாதொழியினும். கூராது - முற்று.

உ0க. பண்டையோரிழைத்த - முன்னோர் செய்த

உ0உ. இலஞ்சி - பொய்கை.

உ0ச. புனைமின் - அலங்கரித்துச்செய்மின்.

உ0சு. (துணையிளங்கிள்ளி) காட்ட.

உ0எ. தீவகம் - மணிபல்லவம். காவகம் - சோலையினுள்ளே.

உ50. அங்கப்பீடிகை - மணிபல்லவத்திருந்த புத்தபீடிகை. அறவோன் - புத்தன்.

உ5க. பங்கயப்பீடிகை - பாதபீடம். வகுத்து - செய்து.

மாதெய்வந் தன்னையும் வந்தித் தேத்துதற்
கொத்த கோயி லுளத்தகப் புணர்த்து
விழவுஞ் சிறப்பும வேர்த்த னியற்றத்
தொழுதகை மாதர் தொழுதன ளேத்திப்
பங்கயப் பீடிகைப் பசிப்பிணி மருந்தெனு
மங்கையி னேந்திய வமுத சுரபியை
வைத்துநின் றெல்லா வுயிரும் வருகெனப்
பைத்தர வல்குற் பாவைதன் கிளவியின்
மொய்த்த மூவறு பாடை மாக்களிற்
காணூர் கேளார் கான்முட மானூர்
பேணு மாக்கள் பேசார் பிணித்தோர்
படிவ நோன்பியர் பகிநோ யுற்றோர்
மடிநல் கூர்ந்த மாக்கள் யாவரும்
பன்னூ றுயிரம் விலங்கின் றொகுதியு
மன்னுயி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி
யருந்தியோர்க் கெல்ல மாருயிர் மருந்தாய்ப்
பெருந்தவ கைபெய் பிசையின் பயனு
நீரு நிலமுங் காலமுங் கருவியுஞ்
சீர்பெற வித்திய வித்தின் வீளைவும்
பெருகிய தென்னப் பெருவளஞ் சுரப்ப
வசித்தொழி லுதவி வளர்ந்தந தெனவெனப்
பசிப்பிணி தீர்த்த பாவையை யேத்திச

உகச. உளத்தக - நினைத்தற்குத்தக.

உகசு. மாதர் - மணிமேகலை.

உகள. பங்கயப்பீடிகை - பாதபீடிகையில்.

உகக. வருகென - வருகவென்று மணிமேகலைசொல்ல.

உகள - உகக. பீடிகையில் அமுதசுரபியை வைத்தென்க.

உஉஉ. காணூர் - குருடர். கேளாதார் - செவிடர்; அவயவஹீனாக்கு இரங்குதலைப் பதஞ்சலிஷ்டைகளுள் ஒன்றென்பர்.

உஉசு. பேணுமாக்கள - பாதுகாக்கப்படாதமாக்கள்; என்றது அகதிகளை.

உஉஉ - உஉசு: — கசு - ம் காதை, ககக - ககஉ.

உஉச. படிவநோன்பியர் - தவவேடத்தையும் நோன்பையுமுடையவர்.

உஉரு. மடிநல்கூர்ந்தமாக்கள் - உடுத்தற்கு ஆடையுமின்றி வறுமையுற்றமாக்கள், மடி - ஆடை; சோம்புதலால் வறுமையுற்றமாக்களெனினுமமையும்; மடி - சோம்பு.

உஉசு. பெருந்தவர் கைப்பெய் பிசையின்பயன் பெருகுதலை, "அறப்பயனுந், தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டகதால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்" (நாலடியார், அறன்வலியுறுதல், அ) என்பதனாலுணர்க.

உசக. வித்தியவித்தது-வித்தைத்தவித்தை-

உசஉ. (அப்பாத்திரஞ்) சுரப்ப.

உஉஅ - உசஉ. பிச்சையின் பயனும் வித்தின் விளைவும் பெருகியதென்னச் சுரப்ப.

உசக. வசி - மழை.

உசச. பாவையை - மணிமேகலையை.

உகடு செல்லுங் காலைத் தாயர் தம்முட
னல்லவை கடிந்த வறவண வடிகளு
மல்லன் மூதூர் மன்னுயிர் முதல்வி
நல்லறச் சாலை நண்ணினர் சேறலுஞ்
சென்றவர் தம்மைத் திருவடி வணங்கி
உசஅ நன்றென விரும்பி நல்லடி கழுவி
யாசனத் தேற்றி யறுசுவை நால்வகைப்
போனக மேந்திப் பொழுதினிற் கொண்டபிற்
பாசிலைத் திரையலும் பளிதமும படைத்து
வாய்வ தாகவென் மனப்பாட் டறமென
உசடு மாயைவிட் டிறைஞ்சினண் மணிமே கலையென.

கச்சிமாநகர்ப்புக்ககாதை முற்றிற்று.

ஏத்தி - மேற்கூறிய காணாமுதலியோர் துதித்து.

உகடு. காலை - காலத்தில். தாயர்தம் முடன் - மாதவி சுதமதியென்னுமிருவ ருடன்.

உகசு. அல்லவைகடிந்த - அறமல்லா தவற்றை நீக்கிய.

உகஎ. உயிர்முதல்வி - மணிமேகலை.

உகஅ. அறச்சாலை - தருமசாலையை.

உகடு - உகஅ. தாயாதம்முடன் அற வணவடிகளும் உயிர்முதல்வியின் அறச் சாலையை நண்ணுதலும்.

உகக. சென்று வணங்கி. 'திருவடி தொழுது' என்றும் பாடம்.

உசஉ. கழுவி - விளக்கி. 'நல்லடி விளக்கி' என்றும் பாடம்.

உசக:—உஅ - ம் காதை, ககசு.

உசஉ. பொழுதினில் - காலம்பெற.

உகக-உசஉ:—உஅ-ம் காதை, ககச-ககஎ.

உசசு. திரையல் - வெற்றிலை. பளி தம் - கருப்பூரம்.

உசச. வாய்வதாக - தப்பாது பலித திடுக.

க - உசடு. மணிமேகலை, தேர்ந்து கடந்து வாயில் குறுகினள்புக்குக் கண்டு மகிழ்வுற்றுப் பள்ளிபுக்குப் பணிந்து சொ ல்லினளாதலின, அருந்தவன, 'நினைக் கண்டது என் நல்வினைப்பயன்கொல' என்றுகூறி, 'காதலர் நின்கடன்' என அருள, ஆயிழை வணங்கி ஏந்தி ஒங்கி இயங்கி வலங்கொண்டு இழிந்து தொ ழுது சென்றெய்தலும், களுசுகனுமைப போன், 'வந்து தோன்றினள்' என, மன னனும்விருமபி எதிர்சென்று காட்ட நல்லாள் பொருந்தி வருத்துப் புனைந்து ஏத்தி வைதது 'வருக' என, காணர்முத் லியோரும் விலங்கின்றெருதுயும மன னுயி ரடங்கலும் வந்தீண்டி எத்திச செ ல்லுங்காலையில் தாயர்தம்முடன் அற ணவடிகளும் நண்ணினர் சேறலும் மணி மேகலை வணங்கி விரும்பிக் கழுவி எற்றி ஏந்திப் படைத்து விட்டு இறைஞ்சின ளென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தோன்பதாவது

தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை.

[இருபத்தோன்பதாவது மணிமேகலை, காஞ்சிமாநகர்க்கட்சென்றபின்னர் அறவணரடிகளும் தாயருஞ்செல்ல அவரைக்கண்டு இறைஞ்சித் தருமங்கேட்ட பாட்டு.]

இறைஞ்சிய விளங்கொடி தன்னே வாழ்த்தி
யறந்திகழ் நாவி னறவண னுரைப்போன்
வென்வேற் கிள்ளிக்கு நாகநா டாள்வோன்
றன்மகள் பீலி வளைதான் பயந்த
புனிற்றிளங் குழவியைத தீவகம் பொருந்தித
தனிக்கல கமபளச செட்டிகைத் தரலும
வணங்கிக் கொண்டவன் வங்க மேறறிக்
கொணர்ந்திடு மந்நாட் கூரிரு ளியாமத்
தடைகரை நகணித்தா வமபி கெடிதலு
மாக்கலங் கெடுத்தோன் மைந்தனைக காணு
தாசற் குணர்த்தலு மவனயர் வுற்று
விரைவனன் றேடி விழாக்கோண் மறபபத
தன்விழாத் தவிர்தலின் வானவர் தலைவ
னின்னுயிர்த தந்தை நெடுங்குலத் துதித்த
மன்னுயிர் முதல்வன் மகர வேலியுண்

க. இளங்கொடிதன்னை-மணிமேகலையை.

ஙூ. வென் - வென்றி. கிளளி - நெடுமுடிக்கிள்ளி. நாகநாடாள்வோன - வளை வணன்.

ச. மகளாகிய பீலிவளை. பயநத - பெறற.

ஞ. குழவியை - குழந்தையை. தீவகம் - மணிபல்லவம்.

ரு. தனிக்கலம் - ஒற்றைக்கப்பல்.

ஙூ - ரு. பீலிவளை தான் கிள்ளிக்குப் பயநதகுழவியைத தீவகததைப்பொருந்திக கமபளச்செட்டியின்கையில் தரலும்.

எ. அவன் - கமபளச்செட்டி.

அ. கூரிருள்யாமத்து - மிக்க இருளையுடைய இடையிரவில்.

கூ. அணிதத - சமீபமாக. அம்பி - கப்பல்.

கo. கெடுத்தோன் - கம்பளச்செட்டி. மைந்தனை - குழந்தையை.

கக. அரசறகு - நெடுமுடிக்கிள்ளிக்கு. அயர்வுற்று - வருந்தி.

கஉ. விரைவனன் - விரைபவனுகி. தேடி - குழந்தையைததேடுதலால். விழாக்கோள் - இநதிரவிழாகொள்ளுதலை.

கஙூ. வானவாதலைவன் - இந்திரன்.

கச. நின்னுயிரதநதை - கோவலன.

கரு. மன்னுயிர்முதல்வனென்னுரா, அருளறம்பூண்டோனுதலின்.

முன்னிய வங்க முங்கிக் கேடுறப்
பொன்னி னூசி பசுங்கம் பளத்துத்
துன்னிய தென்னத் தொடுகட லுழ்ந்துழி
யெழுநா ளெல்லை யிடுக்கண்வந் தெய்தா
உ0 வழுவாச் சீலம் வாய்மையிற் கொண்ட
பான்மையிற் றனாது பாண்டு கம்பளந்
தானடுக் குற்ற தன்மை நோக்கி
யாதி முதல்வன் போதி மூலத்து
நாத னாவோ னளிநீர்ப் பரப்பி
உரு னெவ்வமுற் றான்றன தெவ்வந் தீரெனப்
பௌவத் தெடுத்துப் பாரமிதை முற்றவு

கசு. முங்கி - முழுகி; 'முருங்கி' என்றும் பாடம்.

கஎ. ஊசி வணிகனுக்கும், பசுங்கம்பளம் கடலுக்குமுவமம்.

கஅ. உழந்துழி - வருந்தி நீந்தியபொழுது.

கரு - கக. எழுநாளெல்லை உயிர்முதல்வன் தொடுகடலுழந்துழியென்க;"நண்ணு வழியின்றி நாள்சில நீந்த" என்றார் **சிலப்பதிகாரத்துள்**;அடைக்கலக்காதை, ௩௧. 'எழுநாள்' என்பதைப் பின்வரும் 'கொண்ட என்பதனோடுகூட்டினும் பொருந்தும்'—உஅ - ம் காதை, கஉ௩-கஙo.

உ0. சீலத்தை நால்வகைவாய்மையுடன்கொண்ட.

உக. பாண்டுகம்பளம - வெள்ளைக்கம்பளம்.

உக - உஉ. (இந்திரன்) பாண்டுகம்பளம் நடுக்குற்ற தன்மையைநோக்கி.

உ௩ - உச. ஆதிமுதல்வனாகிய நாதனாகற்பாலோன்; என்றது முறகூறியவணிகனை; இங்ஙனம் புததனாகற்பாலோனைப் போதிசத்துவரெனபர். நளி பெருமை.

உச - உரு. நாதனாவோன் கடலில் துன்பமுற்றான்; அவனது துன்பததைத் தீர்ப்பாயென்று மணிமேகலாதெய்வததிற்கு இந்திரன்சொல்ல.

உசு. பாரமிதை-தானம், சீலம், க்ஷமை, வீரியம், தியானம், பிரஜ்ஞை, உபாயம், தயை, பலம், ஞானம் என்னும் பததுமாம். இதனை, "தானஞ் சீல மேபொறை தகக தாய வீரிய, மூன மிற்றி யானமே யுணாச்சி யோடு பாயமு, மான மில்லருளினை வைத்த லேவ லிமையு, ஞான மீனாம் பாரமிதை நாடுங் காலி வைகளும்" என்னும் **நீலகேசி** மொக்கலவாதச் சருக்கச் செய்யுளாலுணர்க; இப்பத்தும் பூரித்தல் தசபாரமிதையெனப்படும்; இப்பெயா பாரமெனவும் வழஙகும்; "இன்பஞ்சார் பெரும்பார மீரைந்து முடனிறைநது, நன்கன நிலைபெற்ற நாதன" (**சிவஞானசித்தியார்** பரபக்ஷம, "அழித்திடு மராகம்" என்னுந திருவிருததததிற்கு **ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாசரெழுதிய** உரையிற்காணப்பட்ட உதாரணச்செயயுள்) எனவும், "தானமே முதலாகத் தசபாரநிறைத்தருளி, யூனமொன் றில்லாமையொழிவினறி யியற்றினையே." (**வீரசோழியம்**, யாப்புப்படலம், கக - ம் கலித்துறையுதாரணம) எனவும வருதலகாண்க. இப்பததும் உயிருறுப்புப்பொருணோச்சிவகையான் முப்பதாமென்பா, "அருணெறியாற் பாரமிதை யாறைந்து முடனடக்கிப், பொருணமுழுதும போதிநிழ னன்குணாந்த முனிவரனற, னருண்மொழியா னல்வாய்மை யறிந்தவரே பிறப்பறுப்பார், மருணெறியாற் பிறநூலு மயக்கறுக்கு மாறுளதோ." என்பது **பௌத்தசித்தாந்தத்தொகை.** பாரமிதையென்பதற்குக் கரையையடைநததென்றுபொருள். ஈண்டுக்கூறிய தானமுதலியபத்தும நிரம்பப்பெற்றவனானமையின், புததன் தசபலனெனறுவழங்கப்படுவன். இப்பத்தினுள், தானபாரமிதையை விளஙகக்கூறித **தானபாரமிதை**யெனறு பெயாபெற்றுளள ஒரு வடநூலிதப்பரா

மறவர சாளவு மறவாழி யுருட்டவும்
பிறவிதோ றுதவும் பெற்றிய ளென்றே
சாரண ரறிந்தோர் காரணங் கூற
கூ0 வந்த வுதவிக் காங்கவள் பெயரைத்
தந்தையிட் டனனிணைத் தையனின் றுறவியு
மன்றே கனவி னனவென வறைந்த
மென்பூ மேனிமணி மேகலா தெய்வ
மென்பவட் கொப்ப வவனிடு சாபத்து
கூடு நகர்கடல் கொள்ளநின் ருயரும் யானும
பகருநின் பொருட்டா லிப்பதிப் படர்ந்தன
மென்றலு மறவணன் ருளிணை யிறைஞ்சிப்
பொன்றிகழ் புத்த பீடிகை போற்றுங்
தீவ திலகையு மித்திறஞ் செப்பின
சூ0 ளாதலி னன்ன வணிநகர் மருங்கே
வேற்றுருக் கொண்டு வெவவே றுரைக்கு
நூற்றுறைச் சமய நுண்பொருள் கேட்டே
யவ்வுரு வென்ன வைவகைச சமயமுஞ்
செவ்வி தன்மையிற் சிந்தையின் வைத்திலே
சடு னடிகண் மெயப்பொரு ளருளுக வென்ன

கத தெரிகின்றது; இது ஸ்ரீ ஹர்ஷ-வி செய்த ஸம்ஸ்கிருதநைஷதம், நி - ம் ஸாகததுள்ள கக - வது சுலோகததாலும் அதற்கு ஸ்ரீ மல்லிநாதஸூரிசெய்த வியாகியானததாலுமுணரப்படும். முற்றவும்-பூரிக்கவும்.

கச - உசு:—உக - ம் காதை, கஅக - கஅஉ.

உஎ. அறவாழி - தருமசக்கரம்.

உசு - உஅ. எடுத்துப்பிறவிதோறும் உதவும்பெற்றியள்.

உஅ - உக. பெற்றியளென்றுகூற.

கூ0. அந்தவுதவிக்கு-மேறகூறிய வணிகனேகளையேற்றிய அவ்வுபகாரத்தைத் தான மறவாதிருத்தலேப் புலப்படுதத்தற் பொருட்டு.

கூக. தந்தை - கோவலன். நினை நின க்கு. துறவியும் - துறதகலேயும்.

கச - கூக:—சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை. உஅ - கூஎ.

கூ0 - கூகு:—எ - ம் காதை, கூகு-கூஅ.

கூச. என்பவட்கொப்பவென்றதனுல், மணிமேகலாதெய்வம் சாபமிட்டமை பெறப்பட்டது. 'என்பவட்குரைப்ப வவ ளிடுசாபத்து' என்றும் பாடம்.

கூடு. நகர் - காவிரிப்பூமபட்டினம்.

கூசு-கூடு. தன்விழாதசவர்த்தின், மணிமேகலாதெய்வத்திற்கொப்ப வானவர்த லேவனுகிய அவன் இட்டசாபத்தால் நகரைக கடல்கொள்ளவென்க.

கூ - கூடு:—உச-ம்காதை, உகூ-கூக.

கூசு. பதி - காஞ்சிநகரம்.

கூடு - கூசு:—உஅ - ம் காதை, கடுக - கடுச.

கூஎ. என்றலும் - என்று அறவணவடிகள் கூறலும்.

கூஅ - கூக. புத்தபீடிகைபோற்றும் தீவதிலகை:—கக - ம காதை, உஎ உகூ.

கூ - கூக:—உடு-ம்காதை, கஎஎ-உகூ.

சஎ0. நகர - வஞ்சிநகரம்.

சஉ. சமயம - அளவையாதமுதல் பூத வாதமிறதியாகிய சமயங்கள்.

சச. செவ்விது - பன்மையொருமை மயக்கம்.

சடு. அடிகள் - விளி. என்ன - என்று மணிமேகலேகேட்ப.

நொடிகுவெ னங்காய் நுண்ணிதிற் கேணி
யாதி சினேந்திர னளவை யிரண்டே
யேதமில் பிரத்தியங் கருத்தள வென்னச்
சுட்டுணர் வைப்பிரத் தியக்க மெனச்சொலி
விட்டனர் நாம சாதிகுணக் கிரியைகண்
மற்றவை யனுமா னதாகமடை யும்மெனக்
காரண காரிய சாமா னியக்கருத
தோரிற் பிழைக்கையு முண்டுபிழை யாதது
கனலிற் புகைபோற் காரியக் கருத்தே
யேனை யளவைக ளெல்லாங் கருத்தினி
லான முறைமையி னனுமான மாமபிற
பக்க மேதுத் திட்டாந்த முபநய
நிகமன மென்ன வைந்துள வவற்றிற்
பக்க மிம்மூ நெருப்புடைத் தென்றல்
புகையுடைத் தாதலா லெனல்பொருந் தேது

சசு. நொடிகுவென் - சொல்லுவேன்; 'நொடிகுவென்' என்பதுமுதலியன அறவணவடிகளுடைய வார்த்தை.
சஎ. சினேந்திரன் - புத்தன்.

சஅ. ஏதம் - குற்றம். பிரதிஜ்ஞம்-பிரதியக்ஷம்:—உள - ம காதை, அசு. கருத்தளவு - அனுமானப்பிரமாணம்.
சள - சஅ. என்ன இரண்டேயெனக.

இவ்வடிமுதலியவற்றால் இக்காதையிற் கூறப்பட்டுள்ள பிரதிஜ்ஞம் அனுமானமென்னும இரண்டளவை யிலக்கணங்களும் அவற்றின் பாகுபாகளும் இனன நூலின் கருதததை தழுவிவந்தனவென்று விளங்காமையாலும், தமிழிலுள்ள தருக்க சங்கிரகம் அன்னம் பட்டிய முதலியவற்றிலும், சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷதத்துள்ள அளவையிலக்கணத்திற்குப் பலரெழுதிய உரைகளிலும் வந்துள்ள குறியீடுமுதலிய வைகள் வேறுமுறையாக இருத்தலாலும், இயன்றவளவு விசாரித்தும் இந்தமுறையுள்ள பழையநூலகள் இக்காலதது வழங்கவில்லையெனறு, வடமொழித் தருகநூல்கள் பலவறறிலும் மிக்க பாண்டிததியமுள்ளவரும இப்பொழுது குமபகோணதநிலவசிப்பவருமாகிய குறிச்சி ஸ்ரீமான் உ - வே. ரங்காசாரியரவர்கள்முதலிய மஹாவித்துவானகள பலரும் சொல்லிவிட்டமையாலும், இவற்றைப்பற்றி இலஙகையிலுள்ள வித்தியோதயபாடசாலைததலைவரும் பௌத்தமதாசாரியருமாகிய ஸ்ரீ ஸுமங்களரை விசாரிக்கும்படிசெய்ததற்கு அவர் பிரத்தியக்ஷம் அனுமேயம் ஆகமதேய மெனப் பிரமாணம் மூன்றுவகைப்படுமென்றும் அவற்றுட் பிரத்தியக்ஷத்தினிலகணம் அங்கோத்தரநிகாயமென்னு நூலிலுளள காலாமசுத்திரதிலும் மத்தியமநிகாயமென்னு நூலிலுள்ள மஹாஹஸ்திபதோபமசுத்திரத்திலும் அனுமேயத்தினிலகணம் மேற்கூறிய நூல்களிலுள்ள அனுமானசுத்திரங்களிலும் ஆகாதேயதத்தினிலகணம் மேற்கூறிய நூலிலுள்ள மஹாவிஷ்மநாதசுத்திரதிலுங் கூறப்பட்டுள்ளன வென்றுமட்டுந் தெரிவிததமையாலும், அநநூல்களும் அவற்றைப்புலப்படுத்துவோரும் இஙகேகிடையாமையாலும், அவைகள் கிடைக்குமாயிற் பின்பு பாரதது கொள்ளலாமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டமையின், இந்தப்பாகததிற்குக குறிப்புரை எழுதப்படவில்லை; ஆயினும் மேற்கூறிய விததுவான்களுடைய முனனிலையிற் பல முறை ஆராய்ச்சிசெய்து எட்டில் இருநதவாறே மூலமாததிரம் பதிப்பிகசப்பட்டது.

வகையமை யடுக்கனீ போற்றிட் டாங்த
மூபாய மலியும் புகையுடைத் தென்ற
னிகமனம் புகையுடைச் தேநெருப் புடைத்தென
னெருப்புடைத் தல்லாதி யாதொன் றதுபுகைப்
சூடு பொருத்த மின்று புனல்போ லென்றன்
மேவிய பக்கத்து மீட்சி மொழியாய்
வைதன் மியதிட் டாந்த மாகுந்
தூய காரிய வேதுச் சுபாவ
மாயிற் சத்த மநித்த மென்றல்
எ0 பக்கம் பண்ணப் படுத லாலெனல்
பக்க தன்ம வசன மாகும்
யாதொன்று யாதொன்று பண்ணப் படுவ
தநித்தங் கடமபோ லென்றல் சபக்கத்
தொடர்ச்சி யாதொன் றநிதகமல் லாதது
எடு பண்ணப் படாததா காசம் போலெனல்
விபக்கத் தொடர்சசி மீட்சிமொழி யென்க
வநன்னு வயத்திற் பிரமாண மாவ
திவ்வெள் ளிடைக்கட் குடமிலை யென்றல்
செவ்விய பக்கந் தோன்று மையிலெனல்
அ0 பக்க தன்ம வசன மாகு
மின்மையிற் கண்டில முயற்கோ டென்ற
லந்நெறிச் சபக்கம் யாதொன் றுண்டது
தோற்றா வடுக்குங் கைநெல்லி போலென
லேற்ற விபக்கத் துரையென லாகு
அடு மிவ்வகை யேதுப் பொருள்சா திப்பன
வென்னேகா ரியம்புகை சாதித்த தென்னிற்
புகையுள விடத்து நெருப்புண் டென்னு
மன்னுவயத் தாலு நெருப்பிலா விடத்துப்
புகையில்லை யென்னும் வெதிரேகத் தாலும
கூ0 புகைநெ ருப்பைச் சாதித்த தென்னி
னேரிய புகையி னிகழ்ந்துண் டான
வூர்த்தச் சாமங் கௌடிலச் சாமம்
வாய்த்த நெருப்பின்வரு காரிய மாதலின்
மேலேனக் கிக்கறுத் திருப்பபகைத திருப்ப
கூடு தாமே நெருப்பைச் சாதிக்க வேண்டு
மன்னு வயஞ்சா திக்கின் முன்னுங்

கழுதை யையுங் கணிகை யையுந்
தம்மி லொருகா லத்தோ ரிடத்தே
யன்னு வயங்கண் டான்பிற் காலத்துக்
கழுதையைக் கண்ட விடத்தே கணிகையை
யனுமிக்க வேண்டு மதுகூ டாநெருப்
பிலாவிடத் துப்புகை யிலையென னேரத்
திருத்தகு வெதிரேகஞ் சாதிக்கு மென்னி
ஞய்வா லில்லாக் கழுதையின் பிடரி
னரிவாலு மிலையாக் காணப் பட்ட
வதனையே கொண்டு பிறிதோ ரிடத்து
நரிவாலி ஞனுய் வாலையனு மித்த
லரிதா மதனு லதுவு மாகா
தொட்டிய வுபநய நிகமன மிரண்டுங்
திட்டாந் தத்தி லேசென் றடங்கும
பக்க மேதுத் திட்டாந் தங்க
ளொக்க நல்லவுங் தீயவு மூளவதில்
வெளிப்பட் டுள்ள தன்மி யினையும்
வெளிப்பட் டுளசாத் தியதன் மத்திறம்
பிறிதில் வேறும் வேறுபாட் டினையுந்
தன்கட் சார்த்திய நயந்தருத லுடையது
நன்கென் பக்கமென நாட்டுக வதுதான்
சத்த மநித்த நித்தமென் றிரண்டைப்
பற்றி நாட்டப் படுவது தன்மி
சத்தஞ் சாத்திய தன்ம மாவது
நித்தா நித்த நிகழுநல் லேது
மூன்றுய்த் தோன்று மொழிந்த பக்கத்
தான்றி நிற்றலுஞ சபக்கத்துண் டாதலும்
விபக்கத் தின்றியே விடுதலுஞ் சபக்கஞ்
சாதிக நிற்பொரு டன்ஞற் பக்கத்
தோதிய பொதுவகை யொன்றி யிருத்தல்
சத்த வநித்தஞ் சாத்திய மாயி
னெத்த வநித்தங் கடாதி போலெனல்
விபக்கம் விளம்பில் யாதொன் றியாதொன்
றநித்தமல் லாதது பண்ணப் படாத
தாஅ காசம் போலென் றுகும்
பண்ணப் படுதலுஞ் செயலிடைத் தோன்றலு

நண்ணிய பக்கஞ் சபக்கத் திலுமாய்
விபககத் தின்றி யநித்தத் தினுக்கு
கசூடு மிகத்தகு மேதுவாய் விளங்கிற் றென்க
வேதமி றிட்டாங் தமமிரு வகைய
சாதன் மியமவை தன்மி யம்மெனச்
சாதன் மியமெனப படுவது தானே
யநித்தங் கடாதி யனனுவயத் தென்கை
கசஂ0 வைதன் மியதிட் டாந்தஞ சாதகிய
மெய்தா விடத்தி லேதுவு மின்மை
யித்திற நல்ல சாதனத் தொத்தன
தீய பககமுங் தீய வேதுவுங்
தீய வெடுத்துக காட்டு மாவன
கசடு பககப் போலியு மேதுப் போலியுங
திட்டாந் தப்போ லியுமா மிவற்றுட்
பக்கப் போலி யொன்பது வகைப்படுமெ
பிரத்தி யக்க விருதத பனுமான
விருத்தஞ் சுவசன விருதத மூலோக
கடு0 விருத்த மாகம விருத்த மப்பிர
சித்த விசேடண மப்பிர சிதத
விசேடிய மபபிர சிதத வுபய
மப்பிர சித்த சம்பந தமமென
வெண்ணிய விவறறுட் பிரத்தியக்க விருத்தங
கடுடு கண்ணிய காட்சி மாறுகொள லாகுஞ
சத்தஞ் செவிகருப புலனன் றென்றண்
மற்றனு மான விருத்த மாவது
கருத்தள வையைமா றுகக் கூற
லநிததியக கடததை நித்திய மென்றல
கசூ0 சுவசன விருததநதன் சொன்மாறி யியமப
லென்றுய் மலடி யென்றே யியமப
லுலக விருத்த முலகின்மா றுமுரை
யிலகுமதி சந்திர னலல வென்ற
லாகம விருததந்தன் னூன்மா றறைத
கசூடு லநித்த வாதியா யுள்ளவை சேடிக
னநிதகி யத்தைநித தியமென நுவற
லப்பிர சித்த விசேடண மாவது
தத்தமெதி ரிச்சுப பாதநிபக தெரியாமை

பௌத்தன் மாரூய் நின்றசாங் கியனைக்
களo குறிததுச் சத்தம் விநாசி யென்ரு
லவனவி நாச வாதி யாதலிற்
சாத்திய விநாசமப் பிரசித்த மாகு
மப்பிர சித்த விசேடிய மாவ
தெதிரிக்குத் தன்மி பிரசித்த மின்றி
களரு யிருத்தல் சாங்கியன் மாரூய் நின்ற
பௌதனைக் குறித்தான் மாச்சை தனியவா
னென்ரு லவன நான்ம வாதி
யாதலிற் றன்மி யப்பிர சிதத
மப்பிர சிதத வுபய மாவது
கஅo மாரு ணேற்குத் தன்மி சாத்திய
மேரு தப்பிர சித்தமா யிருத்தல்
பகர்வை சேடிகன் பௌத்தனைக் குறிதுச்
சுகமுத லியதொகைப் பொருட்குக காரண
மான்மா வென்ரும் சுகமுமான் மாவுந்
கஅரு தாமிசை யாமையி லப்பிரசித் தோடய
மபபிர சித்த சம்பந்த மாவ
தெதிரிக் கிசைந்த பொருள்சா திதனன்
மாரூம பௌத்தற்குச் சத்த வநித்தங்
கூறி லவன்கொள் கையஃ காகலில்
கசo வேறுசா திக்க வேண்டா தாகு
மேதுப் போலி யோதின்மூன் ருகு
மசித்த மநைகாந் திகம்விருத் தமமென
வுபயா சித்த மன்னியதா சித்தஞ்
சிததா சித்த மாசியா சித்த
கசரு மெனநான் கசித்த முபயா சித்தளு
சாதன வேது விருவாக்கு மினறிச
சதத மநித்தங் கட்புலத் தென்ற
லன்னியதா சிதத மாரூய் நின்ரூற்
குன்னிய வேது வன்ரு யொழிதல
உoo சததளு செயலுற லநித்த மென்னிற்
சித்த வெளிப்பா டல்லது செயலுற
லுய்த்த சாங்கி யனுக்க சித்த
மாகுளு சித்தா சித்த மாவ
தேதுச சதுகய மாய்சசா தித்த

உ0ரு லாவி பனியென வையுறு நின்றே
தூய புகைநெருப் புண்டெனத் துணித
லாசிரயா சிதத மாறு னவனுக்
கேற்ற தன்மி யின்மை காட்டுத
லாகாசம, சத்த குணத்தாற் பொருளா மென்னி
உ௨0 னாகா சமபொரு ளலலவென் பாற்குத்
தன்மி யசித்த மநைகாந் திகமுஞ்
சாதா ரணமசா தாரணஞ் சபக்கைக
தேச விருத்தி விபகக வியாபி
விபககைக தேச விருத்தி சபக்க
உ௧ரு வியாபி யுபயைக தேச விருத்தி
விருத்த வியபி சாரியென் றாறு
சாதா ரணஞ்சபக்க விபககத் துக்கு
மேதுப் பொதுவா யிருத்தல் சத்த
மநித்த மறியப படுதலி னென்றா
உ௨0 லறியப் படுதனித தாநித்த மிரண்டுக்குஞ
செறியுங் கடம்போ லநிததத தறிவோ
வாகாசம் போல நித்தத் தறிவோ
வென்ன லசாதா ரணமா வதுதா
னுன்னிய பக்கத் துண்டா மேதுச்
உ௨ரு சபக்க விபக்கந் தமமிலின் றாதல
சதத நித்தங் கேட்கப படுதலி
னென்னிற் கேட்கப் படலெனு மேதுப்
பக்கத் துள்ள தாயி னல்லது
சபக்க விபககதது மீட்சித் தாதலிற்
உ௩0 சங்கய மெய்தி யநேகாந் திகமாஞ
சபக்கைக தேச விருத்தி விபகக
வியாபி யாவ தேதுச சபககத
தோரிடத தெய்தி விபககத தெங்கு
முண்டாத லாகுஞ் சத்தஞ் செயலிடைத
உ௩ரு தோன்றா தாகு மநிதத மாகலி
னென்றா லநிதத மென்ற வேதுச
செயலிடைத தோன்றா மைக்குச சபகக
மின்னினு மாகா சத்தினு மின்னி
னிகழ்ந்தா காசததிற் காணா தாகலி
உ௪0 னநிததங கடாதியி னொததலிற கடமபோ

ழிந்து செயலிற் றோன்றுமோ மின்போ
ழிந்து செயலிற் றோன்ற தோவெனல
விபக்கைக தேச விருத்தி சபக்க
வியாபி யாவ தேது விபக்கத்
உசரு தோரிடத் துற்றுச் சபக்கததொத தியறல
சததஞ் செயலிடைத தோன்று மநிதத
மாதலி னென்னி னநித்த வேதுச்
செயலி டைத்தோன் றற்கு விபக்க
வாகா யத்தினு மின்னினு மின்னி
உரு0 னிகழ்ந்தா காசத துக்கா ணுது
சபகக்கக் கடாதிக டம்மி லெங்குமா
யேகாந்த மல்ல மினபோ லநிதமாய்ச்
செயலி டைத்தோன் றுதோ கடம்போ
லநிதமாய்ச செயலிடைத் தோன்று மோவென
உருரு லுபயைக தேச விருத்தி யேதுச
சபதஞ தினுமவிபக கததினு மாகி
யோர்தே சததுவர்த் தித்தல் சத்த
நிதத மமூர்தத மாதலி னென்னி
னமூர்தத வேது நிதகத தினுக்குச்
உசு0 சபக்கவா காச பரமா ணுகளி
ணுகா சத்து நிகழ்ந்து மூர்த்தமாம்
பரமா ணுவினிக ழாமை யானும்
விபகக மான கடசுகா திகளிற
சுகதது நிகழ்ந்து கடததொழிந் தமையினு
உசரு மேகதே சதது நிகழ்வதே காந்தமன்
றமூர்தத மாகா சமபோ லநித்தமோ
வமூர்தத சுகம்போ லநித்த மோவெனல்
விருதத வியபிசாரி திருந்தா வேதுவாய்
விருதத வேதுவிற் குமமிடங் கொடுத்தல
உஎ0 சதத மநித்தஞ் செயலிடைத் தோன்றலி
னெதத தெனினச் செயலிடைத் தோனறற்குச
சபகமா யுள்ள கடாதி நிற்கச்
சதத நித்தங் கேட்கப் படுதலிற
சத்தத் துவமபோ லெனச்சாற றிடத
உஎரு விரண்டினுஞ் சங்கயமா யேகாந்த மல்ல
விருத்தந் தன்னிதத திருதகக விளமபிற

றன்மச் சொரூப விபரீத சாதனந்
தன்ம விசேட விபரீத சாதனந்
தன்மிச் சொரூப விபரீத சாதனந்
உஅ0 தன்மி விசேட விபரீத சாதன
மென்ன நான்கு வகைய தாகுமத
தன்மச் சொரூப விபரீத சாதனஞ்
சொன்ன வேதுவிற் சாத்திய தன்மத்
துருவங் கெடுதல் சத்த நிததம்
உஅரு பண்ணப் படுதலி னென்றாற் பண்ணப
படுவ தநித்தமா தலிற்பண்ணப் பட்ட
வேதுச் சாத்திய தன்மநித் ததைவிட்
டநித்தஞ் சாதித்த லான்விப ரீதந்
தன்ம விசேட விபரீத சாதனஞ்
உகூ0 சொன்ன வேதுச் சாத்திய தன்மந்
தன்னிடை விசேடங் கெடசசா திததல்
கண்முத லோர்க்கு மிந்திரி யங்க
ளெண்ணிற் பரார்ததந் தொககுநிற் றலினாற்
சயனா சனஙகள் போல வென்றாற்
உகூரு றொக்கு நிற்றலி னென்கின்ற வேதுச்
சயனா சனத்தின் பரார்த்தம் போலக
கண்முத லிந்தியங் களையும பரார்தததிற் சாதிததுச
சயனா சனவா னைப்போ லாகிக
கண்முத லிந்தியத துக்கும பரனாய்ச
௩00 சாதிக கிறநிர வயவமா யுள்ள
வான்மா வைசசா வயவ மாகச
சாதித துச்சாத் தியதன் மததின்
விசேடங கெடுதத லின்விப ரீதந்
தன்மிச சொரூப விபரீத சாதனந்
௩0ரு தன்மி யுடைய சொருபமாத திரததினை
யேதுத் தானே விபரீதப் படுத்தல
பாவந் திரவியங் கன்ம மன்று
குணமு மன்றெத திரவிய மாமெக்
குணகன் மததுண் மையினவே றாதலாற
௩௧0 சாமா னியவிசே டமபோ லென்றாற
பொருளுங் குணமுங கருமமு மொனறாய
நின்றவற் றினனிடை யுண்மைவே றாதலா லெனறு

காட்டப் பட்ட வேது மூன்றினுடை
யுண்மை யேதுப் படுதலும பொதுவா
கூகரு முண்மை சாத்தியத் திலலா மையினுங்
கிட்டாக் கதத்திற் சாமானிய விசேடம
போக்கிப் பிறிதொன் றில்லாமை யானும
பாவ மென்று பகர்ந்த தன்மியினை
யபாவ மாக்குத லானவிப ரீதங்
கூஉ0 தன்மி விசேட விபரீத சாதனந்
தன்மி விசேட வபாவஞ்சா தித்தன்
முன்னங் காட்டப் பட்ட வேதுவே
பாவமா கின்றது கருத்தா வுடைய
கிரியையுங் குணமுமா மதனை விபரீத
கூஉரு மாக்கிய தாதலாற் றன்மி விசேடங்
கெடுத்தது தீய வெடுத்துக்காட் டாவன
தாமே திருட்டாந்த வாபா சஙக
டிருட்டாந் தம்மிரு வகைபபடு மென்றுமுற்
கூறப் பட்டன விங்க வற்றுட்
கூகo சாதன் மியதிருட் டாந்தவா பாச
மோதி லேந்து வகையுள தாகுஞ்
சாதன தன்ம விகலமுஞ் சாதிய
தன்ம விகலமு முடைய தன்ம
விகலமு மனனு வயமவிப ரீதான்
கூகரு னுவய மென்ன வைதன் மியதிருட்
டாந்த வாபா சமுமை வகைய
சாத்தி யாவி யாவி ருத்தி
சாத னுவி யாவி ருத்தி
யுபயா வியாவிருததி யவ்வெதி சேகம்
கூசo விபரீத வெதிசேக மென்ன விவற்றுட்
சாதன தன்ம விகல மாவது
திருட்டாந் தத்திற சாதனங குறைவது
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலான்
யாதொன்றி யாதொன் றமூர்த்தமது நித்த
கூசரு மாத லாற்காண் புற்றது பரமா
னுவிலெனிற் றிருட்டாந் தப்பர மாணு
நித்தத் தோடு மூர்த்த மாதலாற்
சாத்திய தன்ம நித்ததது நிரமபிச்

சாதன தன்மவமூர்த் தத்துவங் குறையுஞ்
கூடுo சாத்திய தன்ம விகல மாவது
காட்டப் பட்ட திருட்டாந் தத்திற்
சாத்திய தன்மங் குறைவு படுதல்
சத்த நித்த மமூர்தத மாதலால்
யாதொன்றி யாதொன் றமூர்த்தமது நித்தம்
கூடுடு புத்தி போலென் றுற்றிருட் டாந்த
மாகக் காட்டப் பட்ட புதநி
யமூர்த்த மாகி நின்றே யநித்த
மாத லாற்சா தனவமூர்த தத்துவ
நிரம்பிச் சாதிய நித்தத்துவங் குறையு
கூசுo முபய தன்ம விகல மாவது
காட்டப் பட்ட திருட்டாந தத்திலே
சாத்திய சாதன மிரண்டுங் குறைத
லன்றியு மதுதான் சன்னு மசன்னு
மென்றிரு வகையா மிவற்றுட்சன் னுவுள
கூசுடு வுபய தனம விகல மாவ
துள்ள பொருடகட சாத்திய சாதனங்
கொள்ளு மிரண்டுங் குறையக் காடுதல
சத்த நித்த மமூர்தத மாதலான்
யாதொன் றியாதொன் றமூர்த்தமது நித்தங்
கூஎo கடம்போ லெனிறறிருட டாநத மாகக
காட்டப் பட்டகடந நானுண் டாகிச
சாத்திய மாயுள நித்தத்த துவமுஞ்
சாதன மாயுள வமூர்தத்தத துவமுங் குறைய
மசன்னு யுள்ள வுபயதனம விகல
கூஎடு மில்லாப் பொருடகட சாதிய சாதன
மென்னு மிரணடுங் குறையக காடுதல்
சத்த மநித்த மூர்தத மாதலான்
யாதொன்றி யாதொனறு மூர்த்தம நித்தத
மாகாசம போலெனுந திருட்டாந் தத்துச
கூஅo சாத்திய தன்மமா யுள்ள வநித்தமுஞ்
சாதன தன்மமா யுள்ள மூர்த்தமு
மிரண்டுமா காச மசதனென் பானுக்
கதன்க ணின்மை யாமென குறையு
முண்டென பானுக் காகாச நித்த

௩௮௫ வமூாத்த மாதலா லவனுக்குங் குறையு
மநன்னுவய மாவது சாதன சாததியந்
தம்மிற் கூட்டமாத் திரஞ்சொல் லாதே
யிரண்ட னுடைய வுண்மையைக் காட்டுதல்
சத்த மநித்தங் கிருத்த மாதலின்
௩௯௦ யாதொன்று யாதொன்று கிருத்தம தநித்தமெனு
மன்னுவயஞ் சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே
கிருத்த வநித்தங் காணப் பட்ட
வென்றா லன்னுவயந் தெரியா தாகும
விபரீதான் னுவயம் வியாபகத் துடைய
௩௯௫ வன்னுவயத் தாலே வியாப்பியம் விதித்தல்
சதத மநிததங் கிருத்தத தாலெனின்
யாதொன்று யாதொன்று கிருத்த மநித்தமென
வியாப்பியத் தால்வியா பகத்தைக் கருதா
தியாதொன் றியாதொன் றநிததமது கிருத்தமென
௪௦௦ வியாபகத தாலவியாப் பியததைக் கருதுத
லப்படிக் கருதின்வியா பகம்வியாப் பியத்தை
யின்றியு நிகழ்த லின்விப ரீத
மாம்வை தன்மிய திருடடாந தத்துச
சாததி யாவி யாவி ருததி
௪௦௫ யாவது சாதன தன்ம மீண்டு
சாத்திய தன்ம மீளா தொழிதல்
சத்த நிதத மமூர்ததத தென்றால
யாதொன் றியாதொன்று நிததமு மன்றது
வமூர்ததமு மன்று பரமாணுப போலெனி
௪௧௦ னப்படித திட்டாநத மாகக காடடப்
படடபர மாணு நிததமாய் மூர்தத
மாதலிற் சாதன வமூர்த்த மீண்டு
சாததிய நிதத மீளா தொழிதல
சாத னாவி யாவி ருததி
௪௧௫ யாவது சாத்திய தன்ம மீண்டு
சாதன தன்ம மீளா தொழிதல்
சதத நிதத மமூர்ததத தென்றால
யாதொன் றியாதொன்று நிதத மன்றஃ
தமூர்ததமு மன்று கன்மம போல
௪௨௦ வென்றால வைதன மியதிருட டாநத

மாகக் காட்டப் பட்ட கன்ம
மமூர்த்தமாய் நின்றே யநிதத மாதலிற்
சாத்திய மான நித்திய மீண்டு
சாதன மான வமூர்தத மீளா
சஉரு துபயா வியாவிருததி காடடப் படட
வைதன் மியதிருட டாநததி னின்று
சாதன சாததியங்கண் மீளாமை யன்றியு
முண்மையி னுபயா வியாவி ருததி
யின்மையி னுபயாவி யாவி ருததி
சஙo யெனவிரு வகையுண் மையினுப யாவி
யாவி ருததி யுள்ள பொருடகட
சாத்திய சாதன மீளா தபடி
வைதன் மியதிருட டாநதங காட்டல்
சதத நித்த மமூர்தத மாதலி
சஙரு னென்றாறகி யாதொன்றி யாதொன்று நித்தமன்
றமூர்ததமு மன்றா காசமபோ லென்றால்
வைதன் மியதிருட டாநத மாகக்
காட்டப் பட்ட வாகா சமபொரு
ளென்பாற் காகாச நிததமு மமூர்ததமு
சசo மாதலாற் சாத்திய நிததமுஞ் சாதனமா
வுள்ள வமூர்ததமு மிரண்டு மீண்டில
வின்மையி னுபயா வியாவிருததி யாவது
சத்த மநித்த மூர்தத மாதலா
னென்ற விடததி யாதொன் றியாதொன்
சசரு றநிததமூாத தமுமன் றாகா ரம் போலென
வைதன் மியதிருட டாநதங் காடடி
லாகா சமபொரு ளலலவென் பானுக
காகாசந தானே யுண்மையின் மையினாற்
சாததிய வநிததமுஞ சாதன மூர்ததமு
சரு0*மீடசியு மீளா மையுமிலை யாகு
மவ்வெதி ரேக மாவது சாததிய
மிலலா விடத்துச சாதன மின்மை
சொல்லாதே விடுத லாகுஞ சதத
நித்தம பண்ணப படாமையா லென்றால்
சருரு யாதொன்றி யாதொன்று நிதத மன்று

* 'மீட்சியு மீளா மையு மாகுங்' என்றும் பாடம.

பண்ணப் படுவ தல்லா ததுவு
மன்றெனு மிவ்வெதி ரேகந் தெரியச்
சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே பண்ணப்
படுதலு மந்தமுங் கண்டே மாதலா
சசுo னென்னின் வெதிரே கநதெரி யாது
விபரீ தவெதி ரேக மாவது
பிரிவைத் தலைதடு மாறுச சொல்லுதல
சத்த நித்த மூர்த்த மாதலி
னென்ற லென்று நின்ற விடத்து
சசுடு யாதோ ரிடத்து நித்தமு மிலலையவ
விடத்து மூர்த்தமு மில்லையெ னுதே
யாதோ ரிடத்து மூர்த்தமு மில்லையவ்
விடத்து நிததமு மில்லை யென்றல்
வெதிரேக மாறு கொள்ளுமெனக் கொள்க
சஎo நாட்டிய விப்படித் தீயசா தனததாற
காட்டு மனுமான வாபா சத்தின்
மெய்யும் பொய்யு மித்திற விதியா
லைய மின்றி யறிநதுகொ ளாய்நதென.

தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை முற்றிற்று.

முப்பதாவது

பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்றகாதை.

[முப்பதாவது பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற பாட்டு.]

தானந தாங்கிச சீலந் தலைநின்று
போன பிறப்பிற புகுந்ததை யுணாந்தோள்
புதத தன்ம சங்க மென்னு

க:—௩௦ - ம் காதை, ௭௨. சீலம - பஞ்சசீலம, அஷ்டாங்கசீலம், தசசீல மென மூன்று வகைப்படும. "ஐவகைச் சீலத தமைதியுங் காட்டி" (௧ -ம காதை, ௬௨) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க அவற்றினியல்பை, இந்நூல் ௨௧ - ம் காதை, ௫௭ - ம் அடிக்குறிப்பிற் காண்க, மணிமேகலை பிக்குணியாதலின, அவற்றுள், தசசீலமே ஏண்டுக கொள்ளற்பாலன, "எண்ணிகந்த காலங்க ளெம்பொருட்டான் மிகவுழன, றெண்ணிகந்த வுலகங்க ளிருடீர வொருங்குணாந, தெண்ணிகந்த தானமுஞ் சீலமு மிவையாக்கி, யெண்ணிகந்த குணத்தினா னெம்பெருமா னல்லனோ." (இது நீலகேசியுரையிற கண்டது) என்றும, "தோடா ரிலங்கு மலர்கோதி வண்டு வரிபாட நீடு துணாசேர், வாடாத போதி நெறிநீழன மேய வரதன் பயந்த வறநூல், கோடாத சீல விதமேவி வாய்மை குணனாக நாளு முயலவாா,வீடாத வின்ப நெறிசேர்வா துனப வினைசோத னாளு மிலரே" (இது, வீரசோழியம், யாப்புப்படலம, ௩ - ம கலித் துறையுரையிலுள்ள உதாரணசசெய்யுள்) எனறும தானசீலங்கள் கூறப்பட்டு வருதல்காண்க.

௨. உணர்ந்தோள்-மணிமேகலை. பழம பிறப்பில் நிகழ்ந்தவற்றை அறிதற்குரிய அறிவும் யோகஸித்தியைப்போன்ற இருத்தியும் பக்குவிகளுக்கு எப்படியேனும உணடாகுமென்பது பௌத்தநூற்றுணிபு இப்பழம்பிறப்புணர்ச்சியையும் இருத்தியையும முறையே மணிபல்லவத்துளள புததபீடிகைககாட்சியாலும் மணிமேகலாதெய்வததாலும் மணிமேகலையடைந்தாளென்று இந்நூலிலுள்ள ௯ - ம் காதை, ௧௦ - ம் காதை கூறுதல் காண்க. மஹாபோதி விருக்ஷத்தினடியிலிருந்த பொழுது ஸித்தார்த்தனுக்கு முற்பிறப்புக களில நிகழ்நதசெயதிகள் மனததிற்றோற்றியபின்னரே ஸத்தியசதுஷ்டய ஞானம் தோற்றியதென்று புத்தசரித்திரங் கூறும்.

௩. புதத மென்னும் - புததனும் தருமமும் சங்கமுமெண்கிற, **புத்தன்** - ஸர்வஜஞன, பாலீபாஷையிலுள்ளதாகிய **மகாவர்க்க** மென்னும் நூலிலுள்ள மகாகண்டகமென்னும்பாகத்திலும, மத்தியம நிகாயத்துளள ஆரியபரியேஷணஸூத்திரததிலும், தீர்க்கநிகாயத்துள்ள மகாபரிநிர்வாணஸூத்திரத்திலும், மஹாபதான ஸூத்திரத்திலும புத்தசரிதங் கூறப்பட்டுள்ளதென்பா. **தருமம்** - அவனகூறிய அருளறங்கள அவை, அபிதருமம், ஸூத்திரதருமம், வினயதருமமென மூன்று வகைபபடுமெனறும், அவற்றுள் அபிதருமவகைகள் அபிதர்மாத்தஸங்கிரகமெனனுநூலிலும், ஸூத்திரதாமவகைகள் ஸாரஸங்கிரகமென்னு நூலிலும், வினயதாமவகைகள பிராதிமுக்தகவினயவினி

முத்திற மணியை மும்மையின் வணங்கிச்
சரணகதியாய்ச் சரண்சென் றடைந்தபின்
முரணுத் திருவற மூர்த்தியை மொழிவோ
னறிவு வறிதா யுயிர்நிறை காலத்து
முடிதயங் கமரர் முறைமுறை யிரப்பத்
துடித லோக மொழியத் தோன்றிப்

ச்சயமென்னுநூலிலும் சருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும், இம்மூன்றுவகைத்தருமங்களும் பிடகத்திரயத்தில் விரிவாகக கூறப்பட்டுள்ளனவெனவுங் கூறுவர். ஸங்கம் - பௌத்தரில் துறந்தோர்களின்கூட்டம், இதில்துறந்த இருபாலாரும் கலப்பின்றி வேறுவேறிடங்களில் இருத்தல்வேண்டுமென்பதும், அவர்களில் பிக்ஷுக்களுக்குப் பிக்ஷுணிகள் வணங்கி நடத்தலவேண்டுமென்பதும், பதின்மருக்குக் குறையாமலிருத்தலவேண்டுமென்பதும்விதி. மற்றையவிதிகளை வந்தவிடங்களிற் கண்டுகொளக.

ச. முத்திறமணி - திருமணி, மேற்கூறிய புத்த தரும சங்கதத்தை திருமணியென்பர், மும்மையின் வணங்கலாவது- "புத்தம் சரணங்கச்சாமி, தர்மம் சரணங்கச்சாமி, ஸங்கம் சரணங்கச்சாமி" என்பனவற்றை மூன்றுமுறைஜபித்து மூன்றுமுறைபணிதல், இனி 'மும்மையின் வணங்கி' என்பதற்கு மனோவாக்குக்காயங்களென்னும் மூகரணங்களால வணங்கியெனினும் பொருந்தும். 'முறைமையின் வணங்கி' என்றும் பாடம

ஞ. சரணகதி - சரணமாக அடைதல் சரணம் - அடைக்கலம்

உ - ஞ். உணர்ந்தோள் வணங்கிச்சென்று அடைந்தபினைக என்றது தருரத்நங்களையும் மணிமேகலை வணங்கியபினென்றவாறு.

சு. முரணுத் திருவறமூர்த்தியை - பூர்வோத்தர விரோதமிலாத தாமஸ்வரூபத்தை, "மலியா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்" (உ-ம் காதை, கo) எனவும், "முன்பின் மலியா மங்கல மொழி" (நo - ம் காதை, உசுக) எனவும் இந்நூலுள்ளே வந்திருத்தல் காண்க, தங்கள் தருமத்தை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் உத்தமமானதென்று கூறுவர் பௌத்தர்.

மேல்வருவன அறவணவடிகள்கூற்று.

எ. அறிவு வறிதாய - நிருவாண இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து அதனைப் பெறுதற்குரிய ஞானமின்றி காரணகாரிய ஞானமினறி யென்றுமாம். கo-ம காதை, எ.

அ. அமரர் - மஹாராஜிகலோகமுதலிய ஆறுலகிலுமுள்ள தேவாகள ; ஆறு தேவலோகங்களின் பெயரை இந்நூற் பதிகம, உ - உ கூ - ம அடிகளின் குறிப்பிற் பாக்க.

க. துடிதலோகம = துஷிதலோகம், இது மேறகூறிய மஹாராஜிகலோக முதலிய தெய்வலோக மாறினுள் நான்காவது. கௌதம புத்தராக அவதரித்த பிரபாபாலரெனனும் போதிஸத்துவர் இவ்வுலகம் அவதரிப்பதற்கு முனபு இருந்த விடமெனபர் "தொழுமடிய ரிதயமல ரொருபொழுதும் பிரிவரிய துணைவ னெனலா, மெழுமிரவி கிரணநிக ரிலகுதுகில் புனைசெய்தரு னிறைவ னிடமாக, முழுவுமறை யவருமுனி வரருமரி பிரபாரு கனனு மெவரும், தொழுதகைய விமையவரு மறமருவு துறிசெய்திழு துடித்புரமே." (ரீ ராஜோபாப்யாப்புப்படலம், நூசு - ம கலிதத்துறை யுதாரணம) எனனுஞ் செய்யுள, துடிதபுரமெனறு ஒரு புதஸ்தலம பூமியிலிருந்ததாகத் தெரிவ்கினறது துடிதவிமானமெனற ஒரு விமானமிருபதாக நீலகேசியுரை கூறுகினறது. தோன்றி - கோசலதேசத்திற கபிலவஸ்துவிற் சாக்கியசகுலரான சுத்தோதனனுடைய பட்டமகிஷியான மாயாதேவியின வயிறறிலிருந்து அவள் வலமருங்குலவழியே உலகபனி வனதகில அவதரித்து இங்ஙனமவதரித்ததை, "உலகபனி வனதது னொண்குழைத தேவி, வலம்படு மருங்குல வயோ புரும, லான்றோ னவவழித தோன்றின னுதலி, னீன்றோ ளேழாநா ளினனுயிர் வைத்தாள்." (இது, விம்பஸா

௧௦ போதி மூலம பொருந்தி யிருந்து
மாரனை வென்று வீர னாகிக்
குற்ற மூன்று முற்ற வறுககும

தையென்னுங் காப்பியம்) என்னுஞ் செய்யுளாலுணர்க.

அ - கூ. ஈண்டுக் கூறியதுபோலவே "சககர வாளத்துத் தேவ ரெல்லாந், தொக்கொருங் கீணடித் துடித லோகதது, மிககோன் பாதம் விழுந்தன ரிரப்ப" (௧௨ - ம காதை, ௭௨ - ௭௪) என்று முன புவந்திருததல் காண்க.

௧௦. போதிமூலம - இக்காலததுப் புததகயையென்று வழங்கப்படுவதும நைரஞசரா அல்லது பல்குனியெனறு கூறப்படும் நதிக்கரையிலுள்ளதுமாகிய இடததில ஐநது கிளையை யுடைததாய்விளஙகிய அரசமரததின் அடியில போதி - அரசமரம. இஃது ஐநதுகிளையையுடைததாதல, "பணையைந தோஙகிய பாசிலைப் போதி, யணிதிகழ் நீழ லறவோன்" (சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை. ௧௧-௧௨) என்பதனாற் பெறப்படுகின்றது. ஸித்தாாததன் உணமையறிவை யடைதற்குத துறவுபூண்டு பலவிடததுஞ்சென்று பலவாறுமுயன்று முடிவில இமமரததடியில்வநது சீலசமாதியிலிருநது பழம் பிறப்புக்களை யறிநது தசபாரமிதையும நிறையப்பெற்று ஆராய்நதபொழுது ஸததியசதுஷ்டய ஞானமுழுதும அவனுககுததோறறினமையால, இமமரம, மஹா போதிவிருக்ஷமெனறு பௌததாகளால் மிகப்பாராட்டி, நெடுந்தூரததிருந்தும திக்குநோககி வணஙகப்படுவது. பணடைககாலததில இததெனனாடடிலிருநத பௌததாகள் வடதிசைநோககி இதனைத தொழுதுவந்தாாகளெனறுந தெரிகின்றது, 'போதிவிருட்சம் வடக்கேயிருப்பதென்று பௌததன தொழுதலால திக்குளதெனக' என்பது சிவஞான சித்தியார், சௌததிராந்திகன் மதமறுதலை, ௩௩ - ம் திருவிருதததுரை. இமமரததினகீழிருநது ஞானமபெற்றமையால், புத்தன் போதிவேநதனென்று கூறப்படுவன்; இம்மரததடியில் ஸித்தாாததன தசபாரமிதையும் நிறையப்பெறறு எலலாமறிந்தானென்பது, "அருணெறியாற் பாரமிதை யாறைந்து முடனடககிப், பொருண்முழுதும் போதியின்கீழ் முழுதுணர்ந்த முனிவரன்ற, னருண்மொழியா னால்வாய்மை யறிந்தவரே பிறப்பறுப்பார், மருணெறியாம் பிறநூலு மயக்கறுக்கு மாறுளதோ." என்னும் சித்தாந்தத்தொகைச் செய்யுளால் நன்குணர்த்தப்பட்டது, இச்செய்யுளையும் இஃது இந்த நூலிலுள்ளதென்பதையும் நீலகேசிததிரடடுரையும், சிவஞான சித்தியார் பரபக்கததிற்கு ஸ்ரீஞானப்பிரகாசரெழுதியவுரையுந் தெரிவித்தன.

௧௧. மாரன் - தர்மவிரோதியான ஒரு தேவன், இவன் புததனுக்கு ஞானமுண்டாகாதவண்ணம் தனமகளிா மூவருமதானுமாகவநது பலவகையான இடையூறுகளைச்செய்து முடிவில் தோல்வியுற்றான்; "தாமநறுங குழன்மழைக்கட்டளிரியலாா தமமுன்னாக, காமனையே முனந்தொலைததாற் கண்ணோட்டம் யாதாஙகொல்." என்பது வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், ௧௧-ம ௧ - றை, ௨ - ம். மாரனைவென்றமையால், புத்தனை மாரஜிததென்று கூறுவர். வீரியம தசபாரமிதையுளொனறாதலின, அதனையுடையானெனபார் 'வீரன்' எனறார், வீரியமென்றது, இங்கே அறிவுபெறுந்துணையும் பலவகையான இடையூறறினுககுமஞ்சாது மடிவின்றிமுயன்ற முயறசியை, அது "விளைவாய போதியையுறுமளவும் வினைமடியான், றளர்வின்றி யோடிய தாளினானலலனோ" என்பதனாற் பெறப்படும். இச்செயயுள், நீலகேசிவிருத்திசமயதிவாகரத்தில், புததனுடைய வீரியபாரமிதைககுககாட்டிய மேறகோள, "காமற கடநத வாமன" (௫ - ம காதை, ௭௭), "மாரனை வெலலும வீர" (௧௧-ம காதை, ௬௧) என்றாா முன்னும. இராமனை யுதத வீரனென்றும, கனனனைத தானவீரனெனறும, புததனைத தயாவீரனென்றுஙகூறுவாவடநூலாா.

௧௨. குறற மூனறு - காமம் வெகுளி மயக்கஙகள, "காமம் வெகுளி மயக்கஙகாரணம" எனபா பின்னும, ௨௫௩ - ம் அடி. இமமூன்றையும் துவரத் துறந்த

வாமன வாயமை யேமக் கட்டுரை
யிறந்த காலத தெண்ணில்புத தர்களுஞ
கரு சிறந்தருள கூர்ந்து திருவாய் மொழிநத
தீரறு பொருளி னீந்தநெறி யுடைத்தாய்ச்

மையின், புத்தன் முக்குற்றங் கடிந்தோனென்று கூறப்படுவன்; "குற்றங் கெடுத்தோய்" (௫-ம் காதை, க௦௦) என்று முன் புவந்திருத்தல் காண்க; 'அறுக்கும்' என்றதனால் குற்றமூன்றையும கட்டென்றாராயிற்று. "போய்க் குற்ற மூனறு மறுத தான்புகழ் கூறுவேற்கென, வாய்க்குற்ற சொல்லின் வழுவும்வழு வல்ல வன்றே." என்பது குண்டலகேசி, அவையடககம். "பூமகனே முதலாகப் புகுநதமர ரெண்டிசையுந், தூமலரா லடிமலரைத தொழுதிரந்து வினவியநாட், காமமுங கடுஞ்சினமுங் கழிப்பரிய மயக்கமுமாய்த, தீமைசால் கட்டினுக்குத திறற்கருவி யாய்க்கிடந்த, நாமஞசாா நமாகளுககு நயப்படுமாறினிதுரைத்துச, சேமஞசாா நன்னெறிக்குச செல்லுமா றருளினையே." என்பது, வீரசோழியம், யாப்புப்படலம, கக-ம் கலித்துறை யுதாரணம. இனி, பொய், கொலை, கள், காமம், களவு என்பனவற்றை ஐஙகுற்றமென்று இவர் வழஙகுவதுமுண்டு "கள்ளும் பொய்யுங காமமுங கொலையு, முளளக களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை" (௨௪-ம காதை, எஎ-எ௧) என்றும், "வீடு கொண்ட நல்லறம் பகர்ந்து மனபதைக்கெலாம் விளஙகு திஙக ணீாமையால் விரிநதிலங்கு மனபினோன், மோடுகொண்ட வெண்ணுரைக் கருங்கடற் செழுஞ்சுடர் முளைததெழுநத தென்னலாய் முகிழ்நதிலங்கு போதியி, னாடுகின்ற மூவகைப் பவங்கடந்து குற்றமான வைநதொடஙகொர் மூன்றறுதத நாதனாண் மலர்ததுணர்ப், பீடுகொண்டவார் தளிர்ப்பிறங்கு போதியானை யெம்பிரானை நாளுமேதது வார் பிறப்பிறப்பிலார்களே." (இது, வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், ௩-ம் கலித துறையுதாரணச்செய்யுள்) என்றும் வருதல் காண்க.

கஙு. வாமன்... கட்டுரை— புத்தனது நால்வகைச் சத்தியங்களாகிய, இன்பததை விளைவிக்கும் பொருள் பொதிந்த சொல்; வாமன் - அழகியவன

எ - கஙு. காலத்து இரப்பத் தோனறி இருந்து வென்று வீரனாகி அறுக்கும வாமனது வாய்மையாகிய கட்டுரையென்க, க௨-ம் காதை, ௫௮ - எ௪.

க௪. கௌதம புத்தருடைய காலததிற்குமுன்பு தருமஙகுறைந்த ஒவ்வொரு காலததும் ஒவ்வொருவராகப் புததாகள பலா அவதரித்து உபதேசஞ்செயது தருமஸ்தாபனஞ்செய்தார்களென்பது பௌத்தநூற்றுணிபாதலின், 'இறநத காலத தெண்ணில்புத் தர்களும்' என்றார், கௌதம புத்தருடைய சரித்திரததிலும், புதத ஜாதக கதையிலும் இக்கருத்து ஆஙகாஙகுப்பெறப்படும், கௌதம புத்தருக்கு முன்னேயுள்ள புத்தர்களுள், இருபததெழுவா பெயாகளமட்டும இப்பொழுது தெரிகின்றன. அவைவருமாறு:—(க)-தண்ணகாரர், (௨)-மேதங்கரர், (௩)-சரணஙகரர், (௪)-தீபங்கரர், (௫)-கௌண்டினனியர், (௬)-மஙகளா, (௭)-ஸுமஙகளர், (௮)-இரேவதர், (௯)-சோபிதர், (க௦)-அநோமதர்சி, (கக)-பதுமா, (க௨)-நாரதர், (கஙு)-பதுமோததரா, (க௪)-ஸுமேதா, (கரு)-ஸுஜாதா, (க௬) பிரியதர்சி, (கஎ)-அாததததர்சி, (க௧)-தர்மதர்சி, (கக)-ஸித்தார்ததா, (௨௦)-திஷ்யா, (௨க)-புஷ்யர், (௨௨)-விபச்சித, (௨௩)-சிகி, (௨௪)-விருஷபர், (௨௫)-ககுந்தர், (௨௬)-கோவகாமா, (௨௭)-கசியபரென்பன. இவ்விருபததெழுவரும கௌதம புததரும ஸாவஜ்ஞய புததரென்று கூறப்படுவர். இஃது, இலஙகையிலுள்ள விததியோதய பாடசாலைத தலைவராகிய ஸ்ரீஸுமங்களரால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டது. தண்ணஙகாரன், மஹாவீரன் முதலிய இருபத்துமூன்று புத்தரென்பாருமுளா.

கஙு - கரு. யான்கூறுவது, ஏமக்கட்டுரையும் திருவாய்மொழிந்ததுமாகவுளளதென்று அறவணவடிகள் கூறினாரென்க.

கஙு. ஈரறு பொருளின் - பன்னிரண்டு பொருள்களால, என்றது 'பேதைமை

சார்பிற் றோன்றித் தத்தமின் மீட்டு
மிலக்கணத் தொடர்தலின்
மண்டில வகையா யறியக் காட்டி
௨௦ யெதிர்முறை யோப்ப மீட்சியு மாகி
யீங்கி தில்லா வழியில லாகி
யீங்கி துள்ள வழியுண் டாகலிற்
றக்க தக்க சார்பிற் றோற்றமெனச்
சொற்றகப் பட்டு மிலககணத் தொடாபாற்
௨௫ கருதப் பட்டுங் கண்டநான் குடைத்தாய்

முதலியவற்றை. அவையாவன:— பேதைமை, செய்கை, உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகர்வு, வேட்கை, பற்று, பவம், தோற்றம், வினைப்பயனென்பன. இவற்றை முறையே அவித்யை, கர்மம அலலது ஸம்ஸ்காரம், விஜ்ஞானம், நாமரூபம் அல்லது ரூபாரூபம், ஷடாயதனம், ஸபரிசம், வேதனை, தருஷ்ணை, உபாதானம், பவம, ஜன்மம் கர்மபலம என்பர் வடநூலார். இவை துவாதச நிதானமெனப்படும, இவறறுள் விஜஞானததிற்குப் பௌதிக இயல்பு உண்டென்பர், (௩௦ - ம் காதை, ௪௫ - ௪௮.)

'ஈரறுபொருளின்' என்றது முதலியவற்றிற்குப் பின்வரும், 'பேதைமை' (௪௫ - ம் அடி) என்பது முதலியவற்றால் விவரணங கூறப்படும.

௧௭ - ௧௮. சாரபிற்றோன்றி - சம்பந்ததால் உண்டாகி, சம்பந்த மெனறது காரியகாரணத தொடர்ச்சியை. "சாரபிற்றோற்றம்" (௨௫ - ம் காதை, ௧௬௩) எனறு முன்பு வநதிருததல் காண்க. மேறகூறிய பன்னிரண்டனுள பேதைமையிலிருநது செய்கையும், அதிலிருநது உணாவும், அதிலிருந்து அருவுருவும, அதிலிருநது வாயிலும, அதிலிருநது ஊறும, அதிலிருந்து நுகர்வும், அதிலிருநது வேட்கையும, அதிலிருநது பற்றும, அதிலிருநது பவமும், அதிலிருநது தோறறமும், அதிலிருந்து வினைப்பயனுந் தோன்றுமெனக்கொள்க. இதனால் முதன்முறைத் தோற்றங் கூறியவாறாயிற்று. தத்தமில் மீட்டும் இலக்கு அண்ணத்தொடர்தலின் - அப்பன்னிரண்டனுள் செய்கை முதலிய ஒவ்வொன்றும் தததமக்கு முன்னுள்ளவற்றில்நின்றும் தோன்றியதுபோலப் பன்னிரண்டாவதாகிய வினைப்பயனினின்றும் எண்ணுமுறையில் முதற்கண்ணின்றதாகிய பேதைமைதோனற அதனினின்று திரும்பவும் செய்கைமுதலியன முன்தோன்றியவாறே தோனறுதலால், மீட்டும, உம்மை - இறந்ததுதழீஇயது. பேதைமை முதலிய பன்னிரணடும தங்கட்டோன்றுவனவற்றைநோக்கப் பகுதியாதலும், தமக்கு முதலாவனவற்றைநோக்க விகுதியாதலு முடையனவென்பது பௌத்தர்கொள்கை. இலக்கு-குறி. (௩௦ - ம் காதை, ௧௦௪ - ௧௧௮.)

௧௯. மண்டிலம் - வட்டம், "ஊழின் மண் டிலமாச சூழுமிந் நுகாச்சி" என்பா பின்னும, (௩௦ - ம் காதை, ௧௧௮.)

௨௦. எதிாமுறை ஒப்ப - தோன்றும் முறைமையைநீகக எதிாதல் - தோன்றுதல், எனறது காரணததை இல்லையாக்கவென்றபடி. பேதைமைமீளச் செய்கையும், அதுமீள உணர்வும், அதுமீள அருவுருவும், அதுமீள வாயிலும, அதுமீள ஊறும், அதுமீள நுகாவும், அதுமீள வேட்கையும, அதுமீளப் பற்றும, அதுமீளப் பவமும, அதுமீளத தோற்றமும், அதுமீள வினைப்பயனுமீளுமெனறவாறாயிற்று. மீளுதல - ஈணடு இன்மைப் பொருட்டு. 'எதிாமுறை யொப்ப' என்றும் பாடம், (௩௦ - ம் காதை, ௧௧௯ - ௧௩௩.)

௨௧. இதுவென்றது காரணததை. இல்லாகி - காரியஙகளிலலையாகி.

௨௫. மேற்கூறிய பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டனுள், பேதைமை, செய்கை என்னும் இந்த இரண்டும் முதற்கண்டமென்றும், உணர்வு, அருவுரு, வாயில்,

மருவிய சந்தி வகைமூன் றுடைத்தாய்த்
தோற்றம பார்ககின் மூன்று வகையாயத்
தோற்றற் கேற்ற காலமூன் றுடைததாய்க
குற்றமும வினையும் பயனும விளைந்து
௩௦ நிலையில வறிய துன்பமென நோகக
வுலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி
நால்வகை வாய்மைககுச சாரபிட னாகி
யைந்துவகைக் கந்தத் தமைதி யாகி
மெய்வகை யாறு வழககுமுக மெய்தி
௩௫ நயங்க ணான்காற் பயன்க ளெய்தி
யியன்றநால் வகையால் வினாவிடை யுடைத்தாய
நின்மிதி யின்றி யூழ்பா டினறிப்
பின்போக் கலலது பொனறக கெடாதாயப

ஊறு, நுகர்வு என்னு மிவ்வைந்தும் இரண்டாங் கண்டமென்றும், வேட்கை, பற்று, பவம் என்னுமிம்மூன்றும் மூன்றாங்கண்டமென்றும, தோற்றமும் வினைப் பயனும் நான்காங்கண்டமெனறுங கூறப் படும்; (௩௦ - ம் காதை, கஙஙு - கசஎ.)

உசு. செய்கையு முணர்வுஞ் சேர்தலை முதற்சந்தியென்றும், நுகர்வும வேட்கை யுஞ்சேர்தலை இரண்டாஞ்சந்தியென்றும், பவமுந் தோற்றமுஞ்சேர்தலை மூன்றாஞ்சந்தியென்றுங் கூறுவர், (௩௦ - ம் காதை, கசஅ - கஙஉ.)

உஎ. தோற்றம் - பிறப்பு (௩௦-ம் காதை, கஙஙு - கஙஅ.)

உஅ:—௩௦ - ம் காதை, கஙகூ-கசூஅ.

உகூ:—௩௦ - ம் காதை, கசூகூ - கஎச.

௩௦ - ௩க:—௩௦ - ம் காதை, கஎஙு - கஎஅ.

௩உ. நால்வகை வாய்மைக்கு-நான்கு வகைப்பட்ட சத்தியங்களுக்கு, நான்கு சத்தியங்களாவன:—துக்கம், துக்கோத்பத்தி, துக்கநிவாரணம், துக்கநிவாரணமார்க்கமென்பன, (௩௦ - ம் காதை, கஎகூ - கஅஅ.)

௩௩. ஐந்துவகைக்கந்தம் - பஞ்சஸ்கந்தம், ஸ்கந்தம் - கூட்டம், அவையாவன:—உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஜ்ஞானம் என்பன; "ஓஙகுருவம் வேதனை யுளக்குறிப்புப் பாவனை மெய், தாங்குணர்வென் றைந்தாங்கந்தம்" என்பது பரமததிமிரபானு, (௩௦-ம காதை, கஅகூ - ககூ௦.)

௩௪. ஆறுவழககாவன:— உண்மைவழககு, இனமைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்த உண்மைவழக்கு, இலலதுசார்ந்த இனமைவழக்கு, உள்ளதுசாாந்த இன்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்த உண்மைவழக்கு, என்பன (௩௦ - ம் காதை, ககூக-உகசு)

௩௫. நயஙகள்நான்கு - ஒற்றுமைநயம, வேற்றுமைநயம, புரிவின்மைநயம், இயல்புநயம் என்பன, (௩௦ - ம் காதை, உகஎ - உஉஅ.) பயன்கள் - பிரயோசனஙகள், அவை நான்குவகைப்படும (௩௦ - ம் காதை, உஉஅ - உஙச.)

௩௬. நால்வகையால் வினாவிடையுடைமை - துணிந்துசொல்லல், கூறிட்டு மொழிதல், வினாவின்விடுத்தல், வாய்வாளாமை என்பன, (௩௦ - ம் காதை, உஙஙு - உசகூ.)

௩௭. நின்மிதி-நிர்மாணம்=உண்டாக்குதல். ஊழ்பாடு-முடிவுபடுதல் ஊழ்-முடிவு. தொடக்கமும் ஈறுமின்றி யென்பதாம்.

௩௮. பின்போக்கு - தொடர்ச்சி, இதனை ஸந்தானமென்பர், அது வாயுஸந்தானம், தீபஸந்தானம், தாராஸந்தானம், பிபீலிகாஸந்தானம் என நான்குவகைப்படும். பொன்றகெடாதாய் - முற்றக்கெடாததாகி.

௩௮ - சச:—௩௦ - ம் காதை, உஙு௦-உஙக.

பண்ணுந ரின்றிப் பண்ணப படாதா
௪௦ யானு மின்றி யென்னது மின்றிப்
போனது மின்றி வந்தது மின்றி
முடித்தலு மின்றி முடிவு மின்றி
வினையும பயனும பிறப்பும வீடு
மினையன வெல்லாந் தானே யாகிய
௪௫ பேதைமை செய்கை யுணாவே யருவுரு
வாயி லூறே நுகர்வே வேடகை
பற்றே பவமே தோற்றம வினைப்பய
னிற்றென வகுத்த வியல்பீ ராறும
பிறந்தோ ரறியிற் பெருமபே றறிகுவ
௫௦ ரறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவா
பேதைமை யென்பதி யாதென வினவி
னோதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
யியற்படு பொருளாற கண்டது மறந்து
முயற்கோ டுண்டெனக் கேட்டது தெளித
௫௫ லுலக மூன்றினு முயிரா முலக

இனிப் பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டுசார்பும் அவற்றின இலக்கணங்களும் முறையே கூறப்படும்.

௪௫. பேதைமை - அவித்யை. செய்கை - காமம். உணர்வு - விஞ்ஞானம. அருவுரு - நாமரூபம்.

௪௬. வாயில் - ஷடாயதனம், அஃதாவது ஞானேந்திரியங்களும் மனமும. ஊறு - ஸ்பரிசம, அஃதாவது இந்திரிய விஷயசம்பந்தம். நுகர்வு-வேதனை, அஃதாவது சுகதுக்க அனுபவம். வேட்கை-த்ருஷ்ணை, அஃதாவது இனபததை அடையவேண்டுமென்றும் துனபத்தைப் போக்கவேண்டுமென்று முண்டாகு மாசை.

௪௭. பற்று-உபாதானம்; அஃதாவது இன்பத்தைக்கொடுக்கும் பொருள்களோடு ஒட்டிக்கொளளுதல. தோற்றம்-ஜனனம். வினைப்பயன - காமபலம. இயல்பு - ஸ்வபாவம்.

௪௯. பெரும்பேறு - நிர்வாணம்.

௫௨. இவற்றையென்றது நான்கு சத்தியங்களையும், அவற்றை நன்கு விளக்குந் துவாதச நிதானங்களையும்.

௫௪. கோடு - கொம்பு.

௫௬ - ௫௪. பேதைமையென்பது மயங்கிக் கண்டதுமறநது கேட்டது தெளிதலென்க, "பேயமை யாககுமிப் பேதைமைக கள்வனோ டுடனாயக, காமுற் றாமதன் பயத்தினிற காமனைக் கடந்து, நாமரூஉம்புகழ் கொடுபபதோர் நன்னெறிநண்ணும, வாமன வாயமொழி மறநதிட்டு மறநதொழி கின்றாம்" (இது வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், ௫ - ம கலித்துறை யுதாரணம்) என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காணக. இவவடிகளாற் பேதைமையதிலக கணம் கூறப்பட்டது.

௫௫. உலகமூன்றினும் - மூன்றுலகங்களுள்ளும், உலகம முப்பத்தொன்றென் பாரெனின் மஹாராஜிகலோகமுதலிய உலகம் இருபத்தாறினையும் மேலுலகென்றும், நாரகலோகமுதலிய உலகம நான்கினையும் கீழுலகென்றுங்கொண்டு அவற்றை நடுநின்ற மனுஷ்யலோகததுடன் கூட்டி, இநநூலாசிரியர் உலகம மூன்றெனக் கொண்டார்போலுமென்க, "திருமேவு பதுமஞ்சேர் திசைமுகனே முதலாக, வுருமேவி யவதரித்த வுயிரனைதது

மலகில பல்லுயி ரறுவகைத் தாகு
மக்களுந் தேவரும பிரமரு நரகருங
தொக்க விலங்கும பேயு மென்றே
நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற
சுஅ சொல்லப் பட்ட கருவிற சார்தலுங்
கருவிற் பட்ட பொழுதினுட் டோற்றி
வினைப்பயன் விளையுங் காலையுயிர் கட்கு
மனப்பே ரின்பமுங கவலையுங் காட்டுந
தீவினை யென்பதி யாதென வினவி
சுரு ஞய்தொடி நலலா யாங்கது கேளாய்
கொலையே களவே காமத தீவிழை
வுலையா வுடமபிற் ரூறறுவ மூன்றும
பொய்யே குறளை கடுஞசொற பயனில
சொல்லெனச் சொல்லிற ரூற்றுவ நான்கும
எஅ வெஃகல் வெகுளல பொலலாக காடசியன
றுள்ளந் தன்னி லுருபப னூன்றுமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவ
ரித்திறம படரார் படர்குவ ராயின
விலங்கும பேயு நரகரு மாகிக்
எடு கலங்கிய வுள்ளக கவலையிற் ரூறுனறுவா
நல்வினை யென்பதி யாதென வினவிற

மூயக்கொள்வா, னிவ்வுலகுங் கீழுலகு மிசையுலகு மிருணீங்க, வெவ்வுலகுந் தொழுதேத்த் வெழுந்தசெழுஞ் சுடரெ ன்ன, விலங்குகதி ரோரிரண்டும் விலங்கி வலங் கொண்டெவ, வலங்குசினைப் போதியின்கீ ழமமமர்ந்த பெரியோய்நீ" (இது வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், கக - ம் கலிததுறையுதாரணம்) என்பதில் இப்படியே உலகங்கள் மூன்றுகக் கூறப் பட்டிருத்தல் காண்க. உயிராமுலகம் - சேதனப்பிரபஞ்சம.

நுசு. அலகில - அளவில்லாதன.

நுசு - நுஅ. மக்களும் தேவரும் பிரம ரும் நரகரும் விலங்கும் பேயுமென்று பல்லுயிர் அறுவகைத்தாகும், இவ்வறு வகைப்பிறப்பும் ஷட்கதி யெனப்படும. செய்கை கூறுதற்கு அங்கமாக ஈண்டி அறுவகையுயிர்களுங் கூறப்பட்டன.

சுஅ. சொல்லப்பட்ட கரு - மேற்கூறி யமக்கட்கரு முதலிய ஆறும். கரு-பீஜம்; பதிகம், உ.

சுஉ. "விளைவின்கண், வீயா விழுமந் தரும்" என்பது திருக்குறள், உஎச

சுஎ - சுங. (செய்கை) சாதலிலும இன்பத்தையும கவலையையுங் காட்டும்

சுசு காமததீவிழைவு - இருபெ ரொட்டு.

சுஎ. குறளை - கோள். கடுஞ்சொல - கோபச்சொல்.

சுஎ - சுக. பயனில்சொல் - அறய பொருளின்பங்களுள் ஒனறும் பயனா சொல்.

எஅ. பொல்லாக்காட்சி - மயகம அஃதாவது உண்மையையறியாமை.

எக. உருப்பன - தோன்றுவன.

சுச - எஉ. தீவினையென்பது மூன றும் நான்கும் மூன்றுமெனப் பத்துவகை ப்படும். இப்பதனதையும தச ஸம்யோ ஜனையென்பது பௌத்தநூல்வழக்கு

எக. இத்திறம் - கொலை முதலிய இப்பாவவழிகளில். படரார் - செல வார்.

சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச்
சீலந தாங்கித தானந் தலைநின்று
மேலென வகுதத வொருமூன்று திறத்துத
௮௦ தேவரு மக்களும பிரமரு மாகி
மேவிய மகிழ்ச்சி வினைபபய னுண்குவ
ருணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணர்விற்
புரிவின் றாகிப புலன்கொளா ததுவே
யருவுரு வென்பதவ் வுணர்வு சாரந
௮௫ வுயிரு முடமபு மாகு மென்ப
வாயி லாறு மாயுங் காலை
யுள்ள முறுவிகக வுறுமிட னாகு

௭௭. சொல்லியபத்து - கொலை, களவு, காமம, பொய், குறளை, கடுஞசொல, பயனில்சொல், வெஃகல், வெகுளல், பொல்லாக்காட்சி யென்பன "மருடரு மனமவாய் மெய்யிற் கொலைமுதல் வினை பத தாமே" என்பது சித்தாந்தத்தொ ௨௪ நீங்கலாவது இப்பததினினறும நீங்கிக் கொலலாமைமுதலிய பத்தினை யும் பெறுதல் . ' பள்ளிவலம் புரிதல, தவ ஞசெய்தல், தானஞ்செயதல என்னும காயததின்குண மூன்றும், மெயயுரை, நலவார்ததை, இனியனகூறல், பயன் படுசொற்கூறல் என்னும் வாககின் குணம் நான்கும், அருணினைவு, ஆசை யறுததல், தவப்பற்று என்னும் மனததின் குண மூன்றும் ஆகிய நற்குணம் பதது' என்று கூறுவாருமுளர் இது, சிவஞா னசித்தியார், சௌததிராந்திகன் மதம், ௩௦ - ம பாட்டுரையிற்கண்டது.

௭௮.—௩௦ - ம் காதை, க. சீலததின வகைகளை இந்நூல் ௨ க-ம் காதை, ௫௭-ம அடிக்குறிப்பிற் காண்க.

௮க. மகிழ்ச்சிவினைப்பயன் - இன்பம், மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம்.

௬௪ - ௮க. இவ்வடிகளிற் கூறியது போலவே "விலங்கு நாகரும் பேய்களு மாக்குங், கலங்கஞர்த் தீவினை கடிமின் கடிந்தாற், றேவரு மககளும் பிரமரு மாகு தி, ராகலி னல்வினை யயரா தோம்புமின்" (௨௫ - ம் காதை, ௪க-௪௪) என்று முன் புவந்திருத்தல் காண்க.

௪௫-௮க:—௨௪-ம்காதை, க௦௫-க௪௦.

௮௨. உணர்வு-விஞ்ஞானம் ; இதுபஞ் சஸ்கந்தத்துள் ஒன்றாகவுங் கூறப்படும பின்னர்ககாண்க. உறங்குவோருணர்வி ன் - தூங்குவோருடைய உள்ளம் கர்த் ருதவமும போக்தருத்வமுமின்றிச் சா க்ஷிமாததிரையாக நிற்றல்போல.

௮௩ புரிவு இன்றாகி - செய்யுந்தொ ழில் யாதொன்று மின்றி ; புலன்கொளா தது - விஷயங்களை அனுபவியாது சாக்ஷி மாத்திரையாயிருததலையுடையது.

௮௨ - ௮௩. உணர்வு, உள்ளம், விஞ் ஞானமென்பன ஒருபொருட்சொற்கள் , இதனைப் பின்னர்க்காண்க , இதுவே கருமத்தொகுதியோடு கூடிய வியவகார தசையில உயிரென்றுவழஙகப்படுமென் பதும, முடிவில் ஆனமாவென்று ஒன்று இலலையென்பதும் பௌததர்கொள்கை; ஆன்மா இல்லையென்பதனால் இவர்கள் அநானமவாதிகளென்று கூறப்படுவர் , இநத இரண்டடிகளாலும் உணர்வினிலக் கணம கூறப்பட்டது.

௮௪-௮௫. அருவுரு-நாமரூபம் ,"அரு வுருததன்மை, யாக்கை" என்பர் பின்னு ம், க௦௨ - க௦௩ இவ்விரண்டடிகளாலும் அருவுருவினிலக்கணம கூறப்பட்டது.

௮௬. வாயிலாறு - ஷடாயதனம் ; வா யில், துவாரம், வழி, ஆயதனம், இட மென்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

௮௭. உள்ளமுறுவிக்க - விஞ்ஞானத் தில் விஷயஙகளையடைவிததற்கு உறும் இடனாகும - உற்ற இடங்களாகும் · இட ங்களாவன— மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் இந்திரியமைந்தும் மன மொன்றும்.

௮௬ - ௮௭. இவ்விரண்டடிகளாலும வாயிலினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

மூறென வுரைப்ப துள்ளமும் வாயிலும்
வேறு புலன்களை மேவுத லென்ப
௯௦ நுகர்வே யுணர்வு புலன்களை நுகர்தல்
வேட்கை விருமபி நுகர்ச்சியா ராமை
பற்றெனப் படுவது பசைஇய வறிவே
பவமெனப் படுவது கரும வீட்டந
தருமுறை யிதுவெனத் தாந்தாஞ் சார்தல்
௯௫ பிறப்பெனப் படுவதக் கருமப் பெற்றியி
னுறப்புண ருள்ளஞ் சார்பொடு கதிகளிற்
காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல்
பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதா
யியற்கையிற் றிரிந துடம பிடுமபை புரிதன்
௧௦௦ மூப்பென மொழிவ தந்தத் தளவுந்
தாக்குநிலை யாமையிற் றாந்தளாந் திடுதல்
சாக்கா டென்ப தருவுருத் தன்மை
யாக்கை வீழ்சதி ரெனமறைந் திடுதல

அஅ. ஊறு - ஸ்பரிசம், உள்ளமும் வாயிலும் - விஞ்ஞானமும் ஷடாயதனமும்.

அக. புலன்களை - விஷயங்களை.

அஅ - அக. ஷடாயதனங்கள் விஷயங்களைஸ்பரிசித்தல் ஊறெனப்படுமென்பர்; இவ்விரண்டடிகளாலும் ஊற்றினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௦. உணர்வு - விஞ்ஞானம்; இதனால் நுகர்வினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௧. வேட்கை-தருஷ்ணை; ஆராமை-நிரம்பாமை; "ஆரா வியற்கை யவா" (திருக்குறள், ௩௭௦) என்றார் திருவள்ளுவரும்; நிரம்பாமையாவது - தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின், வேண்டாதனவாகிய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல்வளர்தல்; இதனால் வேட்கையதிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௨. பசைஇய - ஒட்டிக்கொண்ட; இதனாற் பற்றினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௩. ஈட்டம் - கூட்டம், ஈண்டுக்கூறியதுபோலப் பவத்தைக் கருமத்தொகுதியென்று பின்னுங்கூறுவர், ௧௧௩, ௧௪௨ - ம் அடிகளிற் காண்க.

௯௩ - ௯௪. இந்த இரண்டடிகளாலும் பவத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௫. கருமப்பெற்றியின் - கருமங்களினியல்போடு.

௯௬. உறப்புணருள்ளம் - மிகப்புணர்ந்த விஞ்ஞானம், சார்பொடுகதிகளில் - சம்பந்தத்தோடு கூடிய பிறப்புவகைகளில்.

௯௭. இங்கே 'காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல்' என்றதற்கேற்ப, "அனபுடை யாருயி ரரசற் கருளிய, வென்புடை யாக்கை" என்று முன்னுங் கூறியிருததல்காண்க, ௨௫ - ம காதை, ௧௭௦ - ௧௭௧.

௯௬ - ௯௭. உள்ளம் தோன்றலென்க.

௯௫ - ௯௭. இவ்வடிகளால் தோற்றத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௮. பிணி - வியாதி. பிறிதாய் - வேறாகி.

௯௯. இயற்கை-ஸ்வபாவம். திரிந்து-வேறுபட்டு. இடும்பை - துன்பம்.

௯௮ - ௯௯. இவ்வடிகளாற் பிணியினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௧௦௦ - ௧௦௧. அந்தம் - மரணம். இவ்வடிகளால் மூப்பினிலக்கணங்கூறப்பட்டது.

௧௦௨ - ௧௦௩. சாக்காடு-மரணம். அருவுருத்தன்மையினையுடையவுடம்பு அஸ்தமிக்குஞ் சூரியனைப்போலே மறைந்து

பேதைமை சார்வாச் செய்கை யாகுஞ்
க0டு செய்கை சார்வா வுணர்ச்சி யாகு
மூணர்ச்சி சார்வா வருவுரு வாகு
மருவுருச் சார்வா வாயி லாகும
வாயில சார்வா வூறு குமமே
யூறு சார்ந்து நுகர்ச்சி யாகு
ககO நுகர்ச்சி சார்ந்து வேட்கை யாகும
வேட்கை சார்ந்து பற்று குமமே
பற்றிற் றோன்றுங் கருமத் தொகுதி
கருமத் தொகுதி காரண மாக
வருமே யேனை வழிமுறைத் தோறற்
ககடு தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புபபிணி சாகசா
டவல மரற்றுக் கவலைகை யாறெனத்
தவலி றுன்பந தலைவரு மென்ப
வூழின்மண் டிலமாச் சூழுமிங் நுகர்ச்சி
பேதைமை மீளச செய்கை மீளுஞ
கூO செய்கை மீள வுணாசசி மீளு
மூணர்சசி மீள வருவுரு மீளு
மருவுரு மீள வாயின மீளும
வாயின மீள வூறு மீளு
மூறு மீள நுகர்சசி மீளு
கூடு நுகர்ச்சி மீள வேடகை மீளும
வேட்கை மீளப் பற்று மீளும
பற்று மீளக கருமத தொகுதி
மீளுங் கருமத் தொகுதி மீளத்
தோற்ற மீளுந் தோற்ற மீளப்

போதல், "செய்தவ யாகையின், மே
வினே னுயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்"
(உச - ம் காதை, கO க - கO உ.) என்று
இந்தவுவமையே இந்நூலில் முன்பு கூற
ப்பட்டிருத்தல் காண்க, இவ்வடிகளாற்
சாக்காட்டினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

கூஅ - கO கூ. இவ்வடிகளாற் பிணிமூப்
புச் சாக்காடென்னும் வினைப்பயன்
களுகு இலக்கணங கூறினர்.

ககச. தோற்றம் - ஜனனம்.

ககசு. அவலமுதலியவற்றினிலக்கண
ங்களை இப்புத்தகத்தின் சஉ - ம் பக்கத்
திற் பார்க்க.

ககரி - ககள. மூப்புமுதலியன துக்க
மெனவுங் கூறப்படுமாதலின், அவைகள்
'தவலி றுன்பம்' எனப்பட்டன.

ககச. ஊழ் இல் மண்டிலமா - முடி
வில்லாத வட்டமாக, ஊழ் - முடிவு;
"ஊழ்பாடின்றி" (கூO - ம் காதை, கூள.)
எனவுரை முன்னும், இந்நுகர்ச்சி சூழு
மெனக.

கO ச - ககச. இவ்வடிகளால் துக்க
மும் துக்கோத்பத்தியுமாகிய வாய்மைக
ளிரண்டும் கூறப்பட்டனவென்பர்.

ககக. மீள - நீங்க; இல்லையாகவென்
றுமாம்.

௧௩௦ பிறப்பு மீளும் பிறப்புப் பிணிமூப்புச்
சாககா டவல மரற்றுக் கவலை
கையா றென்றிக் கடையி றுன்ப
மெலலா மீளுமிவ் வகையான் மீட்சி
யாதிக கண்ட மாகு மென்ப
௧௩௫ பேதைமை செயகை யென்றிவை யிரண்டுங்
காரண வகைய வாத லானே
யிரண்டாங் கண்ட மாகு மென்ப
வுணர்ச்சி யருவுரு வாயி லூறே
நுகாசசி யென்று நோககப் படுவன
௧௪௦ முனனவற் றியலபாற் றுன்னிய வாதலின்
மூனறாங கண்டம வேட்கை பற்றுக
கருமவீட் டமமெனக கட்டு ரைபபவை
மறறப் பெறறி நுகாசசி யொழுக்கினுட
குற்றமும வினையு மாக லானே
௧௪௫ நான்காங் கண்டம பிறப்பே பிணியே
மூபபே சாவென மொழிந்திடுந் துன்ப
மெனவிவை பிறப்பி லுழககுபய னாதலிற்
பிறப்பின் முதலுணா வாதிச சந்தி
நுகர்ச்சி யொழுககொடு விழைவின் கூடடம
௧௫௦ புகர்சசியின் றறிவ திரண்டாஞ சநதி

---

௧௩௦. பிறப்பு-ஈண்டுப் புனர்ஜனனம், இப்படியே பின்னும்வரும்.

௧௩௩. மீட்சி இவ்வகையினையுடைத்து.

௧௧௯ - ௧௩௩. இவ்வடிகளால் துககநிவாரணமாகிய மூன்றாவது வாய்மை கூறப்பட்டதென்பர்.

இனி, நான்குகண்டங்களும் முறையே கூறப்படும்.

முதற்கண்டம்:—

௧௩௪ - ௧௩௬. பேதைமையும செய்கையுமாகிய இரண்டும் காரணங்களாகவுள்ளனவாதலின், அவை முதற்கண்டமென்று கூறப்படும்.

இரண்டாங்கண்டம்:—

௧௩௭ - ௧௪௦. உணர்ச்சி முதலிய ஐந்தும், பேதைமை செய்கையென்னுமிரண்டாலும் வந்தனவாதலின், அவை இரண்டாங்கண்டமென்று கூறப்படும்.

மூன்றாங்கண்டம்:—

௧௪௧ - ௧௪௪. வேட்கைமுதலிய மூன்றும் மேற்கூறிய நுகர்ச்சியொழுக்கத்தின்கணுண்டாகிய குற்றமும் அதனாலுளதாகும் வினையுமாக இருததலின், மூனறாங்கண்டமென்று கூறப்படும். வேட்கைமுதலிய மூன்றனுள் வேட்கையும் பற்றும் குற்றமெனவும் பவம் வினையெனவுங்கொள்க.

நான்காங்கண்டம்:—

௧௪௭. 'ஊழ்க்குப்பய னாதலின்' எனறும் பாடம்.

௧௪௫ - ௧௪௭. பிறப்பும் பிணிமுதலிய கன்மபலனுமாகிய இவைகள் முற்கூறிய வினைப்பயனாக இருத்தலின், அவை நான்காங்கண்டமென்று கூறப்படும்.

சந்தி மூன்று:—

௧௪௮. பிறப்பின் முதல் - செய்கை செய்கையும் உணர்வுஞ் சேர்தல் முதற் சந்தியாகும்.

௧௪௯ - கூட்டம் - சேருதல்.

௧௪௯ - ௧௫௦. நுகர்ச்சியும் வேட்கையுங்கூடுதல் இரண்டாஞ் சந்தியாகும்.

கன்மக் கூட்டத தொடுவரு பிறப்பிடை
முன்னிச செலவது மூன்றாஞ் சந்தி
மூன்றுவகைப பிறப்பு மொழியுங் காலை
யானறபிற மார்க்கத் தாய வுணாவே
கருரு தோன்றல வீடெனத் துணிந்து தோன்றியு
முணாவுள் ளடங்க வுருவாய்த தோன்றியு
முணர்வு முருவு முடங்கத் தோன்றிப
புணர்தரு மகக டெய்வமவிலங் காகையுங
கால மூனறுங் கருதுங் காலை
கசுஎ யிறந்த கால மெனனல வேண்டு
மறந்த பேதைமை செயகையா னவறறை
நிகழ்ந்த காலமென நேரப படுமே
யுணர்வே யருவுரு வாயி லூறே
நுகர்வே வேட்கை பறறே பவமே
கசுரு தோற்ற மென்றிவை சொல்லுங காலை
யெதிர்கா லமமென விசைககப படுமே
பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே
யவல மரறறுக கவலைகை யாறுகள
குலவிய குற்றமெனக கூறப படுமே
கஎ௦ யவாவே பறறே பேதைமை யென்றிவை
புனையுமடை பவமும வினைசெய லாகு
முணர்சசி யருவுரு வாயி லூறே
நுகாசசி பிறபபு மூபபுப்பிணி சாவிவை
நிகழ்சசிபபய னாங்கே நேருங் காலைக
கஎரு குற்றமும வினையும பயனுந துன்பம
பெற்ற தோறறப் பெற்றிக ணிலையா
வெப்பொரு ளுககு மானமா விலையென
விப்படி யுணரு மிவைவீட டியலபா

கருக - கருஉ. பவமும் தோற்றமுஞ் சோதல் மூன்றாஞ் சந்தியாகும.

மூவகைப் பிறப்பு:—

கருங - கருஅ. (?)

மூன்று காலம்:—

கருகூ - கசுஅ. பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இரண்டும் இறந்தகாலததன வெனறும், உணர்வுமுதலிய வொன்பதும் நிகழ்காலத்தனவென்றும், புனர்ஜனன முதற் கையாறிறுதியாகவுள்ள வினைப்பயன்களொன்பதும் எதிர்காலத்தனவென்றுங் கூறப்படும்.

குற்றம்:—

கசுகூ - கஎ௦. அவாவும் பற்றும் பேதைமையுமாகிய இமமூனறும் குற்றமென்று கூறப்படும்.

வினை:—

கஎக. பவமும் செய்கையும வினையாகும்.

பயன்:—

கஎஉ-கஎச. உணர்சசி முதலியவாறும் மூப்புப் பிணி சாக்காடென்னும் வினைப் பயனொன்றும் ஆகிய வேழும் பயனாகக் கூறப்படும்.

கஎசு. தோன்றிய இயல்பையுடைய பொருள்கள் நிலையா.

கஎரு - கஎஅ. இவ்வடிகள், முன்பு, "நிலையில வறிய துன்பமென நோக்க,

முணர்வே யருவுரு வாயி னூறே
கஅ0 நுகர்வே பிறப்பே பிணிமூப்புச் சாவே
யவல மரற்றுக் கவலைகை யாறென
நூலலப் படுவன கோயா குமமே
யக்நோய் தனக்குப்
பேதைமை செய்கை யவாவே பற்றுக்
கஅநி கருமவீட டம்மிவை காரண மாகுந
தீன்பந் தோற்றம பறறே காரண
மின்பம வீடே பற்றிலி காரண
மொன்றிய வுரையே வாய்மைநான் காவ
தருவு நுகாச்சி குறியே பாவனை
கஈ0 யுளள வறிவிவை யைங்கந்த மாவன

வுலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி" (ஈ0 - ம் காதை, ஊ0 - ஈக) என்றதனை விளக்கி நின்றன.

வாயிமை நான்கு:—

களக - கஉக. உணர்வுமுதல் வினைப்பயனீருகவுள்ளவேழும் துக்கமென்று கூறப்படும், அதற்குப் பேதைமைமுதலிய ஐந்தும் காரணமாகும்; ஆதலால் தோன்றுதல் துன்பம்; அதற்குக்காரணம் பற்று, வீடு இன்பம், அதற்குக்காரணம் பற்றின்மையே, என்கிற நான்குரைகளும் நான்கு வாய்மைகளாகும். "பிறந்தோருறுவது பெருகிய துன்பம், பிறவாருறுவது பெரும்பேரின்பம், பற்றின் வருவது முன்னது பின்ன, தற்றேருறுவது" (உ - ம் காதை, சுசு - சுஎ) என்று இப்படியேமுன்பும் வந்திருத்தல்காண்க. துன்பமுதலிய நான்கினையும் முறையே துக்கம், துக்கோதபத்தி, துக்கநிவாரணம், துக்கநிவாரணமார்க்கமென்று வடநூலார் கூறுவர். இவற்றை ஸத்தியசதுஷ்டயமென்பர் நீலகேசியுரையாசிரியர்; இந்நான்கினுள் துக்கநிவாரணமார்க்கம் எட்டுவகைப்படும்; அஃது அஷ்டாங்கமார்க்கமென்றும் விசுதிமார்க்கமென்றும் பழுதிலாவாழ்க்கையென்றுங் கூறப்படும். அவ்வெட்டுமாவன:— நற்காட்சி, நல்லூற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுளத்தோர்தேர்ப்பாடி என்பன, "பழித்திடாப் பழுதில்வாழ்க்கை யெட்டையும்பாரித்து" என்பது சிவஞானசித்தியார், சௌதிராநதிகன்மதம், நக, "நற்காட்சி நல்லொழுக்க நல்வாய்மை நல்வாழ்க்கை, நற்செய்கை யோடைந்து நாடி" எனவும், "நன்முயற்சி நன்காடை கடைப்பிடிநல லோர்தமபாற், செல்கை யுட னெட்டனைத்துந் தேறு" எனவும் வருவன **பரமதகிமிரபானு**. இவ்வெட்டும் ஸம்மியக் திருஷ்டி, ஸமியக் ஸங்கற்பம், ஸமியக் வாக்கு, ஸம்மியக கருமம், ஸம்மிய காஜீவம், ஸம்மியக் வியாயாமம், ஸமியக ஸ்மிருதி, ஸம்மியக் ஸமாதியென்று பெயர்பெறுமென்றும், இவைகளே ஜனனமரணதுக்கதைமாறுதற்குரிய வழியென்றும **அகவகோஷ போத்ஸத்துவரால்** வடமொழியிற்செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரித்திரத்தின் கடைம வர்க்கத்தால் தெரிகின்றன.

பஞ்சஸ்கந்தம்:—

கஉக. நுகாசசி - வேதனை.

கஈ0. உள்ளவறிவு - விஞ்ஞானம்.

கஉக - கஈ0. உருவம, வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்னும் இவ்வைந்தும் பஞ்சஸகந்தமெனப்படும். அவற்றுள் உருவக்கந்தம், பூதவுரு உபாதாயவுருவென விருவகைப்படும். பூதவுரு - பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, என்னும் நான்குமாம். உபாதாயவுரு - வலி, கந்தம், இரதம், வண்ணமென்னு நான்குமாம். வேதனை - சுகலவேதனை (=சுகவறிவு), அகுசலவேதனை (=துக்கவறிவு), குசலாகுசலவேதனை (=சுகதுக்கவறிவு) என்னு மூன்றுமாம். குறிப்பு - மெய்

௩.௦.—பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை. ௩௧௩.

வறுவகை வழக்கு மறுவின்று கிளப்பிற்
றொகையே தொடர்ச்சி தன்மை மிகுத்துரை
யியைநதுரை யெனற நான்கினு மியைந்த
வுண்மை வழக்கு மின்மை வழக்கு
௧௯௫ முள்ளது சார்ந்த வுண்மை வழக்கு
மிலலது சார்ந்த வின்மை வழக்கு
முள்ளது சார்ந்த வின்மை வழக்கு
மில்லது சாாந்த வுண்மை வழககுமெனச
சொலலிய தொகைததிற முடமபுநீர் நாடு

வாய கண் மூககுச் செவியென்னு மைந்தும மனமொனறும் ஆகிய ஆறுமாம. பாவனையாவது மனோவாக்குக்காயங்களினாலுண்டாகும் நல்வினைபததும தீவினைபததும ஆகிய இருபதுமாம். இவை முனபு கூறப்பட்டன. விஞ்ஞானததினிலககணம் முன்பு கூறப்பட்டுள்ளது. "எட்டிவை யுருவ மூன்று வேதனை யாறுஞான, மொட்டிய குறிபபோ ராறு செயகையு மிருப தாகக், கட்டிய பஞ்ச கந்தங கணததினிற் டஙக மாகுந, தொட்டநாற பதது மூன்றுஞ் சுகதநூற் றுணிவு தானே" [சுகதநூல - பௌத்தநூல] எனறு வருதலகாண்க, இன்னும் இவற்றினிலக்கணஙகளை, "ஓங்குருவம் வேதனை யுளககுறிப்புப் பாவனைமெய், தாஙகுணாவென றைநதாஙகந் தம" எனவும், "உருவமுடல பூத முபாதாய மென்னு, மிருவிதததி னாலுமெழு மென்" எனவும், "வேதனை துன்பின் பிவற்றின் விரவலுமென, றோதவொரு மூனறாமென் றோ" எ-ம், "பொறிவிதமோ ரைநதும பொறியைப் பொருநதி, யறியுமன முஙகுறிப்பென்றாய" எ-ம, "வாககுமன மாககையிவை பாவனையென் றேமதியா, யாககுமிவை தாமறம்பா வம" எ-ம், "இந்நால வகையினுமேய்ந தையமற வெணணுமெணம, விஞஞான மென்றே விளஙகு" எ - ம், "இந்தவித மைநதுஞசந் தானத் தெழுந்தழிகை, பநதமென வேநீதான் பாா" எ - ம், "அறக்கெடுத லேபரம முத்தியிவை யைந்து, மறக்கெடுமா றுஙகூறுவாம்" எ - ம் வரும் **பரமததிமிரபானு**வென்னுந்திருவாக்காலு மறிந்துகொள்க. இந்தப் பஞ்சஸ்கந்தக்கூட்டமே உயிரெனபர்; அது, "கவையொப் பனகை விரலைந துகளு, மிவையிப் படிகைப் பிடியென் றதுபோ, லவையப் படிகந் தஙகளைந் துகளு, நவையைப் படுநல் லுயிராமெனவும்" (**நீலகேசித்திரட்டு**, புத்தவாதச்சருக்கச்செய்யுள்) என்னும் பாடலால் நன்குணர்த்தப்படுகின்றது. இவ்வைந்தினுளளே குறிப்பினைக் குறியென்றும், இது வடமொழியில் ஸம்ஜ்ஞாஸ்கந்தமென்று பெயாபெறுமென்றுங கூறுவாரும், இரண்டொன்றிற்கு வேறு இலக்கணங கூறுவாருமுளா, அவற்றை வல்லாாவாயககேட்டுணாக.

ஆறுவழக்கு:—

௧௯௧ - ௧௯௮ அறுவகைவழக்காவன:- தொகை, தொடாசசி, தன்மை மிகுத்துரை, இயைநதுரையெனற நான்கொடுஞசோநத உணமைவழக்கு முதலிய ஆறுமாம. இயைநதுரையைத் தொகையிலடக்கி மூன்றென்பாருமுளா.

௧௯௯. தொகைததிறமாவது உடம்பும் நீரும நாடுமென்க, என்றது - பலதாதுக்களின்கூட்டம் உடம்பென்றும் பலதுளிகளின்கூட்டம் நீரென்றும பலவூர்களின்கூட்டம நாடெனறும வழங்கப்படுமாறுபோலப் பஞ்சஸ்கநதங்களின் கூட்டமே ஆன்மாவென்று வழஙகப்படுவது தொகையென்றவாறு, இனி இத்தொகையினை உண்மைவழக்கு இன்மைவழக்கு என்பவற்றோடுசேர்தது 'சுவரும்மாமும் ஆக்கையும கற்றையுங்கூடின சமுதாயததை வீடென்று வழஙகுமாறுபோலவும் பலவூருங்கூடின சமுதாயததை நாடென்று பற்றென்று வழஙகுமாறுபோலவும் பஞ்சஸ்கந்தக்கூட்டத்தை ஆன்மாவென்று வழங்குமது கற்பனாநாமமெனக

உ00 தொடர்சசி வித்து மூலைதா ளென்றிந்
நிகழ்ச்சியி லவற்றை நெல்லென வழங்குத
லியல்பு மிகுத்துரை யீறுடைத் தென்றுந்
தோன்றிற் றென்று மூத்த தென்று
மூன்றி ஞென்றி னியல்புமிகுத் துரைத்த
உ0நி லியைந்துரை யென்ப தெழுத்துப் பலகூட
சொல்லெனத் தோற்றும பலநாட் கூடிய
வெல்லையைத் திங்க ளென்று வழங்குத
லுள்வழக் குணர்வில வழக்கு முயற்கோ
டுள்ளது சார்ந்த வுள்வழ காகுஞ்
உ50 சித்தத் துடனே யொத்த நுகாச்சி
யுள்ளது சாரந்த வில்வழக காகுஞ்

கொள்க' என்றும், ' மரம் கற்றைமுதலிய வற்றைப்பிரித்தால் வீடில்லையானுற்போலவும் ஊர்களைப்பிரித்தாற் பற்றும நாடு மில்லையானுற்போலவும் ஐந்துஸ்கந்தங்க ளையும் பிரித்துணருங்கால ஆன்மா இல்லையாமெனகொள்க' என்றும் விளங்க அவற்றிற்குஉதாரணங்காட்டினருமுளா, (சிவஞானசித்தியார், பரபக்கவுரையாசிரியர்). "ஒருவனென் றேதப் பட்டாலுருவாதி யைந்துங கூடி, வருபவ னென்று ரைத்த றேமுகையுண்மை வழக்கதாகு, முருவமங் காதி யாய வைந்தையு மொருவ னின்று, தருவது தொகையினின்மை வழக்கதாஞ் சாற்றுங் காலே." என்பது சிவஞானசித்தியார், சௌத்திராந்திகன்மதம், எ.

உ00 - உ0க. தொடர்ச்சியாவது-வித்திலிருந்து மூளையும மூளையிலிருந்து தாளுந்தோன்றி நிகழ்ந்து நெல்லென்று வழங்குமாறுபோல எல்லாம் காரணகாரிய சம்பந்தமாகவுள்ளதென்பது, " காரணகாரியத்தின் றேமுடர்ச்சியாய்க் கால மூன்றின், சோர்வறத் தோன்றுங் கெட்டு வழியென்கை தொடர்ச்சி யுண்மை, யோர்தரி ஞெருவ னேயெக் காலத்து முன்னா னென்று, தேர்வது தொடர்ச்சியின்மை வழக்கதாஞ் செப்புங் காலே." சிவஞானசித்தியார், சௌத்திராந்திகன்மதம், அ.) என்று இத்தொடர்ச்சியை உண்மைவழக்கு இன்மைவழக்கென்பவற்றேமுசொர்த்தி அவற்றிற்கு இலக்கணங் கூறியிருத்தல் காண்க.

உ0உ. இயல்பு மிகுத்துரை - தன்மை மிகுத்துரை,

உ0உ - உ0ச. தன்மைமிகுத்துரையாவது - ஒருபொருளினுடைய இறப்புப் பிறப்பு மூப்பு என்பவற்றுள் ஒன்றனியல்பைமிகுத்துச்சொல்லுதல். இதனே உணமைவழக்கு இன்மைவழக்கென்பனவற றேமுசொர்த்தி " தோற்றிய பொருள்களெல்லா நாசமா மென்று சொல்லு, மாற்றமுன் னுரைத்தன் மற்றை மிகுத்துரை வழக்கினுண்மை, போற்றிய பொருளகண் கட்குப் போனது போன்மு திர்ந்து, வேற்றுமைப் பட்ட தென்கை மிகுத்துரை யில்வ ழக்கே" (சிவஞானசித்தியார், சௌததிராந்திகன்மதம், க) என்றுமுறையே அவற்றிற்கு இலக்கணங்கூறியிருத்தல் காண்க.

உ0எ. திங்கள் - மாதம்.

உ0ஏ - உ0எ. தொனகக்கும் இயைதுரைக்கும் வேற்றுமையாதோவெனின் பலபொருள்களின் வரையறைப்படாத தொகுதி தொகையாமென்றும், பலபொருள்களின் வரையறைப்பட்டதொகுதி இயைந்துரையாமென்றுங் கூறுவர்.

ககக - உ0எ. இவ்வடிகளால் தொகை முதலிய நான்கினிலக்கணங்களும் கூறப்பட்டன.

உ0ஐ - உகக. இவ்வடிகளால் உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்தவுண்மைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்தவின்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்தவுண்மைவழக்கு இல்லதுசார்ந்த வின்மைவழக்கு

சித்தமுற் பவித்தது மின்போ லென்கை
யிலலது சாரந்த வுண்மைவழக் காகுங்
காரண மின்றிக் காரிய நேர்த
௨௧௫ லிலலது சாரந்த வில்வழக் காகு
முயற்கோ டினமையிற் றோற்றமு மிலலென
னாகு நயமெனத் தோனறப படுவன
வொற்றுமை வேற்றுமை புரிவின்மை யியல்பென்க
காரண காரிய மாகிய பொருள்களை
௨௨௦ யொனறு வுணர்த லொறறுமை நயமாம
வீற்றுவீற் றாக வேதனை கொள்வது
வேற்றுமை நயமென வேண்டல வேண்டும
பொன்றக கெடாஅப பொருள்வழிப பொருள்களுக
கொன்றிய காரண முதவுகா ரியததைத
௨௨௫ தருதற் குளளந தானிலை யென்றல்
புரிவின்மை நய்மெனப் புகறல வேண்டு
நெல்வித தகத்து ணெனமுளை தோற்றுமென
னலல வியலபுநய மிவறறினாங் கொளபயன்

என்னும ஆறினிலக்கணஙகளும முறை யே கூறப்பட்டன, "அறுவகை வழக்கு நெறிபட வுணர்ந்து" என்பது பௌதத நூல் (இஃது இன்னநூலிலுள்ளதென்று விளஙகவில்லை) இவ்வறுவகைவழககின பெயரும் அவற்றி னிலககணஙகளும் ஈண்டுக்கூறப்பட்டிருததலபோலப் பின வரும் திருவிருத்தஙகளிலுங கூறப்பட் டிருததல் காண்க அவை வருமாறு — "உள்வழக் கில்வழககுள் ளதுசாரந்த வளவழககோ, டுள்ளது சார்ந்த வின்மை வழககுட னின்மை சாரநத, வள்வழக கினமை சாரந்த வில்வழக கென்றோ ராறு, முள்வழக குளதுண் டெனகை முயறகோடின் றில்வ ழககே", "உணா வுசார்ந் துணாவு திககை யுள்ளது சாரநத வுண்மை, யுணர்வுபி னின்றா மெனகை யுள்ளது சாரந்த வின்மை, யுணாவுமுன் பின்றித் தோன்ற லில்லது சார்ந்த வுண் மை, யுணரினல் லதுசா ரின்மை யுள்ளங கை யுரோமந் தானே", சிவஞானசித்தி யார், சௌத்திராந்திகன்மதம, ௧௦, ௧௧.

நயங்கள் நான்கு:—

௨௧௭ - ௨௧௮. ஒற்றுமைநயம் வேற்று மைநயம் புரிவின்மைநயம் இயல்புநய மென நயங்கள் நான்கு வகைப்படும்

௨௧௯ - ௨௨௦. இநத இரண்டடிகளா லும் ஒறறுமைநயததினிலக்கணங் கூறப் பட்டது.

௨௨௧. வேறுவேறாக அறிதல்.

௨௨௧ - ௨௨௨. இந்த இரண்டடிகளா லும் வேற்றுமைநயத்தினிலககணங்கூற பபட்டது.

௨௨௩. பொன்றக்கெடாப்பொருள் - முற்றக்கெடாதபொருள். வழிப்பொருள் காரியப்பொருள், வழி - பின்.

௨௨௪. உளளம் - விஞ்ஞானம்.

௨௨௬. புரிவின்மை - செய்தலில் லாமை,

௨௨௫ - ௨௨௬. "உணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணர்விற், புரிவின் றாகிப் புலன்கொளா ததுவே" என்றா முன் னும், ௩௦ - ம் காதை, ௮௨ - ௮௩. விஞ் ஞானததிலடஙகியிருக்கும் கன்மபீஜமே மறுபிறப்பிற்குக காரணமென்பர்.

௨௨௩ - ௨௨௬. இநத நான்கடிகளாலும புரிவினமை நயததினிலககணம் கூறப் பட்டது

௨௨௭ - ௨௨௮. இவ்வடிகளால் இயல்பு நயத்தினிலககணம் கூறப்பட்டது.

௨௨௮. இவற்றின நாம கொளபயன - இநத ஒறறுமை நயமுதலிய நயஙகள நான்

ரொக்க பொருளல தொன்றில்லை யென்று
உ௩௦ மப்பொரு ளிடைப்பற் றாகா தென்றுஞ
செய்வா னொடுகோட் பாடிலை யென்று
மெய்துகா ரணத்தாங் காரிய மென்று
மதுவு மன்றத லாதது மன்றென்றும
விதிமுறை தொகையினால் விரிநத நான்கும
உ௩௫ வினாவிடை நான்குள
துணிந்து சொல்லல் கூறிட்டு மொழிதல
வினாவின் விடுத்தல் வாய்வா ளாமையெனத
தோன்றியது கெடுமோ கெடாதோ வென்றாற்
கேடுண் டெனற றுணிநதுசொல லாகுஞ்
உ௪௦ செத்தான் பிறப்பா னோபிற வானோ
வென்று செப்பிற்
பற்றிறந் தானோ வன்மக னோவெனன
மிகக்கூ றிட்டு மொழிதலென விளமபுவா

காலும் நாம் கொள்ளும்பயன யாவையெனின்,—

பயன்கள்:—

உ௨௯. தொக்கபொருளலது - சோநத பொருள்களையல்லாமல். ஒன்று - வேறாகிய ஒன்று. இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது ஒற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனென்க.

உ௩௦. இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது வேற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனென்க

உ௩௧. செய்வான் - கருத்தா. இவ்வடியாற்கூறப்பட்டது புரிவின்மைநயததாற் போந்த பயனென்க.

உ௩௨ - உ௩௩. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டஇரண்டும் இயல்புநயததாற்போநத பயன்களெனக்கொள்க . இங்ஙனங் கொள்ளாமல் இந்த இரண்டுபயனையும் பிரித்து முன்னதை முன்னதனோடுகூட்டினும் பொருந்தும்.

உ௩௪. விரிந்த - முற்று. நான்கும் விரிந்தனவென்க. நான்கும் - நான்குபயன்களும்.

வினாவிடை நான்கு:—

உ௩௫. வினாக்களுக்குரிய விடைகளென்க.

உ௩௬. கூறிட்டுமொழிதல் - பகுத்துச் சொல்லல்.

உ௩௭. வாய்வாளாமை - பேசாதிருத்தல் ஆசிரியா நச்சினார்க்கினியர், தொல்காப்பியப் புறததிணையியலில் "அறுவகைப் பட்ட பாரப்பனப் பககமும்" என்னுஞ் சூததிரததில், 'நாலிரு வழககிற றாபதப் பக்கமும்' என்பதனுரையில், தவஞசெய்வோரகு உரியனவாக எடுததுக காட்டிய 'ஊணசையின்மை, நீர்நசையினமை, வெப்பமபொறுததல், தடபம பொறுததல், இடம்வரையறுத்தல், ஆசனம்வரையறுத்தல், இடையிட்டுமொழிதல, வாய்வாளாமை' என்னும் எடடினுள இம்மொழிவந்திருததல் காண்க.

உ௩௮ - உ௩௭. துணிநதுசொல்லல், கூறிட்டுமொழிதல், வினாவின்விடுததல, வாயவாளாமையென நான்குவிடைகளுள்ளன

உ௩௯ - உ௩௯. தோன்றியது - உண்டான பொருள். தோன்றியபொருள் கெடுமென்பது ஒருதலையாதலின, ஈண்டுக் கேடுண்டெனறல் துணிந்துசொலலலாயிற்று : இந்த இரண்டடிகளாலும துணிந்துசொல்லலென்னும் விடையினியல்பு கூறப்பட்டது.

உ௪௦ - உ௪௩. இந்த வடிகளாற் கூறிட்டுமொழிதலென்னும் விடையினியல்பு கூறப்பட்டது.

வினாவின் விடுத்தன் முட்டைமுந் திற்றோ
உசரு .பனைமுந் திறறோ வெனக்கட் டுரைசெ
யென்றா லெமமுட்டைக் கெப்பனை யென்றல
வாய்வா ளாமை யாகா யப்பூப
பழைதோ புதிதோ வென்று புகலவா
னுககு மாற்ற முரையா திருததல
உரு0 கட்டும வீடு மதனகா ரணத்த
தொட்டித் தருதற் குரியோ ரிலலை
யாமே லுரைத்த பொருள்கட் கெலலாங்
காமம வெகுளி மயககங காரண.

உசஅ - உசசு. இந்தவடிகளால் வினாவினவிடுத்தலென்னும விடையினியல்பு கூறப்பட்டது.

உசஅ. பழைது - பழையது.

உசஎ - உசசு. இநதவடிகளால் வாய்வாளாமையென்னும் விடையினதியல்பு கூறப்பட்டது.

உரு0. கட்டு - பந்தம். 'அதன் காரணத்தது' என்பதனைககட்டினோடும வீட்டினோடும தனிததனியே கூட்டுக.

உரு௨. 'பொருள்க ளெல்லாம' எனறும பாடம.

உரு௩. காமமுதலிய மூன்றும முககுறறமெனப்படும.

உரு௨ - உரு௩. மேற்கூறிய பொருள்களெலலாவற்றிற்கும காமம வெகுளி மயக்கமென்னும் இம்மூனறுங காரணமாகும், "காமம வெகுளி மயகக மிவை மூனற - னாமங கெடககெடு நோய்" எனறு வநதிருததலகாண்க, திருக்குறள், ௩௬0.

இனி, எல்லாவற்றிற்குமகாரணமாகிய காமவெகுளி மயக்கஙகளை முறையேநீககுதற்குரிய பாவனைகள் கூறுவாா.

பாவனை ஐந்து:—

மைததிரீபாவனை கருணாபாவனை முதிதபாவனை அசுபபாவனை உபேக்ஷாபாவனையெனப் பாவனை ஐந்துவகைபபடும. அவற்றுள்,—

க. **மைத்திரீபாவனை:—** அஃதாவது ஒருதுறவி வசதியான ஓரிடததையடைநது தக்க ஆஸனத்திலிருந்தபினபு பின்வருமாறு தியானித்தலாம், 'உத்தமமான பிறப்பினையுடைய பிராணிகளெல்லாமகளிப்புற்றுவாழ்வனவாகுக, அவையெல்லாம் துககம வியாதி துராசையென்னும இவைகளினின்றும விடுபட்டனவாகுக, எலலாமனிதர்களும் எல்லாததேவர்களும் நரகவாதையினாற பீடிக்கப்படுகிற யாவரும ஸநதோஷமுடையவாகளாக ஆகுக, அவாகள துககம வியாதி துராசையெனனும் இவற்றினின்றும விடுபட்டவாகளாக ஆகுக.' மைதரம ஸநேகம அன்பு எனபன ஒருபொருட்சொற்கள், மைததிரமெனபது குரோததிறகுமாறானது அவவிரணடும ஒரிடததுநிகழா, மைததிரமெனபது தருஷ்ணையெனனு மாசையனறு. அவிததை அலலது மோகஙகாரணமாக தருஷ்ணைபிறககும, அதனால் துராசைபிறககும மைததிரமெனனும் ஸநேகததிலிருநது துராசை யுணடாகாது. ஒருவனுக்குத தனதுணைவன்விஷயமாக வுண்டாகுமன்புதானமைததிரமென்பது

உ. **கருணாபாவனை:—** அஃதாவது 'வறியவாகள வறுமைநீஙகிச செல்வமுடையவர்களாக ஆகுக' என்றுபாவிததல. கருணையாவது இரக்கமுளள எண்ணம அஃது, ஒருபிராணிதுன்பமுறுவதைககாணின, மனக்கலககததையும அததுன்பததை நிவாததிபண்ணவேண்டுமெனபதையும ஒருவருககு உணடாககும

௩. **முதிதபாவனை.—** அஃதாவது 'ஆக்கமுடையவாகளுடைய நலல அதிரஷ்டமானது எப்பொழுதும நீஙகாதிருத்தல வேணடும ஒவ்வொருவரும தததமககு அமைநதுள்ள நல்வினைப்பயனை அடைக' எனறு பாவிததல. முதிதையெனபதற்குச சநதோஷமென்பது பொருள,

மநிததந் துக்க மநான்மா வசுசியெனத
உ௫௫ தனித்துப் பார்த்துப் பற்றறுத் திடுதன

ஆனால்அஃது உலகப்பொருள்களையுடைமையால் உண்டாகுங் களிப்பன்று; இது மைத்திரீ, கருணையென்னும் இரண்டுபாவனைகளுக்கும் சம்பந்தமானது. முற்கூறிய மூன்றுவகைப்பாவனைகளுள் ஏதாவதொன்றை அப்பியஸிக்குந்துறவி, தான் கருதியபாவனையை முதலில் சிலஜனங்களிடத்தும் அப்பால் ஒருதெருவில்வாழ்பவர்களிடத்தும் அப்பால் ஒரூராரிடததும் அப்பால் ஒரு தேயத்தாரிடத்தும் முறையேசெலுததிப் பயிலுதல்நலம.

ச. **அசுபபாவனை:**— அசுபமென்பதற்குப்பொருள் அமங்கலம், நல்லஅதிர்ஷ்டமென்பதன் எதிர்மொழியாயிருப்பதோடு மகிழ்ச்சியின்மை வெறுப்பு என்பனவற்றையுண்டாக்குவதாகவுமுள்ளது. இதைப்பயிலும ஒருதுறவி, சரீரமானது முப்பத்திரண்டு குற்றத்தாலாக்கப்பட்டதென்றும் சாணியின்குவியலில் தோன்றிவளரும் புழுக்கள்போலக் கருப்பப்பையில் உண்டாகின்றதென்றும் மலஙகழிக்குமிடத்தைப்போல அசுத்தத்தின் கொளகலனாயிருப்பதென்றும் அருவருப்பானகசிவு அதிலுள்ள நவத்துவாரங்களின்வழியே ஓயாமற் பெருகுகின்றதென்றும் ஜலதாரையைப்போல் வெறுத்தற்குரியநாற்றத்தை அது வெளிப்படுத்துகினறதென்றும் பாவிக்கவேண்டும். 'சரீரத்தின் காலவளவை ஒரு நிமிஷமே மின்னலையும்நுரையையும் நீரிற்போகட்ட உப்பையும் காய்ந்த புல்லிற்பற்றிய நெருப்பையும் கடலின் அலையையும் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கிறஜுவாலையையும புன்னுனியிற்பட்ட பனித்துளியையும்போலப் பிறந்தபோதே அதுநாசமாம்' என்று சரீரத்தின்நிலையின்மையைப்பாவித்தலும் அசுபபாவனையின்பாற்படும்.

௫. **உபேக்ஷாபாவனை:**— அஃதாவது எல்லாவுயிர்களையும் சமமாகப்பாவிததலும் விருப்புவெறுப்பின்றி யிருத்தலுமாம். இது, மற்ற நான்குபாவனைகளைக்காட்டிலும் மிகவுயர்ந்தது. அருகத்துக்களால் அனுட்டிக்கப்படுவது, இது சமசித்தத்துவமென்றுங் கூறப்படும். உபேக்ஷை- உதாசீனம்.

மைத்திரீ, கருணை, முதிதை, உபேக்ஷையெனனும் நான்கு பாவனைகளும உயர்வுபற்றிப் பிரஹ்மவிகாரபாவனையென்று கூறப்படும், இவை மஹாப்பிரஹ்மாக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவன.

ஈண்டு எழுதப்பட்டுள்ள மைத்திரீபாவனைமுதலிய ஐந்தினிலக்கணஙகளும, இங்கிலிஷ்பாஷையிலுள்ள இலஙகைப பௌத்தமதநூற் புத்தகமொன்றிலிருநது பெயாத்து எழுதப்பட்டன.

உ௫௫. பார்த்து - அசுபபாவனைபண்ணி. பற்று - காமம்.

உ௫௪ - உ௫௫. அசுபபாவனையாற் காமத்தையொழிக்க வென்றவாறு. உடம்பினை அநிததியம் துககம் அநான்மா அசுசியென்று பாவிததல் அசுபபாவனையெனப்படுவதன்றி ஸ்ரீலக்ஷணபாவனையெனறுங கூறப்படும். இதனைச் **சிவஞான சித்தியார்**, சௌத்திராந்திகன்மதம் உ-ம் திருவிருததத்துரையிற்காண்க; இவ்வசுபபாவனை, "நன்கென நாறுமி தென்றிவ் வுடம்புந யக்கின்ற தாயி, னொன்பது வாயிலக டோறு முண்ணின்ற ழுககுச சொரியத், தின்பதோர் நாயு மிழுபபத் திசைதொறுஞ் சீப்பில்கு போழ்தி, னின்பநன் னாற்றமி தன்க ணெவ்வகையாற்கொள லாமே." எ-ம், "உறுப்புக்கடாமுடன் கூடி யொன்றா யியைநத பெரும்பை, மறைப்பில் விழைவிற்குச சார்வாய் மக்குவ தேலிவ் வுறுப்புக, குறைத்தன போல வழுகிக குறைந்து குறைந்து சொரிய, வெறுப்பிற் கிடநத பொழுதின் வேண்டப் படுவது முண்டோ." எ - ம், "எனதெனச் சிநதிததலான்மற் றிவ்வுடம் பின்பத்துக் காமேற, றினைபெய்த புன்கத்தைப் போலச் சிறியவு மூத்தவு மாகி, வனையப் புழுக்குநத மாவி காணவும வாழவும் பட்ட, வினையவுடம்பினைப் பாவி யானென தென்னலுமாமோ." [புன்கம் - சோறு] எ - ம் வருஙகுண்டலகேசிச் செய்யுட்களாலுமுணாததப்பட்டது; "வினையின் வந்தது வினைக்குவிளை வாயது, புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது, மூத்துவிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை, பற்றின் பற்றிடந

மைத்திரி கருணை முதிதையென் றறிந்து
திருந்துநல் லுணர்வாற் செற்றமற் றிடுக
சுருதி சிந்தனை பாவனை தரிசனை
கருதி யுய்த்து மயக்கங் கடிக
உசுo விநநால் வகையான் மனத்திரு ணீங்கென்று
முன்பின் மலையா மங்கல மொழியினை
ஞான தீப நன்கனங் காட்டத
தவத்திறம பூண்டு தருமங் கேடுப்
பவத்திற மறுகெனப் பாவைநோற றனளென

பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை முற்றிற்று.

குற்றக் கொள்கலம், புற்றடங் கரவிற் செற்றச் சேக்கை, யவலக் கவலை கையா றழுங்க, றவலா வள்ளந தன்பா லுடையது, மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து, மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (ச - ம் காதை, ககக - கஉக) எனவும், "என்புந் தடியு முதிரமும யாக கையென், றன்புறு மாக்கட் கறியச் சாற்றி, வழுவொடு கிடந்த புழுவூன் பிணடத, தலதலக மூட்டிய வடிநரி வாய்கொண், டெலப்பி லின்பமோ டெளிக்கு மோதையுங, கலப்புற வல்சுல் கழுகுகு டைக துண்டி, நிலத்தலை நெடுவிளி யெடுகரு மோதை யுங், கடகளு செறித்த கையைத தீநா, யுடையக் கவ்வி யொடுங்கா வோதையுஞ், சார்ந்த் தோய்ந்த வேந்திள வனமுலை, காய்ந்தபசி யெருவை கவர்ந்தூ ணுணதை யும்" (சு - ம் காதை, கoஎ - ககஎ) எனவும் இந்நூலுள்ளே வந்தனவும் அசுபபா வனையின்பாற்படும்.

உரிஎ. 'திருந்துநல்லருளால்' என்றும் பாடம். செற்றம் - கோபம்.

உரிசு - உரிஎ. மைதகிரீபாவனைமுத லிய மூன்றாலும் கோபத்தைப்போக் குக.

உரிஅ. சுருதி - ஞானநூற்பொருளைக் கேட்டல. சிந்தனை=சிந்தனை - சிந்தித் தல். பாவனை=பாவனை - பாவித்தல் இது தெளிதலென்றும் கூறப்படும். தரிசனை - அறிதல். மேற்கூறியபாவனையைநதனுள் ஈண்டுக்கூறிய சுருதிமுதலியன உபே க்ஷாபாவனையின்பாற்படும்.

உரிக. உய்த்து - ஆராய்ந்து.

உரிஅ - உரிக. உபேக்ஷாபாவனையால் மயக்கதைதப் போக்குகவென்றவாறு.

உசுo. இந்நால்வகையென்றது மேற் கூறிய சுருதிமுதலிய நான்கினையும. மனத்திருள் - மயகக ம், 'இநநால்வகை யான் மனதிருணீங்கு' என்றது அனு வாதம்.

உசுக. முன்பின்மலையா - பூர்வோத்த ரவிரோதமில்லாத, உஅ - ம காதை, கo0, கூo - ம் காதை, சு.

உசுக - உசுஉ. மொழியினற் காட்ட வென்க.

உசுச. பவத்திறம் - பிறப்பின்வகை கள். பாவை - மணிமேகலை.

க - உசுச. உணாதோள் வணங்கிச் சென்று அடைந்தபின் மொழிவோன் காட்டப் பாவைகேட்டுப்பூண்டு நோற்ற னளென்க.

மணிமேகலை முற்றுப்பெற்றது.

மணிமேகலைப்பாட்டு

முதற்குறிப்பு அகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.
அணியிழையந்தர	உசo
அந்திமாலைநீங்கிய	ருச
அரசனாணையினாயிழை	கஎஎ
அரசனுரிமையோ	உஉசு
அறவோனாசனத்து	அஅ
ஆங்கதுகண்டவாயிழை	அங
ஆங்கதுகேட்டாங்	கருங
ஆங்கவர்தம்முடன்	கoக
ஆங்கவற்கொருநாள்	கஉச
ஆங்குத்தாயரோ	உசுஎ
இளங்கதிர் ஞாயிறெள்	க
இளங்கோன்கண்ட	சச
இறைஞ்சியவிளங்கொடி	உஅங
இன்னுங்கேளாயிளங்கொடி	கங்ங
ஈங்கிவள்செய்தி	கங்க
ஈங்கிவளின்னணம்	எஅ
உலகந்திரியா	க
கடவுண்மண்டிலம்	கக்சு
கடவுளெழுதியநெடுநிலை	கஅரு
தானந்தாங்கிச்	உக்க
நவையறுநன்பொரு	கசஅ
நாவலோங்கிய	கசு
பத்தினிப்பெண்டிர்	கசசு
பரிதியஞ்செல்வன்	ங்ச
மணிமேகலாதெய்வ	க்சு
மணிமேகலைதனை	சுக
மன்னகுமரனை	உகஎ
மன்னவனருளால்	உoஎ
மாபெரும்பாத்திரம்	ககசு
முதியாள்திருந்தடி	கசுரு
வயந்தமாலைக்கு	உஉ

அரும்பதவகராதி.

பதம். பக்கம்.

அ.

அகவை, ௪, ௧௨, ௧௬, ௮௯, ௯௨, ௨௨௫
அகைத்தல் - தழைத்தல், பறித்தல், ௨௨௫
அங்கி - அக்கினி, ௨௬௧
அசும்பு - சேறு, சிறுதிவலையுமாம், ௭௮
திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் ௧௪௯-ம் பாட்டிற் காண்க.
அஞர் - துன்பம், ௧௧௩
அடர் - தகடு, ௧௩௩, ௨௩௦
அடுக்களை - மடைப்பள்ளி, ௨௮௭
அணங்கு, ௨௫, ௧௪௯
அணு, ௨௫௫
அத்தம் - அரியவழி, ௧௧௮
அதர் - வழி, ௧௧௮
அந்தரி - துர்க்கை, ௧௮௩
அந்தில் - அவ்விடம், ௭௪, ௧௦௭
அம்பி - கப்பல், ௨௮௩
அமர் - விருப்பம், ௧௨௧
அமலை - திரளை, ௧௪௬
அமைதி, ௨௧, ௨௨௬
அயர்ப்பாய் - மறப்பாய், ௧௬௫
அயா - வருத்தம், ௧௮௨, ௧௮௬
அரங்கம் - ஆடிடம், ௨௧௮
அரமியம் - நிலாமுற்றம், ௧௧௧
அரவம் - பாம்பு, ௧௮௨
அருகன் - பக்குவி, ௨௭௪
அல்லல் - துன்பம், ௨௧௫
அல்லி - அகவிதழ், ௯௪
அலச - அலைய, ௮௩
அலத்தல் - இடுக்கட்படுதல், ௧௩௫, ௨௮௦
அலர் - பலரறியநிகழ்த்துஞ்சொல், ௩, ௧௬, ௨௦௦
அலவலைமை - மனத்திற்றோற்றியதை ஆராயாதுசெய்யுந்தன்மை, ௧௪௯
அலவுற்று - சுழன்று, ௩௭
அவ்வையர் - தாய்மார், ௧௦௭
அவதி - எல்லை, ௧௯௫
அவம் - வீண், ௬௯
அவலம், ௪௨, ௨௧௫

பதம். பக்கம்.

அழல் - விடம், ௨௧௪
அழிதகவு, ௧௧௪
அழியல் - வருந்தாதே, ௧௨௫, ௨௩௩
அழிவினள், ௧௮
அழுவம - பரப்பு, ௭௪
அழைஇ - அழைத்து, ௫௩
அளக்கர் - கடல், அளத்தையுடைமையின் இப்பெயர் பெற்றதென்பர், ௧௪௭
அளியன் - அளிகததக்கான், ௧௪௩
அற்றம - மறைவு, ௩௧
அறஙகடை - பாவம், ௧௦௬
அறம், ௨௨௮, ௨௩௮
அறல் - கருமணல், ௧௭௯
அறவி - அறத்தையுடையது, ௯௮, ௧௧௧, ௧௫௦, ௧௫௧, ௧௭௮, ௧௯௧
அறவோன் - புத்தன், ௮௧, ௧௦௯
அறுகை - அறுகம்புல், ௧௧௧
அறுவை - உடை, ௬௦, ௨௭௧
அறுவையர் - உடைநெய்வோர், ௨௭௧
அறை - உவமவுருபு, ௧௮௩
அறைபோதல் - கீழறுத்தல், ௧௬௧
அனந்தர் - களளையுண்டமையாலுண்டான செருக்கு, ௭௩

ஆ.

ஆ - பசு, ௧௧௮, ௧௩௩
ஆங்கனம், ௨௦, ௨௩, ௧௪௪, ௧௪௫
ஆட, ௧௪௮
ஆடவர், ௨௩
ஆடி, ௮௦, ௯௨, ௧௭௧
ஆடிய - அசைந்த, பூசிய, ௧௬, ௧௪௧
ஆண்டலை-ஆண்மகனது தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப்பறவை, ௫௯
ஆணு - அன்பு, ௨
ஆணை - ஆஞ்ஞை, ௧௩௦
ஆதுலர் - நோயாளிகள், மிக்க வறுமையுடையோர், ௩௭
ஆந்தாணம் - இடவிசேடம், ௨௭, ௪௬
ஆயினும் - எண்ணிடைச்சொல், ௫௭, ௨௦௭, ௨௩௮

பதம்.	பக்கம்.
ஆரம்,	௫௧
ஆராமம் - உபவனம்,	௨௩
ஆராமை - நிரம்பாமை; தெவிட்டாமையுமாம்,	௩௦௮
ஆலும் - ஆடும்,	௩௫
ஆவம் - அம்பறாத்தூணி,	௧௮௦
ஆவி - புகை,	௨௯௧
ஆற்றுநர்,	௧௦௫
ஆற்றுவது,	௧௦௪
ஆனறவர் - அமைந்தவர்,	௧௮

இ.

இகந்த,	௨௦௦
இகல,	௧௭௪
இடங்கர் - முதலைச்சாதிவிசேடம்,	௨௬௮
இடின்,	௨௬
இடும்பை - துன்பம்,	௧௧
இடை - சமயம்,	௪௧
இணா - பூங்கொத்து,	௭௦
இதை - கப்பற்பாய்,	௩௬, ௧௩௧
இந்தியம் - பொறிகள்,	௨௯௩
இயவு - வழி,	௧௧௭
இரததி - இலநதையாம,	௬௦
இரியல் - கெடுதல்,	௧௦௧
இரீஇ - இருத்தி,	௪௦
இரீஇய - இருத்திய,	௨௭௦
இருத்தி - ஸித்தி,	௧௯௪, ௨௪௫
இலஞ்சி - பொய்கை,	௩௪, ௭௮, ௯௯ ௧௩௧
இலவந்திகை - யந்திரவாவி,	௨௪
இழுகிய,	௫௬
இளி - இசை,	௧௬௭
இளிவு - அருவருப்பு,	௫௯
இறவு - இறுனமீன்,	௧௭௯
இறுத்தனள் - தங்கினள,	௫௩
இறுமபு - குறுங்காடு	௧௭௨
இறும்பூது - அதிசயம்,	௧௦௦, ௨௧௮
இறை - அற்பம்,	௧௫௭, இறப்பு, ௭௨, கை, ௧௬௧; தங்கல், ௩௯, ௬௦
இன்னா - துன்பம்,	௫௯, ௨௨௮

ஈ.

ஈமம் - பிணஞ் சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு,	௬௩, ௬௬, ௧௪௦
ஈர்த்து - இழுத்து,	௭௨
ஈற்று,	௬௧
ஈனோர் - இவ்வுலகத்தோர்.	௨௭௭

உ.

உகிர் - நகம்,	௧௮௦
உஞ்சை - உச்சயினிநகரம்,	௧௩௬
உடங்கு,	௯௩
உடுப்பு - உடுக்கப்படுவது,	௩௧
உணங்கல் - வற்றல்,	௧௪௨, ௧௮௦
உணர்வு - விஞ்ஞானம்,	௨௨௨, ௩௦௫, ௩௦௭
உணீஇய - உண்ணும்பொருட்டு,	௧௫௬
உத்தி - சேர்த்தல்,	௨௬௮
உபாசகர் - பௌததரில் இல்லறத்தோர,	௨௬௮
உம்பளம - உப்பளம்,	௨௧௮
உமமை - பழம்பிறப்பு,	௨௪௨
உய்தி - பிழைப்பு,	௨௨௬
உயககம - வருததம்,	௭௨
உயவல் - வருந்துதல்,	௨௮
உயா - வினா,	௧௮௨
உயிர்த்தல் - போக்குதல்,	௧௮௬
உயிர்மருந்து - சோறு,	௨௩௪
உரிமை - மனைவி,	௨௨௬, ௨௩௨
உரு - அசசம்,	௩
உருதது - தோற்றி,	௧௮௪
உருப்ப - தோன்ற; கோபிக்கவென்றுமாம்,	௧௦௯
உரும - இடி,	௧௨
உருவிலாளன - மன்மதன்,	௪௪
உரை - புகழ்,	௪
உரையோ - சொல்லுமென்னுமே வல,	௧௧௯
உலகம - நன்மக்களுடைய ஒழுக்கம்,	௯
உலநத - போன,	௨௩௩
உலப்பு - கேடு,	௬௨
உவாததி - உபாத்தியாயன,	௧௧௬, ௧௧௯, ௧௦௧
உழநதோன் - வருந்தினோன்,	௧௪௩
உழையோர் - பககத்தோர,	௨௫
உள்ளம் - விஞ்ஞானம்,	௩௦௬, ௩௦௭
உளைக்கும்,	௬௨
உற்றது,	௧௭
உறீஇ - உறச்செய்து,	௨௯

ஊ.

ஊம் - ஊமை, இஃது எண்வகையெச்சததுளொன்று,	௧௧௪
ஊழ் - முடிவு,	௩௦௪, ௩௦௯ முறை, ௧௮௨
ஊன்கணினார் - மனிதர்,	௧௯௨

எ.

எஃகு - வேல் ; கூர்மையுமாம், கசுஎ
எஞ்சியோர் - ஒழிந்தோர், நுகூ
எட்டி - வையெயர் பெறுவதோர் பட்டம், நஅ, நகூ, உ0க
எடுத்தல் - உயர்த்தல், உ00
எண்கு - கரடி, கசஉ
எம்மனை - தாய், சசு, சுநஉ, ஙக
எயில் - மதில், நுடு
எருவை - தலைவெளுத்து உடல்சிவந் திருக்கும்பருந்து ; கழுகுமாம், சுஉ
எவ்வம் - துன்பம், கூநஉ
எழினி - திரைச்சீலை, முச
எழுதிய - பண்ணிய, எச, கஅநு, உச0
எள்ளும் - ஒக்கும், க

ஏ.

ஏடா - ஆண்பால் முன்னிலைப்பெயர், கஉநு, உஙங
ஏது, உ எ, கூஉ, உ எசூ
ஏமாந்த - ஆசையுற்ற, கஉஅ, கஉகூ, கநுஎ
ஏர் - உழவு, உகநு
ஏலம், உஙக
ஏனோர் - மற்றையோர், கஉநு

ஐ.

ஐது - அழகிது, அஅ
ஐயம் - பிச்சை, கஉங ; ஸந்தேகம், உசூநு
ஐயவி - வெண் சிறுகடுகு, நக, எஙங
ஐயென - விரைய, ஙக0, உஙக

ஒ.

ஒட்டிய - சபதஞ்செய்த, கச
ஒடி - மரவிசேடம், கச0
ஒடிவை - மரவிசேடம், சு0
ஒதுங்கிய - சென்ற, கஎஅ
ஒளி - அரசரிடத்துள்ள தெய்வத் தன்மை, கஎச
ஒளிறுதல் - விளங்குதல், கநு
ஒற்கா=ஒல்கா - தளராத, கஙச

ஓ.

ஓட்டி, உகநு
ஓத்து - வேதம், ஙகஅ
ஓதி - கூந்தல், எஅ, உ0அ; ஞானம், நுஉ
ஓரா - உணராத, உஙசு
ஓவியம் - சித்திரம், நட0, நுசூ, கநுசு
ஓவியன் - சித்திரமெழுதுவோன், முச

க.

கச்சி - காஞ்சிநகரம், எ, ஙகூச
கலிந்து - இரங்கி, கூஙு
கஞ்சம் - நீர் ; 'கஞ்சவேட்கையிற் காந்தமன் வேண்ட., வமர முனிவனகத்தியன் றனது, கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாலை' என்று இந்நூற்பதிகத்தில் வந்திருத்தல்காண்க ; முதற் பக்கம் ; "கஞ்சங்கலங்குவன" என்றார் புகழேந்தியும் ; நளவெண்பா, சுயம்வரகாண்டம், கடு
கஞ்சுகன் - சட்டையிட்டபிரதானி, உஉசூ, உஎஙக
கட்டி - கருப்புக்கட்டி, உசூஙு
கட்டு - பந்தம், கஎஎ, கஅநு
கட்டுரை, கஎ, உ0எ, உஙங
கடம், உசூ, கஙங, உகூஉ
கடம்பன் - முருகக்கடவுள், நுஎ
கடவார் - தப்பார், க0
கடவியை - கடப்பாடாகவுடையை, கஙங
கடவுளாளர் - தேவர், க0
கடி, நுஎ, எஉ, கடுங, கசு0
கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம், நு, கஉஉ, கஉஙு, கஙசூ, உஅ0
கடிதர - நீக்க, கஉஉ
கடிப்பகை - வெண்சிறுகடுகு, எஙு
கடிப்பு - பறையடிக்கும் குறுந்தடி, கஉ, உஉக
கடுகை - விரைய, கஙு0
கடுநவை, நுநு, எக
கடைஇ=கடவி - செலுத்தி, சு0, உசசு
கண்டம் - கழுத்து, உஎ0
கண்ணல் - கருதுதல், கஎ
கண்ணி - ஆடவர் தலையிற்சூடும் பூமாலை, நுஎ
கணவிரி - அலரி, உகூ, முஎ
கணி - நிமித்தநூல்வல்லவன், உ20
கணிகை, கூஎ, கஉஉ, உகஅ
கதலிகை - துகிற்கொடிவிசேடம், கச
கதிரோன், ஙகநு
கந்தம் - தூண், நுஅ, உஉச
கந்து - தூண், சுச, கஙநு, கஅங, உஎஎ
கந்துகம் - பந்து, ஙஙக
கம்பம் - நடுக்கம், கநு0
கம்பலை - முழக்கம், நட0, நுஉ
கம்பளம், கஉசூ, உஙநு, உஅங, உசசி

பதம்.	பக்கம்.
கம்புள் - சம்பங்கோழி,	ஈடு
கயக்கம் - கயங்குதல்,	எஈ
கயக்கு - கயங்குதல்,	க0டு, கசஈ
கயம் - நீர்நிலை,	? உக
கயவன் - கீழ்மகன்,	உகஈ
கயிற்கடை - கொக்குவாய்,	ஈக
கரகம் - கமண்டலம்,	உ
கரண்டை - கமண்டலம்,	உள
கரணம் - செய்கை,	கள
கரத்தல் - மறைத்தல்,	கள, களஉ
கரப்பு - ஒளித்தல்,	ககஈக
கராம் - முதலைச்சாதி விசேடம்,	உசூஅ
கரி - ஸாக்ஷி,	க0சு
கரியவன் - இந்திரன்,	உஉக
கருவி - தொகுதி,	கடுக, கசூஈ
கருவிளை - மரவிசேடம்,	களஉ
கலம், கச0, கசச, கசடு, கடுசு, உஈஉ, உள0	...
கலாம் - போர்,	கச
கலுழ்ந்து - கலங்கி,	அஈ
கலை - மூப்பத்தெட்டுக்கலை,	உடுஈ
கவயம் - ஒருவகை விலங்கு,	உடு0
கவர் - பிளவு,	உசஈ
கவர்த்தல் - பிளவு படுதல்,	க0
கவல் - கவலுதல்,	டு, உஎச
கவல்வு - கவலுதல்,	கசக
கவான் - தூடை,	உ
கவிர - முன்னு முருங்கை,	சூஉ
கவினி - அழகு பெற்று,	கடுசூ
கவேரன் - ஓரிராஜரிஷி,	உடு, அசூ
கவை,	சூஉ, கசூஈ
கழனி - வயல்,	எஅ
கழி - மிகுதி,	ஈக, உடுள
கழீஇய - கழுவிய,	உசூள
கழுமிய - கலந்த,	உ, ககள
கழை - மூங்கில்,	களo
களிறு - ஆண்யானை,	கசூக
கற்பம் - காலவிசேடம், உசூ0; வே	
தாங்கங்களுளொன்று,	உடுஈ
கறையோர் - கடமைகொடுப்போர்,	களசூ
கன்றிய - அடிப்பட்ட,	கதச
கன்னல் - நாழிகைவட்டில்,	எஉ
கனை - மிகுதி,	கஅ

கா.

காணம் - பழங்காசு,	கஈகூ, உக0
காத்தன்று - காத்தமையாலன்று,	உ0அ
காதல் - ஆசை,	எக, உஎ
காப்பியம் - காவ்யம்,	களக
காராளர் - காராளச்சாதியார்,	உஈ, எடு
காரி - ஓராறு,	களச
காரிகை - அழகு,	சூ
காழ் - மணிக்கோவை, ஈக; வலிமம், சடு,	
உ0ஈ, உ0டு.	
காழியர் - பிட்டுவாணிகர்,	உசூக
காழோர் - குத்துக்கோற்காரர்,	ஈசூ
கான்றை - மரவிசேடம்,	க0
கானம் - மிகுதி,	டுஈ

கி.

கிடக்கை - கிடத்தல்,	கஅ
கிருத்தம்=கிருதகம் - செய்யப்பட்	
டது,	உகசூ
கிள்ளி - சோழன், களச, உஈசூ, உஎக	
கிளை - வகை, யாழில் நின்றநரம்	
பிற்கு ஐந்தா நரம்புமாம்,	எக

கு.

குச்சரம் - கூர்ச்சர தேசம்,	கசூஉ
குட்டுவன் - சேரன்; குட்டநாட்டை	
ஆள்பவனென்றபடி,	உஎடு
குடசம் - வெட்பாலை விசேடம்,	ஈஈ
குடிகை - கோயில், கசூஉ, கசூள, உஉச;	
பார்ணசாலை, டுஅ	
குண்டு - ஆழம்,	எஅ
குணகடு - கிழக்கு,	உ
குமமாயம் - புழுக்கிய பச்சைப்பயற்	
றோடு சருக்கரைமுதலியன கூட்டி	
ஆக்கப்படுவதொரு சிற்றுண்டி,	உடுக
குமரி - கன்னிப்பெண்,	கஈ0, உ0உ
குயிலுவர் - தோற்கருவி வாசிப்பார்,	எசு
குரம்பு - வரம்பு,	கடுஉ
குரல் - பூங்கொத்து,	அ0
குரவர் - தாய் தகைதையர்,	உஈ
குரால - கோட்டான்,	டுக
குருகு - பறவை,	சடு, கடுடு
குலம் - கோயில்,	உசசூ
குவைஇய - குவிதத,	உஎக
குழவி - குழந்தை,	க0சூ, உஈஉ
குழிசி - பானை,	சூ0, கசஉ
குறள் - குறுகிய வடிவம்,	ககச, கசூஅ
குறுகி - அடைந்து,	கடுச
குறை - காரியம ; மூடிக்கப்படும்	
பொருளென்றுமாம்,	கசூச

பதம். பக்கம்.

கூ.

கூஉய் = கூவி - அழைத்து, கசு, ககஎ
கூகை - பேராந்தை, ருக
கூட்டுண்டு - சேர்ந்து அனுபவித்து, எக
கூம்பு - பாய்மரம், நூசு
கூலியர் - அப்பவாணிகர், உசுக

கெ.

கெடித்து - காணப்பெறாது, சுசு
கெடும் - ஏவல், சுசு

கே.

கேண்மோ - கேளும், உஅ, கஉஉ

கை.

கைம்மை - சிறுமை; விதவையுமாம், கஅங
கையற்று - செயலற்று, உஅ

கொ.

கொங்கு - பூந்தாது, தேனுமாம், சு, உஅ0
கொட்கும் - சுழலும், ககந
கொட்பன - சுழலுவன, கசக
கொடிஞ்சி - தாமரைப்பூ வடிவமாகப் பண்ணித் தேர்த்தட்டின் முன்னே நடுவது, நுஎ
கொண்டன்று - கொண்டமையாலன்று, உ0அ
கொண்டி - கொள்ளுதல்; கொள்ளுயுமாம், கருக
கொம்பு - நீரை வீசுங்கருவி விசேடம், உசுஎ, பூங்கொம்பு, உஉக
கொள்கை - விரதம், உஎஉ
கொளை - பாட்டு, எக

கோ.

கோட்டம் - அறை, சு, கஉ, ருஉ, ருக, சுச
கோட் பாடு - கொள்கை, நுகசு
கோடணை - முழக்கம், ருக, சுகு, கரு0
கோடு - யாழ்த்தண்டு, நுஅ
கோணம் - தோட்டி, கசுந; முக்கோணம், களந
கோல் - செங்கோல், கஉ
கோவலர் - இடையர், ருந, கஉக
கோவேட்கள் - குயவர், உஎ0

கௌ.

கௌடிலம் - வலைவு, ஏஎஉ

பதம். பக்கம்.

ச.

சங்கயம் - ஸம்சயம், உகு0, உகக, உகஉ
சதுக்கம் - நாற்சந்தி, கஅ
சம்பு - சம்பாபதியென்னுந் தெய்வம்; நாவன்மரம், க
சமணீர்காள் - சமணர்களே, சுஎ
சரண் - அடைக்கலம், சஎ

சா.

சாக்காடு - சாதல், நுஅ
சாந்தம் - சந்தனம், உக, கருக
சாந்து - சந்தனம், உசுஎ
சாயல் - மென்மை, நுஉ, ருசு
சால்பு - அமைதி, சஉ
சாளரம் - பல்கணி, நுஅ

சி.

சித்தம்=வித்தம் - நிச்சயம், கரு, மூலப்பகுதி, உசுக.
சிதர் - சீரை, கஅசு
சிதவல் - சிதரல், உக
சிந்தாவிளக்கு - சிந்தாதேவியென்னுந் தெய்வம், கஉஉ, கஉரு
சிந்தை - மனம், உஎ
சிமிலி - உறி, உஎ
சிமையம் - மலை, உஎஎ
சிரல் - சிச்சிலிப்பறவை, ஈரி
சில்லை - நீர்ப்பறவைவிசேடம், எக்
சிறை - பக்கம, உசுக, சக, கஎ0
சின்மை - சிறுமை, சுகசி0,எஅ,உ0அ

சீ.

சீத்து - அழித்து, எஎ, கூக, களசு
சீர்த்தி - இராசமாதேவி, கசுக
சீரமை, உசுநு

சு.

சுகதன் - புத்தன், உஎசு, உஎஎ
சுடர் - சந்திரசூரியர், சுரி
சுடலை - மயானம், சு0
சுதை - சுண்ணச்சாந்து, ருசு, உசுக
சும்மை - ஒலி, ருக, கஉசு
சுரியல்=சுழித்தல் - வலைவு, உக
சுருங்கை - கரந்தகற்படை, மதகு, கஉ, உசுஎ
சுரும்பு - மலை, கஅந
சுரை - உள்ளீடின்மை, கஎசு, கசரி

பதம்.	பக்கம்.
சூ.	
சூதர் - நின்றேத்துவார்,	உஎக
சூர் - அச்சம்,	கசஉ
சூரை - மரவிசேடம்,	சுo
சூல் - கருப்பம்,	எங
சூள் - சபதம்,	உஅ
செ.	
செய்யோள் - திருமகள்,	சச, ககக
செயலை - அசோகமரம்,	உகக
செயிர் - குற்றம்,	உசுஉ
செருக்கி - களித்து,	கசுசு
செலீஇ - சென்று,	கசு
செவ்வனம்,	ரு, உஎ, கசு, கஎ, கoஎ, கசச
செவ்விது,	ககங
செற்றம்,	கூ, கச, சஉ, ரக, ககக, உகரு
செறுததோர் - அடக்கினோர்,	உகரு
சே.	
சேக்கை - தங்குமிடம்,	சஉ
சேதியம் - கோயில்,	உஎக
சை.	
சைத்தம்=சைத்தியம்-புத்தாலயம்,	உஎஎ
சைதநியவான்,	உகo
ஞா.	
ஞாயில் - மதிலுறுப்பு,	ருஉ
ஞாயிறு - சூரியன்,	அஅ
ஞாலம - பூமி,	கக, கசுசு
ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை,	எஅ
ஞெ.	
ஞெமிரிய - பரந்த,	கரு
த.	
தக்கணம்=தக்ஷிணம் - தெற்கு,	உoக
தககன்று - தக்கதன்று,	உoக
தகரம் - மயிர்ச்சாந்து,	ஙஅ
தகவிலை-தகவின்மையையுடையாய்,	சுங
தகை - தடை,	உoக, உஉரு
தடி - ஊன்றடி,	சுக
தடைஇ - தடவிப்பார்த்து,	சரு
தண்டம் - சிக்ஷை,	ககசு
தண்டாமை - தணியாமை, நீங்காமையுமாம்,	சுஉ, உஎஎ
தண்ணுமை - உத்தமத்தோற் கருவியாகியமத்தளம்,	கஎ
ததர் - செறிவு,	உக
தப்பிய - வெட்டிய,	சு, கஅக
தம்மனை - தாய்,	சுஙு
தமனியம் - பொன்,	கஎஙு, உஎஉ
தலைமகன்,	உஅ
தலைவன்,	கஅக
தவ்வை - தமக்கை,	எரு
தவ்வையர் - தமக்கைமார்,	கoஎ
தவல் - கெடுதல்,	ஙoக
தவலா - கெடாத,	சஉ
தழீஇ = தழுவி - அணைத்து,	சுஙு
தளவம - செமமுல்லை,	ஙஙு, கஎஉ
தறி - கட்டை,	உருஉ
தா.	
தாடி - மோவாய்,	உக
தாதகி - ஆததிமரம்,	உசுஙு
தாமம் - மாலை,	கஙு
தார் - பூமாலை,	உச, கசுரு
தாழ் - தாழக்கோல்,	சo
தாழ்ந்து - தாமதித்து,	கஎஉ
தானை - சேனை,	சo
தி.	
திகிரி - சக்கரம, என்றது ஆணையை,	ககசு
திப்பியம்,	கஙஎ, கசஅ, கருஅ, கஎரு
திமிரதல,	கஎக
திரங்கி - சுருண்டு,	கஅo
திரிதது - வேறுபடச்செய்து,	உoக
திருகி - முறுகி,	உoஙு
திரையல் - வெற்றிலை,	உஅஉ
திலகம - மஞ்சாடி மரம்,	ஙஙு
திறம,	சக, சரு, ககo
தீ.	
தீரததன் - பரிசுத்தமுடையவன்,	ரக
து.	
துகள்,	ஙரு
துடவை - தோட்டம்,	ககஎ, கஉக
துணை - அளவு,	கசுஎ
துய்ப்பிலன - உண்ணுதலிலன்,	கஙரு
துயக்கு - தடை,	உசக
துரகதம் - குதிரை,	கoஎ
துழந்து - துழாவி,	எஉ
துளங்காது - நடுங்காது,	ககசு
துறவி - துறததல்,	கசு, உசச, உஅரு
தூ.	
தூவாமை - உண்ணாமை,	ககஎ

பதம்.	பக்கம்.
தெ.	
தெஙகு,	௨௮
தெருமரல் - மனக்கவற்சி,	௯௦
தெருளாது - ஞானமில்லாமல்,	௭௨
தெளித்திலேன்,	௨௦௦
தெற்றி - 'திண்ணை,	௫௮, ௨௪௬
தே.	
தேற்றார் - தெளியார்,	௧௧௨
தேறல் - கள்ளின்தெளிவு,	௨௮
தேறு - தேற்றாமரம்,	௨௧௬
தொ.	
தொகுபு - கூடி,	௧௮
தொடி - வளை,	௮௦
தொடுத்த - கட்டிய,	௧௧, ௫௬
தொடுப்பு - விதைப்பு,	௭௮
தொப்பி - நெல்லாற்சமைத்தகள்,	௭௨
தொன்று - பழைமை,	௯௩
தோ.	
தோட்ட - தோண்டிய,	௧௬௧
தோற்றரவு - தோன்றுதல்,	௨௪௪, ௨௮௭
ந.	
நகுலம் - கீரி,	௧௭௨
நகுவனன் - சிரிப்பவன்,	௧௨௨
நசைஇ - விரும்பி,	௧௭௪
நடவை - வழி,	௧௨௦, ௧௨௯
நம்பி,	௧௧௭, ௧௪௩
நயமிலர்,	௧௪௨
நரந்தம் - நரந்தப்புல், மரவிசேடம்,	௩௩
நரம்பு,	௧௬௭
நரைமை - வெண்மை,	௧௭௯
நள்=நளி - செறிவு,	௧௧௮
நன்கனம்,	௫, ௧௭, ௧௮, ௨௭, ௧௧௭, ௧௧௮
நா.	
நாகம் - சுரபுன்னை,	௩௩ ; பாம்பு, ௨௩௬
நாதன் - புத்தன்,	௧௦௩, ௧௧௪, ௨௩௧, ௨௭௩, ௨௭௪, ௨௭௭
நாராசம் - இருப்புச்சலாகை,	௨௫௧
நாவி - மரக்கல விசேடம்,	௨௪௬
நாற்றுமின் - தொங்கச்செய்மின்,	௧௩
நி.	
நிகர் - ஒளி,	௨௩
நித்திலம் - முத்து,	௧௫௫
நிம்பம் - வேம்பு,	௨௫௯
நியமம் - கோயில்,	௧௨௨, ௧௨௫
நிரப்பு - வறுமை,	௧௨௮
நிரப்புநர் - நிறைப்போர்,	௨௧௫
நிரயம் - நரகம்,	௬௫, ௧௭௭, ௨௧௧
நிருத்தம் = நிருக்தம் - ஆறங்கத்து ளொன்று,	௨௫௩
நிலை - ஸ்திதி,	௨௬௯
நிறை - நிறுத்தல்,	௪௫, ௭௨, ௮௪, ௧௫௯
நின்மிதி = நிர்மாணம் - உண்டாக்கு தல்,	௩௦௪
நினைஇ - நினைந்து,	௧௯௭
நு.	
நுகர்ச்சி - அனுபவித்தல்,	௩௦௯
நுன் - உன்,	௨௩௧
நுனித்த - கூர்ந்து ஆராய்ந்த,	௨௫௯
நுனிப்போர் - கூர்ந்து ஆராய்வோர்,	௧௭௧
நெ.	
நெடுநிகழ்ச்சி,	௨௬௦
நொ.	
நொசிதல் - நுண்ணிதாதல்,	௧௬௦
நொடி - பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி,	௧௯௯
நொடிவன - சொல்லுவன,	௧௧௯
நொடை - விலை,	௨௬௯
நொய்ம்மை.	௨௬௩
நோ.	
நோவன - வருந்துதற்குக் காரண மாகிய துன்பங்கள்,	௧௧௯
நோற்றோர்,	௧௫௦
நோன்- வலி,	௧௫௦
நோன்பிகள்,	௨௭
நோனாது - பொறாமல்,	௭௧
ப.	
பகர்தல் - விற்றல்,	௨௭௧
பசிப்பு - பசித்தல்,	௧௨௮
படப்பை - தோட்டக்கூறு; பக்கமு மாம்,	௨௨௭
படர்குவர் - செல்குவர்,	௧௧௫
படிமம் - தெய்வவடிவம்,	௪௬, ௨௪௦
படிமை - தெய்வவடிவு,	௨௪
படிவம் - தவவேடம், தெய்வ வடி வம், வடிவம்,	௩௦, ௪௭, ௨௮௧
படிறு - பொய்,	௪௪, ௯௪, ௧௬௦, ௧௯௧

பதம்.	பக்கம்.
படுத்தனன் - அகப்படுத்திக்கொண்டான்,	உச
பணித்தது - கட்டளை யிட்டது,	கஎஎ
பணை - கிளை, குதிரைப்பந்தி,	எசு
பந்தல் - பந்தர்; அது குழாய்வடிவமாக உலோகத்தாற் செய்யப்பட்டது,	உசுஅ
பயம் - பிரயோசனம்,	கசு
பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்றொன்று அழைக்கும் ஓசைக்குறிப்பு,	உகச
பயிர்தல் - அழைத்தல்,	ருக
பரத்தமை - பரத்தையை நுகர்வானுடைய தன்மை,	எக
பரிதி - சூரியன்,	௩ச
பரிய - அறுபட,	௩சு
பரியல் - வருந்தாதே,	ககக
பலி,	எ௩
பழுநிய - முதிர்ந்த,	உ௩
பழைது - பழையது,	௩கஎ
பள்ளி - இடம்,	கருஉ, உஎ௩
பளிதம் - கருப்பூரம்,	உஅஉ
பறந்தலை - பாழிடம,	சுக

பா.

பாகு - பாகன்,	௩சு
பாங்கு - உரிய இடம்,	கச
பாசவர் - இலையமுதிடுவோர்,	உஎ0
பாடு - ஒலி, படுக்கை,	கசக, கசுஉ
பாண் - இசைப்பாட்டு,	கருங
பாண்டு - வெள்ளை,	கஉசு, உஅச
பாணி - ஓசை,	எ௩
பாத்தியன் - பாதத்திற்கு அன்பன்,	௯க
பாராவாரம் - கடல்,	உ௩, ௩௩
பானமையேன்,	உச

பி.

பிசி - பொய்,	ககக
பிஞ்ஞை - நப்பின்னை,	கஎ0
பிண்டம,	௯ச
பிணவு - விலங்குகளுட் சிலவற்றின் பெண்பால் மரபுப்பெயா,	கசஉ, கஎ0
பிணித்தோர் - நோயுற்றோர்,	உஅக
பிணிப்பு - கட்டு,	உஉஎ, உஉஅ
பித்தை - குடுமி,	உ0௩
பிரத்தியம் - பிரத்தியக்கம்,	உருஉ
பிழல்,	சு0
பிழையாது - தப்பாது,	௯௩
பிளவை - பிளக்கப்பட்டபுண்,	௩சு
பிறக்கு - பின்,	க0உ, உ௩சு
பிறங்கல் - மலை,	கசஉ
பின்,	அ0
பின்னர் - பின்னேநிற்போர்,	உக

பீ.

பீடிகை - வீதிவிசேடம்,	௩சு, கஉஉ

பு.

புக்கில் - உயிர் புகுமிடமாகிய உடம்பு,	உகஉ
புக்கேன்,	அரு
புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்,	அ, ருஉ
புகுந்தது,	கஉச
புகூஉ - புகுந்து,	கருஎ
புடை,	சக
புண்ணியன்,	ருக
புணை - தெப்பம்,	க0௩
புதுவோன் - புதியவன்,	ருக
புய்த்து - பிடுங்கி,	ககக
புராணன் - பழையோன்,	ருக
புரையோர் - பௌத்தரில் உயர்ந்தோர்,	அஉ, ககஎ0, உ௩0, உஎசு
புலம - அறிவு,	ருஉ, ௯ச, உகூ0
புலவன் - அறிவுடையோன், என்றது புத்தனை,	ருக
புலவு - மாம்ஸநாற்றம்,	உசுஅ
புலை - அசுத்தம்,	ககஅ, கஉக
புழை - சிறியவழி,	ருரு, எச
புள் - கைவளை,	எசு
புறவோர் - புறத்துள்ளோர்,	சஅ
புன்கண் - துன்பம்,	க0சு

பூ.

பூசல் - ஓசை,	ருக
பூட்கை - மேற்கோள்,	உசு, சக

பெ.

பெண்டிர்,	கஉஅ
பெண்டு - மனைவி,	கசஉ
பெணணை - பனை,	கசஅ
பெயர்த்து,	எ0
பெருமகன் - அரசன்,	க௩0
பெற்றி - தன்மை, பேறு,	உ௩, உச, அஅ
பெறுதி - இலாபம்,	உ௩உ

பே.

பேடியர்,	உ௩
பேணுநர் - பாது காப்போர்,	கஉஅ
பேது - அறியாமை,	சுச

பதம்.	பக்கம்.
பை.	
பைதல் - துன்பம்,	கரு௧
பொ.	
பொங்கர் - கட்டுமலை, சோலை, மரக்கிளை, ௪௧, கசுகூ, கஎஉ	
பொத்தி - மூட்டி,	கஅ, உ௦, கசஅ, கசுஎ, கஅக
பொதியில்,	கச, கஎகூ, உஎக, உஎஉ
பொதும்பர் - இளமரக்கா,	௩௪
பொதுவர் - பொதுமகளிர்,	உஎக
பொய்கை,	ககூ, ௩ரு, கசஅ
பொருள் - சத்தியம், பொன்,	கசசு, கஎஎ
பொலம் - பொன்,	௩க, ௩உ
பொழில் - சோலை, ச, ௩ச, ௩ரு, உசசு	
பொளித்த,	௩அ
பொறை - பாரம்,	அச
பொன் - சூரியன்,	சு௩
பொன்றக்கெடுதல் - முற்றக்கெடுதல்,	௩கரு
போ.	
போதி - அரசமரம்,	அ, க௦௩, ௩௦க
போழ்தத்து - பொழுதில்,	அச, கஙச
போன்ம் - போலும்,	கூஉ
போனகம் - உணவு,	உஅஉ
பௌவம் - கடல்,	எ௦, உஅச
ம.	
மகள் - மனைவி,	கஅசு
மகன் - கணவன்,	கஅசு
மஞ்சு - அழகு, மேகம்,	கசஉ
மஞ்ஞை - மயில்,	ககூரு
மடவரல்,	ககூகூ
மடவோர் - மகளிர், மூடர்,	சுக, கஎ௦
மடி - ஆடை,	உஅக
மடியாது - தங்காமல்,	க௦சு
மடை - சோறு,	கஎ, சு௦, கஅஅ, உகஉ
மடையன் - சோறாக்குவோன்,	கஅஅ, உகஉ
மண்டிலவகை,	௩௦௩
மண்டை - பிசசைப்பாத்திரம்,	ரு௮, சு௦
மதலை - கொடுங்கை,	கச
மதன் - செருக்கு,	சுஎ
மந்தி - பெண்குரங்கு,	௩ச
மயக்கு,	க௦ரு, ககூக, உசுரு
மயக்குறுத்தனள்,	கஅக
மயங்கிய,	உகச
மயரி - மயக்கமுடையவன்,	உ௦௦
மயிலை - மல்லிகை விசேடம்,	உகசு
மரவம் - வெண்கடம்பு,	௩௩
மருங்கு - குலம்,	ககஎ
மருத்துவி - மருந்துகொடுப்பவள்,	கசஎ
மருமான் - வழித்தோன்றல்,	கசுஅ
மருள் - உவமவுருபு, ௩ரு ; எண் வகையெச்சத்துளொன்று,	ககச
மலயம் - பொதியின்மலை,	கூ
மலைக்கும் - மாறுபடுத்தும்,	கஉச
மறலும - விரோதிப்பான்,	உகூ
மறவர் - வீரர்,	கரு
மறித்து - மீட்டு,	கூச
மறுகி - சுழன்று,	கஉகூ
மறை - வேதம்,	கஉ௦
மன்பதை - உயிர்ப்பன்மைகள்,	சகூ, உ௦ஆ, உகசு
மன்றம் - ஊருக்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கு மரததடி,	கஎகூ
மா.	
மா-எண்வகை யெச்சத்துளொன்று; அது விலங்குவடிவாகப்பிறப்பது,	ககச
மாகதர் - இருநதேத்துவார்,	உஎக
மாசு - குற்றம்,	கூஉ
மாதவர்,	கரு௦
மாதவன்,	கூச
மாயம் - பொய்,	உஎரு
மாற்றம் - வாாததை,	எகூ
மான்று - மயஙகி,	உகச
மி.	
மிச்சில் - மிகுதி,	கஉகூ, கஙரு
மிளை - காவற்காடு,	உசுக
மீ.	
மீட்சி,	உரு௧, ௩க௦
மீயான் - மீகாமன்,	௩சு
மீனம் - நக்ஷத்திரம்,	கஙச
மு.	
முகிழ் - அரும்பு,	உகூ
முங்கி - முழுகி,	உஅச
முச்சி - மயிர்முடி,	௩௧
முசிக்க - மெலிய,	கஎரு
முட்டு - குறை,	கஉகூ
முடலை - முறுக்கு,	கச௦
முடுக்கர் - முடுக்குத்தெரு,	எஉ
முழுவல் - நீர்ப்பறவை விசேடம்,	எசு

பதம்.	பக்கம்.
முளிதல் - காய்தல்,	கசo, கருகூ, கஅo
முனியாது - வெறுக்காமல்,	கoசு
மே.	
மேலோர் - மேலிடத்துள்ளோர்,	௩சு
மை.	
மைத்து - கறுத்து,	கக௩
யா.	
யாக்கை,	௩oஅ
யாணர் - புதுவருவாய்,	கருக
யாப்பு - உறுதி, கட்டு,	ரு, உரு, கசுஅ, கஎஎ, ககஉ, ககஅ
யாய் - தாய்,	உ௩o
யோ.	
யோகம் - சேர்க்கை, தவநெறி, மருந்து,	உஅ
வ.	
வகுளம் - மகிழ்,	௩௩
வங்கம் - கப்பல்,	௩சு, க௩o, க௩க, க௩௩
வசி - மழை,	கரு, கஉஅ, உஅக
வஞ்சினம் - சபதம்,	கருச
வட்டணை - வர்த்தனை,	எக
வட்டிகை = வர்த்திகை - எழுதுகோல்,	கஎ, ௩அ
வடிப்போர் - பயிற்றுவோர்,	உஎக
வடு,	கருக
வம்பலன் - அயலான்,	கஅஉ
வயவர் - வீரர்,	கஎச
வயா - வேட்கைநோய்,	கஅஉ
வர்த்தித்தல் - தங்குதல்,	உகூஉ
வருணம்,	ரு0
வரை - எல்லை,	சுரு
வரைப்பு - எல்லை,	உசுக
வரையாள் - நியதியில்லாள்,	உகச
வலித்த - நினைந்த,	எ௩
வலித்து - எண்ணி,	ககஉ
வளைஇய - வளைந்த,	சுசு
வற்பம் - வன்மை,	உருரு, உருசு
வறம் - வறுமை,	சுக, அஅ, கஉரு, கக௩ உ௩௩, உஅo
வறன் - வறுமை,	க௩ரு, கக௩
வா.	
வாங்குநர் - வாங்குவோர்	கoக
வாமன் - புத்தன்; அழகியவனென்றபடி,	ரு0
வாய் - உண்மை,	அ௩, ககஉ
வாரணம் - கோழி, யானை,	எசு
வாழிய - வியங்கோள்,	௩
வானம் - மழை,	கஎரு
வி.	
விகாரம் - விஹாரம்,	உசச, உஎ௩
விசயன் - அருச்சுனன்,	௩உ
விஞ்சை - வித்தை,	சு, எo
விஞ்சையன் - வித்தியாதரன்,	உச, கசக
விட்டேற்றாளர்,	கஉக
விடீஇய - விடுத்தற்பொருட்டு,	க௩சு
விடூஉம்,	கo௩
விண்ணவர்,	சச
வித்தகர்,	௩o, ௩எ, கசுரு
விதானம் - மேற் கட்டி,	கருரு
விதுப்பு - நடுக்கம்,	கருஉ
வியர் - வேர்,	கருச
விரைவனன் - விரைபவன்,	உஅ௩
விலங்கு - மிருகம்,	ககஅ, உஉ௩
விலோதம் - துகிற்கொடிவிசேடம்,	கச
விழித்தல் - உயிர்வாழ்தல்,	உகஉ
விழுப்பம் - சிறப்பு,	கo௩
விளி,	ரு௩
விளிப்பது - பாடுவது,	௩ரு
["விளியாக் கொண்டிங் கிளவேனில் விருந்தா வாட றொடங்கினான்" எனச் சிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், கூ௩ - ம் செய்யுளிலும், "விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்டலும்" எனத் திரிகடுகம், கக - ம் செய்யுளிலும் 'விளித்தல்' இப்பொருட்டாய் வந்திருத்தல் காண்க.]	
விளிப்பு - ஓசை,	உசு
விளையுள் - விளைவு,	கoச
வீ.	
வீழ்பு - சுள்ளி,	உக
வீற்றிருந்து-கவலையின்றியிருந்து,	உ௩o
வெ.	
வெதிரம் - மூங்கில்,	௩௩
வெள்ளில் - பாடை,	சுo
வெறி - ஆடு,	கஎஉ
வென் - வெற்றி,	கஅரு
வே.	
வேய் - மூங்கில்,	உருசு
வேலை - தொழில்,	கஅஅ

அருந்தொடரகராதி.

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
அ.	
அகல்வாய்ஞாலம்,	கசுசு
அகவயிற்றான்,	கஙஙு
அகவயின்,	ச, கசு
அகன்சுரை,	க0சு, கசரு
அகன்பெருந்தீவு,	உஙஎ
அகைமலர்ப்பூம்பொழில்,	உஉரு
அங்கவடன்றிறம்,	கருஅ
அங்கிமனையாள்,	கருஅ
அஞ்சிலோதி,	எஅ, உ0அ
அஞ்செஞ்சாயல்,	ருசு
அடர்ப்பொன்முட்டை,	கஙஙு, உஙு0
அடிசிற்சிறப்பு,	கஅஅ
அடித்தொழில்,	உ0உ
அடிதொட்டேன்,	கசுச
அடைகரை,	எஅ, அச, உஉஎ, உசசு
அணிப்பூங்கொம்பர்,	உஎ
அணிவிழா,	கரு
அணுகலணுகல்,	கஅஙு
அதன்பான்மையனாகி,	உகச
அந்தணருவாத்தி,	கககூ
அந்தரசாரிகள்,	உஎஙு
அந்தரஞ்செல்லுமந்திரம்,	கசகூ
அம்பலப்பீடிகை,	கஉஉ
அமயக்கணக்கர்,	க0
அமர்நகை,	கஉக
அமரர்கோன்,	கருஅ
அயர்ந்தொழிதல்,	ககூக
அயலுரு,	உகஙு
அயலுருக்கோடல்,	உகஙு
அயாவுயிர்த்து,	கஅசு
அரங்கக்கூத்தி,	உகஅ
அரசருரிமையில்,	உக0
அரசிளங்குமரன்,	ச, சு, ருரு
அரவரசு,	உஅரு
அரவாய்க்கடிப்பகை - வேம்பு,	எஙு
அரிதுபெறுசிறப்பு,	கருரு
அரிபுரம்,	உசக
அருட்கண்விழிக்க,	ககூசு
அருந்தவப்படுததல்,	உ0
அருந்தவப்படுத்திய,	ஙஉ
அருந்திறல்,	கசஉ
அருந்துயிர்மருந்து,	உஙச
அருந்தேமாந்த,	கஉகூ, கருஎ
அருப்புக்கணை,	கருகூ, கஅஉ, உஙக
அரும்பசி,	கஉஅ
அரும்பெறலிளமை,	உ0கூ
அருள்புரிநெஞ்சு,	கஎஎ
அருளறம்,	சகூ, ககச, கஙக, ககூரு, உஙஎ
அருளிக்கேட்ப,	எ
அல்லறம் - பாவம்,	கசஙு, ஙசக
அல்லன்மாககள்,	உகரு
அலததற்காலை,	கஙரு, உஅகூ
அலவலைச்செயதி,	கசகூ
அலைக்கோல்,	ககூ
அவடிறம,	உகச
அவததிறம்,	சுகூ
அவாபான்மையனாயினன்,	கச0
அவலப்படிற்றுரை,	சுச
அவலவெவ்வினை,	கஅகூ
அவன்பான்மையனாகி,	கசஉ
அழல்வாய்ச்சுடலை,	சுக
அழலீமம்,	கச0
அழலோம்பாளன்,	சசு
அழற்கணாகம,	உகக
அழிதகவு,	ககக
அற்புக்கடன்,	உசு0
அற்புதக்கிளவி,	கஅரு, உ-
அற்புதப்பாவை,	எச
அற்றங்காததல்,	ஙக
அற்றங்காவாச்சுற்றுடைப்பூந்துகில்,	ஙக
அறக்கதிராழி,	ரு0
அறக்கோட்டம்,	சு
அறக்கோல்வேந்தன்,	கஙு

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
அறங்கரியாகவருள்சுரந்து,	க0சு
அறத்தகைமுதல்வன்,	உஎசு
அறத்தகையாசனம்,	அக
அறத்திற்கேது,	உஎஅ
அறத்தின்வித்து,	கூஉ
அறத்தோர்வனம்,	ருரு
அறம்பாடு,	அஅ, கூஙு
அறம்பாடுசிறக்க,	அஅ
அறல்விளங்குநிலாமணல்,	எஅ
அறவரசு,	உஙஎ
அறவாழி,	கூஙு, உஙூஅ, உஅரு
அறவாழியாள்வோன்,	கூஙு
அறவிநாவாய்,	கூஅ
அறவியங்கிழவோன்,	கூஅ
அறவெயில்விரித்து,	ககூச
அறனோடு,	கஙரு, ககூச
அறிதலுமறிதியோ,	கஅஎ, ககூஉ
அறிபிறப்பு,	கூஙு
அறிவுண் டாகவென் றாங்கவன் கூறலும்,	உஉக
அறிவுபிறிதாகியது,	கருஎ
அறைகழல்,	சு
அறைபோய்,	ககூக
அன்புகொளறம்,	உஎச
அன்புடனளைஇயவருண்மொழி,	சஅ
அன்மகன்,	ஙகசு
அனந்தர்ப்பாணி,	எஙு

ஆ.

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
ஆங்கத்தாயர்,	எ
ஆங்கத்தீவகம்,	ச
ஆங்கது,	க0
ஆங்கப்பாத்திரம்,	ரு
ஆங்கப்பூம்பொழில்,	ச
ஆங்கவர்,	க0கூ
ஆங்கவள்,	எ
ஆங்கனம்,	உ0, உஙு
ஆடரங்கு,	ஙச
ஆடல்பாடலழகு,	கருகூ
ஆடல்புணர்க்கும்,	எக
ஆடலங்கணிகை,	கூஎ
ஆடிடம்,	ககூஙு
ஆடியசாந்தம்,	கசக
ஆடியசாயல்,	ககூ
ஆதிசான்முனிவன்,	சுகூ
ஆதிமுதல்வன்,	ருரு, கூஙு, ககச
ஆதுலமாக்கள்,	ஙஎ
ஆய்கழல்,	கஎரு
ஆயிரங்கண்ணோன்விழா,	கக
ஆயிரவாரத்தாழியன்,	ருக
ஆரங்கண்ணி,	கூஎ
ஆரணங்காகியவருந்தவன்,	கசகூ
ஆரணவுவாத்தி,	ககசு, கஉக
ஆரணவேதம்,	உருச
ஆரிடை,	கககூ, கஉச
ஆருமிலாட்டி,	சுச
ஆருயிர்மருத்துவி,	கசஎ
ஆருயிர்மருந்து - சோறு,	க0க, க0ரு, க0சு, ககரு, கசரு, கசஎ, ககூஉ, ககூஙு, உஎஅ, உஅ0
ஆருயிரோம்புமொருபெரும்பூட்கை,	உசு
ஆலமர்செல்வன்,	ஙஉ
ஆலுமயில்,	ஙரு
ஆவதொன்று,	சுச
ஆழிததாழியகவரை,	சுரு
ஆற்றாப்பாலகர்,	சுக
ஆற்றாமாக்கள்,	க0ரு, கரு0, ககூஎ
ஆற்றுந்துணை,	ககூஎ
ஆற்றுப்படுத்தல்,	ருஙு
ஆறறிமரபினறிந்தோர்,	கச

இ.

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
இகந்தவட்டுடை,	ங0
இகலெரிபொததி,	கஅக
இசைச்சொலளவைக்கு,	க0ச
இட்டகலாதது,	கஅகூ
இடங்கழிகாமம,	அகூ, ககூ0
இடமுறை மும்முறை வலமுறை வாரா,	அஙு
இடவயின்,	கஙஙு
இடிக்குரன்முழக்கம்,	கக
இடியுருமுழக்கு,	கஉ
இடுங்கற்குன்றம,	கஎஉ
இடுசிறை,	ககூ0
இடுபிணக்கோட்டம்,	சுஎ
இடுமணல்,	கசஅ
இடைநிலைவரைப்பு,	உசுகூ
இடையிருள்யாமம,	சுஙு, கருஎ, கஅஉ
இதன்வரவு,	சுஎ
இதுகுறை,	ககூச
இந்திரகோடணைவிழா,	ருக, சுகூ, எ0, கரு0
இந்திரசிறப்பு,	க0ச
இந்திரதிருவன்,	கஎஙு

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
இந்திரன்மருமான்,	௨௨௫
இந்நாள்போலும்,	௧௪௯
இயல்குணன்,	௪௮
இயற்படுபொருள்,	௩௦௫
இரந்தூண்,	௪௭, ௨௩௩
இரந்தூண்வாழ்க்கை,	௨௩௩
இரியன்மாக்கள்,	௧௨௧
இருசார்,	௧௧௫
இருதிளவேனில்,	௩௩, ௧௩௪
இருபாற்பெயரிய உருகெழுமூதூர்,	௩, ௩௬
இருபிறப்பாளன்,	௨௩
இருள்சீத்து,	௭௭
இலவிதழ்,	௧௮௦
இழுமென்சும்மை,	௧௨௬
இளங்காற்செல்வன்,	௧௭௨
இளங்கோ,	௪௩
இளங்கோவேந்தன்,	௭
இளிபுணரின்சீர்,	௧௬௭
இறந்திருள்கூர்ந்த,	௬௭
இறவினுணங்கல்,	௧௭௩
இறுதியிலின்பம்,	௨௮
இறுதியினற்கதி,	௧௧௧
இறும்பகலாவெறி,	௧௭௨
இறுவரை - பெரியமலை,	௨௪௨
இறைகூ.ரும்,	௬௦
இறைகொண்ட,	௩௩
இறைநெரித்ததூஉம்,	௧௫௭
இறையுறைபுறவு,	௭௨
இறைவளை,	௧௬௧
இன்றேழ்நாள்,	௭௦, ௭௫, ௮௪
இன்னணம்,	௭௮
இன்னரம்புளர,	௫௩
இன்னாப்பிறவி,	௨௨௮
இன்னாவிசையொலி,	௫௩

ஈ.

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
ஈண்டுச்செய்வினை,	௧௨௭
ஈமச்சுடலை,	௬௩, ௬௬
ஈமஞ்சாற்றி,	௫௩
ஈமப்பந்தர்,	௫௮
ஈமப்புறங்காடு,	௫௬, ௬௩, ௬௪
ஈராறாண்டுவந்தது,	௧௭௮
ஈரெண்ணூற்றோ டீரெட் டாண்டிற், பேரறி வாளன் றோன்றும்,	௧௧௨
ஈற்றிளம்பெண்டிர்,	௬௧, ௭௩
ஈறுகடைபோக,	௧௧௩

உ.

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
உகிர்த்தொடர்,	௧௮௦
உச்சிமீமிசை,	௩௭
உடம்பிட்டு,	௧௩௨
உடனூட்டி,	௧௨௩
உடுத்தகூறை,	௧௪௧
உடைகலப்பட்டு,	௧௪௦
உடைகலப்பட்டோன்,	௧௫௬
உடைகலமாக்கள்,	௧௪௪
உண்டொழிமிச்சில்,	௧௩௫
உண்ணாநோன்பு,	௨௮, ௧௩௧
உண்ணாவுயக்கம்,	௭௨
உண்மென - உண்ணுமென்று,	௨௧
உணர்வுபாழாகி,	௮௮
உணவின்பிண்டம்,	௩௪
உமிழ்சீ,	௧௭௩
உய்யாநோய்,	௨௧௧
உயங்குநோய்வருத்தம்,	௨௨
உயர்நிலையுலகம்,	௨௩௨
உயவல்யானை,	௨௮
உயாவுத்துணை,	௧௮௨
உயிர்க்காப்பிட்டு,	௧௫௭
உயிர்காவலன்,	௧௩௩
உயிர்த்தந்தை,	௨௮௩
உயிர்தளிர்ப்ப,	௧௫௭
உயிர்பதிப்பெயர்ப்புழி,	௧௩௧
உயிர்மருந்து,	௧௦௧, ௧௭௬, ௨௩௪
உயிர்முதல்வன்,	௨௩௨, ௨௮௩
உயிரீறுசெய்தோர்,	௧௩௭
உரகர்துயரமொழித்தோய்,	௧௦௩
உருகெழுமூதூர்,	௩
உருவம்பெயர்ப்ப,	௪௪
உரைசாறெய்வம்,	௪
உரைநூற்கிடக்கை,	௧௮
உரைமூதாளன்,	௧௦௩
உரைமென - சொல்லுமென்று,	௨௦௩
உலகமன்னவன்,	௨௫, ௬௪, ௨௩௬
உலகவறவி,	௭௪, ௧௫௦, ௧௫௧, ௧௭௮, ௨௦௦, ௨௨௪
உலந்தபிறவி,	௨௩௩
உலப்பிலின்பம்,	௬௨
உலோகாயதன்,	௨௬௪
உவமங்காட்டி,	௩௦
உள்ளநெறி,	௨௫௧
உள்ளவறிவு - விஞ்ஞானம்,	௩௧௨
உள்ளீட்டறுவை,	௬௦

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
உளத்தக,	உஅக
உறையுட்குடிகை,	ருஅ, ககஎ
உறையுள்,	ருஅ, கூங, ககஎ

உள.

ஊங்கண் - முன்பு,	ககரு
ஊட்டிருளழுவம்,	எச
ஊணெலியரவம்,	கஉக
ஊதுலேக்குருகு,	ககங
ஊர்நிரை,	கசக
ஊர்துஞ்சியாமம்,	கஅஉ
ஊராந்றேர்,	ருசு
ஊரேயோ,	கசo
ஊழ்தருதவம்,	சரு
ஊழ்பாடு,	ஙoச
ஊழடியிட்டு,	கஅஉ
ஊழிதோறூழி,	களச
ஊழிமுதல்வன்,	சுரு
ஊன்பிண்டம்,	சுக
ஊனுடையுயிர்,	ககங
ஊனுயிர்,	கஙo

எ.

எடுத்துக்காட்டு,	உஅக, உகச
எண்பிறக்கொழியவிறந்தோய்,	கoஉ
எந்திரக்கிணறு,	களஉ
எம்மிதிற்படுத்தும்,	அo
எய்யாமையல்,	கருஅ, உகங
எய்யாமையலேன்,	கருஅ
எரிபொத்தி,	கசஎ
எரியிலவம்,	ஙஙங
எரிவிழிநாகன்,	கசச
எழுதுவரிக்கோலம்,	ஙo
எழுந்துவீழ்சில்லே,	எக
எழுநாள்வந்தது,	கoஎ
எழுநாளெல்லே,	உஎசு
எள்ளுரை,	கருங
எறிதருகோலம்,	உoக
எறிதுடி,	எஉ
எறிபயம்,	கஉக
என்பெயர்ப்படுத்த,	ஙு
என்றிறம்,	ககஉ
னேப்பொருள்,	உருஉ

ஏ.

ஏங்கியகூக்குரல்,	ககள
ஏத்தொலி,	எஉ
ஏதுங்கழ்ச்சி,	உஉ, அசு
ஏதுங்கழ்ச்சியாவும்பலவுள,	ககச, ககக

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
ஏதுங்கழ்ச்சியேய்ன்று,	அசு
ஏதுங்கழ்ச்சியெதிர்ந்துளது,	உஉ
ஏதுப்பலவுள,	எo
ஏதுமுதிர்ந்தது,	எo
ஏமாந்திருப்ப,	கஉஅ
ஏலங்கமழ்தார்,	உகக
ஏவுமஞ்ஞை,	எள
ஏற்றலுமம்...துனித்தனர்,	ககஅ
ஏற்றூண்,	கஉச, ககo

ஐ.

ஐயக்கடிஞை,	கஉங
ஐயரியுண்கண்,	சு, கசக
ஐயவிக்கப்படிகை-வெண்சிறுகடுகு,	எங
ஐயெனவிம்மி,	உகக

ஒ.

ஒட்டித்தருதல்,	ஙகள
ஒடியாவுள்ளம்,	சுo
ஒடுங்குசிறைமுழுவல்,	அங
ஒத்தமுடிவு,	ககரு
ஒதிதொளிர்பவளம்,	கருள
ஒருசிறை,	உங, சக, களo
ஒருகீலே,	ஙக
ஒருதனி, உங, ஙச, சக, ருஉ, எக, கஙள, கசக, கடுக, கஅஉ, உஙசு	
ஒருதனியோங்கிய, ஙச, கஙள, கருசு	
ஒருதாஞுகி,	கஙச
ஒருநிறம்பட்டது,	ககக
ஒரோகுணம,	உசுஙு
ஒல்லுநெறியறம்,	கசச
ஒளித்துரு,	எo
ஒளிதுறையிடங்ஙன்,	களஉ
ஒளிறுவாள்,	கரு
ஒறுக்குந்தண்டத்து,	கசுஅ
ஒன்பதுவழிமுறை முன்னேன்,	உளசு

ஓ.

ஓங்கியகேள்வி,	ககக
ஓங்கியழுதூர்,	களஅ
ஓங்கிருந்தெங்கு,	ருங
ஓங்கிருள்யாமம்,	உoரு
ஓங்குயர்பிறங்கல்,	கசஉ
ஓங்குயர்பெருஞ்சிறப்பு,	கஉக
ஓங்குயர்மலயம்,	கு
ஓங்குயர்விழுச்சீர்,	கு
ஓடலுமோடும்,	உசு
ஓவியச்செந்நூல்,	கள
ஓவியச்செய்தி,	கருசு

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
ஓவியச்சேனன் - சித்திரசேனன்,	கக௩
ஓவியப்படுத்தல்,	௫௬
ஓவியமாக்கள்,	உஎ0
ஓவியனுள்ளத்துள்ளியது,	ச௪

க.

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
கட்டழலீமம்,	கஅ௫
கட்டுடைச்செல்வம்,	கஎஎ
கட்டுரைசெய்,	௩கஎ
கட்டுரைவகை,	கஎ
கடம்பூண்டு,	உ௬
கடவுட்கடிஞை,	க௩௬
கடவுண்மண்டிலம்,	கக௬
கடவுளெழுதியபடிமம்,	உச0
கடவுளெழுதியபாவை,	கஅ௩
கடாஅயானை,	உக௫
கடாஞ்செருக்கி,	க௬௬
கடாத்திறம்,	௩௭
கடாதி,	உ௩க
கடிஞையிற்கல்லிட,	கஉஉ
கடிதர,	கஉஉ
கடிப்பகை,	எஉ
கடிவழங்காரிடை,	௫எ
கடுங்கணை,	உகச
கடுந்துயர்,	கஅ, கக, உ0, கக௮
கடுநகை,	கச௩
கடுநவை,	௫௫, ௬உ, எக
கடும்பசி,	கஅ௩
கடுவரலருவி,	கச௮
கடைகொள,	எ௬, எக
கடைப்பிடி.	உச௮
கடைபோக,	கக௩
கடைமணி,	உ௩
கண்கூடு,	உ௬ச
கண்டனையாக,	கச௩
கண்டுமறிதியோ,	உக௫
கண்டுயில்கொள்ள,	எ௬
கண்ணடைத்தாங்கு,	ககக
கண்ணெறி,	கஎக
கண்படைகொள்ளும்,	கஉ௩
கண்பரப்பினன்,	ச௧
கண்மாறி,	உச
கண்விளக்கும்,	கஉ
கணிகையொருத்தி கைத்தூணல்க,	கக௩
கதலிகைக்கொடி,	கச
கதழ்ந்துகிளர்ந்து,	ககக
கதிராற்றுப்படுத்த,	௫௩
கந்தவுத்தி,	உ௬அ
கந்திற்பாவை,	க௫க
கந்துடைநெடுநிலை,	எச
கந்துடைநெடுநிலைக்கடவுள்,	க௩ச
கம்பலைமாக்கள்,	௩உ
கம்பலைமூதூர்.	௩0
கயக்கறுநல்லறம்,	க0௫
கயக்கறுமாக்கள்,	கச௩
கயிற்கடைமுக்காழ்,	௩க
கரந்துரு,	க0
கருப்புவில்,	க௫௩
கருப்புவில்லி,	கஅஉ
கருமத்தொகுதி,	௩0௩
கருமவீட்டம்,	௩க0
கருவிமாமழை,	க௫க
கல்லதரத்தம்,	ககஅ
கல்லாக்கயவன்,	உக௩
கல்லென்பேரூர்,	ச௬
கல்லென்றானை,	ச0
கல்விப்பெரும்புணை,	க0௩
கலக்குறுத்து,	௩௬
கலங்கஞர்,	கக௩
கலைகளின்றுணிவு,	கஎ
கலையுருவினோன்,	உ௫௩
கவர்ந்தூண்,	௬உ
கவராக்கேள்வியோர்,	க0
கவையடிபெயர்த்து,	௬உ
கழிபெருவீதி,	௩க
கள்ளடுகுழிசி,	கச௨
களவோவாழ்க்கையர்,	உக௫
களிக்கயல்,	க0௩
களிமயக்கு,	௩எ
களையாவேட்கை,	கஅக
கற்புக்கடன்,	உச0
கன்றியநெஞ்சு,	கஅச
கனையெரிபொத்தி,	கஅ

கா.

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
காட்டுவாயாக,	கச
காடமர்செல்வி,	௫எ, [illegible]
காணமிலி,	க[illegible]
காத்தோம்பிடும்,	௬[illegible]
காதற்சுற்றம்,	எ
காதற்பாங்கன்,	உ[illegible]
காப்புக்கடைகழிந்து,	ககசு, கஉ
காப்புவலையோட்டி,	க[illegible]

அருந்தோடர். பக்கம்.

காமக்கள்ளாட்டு, கடுஅ, ககள, உகூக
காமங்காழ்கொள, உ0கூ, உ0டு
காமங்காழ்கொளின், சடு
காமத்தீவிழைவு, உஉகூ, கூ0சூ
காய்பசிக்கடுமமேய், சூ0
காய்பசியாட்டி, கசூள
காராளர்சண்பை, உகூ, கூகூ, எடு
காரிகைநல்லாள், சூ
காரிருள, உகக
காருகமடநதை, உகற
கால்கிளர்ந்து, கசூசூ
கால்பரிய, கூசூ
கால்விசைகடுக, கஙூ0
காலகக்ணிதம, கள
காலெஞாயிறு, அ(ற)
காவறறெய்வதம், கசு, உகூச
காவிரிப்படப்பை, உ உள
காவிரிபபாவை, உ
காழ்கொளல், சடு, ா 0கூ , உ0ய)
ாலாதம், கற

கி.

கிளைநரம்பு.

கு.

குசசரகுடிகைக்குமரி, கசூ2.
குடகுகட்சேதா, (ி)ங்கூ
உளெஅ
குடபாற்சிறுபுழை, ()ய), எச
குடர்தஇதாடாமலேபூண்பானலலன,
கஙூ
குடிபுறஙகாதது உ0எ
குணகிநீர், வ்ப
குணதவம், உவக்கூ
குணப்பொருள், ப் ம
குமரிபாதஙகொள்கையின்வணஙகி,க2.0
குமரிமூதத, கஙூ0, உ0ற
குமரிமூததவென்பாதநிரம, கஙூ0
குயினுழைபொதுமபா, ஙூ ர
குரஙகுசெய்கடல், சுள
குரமபுகொண்டெழுந்து, க ()2.
குற்றலைகசுந்தல், .ா0
குருகுபெயாகருனறு, ற ()
குருமகன், கர2.
குருஉத்தொடைமாலை, ககஉ
குவிமுகிழெருகு, ா கூ
குற்றக்கொள்கலம, ர உ
குறுங்கானகுலம, களஉ

அருந்தோடர். பக்கம்.

குறுஙகுவிளி, எஅ
குறுநடைப்புதல்வர், எ2.
குறுநீர்க்கன்னல, எ2.
குறுமாகள், ககஅ, கஙூசு

கூ.

கூட்டுணடு, எக
கூடவைக்குங்கொட்பினள், ககO
கூவிளி, எ2.

கெ.

கெடுகலமாக்களு, ா ஙூசு
கெழுதகை, உ2எ

கை.

கைததூண, ககஙக, க(ங்)ங
கைததூணவாழ்க்கை, க(ங்)ங

கைபெய்பாசதபபூதம, ர ()
கைமமைகொளளேல், கஎஙூ
கையற்றப்பெயாகதனள், உக
கையறதறைஙகி, உஅ
கையறவு, உக, கஎஅ
கையறுதுனபம, ா கூ
கையாற்றவலம, ா கடு
கையுதிரக்கொண்மென, ர அ
கையுதிரகொள்ளான, கஎக
கையுதிரகோடல, ஈ()ஏ, கஙூ
கைவிடலீயான, சுள, கஙள
கைவினைசசிததிரம, கசூ(ற)

கொ.

கொஙகலாநறுநதா, சூ
கொடிபபுருவம, ா கூ
கொடுநதுயர் உகூ, சூகூ
கொடுநதொழிலாளன, சூக
கொணடிமகளிர, க ()கூ
கொமபரிருநகுயில, ங(ற)
கொலேநவில்வேட்டுவன், ககஅ
கொலேயதமமெனுங கொடுநதொ
ழின்மாகளை, சூர
கொளுத்திகாட்ட, ங்ப
கொளேவலலாயம, ல க

கோ.

கோடாசசெஙகோல, ா
கோமகனபீடிகை, கஎங
கோயிலவாயில, கஙூசூ
கோறறொழி, ஈ0

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
ச.	
சம்புவென்பாள்,	க
சமயக்கணக்கர்,	எ, க0, உசஅ
சா.	
சாதுயர்,	சஅ, அஎ
சாந்தந்திமிர்வோர்,	கஎக
சாந்தலருறுத்த,	கஅஉ
சாபசரததி,	சரு
சாபம்பட்டு,	கஙஎ
சாப, மிந்நாள்போலு மிளங்கொடி கெடுத்தனை,	கசக
சார்பறுததுய்தி,	உஉசு
சார்பிற்றோன்றி,	௩0௩
சாவகமன்னன்,	கக0
சாவோர்ப்பயிருங்கூகை,	ருக
சாளரம்பொளிதத,	௩அ
சாற்றினள்கழறி,	கச0
சி.	
சிக்கென்று,	உருசு
சித்திரக்கைவினை,	சரு
சித்திரசசெய்கைப்படாம்,	௩௩
சிதவற்றுணி,	உக
சிதையாவுள்ளம்,	கருச
சிமிலிக்கரண்டையன்,	உஎ
சில்பலியரிசி,	சுக
சிலைக்கயனெடுங்கொடி,	கஎச
சிற்றிடைமுடுக்கர்,	எஉ
சிறப்பின்பாலார,	உ0க
சிறுநகை,	கருஅ
சிறுமகன்,	கசரு
சிறைப்பாடு,	உக0
சின்னீர்,	௩க
சினந்திருகி,	உ0௩
சினமாசு,	அசு
சீ.	
சீலவுபாசகர்,	உசுஅ
சு.	
சுடலைக்கான்,	கச0
சுடுமண்,	௩0, கருச
சுதையிழுகியமாடம்,	ருசு
சுந்தரச்சுண்ணம்,	கஎ
சுரியற்றாடி,	உக
சுரியிரும்பித்தை,	உ0௩
சுருங்கைச்சிறுவழி,	ககஉ
சுருங்கைத்தூம்பு,	உசுஎ
சுருப்புநாண்,	கருக
சுழலலுஞ்சுழலும்,	உக
சூ.	
சூர்மலை,	கசஉ
சூழ்போகி,	கருச
சூளுற்று,	உஅ
செ.	
செங்கயல்,	௩ரு
செங்குணக்கு,	உ
செங்கோல்,	கருஉ
செங்கோல்காட்டி,	கருஅ
செந்தீப்பேண,	ருஙு
செம்பொருள்,	கசச, ககச
செமமலர்முதியோன்,	உ
செய்தவததாட்டி,	உகக
செய்தவம்,	கருஅ
செய்வினைசிந்தையின்றெனின் யாவது, மெய்தாதென்போர்,	உஎ
செய்வினைமருங்கின்,	கஅக
செயப்பாட்டுவினை,	உகஉ
செல்கதி,	கஉக
செல்லல்செல்லல்,	கசசு
செல்லுயிர்,	அரு, க0ரு, கஅஎ, ஈகசு
செல்லுயிரபபுக்கில்,	உகசு
செல்லுலகு,	உகரு
செல்வககளளாட்டு,	சுக
செவவனமுரை,	கசச
செவிமுதல்,	ச0
செற்றசசேக்கை,	சஉ
சொ.	
சொல்லலுஞ்சொல்லுவேன,	ககஙு
சொற்பயம,	கஉக
சொற்பயன்,	உஎஎ
சோ.	
சோலையும புடையும் பொங்கரும,	சக
ஞா.	
ஞானநன்னீர்,	உகசு
த.	
தக்கணமதுரை,	கஉஉ, உ0க
தகரக்குழலாள்,	௩அ
தகைககுநா,	உ0க
தகைநலம்,	௩க
தகைபாராட்டல்,	ரு0
தகைமலாத்தாரோன்,	உ0

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
தஙகாவேட்கை,	கரு௮, கரு௯
தடிந்தெரியூட்டினும்,	கச௪
தடுமாறறததொடர்ச்சி,	உரு௮
தடுமாற்றவலம்,	உகஙு
	க௮எ
தண்டாக்களிப்பு,	௬உ
தண்டாக்காட்சி,	உஎஎ
	க௦ ௬
	கஎக
தணணுமைக்கருவி,	கஎக
தணமணற்பந்தா,	கச
	கசு
தணியாநோக்கம்	ரு௫
	கஙு
ாபம,	கக௦
யாவுயிா,	கஙரு
தணியாவேட்கை,	உஙஉ
	கரு௦
	கசு
ததாவீழ்பு,	உ௯
	கச௯
தமக்கொழிமரபின்,	கச௪
தமனியப்பூண்,	உச
தயஙகி	எரு
தருமதலைவன்,	கூ௮
தருமபீடிகை,	௮உ, உஉ௯
	ச௭
தலைச்சாவகன,	கஎரு
	கசு, உ௯, கக௦
தலைததலைமேல்வர,	கசு, கக௦
தலைததார்ச்சேனை,	கஎ௪
தலைத்தாள்வேந்தன,	கஙு
தலைதூஙகுநெடுமரம்,	ரு௭
	க௦ ௪
	உ௦ ௯
	கஉஙு
ண்டும,	கக
காடி,	ஏக
தவத்திறமபூண்டு,	எ, ௬ ௯
தவநதீாமருஙகின,	கஙக
தவபபடுததல்,	உ௦, ஙஉ
தவப்பெருநலலறம,	கக௫
தளர்நடை,	ஙஉ
	கரு௭
	கஙச
தறபாராட்டும்,	க௮௦
தற்றகவுடைமையின்,	ச௬

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
தனிக்கலம்,	உ௮௯
தனிதத்துப்பார்த்து,	௯க௮
தனியோஙகிய,	கஙஎ
	௬க
தா.	
தாஙகாநல்லறம,	உஎ௬
தாதகிப்பூ,	உ௬ஙு
தாமரைப்பீடிகை,	உ௬
தாயொழிகுழவி,	உஙஉ
தாழ்கோதது,	ச௦
தாழ்தீஙகுழல,	கஎ
தாழ்துயா,	௮௦, உஙம
தாழ்நதனணோக்கி,	௯௬
தாழ்வயினடைப்போா,	ரு௮
தாழியிற்கவிப்போா,	ரு௮
தாழொளிமணடபம,	ச௫
தானப்பயம்,	உஎஙு
தானேதமியள்,	சக, கசு௦, உக௮
	கஙம, கச௨
திசைமுககரு,	உ
திப்பியமானது,	கச௮
திரிபுரிவாசடை,	கச௮
திருநதெயிற்குடபாற் சிறுபுழை போகி,	ரு௫, எச
திருமுகவாட்டி,	ரு௨
திருவறம,	௯ச
திருவிழைமூதூர்,	கஉ, ௨ச
திருவினசெயயோள்,	ச௪, கசக
திரையிருமபெள[illegible]ம,	எ௦
திரையுலாம்பரபபு,	எ௮
திறபபடற்கு,	௯
தீஙகனிநாவ லோஙகுமித தீவு,	௮ச
தீஞ்சொல,	ச௦, சஙு
தீததிறம,	கச௫
தீததுறுசெங்கோல,	கரு௨
தீத்தொழிலாட்டி,	௬ஙு
தீததொழிலாளன,	உச௦
தீநெறிககடுமபகை,	க௦க
தீப்பசிமாககள,	கசு௦
தீயழற்பொத்தி,	உ௦
தீவிளிக்கூஉம,	ரு௯
யாட்டியேன்,	கசக

அருந்தோடர். பக்கம்.

து·

துஞ்சிருள், ககசு
துஞ்சுதுயில், எஅ, கசஉ
துணிகயம, உஉக
துணிச்சிதர், கoசு
துணிசெய்தாங்கு, உகஉ
துணிபொருள், கநு, ககக, உகசு
துயர்நிலேயுலகம், உநஉ
துயர்வினேயாளன், உoசு
துயரெவ்வம், ககு
துயிலெடுப்ப, எசு
துழந்தகெள், எஉ
துளக்குறும், சு, சo
துளங்குமான், க,ருு
துறவியுள்ளம், உசரு
துறைபோகிய, கo, கஅ
துன்பநோன்பு, ககக
துன்னவினேஞர் - தையற்காரர், உஎo

தூ·

தூங்குதுயில், சூஅ, எஉ
தூத்தகை, உந
தூவாக்குழவி, ககஎ
தூவுரை, உகஎ

தெ·

தெய்வக்கட்டுரை, உகந
தெய்வக்கடிஞை, கஉஅ
தெய்வக்கண்ணோ, உருசு
தெய்வக்கரு, ,
தெய்வக்கிளவி, சு, எரு, கஅஎ, ககந
தெய்வநகொல்லோ திப்பியநகொல்
லோ, கஅஅ
தெருமரலுள்ளம், கo.o
தெற்கட்குமரி, கஉக
தெற்றெனநிருததம, ஒருந
தென்றமிழ்மதுரை, உகந
தெனறிசைக்குமரி, ககசு

தே·

தேயாமதி, ஒருசு
தேவகுலம், உசசு
தேவரிற்றேற்றி, உஎஎ
தேறுபடுசின்னீர, உகசு

தொ·

தொடர்ப்படித்தல், சுo
தொடுத்தபாசம, கக, ருசு
தொல்பதிநரகரை, ககக

அருந்தோடர். பக்கம்.

தொல்யாண்டுகழியினும், ஒசு
தொல்வலிமரன், சுரு
தொழுதகை, கoக
மாதா, உஅக
உகஎ
தொன்மூதாட்டி, ,
தொன்றுகாலம, கூந
கு

தோ·

தோட்டசெவி, ககத
தோட்டலர்கழலி, கூ
உoஎ
தோன்றுதிடவை, ககஎ, கஉக
தோன்றுவழி, ரு

ந·

நகர்கடல்கொளப்பெயர்நத, வடி
வேற்றடக்கைவானவன, ஒநசு
நகரநமபியா, ககுஎ
நகுதக்கன்றே, கரு
நசைவேட்கை, உக்ச
நஞ்சுவிழியரவு, ,கஉ
நடவைமாக்கள, கஉக
நடவைவருததம, கஉo
நடுகருறுமம, ரக
நடுங்காநா, கoக
நந்தாவிளகு, ரஉர
நயமபாடில்லே, கூ
நயனில்காலே, கருந
நரைமூதாட்டி, கஎசு, உoஎ
ககக
நல்கூர்நுசுப்பு, சுக
நல்கூமேனி, கஉo
நல்லநசசாலே, ரசர
நல்லறம், சு, சுக, ககசு, ககக,
ககஉ, ககந, கசசு, ,சுக, உoஉ,
உஉச, உஎந, உஎர, உஎசு, உஎஎ,
உஅஉ
நல்லுயிர், கசர
நலங்கவினி, கரசு
நலம்பாடில்லே, கஅ
நவையறுநன்பொருள, எ
நளிருள், ககஅ
நளிகடல், ருக
நளியிருமுந்நீர, கo
நளியெரி, கசு
நற்றவம, கசo

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
நற	௫0
நறறிறம்,	கக0, உ0க
நறுநதாது,	க௫க
நறுமலர்க்கோதை,	௬
நறுவிரைகுடைவோர்,	கஎக
நனபலதானம்,	கச௫
நன்பொருள்,	க0
நன்மணியிழந்த நாகமபோன்று,	எஎ, உ௩௬
	-, க௬, உ௫

நா.

நாககடிப்பாக வாய்ப்பறையறைந்தீர்,	உஉ௯
நாடுவறங்கூரினும,	உ௩௩
நா[illegible]ர்மதியம,	௩உ
நா[illegible]	உ0அ
நாணுததுறந[illegible]	கஅ
நாததொலைவில்லாய,	உஉஉ
நாததொலைவின்றி,	ககஅ
நாதனல்லறம,	உஎச, உஎஎ
நாநலகூாநதனை,	௬க, க௬௫
நாநிமிராது,	க0ச
நாப்புடைபெயராது,	உ0அ
நாமஞசெய்த,	எக
நாமாசு,	உ௩ச
நாராசததிரிவு,	உ௫க
நாலேழ்நாள்,	க0, க௫
நாவியன்மநதிரம,	௨க0
நாவுளழுநதி,	எஉ

நி.

நிகாமலா,	உ௩
[illegible]திக்குபபை,	கச௫
[illegible]	கஎஎ
நிரயககொடுமகள்,	
நிரயக்கொடுமொழி,	
நிரைததாரண்ணல்,	உ௩க
நிலத்தலைநெடுவிளி,	௬உ
நிலவரையிறந்தோா முடஙகுநா நீட்டும்,	௫உ
நிலனுடெல்லை,	உ௪௬
நிலாக	உ௬௬
[illegible]தோஙகுவெண்குடை	க௬௬
நிறைக்கற்றெற்றி,	௫அ
நிறையருநதானை,	அச
[illegible]	எஉ

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
[illegible]பயர்ப்படுத்தேன்,	
நீங்கலுநீங்கா,	அக
நீடலுநீடும்,	உ௯
	௩0
	உ0௩
நீலமாக்கடல்,	எ௯
நீலயானை,	க௬௬

நு.

நுகாச்சியாராமை,	௩0உ
நுன்னைப்பெறுவதன்முன்,	உ௩க
	உ௫௯

நூ.

நூற்பொருளுணாநதோர்,	க௬அ

நெ.

நெஞ்சிற்புகையெரிபொததி,	க௬எ
நெஞ்சிறைகொண்டநீர்மை,	௩௯
நெஞ்சுபுகையுயிரதது,	அக, க௫ச
நெட்டிடையாயினும,	உச
நெடுஙகணீர,	ககஅ
நெடுங்கூவிளி,	எஉ
நெடுஙகூவிளிபப,	எஉ, எ௬
நெடுநதெயவம,	௬௫
நெடுநிலைக்கந்து,	கஅ௩
நெடுநிலைககோட்டம்,	௫அ
நெடுநிலைமணணீடு,	௫௬
நெடுநிலைமனை,	௩0
நெடுநிலைவாயில,	கஅ௫
நெடுமபுண,	எ௩

நொ.

நொசிதவம்,	க௬0

நோ.

நோற்றூண்வாழ்க்கை,	க௬0
நோனகா,	க௫0

ப.

பங்கயப்பீடிகை,	உஅ0
பசலை மெய்யாட்டி,	௫௩
பசிப்பிணி,	கச௫
பசிப்பிணிமருந்து,	உஅ[illegible]
பசிப்பிணியென்னும்பாவி,	க0[illegible]
பசுஙகாற்கழை,	கஎ[illegible]
பசைஇயவறிவு,	௩0[illegible]
பட்டவைதுடைககும்,	உ0[illegible]

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
பட்டுழிப்படூஉம்,	கடுங
படிமவுண்டியன்,	௪௬
படிற்றுரை,	௯௪, கசு0
பண்டக்கலம்,	உ௪க
பண்டும்பண்டும்,	கஅசு
பண்டைப்பிறவியர்,	௯௯
பண்ணியாழ்க்கரணம்,	கஎ
பண்ணியாழ்த்தீந்தொடை,	எக
பண்ணுமுறைநிறுப்போர்,	கஎக
பணைநிலைப்புரவி,	எசு
பந்தற்றசும்பு,	உசுஅ
பயங்கெழுமாநகர்,	கசு
பயிர்க்குரல்,	உகச
பயில்பூமபந்தர்,	எஅ
பரந்துபடுமனை,	௪எ
பரநதொருங்கீண்டி,	எக
பரிபுலம்பினன்,	கசஉ
பருந்தின்பந்தர்,	௩௬
பருவததொழுக்கம்,	கஎ
பவத்திறம,	௩கக
பழஞ்செருக்கு,	எ௩
பழமபிறப்பு,	௪
பழுதினன்னெறி,	ககடு
பழுநியபாடல்,	கஎக
பழுமரம்,	கஉசு
பழைமைக்கட்டுரை,	கஎக
பளிக்கறைபுக்கபாவை,	௪
பளிங்குபுறததெறிந்தபவளப்பாவை,	௪0, ௪௩, கடுஎ
பற்றாமாக்கள்,	கச
பற்றின்பற்றிடம்,	௪உ
பறவைக்கானம்,	டுங
பறாஅக்குருகு,	கசுஎ
பனிப்பகைவானவன்,	உ௩டு
பா.	
பாகின்பிளவையிற் பணைமுகந் துடைத்து,	௩சு
பாங்கினம்,	அ0
பாசிலைத்திரையல்,	உஅஉ
பாடல்சால்சிறப்பு,	கடுசு
பாடிமிழருவி,	கசக
பாடுகிடப்பேன்,	கசுஉ
பாத்திரத்தளித்து,	உஎசு
பாத்தூண்,	சு, கசசு
பாயல்கொணடுநாள்,	எஉ
பாயற்பள்ளி,	கஎ, கசக
பாழ்ம்பறந்தலையம்பலம்,	கடுசு
பான்மையிற்பிணித்து,	கசு0
பான்மையேனாயினேன்,	உச
பி.	
பிணங்குநூன்மார்பன்,	சுச
பிணிநோய்,	கஙச
பிணிப்பறுமாதவன்,	உஉஅ
பிணிப்புறுபிறவி,	உஉஎ
பிணியிருக்கை,	௪உ
பிழற்பெய்மண்டை,	சு0
பிறக்கொழிய,	உ௩சு
பிறகிட்டு,	உ0க
பிறமார்ககம்,	௩கக
பிறர்க்கறமுயலும்பெரியோன்,	க0உ
பிறர்க்குரியாளன்,	௪௯
பிறர்கைக்காட்டி,	கடுச
பிறர்நெஞ்சுசுடூஉம்பெற்றி,	கக௯
பிறர்நெஞ்சுபுகாஅா,	கக௯
பிறவணம,	கக௩
பிறவிப்பிணிமருத்துவன்,	அசு
பிறவியுமறவியும,	ககரு, கசுக
பிறழ்ந்துவேறாயின,	கஅ0
பின்னிலை,	உ
பு.	
புக்கில்,	கசஙச, உகஉ
புகாமுகவாரணம்,	எசு
புடையுமபொங்கரும,	௪க
புண்ணகவயின்,	கஉ
புண்ணியநல்லுரை,	கச
புண்ணியநன்னீர்,	கசுச
புண்ணியமுட்டாள,	கசக
புணர்குறி,	உக0
புணரிநளிகடல்,	டுக
புத்தஞாயிறு,	ககஙு, உசங
புதுக்கோளயானை,	ககக, கசுக, உஎக
புய்த்துறுதது,	ககக
புல்லலோம்பன்மின்,	கஉக
புலத்தகை,	அக
புலம்பறுக,	அக
புலம்புநீருருட்டி,	உ௩
புலம்புரிசஙகம்,	எசு
புலவரையிறந்தபுகார்,	டுஉ
புலவுப்புண்,	கஅ0
புலால்புறத்திடுவது,	௪உ, கஅ0
புலிக்கணத்தன்னோர்,	எ௩
புலைசூழ்வேள்வி,	ககஅ

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
புலைமகன்,	கஉக
புவிகாவலன்,	உசுஎ
புற்றடங்கரவு,	கஅக
புறங்காத்தோம்ப,	ககஎ
புறங்காத்தோம்புநர்,	கஉஎ
புறமறிப்பாராய்,	௪௩
புறமறைத்து,	உ0அ
புன்கண்கூர்ந்து,	க0சு
புனிற்றாப்பாய்நத,	௪எ
புனிற்றிளஙகுழவி,	உ௩௫, உ௮௩
புனிறுதீர்கயகக்தீர்வினைமகளிர்,	எ௩
புனையாவோவியம்,	கசரு, உ00

பூ.

பூக்கொடிவல்லி,	க௩
பூங்கொடிப்பெயாப்படு நகர்,	உஎரு
பூத்தவஞ்சி,	உ௪சு
பூதவிகாரப்புணர்ப்பு,	கக்க
பூம்பொதிசிதைய,	ரு௩
பூவாவஞ்சி,	உ௪சு

பெ.

பெட்டாங்கு,	கக்க
பெயர்பெற்றுப்பிறந்தேன்,	ஆரு
பெருஞ்சோற்றமலை,	கஅசு
பெருநதவமுனிவன்,	ஆக
பெருநதேவி,	அரு
பெருமபசி,	கஉச
பெரும்பற்று,	அக
பெரும்பிறிதாக்கும்,	உ0க
பெருமபின்,	க உ௩
பெரும்பெயாப்பீடிகை,	க்க
பெரும்பொருள்,	கஎசு
பெருமகன்,	கஉ0, உஉஅ, உஉக, உ௩௩
பெருமதாமழைக்கண,	கஎ0
பெருவிழா,	௩, உச

பே.

பேணுமாக்கள்,	உ அக
பேரளவியற்றி,	ரு௨
பேரறம்,	உஅ0
பேரூர்,	உ0

பை.

பைதன்மாக்கள்,	கரு௧
பைவிரித்தென,	கஅஉ

பொ.

பொஙகுநீர்ப்பரப்பு,	உ
பொங்குமெல்லமளி,	சுக
பொதியிற்குன்றம்,	கஎஅ
பொதுவியல்,	உஎ0
பொய்ந்நோய்,	உ௧௧
பொய்யாநா,	கஅஎ
பொய்யாற்றொழுக்கம்,	உ0அ, உ௧ரு
பொய்யில்புலவன - திருவள்ளுவ நாயனார்,	கக்க
பொய்யுரு,	எ, உஎச
பொருமுகப்பளிஙகு,	சச
பொருள்புரிநெஞ்சிற்புலவோன்,	கஎஎ
பொருள்விலைமாட்டி,	ரு0
பொருளுரை,	கஅ, ககச, கக0
பொலநதேர்மீமிசைப் புகர்முக வேழம்,	௩உ
பொலமபிறை,	௩க
பொலம்பூவாடை,	சஅ
பொழிந்தூண்சுரந்து,	கஉ அ
பொற்றார்,	உஎக
பொற்றேர்ச்செழியன்,	கஉக
பொறிமயிர்வாரணம்,	எசு
பொன்றக்கெடாஅப்பொருள்,	௩கரு
பொன்றிகழ்நெடுவரை,	க
பொன்னணிநேமி,	கஉ0
பொன்னாண்கோதத நன்மணிக் கோவை.	௩க
பொன்னேரனையாய,	கசு, உகக

போ.

போகலும்போகுவை,	கக0
போகுயாபுற்றளை,	கஅஉ
போதல்செய்யாவுயிர்,	கரு௩
போதித்தலைவன,	க00
போதிப்பகவன்,	உஎசு
போதிமூலத்துநாதன,	உ அச
போதிமூலம,	உ௪௩
போதியினல்லறம்,	உஎஎ
போதியுரவோன்,	ககரு
போவுழி,	கஅ௩

ம.

மகளாயதும,	கஅசு
மகனாததோன்றியதும்,	கஅசு
மகிழ்ச்சிவினைப்பயன்,	உஉச, ௩0எ
மடக்கொடி,	கஎரு
மடித்தசெவ்வாய்,	கக
மடைக்கலம்,	கஅஅ, உ கஉ
மண்கணைமுழவம,	சுஉ
மண்டிணிஞாலம்,	க0ரு, கக்அ

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
மண்ணுமேனியன்,	உஅ
மண்ணீடு,	௫௬, ௬௭, கசூஉ, உ௭௦
மணங்கெழுமுரசம்,	கஉ
மணற்குன்றம்,	கச
	க௫௬
மணிச்சிரல்,	௩௫
மணித்தேர்,	உ௭
மணிப்பீடிகை,	ச
மணியறைப்பீடிகை,	௫க
மதலைமாடம்,	கச
மதனினெஞ்சம்,	௬எ
மதிநாண்முற்றிய மங்கலத்திருநாள்,	௩ச
மதிமருள்வெண்குடை,	உ௦௫
மதிமாறோர்ந்தனை,	உ௩உ
	ககக, உ௬ச
மயக்கம	
மயககற,	அ௩
மயக்கறுமரபு,	கசஉ
மயக்குறுவெகுளி,	கஅசூ
மயற்பகை,	உக௦, உக௩
மரப்பந்தர்,	உச
மருதத்தின்னரம்பு,	௫௩
மருள்படுபூங்குழல்,	உ௩
மருளுடைமாககள்,	கஅஅ
மலர்க்கணைமைந்தன்,	கஎஉ
மலர்கதிர்மண்டிலம்,	௫ச
மலர்தலை யுலகம்,	ககஉ
மலரிட்டுக்காட்ட,	உ௭
மலையாவறம,	உ௭௫
மழுவாணெடியோன்,	ககஎ
மழைவளந்தரூஉம்பெண்டிர்,	ககஅ
மழைவளம,	க௦ச, ககஅ
மறஞ்செய்வேல்,	சூ
மறந்தருதுன்பம்,	கஅசூ
மறவணம்,	கஉ
மறவிருள்,	ககச
மறுபிறப்பாட்டி,	உ௩எ
மறைந்துரு,	கஅ௩
மறைமுறை,	கஉ௦
மறையோம்பாளன்,	ககஎ
மன்மருங்கு,	ககஎ
மன்முறை,	உ௦௦
மன்முறையெழுநாள்,	உ௦௦
மன்றப்பேய்மகள்,	எ௩
மன்றப்பொதியில்,	கஅக, கஅ௫
மன்னுயிர்,	கஉஅ
மன்னுயிர்முதல்வன்,	கஉ௦, உ௩எ
மன்னுயிர்முதல்வி,	உஅஉ
மன்னுயிரோம்பு மாருயிர்முதல்	கஉஎ
மனக்கினியான்,	கஅசூ
மனப்பாட்டறம,	உஅஉ
மா.	
மாதவர்நோன்பு,	உ௦சூ
மாதவர்பள்ளி,	க௫உ, உ௦ச, உகஅ
மாதுயரெவ்வம்,	௩௩,
மாநீர்வங்கததவனொடுமெழுந்து,	ககஅ
மாபத்தினி,	உஉச
மாபெரும்பத்தினி,	உ௦
மாபெரும்பாத்திரம்,	௫, கக
மாமணிவண்ணன்,	கஎ
மாமறையாட்டி,	கஉக
மாயமின்மாதவன்,	கஅஎ
மாயிதழ்க்குவளை,	க௫எ
மாயிருஞாலம்,	கக, கஉஎ
மாறுசசுமமை,	௫௩
மாறுகொண்டோராமனம்,	உகசு
மி.	
மிக்கவறமேவிழுத்துணை,	உ௦உ
மிகைநாவில்லேன,	
மிறைககளச்சநதி,	
மீ.	
மீட்சியொழிவறிவு,	உசஅ
மீமிசை,	அ௦, ௩எ, கஅ௩
மீவிசுமபு,	அ௩
மு.	
முட்டாவாழ்க்கை,	சஉ௩
முடலைவிறகு,	கச௦
முடித்துவருசிறப்பின்மூதூர்,	ககஉ
முடிபொருள்,	உ௦
முத்துக்கூர்த்தன்ன,	
முதியோள்கோட்டம்,	க௫க, கசூஅ, கஅ௫
முதிராக்கிளவி,	உ௦ச
முதுக்குடி,	க
முதுக்குறைமுதுமொழி,	கசூ௩, கஎஅ
முதுபேய்,	௬௩
முதுமரவிடங்கள்,	ககூ
முதுமறையோன்,	கஉக
முதுமூதாட்டி,	௬ச
முந்தைமுதல்வி,	கசூ
மும்முறைவணங்கி,	

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
மும்மையின்வணங்கி,	கரு௧, கசுரு
முரணாததிருவறமூாததி,	௩௦௦
முருகசசெவ்வி,	௪௫
முளளெயிறு,	கரு௭
முளிமுதிாதெங்கு,	கஅ௦
முளியெரி,	கச௦, கரு௩
முளியெரிபொத்தி,	கச௦
முளையெயிறு,	௪௧
முற்றவுணாநதமுதல்வன,	உஉ௯
முறையுளி,	க௦௯
முனறுறை,	௭௨
மூ	
மூதாட்டி,	சுச, உ௦௭
மூதூா, ௩, கஅ, உச, கரு௬, கஎஅ, கக௨	
மூப்புடைமுதுமையதாககணஙகு,	உரு
மெ.	
மெய்ததிறம,	க௦, உரு௪
மெயப்படவிளம்பு,	உரு௮
மெயப்பொருள,	௨௬௫
மெயபுறததிடுதல்,	உ௬
மெயபெயாப்போள,	௨௪௨
மெய்யாககை,	சு௩
மெய்வைததலும,	சு௩
மெய்வைததோா,	உ௩௫
மெலிததுகு நெஞசின் விடா,	க௩௬
மெனறுகில,	கசரு
மே.	
மேமபடீஇய,	
மை.	
மைததிருள்கூாந்த,	கக௩
மைந்துடைவாள்,	சு
மையலுற்றமகன,	உ௯
யா.	
யாககையின்படிவம,	உ௩௭
யாஙகனம,	௨௭
யாபபறை,	கக௯அ
யாப்புடைததாக,	௨௦, கசுஅ, கக௯உ
யாப்புடைநற்பிறப்பு,	கஎ௭
யாப்புடையுள்ளம,	
யாபபுறுமாதவம,	
யானைததீநோய்,	கச௬, கஎ௬
யானைததீநோயரும்பசி,	கஎ௬, கஎ௯
வ.	
வகைவரிச்செப்பு,	௩௯
வஙகநாவி,	உ௪௬
வஞ்சக்கிளவி,	கரு௪
வஞசநதிரிந்தேன்,	கஎரு
வஞசம்புணாதத,	உகஎ
வஞசவிஞ்சையன்,	ரு௫
வட்டஙகுயின்று,	௮௦
வட்டணைகாட்டி,	௭௧
வட்டிகைசசெய்தி,	௧௭
வடதிசை விஞசைமாநகர்,	கஙஎ
வடமொழியாட்டி,	க௨௦
வடமொழியாளா,	௪௭
வடிகாது,	கஅ௦
வடுவாழ்கூநதல,	கரு௧
வணஙகுறபாததிரம,	கக௦
வமபமாககள்,	௩௦
வம்பமாதர்,	கஎரு
வம்மென,	கஎ௨
வயிற்றிடூஉம்,	க௨௩
வயிறுகாயபெரும்பசி,	கஉ௪
வரம்பிலறிவன்,	உரு௫
வருணககாப்பு,	ரு௦
வருநதுதுயா,	கஙக
வருபொருள,	கக௩
வலலாஙகு,	உக௦
வலலிருணமயக்கம,	கஉ௪
வல்லிருள்,	ரு௬, எக, கஉ௪
வலலெயிறு,	கக
வலவாயாழ்,	கசுஙக
வலமுறை முமமுறை வநதனை செயது,	கரு௧
வலிததநெஞ்சு,	எ௩
வழிபபொருள,	௩கரு
வழிமுறைததோற்றம,	௩௦௯
வழுவறுமரன்,	கக௯உ
வழுவாய,	க௦௭
வளநதலைமயஙகிய,	௨௭அ
வளிவலஙகொட்கும,	கக௩
வளைசோசெஙகைமணிமேகலை,	கஅக
வறஙகூரினும,	கஉரு
வறநதலையுலகம,	௮௮
வறனோடுலகு,	கஙரு, கக௯
வா.	
வாஙகாநெஞசு,	உ௦௦
வாசவனவிழாககோள்,	உ௨௦
வாடுபசியுழநது,	கச௯
வாணிகமரபு,	௨௦௧
வாயப்பறை,	உஉ௯

அருந்தொடர்.	பக்கம்.
வாய்மொழி,	கஅக
வாய்வதாக,	க0எ, கக௬ச, உஅஉ
வாய்வாள்,	கரு௬, உ0ரு
வாயாகின்று,	உஎக
வால்வெண்சுண்ணம்,	௩ரு
வாழ்கநின்கண்ணி,	சசு, கரு௬
வாளிற்றப்பிய,	க௰க
வான்புணை,	கரு௩
வான்பொருள்,	கக௬
வான்றருகற்பு,	கக௬எ, கக௬
வான்றோர்ப்பாகன்,	கஅஉ
வானம்பொய்யாது,	ககக
வானவாழ்க்கையர்,	கஎக
வி.	
விசயனும்பேடி,	௩௬
விஞ்சைமாநகர்,	கசுஎ
விட்டபிறப்பு,	க0ரு
விடியல்வேலை,	கஅஅ
விடுதோல்,	கஅ0
விததின்விளைவு,	உஅக
விதிமாணுடி,	அ0
விதுப்புறுநெஞ்சு,	கரு௨
விரதயாக்கையா,	சு0
விரலுதைத்தவெம்மை,	எக
விரிசடையாட்டி,	க
விரிந்திலங்கவிரொளி,	அ0
விரிபூஞ்சோலை,	கசு
விருந்திற்பாவை,	கரு௬
விரைப்பூம்பநதர்,	கசுக
விரைமரக்கா,	உஎக
விரைமரம்,	எஅ, கசரு, உஎக
விலங்கரம்,	உஎ0
விலங்குவிண்படர்ந்து,	கஅச
விலாவிறநக்கு,	கஉஎ
விழவணிமூதூர்,	கஎரு
விழவாற்றுப்படுத்த,	௩க
விழவுக்களி,	எஉ
விழாக்கால்கொள்க,	கக
விழாக்கோள்,	க0, கக, கக௬க, உஅ௩
விழாக்கோளெடுத்த,	க0
விழுத்தகைதது,	கசுஅ
விழுநிதிக்குப்பை,	கசரு
விழுப்பெருஞ்செல்வம்,	உ0க
விழுமக்கிளவி,	அ0, கஅசு
விளிப்பறைபோகாது,	உசு
விளிமா,	கரரு
விளைபொருள்,	கச
வீ.	
வீயாவிழுச்சீர்,	கஎஎ
வீவில்வெம்பசி,	கஉஎ
வீழ்துணை,	எஉ
வீழ்துயர்,	அ0
வீறறுவீற்றாக,	௩கரு
வெ.	
வெங்கதிரமயம,	கூ0
வெணசுதையிழுகிய,	ரு௬
வெண்சுதைவிளக்கதது,	௩0
வெண்பலி,	உக
வெந்துகுவெண்களர்,	கூஉ
வெநதுயரிடும்பை,	உஉ
வெயில்விளங்கமயம்,	க0ரு
வெரூஉப்பகை,	கக
வெவ்வுரை,	உ
வெள்ளிடை,	ரு௬, உ
வெள்ளிடைவாயில்,	ரு
வெள்ளிவெண்டோடு,	உ
வெள்ளிற்பாடை,	சு0
வெள்ளென்புணங்கல்,	கசஉ
வெள்ளைமகன்,	கஉஎ
வென்வேல்,	கஅரு
வே.	
வேகவெந்தீநாகம்,	கஅஉ
வேட்டம்வாய்த்தென,	கசுஉ
வேணவா,	உ, உஎக
வேத்தவையாா,	உஎசு
வேய்கரிகானம,	க
வேற்றுரு,	உஅரு
வேற்றூண்,	கஉச
வை.	
வைகிருள்,	கஅஉ
வைவாளுழநத,	அ0

மூலவிஷய சூசிகை.

விஷயம்.	பக்கம்.
அ.	
அக்கபாதன் - நையாயிகமதாசாரியன,	உ௫உ
அகக்தியன்,	உ, ௯, ௧௯அ
அகததியன அமரமுனிவனென்றல்,	உ, ௧௯அ
அகநகா,	உ௧௧
அகல்யை,	௧௫அ
அகவயிறு,	௧௯௯
அகழி,	௫உ, உ௬அ
அங்கநாடு,	௯உ
அசரீரி,	௧௪௧
அசலன் - மான்வயிற்றிற் பிறந்த ஒரு முனிவா,	௧உ0
அசன் = அஸன்,	உ௯௫
அசனனாவுள்ள உபயதன்மவிகலம,	உ௯௫
அசாதாரணம்,	உ௯௧
அசிததம் நான்குவகை	உ௯0
அசுசிபாவனை,	௩0௪
அசுரர்பலவகையா,	௬௬
அசோகமரம்,	௯௯
அசோதரம் - ஒருநகரம்,	அ[illegible]
அட்டிறசாலை - மடைப்பள்ளி,	௧௭௭
அடிதொடலாகியசூளுறவு,	௧௬௪
அடிவிளக்கல்,	உஉ௧, உ௭௬, உ௯உ
அணங்கு,	௬௩, ௬௪
அணுககள் நான்கு,	உ[illegible]
அதநிபதி - ஓரரசன்,	௮௪, ௮[illegible]
அதன்மாததிகாயம்,	உ[illegible]அ, உ[illegible]௯
அநதணரிருவா,	௧உஉ
அநதரசாரிகள்,	உ௭௯
அநதரஞசேறல்,	உ௧௯
அநதரததீவகம்,	உ௯௭
அந்தரந்திரியச் செய்யுமந்திரம்,	௯௪, ௧௪௯
அந்தரி - துர்க்கை,	௧அ௯
அநதிமாலை,	௫௪, உஉ௪
அந்திவருணனை,	௫உ, ௫௯
அந்யதாஸிததம,	உ௯0
அந்வயஞ்சாதிததல்,	உ௮௭
அநவயம,	உ௪௯
அநந்வயம்,	உ௯௪, உ௯௫
அநானமவாதி,	உ௯0
அநானமா,	௯௧அ
அநிததம்,	உஉ௬, உ[illegible]௯, உ௮௭, ௯௧அ
அநிததவாதி,	உ அ௯
அநுமானம்,	உ௪௯, உ௫உ, உ௮௬
அநுமானவளவையில் மற்ற அளவை களடங்குமென்றல்,	உ அ௬
அநுமானவிருத்தம்,	உ௮௯
அநுமானாபாசம,	உ௯அ
அநுமேயம்,	உ௪௯
அநைகாநதிகம்,	உ௯0, உ௯௧
அநைகாநதிகம் ஆறென்பது,	உ௯௧
அப்பிரசிததசமபந்தம,	உ அ௯, உ௯0
அபபிரசிதத விசேடணம,	உ அ௯, உ௯0
அபபிரசிதத விசேடியம்,	உ அ௯, உ௯0
அப்பிரசித்தவுபயம்,	உ அ௯, உ௯0
அப்பு - நீர	உ௬௧
அபஞசிகன் - ஓரந்தணன்,	௧௧௬
அபாவவளவை,	உ௪௮, உ௫௧, உ௫உ
அம்பலபபீடிகை,	௧உ, ௧உ௪, ௧உ௯
அமபலம்,	௬, ௧உஉ, ௧உ௪, ௧௬0, ௧௭அ
அமயக்கணக்கர்,	௧0
அமரசுநதரி - புண்ணியராசனைவளர்த்ததாய,	உ௯0
அமராகணம்,	௧௯௪
அமுதசுரபி - தெய்வத தன்மையுள்ள ஒரு பிக்ஷாபாததிரம்,	௧00, ௧0௮, ௧௧[illegible], ௧௪[illegible], ௧[illegible]௧, ௧௬௮, உ௯௩, உ௭௯, உ[illegible]௧
அமுதபதி - இரவிவன்மன்மனைவி,	அ௫, ௧0௭
அமூாததம,	உ௯உ, உ௯௪
அமைசசியல்மறுகு,	உ௭௧
அரக்கா,	

விஷயம்.	பக்கம்.
அரங்கக்கூத்தியா	க௫௪
அரங்கியன் மகளிர்,	௭௧
அரசவன்னம்,	௩௫
அரசியல்வழக்கு,	௪௨
அரசியன்மறுகு,	
அரற்று,	௩௦௯, ௩௧௧, ௩௧௨
அருகன்,	௨௭௪
அருத்தாபத்தியளவை,	௨௪௮, ௨௫௦, ௨௫௨
	௧௭௭
	௧௪௮, ௧௪௯, ௧௭௨, ௨௭௧
அருவுரு,	௨௨௨, ௩௦௫, ௩௦௭, ௩௦௮, ௩௦௯, ௩௧௧, ௩௧௨
அருள்,	௨௬
அருளறம்,	௪௯, ௮௫, ௧௧௪, ௧௩௧, ௧௯௫, ௨௩௭
அரூபப்பிரமர் நால் வகையினா,	௬௫
அலலவை - பொய் முதலியவை,	௨௦௨, ௨௮௨
அலாகொய்தல்,	௨௩
அவநதிநகரம்,	௮௪, ௧௭௩
அவந்திக்கொல்லர்,	௧௭௩
அவல் - உணவின்விசேடம்,	௨௫௬
	௪௨, ௬௪, ௧௮௯
அவிநயம்,	௧௭௧
அவிநாசவாதி,	௨௯௦
அழற்பெயகுழிசி,	௬௦
அழுங்கல்,	௨௪
[illegible]ப்பூசல்,	[illegible]௯
அளவைகளுள் இக்காலத்து வழங்குவன,	௨௫௨
அளவை பதது,	௨௪௮
அளவையிரண்டு,	௨௮௬
அளவைவாதி,	௨௪௮
அறக்கோட்டம்,	௬
அறச்செவி,	௮௬
அறந்தருசால்பு,	௧௮௬
அறவணவடிகள் - ஒரு பௌத்தாசாரியா,	௫, ௨௦, ௯௨, ௧௦௧, ௧௦௭, ௧௦௯, ௧௧௦, ௧௩௫, ௧௯௩, ௧௯௪, ௨௨௧, ௨௨௭, ௨௬௭, ௨௭௪, ௨௭௮, ௨௮௨, ௨௮௩, ௨௮௫
அறிபொருள,	௧௯௦
	௨௫௦
[illegible]ரத்தல,	௧௮௨
அறுகு,	௧௧௧
அறுசுவை,	௨௭௬, ௨௮௨
அனபு,	௨௬
அன்றிற்பேடை,	௫௯
அன்னப்புள்,	௩௨, ௫௩, ௭௯, ௧௬௯
அன்னமூட்டல்,	௧௨௩
ஆ.	
	௨௪௮, ௨௫௦
[illegible]ம,	௨௮௯
[illegible],	
ஆகாயகமனம,	௨௨௭, ௨௩௮, ௨௪௦
ஆகாயப்பூ,	௩௧௭
ஆகாயம்,	௨௬௦, ௨௬௧, ௨௯௧
ஆங்காரவிகாரம்,	௨௬௧
	௨௨௧
	௨௯௦, ௨௯௧
ஆசீவகநூல,	௨௫௪
ஆசீவகவாதி,	௨௫௪
ஆடரங்கு,	௩௪
ஆண்டலைப்புள்,	௫௯
ஆணமைக்கோலம்,	௨௧௦
[illegible]க்கண்டம்,	௩௦௦
[illegible]ரை - சாதுவன்மனைவி,	௧௩௭, ௧௩௯, ௧௪௦, ௧௪௧, ௧௪௫
[illegible],	௩௭
[illegible]ரன்,	௫, ௭, ௧௦௦, ௧௦௮, ௧௧௦, ௧௧௬, ௧௨௧, ௧௨௯, ௧௫௧
ஆமபல்,	௭௮, ௨௬௮
ஆய்க்குடி,	௨௫௦
ஆராமம,	௨௩
ஆரியனமைதி,	௨௨௬
ஆற்றாப்பாலகர்,	௭௩
ஆற்றாமாக்கள்,	௧௦௫, ௧௫௦, ௧௯௭
[illegible]நாய,	௬, ௧௪௬
[illegible]டவயம - ஒருநகரம,	
[illegible]ந்[illegible]	௨௨௫
இந்திரகோடணைவிழவு,	௫௧, ௬௯, ௧௫௦
இந்திரசாபம,	௨௨௦
இந்திரசிறப்பு,	௧௦௪
இநதிரதனு,	௨௬௮
இநதிரவிகாரம் ஏழு,	௨௪௪, ௨௭௩
இந்திரவிழா,	௧௧, ௧௨, ௧௬, ௨௪, ௨௫, ௫௧, ௭௦, ௧௫௦, ௨௨௦, ௨௩௬
இந்திரவிழாநடக்கு நாட்கள் இருபத்தெட்டென்பது,	௧௦, ௧
இநதிரவிழாவிற்குக் காரணம,	

விஷயம்.	பக்கம்.
இந்திரன், ௩, ௯, ௧௦, ௯௮, ௧௦௪, ௧௨௬, ௧௨௮, ௧௩௦, ௧௫௮, ௧௭௧, ௨௨௫, ௨௩௬	
இந்[illegible] பற்றது,	௧௫௮
இப்பி - சிப்பி,	௨௫௨
[illegible]	௨௪௭
[illegible] - ய[illegible],	௨௫௩
[illegible]	௨௪௮, ௨௫௦
இயலபுநயம்,	௩௧௫
இயலபு பன்னிரண்டு,	௩௦௫
இயல்பு மிருத்துரை,	௩௧௪
இயைந்துரை,	௩௧௪
இரண்டாங்கண்டம்,	௩௧௦
இரண்டாஞ்சந்தி,	௩௧௦
இரததிமன்றம் - இலந்தைமரநிற்கு மனறு,	௬௦
இரததினதீபம்,	௬௦, ௬௭
இரவிவன்மன்,	௭௫, ௮௫, ௧௦௭
இராகுலன,	௮௫, ௬௧, ௬௬, ௧௬௧, ௧௮௬, ௨௧௧
இராசமாதேவி,	௧௬௦, ௨௦௭, ௨௧௨, ௨௨௦
இராமன்,	௨௫௧
இராமன் கடலையடைததது,	௧௪௬
இராவணன்,	௨௫௧
இலலதுசாரந்த வின்மைவழக்கு,	௩௧௩, ௩௧௫
இலலதுசார்ந்த வுண்மைவழக்கு,	௩௧௩, ௩௧௫
இல்வழக்கு,	௨௫௧, ௨௫௨, ௩௧௩, ௩௧௪
இலக்குமி,	௭௫, ௮௫, ௮௬, ௬௨
இலங்காதீவம்,	௨௭௫
இலவம்,	௩௩
இளங்கோவேந்தன் - இளங்கோவடிகள்,	௭
இளவேனில்,	௬௬
இறநதகாலம,	௩௧௧
இன்பம்,	௩௧௨
இன்மையினுபயாவியாவிருத்தி,	௨௬௭

ஈ.

ஈற்றிளம்பெண்டிர,	௬௧, ௭௩

உ.

உஞசை - உச்சயினிநகரம,	௧௩௬
உடம்பிற்றோன்றும்பாவமூன்று,	௨௨௩, ௩௦௬
உடுப்பன,	௧௨௮
உண்டி,	௧௨௮
உண்ணாநோன்பி,	௨௮
உண்ணாநோன்பு,	௨௮, ௧௩௧
உண்மைவழக்கு,	௬௧௩
உணர்ந்ததையுணர்தல் = பிரமாணாபாசங்களெட்டினுளொன்று,	௨௫௨
உணர்வில்பூதம்,	௨௬௪
உணர்வுடைப்பூதம்,	௨௬௪
உத்தரமகதநாடு,	௧௬௫
உதயகுமரன், ௪, ௬, ௩௬, ௬௬, ௬௧, ௧௦௬, ௧௩௭, ௧௫௩, ௧௫௪, ௧௫௬, ௧௬௦, ௧௭௬, ௧௬௬, ௨௦௫	
உப்புவிற்போர,	௨௬௬
உபநயம,	௨௦௬, ௨௭௭
உபயதனமவிகலம்,	௨௬௪, ௨௬௫
உபயாசிததம்,	௨௬௦
உபயாவியாவிருததி,	௨௬௪
உபயைகதேசவிருத்தி,	௨௬௧, ௨௬௨
உபாஸகர் - பௌததரில் இல்லறததோர்,	௨௬௮
உம்மை வினை,	௨௪௨
உய்யானம்,	௨௫
உயிர், ௧௦௧, ௧௩௧, ௧௩௩, ௧௫௭, ௧௬௭, ௨௩௨, ௨௮௩, ௨௬௦, ௩௦௧	
உயிர்க்கடனிறுத்தோர்,	௫௭
உயிர்க்கொடை,	௧௫௫
உயிர்களறுவகை,	௨௨௨, ௩௦௬
உயிர்கோறல,	௧௪௩
[illegible]	௨௫௫
உயிராமுலகம்,	௨௨௨, ௩௦௫
உயிரிழநதயாக்கை,	௭௭
உருபபசி,	௨௧௭
உரூபபபிரமர் பதினாறுவகையர்,	௬௪
உலகநோனபு - துறவாதுவிரதங்காததல்,	௪௮, ௫௧
உலகமூனறு,	௨௨௨, ௩௦௫
உலகவறவி - தருமசாலை,	௭௪, ௧௫௦, ௧௫௧, ௧௭௮, ௨௦௦, ௨௨௪
உலகவிருததம்,	௨௮௬
உலகாயதம்,	௨௫௨
உலகுரை,	௨௫௧
உலைமூக்கு,	௧௬
உவமவளவை,	௨௪௮, ௨௫௦
உவமானம்,	௨௫௨
உவவனத்துள்ள புத்தபீடிகையின்விசேடததன்மை,	௨௬

விஷயம்.	பக்கம்.
உவவனம், ச, உசு, ௩௩, எ0, எகூ, கூக, கஅசு, கக௫	
உழிஞ்சில்,	சு0
உழிஞைப்படை,	உசுஎ
உள்வரி,	கசுஎ, கஅ௫, உசு0
உளவழக்கு= உண்மைவழக்கு, ௩கஙஙகச	
உள்ளக்கவலை,	உஉ௩, ௩0சு
உள்ளதுசார்ந்த வின்மைவழக்கு, ௩கஙங, ௩கச	
உள்ளதுசார்ந்த வுள்வழக்கு, ௩கஙங, ௩கச	
உள்ளநெறி,	உ௫
உள்ளீட்டறுவை,	சு0
உளி,	கூஉ
உறங்குவோருணாவு,	௩0எ
ஊ.	
ஊடற்செவ்வி,	உ௩0
ஊணொழிமந்திரம்,	உகக, உகஙங
ஊர்காப்பாளர்,	எஉ
ஊர்ததச்சாமம்,	உஅஎ
ஊராநற்றேர்,	௫சு
ழ,	கஅச, உ௫எ
ஊற்றினிலக்கணம்,	௩0அ
ஊறு,	உசுக, ௩0௫
எ	
எச்சவனுமானம்,	உசகூ
எட்டிகுமரன் - ஒருவணிகன்,	௩அ, ௩கூ
எட்டிப்பூ - எட்டிப்பட்டததிற் குரியபூ,	உ0க
எண் - சோதிடம்,	உ௫௩
எண்பேராயம்,	க0
எண்பேரெச்சம்,	ககச
எதிர்காலம்,	௩கக
எந்திரவாவி,	உசுஎ
எயிற்புறவிருக்கை,	உசசு
எருக்கமாலை,	உகூ
எழுத்து,	௩கச
எழுநாள்,	க0எ
எழுநாளெல்லை,	உஅச
எனபு,	சுக
என்றாய்மலடியென்றல்,	உஅகூ
ஏ.	
ஏகாந்தம்,	உகூஉ
ஏது, உஉ, எ0, அசு, ககச, ககூச, உசகூ, உஅசு	
ஏது நகழசசு, உஉ, அசு, ககச, ககூ	
ஏதுப்போலி,	உஅகூ, உகூ0
ஏதுப்போலி மூன்றுவகையெனறல், உகூ0	
ஏது மூன்றுவகை,	உஅஅ
ஏற்றுரிமுரசு,	கஉ
	சச
ஐதிகவளவை,	உசஅ, உ௫க
ஐம்படை - ஆபரணவிசேடம்,	௩க
ஐம்படைததாலி - ஆபரணவிசேடம்,	எஉ
ஐம்பூதம்,	உ௩
ஐம்பெருங்குழு,	க
ஐயக்கடிஞை - பிசசைப்பாததிரம்,	கஉ௩
ஐயம் - பிரமாணாபாசங்களெட்டனு ளொன்று,	உ௫க, உ௫
ஐயரி,	சு, கசக
ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு,	௩க, எ௩
ஐவிலின் கிடக்கையினிற்றல்,	ச0
ஒ.	
ஒடிமரம்,	க
ஒருங்குடன் மாய்ந்தபெண்டிா, ௫எ, கசக	
ஒளி,	கஎ
	உ
ஒற்றுமைநயம்	௩க
ஓ.	
ஓடு,	கஉ௩, கசு
ஓவியச்சேனன் - சித்திரசேனனெனனுங் கந்தருவன்,	கச
ஓவியநூல்,	க
க.	
ககந்தன்,	ககூஎ, ககூஅ, உ00, ௨0
கங்கை,	கூஉ, உசக
கச்சயம் - ஒருநகரம்,	கூஉ, கக
கச்சை - யானையின் கீழ்வயிற்றுக்கட்	
கஞ்சகாரர் - வெண்கலக்கன்னார்,	உ0
கட்டுரைவகை,	
கட்புலம்,	உ0
	சஉ
கடமபு,	௩
கடல்,	கஙூ, உக
கடல்வண்ணன் புராணம்,	௨௫
கடவுட் கணிகை,	க0உ
கடியிற்காவல்,	க௫

விஷயம்.	பக்கம்.
கடுஞ்சூல் - முதற்கருப்பம,	௭௩
கடுஞ்சொல்,	௨௨௩, ௩௦௬
கடுமபசி,	௧௪௭
கடுவன்,	௧௭௦
கடைமுகம்,	௪௦
கண்டம நான்கு,	௩௦௩
கண்டுணராமை - பிரமாணாபாசங்களுள் ஒன்று,	௨௫௧, ௨௫௨
கணணகி - கோவலன்மனைவி,	௧௯, ௨௦, ௮௦, ௨௨௪, ௨௪௦, ௨௪௧, ௨௭௪ ௩௦, ௧௭௦
	௧௭
	௧௧௮
கண்ணீரால் மாலைதூய்மையொழிநத	௨௩
டயாட்டியா,	௨௬௯
	௨௫௯
கணவனையிழநதமளிர் தீப்பாய்தல்,	௮௬
கணவிரிமாலை - அலரிமாலை,	௨௯, ௪௭
கணாதன - வைசேடிகமதாசாரியன்,	௨௨௦
கணிகம - ம,	௨௬௦
	௧௩௯, ௨௮௮
கதலிகைக்கொடி - துகிற்கொடிவிசேடம,	௧௪
கந்தசாலி - ஒருவகைநெல்,	௯௨
கந்தமைநது - ஐநதுஸ்கநதம்,	௩௦௪
கந்திற்பாவை,	௭௪, ௧௩௪, ௧௫௧, ௧௬௫, ௧௮௩, ௧௮௪, ௧௮௫, ௧௮௭, ௧௯௨, ௧௯௬, ௨௦௦, ௨௦௧, ௨௨௪, ௨௭௯
கந்துககருதது,	௧௭
கபிலன - சாஙகியமதாசாரியன்,	௨௫௨
கபிலை - புததனறோனறிய கபிலவஸது நகரம்,	௨௪௩, ௨௭௭
கமபளசசெட்டி - ஒருவணிகன,	௨௩௫, ௨௮௩
கம்புட்சேவல,	௩௫
கமமியர்,	௭௨
கமுகு,	௧௩
கயல,	௩௫
கயற்கொடி,	௧௭௪
கயிறு,	௩௬
கரடி,	௧௪௨
கரந்துறைகணக்கு,	௧௭
கரப்புநீர்க்கேணி:—இதனை அந்தக் கேணியென்பர் பெருங்கதை நூலாசிரியா,	௧௭௨
கரிகால்வளவன்,	௧௩, ௪௧
கரிகாற்பெருவளத்தான் நரைமுது மக்களுவக்கும்வகை இளமைக் கண்ணேஉரைமுடிவுகாட்டியது,	௪௧
கரு,	௨, ௨௨௩, ௩௦௬
கருணாபாவனை,	௨௧௯
கருததளவு,	௪௯, ௨௪௮, ௨௬௪, ௨௮௬, ௨௮௯
கருந்தலை,	௬௨
கருநீலப்பிறப்பு,	௨௫௭
கரும்பிறப்பு,	௨௫௭
கருமபு,	௧௩
கருவிளம்பொஙகா,	௧௭௨
கருவிற்பட்டபொழுதே கலப்பவைகள்,	௨௫௭
கலங்கவிழ்மாக்கள்,	௧௪௫
கலஞசெய கம்மியா,	௨௩௨
கலவைநீர,	௨௬௭
கலிஙகநாட்டுக் கபிலைநகர்,	௨௪௧
கலிங்கநாடு,	௨௪௧
கலைநியமம் - சிந்தாதேவி கோயில்,	௧௨௨, ௧௨௫
கலையுருவினோன்-சிவபெருமான்,	௨௫௩
கவயமா,	௨௫௦
கவர்கோடல,	௨௪௯
கவலை,	௪௨
கவுடிலசசாமம்,	௨௮௭
கவேரகனனி - காவேரி,	௮௬
	௨௫
கவைமுட்கருவி - யானையை அடக்குவதோ ராயுதவிசேடம,	௧௬௩
கழிபெருவீதி,	௩௧
கழிவெண்பிறப்பு,	௨௫௭
கழுகு,	௬௨
கழுதையின்பிடா,	௨௮௮
கழுநீர,	௧௭௯, ௨௬௮
கள,	௧௪௩
களளடுகுழிசி,	௧௪௨
கள்ளி,	௬௦
கள்ளுண்டலைத தவிர்கவென்றல்,	௨௧௫
களவு,	௨௨௧, ௩௦௬
களிமகன் செயல்,	௨௮
கற்பககோயில்,	௫௨

விஷயம்.	பக்கம்.
கற்பம் - காலவிசேடம்,	உ௫௩, உ௬௦
கற்பு,	க௯௮
கற்புடைமகளிரியல்பு,	க௮, க௯, க௫௯
கற்றலம்,	உ௭௬
கன்மம்,	உ௯௬
கன்மேந்திரியம்,	உ௬௧
கன்னி - தூக்கை,	க௯௭
கன்னிக்காவல்,	க௫௯
கன்னிமாடம்,	உ௦௧
கனகவிசயர்,	உ௪௬
கனவு,	க௪௪, உ௬௫
கனுமயக்கு,	க௦௫, க௯௧
கனி,	க௪௯

கா.

விஷயம்.	பக்கம்.
காகந்தி - காவிரிப்பூம் பட்டினததின் பரியாய நாமம,	க௯௮
காஞ்சனபுரம,	க௩௭, க௪௭
காஞ்சனன் - ஒருவித்தியாதரன,	௬, க௭௮, க௮௧, க௮௨, க௮௩, க௮௪, க௮௭, உ௧௭
காஞ்சிநகர்,	௭, க௯௩, க௯௪, உ௭௮
காஞ்சிமரம்,	க௫௬
காண்டலளவை,	உ௪௮, உ௪௯
காணார்,	க௨௩
காந்தம்,	உ௫௧
காந்தமன்னவன்,	க, க௯௭
காந்தள்,	௩௦, ௮௩, க௫௭
காந்தாரநாடு,	௮௩
காமத்தியற்கை,	௫௧
காமத்தைததவிாக ரல்,	உ௧௪
காமத்தையொழிக்கும்வழி,	௩௧௮
காமம்,	உ௧௭
காமன்,	உ௩, ௩௦, ௫௦
காய்,	க௪௯
காயக்கரணம்,	க௭
காயங்கரையாறு,	௮௩,௮௪,க௮௭,உ௨௮
காயசண்டிகை - ஒருவித்தியாதரமங்கை,	௬, க௩௮, க௪௮, க௬௨, க௬௭, க௭௮, க௮௧, க௮௩,உ௦௫
காரணக்கருத்து,	உ௮௬
காரணகாரியப்பொருள்,	௩௧௫
காரணகாரியவுருக்கள்,	௩௦௮
காரணம்,	உ௮௫
காராளர்,	உ௩, ௭௫
காரியக்கருத்து,	உ௮௬
காரியவேது,	உ௮௭
காரியாறு,	க௭௪
காருகமடந்தை,	உ௧௪
காலக்கணிதம,	க௭
காலக்கணிதர்,	உ௭௦
காலமூன்று,	௩௦௪
காலவேகம - ஓயானையின்பெயர்,	௩௭
காவற்கணிகை,	க௯௭
காவற்பெண்டிர்,	௭௦
காவற்றெய்வம்,	க௬
காவிரி, உ, உ௫, ௪௭, ௮௬, க௩௫, க௯௮	
காவிரிநதியின்உற்பத்தி,	உ
காவிரிப்பட்டினம்,	௩, ௮௬, க௫௦, உ௨௭, உ௭௪, உ௭௭
காவிரிப்பூம் பட்டினததுப்பிறநத நூற்றிருபதொரு பரததையா,	உ௧௭
காவிரிவாயில,	க௯௮
காற்றின்குணம,	உ௫௦
கான்யாறு,	க௪௮, க௫௧
கானம்,	க௫௧
கானல்,	உ௩௬
...ம,	உ௯௬
கிருதகோடி - பிரமாணவாத மதாசாரியருள் எட்டளவை கொண்டோா,	உ௪௮
கிழங்கு,	க௪௯
கிள்ளிவளவன்,	உ௨௭, உ௩ ௩௨, க௭௦

கு.

விஷயம்.	பக்கம்.
குசசரக்குடிகை,	க௬௦
குட்டுவன,	உ௭௦
குடம,	உ௮௭
குடா,	௪௭
குடர்த்தொடாமாலை,	க௩௩, உ௩௦
குடிகை,	௫௮, க௬௨
குதலை,	௩௧, ௭௨
குதிரை,	௩௭
கும்மாயம் - உணவின்விசெடம்,	உ௫௯
குமரியமபெருந்துறை,	௪௭
குமரியாறு,	௪௭, க௧௬, க௨௦, க௨௧,
குமிழ்,	௬௨, க௭௯
குயில,	௩௪, ௩௫, க௬௯
குயிலுவக்கருவி,	௭௧
குரங்கு,	௪௭, க௪௭
குரவம,	

விஷயம்.	பக்கம்.
குரவை,	கஎ0
[illegible]	௩௩, கஎ௨
குலமகளிர்,	க௫௯
குவளை. எஅ, ௯௯, க௫எ, உக௯, உ௬அ	
குவிமுட்கருவி - யானையையடக்குவ தோராயுதவிசேடம்,	க௬௩
குழல் - வேய்ங்குழல்,	கஎ, உ௩, ௩௪, கஎக
குழலிசை	௩௪
[illegible]	
சுடுதல்,	கச0
குற்றம்,	௫க, ௩0௪
குற்றமுற்ற பரததைய	க௫௪
	௩0க
குறறமைநது,	உ0ச, உஉக
குறறவீடு,	உசச
குறளுரு,	ககச, க௬அ
[illegible],	உஉ௩, ௩0௬
[illegible]ப்பண்,	க௬எ
குறிப்பு,	௩கஉ
குறுநிகழ்ச்சி,	உ௬0
குறுவியா,	க௫ச
குன்றம எழுவகை,	௬எ
கூ.	
கூடம் - இடவிசேடம்,	உஎஉ
கூததியல்பு,	உஎ0
கூததியனமடந்தையர், ௩எ, ௩அ, க௫உ, உஎ0	
கூதது இருவகை,	கஎ
கூலம் எண்வகை,	உஎக
கூலமறுகு,	உஎக
கூலவாணிகன்சாததன் - மணிமே கலை நூலாசிரியர்,	எ
கூற்றம்,	கஉ, உ௨௮
கூறிட்டுமொழிதல்,	௩க௬
கே.	
கேசகமபளன் - நரிவயிற்றுப்பிறந்த ஒரு முனிவா,	கஉ0
கேளாா - செவிடா,	கஉ௩
கை.	
	உ௮எ
[illegible]ாவல்,	க௫௯
கையாறு,	ச௨, உ0அ. ௩0௯

விஷயம்.	பக்கம்.
கொ.	
கொடுங்கோன்மை,	௬௯
கொடை,	க0௫
கொம்பு - நீரைவீசுங்கருவிவிசேடம்,	
கொலை,	உ௨௩, ௩0௬
கொள்கையிடங்கள்,	உஎஉ
[illegible]நகர்,	கஉக
	௩௩
கோ.	
கோசம்பி - கௌசாம்பிநகர்,	க௩௬
கோட்டங்காவலர்,	க௬அ
கோட்டம்,	க௬ச, க௬அ, உச0
கோட்டி,	க௩
கோடை,	உ
கோதமை - கண்ணில்லாத ஒருபார்ப்பனி,	௬௩, ௬௬,
கோபத்தை ஒழித்தற்குவழி,	௩க௩
கோமுகி - ஒரு பொயகை,	௯௯, க0க, க௩க, உ௩ச, உஅ0
கோல் நிலைதிரிநதிடில் உண்டாகுங் கேடு,	௬௯
கோலஙகோடல்,	கஎ
கோவலன் - கண்ணகி கணவன்,	க௯, உ0, உஉ, ௩௯, எ0, க௫உ, உச0, உஎ௬
கோவலனுக்கு ஒன்பதுதலைமுறை முனனோனாகிய கோவலன்,	உஎ௬
கோவையினகோப்பு,	
கௌ.	
கன் - ஒரந்தணன்,	உ௩, எ௫
கௌதமமுனிவா,	க௫அ
சக்கரம்,	கஉ0
சக்கரவாளக்கோட்டம், ௫௫, ௫௬, ௬௬, ௬௬, ௬௪, க௩ச, க௫0, க௯௬	
சக்கரவாளக்கோட்டமெனற பெயர்க்குக்காரணம்,	௫௬
சக்கரவாளததுததேவர்,	க௩உ
சக்கரவாளம,	௬௬, க௩உ, உசச
சஙகதருமன் - ஒரு பௌத்தமுனிவர்,	ச௮
சங்கம,	எ௬
சங்கமன் - ஒருவணிகன்,	உசக
சஙகமுகம,	ச௭
சங்கயம்=ஸமசயம,	உ௯க

விஷயம்.	பக்கம்.
சடை,	கசஅ
சண்பைநகர்,	உ௩, எ௫
சத்தத்துவம்,	உ௯உ
சத்தம,	உஅஅ
சதுக்கப்பூதம்,	கக, கச, உ௦௦
சநதம்,	உ௫௩
சந்தி - இடவிசேடம்	உஎக
சந்திமூன்று.	௩௦ச, ௩க௦
சந்திரதத் ஒருவாணிகன்,	கசக, கச௫
சந்திரன்,	உஉ, ௫ச
சந்திரோதயவருணனை,	௫ச
சபக்கத்தொடாசசி,	உஅஎ
சபக்கம்,	உஅஎ, உஅஅ
சபக்கைக பக்கவியாபி,	உ௯க
சம்பவவளவை,	உசஅ, உ௫க
சம்பாதி,	உ௫
சம்பாதிவனம்,	உ௫
சமபாபதி - சம் ன் அதிதேவதை,	க, உ, கசு, ௩௩, ௩ச, ௩௩, க௫க, கசுஉ, கசுச, கசு௫, கசுசு, கசுஅ, கஅ௫, கக௩௩, கக௩௩
சம்பு,	க
ம்புத்தீவு - நாவலந்தீவு,	கசு, அச, க௦௩, க௩ச, க௫௦, கக௩எ, உஉஎ, உஎக
சம்புமரம்,	க
சமந்தம - ஒருமலை,	௩எ
சமயக்கணக்கர்,	எ, க௦, உசஅ
சமயங்கள்பல,	கக௩ச
சமயப்படிற்றுரை,	கக௩க
சமயமைந்து,	உ௩௩, உஅ௫
சமயிகள்,	கச, கக௦, உஎச
சமனொளிமலை,	உஎ௫
சயனாசனங்கள,	உ௯௩
சயனாசனவான,	உ௯௩
சரணாகதி,	௩௦௦
சரவணம்,	க௫அ
சலாகை,	கக௨
[illegible] பயதன்மவிகலம், (சன் - ஸன்,)	உ௯௫
[illegible]னமித்திரன் - புண்ணியராசன்மந [illegible]	உ௩க

சா.

விஷயம்.	பக்கம்.
சாங்கியம்,	உ௫உ, உ௩க
சாங்கியவாதி,	உ௩க, உ௯௦
சாத்தம்,	உ௫உ
சாத்தன் - மணிமேகலை நூலாசிரியர்,	அ
சாத்தியதன்மநித்தத்துவம்,	உ௯ச
சாததியதன்மம்,	உ௯௫
சாததியதன்மவிகலம்,	உ௯ச, உ௯௫
சாத்தியநித்தத்துவம்,	உ௯௫
சாததியம்,	உசக, உஅக
சாத்தியாவியாவிருத்தி,	உ௯ச, உ௯௩
சாதன்மியதிட்டாந்தம்,	உஅக
சா[illegible]யதிட்டாநதவாபாசம் ஐவகைப்படுமென்றல்,	உ௯ச
சாதனதன்மவிகலம்,	உ௯ச
சாதனம்,	உ௯க
சாதனவமூர்த்தத்துவம்,	உ௯[illegible]
சாதனவேது,	உ௯௦
சாதனாவியாவிருத்தி,	உ௯ச, உ௯௩
சாதாரணம்,	உ௯க
சாதிகளினவகை,	உ௩௯, உஎ௦, உஎக, உஎஉ
சாதுசக்கரன் - ஒரு பௌத்தமுனிவன்,	அ௯, க௦௫, கக௫
சாதுவன் -	கச௦, கச௩
சாந்துகழிநீர்,	உ௩எ
சாபம,	௩௩எ, உ௫உ
சாமரை,	க௫[illegible]
சாமானியக்கருத்து,	உஅ௩
சாமானியம,	உ௩உ
சாமானியவிசேடம,	உ௯௩
சார்ங்கலன் - கோதமையின்புதல்வன்,	௩க
சாரபிற்றோற்றம்,	கக௩ச, உஉ௩
சார்பு,	௩௦௩
சாரபு பன்னிரண்டு,	உஉஉ, உசச, ௩௦௫
சாரபு பனனிரண்டுள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று தோன்றுமென்பது	௩௦௩
சாரணன் (சாரணா),	உ௧௯, உ௯[illegible]
சாலி - ஒருபார்ப்பனி,	கக௩, கஉக, கஉஉ
சாலை,	உஎஉ
சாவகநாடு,	எ, க௩௦, க௩உ, க௩௩, க௩௫, கக௦, உஉச, உ௩க, உ௩௩
சாவகன்,	கக௫, உஉ௩
சாவயவம்,	உ௯௩
சாளரம்,	௩அ

சி.

விஷயம்.	பக்கம்.
சிக்கை=சிக்ஷை,	உ௫௩
சிங்கபுரம்,	

மூலவிஷய சூசிகை.

விஷயம்.	பக்கம்.
ஸுதர்சன	உகக
சித்தவெளிப்பாடு	உகo
சித்தாசித்தம்	உகo
டரம் -	டையநகா,
ஆரி	
சித்திரத்தெய்வம்பேசுதல்,	கசூ,ரி
சித்திரப்படாம்,	ஙஙக
சித்திரமெழுதல்,	நo
சித்திரவிதானம்,	கடுரி
சித்திராபதி - மாதவியின்நற்முய், ச, கங, உக, சo, (ரo, கரூ, கடுஅ, உoச, உகள, உஉக	
சுமதமலை,	ஙகசூ
சிந்தாதேவி - மத்துரையிலுள்ள ஒரு தெய்வம, (ரு, கஉஉ, கஉடு, உஙங, உகச	
சிந்தாதேவி ஸ்துதி,	கஉடு, உஙங
ாய்,	கஙள
சிந்தையினறெனிற் செயவினை யெய்தாதென்பது,	உள
சிருங்கி - மான்வயிற்றிறபிறநத ஒரு முனிவர்,	கஉo
சிலபலியரிசி,	சுக
சிலேக்கொடி - விற்கொடி,	கஎச
ன் பெருமான்,	கo, நஉ
றி - நீரைவீசுங் கருவிவிசேடம,	உசள
சிறறியாறு,	கஙஎள
சிறறில்,	உoச
சிறப்பு,	உ.ங
சிறுதீவு ஈராயிரம,	சுஎ
	எஉ
சிறுபுழை,	டுரி), எச
சிறுபுறம - பிடா,	உ o
சிறை,	சரி
ீகாரட்டம,	சூ, கசூஅ, கஎ(ர
	சூ
ப்பாவம்,	உசங
ரன,	உஅசூ

சீ.

சீதரன் - சித்திபுரத்தரசன்,	ஆடி
சீதத்தி-நெடுமுடிகஇளளியின்மனைவி,	கசூங,
சீலம், உக, கஎஅ, உஉசு, உஅச, உகங	உக
சவன்,	உடுரு, உசo

சு.

சுகம	உகஉ
சுட்டல்,	உசக
சுட்டுணர்வு - பிரமாணுபாசங்களைட்ட ளுள் ஒன்று,	உடுக, உடுஉ, உஅசு
சுடரிருவகை,	சூடு
சுடலேநோனபிகள்,	சுo
சுடுகாட்டுக்கோட்டம்,	டுக, சுஎ
சுடுமண் - செங்கல,	நo, கடுள
சுண்ணம்,	கள, கூரி
சுதமதி-மாதவியின பார்ப்பனத்தோழி, ச, உசு, சுசு, சூடு, சo, அக, சடு, (ரடு, எo, எக, எரி, எள, எக, கங, கக, கo, உஉக	
சுருகுவலி,	கடுகு
சுருங்கை,	ககஉ, உசுள
சுருதி,	உகக
சுரைவிதது,	கஅo
சுவசனவிருத்தம்,	உஅக
ாய்,	கஉக, கநக
சூரியகாந்தமணி,	ககங
சூரியகுலம,	க, உஉo
சூரியன, க, ஆடி, ககஉ, கநஉ ,ககசூ	

செ.

செங்கழுநீரிதழைப்பிணித்தல்,	கஎக
செங்கோல, கஉ,சுக,கரு,கடுஅ,ககசூடு	
செட்டி,	கசஅ
செட்டிகளொன்பதின்மா,	உசுச
செண்டுவெளி,	உடுஉ
செம்பிறப்பு,	உடுள
செமபுசெய்ஞர,	உஎo
செம்போக்கு,	உடுள
செய்குன்றம,	உஎக
செய்கை,	உஉஉ, சoடு, சoசூ
செருந்திமரம,	சுங, கஎஉ
செலலுயிர, ஆரி, கoடு, கஎள, உகசு	
செவிடு,	ககச
செழியன,	கஉக

சே.

சேடி - வித்தியாதரருலகு,	கசள
சேரனசெங்குட்டுவன,	உசுங, உசுள

சை.

சைத்தம் - புத்தாலயம்,	உளள
சைமினி - மீமாஞ்சகமதாசாரியன்,	உசஉ, உடுஉ

மூலவிஷய சூசிகை.

விஷயம்.	பக்கம்.
சைவவாதி,	உ௫௩
சைனமுனிவன்,	உ௮
சொ.	
சொல்லிற்றோன்றும்பாவநான்கு,	உஉ௩, ௩௦௬
சோ.	
சோலை,	க௪, ௪க, க௦௯, க௭௯
சோழர்,	உ
சோழனொருவன் தூங்கெயிலெறிந்தது,	௯
சோழிகவேனாதி - நெடுமுடிக்கிள்ளியின்மந்திரி,	உ௦௫
சோறு,	க௦க, க௦௬, க௪௫
ஞாயில் - மதிலுறுப்பு,	௫உ
ஞானதீபம்,	௩க௯
த.	
தக்கணமதுரை,	கஉஉ, உ௦க
தச்சர்,	உ௭௦
தண்டு,	௫௮
	உ௬உ
தமனியப்பொதியில,	உ௭உ
தமிழ்,	உ
தமிழ்வினைஞர்,	க௭௩
தமிழகம்,	க௫௦
தரிசனை,	௩க௯
தருப்பையிற் கிடததிவாளிற்போழ்தல்,	உ௦௭
தருமசக்கரம்,	௫௦, ௫௫, ௯௦
தருமசாரணர்,	உ௭௫
தருமசாவகன் - ஒரு பௌத்த முனிவர்,	உஉ௬
தருமதத்தன் - ஒருவணிகன்,	உ௦௦, உ௦க
தருமதலைவன்,	௯௮
தருமதவனம்-காஞ்சிநகரத்துள்ள ஒரு சோலை,	உ௭௯
தருமாத்திகாயம்,	உ௫௯
தலைச்சாவகன்,	க௯௫
தவததுறைமாக்கள்,	௬க
தவப்பெண்டிர்,	க௯௭
தவளமலை,	க௩௩
தறி,	உ௫உ
தன்மவிசேட விபரீதசாதனம்,	உ௯௩
தன்மாத்திகாயம்,	உ௫௮
தன்மி,	உ௮௮, உ௯க, உ௯௩, உ௯௪
தன்மிச்சொரூப விபரீதசாதனம்,	உ௯௩
தன்மியின்மை,	உ௯க
	உ௯௩.
	உ௯௪
தன்மைமிகுத்துரை,	௩க௩, ௩க௪
தா	
தாக்கணங்கு,	உ௫
தாது,	௩௫
தாபதக்கோலம்,	க௫௩, க௫௫
தாமரை, உஉ, ௩௪, க௩௭, க௪க, உக௯, உ௬௮	
தாய்,	க௦௬
தாரை - வீரையின்தமக்கை,	எ௫, க௦உ, க௦௭, க௦௯, க௯க, க௯௪
தாழி,	௬௫
தாழை,	௩௩, ௩௫, ௭௮, க௮௦
தாழைத்தண்டினுணங்கல்,	க௮௦
தாள்,	௩க௪
தான்றிமரம்,	௬௦
தானம,	உ௦உ, உஉ௩, உ௯௯
தி.	
திங்கள் - மாதம்,	௩க௪
திசைமுகக்கரு - பிரமகணபிண்டம்,	உ
திட்டாந்தப்போலி,	உ௯௯
திட்டாந்தம்,	உ௮௬, உ௮௭
திட்டாநதமிருவகை,	உ௮௯
திட்டிவிடம் - ஒருவகைப்பாம்பு.	௮௫, க௦௫, க௮௫, க௮௭, உ௯க, உ௯உ
திரிதல்,	உ௪௯
திரியக்கோடல் - பிரமாணாபாசங்களெட்டனுள் ஒன்று,	உ௫க, உ௫உ
திருட்டாந்தாபாசங்கள்,	உ௯௪
திருநதாவேது,	உ௯உ
திருமகள்,	க௪௦
திருமால,	கஉ௦, க௪௬, க௬௮, உ௫௩
திருவள்ளுவர்,	க௯௯
திருவறம,	௯௪
திலகம - மரவிசேடம,	௩௩
	உ௭
	க௯௦
தீநாய்,	௬௨
தீப்பிறப்பு,	க௭௭
தீயசாதனம்,	உ௯௨
தீயபக்கம்,	உ௮௯
தீயவெடுத்துக்காட்டு	உ௮௯, உ௯௪
தீயவேது,	உ௮௯

விஷயம்	பக்கம்.
தீயின்குணம்,	
தீவகசசாநதி,	௧௨, ௧௬, ௨௨௦
[illegible] தெய்வப்பெண்,	௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௧௦௧, ௧௦௩, ௧௦௭, ௧௧௦, ௧௬௦, ௨௩௪, ௨௩௭, ௨௮௦, ௨௮௫
	௨௨௩, ௩௦௬
துக்கநிவாரணம்,	௨௦, ௩௧௨
துக்கநிவாரண மார்க்கம,	௨௦, ௩௧௨
துக்கம்,	௨௦, ௧௫௦, ௨௨௬
துக்கோதபத்தி,	௨௧, ௩௧௨
துச்சயன - ஓரரசன்,	௭௫, ௬௨, ௧௦௭, ௧௧௦
துடிதலோகம் - ஒருதெய்வலோகம்,	௧௧௨, ௩௦௦
துணிந்துசொல்லல்,	௩௧௬, ௩௧௭
துணையிளங்கிள்ளி - ஒருசோழன்,	௨௭௬
தும்பி,	௩௪, ௧௬௬
தூர்க்கைகோயில்,	௫௭
	௧௫
துவதிகன -	௧௬௨, ௧௬௩, ௧௬௫, ௨௭௮
துறை,	
துன்பந்தருவன	௨௧
துன்பம,	௩௦௪, ௩௧௧

தூ.

தூங்கெயிலெறிந்ததொடித்தோட் செம்பியன,	௬
	௧௩, ௨௨௪
தூபம,	௭௨, ௭௩
தூமக்கொடி,	௫௮
தூர்,	௧௨௬, ௧௩௬

தெ.

	௫௩
தெய்வக்கரு,	௨
தெய்வக்கல,	௨௪௭
தெயவககிளவி,	௬, ௭௫, ௧௮௭, ௧௬௩
தெய்வதகணங்கள் ஆறுவகை,	௬௬, ௧௬௨
தெய்வதம்,	௮௭
தெய்வந் குறளின்கருத்து,	
தெய்வமயக்கு,	௨௬௫

விஷயம்.	பக்கம்.
தேக்கிலை,	௧௪௮
தோ,	௧௬௦
தோவீதி,	௨௭, ௩௫, ௩௬, ௧௫௪
தேராதுதெளிதல் - பிரமாணாபாசங்க ளெட்டனுளொன்று,	௨௫௧, ௨௫௨
தேவா,	௬௬
தேவாநாடு,	௧௦௭
தேவர் நாலவகையினா,	௧௩
தேன,	௧௫௫

தை.

தையறகாரா,	௨௭௦

தொ.

ாருள,	௩௧௬
தொக்கு,	௨௬௧
	௩௧௩
தொகைத்திறம்,	௩௧௩
தொடாசசி,	௩௧௩
தொடுகழறகிளளி,	௨௭௬
தொழுவிளிப்பூசல்,	௫௬

தோ.

தோட்டி,	௨௫௦
தோடு	௫௨
தோரணவீதி,	௧௩
தோலினறுனனா,	௨௭௦
தோறறம,	௨௫௬
தோறறம மூனறு,	௩௦௪, ௩௧௩

ந.

நகசசாரணாநாகா,	௧௪௦, ௧௪௨
நடவைமாக்கள,	௧௨௬
நயங்களநானகு,	௩௦௪
நரகா,	௧௧, ௬௬, ௧௦௩, ௧௧௩, ௨௨௩, ௨௨.
நரகரெணவகையா,	௬௬
	௧௧
நரி,	௫௬, ௬௨
நரிவால்,	௨௮௮
நலலபக்கம,	௨௮௮
நலலேது,	௨௪௭, ௨௮௮
நலவினை,	௨௮௮
நலமபா ாட்ட	௧௬௩
	௧௧௧
நறறவய,	௧௮
நற்றாய,	௨௦௧
நனவு,	௭௬

விஷயம்.	பக்கம்.
நா.	
நாகநாட்டரசரிருவர்,	௮௧, ௮௬
நாகநாடாள்வோன,	௨௮௩
நாகநாடு,	௮௧, ௮௪, ௮௬, ௨௨௦, ௨௩௫, ௨௮௩
நாகபுரம்,	௨௨௫
நாகம்,	௩௩, ௨௩௬
நாகர்,	௧௪௦, ௧௪௧, ௧௪௨
நாகர்குருமகன்,	௧௪௨
நாகர்குருமகனிடம்,	௧௪௨, ௧௪௪
நாகர்பாஷை,	௧௪௨
நாகர்மலை,	௧௪௦, ௧௪௧
நாடகக்கணிகை,	௨௧௮
நாடக்காப்பியம,	௧௭௧
நாடகமகளிர்க்குரியகல்வி,	௧௭
நாண்,	௧௦௪
நாமசாதிகுணக்கிரியைகள்,	௨௮௬
நாய்வால்,	௨௮௮
நாயூன்,	௧௦௪
நாலவகைப்படை,	௧௫
நால்வகையமிழ்தம,	௨௭௬, ௨௮௨
நாவனமரம,	௮௪, ௧௩௪, ௧௪௮
நாவற்பழம - இது தன்னையுண்டோர்க்குப் பனனிரண்டுவருடம பசியொழிப்பது,	௧௪௮
நாவுடைப்பாவை,	௨௦௦, ௨௦௧
நான்காங்கண்டம,	௩௧௦
நி	
நிகண்டவாதி,	௨௫௮
நிகமனம,	௨௮௬, ௨௮௭
நிகழ்காலம்,	௩௧௧
நிணம்படுகுழிசி,	௬௦
நிணவிலைஞா,	௨௭௦
நித்தததிறம,	௨௨௬
நித்தம்,	௨௫௬
நிததா நித்தம்,	௨௮௮
நிததிலச்சிததிர விதானம,	௧௫௫
நிரவயவம்,	௨௧௩
நிருத்தம்,	௨௫௩
நிலததின்குணம்,	௨௫௫
நிலம்,	௨௭௦
	௩௦௮
	௫௮
	௭௩
நினைப்பு - பிரமாணாபாசங்களெட்டனுளொன்று,	௨௫௨, ௨௫௩

விஷயம்.	பக்கம்.
நீ.	
நீர்ப்பூக்கள்,	௨௬௮
நீராடல்,	௨௬௮
	௧௭
நீலபதி - அததிபதியரசன்மனைவி,	௨௫, ௨௧௧
நீலம்,	௨௩, ௭௧, ௧௬௪, ௨௦௩
நு.	
நுகாச்சியொழுக்கு,	௩௧௦
நுகாவினிலககணம,	௩௦௮
நுகர்வு,	௨௨௨, ௩௦௫, ௩௦௮
நெ.	
நெடுஞ்செழியன,	௨௦
நெடுமுடிக்கிள்ளி,	௨௧௮, ௨௧௯
நெடுவிளி,	௬௦
நெய்தல.	௫௬, ௧௧
நெருஞ்சி,	௧௧௧
நெல,	௬௧, ௩௧
நெலவிதது,	௩௧
	௩௧
நை.	
நையாயிகம்,	௨[illegible]
நொ.	
நொடி,	௧௬௬
நோ.	
நோய்,	௩௧௨
ப.	
பககதன்மவசனம்,	௨௮௭
பக்கப்போலி ஒன்பதுவகையென்றல,	௨௮௧
பககம,	௨௮௬
பகல்,	௬௦
பகைநரமபு,	௩௧
பசி,	௧௫, ௧௦௩, ௧௩௭
பசிப்பிணியின்கொடுமை,	௧௦௩, ௧௦௪
பசியறுக்குமந்திரம்,	௧௩
பசு,	௧௩௩
பசுங்கம்பளம்,	௨௮௪
பசும்பிறபபு,	௨௫௭
பஞ்சசீலம்,	௨௧, ௨௧௪, ௨௧௫
பஞ்சஸ்கநதம்,	௩௦௪
பட்டம,	௨௦௭
பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம,	௧௪

விஷயம்.	பக்கம்.
படிற்றுரை,	௯௪, ௧௬௦
பண்,	௨௭௦
பண்ணியம்,	௭௬
பதி	௭௬
பத்	௨௪௧
பத்தினிப்பெண்டிர்,	௬, ௧௯, ௧௯௭, ௧௪௧. ௧௪௬, ௧௫௩, ௧௯௭
பதினெட்டுப்பாஷை,	௨௮௧
பதுமசதுரம்,	௮௦
பந்தம் - கட்டு,	௨௫௮
பந்தா,	௧௪, ௨௪
பயறு,	௨௫௯
பயன்கள்,	௩௦௪, ௩௧௧, ௩௧௬
பயனில்சொல்,	௨௨௩, ௩௦௬
பரசுராமன,	௧௯௭, ௧௯௮
பரததையாககுரியகலைகள்,	௧௭
பாதகண்டம,	௨, ௧௫௬
பாதன - வசுராசனுடையவேலைக காரன்,	௨௪௨
பரமாணுககள,	௨௫௬, ௨௫௮, ௨௯௨, ௨௯௬
பரார்த்தம்,	௨௯௩
பருநது,	௩௬, ௬௨
பருநதினபந்தா,	௩௬
பருவதொழுககம்,	௧௭
பலதேவன் - பலராமா,	௧௭௦
பலிக்கந்தம (கநதம் - தூண்),	௫௮
பலிமுனறில,	௫௭
பவததினிலக்கணம்,	௩௦௮
பவம,	௨௨௨, ௨௩௩, ௩௦௫
பவளததூணம,	௧௫
பவளம்,	௭௮, ௧௫௮, ௧௫௭
பழமணல்,	௧௪
பழவினை,	௨௪௨
பளளி,	௧௫௨, ௧௭௭, ௨௦௪, ௨௧௮, ௨௪௬, ௨௭௩
பளிக்கறை,	௪, ௧௭௨
பளிக்கறைப்பள்ளி,	௧௭௨
பளிக்கறைமண்டபம்,	௨௬, ௪௦, ௧௫௫
பளிங்கு, ௪, ௨௬, ௪௦, ௧௫௦, ௧௫௫, ௧௭௨
பற்று,	௨௧, ௪௨, ௧௨௭, ௩௦௮
பறந்துசெல்லல்,	௨௨௪
பறவைகளின்வகை,	௭௨, ௭௯
பறை,	௩௬
பறையோசை,	௨௬௪
பன்னிரண்டுசார்பினுள் ஒன்றுமீள மற்றொன்று மீளுமென்பது,	௩௦௯
பன்னிரண்டுவருடத்திற்கு ஒருமுறை பழுக்குநாவல்,	௧௪௮
ாலம,	௧௨௮, ௨௩௧
பனம்பழம்,	௧௪௮
பனி,	௨௫௨, ௨௯௧ ௩௧௭

பா.

விஷயம்.	பக்கம்.
பாசம,	௨௫, ௧௯௯
பாசறை,	௭௯
பாட்டு	௧௭
பாடகம,	௨௩௦
பாடி,	௭௯, ௮௪
பாடைப்பாடல்,	௧௭
பாடைமாககள்,	௧௦
பாணடிநாடு,	௧௨௮
பாண்டியன்,	௧௨௧,
பாணடுகம்பளம்,	௧௨௬, ௨௮௪
பாண்மகன,	௧௫௩
பாணா,	௨௭௦
பாததிரதானம்,	௧௬௮
பாததிரம,	௧௨௫
பாதபஙகயமலை,	௯௩, ௧௧௦, ௧௧௪
பாதலம,	௮௪
பாயற்பளளி,	௧௭
பாரமிதை,	௨௪௩, ௨௮௪
பாரிசேடவளவை,	௨௪௮, ௨௫௧
பாலிகை,	௧௩
பாவஙகளபதது,	௨௨௩
பாவனை,	௩௧௯
பாவை - திருமகளாடல,	௪௪
பாவைவிளககு,	௧௩

பி.

விஷயம்.	பக்கம்.
பிக்குணிக்கோலம்,	௧௩௬, ௨௦௮
பிசசை,	௫
பிச்சைக்குசசேறல்,	௧௪௫
பிசசைமாக்கள,	
பிச்சையிடுதல்,	௧௪௫
பிசி,	௧௯௯
பிஞ்ஞை - நப்பின்னை,	௧௭௦
பிடகம - பௌததாகமம்,	௨௪௫
பிடவம,	௩௩
பிணஙகளைககுழிப்படுப்போர்,	௫௮
பிணஙகளைச்சுடுவோர்,	௫௮
பிணஙகளைததாழ்வயினடைப்போர்,	௫௮
பிணஙகளைத்தாழியிற்கவிப்போர்,	௫௮

விஷயம்.	பக்கம்.
பிணந்தின்மாக்கள்,	௬௦
பிணி,	௧௫
பிணிப்பு,	௧௮௬
ம,	௩௦௮
பித்தன்செயல்,	௨௯
பிரத்தியக்கம்,	௨௮௬
பிரத்தியக்	௨௮௯
பிரத்தியம்,	௨௮௬
பிரத்தியும்நன்,	௩௦
பிரம்பு,	௨௭
பிரமதருமன் - ரிவன்,	௮௪, ௧௮௮
பிரமவாதி,	௨௫௩
பிரமர்,	௨௨௩, ௨௨௮, ௨௩௪, ௩௦௬, ௩௦௭
பிரமன்,	௨, ௧௨௦, ௧௨௨
பிரமாணாபாசங்களெட்டு,	௨௫௧
பிரளயம,	௨௬௧
பிருகற்பதி - உலோகாயதமதாசாரியன்,	௨௫௨
பிழற்பெய்மணடை,	௬௦
பிழைமணம்,	௪௬
பிறப்பிற்றுன்பம்,	௨௭௬
பிறப்பினிலக்கணம்,	௩௦௮
பிறப்பு அறுவகை,	௨௫௭, ௩௦௬
பிறவாவினபம்,	௨௭௬
பின்போக்கு,	௩௦௪

பீ.

பீடிகைத்தெரு,	௩௬
பீலிவளை - வளைவணனென்னுமரசன்	௨௨௦, ௨௩௫, ௨௮௩
புண்ணியநல்லுரை,	௧௪
ரீர,	௧௩௪
ம,	௨௩௮
புண்ணியராசன்,	௧௯௦, ௨௨௫, ௨௨௬, ௨௨௯, ௨௩௨, ௨௩௩, ௨௩௪, ௨௭௪
புண்ணியராசன்பிறந்தகாலம்,	௧௩௪
புத்தசமயக்கொள்கை,	௨௯௯, ௩௦௦
புத்ததன்மசங்கம்,	௨௯௯
புத்தபீடிகை (புத்தன்பாதபீடிகை),	௪, ௨௬, ௫௫, ௮௧, ௮௨, ௮௬, ௮௮, ௮௯, ௯௩, ௯௪, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௧, ௧௦௭, ௧௦௯, ௧௮௬, ௨௨௮, ௨௨௯, ௨௩௫, ௨௭௪, ௨௮௦, ௨௮௧, ௨௮௫
புத்தபீடிகை பிறப்புணர்த்தல்,	௨௨௯
புத்தர்கள்பலர் முன்பு அவிதரித்தார்களென்பது,	௩௦௦
புத்தன்,	௨௬, ௫௦, ௭௦, ௮௧, ௮௬, ௮௮, ௯௩, ௯௪, ௯௮, ௧௦௦, ௧௦௧, ௧௦௩, ௧௧௦, ௧௧௧, ௧௧௨, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௩௪, ௧௯௪, ௧௯௫, ௨௨௮, ௨௨௯, ௨௩௨, ௨௪௩, ௨௫௨, ௨௭௪, ௨௭௭, ௨௭௯, ௨௮௪, ௨௮௬, ௩௦௨
புத்தன்றோன்றுங்காலம,	௯௯, ௧௧௩
புததி,	௨௬௧, ௨௯
புதல்வா,	௩௨, ௭௨
புதுமணல்,	௧௪
புரிவின்மைநயம்,	௩௧
புருடன்,	௨௯௨
புலன்கள்,	௨௬௦, ௩௦௮
புலி,	௧௮௨, ௨௫௨
புலை,	௧௧௮, ௧௧௯
புலைமை,	௨௨௧
புழுக்கறை,	௨௮, ௨௧௧
புறகலம்,	௨௬௦
புறக்குடி,	௨௬௭
புறங்கடை,	௧௦௪, ௧௦௬
புறங்காடு,	௨௧௨
புறததோர்வீதி,	௫௦
புறவு,	௭௨
புறவுரு,	௨௬௦
புன்னைமரம,	௩௩, ௭௮, ௨௧௮, ௨௩௪, ௨௩௫

பூ.

பூக்கொய்தல்,	௨௩
பூங்கொமபா,	௨௪, ௨௨௧
	௧௪௮
பூதசதுக்கத்துத்தெய்வம்,	௧௯௯
ம்,	௭௩, ௧௭௯, ௧௯௮
ரடசி,	௨௫௬
பூதம்,	௧௧, ௨
பூதவாதி,	௧௯௧, ௨௬௩
பூதவிகாரம்,	௧௯௧, ௨௬௧
பூதி - ஓரந்தணன்,	௧௧௭, ௧௨௨
பூமபநதா,	௧௭௨
பூமிசந்திரன் - நாகபுரத்தரசன்,	௨௨௫, ௨௩௦
பூமிநடுக்குறல்,	௮௪
பூரணகுமபம்,	௧௩
பூருவதேசம்,	௮௪
ரவன்,	௨௧௮

விஷயம்.	பக்கம்.
பெ.	
பெருங்குளம்,	ககஉ
பெருந்தீவுநான்கு	௬௭
பெருந்தெரு,	௫, ௫௫, ௧௩௬
பெரும்பசி,	கசக
பே.	
	உக, ௩௦
பேடு,	௩௦
பேதைமை,	உஉஉ, ௩௦௫
பேதைமையினிலக்கணம,	௩௦௫
பேய்,	௬௩, ௬௪, கக௩, உஉ௩, உஉஅ, உ௫க
பேய்மகள்,	௬உ, ௭௩
பேரில் - பெரியவீடு,	உ௦௪
பை.	
பைஞ்சேறு - சாணம்,	கஎ௩
பொ.	
பொதியறை - துவாரமில்லாதஅறை,	௪௧, கஉ௫
பொதியின்மலை,	க, க௩௭, கசஅ, கசக, கஎஅ
பொதுவறிவு,	௩௪
பொதுவனுமானம்,	உசக
பொய்,	உஉக, உஉ௩, ௩௦௬
பொய்கை,	௩௬
பொரி,	௬௧
பொருமுகத்திரை,	௪௪
பொருள்,	உ௬உ
பொருள்கள் இருபத்தைநது	உ௬உ
பொருளகள ஒனபது,	உ௬உ
பொருளகள பன்னிரண்டு,	௩௦௫
பொருளுரை,	ககஅ
பொலலாக்காட்சி,	௩௦௬
பொலநதேர்,	௩உ
பொலம்பிறை,	௩௧
பொற்சுவா,	௧௩௫
பொற்றட்டு,	கஎ௦
பொறறோடு,	௫உ
பொறி,	உ௬உ
பொறிகள்,	உ௬௧
பொனசெய்கொல்லர் - உருக்குததட்டார்,	உஎ௦
பொன்செய்ஞர் - பொற்பணிசெய்வோர்,	உஎ௦
பொன்பிறப்பு,	உ௫௭
பொன்முட்டை,	க௩௬, உ௩௦
பொன்வாகை,	உ௪௭
பொன்னகர்,	க௩
பொன்னுரைகாண்போர்,	உஎக
பொன்னூசி,	உ௮௪
போ.	
போகம்,	உஎக
போதி=(மகாபோதி)-அரசமரம்,	க௦௩, ககஅ, ககஅ, உஎக
போதிகை,	கஎ௩
போதிமூலம்,	௩௦க
போலிமூன்று,	உ௮க
பௌ.	
பௌத்தசங்கத்தார,	உ௦
பௌததம,	உ௫உ
பௌததன்,	உ௩௦
ம.	
மக்கள்,	உஉ௩, ௩௦௭
மக்கள்யாக்கையினியல்பு,	க௬க
மகதநாடு,	உ௪௩
மகதவினைஞர்,	கஎ௩
மகரயாழ்,	௩௮
மகளிர்க்குரியமுக்காவல்,	க௫௩
மகளிர்விளையாட்டின்வகை,	கஎக
மகனைமுறைசெயத மன்னவன்,	உ௦௬
மகாத்துவீபம் நான்கு,	௬௭
மஹாப்ரஹ்மா,	உ
மங்கலத்திருநாள,	௩உ
மங்கலமொழி,	௩௧௩
மடைக்கலம,	கஅஅ, உகஉ
மடைநூல்,	கஎ
மண்டலம்,	உ௫௭
மண்டிலவகை,	௩௦௩
மண்டை,	௫௮
மண்ணீட்டாளர்,	உஎ௦
மண்ணீடு,	௫௬, ௬௭, க௬உ, உஎ௦
மணமுகமுனிவன்,	க௩௩, க௩௫
மணமனைமறுகு,	௩௭
மணல்,	கசஅ, உ௩௫
மணற்குன்றம்,	கச, அ௦, க௬
மணி,	உக, ௩க
மணிககோவை,	௩க
மணிபகர்வோர,	உஎக
மணிபல்லவத்துள்ள புத்தபீடிகையினிலககணம்,	அ௦

விஷயம்.	பக்கம்.
மணிபல்லவம், ச, எ, ௬அ, ௬௯, எ0, எஅ, அ௬, ௯௬, க0௯, க௩௧, க௩௬, கஅ௬, க௯0, க௯௫, உஉச, உஉஎ, உ௩உ, உ௩௩, உ௩௫, உஅ0	
மணிமேகலாதெய்வம், ச, ௫க, ௬எ, ௬அ, ௬௯, எ0, எக, எச, எ௯, அ௬, அஎ, அஅ, அ௯, ௯௬, ௯எ, க0எ, க0௯, கக0, க௫அ, க௬உ, க௬௫, கஅ௬, க௯க, க௯௫, உஉ0, உ௩௬, உச௫, உஎச, உஅ0, உஅக, உஅ௫	
மணிமேகலை, ச, ௫, க௬, உஉ, உ௩, உச, உஎ, ௩உ, ௩௩, ௩௫, ௩௯, ச௩, ௫0, ௫க, ௬௯, எ0, எக, எஅ, அ௩, அஅ, ௯௬, ௯எ, க0எ, கக0, ககக, க௩௫, க௩எ, கச௫, கசஎ, க௫0, க௫க, க௫௩, க௫ச, க௫௫, க௫எ, க௬0, க௬உ, க௬ச, க௬எ, கஎ௫, கஅ0, கஅக, கஅ௩, கஅ௫, கஅஎ, க௯௩, க௯௫, க௯௬, உ0ச, உ0௯, உக௩, உகஅ, உஉ0, உஉக, உஉச, உஉ௬, உஉஎ, உ௩க, உ௩ச, உ௩அ, உஅஉ	
மணிமேகலை துறவு,	அ
மணியறை,	௫க
மணியிழந்தநாகம்,	எஎ
மணியைக் கடல்வீழ்த்தோர்,	உக
மணிவினைஞா,	உஎ0
மதில்,	உ௬௯
மதுராபதி,	உசக
மதுரை,	கஉஉ, உ0க, உ௩௩, உசக
மந்தி,	௩ச
மந்திரங்கள் மூன்று,	௯ச
மந்திரச்சுற்றம,	உஎக
மந்திரம, ௫, எ௩, ௯ச, ௯௫, கக0, க௬உ, உ௧௩, உஎக	
மந்திரமாககள,	எ௩
மயக்கத்தைஒழித்தற்குவழி,	௩கக
மயக்கம்,	௩கஎ, ௩கக
மயன் - தெய்வத்தச்சன், உஎ, ௬எ, க௯உ	
மயானவருணனை,	௫௬
மயில், ௩உ, ௩ச, ௩௫, ச0, எஎ, கஎ0, க௯௫	
மரத்தாற்செய்த யானை,	௩உ
மரவகைகள்,	௩௩
மரவுரி,	கசஅ
மராஅம்,	கஎ0
மராட்டக்கம்மர்,	கஎ௩
மருதி - ஒருபார்ப்பனி,	க௯அ, உ0௩
மலர்தொடுத்தல்,	கஎ
மலர்மண்டபம்,	க௬
மலர்வனம்,	௩உ
மலை,	எ, ௬எ
மழலை,	௩க, ௩ச, ச௧
மழை,	க௫க
மழைதரும் பத்தினிப்பெண்டிர்,	கசக, க௯அ
மற்கலி - ஒருதேவன்,	உ௫அ
மற்கலிநூல்,	உ௫அ
மறச்செவி,	அ௬
மறையோர்,	உஎக
மன்றம்,	கச, ௫௩, கஎ௯, உஎக
மனத்திற்றோன்றும் பாவமூன்று,	உஉ௩, ௩0௬
மனம்,	உ௬க
மனமாசு,	அ௬
மனுவென்னுஞ்சோழன்,	உ0௬
மனைத்திறவாழ்க்கை,	உஎ
மனையரங்கம்,	எக

மா.

மா,	உக௯
மாங்கனி,	க௬0
மாசாத்துவான் - கோவலன்தந்தை,	உஎ௩
மாடம்,	௩அ
மாதவர், க௫உ, க௫௩, கஅ௯, க௯௬, உ0௩, உ0ச, உ0௬, உ௧அ	
மாதவர்பள்ளி, க௫உ, கஎஎ, உ0ச, உ௧அ	
மாதவன்,	க௩எ, உஉ௫
மாதவி - மணிமேகலையின்தாய், ச, க௬, கஅ, உஉ, உ௬, ௩௯, ச0, எஎ, எ௯, ௯௩, ௯எ, கக0, க௩எ, க௫உ, க௫௩, க௫௫, க௯0, க௯௩, க௯ச, உ0ச, உ௧எ, உ௧அ, உஉக	
மாயவிஞ்சை,	கஅக
மாயவிஞ்சைமந்திரம்,	க௬உ
மாயை,	உஅஉ
மாரன் - தருமவிரோதிகளான இச்சைகளை மனத்திலுண்டாக்கும் ஒருதேவன்,	க0க, ௩0க
மாருதவேகன் - ஒரு வித்தியாதரன,	உச, ௫௫, எ௫
மாலை,	உஉ, உச
மாலைக்காரர்,	உஎ0
மாலைக்காலவருணனை,	கச

விஷயம்.	பக்கம்.
மாவணகளை - உதயகுமரனதந்தை,	கஎச, உஉ0
மாவலி - மஹாபலி,	கசூஅ
மாவலிபரம்பரை,	கசூஅ
மான்,	ககஅ, கஎஉ, உகச, உசூக உகச
மி.	
மிறைக்களச்சந்தி,	ருஅ
மின்,	உகூக
மீ.	
மீட்சி,	உகூக, ௩க0
மீட்சிமொழி,	உஅஎ
மீமாஞ்சகம்,	உருஉ
மீன்கள்,	உசூஅ
மீன்விலைஞர்,	உசூகூ
மு.	
முக்காலவுணர்ச்சி,	கஙஙூ
ாம்,	உசூக
முசுகுநதன,	கக
முசுகுந்தனுக்கு ஒருபூதத்தால் துன்பம்நீங்கியது,	கக
முட்டை,	உருஙூ
முத்திறமணி - த்ருமணி ; என்றது புத்ததன்ம சங்கங்களை,	உகூகூ ககூஅ கஎக
முததுததாமம,	கஙூ
முதலனுமானம்,	௨ சகூ, உரு0
முதற்சந்தி,	௩க0
முதற்பொது,	உசூஙூ உககூ
முதுமை,	க0கூ
முதுமொழி,	உஙஉ
முப்பத்துமூவர்,	கஙூ
மும்மாரி,	கஉ
முயல்,	கஎஉ
முயற்கோடு,	உருஉ, உஅஎ
முரசடிக்குங்குலத்தோன்,	கஉ
முரசு,	கஉ, கரு
முருகக்கடவுள்,	௩உ, சரு
முல்லை,	கஎஉ
முல்லைக்குழல்,	ருஙூ
முழவு,	௩ரு, ககூகூ
முளை,	௩கச
முற்பிறப்பு,	உசூரு
முனிவர் எழுவா,	கருஅ

விஷயம்.	பக்கம்.
மூ.	
மூத்துவிளிதல்,	உ0அ
மூததுவிளிமா,	கசரு
மூப்பினிலக்கணம்,	௩0அ
மூப்பு,	உஉஉ, ௩0அ
மூர்த்தமாம்பரமாணு,	உகூஉ
மூலப்பகுதி,	உசூக
மூன்றுஙகண்டம்,	௩க0
மூன்றுஞ்சந்தி,	௩கக
மெ.	
ம,	க0, உருச
மெய்ப்பொருள்,	உஅரு
மே.	
மேகத்திற்செல்வோர்,	௨ எசூ
மேருக்குன்றம்,	க, சூசூ, கருஅ
மேருககுன்றம் பூமியினடுவில் நிற்ப	சூசூ
மை.	
மைத்திரீபாவனை,	௩ககூ
ய.	
யவனததச்சர்,	கஎஙூ
யா.	
யாக்கைநிலையாமை,	கசச, கசூக
யாக்கையின்தூய்தன்மை,	சஉ
யாமஙகொள்பவர்,	எஉ
யாமவருணனை,	எக
யாழ்,	௩ச, கசூகூ, கஎக
யாழ்ககரணம்,	கஎ
யாழினம்,	கருஙூ
யாழோர் - கந்தருவ,	ருஙூ, உ00
யாழோர்மணம்,	உ00
யானை,	கஉ, ௩எ, கஎச, உசகூ
யானைத்தீநோய் - பெரும்பசியை விளைவிப்ப தொருவியாதி,	சூ, கசசூ, கசகூ, கரு0, கஎரு, கஎசூ, கஎகூ, கஅஙூ
யானையையடக்குங்கருவிகள,	கசூஙூ
யூ.	
யூகியந்தணன் - யௌகநதராயணன்,	கஙசூ
யோ.	
யோசனை,	அச
வ.	
வஙகம்	௩சூ, கஙூ0, உஙூஅ
வங்கமாககள,	கஙூ0

விஷயம்.	பக்கம்.
வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதநிற் குங்கோயில்,	கஉ, ௫உ
வசுராசன்,	உ௪க
வஞ்சிநகரம், எ, கங, கஎச, கக௦, உஉச, உ௩சு, உ௩அ, உசசு, உசுஎ, உஎ௫	
வஞ்சினம் - சபதம்,	க௫ச
வட்டு,	கஉக, கஙக
வட்டுடை - உடைவிசேடம்,	ங௦
வடிவேற்கிள்ளிமன்னன்,	உ௩சு
வடு,	க௫ச
வண்டு, ங௪, ங௫, க௫ங, க௫௫, க௫சு, க௫க	
வத்தவன் - வத்ஸராஜன்,	கங௬
வத்ஸராஜன்கதை,	கங௬
வம்பக்கோட்டி,	கஉக
வம்பமாக்கள்,	ங௦
வயந்தமாலை - மாதவியின்தோழி, ச, கசு, கஅ, உக, உஉ, ச௦	
வயனங்கோடு,	ககஎ
வருணம் நான்கு,	௫அ
வலை,	ககஅ
வழக்கு,	க௦, உ௫ச
வழக்கு ஆறு,	ங௦ச
வழு,	௬க
வழுநீர்,	கஎக
வள்ளைத்தாள்,	கஅ௦
வளைபோழ்நா - சங்கறுப்போா,	உஎ௦
வளைவணன் - நாகநாட்டரசன்,	உஉ௦
வறுமை,	க௦சு
வன்னிமன்றம்,	சு௦
வனம்,	ங௫
வா.	
வாகைமன்றம்,	சு௦
வாசந்தவை - ஒரு முதியவள்,	உ௦எ
வாசமயிலை,	உஉ௦
வாடாதமலர்மாலை,	உ௫
வாணன் - பாணாசுரன்,	ங௦
வாணனுடைய ஊர்,	ங௦
வாணிகமரபு,	உ௦க
வாமன்,	ங௦உ
வாமனன்கதை,	க௫அ
வாய்மைநான்கு,	உ௦, உக, உசங, உசஎ, உஎசு, உஅச, ங௦ச, ங்கஉ
வாய்வாளாமை,	ங்கசு, ங்கஎ
வாயில்,	கஎங, உசுக
வாயில்கள் ஆறு,	ங௦எ
வாயிலகாவலாளர்வீதி,	உசுக
வாரணாசி - காசி,	ககசு, கஉக
வாழை,	கங, கஅ௦
வாழை	கஅ௦
வான்றருகறபு,	கங்எ, கக்க
வி.	
விசயனும்பேடி,	ங௨
விசாகை - ஒருவணிகமாது, உ௦௦, உ௦க, உ௦உ	
விசுவாமித்திரமுனிவர்,	க௦ச
விசுவாமித்திரமுனிவர் பசிநோயால் நாயூன்றின்னப்புகுந்தா ரென்பது,	க௦ச
விசேடம்,	உசுஉ
	உச
விட்டேற்றாளர்,	க௨க
விடர்,	க௨க, கங்சு
விடர்ச்சிலைபொறித்தவேந்தன் - ஒரு சேரன்,	உஎ
விடுநிலம்,	ககக
வித்தகர்,	ங௦, ங௩
வித்து,	ங்கச
விதானம் - மேற்கட்டி,	கஎங
விந்தம் - ஒருமலை,	கஅங
விந்தாகடிகை - விந்தமலையைக் காக்கும் ஒரு தெய்வப்பெண்,	கஅங
விநாசி,	உக௦
விபக்கததொடர்ச்சி மீட்சிமொழி,	உஅஎ
விபக்கம்,	உ௦அ
விபக்கைகதேசவிருத்தி சபக்கவியாபி,	உக்க, உக்உ
விபரீதம,	உ௫சு, உக்ங
விபரீத வெதிரேகம்,	உ௫ச
விபரீதாநநுவயம்,	உ௫ச, உ௫சு
வியாகரணம்,	உ௫ங
வியாப்பியம்,	உ௫சு
வியாபகம்,	உ௫சு
விராடன்,	ங௨
விரிஞ்சி - புலிவயிற்றிற்பிறந்த ஒரு முனிவர்,	கஉ௦
விருச்சிகன - ஒருமுனிவன்,	கச
விருத்தம்,	உ௫
வகை,	உக்உ, உக்ங, உக்க, உ௫
	உக்உ
ா,	உசுஎ
விலங்கு,	உஉங, உஉஅ, ங௦ச, ங்கச
விலா,	கஉஎ

விஷயம்.	பக்கம்.
விழவு,	௨௮௧
விழாமுரசறைதல்,	௧௨
விழைவின்கூட்டம்,	௩௧௦
வினாவிடைநான்கு,	௩௦௪
வினாவின்விடுத்தல்,	௩௧௭
	௩௦௪
வினைப்பயன,	௨௨௪, ௩௦௭
வினைப்பயன்விளைதல்,	௨௨௩, ௩௦௬
வீ.	
வீட்டியல்பு,	௩௧௧
	௧௦, ௨௫௮, ௩௧௭
ன்வகை,	௨௬௩, ௨௭௦, ௨௭௧,
	௨௭௨
வீதியைய ல்,	௧௩
	௩௦௧
வீரை - இலக்குமி தாரை யென்பவரின் சகோதரி,	௭௫, ௯௨, ௧௦௭, ௧௦௯,
வீழ்கதிர்,	௨௨௨, ௩௦௮
வெ.	
வெஃகல்,	௨௨௩, ௩௦௬
வெகுளல்,	௨௨௩, ௩௦௬, ௩௧௭
வெட்சி,	௩௩
வெண்பலி,	௨௯
வெண்பலியரங்கம,	௬௨
வெண்பிறப்பு,	௨௫௭
ரகம்,	௨௮௭
)பான்,	௨௨௪
வெள்ளம்,	
	௨, ௨௬௯
ருனறம,	௨௬௯
வெள்ளிடைமன்றம்,	௬௦
	௨

யம்.	பக்கம்.
வெள்ளைமகன்,	௧௨௭
	௨௮௩
வே.	
வேங்கை,	௩௩
வேட்கை,	௨௨௩, ௩௦௬, ௩௦௯
வேட்டுவா,	௧௧௮
யல,	௧௭, ௨௭௦
வேதவாதி,	௨௫௪
வேதவியாதன்,	௨௪௮
வேதனைகொளவது,	௩௧௫
வேதாளிகர்,	௨௭௧
வேப்பிலை,	௭௩
வேல்,	௧௫௭
வே	௧௧௮
வேற்றியல்பு,	௨௫௬
வேறறுமனனர்,	௨௬௭
வேற்றுமைநயம்,	௩௧௫
வேறறுரு வெய்துவிக்கு மந்திரம்,	௯௪
வை.	
வைசேடிகம்,	௨௫௨, ௨௬௨
வைசேடிகவாதி,	௨௬௨, ௨௮௯
வைணவவாதி,	௨௫௩
ாநதம்,	௨௮௭, ௨௮௯,
வைதனமியதிட்டாநத வாபாசம யனறல,	௨௯௪
வைதிகமாரக்கம,	௨௪௮
ஸ	
	௧௫௮
ஸி.	
	௧௯௪, ௨௪௫

அரும்பதவுரையி லடங்கியவை.

விஷயம்.	பக்கம்.
அ.	
ளின் மனைவிகளுடைய வடிவமெடுத்தது,	கரிஅ, கரிக
அகக்கூத்து,	கஎ, உஎ0
அகத்தியமுனிவர்,	கஉஉ
அகதிகள் - ஆதாரமற்றவர்கள்,	கஉ௩
அகநிஷ்டலோகம் - பிரஹ்மலோக மிருபதினுட் பதினாறாவது; இஃது உருவப் பிரஹ்மலோகம் பதினாறனுள் ஒன்று, பௌ. *	௩
அகவிதழ் - பூவின் உள்ளிதழ்,	கஅசு
அகிஞ்சநயாயதனலோகம்- ப்ரஹ்மலோக மிருபதினுட் பத்தொன்பதாவது, இஃது அரூபப்ரஹ்மலோகம் நான்கனுள் ஒன்று. பௌ.	
அகிலுறுப்பு ஆறு,	உசுஅ
அகுசலவேதனை - துக்கவறிவு; இது பஞ்சஸ்கந்தங்களு ளொன்றாகிய வேதனையின் பகுதிமூன்றனுள் ஒன்று, பௌ.	௩கஉ
அங்கநாடு,	உ௩
அங்கம் ஆறு - வேதத்தின் அவயவங்களான ஆறுநூல்கள்; அவை வியாகரணம், சோதிடம், நிருக்தம், சந்தஸ், சிக்ஷை, கல்பமென்பன,	கச, உ௫௩, உ௫ச
அங்காகமம் - ஜைனாகமமூன்றனுள் ஒன்று; அது பன்னிரண்டு வகைப்படுமென்பர்,	உ௫அ
அங்கோத்தரநிகாயம் - ஸூத்திரபிடகத்தின் பேருறுப்பினுள் ஒன்று, இதிற் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தி னிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ள தென்பர்; பௌ.	உசரு, உஅசு
அச்சுவவாதியர்=அச்வஸாதியர்- குதிரை வீரர்,	உஎக
அசனிவேகம் - கட்டியங்காரனுடைய பட்டத்துயானை; சீவகசிந்தாமணியிற் காண்க,	௩எ
அசிதகேசகம்பளர்-ஒருமுனிவர், பௌ.	கஉ0
அசுபபாவனை - பாவனைகள் ஐந்தனுள் ஒன்று; பௌ.	௩கஅ, ௩கக
அசுரத்தச்சன்,	கக௨
அசுவகோஷ போதிஸத்துவர் - புததசரிதத்தை வடமொழியிற் காப்பியமாகச்செய்தவர்,	க0, உகக, ௩கஉ
அட்டமிதிதி - பட்டினியிருததற்குரிய தினங்களுளொன்றென்பர் சைனா, அஷ்டமியில் பகலிலுண்ண லாகாதென்பா தருமநூலுடையார்,	உ௩
அடிக்குங்கோலம்,	உ0க
அடிததோழி - முதற்றோழி,	உச0
அடிமணை - அடிக்கட்டை,	கசுஎ
அடியார்க்குநலலார் - சிலப்பதிகார உரையாசிரியர்,	கஅ, உ௫, ௩அ, ௫உ, கசு, க0அ, ககஅ, உசுஅ, உஎஉ, உஎ௩
அடைக்கலம்,	௩00
அடையாளமாலை - இது சோழபரம்பரையார்க்குரிய ஆத்திமாலைபோல்வது,	கஎச
அணிமாதி யோகசித்திகளெட்டு,	ககச
அணுக்கள் ஐந்து - உயிரணு, நிலவணு, [illegible], தீயணு, காற்றணு என்பன [illegible]ஃது ஆசீவகநூல்வழக்கு,	உ௫௩
[illegible] அஸ்திகாயம்; அஃது ஐந்து வகைப்படும். இது நிகண்டவாதநூல்வழக்கு	உசு0
அததிமல்லன் - கங்கவமசத்தைச் சார்ந்த ஓரரசன்,	கசுக
அததுவைதவாதிகள்,	ககக
அதபலோகம் - ப்ரஹ்மலோகம் இருபதினுட் பதின்மூன்றாவது, இஃது உருவப்பிரமலோகம் பதினாறனுள் ஒன்று; பௌ.	
அதம்மம் - அதர்மம், வட[illegible]	உசு0

* பௌ - பௌத்தநூல்வழக்கு எனக்காண்க.

விஷயம்.	பக்கம்.
- உள்ளேமறைந்த நீரையுடைய கிணறு ; இது கரப்பு நீர்க்கேணி யென்றுங் கூறப்படும்; இதனை 'பிரச்சன்னகூபம்' என்பர் வடநூலார்,	கஎஉ
அந்தணர்வீதி,	உஎக
அந்ததாணம் = அந்தஸ்தானம் - உள்ளிடம்,	உஎ
அந்தப்புரம்,	உகo
அந்தரசாரிகள் - சாரணர் : இவர் பௌத்தரில் ஸித்திபெற்றோர்,	உசச
அந்தரத்தீவு - சிறுதீவு,	ச, ௬எ
அந்தராணம் - இஃது 'அந்தராளம்' என்னும் வடசொற்சிதைவாய்க் கன்னடபாஷையில் வழங்குகின்றது,	உஎ
அந்தராளம் - நடு,	உஎ
அந்தஸ்தானம் - உள்ளிடம்,	உஎ
அந்தஞானி - மற்கலிதேவன்பெயர்,	
அநாகாமி - தியானங்களைந்தனுள் மூன்றாவது பௌ.	௬௫
அநான்மவாதிகள் - ஆன்மாவென்று ஒரு பொருளில்லையென்று சொல்லுவோர்,	௩oஎ
அநிருததன் - பிரத்தியும்நன்மகன்,	௩o
அநோமதர்சி - பழையபுததாகளுள் ஒருவர்,	௩oஉ
அப்பவாணிகர் - ஒருசாதியார்,	உ௬௯
அப்பிரகலோகம் - பிரஹ்மலோகமிருபதினுட் பன்னிரண்டாவது , இது உரூபப் பிரஹ்மலோகம பதினாறனுள் ஒன்று ; பௌ.	௩
அப்பிரமாணசுபலோகம் - பிரஹ்மலோகமிருபதினுள் எட்டாவது , இஃது உரூபப் பிரஹ்மலோகம் பதினாறனுள் ஒன்று ; பௌ.	௩
அப்பிரமாணாபலோகம் - பிரஹ்மலோகமிருபதினுள் ஐந்தாவது; இஃது உரூபப் பிரஹ்மலோகம் பதினாறனுள் ஒன்று ; பௌ	௩
அப்பிரேரகஸாதனம் - தன்னை ஏவுவோனில்லாத கருவி , அது பக்ஷிக்குச் சிறையும் காலும் போல்வது ; சைனநூற்கொள்கை,	உ௬o
அபதானம் - ஸூத்திர பிடகத்தின் [illegible]ப்பினுளொன்று,	உசரு
அபிதர்மபிடகத்தின் வகைபதினைந்து, பௌ.	
அபிதர்மபிடகம் - னுள் ஒன்று.	உசரு
அபிதர்மவகை - பௌ.	உ௯௯
அபிதர்மார்த்த ஸங்கிரகம் - ஒருபௌத்த நூல் ; இதில் அபிதர்மவகைகள் கூறப்பட்டுள்ளன ; பௌ.	உ௯௯
அம்பணம் - உலோகத்தாற் குழாய்வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட கருவி ; இது தூம்பெனவும், பத்தரெனவும், பந்தலெனவுங் கூறப்படும்,	உ௬அ
அம்பரீடன் - ஓரரசன்,	கச௬
அம்புக்கூடு,	க௯o
அமங்கலம்,	௩கஅ
அமிர்தம,	௯க
அமிழ்தம் நான்குவகை; [அமிழ்தம்-உணவு]	உஎ௬
அமூர்த்தி - உருவமில்லாதது,	உ௬o
அமைச்சர் - மந்திரிகள் , இஃது அமாத்யரென்னும் வடமொழிச் சிதைவு, இவர்கள் அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங் குழுக்களில் ஒருவகையினர்,	கo
அயிராணி - இந்திராணி,	௩o
அர்த்ததர்சி - பழையபுததர்களுள் ஒருவர்.	௩oஉ
- தியானங்களைந்தனுள நான்காவது , பௌ.	௬௫
அரங்கினிலக்கணம்,	கரு௯
அரங்குஏழு - இவை காவிரிப்பூம்பட்டினததுளள புத்தாலயத்திலிருந்தவை , இவை இந்திரவிகாரங்களென்றுங் கூறப்படும்.	உஎ௩
அரசர் யுத்தததிலிறவாது மூப்புற்றிறப்பின், அவர்களை மேலுலகடைவித்தற்கு அவர்களுடம்பைத தருப்பையிற்கிடததி வாளாற்போழ்தல,	உoஎ
அரற்று - வாய்விட்டழுதல்,	சஉ
ஆட்வர்க்கம் - ஆறுபகையின்கூட்டம் , என்றது காமமுதலிய ஆறனையும்,	கoஉ
நான்காவதில தேறியவாகள ; இவர்கள் உடம்பு நீங்கியவழிப் புத்தபதம் பெறுவோர் , பௌ.	௩கஅ
அருகன்,	உரு௮
அருச்சுனனாகியபேடி,	௩உ

விஷயம்.	பக்கம்.
அருணினைவு - நற்குணம்பத்தினுளொன்று, பௌ.	௩௦௭
அருத்தாபத்தியளவை,	௨௫௦
அருவமாய் எஙகும நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வும்,	௧௪௧
அருளினிலக்கணம்,	௨௬
அரூபப்பிடமர் - அரூபப்பிரமர்; பிடமர் பிரமரொன்னும் வடமொழிச சிதைவென்பர், இப்படியே, ரகாரத்திற்கு டகாரம் வழஙகுதலை இநதுஸ்தானி பாஷையில் பரக்கக்காணலாம். பௌ.	௬௫
அரூபப்பிரஹ்மசாதியார் நால்வகையினர்- இவர்கள் தியானமைநதனுள ஐநதாவதில் தேறியவர்கள, பௌ.	௬௫
அரூபப் பிரஹ்மலோகம் நான்கு - ஆகாசானந்தியாயதனலோக முதலியன; பௌ.	௩
அல்லியம் - புறநாடகம் பதினொனறனுள் ஒன்று; அது திருமாலாடல், அதற்கு உறுப்புக்கள் ஆறு,	௩௦
அலரிமாலை,	௪௭
அலவைப்பெண்டிர் - வியபிசாரிகள்,	௧௧
அலைவலைமை - நெஞ்சிற் றோனறியதை ஆராயாது செய்யுந்தன்மை,	௧௪௯
அவந்திக்காண்டம் - பெருஙகதையின பேருறுப்பினுள் ஒன்று,	௩௮
அவந்திநாடு - அவந்திதேசம், பதைமை, அது துவாதச ஒன்று; பௌ.	௩௦௩, ௩௧௭
அவிநுகர்ச்சி [அவி-தேவருணவு],	௧௩௫
அவிப்பலி - வீரர்கள் தஙகளுயிரைப்பலியாகக்கொடுததல், அது புறப்பொருளின் பகுதியாகிய வாகைததிணையின் துறைகளுளொன்று,	௫௭
அழற்கணாகம் - திருஷ்டிவிஷமென்னும் பாம்பு,	௮௬
அளவர் - அளத்திற்றொழில் செய்வோர்,	௨௬௯
அளவையிலக்கணம்,	௨௮௬
அற்புதசக்தி - இஃது இருத்தியெனப்படும்; பௌ.	௨௯௯
அற்றைப்பரிசம் - விலைமாதர்கள் ஆடவரிடத்து அன்றன்றுவாங்கும் விலை,	௨௧௮
அறச்சாலை - தருமசாலை,	௨௭௨
அறவாழி - தருமசக்கரம், பௌ.	௫௦
அறவியமனம் - அறத்தோடுகூடியமனம்,	௯௮
அறவியான்-அறத்தோடுகூடியவன்,	௯௮
அறவிலைவாணிகன் - பொருளைவிலையாகக்கொடுதது அதற்குத் தருமஙகொள்ளும் வியாபாரி,	௧௦௫
அறுசுவை,	௨௭௬
அறைபோகமைச்சர் - கீழறுக்குமநதிரிகள,	௧௧
அன்னதானம்,	௧௨௭
அன்னம்பட்டியம் - ஒருதமிழ்நூல், சதியரூபமாகவுள்ளது; இதுதருக்கசஙகிரகதீபிகையெனவும பெயாபெறும, தாமியற்றிய வடமொழிததருககசஙகிரகததிற்கு உரையாகததெலுஙகராகிய அன்னம்பட்டரெனபவரால் வடமொழியிற்செய்யப்படடுப் பினபு திருவாவடுதுறையாதீனச சிவஞான முனிவரால் மொழிபெயர்ககப்பட்டது,	௨௮௬
அனுமானவளவை,	௨௪௯
ஊத்திரம்- ஒருபௌததநூல, அனுமேயததினிலக்கணஙகளைக்கூ பௌ.	௨௮௬
மயம - பௌத்தர்களுடையபிரமாணமூன்றனுள் ஒனறு; பௌ.	௨௮௬
அனுவாதம - முன்னாப்பெறப்பட்டதொன்றனை வேறொன்று விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னரும்எடுததோதுதல், - பௌ.	௧௮௮, ௨௯௯
அஷ்டாஙகமாாககம் - ஸம்மியகதிருஷ்டி முதலியவற்றையுடைவழி, அது நடுமார்ககமென்றுங்கூறப்படும; பௌ	௩௧௦
அஸ்தமிகரும் சூரியன்,	௨௨௨
அஸதேயம - திருடாமை,	௧௮௮
அஸங்கிரஹம் - இரவாமை, இஃது அப்பிரதிக்கிரகமெனவும் வழங்கும், பௌ. இச்சொற்கு இவ்வாறன்றிப் பொருளகளைப் பினபு வேண்டுமென்று சேகரித்துவைத்துக்கொள்ளாமையென்றும் பொருள்கூறுவர்,	௧௮௮
அஸம்ஜ்ஞாஸத்துவலோகம் - பிரஹ்மலோக மிருபதினுட் பதினொன்றாவது; அஃது உரூபப் பிரஹ்மலோகம் பதினாறனுள் ஒன்று, பௌ.	௩

விஷயம்.	பக்கம்.
அஹிம்ஸாயாமோதர்ம: - கொல்லாமையே தருமங்களுள் மேலானது,	ஈக
அஹிம்ஸை - கொல்லாமை,	கஅஅ
அக்ஷபாதமுனிவர் - கௌதமர்	இவர் கையாய்கமதாசாரியர் காலிற்கண்ணுடையமையின், இவர்க்கு இப்பெயர்வந்த தென்பர். கையாய்கம - பழையசமயம்,	உ.உ

ஆ.

விஷயம்.	பக்கம்.
ஆக்கிநேயபுராணம் - ஒருவடநூல் பதினெண்புராணத்துளொன்று: அஃது அக்கினிதேவரது கிந்தங்களையுடையது,	ஈக
ஆகமம்,	ஈ.ஈ, உஙா
ஆகமவளவை,	உ ஏ
ஆகாசானந்தியாயதனலோகம் - பிரஜ்ஞாலோகமிருபதிலுட் பதினேழாவது, அஃது அரூபப்பிரஜ்ஞாலோகமாகாயினுள் ஒன்று.	ஈ
ஆசாரியமனோநிந்திரம்,	ஈசஈ
ஆசாரியாதிகள் - சாரணர் உரை,	உ ஈ
ஆசனம் - காயகிலேசத்துள் பகுதியாகிய நியமம எட்டினுள ஒன்று,	ஈஈஙா
ஆசாரக்கோவை - ஒருதமிழ்நூல. இது சமகமருளிய பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று. இந்நூலைச்செய்தார் பெருவாயின முள்ளியெனபவர்,	ஏஏ, உஈஈ
ஆசிவகாதச்சருக்கம - நீலகேசித்தினுட் டூன உறுப்புக்களுள் ஒன்று,	உஙா
ஆஜீவகாதப,	- ப
ஆசாயாநுகூல - நற்குணமபதினெட்டினுள பொள.	ஈஙஈ
ஆட்டிவ ணீவர்,	உஎ0
ஆடவஸ்க்-இலவ்வைதத்தீவிலுள்ள மலைகளுள் ஒன்று; இது சமஸ்கிருதமெனறும, சமஸ்கிமென்றும, சமஸ்கிரியென்றும வழங்கப்படும். இந்நூலிற்சியில் புத்தருடைய பாதபீடம உண்டென்பர்; பௌள.	ஈஎ
ஆடலாசிரியன் - ந்ருத்தகன்; இவன் பரசீதநூலுட்கூறியபஞ்சாசாரியாகளுள் ஒருவன்,	எஈ
ஆண்டீலப்பறவை - ஆண்மகனது சீலம போன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப் பகவி,	ஙஈ
ஆதிமாலை - சோழர்களுக்குரிய அடையாளமாலை,	ஈ.ஏ
ாயம் - ஒருவடநூல்; இது வேறாகுகமாகிய கல்பகைகளுள் ஒன்று அத்திரிமுனிவராற் செய்யப்பட்டது,	உதிசு
ஆதிரை - சாதுவன்மனைவி,	ஈ
ஆந்திரதேசம் - தெலுங்கதாடு.	ஈஈஈ
ஆப்தன் - உண்மையையே சொல்லுபவன,	உ.ஙிஅ
ஆப்பி - சாணம்; இது வடமொழியில் 'கோபுரீஷம்' என்றுகூறப்படும்,	ஈஈஈ
ஆபதசம்பய=ஆபஸ்தம்பம் - ஒருவடநூல இற்நூ வேதாங்கமாகிய கல்பவகைகளுள ஒன்று, ஆபஸ்தம்பமுனிவாறு செய்யப்பட்டது,	உதிசு
ஆபரணங்களிலலாததோற்றம் - இயற்கையழகு,	ஈ
ஆபஸ்தமபருநியம் - ஒருவடநூல்; இற்நூ ஆபஸ்தமபமுனிவாறுசெய்யப்பட்டது; இலலறநெறியைக்கூறுவது,	எஈ
ஆபாஸ்வரலோகம் - பிரஹ்மலோக மிருபதினுள் ஆறாவது இற்நூ ரூபப் பிரஹ்மலோகங்களுள் ஒன்று,	ஈ
ஆமபல - இரவில மலரும் பூ,	உசுஅ
ஆயதனம் - இடம்,	ஈ0எ
ஆயமகட்டு - எண்பேராயம். இவை அரசர்களுக்குச் சகாயஞசெய்வோரிய எண்வகையினருடையகூட்டம; இவறறை அஷ்டமகாவர்க்கமெனபர் வடநூலார்,	கo
ஆயுதஜீவன் ஸாது - சஙகமுருவியபன; இவன திருடாலுக்குரியவை,	ஈக
ஆரமம - உண்டாகுகப்பட்டசோலை இது உபவனமெனறும் வழங்கப்படும,	ச
ஆரியபேடி - ஆரியக்கூத்தரிற்பேடி,	சo
ஆரியபரிநிர்வாண ஸூத்ரம் - மத்தியமாகமமென்னுநூலின்பகுப்பினுளொன்று, இதில, புத்தசரிதம் கூறப்படும,	
ஆரியவரசர் - கனகன் விசயனர்,	உசுசு
ஆஸ்தானம் - பலரும் வந்து இருத்தற்குரிய சிறநதவிடம்,	உஎ

விஷயம்.	பக்கம்.
இங்கிதம் - குறிப்பு,	௧௮௧
இசைக்காரர் - பாணர்,	௨௭௦
இசைப்பாடல்,	௧௭௧
இசைப்பாணர் - பாணச்சாதிவகையினுள் ஒருவகையார்,	௨௭௦
இசையாசிரியன் - கீதாசாரியன் இவன் பரதநூலுட்கூறியபஞ்சாசாரியருள் ஒருவன்,	௭௧
இடக்கை - ஒருவகைவாத்தியம் வினைக்கிரியைகள் இடக்கையாற் செய்யப்படுதலின் இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர் அடியார்க்குநல்லார்,	௭௧
இடம்வரையறுத்தல் - தவஞ்செய்வார்க்குரிய நியமங்கள் எட்டினுள் ஒன்று,	௩௧௬
இடுபொருள் - பிறர் வரவிட்டபொருள்,	௧௭௬
இடையிட்டுமொழிதல் - தவஞ்செய்வார்க்குரிய நியமங்களெட்டினுள் ஒன்று,	௩௧௬
இத்தியுக்தம் - சூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று,	௨௪௬
இதழைக்கட்டுவோர் [இதழ் - பூமடல்],	௧௭௧
இந்திரவிகாரம் ஏழு - இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட ஏழு அரங்குகள ; இவை காவிரிப்பூம்பட்டினததுப் புத்தாலயத்துள்ளவை,	௨௪௬
இந்திரவில் - இதன்தோற்றம் தேவர்களுடைய தோற்றத்திற்கு உவமை கூறப்படும்,	௫௪
இந்திரன்,	௧௦௪
இமயம் - ஒருமலை இதுமேருவென்றுங் கூறப்படும்,	௧௮
இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் - ஒரு சேரன் ; இவன் வடநாட்டரசர்களை வென்று சென்று இமயமலையில் தனது குலவிலச்சினையாகிய விற்பொறியைப்பொறித்தமையால் இப்பெயர் பெற்றான். விடர்ச்சிலைபொறித்த வேந்தனென்றும், இமயவரம்பனென்றும், நெடுஞ்சேரலாதனென்றும் கூறப்படுவன். இவ்வரசனுக்கும் சிலப்பதிகாரக் கதைத் தலைவனாகிய கோவலனுக்கு ஒன்பது தலைமுறை முன்னோனான கோவலனென்பவனுக்கும் சிநேகம் உண்டென்று	
இயல்பளவை-பிரமாணங்களுள் ஒன்று, இதனை ஸ்வபாவலிங்கமென்பர்வடநூலார்,	௨௭௦
இயல்புநயம் - ஒற்றுமைமுதலிய நான்கு நயங்களுள் ஒன்று பௌ.	௩௦௪
இயலாசிரியன - கவிஞன் · இவன் பரதநூலுட்கூறப்பட்ட பஞ்சாசாரியர்களுள் ஒருவன்,	௭௧
இரண்டாங்கண்டம் - நான்குகண்டங்களுள் ஒன்று பௌ.	௩௦௪
இரண்டாஞ்சந்தி - மூன்றுசந்திகளுள் ஒன்று பௌ.	௩௦௪
இரண்டாம் விக்கிரமாதித்தன்-ஓரரசன், இவன் பலியின் பரம்பரையிற் பிறந்த புகழ்விப்பவர்கண்டனென்னும் இரண்டாம் விசயாதித்தனுடைய புத்திரன் இவனுக்கு விசயபாகு என்றும் வேறுபெயருண்டு,	௧௬௯
இரண்டாம் விசயாதித்தன் - ஓரரசன், இவன் பலியின் பரம்பரையிற் பிறந்தமுதலாம்விக்கிரமாதித்தனுடைய புத்திரன்; இவ்வரசனுக்குப்புகழ்விப்பவர்கண்டனென்றும் பெயருண்டு,	௧௬௯
இரணியகருப்பவாதிகள் - பிரஹ்மவாதிகள்,	௧௯௧
இரத்தினங்களைவிற்கும் வாணிகா,	௨௭௧
இரத்தினத்தீவம் - இது மணிபல்லவம் என்னுந் தீவிற்கு அயலிடத்தேயுள்ளது; இதிற்புத்தபாதபீடிகையுள்ள உச்சியையுடையதானமலை (ஆடம்ஸ்பீக்) ஒன்றுண்டு,	௯௦, ௬௭
இராக்கிடைப்பெண்டு,	௧௯௭
இராகி - கேழ்வரகு இஃதுஎண்வகைக் கூலத்துள் ஒன்று,	௭
இராசப்பெருந்தெரு,	௨௭௧
இராப்பூ - இராத்திரியில் மலரும் மலர்,	௨௬௧
இராமன்,	௧௪௭, ௩௦௧
இராஜக்ருகநகரம் - மகததேசத்து இராசதானி, பௌ.	௯௩
இருத்தி - ஸித்தி ; பௌ.	௯௦, ௨௧௯, ௨௭௬, ௨௯௯
இருது (பருவம்) ஆறு - இளவேனில் முதலியன.	௯௯

விஷயம். பக்கம்.

இருந்தேத்தனார் - மாகதர், உ எ க
எ எ
இரும்பெயரொட்டி, ஈ ஏ சு
இரும்பிடர்த்தலையார் - கடைச்சங்கப்பு லவர்களுள் ஒருவர்; சோழன்கரி காலனுடைய அம்மான் அவனுக் குப் பெருந்துணையாயிருந்தவர் இ தனை, "சுடப்பட் டியிருந்த சோ ழன் மகனும், பிடர்த்தலைப் பேரா னைப் பெற்றே - கடைக்காற், செ யிறரு செங்கோல் செலீஇயினனே" என்னும் பழமொழி கா ர்ம் வெண் பாவாலும், இதன் பழையஉரையா லுமுணர்க; இவராற் பாடப்பட்ட பாட்டுக்கள் எட்டுத்தொகைகளுட் சிலவன, உ உ ஃ
இருமபுயிர் - ஐவகையுயிர்களுள் ஒருவ கையென்பர்; இது சைனநூல் வழ க்கு, உ ள
இருமருந்து - சோறும் தண்ணீரும், க ஏ க
இரேவதர் - பழையபுத்தர்களுள் ஒருவர், ஈ ஏ உ
இரௌரவம் - எட்டு நரகங்களுள் ஒன்று, பௌ. ஈ சு
இல்லது சார்ந்த வின்மை வழக்கு - அது வகைவழக்கினுளொன்று, பௌ. ஈ ஏ ச
இலலது சார்ந்த வண்மைவழக்கு - அது வகைவழக்கினுளொன்று. பௌ. ஈ ஏ ச
இல்லறத்தார்க்குரியசீலம் - கொல்லாமை முதலிய ஐந்து; பௌ. க அ அ
இலலறத்தாரில்லங்டாபரர்க்குரியசீலம் - கொல்லாமைமுதலிய எட்டு, பௌ க ஃ
இல்லுறைதெய்வம் - வீட்டுதெய்வம், எ ச
இல்வாழ்க்கை, உ எ ஃ
இலங்காதீவு - இதிற் சமனொளியெனறு பெயர்பெற்றுள்ள புத்ததலமாகிய மலையொன்று உண்டு, ஈ ஏ, க அ க, ஈ ஏ உ.
இலங்கைப் பௌத்த மதநூல், ஈ க அ
இலச்சினை - அடையாளம், உ எ ரி
இலந்தைமரநிற்குமன்றம், சு ஏ
இலவந்திகை - யந்திரவாவி, உ சு எ
இலவமரம், ஈ ஈ ஈ
இலவாணகாண்டம் - பெருங்கதையின் பேருறுப்புக்களுளொன்று, க க, உ எ எ

விஷயம். பக்கம்.

ராணம் - ஒருதமிழ்நூல்; இது பதினெண்புராணங்களுள் ஒன்று; பூர்வகாண்டம், உத்தரகாண்ட மெ னனும் பெரும்பகுப்புக்கள் இர ண்டினையும், சிறுபகுப்புக்களாகிய கஞ்ச-அதிகியாயங்களையும், உ ஏ சு செய்யுட்களையுமுடையது; இது சி வபுராணம்; இந்நூலாசிரியர் குல சேகரபாண்டியனென்பவர், க ச எ
யி பார், உ எ ஏ
ள் - சிலப்பதிகார நூலா சிரியர், எ, உ ச, ஈ ஏ, உ சு, உ எ உ
இளமரக்கா - ஈ சு
இறப்பு, எ உ
இருள்மீன்வற்றல், க எ க
இறுங்கு - சோளம் ; இது எண்வகைக் கூலத்துள் ஒன்று, எ, ஈ எ க
இறையனாரகப்பொருள் - ஓ நிலக்கண நூல், இது களவியலென்றும் பெ யாபெறும். இந்நூலாசிரியர், மது ரைச் சோமசுந்தரக் கடவுளின் கூ றுகிய இறையனார்; இதன் உரையா சிரியர் மதுரைக் கணக்காயனா ர க னா ர க் கீ னார், இஃது அறுபது சூத்திரங்களே யுடையது, இதன் அருமைபெருமையையும் இது செ ய்யப்பட்டதற்குக் காரணத்தையும், 'உலகிய னிறுத்தும் பொருண்மர பொடுங்க, மாணாவும் புலவரு மயங் குறு காலை, முந்தறுமு நெருமறை மூலாதாரன் வாககா, லன்பனெ ந்திணையென் றறுபது சூத்திரங், கட லமு தெடுத்துப் பாலையிலவைதந்து போற, பரப்பின் தமிழ்ச்சுவை நிர ட்டிமற் றவர்க்குத், தெவிட்டாக் கொ டுத்த தென்றமிழ்க் கடவுள்" என் பதனாலுணர்க; இதுகல்லாடம், முஃ ம் செய்யுள், சு சு
இன்மை - பததுப்பிரமாணங்களு ளொ இஃது அபாவமெனப்படும், ஈ ஏ க
இன்மைவழக்கு - அறுவகைவழக்கினு ளொன்று, பௌ. ஈ ஏ ச
இனியநகூறல் - நற்குணம்பதினொ ன்று, பௌ. ஈ ஏ எ

விஷயம். பக்கம்.

ஈ.

ஈங்கென்பது தன்மையையுணர்த்துதல், கஉஅ

உ.

உச்சயினிநகரம் - அவந்திநாட்டின் இராசதானி ; இப்பெயர் தமிழில் உஞ்சையெனவும் உஞ்சையினியெனவும் வழங்கும், கப0, கசசு

உச்சுவாசம் - நூலுறுப்பின் பெயர் விசேடங்களுள் ஒன்று இது,வடநூலாகிய தசகுமாரசரித்திரம் மூதலியவற்றில் வழங்கிவருகின்றது, கூஉ

உஞ்சைக்காண்டம் - பெருங்கதையின் பேருறுப்புக்களுளொன்று, கூஉ,கஅசு

உடன்புணர்ப்பு - சமவாயம், உசூஉ

உடைநெய்வோர், உஎக

உண்மை - சம்பவ அளவை, உஎக

உண்மையறிவு - சதந்தியஞானம், கூஎக

உண்மையழக்கு - அறுவகைவழக்கினுளொன்று ; பௌ. கூ0ச

உத்தமத்தோற்கருவி - மத்தளமுதலியன, கஎக

உத்தமபிக்ஷுக்கள் - ஸ்தேரர் அல்லது ஸ்தவிரர் ; பௌ. உசஅ

உத்தரன் - ஆரியஅரசருளொருவன், உசசு

உத்தி - சேர்த்தல், உசூஉ

உத்யாணம் - உய்யானம் ; அஃது அரசர் வினோயாடும் காவற்சோலை, உடு

உதயணகுமாரகாவியம் - ஒருதமிழ்நூல், இஃது வத்ஸதேசத்தரசனாகிய உதயணகுமாரனுடைய சரித்திரத்தைக் கூறுவது ; இதுமுதலில் ஐந்துகவிகளையுடைய பாயிரத்தையும் பின்பு ஆறுகாண்டங்களையுமுடையது ; அவற்றுள், உஞ்சைக்காண்டம் கசசு-கவிகளையுடையது, இலாவாணகாண்டம் கூ0-கவிகளையும், மகதகாண்டம் கூடு-கவிகளையும், வத்தவகாண்டம், டுடு-கவிகளையும், நரவாகனகாண்டம் சுக-கவிகளையும், துறவுக்காண்டம் கூடு-கவிகளையும் உடையன ; இதனிற்பின்வரும் பாடல்களாலுணர்க ; ''உஞ்சையினிக் காண்டத்தி லுயர்கவி நூற்றீ ரெட்டு, மிஞ்சவே யிலாவாணத்தின் வீறுயர் மூப்பதாகு, மெஞ்சலின் மகத காண்ட மெழிலுடை மூப்பத்தைந்தே, யஞ்சுட னேம்பதாகு மரி'', ''நறுமலர் மாலைமார்ப னரவாக னன்காண்டத்தி, லறுபது மொன்றுமாகு மாகிய துறவுக் காண்ட, மறுபது மைந்துமாகு மன்புவைதோதுவோர்க்கு, நிறைவநிற் கேட்பவர்க்குஞ் சிவகதியாகு மன்றே'' இந்நூலாகிரியர் இன்னுலொன்பதும் அவருடைய காலமுதலியனவும் விளங்கவில்லை, கசசு

உதயணன் - வத்ஸதேசத்து அரசனும் வன் வத்தவன் எனறும் வழங்கப்படுவன், கசசு

உதயணகதை - ஒருதமிழ்நூல் இது பெருங்கதையெனன்றும் வழங்கப்படும், கசஎ

உதயணன் பங்கிகள் நால்வர் - யூகி, ருமண்ணுவான், வயந்தகன வீடபகன என்பவர், கசச

உதயதத்திற்குமுணபு புகித்தல் - கேவலகளுளொனென்பர் பௌ. கசஅ

உபதேசம் - உபதேசஞ், கூஎ

உபாதை - சூத்திரபிடகத்தினிற்றுப் பிதுள் ஒன்று பௌ.

உப்புவிற்போர் - உமணர், உசசு

உபகாரவர்மா - தசகுமாரசரித்தின் மன்னும் வடநூலிற கூறப்பட்டமன பத்துக்குமாரர்களுளொருவன், நீர

உபாத்தியாயன் - வேதத்தினாவிதை யேனும், வேதங்களேயேனும் சிவனதுதின்பொருட்டு ஓதவிப்பவன் இப்பெயர் தமிழில், உவாத்தியன் உவாதனியான, உவாத்தினி, உவாத்தியென்று பலவாறுகவழங்கும், கசச

உபாதாயவரு - இருவகையுருவங்களுள் ஒன்று . பௌ. கூச

உபாதானம் - பற்று : அது பனனிரு நிதானத்துளொன்று ; ஒவ்வொரு பொருளிலும் ஒட்டிக்கொள்ளுதல் பௌ. கூ0கூ, கூ0

உபாயபாரமிதை - மோக்ஷோபாயமார்க்கபூரணை ; அது ''பிறப்புக்கெலாததுதாத்த பெருவழியானல்லலே'' என்பதனாற் பெறப்படும

விஷயம்.	பக்கம்.
இச்செய்யுள், நீலகேசித்திரட்டுரையிற்கண்டது ; இது தசபாரமிதையுள ஒன்று ; பௌ.	உ௪௩, உ௪௪
உபாஸகர் - பௌத்தரில் இல்லறம் நடத்தும் ஆடவர்,	உ௬அ
உபாஸகைகள் - பௌத்தரில் இல்லறம் நடத்துமகளிர்,	உ௬௪
உபேக்ஷாத்மகஞானம் - பிரமாணாபாசங்கள் எட்டினுளொன்று ; இது கண்டுணராமையெனப்படும்,	உ௫க, உ௫உ
உபேக்ஷாபாவனை - பாவனையைந்தனுள் ஒன்று , அஃது எல்லாவுயிர்களையும் ஸமமாகப் பாவித்தலும் விருப்பு வெறுப்பின்றி இருத்தலுமாம பௌ.	௩௧அ, ௩௧௯
உமட்டியர் - உப்புவிற்குமகளிர்,	உ௬௯
உமணர் - உப்புவிற்கும்ஆடவர்,	உ௬௯
உயர்ந்தஆசனத்து இருத்தல் கிடத்த லின்மை - இது பிக்ஷுக்களுக்குரிய தசசீலத்துளொன்று ; பௌ.	க௪௪
உயவற்பெண்டிர் - வருநதுதலையுடையமகளிர்,	க௯
உயிர்களின்வகை ஆறென்பதும் ஐந்தென்பதுமாகிய சைனநூல்வழக்கு,	உ௫௭
உரிமைவிலாவனை - பெருங்கதையின் சிற்றுறுப்புக்களுளொன்று,	௪௦
உருக்கள் - அகநாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்குமுரிய பாஷைப்பாட்டுக்கள் ; இவை இக்காலத்து உருப்படியென்றுவழங்கும்,	௧௭
உருக்குத்தட்டார்,	உ௭௦
உருத்திரர்பதினொருவர்,	க௩
உருத்திரன்-ஆரியவரசர்களுளொருவன்,	உ௭௬
உரூபப்பிரஹ்மசாதியார் பதினாறுவகையினர்-பிரஹ்மகாயிகலோக முதலிய உலகம்பதினாறிலும் இருப்பவர்கள் , பௌ.	௬௫
உரூபப்பிரஹ்மலோகம் பதினாறு - பிரஹ்மகாயிகலோகமுதலியன , இவை நிஷ்காம லோகங்களென்றுங்கூறப்படும்; பௌ.	௩
உரூபப்பிடமர் - உரூபப்பிரமர் , பௌ.	௬௫
உரூபாரூபம் - அருவுரு , இது பன்னிருநிதானத்துளொன்று; அஃது உயிருமுடம்புங்கூடியகூட்டம் ; பௌ.	௩௦௩
உலகசீலம் - உலகநோன்பு ; அஃதாவது துறவாது இல்லறவழியே நின்று விரதங்காத்தல் , பௌ.	
உலகமமுப்பத்தொன்று - நரகலோகம், திரியக்லோகம், பிரேதலோகம், ஆசுரிகலோகமென்னும் பாபலோகம் நான்கும், மனுஷ்யலோகமொன்றும், மஹாராஜிகலோகமுதலிய ஸகாமலோகங்களாகிய தேவலோகங்களாறும் நிஷ்காமலோகங்களாகிய பிரஹ்மகாயிகலோகமுதலிய உரூபப்பிரஹ்மலோகம் பதினாறும், ஆகாசாநந்தியாயதனலோகமுதலிய அரூபப்பிரஹ்மலோகம் நான்கும் ; பௌ.	உ, ௬௫, ௧௧உ, ௩௦௫
உலகம்மூன்று,	உ௨உ, ௩௦௫
உலகமன்னவன்,	க௩
உலகவறவி - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள ஊரம்பலம,	க௩
உலகவிடைகழி - ஊர்வாயில்,	க௩
உலகியற்சொல - உலகவழக்கு ; இதனை 'லௌகிகவசனம்' என்பர் வடநூலார்,	உ௫௪
உலும்பினிவனம் - கௌதமபுத்தர்பிறந்த இடம் ; இஃது இக்காலத்தில் 'லம்பினி' என்று வழங்கப்படுகின்றது,	௩௦௦
உலோகவாதம - ஐதிகப்பிரமாணம்,	உ௫க
உலோகாயதமுதலியசமயங்களாறு,	உ௫உ
உலோகாயதவாதி,	உ௬௪
உவந்தவைகாட்டல் - பெருங்கதையின் சிற்றுறுப்புக்களுளொன்று,	உ௫, உ௬
உவமவளவை - உபமானப்பிரமாணம் , இது பத்துப்பிரமாணங்களுளொன்று,	உ௫௦
உவன் - பிற்புறத்திலுள்ளவன்,	௩௧
உவா இரண்டு - பௌர்ணிமையும் அமாவாஸ்யையும,	உ௮
உழாநாஞ்சில் - நாஞ்சின்மலை , இதனை, புறநானூறு க௩௯-மபாட்டிற்காண்க,	க௬௭
ழிஞைமாலையை அணிதற்குரியர் - புறமதிலைவளைப்போரும் அதனைக்காப்போரும்,	உ௬௭
உழை - உஷை ; இவள் - வாணாசுரன் மகள்	௩௦

விஷயம்.	பக்கம்.
உள்வரி-வேற்றுவடிவங்கொள்ளல்; அது பாண்டவர் விராட நகரத்துப் பிறிதுவடிவங்கொண்டாற் போல்வது,	௧௬௭, ௧௯௮
உள்ளதுசார்ந்த வின்மைவழக்கு - அறுவகைவழக்கினுளொன்று; பௌ.	௩௦௪
உள்ளதுசார்ந்தவுண்மைவழக்கு - அறுவகைவழக்கினுளொன்று · பௌ.	௩௦௪
உறி,	௨௭, ௬௦
உறியிலேவைத்தகுண்டிகை [குண்டிகை-கமண்டலம்].	௨௭
உறுதியற்றவன்,	௧௬௨
உறைகாரர் - ஆயுத்முதலியவற்றிற்குத் தோலால் உறைசெய்பவர்,	௨௭௦
ஊணசையின்மை - உண்ணுதலில் விருப்பமின்மை. அது தவஞ்செய்வார்க்குரிய வழிகளெட்டினுள் ஒன்று,	௩௧௬
ஊர்தீயிட்டது - பெருங்கதையின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று,	௧௨
ஊராக்குதிரை - குதிரைமலை. இதனை, புறநானூறு ௧௬௮-ம் பாட்டிற்காண்க,	௧௬௭
ஊழடிமுட்டம் - முறையடிப்பாடாய்ப் பின்பு வழிமுட்டாயிருக்குமிடங்கள்.	௧௯௨

எ.

விஷயம்.	பக்கம்.
எச்சம் எண்வகை - குறைந்தஇயல்பையுடைய எண்வகைப்பிறப்பு,	௧௧௪
எட்டி சாயலன் - எட்டிப்பட்டம்பெற்ற சாயலனென்னும் வணிகன்,	௩௮
எட்டிப்பட்டத்திற்குரியபூ - எட்டிப்பூ,	௨௦௧
எட்டிப்பட்டம் - வணிகர்க்கு அரசர்களாற்கொடுக்கப்படுவதோர்பட்டம்,	௩௮
எட்டிப்பூ - எட்டிப்பட்டத்தார்க்கு அரசராற்கொடுக்கப்படுவதான பொற்பூ,	௬௮
எந்திரக்கிணறு,	௧௭௨
எந்திரவாணி - இது 'யந்திரகூபரம்' என்று வடமொழியில் வழங்கும்,	௧௭௩
எய்துமறையுஞ் சூட்டு - மதிலுறுப்புக்களுளொன்று; இஃது ஏப்புழைகளுக்கு நடுவேயுள்ளது; ஞாயிலென்றுங்கூறப்படும்,	௫௨
எருமன்றம் - இடையரூர்களிலுள்ள அம்பலம்,	௧௭௦
எழுகோலெல்லையினிற்றல்,	௪௦
எழுதுகோல் - வட்டிகை	௩௮

ஏ.

விஷயம்.	பக்கம்.
ஏகதேவன் - புத்தன்பெயர்களுளொன்று,	௨௨௮
ஏப்புழை - ஏவறை; இஃது அகத்துள்ளோர் புறத்தோர்மேலெய்தற்கு மதிலின்மீதமைக்கப்பட்டதுவாரம்,	௫௨
ஏழிலைப்பாலை - ஒவ்வொருகாம்பிலும்எவ்வேழிலைகளையுடையதோர்மரம், இதனை, 'ஸப்தபர்ணம்' என்றும், 'அயுக்சதம்' என்றும் கூறுவர் வடநூலார்; இதன்மலர்நாற்றம் யானையின் மதநாற்றத்திற்கு உவமைகூறப்படும்,	௧௬௬
ஏனாதிநாதநாயனார் - பெரியபுராணத்துக் கூறப்பட்டுள்ள நாயன்மார்களுள் ஒருவர்,	௨௦௫
ஏனாதிப்பட்டம் - அரசனாற்கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று,	௨௦௬
ஏனாதிமோதிரஞ்செறித்தசேனாபதி,	௨௦௫

ஐ.

விஷயம்.	பக்கம்.
ஐஞ்சந்தி - ஐந்துதெருக்கள்கூடுமிடம்,	௨௭௧
ஐதிகவளவை - பத்துப்பிரமாணங்களுளொன்று,	௨௭௧
ஐதிஹ்யம் - ஐதிகவளவை,	௨௭௨
ஐந்திரம் - ஒருவடநூல் அஃது, இந்திரனாற்செய்யப்பட்டதாகிய வியாகரணம் நவவியாகரணத்துள் ஒன்று,	௨௭௪
ஐம்படைத்தாலி - காவலாகக் குழந்தைகளின்கழுத்திற்பூட்டுவதோ ராபரணவிசேடம்; காத்தற்கடவுளாகிய திருமாலினுடைய ஐந்துஆயுதங்கள்போலப் பொன்னாற் செய்யப்படுதலின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது,	௩௧
ஐம்பெருங்குழு - மந்திரிகள்முதலிய ஐந்துவகையாரின்கூட்டம்; இதனைப் பஞ்சமகாவர்க்கமென்பர்வடநூலார்,	௧௦
ஐயவித்துலாம்-மதிலிலுள்ள பொறிவகைகளுள் ஒன்று: இஃது, அடிக்குமர	

விஷயம்.	பக்கம்.
	கூறப்
பட்டுள்ளது,	உ௬௯
ஐவகைச்சமயம்,	உ௬௬
ஒ.	
ஒடம்,	உ௫௭
ஒருமுகவெழினி - ஒருமுகத்தையுடைய திரைச்சீலை ; அஃது இராசதானியி லிடப்படுவது,	௪௪
ஒல்கா - ஒற்கா - தளராத,	க௯௪
ஒழிபு - பாரிசேடவளவை,	உ௫௧
ஒற்றுமைநயம் - நான்கு நயங்களு ளொன்று ; பௌ.	௩௦௪
ஓ	
ஓசனை - 'யோஜநா' என்னும் வடசொற் சிதைவு,	உ௬௦
ஓம் மணிபத்மேஹூம் - பௌத்தர் ஜபிப் பதொருமந்திரம்.	உ௬, அ௯
ஓலக்கமண்டபம் - ஸபாமண்டபம்,	க௪
ஓவியநூல் - நாடகமகளிர்க்குரிய நூல்க ளுள் ஒன்று,	க௮
க.	
ககுந்தர் - பழையபுத்தர்களுள் ஒருவர்,	௩௦௨
கங்கவம்சம் - இந்தப்பரம்பரையில் 'அத் திமல்லன்' என்று ஓரரசனிருந்த தாகத் தெரிகின்றது,	க௬௯
கங்கைக்கரை,	உ௯
கசியபர் - பழையபுத்தர்களுள் ஒருவர்,	௩௦௨
கட்டியங்காரன் - சச்சந்தனென்னுமரச னுடையமந்திரி · அவனைக்கொன்று அரசைக்கைப்பற்றினான் ; இவன் சரிதத்திரத்தைச் சிந்தாமணியிற்கா ண்க,	௩௭
கட்டிலேற்றியது - பெருங்கதையின்சிற் றுறுப்புக்களுள் ஒன்று,	௩௮
கட்டுமலை - செய்குன்று,	௪௧, உ௭௧
கடல்களேழு,	௬௭
கடற்கடம்பெறிந்தகாவலன் - ஒருசேர ன,	க௯௫
கடற்கரைச்சோலை - கழிக்கானற்சோலை,	உ௧௮
கடிஞையிற்கல்லிடுவாரில் - ஒருபழமொ ழி; கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்,	க௨௨
கடைகாப்பாளர் - வாயில்காப்போர் ; இ வர்கள் அரசர்க்குரிய எண்வகை யாயத்துள் ஒருவகையார்,	க௦
கடைநிலை - முடிவு,	க௧
கடையக்கூத்து - புறநாடகம் பதினொன் றனுள் ஒன்று . இந்திராணியாலாடப்ப ட்டது ; பதினொன்றில் இஃது இறுதி க்கூத்தானமையின், இப்பெயர்பெ ற்றதென்பர்,	௩௦
கண் அசைநிலை மயன்பது,	க௨
கண்டகத்தின்வகையிரண்டு,பௌ.	உ௪௫
கண்டகம் - வினயபிடகத்தின் பேருறுப் பினுளொன்றன்பெயர்,	உ௪௫
கண்டம நான்கு பௌ.	௩௦௯, ௩௦௪
கண்ணகி-சிலப்பதிகாரக்கதாநாயகி,	உ௪௦
கண்ணழுத்தங்கோல் - வலியகணுக்களை யுடைய மூங்கில்,	உ௫௧
கண்ணன் - கிருஷ்ணன் ; இது கரியோ னென்னும பொருளதோர் பாகதச் சிதைவு,	௩௦
கண்ணிவிடமுடையதோர்பாம்பு - திரு ஷடிவிஷம,	௮௫
கண்ணுளவினைஞர் - சித்திரகாரிகள் ; நோக்கினாருடைய கண்களிடத்தே தந்தொழிலை நிறுத்துதலின், இவர் இப்பெயர்பெற்றார்,	௩௧
கணகர் - கணக்கர்.	க௦
கணவனுடனிறந்தமகளிர்,	௫௭
கணாசனர் - கணாதர் இவர் வைசேடிக மதாசாரியர் நொய்யைப்புசிப்பவ ராதலின், இவர் இப்பெயர்பெற்றார்,	உ௫௨
கணிகள் - சோதிடநூல்வல்லோர்,	உ௭௦
கணிதம - சோதிடம் , இது வேதாங்க மாறினுள் ஒன்று,	உ௫௪
கதாவஸ்துப்பிரகாணம் - அபிதர்மபிடக த்தின்உறுப்புக்களு ளொன்றன் பெ யர்,	உ௪௫
கந்தசாலி - சிறந்தமணமுள்ள ஒருவகை நெல்,	௬௨
கந்தம் ஐந்து - பஞ்சஸ்கந்தம், பௌ.	௩௦௪
கந்தன - முருகக்கடவுள்,	௩௦
கந்திற்பாவையுள்ள இடம்,	க௮௫
கப்பற்றொழில்செய்வோர்,	உ௯௨

விஷய பக்கம்.

கபிலர் - ஒருமுனிவர்; இவர்வஸித்த இடம் கபிலவஸ்துவென்று வழங்கப்படும், உடக

கபிலவஸ்து - கபிலநகர்; கபிலமுனிவர் வஸித்தமையின் இப்பெயர் பெற்றதென்பர்; இதற்குச் சிவந்த இடமென்றும் பொருளுண்டு. கௌதமபுத்தர் பிறந்துவளர்ந்தது இந்நகரிலேதான், இது கபிலேயெனவும் வழங்கும் ... ...

விஷயம்.	பக்கம்.
கல்லாடம் - ஒருதமிழ்நூல; கடைசசங்கப்புலவருள ஒருவரும் தொல்காப்பியத்தின் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவருமான கல்லாடரெனனும் நல்லிசைப்புலவரா லியற்றப்பட்டமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது; இதிலுள்ளபாக்கள் அகவலகளே; அப்பாககள், பாயிரமுள்பட கo௨; 'கலலாடஙகற்றவனோடு சொல்லாடலாகாது' என்று ஒருபழமொழி வழஙகுகினறது,	௭, கo
கலபபு - கலத்தல், சைனபரிபாஷை,	உ௫௭
கலிஙகத்துப்பரணி - ஒருதமிழ்நூல், "பரணிக்கோா சயஙகொணடான" எனறுபுகழபெற்ற சயங்கொணடாரெனபவா இநநூலாசிரியர் - இதிறசில சோழாகளுடைய வரலாறுகள் காணப்படும. சிலப்பதிகாரவுரையாசிரியராகிய அடியாாககுநலலாா இந்நூலிலிருந்து சிலபாடலகளை எடுதது உதகரித்திருததலால, இந்நூல் அவர்காலததிறகு முநதிய தெனறு தெரிகினறது,	௫௭, ௫௯
கலிததொகை - ஒருதமிழ்நூல். இஃது எட்டுத தொகையுள் ஆறாவது கடவுளவாழததுளபட நூற்றைமபது கலிப்பாககளையுடையது, கடைசசஙகப்புலவரா லியற்றப்பட்டது, பாலை குறிஞசி மருதம முல்லை நெயதலென்னும ஐநதிணைககுமுரிய முதறபொருள கருபபொருள உரிப்பொருள என்னும மூவகைபபொருளகளையும இனிதுவிளககி அகப்பொருட் பகுதிகளை விரிததுககூறுவது, சொல்லினிமை பொருளினிமையில மிகச்சிறந்தது, இதிலுளள செய்யுட்கள பலபுலவராற் செய்யப்பட்டனவென்று பழையவுரைகளைககொண்டு ஊகித்தறியபபடுமாயினும கிடைதத பிரதிகளில அவவச்செய்யுளின பினனா இயறறிய ஆசிரியர்களின பெயர்கள் மறறைத தொகைகளிற்போல எழுதப்படாமையின், இயறறியவர் இன்னாரினனாரெனறு தெரிநதுகொள்ளக் கூடவில்லை. இதற்கு நசசினாக்கினியா உரைசெய்திருக்கின்றனர்; இது குறுங்கலித்தொகையென்றும் கலியென்றுங்கூறப்படும்; இத்தொகை பாட்டாற்றொகுககப்பட்டது, கச, ௩௬, கo௧, கரு௨, க௬௩, க௨௭, உ௩௩
கலைநியமம் - சிந்தாதேவியின் கோயில்; இது தெனமதுரையிலிருந்தது,	க௨௨
கலைமுப்பத்தெட்டு - இவை, சிவபெருமானுடைய உருவததிருமேனியின் உறுப்புக்களாகவுள்ளவை,	உ௫௩
கவேரர் - யோகிகளிற்சிறந்தவராகிய ஓர் இராசரிஷி, இவர் காவேரியினதந்தை,	அ௬
கவைத்த அடிப்பேய் - பிளவுபட்ட அடிகளையுடைய பேய்,	௬௨
கவைத்த முள்ளையுடைய பரிக்கோல் - யானையையடக்குதற்குரிய கருவிகளு ளொனறு, இது கவைமுட்கருவியெனறு பெயாபெறும,	க௬௩
கழாற்றூக்கு - இஃது இ[illegible] றப்பட்டுளள எ[illegible] ளொனறு, ஆறுசீர்களையுடையது,	க௭
கழைவிளைநெல - மூங்கிலிலவிளையுமநெல, இஃது எண்வகைக்கூலததுளொனறு,	உ௭௧
களளைவிறகும் வலைச்சியர்,	உ௬௯
களததாடுஙகூததி,	க௯௭
கறபம - காலததின்பேரெல்லை,	உ௬o;
வேதாஙகஙகளாறினுள ஒருவகையாகிய கலபஸூததிரஙகள், இவை வேதமநதிரஙகளுள் இனனமநதிரம் இனனகருமததில வினியோகிததற்குரியதென்பதைககூறும,	உ௫௭
கறபனாநாமம - உண்டாக்கிககொண்ட பெயர்,	௩௧௩
கறபேநதிரரிருபததிருவர் - இவாகள சதேந்திரரைசசாாநதோர், கற்பம் - சுவாககம, இது சைனநூல வழக்கு,	உ௫அ
கற்பொறிகள் - மதிலிலுளளபொறிவிசேடஙகள	உ௬௯
கறைவீடுசெய்த செஙகோல்,	க௭௬
கனனடதேசம - காணாடதேசம்,	௯௨
கனனடபாஷை - காணாடபாஷை,	உ௭, க௬௨
கன்னன் - கர்ணன இவன் சூரியனுககுக் குநதியிடமாகப பிறந்தவன, பிறக	

விஷயம்.	பக்கம்.
கும்பொழுதே காதுகளிற் குண்டல மணிந்து பிறந்தமையின், இவன் இப்பெயர்பெற்றான் , கர்ணம் - காது,	௩௦௧
கன்னிப்பெண்,	௧௩௦
கன்னிப்பெண்ணாகவேயிருந்துவறிதேமூத்தல்,	௨௦௨
கன்னியாகுமரி - ஒருநதி,	௪௬, ௧௧௬
கனகச்சுற்றம் - அரசர்க்குரிய எண்பேராயத்துள் ஒருவகை,	௧௦

கா.

விஷயம்.	பக்கம்.
காஞ்சிமரம்,	௧௫௬
காட்டாறு,	௧௪௮
காதம்பரி - ஒருவடநூல் , இது வசனகாவ்யம் , கந்தருவ கன்னிகையாகிய காதம்பரியெனபவளை உச்சைனி நகரத்தரசனாகிய சந்திராபீடனென்பவன் மணம்புரிந்த சரிததிரம் இதில்விரித்துக்கூறப்படும , இது பூர்வகாதமபரியென்றும் உத்தரகாதமபரியென்றும் இருவகைப்படுமெனவும், அவற்றுள், பூர்வகாதமபரி பாணகவியாலும் உததரகாதமபரி அவருடைய புத்திரராலும் செய்யப்பட்டனவெனவும, இந்நூல் பன்னீராயிரங்கிரந்தமுடைததெனவும்கூறுவர் "காதம்பரீரஸஜ்ஞாநாமாஹாரோபி நரோசதே" என்று பணடையோர் இதைச் சிறப்பிததுப் பாராட்டியிருத்தல் காண்க , 'காதமபரியின்சுவையையறிந்தவர்களுககு ஆகாரங்கூட இனியாது' என்பது இதன பொருள்,	௩௧
காதலஞ்செல்வர்,	௧௬௭
காந்தருவவிவாகம் - கநதருவகுமாரரும அச்சாதிக்கன்னியரும தமமுள எதிர்ப்பட்டுக்கண்டு இயைவதுபோலத தலைவனுந் தலைவியும் தம்முள் எதிர்ப்பட்டுசசேர்வது,	௨௦௦
காபாலிகமததததினர்,	௫௭, ௬௦
காமவல்லி - கற்பகத்தின்மீது படர்ந்துவளரும் பொற்பூங்கொடி,	௪௪
காயததிறறோன்றும் பாவஙகள் மூன்று- கொலை, களவு, காம மென்பன , பௌ.	௨௦
தல், தவஞ்செய்தல், தானஞ்செய்தலென்பன , பௌ.	௩௦௭
காரணகாரியஞானம், பௌ.	௩௦௦
காரணத்தையில்லையாக்கக் காரியமுமில்லையாமென்பது, பௌ.	௩௦௩
காரணானுமானம் - அனுமானவகைமூன்றனுள ஒன்று , அது, சூற்கொண்ட மேகத்தைக்கண்டு இது மழைபெயயுமென்று அனுமானித்தல் முதலெனவும் பூர்வானுமானமெனவும வழங்கப்படும்,	௨௦௦
காரியகாரணததொடர்ச்சி, பௌ.	௩௦௩
காரியாறறுத்துஞசிய நெடுஙகிள்ளி - ஒரு சோழன்,	௧௭௪
காரியானுமானம - அனுமானவகை மூன்றனுள் ஒன்று . இஃது எச்சமெனவும் சேஷானுமானமெனவும கூறபபடும,	௨௫௦
காருண்யம் - கருணையோடுசெய்யுநதரும ம இஃது அருளறம, நல்லறம், தயாதருமமெனறுஙகூறப்படும பௌ.	௪௬, ௧௬௪
காரைக்காலமமையாா - திருத்தொண்டா அறுபததுமூவருள் ஒருவர் இவரியற்பெயர் புனிதவதியா ரென்பது , இவருடைய ஊா சோழநாட்டின கண்ணதாகிய காரைக்காலெனபது, இவரன்பின்மிகுதிகணடு சிவபெருமான் 'அமமையே' என்றழைததமையால், இவர் இப்பெயாபெறறாா, இவர் சரிததிரம பெரியபுராணததால விளங்கவுணரப்படும இவரருளிசசெய்தவைகள, மூதததிருப்பதிகம் இரண்டு, திருவிரட்டைமணிமாலை, அற்புதததிருவந்தாதியெனபன , இவைகள பதினோராந்திருமுறையிற் சேர்ககப்பட்டுளளன.	௫௬
காரைக்காலமமையார்மூதததிருப்பதிகம,	௫௬
கால்கோள் - கால்கொள்ளுதல் , அஃதாவது உதஸவாரம்பம்,	௧௧
காலஸூததிரம் - எட்டுநரகங்களுள் ஒன்று ; பௌ.	௬௬
காலாமஸூததிரம் - அங்கோத்தர நிகாயமென்னும நூலின்பகுப்புக்களுள ஒனறன்பெயர் , இதிற் பிரததியக்ஷத	

விஷயம். பக்கம்.

ரிலககணங கூறபபட
னபர், பௌ.
காவற்சோலை, உரு
காவறபெண்டிர் - செவிலித்தாயர். ௩௧
காவிதிப்பட்டம் - பாண்டிநாட்டுவேளா
ளரில உழுவித்துண்போர் அரசனாற்
பெறுவதோர் பட்டம், ௩௮
காவேரி - ஒருநதி, கவேரரென்பவராற்
பிரவஹிததமையின, இஃது இப்
பெயர்பெற்றது, அசு
காவேரிமாகாதமியம் - ஒரு வடநூல்,
இஃது ஆக்நேயபுராணததின் இர
ணடாமபாகத்துள்ளதெனபர், அசு

கி.

கிரவுஞ்சகிரி - ஒருமலை, இது முருகக்க
டவுளால் ஒருகாலததுத் துளைககப்
பட்டது, அன்றிற்பெயர்ககிரி யெ
னவும, குருகுபெயாக்குனறமெனவு
ஙகூறப்படும, சரு
ரகூடம - ஒருமலை, மக
தின் இராசதானியாக இருநத இரா
ஜகருகநகரததின அருகேயுள்ளது,
ஒருகாலததில் இதனமீது நினறு
கௌதமபுததா பலர்ககும தருமோப
தேசஞசெய்தபொழுது அவருடைய
பாதஙகள அழுநதபபெறறமையின,
இதுபாதபஙகயமலையெனறும வழங
கப்படும, ௯௩
கிருத்திரிமவேடம - செயயப்பட்டவேட
ம, பொய்வேடமென்றும உளவரி
யெனறும் கூறப்படும, பாண்டவா
விராடநகரததிற்கொண்ட வேடம்
போலவது; இது சிலப்பதிகார அ
ரும்பதவுரையிற்கணடது. ௧௬௭
கிருஷ்ண யஜுர்வேத பிராஹ்மணம -
யஜுர்வேதததின் ஒருபகுதி, [ப்ரா
ஹ்மணம - மநதிரஙகளின் வினி
யோகததைக் கூறுவது] ௧௦௦
கிருஷ்ணயஜுர்வேத ஸமஹிதை-யஜுர்
வேதததின் ஒருபகுதி, ௧௦௦
கிருஷ்ணராஜன் - ஓரரசன், இவன் இ
ரணடாம் விக்கிரமாதிததனுக்கு நே
சன, சூடாமணி நிகணடு, ஒனபதா
வது செயல்பற்றிய பெயாததொகு
தியிலுள்ள (௧௦) "படைமயக் குற்ற
போதும படைமட மொன்றி லா
தான், மடைசெறி கடகத் தோளா
ன மதிக்குடை மன்னர் மனனன்,
கெடிமனனா வணங்குந் தாளான்
கிருட்டின ராயன் கைபோற், கொ
டைமட மென்ப தம்ம வரையாது
கொடுதத லாமே" என்னுஞ் செய்
யுளிற் சிறப்பிக்கப்பட்டுளள 'கிரு
ஷ்ணராயன்' எனபவன் வீரைமண்
டலவர்காலத்தவனாதலின், இரண்
டாம விக்கிரமாதிததனுடைய கால
ததினனாகிய இவன்வேறு அவன்
வேறென்று கூறுகின்றனர், அன்
றியும, நிகண்டிற்கூறப்பட்டுள்ள கி
ருட்டினராயனென்பவன செஞ்சி
யையாணட அரசருள ஒருவ னெ
ன்று ஜைனா கூறுவர், ௧௬௯
கிருஹ்யரதநம் - ஒருவடநூல், இல்லற
நெறியை விவரிதது ஆபஸதமபர்,
போதாயனர், ஆசுவலாயநர், பாரத
துவாஜா, கோபிலாமுதலிய முனிவ
ரகளாற்செய்யப்பட்டுள்ள கிருஹ்ய
சூததிரஙகளை மேற்கோளாகக கொ
ணடு அவறறின கருத்துக்களை ஒன்
றற்கொன்று வேறுபடாமலவிளக்கி
வைதிகஸார்வபௌமரென்று வழங்
குகிற தோழப்பரென்பவரா லியற்ற
ப்பட்டது, மேற்கூறிய பலவகை
யான கிருஹ்யநூல்களைப் பிரகாசி
ககச்செயதலின், இஃது இப்பெயர்
பெற்றதெனறும, இதற்குக் கணட
பூஷணமெனப்பெயரிய ஒருவியாக்
கியானமுணடெனறுஙகூறுவா, ௩௧,
௭௩
கிளைநரமபு - யாழ்நரம்புகளுள், குரல், இ
ளி, துததம், விளரி, கைக்கிளை யெ
ன்னு மைநதுமாம, ௧௬௭

கீ.

கீதகோவிந்தம - ஒருவடநூல், இது ஜய
தேவரெனபவராற் செய்யப்பட்ட
தான ஸஙகீதப்பிரபநதம இருபத
துநானகு அஷடபதிகளையுடையது;
இதிற் புததாவதாரம் திருமாலின்கூ
றெனறு கூறபபட்டிருககிறது, ௪௯
கீரி - கீரிப்பிள்ளை, ௧௭௨
கீரிப்பிளளையை அறியாது கொன்ற பார்
ப்பனியின் கதை, ௨௪௦

விஷயம்.	பக்கம்.
கு.	
குசலவேதனை - சுகவறிவு ; இது பஞ்சஸ்கந்தத்துள் ஒன்றாகிய வேதனையின் பகுதி மூன்றனுள் ஒன்று, பௌ.	௩௧௨
குசலாகுசலவேதனை - சுகதுக்கவறிவு ; இது வேதனையின்பகுதி மூன்றனுள் ஒன்று , புண்ணியத்தைக் குசலமென்றும் பாவத்தை அகுசலமென்றும் பௌத்தநூல்கள்கூறும், பௌ.	௩௧௨
குசாம்பன் - ஓரரசன் , இவனாற்செய்யப்பட்ட நகரம கௌசாம்பியென்பது,	௧௩௬
குட்டநாட்டார்,	௨௭௫
குட்டிப்பிடவமென்னுங்கொடி,	௩௩
குடக்கூத்து - புறநாடகம் பதினொன்றனுள் ஒன்று . திருமாலுக்குரியது வாணாசுரன் உழைகாரணமாக அநிருத்தனைச் சிறைவைத்தபொழுது அவனுடைய சோவென்னும் நகர வீதியிற் சென்று கண்ணன குடங்கொண்டாடினமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது ; இதனை விநோதக்கூத்தாறினுளொன்றென்றுங்கூறுவா ; இதற்குறுப்பு ஐந்து,	௩௦
குடமுழா - ஒருவகைவாத்தியம்,	௭௧
குடிகோள்பற்றிவந்தவெகுளி - மெய்ப்பாடுகளுளொன்று,	௯௧
குடிசை,	௫௮
குடைக்கூதது - புறநாடகம்பதினொன்றனுள் ஒன்று முருகக்கடவுளுக்குரியது , போர்செய்தற்காற்றாத அசுரர்கள் தம்முடையஆயுதங்களைப்போகட்டுவிட்டு வருததமுற்றவளவிலே முருகக்கடவுள் தன்குடையைமுனனேசாய்த்து அதுவே ஒருமுகவெ[illegible]யாக நினறு ஆடினமையின, [illegible]பெயர் பெற்றது , இதற்குறுப்பு நான்கு,	௩௦
குண்டக்கணிகை: கணவனிருக்கும் பொழுதே வேறொருவனைச்சேர்ந்திருப்பவளின் புத்திரியாகிய வேசை யென்று இதற்குப் பொருள்கூறுவா,	௮௯
குண்டலகேசி - ஒருதமிழ்நூல் , சிந்தாமணிமுதலிய ஐந்துகாப்பிய; நான்காவதென்று எல்லாராலும் நிரமபப் பாராட்டப்படுவது ; நீலகேசிததிரட்டிற் குண்டலகேசிவாதததிற் கூறப்பட்டுளள பிக்ஷுணியாகிய குண்டலகேசியென்பவளின சரிததிரத்தைக்கூறுதலின், இஃதுஇப்பெயர் பெற்றதென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. சிவஞான சிததியார், பரபக்கம, சௌததிராந்திகனமததுளள "உயிரினை யருவ தெனனில" என்னுந் திருவிருத்தத்தின் விசேடவுரையில், 'இதற்கு அவன சாததிரமாகிய குண்டலகேசியிலுளள வசனம' என்று கூறிய ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாசர், "பழுதையா லராப்பூணடு பாழுடமபு புடைபுடைப்ப, வழுதையா வுறுகின்ற வததது யி ரெனபாயே, யிழுதையா வுரைததியே யெருத்தினா காற்றாக்கக், கழுதையாா முடமாகக கண்டதுண் டாகுமோ" எனவும், "ஒருவகையா லருவென்னி னொததுடமபி னகத்தடஙகா, வொருவகையா லுருவெனனி லுடம்போடு கலப்பிலலை, யிருவகையு நோநததெனி லெழுகின்ற தொழுநோயும, பெருவயிறு மாயினான் பிணிதீர்நதா னலலனோ" எனவுடவரும செய்யுடகளை உதகரித திருததலால, இநநூல் பௌத்தநூலென்றும, வீரசோழியம், யாப்புப்படலம் ௨௧-ம் கலிததுறையின் விசேடவுரையில் 'குணடலகேசிவிருததம, கலிவிருததம, எலிவிருத்தம, நரிவிருத்தம முதலாவுள்ளவறறுட் கலிததுறைகளு முளவாமாதலாற் குறறமாகாது' எனவும, அப்படலம, ௨௩-ம கலிததுறையின் விசேடவுரையில 'குணடலகேசி முதலான காப்பியமெலலாம விருததமாம்' எனவும், அலங்காரப் படலததில் ௪-ம கலித்துறையின விசேடவுரையில 'குண்டலகேசியும் உதயணனகதையும முதலாகவுடையவற்றில் தெரியாத சொல்லுமபொருளும் வநதன' எனவும் அந்நூலுரையாசிரியர் எழுதினமையின், இந்நூற்கு குணடலகேசிவிருததமெனவும ஒருபெயரு	

விஷயம்.	பக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
[illegible]ம, இதிறகலித்துறையும் விருத்தமும் விரவிவந்துள்ளன வென்றும், பண்டைக் காலத்திலேயே விளங்காத சொல்லும்பொருளும் இ		[illegible] கிடமுண்டு, குண்டலகேசி விருத்தமெனபதை வேறொருநூற்பெயரென்றாலும் பொருந்தும், ௩௦௨, ௩௧௮	

தான் எடுத்துக்காட்டுஞ் செய்யுட்களின் தலைப்பில் அவ்வந்நூற்பெயரை எழுதி விளக்குவதும் பல அதிகாரவடைவுகளையுடையதுமான புறத்திரட்டென்னும் புத்தகத்திலிருந்து இக்குண்டலகேசிப்பாடல்களிற் சில கிடைத்தன ; அவை இவை :—

க - கடவுள் வாழ்த்து.

௫. " முன்றான்பெருமைக்கணின்றான்முடிவெய்துகாறு
நன்றேநினைந்தான்குணமொழிந்தான்றனக்கென்
றொன்றானுமில்லானபிறர்க்கேயுறுதிக்குழந்தா
னன்றேயிறைவனவனறாள *சரணங்களனறே".

௩ - அவையடக்கம்

௪. " நோய்க்குற்றமாந்தாமருந்தின்சுவைநோக்ககில்லா
தீக்குற்றகாதலுடையாரபுகைத்தீமைநோக்கா
போய்க்குற்றமூன்றுமறுத்தான்புகழ்கூறுவேற்கென
வாய்க்குற்றசொல்லினவழுவுமவழுவலலவனறே".

௨௨ - தீவினையச்சம்.

௧௫. " வாயுவினைநோக்கியுளமாண்டவயநாவா
யாயுவினைநோக்கியுளவாகையதுவேபோற்
றீயவினைநோக்குமியலசிந்தனையுமிலலாத
தூயவனைநோக்கியுளதுப்புரவுமெலலாம "

௪௧ - தூய்தனமை.

௮. " நன்கெனநாறுமிதென்றிவவுடம்புநயககினறதாயி
னொன்பதுவாயிலகடோறுமுண்ணின்றழுக்குச்சொரியத்
தினபதொர்நாயுமிழுப்பதநிசைதொறுஞசீப்பில்குபோழ்தி
னினபநனனாற்றமிதனகணெவவகையாற்கொளலாமே."

௯. " மாறுகொண்மந்தரமென்றுமரகதவீஙகெழுவென்றுந்
தேறிததோள் ....
பாறொடுநாய் . .. . பற்றியபோழ்தி
னேறியவித்தசைதனமாட்டினபுறலாவதிஙகென்னோ."

௧௦. " உறுப்புக்கடாமுடன்கூடியொனறாயியைந்தபெருமபை
மறைப்பில்விழைவிற்குசசார்வாய்மக்குவதேவிவவுறுப்புக்
குறைத்தனபோலவழுகிக்குறைந்துகுறைந்துசொரிய
வெறுப்பிற்கிடநதபொழுதினவேண்டப்படுவதுமுணடோ "

௧௧. " எனதெனச்சிந்திததலான்மற்றிவவுடமபினபததுக்காமேற
றினைபெய்தபுன்கததைப்போலச்சிறியவுமூததவுமாகி
வனையப்புழுக்குந்தமாவிகாணவுமவாழவுமபட்ட
வினையவுடம்பினைப்பாவியானெனதென்னலுமாமோ."

---

* 'சரணாகுமன்றே' என்றும் பாடம.

௪௬ - இறைமாட்சி.

௨௧. "இறந்தநற்குணமெய்தற்கரியவா
யுறைந்ததமமையெல்லாமுடனாகுவான்
பிறந்தமூர்த்தியொததான்றிங்களவெண்குடை
யறங்கொளகோலண்ணன்முமமதயானையான்."

௨௨. "சீற்றஞ்செற்றுப்பொய்நீக்கிச்செங்கோலினாற்
கூற்றங்காய்ந்துகொடுக்கவெணுந்துணை
மாற்றமேநவின்றான்றடுமாற்றத்துத
தோற்றந்தனனை புங்காமுறததோனறினான்."

௫௧ - குற்றங்கடிதல்.

"மண்ணுளார்தமமைப்போல்வாரமாட்டதேயன்றுவாய்மை
நண்ணினார்நிறததுங்குற்றங்குற்றமேநல்லவாகா
விண்ணுளாரபுகழ்தற்கொததவிழுமியோனெற்றிபோழ்ந்த
கண்ணுளான்கண்டந்தன்மேறகறையையார்கறைநன்றென்பார்."

விஷயம்.	பக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
குண்டலகேசிச செய்யுட்கள்,	௩௦௨, ௩௧௮	குராமரம்,	௩௩
குதிரைமலை-ஒருமலை இஃது எழினி அதிகமானுடையதென்று புறநானூறு,	௧௫௮-ம பாட்டாலும பிட்டங்கொற்றனுடையதெனறு ௧௬௮-ம பாட்டாலும் தெரிகினறது, இஃது ஊராக்குதிரை யென்றுங கூறப்படும,	௧௬	
குதிரைவீரர் - அரசர்க்குரிய எண் பேராயத்துள் ஒருவகையார,	௧௦	குருதிபபலி - இரத்தப்பலி,	௧௨
கும்மாயம் -புழுக்கிய பசசைப்பயற்றோடு சருக்கரை முதலியன கூட்டி ஆக்கப்படுவதொரு சிற்றுணடி, இஃது இப்பெயரோடு விஷ்ணுவாலயங்களில் நிவேதிககப்பட்டுவருகினறது, இதற்குக் குழையச்சமைததப் பருப்பெனறு பொருள்கூறுவா ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள்,	௨௫௯	குருவிததலை - மதிலுறுப்புக்களு ளொனறு,	௫௦
குமரித தெய்வப்படிமம் - குமரியாற்றினுடைய அதிதேவதையின்வடிவம்,	௧௨௦	குரோதம் - கோபம், இஃது உட்பகையாறினுள ஒன்று,	௩௧௭
குமரியாடல் - கன்னியா குமரியாற்றில் நீராடல்,	௧௧௬	குல்கானபொடை - ஒரூர், இது மைசூர் ஸமஸதானததுள்ளது,	௧௬௯
குமிழம்பூ,	௬௨	குலகிரிகளேழு,	௬௭
குயவர்,	௨௭௦	குலோததுங்கசோழனுலா - ஒரு தமிழ் நூல்; உலா-தமிழப்பாஷையிலுள்ள பிரபநதவகை தொணணூற்றாறினுளொனறு, இந்நூலாசிரியாபெயா தெரியவில்லை, ஆயினும ஒட்டக்கூததா குலோததுங்க சோழன் காலததில் அவனால ஆதரிக்கப்பட்டு வநதவராதலாலும், "கோவையுலாவநதாதிக் கொட்டக்கூத்தன" எனபதனால உலாப்பாடுதலில் இவர் பெயர்பெற்றவரென்று தெரிதலாலும் இநநூலாசிரியர் இவராகததானிருததல வேணடுமெனறு சிலர் ஊகிக்கினறனா,	௨௦௬
குரவை - காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் குரவைச்செய்யுள பாட்டாக எழுவரேனும் எண்மரேனும் ஒன்பதினமரேனும் வட்டமாகநினறு கை பிணைந்தாடுங்கூத்து,	௧௭௦	குழலோன்-பரதநூலுட் கூறப்படும் பஞ்சாசாரியருள வேய்ங்குழல் வாசிப்போன, இவனை வாமசிக னெனபா வடநூலாா,	௭௧
		குழுக்கள ஐந்து - அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங் குழு=அமைசசர், புரோகிதா, சேனாபதியர், தூதுவா, சாரண	

விஷயம். பக்கம்.

ரென்னு மிவர்களின் கூட்டம இத னைப் பஞச மகாவர்க்க மென்பா வடநூலார், ௧௦.

குழையச்சமைத்த பருப்பு, ௨௫௯

குற்றம் முப்பத்திரண்டு, பௌ. ௩௧௮

குற்றமைந்து-கள், பொய் களவு, கொலை, காம மென்பன இதனை, "நிலை பெற வெல்லாரு நீததனக ளைந் தெனவுந், தலைவரு மிழுககெனத தவிர்ந்தனவு மெனன, நிலைபெற வெல்லாரு நீததனயா வெனறாற, கொலைகளவு கட்காமம் பொய்யெ னாக் கூறினான்" என்பதனாலுணாக, இசசெய்யுள், நீலகேசித் திரட்டு ரையிற் காணப்பட்டது, பௌ. ௨௦௪, ௩௦௨

குறளன்-மிகக்குறிய உருவமுடையவன், ௧௧௪

குறிஞ்சிப்பாட்டு-ஒரு தமிழ் நூல இது சஙகப்புலவாக ளருளிசசெயத பத துப் பாட்டினுள எட்டாவது, இது முந்நூற்றோரடிகளையுடைய அக வற்பாவாக அமைநதுளளது தலை வியினது வேற்றுமை கணடு வருந திய செவிலிககு அறததொடு நிற கும பாஙகி கூறறாக, ஆரியவரசன பிரகத்தனைத் தமிழறிவுறுததறகுக கபிலர் பாடியது இது, மலைவளங களையும் இலலற முறைமையையும தலைவனுந் தலைவியும தமமுளவைக கத்தகும் அனபுடைமையையும கற் பின் இன்றியமையாமையையும கூறும். இதில் ௯௯-மலா விசே டஙகள் கூறப்பட்டுளளன, இத னைப் பெருங் குறிஞ்சி யெனறும வழங்குவா: இதற்கு ஆசிரியா நச்சி னாககினியா உரை செய்திருககின றனா, ௩௩, ௩௭, ௧௮௨, ௨௬௮

குறுஙகாடு, ௧௭௨

குறுந்தொகை-ஒரு தமிழ் நூல் கடவுள் வாழ்ததுச் செய்யுள முத லிய ௪௦௨ - அகவற்பாக்களையுடை யது, இவற்றுள், முதற்பாவாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனா ராலும், மற்ற ௪௦௧ - பாக்கள் திப்புத தோளாா

விஷயம். பக்கம்.

முதல் அம்மூவனா ரிறுதியாகவுள்ள புலவா இருநூற்று நால்வராலும் இயறறபபடுளளன: அகத்தின் பகுதிகளையே பொருளாக வுடை யது, மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் நாலடிச் சிற்றெல்லையும எட்டடிப் பேரெலலையு முளளவைகள, இத் தொகை முடிததான் பூரிக்கோ. இஃது அளவால தொகுககப்பட்ட தெனபர், இததொகையின் பாக்க ளுள இருபது பாகக ளொழிநத மற்றைப் பாக்களுககுப் பேராசிரி யா பொருளெழுதினாரெனறும அவ ரெழுதாதொழிநத இருபது பாக்க ளுக்கும நச்சினாககினியர் பொரு ளெழுதினா ரெனறும பின்னுள்ள பாடலகள உணாத்துகினறன: "பாரத தொல்காபபியமும பததுப் பாட் டுஙகலியு, மாரக குறுநதொ கையு ளைஞ்ஞான்குஞ — சாரத, திருததகு மாமுனிசெய் சிநதா மணி யும, விருததிநசசி னாக்கினிய மே," "நலலறி வுடைய தொலபே ராசான, கலவியுங காட்சியுங காசி னி யறியப், பொருடெரி குறுந தொகை யிருபது பாட்டிற், கிது பொரு ளெனறவ னெழுதா தொ ழிய, விதுபொரு ளெனறதற கேறப வுரைததும." இவை நச்சி னாககினியா உரைச சிறப்புப்பாயி ரம 'பேராசிரியரும "யானே யீண்டையோனே" என்னுங குறுந் தொகைச செய்யுளில மீனெறி நூண்டி லெனபதனை ஏனையுவம மெனறா' எனறு தொல்காப்பியம அகததிணையியல ௩௬ - ம சூத்திர வுரையில நசசினாக்கினியா எழுதி யிருததலாலும. இததொகைக்குப் பேராசிரியா பொருளெழுதினாரெ னபது ஊகிததறியப் படுகின்றது; அவவுரை கிடைததிலது. ௪௬

குறைவேண்டுநா - காரியஙகளை விரும்பு வாா, வறுமையுற் றிரந்தாருமாம,

குஜ்ஜரம - கூாச்சரதேசம, கனன டமொழி, ௧௬௨

விஷயம்.	பக்கம்.
கூ.	
கூடம் - யாழ் நரம்புகளிற் பகை நரம்பு,	௩௯
கூத்த நூல் - நாடகத் தமிழ் நூல்களுள் ஒன்று ; இந்நூலாசிரியர் மதிவாணனாரென்பவர் ; இந்நூலில் உள்ளதாக அடியார்க்கு நல்லார், சிலப்பதிகாரம், கடலாடுகாதை, ௩௫, ௩௬-ம் அடிகளின் விசேட வுரையில் எடுத்துக்காட்டிய செய்யுள், இது :—'அந்தணர் வேள்வியோடருமறை முற்றுக, வேந்தன வேள்வியோ டியாண்டுபல வாழ்க, வாணிக ரிருநெறி நீணிதி தழைக்க, பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக, வரங்கியற் கூத்து நிரமபி வினை முடிக, வாழ்க நெடுமுடி கூர்கவென் வாய்ச்சொலென், றிப்படிப் பலிகொடுத் திறைவனிற் றொக்குச, செப்பட வமைத்துச் செழும புகை காட்டிச், சேவடி தேவரை யேத்திப் பூதரை, மூவடி முக்கால் வெண்பா மொழிந்து, செவியிழுக் குறாமை வேந்தனை யேத்திக், கவியொழுக் கத்து நின்றுழி வேந்தன், கொடுப்பன கொடுப்ப வடுக்கு மென்ப." இதைப்பற்றி வேறே யாதொன்றும தெரியவில்லை இது மதிவாணர் நாடகததமிழ்நூ லெனவும வழங்கும்,	எ, உஎக
கூததினிலக்கணம்,	உஎ0
கூந்தலின்வகைஐந்து-முடி, கொண்டை, சுருள், குழல், பனிசசை யெனபன,	உ0உ
கூப்பீடு -'கூப்பிடுதல்,	எ௬
கூர்ச்சாக்குடிகா - கூர்ச்சர தேசத்துச செய்யப்படும் சிற்பவேலை யமைந்த கோயில்,	க௬உ
கூர்சசரதேசத்துப் பணி - கூர்ச்சரதேசத்து வேலை,	க௬உ
கூலக் கடைததெரு - நெல்முதலிய பல பண்டங்கள் விற்கப்படுங கடைத தெரு,	உஎக
கூலம் எண்வகையென்பது,	எ, உஎக
கூலம் பதினெண்வகை யென்பது,	எ, உஎக
கூளி - பெண்பேய்,	௫௭
கூறிட்டு மொழிதல் - நால்வகை வினாவிடையுள் ஒன்று ; பௌ.	௩0௪
கூனி - மாதவியின் றோழி,	
கே.	
கேசகம்பள முனிவர்,	க௨0
கேவல ஞானிகள் - திரிகால உணர்ச்சியுடையோர் ; கேவல ஞானம் - ஐவகை ஞானத்துள்ளும் சிறந்தது இது சைனநூல் வழக்கு,	உ௫௬
கை.	
கைம்மை நோன்பு-கணவனிறக்கப்பெற்றோர் அனுட்டிக்கும் விரதம்,	க௯
கைமமைநோன்புநோற்று உடமபைவருத்துதல,	உ௪0
கையாற கருவியாற் பண்ணாது மனததால நிருமிததல,	உஎ௩
கொ.	
கொக்கி - ஆபரணங்களின் உறுப்பு விசேடம,	௩௧
கொக்குவாய் - ஆபரணங்களின் உறுப்பு விசேடம்,	௩௧
கொட்டி - கொடுகொட்டியாடல் : இது புறநாடகம பதினொன்றனு ளொன்று ; திரிபுரம் தீமடுததெரியக கண்டு ஐயாநநததால் சிவபெருமான் கை கொட்டியாடியது , இது கொட்டிச சேத மெனவும வழங்கும ; இதனுறுப்பு நான்கு,	௩0
கொடுங்கை,	க௪
கொடுந்தமிழ் நாடு பன்னிரண்டு - பொங்கர் நாடு, ஒளி நாடு, தெனபாண்டி நாடு, குட்டநாடு, குடநாடு, பன்றி நாடு, கற்காநாடு, சீதநாடு, பூழிநாடு, மலையமானாடு, அருவாநாடு, அருவா வடதலைநாடு எனபன , இவற்றைச் செந்தமிழ் நாட்டுத் தென் கீழ்பால முதலாக வடகீழ்பால் இறுதியாக எணணிக்கொள்க. இதனைத தொல காப்பியம், எச்ச வியலில் "செந்தமிழ்சேர்ந்த" என்னும சூத்திரததிற்குச சேனாவரைய ரெழுதிய வுரையாலும் நசசினார்க்கினிய ரெழுதிய வுரையாலு முணர்க,	உஎ௫
கொய்யாக் குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப் பண், இதனை வெளிப்படையென்பர்,	க௬எ
கொல்லனுலைமூக்கு,	க௬எ

விஷயம்.	பக்கம்.
கொல்லாமை - அஹிமஸை, இது பஞ்ச சீலதது ளொன்று; பௌ.	கசஙூ
கொலலிப்பாவை,	சச
கொலையைத் தவிர்கவென்பது,	உகரு

கோ.

கோசலதேசத்துச் சித்திர வேலைக்காரர்,	கஎங
கோசலதேசம்,	௩௦௦
கோட்டான்,	௫௯
கோணச்சநதிவிதானம் [விதானம-மேற் கட்டி],	கரிரு
கோபசசொல்-வாக்கிற்றோன்றும பாவச சொற்கள் நானகினுள் ஒனறு,	௩௦௬
கோமினி - ஒரு செட்டிப்பெண,	கூஉ
கோயிற்றூக்கு - இசைததமிழ்நூலுட் கூறிய எழுவகைத்தூககினுளொன்று, இது நான்குசீர்களையுடையது,	கஎ
கோரகை - பிசசைப் பாததிரம, பௌ.	ரஅ
கோவகாமர் - பழைய புததாகளு ளொருவர்,	௩௦உ
கோவலன் - மணிமேகலையின தநதை,	உஅ௩
கோவூரகிழார் - கடைச சஙகபபுலவருள ஒருவர் எட்டுததொகைகளில இவராற் பாடப்பட்ட பாட்டுககளும சிலவுள்ளன,	கஂக
கோள் - வாககிறறோன்றும் பாவச்சொற்கள் நான்கினுள் ஒனறு; பௌ.	௩௦௬
கோஸஞ்சாரபூமி - பசுக்கள் இடையூறினறி மேய்தற்கு அரசனால விடப்பட்ட நிலம,	சகக

கௌ.

கௌசாம்பி நகரம - குசாமபனென்னு மரசனாற் செய்யப்பட்ட நகரம, இது கோசம்பியெனவும வழஙகும,	கஙூ
கௌண்டின்னியர் - பழைய புததாகளுள் ஒருவர்,	௩௦உ
கௌதம புத்தர்,	௩௦௦, ௩௦உ
கௌதம புத்தர் அவதரித்தது,	௩௦௦
கௌதம முனிவர்-இப்பெயருள்ள முனிவர் இருவர்,	கரிஅ, உரிஉ
கௌந்தியடிகள் - ஒரு ஜைனஸந்நியாஸினி.	உசஂ

விஷயம்.	பக்கம்.
சக்காத்தின் சூடு,	கஉ௦
சக்கரவாளக் கோட்டத்துள்ள முனிவர்,	கக௬
சக்கரவாளக் கோட்டம்,	கக௨
சக்கரவாள கிரி,	௬௬
சக்கரவாளம் - முப்பத்தொருவகை உலகஙகளையும் தனனுள்ளே யடக்கிய கோளம, பௌ.	௬௬
சஙகத்தார் - ஸஙகத்தார்; பௌத்தரில் துறநதோர்களின கூட்டம் ஸங்கமெனப்படும,	சக, கக௦, ௩௦௦
சஙகததிலிருந்து விலக்குதற்குரிய குற்றஙகள,	உசரு
சஙகமன் - ஒரு வணிகன்பெயர்,	உஎச
சஙகறுப்பார் - ஒரு சாதியார்,	உஎ௦
சஙகினாற்செய்த காதணி,	உகூ
சட்டையிட்ட பிரதானி,	உஉஎ, உஎகூ
சடாயு - இராமாயணத்திற் கூறபபட்ட கழுகின வேந்தன்பெயா,	உரு
சண்டிகை - ஸமசானவாஸினியாகிய ஒரு தேவதை,	ரு௭
சணபைநகர்,	உகூ
சததியம் நான்கு - துககம, துக்கோற்பததி, துக்கநிவாரணம், துக்கநிவாரணமாரககமென்பன; இந்நான்கினிலககணமும ஆகம சூத்திரத்திலுளளதாகிய ஹீனயானததில்விளங்கக் கூறப்பட்டுளள தென்றும், இந்நானகினுள ஒவ்வொன்றும் மும்மூனறாகப் பனனிரண்டு வகைப்படுமெனறுங கூறுவர். பௌ.	௩௦ச
சதுக்கப்பூதம,	கக, கக௬
சதேநதிரர்கள-நூறு இந்திரர்கள், அவர்களாவார்: பவணேநதிரர் நாற்பத்திருவரும் வியநதரேநதிரா முப்பத்திருவரும கறபேந்திரர்இருபததிருவரும சந்திரனும் சூரியனும நரேநதிரனும் மிருகேநதிரனு மென்பார், இவாகளுககெலலாம தலைவனாகவுள்ளவனுககு அகமிநதிரனென்பதுபெயர், இது சைனநூல் வழக்கு,	உரு௮
சநதம - வேதாங்கஙகளாறனு ளென்று; இது செய்யுளிலக்கணததைக் கூறுவது, சநதோ விசிதி யென்றுங் கூறபபடும,	உரு௪

விஷயம்.	பக்கம்.
சந்தனம் மாலைமுதலியன தரியாமை - பௌத்தமுனிவர்க்குரிய தசசீலத்து ளொன்று, பௌ.	க௮௮
சந்தி மூன்று - பன்னிரு நிதானத்துள் செய்கையும் உணர்வுஞ் சேர்தல முதற் சந்தி யென்றும், நுகர்வும் வேட்கையுஞ் சேர்தல் இரண்டாஞ சந்தி யென்றும், பவமுந் தோற்ற முஞ்சேர்தல் மூன்றாஞ்சந்தி யென் றுங் கூறப்படும, பௌ.	௩௦௪
சந்திரமண்டலம,	[illegible]
சந்திரன் - சதேந்திரருள் ஒருவன். இது சைனநூல் வழக்கு,	உ[illegible]௮
சந்திராபீடன் - உச்சைனிநகரத் தரசன்; இவன் தாராபீடனென்னும் அரசன புததிரன், காதம்பரி யென்பவளு டைய கணவன், காதம்பரியென னும் வடமொழிக் கத்திய காவ்யத் தின் கதாநாயகன்,	௩௧
சந்தேகம் - பலதலையாய வுணர்வு,	உ௪௯
சந்தோ விசிதி - ஒரு வடநூல்; இது வேதாங்க மாறினுள ஒனறு, செய்யு ளிலக்கணத்தைக் கூறுவது; சந்த மெனவும் வழங்கும்,	உ[illegible]௩
சப்த கௌஸ்துபம்-ஒரு வடநூல்; இது பாணினி சூத்திரங்களைப் பின்பற் றிப் பதஞ்சலி மஹாபாஷ்யத்தை விளக்கிப் பட்டோஜி தீக்ஷித ரென் பவரா லியற்றப்பட்ட தொரு வியா கரணக்ரந்தம்,	உ[illegible]௪
சம்பங்கோழி - சண்பென்னுங் கோரை களில் தங்கியிருக்கும் ஒருவகைக் கோழி,	௩[illegible]
சம்பாதிபுரம் - புள்ளிருக்கு வேளூர். சம்பாதி பூசிக்கப் பெற்றமையால, இஃது இப்பெயர் பெற்றது,	உ[illegible]
சம்பாநகரம் - இஃது அங்கநாட்டிற் கங கைக்கரையிலுள்ளது சம்பையென வும் வழங்கும்,	எ[illegible]
சம்பாபதிகோயிலுள்ளவிடம்,	க௮[illegible]
சம்பாபதியின் நிறம்,	க, ௬௩
சம்புத்தீவக்காவற்றெய்வம்,	கஉ
சமசித்தத்துவம் - உபேக்ஷாபாவனை, பௌ.	௩௮௧
சமணசமயத்தின்பாகுபாடு இரண்டு - ஆசீ வகவாதம் நிகண்டவாதமென்பன,	உ[illegible]௪
சமணரில் இருத்திபெற்றோர் - சாரணர்,	௯௦
சமதண்டம் - ஒரூர்; இதில் ஆசீவகமதம பரவியிருந்ததாக நீலகேசித்திரட் டாற்றெரிகின்றது,	உ[illegible]௪
சமந்தகூடம் - இலங்கைததீவிலுள்ள ஒ ருமலை இது சமனொளியென்றும சமந்தமென்றும் பெயர்பெறும்; புத தஸ்தலங்களு ளொன்று,	௯௦, ௯௮, உ[illegible]
சமந்தம் - சமந்தகூடம்,	௯௦, உ[illegible]
சமயவாதியா,	[illegible]
சமவாயம் - கூட்டம்,	உ௬[illegible]
சமனெலை - சமந்தகூடமென்னுமலை,	௯[illegible]
சமனொளி - சமந்தகூடம,	௯[illegible]
சயந்திபுக்கது - பெருங்கதையின் சிற்று றுப்புக்களுளொன்று,	க[illegible]௯
சயமபு - ஸ்வயமபு,	உ[illegible]
சர்வஜ்ஞன் - புததன்,	[illegible]க
சரணங்கரர் - பழையபுததாகளுளொரு வர்,	௩௦உ
சரவணம் - நாணற்காட்டினையுடைய தொருபொய்கை இஃது இமயமலை யைச்சார்ந்துள்ளது,	க[illegible]௮
சரியாபிடகம் - சூததிரபிடகததின் சிற் றுறுப்புக்களுளொனறன்பெயர் பௌ.	உ௪[illegible]

சா.

சாக்கியசக்கரவர்த்தி,	௩௦௦
சாங்கியவாதசசருககம் - நீலகேசிததிரட் டினுறுப்புககளுளொனறு,	உ௬உ
சாங்கியவாதம்,	உ௬௧
சாங்கியன்றாயுரை - பெருங்கதையின சிற்றுறுப்புக்களுள ஒன்று,	உ௬௬
சாணி,	௩௧௮
சாப்பறை,	[illegible]௯
சாபசரர் - முனிவா சபிததலையே அம பாகவுடையவரென்றபடி,	ச[illegible]
சாமானியஞானம - பொதுவுணாவு,	௯௪
சாமானியானுமானம் - அனுமானவளவை யின்வகை மூன்றனுள் ஒனறு,	உ௪௯
சாமை - ஒருவகைததானியம் இஃது எண்வகைக்கூலத்துளொனறு,	எ, உ[illegible]௧
சார்பிற்றோற்றம் - பௌ.	௩௦௩
சாரணர் - ஒற்றர்,	க௦; பௌத்தரிலும் சைனரிலும் ஸித்திபெற்றமுனிவர்;

விஷயம். பக்கம்.

ஸஞ்சரிப்பவரென்பது பொருள், பௌத்தசாரணர்களின் லீலம் நூறென்று, (சிவஞானசித்தியார், பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதத்திற்கு ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச ரெழுதியவுரையால்) தெரிகின்றது, கo

சாலங்காயனன் - பிரச்சோதனன் ம

அரசனுடையமந்திரி, கசூ

சான -தத்துவரூபம். நிச

சி.

தி - பழையபுத்தகாளுள ஒருவர, கo

ங்கன - ஆரியவரசர்களுள் ஒருவன், உசூ

ம், கநி

பபறவை, கூ

சித்தாந்தத்தொகை - ஒருதமிழ்ப்பௌத்த நூல்; இதுபுத்தமதசித்தாந்தங்களைத் தொகுத்துப் கூறுதலின, இப்பெயர பெறறதென்றுஸகித்தறியப்படுகின்றது இதனைச் செய்தோரையாவது இதனகாலத்தையாவது மற்றவைகளையாவது ஒருவாற்றலும தெரிந்துகொள்ள இடமில்லை, ஆயினும் நீலகேசித்திரட்டில், பௌத்தவாதச் சருக்கத்தில், "உள்ளருசொலலுடமபு" என்னுஞ் செயயுளாயில, "மருடரு மனம்வாய் மெய்யிற் தொலைமுதல் வினைபத் தாமே" 'என்பது சித்தாந்ததொகை' எனஅந்நூலுரையாசிரியரும், சிவஞான சித்தியார், பரபக்கம, சௌதத்திராந்திகன் மதத்துள்ள 'மூழுதுணர்ந்து" எனனுந்திருவிருத்தத்துரையில, "அநுமிணறியாற் பாரமிதை யாறைநது முடனடக்கிப், பொருணமுழுதும போதியின்கீழ் முழுதுணாந்த முனிவரன்ற, னருண்மொழியா னலவா ய்மை யறிந்தவரே பிறப்பறப்பார், மருணிறையாம் பிறநு லுமயகறுக்கு மாறுளதோ", 'இஃது அவர்கள் சித்தாந்தத்தொகை' என ஸ்ரீஞானப் பிரகாசரும் எழுதியவாற்றலு இந்தசெய்யுளிரண்டும் ளனவாகப் புலப்படுகின்றன விளங்குவதற்கு இந்நூல் ந்ததொகையென்று பதிப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றது, உஅசு, கo க

விஷயம். பக்கம்.

சித்தியெண்பத்தொன்பது - பௌ. ககச

சித்திரகாரிகள் - சித்திர மெழுதுவோர், உஎ

சித்திரசேனன் - ஒருகந்தருவன், ககக

சித்திரப்படாம் - சித்திரமெழுதியவாடை, கூக

சித்திரபூமி - ஆச்சரியத்தை யுண்பெண்ணும் பூமி, களஉ

சித்திரம், நக

சித்திரன் - ஆரியவரசர்களுள் ஒருவன், உசசு

சிதம்பரம கனகசபையின் முகட்டைப் பொன்வேய்ந்த பராநதகனென்று சொல்லப்பட்ட வீராநாராயணச்சோழன், கசக

சிதாரணசரை - சிதைந்ததுணி, உக

சிநதன் - மகளருள்ளே குறளளில் நெடியவன், ககச

சிலப்பதிகாரம் - ஒருதமிழ்நூல், பழைய காப்பியங்களிலநதனுள இரண்டாவது, இளங்கோவடிகளென்னுஞ் சேரமூனிவரா லியற்றப் பட்டது, களவியற்பொருளகண்ட கணக்காயனர்மகனர் நக்கீரனுர்முதலிய உரையாசிரியர்களால் எடுததுக்காட்டப்படும் பிரமாணநூல்களுள் ஒன்றுகவிளங்குவது, கணவனும் மனைவியுமாகிய கோவலன் கண்ணகியெனவருடைய சரிதத்திரத்தை விரித்துக்கூறுவது, தமிழ்நாட்டரசர் மூவருடைய இசதானிகளாகிய புகார் மதுரை வஞ்சியெனனும் மூனறன் பெருமைகளையும் விளக்குவது, சிலதருமங்களைச சிலம்புகாரணமாக உலகத்தார்க்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டே செயயப்பட்டமையின, இஃது இப்பெயர்பெற்றது; இன்னும், முததமிழும் விரவப்பெற்றதாகலின இயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர் நிலைச்செய்யுளென்றும், நாடகவுறுப்புக்களையுடைத்தாகலின் நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப்பாட்டும இசைப்பாட்டும இடையிடையே விரவப்பெற்றதாதலின் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளெனறும இந்நூல்பெயர்பெறும், இது பதி

விஷயம். பக்கம்.

ற்று மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முதலிய பத்துறுப்புக்களையுடைய புகார் காண்டமும் காடுகாண்காதை முதலிய பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும், குன்றக்குரவைமுதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிக்காண்டமுமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது, இதில் இயற்றமிழின் பாகுபாடான வெண்பா அவகவற்பா கலிப்பாவென்பவைகளும் இசைத்தமிழின் பாகுபாடான ஆற்றுவரிமுதலிய பாக்களும் நாடகத்தமிழின் பாகுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன, இதற்கு அரும்பத வுரையென்றும் அடியாரக்கு நல்லாருரையென்றும இரண்டுரைகளுண்டு, இவற்றின் வரலாறுகளையெல்லாம் சிலப்பதிகார அச்சுப்புத்தகத்தின் முகவுரை முதலியவற்றிற் காண்க. உ, ௩, ச, ரு. எ, அ, கூ, க௦, கக, கஉ, உஅ, உகூ, கூ௦, கூக, கூஉ, ௩கூ, கூசு, ௩எ, கூஅ, சக.

சிலப்பதிகார நூலாசிரியரும் மணிமேகலை நூலாசிரியரும் ஒருகாலத்தினரென்பது, அ

சிலப்பதிகார வரும்பதவுரை யாசிரியர். கஙு, கஉஎ, ககூஎ

சிலாதலம் - வட்டமாகச் சந்திரகாந்தக் கல்லாற்படுத்தது; சை. பௌ. உஎசு

சிவஞான சித்தியார் - தமிழிலுள்ள சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் பதினான்கனுள் நான்காவது, இது பரபக்கம் சுபக்கமென இரண்டு பகுதிகளையுடையது; அவற்றுள், கூ௦க - திருவிருத்தங்களையுடைய பரபக்கத்தில், உலோகாயதன் முதலிய பரசமயிகளுடைய கோட்பாடுகள் எடுத்துக்காட்டிமறுத்தல் செய்யப்படும்; ௩௦அ - திருவிருத்தங்களையுடைய சுபக்கத்தில் பலசமயிகளாலுஞ் செய்யப்படும் ஆசங்கைகளுக்கெல்லாம்பரிகாரங்கூறி ஸ்வமதம் நாட்டுதல் செய்யப்படும்; இதனைச் சிவஞானபோதத்தின் வழிநூலென்பர்; இந்நூலின் பெருமையை, "பாரிலுள்ள நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே, யோர்விருத்தப் பாதிபோதும்" என்னும் சிவபோகசாரச்செய்யுளும், 'சிவத்திற்கு மேற்றெய்வமில்லை சிவஞான சித்திக்குமேற் சாததிரமுமில்லை' என்னும்பழமொழியும் நன்கு புலப்படுத்தும்; இந்நூலாசிரியா, இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய சு௦௦ - வருடங்களுக்குமுன் பெண்ணையாற்றுககுச சமீபததிலேயுள்ள திருத்துறையூரில் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவரும சகலாகம பண்டிதரென்னுங காரணப்பெயர் பெற்றவரும மெய்கண்டதேவருடைய மாணாக்கர்களுட்சிறந்தவருமாகிய அருணந்தி சிவாசாரியர், இதிலுள்ள பரபககத்திற்குத் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர், அவர் மாணாககராகிய தததுவப்பிரகாசர், வேலப்பபண்டாரமுதலியோரும், சுபக்கத்திற்கு மறைஞானதேசிகர், சிவாக்கிரயோகிகள், திருவண்ணாமலையாதீனதது ஞானப்பிரகாசமுனிவா, திருவாவடுதுறையாதீனததுச் சிவஞானமுனிவர், நிரம்பவழகிய தேசிகா முதலியோரும உரை செய்திருக்கினறனர், உகூஉ, உசச, உசகூ, உரு௦, உருக, உருச, உருசு, உருஎ, உருஅ, உசுச, உஅச, உஅசு, ௩௦க, கூ௦எ, ௩கஉ, கூகச, ௩கரு, ௩கஅ

சிவபாததியன் - சிவபெருமானுடையபாதததிறகுரியவன், கூக

சிவபெருமான - இவரை மஹாயோகியெனபர்; பௌ. கச

சிவேதன் - ஆரியவரசர்களு ளொருவன், உசசு

சிற்பம் - நுண்டொழில், "சிற்பந்திகழ தரு திண்மதிற் றிலலை" என்பது திருச்சிற்றமபலக் கோவையார், கூ௦ரு - ம் பாட்டு, கசு௨

சிற்பாசாரிகள், கூ௦. கசுரு, உஎ௦

சிறப்புடையவரே மக்களென்றல், உ௦கூ

சிறியவாயில், ரு௦

சிறுதீவு இரண்டாயிரம் - பௌ. சுஎ,

சிறுபலியரிசி, சுக

சிறுபாணாற்றுப்படை - ஒரு தமிழ் நூல்; இது பத்துப்பாட்டுள் மூன

விஷயம். பக்கம்.

றாவதுபாட்டு ; இது உ௬௯ - அடிகளையுடையது ; பரிசில்பெறக்கருதிய பாணனொருவனைப் பரிசில் பெற்றானொருவன் ஏறுமாநாட்டுநல்லியக்கோடனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார்பாடியது, [பாணா-பாடுவோர், இவர் இசைப்பாணரும் யாழ்ப்பாணரும் மண்டைப்பாணருமெனப் பலா.] இது நல்லியக் கோடனது வள்ளனமையையும் அவனுடைய நகரங்களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆமூர் முதலியவற்றினியல்பையும் அவற்றிலுள்ளாருடைய நற்குண நற்செய்கைகளையும அவனது அரண்மனையின் சிறப்பையும் பலதிறததினரும் ஏத்தும்படி பலகுணவிசேடத்தோடு அவனவீற்றிருத்தலையுங்கூறுவதன்றித தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருடைய இராசதானிகளாகிய மதுரை வஞ்சி உறந்தையென்னும் மூன்றுநகரங்களின் நிலைமையையும் பேகன் பாரி காரி ஆய் அதிகன் நள்ளி ஓரியென்னும் வள்ளல்களெழுவரும இன்ன இன்ன கொடையாற் பெயர்பெற்றார்களென்பதையுங் கூறும் ; இதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர் . இது சிறுபாணாறெனவும் சிறுபாணெனவும் வழங்கும ; உ௯, ௩௫, ௩௮, உ௭௫

சிறைச்சாலை, ௬

சிக்ஷை - தண்டம், க௧௬ , வேதாங்கமாறனுள் ஒன்று, வேத இலக்கணததைக் கூறுவது , ஒவ்வொரு வேதததிற்கும் பலசிக்ஷைகளுள்ளன ; ஒருவேதததிற்குரியவை மற்றவேதங்களுக்கு ஆகா, அவை வியாஸர், நாரதர், பாணினி, பரத்துவாஜர், கௌஹளர், வியாடிமுதலிய மஹரிஷிகளாலும் வெறுள்ள பிராசீனாகளாலும் செய்யப்பட்டுள்ளன; இவற்றுள் நாரதசிக்ஷை அடியார்க்கு நல்லாராற் பாராட்டப்பட்டுள்ளது ; அதனைச் சிலப்பதிகாரம், ஆய்ச்சியர் குரவை யுரைமிற்காண்க , இதனைவேதத்திற்கு மூக்காகக்கூறுவர், சீக்ஷையெனவும் வழங்கும், உ௫௩

சீ.

சீ, ௩௧௮

சீகாழி - ஒருசிவஸ்தலம், சிவபெருமானைக் காளிபூசித்தமையின்; இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர், உ௩

சீலசமாதி - பௌ. ௩௦௧

சீலபாரமிதை - சீலம் நிறைத்தல் , இது வினயபிடகத்துச்சொன்னவாறு செய்தல் ; இதனை, "எண்ணிகந்த காலங்களெமபொருட்டான்மிகையுழந் தெண்ணிகந்த வுலோகங்களிருடீரவொருங்குணர்ந், தெண்ணிகந்த தானமுஞ் சீலமுமிவையாக்கி, யெண்ணிகந்த குணத்தினா னெமபெருமானல்லனோ" என்பதனாலுணர்க; இச்செய்யுள் நீலகேசித்திரட்டுரையிற் கண்டது. இதனைத தசபாரமிதையுள் ஒன்றென்பர் ; பௌ. உ௪௩

சீலமைந்து - கொல்லாமை, கள்ளுண்ணாமை, பொய்யாமை, காமமினமை, கள்ளாமையென்பன, உ௧, ௧௮௮

சீவகசிந்தாமணி - ஒருதமிழ்நூல் , இது தமிழிலுள்ள பழையகாப்பியமைந்தனுள் முந்தியது ; திருத்தக்கதேவரென்னும் சைனமுனிவராலியற்றப்பட்டது , ௧௩ - இலம்பகவுறுப்பையும், ௩௧௪௫-கவிகளையுமுடையது, சொல்லழகும் பொருளழகும்நிறைந்துள்ளது , சைனமதத்தினனாகிய சீவகனெனனுமரசனது சரிததிரத்தைவிரித்துக்கூறி மேம்பட்டுவிளங்குதலின், இப்பெயர்பெற்றது , உச்சிமேற்புலவாகொள்நச்சினார்க் கினியரால் உரைசெய்யப்பட்டது ; இதற்குவேறொரு பழையவுரையுண்டென்று அவ்வுரையால விளங்குகின்றது சிந்தாமணியென்றும், நூற்பயனாகிய நாற்பொருள்களையும் நன்கு விளங்கக்கூறுதலின் முடிபொருட்டொடர்நிலைசசெய்யுளென்றும்இது வழங்கப்படும் , உ, ௬, ௧௨, ௧௮, உ௫, உ௯, ௩௦, ௩௨, ௩௩, ௩௪, ௩௭, ௩௯, ௪௦

விஷயம்.	பக்கம்.
சீறியகற்பு - மறக்கற்பு ; இதனை மதுரையையெரித்த கண்ணகிபாற்காண்க. இதற்கு மறுதலையாகிய கற்பு, ஆறிய கற்பென்றும் அறககற்பென்றும் கூறப்படும்,	௨௪௦
சு.	
சுகதநூல் - பௌத்தநூல்,	௩௧௯
சுட்டுக்குவியென்னும்ஒலி - பேராந்தையினொலி,	௫௯
சுததி - இப்பி,	௨௫௨
சுததோதனன் - கௌதமபுத்தருடைய பிதா; இவனைச் சாக்கியசக்கரவர்த்தியெனறுகூறுவர்,	௨௧௯, ௩௦௦
சுதையாற்பாவையுள்ளிட்டனபண்ணுவார்	௨௭௦
சுபகிருஸ்நலோகம் - பிரம்ஹலோகம் இருபதினுள் ஒன்பதாவது . இஃது உரூபப்ரஹ்மலோகம் பதினாறனுள் ஒன்று பௌ.	௩
சுரபுன்னை - ஒருமரம,	௩௩
சுரைப்பழததின்விதை,	௧௨௦
சுள்ளிக்கோல்,	௨௫௧
சுள்ளிகள்,	௨௩
சூ.	
சூட்டிறைச்சிவிற்போர்,	௨௭௦
சூடாமணிநிகண்டு - ஒருதமிழ்நூல் இது தெய்வப்பெயாததொகுதிமுதற் பல்பெயர்க்கூட்டதொருபெயர்த்தொகுதியிறுதியாகிய பன்னிரண்டு தொகுதிகளையுடையது ; திவாகரத்துக்கும் பிங்கலந்தைக்கும் வழிநூலாகவுள்ளது , இந்நூலாசிரியர், சைனமததினரும் பெருமண்டூரென்று வழங்குகிற வீரபுரத்திலிருந்தவரும அருகதேவன் சரிதத்தைப்புராணமாகச் செய்தவருமாகிய மண்டலபுருடரென்பவர் இந்நூலையாக்குவித்தோர், இம்மண்டலபுருடருடைய ஆசிரியரும் திருநறுங்குன்றையென்னும் ஊரிலிருந்தவருமான குணபததிரதேவரென்பவர் . இந்நூல் ௯-வது செயல்பற்றியபெயர்த்தொகுதியில் "கிருட்டின ராயன் கைபோற், கொடைமட மென்ப தம்மவரையாது கொடுத்த லாமே" என்ந்தலால், இது ராயனென்னும் ஒருபிரபுவின்காலத்துச் செய்யப்பட்டதென்றுதெரிகினறது; இதில் ஆயிரத்து நூற்றுத் தொண்ணூற்றாறு விருத்தங்களுள்ளன, ௯௦, ௧௧௪, ௨௦௬, ௨௧௯	
சூத்திரை-சூததிரகுலத்துப்பிறந்தபெண்,	௨௫௪
சூதாடல்,	௧௩௯
சூரியகாந்தம்,	௧௧௯
சூரியன் - சதேந்திரருள் ஒருவன் ; இது சைனநூல்வழக்கு.	௨௫௮
சூரியனுடைய உதயாஸ்தமயம்,	௮௫
சூளாமணி - ஒருதமிழ்ச் சைனக்காப்பிநூல்; இந்நூலாசிரியா, தோலாமொழிததேவரென்னும் சைனமுனிவர் ; இரண்டாயிரத்துநூற்றுமுப்பத்தொருசெய்யுளையுடையது , சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிறசிறந்தது . இக்காப்பியக்கதாநாயகன திவிட்டனென்னுமரசன்,	௧௨
சூளுறவு - சபதம்,	௧
செ.	
செந்தூக்கு - இசைத்தமிழ்நூலிற் கூறிய எழுவகைத தூக்கினுளொன். இஃது ஒருசீரையுடையது	
செம்பஞ்சுககுழம்பு,	
செம்பாகம - நல்லபக்குவம்,	
செம்புகொட்டிகள - செம்புவேலைவோர் , இவர்கள ஒருசாதியா	
செம்புயிர் - ஐவகையுயிர்களு இது சைனநூல்வழக்கு,	
செம்முல்லை,	
செருநது - செருந்திமரம்,	
சே.	
சேதனப்பிரபஞ்சம்,	௩௦
சேரன்செங்குட்டுவன் - சிலப்பதிகாரநூலாசிரியரான இளங்கோவடிகட்கு மூததவன , இவன், கண்ணனாட்டையடைந்து தன்சுவர்க்கமபுகுந்தாளெனபதைககேட்டு இமயமலையிலிருந்துசிலைகொணர்நது அவள்வடிவமைப்பித்துப் பிரதிஷ்டைசெய்வித்துப்பூசையும் திருவிழாவும் நடத்தினோன்,	௨௪௭

அரும்பதவுரையி லடங்கியவை.

விஷயம்.	பக்கம்.
சேனாபதியர் - சேனாதிபதிகள்; இவர் அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங்குழுவினுள் ஒருவகையார்,	க0
சேஷானுமானம் - அனுமானவகை மூன்றனுள் ஒன்று; இஃது எச்சமெனவுங்கூறப்படும்,	உரு0
சை	
சைசவவிருத்தாந்தம் - குழந்தைப்பருவத்தில்நடந்த வரலாறு; சைசவம்-சிசுத்தன்மை,	ருஎ
சைனசந்நியாசினிகள்,	சசு
சொ.	
சொல்லிற்றோன்றும்பாவம் நான்கு-பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொலென்பன, பௌ.	உ0
சோ.	
சோதிடநூலோர்,	க0, உஎ0
சோதிடம,	உ.ங
சோநகரம் - வாணாசானுடையவூர,	ங0
சோபிதர் - பழையபுத்தாகளுளொருவர,	ங0உ
சோமசூரியாக்கினிகள்,	உசகூ
சோற்றுப்பாததிரம,	உகஉ
ஞா.	
ஞானப்பிரகாசர் - இவர் சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்திறகு உரைசெய்திருப்பவர்களுள் ஒருவர், திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரென்றும கூறப்படுவர்; இவரைப்பற்றியவேறுவரலாறு யாதொன்றும ஒருவாற்றாலும் தெரியவில்லை,	உஅச, ங0க
ஞானபாரமிதை - ஞானம்பூரித்தல அது அபிதர்ம பிடகமோதியுணர்தல், இது தசபாரமிதையுள் ஒன்று பௌ.	உசங
ஞா[illegible]ர்,	
த.	
த்ருமணி - புத்ததர்மசங்கங்கள்; பௌ.	ங00
தருஷ்ணை - ஆசை, ங0உ, ங0ரு, ங்கஎ	
தக்கயாகப்பரணி - ஒரு தமிழ்நூல்; இது, கலிங்கத்துப்பரணியையொப்பப் பலவுறுப்புக்களும அமைந்துள்ளது; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்சிறந்தது; பலவிடத்தும் சைவசமயதகின் அருமைகளையும் திருத்தொண்டர்களின் மேம்பாட்டையும் பாராட்டிக் கூறுவது இதிலுள்ள தாழிசைகள் அ00. இந்நூலாசிரியா, கூத்தன் கவிச்சக்கரவர்த்தியென்பவரென்று தெரிகின்றது. பழைய தமிழ்நூல்களி லிருந்து மேற்கோளகளை யெடுத்துக்காட்டிச் சிறப்புற்று விளங்குவதான பழைய வுரையொன்று இதற்குண்டு; அவ்வுரையாசிரியரின்னாரென்று தெரியவில்லை, பழையதாய் மிகப்பழுதுபட்ட பிரதியொன்றே கிடைத்ததமையானும, அதுவும ஒருமுறைக்கு மேலன்றிப்பார்க்கப் படாமையானும் இந்நூலைப்பற்றிவிசேடித்து வேறே யாதொன்றும தெரிந்து எழுக்கூடவில்லை	ருஎ
தசகுமாரசரித்திரம - ஒருவடநூல், கத்தியகாவயம் பத்துக்குமாரர்கள விஷயமாகச் செய்யப்பட்டமையின் இஃது இப்பெயர்பெற்றது உச்சுவாசங்களென்று வழங்குகிற பகுப்புக்களையுடையது, இந்நூலியற்றியவர் தண்டியாசிரியர். இதில் முதற்பாகம இறந்துபோனமையின் அது பிற்காலததுச் சோமதேவபட்டரால இயற்றிச் சேர்க்கப்பட்டதென்று கூறுவர், ருஎ,	கூஉ
தசசீலம - கொல்லாமை, களளுண்ணாமை, பொய்யாமை, காமமின்மை, கள்ளாமை, உயர்ந்து அகன்ற ஆதனதது இருததல் கிடததலின்மை, சநதனம் மாலை முதலியன தரியாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தீண்டாமை, பாடலாடல் விரும்பாமை, இரவில் தூய்மையில்லாதவுணவைப் புசியாமையென்பனவாம். வேறு கூறுவாருமுளர் இவை துறவிகளுக்கே யுரியன இப்பத்தினுக்கும் மாறாகிய கொலைமுதலிய பத்துக்குற்றங்களையும் அகரணீயானி அல்லது விஸ்மரணியானியென்று கூறுவர்; பௌ.	கஅ0, உகக
தசபலன் - புத்தன, தானமுதலிய தசபாரமிதையும் நிறையப்பெற்றமை	

விஷயம்.	பக்கம்.
யின், இவன் இப்பெயர் பெற்ரு னென்பர்,	உஉச
தசபாரம் - தசபாரமிதை பௌ.	உசஙூ
தசபாரமிதை - தானம், சீலம், க்ஷமை, வீரியம், தியானம, பிரஜ்ஞை, உபாயம், தயை, பலம், ஞானம் என்னும் இப்பத்தும பூரிததல, 'சுகதன் உயிர் நேரவும், உறுப்பு நேரவும், பொருள்நேரவும் பூரிக்கின்ற பாரமிதை பத்து' என்பர் நீலகேசித்திரட்டையுடையார், தச - பத்து; பாரமிதா - கடையையடைந்தது; பாரம் - கரை, உசஙூ, உஉச, ஙூ0க - பததுவகையான பாவம் ஸம்யோஜனே - சேர்க்கை; பௌ.	ஙூ0சு
தஞ்சைவாணன் கோவை - ஒருதமிழ் நூல்: இதிலுள்ளசெய்யுணடை மிகச்சிறந்தது. இது மாறைநாட்டுள்ள தஞ்சாக்கூரிலிருந்தவனும் பாண்டியனுடைய மந்திரியுமாகிய வாணனென்னுந் தலவன்மீது பொய்யாமொழி என்னும் புலவர்பெருமானூற் பாடப்பட்டது, ஈற்கவிராசநமபியென்பவரா லியற்றப்பட்ட அகப்பொருள் விளக்கமென்னும் இலக்கணநூலிற்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது; இந்நூலிற்குக் குன்றத்தூர்ச் சொக்கப்பநாவலரெனபவரா செய்யப்பட்டதான சிறந்த வுரையொன்றுண்டு,	கஉச
தட்பம் பொறுத்தல் - தவத்தோர்க்குரிய நியமங்களெட்டினுளொன்று,	ஙூகசு
தண்ணகாரர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர்,	ஙூ0உ
தண்ணுமையோன் - பரதநூலிற் கூறிய பஞ்சாசாரியர்களுள் ஒருவன், இவனை மார்த்தங்கிகனென்பர் வடநூலார்,	எக
தத்துவபோதினி - சித்தாந்த கௌமுதியென்னும் வடநூல்வியாகரணமொன்றின் வியாக்கியானங்களு ளொன்று,	கஉக
தபச்சரணம் - சவஞ்செய்தல்,	கஉசு
தபனம் - எண்வகை நரகத்துளொன்று; பௌ.	சுசு
தம்மத்தம்மத்தி - தர்மாஸ்திகாயம், அதர்மாஸ்திகாயம்; இது பிராகிருதச்சிதைவு, சைனநூல்வழக்கு,	உ0கூ
தம்மத்தி - தர்மாஸ்திகாயம், இது சைனநூல் வழக்கு,	உசு0
தம்மம் - தர்மம்,	உசு0
தமிழ்நாட்டுவேலைக்காரர்,	எஙூ
தயாதர்மம் - அருளறம்; பௌ.	கஙூக
தயாபாரமிதை - அருள்நிறைத்தல்; இது தசபாரமிதையுளொன்று, பௌ.	உசஙூ
தயாவீரன் - புத்தன், பிறவுயிர்களுடையதுன்பத்திற்கிரங்கி உயிருறுப்புப் பொருள்களேக்கொடுத்தலில் ஊக்கமுடையவனுதலின், இவனே இவ்வாறுகூறுவர், இதனே, [கo2-ம் பக்கம்] "மிக்கதனஙகளே" என்னுஞ் செய்யுளாலும், புத்தசாதககதையாலுமுணர்க,	ஙூ0க
தயிர்ப்பரியாயம் - தயிர்நிலைமை,	உ0க
தர்மதரிசி - பழையபுத்தர்களுள ஒருவர்,	ஙூ0உ
தர்மம்சரணம்கச்சாமி - ஒருமந்திரம், தருமத்தைச்சரணமாக அடைகிறேனென்பது இதன்பொருள், பௌ.	கo0
தர்மிகசூத்திரம் - ஒருபௌத்தநூல்	கஙூக
தரணேந்திரன் - கல்பேந்திரர்களுளொருவன்; இது சைனநூல்வழகளு,	கஉசு
தருக்கசங்கிரகம் - ஒரு தமிழ் உரைநடைநூல், தெலுங்காகிய அனனம்பட்டரென்பவரா செய்யப்பட்டதான வடமொழித் தருக்கசங்கிரகத்திலிருந்து திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீசிவஞானமுனிவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது, தருக்கநூலே 'ஹேதுவிதை' என்பர்,	உஙூசு
தருப்பைப்புல்,	உ0எ
தருமசக்கரப்பிரவர்த்தனசாரியன் - புத்தன் தருமமாகிய சக்கரத்தைச் செலுத்துபவனென்பது இதன்பொருள்,	டு0
தருமசகரப்பிரவர்த்தனசூத்தியேஷணம் - வடமொழியிலுள்ளபுத்தசரிதகாவ்யத்தினுறுப்புக்களுள் ஒன்று,	கூ0
தருமசங்கினி - அபிதருமபிடகத்தினுறுப்புக்களுள் ஒன்றன்பெயர்,	உஙரி
தருமசாலே,	எச, உஅஉ

அரும்பதவுரையி லடங்கியவை.

விஷயம்.	பக்கம்.
தருமசாவகன் - தருமங்கேட்பவன்; துற விஷயைச் சாவகனென்பர் பௌத்தர், இது ஸ்ரூாவகனென்பதன திரிபு,	உ௨௫
தருமநூல்,	உ௬அ
தருமபதம் - சூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப் புக்களுள் ஒன்றன்பெயர்,	க௪, ௯௮, உ௪௫
தருமராசன் - புத்தன்,	௯அ, உ௭௬
தருமவார்த்தை,	க௯௯
தருமாஸ்திகாயம் - நிகண்டவாதியர்கூறும் பத்துப்பொருள்களுள் ஒன்று. அஃது எங்குமுளளதாகி எககாலத்தும் பொருளகளை நடத்துதலையுடைய தொனறென்பர்,	உ௫௮
தலைமாலை - தலையிலணிந்துகொள்ளுமாலை, அது கண்ணியென்பது,	க௫௬
தவச்சாலை - தவஞ்செய்யுமிடம்,	உ௭உ
தவஞ்செய்தல் - நற்குணம்பத்தினுளொன்று, பௌ.	௩௦௭
தவப்பற்று - நற்குணம்பத்தினுளொன்று. பௌ.	௩௦௭
தன்மாத்திரை - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றமென்பன,	உ௬உ
தனுத்தரன்-ஆரியவரசர்களு ளொருவன்,	உ௪௬
தானஞ்செய்தல் - நற்குணம்பத்தினுளொன்று; பௌ.	௩௦௭
தானபாரமிதை-ஒருவடநூல்; இது தான பாரமிதையை விளங்கக்கூறுவது; இப்பெயருள்ளநூல் ஒன்றுண்டென்று ஸம்ஸ்கிர்தஸைஷதம், ௫-ம் சருக்கம், கக-வது சுலோகத்தாலும், அதற்கு ஸ்ரீமல்லிநாதஸூரிசெய்த வியாக்கியானத்தாலும் தெரிகின்றதென்பா,	உ௨௪
தானம் நிறைப்பது; இது தசபாரமிதையுளொன்று; இதனை, "என்றுதா னுலகுயக்கோ ளெண்ணினு னதுமுதலாச், சென்றிரந்தார்க் கீந்தனன் பொருளுயி ருறுப்புக்க, டுன்றினன் பிறக்குந னுளனாயின் மாமேருக், குன்றியின் றுனையாகக் கொடுத்திட்டா னல்லனோ" என்பதனாலுணர்க. இது, நீலகேசித் திரட்டுரையில் தானபாரமிதைக்குக் காட்டியசெய்யுள்; பௌ.	உ௪௯
தானம் மூவகை - அவைஎழுத்தும் அசையும சீரும்; இஃது இசைத்தமிழ்நூலிற்கண்டது, தானம் - ஸ்தானம்,	உ௭௦
தானவீரன்-கர்ணன்; கொடுததலில் ஊக்கமுடையவனாதலால், இவன் இங்ஙனங்கூறப்படுவன்,	௯௦௧

தா.

விஷயம்.	பக்கம்.
தாதுகதை - அபிதர்மபிடகத்தின் பகுதிகளில் ஒன்றன்பெயர் கௌதமபுததர் நிருவாணமடைந்தபின்பு அவருடைய உடம்பிலிருந்த என்புமுதலியவற்றுள் இன்ன இன்னதாதுவை இன்னாரினனார் கொண்டுபோனார்களென்பதைககூறுதலின், இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்,	உ௪௫
தாமசாததிரம் - பகைவருடைய கண்ணுமனமும் இருளச்செய்யும் ஓரததிரம்,	கக
தாராசந்தானம்-நால்வகைச்சநதானத்துள் ஒன்று, அஃது நீர்த்தாரைபோல் நிங்காதுவரும் தொடர்ச்சி, பௌ.	௩௦௪
தாலி - ஐம்படைத்தாலி,	௩௧
தாலியைம்படை - ஐம்படைத்தாலி,	௩௧
தாளவறுதி,	க௬௭
தானசீலங்கள் - தானமும்சீலமும், பௌ.	உ௯௯
திகம்பரவாதி - சமணரில் ஒருவகைவாதி,	உ௫அ
திப்பியம்-தெய்வலோகத்திலிருந்து உண்டாயது: திவ - தெய்வலோகம,	௯௦அ
திபெத்துத்தேசத்துப்புத்தர்,	௯௦
தியானபாரமிதை - தியானம் நிறைத்தல்; இது சீலஸமாதிப்பிரஜ்ஞை அழியாமற்காப்பது, இதனை, "நலங்கிளரொழுக்கந்தானண்ணிய காலத்துக், கலங்குதற்குத் தக்கன கண்டன வுளவெனினுந், துலங்காது நிற்குந்தன் றுணிவுடைமை காணுங்கா, னிலம்பூளை யாயொழியு நிறையினா னல்லனோ" என்பதனாலுணர்க; இச்செய்யுள, நீலகேசித்திரட்டுரையில் புத்தனுடைய தியானபாரமிதைக்கு மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டிருந்தது, இது தசபாரமிதையுளொன்று; பௌ.	உ௪௯

விஷயம்.	பக்கம்.
தியானம் ஐந்து - ஸ்ரோதாபத்தித்துவம், ஸகிர்தாகாமித்துவம, அநாகாமித்துவம், அருஹத்துவம், அவிசேஷத்துவமென்பன ; இவைகள் தியானங்களாகக்கூறப்படுவதன்றி நிர்வாணத்திற்குரிய மார்க்கங்களாகவுங் கூறப்படும ; இவற்றுள், முதலாவதாகிய ஸ்ரோதாபத்திமார்க்கத்தை யுடையவனிறந்தால்ஏழுபிறப்பையடைந்து பின் நிர்வாணமடைவான் . இம்மார்க்கம் உஉ - பகுப்புடையது; ஸ்ரோதஸ்-பிரவாஹம; இரண்டாவதாகிய ஸகிருதாகாமிமார்க்கத்தைப் பற்றியவன் இறந்தால் தேவனுகவேனும் மனிதனுகவேனும் ஒருபிறப்பையடைந்து பின் நிருவாணமடைவான். இது கஉ - பகுப்புடையது; மூன்றுவதாகிய அநாகாமிமார்காகத்தைப் பற்றியவனிறந்தால் காமலோகத்திற் பிறவாமல் நிஷ்காமலோகத்திற் பிறந்து பின்நிருவாணமடைவான் இது ஈஅ - பகுப்புடையது, நான்காவதாகிய அர்ஹத் அல்லது ஆரியமார்க்கமென்பதைப்பற்றியவன் இறந்தால் துக்கங்களேயெல்லாந்துறந்து பின் நிருவாணமடைவான், இது கஉ - பகுப்புடையது,	ஈருு
திரயததிரிம்சலோகம் - தெய்வலோகம ஆறினுளொனறு . பௌ.	உ
திரிகடுகம் - ஒருதமிழ்நூல், சங்கமருவிய பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று; கடவுள் வாழ்த்துள்பட கo-வெண்பாக்களையுடையது ; விதியாக வேனும் விலக்காகவேனும் இரண்டும் விரவியேனுமுள்ளபொருள்களும் மூன்றை இதிலுள்ளவெண்பாகள் நன்குபுலப்படுத்தும், இந்நூலாசிரியர் நல்லாதனுர், இதற்குப் பழையவுரை ஒன்றுண்டு ; மணிமேகலையரும்பதவுரையின் ஈருடம் பக்கத்துள்ள "விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்டலும்" என்னுமேற்கோள், இத்திரிகடகம் கஈ-ம் பாட்டிலுள்ளது.	
திரிபிடகம் - மூன்றுகிய பௌத்தாகமங்கள் ; அவை வினயபிடகம், சூத்திரபிடகம், அபிதருமபிடகமென்பன,	

விஷயம்.	பக்கம்
திருக்காரிக்கரை- ஒருசிவஸ்தலம், கஎ	
திருக்குறள் - ஒருதமிழ்நூல் , சங்கமருவியபதினெண்கீழ்க்கணக்கினுளொனறு , தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளுவநாயனரருளிச்செய்தது. அறமபொருளின்பமென்னும் மூன்றன்பகுதிகளைவிரித்து விளங்கக் கூறுவது , இதனுல் இது மூப்பாலென்று பெயர்பெற்றது ஒவ்வொருபொருளையும் வற்புறுத்திக்கூறும் பப்பத்துக்குறள்வெண்பாக்களைத் தனிதனியேயுடைய கஙஙஈ - அதிகாரவுறுப்புக்களையுடையது . இதற்குப் பதின்மர் உரைசெய்தனரென்பர , அவ்வுரைகளுட்பரிமேலழகருரையேசிறந்தது , இதனை " உரையெல்லாம் பரிமேலழகன், றெரிததவுரை யாமோ தெளி" என்பதனுலுணர்க. இந்நூலின்பெருமையினைக் கடைச்சங்கப்புலவராகளியற்றிய திருவள்ளுவமாலைநன்குபுலப்படுதலும, இதற்குரை செய்தபதின்மா இன்னுரின்னுரென பதைப் பின்வரும்வெண்பாவாலுணர்க. " தருமர் மணக்குடையர் தாமதர் நச்சர், பரிதி பரிமே லழகர-திருமலையர், மல்லர் கவிப்பெருமாள் காளிங்கர் வளளுவர்தூற், கெல்லையுரை செய்தாரிவர்." உரு, உஎ, சை, கஎஅ, கஙஈ, கஙஙஅ, ஒ0உ, உஅ, உகரு, உஙஉ, உஙஅ, உஙஈ, உஎ0, உஎஅ, ஈ0ஈ, ஈ0உ, ஙகஅ	
திருசிற்றம்பலகோவையார் - ஒருதமிழ்நூல், இது சைவசமயாசாரியரான ஸ்ரீமாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பட்டது , ச00-கட்டளைக்கலித்தாறைகளையுடையது, அகப்பொருட்பகுதிகளைப் பொருளாகவுடையது வேறுபொருளுண்டென்றும் பெரியோர்கூறுவர் இதிற்கு மிகச்செவ்விதானபழைய உரை ஒன்றுண்டு , அது கிலகாலத்திற்கு முன் அசிடப்பட்டது , அவ்வுரையாசிரியர் நசினர்க் கினியனென்பது பலருடையகொள்கை. யானெண்ணியிருந்ததும் அதுவே, ஆயினுமதமிழ்ப் பிரயோக விவேகநூலாசிரியராகிய சுப்பிரமணியபண்டிதர் சா	

விஷயம். பக்கம்.

மியற்றிய அந்தப்பிரயோகவிவேகவுரையில்இந்நூலுக்குஉரைசெய்தோர் பேராசிரியரெனப்பலவிடத்தும்புலப்படுத்தினமையானும், தென்னாட்டில ஆழ்வார்திருநகரிமுதலியவற்றிலிருந்த பரம்பரைத்தமிழ்வித்துவான்கள் வீடுகளிலுள்ள ஏட்டுப்பிரதிகளில் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருரையென்று உள்ளவைகளுட் பலவற்றின் தலைப்பிலும் 'பேராசிரியருரை' என்றே எழுதப்பட்டிருத்தலாலும் ஊன்றிப்பார்த்தவிடத்துச் சிறிதும அவைகள் வேறுபாடின்றி அச்சிடப்பட்டவுரையாகவேயிருந்தமையாலும இந்நூலுரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியரென்று ஒருதலையாகச் சொல்லக்கூடவிலலை. இனனும் கல்லாடத்தில் "வெளளுறைகழித்து" என்னும் செய்யுளுரையில் "குயிலிதனறே" என்னும்பாட்டில், பேராசிரியர் குறிக்கு இலக்கணஙகூறுதற்கண் உவகையைவேலெனறாற்போல அன்பென்றது வேலாயிற்று' என்று, செந்தமிழ்ககடலெனச்சிறப்பித்துக்கூறப்படும திருநெல்வேலி மயிலேறும் பெருமாள்பிள்ளையும், தஞ்சைவாணன்கோவையில், "புயலேசுமந்து" என்னுஞ்செய்யுளுரையில், 'திருக்கோவையாருரையிற் காட்சிச்செய்யுட்குமெய்பபாடு உவகையென்று பேராசிரியா எழுதினாரேயெனில் உவகையாகாது' என்று தன்றத்தூர்ச்சொக்கப்பநாவலரும் எழுதியிருத்தல்காண்க. இது திருக்கோவையாரெனவும்வழஙகும கஉ௰, கஉஎ, உகக, உசக

திருத்தக்கதேவர் - சீவகசிநதாமணி நூலாசிரியர், இவா சைனமுனிவா திருததகுமுனிவரென்றுங கூறப்படுவா. வஞ்சிநகரத்திருந்தபொயயாமொழியென்பவரால இவா நனகுமதிக்கப்பட்டவரென்று நச்சினார்க்கினியருரைச் சிறப்புப்பாயிரததால் விளங

இவர்காலமும இருநத இடமும ஒருவாறறாலும புலபபடவில்லை; நரிவிருத்தமெனற ஒருசிறிய நூல் இவராற் செயயப்பட்டுள்ளது

கசிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருரை அச்சுப்புத்தகததின் முதலிற்காண்க, கக௦, உகக

திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம் - பெரிய புராணத்துள்ள புராணங்களுளொனறு, கஎச

திருப்பதிகம் - ஒருதமிழ்ப்பௌத்தநூல்; இது புததனுடைய அருமைபெருமைகளைப் பாராட்டிக்கொண்டு பத்துப்பாடலால் வந்திருப்பதோர் நூலென்றுமட்டும் ஊகித்தறியப்படுகின்றது, மணிமேகலையின் அரும்பதவுரையிற் காட்டப்பட்டுள்ள "எண்ணிகந்த" என்னுஞ்செய்யுள் இந்நூலின்கண்ணதே. இச்செய்யுள் இந்நூலின்கண்ணதென்பது நீலகேசித திரட்டுரையாலும், சிவஞானசிததியார், பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதததுள்ள "முழுதுணர்ந்து" என்னுந்திருவிருத்தததிற்கு ஸ்ரீஞானப்பிரகாசரெழுதிய விசேடவுரையாலும் புலப்படுகின்றது, ௨௯௯

னமறுதலை - இல

ஒபபு, ௨கக

திருமாலின்தசாவதாரம் - மத்ஸ்யம், கூர்மம், வராகம், நரஸிஹ்மம, வாமனம், பரசுராமாவதாரம், இரகுராமாவதாரம, பலராமாவதாரம், புத்தாவதாரம், கல்கியவதாரமென்பன, இதனை, ஸ்ரீஜயதேவரியற்றிய கீதகோவிந்ததது்ள "வேதாநுத்தரதே" எனனும் சுலோகத்தாலுணர்க, ௪௯

திருமுகததுறை - காவிரி கடலொடுகலக்குநதுறை, ககூஅ

திருமுருகாற்றுப்படை - பத்துப்பாட்டினுள் முதலாவது, முந்நூற்றுப்பதினேழடிகளையுடைய அகவற்பாவாலமைநதுள்ளது, வீடுபெறுதற்குச்சமைநத ஓரிரவலனை வீடுபெற்றானொருவன் முருகக்கடவுளிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அமமுருகக்கடவுளை மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார்பாடியது இப்பாட்டு முருகக்கடவுளுடைய திருப்பதிகளுட்சிறந்த திருப்பரஙகுன்றம் திருச்சீரலை

வரகம்

விஷயம். பக்கம்.

ஞ்றுதொருடல் பழமுதிர்சோலை யென்னும் ஆறுபடைவீட்டிலும் அ வரெழுந்தருளியிருத்தலைப் பாராட் டிக்கூறும், முருகக்கடவுளுடைய திருவருளைப்பெறவிரும்புவோர் இ ந்நூலை நிப்மமாக அன்புடன் பாராய ணம்பண்ணுதல் நலமென்றுபெரி யோர்சொல்லுவர், கூ, கஉ, கச, ஙக, ஙஎ, களக, ககஎ, உகப, உஎக, உஎஉ

திருவல்லம் - தொண்டை நாட்டுள்ள சிவ ஸ்தலங்களுளொன்று, ஙகூக

திருவள்ளுவமாலை-ஒருதமிழ்நூல், இது, திருக்குறளைச்சிறப்பித்து நாமகளா லும் கடைச்சங்கத்திருந்த ஐம்பத் தொருபுலவர்களாலும் செய்யப்பட் டுள்ள ஐம்பத்துமூன்றுவெண்பாக்க ளையுடையது, இதற்குத் தீருத்தணி கைச் சரவணப்பெருமாளையரால் செய்யப்பட்ட மிகச் செவ்விதான உரை ஒன்றுண்டு, உஎக

திருவள்ளுவர் - திருக்குறணூலாசிரியர், இவர்பெருமையை வல்லார் வாய்க் கேட்டுணர்க. கடைச்சங்கப்புலவர் களாற் சிறப்பிக்கப்பட்டிருத்தலின், இவர் அவர்கள் காலத்தினென்று தெரிகின்றது, ஙகூக

திருவாசகம் - தமிழ்மொழியிலுள்ள அரு ட்பாக்களுள் ஒன்று, சிவபுராண முதலிய ஙக - பகுப்புக்களையுடைய து. வேதசிவாகமங்களின் சாரமாய் நின்று சைவதநிலுண்மையைப்பல ப்பித்துவது; சைவசமயாசாரிய ரா கிய ஸ்ரீமாணிக்கவாசகசுவாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பட்டது: இதன் அ ருமைபெருமைகள் திருவாதவூரடி கள் புராணம், திருவிளையாடற்புரா ணம், திருப்பெருந்துறைப் புராண முதலியவற்றுல் நன்குபுலப்படும், கச

திருவாரூர்ச்சிறப்பு - பெரியபுராணத்தின் உறுப்புக்களுளொன்று, உ0ஊ

திருவஷ்டிவிஷமென்னும்பாம்பு- கண்ணில் விடமுடையதோர்பாம்பு, கஎ

திரைச்சீலைமூவகை - ஒருமுகவெழினி, பொருமுகவெழினி, கரந்துவரலெ ழினியென்பன, கூ

திலோத்தமை - ஒருதேவகணிகை, கஉ

விஷயம். பக்கம்.

திவ்யம் - தெய்வலோகத்திலிருந்துண்டா னது, எ

திவாகரம் - தமிழிலுள்ள நிகண்டுகளுள ஒன்று; அம்பர்நகரத்திருந்தவனும் ளனவையாற்புகழப்பட்டவனுமாகிய சேந்தனென்பவனுடைய வேண்டு கோளின்படி திவாகர முனிவராற் செய்யப்பட்டது; தெய்வப்பெயர் த்தொகுதிமுதலிய பன்னிரண்டு தொகுதிகளையுடையது, சூடாமணி நிகண்டிற்குமுந்தியது, கக, கடுக

திவாகரர் பனணிருவர் - சூரியா பன்னி ருவர், கூ

தினை - எண்வகைக்கூலத்துளொன்று, எ, உஎக

திஷ்யர் - பழையபுத்தர்களுளொருவர், ஙஉ

தீ.

தீட்டு - தீண்டுதல், இதுசைனநூல்வழ க்கு, ஙடூ

தீண்டிவருத்துந் தெய்வம் - தாக்கணங்கு, ஙடி

தீநாய் - ஒருவகைநாய்; இது பெரும்பா லும மயானசதிற்றிரிவதென்பர், ஊஉ

தீபங்கரர் - பழைய புத்தர்களு ளொரு வர் இவரை, கௌதமபுத்தருடைய (பண்டைப் பிறப்புக்களுள) ஆதி யாசிரியரென்று புசசஜாதக கதை தெரிவிக்கின்றது, ஙஉ

தீபசாந்தானம் - கால்வகைச்சாந்தானத்தி லொன்று, ஙபச

தீபசாந்தி - இந்திரவிழவு, கூ

தீர்க்கநிகாயம் - ஸுத்தபிடகதநின பேருறுப்புக்களுளொன்றன்பெயர், உசடி, உகக

துர்.

துக்கங்கள்ஆறு - பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடு, விரும்பியனபெறுமை, வேண்டாதன பெறுதலென்பன, பௌ. உஎ

துக்கநிவாரணம் - நால்வகைச்சதநியங்க ளுள் மூன்றுவது: இது துக்கவி நாசமென்றும கூறப்படும், அஃதா வது காமதருஷ்ணை, பாவதருஷ் ணை, விபாவத்ருஷ்ணையென்னு மூ ன்று ஆசைகளையும் இப்மூன்றின்

விஷயம். பக்கம்.

காரணமான பேதைமையையும் துவரத்துறத்தல், பௌ. உ0, ஈ0ச, ஈக0

துக்கநிவாரணமார்க்கம் - நால்வகைச்சத்தியங்களுள் நான்காவது ; பௌ. உக, ஈ0ச

துக்கநிவாரணமார்க்கம் எட்டுவகை - நற்காட்சி, நல்லூற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுளத்து ஓர் தலைப்பாடென்பன இஃது அஷ்டாங்கமார்க்கமென்றும் விசுதநிமார்க்கமென்றும் பழுதிலாவாழ்க்கையென்றுங் கூறப்படும், பௌ. ஈகஉ

துக்கம் - நால்வகைச்சத்தியங்களுள் முதலாவது, பௌ. உ0, ஈ0ச, ஈ0க.

துக்கோத்பத்தி - நால்வகைச்சத்தியங்களுள் இரண்டாவது அஃது அசை, அது, காமத்ருஷ்ணே, பாவதருஷ்ணே, விபாவத்ருஷ்ணேயென மூன்றுவகைப்படுமெனவும், அவற்றுள் முதலாவது ஐம்புலங்களின்மீது உண்டாகுமாசையெனவும், இரண்டாவது இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாமல் மனத்திற்கு விஷயமாகும் பொருளின்மீது உண்டாகுமாசையெனவும், மூனறாவது இந்திரியங்களுக்கும் மனத்திற்கும் விஷயமாகாத பொருள்களினமீது உண்டாகுமாசையெனவும் இம்மூனறற்குங் காரணம் பேதைமையெனவுங் கூறுவர். பௌ. உக, ஈ0ச, ஈ0க

துடிக்கூத்து - புறநாடகம் பதினெனறனுளொன்று, இது முருகக்கடவுளாடல்: கடனடுவே சூரனென்ற முருகன் அங்கே துடியைக் கொட்டிக்கொண்டு ஆடினமையின் இப்பெயர்பெற்றது, இதற்கு உறப்புக்கள் ஐந்து, ஈ0

துடிதபுரம் - ஒருபுததலம், ஈ00

துடிதவிமானம் - துஷிதலோகத்துள்ள தெய்வவிமானம் ; பௌ. ஈ00

துணிந்துசொல்லல் - நால்வகைவினவிடையுளொன்று ; பௌ.ஈ0ச

துணிமினம் - துணிமின் ; அம்சாரியை,

விஷயம். பக்கம்.

நிய எடு

இது மூன்றுசிரியுடையது,

தூக்காதேவி, ஏ, கச0

தூக்காபூஜை, எடு

தூக்கைகளுப் பலிகொடுததல், ஏ

தூர்ஜயன் - ஒரரசன் பகைவர்களால் வருத்தமுறறு வெலலப்படுபவனென்பது பொருள, எஇ

தூராதை, ஈகள

தூஷதிகன் - ஒரு தேவன், இவன் கந்திற் பாவையை அநிட்டித்திருந்றவன், எச

தூவராபதி - துவாராகாநகரம், கஎ0

தூவாதசநிதானங்கள் - பன்னிரண்டுகாரணங்களா : அவை பேதைமைமுதலியன, பௌ ககச, உ உ, உசச, ஈ0ஈ, ஈ0ச

தூவாரம் - வாயில், ஈ0ஏ

தூவாரமில்லாதகீழ்ஏற - பொதியறை, சக, கசஈ

தூறவிகளுகருியசீலம்-தசசீலம் பௌ. க0ச

தூஷிதலோகம் - தெய்வலோகபாதிஜன் நானகாவது இநதிரனிருந்த பிரபாபாலனென்பவன் கௌதபபுதகாக அவதரிதததாகன்றுகூறுவா, பௌ. உ, கஉ, ஈ00

தூ.

தூக்குக்கள்எழு இசைத்தமிழ்நூலுட்கூறிய செந்தூக்குமுதலியன கள

தூரிப்படை - முற்படை ; இது கொடிப்படையெனவுங் கூறப்படும், கஎச

தூதுவர் - அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங்குழுக்களில் ஒருவகையார, க0

தூபமுட்டி - புகைக்கலயம், உசுஅ

தெ.

தெய்வகணங்கள் ஆறுவகை - மகாராஜிகலோகமுதலிய உலகமஆறிலுமுள்ள தெய்வகணங்கள, பௌ. உ. சுசு

தெய்வததசசன், சுஎ, கசா

தெய்வமகள், சுசு

தெயவயாக்கை - தேவசரீரம், க0, ஈ0

தெய்வலோகம்ஆறு - மஹாராஜிகலோகமுதலியன இவை ஏகாமலோகமென்றுகூறப்படும், இவ்வாறிலும்

விஷயம்.	பக்கம்.
இந்திரனுக்கும் மாரனுக்கும் காரமுண்டு, பௌ.	உ, ௩௦௦
தெய்வவடிவம்,	௩௦
தெரிதருதேற்றவுவமை - ஓரலங்காரம்,	கஉ௫
தெளிதல் - உபேக்ஷாபாவனை வகையுள் ஒன்று பௌ.	௩௧௯ ௩
தென்னாட்டுப்பௌத்தர்கள்,	௩௦௧
தே	
தேசி - ஒளியையுடையது;	உ௬௦
தேவகணம்பதினெட்டு,	௧௩
தேவர் முப்பத்துமூவர்,	௧௩
தை.	
தையற்காரர்,	உ௭௦
தொ.	
தொகைக்கும் இயைந்துரைக்குமுள்ள வேற்றுமை. பௌ.	௩௧௪
தொல்காப்பியம் - இஃது அகத்தியமுனிவர்மாணாக்கர் பன்னிருவருள் ஒருவரும் இடைச்சங்கப்புலவருள் ஒருவருமாகிய தொல்காப்பிய முனிவராலருளிச்செய்யப்பட்ட இயற்றமிழிலக்கணநூல் தனித்தனியே ஒன்பது ஒன்பது இயல்களையுடைய எழுத்ததிகாரம சொல்லதிகாரம் பொருளதிகாரமென்னும மூன்று அதிகாரங்களையுடையது. இதிலுள்ள சூத்திரங்களின்றொகை ஆயிரத்தறுநூற்றுப்பன்னிரண்டு; இடைச்சங்கத்தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும் நூலாக இருந்து விளங்கியது: இதற்குக் கடைச்சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய கல்லாடரும் இளம்பூரணரும் சேனாவரையரும் பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் உரைசெய்திருக்கின்றனர். தொல்காப்பியரென்பதற்குத் தொல்காப்பியக்குடியையுடையாரென்று பொருள்கூறுவர்,	உஉ, ௩௮, ௬௧, ௧௭௪, உ௦௫, உஉ௮, உ௫௪, உ௭உ, ௩௧௬
தோ.	
தோட்டி - அங்குசம்,	௧௬௩
தோரணகம்பம் - முன்வாயிலில் நடப்பட்டுள்ள தூண்,	௫உ
தோரை - ஒருவகைத்தானியம்; ஒருவகை நெல்லென்பர் நச்சினார்க்கினியர், (சிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், ௧௧.)	௭, உ௭௧
தோழப்பர் - ஓர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்; இவரியற்பெயர் வேங்கடாசாரியரென்பது, வைதிகஸார்வபௌமரென்றும் கூறப்படுவர், ஹாரீதகோத்திரத்திற்பிறந்தவர், அகோபிலமடம் ஸ்ரீஆதிவண்சடகோபஸ்வாமிகளுடைய சிஷ்யர், இவரதுகாலம் சற்றேறக்குறைய நானூற்றைம்பதுவருடங்களுக்குமுந்தியது. இவரது ஊர் மணற்பாககம், வடமொழியில் நூலியற்றுதலிலும் உரைசெய்தலிலும் வல்லவர், இவரியற்றிய நூல்களும் உரைகளும்வருமாறு:—ஆபஸ்தம்பகிருஹ்யமுதலியவற்றை அனுஸரித்த கிருஹ்யரதநமென்னும நூலும், கண்டபூஷணமெனப்பெயர்பெற்ற இந்நூலின் வியாக்கியானமும், ஆஹ்நிகத்தை விளக்குவதாகிய ஸ்மிருதி ரத்நாகரமும், பாரதத்துவாஜ ஸூத்திரத்தைப் பெரும்பாலு மனுஸரித்த பிதிர்மேதஸாரமும், ஸுதீவிலோசனமெனப் பெயர்பெற்ற இதன்வியாக்கியானமும், ஸ்ரீஜயந்திமுதலிய பத்துவிஷயங்களை நிர்ணயிப்பதாகிய தசநிர்ணயமும, ஆசௌசத்தைத்தெரிவிப்பதாகிய ஆசௌசசதகமும், ஆசௌசநிர்ணயமெனப் பெயர்பெற்ற இதன்வியாக்கியானமுமாகிய இவைகளாம், இவர்காலம் வைத்தியநாத தீக்ஷிதருடைய காலத்திற்கு முந்தியது. இவர் சரித்திரம், அகோபிலம் ஸ்ரீஆதிவண் சடகோபஸ்வாமி வைபவமுதலியவற்றிற்கூறப்பட்டுள்ளது,	௭௩
ந.	
நக்நம் - நிர்வாணம்,	௧௪௦
நகாமாந்தர் - அரசர்க்குரிய எண்பேராயத்துள் ஒருவகையார்,	௧௦
நகைவகையராகிய நட்பினர்-விடரும்தூர்த்தரும் வேழம்பரும்போன்று பலவகையால் நகுவித்துத் தாம் பயன்	

விஷயம். பக்கம்.

கொண்டொழியும் தீயநட்பினர், கஉ௯

நச்சினார்க்கினியர் - தமிழுரையாசிரியர்களுள் ஒருவர், இவர் மதுரையிற் பிராமணகுலத்திற் பாரத்துவாசகோத்திரத்திற் பிறந்தவர், தொல்காப்பியத்திற்கும் பத்துப்பாட்டிற்கும் எட்டுத்தொகையுள் இரண்டாவதான குறுந்தொகையில் இருபதுபாட்டிற்கும் ஆறாவதானகலித்தொகைககும், ஐந்துகாப்பியங்களுள் ஒன்றான சீவகசிந்தாமணிக்கும் இவரால் உரைசெய்யப்பட்டுள்ளன, இவர் இன்னகாலததினரென்பது புலப்படவில்லை, உரையாசிரியா, பேராசியா, சேனாவரையர், ஆளவநதபிள்ளை யாசிரியர் முதலியோர் இவராற்கூறப்பட்டிருததலின், அவாகள இவாகாலத்திற்கு முற்பட்டவாகளெனறு தெரிகின்றது. இவருடைய பெருமையைப் புலப்படுததி, "பாரத்தொல் காப்பியமும" என்றும், "பாற்கடல்போல" என்றும், "பச்சை மாலனைய" என்றும் மூன்று சிறப்புப்பாயிரச்செய்யுட்கள வழஙகுகினறன; இம்மூன்றையும் இவருடைய உரைப்புததகங்களிற்காண்க. ௩௭, ௩௮, ௫௨, ௬௦, ௧௧௪, ௧௬௩, ௧௭௯, ௨௦௫, ௨௫௪, ௨௬௮, ௩௧௬

நஞ்சுவிழியரவு - கண்ணில் விடமுடைய பாம்பு, இது த்ருஷ்டிவிஷமெனப்படும, ௮௬

நட்சத்திரங்களிருபத்தேழு, ௬௬

நட்சத்திரமிருபததேழனுள் விசாகம் நடுவென்பது, ௧௦௦

நப்பின்னை - நப்பின்னைப் பிராட்டியார், இவர் கண்ணனுடைய தேவிமார்களுள் ஒருவர், இவரை நீளாதேவியின் கூறென்று கூறுவர், ௧௭௦

நம்பியாண்டார் நம்பிகள - இவர் சோழநாட்டில் திருநாரையூரில் ஆதிசைவமறையவர்குலததில அவதரித்து அத்தலத்திலெழுந்தருளிய பொலலாப்பிள்ளையாருடைய திருவருள்பெற்றுப் பலபிரபந்தஙகளியற்றியவர், அக்காலத்திருந்த இராசராசஅபயகுல சேகரச் சோழராஜருடைய வேண்டுகோளாற் பொல்லாப்பிள்ளையாருடைய பேரருளைத் துணையாகக் கொண்டு சிதமபரத்திற்சென்று சைவசமயாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்முதலிய மூவருடைய தேவாரத் திருமுறைகளையும் வெளிப்படச்செய்தவர், இவரருளிச்செய்த பிரபந்தங்களாவன: திருநாரையூர் விநாயகப்பிள்ளையார் திருவிரட்டைமணிமாலை, கோயிற்றிருப்பண்ணியர் விருத்தம், திருத்தொண்டர் திருவநதாதி, திருஞானசம்பநதர் திருவந்தாதி, திருஞானசம்பந்தர் திருச்சண்பை விருததம், திருஞானசமபநதர் திருமுமமணிக்கோவை, திருஞானசமபநதர் திருவுலாமாலை, திருக்கலம்பகம், திருஞானசம்பந்தர் திருததொகை, திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருவேகாதசமாலையென்பன, ௬௧

நமி - ஓரிராசகுமாரன்பெயர், இது ஸ்ரீபுராணத்திற் கண்டது, ௧௨௬

நரகங்களெட்டு - மஹாநிரயம், இரௌரவம், காலசூத்திரம், ஸஞ்சீவனம, மஹாவீசி, தபனம், ஸம்பிரதாபனம, ஸம்ஹாதமென்பன, ௬௬

நரகசன்மம - கரும்பிறப்பு, இது சைனநூல் வழக்கு, ௨௫௭

நரபலி, ௭௫

நருமதைச்சம்பந்தம் - பெருங்கதையின் சிற்றுறுப்புக்களுளொனறு, ௧௮

நரேநதிரன் - சதேந்திரருளொருவன், இது சைனநூல வழக்கு, ௨௫௮

நரைமுதுமக்கள் - கிழவர், ௪௨

நல்வார்த்தை - நற்குணம்பத்தினுளொன்று, பௌ. ௩௦௭

நல்வினைபத்து, ௩௧௩

நவகதிரென்னும்நூல் - ஆசீவகமதநூல்; இது நீலகேசிததிரட்டுரையாற் றெரிகின்றது, மற்கலி நூலெனவுங் கூறப்படும் இஃது இன்னபாஷையிலுள்ளதெனறு தெரியவில்லை, ௨௫௫

நவததுவாரம - சரீரததிலுள்ள ஒன்பது வழி. ௩௧௮

நவரததினங்கள் - உச்சைனிநகரததரசனாகிய விக்கிரமார்க்கனுடைய அவைக்களததிருந்த சிறந்த ஒன்

விஷயம். பக்கம்

பதுபண்டிதர்கள்; அவர்களபெயர் வருமாறு:— தன்வந்திரி, க்ஷபணகர், அமரஸிஹ்மர், சங்கு, வேதாலபட்டர், கடகர்ப்பரர், காலிதாசர், வராகமிஹிரர், வாருசியென்பன; இதனை, "ధన్వ నరిక్షపణ కామర సింహశంకు । వేతాళభట ఘటకర్పర కాళిదాసాః ॥ ఖ్యాతో వరాహమిహిరో నృపతే స్సభాయామ్ । రత్నా నివై వరరుచిర్న వవిక్రమస్య ॥" (=தந்வந்தரிக்ஷபணகாமரஸிம்ஹசங்கு, வேதாலபட்டகடகர்ப்பரகாலிதாஸா: க்யாதோவராகமிகிரோந்ருபதேஸ்ஸபாயாம், ரத்நாநிவைவரருசிர்நவவிக்ரமஸ்ய) என்னும் சுலோகத்தாலறிந்துகொள்க இது விக்கிரமார்க்க சரிதத்திற் காணப்பட்டது இவ்வொன்பதின்மருள், அமரஸிஹ்மரால் காவ்யகல்பலதா, நாமலிங்கானுசாஸனம், தேவகோசநிகண்டு முதலிய நூல்களும், வேதாலபட்டரால் நீதிப்ரதீபம, வேதாலபஞ்சவிமசதிமுதலியனவும், கடகர்ப்பரரால் கடகர்ப்பரகாவ்யமுதலியனவும், காலிதாஸராற் சாகுந்தலம், மாளவிகாக்கினிமித்திரீயம், விக்கிரமோர்வசீய முதலிய நாடகங்களும், இரகுவமசம, குமாரஸம்பவம, மேகஸந்தேச முதலிய காவ்யங்களும, வராகமிகிரரால்பிருகத்ஸம்ஹிதை, பிருகதஜாதகம், இலகுஜாதக முதலிய ஜ்யோதிஷநூலகளும், வரருசியால் பிராகிருதப்ரகாசமுதலிய இலக்கணநூல்களும் இயற்றப்பட்டனவென்பர், ௧00

நற்குணம்பத்து - பள்ளிவலம்புரிதல், தவஞ்செய்தல், தானஞ்செய்தலென்னுங்காயத்தின்குணமூன்றும், மெய்யுரை, நல்வார்த்தை, இனியனகூறல், பயன்படுசொற்கூறலென்னும் வாக்கின்குண நான்கும், அருணினைவு, ஆசையறுத்தல் தவப்பற்று என்னும் மனத்தின்குண மூன்றுமாகிய பத்துமாம், பௌ. ௯௦௭

நற்றிணை - ஒருதமிழ்நூல்; இது கடவுள் வாழ்த்துச்செய்யுள் முதலிய ௪0௧ - அகவற்பாக்களையுடையது; இப்பாக்களுள் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாராலும் மற்ற ௪00 - பாக்களும் கபிலர்முதல் ஆலங்குடிவங்கனாரிறுதியாகவுள்ள புலவாபலராலும் இயற்றப்பட்டன, பொருளின்பகுதியாகிய அகம்புறமென்னுமிரண்டனுள் அகத்தினபகுதிகளையே பொருளாகவுடையது மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள ஒன்பதடிச் சிறுமையும பன்னிரண்டடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள், இத்தொகை தொகுப்பித்தான் பன்னாடுதந்தபாண்டியன் மாறன்வழுதி. இதற்கு உரை கிடைத்திலது, ௧௨௯

நன்மக்கள், ௯

நா.

நாக இலச்சினை - நாகமுத்திரை; இது நாகரென்னும் ஒருசாதியாருடைய அடையாளம், ௮௧

நாகர் - ஒருசாதியார் வாசுகிமுதலிய குலநாகங்களின் பரம்பரையிற்பிறந்து நாக இலச்சினையுடையராயிருத்தலின் இவர் இப்பெயர் பெற்றாரென்பர், ௨௧, ௧0௩, ௧௪0

நாகாநந்தம் - ஒருவடநூல்: இது தயையைப் புலப்படுத்துதலையே பயனாக நினைந்து ஸ்ரீஹர்ஷகவியென்பவராற் செய்யப்பட்டுள்ளதாகிய நாடகக்கிரந்தம் ஜீமூதவாகனன் என்பவனுடைய சரிதமாகவுள்ளது; இந்த ஜீமூதவாகனன்பிறப்பைக் கௌதமபுத்தருடைய பழம்பிறப்புக்களுள் ஒன்றென்று அவதானகல்பலதையென்னும் புஸ்தகம் தெரிவிக்கின்றது, ௧0௩

நாஞ்சின்மலை - மலைநாட்டுள்ள மலைகளுளொன்று · சேரனுக்குப் படைத்துணையாய் நின்றவனும் மிக்கவண்மையையுடைவனுமாகிய நாஞ்சில் வள்ளுவனென்பவன் ஒருகாலத்தில் இம்மலைக்குத் தலைவனாயிருந்தானென்று புறநானூற்றால் தெரிகின்

விஷயம். பக்கம்.

றது, இஃது உழாநாஞ்சிலென்றுங் கூறப்படும், ௧௬௭
நாடகக்கணிகைகள் பலருடையபிறப்பு, ௨௧௭
நாடகம் - கதைதழுவிவரும் கூத்து, ௧௭௧
நாதன் - புத்தன், ௧௦௯
நாப்புடைபெயருமளவிலே உச்சரிக்கப்படு மந்திரம், ௨௧௦
நாமகரணப் பிரகரணம் - கிருஹ்யரதநமென்னும் வடநூலுறுப்புககளுளொனறு, ௭௯
நாமரூபம - அருவுரு, பௌ ௯௦௯, ௯௦௫, ௯௦௭
நாய், ௩௧௮
நாரகலோகம் - நரகலோகம்; பௌ. ௬௬, ௩௦௫
நாரதனை, ௯௯
நாரதமுனிவர், ௧௪௬
நாரதர் - பழையபுததர்களுள் ஒருவர், ௯௦௨
நாராசம், ௧௧௨
நாராயணீயம் - ஒருவடநூல்; வேதாங்கஙகளாறனுள் ஒன்றாகிய சோதிடநூல் வகையுளொன்று; நாராயணரெனபவராற் செயயப்பட்டது, ௨௫௪
நாலடியார - ஒருதமிழ்நூல இது பதினெணகீழ்ககணககினுள முதலாவது சைனமுனிவாகளாலியற்றபபட்டது. கடவுளவாழ்ததுளபட ௪௦௧ - வெண்பாக்களையுடையது. பதுமனாரெனபவாதிருககுறளிற்போல இதனபொருளை அறமபொருளின்பமென்னும முப்பாறபடுததி ஒவ்வொருபொருளை வறபுறுததுவனவாகிய பப்பததுப்பாடலகளைத தனிததனியேதொகுதது நாறபது அதிகாரமாகப்பகுத்தனா, இதறகு அப்பதுமனாரும வேறு சிலரும உரைசெய்திருககின்றனா, ௧௦, ௪௯ ௫௪, ௧௨௦, ௧௯௯, ௨௦௧, ௨௧௨
நாவியெனபது மலைநாட்டு மொழியென்றல, ௨௪௬
நாழிகைவட்டில் - அடியிற்சிறுதுவாரதையுடையதும நீரிற்பெயயபபட்டு நாழிகையின வரையறையைத தெரிவிப்பதுமான ஒருவகைக்கிண்ணம், ௭௨

விஷயம். பக்கம்.

நாள்வெயிற்காலம் - சூரியோதயகாலம், ௧௮௮
நாளங்காடி - காலைக்கடை, மாலைக்கடைக்கு அல்லஙகாடியென்பது பெயர், ௧௧
நாற்றெருக்கூடுமிடம், ௧௪, ௨௭௧
நான்காஙகண்டம் - தோற்றமும் வினைப்பயனும, பௌ. ௯௦௪

நி.

நிகண்டவாதம் - சமணசமயவகைகளுள் ஒனறு. இது நிாககந்தவாதமென்றும் திகமபரவாதமென்றும் கூறப்படும, ௨௫௮
நிதானம - ஆதிகாரணம், ௨௨௨, ௯௦௫
நிமிததிகன - நிமிததஞசொல்லுவோன்,

நிர்க்கநதவாதி - நிகண்டவாதி, ௨௦
நிாததேசம் - சூததிரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்பினுளொனறன்பெயா, ௨௪௫
நிரியாசம - பிசின், ௨௬௮
நிருக்தம - வேதாஙகமாறினுள் ஒன்று; இது வேதததிலுள்ள சொற்களின் ஆராயச்சியைக்கூறுவது, ௨௫௪
நிருததம - நிருகதம, ௧௪
நிருமாணரதிலோகம - தெய்வலோகமாறினுள் ஐந்தாவது, பௌ. ௨
நிருவாண இலக்கணம - முததியிலககணம பௌ. ௯௦௦
நிருவாணம - பௌததர்கள் கூறும் முத்தி, பௌ. ௪௯, ௯௯, ௯௫
நிருவாணமாகிய இனபம. பௌ. ௧௯௪
நிலைமணடில ஆசிரியபபா, ௮, ௧௫
நிவபபுததூககு - இயற்றமிழ்நூலுட் கூறிய எழுவகைத தூககினுளொனறு, இஃது ஐநதுசீாகளையுடையது, ௧௭
நினறேததுவார் - சூதா, ௨௭௧
நிஷ்காமலோகஙகள - பிரஹ்மகாயிகலோகமுதலிய பிரஹ்மலோகஙகளிருபதும், பௌ ௩
நிஷடைபதது - (௧) தம்மிலும் இழிந்த நிலையுள்ளாாமாட்டு இரககமுடைமை, (௨) கலலாரிடததும் புல்லறிவாளரிடததும இரக்கமுடைமை, (௩) தீயவொழுக்கமுளளோரிடததுக் கடுமையினமை, (௪) எளியார்க்குத தானஞசெய்ய இச்சிததல்,

விஷயம். பக்கம்.

(ரு) அதிர்ஷ்டவீனர்களுக்கு உதவி செய்தல், (சு) எவ்வகை இடையூறுகள் வரினும் விடாமுயற்சிசெய்தல், (எ) பொய்யர்களைக் காணிற் பொறுத்தல், (அ) உறுப்புக்குறைவுடையார்பால் இரக்கமுடைமை, (கூ) மூடர்களிடத்துப் பொறையுடையராதல், (கo) காரணகாரியத் தொடர்ச்சியறிந்து தமக்கு உண்டாகும தீங்குகளைப் பொறுத்தலென்பன; கௌதமமுத்தருடைய தாயாகிய மாயாதேவி இப்பத்து நிஷ்டைகளையும் கைக்கொண்டொழுகினளென்ற புதுத சரிதங்களுள் ஒன்று கூறுகின்றது, உஉக

நீ.

நீர்நசையின்மை - நீரையுணணும் விருப்பமில்லாமை, இது தவஞ்செய்வார்க்குரிய விரதங்களைட்டினுளொன்று, ஈகசு

நீர்ப்பறவைகளின்வகை, எக, அ0

நீராவியைச்சூழ்ந்த வயநதச்சோலை, உரு

நீரிற்போகட்ட உப்பு - இது யாக்கை நிலையாமைக்கு உவமைகூறப்பட்டுள்ளது, ஈகஅ

நீலவீசுங்கருவிவிசேடங்கள் - சிவிறி, கொம்பென்பன, உசுஎ

நீலகேசித்திரட்டு - ஒருதமிழ்ச்சைனநூல், இதுபாயிரதையும் அவையடக்கத்தையும் முதலிற்பெற்று, சுகதநிர்ணயச்சருக்கம், குண்டலகேசிவாதச்சருக்கம், அர்க்கசந்நிரவாதச்சருக்கம், மொக்கலவாதச்சருக்கம், புத்தவாதச்சருக்கம், ஆசீவகவாதச்சருக்கம், சாங்கியவாதச்சருக்கம், வைசேடிகவாதச்சருக்கம், வேதவாதச்சருக்கம், பூதவாதச்சருக்கமென்னும் பத்துச்சருக்கங்களே முறையேயுடையது; வியந்தரமங்கையாகிய நீலகேசியென்பவள பௌத்தமுதலியவற்றைக் கண்டித்துச் சைனமதத்தை நிலைநிறுத்தியதாக இயற்றப்பட்டிருத்தலின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது; இது நீலகேசியென்றும் கூறப்படும்; இதற்கு நீலகேசிவிருத்தி சமயதிவாகரமெனப்பெயரிய ஒருவியாக்கியை, இந்நூலாசிரியர் இன்ஞரென்று விளங்கவில்லை, ஃ, ஈசு, ஊக, ஊஅ, உசஈ, உசஊ, உஞச, உஞஎ, உஞக, உசுக, உசுஈ, உசுச, உஃச, ஈகஈ

நீலகேசிவிருத்திசமயதிவாகரம - நீலகேசித்திரட்டின் உரை, இது மிகவிரிவாக அமைந்துள்ளது, மணிப்பிரவாள நடையையுடையது, சைனமதத்தினராகிய சமயதிவாகரவாமனமுனியென்பவராலியற்றப்பட்டது, இதன்பெருமையை, "மெய்ந்நூனெறியை விளக்கி விளங்காப்பிடகமுதற், பொய்நூலிருள்களோப் போகத் துரந்தது பூதலதனி, லெநாலும் வல்லவ ரேதத்சமையத் திறைவன்கண்ட, செந்நீலகேசிவிருத்தி சமய திவாகரமே" எனவும, "அருகன் றிருவறத் தன்புசெய் வாரு மழிவழகாற், பெருகுந் துருநெறிப் பீடழிப் பாருமிப் பேருலகிற், பொருவின்றி நின்ற தமிழ்ப்புல வோர்க்கிப் பொருளேயெலாஞ, திரிவின்றிக் காட்டுஞ சமய திவாகரஞ் சேவிக்கவே" எனவும் வரும் பழையசெய்யுட்களாலுணர்க. இவ்விரண்டு செய்யுளும இவ்வுரைகையெழுதத்துப் புதுதநதினிறுதியில எழுதபபட்டிருதனன. இந்நூலும் இவ்வுரையும சிவஞான சிததியார் பரபக்கத்துரையாசிரியருள ஒருவராகிய திருவொற்றியூர் ஸ்ரீஞானபபிரகாசருரையிற பயின்று வருகின்றன, ஃ, ச, சு, ஞ, கo2, உசரு, உசுo, உகக, கூo0, ஈகஉ

நு.

நுரை, ஈகஅ

நூ.

நூற்றுவகைக்கொலலி - ஒருவகையந்நிரவிசேடம் இது சதமகினியென்றும கூறப்படும், உசக

நெ.

நெடுஞ்சேரலாதன் - ஒருசேரன், உஎ

நெடுந்தூக்கு - இசைததமிழ்நூலுட்கூறப்பட்ட ஏழுதூக்குக்களுள் ஒன்று, இஃது ஏழுசீர்களையுடையது, கஎ

விஷயம்.	பக்கம்.
நெடுநல்வாடை - ஒருதமிழ்நூல்; பத்துப் பாட்டினுள் ஏழாவது ; ௧௮௮ - அடிகளையுடையது , பகைமேற்சென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பிரிந்துவருந்துந் தலைவிக்கு அவவருததந்தீரும்படி அவன்பகையை வென்று விரைவில்வருவானாகவென்று கொற்றவையைப் பரவுவாள் கூற்றாக அவனை நக்கீரனா பாடியது , இஃது ஐப்பசி கூதிர்க்கால, யல்பையும், தனித்திருக்கும தலைவியது வருத்தமிகுதியையும, படைவீட்டில தலைவனிருக்கும்வண்ணததையும் விளங்கககூறும இதற்கு நச்சினாக்கினியரியறறிய உரையொன்றுண்டு, ௩௮, ௨௦௦, ௨௧௦, ௨௬௮	
நெடுமுடிக்கிள்ளி - ஒருசோழன, ௨௩௬, ௨௮௩	
நெய்வோர்குலம்,	௨௧௪
நெல - எண்வகைககூலத்துளொனறு,	௭, ௨௭௧
நெலலாற்சமைத்தகள் - இது தொப்பியெனறுவழஙகும,	௭௩
நே.	
நோகட்டி - அகிலுறுப்புக்களுளொன்று,	௨௬௮
நேரடி - நாற்சீரடி,	௮
நை.	
நைரஞ்சராநதி - பல்குனிநதி , இது புததகயைக்கு அருகேயுளளது,	௩௦௧
நைவஸம்ஞாயதனலோகம - பிரஹ்மலோகமிருபதினுள் இருபதாவது , இஃது அரூபப்பிரஹ்மலோகம நான்கினுள் ஒனறு , பௌ.	௩
நொ.	
நொய்யைப்புசிப்பவன் - கணாதமுனி,	௨௫௨
ப்	
ப்ரஞ்யாபாரமிதை - உணர்ச்சிநிறைத்ததல் ; என்றது மாக்கஞானபூரணை , இது தசபாரமிதைகளுள் ஒன்று ; ஆயிரத்தெண்ணூறுவருடததிற்குமுன்பு செய்யப்பட்டதும் பிரஜ்ஞாபாரமிதையென்று பெயா பெற்றதுமான ஒரு பௌத்தநூலுண்டென்று தெரிகின்றது ; பௌ.	௨௪௩
ப்ரஹ்மகணங்களிருபதுவகை - உருவப்பிரமகணங்கள் ௧௬ - ம், அருவப்பிரமகணங்கள் ௪ - ம் பௌ.	௩
ப்ரஹ்மகாயிகலோகம் - பிரஹ்மலோகமிருபதினுள் முதலாவது ; பௌ.	௩, ௬௫
ப்ரஹ்ம புரோஹிதலோகம் - பிரஹ்மலோகமிருபதினுள் இரண்டாவது, பௌ.	௩
ப்ரஹ்மலோகங்களிருபது - மஹாராஜிகலோகமுதலியன ; பௌ.	௩, ௬௫
ப்ரஹ்மலோகஙகளிருவகை - உரூப ப்ரஹ்மலோகமும் அரூப ப்ரஹ்மலோகமுமென்பன , பௌ.	௬௫
ப்ரூலதா - புருவக்கொடி,	௨௯
ப	
பக்குவி,	௨௭௪, ௨௯௯
பகறபூ - பகற்காலத்தில் மலரும்பூ,	௨௬௮
பகுசுருதியாகமம் - சினாகமங்கள் மூன்றனுள் ஒனறு , இது ௧௬ - பகுதிகளையுடையது,	௨௫௮
பகுதி - ப்ரகருதி = மூலம்,	௩௦௩
பசசிலை - அகிலுறுப்புக்களுளொன்று,	௨௬௮
பசசிறைச்சிவிற்போர்,	௨௭௦
பசி,	௧௦௩
பசுக்கள் மேய்தற்கு அரசனால்விடப்பட்ட நிலம - கோசஞ்சாரபூமி,	௧௯௯
பஞ்சசீலம ; பௌ. ௧௮௮, ௨௨௩, ௨௬௮, ௨௯௯	
பஞ்சவாசமவிற்போர்,	௨௭௦
பஞ்சஸ்கந்தஙகளின்கூட்டமே ஆன்மாவென்பது, பௌ.	௩௧௩
பஞ்சஸ்கந்தம - உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞஞானமென்பன , பௌ.	௩௦௭, ௩௧௨
பஞ்சாயுதம,	௩௧
பட்டமகிஷி - மகாதேவியென்று பட்டம் பெற்ற அரசி , மகிஷியெனபதற்குப பட்டாபிஷேககாலத்திற் சிஙகாதனத்தில அரசன்பக்கததிருந்து அவனுடன தலையில் அபிஷேகஞ்	

விஷயம்.	பக்கம்.
செய்யப்பெ பொருள கூறுவர்,	௧௯௦
பட்டினப்பாக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் ஒருபகுதி,	௧௧
பட்டினப்பாலை - ஒருதமிழ்நூல்; இது, பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்பதாவது; ௩௦௧ - அடிகளையுடையது, வேற்றுநாட்டிற்குச் செல்லத்தொடங்கிய தலைவன் தனதுநெஞ்சைநோக்கித் தலைவியைப்பிரிந்துவாரேனென்று செலவழுங்கிக்கூறியதாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையும் சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானது பராககிரமததையும் அவனது செங்கோலையும் பேரழகுபயப்பச் சிறப்பித்துக் கடியலூருருத்திரங்கண்ணனார் பாடியது. கடியலூருருததிரங்கண்ணனார்க்குப் பதினாறுநூறாயிரமபொன் பரிசளித்து இப்பாட்டைக் கரிகாற்பெருவளததான் கொண்டானென்பர். இதனை, "தழுவுசெந்தமிழ்ப்பரிசில் வாணர் பொன், பத்தொடாறுநூறாயிரம் பெறப், பண்டு பட்டினப் பாலை கொண்டதும்" என்னுங் கலிங்கததுப்பரணியினாலுணர்க,	௫௯
பட்டினிநோன்பிகள்,	௨௮
பட்டினிவிட்டிருத்தலாகியவிரதம்,	௨௮, ௧௩௧
பட்டோஜி தீக்ஷிதர் - பாணினிவ்யாகரணத்தை அனுஸரித்து 'ஸித்தாந்த கௌமுதி', 'மனோரமா', 'சப்த கௌஸதுபம்' என்னும் கிரந்தங்களியற்றியவர்; இவர் நூலாசிரியரென்றும் உரையாசிரியரென்றுங் கூறப்படுவர்,	௨௫௪
படாகை - துகிற்கொடி, இது பதாகையென்னும் வடமொழிச்சிதைவு,	௧௩
படுபொருள் - புதையல, தேட்டத்தால் மிக்கபொருளென்றுமாம்,	௧௭௬
படைத்தலைவர் - சேனாதிபதிகள், இவர் அரசர்க்குரிய எண்பேராயததுள ஒருவகையார்,	௧௦
பண்ணின்கிளைகளிருபத்தொன்று,	௨௭௦
பத்திக்கீற்று - மார்பில் வரிவரியாக எழுதியகோலம்,	௩௦
பதார்த்தம் - பொருள்,	௨௫௮
பதியிலார் - கணவனில்லாதவர், என்றது வேசையரை,	௩௮, ௨௭௦
பதிற்றுப்பத்து - ஒருதமிழ்நூல், கடைச சங்கப்புலவர்களருளிச்செய்த எட்டுத்தொகையுள் நான்காவது; சேராகுலததாரையே பாடியது; இத தொகையால் அக்காலத்திருந்த சேரர் பலருடைய வரலாறுகள பலவும் அவர்களுடைய வள்ளன்மையும் வீரமும் நன்கு புலப்படும; இஃது ஒவ்வொருபுலவர் பப்பததாகச்செய்யப்பட்ட நூறுபாட்டுக்களையுடையது. இதனாலேயே இத்தொகை பத்துப்பகுதியாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது; அவற்றுள், முதற்பத்தும் பததாவதுபத்தும பலவிடத்துப்பிரதிகளிலும் காணப்படாமையால், அவை இறந்தன போலும். எஞ்சியவற்றுள்.—	

இரண்டாம்பத்து: இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டூர்க்கண்ணனார்பாடி உம்பற்காட்டு ஐஞ்ஞூறூர் பிரமதாயமும் முப்பத்தெட்டியாண்டு தெனனாட்டுள்வருவதனிற்பாகமும் பெற்றது

மூன்றாம்பத்து: இமயவரம்பன்றமபி பல்யானைச்செல்புகழ்க்குட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனார்பாடிச் சுவர்க்கமபெற்றது.

நாலாம்பத்து: களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாறறுக்காப்பியனார்பாடி நாற்பதுநூறாயிரம்பொன் பரிசிலும் அவனாள்வதிற்பாகமும்பெறறது.

ஐந்தாம்பதது: கோச்செங்குட்டுவனைப் பரணர்பாடி உம்பற்காட்டுவாரியையும் அவன்மகன் குட்டுவன்சேரலையும பரிசிலபெற்றது. இளங்கோவடிகள தமையனும பததினிககடவுளாகிய கண்ணகியாரைப் பிரதிட்டித்தவனும் இச்சேரனே.

ஆறாம்பத்து: நாடுகோட்பாடுசேரலாதனைக காக்கைபாடினியார் நச்சென்னையார்பாடி ஒன்பதுகாப்பொன்னும் நூறாயிரங்காணமுமபெற்று அவன்பக்கததிருத்தல்கொண்டது; நச்செளளையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ஏழாம்பத்து: செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலர்பாடி நூறாயிரங்காண

விஷயம்.	பக்கம்.
மும் அவன் ஒரு பெரியமலைமீதேறிக் கண்டுகொடுத்தநாடும் பரிசிலபெற்றது.	
எட்டாம்பதது : தகடூரெறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையை அரிசில்கிழார் பாடி ஒன்பதுநூறாயிரங்காணம் பரிசில் பெற்றது ; தகடூர்யாததிரையென்னுநூல இவ்வாசனமீது செய்யப்பட்டிருத்தல வேண்டும்.	
ஒன்பதாம்பத்து : குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பெருங்குன றூர்கிழார்பாடி முப்பததீராயிரங்காண முதலியனபெற்றது.	
இததொகையைத தொகுததோரும் தொகுப்பிததோரும் இனனாரினனாரெனறு தெரியவில்லை. விரிப்பிற்பெருகும். இதற்கு அரும்பதவுரையாக ஒருரையுள்ளது, அது மிகவும்பிழைபட்டுப பிறழ்ந்து சிதைநதுபோயிருககினறது. அவ்வுரையாசிரியாபெயர் தெரியவில்லை,	ககஙு, உஎரு
பதுமபீடம் - புததனுடைய பாதபீடம,	உசு
பதுமா - பழையபுத்தர்களிலொருவர்,	௩௦உ
பதுமோத்தரர் - பழையபுததர்களுளொருவா,	௩௦உ
பயன்படுசொற்கூறல் - நறகுணம் பததினுளொன்று பௌ.	௩௦எ
பர்ணசாலை - இலைகளால் வேயப்பட்ட இடம்,	ரு௰
பர்மாதேசத்துப் புத்தநூல்,	௬எ
பரசாமானியம.	உசுஙு
பரசுராமன் இராசகுலததை அழிததது,	ககஙஎ
பரத்தன் - பரத்தையை நுகாவான்,	எக
பரததன்தன்மை - பரததமை,	எக
பரத்தைமைத்தொழில்,	உ௦, உஉக
பரத்தையர்க்குரியகலைகள் அறுபதது நான்கு,	கஅ
பரத்தையர் நூற்றிருபததொருவர்,	உகஎ
பரதகண்டம்,	கரு௬
பரதுக்கதுககன் - புத்தன்,	உ௩உ
பாதேசிகள் - அயல்நாட்டினா,	க௦
பரநிருமிதவசவிருததிலோகம் - தெய்வலோகமாறினுள் ஆறாவது, பௌ.	உ
பரமததிமிரபானு - ஒரு தமிழ்நூல் ; மறுத்துச் சைவசித்தாந்தத்தையே நாட்டுவது இந்நூலாசிரியர் மறைஞானசமபநதசிவாசாரியரென்று கூறுவர் ; நூல் அகப்படாமையால் இதைப்பற்றி யாதொன்றும் எழுதககூடவிலலை,	௩௦௱, ௩௧உ, ௩௧௩
பரமமுததி - பஞ்சஸ்கந்தங்களின் கேடு பௌ.	௩௧௩
பரமாணு,	உ௬௦, உ௬௩
பரமாாதததத்துவஞானம் - முடிந்த உண்மைப்பொருளை அறியும் அறிவு,	உ௧௬
பரமாாதததததுவஞானிகள்,	உ௦௪
பரமாாதததததுவம்,	உ௬௦
பரிமேலழகர் - பழையதமிழ்நூலுரையாசிரியாகளுள ஒருவர், திருக்குறளின உரைகளுளளே இவருரை மிகச்சிறந்ததென்பது யாவருமறிந்ததே. தொண்டைமண்டலசதகம் உ௬ - ம் செய்யுளால, இவா. தொண்டைநாட்டிற் காஞ்சிநகரததினரெனறுமட்டுநதெரிகின்றது,	உஎ, ௬௩, க௦௬, உஎ௬
பரிவாரபாடம - வினயபிடகத்தின் பேருறுப்புக்களுளொன்றனபெயர்,	உ௪௫
பரீததசுபலோகம் - பிரஹ்மலோகமிருபதினுள ஏழாவது; இஃது உருவப் பிரஹ்மலோகங்களுள் ஒன்று, பௌ	௩
பரீததாபலோகம் - பிரஹ்மலோகமிருபதினுள் நாலாவது ; இஃது உருவபபிரஹ்மலோகங்களுள ஒன்று, பௌ	௩
பருவதமுனிவர்,	கச௬
பல்குனிநதி - நைரஞ்சராநதி, இது புத்தகயைக்கு அருகேயுள்ளது,	௩௦௧
பலபாரமிதை - பலநிறைத்தல ; இது தசபாரமிதையுள ஒனறு, பௌ.	உ௪௩
பலி - ஓராசன்,	க௬௯
பலிபீடம்,	க௨௩
பலியிடுதற்குரிய து	ரு௰அ
பவணேநதிரா நாற்பததிருவர் - இவர் நாகலோகததலைவர் ; இவர்கள் [illegible] ச சார்ந்தோர், பவணம் - நாகலோகம், இது சைன நூல்வழக்கு,	உ௫அ

விஷயம்.	பக்கம்.
பவம் - கருமத்தொகுதி ; பௌ.	௩௦௩
பவம் மூவகை - விலங்காய்ப்பிறததல், பேயாய்ப்பிறத்தல், நரகராய்ப்பிறத்தல , பௌ.	௩௦௨
பவளத்துண்டம்,	௧௮௧
பழங்காசு,	௨௧௦
பழம்பிறப்புணர்ச்சி,	௨௯௯
பழமொழி - ஒரு தமிழ்நூல் . இது சங்கமருவிய பதினெண்கீழ்க்கணக்குகளுள் ஒன்று , அக்காலத்துவழங்கிய பழமொழிகளுள் ஒவ்வொன்று இறுதிக்கண்ணமைந்த நானூறு வெண்பாக்களையுடையது , இந்நூலாசிரியர், சைனமததினராகிய முன்றுறையரையனார் , இதனை, " பிண்டியி னீழற் பெருமா னடிவணங்கிப், பண்டைப் பழமொழி நானூறுங - கொண்டினிதா, முன்றுறை மன்னவ னான்கடியுஞ் செய்தமைத்த, வின்றுறை வெண்பா விவை" என்னும் வெண்பாவாலுணர்க. இந்நூறகுப் பழையவுரையொன்றுண்டு,	௯. ௪௨, ௧௨௨
பழுதிலாவாழ்க்கை - துக்கநிவாரணமாரக்கம; என்றது நற்காட்சிமுதலிய எட்டனோடுகூடியிருத்தலை , பௌ	௩௧௨
பழுமரத்தீண்டியபறவை,	௧௨௬
பழையசோதிடநூல்,	௧௦௦
பள்ளிவலம்புரிதல் - நற்குணம்பத்தினுள் ஒன்று பௌ.	௩௦௭
பறம்பர் - தோல்வேலைசெய்பவர்,	௨௭௦
பனித்துளி,	௩௧௮
பஸ்பசம் - பட்டோஜிதீக்ஷிதராற்செய்யப்பட்டதான 'சப்தகௌஸ்துபம்' என்னும் வடநூலின் பகுப்புக்களாகிய ஆஹ்நிகங்களுள் முதலாவதன் பெயர்,	௨௫௪
பஸ்மகவியாதி - யானைத்தீநோய்,	௧, ௬

பா.

விஷயம்.	பக்கம்.
பாகசாத்திரம் - மடைநூல் ; நளபாகம் வீமபாகமென இரண்டு பாகநூல் வழங்குகின்றனவென்பர் ; சிறுபாணாற்றுப்படை,	௨௯௮ - ௨௪௧ : " காவெரி யூட்டிய கவர்கணைத் தூணிப், பூவிரி கச்சைப் புகழோன் றன்முன், பனிவரை மார்பன் பயந்த நுண்பொருட், பனுவலின் வழாஅப் பல்வே றடிசில்" என்பதனால, வீமசேனனியற்றிய மடைநூலொன்று உண்டென்றுமட்டுந்தெரிகின்றது,	௧௭
பாசதச்சிதைவு - ப்ராகிருதபாஷையிலிருந்து சிதைந்தமொழி,	௨௦௧
பாசண்டச்சாததன - தொண்ணூற்றறு வகைச் சமயசாத்திரத்தருக்கக்கோவையில் மிகப்பயின்ற ஐயனென்னுங்கடவுள் ; இதனை, சிலப்பதிகாரம், கனாத்திறமுரைத்தகாதையில, (௧௫ - ம அடி) " பாசண்டச் சாத்தற்கு" என்பதன் உரையானுணர்க,	௧௬௨
பாடலாடல்விரும்பாமை - தசசீலத்துள் ஒனறு · பௌ.	௧௮௮
பாண்டரங்கக்கூதது - புறநாடகம் பதினொன்றனுள் ஒன்று , இது சிவபெருமானுக்கு உரிய ஆடல் ; இதற்கு உறுப்பு ஆறு,	௩௦
பாணடியர்களின் பழைய இராசதானி - கொற்கைநகரம்,	௧௨௧
பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன்,	௧௯
பாண்டுகமபளநடுககம,	௧௨௬, ௨௮௪
பாணகுலம்,	௧௬௯
பாணவமசததரசர் மகாபலியின் பரம பரையைசசார்ந்தவரென்பது,	௧௬௯
பாணவிததியாதரன - பாணவம்சததிற்பிறந்த ஓரரசன் ; இவன் ஜகதேகமல்லனென்கிற மல்லதேவனுடைய புத்திரன்,	௧௬௯
பாணன் - பலியின்புததிரன்,	௧௬௯
பாணாசுரன்,	௩௦
பாணாதிராசன் - பாணனுடைய குலததிற்பிறந்த ஓரரசன்,	௧௬௯
பாணினி - ஒரு முனிவர் ; இவர் தவஞ்செய்து சிவபெருமான்றிருவருள பெற்று வடமொழி வ்யாகரணஞ் செய்தவர் ; உபவருஷரிடம் இவருடன்கற்ற ஸகபாடிகள் வ்யாடியும் வரருசியும் : இவருள், வியாடி பாணினிஸூத்திரத்திற்கு 'ஸங்கிரகம்' எனப்பெயரிய ஒரு வியாக்கியானஞ்செய்திருக்கின்றனரென்பர்,	௨௫௪

விஷயம். பக்கம்.

பாணினீயவ்யாகரணம் - ஒரு வடநூல், இது பாணினிமுனிவராற் சொல்லப்பட்டது, பாணினி வ்யாகரணமென்றும் வழங்கும், உ௫௪

பாய்கட்டினகயிறு [பாய் - கப்பற்பாய்], ௩௬

பாய்மரம், ௩௬

பாரத்துவாசம் - ஒரு வடநூல்; இது வேதாங்கமாகிய கல்பவகைகளுள ஒனறு, பரத்துவாசமுனிவராற் செய்யப்பட்டது, உ௫௪

பாரம் - பாரமிதை; பௌ. உ௮௪

பாரமிதைபதது - தசபாரமிதை, அவை தானமுதலியன, பௌ. உ௪௩, உ௮௪

பாராஜிகாதிபிரதமபாகம் - வினயபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒனறன் பெயர், இதிற்சங்கததிலிருந்து விலக்குதற்குரிய குற்றங்கள் கூறப்படும்; பௌ. உ௪௫

பாரிசேடம - பாரிசேஷம்; இது பதது அளவைகளுள் ஒனறு; இஃது ஒழிபெனவும், மீட்சியெனவும வழங்கும், உ௫௧

பாவகாரி - பாவஞ்செய்தலையே தொழிலாகவுடையவன, உ௬௧

பாவம்பதது - மனத்திற் றோன்றுவன மூன்றும், வாக்கிற் றோனறுவன நான்கும், உடம்பிற் றோன்றுவன மூன்றும்; பௌ. உ0, உஉ௩, உஉ௮, ௩௧௩

பாவனைநான்கு - மைத்திரீ, கருணை, முதிதை, உபேக்ஷையென்பன, இவை மஹாபிரஹ்மாககளால அனுட்டிக்கப்படுவனவாதலின், பிரஹ்ம விகாரபாவனையென்று கூறப்படும, பௌ. ௩௧௮

பாவனையைந்து - மைததிரீ, கருணை, முதிதை, அசுபம, உபேக்ஷையென பன; பௌ. ௩௧௭

பாவைக்கூத்து - புறநாடகம் பதினொனறனுள் ஒன்று; போாசெய்தற்குச சமைந்த அசுரர் போாக்கோலத்தோடு மோகித்துவீழும்படி திருமகள் கொல்லிப்பாவைவடிவங கொண்டு ஆடினமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது, இதற்கு உறுப்புக்கள் இரண்டு, ௩0, ௪௪

விஷயம். பக்கம்.

பாளீபாஷை - வடமொழியைப் பகுதியாகவுடைய பாஷைகளுள் முந்தியது, கௌதமபுததர்பேசிவந்ததும், பிடகத்திரயங்களமைந்துள்ளது மிதுவேயென்பர்; இந்தப்பாஷையிற செய்யப்பட்டுள்ள பௌதத நூல்களே சிறந்தவைகளாகச் சொலலப்படும், உ௧௧

பாற்பரியாயம் - பாலின்நிலைமை, உ௫௧

பி.

பிக்குணி = பிக்ஷுணி - பௌததஸமய ஸந்யாஸினி, உ௧௧

பிககுணிகள் மௌனமாகநின்று பிச்சை வாஙகயேண்டுமெனபது, ௧௪௫

பிஙகலம - தமிழிலுள்ள நிகண்டுகளுள் ஒனறு, சிறந்த அரும்பதங்கள்பல இதிறகாணப்படும, இது திவாகரமென்னுநிகண்டிற்குப் பிந்தியதென்றும, சூடாமணிநிகண்டிற்கு முநதியதெனறும் சூடாமணிநிகண்டின் சிறப்புப்பாயிரததால தெரிகின்றது, இந்நூலாசிரியர், திவாகரரெனபவாககுச சூரியனுடைய அருளாற்றோனறிய பிஙகலமுனிவர்; இதனை, "செங்கதிா வரததாற றிவாகரன் பயநத, பிங்கல முனிவ [illegible] னும இந்நூற்சிறப்புப்பாயிரம் நனகு புலப்படுததும, இதிலுளள பாககளெலலாம நூற்பாக்களே. நன்னூல் உரிச்சொலலியல, "இன்னதினனுழி" என்னுஞ் சூததிரததில் 'பிங்கல முதலா, நலலோ ருரிச சொலி னயந்தனா கொளலே' எனறுவநதிருததலால, இந்நூலாசிரியர் காலம பவணநதிமுனிவருடைய காலத்திற்கு முநதியதென்று தெரிகினறது, ௧௫௬

பிசாசகன - பூதவாதியாகிய ஓராடவன, உ௬௫

பிட்டுவாணிகா, உ௬௧

பிடகம - பௌததாகமம், இது, வினயபிடகம், சூததிரபிடகம், அபிதர்மபிடகமெனறு மூனறுவகைப்படும்; இவற்றைப் பிடகத்திரயமெனபர், பௌ. உ௪௫, ௩00

விஷயம்.	பக்கம்.
பிணங்களைச் சும்மாபோகடுவோர் - பாரஸீகர்; இவர்களுக்கு அக்கினி தெய்வமாதலின், பிணங்களைச் சுடுவதில்லையென்று கூறுகின்றனர்,	௫அ
பிணங்களைத தாழியாற்கவிததல்: இவ்வழக்கம் பண்டைக்காலததில் இந்நாட்டிற் சிலபகுதியாரிடதது இருந்ததென்பது இந்நூலாலன்றிப் புறநானூற்றிலுள்ள ௨௨அ, ௨௩அ, ௨௫௬ - ம் பாட்டுக்களாலும் வெளியாகின்றது இததாழிககு முதுமக்கட்டாழியெனபது பெயர், இஃது அந்நூல் ௨௫௬ - ம் பாட்டால் தெரிகின்றது, சிலதாழிகள், குமபகோணத்தைசசாாநத பட்டீச்சரம திருமேற்றளிமுதலியவூர்களைச்சூழ்நத இடங்களில் தோண்டப்பட்ட சிற்சிலவிடத்துக் காணப்பட்டனவெனறும் அவைகட்குப் பெயர் 'மதமதக்கசசால்' என்று வழஙகுகின்றதெனறும் அங்கேயுள்ளார கூறுவர்,	௫அ
பித்தேறுதற்குக் காரணமான மருந்து,	௨௧௦
பிபீலிகாசந்தானம் - எறுமபுபோன்ற தொடாச்சி, இது நால்வகைசசந்தானததுளொனறு, பௌ.	௩௦௪
பிரகிருதி - மூலம,	௨௬௨
பிரச்சோதனன - உச்சைனிநகரத்தரசன்,	௧௩௬
பிரததியக்ஷத்தினிலக்கணம்,	௨௮௬
பிரததியக்ஷம் - பௌததர்களுடைய பிரமாணங்கள் மூன்றனுள ஒன்று.	௨௮௬
பிரதாபருததிரீயம் - ஒருவடநூல் அலஙகாரசாஸ்திரம, இதிற் காவ்யலக்ஷணஙகளும் நாடகலக்ஷணங்களும் குறைவின்றிச சொல்லப்பட்டுள்ளன, இந்நூலாசிரியர் வித்தியாநாதகவி; அவர், இலக்கணஙகளையன்றி, தெலுங்குதேசததரசனும் காகதிகுலத்திற் பிறந்தவனும் வீரருததிரனென்று பெயாபெறறவனுமாகிய பிரதாபருத்திரனென்பவன்புகழையே விஷயமாகக்கொண்ட உதாஹரணஙகளையும் சுலோகரூபமாகத் தாமேயியற்றி இதிற் சேர்த்திருக்கின்றமையின, இஃது இப்பெயர்பெற்றது. இதற்கு, ஸ்ரீமல்லிநாதஸூரியின் பிள்ளையும் பெததபட்டருடைய தமபியுமாகிய தமாரஸ்வாமிஸூரியென்பவரா லெழுதப்பட்டுள்ள ரத்நாபணமெனனும ஒரு சிறந்தவுரையுண்டு,	௧௨௯
பிரதிமைவிளக்கு - பாவைவிளக்கு,	௧௩
பிரதிஸம்பிதாமாாக்கம் - சூத்திரபிடகததின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒனறன் பெயர்,	௨௭௭
பிரபாபாலர் - தேவலோகங்களுள் ஒனறாகிய துஷிதலோகததில் வஸிப்பவர் இவரே கௌதமபுத்தராக அவதரித்தாரென்பா, பௌ	௧௧௨, ௩௦௦
பிரபுமேருதேவன் - பாணவம்சததிற்பிறநத ஓரரசன்; இவன பாணவிததியாதரனுடைய புததிரன்,	௧௬௯
பிரமசரியம்-விரதவழியேநடக்கும் நிலை,	௧௮௭
பிரமசுந்தரயோகி - பெருங்கதையிற் கூறப்பட்டுள்ள யூகியென்பவனுடைய தநதை,	௧௩௬
பிரமம - ஒருவடநூல், வேதாங்கமாறனுள் ஒன்று எழுத்தாராய்ச்சியைச் சொல்லுவது; சிக்ஷையெனறும சிக்ஷையென்றுஙகூறப்படும அது, நாரதா, பாணினிமுதலியவர்களாற் செய்யப்பட்டு நாரதசிக்ஷை பாணினிசிக்ஷைமுதலியபெயாகளால்வழஙகுகின்றது, இன்னும, அருணசிக்ஷை, கோகளசிக்ஷை பாரதது வாஜசிக்ஷை, வியாஸசிக்ஷை, ஸாவஸமமதசிக்ஷை, ஸித்தாநதசிக்ஷை முதற் பல சிக்ஷைகளுள்ளனவெனறு கூறுவர்,	௨௦௪
பிரமவாதம,	௨௫௩
பிரமாணமூன்று,	௨௮௬
பிரமாணவாதம் - அளவைவாதம்,	௨௭௮
பிரவிாததி,	௨௫௮
பிரஸ்தானப்பிரகரணம் - அபிதர்மபிடகததின பகுதிகளுளொன்றனபெயா, பௌ.	௨௪௦
பிரஹ்மவாதிகள்,	௧௯௧
பிரஹ்மவிகாரபாவனை - ஐந்துபாவனைகளுள், அசுபபாவனையொழிநத மைததிரீ, கருணை, முதிதை, உபே	

விஷயம். பக்கம்.

கையென்னும் நான்குமாம்; பௌ. ஈஈ.
பிராதிமோக்ஷவினயவிநிச்சயம் - ஒரு [illegible]ர்; இதில் வினயதர்ம வகைகள்கூறப்பட்டுளளன, பௌ. உக்க
பிராயச்சித்தத்தால் விலக்குதற்குரியகுற்றங்கள், ஒ.ரு
பிராயச்சித்தியாதி துவிதீயபாகம் - வினயபிடகத்தின் பிற்றுறுப்பினுளொனறன்பெயர்; இதிற் பிராயச்சித்தத்தால் விலக்குதற்குரிய குற்றங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன, உ.ரு
பிரியதாசி - பழையபுதர்களுள் ஒருவர், ஈ0உ
பிரஹத்பலலோகம் - பிரஹ்மலோகங்கள் இருபதினுட் பதினாவது; இஃது உருவப்பிரமலோகங்களுள் ஒனறு, ஈ
பிரேதவஸ்து - சூத்திரபிடகத்தின் பிறறுறுப்பினுளொன்றனபெயர், உசடு
பிறைவடிவமாகிய ஆபரணம, ஈக
பின்னை - நீளாதேவியின்கூறுகிய நப்பின்னைப்பிராட்டியார், கஎ0
பிக்ஷுக்கள் - பௌதத்துறவிகள், கக.ரு, ஈ0ஏ
பிக்ஷுணிக்கோலம் - பௌதத்துஸ்ரமணாவினியின் வேடம, கஉ.ரு
பிக்ஷுணிகள் - பௌதத்துஸ்ரமணாவினிகள், கக.ரு, ஈ0ஏ

புகழ்விபவாகண்டன - பாண்டவமகதத்திற்பிறநத ஒரரசன இவன முதலாம் விக்கிரமாதித்தனுடைய புதிரன், இவனுக்கு இரணடாம்விசயாதித்தனெனனும பெயருணடு, கக.ஈ
புடைவைவிற்பார், ஒ.எ
புண்ணியம்பதது - கொல்லாமைமுதலியன, உ.அ
புதகலப்பிரஜஞப்தி - அபிதாமபிடகத்தின் பகுதிகளுளொனறன்பெயர், ஈ.ரு
புத்தகயை - இககாலத்துநம்மவாகயையென்றுவழங்குமிடதனை தெற்றுகே ஈந்துநாழிகைவழிசசுரத்திலுள்ள ஓரிடம்; இதிற் கௌதமபுததா ஞானம்பெற்ற அரசமரம் இன்னுமிரு

விஷயம். பக்கம்.

புதிதசங்கத்தார், [illegible]ரம, உகக, உஈக, ஈகஉ
புதகசரிதகாவ்யம், கஏ
புதகசரிதமுள்ள இடங்கள்; உகஈ
புத்தசாதகககதை - புத்தனுடைய பழம் பிறப்புக்களே முறையே கூறும் நூல், ஈக, கஏக, ஈஏஉ
புத்தசைத்தியம் - புத்தாலயம, ஒ எஈ
புத்தஞாயிறு, ககஉ
புதிதமசரணமகச்சாமி - இஃது ஒருமந்திரம்; புத்தனேச்சரணமாக அடைகிறேனெனபது இதன்பொருள், ஈ00
புதிதர் இருபத்துமூவர், ஈ0உ
புதாகள் இருபதெழுவர் பெயர்கள், ஈ0உ
புதிதவம்சம் - ஸூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்றனபெயர், உசஅ
புதிதன் இநதிரனுக்குக் கணகொடுத்தது, கஏஉ
புதிதன் கருணையாற் பலபிறப்புக்களையெடுத்தது, ஈக
புதனை ஞாிமுதலியனவாகப் பிறந்திதது. ஈக
புதனகோயில். கஎ, ஒ எக
புதனன ஞானமபெற்றதினமம, ஈஈ
புதனன பலயிலகுகளாகப் பிறந்தது, ஈக
புதனன புலியின்பசியைத்தீரதது, ஈக
புதனன மானுருவெடுத்தது, ஈக
புதனன மீனுருவெடுத்தது, ஈக
புதனன மூயலாகித் தசையீந்தது, ஈக
புதனனமேனி, ஈக
புதனனயானேயாய் மருப்பீநதது, ஈக
புதனனுடைய அருள், ஈக
புதனனுடையபுதிரன - இராகுலன், ஈரு
புதனலதலம், கூஎ, கூ0ஏ
புதனாவனாரம, கூஎ
புதனிரசோகம், ஒ ஏஈ
புநிநாகப் பிடிக்கப்பட்டுவநத யானை, உ எக
புரிவின்மைநயம் - நானகுநயங்களுளொனறு, பௌ. கூ0ஈ
புரை, உஈ0
புரோஹிதா. எந்தக்கருமங்களுக்கும் முன்னே தைதது்கொள்ளப்படுபெவரெ

ம்.	பக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
ன்பது இதற்கு உறுப்புப்பொருள், இது வடசொல்; இவர் அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங்குழுவினுள் ஒரு வகையார்,	௧௦	றது, இது புறமெனவும புறப்பாட்டெனவும வழங்கும், பொருளாற்றொகுக்கப்பட்டது; இந்நூலால, பண்டைக்காலத்து இததமிழ்நாட்டிலிருந்த சேரசோழபாண்டியாகளாகிய முடியுடைவேந்தா, சிறறரசா, அமைச்சர், சேனைததலைவா, வீரரென்கிற பலருடைய சரிததிரஙகளும், கடைச்சஙகப்புலவர் பலருடைய சரிததிரஙகளும, அக்காலத துளளாருடைய நடைமுதலியனவும, இனனும் பற்பலவும நன்கு புலப்படும், இந்நூற்செய்யுட்களாற் பாடப்பட்டவர்கள் ஒருகாலததாரலலா, ஒருகுலத்தாரலலர், ஒருசாதியாரலலா, ஓரிடததாருமலலா, பாடியவாகளும இத்தனமையரே, இவாகளில் அநதணாகள் சிலா, அரசா பலர், வணிகர் பலர், வேளாளா பலர்; பாடியவர்களுட் பெண்பாலாருமுளர் இதற்குப பழையதான உரையொனறுண்டு, அது பூர்த்தியாககிடைககவிலலை; உரையாசிரியா இன்னாரெனறு தெரியவில்லை, உ, ச, ௯, ௧உ, ௧௪, ௧௫, ௧௯, ௨௨, ௨௬, ௨௮, ௩௧, ௩௫, ௩௭,	௪௧
புல் - எண்வகைக்கூலத்துள் ஒன்று, எ, உ௭௦			
புலம்பெயர்மாக்கள் - பரதேசிகள்,	௧௦		
புலிநகக்கொன்றை - புலியினது நகஙகள்போன்ற மலர்களையுடையதான ஒருவகைக்கொன்றை; இம்மலர் விநாயகக்கடவுளுககுப் பிரீதிகரமென்றுகூறுவர்,	௭௮		
புழுக்கள்,	௩௧௮		
புளளிருக்குவேளூர் - வைத்தீசுவரன் கோயில; சமபாதி சடாயுவென்னும் பறவைகளிரண்டும, வேதங்களும், முருகக்கடவுளும் சிவபெருமானைப் பூசித்த ஸதலமாதலின, இஃது இப்பெயர்பெறறது,	உ௫		
புற்கலத்திரவியம்,	உ௫௯		
புறக்குடி - புறநகர்,	உ௬௭		
புறக்கூத்து,	உ௭௦		
புறஙகூற்றாளர் - ஒருவா சிறப்புச்செய்துழி அவர்பக்கததிலநின்று புகழ்ந்து அவரைக்காணாதவிடத்துப் பழிதூற்றுவோர்,	௧௧		
புறஞசிறை - புறநகா,	உ௬௭		
புறஞசேரி - புறநகர்,	உ௬௭		
புறநாடகம் பதினொன்று,	௧௭, ௩௦		
புறநானூற்றுரையாசிரியா,	௧௦௬		
புறநானூறு - ஒரு தமிழ்நூல், இது கடைசசஙகப்புலவர்களருளிசசெயத எட்டுத்தொகையுள் எட்டாவது; கடவுள்வாழ்ததுச செயயுள் முதலிய ௪௦௦ - அகவற்பாககளையுடையது; அப் பாக்களுள, கடவுள்வாழ்ததுப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாராலும் மற்றவை முரஞசியூா முடிநாகராயாமுற்ற கோவூாகிழாரிறுதியாகவுள்ள புலவா பலராலும இயற்றப்பட்டுள்ளவை, இதனைத தொகுத்தோரின்னாரென்றும் தொகுப்பித்தோரின்னாரென்றும் விளஙகவில்லை; புறததேநிகழும் ஒழுக்கமாகிய அறத்தையும் பொருளையுமே பொருளாகவுடைமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்			
		புறப்படைவீடு,	உ௬௭
		புறப்பொருள்வெண்பாமாலை - ஒரு தமிழ்நூல்; இது சேரபரம்பரையினராகிய ஐயனாரிதனாரென்னும அரசராலியறறப்பட்டது ஆசிரியரகததியனாருடைய மாணாககாகளாகிய பனனிரண்டுமுனிவர்களாலும அருளிசசெய்யப்பட்ட பனனிருபடலமெனனுநூலை முதனூலாகவுடையது, தமிழிலககணமை நதனுட் பொருளின்பகுதியாகிய அகமபுறமெனனு மிரணடுதிணைகளிற புறததினிலககணமாகிய சூததிரஙகளையும், அவற்றினிலக்கியமாகிய வெணபாககளையும, அவவெணபாக்களின் கருத்தைத தனிததனியே புலப்படுததிககொண்டு ஏவவொன்றன்முன்னும் நிற்பனவாகிய கொளுக்களையுமுடையது; [கொளு - கருத்து] இதில் வெட்சிப்		

விஷயம். பக்கம்.

படலமுதற் பெருந்திணைப்படல மிறுதியாகவுள்ள பன்னிரண்டு படலவுறுப்புக்களடங்கியிருக்கின றன, இதிலுள்ள வெண்பாக்கள ௩௬௧, இதற்கு மிகச்செவ்விதான பழையவுரை ஒன்றுண்டு, அவவுரை யாசிரியரின்னாரென்று தெரியவே யிலலை, ௧௯, ௩௦, ௭௯, ௧௭௪, ௧௮௩, ௨௩௦, ௨௪௭

புனர்ஜனனம், ௩௧௦

புனிறுதீர்ந்தமகளிர் இரவிற்சென்று குளநீராடுதல, ௭௩

புஷ்யா - பழையபுத்தாகளுள் ஒருவர், ௩௦௨

பூ.

௧௭௮

கெகுமண்டபம், ௧௬

பூதசதுககம - பூதநிற்றறகுரிய நாற்சந்தி,

பூதவடிவம, ௫௬

பூதவாதம, ௨௬௩

வாதிகள், ௧௯௧

பூதவுரு - ஸ்கந்தமைந்தனுள் உருவத தினபகுதியிரண்டில ஒனறு, அது பிருதுவி, அபபு, தேயு வாயு என னும நான்குமாம பௌ ௩௧௨

பூதிகள் - வேதவாதியாகிய ஓரந்தணன, ௨௫௭

பூமிசந்திரன் - நாகபுரததரசன, ௧௩௨

பூர்ணசந்திரன், ௧௯௬

பூர்வாகமம-சைனாகமமூன்றனுள் ஒன்று, இது பதினானகு பகுபபையுடை யது, ௨௭௮

பூர்வானுமானம் - அனுமானவகைமூன்ற னுள் ஒனறு, அது சூறகொண்ட மேகததைககண்டு இது மழைபெ யபுமென்று நிச்சயித்தல, முத லனுமானமெனவும காரணானுமான மெனவும் கூறப்படும, ௨௭௦

பூர்வோததரவிரோதமிலலாத தருமஸ்வ ரூபம, பௌ. ௩௦௦

பூவாவஞ்சி - கருவூர, ௧௬௭

பூவைசியா, ௨௩

பெ.

பெண்கரடி, ௧௪௨

பெரியபுராணம - ாண்டாபுரா

விஷயம். பக்கம்.

ணம · பபட் டுள்ள சரியைமுதலிய நாற்பாதங் களிலேநின்று செயற்கரியனசெ ய்து வீடுபெற்ற தனியடியார் அறு பத்துமூவரும தொகையடியார் ஒன் பதினமருமாகிய திருததொண்டர் கள் எழுபததிருவருடைய சரிததி ரஙகளை விரிததுக்கூறுவது, சிவா னுக்கிரகமபெற்ற தொண்டைநாட் டுக்குனறததூரச சேக்கிழார்நாயனா ராலருளிசசெயயப்பட்டது. தேவா ரம, திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பலலாண்டு எனனும நான்க னோடுகூட்டித தொனறுதொட்டு வழஙகப்படுமபெருமையமைந்தது; இதன செயயுணடையும இதிலமை நதுளள, கனனெஞ்சும கரைநதுரு கபபுகட்டும பததிசசுவைமுதலியன வும யாராலும் வியககததககவை; இதனருமைபெருமைகளை வல்லார் வாய்ககேட்டுணாக, ௧௭௪, ௨௦௫, ௨௦௬

பெரியாழ்வார திருமொழி - திவ்யப்பிர பந்தமுதலாயிரததில் முதலிலுளள நானூறறெழுபததுமூனறு பாசுரங கள, ௩௧, ௨௫௬

பெருஙகதை - ஒரு தமிழ்நூல, இது பைசாசபாஷையிற குணாட்டியரெ ன்னும் மகாபண்டிதரொருவராற் பணடைககாலததுச செய்யப்பட் டுள்ள பிருஹதகதையின் மொழி பெயாப்பாகவுளளது. நூலாசிரியர் பெயாமுதலியன ஒருவாற்றானும் இபபொழுது புலப்படவிலலை, சொற்சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகசசிறநதது; வதஸதேசததரச னாகிய உதயணனுடைய சரிததிரத தைநிரமபசசெவவையாகவிரிததுக் கூறுவது, சிநதாமணிமுதலிய காப் பியஙகளினும இதனை மிகமேலாக மதிதது அடியாாக்குநலலார் எடுத துக்காட்டியிருககிறார. ஒவவொரு சிறறுறுப்பும மிகபபெரிய ஆசிரி யப்பா ஒவவொனறால இயறறபபட் டுளளது, அசசிற்றுறுப்புககள பல வமைநத காண்டமென்னுமபேருறு ப்புககளையுடையது, அவறறுள,

விஷயம்.	பக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
முதலாவது உஞ்சைக்காண்டம் ருஅ - பகுப்பினையும், இரண்டாவது இலாவாணகாண்டம் உ0 - பகுப்பினையும், மூன்றாவது மகத காண்டம் உள - பகுப்பினையும், நான்காவது வத்தவகாண்டம் கள - பகுப்பினையும், ஐந்தாவது நரவாண காண்டம் கூ - பகுப்பினையுமுடையன. இப்பொழுதுகிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதி முதலும் கடையும் பழுதுபட்டுப்போயிருக்கின்றமையால் முதலாவது உஞ்சைக காண்டத்தில் கூஉ - சிற்றுறுப்புக்கள் காணப்படவில்லே. ஐந்தாவது நரவாணகாண்டத்தின் மேலுள்ள காண்டங்கள் இவையென்பதும் அவற்றின் சிற்றுறுப்புக்கள் இத்தனையென்பதும தெரியவில்லே. வீரசோழியம், அலங்காரப்படலத்தில், ''ஆக்குதல் கேட்டவர்க்கு'' என்னுங் கலித்துறையுரையில், 'குண்டலகேசியும் உதயணன்கதையுமுதலாகவுடையவற்றில் தெரியாதசொல்லும் பொருளும் வந்தனவெனின், அகலகவிசெய்வானுக்கு அப்படியல்லதாகாதென்பது; அனியும அவைசெய்தகாலத்து அசசொற்களும் பொருள்களும் விளங்கியிருக்குமென்றலும் அமையுமெனகொள்க' என்று வீரசோழியவுரையாசிரியரகிய பெருந்தேவனரெழுதியிருத்தலால், இந்நூலில அவாகாலத்திலேயே விளங்காதசொல்லும் பொருளும் வந்த	''வ்யாஸ்ஸ்ம்ஸ்நைக்ருத்யாஸ்ரிபம் ஶ்ருங்காரம் ஜந்ரி ஸவர்ஸ்ரிக்ருத்வோஸ்ஸாஸ்ஸ்ரிவ ஸம்ய தஸ்ய ஸமஹ தாஸ்ரிவ்யம் ஸசாஸ்ரிஷி சித்ரார்தம்ஸ பூர்வ்யம் ஸ்ரிதாம்ஸ்ரிஷ்ரிஸ்ரிஸ்ரிஸ

விஷயம். பக்கம்.

ரரசன், மற்றவற்றைப் பத்துப்பாட்டின் முகவுரையிற்காண்க இதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரெழுதிய உரையொன்றுண்டு, ௩௦, ௩௫, ௧௭௩, ௨௦௩, ௨௧௫, ௨௬௩
பெரும்புறக்கடல், ௬௬
பெருமனைக்கிழத்தி - கோவலன்தாய், ௭௭

பே.

பேராசிரியர் - பழையவுரையாசிரியர்களுள் ஒருவர். எட்டுத்தொகையுள் இரண்டாவதாகிய குறுந்தொகையில் ௩௮௦ - செய்யுளுக்கும் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருக்கும், தொல்காப்பியத்திற்கும் உரைசெய்திருக்கின்றனர் நுண்ணிய அறிவினரென்று ஆன்றோராற் புகழப்படுபவர், இவற்றுள், குறுந்தொகையில் ௩௮௦ - செய்யுளுக்கு உரைசெய்திருத்தல், "நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான், கலவியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப், பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற், கிது பொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய, விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைததும" எனனும் நச்சினார்க்கினிய ருரைச்சிறப்புப்பாயிரததாலும், திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருக்கு உரைசெய்திருததல். பிரயோகவிவேகவுரையாலும கலலாடததில் "வெள்ளுறைகழித்து" என்னுஞ்செய்யுளுக்கு மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளையெழுதியவுரையாலும தஞ்சைவாணன்கோவையில் "புயலேசுமந்து" என்னுஞ்செய்யுளுக்குக் குன்றத்தூர்ச சொக்கப்பநாவலரெழுதியவுரையாலும், தொல்காப்பியததிற்கு உரைசெய்திருததல் தொல்காப்பியவுரையில் நசசினார்க்கினியர் ஆங்காஙகுக்குறிப்பித்திருததலாலும் இனிதுவிளஙகும். இவர் நச்சினார்க்கினியர் காலத்திற்கு முற்காலத்தினர், இது, 'பேராசிரியரும் யானேயீண்டையோனே என்னுங குறுந்தொகைச் செய்யுளில் மீனெறி தூண்டில் என்பதனை ஏனையுவமாறார்.' என்று தொல்காப்பியம்,

அகத்திணையியல் ௩௬ - ம் சூத்திரவுரையில் நச்சினார்க்கினியரெழுதியிருததலால் உணரப்படும், ௨௪௪
பேராந்தை - கூகை, இது செத்தோரையழைக்குமென்றும் சுட்டுக்குவியென்று ஒலிக்குமெனறுங் கூறு

பை.

பைமறி - பையைமறிததல்; அஃதாவது பையின் உட்புறத்தை வெளிப்புறமாக்குதல், ௪௩
பைரவவேடதாரிகள், ௫௭
பைரவன - ஆரிய அரசர்களுள் ஒருவன், ௨௪௬

பொ.

பொதியில் - ஒருமலை, தேவரெல்லாருங் கூடியிருததறகிடமாதலின் இதற்கு வந்தபொதுவிலென்னும்பெயர் இக்காலததுப்பொதியிலென்றுமருவிற்றென்பர் தஞ்சைவாணன்கோவையுரையாசிரிர, ௯, ௧௩௭
பொதுமகளிர், ௨௭௧
பொய்ககரியாளர் - பொய்ச்சாட்சிசொலலுவோர், ௧௧
பொய்ந்நோய்காட்டல், ௨௧௩
பொய்ப்பழி, ௨௦௩
பொயயைததவிர்கவென்றல், ௨௧௦
பொய்வேடததாாமுதலிய அறுவகையோா, ௧௧
பொருநராற்றுப்படை - ஒருதமிழ்நூல், இது சஙகப்புலவர்களருளிச்செய்த பததுப்பாட்டினுள இரண்டாவது. ௨௪௮ - அடிகளையுடைய அகவற்பாவாலமைநதுள்ளது, பரிசிலபெறக்கருதிய ஒருபொருநனைப் பரிசில பெற்றானொருவன இளஞ்சேட்சென்னி புதலவனாகிய சோழன் கரிகாற்பெருவளததானிடததே ஆற்றுப்படுததியதாக அக்கரிகாற்பெருவளவனை முடததாமக்கண்ணியார்பாடியது. இது கரிகாற்பெருவளவன கொடையையும் அவன் வீரத்தையும் அவனாண்டசோழநாட்டின் வளததையும் காவிரிநதிபயனபடுதலையும் நன்றாகக்கூறும்; இதற்குஆசிரியர் நசசினார்க்கினிய

விஷயம்.	பக்கம்.
ரெழுதிய உரையொன்றுண்டு,	௪௨, ௬௨
பொருமுகவெழினி - மூவகைத்திரைச் சீலைகளுள் ஒன்று, இஃது அரங்கி லிடப்படுவது,	௪௪
பொருளொடுபுணர்ந்தநகைமொழி	௧௬௬
பொருளொடுபுணராப்பொய்மொழி,	௧௬௬
பொற்பணிசெய்வோர்,	௨௭௦
பொற்றேரின்மேலுள்ளயானை.	௩௨
பொன்நால்வகை - ஆடகம், திளிச்சிறை, சாதரூபம், சாமபூநதமென்பன,	௩௨
பொன்வாணிகர்,	௨௭௧
பொன்வெள்ளிகளைத்தீண்டாமை-பிக்ஷுக்களுக்குரிய தசசீலத்துள ஒன்று, பௌ.	௧௨௮
பொன்னம்பலம்,	௨௭௨
பொன்னுயிர் - ஐவகையுயிர்களுள ஒரு வகையுயிர், இது சைனநூலவழக்கு,	௨௫௭

போ.

போக்த்ருதவம் - அனுபவிக்குந்தன்மை,	௩௦௭
போத்தந்தியோ - அறிவாயோ,	௨௫௪
போதாயனீயம் - ஒருவடநூல் வேதாங்கமாகிய கற்பவகையள் ஒன்று, இது போதாயனமுனிவராற்செய்யப்பட்டது,	௨௫௪
போதிச்செல்வம் - அறிவாகியசெல்வம,	௧௦௦
போதிசத்துவர் - அறிவில் உயர்ந்தவர்களாய்ப் பின்பு புத்தனாக அவதரித்தற்குரியவர், இவர் மூவகையினர்,	௨௮௪, ௩௦௦
போதிவிருட்சம் - அரசமரம,	௧௦௦
போதிவேந்தன் - புத்தன்,	௩௦௧

பௌ.

பௌத்ததருமம்,	௭
பௌத்தநூல்,	௩, ௨௬௬
பௌத்தமுனிவர்,	௨௭௩
பௌத்தர்களுடைய பிரமாணமூன்று - பிரத்தியக்கம், அனுமேயம், ஸூரத்தேயமென்பன,	௨௮௬
பௌத்தரிலுயர்ந்தோர்,	௮௨
பௌத்தாகமம்-வினயபிடகம், ஸூத்திரபிடகம், அபிதர்மபிடகமென்பன,	௨௪௫
பௌத்தாவதாரம்,	௪௬
பௌதிகஇயல்பு - பஞ்சபூதங்களின் சம பந்தமானதனமை,	௩௦௩

ம.

மக்கட்கருமுதலியஆறு - மக்கட்கரு, தெய்வக்கரு, பிரமக்கரு, நரகக்கரு, விலங்கினகரு, பேயக்கரு என்பன பௌ.	௨௨௩, ௩௦௬
மகத்தத்துவம்,	௨௬௧
மகததேசம,	௬௩
மகதநாட்டு இரததினவேலைக்காரர்,	௧௭௩
மகரயாழ் - நாலவகையாழினுள் ஒன்று, இதற்கு நரமபு பதினேழு,	௧௬௭
மகளிர் பிறாநெஞ்சு புகுதல குற்றமென்பது,	௧௬௮
மகாகண்டகம் - ஒருபௌததநூல் இது பாளீபாஷையிலுள்ளது இதிற் புததசரிதங கூறப்பட்டுள்ளதென்பா,	௨௬௬
மகாபரிநிர்வாணசூத்திரம - தீர்க்கநிகாயமென்னும நூலின் பகுப்புக்களுள் ஒன்றனபெயர், இதிற் புததசரிதம கூறப்பட்டுள்ளதென்பா,	௨௬௬
மகாபலி - ஓரரசன,	௧௬௨, ௧௬௬
மகாபலிகுலம்,	௧௬௬
மகாபோதிவிருட்சத்தினிறம் பொனனெனபது, பௌ.	௨௭௬
மகாராஷ்டிரதேசம்,	௭௫, ௧௭௩
மகாவர்க்கம - வினயபிடகத்தின் பகுப்பினுளொனறனபெயர், இது பாளீபாஷையிலுள்ளது,	௨௪௫, ௨௬௬
மகிழமரம்,	௩௩
மங்கலவெள்ளை - சந்தனம்,	௧௭௩
மங்கலாபுரம் - மங்களூர,	௬௦
மங்களர் - பழையபுததாகளுள் ஒருவர.	௩௦௨
மங்களூர,	௬௨
மஞ்சாடிமரம்,	௩௩
மடைப்பள்ளி,	௧௮௮
மண்டைப்பாணர்-ஏற்கும்பாத்திரத்தைக் கையிலேயுடையபாணர்,	௨௭௦
மண்ணுநீராட்டியது - பெருங்கதையின் சிற்றுறுப்பினுளொன்று,	௧௧, ௨௦௭
மணவாளமாமுனிகள், இவர் தென்கலை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஆசார்யர்; இவர் பிறந்த இடம் ஆழவார்திருநகரி;	

விஷயம். பக்கம்.

இவருடைய ஆசிரியர்திருவாய்மொழிப்பிள்ளையென்பவர். இவர் வடமொழி தென்மொழிகளில் நூல செய்தலிலும உரைசெய்தலிலும் வல்லவர்; இவர்செய்தநூல்கள ஆர்ததிப் பிரபந்தம், உபதேசரததினமாலை, கீதாதாத்பர்யதீபம், ஞானஸார வ்யாக்யானம், ததவத்ரயவயாக்யானம், திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, திருவாராதனக்கிரமம, நூற்றந்தாதியுரை, ப்ரமேயஸார வயாக்யானம், பெரியாழ்வார்திருமொழி வியாக்யானம், முப்பததாறாயிரபபடிககுப் பிரமாணததிரட்டு, முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்யானம், யதிராஜ விமசதி, ஸ்ரீவசனபூஷண வ்யாக்யானம, ஸப்தகாதை வயாக்யானமென்பன, இன்னும இவராற்செய்யப்பட்டுள்ள தனிப்பாடல்கள் பல. இவர்சிஷ்யர்கள் அஷ்டதிககஜங்கள்முதலியோர். இவா நியமனததினாலேதான் ஸப்தகோததிர நிபநதனம நடநதுவருகினறது எனபா, இவரது தமிழ்சசெயயுட்கள சொறசுவை பொருட்சுவை செறிநதுளளவை, உருக

மணிபத்மம் - புததன்பாதம, உசு

மணிபலலவம் - சிறுதீவுகளுளொனறு, கூஅ

மணிமேகலைதுறவு - மணிமேகலைநூலின் பரியாயநாமம, அ

மணியுயிர் - ஐவகையுயிாகளுள் ஒருவகையுயிா, இது சைனநூலவழககு, உருஎ

மத்தளம் - ஒருவகைததோற்கருவி, 'மத்து - ஒசைப்பெயா, இசையிடனாகிய கருவிகட்கெலலாம தளமாதலின், மததளமெனறுபெயராயிற்று' என்பர் அடியார்ககு நலலாா, இஃது உததமக்கருவியென்றும் அகமுழவென்றுங்கூறப்படும, கஎக

மத்தியமநிகாயம் - ஸூத்திரபிடகததின பேருறுப்புகளுள் ஒனறன்பெயா, உசரு, உஅசு, உகூக

மதசக்தி - மதுக்களி, உசுச

றப்பட்டுள்ள எழுவகைததூக்கி

விஷயம். பக்கம்.

னுள் ஒன்று, இஃது இரண்டுசீரையுடையது, கஎ

மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் - ஒருகூத்தநூல், மதிவாணர் - கடைச்சங்கமிரீஇய பாணடியருட் கவியரஙகேறிய ஒராசர் இதில வனசக்கூத்திற்கு மறுதலையாகிய புகழ்க்கூத்தினிலககணஙகூறப்பட்டுளளதெனபர், இதிலுள்ளபாககள் சூததிரப்பாவும் வெண்பாவுமெனததெரிகின்றது; அடியாாககுநலலார் சிலப்பதிகாரவுரை எழுதுவதற்கு மேறகோளாககொணட நூலகளுள இஃது ஒன்று, இவற்றை, சிலப்பதிகாரம் ரு, கூஎ, கூக - ம பக்கஙகளாலுணாக, இந்நூல இப்பொழுதுகிடைத்திலது. எ

மதுராபதி - மதுரையின் அதிதேவதை, ரூ, உ௰க

மதுரைககாஞ்சி - ஒருதமிழ்நூல், இது சங்கப்புலவாகளருளிசசெய்த பததுப்பாட்டுள ஆறாவதாகவுள்ளது; எஅஉ - அடிகளையுடைய அகவற்பாவாலமைந்துள்ளது, தலையாலஙகானததுச செருவென்றபாண்டியன நெடுஞ்செழியனுககு வீடுபேறுநிமிததம நிலையாமையைச் செவியறிவுறுததி மாங்குடிமருதனார் பாடியது; இஃது, அப்பாணடியனுடைய முனனோாகளின் பெருமையையும் பாணடிநாட்டின ஐநதிணைவளஙகளையும மதுரையின அழகையும் ம் பலவற்றையஙகூறும்; ல ஸ்ரீகீதையின பெருமைசொலலப்பட்டிருக்கினறது; இதற்கு ஆசிரியர் நசசினார்ககினியரெழுதிய உரையொன்றுணடு, உஉ, உச, உஎ, ரூக, ரூசு, ரூஎ, ரூக, சஎ, உஉஅ, உஎக

மநதாரமென்னுமொழி தாரமென்றுவருதல, உச

மந்திரமூன்று ககஎ

மந்திரஸாதகா-ப உருவேற்றுபவர், ருஎ

மந்திரிகளவீதி, உஎக

மநதிரியாகிய சோழிகவேனாதி, உஎரு

மயிாச்சாந்து, ரூஅ

விஷயம்.	பக்கம்.
மரககாலாடல - புறநாடகமப, னுள் ஒன்று, உண்மைப்போரால் வெல்லலாற்றாத அசுரர் வஞ்சத்தால் வெல்லநினைந்து பாம்பு தேள்முதலியனவாகப் புகுதலையுணர்ந்த துர்க்கை அவற்றை உழக்கிக்களைதற்கு மரக்கால்கொண்டு ஆடினமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது, இதன் உறுப்புக்கள நான்கு.	௩௦
மருத்துவரிருவர் - வைத்தியரிருவர்; என்றது தெய்வவைததியரை,	கக
மருதந்துவர்,	சஅ
மருந்தில்கூறறம் - பரிகாரமில்லாத யமன,	உஉஅ
மருவூர்ப்பாக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின ஒருபகுதி.	கக
மல்லதேவன் - பாணவம்சத்திற் பிறந்த ஓரரசன். இவனுக்கு ஜகதேகமல்லனென்றும் ஒருபெயருண்டு,	கசுக
மல்லிகைவிசேடம - ஒருவகைமல்லிகை,	உகக
மலர்ப்பாணம் ஐந்து - தாமரை, மா, அசோகம், முல்லை, நீலமென்பன,	சச
மலைநாட்டுவழககு,	கஉக
மலைபடுகடாம - ஒருதமிழ்நூல்: சங்கப் புலவர்களருளிசசெய்த பத்துப்பாட்டினுட் பத்தாவது. இஃது ௫௦௩ - அடிகளையுடைய அகவற்பாவால் அமைந்துளளது, மலையையானையாக உருவகிதது அதன்கட் பிறந்த ஓசையைக் கடாமெனச் சிறப்பித்தமையின, இப்பாட்டு இப்பெயாபெற்றது. பரிசில்பெறுதற்குச்சமைந்த கூத்தனொருவனைப் பரிசில்பெற்றானொருவன பல்குன்றக்கோட்டத்துச் செங்கணமாதது வேள்நனனன்சேய்நன்னனிடத்தே ஆற்றுப்படுததியதாக அந்நன்னனை இரணியமுட்டததுப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனார் பாடியது; இதனாற் கூத்தராற்றுப்படையெனவும பெயர்பெறும்; இதில் அந்நன்னனது பலவகைச்சிறப்பும, நவிரமென்னுமலையிற் காரியுண்டிக்கடவுளென்னுந் திருநாமத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய மகிமையும் கூறப்படும். இதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரெழுதியவுரையொன்றுண்டு,	௩௭, எசு, உ௩௪
மழையைத்தருங்கற்பு,	கஙஎ, கக௩
மற்கலிதேவன் - ஆசீவகமதத்தோருடைய கடவுள்,	உ௫௮
மற்கூத்து - புறநாடகம் பதினொனறனுள் ஒன்று, இது திருமாலாடல்; இதனுறுப்பு ஐந்து,	௩௦
மறக்கற்பு - சீறியகற்பு; கோபத்தால மதுரையை எரித்த கண்ணகிகற்பு இஙஙனஙகூறப்படும்,	உச௦
மறைஞானதேசிகர் - சிவஞானசித்தியாருடைய சுபக்கதது உரையாசிரியர்களுள ஒருவர்,	உ௫க
மறைந்தவேடம்,	க. ௫
மன்றங்கள்,	௩க, க௦௫
மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி யெனனுமபழமொழி,	உ௩எ
மனததிற்றோனறும்பாவமூன்று - காமம, வெகுளி, மயக்கமெனபன,	உ௦
மனததின்குணமூன்று - அருணினைவு, ஆசையறுத்தல், தவப்பறறு எனபன பொறாமை, பகைமை, மூடததன்மை அஃதாவது முததிறமணியை நமபாமையெனனு மூனறனையும மனக்குற்றமென்பா சைனாதேசத்துப் பௌததர்,	௩௦எ
மனுவேந்தன் - ஒருசோழன்,	உ௦௬
மனுஷ்யலோகம,	௩௦௭
மனுஸ்மிருதி - ஒருவடநூல்; இது மனுவெனபவரால் அருளிச்செய்யப்பட்டது. கஉ - அததியாயஙகளையும, உ௩.௨௪ - சுலோகங்களையும் உடையது, மற்ற கஎ-ஸ்மிருதிகளினுஞ சிறநதது, இதில் வாணாசிரமதாமஙகளும் பிறவும் கூறப்படும் இந்நூற்குக் தல்லூகபட்டீயம், கோவிந்தராஜீயம், மேதாதிதீயமுதலிய பல வியாக்கியானங்களுண்டெனறு கூறுவர். இது மனுதர்மசாஸதிரமென்றுஙகூறப்படும,	க௦ச, கக௬
மஹாநிரயம் - எட்டுநரகங்களுள் ஒன்று; பௌ.	௬௬
மஹாப்ரஹ்மலோகம் - பிரமலோகமிருபதினுள்மூன்றாவது;	து உரு

விஷயம்.	பக்கம்.
வப்பிரமலோகங்களுள் ஒன்று ; பௌ.	௩
மஹாப்ரஹ்மாக்கள் - பிரமர்களில் உயர்ந்தவர்; ஒவ்வொரு சக்கரவாளத்திற்கும் ஒவ்வொரு மஹாப்ரஹ்மாவுண்டென்றும், அவருள் ஒருவர்க்குப் பிரஹ்மஸகம்பதியென்பது பெயரென்றுங்கூறுவர் ; இவருக்கு இருவகைப் பிரமலோகத்திலும் அதிகாரமுண்டு, பௌ.	௩, ௬௫, ௩௧௮
ஹாபதானசூத்திரம் - ஒரு பௌதத நூல் , இதிற் புத்தசரிதங்கூறப்பட்டுள்ளதென்பர்,	௨௯௯
மஹாபோதி - புத்தன் ஞானம்பெற்ற அரசமரம்,	௫௦, ௨௯௯, ௩௦௦
மஹாபோதி ஐந்துகிளைகளையுடையதென்பது,	௩௦௧
மஹாபோதிவிருக்ஷம் பலதேசத்துப் பௌத்தர்களாலும் திக்குநோக்கி வணங்கப்பட்டிருந்ததென்பது,	௩௦௧
மஹாராஜிகலோகம் - தெய்வலோகமாறினுளொன்று , பௌ.	௨, ௬௬, ௧௧௨, ௩௦௦, ௩௦௫
மஹாவீசி - எண்வகைநரகத்துளொன்று பௌ.	௬௬
மஹாஸிஹ்மநாதஸூத்திரம் - ஒருபௌத்தநூல்; இதில் ஸூாததேயமென்னும் பிரமாணத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பா,	௨௮௬
மஹாஹஸ்திபதோபமஸூத்திரம் - மத்தியமநிகாயமென்னும் நூலின்பகுப்புக்களுள் ஒன்றனபெயர் , இதிற் பிரத்தியக்ஷத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர்,	௨௮௬
மா.	
மாசாத்துவான் - கோவலன்தந்தை,	௨௭௩
மாடலன் - தலையாலங்கானமென்னுமூரிலிருந்த ஓரந்தணன்,	௨௭௩
மாணாவூர் - ஒருபுத்தஸ்தலம் ; இதனை, "வானாடும் பரியாயும்", "மிக்கதனங்களை" என்னும் செய்யுட்களாலுணர்க,	௪௯
மாயாதேவி - கௌதமபுத்தருடையதாய்,	௩௦௦
மாரன் - நற்குணநற்செய்கைகளை நீக்கித் தீக்குணந்தீச்செய்கைகளைவிளைவிப்பவனாகிய ஒருதேவன் ; இவன் காமனென்றுங்கூறப்படுவன். இவனுக்கு அறுவகைத் தேவலோகத்திலும் அதிகாரமுண்டு; பௌ.	௫௦
மாரன்மகளிர்மூவர் - காமம், போகம், பொறையின்மையென்பன ; பௌ.	௩௦௧
மாரஜித்து - புத்தன் ; மாரனைவென்று மேமபட்டமையின், இவனுக்கு இப்பெயர் உண்டாயிற்று,	௩௦௧
மாராயம் - வேந்தனாற்செய்யப்படும் சிறப்பு,	௨௦௫
மாலுமி - மீகாமன்,	௩௬
மாலைப்புலம்பல் - பெருங்கதையின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று,	௧௭௨
மாவண்கிள்ளி - ஒருசோழன்,	௬
மி.	
மிருகங்களுள் ஒன்று மற்றொன்றை அழைக்கும் ஓசைக்குறிப்பு,	௨௧௪
மிருகேந்திரன் - சதேந்திரர்களுள் ஒருவன் , இதுசைனநூல்வழக்கு,	௨௫௮
மீ.	
மீட்சியளவை - பாரிசேடம்,	௨௫௧
மீன்விலைப்பரதவர்,	௨௬௯
மு.	
முக்குற்றங்கடிந்தோன் - புத்தன்,	௩௦௨
முச்சந்தி,	௨௭௧
முசுகுந்தன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையாண்ட ஓரரசன்,	௧௧
முட்டுப்பாடு,	௨௮
முடுக்குத்தெருக்கள்,	௭௨
முத்துக்கோப்பார்,	௨௭௦
முததுச்சல்லி - முத்தின்கோவையாற் செய்யப்படும் தொங்கல்விசேடம்,	௧௫௫
முத்துத்தூக்கு - முத்தின்கோவையாற் செய்யப்படும் தொங்கல்விசேடம்,	௧௫௫
முதல்விசயாதித்தன் - பாணவம்சத்திற்பிறந்த ஓரரசன்,	௧௬௯
முதலாம் விக்கிரமாதித்தன் - பாணவம்சத்திற்பிறந்த ஓரரசன் ; இவன்பிரபு மேருதேவனுடைய புத்திரன்,	௧௬௯
முதலாயிரம் - திவ்யப்பிரபந்தத்துட் பெரியாழ்வார்முதலிய எழுவரருளிச் செய்த பத்துப்பிரபந்தங்களுள்ள	௫௩

விஷயம்.	பக்கம்.
து ; அவைவருமாறு :—(க) - பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த திருப்பல்லாண்டு, கஉ ; (உ) - பெரியாழ்வார் திருமொழி, ௪௬௧ ; (௩) - ஆண்டாள் திருப்பாவை, ௩௦. [ஆண்டாள் - சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார்] (௪) நாச்சியார்திருமொழி, கச௩ ; [நாச்சியார் - சூடிக்கொடுத்தநாச்சியார்] (௫) - பெருமாள் திருமொழி, க௦௫. [பெருமாள் - குலசேகராழ்வார்] (௬) திருமழிசையாழ்வார் திருச்சந்த விருத்தம், கஉ௦ ; (௭) - தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமாலை, ௪௫ ; (௮) - தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருப்பள்ளியெழுச்சி, க௦. (௯)-திருப்பாணாழ்வார் அமலனாதிப்பிரான், க௦ ; (௧௦) - மதுரகவியாழ்வார் கண்ணினுண்சிறுத்தாம்பு, கக. ஆகப்பாசுரம் தொளாயிரத்து நாற்பத்தேழு,	உ௫௯
முதலைச்சாதி விசேடங்கள் - கராம், இடங்கரென்பன,	உ௬௮
முதற்கண்டம் - நால்வகைக்கண்டத்துள் ஒன்று ; அஃதாவது பன்னிருநிதானத்துள்ளேயடங்கிய பேதைமையும் செய்கையும் ; பௌ.	௩௦௩
முதற்சந்தி - மூவகைச்சந்திகளுள் ஒன்று ; அஃதாவது பன்னிருநிதானத்துள்ளேயடங்கிய செய்கையுமுணர்வுஞ்சேர்தல் ; பௌ.	௩௦௪
முதற்சூலையுடையமகளிர்,	௭௩
முதன்மாணாக்கன்,	௧௯௫
முதிதபாவனை - ஐந்து பாவனைகளுள் ஒன்று ; அஃதாவது ஆக்கமுடையவர்களுடைய நல்ல அதிர்ஷ்டமானது எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தல்வேண்டுமென்று பாவித்தல்முதலியன ; பௌ.	௩௧௭
முதிதை - ஸந்தோஷம்,	௩௧௭
முதுமக்கட்டாழி - பிணங்களையிட்டு மேலே கவிக்குஞ்சாடி ; இதனை, புறநானூறு உஉ௮, உ௩௮, உ௫௬, ௩௧௪ - ம் பாட்டுக்களாலுணர்க. இன்னும், பண்டைக்காலத்திற் பிராயத்தால் முதிர்ந்தவர்கள் துன்பமின்றியிருத்தற்காகவும் ஒருவகையார் தவஞ்செய்தற்காகவும் உபயோகிக்கப்பட்டுவந்த தாழிகளும் இப்பெயரால் வழங்கப்பட்டுவந்தனவென்று தெரியவருகின்றது ; அதனைப் பின்வருவனவற்றாலுணர்க : "தாழி யிற்பி ணங்களுந் தலைப்ப டாவெ றுந்தலைப், பாழி யிற்பி ணங்க ளுந்து ளப்பெ ழப்படுத்தியே" என்பது தக்கயாகப் பரணி : 'ஆருகதரிலே ஆசீவகர் பெருமிடாக்களிற்புக்குத் தவஞ்செய்வர்' என்பது இத்தாழிசையுரை. "பதுமக் கடவுள் படைப்படையக் காத்த, முதுமக்கட் சாடி முதலோன்" என்பது குலோத்துங்கசோழனுலா, "ஓடி மறலி யொளிய முதுமக்கட், சாடி வகுத்த தராபதியும்" என்பது விக்கிரம சோழனுலா "சித்தமகிழ்ந் தீனமறச் செங்கோனடததநம, னுத்தமனென் றந்நாளுயிர்கொடுபோ காமையினான், மொய்த்த முதியோர்க்கு முதுமக்கட் சாடிபல, வைததகுல தீபகனே மன்னாவோ மன்னாவோ" என்பது திருவெண்காட்டுப்புராணம்,	௫௯
மும்மணி - புத்ததர்மஸங்கங்கள் ; எந்த நற்கருமஞ்செய்யத்தொடங்கினும இவற்றை மூன்றுமுறை வணங்க வேண்டுமென்பர், பௌ.	உ௪௫
முரசடிக்குங்குறுந்தடி,	கஉ
முரசறைவோன்,	க௦
முல்லைநிலங்கடந்தது - பெருங்கதையின் சிற்றுறுப்புக்களுள்ஒன்று,	௩௬
முல்லைப்பண்,	௭௩
முல்லைப்பாட்டு - ஒரு தமிழ்நூல், கபிலப்புலவர்களருளிச்செய்த பத்துப்பாட்டினுள் ஐந்தாவது, இது க௦௩ அடிகளையுடைய அகவற்பாவாலமைந்துள்ளது பகைமேற்சென்ற தலைவனவருமளவும் தலைவி [illegible] தனைக்கண்டு தோழிமுதலியோராகிய வாயில்கள் தம்முட்கூறியதாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார்மகனார் நப்பூதனார் பாடியது,	க௦௧
முழந்தாளளவாக வீரருடுக்குமுடைவிசேடம்,	௩௦

அரும்பதவுரையி லடங்கியவை.

விஷயம்.	பக்கம்.
முள்ளுமுருங்கைப்பூ,	௬௨
முறைவேண்டுநர் - வலியரால் நலிவெய்தினோர்,	க௬௪
முன்னிலைப்புறம் - முன்னின்றாரைநோக்கிப் பிறரைக் கூறுமாறுபோலக் கூறுதல்,	கரு௬
முனிசந்திரன் - மயான,	தவ
ஞ்செய்த் ஒருமுனிவன்,	௬௦
முனிவருறைவிடம்,	கரு௨
மூ.	
மூங்கில்,	௩௩
மூஞ்சி - முகம்,	௨௬௫
மூதானந்தம் - மனைவி கணவனோடிறத்தல், ஆனந்தம் - மரணம்,	க௩
மூன்றாங்கண்டம் - பன்னிருநிதானத்துள் வேட்கை, பற்று, பவமென்னுமிம்மூன்றும், பௌ.	௩௦௪
மூன்றாஞ்சந்தி - பன்னிருநிதானத்துள்ளே கூறப்படும் பவமும் தோற்றமுஞ்சேர்தல்; பௌ.	௩௦௪
மூன்றுகோவையாகிய முத்துவடம்,	௩௧
மூன்றுமுறைபணிதல்: புத்ததர்ம சங்கமென்னும் மூன்றுமணிகளையும் வணங்கும்பொழுது மூன்றுமுறை வணங்கவேண்டுமென்றும், வணங்குங்காலத்தில் வலமுழங்காலைமட்டும் வளைத்து அஞ்சலிசெய்தல் மரபென்றுந்தெரிகின்றது, பௌ.	௩௦௦
மெ.	
மெய்யுரை - நற்குணம் பததினுளொன்று, பௌ.	௩௦௭
மே.	
மேதங்கரர் - பழையபுததர்களுள் ஒருவர்,	௩௦௨
மேருமந்தரபுராணம் - ஒருதமிழ்ச்சைனநூல், இது, வைசயந்தன்முத்திச்சருக்கமுதல் ஸ்ரீவிகாரச்சருக்கமிறுதியாகிய பன்னிரண்டு சருககங்களையுடையது. இதன் கவித்தொகை கச௦௬; தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வரிற் பதின்மூன்றாவரான விமலதீர்த்தங்கரருடைய கணதரர்களாகிய மேரு மந்தரரென்னுமிருவருடைய சரித்திரங்களை விரித்துக்கூறுதல்பற்றி இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர், இந்நூலாசிரியர் வாமனாசாரியர்; இதனை, "ஆயிரத்து நானூற்றின் மேலுமிருமூன்றாம், பாயபுகழ் மேருக்கண் மந்தரர்பாற் - றூய, தவராசராசன் குறுமுனிவன் றந்த, பவரோக மந்திரமாம் பாட்டு." என்னும் வெண்பாவாலுணர்க; இஃது இந்நூற் கையெழுத்துப்பிரதியி [illegible] சைன மதக்கொள்கைகள் பலவும் காணப்படும்,	௨௬௦, ௨௬௮
மேருமலை,	௬௬
மேஷாயனம்-மேடராசியிலே (சூரியன்) செல்லுதல்,	க௦௦
மை.	
மைத்திரம் - ஸ்நேகம்,	௩௧௭
மைத்திரி - மைத்திரீபாவனை,	௩௧௮
மைத்திரீபாவனை - ஐந்துபாவனைகளுளொன்று; பௌ.	௩௧௭
மொ.	
மொக்கலவாதச்சருக்கம் - நீலகேசித்திரட்டினுறுப்புக்களுளொன்று,	௨௪௩, ௨௫௬
மொட்டறாமலர்,	கரு௬
மொழிபெயர்தேத்தோர் - பரதேசிகள்,	க௦
மோ.	
மோகம்,	௩௧௭
மோவாய் - மோவாய்க்கட்டை,	௨௬
ய.	
	க௩௬
யந்திரவாவி,	௨௪
யமகம் - அபிதர்மபிடகத்தின் பகுப்புக்களுள் ஒன்றன்பெயர்,	௨௪௫
யவனதேசம்,	க௭௩
யா.	
யாகசாலை,	க௧௮
யாகத்தலைவன்,	௨௫௩
யாமலோகம் - தெய்வலோகமாறினுள் ஒனறு, பௌ.	௨
யாழ்,	கரு௩
யாழ்கைவைத்தது - பெருங்கதையின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று,	க௭
யாழ்த்தண்டு,	௩௮

விஷயம். பக்கம்.

யாழ் நால்வகை - பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழென்பன, ஈஅ
யாழ்ப்பாணர் - பலவகைப்பாணருள் ஒருவகையார், உஎ0
யாழ்வாசிஜை - வீணைவாசித்தல், கஅ
யாழாசிரியன் - வைணிகன்; இவன் பரதநூலுட்கூறப்பட்டபஞ்சாசாரியர்களுள் ஒருவன், எக
யானை நாதத்தில் தோற்றியதென்றல், கசுஈ
யானைப்பாகர், உஎக
யானை யாழிற்கு வயமாதல், கசுஙு
யானையின் கீழ்வயிற்றிற் கட்டப்படுங் கச்சை, கஉ
யானைவீரர் - அரசர்க்குரிய எண்பேராயத்துள் ஒருவகையார், க0

யு.

யுக்தி - சேர்த்தல், உசுஅ
யுத்தவீரன், ஈ0ஈ
யுவராஜா - இளவரசன், கஎச

யோ.

யோகசித்தி, உஙகஙி

வ

வச்சிரமலை, உசு0
வசுக்களெண்மர், கஙி
வஞ்சப்புகழ்ச்சி - அலங்காரவகையுளொன்று, உஈஞ
வஞ்சிக்கொடி - ஒருவகைக்கொடி, உச்எ
வஞ்சிமிலைதல் - பகைவர்நாட்டைக் கொள்ளைகொண்டுபோர்செய்தற்கு அவர் மேற்செல்வோர் அதற்கு அறிகுறியாக வஞ்சிப்பூமாலையைச் சூடிக் கொள்ளுதல், உசசு
வட்டாடல் - ஒருவகை விளையாட்டு; அஃதாவது உண்டையுருட்டல், கஙுஙு
வட ஆர்க்காடு, கசுக
வட மகதநாடு, கஙஞ
வடமொழியாட்டி - பார்ப்பனி, சஎ
வடித்தல் - சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுங் கூட்டி யாழ் நரம்பை அகமும் புறமும் ஆராய்தல், கசுஎ
வடிந்தகாது, கஅ0
வண்ணங்களோக்கொண்டெழுதாமல் வடிவமைட்டுக்கோட்டின சித்திரம், உ00
வத்திநாட்டுக்கம்மர், கஎஙு
வத்ஸதேசம், கஙசு
வயந்தகுமரன், கஙசு
வயந்தகனகன்றது - பெருங்கதையின் சிற்றுறுப்புக்களுளொன்று, கஙசு
வயந்தச்சோலை, உஞி
வயவு - வேட்கைநோய், கஅஉ
வரகு - எண்வகைக்கூலத்துளொன்று, எ, உஎக
வரங்கிடத்தல், கசுஉ
வரம்பின்றிப்பெருகியகாமம், கசு0
வராகமிகிரர் - முற்காலத்திருந்த பிரஹித்த ஜ்யௌதிஷிகர்; இவர் விகிரமார்க்கனுடைய அவைக்களத்திருந்த நவரத்தினங்களுள் ஒருவர், க00
வளையாமை - நியதியில்லாமை, உகச
வலிவிசேடம், கடுக
வழக்காட்டு - ஊடல், உசு0
வழக்கு இருவகை - உலகவழக்கம், செய்யுள்வழக்கமென்பன, அ
வளையசுந்தரம் - தடமித்தனென்னும் ஓரரசனது பட்டத்துயானை, சுஎ
வறட்காலம் - கருப்புக்காலம், கபச, கஙசு
வறுமைக்காலம், கஙஞி
வன்னிமரம், சு0
வவிவிஷ்டர் - ஒருமுனிவர், கஉஉ

வா.

வாக்கின்குணநான்கு - மெய்யுரை, நல்வார்த்தை, இனியனகூறல், பயன்படுசொற்கூறலென்பன, பௌ. ஈ0எ
வாக்கின்மடந்தை - சிந்தாதேவி, கஉஞி
வாகைமிலைதல் - பகைவனாலென்றோ வென்றதற்கறிகுறியாக வாகைமலை அணிந்துகொள்ளுதல், உசஎ
வாமனன், கசுஅ
வாய்மை நான்கு - சத்தியம் நான்கு, அவை தூக்கம், தூக்கோற்பத்தி, தூக்கநிவாரணம், தூக்கநிவாரணமார்க்கமென்பன; இவை, சத்திய சதுஷ்டயமென்றும், ஆரியஸத்தையென்றும் நீலகேசித்திரட்டொயிற் கூறப்படும். பௌ. உ0, உசங
வாய்வாளாமை - பேசாதிருத்தல்; இது நால்வகை விஞவிடைகளுள் ஒன்

விஷயம்.	பக்கம்.
று ; பௌ. ௩௦௪ ; தவமுடையோர்க்குரிய நியமங்களெட்டினுளொன்று,	௩௧௬
வாயில்களொன்பது - இந்திரியங்களொன்பது,	௩௧௮
வாயுசந்தானம் - நால்வகைச்சந்தானங்களுள் ஒன்று ; அது காற்றைப்போன்ற தொடர்ச்சி ; பௌ.	௩௦௪
வாராகம் - ஒருவடநூல் ; அது வேதாங்கமாகிய கணித நூல்வகைகளுள் ஒன்று ; வராகமிகிரரொன்பவராற் செய்யப்பட்டதாதலின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது,	௨௫௪
வாராணஸீ - காசி,	௧௨௧
வாளரம் - ஒருவகைஅரம்.	௨௭௦
வான்மீகராமாயணம் - வான்மீகமுனிவர் செய்த இராமாயணம் , இது வான்மீகி ராமாயணமென்றும், ஆதிகாவ்யமென்றுங் கூறப்படும்,	௧௮௩

வி.

விக்கிரமார்க்கன் - ஓரரசன்,	௧௦௦
விகுதி - விகிருதி.	௩௦௪
விசயபாகு - பாணவம்சத்திற்பிறந்த ஓரரசன் ; இவன் புகழ்விப்பவர்கண்டனென்ற இரண்டாம்விசயாதித்தனுடைய புத்திர[illegible] ராஜனென்றஅர[illegible]	,௧௬௯
விசாகம் - ஒரு நட்சத்திரம்,	௯௯
விசித்திரன் - ஆரியவரசர்களுள் ஒருவன்,	௨௪௬
விசுத்திமார்க்கம் - நடுமார்க்கம் ; பௌ.	௭௦, ௧௧௫, ௩௧௨
விசுவாமித்திரமுனிவர்,	௧௦௪
விசேடவாதி - வைசேடிகவாதி,	௨௬௩
விஞ்ஞானத்திற் கர்மபீஜமடங்கியிருக்குமென்பது ; பௌ.	௩௧௫
விஞ்ஞானஸ்கந்தம் - ஐந்துவகைஸ்கந்தத்துள் ஒன்று ; அஃதாவது உணர்ச்சி, பௌ.	௨௩௫
விஞ்ஞானானந்தியாயதனலோகம் - பிரமலோக மிருபதினுட் பதினெட்டாவது ; இஃதுஅருவப்பிரமலோகங்களுள் ஒன்று ; பௌ.	௩
விட்டேற்றி - சுற்றத்தினின்றும்நட்பினின்றும் நீங்கிப் பிறரையும் அவ்வண்ணம் செய்விப்போன்,	௧௨௯
வித்தியாதரருலகு,	௧௪௭
வித்தியாமண்டபம்,	௧௪
வித்தியோதயபாடசாலை - இலங்கையிலுள்ள பௌத்த வித்தியாசாலை,	௨௮௬, ௩௦௨
விந்தியமலை,	௧௮௩
விந்தியவாஸிநி - துர்க்கை,	௧௮௩
விந்தை - துர்க்கை,	௩௦
விநமி - ஓரிராசகுமாரன்,	௧௨௯
விபங்கத்தின்பகுதி இரண்டென்பது,	௨௪௫
விபங்கம் - வினயபிடகத்தின் பேருறுப்புக்களுள் ஒன்றற்கும், அபிதர்மபிடகத்தின் பகுதிகளுள் ஒன்றற்கும் பெயர்,	௨௪௫
விபச்சித - பழையபுததர்களுள் ஒருவர்,	௩௦௨
விபரீதம் - ஒன்றை மற்றொன்றாகவே நினைப்பது,	௨௪௯
விம்பசாரகதை-ஒருதமிழ்ப்பௌத்தநூல்; இது கௌதமபுத்தருடைய மாணாக்கர்களுள் ஒருவனும் இராஜக்கிருக நகரததரசனுமாகிய பிம்பஸாரனென்பவனுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறுவதோர் காப்பியமென்று மட்டுந்தெரிகின்றது இதையன்றி நூலாசிரியரின்னாரென்றாவது இன்னகாலத்திற் செய்யப்பட்டதென்றாவது இவ்வளவு பகுப்புடையது இத்துணைச் செய்யுளுடையதென்றாவது ஒருவாற்றானும் விளங்கவேயில்லை , நீலகேசிததிரட்டிற் குண்டலகேசிவாதத்தில், "முன்கொன்றான் றன்றாயை" என்னுஞ் செய்யுளுரையிற் பின்புள்ள செய்யுளும் அதன்பினபுள்ள வாக்கியமும் எழுதப்பட்டிருந்தன, "உலும்பினி வனத்து ளொண்குழைத் தேவி, வலம்படு மருங்குல் வடுநோ யுறாம, லான்றோ னவ்வழித் தோன்றின னாதலி, னீன்றோ ளேழாநா ளின்னுயிர் வைத்தாள்.", 'இது விம்பசாரகதையென்னுங்காப்பியம், பௌத்தருடையது'.	௩௦௦, ௩௦௧
விமானம்,	௫௬
விமானவஸ்து - சூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்றன்பெயர்,	௨௪௫

விஷயம். பக்கம்

வியக்தரேந்திரர் மூப்பத்திருவர் - வீயக் தரலோகவாவிகள் ; இவர்கள் சதே ந்திரர் வடையைச் சார்ந்தவர்கள் ; இது சைனநூல்வழக்கு, உநிஅ
வியவஹாரதசை, ரூ0ஏ
விரதிகள், (உஎ
விருப்பு வெறுப்பில்லாமை - உபேக்ஷா பாவனை . பௌ. ரூகஅ
விருஷபதீர்த்தங்கரர்புராணம் - சைன நூலாகிய ஸ்ரீபுராணத்தின் பகுப்பி னுளொன்றன்பெயர், கஉசூ
விருஷபர்- பழையபுத்தர்களுளொருவர், ரூ0உ
விழாவாத்திரை - பெருங்கதையின் சிற் றுறப்புக்களுள் ஒன்றன்பெயர், கஉ
வினாமரம், சூ0
விற்பொறி, உசூக, உஎடு
வினயதருமவகை : பௌ. உகூக
வினயபிடகத்தின்வகைமூன்று, உசடு
வினயபிடகம் - பௌத்தாகமங்கள் மூன் றனுள் முதலாவது; இதில் துறவிக ளுக்குரியவிதிகள் கூறப்படும் பட் டினியிருத்தற்குரிய நாட்களில் து றந்த பௌத்தர்களால் இந்நூல்படி க்கப்படும் ; அங்ஙனம் படிப்பதற் குப் பாணியென்று பெயர் கூறுவர், உசடு
வினுவின்விடுத்தல் - நால்வகை வினுவி டைகளுள் ஒன்று , பௌ. ரூ0உ
வினைப்பயன்கள், ரூ0க
ரம் - உணர்வு ; இது பன்னிரு ளுள் ஒன்று, ரூ0க
முமாயை, உசு
ள்கள், உறிக
விஷ்ணுவத்தினம். க00

வீ.

வீடுபெறுதற்குச் செய்யுந்தவம், ககஎ
வீரசோழியம் - தமிழிலக்கண நூல்களு ளொன்று ; இதில் எழுத்துச்சொற் பொருள் யாப்பு அணி யென்னும் ஐந்திலக்கண விதிகளும் கூறப்பட் டுள்ளன ; அவ்வைந்தினுட் பொரு ளிலக்கணமொழிந்த மற்றவற்றிற் பெரும்பாலன வடமொழி விதியே. இந்நூலாசிரியர் பௌத்த சமயத்தி னராகிய பொன்பற்றியூர்ப் புத்தமி

விஷயம். பக்கம்.

னை, இந்நூல், ட்டிற் புத்தசமயம் பரவியதான, பல நூற்றாண்டுகளுக்கு மூற்பட்டகால த்திற் செய்யப்பட்டதென ஊகித் தறியப்படுகின்றது . ஆனலும், பண் டைத்தமிழாசிரியர்களாலும் சிலநூற்றாண்டுகளுக்குமுன்பிருந்த தமிழாசிரியர்களாலும் இஃது எடுத்தாளப்பட்டிலது , அதற்குக் காரணம்யாதோதெரியவில்லை , அக் காலத்து அரசாண்ட வீரசோழனென் னும் அரசன்பெயராற் செய்யப் பட்டமையின், இஃது இப்பெயர் பெற்றது , இதிலுள்ளகலித்துறை கள் கஉக. இதற்குப் பெருந்தேவ னெனபவரால் உரைசெய்யப்பட் டுள்ளது ; அவ்வுரையில் யாப்புப்ப டலதுக்குக் காட்டப்பட்ட உதாரண ங்களிற்பலபுத்தமதக்கொள்கையை த்தழுவியிருந்தமையின், அவை மணிமேகலையரும்பதவுரைக்கு நிர ம்ப உதவியாக இருந்தன, சக.டு0, ககச, உசஉ, உஎக, உஎச, ரூ00, ரூ0க, ரூ0உ, ரூ0சு
வீரராராயணச்சோழன் - ஓரரசன் , இவ ன்சிதம்பரம் கனகசபையின்முகட் டைப்பொன்வேய்ந்தபராந்தகனென் றுஞ் சொல்லப்படுவான் ; பாண வம்சத்தை வேரறக்களைந்து அவர் களுடைய நாட்டைக் கங்கவம்சத தைச் சார்ந்த அத்திமல்லனென்ற அரசனுக்குக்கொடுத்தவன் ; இவன் கி பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் ஜீவித் திருந்தானென்றுசொல்லுவர், ககஉ
வீரவளை, கஎக
வீரியபாரமிதை - வீரியநிறைத்தல் தசபாரமிதையுளொன்று ; வாயபோதியையுறுமளவும் வினை டியான், ளுளர்வின்றியோடியதாளி னனல்லவே" என்பதனுற்பெறப் டும் , பள்ளிவலங்கோடல்முதலிய னசெய்வுழிச் சோம்பாமையுமாம், உசஉ, ரூ0க

வீரியம் - வீரியபாரமிதை, ரூ0க

வெ.

வெட்பாலே, சூசு
வெண்கடப்பமரம், சுசு, கஎ0

அரும்பதவுரையி லடங்கியவை.

விஷயம்.	பக்கம்.
வெணகலககனனா	உஎ0
வெண்சிறுகடுகு,	௩௧
வெண்ணீறு,	உக
வெண்ணெய்க்குன்று,	கஅக
வெப்பம்பொறுத்தல் - தவத்தினர்க்குரிய எண்வகை நியமங்களுளொன்று,	௩௧௬
வெள்ளிக்குடம்,	௫௪
வெள்ளிமலை,	கசஎ
வெள்ளியுயிர் - ஐவகையுயிர்களுள் ஒரு வகையுயிர்; இது சைனநூல்வழக்கு,	உ௫எ
வெள்ளிவீதியார் - கடைச்சங்கப்புலவருள் ஒருவர்,	உ௫௪
வெள்ளெட்சாந்து - வெள்ளிய எள்ளாலாகிய விழுது,	கக
வெள்ளைக்கோட்டி - பயனில்லாதகூட்டம்,	கஉஎ

வே.

வேட்கைநோய் - ஆசையாகிய நோய்,	கஅஉ
வேட்கோவர் - குயவர்,	உஎ0
வேதம்செய்யாமொழியென்பது,	உ௫௪
வேதவாதச்சருக்கம் - நீலகேசித்திரட்டினுறுப்புக்களுளொன்று,	உ௫௪
வேதவாதம்,	உ௫௩
வேதனை - நுகர்ச்சி; இஃது பன்னிருநிதானத்துளொன்று, பௌ.	௩0௩, ௩0௫
தாங்கம்,	ககசு, ககஎ, உ௫௪
ம்பு,	எ௩, உ௫௩
வேய்த்தறிபவன்-ஒற்றியறிபவன்,	உசஉ
வேலூர்: இந்நகரை முனனொருகாலத்தில் ஆண்ட நல்லியகோடனென்பவன் தன்பகைமிகுதிக்கு அஞ்சி முருகக்கடவுளை வழிபட்டவிடத்து அவர் இக்கேணியிற் பூவைவாங்கிப் பகைவரையெறியென்று கன	
லாக நிருமித்தமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது, இதனை, "திறல்வே னுதியிற் பூத்த கேணி, விறல்வேல் வென்றி வேலூர்" என்னுஞ்சிறுபாணாற்றுப்படை [கஎஉ-கஎ௩] யாலும், அதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரெழுதிய உரையாலும் உணர்க,	கசுசு
ம்பர் - கழைக்கூத்தர்,	கஉக
- வெந்தவேளைக்கீரை,	கக
வேற்றுமதப்பற்று,	கக௩
வேற்றுமைநயம் - நான்கு நயங்களுளொன்று: பௌ	௩0௪
வேற்றுரு	கக௮
வேற்றுருவெய்துவிக்குமந்திரம்,	உக0

வை.

வைகறைப்பொழுது - இரவிற் கடையாமம்,	கஅஅ
வைச்சிரவணன் - குபேரன்; விச்சிரவமுனிவருடைய புத்திரனென்றபடி,	௩௧
வைச்வதேவம் - ஒருயஜ்ஞம்,	கஎ௪
வைசாகசுத்த பௌர்ணிமை - இதிற் கௌதமபுததர் பிறந்தாரென்றும், அவர் ஞானம்பெற்றதினம் இதுவேயென்றுங் கூறுவர்,	௩௪, கஙக
வைசியாபெறும்பட்டம்,	௩௮
வைசேடிகவாதச்சருக்கம் - நீலகேசித்திரட்டினுறுப்புக்களுளொன்று,	உ௩௩
வைசேடிகவாதம்,	உ௩௨
வைணவவாதம்,	உ௫௩
வைதாளியாடுவார் - பலவகையான தாளங்களுடன் ஆடுபவர்,	உஎக
வைதிகசொல் - வேதத்திலுள்ள பதங்கள்,	உ௫௪
வைதிகஸாவபௌமர் - தோழப்பர்,	எ௩
- வைரமுடைய பகை,	க0உ
ஜ்யௌதிஷிகர் - சோதிடர்,	க00
ஜ்வாலை - தீக்கொழுந்து,	௩௧௮

ஜ

ஜகதேகமல்லன் - பாணவம்சத்திற்பிறந்த ஓரரசன். இவன் முதலாம்விஜயாதித்தனுடைய புத்திரன்: இவனுக்கு மல்லதேவனென்றும் ஒரு பெயருண்டு,	கசுக
ஜயதேவர் - வடமொழியிற் கீதகோவிந்தமென்னுநூலையியற்றியவர், இவர் மனைவியாராகிய பத்மாவதியார்க்குக் கண்ணபிரான் காட்சிகொடுத்ததுண்டென்று கூறுவர்,	சக

விஷயம்.	பக்கம்.
ஜயநந்திவர்மன் - பாணவம்சத்திற்பிறந்த ஓரரசன் ; இவன் ஆந்திரதேசத்திற்கு மேற்குள்ள நாட்டை ஆண்டவன்,	கசுகூ
ஜலதாரை - நீர்தொடர்ந்துபோகும்வழி,	உசுஎ, ௩௧அ
ஜன்மம்,	௩௦௩
ஜா.	
ஜாதகம் - ஸூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்றன்பெயர்,	உசரு
ஜீ.	
ஜீமூதவாகனன் - நாகானந்தமென்னும் வடமொழிநாடகக் கதாநாயகன்,	க௦௩
ஜை.	
ஜவர்,	உஎ
ஞா.	
ஞாத்தேயத்தினிலக்கணம்,	உஅசு
ஞாவகன் - (தருமம்) கேட்பவன் ; இது புத்தர்களில் துறவிக்கு உரியபெயராகவும் வழங்குகின்றது ;	ககூரு
ஸ்ரீ.	
ஸ்ரீபாதம் - புத்தனுடைய பாதங்கள் ; இவற்றைப் பூசித்தல் ஸ்ரீபாதபூசையென்று கூறப்படும். இது, சீனதேசத்துப் புத்தகத்திற் கண்டது. பண்டைக்காலத்தில், இலங்கைத் தீவிலுள்ள சமந்தகூடம் (=ஆடம்ஸ் பீக்), காஞ்சீபுரம், காவிரிப்பூம் பட்டினத்தைச்சார்ந்த உவவனம், சிறுதீவாகிய மணிபல்லவம், பாதபங்கயமலை என்னுமிவ்விடங்களிற் புத்தனுடைய பாதக்குறிகளுள்ள பீடங்களிருந்தனவென்றும், அவைகள் பூசிக்கப்பட்டு வந்தனவென்றும், மேற்கூறிய இடங்கள் பௌத்தர்களுக்கு யாத்திரைப்பதிகளாக இருந்தனவென்றும் மணிமேகலையாற் புலப்படுகின்றன.	
ஸ்ரீபுராணம் - ஒரு சைனநூல் ; இதில் விருஷபர்முதல் ஸ்ரீவர்த்தமானர் இறுதியாகவுள்ள இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்கரர்களுடைய சரித்திரங்கள் மிகவிரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன; இது, தென்மொழியும் வடமொழியுங்கலந்ததான மணிப்பிரவாளநடையாகவுள்ளது ; இக்காலத்து வழங்காத பற்பல தமிழ்ச்சொற்கள் இதிற்காணப்படும் ; இந்நூலைச் சைனர் தினந்தோறும் பூசித்துப் பாராயணஞ்செய்துவருவதுண்டு,	சு, கஉசு
ஸ்ரீமல்லிநாதஸூரி - சிறந்த வடமொழியுமையாசிரியர்களுள் ஒருவர் ; இவர், ரகுவம்சம், குமாரஸம்பவம், மேகஸந்தேசம், மாகம், கிராதார்ஜுனீயம், நைஷதம், பட்டிகாவ்ய முதலிய நூல்களுக்கு வியாக்கியானஞ்செய்திருப்பதாகக் கூறுகின்றனர்,	உஅரு
ஸ்ரீலக்ஷணபாவனை - அசுபபாவனை ; பௌ.	௩௧அ
ஸ்ரீவியாஸபாரதம்,	கரூக
ஸ்ரீஹர்ஷகவி - இப்பெயர்பெற்ற வடமொழிப் பண்டிதர்கள் இருவருளர், அவருள் ஒருவர் நாகானந்தமென்னுநூலையியற்றியவர் ; இவர் அரசர், க௦௩ ; மற்றொருவர் நைடதநூலாசிரியர்,	உஅரு
ஷ.	
ஷட்கதி - அறுவகைப்பிறப்பு ; அவை மக்கள்வகை முதலியன ; பௌ.	௩௦சு
ஷடாயதனம் - ஆறுவாயில் ; அவை மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, மனம் என்பன, பௌ.	௩௦௩, ௩௦ரு, ௩௦எ
ஸ்.	
ஸ்கந்தம் - கூட்டம்,	௩௦ச ; தூண், ருஅ
ஸ்தவிரர் - உத்தமபிக்ஷுக்கள், கௌதம புத்தருடைய உத்தமமாணாக்கர்களுக்கு ஸ்ரீவகரென்பது பெயராயிருந்ததென்றும், அவர்களுக்குப் பிற்காலத்து ஸ்தவிரரென்பது பெயராயிற்றென்றுங்கூறுகின்றனர்; பௌ.	உசரு
ஸ்தேரகாதை - ஸூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்றன்பெயர்,	உசரு
ஸ்தேரர் - உத்தமபிக்ஷுக்கள் ; பௌ.	உசரு
ஸ்தேரீகாதை - ஸூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்றன்பெயர்,	உசரு

விஷயம்.	பக்கம்.
ஸ்நேகம்,	௩௧௭
ஸ்பரிசம் - ஊறு; இது பன்னிருநிதானங்களுள் ஒன்று; பௌ.	௩௦௩, ௩௦௫
ஸ்மசானவாஸினி - மயானத்தில் வஸிப்பவளாகிய ஒருதேவதை,	௫௭
ஸ்ரோதாபத்தித்துவம் - தியானங்களைந்தனுள் முதலாவது; இது உச - பகுப்பையுடையது; பௌ.	௬௫
ஸ்வபாவம்,	௩௦௫
ஸ்வபாவலிங்கம் - இயல்பு, இது பத்துப் பிரமாணங்களுள் ஒன்று,	உசஅ
ஸ்வாகாதேவி - அக்கினிதேவன்மனைவி,	கரூஅ

ஸ.

ஸகஸ்ராரசக்கரரேகை - இரேகைவிசேடம். இந்தச் சாமுத்திரிகைக்குறி, கௌதமபுத்தருடைய காலிலிருந்ததென்று புத்தசரித்திரம் கூறாநிற்கும்,	௫௧
ஸகாமலோகங்கள் - நர்கலோகமுதற்பர நிர்மிதவசவர்த்தியென்னும் ௬-வது தெய்வலோகமிறுதியாகவுள்ள உலகம் பதினொன்றும்,	௩
ஸகிருதாகாமித்துவம் - தியானங்களைந்தனுள் இரண்டாவது, இது கஉ - பகுப்புக்களையுடையது, பௌ.	௬௫
ஸங்கத்தினிலக்கணம்,	௩௦௦
ஸங்கம் சரணம் கச்சாமி - ஒருமந்திரம். ஸங்கத்தை அடைக்கலமாக அடைகிறேனென்பது இதன் பொருள். பௌ.	௩௦௦
ஸஞ்சீவனம் - எண்வகைநரகத்துளொன்று; பௌ.	௬௬
ஸத்தியசதுஷ்டயஞானம் - துக்கமுதலியசத்தியங்கள் நான்கினையும் அறிந்துகொள்ளும்ஞானம், பௌ.	உ௯௯, ௩௦௧
ஸத்தியசதுஷ்டயம்-சத்தியங்கள்நான்கு, பௌ.	உசஎ, ௩௧உ
ஸத்துவம் - உண்மை,	உ௬௩
ஸந்தானம் நான்கு - தொடர்ச்சி நான்கு, அவை வாயுஸந்தான முதலியன. பௌ.	௩௦௪
ஸநாதனம் - எப்போதுமிருப்பது,	௬௦
ஸம்பிரதாபனம் - எண்வகை நரகத்துள் ஒன்று; பௌ.	௬௬
ஸம்மியக்கருமம் - நற்செய்கை; இஃது அஷ்டாங்கமார்க்கத்துளொன்று, பௌ.	௩௧உ
ஸம்மியக்திருஷ்டி - நற்காட்சி; பௌ.	௩௧உ
ஸம்மியக்வாக்கு - நல்வாய்மை; பௌ.	௩௧உ
ஸம்மியக்வியாயாமம் - நன்முயற்சி; பௌ.	௩௧உ
ஸம்மியகஸ்மிருதி - நற்கடைப்பிடி; பௌ.	௩௧உ
ஸம்மியக்ஸங்கல்பம் - நல்லூற்றம்; பௌ.	௩௧உ
ஸம்மியக்ஸமாதி - நல்லுளத்து ஓர்தலைப்பாடு, பௌ.	௩௧உ
ஸம்மியகாஜீவம் - நல்வாழ்க்கை, பௌ.	௩௧உ
ஸம்யுக்தநிகாயம் - ஸூத்திரபிடகத்தின் பேருறுப்புக்களுள் ஒன்றன்பெயர்,	உச௫
ஸம்ஜ்ஞாஸ்கந்தம் - ஐவகைக்கந்தத்துள் ஒன்று, பௌ.	௩௧௩
ஸம்ஸ்காரம் - செய்கை; இது பன்னிருநிதானத்துளொன்று; பௌ.	௩௦௩
ஸம்ஹதம் - எண்வகைநரகத்துள் ஒன்று; [illegible] கூறப்படும்; பௌ.	௬௬
ஸமயவாதியர்,	உசஅ
ஸமஷ்டி - கூட்டம்,	உ௬௧
ஸர்வஜ்ஞபுத்தர்,	௩௦உ
ஸர்வஜ்ஞன் - புத்தன்,	உஉஅ, உ௯௯
ஸரஸ்வதீதேவி,	௫

ஸா.

ஸாரஸங்கிரகம் - ஒருபௌத்தநூல்; இதில் ஸூத்திரதருமவகைகள் கூறப்பட்டுள்ளனவென்பர்,	உ௯௯

ஸி.

ஸிதாந்தகௌமுதி - ஒருவடநூல் இது வியாகரணகரந்தம் பட்டோஜி தீக்ஷிதரொன்பவராற்செய்யப்பட்டது,	கஉக
ஸிததார்த்தர் - பழையபுத்தர்களுள் ஒருவர்,	௩௦உ

விஷயம்.	பக்கம்.
ஸித்தார்த்தன் - கௌதமபுத்தருடைய இயற்பெயர்,	௨௯௯, ௩௦௧
ஸித்தி - கைகூடுதல்,	௨௪௫
ஸிஹ்மிகை - ஓரரக்கி,	௧௮௩
ஸு	
ஸுதர்சலோகம் - பிரமலோகமிருபதினுட் பதினான்காவது ; பௌ.	௩
ஸுதர்சிலோகம் - பிரமலோகமிருபதினுட் பதினைந்தாவது ; பௌ.	௩
ஸுமங்களர் - பழையபுத்தர்களுள் ஒருவர்,	௩௦௨
ஸுமேதர் - பழையபுத்தர்களுள் ஒருவர்,	௩௦௨
ஸுஜாதர் - பழையபுத்தர்களுள் ஒருவர்,	௩௦௨
ஸூ.	
ஸூத்திரதருமவகை ; பௌ.	௨௯௯
ஸூத்திரநிபாதம் - ஸூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்றன்பெயர்,	௨௪௫
ஸூத்திரபிடகம் - பௌத்தாகமமூன்றனுள் இரண்டாவது, இதில் உபாஸகர்க்குரிய தருமங்கள் கூறப்பட்டுள்ளனவென்பர்,	௨௪௫
ஹ.	
மான் - இந்திரனுடைய வச்சிராயுதத்திற்கும் அஞ்சாத ஹனுவையுடையவனென்பது இதன் உறுப்புப் பொருள் ; ஹனு - கன்னத்தின்மேலுள்ளமேடு,	௧௮௩
ஹேதுப்ரபவதருமம் - காரணத்திலிருந்து உண்டாதற்றன்மை ; இக்கருத்தமைந்த, பின்னுள்ள சுலோகத்தாற் புத்தனைப் பண்டைக்காலத்திற் பௌத்தர்துதித்துவந்தார்களென்று தெரிகின்றது :—"யேதர்மாஃ ஹேதுப்ரபவாஃ ஹேதும் தேஷாம் ததாகதஃ, ஆஹ தேஷாம் யோநிரோதஃ ஏவம்வாதீ மஹாஸ்ரமணஃ"	௨௨
க்ஷ.	
க்ஷணிகத்தினிலக்கணம்,	௨௬௦
க்ஷமாபாரமிதை - க்ஷமைபூரித்தல், இது தசபாரமிதையுளொன்று, பௌ.	௨௪௩
க்ஷு.	
க்ஷுத்திரக நிகாயத்தின்வகை ஏழென்பது,	௨௪௫
க்ஷுத்திரகநிகாயம் - ஸூத்திரபிடகத்தின் பேருறுப்புக்களுளொன்றன்பெயர்,	௨௪௫
க்ஷுத்திரகபாடம் - ஸூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்றன்பெயர்,	௨௪௫
க்ஷுல்லவர்க்கம் - வினயபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுளொன்றன்பெயர் இது சுல்லவர்க்கமெனவும் வழங்கப்படும்,	௨௪௫

அரும்பதவுரையிலுள்ள

உதாரணச்செய்யுளகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
அ.	
அகத்தாரேவாழ்,	க0௬
அங்கண்விசும்பி,	௫௪
அங்கோட்டுச்,	௩௮
அச்சுநீர்தேரொடு,	உ௬0
அஞ்சிலோதியசை,	எ௯
அடல்வலியெயினர்,	க௬௪
அடிசில்வினையும்,	கஎ
அடிசில்வைகல்,	கஎஎ
அடிதொடுபடுகட,	க௬௪
அடியோர்பாங்கு,	௬ஏ
அடுத்துலகோதும்,	உ௫0
அணிகொளார,	உ௬௫
அணித்தகையுடம்பு,	உ0௯
அணியன்றோ,	க0௪
அணியிழைமகளிர்,	க௬௩
அத்தியாயமூர்த்,	உ௬0
அந்தக்கேணியு,	கஎஉ
அந்தரசாரிகள்,	உஎ௩
அந்தரத்தறுபத்து,	உ௬0
அந்தரத்துள்ளோ,	க0
அந்திலரங்கத்,	க௩௪
அமலைக்கொழு,	க௪௬
அமைச்சர்புரோகி,	க0
அரங்கின்றி,	கஉ௯
அரசுகெடுத்தலம,	௪௬
அரிமானேந்திய,	க௯
அருணெறியாற்,	உ௮௪, ௩0க
அருந்திறலரசர்,	உ0௬
அருந்துயருழக்கு,	௪
அருந்தேமாந்த,	கஉ௮
அரும்பவிழ்முல்லை,	உ௩
அருமறைவிதி,	க0
அருவினைசிலர்கெட,	௩0௩
அருளாழிநயந்,	௫0
அலவலைவந்தப்பூ,	க௪௯
அவளுக்குப், பூவந்த,	க0
அழகிகூத்தாடு,	க௫௯
அழல்வாய்நாக,	உகஉ
அழுகுரற்கூகை,	௫௯
அளவியை,	உ௪௪
அளியன்றானே,	க௪௩
அற்றார்க்கொ,	க௩0, உ0உ
அறக்கெடுதலே,	௩க௯
அறத்தாறுநுவ,	உ௬
அறப்பயனுந், தான்,	க௪௬, உ௮க
அறவியமனத்த,	௯௮
அறவியமனத்தினை,	௯௮
அறவியாற்காறு,	௯௮
அறவியான்றானு,	௯௮
அறவோர்பள்ளி,	கஎஎ
அறன்கடைநின்,	க0௬
அறுவகைப்பட்ட,	உ௫௪, ௩க௬
அறுவகைவழக்கும்,	௩க௫
அறைந்தனர்சாற்,	க௮எ
அன்போடியைந்த,	உ௩௫
அன்னதோர்வாய்,	உ௫௪
அனந்தர்நடுக்க,	எ௩
அஹிம்ஸாபரமோ,	௪௯
ஆ.	
ஆங்கதுகேட்ட,	உக
ஆடலும்பாடலும்,	க௫௯
ஆடவர்குறுகா,	உக0
ஆடுங்கூத்தர்போ,	ககக
ஆண்டலைபாட,	௫௯
ஆண்மைதிரிந்த,	௩0
ஆணுப்பைங்கி,	உ
ஆத்தனேயென,	உ௪௫
ஆயிரத்துநானூற்றின்,	௪க௯
ஆயுள்வேதருங்,	கஎ
ஆர்த்தவாயனூர்,	உ௯
ஆரங்கண்ணிச்,	௩எ
ஆரமிழ்தமணி,	க0௩
ஆராவியற்கை,	௩0௮
ஆலமர்செல்வன்,	௩உ
ஆவின்கடைமணி,	உ௩
ஆழ்கடற்பௌவத்,	௩௬
ஆறறியந்தணர்,	க௪
ஆறெழுத்தடக்கிய,	உக0

செய்யுள்.	பக்கம்.
இ.	
இசையினிலிவட்கு,	கசுங
இடங்கழிநெஞ்சத்து,	கசுஎ
இடங்கழிமான்மாலே,	அசு
இடமூலேகையாற்,	உ0
இடித்துமின்னி,	உறு0
இந்தவிதமைந்தும்,	சுகசு
இந்திரவிகார,	உளசு
இந்நால்வகையினு,	சுகசு
இம்மைச்செய்தது,	கபறு
இமயஞ்சூட்டிய,	உஎறு
இமயவில்வாங்கிய,	கறுஅ
இமிழ்கடல்வளைப்,	கறு0
இயங்கலுமியங்கு,	உசு
இயறேர்க்குட்டுவ,	உஎறு
இரத்திநீடிய,	சு0
இரவிற்கோர்,	கள
இருட்பாரவினே,	சசு
இருந்தமன்னவற்,	ச0
இருநிலமருங்கின்,	கசு
இல்லடுகள்ளின்,	எசு
இவ்வியினமுறைய,	களச
இறும்பூதுபோலு,	கஅ0
இறுவாயிவர்வ,	உசஉ
இறைவன்குரவ,	சஅ
இறைவிகோட்டத்,	சு0
இன்சொலாலீர,	சஅ
இன்பஞ்சார்,	உஎச
இன்பஞ்சால்பெரும்.	உ சசு
இன்புறுதங்கணவ,	கசு
இன்மையென,	க0ச
இன்னுவெனத்தா,	உள
இன்னுயிரிழந்த,	எள
ஈ.	
ஈங்கிவள்,	சஉச
ஈத்துவக்குமின்,	கஉஅ
ஈமத்தாழி,	றுகூ
ஈமத்தூமமு,	றுசூ
ஈவாருங்கொள்,	கஉள
ஈனேர்க்குரை,	உளள
உ.	
உடன்றுமேல்வந்த,	களச
உடைகலப்பட்ட,	கறுசு
உடையோர்போல,	சக
உண்டிமுதற்றே,	கூச
உண்ணுமுண்ணேன்	கஅள

செய்யுள்.	பக்கம்.
உண்ணுநோன்போ,	சசுக
உணர்வுசார்ந்துணர்வு,	சுகறு
உப்பமைகாமத்,	சுஉ
உய்திக்கால,	உஉசு
உய்யானத்தி,	உறு
உயர்வகலஞ்,	உசுக
உயவற்பாண,	உஎ
உரவுநீர்ப்பரப்பி,	க
உரிமைமுன்போக்கி,	உஉசு
உருமிடிமுரச,	கஉ
உருவப்பிழம்ப,	உறுக
உருவமுடல்பூதம்,	சுகசு
உரைமுடிவு,	சஉ
உலகம்புகழ்ந்த,	ங
உலகமாண்ட,	ச உ
உலகவிடைகழி.	கசு
உலகெலாமவையே,	உசுறு
உலும்பினிவனத்து,	சு00. சஉக
உள்வழக்கில்,	சுகரி
உள்ளுநர்ப்பனி,	சு0
உற்றுழியுதவி,	உ0க
உறங்குமாயினு,	களச
உறங்குவதுபோலு,	கசசு
உறுப்புக்கடா,	சுகஅ
உள.	
உளதுலேதோற்க,	ஙக
உளர்திவால்வெள்,	சுறு
உழ்வினையுருதி,	அ0
உழுடிமுட்ட,	கஅஉ
ஏ.	
எஞ்சாமண்ணைச,	களச
எட்டிகாவிதி,	சுஎ
எட்டிருமர,	சுஅ
எட்டிசாயல,	சுஎ
எட்டிவையுருவ,	சுகசு
எண்ணுண்கிரட்டி,	கஅ
எண்ணிகந்த,	உகூக, சுஅக
எண்ணித்துணிக,	கசுறு
எண்ணிப்பத்தங்,	கஅக
எண்பத்தொன்பது,	கசகச
எத்திறத்தென்னுஞ்,	உசுஉ
எதிரூன்றுதலும்,	கறுசு
எம்மனேதமியை,	சசு
எமக்கீவோர்,	க0றி
எய்த்தலறியா,	கஉசு
எவ்வகைச்செய்தியு,	நக

செய்யுள்.	பக்கம்.
எழிலார்திருமார்,	௩௧
எழுதுவரிக்கோல,	௩௦
எறித்தன்முதலா,	௨௫௫
எறும்புகடையயன்,	௪௯
என்றலுமற்கலி,	௨௫௫
என்றுண்டாங்,	௧௩௭
என்றுதானுல,	௩௯௩
என்னிதிற்படுத்த,	௮௦
எனக்கேட்டாங்,	௨௫௮
எனதெனச்,	௩௧௮
எனைத்தானு,	௨௭
ஏ.	
ஏலாதுகவிழ்ந்த,	௫௮
ஏற்றகைமாற்றா,	௧௦௫
ஏற்றுரிமுரச,	௧௨
ஏற்றுரிமுரசி,	௧௨
ஏறிரண்டுடன்,	௧௨
ஐ.	
ஐந்தலையரவின்,	௨௧௧
ஐந்துங்கூடி,	௨௬௫
ஐம்பெருங்குழுவு,	௧௧
ஐயருறைபள்ளி,	௨௭௩
ஐயாறதன்மிசை,	௨௫௩
ஐயெனவளைப்ப,	௨௧௧
ஐவகைச்சமய,	௨௬௬
ஐவிலினகலநின்,	௪௦
ஒ.	
ஒதுக்கின்றிணி,	௨௪௬
ஒப்புடையதானை,	௩௪
ஒருசீர்செந்தூக்,	௧௭
ஒருமரப்பெயரு,	௧௫௬
ஒருமனமெய்தி,	௩௨
ஒருமுகவெழினி,	௪௪
ஒருவனென்றோதப்,	௩௧௪
ஒருவீரொருவீ,	௧௨௪
ஒல்கலுள்ளமொ,	௧௩௪
ஒல்லும்வகையா,	௧௪௪
ஒழிககாமமீங்கென,	௧௨௯, ௧௮௧
ஒளிறுவாண்,	௧௫
ஒன்றினையொருவி,	௨௫௬
ஒன்னாருட்கும்,	௯
ஓ.	
ஓங்குருவம்வேதனை,	௩௦௪, ௩௧௩
ஓடன்மரீஇய,	௨௦௮
ஓடுந்திரைக,	௧௪௦
ஓர்க்கோலை,	௧௧௩
ஓரினெய்தல்கறங்க,	௫௯
ஒருயிராக,	௧௯
ஓவியவிதானத்து,	௧௦௫
க.	
கடவதன்றுநின்,	௧௯௩
கடவுளெழுத,	௭௪
கடாஅக்களிற்றின்,	௨௧௫
கடிப்பிடுகண்,	௧௫
கடிபொழிலுடுத்த,	௨௪௨
கடிமரந்துளங்கிய,	௮
கடுஞ்சூன்முண்டக,	௭௩
கடுவிசையவுண,	௧௧
கடைபோகச்செல்,	௧௯௩
கடையமயிராணி,	௩௦
கண்கிழிததுமிழ்,	௯௬
கண்கொடுத்தான்,	௧௦௨
கண்டபொருளை,	௨௪௯
கண்டாளவன்றன்,	௧௮
கண்ணன்கருமுகில்,	௨௫௦, ௨௫௧
கண்ணிகார்நறு,	௧௫௬
கணணிலாக்கவர்வ,	௨௭௨
கண்ணுள்வினை,	௫௭
கண்மாறாடவர்,	௨௪
கணவருவப்பப்புதல்வ,	௭௩
கதுமெனக்கரை,	௧௭௨
கம்பலைமாக்கள்,	௩௨
கம்புட்கோழி,	௮௦
கயலேர்கண்ணி,	௧௯
கயிற்கடையொ,	௩௧
கரணத்தியலவர்,	௧௦
கரிபுறவிறகி,	௫௬
கருங்கொடிப்,	௨௯
கருங்கோட்டுச்,	௩௮
கரும்பொனியல்,	௨௬௯
கருமறிக்காதிற்கவை,	௬௨
கல்பொளிந்த,	௨௭
கல்லதரத்தங்,	௧௧௮
கல்லாச்சிறாஅர்,	௧௨௯
கல்வியானல்ல,	௨௫௯
கலிகெழுகடவு,	௫௮, ௨௨௪
கலைவலார்நெஞ்,	௧௮
கவிசெந்தாழிக்,	௫௮
கவிழ்த்தமண்டை,	௫௮
கவைமுட்கருவியின்,	௧௬௩
கவையொப்பன,	௩௧௩
கழல்கட்கூளிக்,	௬௩
கள்ளியம்பறந்தலை,	௧௫௬

செய்யுள்.	பக்கம்.
கற்புக்கடம்பூண்ட,	உசo
கறவைமுறைசெய்,	உoசூ
கறையிடறணிய,	அக
கன்றருத்திமங்கை,	ககசு
கன்னியந்தழாய்,	கசள
கனையெரியுரறிய,	கஅ
கா.	
காட்டியதாதி,	சள
காடேந்துபூஞ்,	கசo
காதலர்ப்பிரிந்த,	கக
காதலற்கெடுத்த,	கக
காமக்கள்ளா,	உசுக
காமம்வெகுளி,	சுகள
காமமேகன்றி,	ககள
காமருபூம்போதி.	அஉ
காமனெவன்ரே,	ஙo
காய்சினந்திருகிய,	உoசு
கார்நறுங்கடம்பு,	சுள
காரதற்கூவியன்,	உசுசு
காரணகாரியத்தின்,	சுகச
கால்கொர்ந்தன்ன,	ககக, கசுசு
கால்கோள்விழ,	கக
காலியக்கன்ன,	சo
காவிரிப்படப்பை,	உஉள
காவிரிவாயிற்,	ககஅ
காழ்வாரில்லா,	கசுங
காழோர்கடிங்,	சுசு
கானம்வழங்கன்,	கசுo
கானவர்பொத்திய,	கக
கி.	
கிம்புரிப்பகுவாய்,	உசுஅ
கிளையெனப்படுவது,	கசுள
கு.	
குடசமும்வெதிர,	சுசு
குடவர்கோ,	உஎஙி
குடிப்பிறந்தார்,	ஙிச
குடியுறங்காத்,	உoள
கும்மாயத்தொடு,	உஙிசு
குரங்கினேற்றினே,	கஎo
குரம்பெழுந்து,	கஙிஉ
குரற்றலைக்கூந்தற்குட,	அo
குரற்றலைக்கூந்தற்குலே,	அo
குருகுபெயர்க்குன்றங்கொன்ற,	
குருகுபெயர்க்குன்றங்கொன்ரு,	
குருதிக்கூரெயிறு,	சுசு
குருதிவேட்கை,	கஉ

செய்யுள்.	பக்கம்.
குழல்வளர்முல்லே,	ஙிசு
குழைமுகப்புரிசை,	உகக
குற்றவீடராக,	உசஅ
குறளொடுசெவிடு,	ககச
கூ.	
கூடியகுயிலுவ,	எக
	கசo
கே.	
கேட்பினுங்கேளா,	அசு, ககக
கை.	
கைப்பொருள்,	உகஙி
கைம்மாறு,	உஎஅ
ிய,	உசo
கொ.	
கொடிஞ்சிநெடுந்தேர்,	சுள
கொடியணிநெடு,	கஉசு
கொடுந்தாண்,	உசுஅ
கொண்டோற்பிழை,	கதசு
கொல்களிற்றுமீ,	சுள
கொலேவன்யார்,	
கொற்றங்கொண்டி,	உoஎ, உoஅ
கொன்பயில்,	உஙிக
கோ.	
கோடுபுய்க்கல்லா,	ககசு
	கசுசு
	கஉ, சுக
	உஎஉ
	உகக
கோளியாலமுங்கோ,	ஙிஎ
ச.	
சதுக்கமுஞ்சந்தி,	உஎக
சந்திக்கோணமு,	களசு
சமயக்கணக்கர்,	
சா.	
சாபநோன்ஞா,	
சாற்றிடங்கொண்,	கஉ
சான்றகொள்கை,	கூச
சி.	
சிதர்ந்னேமுருக்கி,	உசு
சிரந்தெரிந்தன,	ஙிஎ
சிறப்பில்சிதடி,	ககச
சிறப்பொடுபூச,	கசுங
சிறுகாற்செல்வன்,	களஉ
சிறைகாக்குங்காப்பு,	ஙிசு

செய்யுள்.	பக்கம்.
சிறைப்படுகோட்	களசு
சிறையோர்கோட்,	களசு
சீ.	
பன,	உருக
சு.	
சுடுமணைமெதில்,	ஈ0
சுடுமணேரு,	ஈ0, கருச
யெ,	ஈ0
	உஉ
சுந்தரச்சுண்ணத்,	கள
சுந்தரம்மலர்,	உசுஅ
சுருங்கைவீதி,	உசுள்
சுரும்புமூசாச்,	உருி
	ஈ0
சுலாவிததுப,	கஅ0
சுவன்மேலறுவை,	சுக
சூ.	
சூதர்வாழ்த்த,	உளக
சூர்மருங்கறுத்தி,	ககஎ
செ.	
செம்புருகு,	உசுக
செம்பொருள்கண்,	ககஉ
செம்பொனீண்முடி,	உ0ருி
செம்மலர்த்திரு,	சுச
செய்திகொன்ரோர்,	உஉசு
செய்யாமொழி,	உருிச
செய்யார்தேஎங்,	கூ0
செய்யுண்மருங்,	உஎஉ
செய்வினைவழித,	சுச
செயத்தகுகோவை,	உ0
செருவெங்கோல,	
செல்கதிமுன்,	
சென்றநாளி,	உசுருி
ஞா.	
ஞாலம்வறந்தீர,	கஉ0
த.	
தக்கோலங்கீம்பூ,	உஎ0
தண்டாவீகை,	சுஉ
தருமணன்ஞெமிரிய,	
தவஞ்செய்வார்,	கூசு
தவமறைந்தொழுகு,	ஙக, களங
தவாஅக்காதலொ,	கஉக
தளர்நடை,	கஉள
தற்பயந்தாட்,	உசஅ

செய்யுள்.	பக்கம்.
தா.	
தாக்கணங்குதானை,	உருி
தாமரைறுங்குழன்,	கூ0க
தாமனையுறையுஞ்,	கருங
தாயிறாவாக்குழவி,	ககள, உகஉ
தாரன்மாலை,	உசு
	கூக
தாவில்கொள்கை,	உஎஉ
தாழியபெருங்கா,	ருிங
தானஞ்சீலமே,	உசகூ, உஅசு
தானமேமுதீலாகத்,	உசகூ, உஅசு
	அங
திண்ணென்றீ,	உசுருி
திருமகளிருக்கை,	உள, கசு
திருமேவுபதமஞ்,	கூ0ரு
திருவாதவூர்ச்,	கூக
திருவிரிபூம்பொழில்,	கரமு
	ருிச
'யது,	ககூஅ
துயக்கறவுண்மை,	உருிக
துறைபிறக்கொழி,	க0உ
தூ.	
	ககூருி
தூங்கெயின்மூன்,	கூ
தூவெள்ளரிசி,	கூக
தெ.	
தெய்வந்தொழாஅள்,	ககஎ, கருிக
தேவகுலநிழல்,	உசகூ
தேவருலக,	ருிஅ
தொ.	
தொடித்தோட்கை,	களக
தொடுப்பினுயிரம்,	எஅ
தொடுப்பெறிந்,	ககள
தொடுப்பேருழவ,	எஅ
தொய்யாதுவித்திய,	ககள
தொல்வரவு,	க0கூ
தொழுமடியர்,	கூ0.0

செய்யுள்.	பக்கம்.
தோ.	
தோடார்மலங்கு,	உகக
தோமறுகடிஞை,	ரு
தோயுங்கதழ்,	ககக
தோளுற்றெருள்தெய்,	கஉ
தோற்றியபொருள்கள்,	ஙகச
ந.	
நண்ணுவழியின்றி,	உஎச
நம்மூணுமுசாஅவ்,	கசுச
நயனுடையான,	கஙo
நாமூதாளர்,	கoக
நல்கினுநல்கா,	ககக
நல்லோர்குழீஇய,	ககஅ
நலங்கிளரொழுக்கந்,	ஙகஙக
நளியிருமுந்நீர்,	ககங
நற்காட்சி,	ஙகஉ
நற்பொருணன்,	கoங
நற்றவஞ்செய்வா,	ககள
நறுஞ்சாந்தகலத்,	கசுள
நறுந்தண்ணகி,	களஉ
நறையும்விரை,	ஙள
நன்கெனநாறுமி,	ஙகஅ
நன்மரனளிய,	ககங
நன்மூயற்சி,	ஙகஉ
நனைசினையன,	ஙஙங
நா.	
நாக்கடிப்பாக,	உஉக
நாடகமேத்தும்,	கஙசு
நாத்திகமல்லது,	உறுச
நாள்வாய்நிறைந்த,	ஙஙக
நானவன்றன்மகள்,	உஙஅ
நி.	
நிகரமைந்த,	ஙஉ
நிலநீரெறிகாற்,	உறுரு
நிலவெளிபரந்த,	உகo
நீலபெறவெல்லாரு,	ஙஅங
நிவந்துசெனீத்தங்,	உஉஅ
நிழல்வாய்நேமி,	உசு
நிறைக்குறினிறைத்,	உச
நிறையருந்தானை,	அச
நிறையழிகொல்,	ஙசு
நின்றநின்கார்,	கஉள
நின்னசைவேட்கை,	உகச
நின்னுங்குவளூஉ,	கoக
நினைத்தநிதுவென்,	கஉஉ

செய்யுள்.	பக்கம்.
நீ.	
நீண்டபலிபீட,	ருக
நீணிலம்வகு,	உசுள
நீயெனப்பேச,	கஙக
நீர்மிகிற்சிறை,	சரு
நீர்வார்நிகர்மலர்,	உங
நீரறவறியாக்,	உ
நீரினிற்பூவில்,	ஙo, உகக
நீலயானைமன்,	உoங
நு.	
நுதல்விழிநாட்டத்,	கச
நெ.	
நெஞ்சுநடுக்குறூஉம்,	கருக
நெடுஞ்சுழிப்பட்ட,	ஙள
நெடுந்தேர்க்கொடி,	ஙள
நெடுமுடிக்குரிசில,	உஙக
நெல்லுப்புல்லு,	உஎக
நெறியெனப்படுவது,	உசுங
நே.	
நேர்கட்டி,	உசுஅ
நோ.	
நோக்கார்கொ,	உகஉ
நோதகவுண்டோ,	கஅசு
நோற்றுணல்யாக்கை,	கஙo
ப.	
பக்கநீங்குமின்,	கசஉ
பருத்துண்டி,	உசுஅ
பகைப்புலங்கவர்,	ஙள
பகைப்புறத்துக்,	கச
பசியும்பிணியும்,	கரு
பட்டிமண்டபம்,	கச
பட்டினிநோன்பி,	உஅ
பண்ணமைமுழவி,	களக
பண்ணுங்கிளையு,	கஅ
பணையைந்தோங்கிய,	உசச, ஙoக
பத்தினியொருத்தி,	கக
பதினெண்கூலமு,	எ
பரா அமைமராஅத்,	ஙள
பரிபுலம்பலேத்த,	கசஉ
பருகுவாரிற்புல்லி,	கரிக
பல்லவர்க்கிரங்கு,	ருக
பலபலாழஞ்சொல்லி,	கசக
பவளச்செழுஞ்சுடர்,	உஎக
பவளத்திரள்கால்,	கரிரி
பழியஞ்சிப்பாத்தூ,	கசச

செய்யுள்.	பக்கம்.
பழுதொழிந்தெழு,	க௦௮
பளிக்கறைப்பவள,	௪௩
பளிக்கறைப்பூமி,	க௭௩
பறவையனைய,	உ௬௦
பன்மலாடுக்கிய,	உ௫
பன்றிபுல்வாய்,	க௪உ, க௭௦
பனியிருவிசும்பிற்,	உ௪
பா.	
பாசண்டச்சாத்த,	க௬௩
பாசண்டன்பால்,	க௬௩
பாடிமிழ்,	
பாணர்மண்டை,	௫௮
	க௬௬
பாவைதிருமக,	௪௪
பாவைவிளக்குப்,	க௩
பி.	
பிணிப்பறுத்தோர்,	௮௮, க௮௬
பிறந்தகுலமாயும.	க௦௩
பிறப்பென்னு,	க௦௬
பிறவிப்பெருங்,	௬௮
பீ.	
பீர்வாய்பரந்த,	க௬௩
பு.	
புட்கைபோகிய,	௭௬
ியபாவ,	உ௫௮
புதையிருள்கூர்,	க௨௪
புய்த்தெறிகரும்பிற்,	க௧௬
புல்லாவெழுத்திற்,	க௨௬
புலம்புசேணகலப்,	௨௬
புலம்புவிட்டிருந்த,	க௧௮
புலம்பெயர்மாக்,	க௦
புலவரையிறந்,	௫௨
புலவுக்கயலெறி,	௩௫
புலாற்களஞ்,	க௪
புனையாவோவிய,	உ௦௦
	உ௬௩
பூதலத்துளெவ்வுயிர்,	௮௨
பூதிகன்றானதுசொல்,	உ௫௪
பூப்பலிசெய்து,	௭௬
பூம்புகார்போற்றுது,	௬
பூமகனேமுதலாக,	௫௧, ௩௦௨
பூவாவஞ்சியிற்,	க௭௪, ௨௪௬
ாமடந்தை,	உ௧௮

செய்யுள்.	பக்கம்.
பெ.	
பெண்டிர்நலம்வெளவி,	க௫௪
பெண்ணணிகோலம்,	க௧௨
பெண்ணியலா,	௭௧
பெரியதும்பின்,	உ௬௩
பெருந்தோட்கணவ,	க௬
பெருநிலமுழு,	க௩௦
பெரும்பாவம,	உ௬௦
பெருவளம்பழுநி,	உ௩
	உ௫௬
பே.	
பேய்மையாக்கு,	௩௦௫
பேறிழவிடை,	உ௫௭
பை.	
பைஞ்சேறுமெழுகிய,	க௭௩
பைந்நாகர்குலமு,	க௦௩
பைம்மறியாநோக்,	௪௩
பொ.	
பொதியிலாயினு,	௫௭
பொய்யறியாவாய்,	௮௩
பொய்யில்காட்சி,	க௧௪
பொருணீங்கி,	௮௮
பொருந்துபோதி,	௮௨
பொலந்துமபை,	உ௪௭
பொலந்தோட்டு,	உ௪௭
பொலம்பூங்காவி,	க௨௭
பொற்சிறுதேர்,	௩௨
பொற்புடைநாகர்,	க௦௩
பொறிவிதமோ,	௩௧௩
பொன்னுறுஞூற்,	௭௮
போ.	
போதார்பிறவிப்,	௪௧, க௬௫
போதிச்செல்வம்,	க௦௦
போதியின்கீழ்மா,	க௫௨
போந்தைக்கண்,	க௬௫
போய்க்குற்றமூன்று,	௩௦௨
போர்க்கடலாற்று,	உ௦௫
போழ்வாய்க்கூகை,	௫௬
ம.	
	க௭௩
மங்கைநல்லவர்,	க௫௫
மட்டறனல்யாற்,	௭௮
மடக்குறுமாக்கள்,	க௩௧
மடங்கெழுநோக்கி,	க௬௩
மடமானாகு,	உ௧௪

செய்யுள்.	பக்கம்.
மண்டிணிந்தநில,	க0௫
மண்ணோடியை,	௫௭, உ௭0
மண்மாண்புனை,	௫௭
மணிமருடெண்ணீ,	உ௯௪
மணிமேகலையை,	உ0
மணியுயிர்பொன்,	உ௫௭
மதிமருள்வெண்,	௩௫
மதுராபதியென்,	உ௪௧
மருடருமனமவாய்,	௩0௭
மருந்தில்கூற்றம்,	உஉ௮
மருளறுத்தபெரும்,	௮உ
மருளுமபசு,	உ0௬
மல்லற்பேரூர்,	க0௬
மலிதேரான்கச்சி,	௮௫
மலைத்தல்போகி,	கஉ௪
மலைததனையென்,	உ0௮
மற்றதனைப்பைம்,	௪௩
மற்றதுகேட்டு,	க௫உ
மற்றவன்றேவ,	௫௫
மறப்பினுமோ,	கக௮
மறைநவிலந்தணர்,	கக௮
மன்பதைகாக்கு,	௪௯
மன்றமும்பொதி,	க௩, க௭௯
மன்றில்வதியுநர்,	கஉ௪
மன்னவனெப்படி,	உ௩௭
மன்னுயிர்தெற்,	உ௬உ
மா.	
மாசாத்துவான்,	உ௭௩
மாதர்காத,	உஉ
மாதரின்மாதவ,	௮உ
மாதிரங்கொழுக்க,	ககஙு
மாமேலிருந்,	உ௫0
மாயவன்றன்,	க௭0
மாராயம்பெற்ற	உ0௫
மால்வரைச்சில,	௩௫
மாவுமாக்களு,	௬௧
மாற்றருங்கூற்ற,	௨௨௮
மாற்றவர்மறப்படை,	உ௬௯
மாறுகொண்டறை,	௭
மி.	
மிக்கதனங்களை,	க0உ
மிக்குப்புகழெய்,	௯௯
மிறைக்கொளி,	௫௮
மீ.	
மீதியல்கருடனை,	க0௩
மீன்கணற்றதன்,	கஉ
மீன்சுடுபுகை,	௫௮
மீனுருவாகிமெய்,	௪௯
மீனொடுத்து,	உ௬௯
மு.	
முகம்வ்யாகர,	உ௫௪
முட்டாவினபத்து,	கஉ௯
முடலையாக்கை,	கச0
முதியோரவை,	௪உ
முதிர்காய்வள்ளி,	க0உ
முருகாற்றுப்படுதத,	௩௧
முள்வாயெயிறு	க௫௭
முளையிளவெண,	௪௧
முளைவளரிள,	௩௧
முறஞ்செவிவாரண,	க௭௪
முறைவேண்டு,	க௬௪
முன்றான்பெருமை,	௪௯
மெ.	
மெலிவிலசெங்கோ,	கக௭
மே.	
மேலோர்வீசி,	க௬௬
மேலோராயினு,	உஉ௧
மை.	
மைதுழாநெடுங,	க௮உ
மைநதற்குற்ற,	உ௭௩
மையனபதயானை,	உ௧௪
மொ.	
மொழிபெயர்தேதத,	க0
மோ.	
மோதிரந்தொட்,	உ௧௧
ய.	
யவனததச்சரு,	க௭௩
யா.	
யாப்பறைமாக்க,	உ[illegible]
யாமமுமபகலு,	க௪0
யாமெய்யாக,	உ௫[illegible]
யாழ்முதலாக,	க௮
யான்செய்தபாவ,	௮௯
வ.	
வச்சிரக்கோட்டம்,	கஉ
வஞ்சமுண்டு,	௨௧0
வஞ்சிவணங்கார்,	க௭௪
வட்டுடைப்பொலி,	௩0
வட்டுடைமருங்குல்,	௬0
வடிகயிறாய்ந்து,	உ௭௧

செய்யுள்.	பக்கம்.
வடியாநாவின்,	உ௧௦
வண்டிறைகொண்ட,	௩௯
வண்ணப்போதருச்,	உ௦உ
வம்பப்பாத்தை,	௮௯
வம்பமாக்க,	௩௦
வயக்குறுமண்டிலம்,	உ௩௩
வயந்தக்குமரன்,	௧௩௬
வயவுறுமகளிர்,	௧௮உ
வரனென்னும்,	உ௩உ
வரிவனப்புற்ற,	உஉ
வலமாதிரததா,	௧௧௩
வழிபடுதெய்வம்,	௧௧௭
வளைவிற்பொறி,	உ௬௯
வறனோடின்வை,	௧௩௫, ௧௩௭
வறுமொழியாள,	௭உ

வா.

வாக்குமனமாக்கை,	௩௧௩
வாடாமாலை,	உ௫
வாடாவஞ்சி,	௧௭௪
வாணன்பேரூர்,	௩௦
வாய்வதிற்-றநதை,	௧௦௭
வாய்வதின்வந்த,	௧௦௭
வாயிற்கடைமணி,	உ௦௬
வாரசும்பொழுகு,	௭௮
வாழ்கநுங்கண்ணி,	௪௬
வாழியரோ,	௯
வானவருறையு,	௪௧
வானாடும்பரி,	௪௯
வானிடுவில்லின்,	௫௫
வானுட்கும்வடி,	௧௩௬

வி.

விசும்பாடெருவை,	௬உ
விடர்ச்சிலைபொறி,	உ௭௫
விடருந்தூர்த்தரும,	௧உ௯
விண்ணவர்நாயக,	௧௦உ
வித்தகரியற்றிய,	௧௬௫
விருந்தின்றுணை,	௧௪௬
விருந்தோமபி,	௧உ௩

செய்யுள்.	பக்கம்.
விலங்கொடு,	௧உ௦
விளியாதான்,	௩௫
விளையாமழலை,	௪௧
விளைவாயபோதியை,	௩௦௧, ௪உஉ
விளைவின்கண்,	௩௦௬
விற்பொறிகள்,	உ௬௯
வினைபுனைநல்லி,	௭௬

வீ.

வீங்குதலை,	௫௭
வீங்குதிரைகொணர்,	௭௮
வீங்குதோட்,	௯
வீங்குநீர்வேலி,	௩
வீங்குபிணிநோன,	௩௭
வீடுகொண்டநல்லறம்,	௩௦உ

வெ.

வெண்மைநன்,	உ௫௭
வெம்முனைவெற்றி,	உ௪௭
வெயினுழைபறி,	௩௪
வெரூஉப்பறைநுவ,	௧௧௮, ௧௬௬
வெள்ளமாறாது,	௧௦௪
வெளளிமாலவளை,	௧௪௭
வெள்ளிமுளைதத,	௧௧௮
வெள்ளின்மாலை,	௬௧
வெள்ளெட்சாந்,	௧௯
வெள்ளைகோட்டி,	௧உ௭, ௧உ௯
வெற்றிவேன்மன்ன,	௧௧
வெனவேலாடவ,	௧௮௫

வே.

வேத்தியல்பொது,	௧௭
வேதனைதுன்பின,	௩௧௩
வேந்தன்மேய,	௧௭௧
வேநதனும்வேந்து,	௧௭உ
வேயாமாடமும்,	உ௭உ
வேலியாயிரம,	௧௦௪

வை.

வையையெனற,	உ

மணிமேகலையின் 'அரும்பதவுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக் காட்டிய தமிழ்நூற்பெயர்கள் முதலியன வருமாறு:—

ரணங்களை ப்பெயர்களின்பின்னே குறிக்கப் பட்டுள்ள பக்கங்களிற் காண்க; ளங்கிய சிலவற்றிற்குமட்டும் விவரணம் எ

தமிழ்நூற்பெயர்கள்:— பக்கம்.

க.	அகநானூறு	
உ.	அன்னம்பட்டீயம்	௩௬அ
௩.	ஆசாரக்கோவை	௩௬௯
ச.	இலிங்கபுராணம்	௩௭௧
ரு.	இறையனாரகப்பொருள்	௩௭௧
சு.	உதயணகுமாரகாவ்யம்	௩௭உ
எ.	கம்பராமாயணம்	௩௭௬
அ.	கல்லாடம்	௩௭௭
க.	கலிங்கத்துப்பரணி	௩௭௭
கo.	கலித்தொகை	௩௭௭
கக.	காரைக்காலம்மையார்மூத்த திருப்பதிகம்	௩௭அ
கஉ.	குண்டலகேசி	௩௮o
கங.	குலோத்துங்கசோழனுலா	௩௮உ
ச.	குறிஞ்சிப்பாட்டு	௩௮௩
கரு.	குறுந்தொகை	௩௮௩
கசு.	கூத்தநூல்	௩௮ச
கஎ.	சித்தாந்தத்தொகை	௩௮௭
கஅ.	சிலப்பதிகாரம்	௩௮௭
கக.	சிவஞானசித்தியார்	௩௮அ
உo.	சிறுபாணாற்றுப்படை	௩௮அ
உக.	சீவகசிந்தாமணி	௩௮௯
உஉ.	சூடாமணிநிகண்டு	௩௯o
உங.	சூளாமணி	௩௯o
உச.	தக்கயாகப்பரணி	௩௯௧
உரு.	தஞ்சைவாணன்கோவை	௩௯உ
உசு.	தருக்கசங்கிரகம்	௩௯உ
உஎ.	திரிகடுகம்	௩௯ச
உஅ.	திருக்குறள்	௩௯ச
உக.	திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்	௩௯ச
௩o.	திருப்பதிகம்	௩௯ரு
௩க.	திருமுருகாற்றுப்படை	௩௯ரு
௩உ.	திருவள்ளுவமாலை	௩௯௬
௩௩.	திருவாசகம்	௩௯௬
௩ச.	திவாகரம்	௩௯௬
௩ரு.	தொல்காப்பியம்	௩௯அ
௩சு.	நரிவிருத்தம்	௩௯ரு
௩எ.	நற்றிணை	ச oo
௩அ.	நாலடியார்	ச oக

௩௯.	நீலகேசித்திரட்டு	ச oஉ
சo.	நெடுநல்வாடை	ச oங
சக.	பட்டினப்பாலை	ச oச
சஉ.	பதிற்றுப்பத்து	ச oச
சங.	பரமதத்திமிரபானு	ச oரு
சச.	பழமொழி	ச oசு
சரு.	பிங்கலம்	ச oஎ
சசு.	புறநானூறு	சகo
சஎ.	புறப்பொருள்வெண்பாமாலை	சகo
சஅ.	பெரியபுராணம்	சகக
சக.	பெரியாழ்வார்திருமொழி	சகக
ரு o.	பெருங்கதை	சகக
ரு க.	பெரும்பாணாற்றுப்படை	சகஉ
ரு உ.	பொருநராற்றுப்படை	சகங
ரு ங.	மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல்	சகரு
ரு ச.	மதுரைக்காஞ்சி	சகரு
ரு ரு.	மலைபடுகடாம்	சகசு
ரு சு.	முல்லைப்பாட்டு	சகஅ
ரு எ.	மேருமந்தரபுராணம்	சகக
ரு அ.	விம்பசாரகதை	சஉக
ரு க.	வீரசோழியம்	சஉஉ

தமிழ்நூலாசிரியர்களின்பெயர்கள்:—

க.	அருணந்திசிவாசாரியர்	௩அஅ
உ.	இரும்பிடர்த்தலையார்	௩௭௧
ங.	இளங்கோவடிகள்	௩௭௧
ச.	கம்பர்	௩௭௬
ரு.	காரைக்காலம்மையார்	௩௭அ
சு	கோவூர்கிழார்	௩அரு
எ.	திருத்தக்கதேவர்	௩௯ரு
அ.	திருவள்ளுவர்	௩௯௬
க.	திவாகரமுனிவர்	௩௯௬
கo.	நம்பியாண்டார்நம்பி	௩௯௯
கக.	பெரியாழ்வார்	சகக
கஉ.	மண்டலபுருடர்	௩௯o
கங.	வெள்ளிவீதியார்	சஉங

தமிழ்நூல் உரையாசிரியர்களின் பெயர்கள்:—

க.	[illegible]	௩௬௬

பக்கம்.

உ. சமயதிவாகரவாமனமுனிவர்(-நீலகேசித்திரட்டின் உரையாசிரியர்) ௪௦உ
௩. சிலப்பதிகாரஅரும்பதவுரையாசிரியர் ௩௮௮
௪. சொக்கப்பநாவலர் ௩௯உ
௫. திருவொற்றியூர்ஞானப்பிரகாசர் ௩௯௧
௬. திருத்தணிகைச்சரவணப்பெருமாளையர் ௩௯௬
௭. நச்சினார்க்கினியர் ௩௯௯
௮. பரிமேலழகர் ௪௦௫
௯. புறநானூற்றுரையாசிரியர் ௪௧௦
௧௦. பெருநத்தனார் (-வீரசோழியவுரையாசிரியர்) ௪௨௨
௧௧. பேராசிரியர் ௪௧௩
௧௨. மணவாளமாமுனிகள் ௪௧௪
௧௩. மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை (-கல்லாடவுரையாசிரியர்) ௩௯௫
௧௪. மறைஞானதேசிகர் ௪௧௬

வடமொழிநூற்பெயர்கள் :—

௧. ஆகநேயபுராணம் ௩௬௯
௨. ஆத்ரேயம் ௩௬௯
௩. ஆபஸ்தம்பக்ருஹ்யம் ௩௬௯
௪. ஆபஸ்தம்பம் ௩௬௯
௫. ஐந்திரம் ௩௭௪
௬. காதம்பரி ௩௭௮
௭. காவேரிமாஹாத்ம்யம் ௩௭௯
௮. கிருஷ்ணயஜுர்வேதப்பிராஹ்மணம் ௩௭௯
௯. கிருஷ்ணயஜுர்வேதஸம்ஹிதை ௩௭௯
௧௦. கிருஹ்யரத்நம் ௩௭௯
௧௧. கீதகோவிந்தம் ௩௭௯

பக்கம்.

௧௨. சந்தோவிசிதி ௩௮௬
௧௩. சப்தகௌஸ்துபம் ௩௮௬
௧௪. தசகுமாரசரித்ரம் ௩௯௧
௧௫. தருக்கசங்கிரகம் ௩௯௨
௧௬. தானபாரமிதை ௩௯௩
௧௭. நாகாநந்தம் ௪௦௦
௧௮. நாராயணீயம் ௪௦௧
௧௯. நிருக்தம் ௪௦௧
௨௦. நைஷதம் ௨௮௫, ௪௨௪
௨௧. பஸ்பசம் ௪௦௬
௨௨. பாணிநீயவ்யாகரணம் ௪௦௭
௨௩. பிரதாபருத்திரீயம் ௪௦௮
௨௪. பிரமம் ௪௦௮
௨௫. மனுஸ்மிருதி ௪௧௬
௨௬. வாராகம ௪௨௧
௨௭. வால்மீகராமாயணம் ௪௨௧
௨௮. ஸ்ரீவியாஸபாரதம் ௪௨௪
௨௯. ௪௨௫

வடமொழி நூலாசிரியர்களின் பெயர்கள் :—

௧. தோழப்பர் (-வைதிகஸார்வபௌமர்.)* ௩௯௮
௨. பட்டோஜிதீக்ஷிதர்* ௪௦௪
௩. வராஹமிஹிரர் ௪௨௦
௪. வித்தியாநாதகவி ௪௦௮
௫. ஜயதேவர் ௪௨௩
௬. ஸ்ரீஹர்ஷகவி ௪௨௪

வடமொழியுரையாசிரியர் :—

௧. குமாரஸ்வாமிஸூரி ௪௦௮
௨. ஸ்ரீமல்லிநாதஸூரி ௪௨௪

மணிப்பிரவாளநூல்:—

ஸ்ரீபுராணம் (சைனநூல்) ௪௨௪

* இவ்விருவரும் உரையாசிரியர்களாகவுங் கூறப்படுவர்.

இந்நூலால்தெரிந்த அரசர்களின்பெயர்கள் முதலியன.

[இதிலுள்ள பெயர்களுட் சிலவற்றின்பின்னே இருதகேப்பிறையி லுள்ள எண்கள் காதைகளே யுணர்த்துவன வென்றும், மற்றவைகள் பாட்டுக்களின் அடிகளே யுணர்த்துவனவென்றுங் கொள்க. பெயர்களின் விவரணங்களே இப்புத்தகத்தின் முன்புள்ள அபிதான விளக்கத்திற் காண்க.]

(க)—அரசர்களின் பெயர்கள்:—

க - அத்திபதி.
உ - இரவிவன்மன்.
ங - இராகுலன்.
ச - இராமன்
ஞ - உதயகுமரன்.
ட - கசுந்தன்.
ண - கரிகால்வளவன்
த - கரிகாற்பெருவளத்தான்
ந - கனகன் (உசு) அசு.
ப - காந்தன்.
ம - கிள்ளிவளவன்.*
ய - குமரன்
ர - சீதரன்
ல - செங்குட்டுவன்.
வ - துச்சயன்
ழ -
ள - தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்.
ற - தொகுசழற்கிள்ளி.*
ன - நாகநாட்டரசரிருவர்.
ஐ - நெடுஞ்செழியன்.
ஒ - நெடுமுடிக்கிள்ளி.*
ஓ - புண்ணியராசன்.
ஔ - பூமிசந்திரன்.
ஃ - மனு
க - மாவண்கிள்ளி.*
ங - மாவலி
ச - முசுகுந்தன்.
ஞ - வசு.
ட - வடிவேற்கிள்ளி *
ண - வத்தவன் (வத்சராஜன்).
த - வீளாவணன்.
ந - ஏாணன்.
ப - விசயன் (உசு) அசு.
ம - விடாச்சிலைபொறித்தவேந்தன்.
ய - விராடன்.
ர - வென்வேற்கிள்ளி.*

(உ)—அகூயபாத்திரம்:—

அமுதசுரபி.

(ங)—ஆ று க ள்:—

க - கங்கை.
உ - காயங்கரை
ங - காரியாறு.
ச - காவேரி.
ஞ - குமரி.

(ச)—உ ல க ம்:—

க - துடிதலோகம். உ - விதேகியாதரருலகு.

(ஞ)—ஊ ர் க ள்:—

க - அசோதரநகரம்.
உ - இடவயம்.
ங - உஞ்சை.
ச - கச்சயம்.
ஞ - கபிலை.
ட - காஞ்சனபுரம்.

இக்குறியின் முன்புள்ளவைகள் ஒருவருடையபெயர்களென்றுஞ் சொல்லுதற் கிடமுண்டு.

க - காஞ்சி.
ஃ - காவிரிப்பூம்பட்டினம் (காகந்தி)
கூ - கொற்கை.
கா - கோசம்பி - கௌசாம்பிநகரம்.
ஙக - சண்பை.
ஙஉ - சிங்கபுரம்.
ஙகூ - சித்திபுரம்.
ஙஈ - சேடி (கஎ) - உக.
ஙஸ - தக்கிணமதுரை (மதுரை.)
ஙசு - நாகபுரம்
ஙஎ - வசந்தி.
ஙஅ - வஞ்சி
ஙகூ - வயனகோடு.
உ0 - வாரணசி.

(சு)—குலங்கள்:—

க - இந்திரகுலம். (உச) - ஙசச.
உ - சூரியகுலம், பதிகம், கூ
கூ - மாவலிகுலம். (ஙக) - இஈ.

(எ)—கோயில்கள்.

க - இந்திரவிகாரம். (உசு)-இஈ (உஅ) - எ0.
உ - கலிங்கியமம். (கஙூ) - க0சு (கச) - க1, கஎ.
கூ - குச்சரக்குடிகை. (கஃ)-கச(1).க உ.
ச - சக்கரவாளக்கோட்டம.
(1) - தருநிலே - கற்பகத்தருநிற்குங்கோயில்.
சு - தீவதிலகைகோயில். (உஅ) - உ ஙஉ உகச.
எ - புத்தபாதபீடிகைக்கோயில்.
அ - பூதசதுக்கம்.
கூ - மணிமேகலாதெய்வக்கோயில்.(1 அ) உ ஙஉ - உ கஈ.
க0- வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுத குடிகோயில்.

(அ)—தருமசாலே.-

உலகவறவி.

(கூ)—தீ வ ங் க ள்:-

க - இரததினதீவம
உ - இலங்காதீவம்.
கூ - சம்புத்தீவம்.
ச - சிறுதீவு இரண்டாயிரம்.(ஈ) - ஙகசு
(1) - பெருந்தீவுநான்கு. (ஈ) - ஙகஞ.
சு - மணிபல்லவம்.

(க0)—தெய்வங்கள்:—

க - அந்தரி-துர்க்கை.
உ - அரூபப்பிரமர்நால்வகையினர்.
கூ - இந்திரன்.
ச - உருபப்பிரமர்பதினெ்வகையினர்
(1) - கண்ணகி.
சு - கந்திற்பாவை. துவதிகன்)
எ - குமரி. (கசு) - எச.
அ - கோவலன். (உஈ) - கூ.
கூ - சதுக்கப்பூதம்.
க0 - சம்புத்தீவக்காவற்றெய்வம். (சம்பாபதி)
ஙக - சித்திரசேனன். (உக) - ஙசஞ.
ஙஉ - சிந்தாதேவி.
ஙகூ - சிவபெருமான்.
ஈ - திருமால்.
கஸ - தீவதிலகை.
கசு - துவதிகன். (கந்திற்பாவை.)
கஎ - பலதேவன்.
கஅ - பிரமன்.
கக - பூசம். (அங்காடிப்பூதம், சதுக்கப்பூதம்.)
உ0 - மணிமேகலாதெய்வம்.
உக - மதுராபதி.
உஉ - மஹாப்பிரஹ்மா. (பதிகம்) - உ கூ
உகூ - மாரன்.
உச - மாருதவேகன்.
உ(1) - முருகக்கடவுள்.
உசு - விந்தாகடிகை.

(கக)—நகரத்தெய்வங்கள்:—

க - சம்பாபதி
உ - மஞ்சராபதி

(கஉ)—நாடுகள்:—

க - அங்கநாடு.
உ - உத்தரமகதம். (உக) -
௩ - கலிங்கநாடு.
௪ - காந்தாரநாடு.
சாவகநாடு.
௬ - நாகநாடு.
௭ - பாண்டிநாடு.
௮ - பூருவதேயம்.
௯ - மகதம். (உ௬) - ௪உ.

(கங)—நூல்கள்:—

க - [illegible]யநூல். (உ) - ௩க.
உ - திருக்குறள். (உஉ) - ௬க.
[illegible] - பிடகம். (உ௬) - ௬௬.
௪ - மடைநூல். (உ) - உஉ.
௫ - மற்கலிநூல். (நவகதிர்)(உஎ)-கசு௫

(கச)—நோய்:—

யானைத்தீநோய்

(கரு)—பாம்பு.—

திட்டிவிடம்.

(கசு)—புத்தத்தலமுள்ள இடங்கள்.—*

க - காஞ்சி. (உஅ) - கஎரு.
உ - காவிரிப்பூம்பட்டினம். (௩) - ௬௬.
௩ - சமந்தம். (சமனொளி) (கக) - உஉ : (உஅ) - க௦எ
௪ - பாதபங்கயமலை (க௦) - ௬அ : (கஉ) - ௩அ, க௦௬.
௫ - மணிபல்லவம். (அ) - ௬௩ (௬) - க , (உரு) - ௩௪.
௬ - வஞ்சிநகர். (உஅ) கஙங - கஙக

---

* துடிதபுரமெனவும் மானாவூரெனவும் இரண்டு புத்தத்தலங்களிலிருந்தனவென்றும் அவை முற்காலத்திருந்த பௌத்தர்களாகிய தமிழ்க்கவிஞர்களாற் புகழப்பட்டு வந்தனவென்றும் பின்வரும்பாடல்கள் புலப்படுத்தும். அப்பாடல்கள்வருமாறு:— "தொழுமடிய ரிதயமல ரொருபொழுதும் பிரிவரிய துணைவ னெனலா, மெழுமிரவி கிரணநிக ரிலகுதுகில் புனைசெய்தரு ளிறைவ னிடமாங், குழுவுமறை யவருமுனி வரருமரி பிரமருர கவனு மெவருந், தொழுதகைய விமையவரு மறமருவு துதிசெய் தெழு துடித புரமே." (இது, வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், ௩௩ - ம் கலித்துறை யுதாரணம்), "மிக்கதனங் களைமாரி மூன்றும் பெய்யும் வெங்களிற்றை மிகுசிந்தா மணியை மேனி, யொக்கவரிந் தொருகூற்றை யிரண்டு கண்ணை யொளிதிகழுந் திரு முடியை யுடம்பி லூனை, யெக்கிவிழுங் குருதிகளை யாசு தன்னை யின்னுயிர்போற் றேவியரை யீன்ற செல்வ, மக்களைவந் திரந்தவர்க்கு மகிழ்ந்தே யீயும் வானவர்தா முறைந்தபதி மானாவூரே." (இது, சிவஞானசித்தியார், பரபக்கம், சௌத்திராந்தி கன்மதத்துள்ள "முழுதுணர்ந்து" என்னுந் திருவிருத்தத்திற்கு ஸ்ரீஞானப்பிரகாச ரெழுதிய வுரையிற்கண்டது.), "வானாடும் பரியாயு மரிண மாயும் வன்கேழற் களி றாயு மெண்காற் புண்மான், றானாயும் பணையெருமை யொருத்த லாயுந் தடக்கையிளங் களிறாயுஞ் சடங்க மாயு, மீனாயு முயலாயு மன்ன மாயு மயிலாயும் பிறவாயும் வெல்லுஞ் சிங்க, மானாயுங் கொலைகளவு கள்பொய் காமம் வரைந்தவர்தா முறைந்தபதி மானா வூரே." (இது, நீலகேசித்திரட்டு, குண்டலகேசிவாதச் சருக்கத்துள்ள "ஏதிலாரிடர் ர்க்கும்" என்னுஞ் செய்யுளுரையிற் காணப்பட்டது.)

(கஎ)—பு ல வ ர் க ள்:—

க - இளங்கோவடிகள். (பதிகம்) - கூடு.
ங - திருவள்ளுவர். (உஉ) - சுக.
உ - கூலவாணிகன் சாத்தனர். (பதிகம்) - கசு.

(கஅ)—பொ ய் கை க ள்:—

க - கோமுகி. உ - சரவணம்.

(கக)—ம லை க ள்:—

க - இமயம்.
உ - சமந்தம் (சமனொளி).
ங - தவளமலை (கடு) - ங.
ச - நாகர்மலை.
ஞ - பாதபங்கயமலை (கிருத்திரகூடம்).
சு - பொதியில்.
எ - மேரு.
அ - மேருவைச்சார்ந்த எழுவகைக்குன் றங்கள்.
கூ - விந்தம்.

(உ0)—மு னி வ ர் க ள்:—

க - அக்கபாதர். (உஎ) - அஉ.
உ - அகத்தியர்.
ங - அசலர்.
ச - அறவணவடிகள்.
ஞ - கவேரர்.
சு - கிருதகோடி.
எ - கேசகம்பளர்.
அ - கௌதமமுனிவர்.
கூ - சங்கததருமர்.
க0 - சாதுசகரர்.
கக - சிருங்கி.
கஉ - சைமினி
கங - தருமசாவகர்.
கச - பரசுராமர்.
கஞ - பிரமதருமர்.
கசு - புத்தர்.
கள - மண்முகமுனிவர்.
கஅ - விசுவாமித்திரர்.
கக - வியாசர்.
உ0 - வீரிஞ்சி.
உக - விருச்சிகர்.

(உக)—வ ன ங் க ள்:—

க - கவேரவனம். உ - சம்பாதிவனம. ங - தருமதவனம்.

(உஉ)—வ ா த ங் க ள்:—

க - அளவைவாதம் (உஎ) - ஞ.
உ - ஆசீவகவாதம். (உஎ) - க0அ.
ங - சாங்கியவாதம். (உஎ) - உ0உ.
ச - சைவவாதம். (உஎ) - அஎ.
ஞ - நிகண்டவாதம். (உஎ) - கசுஎ.
சு - பிரமவாதம். (உஎ) - கஙசு.
எ - பூதவாதம் (உஎ) - உசுங.
அ - மந்திரவாதம. (ங) - எஎ.
கூ - வேதவாதம். (உஎ) - க00.
க0 - வைசேடிகவாதம் (உஎ) - உசக.
கக - வைணவவாதம். (உஎ) - கஙக.

(உங)—வி ழ ா க் க ள்:—

க - இந்திரவிழா.
உ - திவதிலகைவிழா. (உச) - உகஞ.
ங - மங்கலத்திருநாள் (க0) - அங.
ச - மணிமேகலாதெய்வவிழா. (உஅ) - உகஞ.

மணிமேகஸப் பிரயோகவிளக்கம்.

பழையநூல்களின் உரைகளில் உரையாசிரியர்களால் மணிமேகலையி லிருந்து உதாரணங்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்ட மூலங்களுள் இப் பொழுது எனக்குக் கிடைத்தவைகள் இங்கே பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இலக்கணவிளக்கவுரை.

சூத்திர வெண்.		மணிமேகலை.
எக	"எட்டி குமர னிருந்தோன் றன்னை" ...	ச - ம் காதை, ரு௮.
,,	"எட்டிப்பூ"	உஉ - ம் காதை, ககங.
உசச	"மாமறை மாக்கள் வருகுலங் கேண்மோ".	கங - ம் காதை, கூங.
,,	"முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ"	கங - ம் காதை, ரு௬.

சிலப்பதிகாரம்

அடியார்க்குநல்லாருரை.

பக்கம். வரி.	உரைப்பாயிரம்.	
ச - க	"நாடகக் காப்பிய நன்னூ னுனிப்போர்"	ககூ - ம் காதை, அ0.
	பதிகம்.	
ககூ - க	"இறும்பூது சான்ற"... ..	உ0 - ம் காதை, ரு௫.
	அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை.	
க0கூ - ககூ	"எற்கெடுத் திரங்கி"..	ரு - ம் காதை, ங௬.
	இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.	
கங௫-கஅ	"வசித்தொழி லுதவ மாதிரங் கொழுப்ப"	கச - ம் காதை, ரு௭.
	கடலாடுகாதை.	
கசூசு-உச	"சுரியற் றாடி..... பேடுகாண் குநரும்"	ங - ம் காதை, ககசு - கஉரு.
	கனாத்திறமுரைத்தகாதை.	
உகஎ-உஅ	"கரந்துரு வெய்திய கடவு ளாளரும்"	க - வது காதை, கரு.
	நாடுகாண்காதை.	
உங0- கச	"நாலேழ் நாளினும்"...	க - வது காதை, அ.
உஙங- க0	"இலவந் திகை... ....குளர்"...	ங - ம் காதை, சரு - சசு.
	கொலைக்களக்காதை.	
ஙஅக-உஎ	"நினக்கிவன் மகனா ..... காரிகை"	உக - ம் காதை, உகூ - ஙஉ.
	ஊர்சூழ்வரி.	
சஉகூ- ங0	"ஊழ்வினை வந்திவ னுயிருண்டு கழி ந்தது"	சூ - ம் காதை, கரு௨.

சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம்.

திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசருரை.

திரு விருத்தம்.	சௌத்திராந்திகன்மதம்.	மணிமேகலை.
௩	"பேதைமை செய்கை. ..நரகிருப்பர்"	உ௪ - ம் காதை, க0௫ - கக0. ௩0 - ம் காதை, ௪௫ - ௪௯.
௩0	"தீவினை யென்பதி.....பிரமரு மாகி"	உ௪ - ம் காதை, ௯௨௩ - ௯௩௯. ௩0 - ம் காதை, ௬௪ - ௮0.

சீவகசிந்தாமணி.

நச்சினார்க்கினியருரை.

இலம்பகக் கவித் தொகை.	கனகமாலையாரிலமபகம்.	
௬௯	'மணிமேகலையிற்கூறிய கலைகள்' மண்மகளிலம்பகம.	... உ - ம் காதை, க௮ - ௩௧.
௬	"வேத்தியல் ... . நங்கை"	... உ - ம் காதை, க௮ - ௩௧.

திருக்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

குறள் எண்.		
௫௪௩	"மாதவர் நோனபு .. ... னின்றால்"... பரிமேலழகாகொண்டபாடம் "காவலினறித் தங்கா" என்பது.	உ௨ - ம் காதை, உ0௮-உ0௯.
க0௪௩	"குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்"	கக - ம் காதை, எ௬.

தொல்காப்பியம்.

இளம்பூரணருரை.

சூத்திர வெண்.	(எழுத்ததிகாரம்.)	
க௫௪	"எட்டிப்பூ"	... உ௨ - ம காதை, கக௩.

தொல்காப்பியம.

நச்சினார்க்கினியருரை.

	(எழுத்ததிகாரம)	
க௫௪	"எட்டிப்பூ"	... உ௨ - ம் காதை, கக௩.
,,	"எட்டி குமர னிருக்தோன் றன்னை"	... ௪ - ம் காதை, ௫௮.
	(சொல்லதிகாரம்.)	
௫௭	"ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்"	... க - வது காதை, கஎ.

நன்னூல்.

சங்கரநமச்சிவாயருரை.

சூத்திர வெண்.	(எழுத்ததிகாரம்)	
க௬௫	"எட்டிப்பூ"	.. உ௨ - ம் காதை, கக௩.

கஅச "கருப்புஞாண்" ... ... கஅ - ம் காதை, க0டு.
,, "கருப்புவில்" ... ... { கஅ - ம் காதை, க0டு ; உ0 - ம் காதை, கூஉ.

(சொல்லதிகாரம்.)

கூசக "மாமறை மாக்கள் வருகுலங் கேண்மோ" கங - ம் காதை, கூங.
,, "முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துணைமோ" கங - ம் காதை, டுசு.

நீலகேசித்திரட்டு.

சமயதிவாகரவாமனமுனிவருரை.

மொக்கலவாதச்சருக்கம்.

சொல்" என்னுஞ்செய்யுளுரை: } உச - ம் காதை, கஉசு - கங0;
யென்பதி..... பிரமருமாகி" } கூ0 - ம் காதை, சுச - ஃ0.

புத்தவாதச்சருக்கம்.

"குயலாருயலம்" என்னும் செய்யுளுரை: } உச - ம் காதை, கஉசு - கசூ0;
"தீவினையென்பதி.... பிரமருமாகி" } கூ0 - ம் காதை, சுச - ஃ0.

மேற்கூறிய உரையாசிரியரும் பிறரும் மணிமேகலையின் மூலவாக்கியங்களேயே தமது உரைநடையாகத் தழுவியெழுதியும் பாராட்டியிருக்கின்றனர்.

அவருட் பரிமேலழகர் எழுதியவற்றிற் சிலவருமாறு:—

திருக்குறள்.

உ0 - ம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகை - 'பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில சொல்லென வாக்கின்கணிகழும்பாவநான்கனுள்'= மணிமேகலை, உச - ம் காதை, கஉள - கஉஃ - ம் அடிகள், கூ0 - ம் காதை, சுஅ - சுகூ - ம் அடிகள்— "பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் ரேன்றுவ நான்கும்."

உ0அ - ம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'தன் காலம் வருந்துணையும் புலனு காது உயிரைப்பற்றிநின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினை'= மணிமேகலை, உசு - ம் காதை, கூஉ - ம் அடி - "உம்மை வினைவந் தருத்த லொழியாது."

கூசுஉ - ம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்க ளாற்றுன்பமுற்று.' கூஎ0 - ம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'பிறப்புப் பிணிமூப்பு இறப்புக்கள்'= மணிமேகலை, கூ0 - ம் காதை, கூடு - க0கூ - ம் அடிகள் - "பிறப் பெனப் படுவதக் கருமப் பெற்றியி, னுறப்புண ருள்ளஞ் சார்பொடு கதிகளிற், கார ணகாரிய வருக்களிற் ரேன்றல், பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதா, யியற்கை யிற் றிரிந்துடம் பிடும்பை புரிதல், மூப்பென மொழிவ தந்தத் தளவுந், தாக்குநீ யாமையிற் ரூந்தளர்ந் திடுதல், சாக்கா டென்ப தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்." ககடு - ககஅ - ம் அடிகள் - "தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புப் பிணி சாக்கா, டவல மரற்றுக் கவலகை யாறெனத், தவறி றுன்பக் தலேவரு மென்ப." கூ0 - கூஉ - ம் அடிகள் - "பிறப்பு மீளும் பிறப்புப்பிணி மூப்புச், சாக்கா டவல மரற்றுக் கவலே, கையா றென்றிக் கடையி றுன்பம்." கசடு - கசசு - ம் அடிகள் - "நான்காங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே, மூப்பே சாவென மொழிந்திடு துன்பம்." கசஎ - கசஅ - ம் அடிகள் - "பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே, யவல மரற்றுக் கவலேகை யாறுகள்."

இன்னும் இவைபோன்ற பலவுளவெனினும், அவை விரிவஞ்சி எழுதாது விடப்பட்டன.

மணிமேகலையில் வந்துள்ள

வேறுகதைகள்.

அடி எண். பதிகம்.

க - அ. சம்புத்தீவத்தெய்வமாகிய சம்புவென்பவள், பூமிதேவிக்கு அரக்கரால் வருந் துயரத்தைப் போக்குதற்கு நாவல்மரத்தின்கீழேநின்று தவஞ்செய்தது.

க0 - கஉ. காந்தனென்னுஞ் சோழனொருவனுடைய வேண்டுகோளால், அகத்தியமுனிவர், தமது கமண்டலத்திருந்த காவிரியைப் பெருகச் செய்தது.

உசு - ௩க. சம்பாபதி, புகார்நகரததிற்குக் காவிரிப்பூம்பட்டினமென்று பெயரளிததது.

க—வது காதை.

க - கூ. அகததியமுனிவர் கட்டளையின்படி, தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியனென்னுஞ் சோழனொருவன், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரனுக்கு விழாச்செய்தது.

உ—வது காதை.

௪கூ - ௫௫. கண்ணகி மதுரையம்பதியை அழித்தது.

௩—வது காதை.

௫௩ - ௫௪. சூரியனுடையகிரணததாற் சிறையிழந்த சம்பாதி காவிரிப்பூம்பட்டினததைச்சார்ந்த ஒருவனத்திலிருந்தமையால், அவவனம், சம்பாதிவனமென்று பெயாபெற்றதென்பது.

௫௫ - ௫௬. காவிரியின்றந்தையாகிய கவேரமுனிவரிருந்தமையால், காவிரிப்பூம்பட்டினததைச்சார்ந்த ஒருவனம், கவேரவனமென்று பெயாபெற்றதெனபது.

கஉ௩ - கஉச. பிரததியுமநன் பேடிக்கோலம்பூண்டு வாணாசுரனுடைய நகரவீதியிறசென்று ஆடியது.

கசசு - கசஎ. அருசசுனன் பேடிவடிவஙகொண்டு விராடநகரஞ்சென்றது.

ச—வது காதை.

க0எ - க0அ. கரிகாற்பெருவளத்தான் முதுமைவேடம்பூண்டு வழக்குத்தீர்த்தது.

கக—வது காதை.

அ௩ - கூக. வறட்காலமொன்றில் உணவுகிடையாமையால் கௌசிகமுனிவர் நாயூனைக் கவர்ந்து தின்னததொடஙகியபொழுது இந்திரன்கட்டளையால் மழைபெய்ததென்பது.

கரு—வது காதை.

சு௩. அசலமுனிவர் பசுவின் புதல்வ ரென்பது.
ஷை. சிருஙகிமுனிவா மானின் புதல்வ ரெனபது.
சுச. விரிஞசிமுனிவர் புலியின் புதல்வ ரென்பது.
சு . கேசகம்பளரெனபவர் நரியின் புதலவ ரென்பது.

௧௫ - [illegible]. முனிவரிருவர் பிரமதேவருடைய முன்னிலையில் தெய்வகணிகை யொருத்தியால் தோன்றின ரென்பது.

௧௫—வது காதை.

௬௧ - ௬௬. பிரச்சோதனனாற் சிறைவைக்கப்பட்ட உதயணனைச் சிறைமீட்டற்கு யூகியென்பவன் வேறுவடிவங்கொண்டு சென்றது.

௧௭—வது காதை.

௯ - ௧௨. அணைகட்டுதற்பொருட்டு வானரங்கள் மலைகளைக்கொணர்ந்து கடலிற் போகட்டது.

௧௮—வது காதை.

௯௦ - ௯௧. அகலிகையை விரும்பிய இந்திரன் கௌதமமுனிவருடையசாபத்தால் ஆயிரங்கண்பெற்றது.

௯௨ - ௯௬. அக்கினிதேவன் முனிவரெழுவர்களுடைய மனைவியரைவிரும்பியதை அவன்மனைவி யறிந்து, அமமங்கையர்வேடத்தைத் தனித் தனியே ஒவ்வொருகாலத்துப்பூண்டு, அவன்வேட்கையைத

௧௯—வது காதை.

௫௧ - ௫௨. திருமால் வாமனவடிவங்கொண்டு மாவலிபாலிரந்து பின்பு பேருருவெடுத்து அடியிற் படியை அடக்கியது.

௨௨—வது காதை.

௨௫. பரசுராமர் அரசர்களுடைய பரம்பரையை வேரறுத்தது.

௨௧௦. மனுவென்னுஞ்சோழராசன், தன்மகன்மேலே தேர்க்காலைச்செலுத்தி முறைசெய்தது.

௨௬—வது காதை.

௧௦௪ - ௧௧௧. காருகமடந்தையொருத்தியின் வரைவிலொழுக்கத்தால், அவளுடையமகன் மரணமுற்றது.

௧௧௨ - ௧௧௮. வேடனொருவன், அறிவில்லாமல், சூன்முதிர்ந்த மானொன்றையெய்து, அதன்வயிற்றினின்றும் நழுவிய குட்டியைக் கண்டு, உயிர்

௨௪—வது காதை.

௭ - ௧௬. தேவகணிகையர் நூற்றிருபத்தொருவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மானிடக்கணிகையர்மரபில் முன்பு பிறந்தார்களென்று சித்திராபதி இராசமாதேவிக்குக் கூறியது

௨௫—வது காதை.

௨௦௧-௨௦௨. (?)

௨௬—வது காதை.

௧௫ - ௬௧. கற்பின்மிக்க நீலியென்பவளுடைய சாபத்தால், கோவலன் கொலை

௭௭ - ௯௦. சேரன் செங்குட்டுவன், கண்ணகியின் படிமஞ்சமைத்தற்கு வடநாட்டரசர்களை வென்று இமயமலையிலிருந்து கற்கொணர்ந்தது.

புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்.—

சூ - சூடாமணிநிகண்டு.
தி - திவாகரம்.
நா - நாமலிங்காநுசாஸநம்.
பி - பிங்கலம்.
ம - மணிமேகலை.
வே- வேறுநூல்கள்.

(இப்பெயர்களுள் ஒருபொருட்பல்பெயராய்வருவன்வழுவு.)

அகளங்க சூ.
அண்ணல், சூ தி.
அதவயவாதி, நா.
அநந்தலோசனன், தி.
அர்க்கபந்து, நா.
அரசுநிழலிருந்தோன், சூ.
அருங்கலோகாயகன், தி.
அருணைறிகாக்குஞ்செல்வன், தி.
அருளறம்பூண்டோன், ம.
அறம்பகர்ந்தகோன், வே.
அறவாழியாள்வோன், ம.
அறவியங்கிழவோன், ம.
அறவோன், ம.
அறிவன், பி.

வன, சூ.
ஆதிபுங்கவன், பி.
ஆதிமுதல்வன், ம.
ஆதிமுனிவன், ம.
ஆரியன், ம.
இயல்குணன், ம.
உரகர்துயரமொழிப்போன், ம
உலோகஜித், நா.
எண்ணில்கண்ணுடையோன், சூ.
எண்பிறக்கொழியவிறந்தோன், ம.

கண்ட்
கலிகடக்கெல்லாம்நாதன், சூ.
காமற்கடந்தோன், ம.
கௌதமன், நா.
சாக்கியமுனி, நா.
சாக்கியன், சூ.
சாக்கியவரிஷ்மன், நா.
சாந்தன், சூ. தி. பி.
சாஸ்தா, நா.
தான், சூ.
சினன், சூ. தி.
சினேந்திரன், ம.
செல்வன், சூ.
சைனன், சூ. தி.
சௌதோதனி, நா.
தசபலன், நா.
ததாகதன் சூ. நா.
தர்மராஜன், சூ. நா.
தருமதலேவன், ம.
தருமன், பி.
தன்னுயிர்க்கிரங்கான், ம.
தீநெறிக்கடும்பகைகடந்தோன், ம.
தீமொழிக்கடைத்தசெவியோன், ம.
துறக்கம்வேண்டாத்தொல்லோன், ம.
நரகர்துயர்கெடநடப்போன், ம
நல்லறம்பகர்ந்தோன், வே.
நற்றவமூர்த்தி, தி.
நாதன, ம
பகவன், சூ தி. பி. ம
பகவான், நா
பஞ்சதாரைவிட்டவுணர்க்கூட்டியபெரு
மான், சூ. தி.
பரதுக்கதுக்கன், வே.
பார்மிசைநடந்தோன், பி.
பாரின்மிசையோன், தி.
பிடகன், பி.
பிணிப்பறுமாதவன், ம.
பிறர்க்கறமருளும்பெரியோன், ம
பிறர்க்கறமுயலும்பெரியோன், ம.
பிறர்க்குரியாளன், ம.
பிறவிப்பிணிமருத்துவன், ம.
புங்கவன், தி.
புண்ணியமுதல்வன், சூ. தி.
புண்ணியமூர்த்தி, சூ. தி.
புத்தஞாயிறு, ம
புத்தன், தி, நா.
புலவன், ம.
புனிதன், தி. பி.

பூமிசைகடந்தோன், சூ. தி
பெரியவன், ம.
பெருந்தவமுனிவன், ம.
பெருமகன், ம.
பேரறிவாளன், ம.
பொதுவறிவிகழ்ந்துபுலமுறுமாதவன், ம.
போதித்தலேவன், ம.
போதிநாதன், ம.
போதிப்பகவன், ம.
போதிமாதவன், ம.
போதிமூலத்துநாதன், ம.
போதியுரோன், ம.
போதிவேந்தன், தி. பி, வே.
மன்னுயிர்முதல்வன், ம.
மாயாதேவிசுதன், சூ. நா.
மாரனைவென்றவீரன், ம.
மாரஜித், நா.
மிக்கோன், ம.
முக்குற்றங்கடிந்தோன், தி.
முக்குற்றமில்லோன், சூ.
முத்தன், தி.
முழுதுமுணர்ந்தோன், ம.
முற்றவுணர்ந்தமுதல்வன், ம.
முன்னவன், ம.
முனி, நா.
முனீந்திரன், சூ. நா.
முனைவன், பி.
வரதன், வே.
வரன், சூ. தி. பி.
வாமன், சூ. தி பி. ம.
வாய்மொழிந்தநாவோன், ம.
விநாயகன், சூ. நா.
ஜினன், நா. பி.
ஸ்ரீகனன், நா.
ஷடபிஜ்ஞன், நா
ஸங்மார்க்கநாதன், வே.
ஸமந்தபத்ரன், நா.
ஸர்வஜ்ஞன், நா
ஸர்வார்த்தஸித்தன், நா.
ஸித்தார்த்தன், வே
ஸுகதன், நா. ம.

இன்னும் பலவுள.

கணபதிதுணை

புத்தா, பரதுக்கதுக்கியாகிப் பிறாக்கேயுறுதிக்குழந்தாராயினும், ஈசனுண்டென்றாவது ஆன்மாக்களுண்டென்றாவது யாதொன்றும் விளங்கக்கூறாமையாற் பெரியோர்கள், அவருடைய கொள்கைகளை எடுத்தெடுத்துக்கூறிப பலவகையாக மறுததுரைப்பாராயினர்; அமமறுப்புக்களை ஈண்டெழுதப்புகின் மிகவிரியுமாதலால், அவறறுட் சில எடுத்துக் காட்டப்படும.—

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

அருளிச்செயத

தேவாரங்கள்,

திருச்சிற்றம்பலம.

கோயில

பட்டைத துவராடைப படிமங கொண்டாடு
முட்டைர் கட்டுரை மொழிவ கேளாதே
சிட்டா வாழ்தில்லைச சிறறம பலமேய
நடடப் பெருமானை நாளுந தொழுவோமே.

வெறறரையுழலவாா துவராடையவேடததாரவாகள்ளுரைகொள்ளன்மின
மறறவருலகின்னவலமமவைமாற்றகில்லார்
கறறவர்தொழுதேத்துசிற்றம்பலஙகாதலாற்கழற்சேவடிகைதொழ
வுறறவருலகினனுறதிகொளவலலவரே

திருநெல்வாயில்.

குண்ட மண்டுவாக் கூறை மூடாசொற
பண்ட மாகவை யாத பணபினா
விண்ட யஙகுநெல வாயிலாா நஞசை
யுண்ட கண்டரெம முசசி யாரே.

திருக்கழிப்பாலை

செய்ய நுண்டுவ ராடையி னாரொடு
மெயயின் மாசு பிறக்கிய வீறிலாக
கையர் கேண்மைய னோகழிப் பாலையெம
மையன் சேவடி யேயடைந துய்மமினே

திருமகேந்திரப்பள்ளி

உடைதுறந் தவர்களு முடைதுவ ருடையரும்
படுபழி யுடையவர் பகர்வன விடுமினீர்
மடைவளர் வயலணி மகேந்திரப் பள்ளியு
ளிடமுடை யீசனே யினையடி பணிமினே.

திருவெண்காடு.

போதியர்கள் பிண்டியர்கண் மிண்டுமொழி பொருளென்னும்
பேதையர்க ளவர்பிறிமி னறிவடையீ ரிதுகேண்மின்
வேதியர்கள் விரும்பியசீர் வியன்றிருவெண் காட்டானென
றோதியவர் யா துமொரு தீதிலரென் றுணருமினே.

திருவையாறு.

குண்டாடு குற்றுடுக்கைச் சமணரொடு சாக்கியருங் குணமொன் றில்லா
மிண்டாடி மிண்டருரை கேளாதே யாளாமின் மேவித தொண்டீ
ரெண்டோளர் மூக்கண்ண ரெம்மீச ரிறைவரினி தமருங் கோயில்
செண்டாடு புனற்பொன்னி செழுமணிகள வந்தலைக்குந் திருவையாறே.

திருவாசகம்

[திருக்கோத்தும்பி]

புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயச்
சித்த மதங்களிற் றட்டுளுப்புப் பட்டுகிற்கச்
சித்தஞ் சிவமாகுச் செய்தனவே தவமாக்கு
மதன் கருணையினுற் றோற்றுக்க மாடாமோ.

திருசிற்றம்பலம்.

திவ்யப்பிரபந்தம்

முதலாயிரம்—திருமாலை, ஏ

புலையற மாகி நின்ற புத்தொடு சமண மெல்லாம்
கலையறக் கற்ற மாந்தர் காண்பரோ கேட்ப ரோதான
தலையறுப் புண்டுஞ் சாவேன் சத்தியங் காண்மி னையா
சிலையினு லிலங்கை செற்ற தேவனே தேவ னவன்.

பெரியதிருமொழி—சக-ம் திருப்பதிகம், சு

பொங்குபோதியும்பிண்டியும்முடைப்புத்தர்நோன்பியர்பள்ளி யுளரைறை
தங்கடேவருந்தாங்களுமேயாகவென்னெஞ்சமென்பாய்
எங்கும்வானவர்தானவர்நிறைந்தேத்தும்வேங்கடம்மேவிநின்றருள்
அங்கணையகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே.

பிழையும் திருத்தமும்.

புத்தசரித்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
க	கூ	முனனம	
உ	கங	மாயை	மாயாதேவி
ச	அ	ருவனுமே	ருவனே
எ	உ0	ஙனம	ஙனமே
கக	கஅ	போது	போதுகௌதமர்
கஉ	கஉ	துஓர்	தோர்
உக	உஎ	காசி	அக்கினிகாசி
ரு0	கஅ	சலோ	சலலோ
ச.	ச	யக	யங
சரு	ச	சலோ	சல்லே

பௌத்ததருமம்.

ருச	கச	பாளி	பாளீ
	ஙஎ	பது	பதாம்

மணிமேசலை மூலம்.

ஙரு		தியம	தியும
ருரு		யன	வன்
அக		வெஞ்சினம	வெஞ்சமம்
ககஅ		மாது	மாதது
ககரு		நெரு	நெடு
கரக		கூனா	கூறை
கசரு		கேட்	கெட்
கஙரு		டுனள	டுநள
,,		சக	சக
கஎ0		வீசெ	வீச்செ
கஎரு	அ		மொசி
கஎசு	ரு		ணிப்பல
ககரு	கஎ		யகு
ககரு		டோரநெ	டோரனெ
உகஉ	ரு	யுட	
உசரு		மாறு	மறு
உசுச	,,	ரோடு	ரொடு
,,	,,	வுடைபூ	வுடைப்பூ
உகரு	உசு	யுளள	வுள்ள
ரு0		றியே	றிப்பே

அரும்பதவுரை.

பக்கம்.	பங்குகள்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨	௨	௨௩	விருத்	வர்த்
௩	,,	௧௧	ச-ம் காதை, ௨௮	
௬	௧	௧-௨	முதலியோர்	
௭	,,	௨௫	சம	சம
௧௭	௨	௨௨	௫௬	௫௭
௨௦	,,	௨௦	௧௨௪-௧௩௨	௧௨௩-௧௩௧.
௨௧	௧	௨௫	௧௩௮	௧௩௭
௨௪	,,	௨௩	மைய	மையே
௩௧	௨	௧௮	மாதத்தில்	நாளில்
௩௨	௧	,,	ழத்	ழச்சீன்னீர்நனைப்பத்
௩௮	௨	௧	தழீஉ	தழீஇ
௩௯	,,	௧௦	௧௧௩	௧௧௪
௪௫	௧	௨	னிளங	னிளங்
௪௬	,,	௩௫	மாணு	மாணு
௩௯	,,	௪௪	சூழ்	க்குழ
௫௧	௨	௨௨	கடி	கட
௫௭	,,	௩	ரிததிரத்	ரிதத்
௫௮	௨	௨௬	ணடை	லடை
௫௯	,,	௧௨	றெண்ணி	றெண்ணி,
௬௫	,,	௩௦	௨௮-ம்	௨௮-௨௩-ம
௬௬	௧	௧௭	ஹாதம்	ஹதம்
௬௯	,,	௨௨	ணமுத	ணலோகமுத
௭௧	௨	௨௬	கண்	நண்
௮௧	௧	௮	ரங்கள	ரம்
௯௯	,,	௨௮	ண்க	ண்க
௮௩	,,	௩	ரூர்	ரூள
௩௦	௨	௭	தகூட	த
௩௨	௧	௧௨	ரித்திரத்	ரிதத
௩௫	௨	௧௬	லும	லும்
௧௦௦	௧	௭	லும்	லும்,
௯௯	,,	௨௫	ஜ்யோதிஷ்	ஜ்யெனதிஷி
௧௦௦	௨	௩௮	மணம	ணம
௧௦௩	,,	௧௦	ரொன	ரொன்
௧௦௫	,,	௧௮-௧௩	௧௧-ம் காதை, ௧௦௨	
௧௦௮	,,	௧௧	குதத	ந்த
௧௧௨	,,	௧௩		ரச-௭௮ நிரப்பத்தோன்று
௧௨௪	௧	௨	தங்கு	தங்கு [ம
௧௨௮	௨	௧௫	வன்	வன்-
௧௩௦	௧	௧௬	சீவ	சீவ
௧௩௧	௨	௧௪	௩௬	௩௭
௧௩௩	,,	௨௦	ரன்	ரன்,
௧௪௦	,,	௫	யார	யாம
௧௪௩	௧	௧௨	மாம்	மாம்,
௧௫௩	௨	௧௭	பிக்ஷுணிக்	விதவைக்

பக்கம்.	பங்குகள்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கரு௪	க	௩	சம்பா	சித்திரா
கரு௬	உ	க௬	,,	,,
கரு௭	க	உ௪	முள்	"முள்
கரு௮	,,	உ௩	சம்பா	சித்திரா
கரு௯	உ	உரு	நறு	"நறு
க௬0	க	க௩	சம்பா	சித்திரா
க௭க	,,	௩	தொடி	"தொடி
க௭உ	,,	க	வேந்த	"வேந்த
க௭௪	உ	ரு	மாலை	மாலை.
க௭ரு	க	௯	முசி	மொசி
க௮௭	,,	௬	டும	டும
,,	உ	க௭	றும	றும்
க௮௮	,,	க௮	சித்தல்	சியாமை
க௮௯	க	௬	தர்	தார்
க௯0	உ	உ0	அவனொடு	வஙகத்தவனொடு
க௯க	,,	௭	உலோகாயதன்	பூதவாதி
க௯உ	உ	௯	முதிா-	முதிர்
உ0௩	,,	க௯	அரசன்சொல்ல	
உ0ரு	க	க௩	குடை,	குடை'
உ0௯	,,	௬	கும	கும்-
உ௧உ	,,	௭	யாவு	யரவு"
உ௧௯	உ	க௭	தொகுதி	தொகுதி,
உஉஉ	,,	௭	க0ரு	க0ரு-
உ௩உ	,,	க௬	பலில்	பல்
உ௩௪	,,	க௯	வண்	வுண்
உ௪ரு	,,	கஉ	கணி	கினி
உரு0	க	உ௩	சிவ	(சிவ
,,	உ	க௪	சாதத	சதத
உரு௪	க	க௩	பசியெ	பசியம
,,	உ	க	திரி	திர
உரு௮	,,	உரு	தன்	தன்ம
உரு௯	,,	உ௧	பெரியவாச்சான்பிள்ளை	மணவாளமாமுனிகள்
உ௮௪	,,	உ௭	டைந்த	டைவ
உ௮௬	,,	௪	டிய	டிய
உ௯௯	உ	க௬	பாலீ	பாளீ
௩0௬	,,	க	ழுந்ம	ழுமந்
,,	,,	க௭-க௮	தசஸம்யோஜனையெ	தசகோஷங்களெ
௩0௭	,,	௪	திரையா	திரமா
௩க௮	,,	க	திதை	திதம
௩க௯	க	க௯	வும்	வும் க௮-ம் காதை, க௩௬-
௩௩க	உ	௯	டேற்றாளர்	டேறு [க௩௮
௩௬௭	க	உ0	காமி	காமித்துவம
௩௭௬	க	௪	வஸது	வாஸது
௩௭௭	உ	ரு	போகம	மோகம

பிரகடன பத்திரம்.

	ரூபா.	அணா.
புறநானூறு மூலமும் உரையும்	௪	௦
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ் ..	௦	௬
பத்துப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியருரை	௩	௦
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ் ..	௦	௬
சீவகசிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருரை . ..	௬	௦
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ் .	௦	௮
சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்குநல்லாருரை அரும்பதவுரை	௫	௮
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ் .	௦	௭
மணிமேகலை அரும்பதவுரை	௫	௦
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	௦	௭
புறப்பொருள வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும் ..	௧	௮
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ் .	௦	௪
மதுரைக்காஞ்சி நச்சினார்க்கினியருரை ..	௧	௦
மணிமேகலைக்கதைச்சுருக்கம் .	௦	௮
புத்தசரித்திரம், பௌத்ததருமம், பௌத்தசங்கம் ...	௦	௧௨
இவை மூன்றினுக்கும தனிததனி தபாற்கூலி	௦	௨
நெடுநல்வாடை நச்சினார்க்கினியருரை ..	௦	௬
கச்சி அனந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடுதூது .. .	௦	௨
திருமயிலைத் திரிபந்தாதி	௦	௧

நெடுநல்வாடைமுதலியவற்றிற்குத தனிததனியே தபாற்கூலி அணா அரை.

இப்புத்தகங்களை

அடியிற்குறித்தவர்களிடததும் என்னிடத்தும்

விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்

சென்னப்பட்டணம்,

புகஸெல்லர்

ஸ்ரீநிவாஸ வரதாசாரியர் கம்பெனி.

மதிராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடததலைவர்

சை. இரத்தினசெட்டியாரவர்கள்.

திருச்சிராப்பள்ளி ஸென்ட்ஜோஸப் காலெஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

முத்திச்சிதம்பரம்பிள்ளையவர்கள்.

மதுரைப் புஸ்தகக்கடை,

சணமுகம்பிள்ளை.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.